

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ

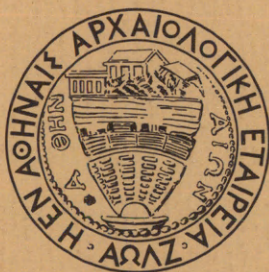
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΠΡΩΤΗ
1837-1860

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΤΟΜΟΙ 8-9

1852-53

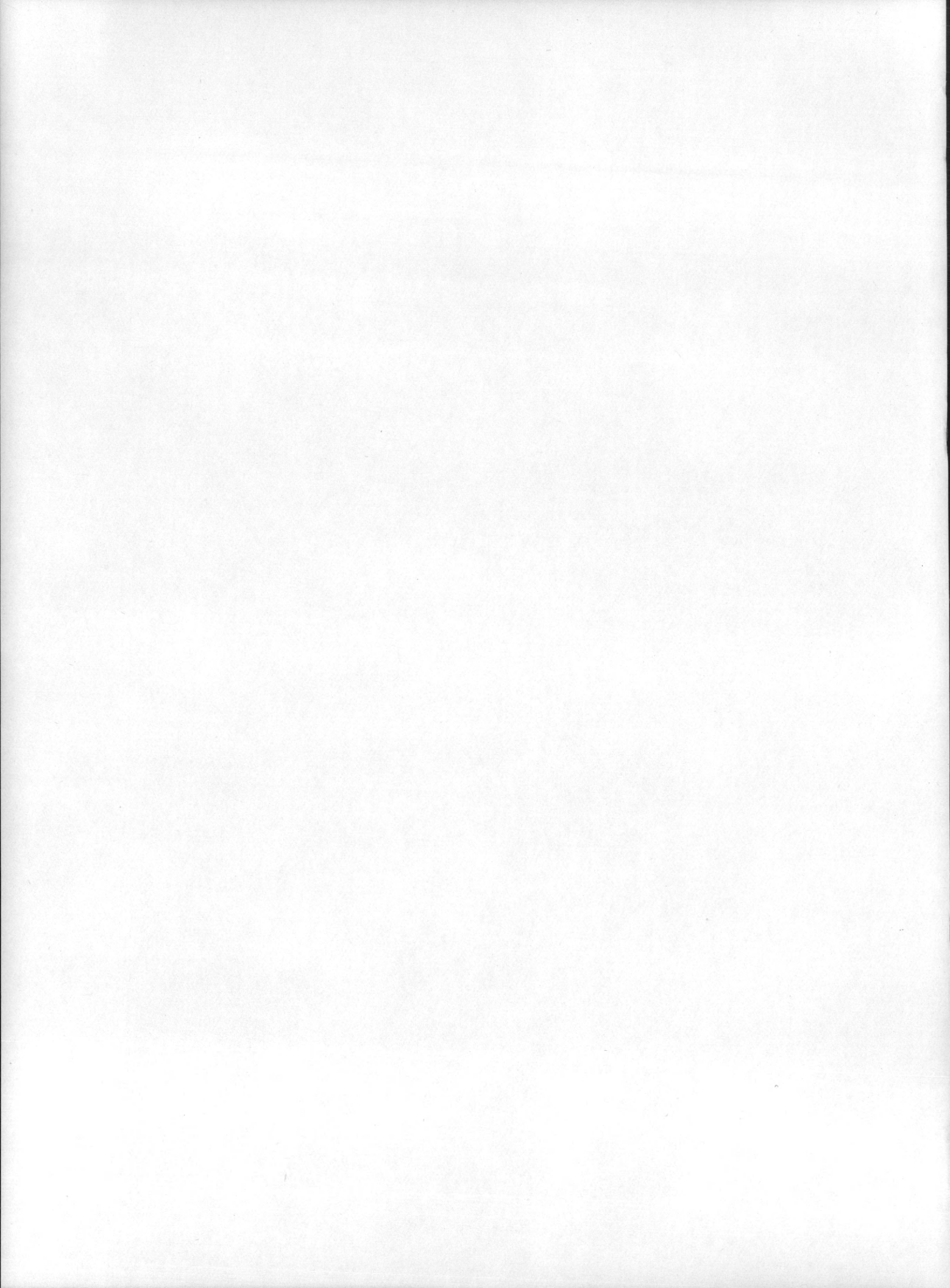
ΣΕΛΙΔΕΣ 637α-1084

ΑΝΑΤΥΠΩΣΙΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

1990

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΠΡΩΤΗ
1837-1860

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ISSN 1105-0942

© 'Η ἐν 'Αθήναις 'Αρχαιολογικὴ 'Εταιρεία, Πανεπιστημίου 22, 'Αθῆναι 106 72, Fax (01) 3625 531

Ὁ πίνακας τῶν περιεχομένων στὸ τέλος τοῦ βιβλίου εἶναι φωτομηχανικὴ ἀνατύπωση τμήματος τοῦ τόμου
«'Αρχαιολογικὴ 'Εφημερίς, Εὐρετήριον Πρώτης καὶ Δευτέρας περιόδου 1837-1874, τόμος πρῶτος,
συνταχθὲν ὑπὸ 'Αθηνᾶς Γ. Καλογεροπούλου - Μαρίας Προῦνη Φιλίπ, ἐν 'Αθήναις 1973».

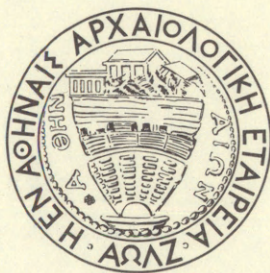
ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΠΡΩΤΗ
1837-1860

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΤΟΜΟΙ 8-9
1852-53

ΣΕΛΙΔΕΣ 637α-1084

ΑΝΑΤΥΠΩΣΙΣ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
1990

THE MUSEUM

OF THE HISTORY OF THE

ARTS

AND

SCIENCE

OF

THE

UNITED STATES

OF AMERICA

AND

THE

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ

ΑΦΟΡΩΣΑ ΤΑΣ ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΝΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑΣ
ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑΣ.

Μοναδικὰ φυλλάδια πωλοῦνται παρὰ
τῇ διεκπεραιώσει τῶν Β. Ἐφη-
μερίδων πρὸς δρ. 3.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Τιμὴ ἐτησίᾳ δραχμ. 36 διὰ τοὺς
ἐντὸς, καὶ 60 διὰ τοὺς ἐκτὸς τοῦ
Κράτους.

Περιστατικὰ ἀναπόφευκτα ἐμπόδισαν τὴν ἐκδοσιν τοῦ ἀρχαιολογικοῦ τούτου φυλλαδίου, ταῦτα παρῆλθον καὶ ἡ ἐκδοσις αὐτοῦ ἄρχεται πάλιν κοινοποιοῦσα τὰς καθημέραν γινομένης ἀνακαλύψεις. Ἐλπίζομεν ὅτι δύο τινὲς Κύριοι λαμβάνοντες τὰς εἰς τὴν ἐφημερίδα ταύτην ἐκδιδόμενας ἐπιγραφάς, ἵνα τὰς δημοσιεύωσι καὶ αὐτοὶ μετὰ ταῦτα δὲν θέλουσι λείψει νὰ εἴπωσιν ὅτι εἰσὶ δημοσιευμένοι εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν ἐφημερίδα· τοῦτο ἀπαιτεῖ ἡ τιμὴ, καὶ τὸ δίκαιον.

Ἀριθμ. ἀρχαιολογικῶν ἀντικειμένων

1101.

Τηλεφάνης ἀνέθηκε Πανὶ καὶ Νύμφαις.

Κατὰ τοὺς 1847 εἰς τὴν Πάρνηθα τῆς Ἀττικῆς, ἐντὸς βυθυτάτου χειμάρρου, παρὰ τῷ ἐκεῖ ἱερῷ τοῦ Πανὸς καὶ τῶν Νυμφῶν, ἀνεκαλύφθη ἀνάθημα λίθου Πεντελικοῦ, τὸ ὕψος τοῦ ἀναθήματος τούτου, [τοῦ ὁποίου τὸ ἀφομοίωμα ἰχνογραφηθὲν παρὰ τοῦ καλοῦ ἀγαθοῦ κυρίου Σιαουβέρτου, πρῶρητιάζω ἐνταῦθα] εἶναι ἐνὸς Ἀγγλικοῦ ποδὸς δακτύλων τριῶν (1) πλάτος ἐνὸς ποδὸς καὶ ἡμίσεως, καὶ πᾶχος δακτύλων δύο. Ἐπὶ τοῦ ἀναθήματος τούτου παριστάνεται τὸ σχῆμα τῆς θύρας τοῦ Σπηλαίου· ἡ πλάξ, ἐφ' ἧς τὸ ἀνάθημα, εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ δεξιὸν μέρος αὐτῆς. Ἐπὶ τοῦ ἀνωφλίου αὐτοῦ, ἐξεργασμένου κατὰ τὴν φυσικὴν κατάστασιν τοῦ Σπηλαίου καὶ εἰς σχῆμα κροσσῶν, ὡς εἶναι ἡ πρόσφυς τοῦ Σπηλαίου, Παριστάνονται τρεῖς τύποι Λαγῶν, τῶν ὁποίων αἱ κεφαλαὶ μετὰ τοῦ τραχήλου μόνον φαίνονται. Οἱ Λαγῶι οὗτοι φαίνονται ὡς ἐξερχόμενοι τοῦ Σπηλαίου πρὸς βοσκὴν, διὸ καὶ αἱ κεφαλαὶ αὐτῶν μετὰ τοῦ τραχήλου μόνον φαίνονται, τοῦ τρίτου δὲν διατηρεῖται εἰμὴ μόνον μικρὸν μέρος τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐσῆς ἀκρωτηριασμένης, ὡς ἀνέφερον, τῆς Πλακός. Οἱ Λαγῶι οὗτοι ἐξερχόμενοι τοῦ Σπηλαίου φαίνονται ὅτι βαδίζουσι πρὸς τὸ ἄριστερόν αὐτοῦ, διευθυνόμενοι πρὸς τὸν Πάνα τὸν Ἀγρέα (3). ὁ Τραγοσκελὴς οὗτος *φιλέρημος ἀπράγμων καὶ ἀλίπλαγκτος* (4) υἱὸς τοῦ Διδὸς καὶ τῆς Θύμβρεως (5) Παριστάνεται καθήμενος ἐπὶ τῆς παραστάδος τῆς θύρας τοῦ Σπηλαίου. Τὰ κάτω

(1) Προτιμῶ τοὺς Ἀγγλικούς ποδας εἰς τὴν καταμέτρησιν τῶν Ἑλληνικῶν μνημείων ὡς πλησιάζοντας μᾶλλον τῶν ἄλλων μέτρων εἰς τοὺς ἀρχαίους Ἑλληνικούς ποδας.

(2) Εἰσὶν ἀφιερομένοι οἱ Λαγῶι τῷ Βάκχῳ, ὅστις ὑπὸ τὸ σχῆμα τοῦ Λαγῶι κατεδίωξε τὸν Πενθέα· Αἰσχ. Εὐμεν. εἶναι δὲ καὶ συμβολικοὶ τῆς Ἀγρᾶς ἣν οἱ Κένταυροι υἱοὶ τοῦ Ἰξίωνος, τοῦ Πανός, ἐποίησαν, Ranofka an: p. 285.

(3) Ὁ Πᾶν παρ' Ἀθηναίους Ἀγρεὺς ἐκαλεῖτο.

(4) Τοιαῦτα ἐπίθετα δίδουσιν οἱ Ἀρχαῖοι τῷ Θεῷ τούτῳ, ὅπερ. ἐξηγοῦσι τὴν φύσιν αὐτοῦ. Τραγοσκελὴς διότι οὕτως αὐτὸν κατηράσθη γενέσθαι ἢ Ἀφροδίτῃ, ὅπως ἐκ μορφῆς αἰσχρὸς καὶ ἀνέραστος φάνοιτο, ὡς φησι Πτολεμαῖος παρὰ Φωτίῳ. Φιλέρημος ὡς φίλος τῆς ἐρήμου καὶ ἡσυχίας ἀπράγμων, ὡς συνήθως εἰσὶν οἱ ἄγροικοι· Ἀλίπλαγκτος δὲ ἢ ὅτι ἐδοτήθησε τοὺς Ἀθηναίους εἰς τὴν ναυμαχίαν, ἢ ὅτι οἱ ἄλλοις τιμῶσιν αὐτὸν, ἢ ἐπειδὴ Ἀλίπλαγκτος ἦν, ὡς φησιν ὁ Ζωναρᾶς, καὶ φίλος τῶν ἀκρωτηρίων.

(5) Πολλοὶ Πάνες ἀναφέρονται παρὰ τῶν ἀρχαίων, ὁ μὲν υἱὸς τοῦ Διδὸς καὶ τῆς Θύμβρεως, ὁ δὲ Ἑρμοῦ καὶ Πηνελόπης. Τζέτζ. Σχ. εἰς Λυκόφρ. καὶ ὁ τρίτος υἱὸς Σινόης· Παν. Ἀρ. κεφ. 30. ἕτερος ὁ τῆς Πηνελόπης καὶ πάντων τῶν μνηστήρων γῆεν Πᾶν ἐκλήθη ἄλλος τῆς Καλλίστης καὶ τοῦ Διδός ἄλλος ὁ Διδὸς καὶ Νύμφης Οἰνήϊδος ἄλλος Διδὸς καὶ Θύμβρεως ἄλλος Αἰθέρως καὶ Οἰνόλης Νύμφης.

λάσιος καὶ τραγώδης, ἐμφαίνει δὲ διὰ τούτου τὴν τῆς γῆς τραχύτητα (6). κρατεῖ παρὰ τῷ στόματι αὐτοῦ τὴν σύριγγα, παίζων καὶ καλῶν πρὸς νομὴν τὰ τῆς ἐρήμου ζῶα, φέρει δὲ τὸ αἰδοῖον ἐντεταμένον, διότι κατὰ τὴν μαρτυρίαν Διοδώρου τοῦ Σικελιώτου, τοὺς Πάνας καὶ τοὺς Σατύρους ἐνεκα τοῦ αἰδοίου φασὶ ἐμῶσθαι παρ' ἀνθρώποις, διὸ καὶ τὰς εἰκόνας αὐτῶν ἀνατίθενται τοὺς πλείστους ἐν τοῖς ἱεροῖς ἐντεταμένους καὶ τῇ τοῦ Τράγου φύσει παραπλησίας· τὸ γὰρ ζῶον τοῦτο παραδεδοσθαι πρὸς τῆς συνουσίας ὑπάρχειν ἐναργέστατον. (7) Ἐντὸς δὲ τοῦ Σπηλαίου παριστάνεται ἀνὴρ ἐνδεδυμένος χιτωνίσκον πτυχωτὸν καὶ μέγα φάρος, ἐπὶ δὲ τοῖς ὤμοις αὐτοῦ φέρει δίκτυχον ἐναργῆ χλαῖναν καὶ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ φαίνεται ἐστεμμένη δάφνῃ· ἐπιτήθησι τὴν ἀριστερὰν αὐτοῦ ἐπὶ κεφαλῇς παριστανομένης κάτωθεν τοῦ Πανός, ἐπὶ τῆς παραστάδος τοῦ Σπηλαίου· διὰ δὲ τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ κρατεῖ τὴν χεῖρα γυναικίως, καὶ προηγείται τρόπον τινὰ τοῦ χοροῦ, ὅστις ἦν ἀφιερομένος τῷ Πανί, τὸν γὰρ Θεὸν τοῦτον ἀρχηγὸν τῆς ὄρχήσεως ἐνόμιζον. (8) ὁ ἀνὴρ οὗτος, ὅστις προηγείται τοῦ χοροῦ εἶναι Ἀπόλλων ὁ Ἄγρευς, οὕτως ἐπικαλούμενος κυρίως παρ' Ἀθηναίους· (9) Τοῦ Μουσουργέτου τούτου τὸ πρόσωπον εἶναι πλήρες πνεύματος καὶ διανοίας, οὕτω παριστάνεται εἰς πολλὰς εἰκόνας ἐπὶ ἀρχαίων ἀγγείων. Ὁ χορὸς τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς οὗτος σύρει, συγκροτεῖται ἀπὸ ἄλλας τρεῖς γυναίκας αὗται εἰσὶν ἐνδεδυμέναι χιτῶνα ἀμφιμάσχαλον, Ποδῆρη, ἐωνδρ, ὀρθοστάδιον· ἡ πρώτη καὶ ἡ τρίτη εἰσὶν ἐνδεδυμέναι φῆρος μέγα λεπτὸν καὶ χαρίεν· ἀμφὶ δὲ μαλῶς ἐλιξ κέχυται. Ἡ δὲ μεσαία ἀντιφάρους φέρει ἔγκυκλον πολύπτυχον. Αἱ κόραι αὐτῶν εἰσὶν ἔμπυγι καὶ κεκρυφάλῃ πλεκτῇ τε ἀναδέσμη κεκοσμημέναι, αἱ τρεῖς αὗται θεότητες εἰσὶν αἱ τρεῖς Μοῦσαι, ἡ Μελισσαι, αἵτινες συγχωρεύουσι τῷ ἀδελφῷ αὐτῶν Ἀπόλλωνι. Τὸ ὅτι αἱ Μοῦσαι ἀναφέρονται ἄλλοτε ὡς τρεῖς, ἄλλοτε ὡς τέσσαρες, ἄλλοτε ὡς πέντε, ἄλλοτε ὡς ἑνέα, καὶ ἄλλοτε ὡς ἐπτὰ, τοῦτο ὁμολογεῖται ἀπ' αὐτοῦς τοὺς ἀρχαίους συγγραφεῖς. Ὅρα τὰ περὶ αὐτῶν ἀναφερόμενα παρὰ τοῦ Ἡσιόδου καὶ τῶν σχολιαστῶν αὐτοῦ. Ἑρμῆλος ὁ Κορίνθιος τρεῖς φησὶν εἶναι Μούσας, θυγατέρας Ἀπόλλωνος, Κηφισίδα, Απολλωνίδα, Βορυσθερίδα (10) Ἄρατος δὲ τέσσαρας (11) ὁ δὲ Ἐπίχαρης ἐπτὰ. (12) καὶ Μελισσαι Μοῦσαι τρεῖς τὸν ἀριθμὸν εἰσὶν αἱ διδάσσαι τὸν Ἑρμῆν τὴν μαντικὴν ἐν τῷ Παρνασσῷ· (13) Κάτωθεν τοῦ τύπου τούτου ἀναγινώσκειται ἀμυδροῖς γράμμασιν ἡ παρούσα ἐπιγραφή ΤΗΛΕΦΑΝΗΣ ΑΝΕΘΗΚΕ ΠΑΝΙ ΚΑΙ ΝΥΜΦΑΙΣ. Ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης πληροφορούμεθα ὅτι τὸ ἀνάθημα τοῦτο ἦν τοῦ Τηλεφάνους, καὶ ὅτι τὸ Σπήλαιον αὐτὸ περὶ τοῦ ὁποίου ἐγίνοντο ἀρκεταὶ φιλονεικίαι ἀπὸ τοῦς περιηγητὰς εἰς ποίαν θεότητα ἦν ἀφιερομένον, (14) ἦτον ἱερὸν τοῦ Πανός καὶ τῶν Νυμφῶν. Τὰ ἱερά τούτου τοῦ Θεοῦ ἦσαν πάντοτε εἰς τὰ Σπήλαια, τοιοῦτον ἦν τὸ ἐν τῇ Κυλλήνῃ τῆς Ἀρκαδίας, τὸ ἐν τῷ Ὑμηττῷ τῆς Ἀττικῆς, τὸ ὑπὸ τὴν Ἀκρόπολιν, τὸ ἐν Αἰγύπτῳ περιφημότερον πάντων, καὶ ἄλλα ἄλλαχού. Πέντε Τηλεφάνεις ἀπαντῶνται εἰς τοὺς ἀρχαίους συγγραφεῖς. Α'. Τηλεφάνης αὐλητῆς ἀνδρῶν βέλτεστος, ὅς πρὸς τὸν Δημοσθένην ἐγένετο (15) ἦν

(6) Φουρνούτ. περὶ Θεῶν.

(7) Δ. ὁδ. Σικελ. Β. Α.

(8) Ἔστιν δ' ὁ Πᾶν χορῶν πρόξενος Σουῖδ. εἰς Πᾶν.

(9) Πινδαρ. Πυθ. 9. στιχ. 45 Αἰσχ. Ἄγαμ. Ἐτυμολεγ. Ὁ Θεὸς οὗτος φέρει χιτῶνα μέχρι τῶν γονάτων καὶ χλαμύδα, ἐπὶ δὲ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ στέφανον δάφνης. Τοιοῦτος ἐπὶ ἀγγείου παριστάνεται ὅπερ οἱ Κύριοι Λενορμὰν καὶ Δεβίτ [.] ἐδημοσίευσαν ὑπ' ἀριθ. 65 [Les antiquit de mon E Daurand· οὕτως ἐνδεδυμένη ἀπαντᾷται καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ Ἄρτεμις ἐπὶ ἀγαλμάτων καὶ τύπου ὃν ἐδημοσίευσεν ὁ K. Millin Galerie . . . Ὁ Ἀπόλλων ἐνταῦθα ἄρχει τοῦ χοροῦ διότι κατὰ τὸν Πλάτωνα [Νομ. Β.] τοῦτον πρῶτον καὶ τὰς Μούσας συγχωρεῖ τὰς τοῖς ἀνθρώποις ἐδωρήσαντο οἱ Θεοί, ὅθεν καὶ Ὁρχιεὺς καὶ Μουσηγέτης ἐπεκαλεῖτο. [Πινδ. Πυθ. εἰδ. Α. Φουρνούτ περὶ Θεῶν. Τζέτζης Σχ. εἰς Λυκόφρ.] καὶ Ἀγέρω καὶ νέον αἰ τοῦτον δημιουργοῦσι [Πλουτ. Περὶ τοῦ Εἰ. ἐν Δελφοῖς· ὑπάρχει δὲ ἐπὶ τοῦ ἀναθήματος τοῦ αὐλητοῦ Τηλεφάνους ὁ Θεὸς οὗτος ἐπεὶ κιθάρας καὶ αὐλητικῆς καὶ κιθαριστικῆς εὔρετῆς [Εὐρ· Ἡρακλῆς μαινόμε. Πλούταρχ. περὶ Μουσικῆς] καὶ ἐπειδὴ οἱ Βροτοὶ τὸν ἄνακτα τοῦτον καὶ Πᾶνα ἐκάλουν [Ὀρφ. Ὑμ. 34] καὶ παρ' αὐτοῦ τὴν μουσικὴν ἔμαθεν ὁ Ἀπόλλων [Ἀπόλλ. Β. Α.] ὠνομάσθη δὲ ὁ Ἀπόλλων Ἀγρᾶσιος διότι ὁ συμπολίτης τοῦ Τηλεφάνους λέγω ὁ Μεγαρεὺς Ἀλκαῖος τὸν Κιθαρώνιον λέοντα ἀποκτείνας ἱερὸν Ἀγροτέρας Ἀρτέμιδος καὶ Ἀπόλλωνος Ἀγρᾶσιος ἰδρύσατο [Παυ. Ἀττικ.]

(10) Τζέτζης Σχ. γ'. Ἡσιόδου.

(11) Ὁ αὐτὸς αὐτόθι.

(12) Αὐτόθι.

(13) Ὁμήρ. Ὑμ. Ἑρμῆν.

(14) Hobh. Let.

(15) Δημοσθ. κατὰ Μειδ. καὶ Ἀρποκρ. εἰς Τηλεφάν.

Μεγαρικὸς· οὕτως ἐπολέμησε τοῖς σύριγξιν ὥστε τοὺς αὐλοποιούς ἐπιθεῖναι πῶποτε εἶασεν ἐπὶ τοὺς αὐλοὺς (16) καὶ ἕτερος Τηλεφάνης Πολυάρχους Δῆλιος, καὶ τρίτος Τηλεφάνης Καρύστιος· (17) ἀναφέρεται δὲ καὶ ἄλλος Τηλεφάνης Δ'. ὅστις ἔγραψε περὶ τοῦ Ἄστεως τῶν Ἀθηνῶν· (18) ὁ Τηλεφάνης τοῦ τύπου τούτου τοῦ ὁποίου τὸ πρόσωπον φαίνεται εὖρωστον καὶ ἀθλητικόν, σύμφωνον μὲ τὴν δύναμιν τῶν Πνευμόνων ἣν εἶχεν, ὡς μεγαλοφρονότατος αὐλητῆς, παριστάνεται εἰς τὸ χαμηλότερον μέρος τοῦ ἀναθήματος αὐτοῦ ὑπὸ τὸν Πάνα, ὡς αὐλητικὸς ὑποφήτωρ τοῦ τε Μουσαγέτου Ἀπόλλωνος καὶ τοῦ Πανός, καὶ ὡς ἄνθρωπος ἀπέναντι θεῶν οὐσιῶν. Ἐκ τῶν εἰρημένων ἐξάγεται, ὅτι ὁ Τηλεφάνης τοῦ ἀναθήματος τούτου εἶναι ὁ παρὰ τοῦ Δημοσθένους καὶ Πλουτάρχου ἀναφερόμενος Τηλεφάνης, ὅστις αὐλητῆς ὢν ἀνέθεσε τῷ Θεῷ τῶν Ποιμένων τὸ ἀνάθημα τοῦτο· ἡ κεφαλὴ ἐπομένως ἢ ἐπὶ τοῦ ἀναθήματος τούτου, ἐφ' ἧς ὁ Ἀπόλλων ἐπιθέτει τὴν χεῖρα αὐτοῦ, εἶναι ἡ εἰκὼν τῆς προτομῆς τοῦ περιφήμου διὰ τὴν στηθηκὴν αὐτοῦ δύναμιν, καὶ τὴν ἐκ τῶν συρίγγων μεγαλοφωνίαν αὐτοῦ, τοῦ Τηλεφάνους· ἢ ἐπίθεσις τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς τοῦ Ἀπόλλωνος, Θεοῦ τῆς Μουσικῆς, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ μουσικοῦ Τηλεφάνους, σημαίνει τὴν εὐλογίαν καὶ ἐπιδοκιμασίαν τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν μουσικὴν χάριν τούτου.

Ἐκ τῶν εἰρημένων εἰκάζει τις τὴν ἀξίαν τοῦ λειψάνου τούτου τῆς ἀρχαιότητος· εἶναι τοῦτο ἄξιον σπουδῆς Α'. διότι σώζει τὴν εἰκόνα καὶ μορφήν τοῦ Τηλεφάνους τούτου, περιφήμου εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Μουσικῆς· Β'. διότι μαρτυρεῖ, ὅτι τὸ ἐν Πάρνηθι Σπήλαιον ἦν ἀφιερωμένον εἰς τὸν Πάνα καὶ Νύμφας, καὶ ὅχι εἰς τὸν Πλούτωνα, ὡς τινὲς ἐνόμισαν. (19) Γ'. Διότι τὸ εἶδος τοῦ χοροῦ τούτου εἶναι τὸ αὐτὸ μὲ τὸν χορὸν ὃν οἱ σημερινοὶ Ἕλληνες χορεύομεν καὶ τὸν ὅποιον καλοῦμεν Συρτὸν, δεικνύει δὲ καὶ τοῦτο πρὸς τοῖς ἄλλοις τὴν ἑλληνικὴν ἡμῶν καταγωγὴν, καὶ ὅτι πατροπαράδοτως παρελάβαμεν σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ τὸν τρόπον τοῦτον τοῦ χοροῦ· (20) Δ'. ὅτι καὶ οἱ ἀρχαῖοι ἔφερον χιτῶνα πτυχωτὸν μέχρι τῶν γωνάτων, ὡς αἱ παρ' ἡμῶν καλούμεναι φουστανέλαι. Ε'. Διότι δι' αὐτοῦ μόνον μέχρι τοῦδε γνωρίζομεν πῶς παρίστατο παρ' Ἀθηναίους Ἀπόλλων ὁ Ἀγρεύς ἢ Ἀγραῖος· διότι κατ' ἀμφοτέρω ἀπαντᾷται παρὰ τε ἡσυχίῳ καὶ Πausανίᾳ, ὡς ἀνεφέραμεν.

Πρὸ τῆς μεσαίας Μούσης φαίνεται ἐνταῦθα ὄχθος τις, τοῦτο σημαίνει ἴσως τὸ ὄρος τῆς Πάρνηθος, ἐφ' ἧς αἱ Μοῦσαι μετὰ τοῦ Ἀπόλλωνος χορεύουσι· (21) Τὸ ὄρος τοῦτο ἦν ἱερὸν ταῖς θεαῖς ταύταις καὶ τῷ Ἀπόλλωνι, καὶ ἀπὸ Παρνασσοῦ λέγει ὁ Σουΐδας τὴν λέξιν παρήγαγε, δηλῶν τοὺς ἱεροὺς, ὅθεν Παρνασσιοὶ ἀντὶ τοῦ μεγάλοι. (22).

Τὸ Σπήλαιον τοῦτο εἶναι φυσικόν, ἢ εἰσοδος αὐτοῦ στενὴ καὶ χαμηλὴ, ἔσωθεν διαιρεῖται εἰς εὐρίχωρα ἄλλα Σπήλαια ἐνθα πολλοὶ σταλακτῆται εἰσὶν ἐσχηματισμένοι· παρὰ τὴν εἰσόδον μόνον φαίνονται διάφοροι ναοῖς ἀναθημάτων, ἐν οἷς μέχρι τοῦδε καὶ ἴλοι σηδεύονται παρατηροῦνται, ἐξ ὧν ἐξαρτῶντο τὰ ἀνάθηματά ταῦτα· εἰσὶ καὶ ἐπιγραφαὶ ὑπὸ τῆς βάσεως τινῶν ναοίσκων, αἵτινες ὑπὸ τοῦ πύρου τοῦ Βράχου κατεστάθησαν δυσανάγνωστα· ἐπὶ τοῦ καθέως κεκομμένου Βράχου τοῦ παρὰ τῷ Σπηλαίῳ φαίνονται ἱχνη βαθμίδων κεκομμένων ἐπ' αὐτοῦ. Τοῦ Πανείου τούτου μέμνηται ὁ Μένανδρος, καὶ Αἰλιανός, ἀλλὰ συγκεχρημένως· κεῖται δὲ τοῦτο

(16) Πλούταρχος περὶ Μουσικῆς καὶ Σουΐδας εἰς Τηλεφάνην. Τὴν ὑπεροχὴν τῆς περὶ τὴν αὐλητικὴν ἀξίαν αὐτοῦ ἐπαινοῦντες ἐπέγραψαν ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ τὸ ἐπίγραμμα «Ὁρφεὺς μὲν κιθάρα πλείστον γέρας εἴλετο θνητῶν.

Νέστωρ δὲ γλώσσης ἡδυλόγου σοφίῃ

Τεκτοσύνη δὲ ἐπέων Πολυίστωρ θεῖος Ὀμηρος.

ΤΗΛΕΦΑΝΗΣ δ' αὐλοῖς; οὗ τάφος ἐστὶν ὁδε· Ἀνθολ. Ἑλλ. ἐπιτομὴ 459.

Τὸν Τηλεφάνην τοῦτον ὁ Πausανίας [πιθάνως ὁρθότερον τοῦ Πλουτάρχου] καλεῖ Σάμιον, ὁ δὲ Πλούταρχος Μεγαρικόν, ὡς κατοικήσαντα ἴσως εἰς Μέγαρον. Τιαυτή δὲ ἦν ἡ περὶ τὴν αὐλητικὴν δύναμιν ὑπόληψις περὶ αὐτοῦ, ὥστε μετὰ τὸν θάνατόν του Κλεοπάτρα ἢ Φιλίππου τοῦ Ἀμύντου ἐποίησε τὸν τάφον αὐτοῦ κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν ἀπὸ Μέγαρος εἰς Κόρινθον φέρουσαν. Ἐκ τῆς μαρτυρίας ταύτης τοῦ Πausανίου βεβαιοῦται, ὅτι οὗτος εἰς Μέγαρον κατώκει καὶ τὸν Βασιλέα τῶν Μεγαρέων Ἀλκαθὸν μιμούμενος ἀνέθεσε καὶ αὐτὸς εἰς τὸν ἔρημον τόπον τῆς Πάρνηθος, ἐνθα τὸ Σπήλαιον τοῦ Πανός, τὸ ἀνάθημα τοῦτο.

(17) Bock Corp ins. 188 Ἀρχ. Ἑφημ. ἐπιγρ. 669.

(18) Οἱ νομίσαντες τοῦτο ναὸν τοῦ Πλούτωνος, ἔδοσαν τοιαύτην ἐξηγήσιν εἰς αὐτὸ, διότι εἰσερχόμενος τις ἐν αὐτῷ εὐρίσκει πλεθρὸν ἀρχαίων πηλίνων λίγων οὐς ἀναπτον ἑορτάζοντες παννυχίδα τινὰ τῷ θεῷ τούτῳ.

(19) Ἀθήν. Δειπν. Β. 44.

(20) Εἰς τοιοῦτος χορὸς Μουσῶν μετὰ τοῦ Ἀπόλλωνος ἐδημοσιεύθη παρὰ τοῦ Ραοῦλ Ροσσέτου εἰς τὸ σύγγραμμα αὐτοῦ· *Pintures antiques*.

(21) Πάρνης ὄρος καὶ ὄχθος τὸ αὐτὸ Ἡσύχ. εἰς Πάρνηθα. Δουκιαν. Πλε καὶ Παράσι.

(22) Σουΐδας Πάρνης. Σχολ. Ἀριστοφ. Ἀχαρν.

παρὰ τὸ χεῖλος βαθυτάτης χαράδρας, εἰς ἣν διακρημνῶν δυσκόλως τις κατέρχεται, εἰς χῶρον δύσβατον, εἰς ἐρημίαν, ἔνθα ὁ φιλόχωρος πᾶν ἐμβατεύει, παρ' ᾧ δάση σύσκηια, δένδρεσιν ἐμπλεγμένοις ἐν ἀλλήλοις, ὥς ὅτε μάλιστα πυκνοτάτοις.

Κ. Σ. ΠΙΤΤΑΚΗΣ.

1102

5 ANTOKLESEIPEPERI
ENTESEEBREANAPON
IASKAΘAPERDEMOKI
10 IDESEIPEFANTOKIE
DEPROSALLALENTENE
EXΘEIDAΠPYTANEIA
PROSTENBOIENENTE
PROTEIHEΔPAIEΣΔE
15 REANEXΘETONKAIZE
AITONINENAITOXAPO
KOS

Φ]Αντοκλες εἶπε περὶ
μ]ὲν τες εἰς Βρέαν ἀπον
ο]ίας καθάπερ Δεμοκλ
ε]ίδες εἶπε Φαντοκλε
ς]δὲ προσαγαγεῖν τὴν Ἐ
ρ]εχθεῖδα πρυτανεία
ν] πρὸς τὴν Βουλὴν ἐν τε
ι] πρότεϊ Ἡεδρᾷ ἐς δὲ
Β]ρέαν ἔχθετον καὶ ζε
λιτὸν ἰέναι τὸς ἀπόρι
κος

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη εἶναι γεγραμμένη Ἀττικοῖς γράμμασιν ἐπὶ πλακὸς λίθου Πεντελησίου τοῦ μήκους αὐτῆς εἶναι 70|00 τοῦ μέτρου, τὸ πλάτος 35|00 καὶ τὸ πάχος 22|00. Ἡ πλάξ αὕτη, ἥτις δὲν φαίνεται νὰ ἦτο μεγαλύτερα πρότερον, ὅσον δυνάμεθα νὰ εἰκάσωμεν ἀπὸ τὴν παροῦσαν ἐπιγραφὴν, ἐκτὸς ἂν ἦτον ἀνωτέρω τῆς πλακὸς, ἢ κατωτέρω ἄλλη ἐπιγραφή, μετεσχηματίσθη εἰς βάσιν παραστάδος, ἴσως κατὰ τοὺς Βυζαντινοὺς χρόνους, καὶ ἐχρησίμευσεν εἰς τὸν νάρθηκα τῆς ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ εἰς ἣν μετεσχηματίσθη τὸ Ἐρέχθειον. Τὴν βάσιν ταύτην τινὲς ἐργασίαν τῶν Ἑλληνικῶν χρόνων ὑπέλαβον, καὶ ὡς ἐκ τούτου εἰκάσας παντοίας περὶ τῶν διαιρέσεων τοῦ Ἐρεχθείου ἔπλασαν. Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἀνεκάλυψα τὸ 1833· καὶ εἰς τὰς τελευταίας περὶ Ἐρεχθείου ἀρχαιολογικὰς ἐρεῖνας εἰς τοὺς περὶ τὸν σοφὸν Κ. Θύρσιον ἐδείξα ἵνα ὀρθῶς εἰκάσωμεν περὶ τοῦ Ἐρεχθείου. Καὶ ἐκ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν γραμμάτων μάλιστα τοῦ Β. καὶ Ρ. ἅτινα εἰσὶ γεγραμμένα κατ' αὐτὸ τὸ σχῆμα Ρ. Β. καὶ ἐκ τῶν ἀναφερομένων ὀνομάτων καὶ φράσεων εἰς τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἐξάγεται ὅτι αὕτη εἶναι τῶν χρόνων τῆς 80 Ὀλυμπιάδος. Τὸ ὄνομα Φαντοκλῆς τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ψηφίσματος πρώτην φορὰν ἀπαντᾶται ἐνταῦθα· εἶναι τάχα Φανοκλῆς; ἀλλὰ τὸ φαίνεται κάλις εἰς τὸν λίθον, ἢ ὁ ἀρχαιότερος τύπος εἶναι Φαντοκλῆς ἐξ οὗ εὐφωνίας χάριν ἐγένετο τὸ Φανοκλῆς; Τὸ ὄνομα τοῦτο φαίνεται ἐνταῦθα ἱερατικὸν ὡς ἔχον ἀναφορὰν πρὸς τὴν λατρείαν τῆς Ῥέας. Εἰς τὴν δευτέραν γραμμὴν ἀναφέρεται περὶ μὲν τῆς εἰς Βρέαν ἀπονοίας. Τὸ Β. ἐνταῦθα εἶναι διὰ τὴν δασύτητα τοῦ Ρ ὅπερ κυρίως οἱ Αἰολεῖς κατακόρως ἐχρῶντο, καὶ οἱ Δωριεῖς ἐνίοτε, οὕτω π. χ. Βράκος ἔλεγον ἀντὶ τοῦ Ῥάκος, Βρόδον ἀντὶ Ῥόδον· καὶ ἡ συνήθεια εἰς ἡμᾶς εἰς τινὰς λέξεις ἐφύλαξε τὸν Αἰολισμόν καὶ Δωρισμόν τοῦτον, οἷον τὸ Ῥάκος ὅπερ χάριν ὑγείας φέρουσιν ὅπως καλύπτωσιν τὰ κάτω μέρη τοῦ ἀνθρώπου οἱ πᾶσχόντες Βράκαν λέγομεν καὶ Βράκιμα.

Τὸ ὄνομα τῆς Ῥέας γραφόμενον ἐνταῦθα δις εἰς τὴν 2 καὶ 9 γραμμὴν κατὰ τὴν παλαιότητα αὐτοῦ προφορὰν δεικνύει τὴν ἀρχαιότητα τῆς ἐπιγραφῆς. Εἰς τὴν αὐτὴν γραμμὴν ἀναγινώσκωμεν περὶ τῆς εἰς Βρέαν ἀπονοίας, ὁποῖαν ἀπόνοιαν τάχα ἐνοεῖ ἡ ἐπιγραφή; τὴν παράβλεψιν τῶν πρὸς τὴν Ῥέαν ὀφειλομένων τιμῶν; ἐνοουμένης τῆς λέξεως εἰς τὴν σημασίαν ἐκείνην τὴν ὁποῖαν ἡ συνήθεια μέχρι τοῦδε ἐφύλαξε, καὶ ἂν τοῦτο εἶναι, ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἔχει ἄρα ἀναφορὰν πρὸς τὴν λατρείαν τῆς Ῥέας εἰς τιμὴν τῆς ὁποίας οἱ Ἀθηναῖοι πεισθέντες ὑπὸ τοῦ χρησμοῦ ᾠκοδόμησαν αὐτῇ τὸν ὑπὸ τὸ σπήλαιον τοῦ Πανὸς ναὸν αὐτῆς, ὃν Μητρώων ἐκάλεσαν, ὡς ἀναφέρει ὁ Σούδας, εἰς Μητραγύρτην καὶ ὁ Ἰουλιανός.

Εἰς τὴν τρίτην γραμμὴν ἀναφέρεται τὸ ὄνομα Δημοκλείδης. Τὸ ὄνομα τοῦτο ἀπαντᾶται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 100 ἐπιγραφὴν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος ὡς ὄνομα ἀρχοντος, ὅστις ἤρξε κατὰ 116 Ὀλυμπ. ἢ 117 Ὀλυμ. ὡς ἀναφ. Διονύσι. ὁ Ἀλικαρνασ. καὶ παρὰ Πλουτάρχ. [Β. Δημητρ.] ἀναφέτεται ῥήτωρ τις Δημοκλείδης

σύγχρονος τοῦ Δεινάρχου. Ἄλλ' ὁ Δημοκλείδης οὗτος τῆς ἐπιγραφῆς ἐκτὸς τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ οὐδὲν κοινὸν ἔχει μὲ τὸς ὁποίους ἀναφέραμεν Δημοκλείδας, διότι ἦν πολὺ ἀρχαιότερος τούτων.

Εἰς τὴν πέμπτην καὶ ἕκτην γραμμὴν ἐκφράζεται ἡ γνώμη τοῦ Δημοκλείδου, ἥτις εἶναι ὅπως ὁ Φαντοκλῆς εἰσάξῃ, Ἐρυχθεῖδος πρυτανευούσης, ἐν τῇ πρώτῃ συνεδριάσει τῆς Βουλῆς τὰ περὶ τῆς λατρείας τῆς Ρέας.

Ἡ πλάξ αὕτη τῆς ἐπιγραφῆς ἴσως ἔκειτο εἰς τὸ Μητρώον τὸ ὁποῖον παρέκειται εἰς τὴν Ἀκρόπολιν καὶ ἐπὶ τοῦ ὁποίου κεῖται ἡ ἐκκλησία Ὑπαπαντῇ, μετεκομίσθη δὲ εἰς τὴν Ἀκρόπολιν κατὰ τοὺς Βυζαντινοὺς χρόνους ὅτε τὸ Ἐρέχθειον εἰς ἐκκλησίαν μετεσχηματίσθη.

Κ. Σ. Π.

1103

ΚΟΣΠΕ.

ΑΛΕΤΟΣΑΝΔΕΕΞΑΛΕΙΕΝΕΧ
ΟΦΕΝ ΊΣΕΗΟΛΡΑΦΣΑΜΕΝΟΣΠΟ
ΝΑΥΤΟΙΣΠΑΡΑΣΧΟΝΤΟΝΗΟΙΑΠΟ
5 ΙΕΡΕΣΑΙΗΥΠΕΡΤΕΣΑΠΟΙΚΙΑΞ
ΙΣΔΟΚΕΙΛΕΟΝΟΜΟΣΔΕΗΕΙΛΕΞΘ
ΕΝΑΕΧΦΥΛΕΞΗΟΥΤΟΙΔΕΝΕΜΑΝΤ
ΟΚΛΕΙΔΕΝΔΕΚΑΤΑΣΤΕΞΑΙΤΕΝ
10 ΚΡΑΤΟΡΑΚΑΘΟΤΙΑΝΔΥΝΕΤΑΙΑ
ΕΝΕΤΑΕΧΞΕΙΡΕΜΕΝΑΕΑΝΚΑΘΑ
ΛΑΜΕΤΕΜΕΝΙΤΕΜΒΟΥΝΔΕΚΑΙΠ
ΛΕΝΕΞΠΑΝΑΘΕΝΑΙΑΤΑΜΕΛΑΙΑ
ΑΦΑΙΛΛΟΝΕΑΝΔΕΤΙΞΕΠΙΞΤΡΑΦ
ΕΤΕΝΤΟΝΑΠΟΙΚΟΝΒΟΕΘΕΝΤΑ
15 ΤΑΤΑΚΑΤΑΤΑΣΧΞΥΛΛΡΑΦΑΣΗ
ΤΟΛΑΜΜΑΤΕΥΟΝΤΟΣΕΛΕΝΟΝ
ΟΝΤΟΝΕΠΙΘΡΑΙΚΕΞΛΡΑΦΞΑΙ
ΕΙΚΑΙΚΑΤΑΘΕΝΑΙΕΜΠΟΛΕΙΠΑ
ΕΝΞΤΕΛΕΙΗΟΙΑΠΟΙΚΟΙΞΦΟΝΑ
20 ΑΝΔΕΤΙΞΕΠΙΦΞΕΦΙΤΕΙΠΑΡΑΤ
ΤΟΡΑΑΛΟΡΕΥΕΙΝΠΡΟΣΚΑΙΕΞΘΑΙ
ΡΕΞΘΑΙΕΙΥΕΝΤΙΤΟΝΗΕΦΞΕΦΙ
ΕΝΑΙΑΥΤΟΝΚΑΙΠΑΙΔΑΣΤΟΣΕΧΕ
ΡΕΜΑΤΑΔΕΜΟΣΙΑΕΝΑΙΚΑΙΤΕΣ
25 ΤΟΝΕΑΜΑΕΤΙΑΥΤΟΙΗΟΙΑΠΟΙΚ
ΟΝΤΑΙ : ΗΟΣΟΙΔΑΝΛΡΑΦΞΟΝΤΑ
ΙΣΤΡΑΤΙΟΤΟΝΕΠΙΔΑΝΗΕΚΟΣ
ΚΟΝΤΑΕΜΕΡΟΝΕΜΒΡΕΑΙΕΝΑΙΕ
ΧΞΑΛΕΝΔΕΤΕΝΑΠΟΙΚΙΑΝΤΡΙΑ
30 ΙΣΧΙΝΕΝΔΕΑΚΟΛΟΘΟΝΤΑΑΠΟ
ΜΑΤΑ

.κος πε[ρι . . .

Ἀγέτοσαν δὲ ἐσάγει ἐνεχ[θεῖναι
καὶ ὁ] φένας ἢ Ηογραφσάμενος πο[λι
ν αὐτοῖς παρασχόντον Ηοι ἀποικιοὶ δεῖ
5 ἰσρέσαι Ηυπὲρ τῆς ἀποικίας
ο]ις δοκεῖ γὰρ ὁ νόμος δὲ Ηελέσθ[αι
ἓνα ἐχ φυλές Ηοῦτοι δὲ νεμαντ[ο
Δεμ]οκλείδην δὲ καταστῆσαι τεν]ικαῦτα
αὐτο]κράτορα καθότι ἂν δύναται ἀ]γάθον
10 γ]ένε τὰ ἐχσειρεμένα ἐὰν καθα[ρὰ
πα]λάμει τεμενί[ζεν, Βοῦν δὲ καὶ π[ρόβατον
ἀ]γεν ἐς Παναθέναια τὰ μεγάλα [ἐς δὲ Διον
ύσι]αφαλλὸν ἐὰν δὲ τις ἐπιστρέφῃ
εὔρε τεν τον ἀποίκον Βοεθεν τὰ
15 ὕσ]τα τα κατὰ τὰς χσυγγραφὰς Η[Α παν
τα γραμματεύοντος ἐγένον]το
φόρ]ον τὸν ἐπὶ Θορῆκας γραφσά[μενον
δοκ]εῖ καὶ καταθέναι ἐμπόλει πα[ρὰ τεν θ
εὐν] ἐν στήλει Ηοι ἀποικιοὶ σφόν α . .
20 ἂν δὲ τις ἐπιφσεφί[ξεν παρὰ τ]ὰ δὲ ὅσα ὁ
αὐτοκράτορ ἀγορεύει ἢ προσκαλεσθαι
χ]ρεσθαι ἢ λύνειν τί τῶν ἐφσεφισμένων
εἶναι αὐτὸν καὶ παῖδας τὸς ἐχσ[αὐτο
Χ]ρέματα δεμόσια εἶναι καὶ τες
25 . . .τον ε ἅμα ἔτι αὐτο Ηοι ἀποικιοὶ γέν
νονται Ηοσοι.δ' ἂν γράφοντα[ι
τον] στρατιοτον ἐπιδὰν Ηεκοσ[ίος
τρια] κοντα ἐμῆρον ἐμβρέα εἶναι εἰκαστο
ε] χράγεν δὲ τὴν ἀποικίαν τρια[']κοντα
30 ἀ]ισχίνεν δὲ ἀκολοθοντα ἀπο[δόσε
χρέ]ματα

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη εἶναι γεγραμμένη Ἀττικοῖς γράμμασιν ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελικοῦ. Εὐρέθη τὸ 1847 Ἰουλίου 24 εἰς τὰς περὶ τὸ Ἐρέχθειον ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Ἡ πλάξ αὕτη μετεσχηματίσθη, ὡς καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. 1102 εἰς βάσιν παραστάδος τῆς ἐκκλησίας εἰς ἣν τὸ Ἐρέχθειον μετετράπη· τὰ γράμματα εἶναι ῥαβδωτά· εἶναι δὲ αὕτη ἡ ἐπιγραφή σύγχρονος τῆς ἀνωτέρω καὶ ἴσως ἀμφοτέραι ἦσαν εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν πλάκα δύο ψηφίσματα· δὲν δυνάμεθα ἀκριβῶς νὰ εἰκάζωμεν ἐκ πόσων γραμμάτων σύγκειται ἐκάστη γραμμὴ τῆς ἐπιγραφῆς, διότι ἡ πλάξ εἶναι καὶ ἀπὸ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῆς ἀκρωτηριασμένη. Ἐὰν αἱ εἰκασίαι ἡμῶν ᾗς ἐφέραμεν εἰς τὰς γραμμάς 8 καὶ 9 εἰσὶν ἀληθεῖς τότε ἐξάγομεν ὅτι ἐκάστη γραμμὴ τῆς ἐπιγραφῆς ἐσῦγ-
κεῖτο ἀπὸ 32 γράμματα. Εἰς τὴν 8 γραμμὴν εἶναι μέρος τοῦ ὀνόματος ΟΚΛΕΙΔΕΝ τὸ ὁποῖον ἀνεπλήρωσα εἰς Δεμοκλείδην. Ἐὰν ἡ εἰκασία μου αὕτη εἶναι ὀρθή, τότε καὶ ἐκ τούτου ἔτι ἐξάγεται ὅτι ἡ παρούσα ἐπιγραφή εἶναι σύγχρονος καὶ ἴσως ἦν ἐπὶ τῆς αὐτῆς πλακὸς μετὰ τὴν ἀνωτέρω, ὡς ἀνέφερον. Ἐκ τοῦ ὅλου τῆς ἐπιγραφῆς

ἐξάγεται, ὅτι εἶναι ψήφισμα ἀναφερόμενον εἰς μέλλουσιν ἀποικίαν τινὰ τῶν Ἀθηναίων, καὶ περὶ τῆς ὁποίας διατάττονται ἐν τῷ ψηφίσματι τοῦτο αἱ ἱεροπραξίαι καὶ θυσίαι ἃς πρὸ τῶν τοιούτων ἔργων ἐτέλουν· καὶ ἡ λατρεία ἦν μετὰ τῶν ἄλλων θεῶν οἱ ἀποικοὶ πρέπει νὰ ἀποδίδωσιν καὶ εἰς τὴν μητέρα τῶν θεῶν· εἰς τὴν 28 γραμμὴν ἀπαντᾶται ἡ αὐτὴ γραφὴ τοῦ ὀνόματος τῆς Ῥέας διὰ τοῦ Β. πρὸ τοῦ Ρ. Βρέα ὡς ἀπαντήσαμεν τοῦτο δις εἰς τὴν ἀνωτέραν ἐπιγραφὴν.

Κ. Σ. Π.

1104

ΙΑΝΙΑΞ	Λυ]σανίας
ΧΙΑΔΕΞ	Λαχιάδες
ΚΛΕΙΔΕΞ	Εὐ]κλείδες
ΙΣΤΟΚΛΕ	Ἀρ]ιστοκλε[ς
ΙΚΛΕΙΔΕΞ	Ναυ]κλείδες
ΙΑΞΙΣΤΡΑ	Μνα]σίστρατος
ΙΧΑΡΕΙΔΕΞ	Εὐ]χαρείδες
ΚΛΕΤΟΡΙΔΕ	Κλ]ετορίδες
ΛΟΧΞΕΝΙ	Φι]λοχσενί[δες
ΛΥΚΡΑΤΙΟ	Πο]λυκρατίο[ν
ΙΚΟΚ ΛΕΞ	Νι]κόκλες
ΟΜΙΞ	Δι]ομίς
ΟΝΥΞΙΟΞ	Δι]ονύσιος
ΟΧΑΡΙΔΕ	Δι]οχαρίδε[ς
ΙΞΙΚΛΕΞ	Ναυ]σικλες
ΚΟΝ	Με]κον

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη εἶναι γεγραμμένη Ἀττικοῖς γράμμασιν ἐπὶ πλακὸς λίθου Πεντελικοῦ, εὗρέθη τὸ 1833 εἰς τὰς περὶ τὸ Μητρώον [Ἵπαπαντῇ] ἀρχαιολογικὰς ἐρεῖνας· εἰς τὴν δευτέραν γραμμὴν τὸ Χ ἀναπληροῖ τὸ Κ ὡς εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς πρὸ τῶν χρόνων τῆς γραμματικῆς τοῦ ἄρχοντος Εὐκλείδου παλαιογραφικὰς ἐπιγραφὰς καὶ τὰς πρὸ μικροῦ ἐκδοθείσας ὑπ' ἀριθ. 1102 καὶ 1103. Λαχιάδες γράφει ἀντὶ Λακιάδες, ἔχθετον [ἐπιγ. 1102 γραμ. 9] ἀντὶ ἔχθετον, ΕΧ Φυλῆς ἀντὶ ἐκ Φυλῆς. Τὰ ὀνόματα Λυσανίας, Εὐκλείδης, Ἀριστοκλῆς, Φιλοχσενίδης, Νικοκλῆς Διονύσιος καὶ Μήκων ἀπαντῶνται συνεχῶς εἰς τε τοὺς παλαιούς συγγραφείς καὶ εἰς τὰς ἐπιγραφάς. Τὰ δὲ ὀνόματα Διοχαρίδες, ἐξ οὗ τὸ ὄνομα Διοχάρης [ὅπερ ἀπαντᾶται συχνά] Κλετορίδες, Μνασίστρατος [ἐξ οὗ τὸ Μνησίστρατος] ἔχουσι καὶ ἀρχαῖους τύπους καὶ δὲν ἀπαντῶνται εἰμὴ σπανίως. Ἡ σειρά τῶν ὀνομάτων τούτων ἀναφερομένων κατὰ δῆμους εἶναι πιθανῶς κατάλογος πρυτανευσάντων, ἢ ἄλλων ἐπιστῆμων ἀνδρῶν, ὧν τὰ ὀνόματα ἀνεγράφοντο ἐπὶ στήλης, ἥτις διετηρεῖτο εἰς τὸ Μητρώον τὸ κοινὸν γραμματοφυλακεῖον.

Κ. Σ. Π.

1105

ΑΡΑΚΛΕ	Ἀρακλες
ΑΝΤΙΦΑΝΕ	Ἀντιφάνες
ΕΥΘΥΡΕΤΟΣ	Εὐθύρετος
· ΠΙΔΡΟΜΟΣ	Ἐ]πίδρομος
5 · ΑΝΕΞ	5 Φ]άνες
· ΡΟΜΕΥΣΟΣ	Π]ρόμευσος
ΕΥΝΟΜΟΣ	Εὐνομος
ΜΕΝΕΚΛΕΞ	Μενέκλες
ΠΟΛΛΙΞ	Πόλλις
10 ΚΣΑΝΘΙΑΣ	10 Κσανθίας
ΠΕΡΙΦΥΛΟΝ	Περιφύγον
ΔΕΙΛΟΔΟΤΟΣ	Δελόδοτος : Κείος
ΚΑΛΛΙΝΟΜΟΣ	Κάλλινομος
ΕΠΑΙΝΕΤΟΣ	Ἐπαίνετος

15	ΠΙΘΟΝ ΝΑΥΚΡΑΤΕΣ ΕΠΙΧΑΡΕΣ ΟΙΛΟΣΧΕΝΟΣ ΙΥΣΙΑΔΕΣ: ΚΕΙΟΣ	15	Πίθον Ναυκράτες Ἐπιχάρες Φιλόχσενος Λυσιάδες: Κεῖος
20	ΧΑΙΡΕΔΕΜΟΣ ΑΘΕΙΝΕΧΟΣ ΠΡΕΠΙΣ ΜΥΣΧΟΝ . . ΜΕΘΥΛΛΟΣ	20	Χαιρέδεμος Ἀθείνεχος Πρέπις Μύσχον . . Μεθύλλος
25	ΑΡΙΣΤΑΝΛΕΙΟΣ ΕΥΑΝΛΕΙΟΣ ΕΠΙΧΑΡΙΔΕΣ ΠΥΘΟΔΟΡΟΣ ΝΙΚΟΦΕΜΟΣ	25	Ἀριστάνγελλος Εὐάνγελος Ἐπιχαρίδες Πυθόδωρος Νικόφεμος
30	ΒΡΙΛΕΤΙΑΔΕΣ ΕΜΠΕΔΙΟΝ ΤΡΑΤΟΝ ΙΣΧΕΤΑΔΕΣ	30	Βριλετιάδες Ἐμπεδίων Σ]τράτον Α]ισχετάδες

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη εἶναι γεγραμμένη Ἀττικοῖς γράμμασι ἐπὶ πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὗρέθη τὸ 1822 εἰς τὰ περίξ τοῦ Μητρώου, μετεχομίσθη δὲ εἰς τὸ ἐργαστήριον βαφείως τινὸς ἐπὶ τῆς ὁποίας οὗτος ἐκοπάνιζε τὰ βαφόμενα ὑπ' αὐτοῦ ὑφάσματα, διὸ καὶ τὰ γράμματα τὰ ἐπὶ τῆς πλακὸς εἰς τινὰ μέρη εἶναι σχεδὸν ἐξηφανισμένα καὶ ἀμυδρῶς ἀναγινώσκονται. Ἐπροσπάθησα παντὶ σθένει νὰ διετηρήσω αὐτὴν καὶ ἀντέγραψα τὸ 1832. Εἶναι καὶ αὕτη κατάλογος ἴσως ἀνδρῶν πεσόντων ἐν τινὶ μάχῃ ὑπὲρ τῆς πατρίδος· εἰς δὲ τὴν μάχην ταύτην εὕρισκοντο καὶ μισθωτοὶ ἐξ ἄλλων πόλεων· δύο τούτων τῶν μισθωτῶν, ἐκ Κεῖου, ἀναφέρονται ἐνταῦθα τὰ ὀνόματα αὐτῶν τὸ τοῦ Δελοδότου καὶ Λυσιάδου μὲ τὴν σημείωσιν πρὸ τοῦ ὀνόματος Κεῖοι, πρὸς διάστολὴν τῶν Δημοτῶν Ἀθηναίων· εἰκάζω ὅτι εἶναι κατάλογος ἀνδρῶν φονευθέντων ἐν μάχῃ τινὶ καὶ οὐχὶ κατάλογος πρυτανευσάντων, ἢ ἄλλην ἀρχὴν λαβόντων, διότι εἰς τὰς Ἀθηναϊκὰς ἀρχὰς ὁποῖαν χώραν ἔλαβον οἱ Κεῖοι; τοιοῦτος κατάλογος ἀνδρῶν πεσόντων ὑπὲρ πατρίδος εἶναι ὁ δημοσιευθεὶς παρὰ τοῦ Βοικχίου ὑπ' ἀριθ. 165. Παρατηρητέον τὸ ὄνομα ΚΣΑΝΘΙΑΣ τὸ Ξ εἰς ἄλλας ἐπιγραφὰς τῆς ἀρχαιοτέρας γραφῆς σχηματίζεται διὰ τοῦ Χ Ξ. Τὸ ὄνομα Ἀρακλῆς πρῶτην φορὰν ἀπαντᾷται ἐνταῦθα· τὸ ὄνομα τοῦτο τὸ ὁποῖον εἶναι ὁμώνυμον τοῦ Ἡρακλῆς ἢ συνήθεια ἐφύλαξε μέχρι τοῦδε, εἶναι χωρίον ἐν τῇ Ἀττικῇ οὐ μακρὰν τοῦ δήμου Ἀθμοναίων ὅπερ καλοῦμεν Ἀρακλῆν καὶ τὸ ὁποῖον τῶρα μετεσχημάτισαν εἰς Ἡράκλειον. Περὶ τούτου θέλομεν ἀναφέρει. Κ. Σ. Π.

ΙΙΝ . .	Ε	ι . . ν .
ΛΝΕΣ	Ε	Ἄ]γνεστ[ος
ΚΑΙΛΛΙΚΛΕΣ	Σ	Καλλίκλες
ΚΤΕΞΙΠΠΟΣ		Κτέσιππός
5 ΕΠΙΧΑΡΙΝΟΣ	5	Ἐπιχάρινος
ΘΕΟΔΟΡΟΣ	Λ	Θεόδωρος
ΘΟΔΟΣΙΟΣ		Θοδόσιος
ΚΛΕΔΕΜΟΣ		Κλέδεμος
ΑΝΕΣΙΜΑΧΟΣ		Ἀνεσίμαχος
10 ΕΥΚΤΕΜΟΝ	10	Εὐκτέμον
ΑΙΣΧΥΛΙΟΝ		Αἰσχυλίον
ΕΥΘΥΔΙΚΟΣ		Εὐθύδικος
ΙΚΟΝ		Ν]ίκον
· ΝΔΕΜΟΣ		Ἐ]νδεμος
15 ΨΕΥΔΕΣ	15	Ἀψευδῆς
ΚΑΙΛΛΙΚΤ		Καλλίκτ]ητος

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη εἶναι γεγραμμένη Ἀττικοῖς γράμμασιν ἐπὶ πλακὸς λίθου Πεντελικοῦ. Εὗρέθη τὸ 1830 εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν ἀγίων Ἀποστόλων, οὐ μακρὰν τοῦ Βουλευτηρίου εἶναι καὶ αὕτη κατάλογος πρυτανευσάντων ἢ λαβόντων ὁποῖον δῆποτε ἄλλην ἀρχήν. Τὰ γράμματα εἶναι ῥαβδωτά. Τὰ εἰς αὐτὴν ἀναφερόμενα ὀνόματα ἀπαντῶνται ὅλα σχεδὸν εἰς τε τὰς ἄλλας ἐπιγραφὰς καὶ εἰς τοὺς ἀρχαίους συγγραφεῖς.

Κ. Σ. Π.

Ὑλὴ ἵνα χρησιμεύσῃ πρὸς ἀπόδειξιν ὅτι οἱ νῦν κατοικοῦντες τὴν Ἑλλάδα εἰσὶν ἀπόγονοι τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων.

Οὐκ' ἂν Βασιλῆας ἀναστόμ' ἔχων ἀγορεύοις. Ὀμηρ. Ἰλ. Β. 5. 250. — Ἡ συνήθεια λέγει δὲν ἔχεις στόμα νὰ πιάνης τῶνομα τοῦ Βασιλέως. — Δῶκε μὲν Πέλεκυν . . αὐτὰρ ἐν αὐτῷ σταιλεῖον περικαλλὲς ἐλάτινον ἢ δὲ σκέπαρνον Ὀμηρ. Ὀδ. Β. στίχ. 234. — Ἡ συνήθεια λέγει· τοῦ δῶκε πελέκυν καὶ σταιλιάρει λάτινον καὶ σκεπάρνη. — Λέγεται βαρὺ τὸ χωρίον εἶναι. Ξενοφ. ἀπόφθ. Β. 3. ἀρ. 6. — Ἡ συνήθεια λέγει λέγεται ὅτι εἶναι βαρὺ τὸ χωρίον. Βαρὺς ὁ τόπος, ἥτοι νοσώδης. — Τὸν παρὰ τοῖς Ἕλλησι σπόνδυλον οἱ Ἀττικοὶ σφόνδυλον κελοῦσι. Οἱ Ἀθηναῖοι μέχρι τοῦδε σφονδύλι λέγουσι τῆς ἡλακάτης τὸν σφόνδυλον καὶ σφονδύλι τοῦ μαγκάνου φυλάττοντες τὸ εὐφραδὲς τῆς Ἀττικῆς διαλέκτου. — Ὑπὸ φιλοσοφίας ἀγροικίζομαι Πλάτων Θεαίτη. καὶ ὁ Ἀριστοφάνης Ἀγροϊκὸς ὀργήν. — Ἡ συνήθεια λέγει γίνεται ἀγροϊκός· εἶναι χωριάτης. — Στερίφαις μὲν οὖν ἄρα οὐκ' ἔδωκαν ἢ Ἄρτεμις μαιεύεσθαι. Πλάτ. Θεαίτ. — Ἡ συνήθεια λέγει αἱ στέρφαις δὲν γεννοῦσι· ἡ αἶγα αὕτη εἶναι στέρφα. — Ὅταν ὁ κηρὸς . . . λεῖος καὶ μετρίως ὠργασμένος ᾖ. Πλάτ. Θεαίτ. — Ἡ συνήθεια λέγει ὅταν τὸ κερὶ μέτρια ἀργασθῇ. — Συληφρὸς οὗτος. Πλάτ. Εὐθύδ. — Ἡ συνήθεια συληφρὸς εἶναι ὁ σίτος λέγει. — Εἶτα οὕτως εἰ Κρόνος ὥστε ἅ τὸ πρῶτον εἶπομεν νῦν ἀναμιμνήσκῃς; Πλάτ. Εὐθύδ. — Ἡ συνήθεια λέγει ἔπειτα τόσον Κρινόληρος εἶσαι ὥστε ὅ,τι πρότερον εἶπομεν τώρα νὰ τὸ ξαναθυμῇσαι; — Καὶ τῶν ἐχίνων ἀρχὴ ἢ σὴ μήτηρ μήτηρ ἐστὶ τῶν θαλαττίων . . . καὶ ἀδελφὸς εἰ τῶν κωδιῶν καὶ κυναρίων καὶ χοιριδίων. Πλάτ. Εὐθύδ. — Ἡ συνήθεια λέγει καὶ τῶν ἀχινῶν τῆς θαλάσσης εἶναι ἡ μητέρα σου καὶ ἀδελφὸς εἶσαι τῶν γωδιῶν καὶ σκυλοψάρων. — Τὴν Σφίγγα ἀντὶ σφιγδὸς σφίγγα καλοῦσι. Πλάτ. Κρατύλ. Ἐννοοῦμεν ἐνταῦθα τὸ ἐργαλεῖον τῶν νημάτων καὶ οὐχὶ τὴν ἐν Βοιωτίᾳ Σφίγγα· ὅπερ ἐκ τοῦ ἥχου ἐκλήθη, ὡς τὸ σφικῆω σημαίνω τὸν ἥχον τῆς κώνοπος. Τὴν Σφίγγα ταύτην ἡ συνήθεια Σβίγα καὶ σφίγα καλεῖ. — Αἰσχρὸν δὴ τὸ λοιπὸν γίγνεται. Πλάτ. Γοργ. — Ἡ συνήθεια λέγει ἄσχημον δὲ τὸ λοιπὸν γίγνεται. — Αὐτὸς ὑπὸ σοῦ ξυνοπιδισθεὶς ἐν τοῖς λόγοις ἐπεστομίσθη. Πλάτ. Γοργ. — Ἡ συνήθεια λέγει αὐτὸς, σὺ τοῦδ' αὖτε πεδάρις εἰς τοὺς λόγους καὶ τὸν ἀπεστομίσθης. — Θετταλίδες τὴν σελήνην κατήρου. Πλάτ. Γοργ. — Ἡ συνήθεια λέγει αἱ μάγισσαι κατέδασαν τὴν σελήνην, καὶ πιστεύουσιν αἱ γυναῖκες τοῦ λαοῦ ὅτι αἱ μάγισσαι κατεδάζουσι τὴν σελήνην. — Πλέμονος τινός. Πλάτ. Φίλητ. καὶ οἱ Ἀττικοὶ Πλέμονα καλοῦσι καὶ οὐχὶ Πνεύμονα. — Ἡ συνήθεια Πλεμόνι καλεῖ. — Τὰ σκεῦη ὡς τὴν ἀμπεχώνην καὶ ὑπόδεσιν πᾶσαν Πλάτ. Χρ. — Ἡ συνήθεια λέγει ἔστειλεν ὅλην τὴν ἀπόδεσιν εἰς τὸν βαπτιστικὸν του, ὡς συνηθεῖζουσιν νὰ κάμωσιν ταύτην τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ χρόνου. — Ναίχι. Πλάτ. Ἰππαρ. — ἡ συνήθεια λέγει Ναίσχε. — Καὶ μετ' σωφροσύνην γε; Πλάτ. Πολιτ. — Ἡ συνήθεια λέγει κιαμὴ ἢ σωφροσύνη; — Τὸ ἐσθίειν οἱ Ἀργεῖοι Μάμμα ἔλεγον. Σχ. εἰς Πλάτ. Ἀλκιβ. — Ἡ συνήθεια τὸν ψῶμον κυμμά καλεῖ, καὶ τὰ βρέφη λέγουσι πρὸς τὰς μητέρας δός μοι μαμμά. — Εὐνοιήθητι Πλάτ. Πολ. 7. — Ἡ συνήθεια νοιῶθε λέγει. — Οὕτω διαμυθολογοῦντες παραμύθια ποιήσασθαι τῆς ὁδοῦ Πλάτ. Νομ. Α. — Ἡ συνήθεια λέγει οὕτω μυθολογοῦντες παραμύθια ἔκαμαν καθοδόν. — Οἱ χοροδιδάσκαλοι ἀπεικάζουσι Πλάτ. Νομ. 2. — Ἡ συνήθεια λέγει οἱ διδάσκαλοι ἀπεικάζουσι τοῦτο, ἥτοι ἐννοοῦσι. — Παλαιῖφ καὶ Ἑλληνικῷ νόμῳ Πλάτ. Νομ. 2. — Ἡ συνήθεια λέγει παραξυτάνως εἶναι παλαιός Ἑλληνικὸς νόμος ἀντὶ ὁ Παλαιός. — Βουλομένων μεταστῆσαι τὸν κόσμον. Θουκ. Β. Δ. — Ἡ συνήθεια λέγει θέλουσι νὰ διορθώσωσι τὸν κόσμον. — Ξύλα συμπορισαμένους καὶ χρήματα. Θουκ. Β. 8. — Ἡ συνήθεια λέγει νὰ πορεύσωσι ξύλα καὶ χρήματα, ἥτοι νὰ εὕρωσι νὰ οἰκονομήσωσι. — Ὅμως δὲ παρὰ πάντε ναῦς πλέον ἀνδρὶ ἐκάστω ἢ τρεῖς ὁδολοὺς ὁμολογήθησαν. Θουκ. Β. 8. — Ἡ συνήθεια λέγει ὅμως δὲ παρὰ πάντε πλοῖα περισσότερον εἰς καθένα ἔδωσαν πάντε ὁδολούς, — Εὐ-

νοπὴν καὶ τὸν στήμονα ἀπεργάζεσθαι. Πλάτ. Ν. 6. — συνήθεια λέγει τὸ ὑπάρδι καὶ τὸ στημόνι νὰ ἐργασθῶτε. — Τὴν τιθήνησιν καὶ κίνησιν γιγνομένην διὰ πάσης τῆς νυκτὸς καὶ ἡμέρας, καὶ οἰκεῖν οἷον ἀεὶ πλέοντες· ἡνίκα γὰρ βουληθῶσι κατακοιμίζεσθαι κίνησιν προσφέρουσιν αὐτοῖς ἐν ταῖς ἀγκάλαις ἀεὶ δεινύσαι καὶ τινα μελωδίαν καὶ αὐκ ἀτεχνῶς . . καταιλοῦσι τῶν παιδῶν. Πλάτ. Νομ. 7. ταῦτὰ κάμουσιν ἔτι αἱ μητέρες, ναναρίζουσι καὶ μινυρίζουσιν τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ εἰς τὴν κούνιαν ἢ βουβάλιον τὰ κινεῖσι. — Ἐν τοῖς παρ' ἡμῖν τόποις. Πλάτ. Νόμ. 7. — Ἡ συνήθεια λέγει εἰς τοὺς τόπους μας, ἥτοι εἰς τὴν πατρίδα μας. — Θεῶν ὀνόματα μὴ χραινέιν. Πλάτ. Νόμ. 8. — Ἡ συνήθεια λέγει μὴ χραινέεις, ἢ χράνης τὸ ὄνομα τούτου, ἥτοι μὴ μολύνεις· μὴ χράνης τὸ φόρεμά σου. — Ἐὰν δὲ καταδέσῃς ἢ ἐπαγωγᾷς, ἥτισιν ἐπωδαῖς, ἢ τῶν τοιούτων φαρμακείων ὠντιννοῦν. Πλάτ. Ν. 11. — Ἡ συνήθεια λέγει τὸν ἀπόδεσε τὸν ἔδесе, μὲ ἐξόρκια μὲ μάγεια· καὶ πιστεύει ὁ λαὸς ταῦτα. — Μνήματα γονέων. Πλάτ. Νόμ. 11. — Ἡ συνήθεια τὸ αὐτὸ λέγει μνήματα γονέων εἶναι ταῦτα. — Καὶ αὐτὸς εἰμὶ τῶν χθὲς βεβαπτισμένων. Πλάτ. Συμπ. — Ἡ συνήθεια λέγει ἐγὼ εἶμαι ὅστις χθὲς ἐβαπτίσθην εἰς τὸ κρασί· ἐβαπτίσθη καὶ στουπὶ ἔγεινε τὸ κρασί. — Λύγγα ἐπιπεπτωκείαν. Πλάτ. Συμπ. — Ἡ συνήθεια λέγει μ' ἐπίσας λύγυγας καὶ λόγυγας. — Ἡμφεσμένων τε θαυμαστὰ ὅσα καὶ ὑποδεδεμένων καὶ ἐνελιγμένων τοὺς πόδας εἰς πῖλους καὶ ἀρνακίδας. Πλάτ. Συμ. — Ἡ συνήθεια λέγει ἀποδεμένος θαυμαστά· καὶ ἀποδεμὴν λέγει· ἔστειλεν ὁ ἀνάδοχος τὴν ἀποδεμὴν τοῦ παιδίου, ἥτοι τὰ ὑποδήματα καὶ λοιπὰ φορέματα ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν, τὰς δὲ ἀρνακίδας ἀρνακὰ λέγομεν καὶ οἱ ἐργάται τὸ ψύχος τειλίσσουσι τοὺς πόδας αὐτῶν ἀρνακίδαίς καὶ προφέροντες τὴν λέξιν ἀρνακὰ φυλάττουσι τὸ ὕγρον τοῦ Ρ. ἀρνακὰ προφέροντες. — Καὶ τοὺς ἄλλους κατὰ τοῦτ' ἂν τις ἀπεικάζει. Πλάτ. Συμ. — Ἡ συνήθεια λέγει μὲ ποῖον τὸν ἀπεικάζεις; ἥτοι τὸν παρομοιάζεις, δὲν τὸν ἀπεικάζεις μὲ κῆνέαν; — Ἐχ' ἡσυχῇ, ὦ ἱππία. Πλάτ. ἱππ. μείζων. — Ἡ συνήθεια λέγει στάσου ἡσυχα ὦ δεῖνα. — Φιλοσόφοι [παροξυτόνως] Πλάτ. ἐπιστολ. 7. — Ἡ συνήθεια ὡσαύτως παροξυτόνως καλεῖ οἱ φιλοσόφοι λέγει ἀντὶ φιλόσοφοι. — Ἐμὲ δ' ἀφικόμενον ἐνταῦθα ἄσχημον ἂν εἴη μὴ διαπράξασθαι. Πλάτ. ἐπιστ. 11. — Ἡ συνήθεια λέγει ἐλθὼν ἐδῶ ἄσχημον θὰ εἶναι νὰ μὴ πράξω τί. — Περὶ ἄλλας καὶ τράπεζαν ἀσεβής. Οὐλ. περὶ παραπροσβ. — Ἡ συνήθεια λέγει ἐράχαμε ψυαὶ καὶ ἀλάττι μαζὺ, ἐπομένως ὑπάρχει μετὰξὺ ἡμῶν φιλία καὶ πίστις ἀδιάλυτος ἀλάνθαστος. — Τίποτε ἄσχημον ἐνεκα χρημάτων ἐπραξας. Αἰσχ. περὶ παραπροσβ. — Ἡ συνήθεια λέγει τὸ αὐτὸ, τίποτε ἄσχημον διὰ τὰ χρήματα ἐπραξες. — Εἰς Ῥόδον ἐλθὼν ἐδέξατο ἡμᾶς εὐμενῶς ὁ τόπος. Αἰσχ. ἐπιστ. Α'. — Ἡ συνήθεια ταῦτ' λέγει, εἰς Ῥόδον ἐλθόντες μᾶς ἐδέχθη φιλικῶς ὁ τόπος. — Ἐπηρεάζεις αὐτὸν οὐ μετρίως. Αἰσχ. ἐπιστολὴ Β'. — Ἡ συνήθεια λέγει, πολὺ τὸν πηράζεις ἥτοι τὸν κακομεταχειρίζεσαι τὸν βλάπτεις πολλὴν πῆραξιν ἔχει ἀπὸ σέ· ἥτοι πολλὴν βλάβην. — Ἐξω πράγματος λέγειν οὐκ ἔξεστι. Λυσίας πρὸς Σίμ. — Ἡ συνήθεια λέγει ἔξω ἀπὸ τὸ πρᾶγμα δὲν πρέπει νὰ λέγῃς. — Πωλεῖν, τὸ παρῆχειν ἑαυτὴν τοῖς βουλομένοις, ὅθεν καὶ τὸ πορνεῦειν, ὅπερ ἐστὶ τὸ περναῖναι. Ἀρποκρ. εἰς πωλῶσιν· καὶ τὰς δύο ταύτας φράσεις ἐφύλαξε ἡ συνήθεια. — Πωλεῖ τὸ κορμὶ τῆς λέγουσιν ἡ κακὴ γυναῖκα, καὶ ὁ δεῖνα τὴν ἐπέραςεν ἐπόρνευσεν. — Αἱ μὲν οὖν ἵπποι αἱ θήλειαι ἱπομανοῦσιν· ὅθεν καὶ ἐπὶ τὴν βλασφημίαν τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐπιφέρουσιν, ἀπὸ μόνου τῶν ζῶων τὴν ἐπὶ τῶν ἀκολάστων περὶ τὸ ἀφροδισιάζεσθαι. Ἀριστ. ζῶων ἱστορ. — Ἡ συνήθεια ἐφύλαξε τοῦτο, ὅταν ἐκφράζεται τις ὑβριστικῶς κατὰ γυναικὸς τινὸς λέγει εἶναι φοράδα, παλαιοφοράδα, βλατεύεται ὡς φοράδα. — Τὰ νήπια παντάπασι αἱ τίθηται δεικνύμεναι πρὸς τὴν σελήνην φυλάττονται, πλήρη γὰρ ὑγρότητος ὄντα καθάπερ τὰ χλωρὰ τῶν ξύλων σπᾶται καὶ διστρέφεται. Πλούταρχ. Συμπ. ζήτημ. αἱ γυναῖκες ταῦτ' πράττουσι σήμερον, δὲν δεικνύουσιν ποτὲ τὰ βρέφη εἰς τὴν σελήνην· καὶ οὐχὶ μόνον αὐτά, ἀλλὰ καὶ σπάργανα αὐτῶν [κωλόπανα] ἂν ἔχουσιν ἀπλωμένα τὴν ἡμέραν, πρὶν τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου μαζεύουσιν, ὅπως μὴ τὰ ἴδη ἡ σελήνη. — Τῶν ξύλων τὰ τεμόμενα ταῖς πανσελήνοις ἀποβάλλουσιν οἱ τέκτονες ὡς ἀπαλὰ καὶ μυδῶντα ταχέως, διὰ ὑγρότητα. Πλούτ. συμπ. ζήτημ. — Ἡ συνήθεια τοῦτο φυλάττει μέχρι τοῦδε· λέγουσι τὸ ξύλον ὅταν κοπῇ εἰς γεμόφεγγον δὲν εἶναι καλὸν, σήπεται, διὰ τὸ ὑπερβάλλον ἐν αὐτοῖς ὑγρὸν· καὶ τούναντίον ὅταν φυτεύουσιν ἀμπελον ἢ ὅποιονδήποτε ἄλλο δένδρον φυλάττωσι τὴν γέμισιν τῆς σελήνης, διότι τότε διὰ τῆς ἔλξεως τὰ ξύλα ἔχοντα περισσότερον χυμὸν πιάνουσιν εὐκολώτερον. — Ὡςπερ ὁ μάρμαρος τοῦ διαπύρου σιδήρου τῷ καταψύχειν τὴν ἄγαν ὑγρότητα καὶ ῥύσιν ἀφαιρῶν εὐτάνον ποιεῖ τὸ μαλασσόμενον αὐτὸν καὶ τυπούμενον.

Πλούτ. Συμπόσιον. — Ταῦτό πράττεισι κατὰ συνήθειαν οἱ σιδηρουργοί, ὅταν ὁ σίδηρος εἶναι διάπυρος σύροντες αὐτὸν τῆς καμίνου πασπαλώνουσιν αὐτὸν μαρμάρου κονία λεπτοτριμένη, διότι οὕτως μαλάσσεται καὶ σφυριλατεῖται εὐκόλως. — Γινώσκωμεν ἀνθρώπους τὸ καταβλέπειν τὰ παιδία μάλιστα βλάπτοντας. Πλούταρ. Συμπ. — Τοῦτ' αὐτὸ πιστεύεται μέχρι τοῦδε, νομίζουσιν ὅτι κυρίως τὰ παιδία διὰ τὴν τρυφεράν αὐτῶν ἡλικίαν βασκαίνονται εὐκολώτερα· ὅθεν λέγουσι τὸ ἐπίασε τὸ μάτι τοῦ δεινός, τὸ ἐμάτιασεν· ὅθεν λέγουσι μὴ θεωρεῖς ἀσκορδαμυκτεῖ τὸ παιδί, φτύσετο. — Τῶν ἀγρίων ἐρινεῶν, ἃ τοῖς ἡμέροις περιεπτόμενα συκαῖς, ἀπορῶρῃν οὐκ εἴ τὸν καρπὸν, ἀλλὰ συνέχει καὶ συνεκπεπαίνει. Πλούταρ. Συμπ. — Ταῦτό πράττουσι καὶ μέχρι τοῦδε· τὸν ἐρινεὲν καλοῦσι ὄρνον ἢ ὄρνεον, τοῦτον συρράπτοντες περιάπτουσι ταῖς ἡμέραις συκαῖς, καὶ λέγουσιν ὅτι οὕτως αὗται δὲν ρίπτουσι τὸν καρπὸν, ἀλλὰ κρατοῦσι καὶ ψήνουσιν. — Φιλαρχαῖος ὢν ὁ Φλώρος οὐκ εἶα κενὴν ἀπαίρειν τὴν τράπεζαν, ἀλλὰ τῶν ἐδωδύμων ἐπ' αὐτῇ ὑπέλιπε. Πλούταρ. Συμπ. — Ἡ συνήθεια τοῦτ' αὐτὸ πράττει, νομίζεται ἀποτρόπαιον νὰ σηκώσωσι τὸ τραπέζι κενὸν χωρὶς νὰ ἀφήσωσιν ἐπ' αὐτὸ τέμαχόν τινα ἄρτου. — Ἐπιβράκτην ἀνωγείου. Πλούταρ. Ἠγεμ. Ἀπαίδ. — Ἡ συνήθεια τοῦτον καταβράκτην λέγει, ἀνοῖξε τὸν καταβράκτην. — Ἄπελθε· καὶ τὰς κολοκύνθας γράφε. Δίων Κάσσ. — Ἡ συνήθεια λέγει ἔχει κεφάλι κολοκυνθένιον. — Ἐδίδον οἱ Ἕλληες εἰς τοὺς ἐγγόνους τὰ τῶν πάππων ὀνόματα· ταῦτό πράττομεν καὶ ἡμεῖς μέχρι τοῦδε. — Σαράπον καὶ Σαράποδα καὶ φούσκωνα, δι' ὧν ἐκάλουν τὸν . . ὡς πλατύπουν καὶ σωματώδη· τοὺς τοιοῦτους ἀνδρας καλοῦμεν σαράβαλα, καὶ τὸν φούσκωνα φουσοῦνα. — Τὸν μικρὸν ἀφήμι ἐλεύθερον. Διογ. Λαέρτ. — Ἡ συνήθεια ταῦτό λέγει· τοὺς πολλὰ νέους δούλους μικροὺς καλεῖ· καὶ κράζεται ὁ τοιοῦτος δούλος οὕτω μικρὸν ἔλα ἐδῶ. — Τὰς ἀμίδας παίζειν. Διογ. Λαέρτ. — Ἡ συνήθεια λέγει τὰς ἀμάδας παίζει. — Προκοπὴν περιεποιήσατο Δ. Λαέρτ. — Ἡ συνήθεια λέγει προκοπὴν ἔκαμεν, ἐπρόκοψεν. — Κρυφᾶ τις ἔννεπε. Πίνδ. Ὀλυμπ. — Ἡ συνήθεια ὀξυνότως κρυφᾶ λέγει ἀντὶ κρύφα. — Γλεφάρων Ἑλλανοδίκας. Πίνδ. Ὀλυμ. καὶ Πύθια. — Ἡ συνήθεια γλέφαρα καλεῖ δωρικῶς, ἀντὶ βλέφαρα. — Οἱ Ἀττικοὶ μεικάκιον ἔλεγον κυρίως τὰ μειράκια, ὥσπερ καὶ τὰς νεανίδας κορασίδας ἐκάλουν. — Ταῦτό τοῦτο λέγει ἡ συνήθεια, τὰ μικρᾶς ἡλικίας ἄρρενα καλεῖ μικρά καὶ μεικάκια καὶ μικρουλάκια, τὰς δὲ νεανίδας κορασίδας. — Ἰαμβίζειν τὸ λοιδορεῖν. Σχ. Πίνδ. — Ἡ συνήθεια λέγει τί γαβγίζει; ἤτοι ὁποίας ὕβρεις λέγει; — Μαλακὴν κρόκην τὴν χλανίδα καλεῖ ὁ Πίνδαρος. Σχ. εἰς Πίνδ. — Ἡ συνήθεια μαλακὴν φλοκάδαν λέγει. — Νέφια Ζέφυρος στυφαλίζει. Ὀμηρ. Ἰλ. — Ἡ συνήθεια λέγει τὰ νέφεα ὁ Ζέφυρος, ἢ ὁ ἄνεμος, στυβάζει, τὸ φ. δωρικῶς εἰς Β. τρέποντες. — Τὰ καὶ τὰ φέρεσθαι. Πίνδ. Πυθ. — Ἡ συνήθεια λέγει εἶπε, ἢ ἔφερε, τὰδε καὶ τὰδε. — Ραῖνω. Πίνδ. Πυθ. — Ἡ συνήθεια ραῖνω λέγει· ἔρριψε τὴν νύμφην, ράσιμον καλόν. — Σιγαλὸν γάνος. Πίνδ. Πύθ. — Ἡ συνήθεια σιγανὸν ποτάμι λέγει. — Ἐν τριῶν ἔκτωρ Αἴαντος ἄκουσε. Πίνδ. Νεμ. — Ἡ συνήθεια, ὅταν ἀναφέρει περὶ μεγάλου τινὸς βάρους, λέγει ἄκουσε τὸ βάρος τὸν μοχλὸν, ἥτοι ἤρχισε νὰ μετατοπιζέται. — Ἀπάρος. Πίνδ. Πύθ. — Ἡ συνήθεια ταῦτό λέγει ἀπάρος εἶναι· τί ἀπαοριάζεις; ἥτοι τί ἐκπλήττεσαι; — Καὶ κρέσσον ἀνδρῶν χειρόνων, ἐσφαλλε τέχνη καταμάρψαις. Πίνδ. Νέμ. — Ἡ συνήθεια λέγει ἡ τέχνη νικᾷ τὴν ἀνδρίαν. — Ραίνεμεν εὐλογίαις. Πίνδ. Ἰσθ. — Ἡ συνήθεια λέγει ραίνει εὐλογίας· ραίνει χρήματα. — Κροτάφοισιν ἀρμόσαντες. Πίνδ. Πύθ. — Ἡ συνήθεια κροτάφους λέγει τὰ κάτωθεν τῶν βρεγματικῶν ὀστέων τοῦ κρανίου μέρη. — Δειλαίαν παράκοπον. Αἰσχ. Προμ. — Ἡ συνήθεια λέγει δειλὴ κομένη· εἶναι δειλὸς ὁ τόπος, ὡς κατοικία καλοκυράδων [Εὐμενίδων]· καὶ εἶμαι κομένος ἀπὸ τὸν κόπον, ἥτοι κουρασμένος· καὶ παρακοτάει τολμᾷ. — Ἄρμοι πέπαυμαι. Αἰσχ. Προμυθ. — Ἡ συνήθεια λέγει ἐκόπικαν οἱ ἄρμοί μου. — Τριχὸς δι' ὀρθίας πλάκαμος ἵσταται. Αἰσχ. ἐπτά ἐπὶ Θῆβ. — Ἡ συνήθεια λέγει ἀνατριχιάζω ἀπὸ τὸν φόβον, καὶ ἐσηκώθησαν αἱ τρίχες μου, καὶ τὸν πλάκαμον φλοκάμην λέγει, καὶ τὴν χλαῖναν τὴν ἔσωθεν πλοκάμους, ἢ κροσσούς, φέρουσαν φλοκάταν ἐκάλεσεν. — Πλησάμενος δ' οἴνου δέπας δὲ δεκτ' Ἀχιλλῆα. Ἀθη. δειπνοσ. — Ἡ συνήθεια ὅταν προπίνει τις λέγει πρὸς τὸν συμπότην του καλῶς νὰ μὲ δεχθῇ, καλῶς νὰ σὲ δεχθῶ. — Αὐδῶ σὲ μὴ περισσὰ κηρύσσειν ἐμοί. Αἰσχ. ἑπτά ἐπὶ Θῆβας. — Ἡ συνήθεια λέγει σοὶ λέγω μὴ μοῦ λέγεις περισσὰ λόγια. — Εὖ γὰρ πρὸς εὖ φανεῖσι προσθήκη πέλει. Αἰσχ. Ἀγαμέμ. — Ἡ συνήθεια λέγει τὸ καλὸν δὲν χάνεται. — Γυναικί . . ἥδιον δρακεῖν ἀπὸ στρατείας ἀνδρα . . . πύλας ἀνοῖξε; Αἰσχ. Ἀγαμ. — Ἡ συνήθεια λέγει, ὅταν ἡ γυνὴ ποθῇ νὰ ἴδῃ ἐπιστρέφοντα τὸν ἀνδρα αὐτῆς, ἄχ ἄς

τὸν ἰδὼ νὰ ἀνοίξῃ τὴν θύραν τοῦ ὀσπιτίου μου. — Οὐκ οἶδεν οὐδεὶς ὥστ' ἀπαγγεῖλαι τορῶς, πλὴν τοῦ τρέφοντος Ἡλίου χθονὸς φύσιν. Αἰσχ. Ἀγαμέμ. — Ἡ συνήθεια λέγει δὲν τὸν οἶδεν κανεὶς διὰ νὰ τὸ ἀπαγγείλῃ, ἔξω ἀπὸ τὸν Ἥλιον· καὶ ὁ Ἥλιος ἔχει μάτια· καὶ δὲν εἶμαι Ἥλιος νὰ προφθάνω πανταχοῦ νὰ βλέπω πανταχοῦ. — Τοιγάρ. Αἰσχ. Πέρσαι. — Ἡ συνήθεια λέγει τοιγάρ εἰς. — Μήτι μακροστέῃρα μῦθον, ἀλλὰ σύντομον λέγε. Αἰσχ. Πέρ. — Ἡ συνήθεια λέγει· μή μοι λέγεις μασιμένα λόγια, ἀλλὰ λέγε σύντομα. — Κἄμοι προσέστη καρδίας κλυδώνια, χολῆς ἐπαίσθη δ' ὥς διανταίω βέλει, ἐξ ὀμμάτων δὲ δίψιοι πίπτουσί μοι σταγόνες ἀφραστοὶ δυσχίμου πλημμυρίδος. Αἰσχ. Χομφ. — Ἡ συνήθεια λέγει ἄνω κάτω ἔγινεν ἡ καρδιά μου· ἔσπασεν ἡ χολὴ μου· ἔχυσεν δάκρυα ποταμό. — Φλογὸς τ' ὀμματοστερῆς φυτῶν. Αἰσχ. Εὐμ. — Ἡ συνήθεια ὀμμάτια τῶν φυτῶν λέγει· καὶ ἐκάικαν τὰ ὀμμάτια τῆς ἀμπέλου ἀπὸ τὴν πάχνην, ἀπὸ τὴν παγοῦραν. — Χλουῖνις κακοῦται. Αἰσχ. Εὐμ. — Ἡ συνήθεια τὸν ἀδύνατον καὶ πάσχοντα κοίλῃν κουχλῶναι καλεῖ καὶ κλουκῶναι. — Χερρόνησιαν πλάκα. Εὐρ. Ἐκάβ. — Ἡ συνήθεια πᾶν μέγα ἐπίπεδον γῆς καλεῖ πλάκα, οἷον τὸ πεδῖον τῆς Ἰλίδος εἶναι μία πλάκα. — Ἄγησαι τὴν γραίαν. Εὐρ. Ἐκάβ. — Ἡ συνήθεια λέγει πάρε ἀπὸ τὸ χέρι τὴν γραίαν καὶ γραίαν γυναῖκες εἶναι, λέγει ἡ συνήθεια. — Θάμβει τῷ δ' ἐξέπτασας. Εὐρ. Ἐκάβ. Ἡ συνήθεια λέγει· με ἐθάμβωσες· με ἐξεπτουρίασες. — Τρέφει δι' ὅπως ὁρῶ; κακῶς κακ' ἄλλα. Εὐρ. Ἐκάβ. — Ἡ συνήθεια λέγει ὅπως βλέπω κάκως τοῦ κάκου εἶναι τᾶλλα. — Τηλυθόβιος ἦκω . . . ὦ γύναι μέτα. Εὐρ. Ἐκάβ. — Ἡ συνήθεια ἐφύλαξεν ὥστε μέχρι τοῦδε, ὅταν κακόν τι καὶ ἀποτρόπαιον ἀκούωσιν αἱ γυναῖκες νὰ μετατοπιζῶσι ἥτοι νὰ κάθηνται παραπέρα· καὶ λέγουσιν ἡ μία πρὸς τὴν ἄλλην, εἰς τὰ τοιαῦτα ἀκούσματα, μετατόπισον· ἄλλαξε τόπον. — Κορμούς φέροντες πευκίνους. Εὐρ. Ἐκάβ. — Ἡ συνήθεια ταῦτ' λέγει κορμὸς πεύκινος. ὁ πεύκινος κορμὸς ἔχει δαδί. — Περίσ' ἐν καρδίῳ. Εὐριπ. Ἐκάβ. — Ἡ συνήθεια λέγει εἶναι ὁ δεῖνα περισσῖα καλόκαρδος, περισσῖα ἀνοικτόκαρδος. — Ἰακλείτω δὲ γὰρ κυκλωπία σίδηρον ἐπὶ κάρη τιθεῖσα κούριμον πνευματ' οἰκῶν. Εὐρ. Ὀρεστ. — Ἡ συνήθεια ἐφύλαξε νὰ κουρεύωσι τὰ μαλλία των, μάλιστα αἱ κόραι καὶ αἱ σύζυγοι, ἀπὸ τὴν λύπην των, ὅταν θάνατος συμβῇ εἰς τινὰ τῶν πλησιεστέρων συγγενῶν. — Ὡς σ' ἰδοῦς ἐν ὀμμασι πανυστάτην πρόσωψιν ἐξέστην φρενῶν. Εὐρ. Ὀρεστ. — Ἡ συνήθεια λέγει σὰν σ' ἶδα στὰ μάτια μου ἀκριβέ μου, φῶς μου, ἐκβῆκα ἀπὸ τὰς φρένας μου. — Πυρέτσω συγκεκομμένος τάλας. Εὐρ. Κύκλ. — Ἡ συνήθεια λέγει ἀπὸ τὸν πυρετὸν, ἀπὸ τὴν θερμὴν εἶμαι κεκομμένος· τὰ ἥπατά μου εἶναι κεκομμένα· πάσχω κομμάραν. — Τὰ χρήματα περνῶντα σ' εἶδον Εὐρ. Κύκλ. — Ἡ συνήθεια ταῦτ' λέγει σὲ εἶδον περνῶντα, ἢ περνῶντα τὰ χρήματα ἀπὸ τὸ ἐν μέρος εἰς τὸ ἄλλο. — Κύκλωπος τοῦ κακῶς ὀλουμένου. Εὐρ. Κύκλ. — Ἡ συνήθεια λέγει τοῦ Κύκλοπα τοῦ χαϊμένου. — Εὖ γὰρ ἤσκηπαι πέπλοις. Εὐρ. Ἴων. — Ἡ συνήθεια λέγει εἶσαι εὐπρεπισμένη καὶ στολισμένη μετὰ τὰς πιπίας σου. — Χεῖρα χραίνεσθαι φόνω. Σοφοκ. Αἴας μαστιγ. — Ἡ συνήθεια λέγει μὴ χρήνης τὴν χεῖρα σου μετὰ φονικόν, μετὰ φόνον. — Τοῦπίτριπτον κίναδος Σοφ. Αἴας μαστιγ. — Ἡ συνήθεια λέγει τὸ τριμμένον κουνάδι· τρίβεται ἐπάνω εἰς τὸν ἄνθρωπον. — Ἰρμασε Παιδόμους ἐπὶ βοῦς ἀγελαίας Σοφοκ. Αἴας μαστιγ. — Ἡ συνήθεια λέγει ὠρμαθιά ἢ ἄρμαθιά τοὺς ἔκαμε. — Ἴσθι τοῦτ' ἐμοῦ κλύουσ' ἐναργῶς ὥσπερ εἰ σαρεῖς ἐμέ. Σοφ. Ἠλεκ. — Ἡ συνήθεια λέγει μάθε το ἀπ' ἐμὲ ἀκούων ὡτὰν νὰ με βλέπῃς, ἢ με γλέπῃς. — Σμικρὸς προσήκειν ὄγκος ἐν σμικρῷ κύτει. Σοφ. Ἠλεκτ. — Ἡ συνήθεια λέγει μικρὸς παρομοιάσεις, μικρὸς φαίνεσαι, μικρόσωμος ὢν, ἥτοι ὡς μικροκακομμένος φαίνεσαι νέος. — Τὸν ἐξ ἀγρῶν θν καὶ μάτευες. Σοφ. Οἰδ. Τύρ. — Ἡ συνήθεια λέγει τὸν ἐμάτιασε καὶ τὸν ἐκτύπησε. — Πρὶν ὀργῆς καμὲ μεστῶσαι. Σοφ. Ἀντιγ. — Ἡ συνήθεια λέγει ἐμούστωσεν ἀπὸ τὴν ὀργὴν του, ἀπὸ τὸν θυμὸν του. — Καί σοι τάχ' ἀφανδάνοντ' ἔφυ. Σοφ. Ἀντ. — Ἡ συνήθεια λέγει καὶ σοι μοῦ ἐφύτρωσες ἀφαντολογος, εἶναι ἀφαντόλογος, ἥτοι λέγει ἄρητα ῥήματα. — Προσέβη γὰρ οὐκ ἂν ποτ' ἀστιβὲς ἄλλος ἐς τάνδ' ἀμαιμακέταν κορᾶν, (ὃς τρέμωμεν λέγειν), καὶ παραμειβόμεθα ἀδέρκως, ἀφῶνως, ἀλόγως, τὸ τὰς εὐφήμου στόμα φροντίδας ἰέντες. Σοφ. Οἰδ. Κυλπ. — Ἡ συνήθεια πιστεύει μέχρι τοῦδε ὅτι εἰς τὰ δάση κατοικοῦσιν αἱ καλαὶ Κυράδες [Εὐμενίδες] καὶ λέγει διὰ τὰ μεγάλα δένδρα, διὰ τὰ δάση, εἶναι δειλὰ, ἥτοι διὰ αὐτὰ πρέπει τις νὰ φέρῃ σεβασμὸν ὡς κατοικίας τῶν νυμφῶν, τῶν δρυάδων· καὶ ὅταν τὸ μεσημέρι περῶσιν ἀπ' ἐκεῖ δὲν βλέπουσιν ἀτενῶς ταῦτα· ὅταν δὲ ἀνεμοετρόβυλος διέρχεται, καὶ μάλιστα πλησίον τοῦ λόφου τῶν νυμφῶν, ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τότε κύπτουσαι χαμαί.

τὴν κεφαλὴν αὐτῶν αἱ γραφαὶ λέγουσιν, εὐφύμῳ στόματι καὶ μικρᾷ τῇ φωνῇ μέλι καὶ γάλα στὸν δρόμον σας. — Εὐμενίδας καλοῦμεν στέρνων δέχεσθαι τὸν ἱκέταν, ἄπυστα φωνῶν, μηδὲ μνηνῶν βοήν· ἐπεὶ ἀφέρπειν ἄστροφον, καὶ ταῦτα σοὶ δράσαντι θαρρῶν ἂν παρασταίμην ἐγώ· Σοφ. Οἶδ. — Ἡ συνήθεια ταῦτό ποιεῖ μέχρι τοῦδε· τὰς Εὐμενίδας καλοκυράδας καλεῖ ὁ λαὸς, καὶ ταύταις προσφέρει μέχρι τοῦδε μελιγμάτα ἐκ πλακούντων καὶ μέλιτος· ἴδον αὐτὸς ἐγὼ πρὶν τῆς ἐπανστασεως ἡμῶν, τὸ 1818 τὴν ἐσπέραν, ἄνδρα καὶ γυναῖκα νὰ φέρωσι τὰ μελιγμάτα ταῦτα ἐντὸς τοῦ σπηλαίου, ὅπερ λουτροῦ κοινῶς καλοῦσι, καὶ ὅπερ δεσμωτήριον ἦν τὸ πᾶλαι, ὡς ἡ κατάστασις καὶ ἡ διαίρεσις αὐτοῦ ἐμφάνει, καὶ αἱ μαρτυρίαι τῶν ἀρχαίων συγγραφέων συμφωνοῦσι. Ταῦτα ἦσαν ἐντὸς τριβλίου καθαροτάτου ἐλισσομένου ἐντὸς λευκοτάτου χειρομάκτρου. Ἀφ' οὗ ἐπλησίασαν μετὰ μεγίστης σιωπῆς καὶ τρόμου, καὶ ἐναπέθεσαν αὐτὰ ἐντὸς τοῦ σπηλαίου ἐπέστρεψαν ταχύποδι δρόμῳ, ἐφάρπισαν ἄστροφα, ἦτοι χαμιλά, σκυτὰ ἔφυγον χωρὶς νὰ ἐπιστρέψωσι τὴν κεφαλὴν των, ἵνα ἴδωσιν ὅπισθεν αὐτῶν· ὁ δὲ ἄνθρωπος παρίστατο τῇ γυναικὶ ταῦτά πράττων (1). — Πλὴν ὁ Κύριος Θεοσεὺς παρέρστω. Σοφ. Οἶδ. Κολακ. — Ἡ συνήθεια ταῦτό λέγει· πλὴν ὁ Κύριος δεῖνα ἃς παρέλθῃ εἰς τὸ μέσον. — Εἰ μὲν δὴ νῦν τοῦτο φίλον. Ὀμηρ. Ὀδ. — Ἡ συνήθεια λέγει· εἰ μὲν δὲ τώρα εἶναι φίλος, εἰ μὲν δὲ τὰρτα τοῦτο τοῦ ἀρέσει. — Χαῖρε ξεῖνε παρ' ἄμμι φιλήτεαι. Ὀμηρ. Ὀδ. — Ἡ συνήθεια λέγει· χαῖρε ξένη σὲ μᾶς θὰ φιλήθῃς σήμερον, φιλεῖ τὸν φίλον του, ἦτοι τὸν ἔχει εἰς τὴν τράπεζάν του. — Κεῖνὸν οἶομένη τὸν κάμμορον. Ὀμηρ. Ὀδ. 2. — Ἡ συνήθεια λέγει· κεῖνον στοχαζομένη τὸν κακόμοιρον. — Πάμπρωτον νῆας ἐρύσσαμεν. Ὀμηρ. Ὀδ. 4. — Ἡ συνήθεια λέγει· κατὰ πρῶτον ἐσύραμεν τὴν νῆα. — Πλῦναν τε, κάθηράν τε ῥύπα πάντα. Ὀμηρ. Ὀδ. 7. — Ἡ συνήθεια ταῦτό λέγει· ἐπλυναν, ἐκάθηρναν, ἢ ἐκαθάρισαν πάντα ῥύπον· τὸ μαλὶ ἔχει πολλὸν ῥύπον. — Πολλὴν ἥρ' ἔχων ἦν οἱ περιέχευεν Ἀθήνη. Ὀμηρ. Ὀδ. — Ἡ συνήθεια λέγει· πολλὸν ἀέρα ἔχει, τῆς τὸν περιέχουεν ἡ Ἀθηνᾶ· αὐτὴ ἡ νέα πολλὸν ἀέρα ἔχει, ἦτοι εἶναι κομποτάτη· ἔρριψεν ὕδωρ καὶ τὸν περιέχουτε, τὸν ἐβρεξε, τὸν ἐλουσεν. — Ἀναχασσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον κουλεῶ ἐγκατέπηξεν. Ὀμηρ. Ὀδ. 1. — Ἡ συνήθεια λέγει· ἀναχασίωσε τὴν θύραν, ἦτοι τὴν ἀνοιξεν ὀλίγον· ἀναχασσάμενος εἶχε τὸ σπαθί τὸ ὅποιον τὸν ἐμπήξεν εἰς τὴν θύρην εἰς τὸ φηκάρει. — Κακὸν δ' ἀνεμώλια βάζειν. Ὀμηρ. Ὀδ. 1. — Ἡ συνήθεια λέγει· δι' ἐκείνους οἵτινες ψεύδονται, λέγει λόγια τοῦ ἀνέμου· ἀνεμὸς τοῦ ἀνέμου ἐπῆγεν ὁ κακὸς ὁ ἄνθρωπος, ἦτοι ἐφθάρη κατὰ κράτος. — Τοῖος σφὶν πύργος ἀπώλεο· Ὀμηρ. Ὀδ. Λ. — Ἡ συνήθεια λέγει· τέτοιος πύργος ἐχάθη, ἦτοι τοιοῦτος ἀνδρείος· εἶναι πύργος τῆς πατρίδος τοῦ ὁ δεῖνα· πύργος θεμελιομένος εἶναι ὁ δεῖνα. — Αἰδὲ καὶ λίσσῃαι ἐτάρους λύσαι. Ὀμ. Ὀδ. Μ. — Ἡ συνήθεια λέγει· αἱ δ' ἐκεῖ θὰ παρακαλεῖς τοὺς φίλους σου νὰ σὲ λύσουν. — Ὡς ὁ μολοβρὸς ἐπιτροχάδην ἀγορεύει. Ὀμηρ. Ὀδ. Σ. — Ἡ συνήθεια λέγει· τρέχει ἡ γλῶσσα του ὡς τοῦ μολωνῆ ὁ κῶλ. — Ἦμε μάλ' αἰνοπαθῇ μαλακὸν περὶ κῶμα ἐκάλυψεν. Ὀμηρ. Ὀδ. Σ. — Τὸν δεῖνα τὸν πολυπαθῇ μαλακῇ κωμάρα τὸν ἐσκέπασε· κωμάρα ἔχει σ' ὅλον του τὸ σῶμα. — Ἦσται νευσάζων κεφαλῇ Ὀδ. Σ. — Ἡ συνήθεια λέγει· ἐκάθισε νησταζών, τὴν κεφαλὴν του κλίνων. — Ἡ τάχα καὶ δαλῶ βεβλημένος εἰσθε θύραζε; Ὀδ. Τ. — Ἡ συνήθεια λέγει· τί τάχα καὶ μετὰ τὸν δαυλὸν ἂν σε κυπτήσῃ τις πάλιν θὰ στέκεσαι εἰς τὴν θύραν; — Ἀνὰ βῶγας μεγάραια, Ὀδ. Χ. — Τὰ μεγάλα περάσματα τῶν οἰκιῶν, ἦτοι τοὺς μεγάλους προθαλάμους, ρούγας καλεῖ ἡ συνήθεια· ἐγάλασε τὸν τοῖχον του καὶ ἀνοῖξε μίαν ρούγαν λέγομεν, ἦτοι ἠνοῖξε μέγα χάσμα. — Νέας

(1) Ἴσως ἤθελε· μεμφθῇ τις τὴν περιγραφὴν ταύτην, νομίζων αὐτὴν περιττήν. Ἠμεῖς ἀπ' ἐναντίας νομίζομεν ἀναγκαῖότατον νὰ δημοσιεύωνται ὅλα τὰ ἔθιμα τοῦ γένους ἡμῶν, τὰ ὅποια εἶναι καὶ ἔθιμα τῶν προγόνων ἡμῶν· ταῦτα δὲ πρέπει νὰ δημοσιεύωνται διὰ δύο λόγους· πρῶτον, διότι διακρύπτει τὴν προγονικὴν ἡμῶν καταγωγὴν. καὶ δεύτερον, διότι βαθμηδὸν ἐκλείπουσιν ἀπὸ τὴν κοινωνίαν ἡμῶν, προβαίνουσιν εἰς τὸν Δουτικὸν Εὐρωπαϊσμόν· ἀπειραὶ τοιαῦται συνήθειαι, αἵτινες ὑπάρχον πρὶν τῆς Ἐπανστασεως ἡμῶν, ἀπειραὶ φράσεις καὶ λέξεις καθημέρην ἐκλείπτουσιν ἀπὸ τοῦς κόλπους τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας. Εὐχομαι ὅπως ἕκαστος τῶν ὁμογενῶν μου καταγράψῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὰ τῆς Πατρίδος του ἔθιμα, τὰς φράσεις, καὶ λέξεις, καὶ πᾶν ὅ,τι ἀποδίδει εἰς τὴν ἀρχαίαν καὶ νέαν Ἑλληνικὴν κοινωνίαν. Αἱ τοιαῦται καταγραφαὶ θέλουσι συμβάλλειν τὰ μέγιστα καὶ εἰς πολλὰ ἄλλα, συντίθενται εἰς τὴν ὠφέλειαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἦτοι τὴν ἐθνικὴν μόρφωσιν, καὶ πρὸ πάντων εἰς τὴν ἀληθὴ καὶ βαθεῖαν κατάληψιν τῶν Ἑλληνικῶν συγγραφέων, τῶν ὁποίων πολλὰ χωρία ἡ σοφὴ Εὐρώπη ἀκριβῶς δὲν κατανοεῖ. Ὁ σκοπὸς τῆς ἐκδόσεως τοῦ συγγράμματος τούτου εἶναι ἡ μετὰ δῶσις πολλῶν πραγμάτων, τὰ ὅποια ἡμεῖς ἤτε ἐκ περιστάσεων, ἤτε ἐκ τῆς ἐπιμελείας ἡμῶν ἐγνωρίσαμεν. Εἶναι βέβαιον, ὅτι καὶ σφάλματα πράττομεν, ἀλλὰ τὸ πάθος τοῦτο εἶναι ἀνθρώπινον, μετὰ τὴν δύναμιν ἐκείνην τὴν ὅποιαν ἔχομεν ὑπηρετοῦμεν τὴν Πατρίδα μας, καὶ τὴν κοινωνίαν.

φοινικοπαρῆους οὐδ' εὐηρέα ἐρετμά. Ὀμηρ. Ὀδ. Ψ. — Ἡ συνήθεια ἐφύλαξεν ὥστε εἰς τὰ περισσότερα πλοίαρ' αὐτὰ νὰ βάλλωσιν ἱστία φοινικοπαρῆα· καὶ λέγομεν τὸ πλοίαριον ἐκεῖνο ἔχει κόκκινα πανιά. — Τὴν μαῖαν ἢ συνήθεια μαμμήν, ἢ γραΐαν καλεῖ. — Οἱ Αἰολεῖς φῆρες ἀντὶ θῆρες λέγουσιν, καὶ οἱ Ἀττικοὶ ὡσαύτως τὸ Φ ἀντὶ τοῦ Θ μεταχειρίζονται Εὐσάθ. Ἰλ. — Οἱ Ἀθηναῖοι τὰς Θήβας Φηβας λέγουσι μέχρι τοῦδε, καὶ πρὶν τῆς ἐπαναστάσεως, οἱ Θηβαῖοι ἐγνωρίζον τὸν ἐρχόμενον εἰς τὴν πατρίδα των ἀν' ἣναι Ἀθηναῖος, καὶ μόνον ἀπὸ τὴν προφορὰν ἦν ἐπρόφερον τὴν πατρίδα αὐτῶν, ἦν Φηβαν ἐκάλουν καὶ τὸν Θηβαῖον Φηβαῖον. — Τὴν βοτάνην ἀγρωστίν, ἣν ὁ Γλαῦκος φαγὼν κατέστη ἀθάνατος [ὡς ὁ λόγος]. — Ἡ συνήθεια καλεῖ ἄγλωσιν. — Ἡ χρῆσις τοῦ μινυοῦ [ναναρίσματος] φυλάττεσθαι δοκεῖ καὶ εἰσέτι νῦν ἐν Ἀθήναις. Εὐσ. Ἰλ. 5. — Μινυρίζει λέγομεν τὸ παιδί της διὰ νὰ κοιμηθῇ, καὶ ναναρίζει τοῦτο. — Πάλη αὕτη Εὐσ. Ἰλ. Μ. — Ἡ συνήθεια ταυτην πάσπαλην καλεῖ. — Ἀμύγδαλα σιγαλόεντα. Εὐσάθ. Ἰλ. Χ. — Ἡ συνήθεια ἀμύγδαλα ἀγάλικα καλεῖ. — Τῷ σε χρὴ περὶ μὲν φάσθαι ἔπος ἡδ' ἐπακοῦσαι, κορῆναι δὲ καὶ ἄλλο. Ὀμηρ. Ἰλ. Ι. — Ἡ συνήθεια λέγει εἰπὲ τὸν λόγον σου, κρῆνε· δὲν κραίνεις, ἥτοι δὲν ὁμιλεῖς. — Ἑβας, ἔβας, ὦ πτεροῦσα. Εὐρ. Φοίνες. — Ἡ συνήθεια λέγει, πᾶς πᾶς, ὦ ξεφτουρισμένη. — Μὴ πρὸς θεῶν μοι περιβάλλης ἀνδρῖαν, εἰς δάκρυα πορθμεύουσα ὑπόμνησιν κακῶν· Εὐριπ. Ὀρ. — Ἡ συνήθεια λέγει μὴ διὰ τὸν Θεὸν μὲ δειλιᾷς, μὴ μὲ τὸ ἐνθυμῆσαι διὰ νὰ χύνω δάκρυα. — Τὴν ἐμὴν ψυχὴν κατώμοσ' Εὐρ. Ὀρεσ. — Ἡ συνήθεια λέγει μὰ τὴν ψυχὴν μου. — Ὡς ὄχλος νῦν ὑστέρῳ ποδὶ πᾶνοπλις ἀμρέπει Εὐρ. Φοιν. — Ἡ συνήθεια ἐφύλαξεν ὥστε ὅπισθεν σημερινοῦ ἀρχηγοῦ, στρατοῦ ἀτάκτου, νὰ ἀκολουθῇ αὐτοῦ πᾶνοπλος ὄχλος στρατιωτῶν, [ὅστις ἦν ἐν τῇ Ἑλλάδι κατὰ τὸν ἐθνικὸν πόλεμον γνωρίζει τοῦτο]. — Ὃς μ' ἄμοιρον ἐξελαύνεις. Εὐρ. Φοιν. — Ἡ συνήθεια λέγει σὺ τὸν ἄμοιρον μὲ κυνηγᾷς. — Πολλὰ ἀθλία πέφυκ' ἐγώ. Εὐρ. — Ἡ συνήθεια λέγει πολλὰ δυστυχισμένη ἐγεννήθηκα. — Τρομερὰν, φρίκην. Εὐρ. Φοίν. — Ἡ συνήθεια λέγει τρομερὰν, φρίκην. — Μελομένων νεκροῖς. Εὐρ. Φοιν. — Ἡ συνήθεια λέγει μελούμενον εἶναι τοῦτο εἰς τοὺς νεκρούς. Ἀπεκάρης Εὐρ. Ἑκαβ. ἀποκέκασαι, — Ἡ συνήθεια λέγει ἀπεκάρωσα. — Βρυάζει τῇ πληθύει. Εὐρ. Ἑκ. — Ἡ συνήθεια λέγει βρυάζει τὸ μελίσσι, ἥτοι ὑπάρχει πληθὺς μελισσῶν· βρυάζει ἡ πόλις ἀπὸ ἀνθρώπων, ἥτοι ἔχει πολυανθρωπίαν. — Τὴν Ἀθήδαν ἐκ τοῦ ὡσὶ φασι γεννηθῆναι. Ἀπολλόδ. διὰ τὰς ὥραιας γυναῖκας. — Ἡ συνήθεια λέγει ἐγεννήθη ἀπὸ τὸ αὐγόν. — Ἀδύνατα εἶναι λέγουσιν οἱ Ἀττικοὶ ἀντὶ ἀδύνατον εἶναι Σχ. εἰς Εὐρ. — Ἡ συνήθεια ταῦτο λέγει ἀδύνατα νὰ γένη τοῦτο. ἀδύνατα εἶναι νὰ ἴδῃ. — Θήβας ἱερὸν τεῖχος. Εὐριπ. Ἰππ. — Ἡ συνήθεια λέγει ἐνικῶς τῆς Θήβας τὸ τεῖχος, τῆς Θήβας καὶ τῆς Φηβας [διὰ τοῦ Φ] τὸ κρασί. — Ἀχοῦσι προσπῶλων χέρες. Εὐρ. Ἰκέτ. — Ἡ συνήθεια λέγει χέρι, καὶ αἱ χέρες τῶν ἱερέων, ἀντὶ αἱ χεῖρες. — Ἐξεριστῆς τῶν λόγων. Εὐρ. Ἰκέτ. — Ἡ συνήθεια λέγει ξενεριστῆς τῶν λόγων, εἶναι ξενεριστῆς εἰς τὸ φαγῆ, ξενερίζεται τὸν δεῖνα. — Στάσω Εὐρ. Ἰκέτ. — Ἡ συνήθεια λέγει στάσου. — Οὐκ ἄψεται σῆς θυγατρὸς . . . οὐδ' εἰς ἄκραν χεῖρ'. Εὐρ. Ἰφιγ. ἡ ἐν Αὐλίδ. — Ἡ συνήθεια λέγει δὲν τολμᾷ νὰ τὴν ἐγγίξῃ, οὐδὲ μὲ τὸν μικρὸν τοῦ δάκτυλον. — Εὐριπος πυκναῖς αὖραις. Εὐρ. Ἰφ. — Ἡ συνήθεια τὴν Εὐβοίαν Εὐριπον καλεῖ, ἐκ τοῦ μέρους τὸ ὄλον, ὡς καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. — Καὶ λέγω κατ' ὄμμα σὸν. Εὐρ. Ῥήσ. — Ἡ συνήθεια λέγει στὸ λέγω, στὸ μάτι σου. — Ἐξεμαργώθης φρένας Εὐρ. Τρωαδ. — Ἡ συνήθεια λέγει ἐμαργωσεν ἀπὸ τὸ κρίον, ἐμαργωσεν ἡ καρδιά του, τὸ αἶμα του. — Ἐπεὶ τὴν νεᾶνιν εἴλετε· ἅπαντες αὐτὴν διεκροτήσετ' ἐν μέρει· ἐπεὶ γε πολλοῖς ἡδεταί γαμουμένη. Εὐρ. Κύκλ. — Ἡ συνήθεια λέγει ταῦτά. — Τάχα τίς ὑμῶν τῷ ξύλῳ δάκρυα μεθήσει. Εὐρ. Κύκλ. — Ἡ συνήθεια λέγει κάποιος ἀπὸ σᾶς θὰ φάει ξύλον. — Παλαῖα ἱμάτια. — Ἡ συνήθεια παλαῖα λέγει παροξιστόνως, καὶ τὰ ἅπλητα ἱμάτια παλάϊα λέγει. Καὶ πολλὰ τῶν Κυρίων ὀνομάτων μέχρι τοῦδε φυλάττει, τὸν Χαρίσιον Χαρίση λέγει· τὸν Σωκράτην, τὸν Μόσχον καὶ τὸν Φίλωνα ὁμοίως, καὶ τὸν Στράτωνα Στράτον λέγει· τὸν Νικῆτην, Νικῆταν· τὴν Γλύκην, Γλυκερίαν· τὸ Μόσχον, Μοσχού· τὸν Ἀγαπητὸν, τὸν Πιερὴν, καὶ τὸν Σίμον, καὶ τὴν Μακαρίαν ὁμοίως· καὶ τὰ εἰς ὧ λήγοντα Κύρια ὀνόματα ὡσαύτως φυλάσσει, Μαριγώ λέγει καὶ Φανιώ· τὴν δὲ Σίμον, Σίμον λέγει, καὶ τὴν Λάμπρον Λάμπρο, καὶ τῶν εἰς ας ληγόντων ἀρσενικῶν εἰς α τὴν γενικὴν ποιεῖ, ὡς οἱ Δωριεῖς καὶ Αἰολεῖς· Αἰνίας, τοῦ Αἰνία· Σιμίας, τοῦ Σιμία λέγει, καὶ Παλαμᾶς, τοῦ Παλαμᾶ· Ἐπαφρᾶς, τοῦ Ἐπαφρᾶ. — Ἀγύρριος υἱὸς Καραβίου τοῦ Φιλίχθους. Εὐσ. Ἰλ. Χ. — Ἡ συνήθεια τὸ Ἀγύρριος, παγοῦρι λέγει, καὶ τὸν Καραβὸν Καραβί-

δα. — Κάνναβρος ἀπὸ τοῦ κάννη ἢ ψίαθος, πλέγμα δ' αὐτὸ ψιαθῶδες συνέχειν φόρτον ἰσχυρόν. Εὐς. Ἰλ. Ψ. — Ἡ συνήθεια τὴν ψίαθον ψάθην λέγει, καὶ τὸν κάνναθον καννάτι· τὸ καννάτι τῆς ἀμάξης. — Βασιλίδες ἰσχύδες. Εὐς. Ἰλ. Σ. — Ἡ συνήθεια βασιλικά σῦκα λέγει. — Πᾶς ἐπαίτης Ἰρος ἐλέγετο. Εὐς. Ἰλ. Σ. — Ἡ συνήθεια λέγει τώρα διὰ τοὺς αἰσχροὺς, Ἰρος, Ἰρος. — Κάδουροι παρὰ τὸ κάμμοροι εἶδος καρίδων. Εὐς. Ἰλ. Σ. — Ἡ συνήθεια καθόλους καλεῖ, καὶ τὰς καρίδας γαρίδας. — Σιδηρῶ αὕτη. Εὐς. Ὀδ. Σ. — Ταύτην ἡ συνήθεια Σιδερὴ καλεῖ. — Ἐπιρρέει ἤντ' ἔλαιον ὄρκου γὰρ δεινοῦ στυγρὸς ὕδατος ἐστὶν ἀπορρώξ ὁ Τιταρήσιος ποταμός. Ὀμηρ. Ἰλ. Β. — Ἡ συνήθεια λέγει μὲ τοὺς ὄρκους τοῦ ἐκβαίνει ἐπάνω ἐπάνω σὰν τὰ λάδι. — Ὀπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἡρέθονται. Ὀμηρ. Ἰλ. 3. — Ἡ συνήθεια λέγει τῶν νέων πέρνουσι εὐκόλα ἀέρα τὰ μυαλά. — Ἐκαθεν δέ τε γίγνεται ἀκουή. Ὀμηρ. Ἰλ. Π. — Ἡ συνήθεια ἀκουή λέγει ἀντὶ ἀκοή, ἡ ἀκουή μου ἐχάθη λέγομεν. — Ἰνα μὴ βασκανθῶ τρεῖς εἰς τὸν ἐμὸν ἔπτυσσα κόλπον. Θεόκρ. Εἰδ. 5. — Ταῦτ' αὐτοῦ ἐφύλαξεν ἡ συνήθεια, ὅταν ἀκούωσιν ἀκουσμά τι ἀποτρόπαιον λέγουσι πτύσε, πτύσε τὸν κόλπον σου· ἐξορκισμένος νὰ ᾔῃαι, ἔπτυσσα τρεῖς τὸν κόλπον μου. — Δαίμων τὸν κόλπον σου ἐμπτύουσι γυναῖκες Σχ. εἰς Θεοκρ. Εἰδ. — Ἡ συνήθεια ἐφύλαξεν, ὅταν ματιάζωνται τὰ βρέφη νὰ τὰ φέρωσιν εἰς γραῖας γυναῖκας, αἵτινες τὰ πτύουσιν εἰς τὸν κόλπον, καὶ τὸ μέτωπον. — Τῶν παρμῶν οἱ μὲν εἰσὶν ὠφέλιμοι, οἱ δὲ βλαβεροί· καὶ Ὀμηρος ἐπ' ἀγαθῶ τὸν παρμὸν φησὶν· οὐχ ὁράας ὃ μοι υἱὸς ἐπέτταρεν. Σχ. εἰς Θεοκρ. — Ἡ συνήθεια ταῦτ' νομίζει· εἰ μὲν πρὸς δεξιὰ ὁ παρμὸς αἴσιος, εἰ δὲ πρὸς ἀριστερὰ τὸνναντιον· καὶ εἰ μὲν τὴν πρωτὴν καλὸς, εἰ δὲ τὰ μεσάνυχτα ἀπαίστιος ὁ παρμὸς, καὶ εἰς τὸν περριζόμενον λέγομεν γιάσου, ὡς οἱ ἀρχαῖοι Ζεῦ σῶσον. — Οὐ θέμις, ὦ ποιμὴν, τὸ μεσημβρινόν, οὐ θέμις ἄμμιν αὐρῖσθαι· τὸν Πᾶνα δεδοίκαμες, ἥ γὰρ ἀπ' ἄγρας τηνίκα κεκμακῶς ἀμπαύεται. Θεόκρ. Εἰδ. 1. — Ἡ συνήθεια λέγει τὸ μεσημέρι [μάλιστα τὸ θέρος] εἶναι δειλόν, καὶ τοῦτο πιστεύει κυρίως, ὅταν εὐρίσκεται μετὰ τὸν συνδένδρων τόπων. — Μηκάδες οἷα βατεύονται. Θεοκρ. Αἰδ. 1. — Ἡ συνήθεια βατεύονται λέγει. — Κ' ἦσαι. Θεόκρ. Εἰδ. Α. — Ἡ συνήθεια ταῦτ' λέγει· κ' ἦσαι τοιοῦτος ἄνθρωπος; — Πᾶ τὰς φρένας ἐκπεπόττασαι. Θεόκρ. Εἰδ. Α. — Ἡ συνήθεια λέγει ποῦ πετᾷ ὁ νοῦς σου; — Ἀπάρθενον εἶμαι. Θεόκρ. Εἰδ. Β. — Ταῦτ' αὐτὸ λέγει ἡ συνήθεια ἀπάρθενος εἶναι, ἥτοι παρθένο· στάκτην ἀπάρθενον λέγει τὴν στάκτην τὴν καθαροτάτην, ἥτις μένει κυρίως, ὅταν κλήματα τῆς ἀμπέλου καύσῃ τις, καὶ ἥτις φυλάσσει τὸ σχῆμα τοῦ καέντος κλήματος. Καὶ τὸν ῥάθυμον, ἥτοι ὀργῆλον, ἡ συνήθεια ἀράθυμον καλεῖ, ἥτοι ὀξόθυμον. — Κοσκινόμεντις. Θεόκρ. Εἰδ. 3. — Ἡ συνήθεια μαντεύει διὰ τοῦ κοσκίνου, καὶ τὰς κατασκευαζούσας τὰ κόσκινα γυναῖκας τῶν σκηνητῶν, τοιχογύπτων καλουμένων, ἡ συνήθεια πιστεύει ὡς τὰς κυρίως κοσκινωμάντιδας. — Ἄλλεται ὀφθαλμός μου ὁ δεξιός. Θεόκρ. Εἰδ. — Ἡ συνήθεια λέγει σφαράσσει τὸ δεξιόν μου μάτι, κάτι καλὸν θὰ ἴδω. — Ως μὴ βασκανθῶ δὲ τρεῖς εἰς ἐμὸν ἔπτυσσα κόλπον· ταῦτα γὰρ ἡ γραία με κοτυτταρὶς ἐξεδίδαξε. Θεόκρ. Εἰδ. 5. — Ταῦτ' αὐτὸ κάμνει ἡ συνήθεια, διὰ νὰ μὴ βασκανθῇ πτύει τὸν κόλπον του, πτύει κάτω. — Μικκὸς ἐών. Θεόκρ. Εἰδ. — Ἡ συνήθεια ταῦτ' λέγει μικκὸς εἶναι, μικκούκικος. — Αἰθαλῆντι πετεῦρω. Θεόκρ. Εἰδ. 2. — Ἡ συνήθεια πέταυρον καλεῖ τὸ πέτερον. — Περιχέουσα αὐτῷ. Διογ. Λαίρτ. — Ἡ συνήθεια τὸν περιέχουσε λέγει μὲ νερόν. — Ἐτάμοντο κύπειρον. Θεόκρ. Εἰδ. 13. — Ἡ συνήθεια κύπερην καλεῖ τὸν κύπειρον. — Ναῦς μένεν ἄρμεν' ἔχοισι μετάρσια. Θεόκρ. Εἰδ. 13. — Ἡ συνήθεια λέγει τὸ πλοῖον ἔμενεν ἔχον τὰ ἄρμενά του ἀπλομένε. — Πάραρος τῆνος. Θεόκρ. Εἰδ. 15. — Ἡ συνήθεια λέγει παλαβὸς κείνος εἶναι. — Μὴ λέγε τέον ἄνδρα, φίλε, τοιαῦτα. Τῷ μικκῷ παρόντε, ὄρη γύναι, ὡς ποθορῇ σύ. Θεόκρ. Εἰδ. 15. — Ἡ συνήθεια λέγει, μὴ λέγῃς τὸν ἄνδρα σου φιλενάδα τέτοια, ὁ μικκὸς παρὼν κοίτα πῶς σὲ θωρεῖ. — Λέγε μοι, πόσσω κατέβα τοι ἄρ' ἰσπῶ. Θεόκρ. Εἰδ. — Ἡ συνήθεια λέγει, λέγε με πόσο σοῦ κατέβη τὸ πανί, ἥτοι πόσα δι' αὐτὸ ἐδάπανησες. — Τοῖς δ' ἔργοις καὶ τὴν ψυχὴν ποτέθηκα. Θεόκρ. Εἰδ. 15. — Ἡ συνήθεια λέγει διὰ νὰ τὸ κάμω καὶ τὴν ψυχὴν μου ἐδῶκα. — Ἰππον καὶ τὸν ψυχρὸν ὄριν τὰ μάλιστα δεδοίκα. Θεόκρ. Εἰδ. 15. — Ἡ συνήθεια λέγει τὸ φίδι εἶναι κρύο πρᾶγμα, ἥτοι προξενεῖ φρίκην ὅταν τίς τὸ βλέπῃ. — Εὐδαίμων ἄνθρωπος φύλασσε. Θεόκρ. Εἰδ. 12. — Ἡ συνήθεια λέγει, καλὸς τυχερὸς ἄνθρωπος φύλαξε τοῦτο. — Παύσαθ' . . . ἀνάνυτα ζωτίλλοισαι τρυγόνες, ἐκκναισεῦντι πλαταιάσδοισαι ἅπαντα. Θεόκρ. Εἰδ. 15. — Ἡ συνήθεια λέγει παύσατε ἀνωφέλευτα νὰ μαδεῖσθε σὰν τρυγόνες, τί τρυγωνίζεσθε; ἥτοι τί ἀδημονεῖς; — Τοιαῶδε μυθῖσδοισα τρεῖς ἐς ἑάν.

ἔπτυσα κόλπον. Θεόκρ. Εἰδ. 20. — Ἡ συνήθεια λέγει τέτοια λέγουσα τρεῖς ἔπτυσσε στὸν κόλπον τῆς. — Πολυλαὶ Ἀχαϊάδων μαλακὸν περὶ γούνατι νῆμα, χειρὶ καταστρέφοντι ἀκρέσπερον αἰείδοισαι. Θεόκρ. Εἰδ. 24. — Ταῦτό πράττει ἡ συνήθεια, πολλὰι γυναῖκες τραγουδοῦσαι στρήρουσι τὰ νήματα μετὰ τὴν χεῖρα τῶν, στρήρουσαι τὸν ἄδρακτον περὶ τὰ γόνατα αὐτῶν. — Καίε δὲ τῶδ' ἀγρίαισιν ἐπὶ σχίζεσσι δράκοντε νυκτὶ μέσα . . ἦοι δὲ συλλέξασθαι κόνιν πυρὸς . . . ῥιψάτω εὖ μάλλα πᾶσα ὑπὲρ ποταμοῦ . . . φέροισα ξωγάδας ἐς πέτρας ὑπερούριον, ἃς δὲ νέεσθαι ἄστρεπτος. Θεόκρ. Εἰδ. 24. — Ταῦτό κάμνουσι μέχρι τοῦδε αἱ λεγόμεναι μάγισσαι, τὰ μεσάνυχτα καίγουσι ἐπάνω εἰς σχίζας ἀγρίων δένδρων, ἢ ἀγριοελαίων ὅρην τὴν δὲ στάκτην ῥίπτουσιν ἔξω τῆς πόλεως λέγουσαι, ὅτ' ὅρη, ὅτ' βουνά, στά κάρκαρα· ἐπιστρέφουσι δὲ ἄστρεπτοι. — Ἄλесси μεμιγμένον [ὡς νενομίσται] θαλλῶ ἐπιρρένειν ἐστεμμένον ἀβλαβὲς ὕδωρ. Θεόκρ. Εἰδ. 24. — Ἡ συνήθεια ταῦτό πράττει, ὅταν λέγῃσιν ἐματιάσθαι τὸ δεῖνα παιδί, ἐκβάλλουσιν ἀπὸ τοῦ φρένους ὕδωρ ἀμιλῆτον, [ἦτοι χωρὶς νὰ ὁμιλήσωσι] ῥίπτουσι ἐν αὐτῷ τρεῖς βώλους ἄλλαντος, λέγουσι μυστικὰ τινὰ λόγια καὶ ῥαντίζουσι διὰ τοῦ ὕδατος τοῦτου τὸν ματιασμένον. — Φύλατο δ' αὖ περὶόντας. Ὀμφ. Ἀργ. — Ἡ συνήθεια λέγει περὶόντας τοὺτους τοὺς ἐφίλευσεν, ἦτοι τοὺς ἐφιλοξένησε. — Κῶμα περὶ βλεφάροισι λαβῶν. Ὀρφ. Ἀργ. — Ἡ συνήθεια λέγει ἔχω κομάρη εἰς τὰ βλέφαρα, ἦτοι δὲν δύναμαι νὰ ἀνοίξω τὰ μάτια μου. — Ἀνοστήτους δὲ βροτῶν θέλγουσιν ἀκοάς. Ὀρφ. Ἀργ. — Ἡ συνήθεια λέγει ὁ δεῖνα εἶναι ἄνοστος, δὲν ἔχει νοστιμὰδα, εἶναι ἀνούσιος. — Καρποῖσι τελεσσιγόνοισι βρυάων. Ὀρφ. Ἀργ. — Ἡ συνήθεια λέγει βρυάει εἰς τὸ σπῆτι τοῦ τοῦ σιτάρι, τὸ κριθάρι καὶ οἱ καρποὶ ὅλοι. — Ὀρχουμένων καὶ ἐπικροτούντων τοῖς λιχανοῖς δακτύλοις. Ἀθην. Δειπ. — Ταῦτό τοῦτο πράττει ἡ συνήθεια, ὅταν χορεύωσι, τὸν ἀντικρὺ ὁ εἰς τοῦ ἄλλου χορὸν, τότε τοῖς λιχανοῖς δακτύλοις ἐπικροτοῦσιν. — Εἴρηται τὸ βρέχειν καὶ ἐπὶ τοῦ πίνειν. Ἀθην. Δειπν. Β. 4. — Ἡ συνήθεια λέγει διὰ τὸν μεθυσθέντα εἶναι βρεγμένος. — Σίτον πατάμην. Ἀθην. Δειπ. 4. — Ἡ συνήθεια λέγει πιάσσε ὀλίγον ψωμί: δάκωσσε ὀλίγον. — Ὡς ἐξ ὧν εἴη γεγεννημένη. Ἀθην. Δειπν. — Ἡ συνήθεια λέγει ὡς νὰ ἐγεννηθῇ ἀπὸ τὸ αὐγόν. — Οὐδένα τῶν ἀρχίων βεβρωκέναι μυελόν, διὰ τὸ τὰς αἰσθήσεις ἀπάσας σχεδὸν ἐν αὐτῷ εἶναι. Ἀθην. Δειπν. — Ἡ συνήθεια ἀπαγορεύει εἰς τοὺς νέους τοῦ τρώγειν μυελόν, λέγουσα, μὴ τρώγεις, διότι χονδραίνει ὁ ἰδικὸς σου μυελός, καὶ δὲν μανθάνεις τάξεις καὶ ἐπιτηδεύματα. — Πρόδρομα σῖκα καὶ βασιλικά. Ἀθην. Δειπν. — Ἡ συνήθεια ταῦτα λέγει βασιλικὰ σῖκα, πρόιμα σῖκα. — Διφόρου συκῆς. Ἀριστοφ. Ἐκκλ. — Ἡ συνήθεια ταῦτό λέγει, εἶναι δίφορος ἡ συκὴ αὕτη, δίφορον τὸ κλῆμα, ἦτοι φέρει εἰς δύο φορὰς καρπούς. — Κοκκύμηλα Περσικά. Ἀθην. Δειπν. — Ἡ συνήθεια ταῦτα κοκκύζομηλα καλεῖ. — Φέροντες ἰχθύας ἐπὶ πινάκων ἀργυρῶν. Ἀθην. Δειπν. — Ἡ συνήθεια λέγει φέροντες εἰς πινακίδας ἀργυρὰς ὀψάρια. — Ὀρφός, ἱπποῦρος, σμυραίνη, σάλπη. Ἀθην. Δειπν. Β. 7. — Ἡ συνήθεια λέγει ὀρφός, τζιπποῦρα, σμύρνα, σάρπα. — Ἀμπελόπρασα. Ἀθην. Δειπν. — Ἡ συνήθεια ταῦτα πεταλίδας καλεῖ. — Πεταλίδων, συῶν. Ἀθην. Δειπν. — Ἡ συνήθεια λέγει πεταλίδας, γαιδοροπόδαρα. — Πίσσα ὄσπριον. Ἀθην. Β. 9. — Ἡ συνήθεια ταῦτα πίζια λέγει. — Βασιλεὺς Ἀντίοχος Φανίας· ἐγράψαμεν ὑμῖν καὶ πρότερον, ὅπως μνηδεῖς ἢ φιλόσοφοι ἐν τῇ πόλει, μὴδ' ἐν τῇ χώρᾳ. Πυνθανόμεθα δὲ, οὐκ ὀλίγους εἶναι, καὶ τοὺς νέους λυμναίνεσθαι, διὰ τὸ μὴδὲ πεποικέναι ὑμᾶς, ὧν ἐγράψαμεν περὶ τούτων· ὡς οὖν λάβῃς τὴν ἐπιστολὴν σύνταξον κήρυγμα ποιήσασθαι, ὅπως οἱ μὲν φιλόσοφοι πάντες ἀπαλλάσσωνται, ἐκ τῶν τόπων ἤδη, τῶν δὲ νεανίσκων ὅσοι ἂν ἀλίσκωνται πρὸς τούτους γινόμενοι, διότι κρεμῇσονται, καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν ἐν αἰτίαις ἔσονται ταῖς μεγίσταις. Ἀθην. Δειπν. Β. 12. — Ἡ συνήθεια εἰς τὸν λαὸν τὸν αὐτὸν τρόπον τοῦ ἐπιστολογράφειν ἐφύλαξε καὶ τὰς αὐτὰς περίπου φράσεις· ἀπ' ἐμὲ τὸν δεῖνα εἰς ἐσέ [καὶ ἀντὶ τὸ χαίρειν τῶν ἀρχαίων, γράφουσιν ὑγείας καὶ χαίρετήματα] καὶ τὴν φράσιν, ὡς οὖν λάβῃς τὴν ἐπιστολὴν, ἀπαρχαλλάτως λέγει· ἅμα ὅπου λάβῃς τὸ γράμμα κήρυξε κτλ. — Μεσοκόπος εἶ. Ἀθην. Δειπν. Β. 13. — Ἡ συνήθεια μισόκοπος εἶναι λέγει. — Μαμμάκυθος δρᾶμα ἐποίησεν ὁ Ἀρισταγόρας. Ἀθην. Δειπν. Β. 13. — Ἡ συνήθεια τὸν μαμμάκυθον, μαμμάκυτον καλεῖ. — Οἱ ἀρχαῖοι καὶ περιέλθον ἔθεσι καὶ νόμοις τοὺς τῶν θεῶν ὕμνους ἄδειν ἅπαντας ἐν ταῖς ἐστιάσεσιν, ὅπως καὶ διὰ τούτων τηρεῖται τὸ καλὸν καὶ σωφρονικὸν ἡμῶν· ἐναρμονίων γὰρ ὄντων τῶν ἀσμάτων, προσγενόμενος ὁ τῶν θεῶν λόγος ἀποσεμνύνει τὸν ἐκάστου τρόπον. Ἀθην. Δειπν. Β. 14. — Ἡ συνήθεια ταῦτό πράττει, ἐν ταῖς ἐστιάσεσι ψάλλουσιν ἐκκλησιαστικὰ ἄσμα·

τα καὶ τοὺς εἰρμούς· πρὸ πάντων ἐν ταῖς εὐωχαῖς, ὅπως προσγεγόμενος ὁ τοῦ Θεοῦ λόγος ἀποσεμνώνει τὸν ἐκάστου τρόπον. — Σησαμίδες ἐκ μέλιτος, καὶ σησάμων πεφυγμένων, καὶ ἐλαίου, σφαιροειδῆ [γράφει σφηνοειδῆ] πέμματα. Ἀθην. Δειπν. — Ἡ συνήθεια τὰ πέμματα ταῦτα ἐκ τῶν αὐτῶν εἰδῶν κατασκευάζει καὶ σησαμάτα, ἢ σουσάμα καλεῖ, καὶ τούτοις ἀμφισφηνοειδῆ σχήματα δίδει. — Κατυλίσκοι εἶδος Πλακούντων. Ἀθην. Δειπν. Β. 14. — Ἡ συνήθεια τούτους κουταλίτας καλεῖ. — Πυάνιον πόλτον. Ἀθην. Δειπν. — Ἡ συνήθεια αὐτὸν πελτὴ καλεῖ. — Κηρίνα ὁπώρα, τὸ μέλι. Ἀθην. Δειπν. — Ἡ συνήθεια κερύθρα λέγει καὶ κερύθρα τοῦ μελιού. — Παλιούρον τοῦτον. Ἀθην. Β. 14. — Ἡ συνήθεια παγοῦρι λέγει, καὶ πάγουρον. — Ροῖδια. Ἀθην. Δειπν. — Ἡ συνήθεια ροῖδια λέγει. — Φιττάκι ἀκρεμόνετσι. ἀμυγδαλέοισιν ὅμοια. Ἀθην. Δειπν. — Ἡ συκθήθεια φιστίκια ταῦτα καλεῖ. — Κοττή. Ἀθην. Δειπν. — Ἡ συνήθεια πηκτὴν ταύτην λέγει. — Τρέφειν τοιοῦτον ἄρταμον κατ' ἰχθύων. Ἀθην. Δειπν. — Ἡ συνήθεια ἄρτημα λέγει τὸν ἄρτεμον, ἥτοι τὴν τροφήν μετ' οὐσίας τινός. — Συτευτάς ὄρνιθας. Ἀθην. Δειπν. — Ἡ συνήθεια ταῦτό λέγει, ἔχω συτευτά πουλίαι, ἐσυτεύθη εἰς τὸ τηγάνι τὸ φαγί. — Θύμβρα μετὰ ἐλαίων. Ἀθην. Δειπν. — Ἡ συνήθεια θρούμβι καλεῖ τοῦτο, καὶ θέτουσιν αὐτὸ εἰς τὰς ἐλαίας. — Κανδήλας πρίω καὶ πεύκας. Ἀθην. Δειπν. — Ἡ συνήθεια ταῦτό λέγει κανδήλας ἀγόρασε καὶ πεύκας, τὸ κανδύλι δὲν ἀνάπτει, ἀνάπτει ὡς ὁ πεύκος. — Δουλοῦν πλέγμασι . . . καὶ ἀρπεδόνασι. Ξενοφ. Κύρ. Παιδ. — Ἡ συνήθεια λέγει πλέγματα καὶ ἀρπεδόνας· τοῦ πανιοῦ ἢ ἀρπεδόνη. — Στρυφνὸς ἄνθρωπος. Ξενοφ. Κύρ. Παιδ. — Ἡ συνήθεια ταῦτό λέγει, εἶναι στρυφνὸς ἄνθρωπος, δύσκολον γερόντιον. — Ἄλλ' ὅπως μὲν ἐγὼ ἄχθομαι. Ξενοφ. Κύρ. Παιδ. — Ἡ συνήθεια λέγει ἄλλ' ὅτι πῶς ἐγὼ ἄχ κάμνω. — Χειρομύλα. Ξενοφ. Κύρου Παιδ. — Ἡ συνήθεια χειρόμυλον καλεῖ. — Πολλοὺς ὀρμαθοὺς. Ξενοφ. Κύρ. Παιδ. — Ἡ συνήθεια πολλὰς ἀρμάδας λέγει, καὶ ἀρμαθιά σύκων. — Βάθος ὡς δύο ἄνδρας. Ξενοφ. Κύρ. Παιδ. — Ἡ συνήθεια λέγει βάθος ὡς δύο ἀνδρῶν ἀνάστημα. — Ἐπὶ τῆς ἀμβυλάδος γῆς. — Ξενοφ. Κύρ. Παιδ. — Ἡ συνήθεια ἀμπολή λέγει. — Νῦν σοι ἔξεστι ἀνδρὶ γενέσθαι. Ξενοφ. Κύρ. Παιδ. — Ἡ συνήθεια λέγει τώρα δύνασαι νὰ γένῃς ἄνθρωπος. — Εἰ δὲ μισθὸν προαλήψοιτο, εὐρημα ἐδόκει εἶναι. Ξενοφ. Κύρ. Ἀναβ. — Ἡ συνήθεια λέγει, ἂν λάβῃς καὶ μισθὸν σὰν εὐρημα θὰ σοῦ εἶναι. — Ἐτρόχαζε τούτους [τοὺς ἵππους] ἔχων. Ξενοφ. Κύρ. Ἀναβ. — Ἡ συνήθεια λέγει τροκάκι τρέχει τὸ ἄλογογον, καὶ ἔτρεχε τὸ ἄλογον. — Νομίζοντες τοὺς ἀντιποιουμένους χωρίτας καὶ οὐχ ἱκανοὺς προεστάναι. Ξενοφ. Ἑλλην. — Ἡ συνήθεια λέγει ὁμοίως, νομίζοντες τοὺς ζητούντας νὰ προεστέωσιν ὅτι εἶναι χωριάται καὶ οὐχ ἱκανοὶ νὰ γίνωσι προεστοί, ἥτοι ἄρχοντες, [ὡς τούτους ἐκάλουν ἐν Ἀθήναις πρὶν τῆς ἐπαναστάσεως]. — Αἱ ὑψηλαὶ τῶν ἵππων πόρρω ἀπὸ τοῦ δαπέδου ἔχουσι τὴν χειλιδόνα πατουμένην. Ξενοφ. Ἴππ. — Ἡ συνήθεια ταύτην χειλιδόνα καλεῖ μέχρι τοῦδε. — Λαγερὸς δὲ εἶη τὰ κατὰ τὴν συγκαμπήν. Ξενοφ. Ἴππ. — Ἡ συνήθεια τὰ λαγαρά τοῦ ζώου λέγει, εἰς τὰ λαγαρά τοῦ ἵππου πηγαίνουσιν αἱ ἀλογόμυλαι. — Ἐμβάλλειν τοὺς σκαλίς. Ξενοφ. Ἰκδ. — Ἡ συνήθεια σκαλιστάς καλεῖ. Σκάλωμα τοῦτο διαβαίνειν. Πολύδ. — Ἡ συνήθεια ταῦτό λέγει: ἀνέβα τὸ σκάλωμα τοῦ βουνοῦ, εἰς τὸ σκάλωμα σὲ περιμένω. — Μεταξὺ τοῦ ὑμᾶς λέγειν, οὐδ' ἂν τρίχα, μὴ ὅτι λόγον, ἂν τις παρείσσειε. Ξενοφ. Συμ. — Ἡ συνήθεια μήτε μία τρίχα θὰ χωρέσει νὰ ἐμβάθῃ τις. — Ἐπιχορεύσας . . . ἐκαθέζετο ἐπὶ τῶν γονάτων, καὶ περιλαβὼν ἐφίλησεν αὐτόν. Ξενοφ. Συμ. — Ἡ συνήθεια ταῦτό πράττει, εἰς τινος χοροὺς ὁ χορεύων καὶ εὐκάμπτως λυγίσας τὸ σῶμα τοῦ κάθηται ἐπὶ τῶν γονάτων τινὸς τῶν παρκαειμένων. — Γυργάθους λινεύουσι. Ἀρρίαν. Περίπ. — Ἡ συνήθεια γεργάθια ταῦτα λέγει. — Εἰ προκόψαι θέλεις. Ἐγγειρ. Ἐπικτ. — Ἡ συνήθεια λέγει ἂν θέλῃς νὰ προκόψῃς. — Ῥωμαῖοι κατὰ τινὰ ἐορτὴν τοῦ Ἰαννοῦ, ἐν ᾗ ἀρχεται καὶ παύεται ὁ ἐνιαυτός, δεξιόφονται τε ἀλλήλους καὶ προσαγορεύουσι, νομισμάτων τε ἀντιδόσεις καὶ κοινωνία τῶν γῆς καὶ θαλάττης καλῶν εὐφραίνουσιν αὐτούς. Ηρωδιαν Β. 4. — Ἡ συνήθεια ταῦτό πράττει· τὴν πρώτην Ἰανουὰρ. καθ' ἣν ἀρχεται ὁ ἐνιαυτός, νομίσματα οἱ συγγενεῖς δίδουσιν εἰς τὰ τέκνα τῶν συγγενῶν, [καὶ πρὶν τῆς ἐπαναστάσεως καὶ οἱ μὴ συγγενεῖς ἐρχόμενοι εἰς τὴν οἰκίαν διὰ χαιρετισμὸν κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν ἐδίδον], καὶ χαιρετοῦσιν ὁ εἰς τὸν ἄλλον ἐρχόμενοι εἰς τὰς οἰκίας αὐτῶν, καὶ ὁ ἀνὴρ πρὸς τὴν σύζυγον αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα δίδουσι ροῖδια, καὶ ἀλλάσσοντες ὁ εἰς μετὰ τοῦ ἄλλου τὸ ἰδικόν των λέγουσι νὰ εἴται γεμάτος τὸν χρόνον τοῦτον ὡς ἂν τὸ ροῖδι. — Ἐβαροῦντο τὴν εὐγένειαν. Ηρωδιαν Β. 8. — Ἡ συνήθεια λέγει ἐβαραινόντο τὴν εὐ-

γένειαν αὐτῶν, τὸν βαραίνομαι, διότι εἶναι πολύλογος· εἶναι βρετός. — Ἀνῆψε τὴν πτέριν. Πολυαίν. Στρατηγ.
 — ‘Ἡ συνήθεια τὸ χόρτον τοῦτο φτέρι καλεῖ. — Πασπάλης ἐν ἀλφίτῳ πεποιημένης. Πολυαίν. Στρατ. — ‘Ἡ
 συνήθεια πάσπαλιν λέγει τοῦ ἀλευρίου· τὸ ἀλεῦρι τὸ ἔκαυε πάσπαλιν. — Ὁμότοιχον τῇ βιβλιοθήκῃ. Διόδωρ.
 Σικ. — ‘Ἡ συνήθεια λέγει τοῖχον μὲ τοῖχον μὲ τὴν βιβλιοθήκην. — Μεγίστης ἐντροπῆς τυγχάνων παρὰ τοῖς
 ἐγγχωρίοις. Διόδωρ. Σικ. — ‘Ἡ συνήθεια λέγει ἔχει μεγάλην ἐντροπὴν· τὸν ἐντρέπονται οἱ χωριανοὶ του, ἥτοι φέ-
 ρουσι σέβας εἰς αὐτόν. — Κατάγομοι γενόμεναι αἱ νῆες. Διόδωρ. Σικ. — ‘Ἡ συνήθεια λέγει· γίναν κατάγο-
 μοι· τὰς ἐφόρτωσε μὲ ἐπανωγόμε. — Κατήρξαντο τῆς μάχης ἐκχυθέντες ἐπ’ αὐτούς. Διόδωρ. Σικελ. — Ἡ
 συνήθεια λέγει πολεμοῦντες ἐχύθησαν ἐπάνω των· ἐχύθησαν εἰς τὸν πόλεμον· καὶ χούνω τὸ λάδι· τὴν προφο-
 ρὰν τοῦ Ὑ Δωρικῶς φυλάττουσα. — Πόλις ὀρθὴ διὰ τὸν φόβον ἦν. Διόδωρ. Σικελ. — ‘Ἡ συνήθεια λέγει ἡ πόλις
 ἦτον ὀρθὴ διὰ τὸν φόβον, ἦτο σὺ πόδι. — Λαμία Βασίλισσα, ἥτις ὁμολογεῖται, ὅτι εἰς σπῆλαιον ἐγεννήθη,
 καὶ ὅτι τὰ τέκνα ἐπνίγε. Διόδωρ. Σικελ. — Ταύτην Λάμναν καλεῖ ἡ συνήθεια, καὶ δίδει εἰς αὐτὴν τὴν αὐτὴν
 ἐνέργειαν. Τὸ παιδί τὸ ἐπνίξεν ἡ Λάμνα λέγει. Λέγουσιν ὅτι εἰς τὸν τόπον τοῦτον εἶναι Λάμνα καὶ πνίγει τὰ
 παιδιά. — Τύλη αὐτῇ· Ἀριστοφ. Ἀχ. ἥτοι ἐξώγκωσις. — ‘Ἡ συνήθεια διὰ τοὺς πολυφάγους λέγει ἐτύλωσε τὴν
 κοιλίαν του, ἥτοι ἐπλήρωσεν αὐτὴν ἀπὸ φαγητά. — Ἐν φύσει παράθερμος. Διόδωρ. Σικελ. — ‘Ἡ συνήθεια ταυτό
 λέγει, ὡν φυσικὰ παράθερμος, ὡν φυσικὰ ὀργῆλος. — Κατάγομοι ταῖς ὥρελαις ἀπῆσαν. Διόδωρ. Σικελ. — Ἡ
 συνήθεια λέγει μὲ ἐπανωγόμε, καὶ κατάγομοι ἐφυγαν. — Σφαίρα στοχάζονται ἀλλήλων, ὁ δὲ πληγεὶς ἤττη-
 ται. Δίων. Χρυσ. — ‘Ἡ συνήθεια ταυτό πράττει, οἱ παίζοντες τὸ καλούμενον τότε [σφαίρα] στοχάζονται ἀλ-
 λήλων, ὁ δὲ πληγεὶς ἤττηται, δὲν τὸ ἐστοχάσθηκα λέγομεν, ἥτοι δὲν τὸ ἶδον, δὲν τὸ παρετήρησα, δὲν τὸ
 ἐσκέφθηκα. — Οὐδὲ γρύζειν ἐπέτρεπον. Δίων. Χρυσ. — ‘Ἡ συνήθεια λέγει οὐδὲ γρὺ τὸν ἄφησε νὰ κάμῃ, νὰ
 εἴπῃ· καὶ ἐπὶ κακοῦ τί μουγγρύζει; — Αὐλεῖν τῷ τε στόματι καὶ ταῖς μασχάλαις ἀσκήν ὑποβάλλονται.
 Δίων. Χρυσός. — ‘Ἡ συνήθεια ταυτό κάμνει· εἰς τε τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου, καὶ εἰς τὴν Ἡπειρον μεταχειρί-
 ζονται τοῦτο. — Μίαν ἐκβολὴν ὕδατος. Ἀνώνυμ. περὶ ἀπίστων. — ‘Ἡ συνήθεια ταύτην ἀμβολὴν λέγει. —
 Ἀθηνᾶ Μορφώ. Πaus. Λακ. — ‘Ἡ συνήθεια καλεῖ γυναῖκας τοιοῦτω ὀνόματι, ἀλλὰ προξεϊτόνως Μόρφω
 λέγει. — Λεῖαν περιβαλλόμενος. Πaus. Μεσ. — ‘Ἡ συνήθεια ἐφορτώθῃ λάφυρα λέγει. — Καὶ τούτοις τὰ
 διάφορα διέλυε Ὑρταῖος. Πaus. Μεσ. — Ἡ συνήθεια λέγει καὶ τούτων τὴν διαφορὰν διέλυεν ὁ δεῖνα. — Δε-
 σποίνας καὶ νύμφαις οὐ σπένδουσιν οἶνον. Πaus. Ἀλικ. — ‘Ἡ συνήθεια τὰς δεσποίνας καλοκυράδας καλεῖ. —
 Παντίας γλύπτῃς Χίος. Πaus. Ἀλικ. — ‘Ἡ συνήθεια ἐν Χίῳ ἐφύλαξε τὸνομα τοῦτο. Πολλὰ οἰκογένειαι Χίαι
 καλοῦνται Παντιάς. ὀξεϊτόνως. — Μαντικὴ ἀπὸ κληδόνων. Πaus. Βοιωτ. — ‘Ἡ συνήθεια ἐφύλαξε τὴν μαν-
 τειάν ταύτην, τὴν ὁποίαν τελοῦσιν ἀρχίζοντες ἀπὸ τὴν ἐσπέραν τῆς προτεραίας τοῦ Ἡλιοτροπίου, καὶ τὴν
 ὁποίαν κληδὸνα καλοῦσιν, ἐβάλλαμεν εἰς τὸν κληδὸνα λέγει, ἐβάλλα τὸν κληδὸνα. Ὅτε καὶ ἄσματα διάφορα
 ἀπαγγέλλουσι, καὶ τὰ μὲν τῶν μὴ εἰσέτι νυμφευθέντων ἀγνά· τὰ δὲ τῶν ἐγγάμων ἤδη σκωπτικὰ καὶ ἀστεία.
 — Ἐκ τῶν δύο πηγῶν ἐν Βοιωτίᾳ, τὴν μὲν Λιθηθριάδα ὀνομάζουσιν, ἡ δὲ ἐτέρα Πέτρα καλεῖται. Πaus.
 Βοιωτ. — ‘Ἡ συνήθεια τὸ μέρος τοῦτο Πέτραν καλεῖ μέχρι τοῦδε. — Ἐν χαραμῷ τῆς πέτρας κεκρυμμένα.
 Πaus. Βοιωτ. — ‘Ἡ συνήθεια χαραγματιὰν τῆς πέτρας λέγει. — Πλίνθοι ὡμοί. Πaus. Βοιωτ. — ‘Ἡ συνή-
 θεια ταυτό λέγει, ὡμαῖς πλίνθαις ἐκτισε τὸν τοῖχον του. — Χαλεπὸν ὑπὸ ζεστότητος. Πaus. Φωκ. — ‘Ἡ
 συνήθεια λέγει εἰς τὸν λουτρὸν εἶναι δύσκολον νὰ σταθοῦν ἀπὸ τὴν ζεστότητα, ἐξεστάθῃ τὸ νερὸν διὰ τὸν
 θερμόν. — Εἰσὶ δὲ καὶ ἐπάνω τοῦ Κοροΐδου. Πaus. Φωκ. — ‘Ἡ συνήθεια λέγει εἶναι ἐπάνω τοῦ Κοροΐδου, καὶ
 τοῦ ὄρους, Κόροϊδος, ἐφύλαξε μέχρι τοῦδε τὸ ὄνομα, ὃ ἀναφέρει εἰς τὴν πρὸς τὰς Μοῖρας ῥῆθην [περὶ ἧς θέλομεν
 ἀναφέρει ἀλλαχοῦ πλατύτερον] σὺν Ὀλυμπον, σὺ Κόροϊδον, σὰ τρία ἄκρα· τ’ Οὐρανοῦ, ὅπου αἱ Μοῖραι τῶν Μοιρῶν
 κ’ ἡ ἰδικὴ μου Μοῖρα, κτλ. — Πέφυκε κάλαμος, καὶ κύπειρος, καὶ θρύος. Σκύλ. Περικλ. — Ἡ συνήθεια λέγει φυ-
 τρώνει καλάμι, κύπερη καὶ θρύος. — Τροχάζειν ἀναγκάζων, καὶ ὑπὲρ τῶν ἵππων ἀναπάλλεσθαι. Ἀγαθήμερ.
 Β. 2. — ‘Ἡ συνήθεια λέγει ἠνάγκαζε νὰ τρέχῃ τροκάκι, καὶ ὥσάν πουλὶ πετοῦσεν ἐπάνω εἰς τὸ ἄλογον. —
 Βρύα τῆς θαλάσσης. καὶ σταφυλάς, καὶ φυκία, καὶ σκάρων, καὶ κέφαλον, καὶ σφύραιναν. Αἰλ. περὶ ζώων. —
 Ταῦτά λέγει ἡ συνήθεια, βρύα τῆς θαλάσσης, καὶ σταφύλια, καὶ φύκια, καὶ κέφαλον, καὶ σκάρων, καὶ σφύραιναν.

— Ἀλφίτα ἀναδεύσαντες. Αἴλιαν. περὶ ζώων. — Ἡ συνήθεια λέγει ἄλευρα ἀναδεύσαντες ἐζύμωσαν. — Κίη-
 σος κύριον ὄνομα. Αἴλ. αὐτόθι. — Ἡ συνήθεια τοῦτον Κίτζον καλεῖ. — Καλεῖται σελάχειον ὅσα οὐκ ἔχει λε-
 πίδας, οἷον μύραινα, γόγγρος, νάρκη, τρυγών, βοῦς, γαλεός, δελφίς δὲ καὶ φάλαινα κήτη. Αἴλ. περὶ ζώων. —
 Ἡ συνήθεια σαλάχη ταῦτα λέγει, καὶ τὴν μύραιναν, μουρούναν, καὶ τὸν γόγγρον, γογβρί, καὶ τὸν γαλεόν, γα-
 λεόν, καὶ τὸν δελφίνα, δελφίνι, καὶ τὰς λεπίδας τῶν ἰχθύων λέπια καλεῖ. — Οἷα παίζουσι φίλοι, παρθένοι
 αὐλῶν κόραι, κοῦφα πηδῶσαι, κόμας κ' ἀνακροῦσαι χαιροῖν, κάλιστ' ἂν καὶ τοῖν ἰσχύοι, τὸ μὲν κάτω, τὸ δ'
 αὖ εἰς ἄνω ἐξαίρουσαι, οἷα κίγκλος ἄλλεται. Αὐτοκράτης παρὰ Αἴλιαν. — Ταῦτό πρᾶττουσι καὶ σήμερον αἱ
 χορεύουσαι τὸν καλούμενον Σμυρναῖκὸν χορὸν, τὰς κόμας αὐτῶν ἀνακροῦσιν χαιροῖν, καὶ τὰ ἰσχύια, καὶ τὰς
 χεῖρας τὰ μὲν κάτω, τὰ δ' αὖ ἄνω ἐξαίρουσαι. — Κάειν καὶ ἄττικῶς κάειν. Θωμᾶς Μάγιςτρ. — Ἡ συνήθεια
 ταῦτό λέγει ἐν Ἀθήναις, δὲν ἐκὰθ' ἀπὸ τὸν θάνατον, δὲν κέεται ὁ κατακαῖμένος, ἥτοι δὲν σωφρονίζεται, καὶ
 ἐκὰθ' τὸ σπῆτι, ἐκὰθ' τὸ δένδρον. — Ἄκανθα ἡ ἐκ τῆς ἐρυθρῆς ἀρίστη ἐστὶ πρὸς πλῆκτρον. Ἀντίγαν. Καρύ-
 στιος. — Ἡ συνήθεια ταύτην μαυραγκαθιά καλεῖ. — Κερωνίαν ἦν τινα καλοῦσι συκὴν Αἰγυπτίαν. Θεόφρ.
 Φυτικ. Ἱστορ. — Ἡ συνήθεια ταύτην Ἀραποσυκέα λέγει, μεταφράζουσα τὸ Αἰγυπτίαν εἰς Ἄραψ' διότι κοινῶς
 τοὺς Αἰγυπτίους Ἀράπιδας καλεῖ ἡ συνήθεια, διὰ τὸ μελανὸν χρῶμα αὐτῶν ἦλθον οἱ Ἀράπιδες εἰς τὴν Πελο-
 πόννησον [οἱ Αἰγύπτιοι οἱ περὶ τὸν Ἰβραῖμην]. — Ὀριγάνου, θύμβρας, καρδάμου. Θεόφρ. Φυτιτ. — Ἡ συνήθεια
 καλεῖ ῥίγανι, θρῦμβι, κάρδαμον. — Ῥοδωνιά, καὶ κρινωνιά . . . ῥάβδους τούτων μοσχεύειν. Θεόφρ.
 Φυτικ. — Ἡ συνήθεια ταῦτό λέγει, ὅξειτόνως προφέρει, ῥοδιὰ λέγει, καὶ κιδωνιά, καὶ μηλιά, καὶ λεῖμονιά,
 καὶ βησσινιά, καὶ ἀμυγδαλιά, καὶ τούτων τοὺς ῥάβδους μοσχεύει πρὸς φύτευσιν ἐμόσχευσεν ἀπὸ τὴν βρογχήν
 μόσχευμα εἶμαι ἀπὸ τὸν ἰδρῶτα. — Σέλευκος ὀργεῶνας φασὶ καλεῖσθαι τοὺς συλλόγους ἔχοντας περὶ τινὰς
 Ἡρώας ἢ θεοὺς. Σουῖδας. — Ἡ συνήθεια τὴν πέριξ τοῦ ἐλαιῶνος τῶν Ἀθηνῶν τάφρον, ἐνθα τὰ τοῦ Κηφισσοῦ
 καὶ ἄλλα βροχῶν ὕδατα εἰσρέοντα εἰς θάλασσαν ἐκδίδουσιν Ὀργιῶνα καλεῖ. ἔδοσε δὲ τὸ ὄνομα τοῦτο ἡ ἀπὸ
 τοῦ εἶργω ὡς ἐμποδίζοντος τούτου τὴν εἰσέλευσιν τῶν θρεμάτων εἰς τὸν Ἐλαιῶνα, ἡ διότι ἱερὸς τῇ Ἀθηνᾷ ὁ
 Ἐλαιῶν οὗτος ἐλογίζετο, ὅστις ἀποτελεῖ σχῆμα στεφάνου, στεφανῶνων τὰς περικλεεῖς Ἀθήνας, ἡ διότι ἐν τῷ
 Ἐλαιῶνι τούτῳ σύλλογοι καὶ τεμένη Ἡρώων καὶ θεῶν ἦσαν, ἐνθα σήμερον ὑπάρχουσιν ἐκκλησίαι, καὶ ἐκ τού-
 του νομίζω Ὀργεῶνες ὀνομάσθησαν ἐν Ἀθήναις, οἱ θύοντες κατὰ Δήμους τοῖς ἐγγχωρίοις θεοῖς, καὶ οἱ λατράον-
 τες συμφῶνως τούτους ὡς ὁμογενεῖς· διὸ καὶ γεννῆται ἐκαλοῦντο, ὡς γῆν νέοντες τὴν αὐτὴν, ἡ ἐκ τοῦ αὐτοῦ
 γένους ὄντες. Ἡ ὀνομασία αὕτη τῆς πέριξ τοῦ Ἐλαιῶνος Τάφρου [Ὀργιῶνας] εἶναι Ἑλληνικωτάτη. Εὐφύλαξε δὲ
 εἰς ἡμᾶς αὐτὴν ἡ συνήθεια μέχρι τοῦδε· ἐκρίνα ἀναγκαῖον νὰ σημειώσω αὐτὴν, διότι πλησιάζει καὶ ὁ Ὀργιῶ-
 νας οὗτος νὰ ἐξαληφθῇ, καὶ τὸ ὄνομα νὰ ἀλησμονηθῇ, τμηθέντων ἐντὸς τοῦ πεδίου τῆς Ἀθηνᾶς Τάφρων, ὅς
 τώρα Σοῦδας καλοῦσιν. — Ἀνὴρ παφλάζων διὰ τὸ τῆς φωνῆς ἀπηχεῖς. Σουῖδ. εἰς Παφλάγ. — Ἡ συνήθεια πα-
 φλιάρην καλεῖ τοῦτον, καὶ παφλατὴν τὸν προφέροντα ἤχους φωνῆς ἀπηχεῖς. — Παχεῖς οἱ ἄττικοι τοὺς πλου-
 σίους καλοῦσιν. Ἀρίστ. Νεαρ. Φωτίου Λεξικ. Σουῖδ. — Ἡ συνήθεια περὶ τῶν πλουσίων λέγει εἶναι παχὺς, εἶ-
 ναι ὁ ἄνθρωπος οὗτος παχὺ πρόβατον, εἶναι εὐφραμένος, μεταφορικῶς, ὡς παχεῖς νεφροὺς ἔχων. — Πειραθεῖς
 Ἀρμόδιος ὑπὸ ἱππάρχου. Σουῖδ. εἰς Πειρων. — Ἡ συνήθεια λέγει πειραχθεῖς ἀπὸ τὸν δεῖνα τὸν κατηγορήσει.
 — Ῥάδαμον ὁ τοῖς φίλοις κομῶν ἀκρέμων. Σουῖδ. — Ἡ συνήθεια τοῦτον ῥοδαμὸν καλεῖ· ἡ λεῖμονιά ἐκβαλλε
 ῥοδαμόν. — Ἐς πόσον αὐτοῖς ἔτι ἀρκέσει; Ἀππιάν. Β. 4. — Ἡ συνήθεια λέγει πόσον εἰς αὐτοὺς ἀκόμη θὰ
 ἀρκέσει; — Τὰς πλευράς τοῦ στρατοῦ στομῶσας ἤγεν. Ἀππιάν. Παρθ. — Ἡ συνήθεια ταῦτό λέγει ἐστόμωσε
 τὰς πλευράς, ἥτοι ἐδυνάμωσε· ἐστόμωσε τὴν ἀξίνην. — Μὴ σικχαίνει τινα, εἰ καὶ μάλας ἔχει. Μάρκ. Ἀντων.
 — Ἡ συνήθεια ταῦτό λέγει μὴ σικχαίνεισαι τὸν δεῖνα, ἂν καὶ νὰ ἔχῃ μάλας, καὶ νὰ μυρίζῃ μάλα [ὅς ση-
 μειωθῇ ἡ λέξις μάλα εἰς τὰ ἑλληνικὰ λεξικά, ἣν ἀναφέρει ὁ Σοφὸς Βασιλεὺς Μάρκος, καὶ ἡ συνήθεια ἐφύλα-
 ξε, καὶ τὴν ὁποῖαν δὲν ἔχουσιν εἰς αὐτὴν τὴν σημασίαν, εἶναι δὲ κατὰ τι ταυτόσημον τοῦ γράσου].—Τὸ καὶ τὸ
 εἶπε. Μάρκος Ἀντων. — Ἡ συνήθεια ταῦτό λέγει τὸ καὶ τὸ τοῦ εἶπεν. — Ἄνω κάτω ταῦτα εὐρήσεις. Μάρκ.
 Ἀντ. — Ταῦτό λέγει ἡ συνήθεια, ἄνω κάτω θὰ τὰ εὕρεις. — Διελέχθησαν οὐχ ὑπὲρ μεγάλων, αὐτοῦ ἐκοιμή-
 θησαν. Φιλόστρ. Β. Σοφ. — Ἡ συνήθεια λέγει, διαλεχθέντες καὶ ὁμιλήσαντες, ὅχι διὰ μεγάλα πράγματα, αὐ-

τοῦ ἐκοιμήθησαν. — Στύλοι γὰρ οἰκῶν παῖδες εἰσὶν ἄρρενες. Εὐρ. Ἰφιγ. παρὰ Στοβ. — Ἡ συνήθεια λέγει στύλοι τοῦ ὀσπητίου εἶναι τὰ ἀρσενικὰ παιδία. — Μετροῦσιν ἄχυρα καὶ κόπρον. Ζήνων παρὰ Στράβ. — Ἡ συνήθεια λέγει ἐπὶ κακοῦ, τὸν μετρᾶ σὰν ἄχυρα καὶ κόπρον. — Διασχίσαι ξύλα καὶ διατεινάξαι στρώματα. Ἱεροκλῆς παρὰ Στοβ. — Ἡ συνήθεια ἀπαρallάκτως λέγει, θέλω τὸν δούλον διὰ νὰ σχίσῃ ξύλα, καὶ νὰ τεινά-
νᾶξῃ τὰ στρώματα. — Οὐκ ἂν γένοιτο τραῦμα, εἴ τις εὐξύση θάμνοις ἐλαΐοις. Εὐρ. Βαλλερ. καὶ παρὰ Στοβ. — Ἡ συνήθεια ταῦτὸ πράττει μέχρι τοῦδε, ὅταν τις κτυπήσῃ κἀνὲν μέλος τοῦ σώματος αὐτοῦ, καὶ ὡς ἐκ τοῦ κτύπου, μαυρίσῃ, κωπανίζει θαλίας ἐλάεινας καὶ ἐπιθέτει ταύτας ἐπὶ τῆς πληγῆς πρὸς θεραπείαν τοῦ τραύματος. — Τῷ γλοιῷ ἠλείψατο. Στοβ. — Ἡ συνήθεια λέγει μὲ τὴν γλοιῶδα ἀλείφθῃ εἶναι γλοιδαλειμμέ-
νος, ἀλειμμένος μὲ γλοιῶδα. — Φασκώλιον ῥαδίως ἔλυσε. Τέλης παρὰ Στοβ. — Ἡ συνήθεια λέγει τὸ φασκώ-
λιον φιασκί, ἔλυσε τὸ φιασκί εὐκόλως. — Νόσος φάσκων ἐμπεδοκῆναι τοῖς κτήνεσιν . . . νυστάζοντα οὐδένα. Ξενοφ. Κύρ. Παιδ. — Ἡ συνήθεια λέγει ἀσθένεια ἔπεσεν εἰς τὰ κτήνη . . . καὶ ὁ ἄνθρωπος δὲν νυστάζει. — Ἄν γλαυξ ἀνακράγῃ δεδοίκαμεν. Μένανδρ. παρὰ Στοβ. — Ἡ συνήθεια ὡς κακὸν οἰωνὸν ἔχει τὴν γλαυκά, ὅθεν ὅταν ἐπὶ τοῦ οἴκου φωνάζῃ τὴν νύκτα λέγουσι θὰ ἐρημωθῇ ὁ οἶκος, καὶ μάλιστα ὅταν κουκο-
βαίῃ τῇ λέγουσι, τὸ κακὸν ἐπ' αὐτῆς, τὴν κεφαλὴν τῆς νᾶ φάγῃ. — Στόχασαι κατὰ σεαυτὸν τὸ βιωτικὸν νοήσας. Σωτάδ. παρὰ Στοβ. — Ἡ συνήθεια λέγει στοχάστου μόνος σου καὶ τούτου τοῦ βίου, τούτου τοῦ κό-
σμου, νόησε τὰ πράγματα· ἐννοιά σου τὰ κακά. — Μεγαρίτης Ἀπολλόδωρος. Ἀρίστων. παρὰ Στοβ. — Τὸ αὐτὸ λέγει ἡ συνήθεια, τὸν κάτοικον τῶν Μεγάρων Μεγαρίτην καλεῖ. — Τρανὸς αἶνος. Στοβ. — Ἡ συνήθεια λέγει τὸν ἔδωσεν ἓνα τρανὸν ἐπαινον· τρανὸς δεσπότης. — Ὁ μακαρίτης οἴχεται. Ἀριστοφ. Ταγνηνς. παρὰ Στοβ. — Ἡ συνήθεια ταῦτὸ λέγει ὁ μακαρίτης ἐφυγὼν ἀπὸ τοῦτον τὸν κόσμον. — Κεῖρασθαι κόμην κλαίνει τε ἀπὸ δά-
κρυ παρειῶν. Στοβ. — Ἡ συνήθεια λέγει ἐκούρευσε τὰ μαλία του, καὶ δάκρυα ἔχυσε πικρά· τὰ δάκρυα ἐχύ-
νουντο ἀπὸ τὰ μάγουλά του. — Ἡγωνίσαντο ἐκ μεσημβρίας ἐπὶ ἄστρα. Ἀππιαν. σελ. 100. — Ἡ συνήθεια λέ-
γει ἡγωνίσθησαν ἀπὸ τὸ μεσημέρι ἕως ὅτου ἐκβῆκαν τὰ ἄστρα. — Τῷ σώματι κατεχγῶς καὶ λελυγισμένος. Σουίδ. — Ἡ συνήθεια λέγει, λυγίζει τὸ σῶμα του. — Τὸν λάρον, γλάρον λέγει ἡ συνήθεια. — Καρδίαν οἱ παλαιοὶ τὸν στόμαχον ἐκάλουν. Σουίδ. εἰς καρδίαν, καὶ ἔρωτιανός. — Ἡ συνήθεια ὅταν τις πάσῃ κοιλόπο-
νον λέγει, μὲ πονεῖ ἡ καρδιά μου, ἐννοεῖ δὲ τὸν πόνον τῆς κοιλίας· ἔχω πονόκαρδον. — Καὶ περιχάρειαν καὶ τᾶλλα φέρεσι. Στοβ. — Ἡ συνήθεια εἶναι περιχάρις λέγει ὁ ἄνθρωπος. — Ὁξίνην ἔπινον. Στοβ. — Ἡ συνήθεια κατασκευάζει ταύτην, καὶ ξυ·ίθραν καλεῖ, καὶ τὸ θέρος πίνουσι ταύτην — Ἀναλέξας τὰ πεσόντα. Τέλης παρὰ Στοβ. — Ἡ συνήθεια λέγει, διαλέξας τὰ πεσόντα. — Ἡ ὄρνις κατέβαλλε τὸν πίνακα. Τέλης παρὰ Στοβ. — Ἡ συνήθεια λέγει ἡ ὄρνις ἐρρίψε τὸ πινάκι. — Ὀρνιθος κορυζώσης. Τέλης παρὰ Στοβ. — Ἡ συνήθεια λέγει ἡ ὄρνις ἔχει κόρυζα· ἐκβαλε τῆς ὄρνιθος τὴν κόρυζα. — Οὐκ ἂν πριαίμην οὐδενὸς λόγου βροτόν. Σοφ. Αἴας. — Ἡ συνήθεια λέγει, διὰ τοὺς μηδὲν ἀξίους, δὲν τὸν ἀγοράζω οὐδὲ μὲ τίποτε. — Ἀήξει καὶ κατασταλήσεται. Ἀπολλ. ὁ Ποιητ. παρὰ Στοβ. — Ἡ συνήθεια λέγει λαγαρίσει καὶ κατασταλάζεται, καὶ κατεστάλαξε τὸ ἔλαιον, ἐλαγάρισε. — Διδάσκει ἡ φιλοσοφία ἐπάνω ἡδονῆς, διδάσκει δ' ἐπάνω πλεονεξίας. Μουσῶν. παρὰ Στοβ. — Ἡ συνήθεια ταῦτὸ λέγει διδάσκει ἡ φιλοσοφία ἐπάνω ἀπὸ τὴν ἡδονὴν νὰ ἦναι τινάς, ἐπάνω ἀπὸ τὴν πλεονε-
ξίαν, ἀπὸ τὴν λαίμαργίαν. — Ἐργάζεσθαι γῆν τοῖς χωρίταις παραπλησίως. Μουσῶν. παρὰ Στοβ. — Ἡ συνή-
θεια λέγει νὰ ἐργάζεται τὴν γῆν ὡς καθὼς οἱ χωριάται. — Μηδὲ υπόδυσιν ἔχων ἰδίαν. Μουσῶν. παρὰ Στοβ. — Ἡ συνήθεια μὴδὲ ὑπεδесиᾶν ἔχει λέγει. — Βαθὺν λιμένα εἰς Εὐβοίαν. Στρ. Β. Θ'. — Ἡ συνήθεια Βαθὺ τοῦτον καλεῖ. — Ψιλὸν χωρίον. Στράβ. Β. Θ'. — Ἡ συνήθεια λέγει ψιλὸν χωρίον εἶναι τοῦτο, ἥτοι γυμνὸν δένδρων· ψιλὴ γῆ, ἥτοι λεπτόγαιος. — Βαθεῖα διασφάγα. Στρ. Β. Θ'. — Ἡ συνήθεια διασφαγὴν λέγει τὴν διασφάγα· βαθεῖαν διασφαγὴν τοῦ ἔκαμε. — Πεταλία τῆς Εὐβοίας χώρα. Στράβ. Β. Ι'. — Ἡ συνήθεια τὴν χώραν ταύτην Πεταλιούς λέγει. — Τίτυροι δαίμονες ἀμφὶ Διόνυσον. Στράβ. — Ἡ συνήθεια εἰρηνευομένη λέγει δι' εἶδος ἀσέμνου χοροῦ τίτυρι, τίτυρι τό. — Ἀπιόντα ἐρέσθαι εἶτε προστάττει. Στράβ. — Ἡ συνήθεια λέγει, θέλω ἀναχωροῦντα νὰ τὸν ῥωτήσω ἂν προστάξῃ τί. — Μαμαλλόνας καὶ κλάδωνας ἐκάλουν τὰς βάκχας. Σουίδ. εἰς Μαμαλλόνας. — Ἡ συνήθεια τὰς γράϊας καὶ μεθυούσας γυναικας καλεῖ, μαμάκοντας καὶ μαμάλλας.

— Λάπαθον, βλίτον, κάρδαμον, εὔζωμον, ἄνηθον, πήγανον. Θεοφ. Φυτ. Ἱστορ. — Ἡ συνήθεια καλεῖ λάπαθον, βλίτα, καρδάματα καὶ κάρδαμα, ἀζώματα καὶ ἀζύματα, ἀνηθον, ἀπήγανον. — Ἐπαθον διὰ τὸ βάρος καὶ τὴν ὑπεριφάνειαν. Δείναρ. Βίος Ἑλλ. — Ἡ συνήθεια λέγει ἔπαθον, διότι ἦσαν βαρεῖς καὶ ὑπεριφάνοι· ὁ δεῖνα εἶναι βαρὺς, ἥτοι δυσπροσήγορος. — Εἰσὶν ἐπάνω τούτων ἀποικοί. Σκύμ. Περιήγ. — Ἡ συνήθεια ταῦτὸ λέγει εἶναι ἐπάνω ἀπὸ τούτους οἱ δεῖνα. — Ἀμόργη ἡ τοῦ ἐλαίου ὑποστάθμη. Εὐς. Ἱπομνημ. εἰς Διονύς. — Ἡ συνήθεια τὴν ἀμόργην ταύτην ἀμούργαν καλεῖ. — Ἐπιχωριάζει τοῖς Μυκωνίοις φαλάκρωσις, διὸ καὶ οἱ φαλακροὶ Μυκωνιοὶ λέγονται. Εὐςάθ. Ἱπομνημ. εἰς Διονύς. — Ἡ συνήθεια λέγει Σύρα ψύρα, Μύκωνος κασσίδα, διότι ὁ πάσχω· τὸ πάθος τῆς κασσίδας θέλει κατασταθῇ φαλακρός. — Ἰασπιν ἡρόεσσαν ἐχθρὴν ἐμπούσησι, καὶ ἄλλοις εἰδώλοισι. Διονύς. Περιήγ. — Ἡ συνήθεια τὴν ἀεροειδῆ ταύτην Ἰασπιν κρεμάζει εἰς τὸν λαιμὸν τῶν βρεφῶν καὶ τῶν λεχουσῶν, ὡς ἀλεξίκακον τῶν κακῶν καὶ πονηρῶν πνευμάτων. — Ἀκόνιτος βοτάνη δηλητηρίου, ἥτις ἔφυσεν ἐκ τοῦ ἀφροῦ τῆς λύσσης τοῦ Κερβέρου, ὅτε τοῦτον ὁ Ἡρακλῆς εἰς γῆν ἀνήγαγεν ἐξ ἄδου. Εὐςάθ. Ἱπομνημ. εἰς Διονύς. Περιήγ. — Τὴν δηλητηρίον ταύτην βοτάνην ἡ συνήθεια καλεῖ καρονάκι καὶ ἀκονάκι. Ἐφύετο αὕτη εἰς τὸν ἔξω Κεραμεικὸν παρὰ τὴν ἱερὰν ὁδόν· ἦτο δὲ ἐπικινδυνοδοεσάτη εἰς τοὺς ἵππους ἂν αὐτὴν ἔτρωγον, αὕτη πρὶν τῆς ἐπαναστάσεως φυομένη ἐκεῖ ἐν ἀφθονίᾳ, ἐξέλειπε σχεδὸν νῦν. — Ῥωπήϊα ξύλα. Εὐςάθ. Ἱπομνημ. εἰς Διονύς. — Ἡ συνήθεια ρουπάκια ταῦτα καλεῖ. — Νίτρον, λίτρον, καὶ τὸν πνεύμονα, πλεύμονα φασὶν οἱ Ἀττικοί. Εὐςάθ. Ἱπομνημ. εἰς Διονύς. — Ταῦτὸ λέγει ἡ συνήθεια τὸ ἐκ τῶν νιτρωδῶν οὐσιῶν ἐξερχόμενον ὑγρὸν λισίβα, καὶ ἀλισίβα καλεῖ, καὶ τὸν πνεύμονα, πλεύμονα, ὡς ἀναφέραμεν καὶ ἀνωτέρω. — Διφθέρους πλοίοις ἐχρῶντο, νῦν δὲ τὰ μονόξυλα. Στράβ. Β. 3. — Ἡ συνήθεια μονόξυλα ταῦτα καλεῖ ὠσαύτως. — Ἐπαίδευσε τὰ γραμματικά. Στράβ. Β. 3. — Ἡ συνήθεια λέγει ἐπαιδεύθη τὰ γραμματικά, ἥτοι ἐδιδάχθη. — Ὁ ποταμὸς διὰ στενῆς ποταμιᾶς εἰς τὴν Ἀλβανίαν ἐκπίπτει. Στράβ. Β. 11. — Ταῦτὸ λέγει ἡ συνήθεια, ὁ ποταμὸς διὰ μέσου στενῆς ποταμιᾶς εἰς τὴν θάλασσαν ἐκπίπτει· ποταμιὰν δὲ καλεῖ ἡ συνήθεια, ὡς καὶ οἱ ἀρχαῖοι ἐκάλουν, τὴν καίτην τοῦ ποταμοῦ· ὅθεν λέγουσιν εἰς τὴν ποταμιὰν τοῦ Κηφισοῦ ἔχω τὸν ἐλαιῶνα μου, τὴν ἄμπελόν μου. — Χειμάδιον τοῖς Πέρσαις τὰ ἐκβάτανα· Στράβ. Β. 11. — Ἡ συνήθεια λέγει τοὺς μεσημβρινοτέρους τόπους καὶ καταλλήλους διὰ τὰ ποίμνια τὸν χειμῶνα ὡς μᾶλλον θερμούς, χειμαδιά. — Ζόρκες γίνονται. Στράβ. — Ἡ συνήθεια ζαρκάδια καλεῖ. — Ἐμνήσθημεν μικρὸν ἐπάνω. — Ἡ συνήθεια ταῦτὸ λέγει, ὀλίγον ἐπάνω ἀναφέραμεν· παραπάνω τὸ εἶπαμεν. — Καρούμενος ὑπὸ τῶν εὐοδίων. Στράβ. Β. 15. — Ἡ συνήθεια λέγει ἀποκαρומένος ἀπὸ τὰς εὐοδίας· εἶναι ἀποκαρωμένος ἀπὸ τὴν χιῶνα. — Συμβαίνει τισὶ τῶν νηῶν ἐμπίπτειν εἰς τὰ βράχη καὶ καθίζειν. Στράβ. Β. 7. — Ἡ συνήθεια ταῦτὸ λέγει, συνέβη νὰ καθίσῃ εἰς τὰ βράχη τὸ πλοῖον. — Ἡ χώρα συμφῆ καὶ ὑπανδρος. Στράβ. Β. 8. — Ἡ συνήθεια λέγει αὕτη ἡ χώρα εἶναι ζουφῆ, καὶ τὸ κυδῶνι εἶναι ζουφόν. — Ῥάχι τὸ γέφυλον. Ἡσύχ. — Ἡ συνήθεια ρακὶ ἐκάλεσε τὸ ἐκ τούτου γινόμενον ποτόν. — Λοιμικὰ πάθη. Στράβ. Β. 17. — Ἡ συνήθεια λοιμικὰ λέγει τὰ ἐρυθρὰ ἐξανθήματα· ἔχυσε λέγει λοιμικὴν ὁ πάσχω· τὸν τύπον, τὴν νόσον. — Καὶ τοὺς αἰτίους κατεμέμφετο, ὡς κακῶς προξενήσαντας αὐτῷ τοὺς Ἀθηναίους. Ἀριστείδ. ὁ Ῥήτωρ Παναθ. — Ἡ συνήθεια ταῦτὸ λέγει, κακῶς προξενητῆς ἐγένετο τοῦ γάμου τούτου· ἔπραξε μίαν προξενίαν. — Πάντων ἄνω κάτω γενομένων. Ἀριστείδ. Ἐλεν. — Ἡ συνήθεια ταῦτὸ λέγει ὅλοι ἄνω κάτω ἔγιναν· ἄνω κάτω τὰ πάντα ἔκαμεν. — Ἡμετέρου χωρίου. Ἀριστείδ. περὶ ἱερῶν. — Ἡ συνήθεια λέγει τὸ χωρίον μας τὸ δεῖνα· εἶμαι ἀπὸ τὸ χωρίον τὸ δεῖνα. — Εἰς Μίλητον ἐπεθήσωμεν; οὐκ ἐάσει σφᾶς γρύζειν. Ἀριστείδ. Λευκτρικ. — Ἡ συνήθεια λέγει, ἂν τὸ ἀποθέσωμεν εἰς τὸ δεῖνα τὸ μέρος, δὲν θὰ τοὺς ἀφήσῃ νὰ κάμωσιν οὐδὲ γρύ· τὸ ἐναπέθεσεν ἐκεῖ· καὶ τί γρυδιάζεις, ἥτοι τρώγεις· μουρμουρίζων· δὲν ἔγρυζε τίποτε. — Ἡ ἐκλεψα τῶν σῶν ἀξιών τι καὶ τριχός; Ἀριστοφ. Βάτ. — Ἡ συνήθεια λέγει μὴ σοῦ ἐκλεψα κἀνένα τι ἀξιόλογον, μήτε κἂν μίαν τρίχαν; — Ὁ χλοῦνις καὶ γύννις οὗτος. Σουτῖδ. εἰς Εὐνοῦχον. — Ἡ συνήθεια τοὺς τοιοῦτους μαλθακοὺς, κουχλοῦνας καὶ γυναικωτοὺς καλεῖ. — Ἀλισκομένων σκόμβρων ἐξ ὧν τὸ ἀριστον σκευάζεται γάρον. Στράβ. Β. Γ'. — Ἡ συνήθεια ταῦτα σκουμβρία, καὶ γάρον καλεῖ, καὶ ἐκ τούτων κατασκευάζει τὸ γάρον. — Ἱππους ὑποψάρους. Στράβ. Β. Γ'. — Ἡ συνήθεια τοὺς ψαρεῖς καλεῖ, ἵππος ψαρέης. — Τούτους ἀθίους φασί. Στράβ. — Ἡ συνήθεια ταῦτὸ λέγει διὰ τοὺς ἀσπ-

Εἷς· εἶναι ἄθεος. — Τῆς ἀπονοίας ἐκείνων θαυμάζειν. Στράβ. — Ἡ συνήθεια λέγει διὰ τὴν ἀπονοίαν τῶν θαυμάζει τις· ἀπονος εἶναι· ἔχει ἀπονοίαν. — Κομισθέντων ἐκ τῆς περαιίας. Στράβ. Β. Γ'. — Ἡ συνήθεια λέγει ἐφέρθησαν ἀπὸ πέρα. — Τὰς φλέβας τῆς πηγῆς ὥστε ἀναδρύνειν εὐπόρως. Στράβ. Β. Γ'. — Ἡ συνήθεια αἱ φλέβαι τῆς πηγῆς ἀναδρύνουσι λέγει. — Στρώσας τὴν ὁδόν. Στράβ. — Ἡ συνήθεια ταῦτό λέγει ἔστρωσε τὸν δρόμον ἀπὸ χαλίκια. — Κατὰ βάθους ἔχει κοιλίας τινάς. Στράβ. Β. 5. — Ἡ συνήθεια ταῦτό λέγει, κατὰ βάθους ἔχει κοιλίας τὸ πηγάδι· τὸ πιθάρι ἔχει μεγάλην κοιλίαν. — Ἐν μέσῳ νήσῳ τειναγέντα ὑπὸ σεισμῶν. Στράβ. Β. 5. — Ἡ συνήθεια ταῦτό λέγει ἐτεινάχθη εἰς τὸ μέσον ἀπὸ τὸν σεισμόν. — Τὸ Μεταπόντιον ἐν πλευραῖς ἐστί. Στράβ. Β. 6. — Ἡ συνήθεια λέγει εἰς τὸ πλευρὸν τῶν Ἀθηνῶν εἶναι ἡ Ἀκαδημία· εἰς τὸ πλευρὸν σου, ἤτοι πλησίον σου. — Σχεδὸν καὶ τοὺς ἄλλους τόπους τοὺς κατὰ τὴν Πελοπόννησον, πλὴν ὀλίγων, οὐς κατέλεξεν ὁ ποιητής, οὐ πόλεις, ἀλλὰ χώρας ὀνομάζει, συστήματα δῆμων ἔχουσιν ἐκάστην πλείω. Στράβ. Β. Η'. — Ἡ συνήθεια τὰς πόλεις χώρας καλεῖ· οἷον ὅταν ἐρωτᾷ δὲν λέγει ἀπὸ ποῖαν πόλιν ἔρχεται, ἀλλὰ ἀπὸ ποῖαν χώραν· εἶναι ὠραία χώρα· ἡ Κωνσταντινούπολις· ἡ Σμύρνη εἶναι χώρα μεγάλη. — Ἔστι καὶ ποτάμιον πλησίον. Στράβ. — Ἡ συνήθεια λέγει εἶναι καὶ ποταμάκι πλησίον. — Λιβάδιον ὕδατος. Στράβ. Β. Η'. — Ἡ συνήθεια τοὺς τοιοῦτους ὕδατῶδεις τόπους Λιβάδια καλεῖ. — Στύπιον γερόντιον, ἤτοι ἀσθενής. Μιχαὴλ Ἀποσόλ. — Ἡ συνήθεια λέγει ἐγήρασε καὶ ἐγινε στουπί. — Σφάκελός σοι ὁ διὰ τοῦ μέσου τῶν δακτύλων γενόμενος χλευασμός. Μιχ. Ἀπος. — Ἡ συνήθεια τὸν χλευασμὸν τοῦτον διὰ τοῦ μέσου τῶν δακτύλων πράττει· καὶ ἡ λέξις αὐτῆς βάσκελα [ἡ δι' ὧν τῶν δακτύλων δεικνυμένων καὶ ἀνορθουμένων πράξεις ἐπὶ κακοῦ] ἐκ τοῦ φασκέλου παράγεται, καὶ τὸ ἔργον τοῦτο φασκέλωμα λέγεται. — Τὰ περίσου αἰ βελτίω. Μιχ. Ἀπος. — Ἡ συνήθεια ταῦτό λέγει τὰ περίσου καλλίτερα. — Τροχὸς τ' ἀνθρώπινα. Μιχ. Ἀπος. — Ταῦτό λέγει ἡ συνήθεια. — Φάλαίνα τὸ ζῴφιον, δὲ καὶ πυραισοῦμορος, καὶ ψύχη, καὶ ψῶρα καλεῖται. Τζέτζης Σχ. εἰς Λυκόφρ. — Ἡ συνήθεια ταύτην ψυχὴν καλεῖ καὶ θερμὴν, τὴν ἐρχομένην τὴν ἡμέραν, τὴν δὲ πετώσαν τὴν νύκτα ψυχὴν καλεῖ. — Καὶ κύνα καλεῖ διὰ τὸ ἀναιδές. Τζέτζης Σχ. εἰς Λυκόφρ. — Ἡ συνήθεια σκύλον καλεῖ τὸν τοιοῦτον, ὁ σκύλος λέγει δὲν ἐντράπη. — Ὁ Πάρις συνέφαγε τῷ Μενελάῳ τὸ νενομισμένον ἄλας παρατιθέμενον τραπέζαις ξενίαις, ἔλεγον δὲ ὅπως αὐτὸ ἐκ δύο φύσεων ὃν εἰς μίαν φύσιν κατέστη, οὕτω καὶ οἱ φίλοι δύο εἰς ἓν εἰσὶ. Σχ. εἰς Λυκόφρ. Τζέτζ. — Ἡ συνήθεια λέγει ἐφάγαμεν ψωμί καὶ ἄλατι, ἤτοι συνεφάγαμεν πολλάκις καὶ φιλίαν καὶ ξενίαν πρὸς ἀλλήλους ἐλάβδαμεν. — Πιθηκομόρφῳ αἰτωλῷ. Λυκόφρ. — Τοῦτον ἡ συνήθεια καλεῖ μίμω καὶ μαῖμου. — Κτίζει δὲ χώραν ἐν τόποις βορειγόνων. Λυκόφρ. Κασσανδ. — Ἡ συνήθεια λέγει ἔκτισε μίαν χώραν, [ἀντὶ πόλιν] εἰς τοὺς τόπους τοὺς . . . καὶ τὰς πεύσεις ποιοῦνται οὕτως, ἀπὸ ποῖαν χώραν εἶσαι; — Ὀλοοῖτροχος ἦλθεν. Ἰλ. Ν. — Ἡ συνήθεια λέγει ἦλθεν ὀλοτρεχάτος, ὡς τροχὸς, τρέχων κύλου κύλου. — Οἱ Αἰολεῖς τὸ Θ εἰς Φ τρέπουσιν, οἷον τὰ θηρία φηρία λέγουσιν. Ἀπολλ. Δεξιὸν εἰς Φῆρες. — Ἡ συνήθεια τὰς Θήδας Φήδας λέγει [ὡς ἀνεφέραμεν] καὶ τὸ θυλάκιον φυλάκιον, καὶ φυλακούρι. — Τὸ τέττα τοῦ Ὀμήρου οἱ μὲν σκωπτικὴν φωνὴν αὐτὸ λέγουσιν εἶναι, οἱ δὲ πλείους τῶν γραμματικῶν νεωτέρου φασὶν εἶναι προσφώνησιν εἰς πρεσβύτερον. Φωτ. Β. — Ἡ συνήθεια τοῦτο ταττά λέγει· ὁ νεώτερος, ἢ ὁ υἱὸς μικρὸς ὢν πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ λέγει ταττά δός μοι ψωμί· ὁ ταττάς μου, ἤτοι ὁ σεβαστὸς καὶ ἀγαπητὸς πατήρ μου· καὶ αἱ μητέρες κυρίως ἀναφέρουσιν πρὸς τὰ τέκνα τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς λέγουσιν, ὁ ταττάς σου, συσταίνουσαι τρόπον τινὰ τοῖς τέκνοις ὅτι ὁ πατήρ σεβαστός. — Τὸ δεσμοπτήριον οἰκημα ἐκάλουν οἱ Ἀθηναῖοι, τὰς Ἑριννύας, Εὐμενίδας, ἢ σεμνὰς θεάς, τὸ δῆλος, μέλι· τὴν χολὴν, γλυκεῖαν· τὸν βόρβορον, ὀχετόν. Ἐλλάν. παρὰ Φωτίῳ. — Ἡ συνήθεια τὸ δεσμοπτήριον, φυλακὴν ἐκάλεσε, τὰς Ἑριννύας, Καλοκυράδας· τὸ δῆλος, γλυκάδι· τὴν χολὴν, γλυκὺ· με ἐπίασε τὸ γλυκὺ μου λέγει, ἤτοι ἔχω πόνον τοῦ ἥπατος, καὶ τὸν βόρβορον, βούρκον. — Κόρυζα ἡ μύζα. Τίμαιος Δεξικ. — Ταῦτό λέγει ἡ συνήθεια, ἡ ὀρνιθα ἔχει κόρυζαν, τῆς ἐκοψα τὴν κόρυζαν. — Σφόνδυλος, καὶ κλείς, καὶ κτένες τὰ ἐπὶ τοῦ σώματος. Φαληρ. Δημητρ. Ἑρμην. — Ἡ συνήθεια σφόνδυλον καλεῖ τὸν σπόνδυλον τῆς ῥαχίτικῆς στήλης· κλείδα τὸ παρὰ τὸν ὦμον ὀστοῦν· καὶ κτένι τὰ λαγωνικά ὀστά. Τὸ κτένι τῆς γυναικὸς λέγει εἶναι μικρόν, καὶ ἡ γυναῖκα εἶναι στενογέφυρος· καὶ τὸ κτένι τοῦ ποδὸς καὶ τῆς χειρὸς, ἤτοι τὸ μετατάρσιον, παρὰ τοῖς ἱατροῖς. — Ἀγαθὴν μυρμηκίαν, πικροειδέα λεγομένην ἐπὶ πλῆθους εὐδαι-

μονίας. Μιχ. Ἀποσόλ. — Ἡ συνήθεια, ὅταν θέλῃ νὰ ἐκφράσῃ πληθὺν μεγάλην, λέγει, εἶναι πλῆθος μυρμηκῶν εἶναι πλῆθος μύρμηκες. — Τὴν πέμπτην ἄγουσιν ἐπὶ τοῖς βρέφεσιν, ἐν ᾗ ἀποκαθαίρονται τὰς χεῖρας αἱ νιψάμεναι τῆς μαιώσεως. Τὸ βρέφος φέρουσι παρὰ τὴν ἔστίαν τρέχοντες, καὶ δῶρα πέμπουσιν οἱ προσήκοντες. Μιχ. Ἀποσόλ. — Ταὐτὸ πράττει ἡ συνήθεια. Τὴν τρίτην καθαίροντες τὸ βρέφος πλένουσιν, καὶ τὰ μαλιά αὐτοῦ κύνουσι παρὰ τὴν παραφωτίαν, καὶ δῶρα δίδουσιν οἱ συγγενεῖς, ἅπερ βαντίσματα λέγουσιν· ἔρρανε τὸ παιδί, ἢ τὴν μαμμὴν, τρεῖς δραχμάς. — Γάλα ὀρίθων ἐπὶ τῶν λίαν εὐδαιμονούντων. Μιχ. Ἀποσόλ. — Ἡ συνήθεια ἐπὶ τῶν λίαν εὐδαιμονούντων λέγει ἔχει τοῦ πουλιοῦ τὸ γάλα· τὴν τρέφει τοῦ πουλιοῦ τὸ γάλα. — Φρυγάνων τινὰς ἐγκαλίδας καὶ φακέλλους ἀνάγουσι. Μιχ. Ἀποσόλ. — Ἡ συνήθεια ἀγκαλιάς φρυγάνων λέγει· ἀγκαλιά κλημάτων. — Σκιμαλίσαι λέγεται ὅταν βουλόμενοι ἐνυδρίσαι τινὰ τὸν μέσον δάκτυλον ἐκτείναντες τοὺς λοιποὺς συνάγοντες ἐνδεῖξωσιν αὐτῷ. Μιχ. Ἀποσόλ. — Ἡ συνήθεια ὅταν θέλῃ νὰ ὑβρίσῃ τινὰ ταῦτὸ πράττει. — ἔχομεν κύνα τῷ πτωχῷ βοηθοῦντα. Μιχ. Ἀποσόλ. — Ταῦτὰ λέγει ἡ συνήθεια ἔχομεν σκύλον καὶ βοηθεῖ τοῦ λύκου. — Τὸ πῆγανόν φασι βασκανίας φάρμακον εἶναι, ὡς Ἀριστέλης φησὶν ἐν τοῖς προβλήμασι. Μιχ. Ἀποσόλ. — Ταὐτὸ νομίζει ἡ συνήθεια, καὶ πρὸς ἀποφυγὴν τῆς βασκανίας φέρουσιν ἀπήγανον τὸ χόρτον, ὅπερ ὁμοίως τοῖς ἀρχαίοις ὀνομάζουσι· προσθήκη τοῦ α μόνον ἀπήγανον, ἀντὶ πῆγανον. — Μῦς εἰς τρώγλην οὐ χωρῶν κολοκύνθαν ἔφερε. Μιχ. Ἀποσόλ. — Ἡ συνήθεια ταῦτὸ λέγει, ὁ ποντικὸς εἰς τὴν τρύπαν του δὲν ἐχώρει καὶ κολοκύνθια ἔφερεν. — Ὁ ἔχων πολὺ πέπερι τίθησι καὶ ἐπὶ τοῖς λαχάνοις. Μιχ. Ἀποσόλ. — Ταὐτὸ λέγει ἡ συνήθεια ὁ ἔχων πολὺ πιπέρι ρίπτει κ' εἰς τὰ λάχανα. — Ὁ λύκος τὴν τρίχαν οὐ τὴν γνώμην ἀλλάσσει. Μιχ. Ἀποσ. — Ταὐτὸ λέγει ἡ συνήθεια λύκος τὴν τρίχαν ἀλλάξεν ἀλλ' οὐ τὴν κεφαλὴν του. — Ὁμοιος ὁμοίῳ. Μιχ. Ἀποσ. — Ἡ συνήθεια λέγει ὁμοιος τὸν ὁμοιον, κ' ἡ κοπιὰ γὰρ λάχανα. — Ὁμοιον ὁμοίῳ δεῖ πλησιάζειν. Μιχ. Ἀποσ. — Ἡ συνήθεια λέγει τὸν ὁμοίον σου συμπέθερον, τὸν κάλλιόν σου κουμπάρον. — Σίτος καθαρὸς αἰρῶν. Θεόφρ. Φυτικ. Ἱστορ. — Ἡ συνήθεια λέγει σιτάρι καθαρὸν ἀέρος· τὸ σιτάρι τοῦτο δὲν ἔχει ἀέρα. — Παρόμοιον βληχοῖ. Θεόφρ. Φυτικ. Ἱστορ. — Ἡ συνήθεια λέγει παρόμοιον μὲ τὸ βληχονάκι, ἢ γληχονάκι. — Τὰ κλώνια λεπτότερα, τὸν χυλὸν ἐμφορές. Θεόφρ. αὐτόθι. — Ἡ συνήθεια λέγει τὰ κλώνια ἔχει λεπτότερα, καὶ χυλὸν παρόμοιον· κλωνία λέγει τοὺς μικροὺς κλώνους, κλωνάρια δὲ τοὺς μεγαλητέρους, καὶ τὰ κλωνάρια μου λέγει τὰ φυντάνια μου, οὕτω τρυφερώς ὀνομάζουσα τὰ τέκνα. — Φύλλον ὅμοιον σισυμβρίῳ, τὸ ἀκόνιτον. Θεόφρ. Β. 9. — Ἡ συνήθεια τὸ σισύμβριον, κικύμβρι καλεῖ, καὶ τὸ ἀκόνιτον, ἀκονάκι. — Τὸ θηλύφονον, ὃ τινὲς σκορπίον καλοῦσι καὶ τὸ κυκλάμινον φύεται ὥσπερ ἡ ἄγρωστις, ταῦτα καὶ γώνατα ἔχουσι. Θεόφρ. Φυτ. Ἱστορ. — Ἡ συνήθεια τὸ σκορπίον, σκορπιδόχορτον καλεῖ, καὶ τὸ κυκλάμινον, κιουκλαμίδα, καὶ τὴν ἄγρωσιν, ἄγλωσιν, καὶ ὅτι ταῦτα ἔχουσι γώνατα λέγει. — Θηλυπτερίς καὶ πτερίς χόρτα ἱατρικά. Θεόφρ. Φυτικ. Ἱστορ. — Ἡ συνήθεια πτερί καλεῖ χόρτον τι, ὃ καὶ πρὸς ἵασιν τοῦ πάθους καλουμένου φτέρι χρᾶται. — Δρακοντία ρίζα χήλαις χρησίμη· καυλὸν ἔχει ποικίλον ὀφιώδη. Θεοφρ. Φυτικ. Ἱστορ. — Τὸ χόρτον τοῦτο δρακοντία λέγουσι. — Τὸν Θρακίαν Ζέφυρον καλοῦντες. Θεοφρ. περὶ ἀνέμ. — Ἡ συνήθεια τοῦτον Θρασιᾶν λέγει, καὶ θρασίωμα λέγει φουσᾶ. — Ὑμηττὸς ὁ ἐλάττων . . . ἐὰν ἐν κοίλῳ νεφέλιον ἔχῃ, ὕδατος σημεῖον, καὶ ἐὰν ὁ μέγας Ὑμηττὸς τοῦ θέρους λευκὰς ἔχῃ νεφέλας, ἄνωθεν καὶ ἐκ πλαγίου, ὕδατος σημεῖον· καὶ τὸ δημόσιον τὸ περὶ τὰς μυίας λεγόμενον ἀληθές, ὅταν γὰρ δάκνωσι σφόδρα ὕδατος σημεῖον. Θεόφρ. Σημ. — Ἡ συνήθεια ταὐτὸ παρατηρεῖ, ὅταν νεφέλῃ τὴν κορυφὴν τοῦ Ὑμηττοῦ καλύψῃ, λέγουσιν, ὁ Ὑμηττὸς [ἢ Τρελλὸς οὕτω καλοῦσι τὸν Ὑμηττὸν, ὃν αἱ ἐν Ἑλλάδι Φράγχοι παρεφθαρμένως Μάτο ἐκάλουν, καὶ οἱ Ἕλληνες μετέφρασαν τοῦτο κατὰ τὴν σημασίαν τῆς λέξεως εἰς Τρελλὸν] ἔδωκε κουκούλα, ἥτοι ἐκαλύφθη ἀπὸ νεφέλῃν· καὶ ὅταν αἱ μυῖαι δαγκάνωσι, λέγει ἡ συνήθεια, θέλει βρέξει, αἱ μυῖαι δαγκάνουσι. — Γλαῦκ' ὄρα. Ἀρχίλ. παρὰ Θεοφρ. — Ἡ συνήθεια ταὐτὸ παρατηρεῖ, ὅταν αὕτη κωκυᾶ, ἥτοι φωνάζῃ κουκουδάου, τότε σημαίνει κακὸς καιρὸς, καὶ ὅταν φωνάζῃ κοῦ, ὅτι τοῦτο εἶναι σημεῖον εὐδίας. — Τὸ σισύμβριον, καὶ ἡ κύπρος, καὶ τὸ κρόκινον, ὀρίγανον, θύμβρα, κάρδαμον, νάπυς, ἄψυνθος, ἄνιθος, κέδρις. Θεόφρ. περὶ Βύοδ. — Ἡ συνήθεια καλεῖ τὸ σισύμβριον, κικύμβρι, τὴν κύπρον, κύπεριν, καὶ τὸ κρόκινον, κροκοτόν· τὸν ὀρίγανον, ῥίγανη, τὴν θύμβραν, θρούμβι, τὸ κάρδαμον ὡσαύτως, τὴν γάπυν, γάπα, τὴν ἄψινθον, ἄψινθιά, τὸν ἄνιθον, τὸ λάπαθον, καὶ τὸ βλίτον ὡσαύτως, καὶ

τὴν ἀνδράφαζον, ἀνδράχλειαν καλεῖ. — Βληχοὶ παρόμοιον καὶ ἀκόνιτον. Θεόφρ. Φυτικ. — Ἡ συνήθεια ταῦτα βληχονάκι καὶ ἀκονάκι καλεῖ, ὡς ἀνέφερον. — Ἐξαίφνης ἐγένετο κρυμὸς, καὶ ἐπάγησαν αἱ χαράδραι, καὶ πολλὴ κατέπεσε χιὼν, καὶ τὰ ποίμνια . . . σὺν αὐτοῖς ἀτραποῖς καὶ δένδρεσιν ἠφανίσθη. Ἄντων. Λιβεράλ. — Ἡ συνήθεια ταῦτα διηγείται περὶ τοῦ ἐν Οἰνὸν σπηλαίου τοῦ Πανός· λέγουσιν οἱ παρὰ τὸν Μαραθῶνα τῶν χωρίων ἐκείνων κάτοικοι, ὅτι ποιμὴν τις ὑβρίσας τὰς νύμφας ἐγένετο, ὥστε τὰ ποίμνια αὐτοῦ ἀπολιθωθῆναι τῷ παγε-
τῷ. (Ὅρα τὴν διήγησιν ταύτην παρὰ τῷ περιηγητῇ Τζάνδλερ. Rich. chandles travels. Oxford. 1825, p. 207). — Ἀγκᾶς ἐμαρπτε ἦν παράκοιτιν. Ἰλ. Ε. καὶ ἀγκάλας καὶ ἀγκαλίδας λέγομεν. Ἀπόλλων Λεξικόν, εἰ ἀγκάζον-
το. — Ἡ συνήθεια λέγει εἰς τὴν ἀγκαλιάν του ἔλαβε· καὶ εἰς τὰς ἀγκάλας του λέγει· καὶ ἀγκαλίδας λέγει κλημάτων, καὶ ἀγκαλιὰν χόρτου, τὴν ποσότητα ἐκείνην. ἥτις εἰς τὴν ἀγκάλῃν χωρεῖ. — Ἄϊρος ἐπὶ κακῷ Ἴρος ὠνομασμένος, ἡ τάχα Ἴρος Ἄϊρος ἐπίπαστον κακὸν ἐξεῖ. Ὀμηρ. Ὀδ. Σ. — Ἡ συνήθεια, ὅταν θέλῃ νὰ ἐμπαιξῇ
τινὰ λέγει Ἴρος, Ἴρος, ὡς ἀνέφερον, ὅταν π. χ. ἀσχημονῶν τις φαίνεται, τὸν κρᾶζουσιν Ἴρος, Ἴρος. — Αἰτίζων ἀκόλους=ψωμοὺς οὐδὲ λέβητας. Ὀμηρ. καὶ παρὰ Ἀπολλωνίῳ. — Ἡ συνήθεια λέγει κολόπια ἢ κολουράς τοὺς ἀκό-
λους, λέβητας δὲ τὰ λεβέτια. — Ἀκῆλητος=ἀμετάβολος. Ἀπολλ. Λεξικ. — Ἡ συνήθεια ταῦτό λέγει εἶναι ἀκῆλη-
τος δὲν κηλαίει, δὲν μεταβάλλει τόπον. — Ἄκουρον ἐόντα βάλλε. Ὀμηρ. Ὀδ. Η. — Ἡ συνήθεια τοῦτον ἀκλῆρον κα-
λεῖ· ὡς μὴν ἔχοντα κλῆρας, οὕτω καλεῖ γενικῶς τὰ τέκνα· τὰς δὲ κούρας καὶ κουρέκλας καλεῖ. — Ἥμος δ'
οὐτ' ἄρα πῶ ἡώς· ἔτι δ' ἀμφιλύκη νύξ. Ἰλ. Η. — Ἡ συνήθεια τὴν ὥραν ταύτην τῆς νυκτὸς λέγει λυκοχαράγ-
ματα καὶ γλυκοχαράγματα Ἀττικώτερον, τῇ προσθέσει τοῦ γ, καὶ εὐφραδέστερον. — Ἀμμορία ἡ κακὴ μοῖρα. Ἀπολλ. Λεξικ. — Ἡ συνήθεια ἐφύλαξε τὴν λέξιν ἐπὶ κακοῦ. λέγει μόρα καὶ κασσίδα νὰ σὲ πιάσῃ. — Ἀναβέ-
βρυχεν ὕδωρ. Ἰλ. Ρ'. — Ἡ συνήθεια ἀνέβρυσεν ὕδωρ λέγει, καὶ ἀναβρύει ὕδωρ. — Ἀνεμώλιά μοι ἀπηδεῖ. Ἰλ. Ε. — Ἡ συνήθεια λέγει ἀνεμόλογα μοὶ λέγει. — Γαυλοὶ ποιμένων. Ἀπολλών. — Ἡ συνήθεια τὰ ἀγγεῖα
ταῦτα γαυλοὺς ὠσαύτως καλεῖ. — Ἀταλὸν τρέφειν. — Ἡ συνήθεια τὰ ἀσθενῆ καὶ τρυφερά βρέφη ἀτάλικα
καλεῖ. — Ζῶστρα καὶ πέπλους. Ὀδ. Ζ'. — Ἡ συνήθεια ζώστρας καλεῖ. — Θυμοραϊστῆς διεφθαρτικὸς τῆς
ψυχῆς. Ἀπολλ. Λεξικ. — Ἡ συνήθεια λέγει ἐράτισεν ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ τοὺς λόγους του, ἥτοι ἀπελπίσθη. —
Τὰς τῶν τριχῶν ρίζας ἰούθους λέγει ὁ Σοφοκλῆς ἐν χύρῃ. Ἀπολλ. Λεξικ. — Ἡ συνήθεια τούτους παρομοίως
γιόθους λέγει ἢ ἰόθους. — Λάρῳ ὀρνίθῳ. Ὀδ. Ε. — Ἡ συνήθεια τοῦτον γλάρον καλεῖ. — Εἰς Οὐρανὸν πτύει
ἐπὶ τῶν ὑβρίζόντων εἰς ἐξαίρετα. Μιχ. Ἀποσόλ. — Ἡ συνήθεια λέγει πτύει τὸν Οὐρανόν; πτύει τὸ πρόσω-
πόν σου· ἐπὶ τῶν βουλομένων ὑβρίσαι τὸν ἀνώτερον αὐτῶν. — Ὦν οὐ τύπτει λόγος οὐδὲ ῥάβδος. Μιχ. Ἀποσόλ.
— Ἡ συνήθεια λέγει ἀντιθέτως, ὅποιον δὲν τύπτει λόγος τύπτει ῥάβδος, ἥτοι τὸν ἀνόητον σωφρονίζει ἡ ῥάβδος.
— Ὀνος εἰς Μάρτυν ὀγκᾶται. Μιχ. Ἀποσόλ. — Ἡ συνήθεια λέγει γκαρίζει ὁ ὄνος τὸν Μάρτυν. — Ὀπισθεν
κεφαλῆς ὀμματ' ἔχει. Μιχ. Ἀποσόλ. — Ἡ συνήθεια λέγει καὶ ἀπὸ πίσω του ἔχει ὀμμάτια. — Ὄπου τις ἀλγεῖ
ἐκεῖ καὶ τὸν νοῦν αὐτοῦ ἔχει. Μιχ. Ἀποσόλ. — Ἡ συνήθεια ταῦτό λέγει. — Ὄρνεις ζητεῖς ἀνέμους θηρεύεις.
Μιχ. Ἀποσόλ. — Ἡ συνήθεια λέγει ζητεῖ πράγματα τοῦ ἀνέμου, πουλιὰ μὲ καλάθια. — Ὄρος ὄρει οὐ μί-
γνυνται, ἀνθρώπος δ' ἀνθρώπῳ. Μιχ. Ἀποσόλ. — Ἡ συνήθεια ταῦτό λέγει. — Οὐκ αἰεὶ ποταμὸς ἀξίνας φέρει.
Μιχ. Ἀποσόλ. — Ἡ συνήθεια λέγει δὲν κατεβάξει πάντοτε ὁ ποταμὸς ἀξίνας. — Ὄφεις ὀμμα, ἐπὶ τῶν ὀξὺ
καὶ καταπληκτικὸν ὀρώντων. Μιχ. Ἀποσόλ. — Ἡ συνήθεια λέγει μὲ ἐβλεπε σὰν τὸν ὄφιν. — Πάντ' ἐντρα-
γῶν τὸν βοῦν εἰς τὴν οὐρὰν ἀπέκαμεν. — Ἡ συνήθεια λέγει ὅλον τὸ βόδι ἔφαγε κ' εἰς τὴν οὐρὰν ἀπέκαμε. —
Πέτρας σπεῖρεις. Μιχ. Ἀποσόλ. — Ἡ συνήθεια λέγει κατὰ πετρῶν σπεῖρεις. — Τὸν ἐπὶ τῇ φακῇ μῦθον. Μιχ.
Ἀποσόλ. — Ἡ συνήθεια ἐπὶ τῶν εὐτελῶν λέγει καὶ τὴν φακὴν μαγέρευμα, καὶ τὸν Χασάνι Τοῦρκον. — Ἰχθὺς
Καλκιδὸς τὰς καλέουσι καὶ σαρδίνους. Εὐστάθ. Σχ. εἰς Ὀδ. Γ'. — Ταύτας ἡ συνήθεια σαρδέλας καλεῖ. — Σι-
δηρῷ, γυνὴ Σαλμωνέως. Ἀνθ. Ἑλλ. Ἐπιγ. — Ἡ συνήθεια ταύτην Σιδερεὴ καλεῖ. — Σκολιότροχος ἄνθος ἀκάν-
θης. Ἀνθ. Ἐπιγρ. Ἑλλ. — Ἡ συνήθεια ἀσκόλιθρα ταύτην καλεῖ. — Καὶ χωρία χειμάδια. Πολυδ. Ὄνομ. — Ἡ
συνήθεια χειμαδιὰ λέγει, ἥτοι χωρία κατάλληλα ὅπως τὰ ποίμνια μείνωσιν ἐκεῖ τὸν χειμῶνα. — Τὴν μύξαν
τὸ νόσιμα, κατὰ Ἱπποκράτην, οἱ Ἀττικοὶ κόρυζαν καλοῦσι. Πολυδ. Ὄνομ. — Ἡ συνήθεια ταῦτό λέγει, ὡς
ἀναφέραμεν, ἡ ὀρνιθα ἔχει κόρυζαν. — Σκάρος, λάβραξ, μύραινα, χρυσόφρος, γόγγρος, μελάνουρος, φάγρος,

σκορπίδς, σφύραινα. Πολυδ. ὄνομ. — Ἡ συνήθεια τὸν σκάρον ὁμοίως λέγει σκάρον· τὸν λάβρακα, λαβράκι· τὴν μύραιναι, μουρούαν· τὸν χρυσόφρον, χρυσόφα· τὸν γόγγρον ὁμοίως· τὸν μελάνουρον, μελάνουρι· τὸν ὄρπον, ὀροφόν· τὸν φάγρον, φαγγρί· τὸν σκορπίδον ὁμοίως· τὴν σφύραιναν, σφύραν. — Τὸ ὑπερεξηνητὸς ἐκκεκαυλητὸς καλοῦσι. Πολυδ. ὄνομ. — Ἡ συνήθεια ταῦτὸ λέγει, οἷον τὸ πρᾶσον, ἢ τὸ κρομμύδιον ἐξεκαύλισε. — Τὸ μόνωτον ἀγγεῖον κοτυλίσκος ὀνομάζετο. Πολυδ. ὄνομ. — Ἡ συνήθεια τοῦτο μόνωτον καλεῖ. — Ἰχθύων ἀφανότερος, ἀπερράμενος τὸ στόμα, ἀπεστομισμένος. Πολυδ. ὄνομ. — Ἡ συνήθεια λέγει τοῦρραψε τὸ στόμα, τὸν ἀπεστόμωσε. — Τοὺς βαναύσους καὶ ἐργαστήρας, κατὰ Ξενοφῶντα, εἵποις. Πολυδ. ὄνομ. — Ἡ συνήθεια τούτους ἐργαστηριαραίους καλεῖ. — Ἄλευρα, ζεῖα, σεμίδαλις, χόνδρος, πάλημα τὸ καὶ παιπάλημα. Πολυδ. ὄνομ. — Ἡ συνήθεια τὰ ἄλευρα ὁμοίως καλεῖ, τὴν ζεῖαν, βρεῖζαν Αἰολο-Δωρικῶς· τὴν σεμίδαλιν, σπημιγδάλην· τὸν χόνδρον ὁμοίως· τὸ πάλημα τὸ καὶ παιπάλημα, πάσπαλιν. — Ἀκλώστους στήμονας καὶ ἀρπεδόνας καλεῖ τὰ νήματα ὁ Ἡρόδοτος. Πολυδ. ὄνομ. — Ἡ συνήθεια καλεῖ τοὺς ἀκλώστους, κλωστή, κλωτᾶς· τοὺς στήμονας, στημόνι· καὶ τὰς ἀρπεδόνας ὁμοίως, ἀρπεδόνην· τὰ δὲ νήματα, νέματα. — Καὶ οἱ Ἄττικοι τὸ νήθειν νεῖν λέγουσι. Πολυδ. ὄνομ. — Ἡ συνήθεια νεῖν λέγει, δὲν νεῖ καλᾶ, καὶ νέθει λέγει, καὶ γνέθει, νήματα καὶ γνέματα λέγει. — Σκέπαρνον, πέλεκυς, ξυλοκόπος, τρύπανα, τρυπανοῦχος, ἀρίς. Πολυδ. ὄνομ. — Ἡ συνήθεια σκεπάρνι λέγει, καὶ πέλεκυν, καὶ ξυλοφάγον, καὶ τρυπάνι μέγανον, καὶ ἀρίδα λέγει. — Κατάγια οἰκοδομήματα. Πολυδ. ὄνομ. — Ἡ συνήθεια κατὰ γῆς κάθεται λέγει. — Τὰ ζῶα τὰ ἐν τοῖς σύκοις ψῆνας καὶ κνίπας ὁ Ἀριστοφάνης εἶρηκε. Πολυδ. ὄνομ. — Ἡ συνήθεια ταῦτα ψῆρας καὶ κνίπας καλεῖ. — Ρακτρία καλοῦσι τὰς ῥάβδους, αἷς καταράσσουσι τὸν καρπὸν τῶν ἐλαίων. Πολυδ. ὄνομ. — Ταύτας ῥαβδιστρίας, καὶ ἀξιάλας, καὶ ἀξάλας καλεῖ. — Τὸν πρὸς ὄραν πεπαινόμενον καρπὸν ὁ Ἀριστοφάνης πρόϊμον, καὶ σῦκα δίφορα λέγει. Πολυδ. ὄνομ. — Ἡ συνήθεια ταῦτὸ λέγει πρόϊμος καρπός, πρόϊμον ὀπωρικόν, καὶ δίφορον σῦκον. — ἔχοντα κάραν ἀλουσίαν καὶ πιναρόν. Πολυδ. ὄνομ. — Ἡ συνήθεια λέγει ἔχει ἀλουσίαν καὶ πιναρὰν τὴν κάραν του, ἥτοι γεμάτην πιτυρίδος. — Βάψις χαλκοῦ καὶ σιδήρου. Ἀντιφ. παρὰ Πολυδ. — Ἡ συνήθεια λέγει ἔβαψε τὸ σκεπάρνι, ἔβαψε τὴν ἀξίνην, ἔβαψε τὸν σίδηρον· τὸ δὲ ἔργον τοῦτο καὶ νῦν πράττουσιν, ὥς καὶ τὸ πάλαι ἔπραττον. — Φιλύλλιος τὸ ἰστουργικὸν ἐργαλεῖον σπάθην καλεῖ, καὶ ἕτερον ἐργαλεῖον τάλαντα, καὶ γυζὸς καὶ κτένιον. Πολυδ. ὄνομ. — Ἡ συνήθεια τὸ ἐργαλεῖον τοῦτο σπάθην μέχρι τοῦδε καλεῖ, δι' ἧς χωρίζουσι τὸ ὑφάδι καὶ τὸ στημόνι. Τάλαντα δὲ λέγει τὰ κάτω τοῦ κτενίου, τὰ ὅποια πατοῦσιν αἱ ὑφαίνουσαι· ζυγὸν τὸν σύνδεσμον τοῦ κτενίου, καὶ κτένι τὸ συγκείμενον ἐκ πολλῶν νημάτων χονδρῶν, τὰ ὅποια διέρχονται εἰς τὸ ὑφάδι, καὶ τὰ ὅποια ἡ ὑφαίνουσα ἀνεβάζει καὶ κατεβάζει πότε τὸ ἐν, καὶ πότε τὸ ἄλλον, διὰ τοῦ πατήματος, πότε τοῦ ἐνὸς καὶ πότε τοῦ ἐτέρου τῶν ποδῶν αὐτῆς. — Κέραμον μεγαστῆρα, τοῦτον κεραμίδα καλεῖ ὁ Θεουκυδίδης. Πολυδ. ὄνομ. — Ἡ συνήθεια κεραμίδα καλεῖ, καὶ κεραμίδα τὸ μέγανον κεραμίδιον. — Δίασμα στήμων. Εὐφορ. παρὰ Ἡσύχ. — Ἡ συνήθεια ὡσαύτως διάσμα λέγει, καὶ διάζομαι τὸ στημόνι, οὕτω καλοῦσα τὸν στήμονα. — Βάμβαλιν τὸ αἰδοῖον. Ἡσύχ. — Ἡ συνήθεια βαμβάλα τοῦτο λέγει, τὸ μᾶλα ὑπὲρ φύσιν. — Βασίλεια γένος ἰσχάδων. Ἡσύχ. — Ταῦτα ἡ συνήθεια Βασιλικὰ καλεῖ. — Ἐφυγον κακὸν εὖρον ἄμεινον. Νόμος ἦν Ἀθηναίων ἀμφιθαλῇ παῖδα ἀκάνθαις μετὰ δρυείων στεφάνων στέρεσθαι, καὶ τὸ λίκνον ἄρτων ἀναλαμβάνειν πλῆρες, εἴτα ἐπιλέγειν ἔφυγον κακὸν εὖρον ἄμεινον. Δημοσθ. ὑπὲρ Κτησιφ. καὶ περὶ Στεφάν. Ἡσύχ. Ζηνοβ. Διογενιαν. καὶ Σουῖδ. — Ἡ συνήθεια ἐφύλαξεν ἐν μέρος τῆς ἐορτῆς ταύτης. Τὴν ἐσπέραν τῆς πρὸ τῆς πρώτης Σεπτεμβρίου ἀνάπτουσιν εἰς τὰς πλατείας φωτίαν μεγάλην, διὰ θάμνων καὶ ἀκανθῶν, καὶ ἄλλων φυγάνων, πηδῶντες δὲ ἐξ ἀντιθέτων μερῶν τὴν πυρὰν ταύτην λέγουσι, μεγάλην τῇ φωνῇ, ἀφίνομεν τὸν κακὸν καιρὸν, καὶ πᾶμεν εἰς τὸ καλλίτερον· μετὰ ταῦτα δὲ πηδῶντες λέγουσι καὶ ἄλλους ἀστεϊσμούς, ὥς τοὺς ἐξ ἀμάξης λεγομένους. — Κράστιν οἱ Ἄττικοι διὰ τοῦ γ γράστιν φαίν· ἔστιν ὁ χλωρὸς χόρτος. Ἡσύχ. — Ἡ συνήθεια τοῦτον γρασίδι καλεῖ. — Ρῶγα οἱ Ἄττικοι ῥάγα λέγουσιν. Ἡσύχ. — Ἡ συνήθεια ἐν Ἀθήναις ταύτην ὁμοίως ῥάγα καλεῖ, ῥάγας σταφυλῆς· ἔπεσεν ὁ ῥάγας μου, ὁ σταφυλῆτης μου λέγει περὶ τοῦ οὐρανίσκου, ὅταν οὗτος πάσχη. — Σίκκινις ὄρχησις τις στρατιωτικὴ σύντομος ἀπὸ τοῦ σείεσθαι καὶ κινεῖσθαι· ἦν δὲ ἡ ἐμμέλεια τραγικὴ, καὶ ἡ κωμικὴ κόρδαξ. Ἡσύχ. — Τὸν χορὸν σίκκινιν οἱ στρατιῶται τῆς Ἠπείρου ἔτι χορεῦσιν· καὶ διὰ τοὺς ἀτά-

κτως καὶ ἀσέμνως κινουμένους λέγομεν, σείεται, καὶ κινεῖται, καὶ κορδαρίζεται. — Τί δὴ, καὶ οἱ Ἀττικοὶ διατί δὴ λέγουσιν. Ἡσύχ. — Ἡ συνήθεια ἐν Ἀθήναις λέγει διατί δὲ τοῦτο πράττεις. — Ψηττία [ψίχας] ταῦτα οἱ Ἀττικοὶ ψωμία λέγουσιν. Ἡσύχ. — Ἡ συνήθεια τὰ ῥιπτόμενα ἐκ τῆς τραπέζης ψηττία καλεῖ ψωμία καὶ ψωμίακια, καὶ τὰ λίαν τετριμμένα ψίχας καλεῖ. — Ἄστρα λέγουσιν οἱ Ἀττικοὶ καὶ οὐχὶ ἀστέρας, ὡς τῶν μὲν ἀστρον πλήθους σύστασιν ἐμφαινόντων, ἀστέρος δὲ τοῦ καθέκαστον λεγομένου. Ἡσύχ. — Ἡ συνήθεια ἀπαρἀλάκτως λέγει ἄστρα γενικῶς τὸ σύμπαν τῶν ἀστέρων, μὰ τὰ ἄστρα τ' οὐρανοῦ λέγει ἀστέρας δὲ τοὺς κατὰ μέρος ἀστέρας, οὓς καὶ προπαροξειτόνως καλεῖ, ἐκδοῖκε λέγει τὸ πρῶτ' ὁ Ἄστερας τὰ γλυκοχαράγματα. — Οἱ Ἀργεῖοι τὸ ἐσθίειν μαμμάων λέγουσι. Φωτίου Λεξικ. — Ταῦτ' λέγει ἡ συνήθεια ἐπὶ γὰρ νὰ φάγω μαμμά, ἥτοι νὰ γευματίσω. — Κακὸν ἐπὶ κακῷ, πῦρ ἐπὶ πυρί. Πλάτων παρὰ Φωτ. — Ἡ συνήθεια λέγει κάκος τοῦ κάκου, καὶ φωτιά γῆν φωτιάν, ὅταν τίς θυμωμένος ᾖν, διὰ σαρκαστικῶν λόγων ὁ ἕτερος εἴη τὸν ἐρεθίζει. — Ἡλλ' εἴη κυανέων σύρμα μένει πλοκάμων. Ἀνθολ. Ἐπιγρ. — Ἡ συνήθεια λέγει ἔχει τὰ μαλιά της ὡσάν σύρμα. — Καλιῇ [ἀντὶ οἰκίᾳ]. Ἀπολλ. Ἀργοναυτ. — Ἡ συνήθεια καλιάν λέγει τὴν οἰκίαν, πήγαίνε λέγει εἰς τὴν καλιάν σου, ἥτοι εἰς τὴν οἰκίαν σου. — Ἀλλ' ἄγε τέμνε γλώσσας. Ὀμηρ. Ὀδ. — Ἡ συνήθεια ἐπὶ τῶν κακῶς λεγόντων λέγει δάκνωσε τὴν γλῶσσαν σου, νὰ πέσῃ τὸ στόμα σου, ὅπου λέγεις τέτοια. — Ταλαρίσκον εὐπλοκον . . . εὐπράκτους ἃ διέκρινε μίτους. Ἀνθολ. Ἐπιγρ. — Ἡ συνήθεια τελάρων λέγει τὸν ταλαρίσκον, καλὸπλεκτον τελάρων τοὺς δὲ μίτους μιτάρια λέγει, οἷον τὸ μιτάρι τοῦ κτενιοῦ τοῦ ὑφαντολάκκου. — Ἰστῶν νήματα, πολλὰ μιτωσαμένη, τὴν κάλαθον τὰ πανία καὶ τὰ σὺν αὐτοῖς ἄρμενα. Ἀνθολ. Ἐπιγρ. — Ἡ συνήθεια πανιῶν νήματα πολλὰ τὰ ἐμίτωσε καὶ τὸν κάλαθον καλᾶθι λέγει, καὶ τὰ πανία πανιά ὑγρῶς προφέρουσιν καὶ ἄρμενα λέγει τὰ ἄνωθεν τοῦ κτενίου μέρη. — Ἀνύτη καὶ Φανίον Κύρια ὀνόματα. Ἀνθ. Ἐπιγρ. — Ταῦτα τὰ ὀνόματα ἡ συνήθεια λέγει, τὴν Ἀνύτην, Ἀνύτσαν, καὶ τὴν Φανίον, Φανιώ. — Μαλέη τυφλὰς σπηλιάδας. Ἀνθ. Ἐπιγρ. — Ἡ συνήθεια ταύτας παρομοίως τυφλὰς σπηλιάδας λέγει. — Κλείνω. Ἀνθ. Ἐπιγρ. — Ταύτην ἡ συνήθεια Κλείνω λέγει παροξειτόνως. — Τῶν κατὰ τοὺς ἀστραγάλους πτώσεων, αἱ μὲν θεῶν εἰσὶν ἐπώνυμοι, αἱ δὲ Ἡρώων, αἱ δὲ Βασιλέων, αἱ δὲ ἐνδόξων ἀνδρῶν, αἱ δὲ ἐταιριδίων. Εὐστάθ. Σχ. εἰς Ὀδ. — Ἡ συνήθεια ἐφύλαξε σχεδὸν ἀπάσας ταύτας τὰς ὀνομασίας· καλεῖ γὰρ τὴν μίαν πλευρὰν Βασιλεῦς, τὴν ἑτέραν Βεζύρης, λαβούσα τοῦτο ἐκ τοῦ Τουρκικοῦ ζυγοῦ, τὴν τρίτην κλέπτεις αἰνετομένη τὸν Ἡρωα τῶν ἀρχαίων. — Βασιλίνδα παιδιὰ τις, Βασιλέας τινὰς ἀποδεικνύουσα. Εὐστάθ. Σχ. εἰς Ὀδ. — Ἡ συνήθεια τὴν παιδιὰν ταύτην ἐφύλαξε μέχρι τοῦδε, τὴν ὁποίαν οὕτω καλοῦσι. — Ῥοφεῖν Ἰωνες καὶ Δωριεῖς ῤοφεῖν λέγουσι, κατὰ τοὺς παλαιούς. Εὐστάθ. Σχ. εἰς Ὀδ. — Τοῦτο ἡ συνήθεια ῤοφεῖν καλεῖ, ἐρρύφιξε λέγει τὸ νερόν. — Φορμὸς ὁ κόφινος. Εὐστάθ. Σχ. εἰς Ὀδ. — Ἡ συνήθεια φορμόν λέγει τὸν ἐκ βούρλων κατασκευασμένον κόφινον εἰς ὃν τὰς ἐλαίας ἐν τοῖς ἐλαιοτριβεῖσι συνθλῶσι. — Ψύρα ἡ νῆσος, καὶ οὐδετέρως τὰ Ψαρά λέγουσιν, ὡς ὁ Ἀλκμάν. Εὐστάθ. Σχ. εἰς Ὀδ. — Ἡ συνήθεια οὐδετέρως καλεῖ τὴν νῆσον Ψαρά, τὰ Ψαρά αἰχμαλωτίσθησαν λέγομεν ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ἐπαναστάσει. — Ἔθος φασὶν ἦν, τὰς νύμφας τοῖς τοῦ νυμφίου συγγενέσι ἐσθῆτάς ἐν τῷ τοῦ γάμου καιρῷ χαρίζεσθαι. Εὐστάθ. Σχ. εἰς Ὀδ. — Ἡ συνήθεια ταῦτ' οὕτως πράττει, ἡ νύμφη τὴν τρίτην ἡμέραν τοῦ γάμου αὐτῆς χαρίζει ἐσθῆτας ἐκ τοῖς προικὸς αὐτῆς τοῖς πλησιεστέροις συγγενέσι τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς. — Μαραθῶν ἀρσενικῶς, καὶ ἡ Μαραθῶν λέγεται θηλυκῶς. Εὐστάθ. — Ἡ συνήθεια κατ' ἀμφοτέρω καλεῖ εἰς τὸν Μαραθῶνα λέγει ἐπήγαμεν, καὶ εἰς τὴν Μαραθῶνα ἴδαμεν τὸν τύμβον. καὶ τὸν κάτοικον Μαραθωνίτην καλεῖ. — Κορόνη καὶ ἐπὶ θύρας κεῖται. Εὐστάθ. εἰς Ὀδ. Σχ. — Ἡ συνήθεια ταύτην κοράκι καλεῖ. — Μίτος δι' οὗ τοὺς στήμονας ἐναλλάττουσιν εἰς πλοκὴν τῆς κρόκης. Εὐστάθ. Σχ. εἰς Ὀδ. — Ἡ συνήθεια μιτάρι λέγει τὸν μίτον, τὸν στήμονα, στήμονι, καὶ τὴν κρόκην ὁμοίως. — Πατέω τὸν ὀδὺν, οἶνον ἀπ' ἀμπέλου. Εὐστάθ. εἰς Ὀδ. Σχ. — Ἡ συνήθεια ὁμοίως ὡς οἱ ἀρχαῖοι πατοῦσιν εἰς τὸν ληνὸν τὰς σταφυλάς, — Ῥοδιζὼν ἦν τις λωτός. — Εὐστάθ. εἰς Ὀδ. Σχ. — Ἡ συνήθεια λέγει, τὸ σπαρτὸν ἐρόδισεν, ἥτοι ἔγινε κοκκινωπὸν τὸ ψωμί ἐρώδισε. — Καὶ τὸ ἄσκωμα οὐ μένηται ὁ κωμικὸς ἀσκώματα καὶ λῖνα καὶ πίττα. Εὐστάθ. Σχ. εἰς Ὀδ. — Ἡ συνήθεια τὸ ἄσκωμα ὁμοίως λέγει, τὸ ἄσκωμα τοῦ νεροῦ καὶ τὸ πρίσμα, καὶ τὸ φούσκωμα, ἄσκωμα λέγει, οἷον ἀπὸ τοῦ πολὺ φαγητὸν ἔχει ἄσκωμα καὶ ἀσκι λέγει τὸ δέριμα, ὅπερ δι' αἲρος ἐξογκοῦται. — Βλήχων εἶδος βοτάνης παρ' Ἀττικοῖς. Σουῖδ.

εἰς Βλήχ. — Ἡ συνήθεια ἐν Ἀθήναις τὴν βοτάνην ταύτην βληχονάκι καλεῖ. — Ὡς ἂν αἵποις. Αἰλιαν. περὶ ζώων. — Ἡ συνήθεια λέγει ὡσαύτως ὡτὰν νὰ εἴπῃς. — Εἰς ἄγονον καὶ στερίφην γαστέρα. Αἰλ. περὶ ζώων. — Ἡ συνήθεια λέγει ὁμοίως, ἡ γαστέρα τῆς εἶναι στέρφα, εἶναι ἄγονος. — Κήλας ὄρνις. Αἰλιαν. αὐτόθι. — Ἡ συνήθεια ταύτην κεραλάρην καλεῖ. — Τρέψαι οἱ Ἀττικοὶ τὸ πῆζαι ἔλεγον, καὶ τροφαλὶν τὸν πεπηγότα τυρόν. Ἐρωτ. Λεξικ. — Ἡ συνήθεια τὸν πεπηγμένον τυρόν τροφαντὸν καλεῖ, καὶ χλορόν λέγει, καὶ τοὺς πρώτους καρπούς τῆς ὀπώρας τροφαντὸν καλεῖ, καὶ πρωτογαλαίαν λέγει τὸ πρῶτον γάλα τῆς αἰγός, ἡ ἀμνάδος, τὸν ὁποῖον οἱ ποιμένες πῆζοντες προσφέρουσιν εἰς τοὺς κυρίους αὐτῶν λέγοντες, σοὶ ἔφερον τροφαντόν. — Εἰς ποταμὸν ἤδη λαγαρούμενον. Ἀνθολ. Ἐπίγ. — Ἡ συνήθεια λέγει, εἰς ποταμὸν πλέον λαγαρισμένον. — Τὴν μάχαιραν ἅμα τῇ θήκῃ κατέφερον τὴν κεφαλὴν οὐ πλατεῖς ἐνεγκόν, ἀλλὰ κατὰ τὸ τέμνον τοῦ ξίφους. Γαλην. περὶ διαγνώσ. — Ἡ συνήθεια ταῦτό λέγει, τὴν μάχαιραν μὲ τὴν θήκην τοῦ τὴν κατέφερε κατὰ τῆς κεφαλῆς του, ὅχι ἀπὸ τοῦ πλατοῦ μέρους, ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ κοπτεροῦ τοῦ σπαθιοῦ. — Πεπέρειων μιγνύειν ἀνίσου, καὶ θυμού, καὶ ζιγγιβέρεως ἐκάστου δραχμᾶς ὀκτώ. Γαλην. Ἰγίειν. — Ἡ συνήθεια λέγει, μίξε ὀκτὼ δράμια πιπερίου, ἀνίθου, θυμαρίου καὶ τζίτζιμβρης. — Προσενέγκασθαι μετὰ σινήπιος πράσα τε καὶ τεῦτλα. Γαλην. περὶ τροφ. — Ἡ συνήθεια λέγει βάλλε σινάπι, πράσα καὶ σεῦσκαλα. — Ταγηνίτας λέγουσιν οἱ Ἀθηναῖοι, ἃς οἱ λοιποὶ Ἕλληνες οἱ ἐν Ἀσίᾳ τηγανίτας καλοῦσι. Γαλην. περὶ τροφῆς. — Ἡ συνήθεια ταύτας τηγανίτας καλεῖ, καὶ κατασκευάζουσι ταύτας καὶ νῦν τῷ αὐτῷ τρόπῳ τῶν ἀρχαίων, ὃν περιγράφει ὁ Γαληνός. — Τῶν ἱτρίων τὸ εἶδος διττόν, τὰ ρυήματα καὶ τὰ λάγανα. Γαλην. περὶ τροφῆς. — Ἡ συνήθεια τὰ μὲν ἱτρία καλεῖ τριμίδι, καὶ ξεροτριμίδι, καὶ τὰ ρυήματα ραντισταῖς, καὶ τὰ λάγανα, λαγάνας. — Ἐκ βρόμου καὶ κέγχρου ἄρτους ποιοῦσι. Γαλην. περὶ τροφῆς. — Ἡ συνήθεια βρόμι καλεῖ, καὶ κέγχρι, καὶ ἐν σιτοδείᾳ ἄρτους ἐκ τούτων ποιοῦσιν οἱ πτωχοὶ μέχρι τοῦδε. — Ἐκ βρόμου καὶ κέγχρου, καὶ ὀσπρίων, ὀρίζης καὶ φακῶν, πισσῶν καὶ ἐρεβίθων, καὶ τήλεως καὶ θέρμων, φασκλῶν καὶ ὄχρων, λαθύρων καὶ ἀράκων, ὀρέδων, σηςάμου καὶ ἐρυσίμου τροφᾶς ποιοῦσιν οἱ πένητες. Γαλην. περὶ δυνάμεως. — Ἡ συνήθεια βρόμι, καὶ κέγχρι, καὶ ὀσπρια, καὶ ῥίζι, καὶ φακὴ, καὶ πιζία, καὶ ῥοδίθια, καὶ θέρμη, καὶ φασούλι, καὶ κέχρι, καὶ λαθοῦρι, καὶ ἀράκια, καὶ ῥέδας, καὶ σηςάμι, καὶ πυρνοκόκκι καλεῖ ταῦτα· καὶ τὰς νηστευσίμους ἡμέρας ἐκ τούτων τροφήν ποιοῦσιν οἱ ἄνθρωποι, μαγειρεύοντες ταῦτα. — Οἱ Ἀττικοὶ βρύτια ὀνομάζουσι τὰ τῶν στερεῶν σταφυλῶν στερεὰ μόρια, τοῦ γλεύκου ἐκθλιφθέντος, στέμφυλα δὲ τὰ τῶν ἐλαίων, ὅταν ἐκθλιβῇ τοῦλαιον, τότε μὴν ὑφιστάμενον τοῖς οἴνοις παχὺ οἱ πολλοὶ τῶν Ἀττικίζόντων ὀνομάζουσι τρύγχι. Γαλην. περὶ τροφῆς. — Ἡ συνήθεια τὰ βρύτια, βούριχα καλεῖ, καὶ τρυγέα, τὸ ὑφιστάμενον τοῖς οἴνοις, καὶ τζέφυλα, τὰ τῶν ἐλαίων ἀποθλιβόμενα, ἃ πυρίνα καλοῦσιν, ὅταν ὀλως ἐκχυθῇ ὁ χυμὸς αὐτῶν. — Καὶ τὸ τῶν βρυτίων ἀπόβρεγμα τρύγα καλοῦσιν οἱ λοιποὶ Ἕλληνες, οἱ Ἀττικίζοντες δὲ ὀνομάζουσι δευτερίαν. Γαλην. αὐτόθι. — Ἡ συνήθεια τὸ ἀπόβρεγμα τοῦτο, τὸ ὁποῖον γίνεταί, ὅταν πατήσωσιν ἐν τῷ ληνῷ τὰς σταφυλάς, καλοῦσι δεῦτερον χέρι. Ἐπὶ δὲ τῶν οὕτω πατημένων σταφυλῶν ἐπιχέουσιν ὕδωρ, ὅπερ, εὐφύμῳ στόματι, ἀγίασμα καλοῦσιν. — Οἱ ἀρχαῖοι Ἀττικοὶ τὰ συκάμινα μόρα καλοῦσιν, οἱ δὲ νῦν Ἀττικοὶ, ὥσπερ οἱ ἄλλοι Ἕλληνες συκάμινα, ὡς λέγουσι κοινῶς τοῖς ἄλλοις· πέрсика καὶ κάρυα, καὶ πρεκόκκια, καὶ τᾶλλα ἀπλῶς, ὡς ἔθος ἐστὶ τοῖς ἄλλοις Ἕλλησι. Γαλην. περὶ τροφ. δυνάμ. — Ἡ συνήθεια ταῦτα καὶ ἐν τῇ Ἀττικῇ μόρα, καὶ μοῦρα καλεῖ· καὶ τὸ δένδρον τούτων μουρέαν, καὶ μορέαν· καὶ τὰ πέрсика οὕτω καλεῖ· καὶ τὰ κάρυα, καρύδια· καὶ τὸ πρεκόκκι, περνοκόκκι. — Ἡ μαλάχη, τὸ τεῦτλον, ἡ κράμβη, τὸ βλίτον, ἡ ἀνδράχνη, τὸ λάπαθον τρέφουσι τὸν ἄνθρωπον. Γαλην. περὶ τροφῆς. — Ἡ συνήθεια τὴν μαλάχην, μολόχαν λέγει, τὸ σεῦτλον, σεῦσκαλον, τὴν κράμβην ὁμοίως, τὸ βλίτον ὁμοίως, τὴν ἀνδράχνην, ἀνδράχνην, ἢ ἀνδράχλιαν, τὸ λάπαθον ὁμοίως. — Οἱ ἄγριοι ἐσθίουσι μετὰ τοῦ ἄρτου καὶ ὀρύγανον χλωρόν, καὶ κάρδαμα, καὶ θύμα, καὶ θύμβρα, καὶ γλήχωνα καὶ ἐρπυλον, ἡδυοσμὸν τε καὶ καλαμίνθραν, καὶ κύριθρον, καὶ εὐζωμον· ἅπαντα γὰρ ταῦτα τῶν ἐδωδίων ἐστὶν ἔψα χλωρά. Γαλην. περὶ τροφ. δυνάμ. — Ἡ συνήθεια ἐφύλαξε τὰ αὐτὰ ὀνόματα, καὶ τὴν αὐτὴν χρῆσιν παρὰ τοῖς χωρικοῖς. Τρώγουσιν οὗτοι τὴν ῥίγανην χλωράν, τὴν δὲ ξηρὰν εἰς τὰς ἐλαίας θετοῦσι, καὶ κάρδαμον τρώγουσι, καὶ θυμάρι, καὶ θρούμβει, καὶ γλυχωνάκι, καὶ διόσμω, καὶ ἀζώματα, ἅπαντα δὲ ὁμωνύμως τοῖς ἀρχαίοις ὀνομάζουσιν. — Οὓς νῦν ἅπαντες Ἕλληνες ὀνομά-

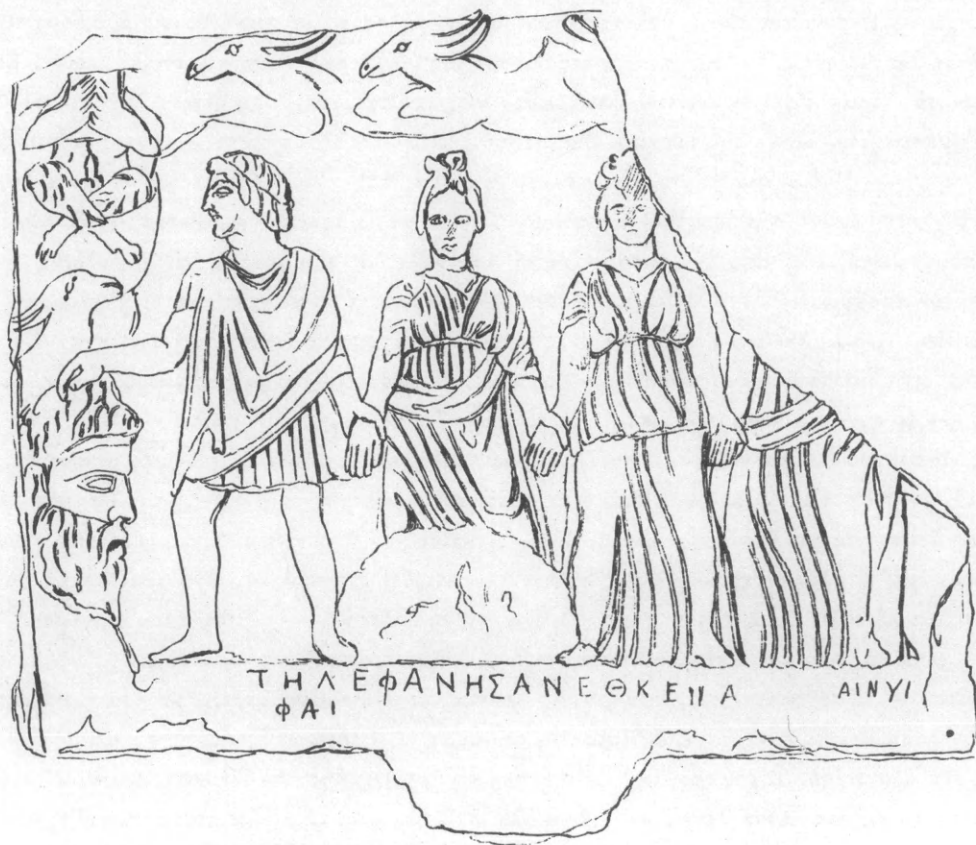
ζῶσι στροβίλους, τὸ πάλαι παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς ἐκαλοῦντο κῶνοι. Γαλην. περὶ συνθέσ. φαρμάκ. — Ἡ συνήθεια ἐν Ἀθήναις τούτους κῶνους καὶ κούνους καλεῖ, καὶ τὸ φέρον αὐτοὺς δένδρον κουκουναριάν, καὶ πεῦκον ἡμῶν-
 μως τοῖς ἀρχαίοις τὴν πίτυν καλεῖ, ἥτις εἶναι ἡ ἀγρία κουκουναρία, καὶ τὸν καρπὸν κουκουναρία κοινῶς λέγο-
 μεν. — Πέντε βιβλία σώζονται τοῦ Κρίτωνος ἐξωθεν τῶν κοσμητικῶν. Γαλην. περὶ συνθέσ. φαρμάκ. — Ἡ
 συνήθεια ταῦτὸ λέγει, πέντε βιβλία σώζονται τοῦ δεινός ἐξω ἀπὸ τὰ κοσμητικά, ἥτοι ἐκτὸς τῶν κοσμητικῶν.
 — Διασαπείς τοὺς καύσους ἤ-εγκεν. Ἱπποκρ. Ἐπιδημ. — Ἡ συνήθεια λέγει, ἐσάπησα ἀπὸ τὴν καῦσιν, ἀπὸ
 τὸν ἰδρωτῆ. ἔχει πολλὴν καῦσιν ὁ ἀρρώστος ὁ ἀσθενής. — Θημὸν ὁ σωρός. Γαλην. τῶν ἱππ. γλωσσ. — Ἡ
 συνήθεια θημονιάν καλεῖ τὸν σωρὸν τῶν δερματίων τῶν δημητριακῶν καρπῶν. ἔχει μεγάλην θημονιάν λέγομεν.
 — Ξύμη, καὶ ὀλός. Γαλην. τῶν Ἱπποκρ. γλωσσ. — Ἡ συνήθεια τὴν ξύμην, ξυμονήν λέγει, καὶ τὸν ὀλόν, οὐλόν
 καλεῖ, ὁ οὐλὸς τῆς σηπείας λέγομεν. ἔχει ξυμονήν ὁ ἀσθενής. — Ἦνιδε καὶ κίχλην, καὶ κόσσυφον, ἦνιδε τόσους
 ψῆρας. Ἀνθολ. Ἐπίγ. — Ἡ συνήθεια λέγει ἐπιφωνηματικῶς ἐνὶ ἰδὲ καὶ κίχλην, καὶ κότζυφαν. ἐνὶ τόσα ψα-
 ρώνικα, καὶ οἱ Μεγαρεῖς εἰς τὰς ἐρωτήσεις των ἐπιφωνηματικῶς ἀωρίζοντες λέγουσιν, κ' ἐνὶ σοῦ τὸ Υ ΟΥ προ-
 φέροντες. ξοῦλα γὰρ λέγουσι, καὶ τρούπα, καὶ τὸ σῦρει σῦρνω λέγουσι, καὶ πολλὰ ἄλλα τὸ Υ εἰς ΟΥ προφέ-
 ροντες. — Ἄρτεμις ἰδρώουσα προάγγελος ἐστὶ κυδοιμοῦ. Ἀνθολ. Ἐπιδικτ. Ἐπίγ. — Ταῦτὸ φρονεῖ ἡ συνήθεια,
 ἀνακατοσούρας [κυδοιμοῦ] σημεῖον τοῦτο νομίζει. — Εὖ, πλὴν γ' ὁ δικαστὴς αὐτὰ καταπίνει μόνος. Ἀριστοφ.
 Βάτρ. Καὶ τοῦτον [τὸν ὄρκον] κατέπιεν. Λιβαν. Ἐπιστολ. — Ἡ συνήθεια λέγει, ὁ δικαστὴς ὁ ἄδικος καταπίνει
 τὸν ὄρκον τοῦ μόνος του. ἐκατάπιε τὸν ὄρκον. ἐκατάπιε τόσα γράμματα σάν σῦκα. — Πτύω τὸν κόλπον τῇ
 παροιμίᾳ πυθόμενος. Λιβαν. Ἐπιστολ. — Ἡ συνήθεια ταῦτὸ πράττει, ὡς ἀναφέραμεν ἀνωτέρω. — Σαφῇ φίλον
 οἶδα. Λιβαν. Ἐπιστ. — Ταῦτὸ λέγει ἡ συνήθεια, σαφῇ φίλον γνωρίζω, ἥτοι καθαρόν καὶ μόνον φίλον. — Ὡς
 δύνασαι, χάρισαι, μετὰδος, φάγε. Ἀνθολ. Συμποτ. Ἐπίγ. — Ἡ συνήθεια λέγει, ὅσον δύνασαι, χάρισαι, μετὰ-
 δοτε, φάγε. — Ἡμεῖς μὲν πατέοντες ἀπείρονα καρπὸν ἰάκχου ἄμμιγε βακχευτὴν ῥυθμὸν ἀναπλέομεν. Ἀνθολ.
 Συμπ. Ἐπίγρ. — Ἡ συνήθεια ταῦτὸ πράττει, ὅταν πατῶσι τὰ σταφυλῖα τραγουδοῦσιν ἀμοιβόμενοι ὁ εἰς τὸν
 ἄλλον ῥυθμὸν ἀναπλέοντες. — Κόσκινον ἡ κεφαλὴ σου Ἀπολλόφανες γεγένηται. Ἀνθολ. Σκωπτ. Ἐπίγ. — Ἡ
 συνήθεια ταῦτὸ λέγει, κόσκινον ἔγινεν ἡ κεφαλὴ μου ἀπὸ τὴν ταραχὴν, ἥτοι διαρρέουσιν ἐκ τοῦ μνημονικοῦ
 μου αἱ ἐνθυμήσεις μου, ὡς ἐκ τοῦ κοσκίνου διαρρέει τὸ ὕδωρ. — Ἄλλον ἀπελπίζων αὐτὸς ἀπεσκάρωσεν. Ἀνθ.
 Σκωπτ. Ἐπίγρ. — Ἡ συνήθεια ταῦτὸ λέγει, ἄλλον ἀπέλπιζε, καὶ αὐτὸς ἀπεσκάρωσεν. ἔχασε τὸ σκαρί του,
 ἥτοι ἐδυστύχησεν. ἔχασε τὴν ἰσοσταθμίαν του. — Τῶν ἐν μέσῳ πολιτῶν ἦν. Ἰώσηπ. Ἰουδ. Ἀρχαιολ. — Ἡ
 συνήθεια ταῦτὸ λέγει, ἦτον ἀπὸ τὴν μεσαίαν τάξιν τῶν πολιτῶν ἀπὸ τοὺς μεσαίους πολίτας. — Γλήχωνι
 . . . αὐτὸν ἀποσφραίνει. Ἀνθολ. Σκωπτ. Ἐπίγρ. — Ἡ συνήθεια λέγει, ὁσφραίνεται γλήχωνάκι. — Κατά-
 γλωσσα ἐποίει. Ἀνθολ. Σκωπτ. Ἐπίγρ. — Ἡ συνήθεια λέγει, κατάκαρδα τὸν ἐπικράνεν. κατάγλωσση ἦτον ἡ
 γυνὴ ἐκείνη, ἥτοι γλωσσού. γλωσσοκοπάνα. — Καταλαβοῦσα εὐωχοῦμενον, καὶ κεκαρωμένον ἦδη. Ἰώσηπ. Ἰουδ.
 Ἀρχαιολ. — Ἡ συνήθεια λέγει τὸν ἡῦρον ἀπὸ τὸ φαγοπότι ἀποκαρωμένον πλέον. — Καὶ πέτοι ἐπὶ στόμα
 ταρχαθεῖς. Ἰώσηπ. Ἰουδ. Ἀρχαιολ. — Ἡ συνήθεια λέγει, φοβοῦμαι ἐπειδὴ εἶναι πιωμένος μήπως ταρχαθεῖς ἀπὸ
 τὸ κάθισμά του πέσῃ ἀπίστομα. — Καλὸν ὑμῖν προσέσθαι τῶν χειρῶν τὸ ὄνειδος, τῇ Ῥωμαίων μεγαλυτῇ
 πομπῇ διὰ τε γῆς καὶ θαλάσσης. Ἰώσηπ. Ἰουδ. Ἀρχαιολ. — Ἡ συνήθεια λέγει, μᾶς ἐπόμπευσεν εἰς τὸν
 κόσμον διὰ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης. — Ξηροῖς ὅμμασι καὶ σεσηρόσι τοῖς στόμασιν ἐρεώρων. Ἰώσηπ. Ἰουδ. Πόλεμ.
 — Ἡ συνήθεια λέγει μὲ ξηρὰ μάτια καὶ σθρωμένον στόμα ἔβλεπον. — Ἐπεςε καρωθεῖς. Ἰώσηπ. Ἰουδ. Πόλ.
 — Ταῦτὸ λέγει ἡ συνήθεια, ἔπεςε καὶ ἀπεκάρωσε. — Καὶ προκοπῆς ἐνόμιζεν ἄρξιν ὑπελέμβανεν. Ἰώσηπ.
 Ἰουδ. Πόλεμ. — Ἡ συνήθεια λέγει, ἐνόμιζεν ἀπ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ὅτι ἀρχίζει νὰ κάμνῃ προκοπὴν. — Τὸ
 Ε εἰς Ο πολλὰκις τρέπει ἡ συνήθεια, ὡς ἔπραττον καὶ οἱ ἀρχαῖοι, τὸ ἐξω, ὅζω λέγουσι, καὶ τὸ ἐχθρὸς, ὀχθρὸς,
 ὡς οἱ ἀρχαῖοι ἔλεγον τὸν ἔρχομενόν, ὀρχομενόν. τὸν ἔρχιεύς, ὀρχιεύς. τὸ Κέρκυρα, Κόρκυρα, καὶ ἄλλα. —
 Τὴν Ἀτθίδα ἡ συνήθεια Ἀτθὴ λέγει, καὶ τὴν φιάλα ὡσαύτως φιάλα. — Ἐπιστόμα πεσὼν ἡρώτα τὸν Θεόν.
 Ἰώσηπ. Ἰουδ. Ἀρχαιολ. — Ἡ συνήθεια ἀπίστομα λέγει, ἀπίστομα ἔπεςε καὶ παρεκάλει τὸν Θεόν. — Παρὰ
 τὴν λαπάραν ἔβαλεν. Ἰώσηπ. Ἰουδ. Ἀρχαιολ. — Ἡ συνήθεια λέγει εἰς τὴν λαπάραν τὸν ἐκτύπησεν, οὕτω καλεῖ

τοὺς βουβῶνας ἀνατομικῶς εἰπεῖν. — Βαλανοράγοι οἱ Ἀρκάδες. Πaus. Ἀντ. — Ἡ συνήθεια βαλανοφάγους λέγει τοὺς τρώγοντας τὰς βαλάνους· καὶ βαλανιδιὰ τὸ δένδρον καλεῖ· καὶ τὸν ἀνθὸν τῆς ἀγρίας βαλανιδιᾶς, βιλανίδι. — Ἀφορία τὸ ἔτος τοῦτο. Θεόφρ. — Ταῦτὸ λέγει ἡ συνήθεια, ἀφορία εἶναι κατὰ τοῦτο τὸ ἔτος, τάνάπαλιν, εὐφορία εἶναι τοῦτο τὸ ἔτος, καὶ τὴν ἀρθονίαν τῶν ὀπωροφόρων δένδρων ξυλοκαρπίαν λέγει.

Ταῦτα καὶ πολλὰ ἄλλα δείγματα τῆς καταγωγῆς ἡμῶν τῶν σημερινῶν Ἑλλήνων θέλομεν δημοσιεύσει καὶ μετὰ ταῦτα ἐν τοῖς ἐπομένοις φυλλαδίοις, λείψανα προσφιλέστατα τοῦ προγονικοῦ βίου. Οὕτως ἔχει τι φίλτρον μέγα πᾶσα συνήθεια, καὶ νικᾷ τὴν ἀπὸ τοῦ περιέχοντος δυσχέρειαν ὁ χρόνος, ὁ τὴν πρώτην δεξάμενος εἰς τὸν βίον ἡλικίαν.

Παρακαλοῦμεν δὲ τοὺς ὁμογενεῖς νὰ μᾶς πέμψωσι πᾶν ὅ,τι γνωρίζωσι, τὸ ὁποῖον ἔχον κοινωνίαν μὲ τὰ τῶν προγόνων ἱμῶν, λέγεται ἢ πράττεται εἰς τὰς πόλεις τῆς ἐλευθέρας καὶ τῆς μὴ ἐλευθέρας Ἑλλάδος, θέλομεν δημοσιεύσει εὐχρίστως πᾶν ὅ,τι περὶ τούτου μᾶς κοινοποιήτωσι, σημειοῦντες καὶ τὸ ὄνομα τοῦ πέμψαντος τοῦτο εἰς ἡμᾶς.

Κ. Σ. Πιττιέτης.

ΕΦΗΜΕΡΙΞ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ

ΑΦΟΡΩΣΑ ΤΑΣ ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΝΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑΣ
ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑΣ.

Μοναδικὰ φυλλάδια πωλοῦνται παρὰ
τῇ διεκπεραιώσει τῶν Β. Ἐφη-
μερίδων πρὸς δρ. 3.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Τιμὴ ἑτησία δραχμ. 36 διὰ τοὺς
ἐντὸς, καὶ 60 διὰ τοὺς ἐκτὸς τοῦ
Κράτους.

1107.

.. ΟΚ . . . ΔΙ
ΑΡΙΣΤΟΔΟΡΟΣ
ΑΘΕΝΟΔΟΡΟΣ
ΕΧΕΤΙΜΟΣ
5 ΑΡΧΕΞΤΡΑΤΟΣ
ΑΡΙΣΤΟΜΕΔΕΞ
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΕΞ
ΜΕΝΟΝΤΟΙΕΡΑΡΧ
ΑΛΚΡΑΤΕΙΔΕΞ
10 ΡΙΝ . ΟΚΛΕΞ
ΠΑΝ . ΙΣΧΕΞ
Δ . . ΞΕΙΘΕΞ
ΘΕΟΤΙΜΙΔΕΞ
ΔΙΟΔΟΤΟΣ
15 ΑΥΤΟΦΟΝ
ΞΟΣΤΡΑΤΙΔΕΞ
ΗΑΒΡΟΝ
ΧΞΕΝΟΚΡΙΤΟΣ
ΑΛΛΑΘΟΜ
20 ΞΟΙΟΝ
ΚΕΦΕΞΟΦΟΝ
ΘΡΑΣΥΚΛΕΙΔΕΞ
ΔΟΜΒΡΟΤΟΣ
ΝΕΟΚΛΕΞ
25 ΗΙΕΡΟΝΙΔΕΞ
ΗΕΡΜΟΔΟΤΟΣ
ΕΥΤΕΙΙΔΕΞ
ΑΛΛΑΘΙΚΟΣ
ΠΥΘΟΛΕΝΕΞ
30 ΕΥΘΟΚΛΕΞ
ΑΡΙΣΤΟΛΕΝΕΞ
ΑΡΙΣΤΟΜΑΧΟΣ
ΤΙΜΟΔΕΜΟΣ
ΝΑΥΤΕΞΤΡΑΤΕΞ
35 ΤΙΜΑΡΧΟΣ
ΕΛΕΜΑΧΟΣ
ΚΥΔΙΠΠΟΣ
ΧΑΡΙΔΕΜΟΣ
.. . . ΤΑΟΣ

Ε
Ε Α . .
Ε . . . ΚΛΕΞ
Ε . . ΟΙ . ΛΟΣ 5
ΕΥΛΕΙΤΟΝ
ΑΡΙΣΤΟΛΑΟΣ
ΗΙΕΡΟΚΛΕΞ
ΠΕΙΞΑΝΔΡΟΣ
ΦΙΛΟΚΡΑΤΕΞ 10
ΑΝΔΡΟΚΛΕΞ
ΜΕΝΕΚΛΕΞ
ΑΡΙΣΤΑΝΔΡΟΣ
ΜΙΔΕΞ
.. . . . ΛΟΣ 15
ΘΕΟΠΟΜΠΟΣ
ΑΡΧΕΜΑΧΟΣ
ΔΙΟΦΑΝΤΟΣ
.. . . . ΙΟΣ
ΕΠΑ . . ΤΟΣ 20
ΠΥΘΕΑΣ
ΟΜΟΚΛΕΞ
ΧΞΕΝΑΛΟΡΑΣ
ΛΕΟΝ
25 ΝΕΟΚΛΕΞ
ΚΟΝΩΝ
ΦΙΛΟΧΟΡΟΣ
.. ΝΤΙΟΣ
ΑΛΚΙΜΑΧΟΣ
.. ΚΑΘ . . . 30
.. Δ . . .

Διοκλίδες
Αριστόδωρος
Αθηνόδωρος
Έχέτιμος
5 Αρχέστρατος
Αριστομέδης
Αριστοφάνης
Μένων τριηράρχ
Παγκρατείδες
10 Ριν . οκλες
Παν[δ]ίσχες
Διοπ[τ]είθες
Θεοτιμίδες
Διόδοτος
15 Αὐτοφών
Σωστρατίδες
Ηάβρων
Χσενόκριτος
Άγάθων
20 Σόλων
Κεφεσοφών
Θρασυκλείδες
Δόμβροτος
Νεοκλες
25 Ηιερονίδες
Ηερμόδοτος
Εὐτελίδες
Άγάθικος
Πυθογένης
30 Εὐθοκλες
Αριστογένης
Αριστόμαχος
Τιμόδεμος
Ναυτεστράτες
35 Τίμαρχος
Έγέμαχος
Κύδιππος
Χαρίδεμος
.. . . . τας

Ε εως
Ε α .
Ε[ύρ]υ[κ]λες
.. . . . οί . γος 5
Εὐγείτων
Αριστόλαος
Ηεροκλες
Πείσανδρος
Φιλοκράτης 10
Άνδράκλες
Μενεκλες
Αρίστανδρος
Άρτιμίδες
.. . . . λος 15
Θεόπομπος
Αρχέμαχος
Διόφαντος
.. . . . ζος
Έπα[ν]ιν[ε]τος 20
Πυθέας
Όμοκλες
Χσенаγόρας
Λέων
25 Νεοκλες
Κόνων
Φιλόχορος
Αιάγντιος
Άλκίμαχος
.. καθ . 30
.. δ .

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη γέγραπται Ἀττικοῖς γράμμασιν ἐπὶ πλακὸς λίθου Πεντελικοῦ. Εἶναι κατάλογος Ἀνδρῶν ἴσως πεσόντων ἐν Ναυμαχίᾳ. Εὐρέθη τὸ 1833 οὐ μακρὰν τοῦ Μητρώου [Ἵπαπαντῆ]. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 73 0/0 τοῦ μέτρου· τὸ πλάτος 50 0/0, καὶ πᾶχος 9 0/0 τοῦ μέτρου· Τὰ ἄνω καὶ κάτω μέρη αὐτῆς εἶναι ἀκρωτηριασμένα· τὰ δὲ πλάγια εἰσὶ σῶα· τὰ περισσότερα γράμματα τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης εἰσὶν ἐξηλειμμένα, διότι ἐπ' αὐτῆς, κατὰ δυστυχίαν, πρὶν τῆς ἐπαναστάσεως ἐπληνον τοὺς σάκκους τῶν κηρίθρων τῶν μελισσῶν, ὡς μὲ ἐπληροφόρησεν ὁ ἀνὴρ ἐκεῖνος, ἀφ' οὗ τὴν ἔλαβον μετὰ πολλοῦ κόπου καὶ δυσκολίας. Αἱ γραμμαὶ τῆς δευτέρας στήλης εἶναι ἀραιότεραι τῆς πρώτης, καὶ μᾶλλον ἐξηλειμμέναι· τὰ δὲ κάτω μέρη τῆς στήλης ταύτης λείπουσιν, διότι ἡ πλάξ εἶναι τεθραυσμένη κατὰ τὸ μέρος τοῦτο.

Τὸ δευτέρον ὄνομα Ἀριστόδωρος πρῶτον ἀπαντᾶται ἐνταῦθα, καὶ εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 206, 2130 τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικηίου καὶ εἰς τὸν Πλάτωνα, ἐπιστολ. 10.

Ἄπαντα δὲ τὰ ὀνόματα ταῦτα τῆς ἐπιγραφῆς φέρουσι τὴν σύνθεσιν τοῦ Ἀττικοῦ κάλλους, καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲ εἰκάζομεν, ὅτι ὅλη ἡ ἐπιγραφή ἀποβλέπει Ἀττικὰ ἔργα. Εἰς τὴν ὀγδόην γραμμὴν τῆς πρώτης στήλης ἀναγινώσκεται ἡ γραφή ΜΕΝΟΝΤΟΙΕΡΑΡΧ. Τὸ ὄνομα Μένων, τοῦ ὁποῦο συμπληροῦμεν τὸ ἐλλείπον γράμμα τῆς ἐπομένης λέξεως ΤΟΙΕΡΑΡΧ εἰς Τριήραρχον, μᾶ· δίδει νὰ εἰκάσωμεν, ὅτι ὁ κατάλογος οὗτος εἶναι κατάλογος πεσόντων ἐν Ναυμαχίᾳ· ἔκειτο δὲ ἴσως εἰς τὸ Μητρώον, ἐνθα ἔκειντο ἅπαντα τὰ ἐγγράφα τῆς Ἀθηναϊκῆς Πολιτείας. Εἰς τὴν τετάρτην γραμμὴν τῆς πρώτης στήλης, ἀναγινώσκεται τὸ ὄνομα Ἐχέτιμος, τὸ ὁποῖον πρῶτην φορὰν ἀπαντᾶται ἐνταῦθα. Εἰς τὴν ἕκτην γραμμὴν τῆς πρώτης στήλης τὸ ὄνομα Ἀριστομέδης εἶναι γεγραμμένον διὰ τοῦ Ε ὡς καὶ εἰς ἄλλας ἐπιγραφάς, ὡς π. χ. εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 26 τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑφημερίδος, καὶ εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 169 καὶ 171 τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικηίου· ἀπαντᾶται δὲ εἰς ἐτέραν διὰ τοῦ Ι γεγραμμένον κατὰ λάθος ἴσως τοῦ ἐγχράκτου τῆς ἐπιγραφῆς ἐκεῖνης.

Εἰς τὴν δεκάτην γραμμὴν τὸ ὄνομα Ρίνοκλῆς, [ἂν οὕτως εἶναι, διότι εἰς τὸ πρωτότυπον δὲν φαίνονται εἰμὴ μόνον τὰ γράμματα RIN OKΛΕΣ, φαίνονται δὲ ἀμυδρῶς πως] τὸ ὄνομα τοῦτο πρῶτην φορὰν ἀπαντᾶται ἐνταῦθα, καθὼς καὶ τὸ ὄνομα Παν[δ]ίσχης ἀναφερόμενον εἰς τὴν ἐνδεκάτην γραμμὴν τῆς πρώτης στήλης.

Τὸ ὄνομα Ἄβρων ἀναφερόμενον εἰς τὴν δωδεκάτην γραμμὴν τῆς πρώτης στήλης τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ἀπαντᾶται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 12 τῆς συλλογῆς τοῦ Κ. Α. Ρὸς, ὡς ἱεροποιῦ, ὅστις πιθανῶς ἦν ἀπόγονος τοῦ εἰς τὴν παροῦσαν ἐπιγραφὴν ἀναφερομένου Ἄβρωνος, ἴσως ἦν καὶ οὗτος ἱεροποιός.

Τὸ ὄνομα Μένων ἀπαντῶμενον εἰς τὴν ἐβδόμην γραμμὴν, ἀναφέρεται εἰς διάφορα μέρη παλαιῶν συγγραφέων· ἀναφέρεται δὲ παρὰ τοῦ Πλουτάρχου [Β. Περικλ.] καὶ Μένων τις, ὅστις ἐγένετο συνεργάτης τοῦ Φειδίου, τὸν ὁποῖον μετὰ ταῦτα κατηγόρησεν, ὡς ὑπεξαίρεσαντα μέρος τοῦ χρυσοῦ τοῦ προσδιωρισθέντος διὰ τὸ ἀγαλμα τῆς Παρθένου· ὁ Μένων τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης εἶναι τάχα ὁ Μένων τοῦ Φειδίου, ἢ ὁ ὁμώνυμος Ἄρχων, ἀφ' οὗ ἐνίκησεν ἐν τῷ Θεάτρῳ ὁ Αἰσχύλος; ἢ πιθανώτερον εἶναι ὁ Μένων οὗτος πρόγονος τοῦ Ποταμίου τὸν Ἀἴμιον Μένωνος, ὃς ἐγένετο στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων, καὶ περὶ τοῦ ὁποῦο ἀναφέρει τὸ ψήφισμα τὸ ὑπ' ἀριθ. 407 τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑφημερίδος.

Τὸ ὄνομα Θρασυκλείδης ἀπαντῶμενον εἰς τὴν εἰκοστὴν πρῶτην γραμμὴν τῆς πρώτης στήλης τῆς ἐπιγραφῆς πρῶτην φορὰν εὐρίσκεται ἐνταῦθα.

Εἰς τὴν 25 γραμμὴν ἀναφέρεται τὸ ὄνομα Ἰερωνίδης, ἐκ τούτου ἴσως παρήχθη τὸ Ἰερόνιμος ἢ Ἰερώνυμος, κατ' ἀμφοτέρω γὰρ εὐρῆται· ταῦτα δὲ ἔχουσι τὴν ῥίζαν ἐκ τοῦ Ἰεῖων· ὄνομα Ἰερωνίδης πρῶτην φορὰν ἀπαντᾶται ἐνταῦθα, καθὼς καὶ τὸ ὄνομα Εὐτελίδης, ὅπερ ἀπαντᾶται εἰς τὴν 27 γραμμὴν, καὶ τὸ ὄνομα Ἀγάθιος, ὅπερ ἀπαντᾶται εἰς τὴν 28 γραμμὴν, τὸ δὲ Πυθαγόρης ἀπαντᾶται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 728 τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑφημερίδος, ἀλλ' ἄλλος οὗτος τῆς παρούσης ἐπιγραφῆς. Τὸ ὄνομα Ὀμοκλῆς, ὅπερ ἀπαντᾶται εἰς τὴν 23 γραμμὴν τῆς δευτέρας σειρᾶς πρῶτην φορὰν εὐρῆται. Ἀναφέρονται εἰς τὴν πρῶτην στήλην ὀνόματα κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον σεσωσμένα 39, εἰς δὲ τὴν δευτέραν 32. Ἀνωτέρω εἵπομεν, ὅτι εἶναι κατάλογος ὀνομάτων Ἀθηναίων πεσόντων ὑπὲρ πατρίδος ἐν Ναυμαχίᾳ τινὶ, ἀλλ' εἰς ποίαν τάχα Ναυμαχίαν; Τὰ γράμματα αὐτὰ τῆς ἐπιγραφῆς, ὡς π. χ. τὸ Λ ἐσχηματισμένον οὕτω Λ, τὸ Η τιθέμενον ὡς δασυόμενον ἥρῃ

τῶν φωνέντων, τὸ Γ οὕτω Λ γεγραμμένον, καὶ ὁ σχηματισμὸς τῶν ὀνομάτων, ἐκ τῶν ὁποίων πολλὰ δὲν ἀπαντῶνται εἰς ἄλλας ἐπιγραφάς, σχηματισμὸς ὅπως Ἀρχαῖκος, ὡς εἶναι ὁ Ἐχέτιμος, **RINOKIEΣ, ΔΟΜ-ΒΡΟΤΟΣ, ΑΛΑΘΙΚΟΣ, ΕΥΤΕΙΔΕΣ, ΟΜΟΚΙΕΣ** καὶ ἄλλα τινὰ, δεικνύουσιν, ὅτι ταῦτα εἶναι ὀνόματα τῆς ἐποχῆς τοῦ Κίμωνος· οἱ ἄνδρες ἐπομένως τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης εἶναι οἱ πεσόντες ἐν τινὶ Ναυμαχίᾳ τοῦ Ἀνδρὸς τούτου; ἢ εἶναι ὀλίγον μεταγενέστεροι τῆς ἐποχῆς ταύτης, ἥτοι ὀνόματα τῶν ἐπὶ Λυσάνδρου ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς πεσόντων· νὰ προσδιορίσωμεν ἀκριβῶς τὸν χρόνον εἶναι δύσκολον, διότι ἐκτὸς τῆς 8 γραμμῆς **MENON TOIEPAPX**, ὅπερ βεβαίῳ τὴν εἰκασίαν μας, ὅτι ἔπесον οὗτοι εἰς Ναυμαχίαν τινὰ, ἄλλον ἔχον· ἵνα ἐξάξωμεν συμπέρασμα δὲν ἔχομεν· ὡς ἐκ τῆς σπανιότητος μόνον τῶν ὀνομάτων λέγομεν, ὅτι οἱ ἄνδρες οὗτοι ὑπῆρχον εἰς ἐποχὴν τινὰ, ὅτε αἱ Ἀθῆναι ἡκμάζον, ἔπесον δὲ ἐν μάχῃ τινί, ὅτε καὶ ἡ Πατρίς αὐτῶν ἤρξατο νὰ ἐκπίπτῃ τῆς προτέρας αὐτῆς δόξης καὶ μεγαλείου, ἢ ἐποχὴ δὲ αὕτη εἶναι ἡ ἐν Αἰγὸς Ποταμοῖς.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1108.

	... Ε		... Ε .
	MIKION		Μικίων
	ΦΙΛΟΚΛΕ		Φιλοκλ[ε]
	ΟΛΥΜΠΙΟΙ		Ὀλυμπι[δωρος]
5	ANTENOR	5	Ἀντένορ
	ΚΕΦΙΣΟΔΟ		Κεφισόδω[ρος]
	ΝΙΚΕΡΑΤΟ		Νικέρατο[ς]
	ΑΙΣΧΥΛΟΣ		Αἰσχύλος
	ΣΠΕΥΣΟΝΙ		Σπευσονί[δες]
10	EYΦΡΑΝΟΡ	10	Εὐφράνωρ
	ΠΥΡΡΟΣ		Πύρρος
	ΔΙΔΥΜΙΑΣ		Διδυμίας
	ΘΕΟΚΛΕΣ		Θεοκλ[ες]
	... ΑΣΝ ασν

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη εἶναι γεγραμμένη Ἀττικοῖς γράμμασιν ἐπὶ πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1832 εἰς τὰ περὶ τὸ Μητρώον ἐρείπια. Ἡ πλάξ ἔχει ὕψος ἑνὸς ποδὸς Ἀγγλικοῦ, πλάτος δακτύλων δέκα, καὶ πάχος δακτύλων δύο, ἀπετέλει πιθανῶς μέρος τῶν ἐπιγραφῶν 1105, καὶ 1106, τὰς ὁποίας ἐδημοσίευσεν εἰς τὸ 30 Φυλλάδιον τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, διότι καὶ ταύτας ἦυρον οὐ μακρὰν τῆς παρούσης ἐπιγραφῆς, καὶ διότι ὁ σχηματισμὸς τῶν γραμμάτων καὶ ἐκείνων καθὼς καὶ τῆς παρούσης εἶναι ὁ αὐτός.

Τὸ ὄνομα Μικίων ἀπαντᾷ εἰς τε τοὺς παλαιούς συγγραφείς καὶ εἰς ἐπιγραφάς, Μικίων ἀναφέρεται Ἄρχων ἐν Ἀθήναις, ὅστις ἤρξε τὸ 3 ἔτος τῆς 94 Ὀλυμπ., καὶ ὅστις μνημονεύεται ἐν τῇ 157 ἐπιγραφῇ τῆς συλλογῆς τοῦ Βοιχείου· καὶ Μικίων ὁ ἀποβεβηκὼς εἰς ῥαμνοῦντα συχνοῖς Μακεδόσι, καὶ μισθοφόροις· [Πλουτ. Φωκ.] ἀναφέρομεν δὲ ἐνταῦθα τὰ ὀνόματα ἐκεῖνα τοῦ Μικίωνος, ἢ Μικείωνος [κατ' ἀμφοτέρω γράφεται,] ὅσα πλησιάζουσιν εἰς τὴν ἐποχὴν τῶν γραμμάτων τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης, συντομίας χάριν. Ἐὰν ὑποθέσωμεν τὸν τῆς ἐπιγραφῆς μας τῆς Μικίωνος, ὡς τὸν Ἄρχοντα τότε, [ἐπειδὴ καὶ ὁ μετ' αὐτοῦ ἀναφερόμενος Φιλοκλῆς ἦν Ἄρχων κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς 97 Ὀλυμπ.] ἐξάγεται, ὅτι ὁ κατάλογος οὗτος εἶναι ἀνδρῶν πρυτανευσάντων, ἢ λαβόντων κατὰ καιροὺς διαφόρους ἀρχὰς τῆς Ἀθηναϊκῆς Πολιτείας. Τὸ ὄνομα Σπευσωνίδης παράγωγον τοῦ ὀνόματος Σπεύσων πρῶτην φορὰν ἀπαντᾷ ἐνταῦθα.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1109.

ΝΤΙΣΤΑΣΙΟΣ	Ἀντιστάσιος
ΑΜΙΟ	Σαμίου

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη εἶναι γεγραμμένη Ἀττικοῖς γράμμασιν ἐπὶ Βάθρου λίθου Πεντελικοῦ. Τὸ μῆκος αὐτοῦ

εἶναι 71 0/0· τὸ πάχος 20 0/0· καὶ τὸ πλάτος 63 0/0. Εὗρον τοῦτο τὸ 1831 ἐν τῇ πόλει εἰς τὰς πρὸς τὸ Βόρειον τῆς Ἀκροπόλεως ἐρεῦνας. Τὸ Βάθρον τοῦτο ἔφερεν ἀνάθημά τι εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Πυθίου Ἀπόλλωνος, καὶ τῆς Ἀρτέμιδος. Τὴν δίστιχον ταύτην ἐπιγραφὴν, ἣτις εἶναι γεγραμμένη γράμμασι τῶν χρόνων τῆς 84 Ὀλυμπιάδος, [ὡς δύναται τις νὰ εἰκάσῃ ἀπὸ τὸν σχηματισμὸν τοῦ Ξ οὕτω γεγραμμένου Σ καὶ τοῦ Α οὕτως Α γεγραμμένου] δύναται τις νὰ ἀναγνώσῃ δυοὶ τρόποις [Α]ντιστάσιος [Σ]αμίου, καὶ ἀντὶ στάσιος Σαμίου, ἐννοουμένου τοῦ Δήμου. Ἡ πρώτη ἀνάγνωσις Ἀντιστάσιος μᾶς πείθει περισσότερον· ἡ λέξις σημαίνει ἀντίσταθμος, ἰσόρροπος, οὕτω μεταχειρίζεται τὴν λέξιν Μάξι. ὁ Τύριος. Ἐὰν λοιπὸν παραδεχθῶμεν τὴν σημασίαν ταύτην τοῦ Ἀντιστάσιος, τότε εἰκάζομεν, ὅτι ἐπὶ τοῦ Βάθρου τούτου ἴστατο ἄγαλμα Ἀπόλλωνος Πυθίου, ὃ ἦν ἀντιστάσιον καὶ ἀντίσταθμον τοῦ ἐν Σάμῳ ἀγάλματος, τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν μαρτυρίαν Διοδώρου τοῦ Σικελιώτου, Τηλεκλῆς καὶ Θεόδωρος, υἱοὶ τοῦ Ροίκου, δημιούργησαν ξόανον Ἀπόλλωνος Πυθίου, καὶ ὁ μὲν Τηλεκλῆς ἐν Σάμῳ τὸ ἥμισυ, κατὰ δὲ τὴν ἔφεσον ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ Θεοδώρου τὸ ἕτερον μέρος συνετελέσθη, συντεθέντα δὲ πρὸς ἄλληλα τὰ μέρη συμφωνεῖν οὕτω φαεῖν, ὥστε δοκεῖν ὑπ' ἐνὸς τὸ πᾶν σῶμα κατασκευάσθαι. Εἰς τὴν Σάμον, τὴν ὁποίαν ἀπορρώγα τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν, εἶπεν ὁ Δημάδης, γνωρίζομεν ἀπὸ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἡρακλείτου, περὶ πολιτειῶν, ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι χαρίζομενοι Εὐριπίδῃ καὶ Θεαγένῃ τῷ Σαμίῳ, ἀπέστειλαν δυσχιλίους ἀποίκους. Γνωρίζομεν πρὸς τούτοις ἀπὸ τὴν φράσιν τοῦ Ἀνακρέοντος,

«Ἦν δ' ἐς Σάμον ποτ' ἔλθης
Γράψε Φοῖβον ἐκ Βαθύλλου.»

ὅτι τὸ εἰς τὴν νῆσον ταύτην ἄγαλμα τοῦ Ἀπόλλωνος ἔργον τῶν γλυπτῶν [τέχνης ἀρχίας] υἱῶν τοῦ ἀγάλματοποιοῦ Ροίκου ἦτο μοναδικὸν εἰς τὸ εἶδος του· διὸ κατὰ τὸν Σχολιαστὴν τοῦ Ἀνακρέοντος μεγάλως ἐσέβοντο τοῦτο, καὶ μαντεῖον ἐνομιζέτο, ὡς ὁ Σχολιαστὴς τοῦ Σοφοκλέους φησί. [Οἰδιπ. ἐν Κολ.] Γνωρίζοντες πρὸς τούτοις ἀπὸ τὴν ἐν Ἀκροπόλει ἐπὶ Βάθρου σωζομένην ἐπιγραφὴν,

ΕΠΟΙΚΟΝ ΕΞΠΟΤΕΙΔΑΙΑΝ

ὅτι οἱ ἄποικοι ἐφιλοτιμοῦντο νὰ πέμπωσιν εἰς τὴν πρώτην πατρίδα αὐτῶν οὐχὶ μόνον ἀναθήματα λόγου ἄξια, ἀλλὰ καὶ ἀπαρχὰς καρπῶν, εἰκάζομεν, ὅτι ἐπὶ τοῦ Βάθρου τούτου ἴστατο ἄγαλμα Ἀπόλλωνος Πυθίου, ἀντίσταθμον καὶ ὅμοιον, κατὰ τὸ δυνατόν, τοῦ ἐν Σάμῳ ἀγάλματος τοῦ Ἀπόλλωνος, ὅπερ ὁ Τηλεκλῆς καὶ Θεόδωρος εἰργάσθησαν. Πολλὰ πιθανῶς τὸ ἄγαλμα τοῦτο νὰ εἰργάσθῃ τὸ μὲν ἥμισυ εἰς Ἀθήνας τεχνίτης Ἀθηναῖος, τὸ δὲ ἄλλο ἥμισυ εἰς Σάμον ἕτερος Ἀθηναῖος νὰ εἰργάσθῃ ἐκ τῶν ἀποικισάντων ἐκεῖ Ἀθηναίων· ὡς γνωστοῦ δὲ οἱ τεχνῖται δὲν ἔγραψαν τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐπὶ τοῦ Βάθρου.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1110.

. . . . | Α |
ΟΠΟΛΕΜΑΡ
ΛΙΑΣΤΟΝ
ΔΙΑΣΙΔΡΑ
5 ΙΣΤΑΝΤΟΝ/
ΛΕΙΧΕΥΝΤΑ
ΝΟΣΜΕΝΟΣΧ
ΟΞΕΝΤΟΙΓΟ
ΝΟΝΤΑ ΙΕΑΜ
10 ΔΕΜΙΑΙΕΘ
ΕΧΟΡΑΞΑΔΥ
ΗΟΞΑΝΤΑΧΘ
' ' ' ΘΗΝΑΙ
ΠΟΛΕΙΑΙΤ

. . . κ]αί
καί] ὁ πολέμαρχος καὶ ὁ στρατηγός
Καλλ]ίας τὸν [ἀ . . .
μυρ]ίας δρα[μᾶς
5 καθ] ιστάντων Ἀ[θηναίων
τεῖ πό]λει ξυντά[ττεσθαι
ἐγ]νωσμένους χ[ρήματα
Καλλίμαχ]ος ἐν τῷ πολέμῳ τῷ ἐν
γέ]γονται ἐὰν [δὲ
10 ἐπι]δημῶν ἢ [ἔ]σχα
τὰ]ς χώρας ἀδύ[νατον εἶναι
ὅς] ἂν ταχθ[ῇ
καὶ Ἀ]θηναίων καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων
καὶ τῇ] πόλει αἰτ]ίους γενομένους

<p>15 ΞΙΠΕΡΙΤΟ
ΧΑΝΕΙΠΡΥΤ/
ΕΤΟΝΔΕΜΟΝΚ
· ΟΝΑΥΤΣΝΣΦ
· ΔΕΜΣ'ΞΙΟΙΗ
20 ΤΙΞΑΛΛΟΣΔΙ
ΕΞΠΡΥΤΑΝΕΙ,
ΟΚΑΙΤΕΣΕΟ
ΝΑΛΚΕΞΕΠΕΙ
ΑΧΘΕΙΕΝΤΑΥ
25 ΑΧΘΕΙΕΠΙΤΕ,
· ΞΙΕΠΙΣΦΟΝΑ
· ΚΟΛΥΟΝΕΠΙΔ
ΜΟΣΙΟΝΚΙΕΤΕ
· ΣΤΟΙΣΚΕΡΥΧ
30 . . ΙΗΙΝΑΜΕΑΥ
· . . ΠΟΑΝΔΟΚΕ
· . . . ΧΡΕΙΕΛ
ΡΙΤΟΔ
ΙΗΟΤ
35 . . . ΙΟΛ
Λ</p> | <p>15 ὅτι ἂν εἴπω]σι περὶ τοῦτου
λαγ]χάνει Πρυτανείας
τὸν δ' ἐ τὸν δῆμον κ[αλέσαι
ον αὐτὸν ὀφ[είλοντα
τῷ] Δεμοσίῳ [ὅσα ἂν
20 καὶ εἴ]τις ἄλλος δίκην δόσει
τῆς Πρυτανείας
τοῦ δῆμου καὶ τῆς θεοῦ τὸ ἀνάλογον
ἐπ' ἀναγκῆς ἐπειδὴν δὲ
ἀχθεῖ ἐνταῦθα
25 ἀχθεῖ ἐπὶ τὴν Βουλὴν
καὶ δόσω]σι ἐπὶ σφῶν Ἀθ[ηναίους δίκας
οὐδένα ἢ κολύων ἐπὶ δ' ἐ
τὸ δὲ δ[η]μόσιον κλητεῖν ὕσαι δίκην
τοὺς ὀφειλέτας τοῖς κήρυξιν
30 . . ἵνα μὴ αὐτοῖς
ὅ]που ἂν δοκῇ
ἀ]χρεὶ λέγειν
περὶ τοῦ Δ[ήμου τῶν Ἀθηναίων
ὅτι] ἂν δοκῇ
τῇ π[όλει
Λ</p> |
|--|--|

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη εἶναι γεγραμμένη Ἀττικοῖς γράμμασιν ἐπὶ τμημάτων δύο πλακῶς, λίθου Πεντελησίου. Εὐρέθη τὸ 1852 Ἀπριλίου 22 εἰς τὰς πρὸς τὸ Δυτικὸν τῶν προπυλαίων Ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφὰς τοῦ ἀγα-
θοῦ Γάλλου Κυρίου Βεϋλὲ [Beulé]. τὰ γράμματα εἰσὶ γεγραμμένα στοιχηδόν. Τὸ ὕψος τῆς μιᾶς πλακῶς τῆς
μεγαλητέρας εἶναι 32 0|0· τὸ πλάτος 18 0|0· καὶ τὸ πάχος 22 0|0. Ἀμφότεραι δὲ εἰσὶν ἀκρωτηριασμέναι
ἐκ τε τοῦ ἄνω μέρους αὐτῶν, ἐκ τῶν πλαγιῶν, καὶ τοῦ κάτω μέρους. Ἐκ τοῦ σωζομένου μέρους τῆς ἐπιγρα-
φῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι Ψήφισμα τοῦ Δήμου τῶν Ἀθηναίων· ἀποβλέπει δὲ εἰσπραξίν χρημάτων δημοσίων. Εἰς
τὴν δευτέραν ἀναγινώσκεται [καὶ] ὁ πολέμαρχος Καλλίας· εἶναι τάχα οὗτος ὁ Καλλίας ὁ Καλλιάρχου ὁ στρα-
τηγὸς τῶν Ἀθηναίων, ὅστις ἐφονεύθη ἐν τῇ ἐς Ποτιδαιαν μάχῃ; Ἐὰν τοῦτο ὑποθέσωμεν, τότε εἰκάζομεν, ὅτι ἡ
ἐπιγραφή αὕτη ἀναφέρεται εἰς τὰς κατὰ τὴν Πύδναν καὶ Ποτιδαιαν ἐκστρατείας τῶν Ἀθηναίων, καὶ τὰς δι'
αὐτάς δαπάνας.

Κ. Κ. Πιττάκης.

1111.

ΗΙΕΡΟΝ	Ἱερὸν
ΝΥΜΦ . .	Νυμφ[ῶν
ΔΗΜΟΣ	Δῆμος

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη εἶναι γεγραμμένη ἀρχαίοις Ἀττικοῖς γράμμασιν ἐπὶ τοῦ Βράχου, ὃν οἱ Ἀρχαιότεροι Πε-
ριηγῆται Λυκαβηττὸν ἐκάλεσαν, καὶ ὅστις ἀπὸ τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην δεικνύεται, ὅτι ἦτον ἀφιερωμένος εἰς
τὰς Νύμφας. Πρὸ τοῦ ἀποτόμου Βράχου, ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφή αὕτη, φαίνεται τετραγώνος τις ὀπῇ ἐσκαλισμένη
εἰς τὸν Βράχον, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἐστηρίζετο ὁ Βωμὸς, ἐφ' οὗ ἐθυσίαζον ταῖς Νύμφαις ταύταις. Ὁ λαὸς τὰ πρὸς
τὸ Βόρειον τοῦ λόφου τούτου σπηλαία μέχρι τοῦδε πιστεύει, ὡς κατοικίας τῶν Νυμφῶν, τὰς ὁποίας Καλο-
κυράδας καλεῖ. Οἱ Ἀθηναῖοι ἐσυνείθιζον νὰ ἐγχαράττωσιν ἐπὶ τῶν Βράχων ἐπιγραφὰς, δι' ὧν ἐδείκνυν εἰς
ποῖαν θεότητα ὁ χώρος οὗτος ἦτον ἀφιερωμένος, οὕτω π. χ. ἐπὶ τοῦ Ἰμμητοῦ ὑπάρχουσι δύο ἐπιγραφαί, ἐκτὸς
τῶν ἐν τῷ σπηλαίῳ τοῦ Πανός, ἐνθα καὶ ἡ περὶ Ἀρχεδήμου τοῦ Φεραιίου, ἅπασαι ἐπὶ τοῦ Βράχου ἐγγεγραμμέ-
ναι. Ἐπὶ τῶν σπηλαίων τῶν ὑπὸ τὴν Ἀκρόπολιν δύο ἐπιγραφαί· ἐπὶ τῆς Πνυκὸς δύο, ἐπὶ τοῦ βράχου ὡσανύ-
τως· ἐπὶ τοῦ κατωτέρω λόφου τῶν Νυμφῶν ἕτεραι δύο· ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ Ἀγχέσμου ὑπῆρχεν ἑτέρα, ἥτις κα-
τεστράφη ἀπὸ τὸν λατομοῦντα τὸ ὄρος τοῦτο· καὶ εἰς τὸν μικρὸν Ἀγχεσμον ὑπῆρχον ἕτεραι τέσσαρες ἐπιγρα-
φαί, αἵτινες ἠφάνισθησαν ἀπὸ τοὺς λατομοῦντας· τινὰς τούτων θέλομεν δημοσιεύσει ἐπομένως.

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην πρῶτος ἀντέγραψεν ὁ Ἀγγλος Περιηγητὴς Τζάνδλερ. Δὲν ᾔθελαμεν δημοσιεύσει αὐτὴν, ἐὰν δὲν τὴν ἐδημοσίευσον ἄλλοι πρὸ ἡμῶν ἐσφαλμένως. Ὁ Κύριος Βοϊκχίος λαβὼν ἡμαρτημένον τὸ ἀντίγραφον ἐκ τοῦ Τζάνδλερ ἐδημοσίευσεν οὕτως αἰετὸν νύμφαις ὁρείαις, ὅπερ ὁ Κύριος Ρῶς μετεποίησεν εἰς ὁμπνείαις». Ὁ Κύριος Οὐόρδςουόρθ [Wordsworth] τὸ 1837 ἀναγνώσας μετ' ἐμοῦ τὴν ἐπιγραφὴν τὴν ἐδημοσίευσεν ἐσφαλμένως, οὕτως

ΗΙΕΡΟΝ
ΝΥΜΦΑΙΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΙΣ

Τὸ 1835 ἐδημοσίευσεν αὐτὴν εἰς τὸ σύγγραμμά μου Anciennes Athènes, ὡς εἶναι καὶ ὡς τὴν δημοσιεύω καὶ τώρα.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1112.

• √ •
ΟΙ Σ: Ι
ΕΟΝ: Θ ΑΡ Λ
ΒΙΧ Ι ΟΙ: Ε
5 ΒΛΑ: ΜΕΤ Ρ Ι
ΣΠΥ Ρ ΙΧ Ε Ι Α
=ΟΙ Ε ΤΕΙ: Δ Ι
ΟΝ: Η ΟΤΑ Ν Η
Ι Σ: Λ Α Β ΑΘ Ε Ν
10 ΟΤΡ Ο ΦΟΙ: Ε Μ Ι
ΡΟ Σ: Η ΕΡΟΙ: Π Α
=ΕΡ Ο Ι ΝΕΙ: Ε Μ Π
ΡΟ Ι Α: ΧΟΙ Ρ Ο Σ
Ι Σ Ι Ν: Λ Α Β Α Θ Ε
15 Ι: ΑΡΤ Ε Μ Ι Δ Ι: Δ Ε Μ 15
Λ Α Μ Ε Β Ι Ο Ν Ο Σ: Μ Ε
Ν Ο Ν: Ο Σ: Δ Ι Ο Ν Υ Σ
Ε Ρ Ι Ο Ο Σ: Κ Ρ Ι Τ Ο Σ:
Ε Ι: Τ Ρ Α Π Ε Ι Α: Η Ε Ρ
20 Η Ε Ρ Ο Ι: Π Α Ρ Α Λ Ν Ε 20
Ι Ι: Η Ε Ρ Α Ι Ο Ι: Χ Ο
Α Ι: Α Ρ Ε Ν: Κ Ρ Ι Τ Ο
Α Π Ε Ι Α: Η Ε

λ . . .
θεοῖς: ι
ν]εῶν: Θαρ[γελιώνος
Μει]λιχίω: Ε
5 λλ: μητρὶ
σπυρίχεια
τριετῇ τεῖ Δ[ήμητρι
πόπα ν[ον ὅταν ῆ
ῖο] ις: γαλαθηνός
10 κου]ροτρόφοι: ἐμ[ισθώσαντο
Δήμητ]ρος: Ἡρωι: πα
θηροινῇ: ἐμπ[όλει
ὀ]ρθια χοῖρος
ῖο]ισιν γαλαθε[νοῖς
ι: Ἀρτέμιδι: Δ[ήμητρι
Γ]αμελιώνος: μη[νός
.. νοντος: Διονύσι[α
Ἐριθος: κ. ιτος.
Ἡρακλ]εῖ: τράπεζα: Ἡερ[ακλεῖ
20 ηρωι παρ' Ἀγνη[ς θεοῦ
ι ι: Ἡραίω: χο[ῖρος
Αι: Ἀρην: Κριτο[ς
Τρ]άπεζα Ἡε[ρακλεῖ

Ἐκ δὲ τοῦ ἐτέρου μέρους τῆς
πλακῆς εἶναι ἡ παρούσα
ἐπιγραφή.
• • Λ Δ • • γα
• • Ν Δ • • να
• • • C • • ο
• • Ν Δ
5 • Π Α: Α 5 • πα: Ἀ[θηναία
• Ε Ο Ν ν]εῶν
• Ν: Δ Ι Ο κίττησι]ν: Δι[ονύσω
• Ν Α: Ο
Ο Ι Ν Ο
10 Λ Ι: Ε
• Ε Α

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη εἶναι γεγραμμένη ἀρχαίοις Ἀττικοῖς γράμμασιν ἐπὶ πλακῆς λίθου Πενταλικοῦ. Εὐρέθη τὸ 1833 εἰς τὴν Ἀκρόπολιν, πλησίον τοῦ Βάθρου, ἐφ' οὗ ἔστατο τὸ ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς τῆς Προμάχου. Τὸ ὕψος τῆς πλακῆς εἶναι ἐνὸς ποδὸς καὶ ἡμίσεως· τὸ πλάτος δακτύλων ἑπτὰ καὶ τὸ πάχος δακτύλων τεσσάρων. Ἡ πλατὺ ἐκ μὲν τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς αὐτῆς εἶναι κεκομμένη μετὰ ταῦτα ἵνα χρησιμεύσῃ εἰς ἄλλον ἔργον. Ἐκ τοῦ ἄνω δεξιῦ καὶ κάτω μέρους αὐτῆς εἶναι ἀκρωτηριασμένη. Τὸ ὀπισθεν τῆς πλακῆς ταύτης μέρος εἶναι ἀνώμαλον, ἐξαιρουμένου μέρους τινὸς πλησίον τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐξεσμένον καὶ λεῖον, καὶ ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶναι τὰ ὀλίγα ταῦτα γράμματα τοῦ ὀπισθεν μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης· φαίνεται ἀπὸ τοῦς ἀρχαιοτέρους αὐτοῦς χρόνους τὸ ὀπισθεν μέρος τῆς πλακῆς ἔμεινεν εἰς ἀχρηστίαν, διότι δὲν ἐσημείωσαν ἐπ' αὐτοῦ οὐδὲν, οὐδὲ λεῖον ἐποίησαν, ὅπως γράψωσιν. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι αὕτη εἶναι κανὼν τις κανονίζων τὰς πρὸς ἐκάστην θεότητα ἀνηκούσας θυσίας καὶ τὰ εἶδη ἅπερ ἀνήκουσιν εἰς τὴν θυσίαν ἐκάστου θεοῦ, καὶ τὰς ἡμέρας καὶ μῆνας τοῦ ἔτους εἰς οὓς ἐτελοῦντο. Εἶναι ἐπομένως ἡ ἐπιγραφή αὕτη τῆς αὐτῆς περίπου φύσεως μὲ τὰς ἐπιγραφὰς ὑπ' ἀριθ. 117 καὶ 118 τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑφημερίδος, καὶ τὰς ὑπ' ἀριθ. 157 καὶ 523 τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, εἰς τὸ τέλος ἐκάστου λόγου ἑπονται δύο στιγμαὶ, καὶ κατὰ τοῦτο ὁμοιάζει τὰς ὑπ' ἀριθ. 4—70 ἐπιγραφὰς τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου. Ἐκ τῆς στήλης καὶ τῆς καταστάσεως τῆς

πλακὸς ἐξάγεται, ὅτι ἡ ἐπιγραφὴ ἦτον ἀρκετὰ μεγάλη, διότι ἐκκρόνιζε τὰς θυσίας τῶν θεῶν, τὰς ὁποίας ὁ Σόλων αὐτὸς διὰ ῥητοῦ νόμου εἶχε κανονίσει. Πιθανῶς ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη νὰ ἦτον ἀντιγραφὴ τῶν Κύρβων τοῦ Σόλωνος.

Εἰς τὴν δευτέραν γραμμὴν τὸ ΟΙΣ ἀνεπλήρωσα εἰς [θε]οῖς, διότι δύο γράμματα ἐλλείπουσιν εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς γραμμῆς ταύτης, καὶ διότι ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη, ὡς ἀνέφερον, εἶναι θεσμοί, δι' ὧν ἔδει ἀγάλλειν τοὺς θεοὺς, ὡς ἐνομοθέτησεν ὁ Σόλων εἰς τὰς Κύρβεις, καὶ ἐκανόνισεν ἡ μετὰ ταῦτα λατρεία τῶν Ἀθηναίων.

Τὸ ΘΑΡ ἀναφερόμενον εἰς τὴν τρίτην γραμμὴν ἀνεπλήρωσα εἰς Θαρ[γυλιῶνος].

Τὸ ΙΧΙΟΙ τῆς τετάρτης γραμμῆς ἀνεπλήρωσα εἰς Μειλιχίῳ, εἰς ὃν ἔθουν οἱ Ἀθηναῖοι ἐν τῷ ἐκτὸς τῆς πόλεως αὐτοῦ ναῷ. [Περὶ τῆς θέσεως τοῦ ὁποίου θέλομεν ἀναφέρει ἐν τῷ περὶ Ἀττικῆς πονήματι].

Τὸ ΟΙΕΤΕΙ : ΔΙ τῆς ἐβδόμης γραμμῆς ἀνεπλήρωσα εἰς τριετῇ [βοῦν ἴσως, ἢ ἄλλο τι πρὸς θυσίαν ζῶον] τῇ Δήμητρι.

Τὸ . . ON τῆς ὀγδόης γραμμῆς ἀνεπλήρωσα εἰς πόπανον.

Τὸ ΙΣ : ΛΑΛΑΘΕΝ ἀνεπλήρωσα εἰς Ὅις Γαλαθεν[ός] οὗς ἐθυσίζον τῇ Ἀθηνᾷ ὡς ἀπαρχάς.

Τὸ ΙΣΙΝ : ΛΑΛΑΘΕ τῆς δεκάτης τετάρτης γραμμῆς ἀνεπλήρωσα εἰς [Ὅ]τις Γαλαθη[νοῖς].

Τὸ ΑΜΕΛΙΟΝΟΣ : ΜΕ τῆς δεκάτης ἑκτῆς γραμμῆς ἀνεπλήρωσα εἰς Γαμελιῶνος μὴ[νός].

Τὸ ΝΟΝΤΟΣ : ΔΙΟΝΥΣ τῆς δεκάτης ἐβδόμης γραμμῆς ἀνεπλήρωσα εἰς τοῦ δεῖνος μηνὸς φθίνον-
τος. Τὸ φθίνοντος δὲ ἀποδίδεται εἰς τὸ προηγούμενον τῆς ἐπιγραφῆς, διότι τὰ Διονύσια δὲν ἐρρτάζοντο κατὰ τὴν φθίσιν τοῦ μηνός, ἀλλὰ κατὰ τὴν 12 τοῦ Ἐλαφιβολιῶνος.

Εἰς τὰς γραμμάς δεκάτην ὀγδόην καὶ εικοστὴν τρίτην ἀπαντῶνται αἱ Λέξεις ΤΡΑΠΕΙΑ : ΗΕΡ καὶ εἰς τὴν 23 ΑΠΕΙΑ ΗΕ ἀμοτέρας ταύτας τὰς γραμμάς ἀνεπλήρωσα εἰς [Τρ]άπεζα Ηερακλεῖ ἢ Ἑρμεῖ. Τὴν λέξιν Τράπεζα ἐπὶ τῶν θυσιῶν ἀπαντῶμεν τρίς καὶ εἰς τὴν ἐπιγραφὴν ὑπ' ἀριθ. 117 τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, ἣν εἰς δύο τεθλασμένην ἡῶρον τὸ 1819 εἰς τὸν Αἰζωνέα δῆμον εἰς τὸ ἐκεῖ ἱερὸν τοῦ Ἱερακλέους τῆς Ἥδης καὶ τῆς Ἀλκμήνης καὶ μετέφερον εἰς Ἀθήνας.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1113.

ΘΘΑΝΕΣΜΑΝΕΘΕΚΕΝΑΘΕΝΑΙΑ
ΡΙΟΔΕΚΑΤΕΝΤΟΤΕΚΝΟΥ

Ἀριστ]οφάνης μ' ἀνέθηκεν Ἀθηναία
νικητ]ήρου δεκάτην τοῦ τέκνου Λυ . .

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη εἶναι γεγραμμένη ἀρχαίως Ἀττικοῖς γράμμασιν ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Πενταγώνου, ἡῶρον τὸ 1833 πρὸς τὸ Δυτικὸν τοῦ Παρθενῶνος. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου εἶναι 11 0/0 τοῦ μέτρου, τὸ μῆκος 48 0/0, καὶ τὸ πλάτος 26 0/0. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι Ἀριστοφάνης τις, (ἂν ὀρθῶς ἀνεπλήρωσα τὸ ἐλλείπον τοῦ ὀνόματος Ἀριστ]οφάνης), ἀνέθηκε τῇ Ἀθηναίᾳ σωτήριον ἀνάθημα τὸ δέκατον μέρος, ἴσως τῆς περιουσίας αὐτοῦ, διότι ὁ υἱὸς αὐτοῦ, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα δὲν ἀναφέρεται ἐνταῦθα, ἐνίκησεν. Ἄν ἡ ἀναπλήρωσις [Ἀριστ]οφάνης, εἶναι ἀληθής, τίς οὗτος ὁ Ἀριστοφάνης; διότι ὁ Ἀριστοφάνης οὗτος τῆς ἐπιγραφῆς μας δὲν εἶναι οὔτε ὁ Κωμικὸς, οὔτε ὁ Ἄρξας κατὰ τὸ Β', ἔτος τῆς 112 Ὀλυμπιάδος Ἀριστ]οφάνης, διότι οὗτοι εἰσὶ μεταγενέστεροι τῆς γραφῆς τῶν Ἀττικῶν γραμμάτων τῆς ἐπιγραφῆς, οὐδὲ ὁ χορηγὴς καὶ τριηραρχὴς Ἀριστοφάνης, οὐδ' ὁ γραμματικὸς Ἀριστ]οφάνης, ὡς πολὺ μεταγενέστερος τούτων, οὐδ' ὁ Θρακῶν Βασιλεὺς Ἀριστοφάνης, ὅστις ἦν σύμμαχος τοῦ Εὐμήλου, υἱοῦ τοῦ Περσάδου, ἀλλ' εἶναι ὁ Αἰγινήτης Ἀριστοφάνης, τοῦ ὁποίου ὁ υἱὸς, Ἀριστοκλείδης καλούμενος, ἐνίκησεν εἰς τὰ Νέμεα, τὴν δὲ νίκην αὐτοῦ ὑμνήσεν ὁ ἡδυεπὴς τῶν Λυρικῶν Πίνδαρος, οὕτως

Ἦ Πόντις Μοῖσα, μαῖτερ
Ἄμετέρα, λίσσομαι,
Τὰν πολυξέναν ἐν
Ἱερμηνίᾳ Νεμεάδι
Ἴκεο Δωρίδα νᾶσον Αἰγιναν, κτλ.
(Ὅρα τὴν φθὴν Νεμ. γ'. Πινδ.).

διὸ καὶ τῆς τιμῆς ἔτυχεν ὅπως ἀναθήσῃ μνημεῖον τῆς Νίκης ταύτης, Αἰγινήτης ὧν, ἐν τῇ Ἀκροπόλει τῶν Ἀθη-

νων. Τὸ ἀνάθημα τοῦ ἐνδόξου τούτου ἀθλητοῦ, τὸ ὁποῖον ὁ πατήρ αὐτοῦ χαριστήριον ἀνέθεσε τῇ Ἀθηναίᾳ ἵστατο ἐν Ἀκροπόλει ἀριστερόθεν τοῖς διελθοῦσι τὰ Προπύλαια· τὸ Ἡρώων τοῦ στίχου ἀριστοφάνης [ἄ]νέθη-
κεν] Ἀθην[αία], μᾶς πείθει περὶ τῆς ὀρθῆς ἀναπληρώσεως τοῦ ὀνόματος [Ἀρις]οφάνης. Πόσον εὐφρόσυνον εἶναι, ὅταν ἀνακαλύπτωνται τὰ μνημεῖα ἐκεῖνα περὶ ὧν μαρτυροῦσιν οἱ ἀρχαῖοι συγγραφεῖς.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1114.

ΔΕΕΝΤΟΙΠΟ
ΜΕ ΙΟΙΙΙ
ΑΝΤΟΣ Ι ΑΞΑΡΧΟΣ
ΑΝΤΟΣ ΤΡΙΕΡΑΡΧΟΣ
5 ΕΧΟΕ Ι Λ
ΟΧΣΕΝΟΣ
ΕΥΚΡΑΤΕΣ
Ξ Ι Λ Ν Ε
Ε .
10 ΛΟΣ

Οἱ]δε ἐν τῷ πολέμῳ
τῷ Σα]μείων [ἔπεσον
Διόφ]αντος· να[ύ]αρχος
Διό]φαντος τριήραρχος
5 Ἐρ]εχθεῖδ[ος
Δι]όξενος
Εὐκράτης
Ναυ]σιγένη[ς
. . . ε . .
10 γος

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη εἶναι γεγραμμένη Ἀττικοῖς γράμμασιν ἐπὶ κομματίου πλακὸς λίθου Πεντηλειαίου. Εὗρεθὲν τὸ 1833 εἰς τὰς περὶ τὸ Μητρώον Ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 34 0|0, τὸ πλάτος 21 0|0, καὶ τὸ πάχος 8 0|0. Τὰ γράμματα εἶναι ἐξηλειμμένα σχεδόν, διότι ἐχρησίμευεν αὕτη εἰς βαθμίδα ἀναβάθρας οἴκου. Αἱ δύο πρώται γραμμαὶ εἰσὶν ἐγγεγραμμέναι μὲ μεγαλύτερα γράμματα· αἱ δὲ ἄλλαι εἶναι μικροτέρων χαρακτῆρων. Τὸ ἀριστερὸν μέρος τῆς πλακὸς καὶ τὸ κάτω εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα· τὸ ἄνω καὶ δεξιὸν μέρος εἰσὶ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον σῶα. Ἐκ τοῦ σωζομένου μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι κατάλογος ἀνδρῶν ἀπολεσθέντων ἐν Ναυμαχίᾳ καὶ ἐκστρατεῖᾳ τινὶ διὰ θαλάσσης. Εἶναι δὲ ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἡ ἀρχὴ τοῦ καταλόγου τούτου. Τὴν πρώτην γραμμὴν, ἣς σώζονται τὰ γράμματα ΔΕΕΝΤΟΙΠΟ ἀνεπλήρωσα οἱ]δε ἐν τῷ πολέμῳ. Εἰς τὴν δευτέραν γραμμὴν ἀναγινώσκεται ΜΕΙΟΙΙΙ, τὰ δὲ γράμματα εἰσὶν ἀραιότερα τῆς πρώτης γραμμῆς· ἐὰν ὑποθέσωμεν, ὅτι καὶ εἰς τὴν δευτέραν αὐτὴν γραμμὴν τοῦ ΜΕΙΟΙ ἐλλείπουσι δύο γράμματα, τότε νομίζομεν, ὅτι εἶναι Σα]μείων· ὅθεν ἀναπληροῦμεν οὕτω οἱ]δε ἐν τῷ πολέμῳ τῷ Σαμείων ἔπεσον. Εἰς τὴν τρίτην καὶ τετάρτην γραμμὴν ἀναγινώσκεται δις τὸ ὄνομα ΑΝΤΟΣ, καταλληλοτέρην ἀναπλήρωσιν τῆς καταλήξεως ἀντος ἐπὶ κυρίων ὀνομάτων δὲν εὗρισκω τοῦ Διό]φαντος· ἀναφέρονται δὲ ἐνταῦθα οὕτω δύο ὁμόνυμοι Διόφαντοι, ὁ εἰς ναύαρχος, ὁ ἕτερος τριήραρχος, ἀμφότεροι δὲ ἔπεσον ἐν τῇ μάχῃ, περὶ ἧς ἀναφέρει ἡ ἐπιγραφή. Πλείστοι Διόφαντοι ἀναφέρονται εἰς τοὺς ἀρχαίους συγγραφεῖς καὶ εἰς τὰς γνωστὰς μέχρι τοῦδε ἐπιγραφάς, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα εἶναι μακρὸν νὰ ἀναφέρωμεν ἐνταῦθα. Οἱ ἀρχαιότεροι τῶν μέχρι τοῦδε γνωστῶν εἶναι ὁ υἱὸς τοῦ Θεμιστοκλέους, καὶ ὁ κατηγορήσας τὸν δίκαιον Ἀριστείδην ἐπὶ καταχρῆσει, καὶ ὁ ἄρξας τὴν ἐπώνυμον ἀρχὴν ἐν Ἀθήναις κατὰ τὸ Β'. ἔτος τῆς 96 Ὀλυμπιάδος, ἀλλ' οὐδεὶς τούτων δὲν ἀναφέρεται ἀπὸ τοὺς σωζομένους συγγραφεῖς ὡς στρατιωτικός· ὁ μόνος, ὅστις ὡς στρατιωτικὸς ἀναφέρεται κατὰ τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν ἡ παρούσα ἐπιγραφή ἐγράφη εἶναι ὁ Διόφαντος ἐκεῖνος, ὅστις ἐξιστορεῖτο ὅτι ἦν, διαφέρων ἀρετῇ καὶ ἀγχινοῖα στρατηγικῇ, καὶ δὲ μετὰ Λαμίου τοῦ Σπαρτιάτου αἷτιος ἐγένετο νικῆσαι τὸν Νεκτεναβῶ τοὺς Πέρσας ἐν τῇ Αἰγύπτῳ εἰσβαλόντας μετὰ τοῦ Ἀρταξέρξου. [Διόδ. Σικελ.]. Εἰς τὴν πέμπτην γραμμὴν ἄρχεται ὁ κατάλογος τῶν φονευθέντων ἀπὸ τὴν Ἐρεχθεῖδα φυλὴν· πρῶτος δὲ ἀναφέρεται ὁ Θεόξενος.

Κ. Σ. Πιττάκης.

· ΥΤΨΑΝΕΘ · Κ
Ι ΚΑΡΙΕΥΣ

Βούτης ἀνέθ[η]κ[εν]
Ἰκαριεύς

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη εἶναι γεγραμμένη ἀρχαίως Ἀττικοῖς γράμμασιν ἐπὶ Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Εὐρέθη τὸ 1831 πρὸς τὸ νότιον τοῦ Ἐρεχθείου. Εἶναι ὕψους 270|0, πλάτους 40 0|0, καὶ πάχους 15 0|0. Ἐπὶ τοῦ Βάθρου τούτου ἵστατο τὸ ἀνάθημα, τὸ ὁποῖον ὁ Βούτης Ἰκαριεύς τὸν Δῆμον ἀνέθεσε πιθανῶς τῷ Ναῶ τῆς Πολιάδος Ἀθηνᾶς. Ὁ Πausanias λέγει, ὅτι ἐντὸς τοῦ Ἐρεχθείου ἦν καὶ Βωμὸς Ἡρώος Βούτου. [Πaus. Ἀττ.]. Ὁ δὲ Σοῖδ. λέγει, ὅτι ἐκ τοῦ γένους τούτου καθίσταντο ἱερεῖς τῇ Πολιάδι, ἐπειδὴ, κατὰ τὸν Φώτιον, τὸ γένος αὐτοῦ ἦν γνήσιον Ἀττικόν, διὸ καὶ τῇ Πολιούχῃ τῶν Ἀθηνῶν ἐκ τούτου ἱερεῖς καθίσταντο. Παρατηρητέον ἐνταῦθα, ὅτι καὶ τοὶ κατὰ τὴν ἀρχαίαν γραμματικὴν γεγραμμένη ἡ ἐπιγραφή αὕτη, ἡ δίφθογγος τῆς ΟΥ ὁλοσχερῶς ἐνταῦθα γέγραπται, καὶ οὐχὶ ὡς εἰς ἄλλας τοῦ αὐτοῦ χρόνου τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ἐποχάς, καὶ κυρίως εἰς τὰς πρὸ τῆς γραμματικῆς τοῦ Εὐκλείδου, ἐνθα τὸ Ο μόνον ἀποτελεῖ τὴν δίφθογγον ΟΥ. Περὶ δὲ τοῦ Δήμου Ἰκαρίου, περὶ τοῦ ὁποίου δὲν ἀναφέρει εἰς τὸ περὶ Δήμων τῆς Ἀττικῆς σύγγραμμά του, οὐδ' αὐτὸς ὁ Κ. Λῆκ, θέλομεν δόσει τὰς δυνατὰς πληροφορίας περὶ τούτου ἐν τῷ περὶ Δήμων τῆς Ἀττικῆς συγγράμματι ἡμῶν, τὸ ὁποῖον ἐλπίζομεν ὅσον οὕτω νὰ δημοσιεύσωμεν.

Κ. Σ. Πιττάκης.

ΝΕΙΟΕ
ΣΤΑΜΑΣ
ΥΕ:Φ Α' ΑΚ'

μνημείου ἐξ οὗ παιδὸς
σῆμα τεύξε
.. υη : Φαί[ε]ακι

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη εἶναι γεγραμμένη ἀρχαίως Ἀττικοῖς γράμμασιν ἐπὶ θραύσματος Βάθρου λίθου κισσῆρεως. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1822 εἰς τὰς πρὸς τὸ Ἀνατολικὸν μέρος τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας, εἰς τὸν τόπον ἐνθα ἐν τῇ πολιορκίᾳ ἐνταφιάζοντο οἱ Τούρκοι. Τὸ ὕψος αὐτῆς ἦν δακτύλων ἑπτὰ, τὸ μῆκος ἐνὸς καὶ ἡμίσεως Ἀγγλικοῦ ποδός, καὶ τὸ πᾶχος δακτύλων ἑνδεκα. Ἡ πλάξ ἦτον ἀκρωτηριασμένη ἐκ τοῦ δεξιοῦ καὶ ἀριστεροῦ μέρους αὐτῆς· ἐκ δὲ τοῦ ἄνω καὶ κάτω μέρους ἦτο σῶα. Ἐκ τοῦ σωζομένου μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι αὕτη ἦτο σῆμα μνημείου τινός, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ἦν Φαίαξ. Ἐκ δὲ τῆς δευτέρας γραμμῆς **SAMA** Δωρικῶς γεγραμμένον, εἰκάζομεν ὅτι ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἦν ἀνάθημα ἐν Ἀκροπόλει κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους, καθ' οὓς ἐν Ἀθήναις ἐπικρατοῦσεν ὁ Δωρικὸς ἰδιωτισμὸς. Ὄνομα Φαίαξ ἀπαντᾷται εἰς τε τοὺς ἀρχαίους συγγραφεῖς καὶ εἰς τινὰς ἐπιγραφάς. Φαίαξ ἦν ὁ ἐρίσας τῷ Ἀλκιβιάδῃ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἐρασιστράτου. [Πλ. Β'. Ἀλκ. καὶ Νικ. Πλάτ. ἔθ. Θουκ. Β. 5], καὶ ὁ Νεοπτολέμου Τήνιος, καὶ ὁ Ῥήτωρ, ὃς δεινὸς ἐλέγετο εἶναι, καὶ ἄλλοι, ἀλλ' οὗτοι εἰσὶ μεταγενέστεροι τῶν χρόνων τῆς ἐπιγραφῆς μας. Ὁ πλησιάζων δὲ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἦττον κατὰ τε τὴν ἀρχαιότητα τοῦ Βάθρου τῆς ἐπιγραφῆς μας, [εἶναι γὰρ τοῦτο πωρίνου λίθου, ὡς εἵπομεν, καὶ τὰ ἐκ πωρίνου λίθου ἔργα ἐν Ἀκροπόλει εἶναι τὰ ἀρχιότερα, ἢτοι τὰ πρὸ τῶν Μηδικῶν χρόνων] ὡς ἐκ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν γραμμάτων καὶ τοῦ τρόπου τοῦ Βουτροφηδόν, εἰκάζω, ὅτι εἶναι ὁ Φαίαξ ὁ Ποσειδῶνος καὶ Κερκύρας τῆς Ἀσωποῦ, ὡς Ἑλλάνικος φησὶν ἐν ἱερῶν Ἀ. [Διόδ. Σικ. Στεφ. Εὐζ. Ὀδ.] τοῦτον ὁ Θεσπεύς ἔλαβε πρῶτον ὅτε μετὰ τῶν Ἡϊθέων ἐς Κρήτην ἐπλευσε· διὸ καὶ Ἡρώων τούτου Φαληρεῖ ἀνέστησαν. [Πλούτ. Β. Θ.] Πιθανώτατα καὶ εἰς τὴν Ἀκρόπολιν Ἡρώων καὶ Σῆμα τούτου ἵστατο, ὥσπερ ἐν Φαληρεῖ, τὸ ὁποῖον οἱ Ἀθηναῖοι, κατὰ τοὺς χρόνους τῶν Μηδικῶν, ἢ καὶ πρὶν, ἀνέστησαν, ὅτε καὶ τὸ πρὸς τὸν Θεσέα ἀπαιτούμενον σέβας ἐγνώρισαν, καὶ ἤρξαντο τιμᾶν ὡς Ἡρώα τοῦτον.

Κ. Σ. Πιττάκης.

ΚΑΤΕΝ
ΕΣΕ

δε]κάτην
ἀνέθ]ησε

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη εἶναι γεγραμμένη ἀρχαίως Ἀττικοῖς γράμμασιν ἐπὶ Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Εὐρέθη τὸ

1831 εἰς τὰς πρὸς τὸ Δυτικὸν τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου ἦν δακτύλων δύο, καὶ τὸ μῆκος δακτύλων τεσσάρων. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ἐξάγεται, ὅτι ἐπὶ τοῦ Βάθρου τούτου ἴστατο ἀνάθημά τι, τὸ ὅποιον ἐκ τῆς δεκάτης τῶν λαφύρων ἀνέθεσαν οἱ Ἀθηναῖοι τῇ Πολιούχῃ Παλλάδι. Τοιαῦτα ἀναθήματα ἐκ τῆς δεκάτης τῶν λαφύρων ἀναφέρονται παρὰ τοῖς ἀρχαίοις πολλὰ· τὰ ἀξιολογώτερα δὲ ἦσαν, ἢ ἐκ τῆς δεκάτης τῶν λαφύρων τῆς ἐν Μαραθῶνι μάχης πρόμαχος, καὶ τὸ ἐκ τῆς δεκάτης τῶν λαφύρων τῆς κατὰ Βοιωτῶν καὶ Χαλκιδέων νίκης τῶν Ἀθηναίων ἄρμα, ἀμφοτέρω χάλκινα. [Παυσ. Ἀττ.].

Κ. Σ. Πιττάκης.

1118.

.. . TR I O I	Ἑρέ]τριοι
. R I Σ T I O N	Ἀ]ριστίων
ΘΕΝ Π Ο Ν I O N	. ενρωνίων
. ΥΚΙΝΟΣ	Δ]υκίνος
5 ΑΝΑΗΙΤΑΣ	5 Ἀναξίλας
. ΕΡΚΕΤΟΣ	Δ]έρκετος
ΕΜΕΝΕΣ	. εμένης

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη εἶναι γεγραμμένη Ἀττικοῖς γράμμασιν ἐπὶ πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ἦρον αὐτὴν τὸ 1832 εἰς τὰς κατὰ τὸ Βόρειον τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι δακτύλων ὀκτώ, τὸ πλάτος δακτύλων ἑνδεκά, καὶ τὸ πάχος ὡσαύτως. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι κατάλογος φονευθέντων ἐν τινὶ μάχῃ. Τὴν πρώτην γραμμὴν, ἥς σῶζονται ἐπὶ τῆς πλακὸς TR I O I ἀνεπλήρωσα εἰς Ἑρέ]τριοι, διότι τὰ παρακατιὸν ὀνόματα δὲν μοὶ φαίνονται καθαρὰ Ἀθηναϊκά. Τὸ Ο καὶ ὡς Ω καὶ ὡς Θ ὅλα ἐνταῦθα φέρουσιν ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν μίαν στιγμὴν ὡς εἰς τὴν ἐπιγραφὴν ὑπ' ἀριθ. 166 τῆς συλλογῆς τοῦ Βοιχίου.

Καὶ τῷ ὄντι καὶ τὰ εἰς τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην [τῆς συλλογῆς τοῦ Βοιχίου] ὀνόματα δὲν ἔχουσιν Ἀττικὸν τύπον. Φαίνεται ὅτι ὁ κατάλογος τῶν ὀνομάτων τῆς ἐπιγραφῆς μας εἶναι τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων, οἵτινες ἐν τινὶ μάχῃ ὑπὲρ τῶν Ἀθηναίων πολεμοῦντες ἔπεσον, διὸ ὁ Δῆμος τῶν Ἀθηναίων ἐτίμησεν αὐτοὺς, κατατάξας τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐν τοῖς καταλόγοις ἐκείνοις, ἐν οἷς ἦσαν τῶν ὑπὲρ τῆς ἑαυτῶν Πατρίδος πεσόντων Ἀθηναίων.

Εἰς τὴν πέμπτην γραμμὴν τὸ Λ ἀπαντᾶται οὐχὶ ὡς τὸ σύνθημα πρὸ τῆς τοῦ Εὐκλείδου γραμματικῆς Λ οὕτω Λ γεγραμμένον, ἀλλ' οὕτω Ι ὡς ἀπαντᾶται καὶ εἰς τὴν ῥηθεῖσαν ἐπιγραφὴν τῆς συλλογῆς τοῦ Βοιχίου, τὸ δὲ Ξ, γεγραμμένον καθέτως Η εἶναι πρωτότυπον τοῦ μετὰ ταῦτα παραδεχθέντος τύπου, οὕτω Ξ γεγραμμένου ὀρίζοντως. Τὰ ὀνόματα Ἀριστίων, Δυκίνος, Ἀναξίλας, Δέρκετος ἀπαντῶνται καὶ εἰς ἄλλας ἐπιγραφάς· τὸ δὲ ὄνομα Δ]ημένης πρώτην φορὰν εὑρίθαι ἐνταῦθα, ἀν' ἣ ἀναπλήρωσις ἦναι εὐτυχής.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1119.

NE	. . νε .
ΞΟΠ	. . ροπ . .
ΙΟΔΑΙ	οδαι
ΝΟΥΤ . ΥΙ	νουτ . υι
5 ΙΑΙΟΝΠΕΙ	5]αίων Πεισ[άνδρου ἀναγράψαι τὸ ψήφισμα
ΙΝΕΙΣΤΕΙΕΣ	ἐν λιθ]ίνῃ στῆλῃ
ΙΔΕΕΝΤΙΑ . Ρ	στῆσαι δὲ ἐν τῇ Ἀ[κ]ρ[οπόλει

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη εἶναι γεγραμμένη Ἀττικοῖς γράμμασιν ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ἦρον αὐτὴν τὸ 1832 εἰς τὰς κατὰ τὸ Δυτικὸν τοῦ Ἑρεχθείου ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Εἶναι ὕψους 46 0/0, πλάτους 27 0/0, καὶ πάχους 15 0/0. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι τὸ κάτω μέρος ψηφίσματος. Ἡ πλάξ ἦτον ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα αὐτῆς τὰ μέρη· πρὸς τὰ κάτω τῆς πλακὸς φαίνεται, ὅτι τελειώνει τὸ ψήφισμα, διότι εἶναι κενὸν τὸ μέρος τῆς πλακὸς, ἥτοι ἀνευ γραμμάτων.

Κ. Σ. Πιττάκης.

Α Τ Ε
Ι Τ Μ Λ
Λ Ω

δεκ]άτη[ν
ιτ . . .
γω

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη εἶναι γεγραμμένη ἀρχαίως Ἀττικοῖς γράμμασιν ἐπὶ Βάθρου παρίνου λίθου. Ἦρον αὐτὴν τὸ 1832 εἰς τὰς πρὸς τὸ Ἀνατολικὸν τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Εἶναι ὕψους δακτύλων 6, πλάτους δακτύλων 4, καὶ πάχους δακτύλων 5. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι ἐπὶ τοῦ Βάθρου τούτου ἴστατο ἀνάθημά τι.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1121.

ΑΙΘΕΟΔΟΤΟ
ΟΙΑΓΑΡ+ΕΝ
ΣΕΝ

τοῦ δεῖνος καὶ Θεοδότου
τῇ Θε]ῳ Ἀπαρχῇ
ὁ δεῖνα ἐποίη]σεν

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη εἶναι γεγραμμένη Ἀττικοῖς γράμμασιν ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Ἦρον αὐτὴν τὸ 1832 εἰς τὰς πρὸς τὸ Ἀνατολικὸν τῶν Προπυλαίων ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ μήκος τοῦ Βάθρου ἦν ἐνὸς ποδὸς, τὸ πλάτος δέκα δακτύλων. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι ἐπὶ τοῦ Βάθρου τούτου ἴστατο ἀνάθημά τι τοῦ τε Θεοδότου καὶ ἄλλου τινός, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα δὲν φαίνεται. Τὸ ἀνάθημα δὲ τοῦτο ἦτον ἀπαρχή, τὸ δὲ ἔργον λόγου ἄξιον, ὡς δυνάμεθα νὰ εικάσωμεν τοῦτο ἀπὸ τὴν σημείωσιν τοῦ ὀνόματος τοῦ τεχνίτου, διότι, ἂν τὸ ἔργον δὲν ἦτο λόγου ἄξιον, ὁ τεχνίτης δὲν ἤθελε σημειώσῃ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Τὸ μόνον ὄνομα, τὸ ὁποῖον σώζεται εἰς τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην, εἶναι Θεόδοτος, τὸ ὄνομα τοῦτο ἀπαντᾷται συνεχῶς εἰς τε τοὺς παλαιούς συγγραφεῖς καὶ εἰς ἐπιγραφάς· δὲν δυνάμεθα ὅμως νὰ εικάσωμεν τίς ὁ Θεόδοτος οὗτος τῆς ἐπιγραφῆς μας· ὡς ἐκ τοῦ τρόπου τῆς ἀναθέσεως λέγομεν, ὅτι ἦν οὗτος εἰς τῶν στρατηγῶν καὶ τῶν νικησάντων ἐν πολέμῳ κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς πατρίδος αὐτοῦ.

Εἰς τὴν δευτέραν γραμμὴν τὸ Χ εἶναι οὕτω + γεγραμμένον ὡς ἀπαντᾷται καὶ εἰς ἄλλας παλαιογραφικὰς ἐπιγραφάς.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1122.

ΑΙΑΙΚΙ

Ἀθην]αία Κ[αλλιμόρφω

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη εἶναι γεγραμμένη ἐπὶ θραύσματος Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Ἦρον αὐτὸ τὸ 1832 Ἰουν. 4 πλησίον τοῦ Βάθρου ἔνθα ἴστατο τὸ ἄγαλμα τῆς Προμάχου. Τὸ ὕψος τοῦ τεμαχίου τούτου εἶναι 4 δακτύλων, τὸ πλάτος 10, καὶ τὸ πάχος 11. Ἐκ τοῦ σωζομένου μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι ἐπὶ τοῦ Βάθρου τούτου ἴστατο ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς ἐπικαλουμένης Καλλιμόρφου [ἂν ἡ ἀναπλήρωσις τῶν γραμμάτων ΚΙ τῶν φαινομένων εἰς τὸν λίθον εἶναι εὐτυχής]. Εἰς τὴν Ἀκρόπολιν μέχρι τοῦδε εὐτυχῶς σώζεται ἄγαλμα Ἀθηνᾶς, ἣτις δὲν φέρει καὶνὸν σύμβολον τῆς Πολεμικῆς Παλλάδος, ἀλλ' ὅπως φαίνεται Εἰρηνικῇ Θεᾷ, διὸ καὶ Καλλιμόρφον ταύτην ἐκάλεσαν. Τὸ ὕψος τοῦ ἀγάλματος τούτου εἶναι 95 0/0· ἴσως τὸ ἄγαλμα αὐτὸ ἴστατο ἐπὶ τοῦ Βάθρου τούτου, διότι τῷ ὄντι κατὰ τὸ μέρος, ἔνθα ἴστατο ἡ Πρόμαχος εὐρέθησαν ἀμφοτέρω τό τε ἄγαλμα καὶ τὸ Βάθρον.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1123.

ΑΡ	ΙΣ	ΤΟ	ΚΡ	ΑΤ
ΣΚ	ΕΛ	ΙΟ		
ΑΝ	ΕΟ	ΗΚ	ΕΝ	
ΝΙ	ΚΗ	ΣΑ		
ΚΕ	ΚΡ	ΟΠ	Ι	
ΕΝ	ΕΟ	Ρ		
	Ι			

Ἀριστοκράτ[ης
Σκελίω[νος
Ἀνέθηκεν
νικήσα[ς
Κεκροπί[δας
ἐν ἐορ[τῇ
Πυθ]ί[ων

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη γέγραπται Ἀττικοῖς γράμμασιν ἐπὶ σπονδύλου στήλης λίθου Πεντελησίου. Ἦρον αὐτὴν

τὸ 1832 Ὀκτωβρ. 25 πρὸς τὸ Δυτικὸν μέρος τοῦ Ναοῦ Ἀθηνᾶς τῆς Ἀρχηγέτιδος, κοινῶς καλουμένου Πύλη τῆς Ἀγορᾶς, εἰς τὸ ἐλαιοτριβεῖον τοῦ Μ. Τρικαλιανοῦ, νῦν δὲ οἰκία τοῦ Φωτίου, καὶ ἐδημοσίευσεν αὐτὴν τὸ 1835 εἰς τὸ σύγγραμά μου, ἐπιγραφόμενον Anciennes Athènes, καὶ ἔδειξα τὸ μνημεῖον τοῦτο εἰς τὸν Κ. Α. Παγκαθῆν τὸ 1842, ὅστις καὶ τὸ ἐδημοσίευσεν ἐκ νέου τὸ 1842 (1). Δὲν ἠθέλαμεν δημοσιεύσει καὶ ἡμεῖς πάλιν τὴν αὐτὴν ἐπιγραφὴν, ἂν δὲν ἐθεωρούσαμεν ὅτι αὕτη συντείνει εἰς τὸν προσδιορισμὸν θέσεως τινὸς τῆς ἀρχαίας τοπογραφίας τῶν Ἀθηνῶν (2). Δύο γράμματα εἶναι ἐγχαραγμένα εἰς ἐκάστην ῥάβδωσιν τοῦ κίονος· ὁ τρόπος οὗτος τῆς γραφῆς δεικνύει, ὅτι ἐπ' αὐτοῦ ἴστατο τρίπους, καὶ τοῦτο ἀναφέραμεν ἐν τῇ περιγραφῇ τῶν Ἀθηνῶν, ὁ δὲ τρίπους αὐτὸς, ὅστις ἦν καλὸν ἀνάθημα τοῦ Ἀριστοκράτους, ἦν ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Πυθίου Ἀπόλλωνος, ὡς λέγει ὁ Πλάτων ἀκαὶ μαρτυρήσουσί μοι· ἐὰν βούλῃ Ἀριστοκράτης ὁ Σκελλίου οὐ αὖ ἐστὶν ἐν Πυθίου τοῦτο τὸ καλὸν ἀνάθημα. [Πλάτ. Γοργ.]. Ὁ Ἀριστοκράτης οὗτος εἶναι ὁ φίλος, καὶ συστράτηγος γε- νόμενος τοῦ Ἀλκιβιάδου εἰς τὴν ἐν Ἀργινοῦσαις μάχην, ὃν οἱ Ἀθηναῖοι τὸ 3 ἔτος τῆς 93 Ὀλυμπιάδος ἐφό- νευσαν, ὡς συναμελήσαντα τὰ ναυάγια τῶν ὑπὲρ Πατρίδος ἐν τῇ μάχῃ ταύτῃ ἀρίστως πεσόντων. Ὁ δὲ Νεὸς τοῦ Πυθίου Ἀπόλλωνος ἦν ἐκεῖ, ἔνθα τὸ ἄγαλμα τοῦ θεοῦ τούτου ἵστατο, τὸ ὅποιον ἦν ἀντιγύσιον τοῦ ἐν Σάμῳ περιεργωτάτου ἀγάλματος, περὶ οὗ ἀνέφερον ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 9 ἐπιγραφῇ,

ANTISTASIOS
SAMIO

ἡ δὲ θέσις τοῦ Ναοῦ τούτου εἶναι οὐ μακρὰν τοῦ ἐλαιοτριβεῖου ἔνθα νῦν εὑρίσκεται ἡ παρούσα ἐπιγραφὴ μας· μετεκόμισαν δὲ ἐνταῦθα ἐκ τοῦ Ναοῦ αὐτὴν κατὰ τὸ 1720 περίπου, ὅτε τὸ ἐλαιοτριβεῖον ὠκοδόμησαν, ἵνα χρησιμεύσῃ ὁ σπόνδυλος οὗτος εἰς βαρύνει αὐτοῦ.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1124.

	Ε . . . Ο . . .		Ε . . . Ο . . .
	Ε . . . Ι Κ Ρ Α Τ		Ἐ[λπιδ]ικράτ[ης
	Η Ι . Ρ . Π Ο Ι		Ἰ[ε]ρ[ο]ποιο[ι
5 Ο . Λ .	5 Ο . γ .
	. . . Τ Ε Α τεα . .
	Ε Ε Λ Ε Ι Ι Κ Ρ Α Τ		. . . γηλικράτ[ης
	Ε Υ Ρ Ι Θ Ε Ι Δ .		Εὐριθείδ[ης
	. . Τ Ρ Α Τ Ο Ν . .		Σ]τρατόν[ικος
10	. . Ε Ι Σ Τ Α Λ Ο Σ	10	Ἀρ]είσταγος
	. . . Λ Ρ Α Ι Ο Σ		. . . γραῖος
	. . . Ε Α . . . Δ		. . . εα . . .
 Ε Σ . Σ ες .ς
15	. Λ Ι . Ι Α . . .	15	γί . ια . .
	Ν Ι . Λ . Λ . Ι		Νι[κ]αγ[έννης
	Ε Υ \ Ι Κ Ι \ .		Ευδικίλ[ης
	Β Α Β Υ Κ Τ . .		Βάβυκτ[ος
	Α Μ Ο Ι Χ Α .		Αμοιχα .
20	Δ Ε Μ Ο Κ Λ Ε Σ	20	Δημοκλῆς

(1) Ἄλλ' ὁ Κύριος Α. Παγκαθῆς δημοσίευσας τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην, δὲν ἀνέφερε καὶ ὅτι προδημοσιεύθη παρ' ἐμοῦ, μ' ὅλον ὅτι ἐγὼ εὐχαρίστως τὸν ἔδειξα αὐτὴν, καθὼς καὶ πλείστας ἄλλας ἐπιγραφὰς, ὡσάκις μοι ἐζήτητε τοῦτο. Καὶ ὅλαι αἱ ἐπιγραφαί, ὅσας ἐδημοσίευσεν τὸ 1842 ἐν τῇ συλλογῇ αὐτοῦ τῇ ἐπιγραφομένῃ Antiquités Helléniques [Ἑλληνικαὶ Ἀρχαιοότητες] εἰσὶ προδημοσιευμέναι παρ' ἐμοῦ ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως. Τοῦτο ὁ Κ. Παγκαθῆς γνωρίζων καλλίστα ἐσιώπησεν.

(2) Φροντίζομεν νὰ μάθωμεν, ἂν ὁ Κ. Παῦλ Ροσσέτ, [τὸν ὅποιον ἐλθόντα εἰς τὴν πατρίδα μας ἐξεναγῆσχαμεν χάριν, ὡς πάντοτε ἐπράξαμεν τοῦτο μ' ὅλον τὸν πόθον καὶ εὐχρησίαν] μᾶς πιστεύῃ. Πρὸς ἀπάντησιν δὲ τῶν ὧν ἀνέφερε καθ' ἡμῶν τὸν λέγομεν, ὅτι καὶ πρὸς αὐτὸν καὶ πρὸς πάντα ἄλλον φερόμεθα μ' ὅλην τὴν εὐχρησίαν· δὲν γνωρίζομεν ἂν τὸν ἀπατή- σαμεν εἰς τί· ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κ. Παῦλ δὲν ἤθελε σφαλῇ ἂν ὁ ἐν Ἀθήναις ἀνταποκριτὴς αὐτοῦ δὲν ἐφιλοτιμεῖτο νὰ ἀμυρῶνῃ τὴν ὑπόληψιν τῶν ὁμογενῶν του διὰ τὰ ὑψώνῃ τὴν ἰδίαν του.

	ΗΕΦΑΙ / . .	Ἡφαι[στίων
	ΕΥΣΚΟΠΙ . . .	Εὐσκοπί[δης
	ΣΤΡΑΤΟΝ	Στράτων
	ΑΠΟΙΛΟΛΙ	Ἀπολλογ[ι . . .
25	ΣΟΚΛΕΣ .	25 Σωκλῆς
	ΝΑΥΣΙΤΕΛΕ .	Ναυσιτέλης
	ΦΙΛΟΝ	Φίλων
	ΜΙΔΕΣ	Μίδης
	ΑΝΔΡΟΚΛΕΙΔ	Ἀνδροκλείδ[ης
30	ΑΜΦΙΣΟΠΟΣ	30 Ἀμφίσωπος

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη εἶναι γεγραμμένη ἀρχαίως Ἀττικοῖς γράμμασιν ἐπὶ πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ἀντέγραψα αὐτὴν τὸ 1820, ὅτε ἡ πλάξ αὕτη ἦτον ἐντοιχισμένη εἰς τὸν φεγγίτην τοῦ ἁγίου Βήματος τῆς Ἐκκλησίας ἀγία Παρασκευῆ, καὶ ἡ στενοχωρία τοῦ τόπου, καὶ ὁ φόβος τῶν τότε Τούρκων μὲ ἐμπόδισαν νὰ ἀντιγράψω αὐτὴν ὅσον ἐνεστί προσεκτικῶς, διότι αἱ τότε περιστάσεις δὲν μὲ ἐσυγχώρουν νὰ διατρίψω πολὺν χρόνον εἰς τὴν ἀντιγραφὴν [ὅσοι ἐδοκίμασαν ἐν Ἑλλάδι ὄντες τὰ δεινὰ τῆς Τουρκικῆς δυναστείας ἐννοοῦσι τί γράφω]. Ἡ Ἐκκλησία αὕτη μετὰ τὴν ἐπανάστασιν κατεστράφη, καὶ ἡ πλάξ χρησιμεύουσα μετὰ ταῦτα εἰς ἄλλην χρῆσιν, καὶ ῥιπτομένη ἐδῶ καὶ ἐκεῖ συνέτεινεν ἵνα ἐξαλειφῶσι τινὰ τῶν γραμμάτων αὐτῆς· [ἐξηγοῦμεθα ταῦτα διὰ νὰ μάθωσιν οἱ Κύριοι ἐκεῖνοι, οἵτινες λαμβάνοντες καθαρὸς τοὺς λίθους, καὶ ἐν ἀνέσει ἀντιγράφοντες νομίζουσιν, ὅτι τοιαύτη εὐκολία ἦτο καὶ εἰς τοὺς πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως χρόνους· ὅθεν μεμψιμοιροῦσι καὶ εἰς τὰ μικρότερα]. Ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἦν πρότερον οὐ μακρὰν τοῦ Μητροῦ [Ἰπαπαντῆ] (1), μετεκομίσθη ἐκεῖθεν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἀγία Παρασκευῆ· ἔνθα πρῶτον τὴν ἀντέγραψα τὸ 1820· ταύτην δὲ ἀνευρὼν πάλιν εἰς τινὰ οἰκίαν τὴν δημοσιεύω τοιαύτην ὅποια ὑπάρχει. Ἡ πλάξ εἶναι ὕψους 56 0|0, πλάτους 30 0|0, καὶ πάχους 10 0|0. ἄμφοτέρωθεν εἶναι πελεκημένη ἵνα σχηματισθῇ ἐν εἰδεί ἡμικίονου, ὡς συνεπιζῶσι νὰ μορφώσῃ τὰς πλάκας, αἱ σταίνουσιν εἰς τὴν διαίρεσιν τοῦ φεγγίτου τῶν Ἐκκλησιῶν ἐν Ἑλλάδι, τοῦ ἀνατολικοῦ δόγματος. Πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ κάτω μέρη τῆς πλακὸς φαίνεται γραμμὴ ἐγχαραγμένη ἐπὶ τῆς πλακὸς, προβαίνει δὲ αὕτη μέχρι τῆς 20 γραμμῆς τῆς ἐπιγραφῆς· τὸ ἀνώτερον μέρος ἐξηλείφθη ἀπὸ τὴν σμίλην τοῦ λιθουργοῦ, ὅστις τὴν μετεχειρίσθη διὰ τὴν Ἐκκλησίαν· πρὸς τὰ ἀριστερὰ τῆς γραμμῆς ταύτης φαίνονται τὰ γράμματα,

Σ
Σ
Α

τὰ ὅποια δεικνύουσιν, ὅτι εἰς τὸ μέρος τοῦτο τῆς πλακὸς ἦν ἕτερος κατάλογος ὀνομάτων. Τὴν 3 γραμμὴν ἕως αὐτῆς φαίνονται τὰ γράμματα Ε . . . ἰκράτης ἀνεπλήρωσα εἰς Ἑ[λπιδ]ικράτης. Τὰ ὀνόματα Εὐριθίδης, Βά-

(1) Ὑπῆρχε πρὸ τῆς ἐπανάστασεως παράδοσις μεταξὺ τῶν γερόντων ἐν Ἀθήναις, ὅτι εἰς τὴν Ἐκκλησίαν Ἰπαπαντῆ ὑπῆρχον πολλαὶ πλάκες μαρμαρίναι καὶ ἄλλοι λίθοι, καὶ ὅτι πολλοὶ ἄνθρωποι ἐπῆραν ἀπ' ἐκεῖ τοιοῦτους λίθους καὶ τοὺς μετεκόμισαν εἰς ἄλλα μέρη τῆς πόλεως πρὸς χρῆσιν διαφόρων ἔργων. Λέγεται πρὸς τοῦτους ὅτι, ὅταν εἰσβολαὶ βαρβαρικαὶ ἐγένωντο κατὰ τῆς πόλεως, καὶ τάγματα ἀνδρῶν θηρωδῶν ἐπέπιπτον ἐν τῇ Ἀττικῇ ἀρπάζοντες τὸ πικαιτύχον, [τοὺς θηριώδεις δὲ τοῦτους ἄνδρας οἱ τότε Ἀθηναῖοι ἐκάλεον Φούτζας]. Οἱ τότε κάτοικοι τῆς πόλεως τὸ ὑπὸ τὸ Βόρειον κατωφερὲς μέρος τῆς Ἀκροπόλεως ἐπεριτείχισαν διὰ λίθων παντοίων, [οὓς ἔλαβον βεβαίως ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν μνημείων] καὶ ἐντὸς αὐτοῦ κατεῖχον, μὴ οὕτως ἱκανῶς εὐρυχώρου τῆς Ἀκροπόλεως νὰ ἐμπεριλάβῃ ὅλους τοὺς κατοίκους λείψανα τοῦ περιφράγματος τούτου ἀνεκαλύφθησαν εἰς τὰς πρὸ δύο ἐτῶν ἀνασκαφῆς τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας. Τὸ περιφράγμα τοῦτο ἐκ παντοίων λίθων ἀρχαίων οἰκοδομῶν ἄρχεται ἀπὸ τὴν βᾶσιν τοῦ Προμαχώνου· τοῦ ἐπὶ τῆς Κλεψύδρας· τὴν παράδοσιν ταύτην συνοικισμοῦ ὑπὸ τὴν Ἀκρόπολιν τὴν βεβαιώνουσι καὶ πολλὰ ἄλλα ἔχνη οἰκιῶν ὄντα ὑπὸ τοὺς βράχους αὐτῆς· τῆς Ἀκροπόλεως, καὶ ἐτι μᾶλλον ἀποδεικνύουσιν αἱ ἀνασκαφαί, αἱ ἐνεργηθεῖσαι πρὸ τεσσάρων ἐτῶν ἐντὸς καὶ ἔκτος τοῦ Ὁδείου Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ· ἐντὸς τῆς σκηνῆς τοῦ μνημείου τούτου ἀνευρέθησαν τέσσαρες πῖθοι ὕδατος, εἰς οὓς οἱ κατοικοῦντες ἐντὸς τοῦ Ὁδείου ἐσύναζον τὰ ὕδατα τῶν βροχῶν πρὸς πόσιν αὐτῶν· εἰς τὰ ἔσω τοῦ τοίχου τοῦ αὐτοῦ οἰκοδομήματος εὐρέθησαν ἐντὸς τῶν ἐκεῖ ναίσκων [niches], ἐστὶναι πυρῶν, [παραφωτῖαι] ἀπόπατοι, καὶ πῶν ἄλλο ἔχνος κατοικιῶν ἀνθρώπων, οἵτινες διὰ τὸν φόβον ἐπιδρομῶν βαρβαρικῶν κατοικοῦσαν ἐντὸς τοῦ ὑπὸ τὴν Ἀκρόπολιν τούτου περιφράγματος, ὅντες ὑπὸ τὴν σκέπην καὶ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς Ἀκροπόλεως. Τὰ διάφορα στρώματα τῆς γῆς, τὰ ὅποια ἀνευρέθησαν, ὅτε τὸ μέρος ἔνθα ἡ σκηνὴ τοῦ Ὁδείου τούτου ὑπῆρχεν, ὅτε αὕτη εἰς βάθος περὶ τοῦ δώδεκα πιδῶν ἀνεσκάφη, ἀπὸ τῆς σημερινῆς ἐπιφανείας μέχρι τοῦ ἐδάφους τοῦ Ὁδείου, μαρτυροῦσι τὴν δι' αἰῶνας ὁλοκληρὴν κατ' ἀνάγκην κατοικίαν, ἐν τῷ βαθυτάτῳ τούτῳ καὶ κοίτῳ μέρει, τῶν κατοίκων τοῦ μεσαιῶνος τῆς ὥραιας ταύτης γῆς τῆς Παλλάδος· θέλομεν ἀναφέρει πάντοτε πᾶν ὅτι ἐκ νεότητος ἡμῶν φιλοπόνως ἐπληροφρήθημεν.

Ευκτος, Εὐσκοπίδης, Μίδης, Ἀμφίσωπος, καὶ τινὰ ἄλλα πρῶτην φορὰν ἀπαντῶνται ἐνταῦθα. Ὁ κατάλογος οὗτος ἴσως εἶναι κατάλογος ἱεροποιῶν, ἂν τὴν 4 γραμμὴν ὀρθῶς ἀνεγνώσαμεν. Καταλόγους ἱεροποιῶν ἔχομεν νὰ δη-
μοσιεύσωμεν καὶ εἰς ἄλλας ἐπιγραφὰς ἐπομένως.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1125.

ΙΙΙΗ Χ Π Η Η Δ Ρ Υ Ι Ν Ο Ν Κ Π Υ Ι Ν Ο Ν Κ Α Ι Ο Ι Κ Ι Α Ε Ν
 Κ Α Ι Π Ι Θ Ο Ι Π Ι Ι Ε Ν Τ Ε Ι Ο Ι Κ Ι Α Ι
 Η Η Η Δ Δ Δ Π Κ Υ Δ Ι Μ Α Χ Ο Ν Σ Ο Λ Ο Ν Α Δ Ε Ι Μ Α Ν Τ Ο
 Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Σ Υ Μ Π Α Ν Π Π Π Π Π
 5 Α Δ Ε Ε Π Ρ Α Θ Ε Ε Π Ι Τ Ε Σ Ε Ρ Ε Χ Θ Ε Ι Δ Ο Σ Ε Β Δ Ο Μ Ε Σ Π Ρ Υ Τ Α Ν Ε Υ Ο Υ Σ Ε Σ
 Α Μ Ε Ι Ι Ο Ν Ο Σ Ε Β Δ Ο Μ Ε Ι Ι Σ Τ Α Μ Ε Ν Ο Α Χ Ε Ι Ο Χ Ο Τ Ο Α Ι Κ Ι Β Ι Α Δ Ο Σ Κ Α . .
 Π Π Η Δ Δ Δ Π Ε Ι . Ο Σ Α Ν Ε Ρ
 Ε Ν Α Τ Ε Ι Φ Θ Ι Ν Ο Ν Τ Ο Σ Α Σ Χ Α Ι Ν Ι Ο Ν Ο Σ Α Χ Ε Ι Ο Χ Ο Τ Ο Α Ι Κ Ι Β Ι Α Δ Ο
 Ι Ι Η Δ Δ Δ Μ Ε Σ Σ Ε Ν Ι Ο Σ Α Ν Ε Ρ
 10 Ε Κ Τ Ε Ι Φ Θ Ι Ν Ο Ν Τ Ο Σ Λ Α Μ Ε Ι Ι Ο Ν Ο Σ Α Δ Ε Ι Μ Α Ν Τ Ο Τ . Ι Ε Υ Κ Ο Λ Ο Φ
 Π Ι Ε Π Ι Κ Α Ρ Π Ι Α Τ Ε Σ Λ Ε Σ Ε Ν Ο Φ Ρ Υ Ν Ε Ι Ο Ι Ε Κ Ε Κ Ρ Ο .
 Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Σ Υ Μ Π Α Ν Η Η Η Π Δ Δ Π Π Π Π Π Π
 Τ Ο Ν Π Ε Ρ Ι Α Μ Φ Ο Τ Ε Ρ Α Λ Α Μ Ε Ι Ι Ο Ν Ο Σ Ε Κ Τ Ε Ι Φ Θ Ι Ν Ο Ν Τ Ο Σ
 Ε Υ Φ . Ε Τ Ο Τ Ι Μ Ο Θ Ε Ο Κ Υ Δ Α Θ Ε
 15 Ι Ι Η Π Ο Ι Κ Ι Α Ε Σ Σ Ε Μ Α Χ Ι
 Π Π Η Π Χ Ο Ρ Ι Ο Ν Ε Λ Λ Α Ν Ι
 Π Π Η Π Χ Ο Ρ Ι Ο Ν Ε Μ Μ Υ Ν . Ν . Τ Ο Σ Τ . Α . Κ . Α
 Ι Χ Ο Ρ Ι Ο Ν Φ Ι Δ Ι Α Ν Ο Υ
 Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Σ Υ Μ Π Α Ν Η Η Η Η . . Π
 20 Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Α Μ Φ Ο Τ Ε Ρ Ο Π Η Η Η Δ Ι Ι

[τά δε ἔπραθεν ἐπὶ τῆς Κεκροπίδος Πρυτανευούσης]

ΙΙΙΗ Χ Π Η Η δρυϊνὸν καὶ πύλων καὶ οἰκία ἐν
 καὶ πίθοι Π Π Π ἐν τῇ οἰκίᾳ .
 Η Η Η Δ Δ Δ Π Κυδίμαχο[ς] Σόλων Ἀδειμάντου
 Κεφάλαιον σύμπαν Π Π Π Π Π
 5 Τ]ά δε ἔπραθε ἐπὶ τῆς Ἐρεχθείδος ἐβδόμης Πρυτανευούσης
 Γ]αμηλιῶνος ἐβδόμη ἱσταμένου Ἀξιόχου τοῦ Ἀλκιβιάδου Σκα[μβωνίδου
 Π Π Η Δ Δ Δ Π Ἡλ[εῖ]ος ἀνὴρ
 δεκάτῃ ἐνάτῃ φθίνοντος Γα[μ]ηλιῶνος Ἀξιόχου τοῦ Ἀλκιβιάδου [Σκαμβωνίδου
 Ι Ι Η Δ Δ Δ Μεσσῆνιος ἀνὴρ
 10 εἰκοστῇ] ἑκτῇ φθίνοντος Γαμηλιῶνος Ἀδειμάντου τοῦ Λευκολο[φίδου
 Π Ι Ἐπικαρπία τῆς γῆς ἐν Ὁ[τρυνί]οι[ς] Κεκρο[πίδος]
 Κεφάλαιον σύμπαν Η Η Η Π Δ Δ Π Π Π Π Π
 Τῶν περὶ ἀμφοτέρα Γαμηλιῶνος ἐν τῇ φθίνοντος
] Εὐ[φι]λήτου Τιμοθέου Κυδαθη[ναίως]
 15 Ι Ι Ι Η Π οἰκία ἐς Σημαχι[δῶν]
 Π Π Η Π χωρίον ἐν Γαρ[γ]ητῶ
 Π Π Η Π χωρίον ἐν Μυρ[ρ]ινούντι ἀγρ[ο]ύς τ]ε καὶ οἰκία
 Ι χωρίον Φιδιανού
 Κεφάλαιον σύμπαν Η Η Η Η . . Π
 20 Κεφάλαιον ἀμφοτέρου Π Η Η Η Δ Ι Ι

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη γέγραπται Ἀττικοῖς γράμμασιν ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελῆσιου. Εὐρέθη τὸ 1834 Μαΐου 19 εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἀθαν. Σουρπιῶ, ἥτις εἶναι πλησίον τοῦ Βουλευτηρίου καὶ τοῦ Μητροῦ. Τὴν οἰκίαν ταύτην κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἡγόρασεν ὁ Κ. Γεώργ. Καντακουζηνός, καὶ ἔλαβε τὴν ὕλην ὅλην, κα-

κίς εἰς τε τοὺς παλαιοὺς συγγραφεῖς καὶ τὰς ἐκδεδομέναις ἤδη ἐπιγραφάς, ἀλλὰ Σόλων υἱὸς Ἀδεϊμάντου δὲν ἀπαντᾷται ἀλλαχοῦ ἐκτὸς τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης.

Εἰς τὴν 6 γραμμὴν ἀπαντᾷται τὸ ὄνομα Ἀξίοχου υἱοῦ τοῦ Ἀλκιβιάδου, τὸν δῆμον Σκαμβωνίδου, τοῦ ὁποίου τὰ κτήματα πωληθέντα εἰς δύο καιροὺς ἡγοράσθησαν τὰ μὲν πρῶτα παρὰ Ἡλείου τινός, τὰ δὲ δεύτερα παρὰ Μεσσηνίου τινός, ἦσαν δὲ οὗτοι ἀναμφιβόλως ἐκ τῶν μετοίκων. Ὄνομα Ἀξίοχος, Ἀ. εἶναι ὁ τοῦ Μεγάλου Ἀλκιβιάδου υἱός, οὗ ὁ Πλάτων διάλογον οὕτως ἐπιγραφόμενον συντάττει· Β'. Ἀξίοχος εἶναι ὁ συγγενὴς καὶ φίλος τοῦ Ἀλκιβιάδου, μεθ' οὗ ἐν Ἀδιδῶ ἔγημον Μεδοντιάδα τὴν Ἀβυδινὴν καὶ ξυμφεῖτην ταύτη. [Ἀθ. Δειπν.] Γ'. Ἀξίοχος εἶναι ὁ παρὰ τοῦ Σωκρατικοῦ Αἰσχίνου ἀναφερόμενος. [Σουῖδ. εἰς Ἀξίοχ.] Δ'. ὁ πατὴρ τῆς περιφήμου Ἀσπασίας· Ε'. ὅς τὰ μυστήρια ἐνέπαιξε σὺν τῷ Ἀλκιβιάδῃ. [Ἀνδ. περὶ Μυστηρ.] Ζ'. ὁ ἀρχαιότερος πάντων εἶναι ὁ πατὴρ τοῦ Κλεινίου, ὅς ἐγέννησε τὸν Ἀλκιβιάδην. Ὁ δὲ Ἀξίοχος οὗτος τῆς ἐπιγραφῆς μας ὁ Ἀλκιβιάδου εἶναι ἔγγονος τοῦ πρώτου Ἀξίοχου.

Εἰς τὴν 10 γραμμὴν ἀναφέρεται τὸ ὄνομα τοῦ Ἀδεϊμάντου τοῦ Λευκολοφίδου· χωρὶς νὰ μακρυγορῶμεν ἀναφέροντες πλείστους ἄνδρας φέροντας τὸ ὄνομα τοῦτο λέγομεν, ὅτι ὁ Ἀδεϊμάντος τῆς ἐπιγραφῆς μας ἀναφέρεται ἀπὸ τὸν Ξενοφῶντα, ὅτι ἐστάλη στρατηγὸς μετὰ τοῦ Ἀλκιβιάδου κατὰ τῆς Ἄνδρου, [Ξεν. Ἑλλ.] ἐπὶ Εὐκλήμονος ἄρχοντος. [Ἀ. ἔτος τῆς 93 Ὀλυμπιάδ.] Τοῦτον στρατηγοῦντα ἐπ' Αἰγὸς ποταμοῖς τῶν Ἀθηναίων ἐξωνήσαντο οἱ περὶ τὸν Λύσανδρον, διὸ καὶ μετὰ τοῦ Τυδέως τὸν ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς Σόλον τῶν Ἀθηναίων τῷ Λυσάνδρῳ λέγεται παραδοῦναι. [Παυσ. Μεσ. καὶ Φωκικά.] Τοῦτου οἱ Ἀθηναῖοι θάνατον καταγνῶντες καὶ τὰ κτήματα αὐτοῦ δημεύσαντες ἐπώλησαν. Ἐκ τοῦ μέρους τούτου τῆς ἱστορίας δύναται τις νὰ ἐννοήσῃ πόσον πολῦτιμος εἶναι ἡ ἐπιγραφή μας αὕτη, ἀναφέρουσα πράξεις τῆς κατὰ τὸν Ἀλκιβιάδην καὶ Λύσανδρον ἐποχῆς. Ὁ Ἀδεϊμάντος οὗτος ἐκωμωδεῖτο ἐπὶ πονηρίᾳ, κατὰ τὸν Σουῖδαν, ὅστις τὸν πατέρα αὐτοῦ καλεῖ Λευκόλοφον, καὶ οὐχὶ Λευκολοφίδην, ὡς ὁ Ξενοφῶν κατὰ τοῦ Ἀδεϊμάντου τούτου ἀνέφερε καὶ ὁ Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις, στίχ. 1512.

καὶ συμποδίσας
μετ' Ἀδεϊμάντου τοῦ Λευκολόφου
κατὰ γῆς ταχέως ἀποπέμψω.

Εἰς τὴν 11 γραμμὴν ἀναγινώσκειται ἐπικαρπία τῆς γῆς τῆς ἐν Ὀφρυνείῳ τῆς Κεκροπίδος. Ἡ λέξις Ὀφρύνειον ἐνταῦθα δὲν εἶναι ἡ πόλις τῆς Φρυγίας [Ἀρρ. Β. 7], ἣτις ἔπεσεν ὑπὸ τοῦ σεισμοῦ, ὅτε καὶ τὰ τέκνα τοῦ Παρθένοντος ἐν τῷ οἴκῳ ἐφθάρησαν. [Δημ. Παραπρ.]. Ἀλλὰ νομίζω, ὅτι τὸ Ὀφρύνειον ἐνταῦθα εἶναι Ὀτρώνιον, ἥτοι ὁ τόπος ὁ εἰς τὸν Δῆμον Ὀτρώνη τῆς Αἰγίδος φυλῆς· εἰς τὸν Δῆμον τοῦτον εἶχε τόπον ἡ Κεκροπίς φυλὴ, καθὼς καὶ αἱ ἄλλαι φυλαὶ εἶχον τόπους εἰς Δήμους ἐτέρων φυλῶν.

Εἰς τὴν 14 γραμμὴν τὴν ΕΥΦΙ ΙΕΤΟ λέξιν, ἣτις εἰς τὸν λίθον ἦτον ἐξηλειμμένη σχεδὸν, ἀνεπλήρωσα εἰς ΕΥΦΙΛΕΤΟ. Τὸ κύριον τοῦτο ὄνομα ἀπαντᾷται εἰς πολλὰ χωρία τῶν παλαιῶν συγγραφέων, ὡς Ἀθηναῖκον ὄνομα κυρίως, καὶ εἰς ἐπιγραφάς.

Εἰς τὴν 15 γραμμὴν τὴν περίοδον ΟΙΚΙΑ ΕΞ ΞΕΜΑΧΙ, τὴν ὁποίαν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἀναπληρῶνει ἐς Σῆμα χι . . . ἀνεπλήρωσα ἐς ΞΕΜΑΧΙ [ΔΩΝ. Αἱ Σημαχίδαι Δήμος τῆς Ἀντιοχίδος Ἰσως εἶναι ὁ Δῆμος τοῦ Εὐφιλέτου υἱοῦ τοῦ Τιμοθέου τοῦ ὁποίου τὰ κτήματα ἐδημεύθησαν.

Εἰς τὴν 16 καὶ 17 γραμμὴν τὰς περιόδους ΧΟΡΙΟΝ ΕΛΛΑΝΙ . . . καὶ ΧΟΡΙΟΝ ΕΜΜΥΝ . . . ἀνεπλήρωσα εἰς χωρίον ἐν Γαρ[γητῶ] καὶ χωρίον ἐν Μυρρίνουντι. Καὶ ἡ ἐπιγραφή αὕτη, ἣτις εἶναι ἡ καταγραφή δημευθέντων κτημάτων καὶ πωληθέντων εὕρισκετο εἰς τὸ Μητρῶον, τὸ ὁποῖον ὑπῆρχεν, ἐνθα ἡ Ἐκκλησία [Ἰπαπαντῇ], ἡ εἰς τὸ παρακείμενον Βουλευτήριον· ἡ δὲ θέσις, ἐνθα ἡ πλάξ αὕτη εὕρεθη ἀπέχει τῆς Ἰπαπαντῆς περίπου ἑκατὸν βήματα, καὶ εἶναι κυρίως ἐντὸς τοῦ Ἀρχαίου Βουλευτηρίου· εἰς αὐτὴν δὲ τὴν θέσιν κεῖται σήμερον ἡ οἰκία τοῦ Περικλέους Ζωγράφου. Εἰς τὴν αὐτὴν οἰκίαν εὕρεθη καὶ ὁ κατάλογος ἀρχαίων ὀνομάτων τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 167 τῆς συλλογῆς τοῦ Βοιχίου, τὴν ὁποίαν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἀνετύπωσεν ὑπ' ἀριθ. 303. Τὴν πλάκα ταύτην τῆς ἐπιγραφῆς ἔλαβον ἀπὸ τὸν Κύριον Γ. Καντακουζηνὸν καὶ

διατηρῶ τώρα ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Συλλογῇ τῇ ὑπὸ τῇ Στοᾷ τοῦ Ἀδριανοῦ, ἐνθα ὁ Κ. Ράγκαβης ἀντέγρα-
ψεν αὐτήν.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1126.

Ϝ Μ Β C

ἐς θυσίαν τ' ἣν Βο[υταδῶν

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη γέγραπται ἀρχαίοις γράμμασιν ἐπὶ θαρύσματος ἀγγείου λίθου Πεντελησίου. Ἡῶρον αὐτὸ τὸ 1832 εἰς τὸ Δυτικὸν μέρος τοῦ Παρθενῶνος. Εἶχεν ὕψος· δακτύλου ἐνὸς καὶ ἡμίσεως, μῆκος δακτύλων δύο. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι τὸ ἀγγεῖον τοῦτο ἦν προσδιορισμένον διὰ τὰς σπονδάς, τὰς ὁποίας οἱ Βουτάδαι ἔθυσον τῇ Πολιάδι. Τὸ Ν οὕτω Μ σχηματισμένον εἶναι τοῦ ἀρχαιοτέρου τρόπου.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1127.

> θ Τ Ι Λ

. . . ἡγίτης

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη γέγραπται ἀρχαίοις γράμμασιν ἐπὶ θαρύσματος ἀγγείου λίθου Πεντελησίου. Ἡῶρον αὐτὸ τὸ 1832 εἰς τὸ Δυτικὸν μέρος τοῦ Παρθενῶνος· καὶ τὸ ἀγγεῖον αὐτὸ, ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἦν ἐκ τῶν προσδιορισμένων διὰ τὰς θυσίας ἴσως τῇ Ἀθηνᾷ.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1128.

Τ Α Θ Ν Α Ι /

Τ' Ἀθηναί[α]

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη εἶναι γεγραμμένη ἀρχαίοις γράμμασιν ἐπὶ θαρύσματος ἀγγείου λίθου Παρίου. Ἡῶρον τὸ 1832 καὶ αὐτὸ εἰς τὸ Δυτικὸν μέρος τοῦ Παρθενῶνος· τὰ γράμματα εἰσὶ βαμμένα ἐρυθρά. Εἶναι μῆκους δακτύλων 7, καὶ πάχους δακτύλου 1· ἦτο καὶ αὐτὸ τὸ ἀγγεῖον ἀφιερωμένον τῇ Ἀθηνᾷ κατὰ τοὺς ἀρχαιοτέ-
ρους χρόνους πρὶν ἔτι τὰ σκεύη ταύτης τῆς θεᾶς, πλουτίσαντες ἐκ τῶν Μηδικῶν λαφύρων οἱ Ἀθηναῖοι, κατα-
σκευάσωσιν ἐκ χρυσοῦ ἢ ἀργύρου.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1129.

Ο Ε Ρ Υ Τ Α Ι
Σ Ι Λ Ε Ν Ο Σ
Ο Ρ Ε Ι Ο Σ
Ν Ε Κ Α Υ Λ Ο Σ
5 Ε Μ Π Ε Δ Ο Κ Ρ Α Τ Ε Σ
+ Α Ρ Ι Δ Ε Μ Ο Σ
Ε Ρ Λ Ο Τ Ι Μ Ο Σ Ε Π Ο Ι Ε Ι Σ Ε Ν
Η Ε Ρ Α Κ Λ Ε Σ

Ὀργι[τ]αι
Σιληνός
Ὀρειος
Νέκαυλος
5 Ἐμπεδοκράτης
Χαρίδημος
Εργότιμος ἐποίησεν
Ἡρακλῆς

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη γέγραπται ἐπὶ ἀρχαίας κύλικος πηλίνης λεπτοτάτης καὶ κομψοτάτης. Εὑρέθη δ' αὕτη εἰς Αἶγιναν τὸ 1829. Πέριξ αὐτῆς ἦσαν πέντε εἰκόνες, ἐφ' ἐκάστης δὲ εἰκόνος ἦν γεγραμμένον τὸ ὄνομα τῶν περὶ Διόνυσον δαιμόνων, οἱ Κόδωνοι ἐκαλοῦντο· ἐν δὲ τῷ μέσῳ τῆς κύλικος ταύτης ἦν ἡ εἰκὼν τοῦ Ἡρακλέους, παλαιόντος κατὰ τοῦ ἐν Νεμέᾳ λέοντος. Ἐπεγέγραπτο δ' αὐτῷ ΗΕΡΑΚΛΕΣ. Ἡ ἐσθὶς ἐκάστου τῶν δαιμόνων τούτων ἦν κατὰστικτος, πριστάνοντο δὲ ὀρχοῦμενοι. Τὰ γράμματα τῆς πρώτης γραμμῆς ἦσαν ὀλίγον ἐξηλειμμένα· αἱ δὲ γραφαὶ ἦσαν ἀρίστης ἐργασίας· δὲν ἠδυνήθην νὰ λάβω τὴν διάμετρον τῆς κύλικος, διότι κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν, καθ' ἣν ἐπραγματευόμην ταύτην ξένος τις προσθέσας τιμὴν περισσοτέραν τὴν ἑλ-
θεν, ὅστις δὲν μοι ἐσυγχώρησε τὴν περαιτέρω παρατήρησιν.

Ὁ Ὀρειος ἀναφερόμενος εἰς τὴν 3 γραμμὴν ἦν Κένταυρος, ὃς ἐπολέμησε τῷ Ἡρακλεῖ. Τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀνα-
φέρεται καὶ παρὰ τοῦ Παισανίου.

Εἰς τὴν 4 γραμμὴν ἀναγινώσκεται ΝΕΚΑΥΛΟΣ ἴσως εἶναι ΝΕΙΚΑΥΛΟΣ ἢ ΝΙΚΑΥΛΟΣ· ὁποιο-
νδήποτε ὅμως καὶ ἂν ᾖ τὸ ὄνομα τοῦτο, πρώτην φορὰν ἀπαντᾶται ἐνταῦθα, καθὼς καὶ τὸ ἐπόμενον ὄνομα

ΕΜΠΕΔΟΚΡΑΤΕΣ. Τὸ **ΧΑΡΙΔΕΜΟΣ** ἀπαντᾷται συχνὰ εἰς τε τοὺς ἀρχαίους συγγραφεῖς καὶ τὰς ἐπιγραφάς. Τὸ **Χ** φέρει τὸ σχῆμα τοῦτο +, ὡς ἀπαντᾷται εἰς τὰς ἐπιγραφάς 320 καὶ 327 τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου. Τοῦ τεχνίτου τὸ ὄνομα **ΕΡΛΟΤΙΜΟΣ** εἶναι ἐπιτετηδευμένον, οἷον ὁ ἐνδοξος διὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ· ἦν δὲ πατὴρ τοῦ Εὐκέρου.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1130.

ΑΙΛΙΜΟΣ

Αἴγιμος

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἐγγράπτο ἀρχαίως γράμμασιν ἐπὶ θαύσματος πηλίνου ἀγγείου, ὕψους δακτύλου ἑνὸς καὶ ἡμίσεως, πλάτους δακτύλων δύο. Ἐπὶ τοῦ θαύσματος τούτου παριστάνεται εἰκὼν γυναικὸς ἀρίστης ἐργασίας. Ἡῦρον αὐτὸ τὸ 1833 εἰς τὰ εἰρεπία τοῦ ἑκατομπεδίου. Ὡς ἐκ τούτου δὲ εἰκάζω, ὅτι τὸ τεμάχιον τοῦτο ἀπετέλει μέρος ἀρχαίου ἀγγείου ἐκ τῶν ἐν ἑκατομπεδίῳ ἀναθημάτων· ἐθαύσθη δὲ κατὰ τὴν τοῦ Πέρσου πυρκαϊάν τῶν ἐν Ἀκροπόλει σεβασμάτων. Τὸ ὄνομα Αἴγιμος ἀπαντῶμεν μόνον εἰς τὸν Στέφανον τὸν Βυζάντιον. [Δυμ.] Αἰγίμιος δὲ γράφεται ὁ αὐτὸς οὗτος παρὰ τε Πausan. [Ἀρχαῖ.] Ἀπολλοδώρῳ Β. 7. Σουίδῃ. Ἀθην. Δειπνοσοφιστῇ, [ὅστις λέγει, ὅτι ὁ Αἰγίμιος ἔγραψε περὶ Πλακούντων Β. 14.] καὶ ἄλλοις. Ἄλλ' ὁ ἀρχαιότερος δὲ πάντων Αἰγίμιος ἀναφέρεται παρὰ τοῦ Διοδώρου [σελ. 44.] ὡς Βασιλεὺς τῶν Δωριέων, δὲ σὺν τῷ Ἡρακλεῖ τοὺς Λαπίθας κατεπάλαισεν, ὃν ὁ Πίνδαρος εἰς Πύθια, [Α καὶ Β] καὶ ὁ σχολιαστὴς ἀναφέρουσιν ὡς βασιλεύσαντα τοῦ Πίνδου, καὶ κατελθόντα σὺν τοῖς τρισὶ τέκνοις αὐτοῦ μετὰ τῶν Ἡρακλειδῶν ἐν Πελοποννήσῳ, εἶναι τάχα ὁ Αἴγιμος τῆς ἐπιγραφῆς μας, τίς τῶν ἀπογόνων τοῦ Αἰγίμου τῶν κατελθόντων ἐν τῇ Ἀττικῇ, ὅς ἀνέθεσεν ἐν τῷ ἑκατομπεδίῳ τὸ ἀγγεῖον τοῦτο;

Κ. Σ. Πιττάκης.

1131.

ΚΕΝ: ΔΙΟΣ ΛΙΑΥΦ

Ἀνέθη]κεν Διὸς Λιαυλ.

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη γέγραπται ἀρχαίως γράμμασιν ἐπὶ τοῦ χεῖλους τμήματος ἀγγείου πηλίνου μεγάλου. Ἡῦρον αὐτὸ τὸ 1833 Νοεμβρ. 3 πρὸς τὸ νότιον μέρος τοῦ Παρθενῶνος. Ἐκ τοῦ σωθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι καὶ αὐτὸ τὸ ἀγγεῖον ἦν ἐκ τῶν ἀνατεθέντων ἐν τῷ ἑκατομπεδίῳ κατὰ τοὺς ἀρχαιοτέρους χρόνους. Ἡ τελευταία λέξις δὲν ἀναγινώσκεται ὡς ἐξηλειμμένη σχεδόν.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1132.

ΤΙΕΣΟΝ ΗΟΝΕΑΡΧΟ ΕΠΟΙΕΣΕΝ

Λ' Μ' ΕΚΟ

Τιέσων Ὁνεάρχου ἐποίησεν

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη γέγραπται ἀρχαίως γράμμασιν ἐπὶ κύλικος πηλίνης ἀρίστης ἐργασίας. Εὗρεθῃ τὸ 1816 Μαΐου 22 εἰς τὰς κατὰ τὰς Κλεωνὰς ἀνασκαφάς. Ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν αὐτῆς φέρει τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην, ἐκ δὲ τοῦ ἑτέρου τὸν τύπον αἰγὸς, καὶ ἐκ τοῦ ἀντιθέτου μέρους τὸν τύπον βοός· ἀμφοτέρω δὲ ἦσαν κομψῶς ἐξωγραφισμένα. Ταύτην Ἰωάννης τις Τζουρπάζος καλούμενος, ἐξ Ἀμφίσσης, ἐξῆξε τῆς Ἑλλάδος πωλήσας αὐτὴν κρίρα ἐν Πειραιεὶ εἰς τινα Γάλλον. Ἡ διάμετρος τῆς κύλικος ταύτης εἶναι δακτύλων 6 τοῦ Ἀγγλικοῦ ποδός. Ὁ τεχνίτης **ΤΙΕΣΟΝ** ἐποίησε καὶ ἕτερον ἀγγεῖον, ἐφ' ᾧ ὁ ὠρίων, τὸ ὅποιον εὗρεθῃ εἰς τὴν Ἰταλίαν, καὶ τὸ ὅποιον περιέγραψεν ὁ Κ. De Witte (ὑπ' ἀριθ. 260), καὶ εἰς αὐτὸ τὸ ἀγγεῖον, καθὼς καὶ εἰς τοῦτο, τὸ ὅποιον δημοσιεύομεν, ἡ ἐπιγραφή ἦν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν ἀντιθέτων μερῶν τοῦ ἀγγείου, τὰ δὲ περιστατόμενα ἦσαν διάφορα.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1133.

ΘΝΑΜΙΑΙΑΝΘΑΣ

. Ἀθηναία μ' ἀνέθηκε

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη γέγραπται ἀρχαίως Ἀττικοῖς γράμμασιν ἐπὶ τμήματος Βάσεως ἀγγείου λίθου Πεντελικίου. Εὗρεθῃ τὸ 1835 εἰς τὰς πρὸς Δυτικὸν μέρος τοῦ Παρθενῶνος ἀνασκαφάς. Τὰ γράμματα εἰσὶν ἐρυθροῦς.

βεβαμμένα, είναι δὲ ἡ ἐπιγραφή γεγραμμένη Βουστροφηδόν. Τὸ Θ οὕτως ἐσχηματισμένον ⊕ εἶναι τῶν ἀρχαιότερων χρόνων· ἦτο καὶ αὐτὸ τὸ ἀγγεῖον ἀνάθημα ἐν τῷ ἑκατομπεδῷ. Τὸ ὕψος αὐτοῦ εἶναι 6 0|0, τὸ μῆκος 61 0|0, καὶ τὸ πλάτος 18 0|0.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1134.
ΣΟΙΔ : ΣΟΑΟΗ Ηορος : Διδς

1135.
ΗΟΡΟΣ Ηορος

Αἱ ἐπιγραφαὶ αὗται εἰσὶ γεγραμμέναι ἀρχαίοις Ἀττικοῖς γράμμασιν ἐπὶ τοῦ βράχου τοῦ ἀφιερωμένου εἰς τὸν Δία· εἰσὶν αὗται τοῦ τρόπου τοῦ Βουστροφηδὸν καλουμένου, μετὰ τὴν λέξιν ὄρος εἰσὶ τρεῖς γραμμαί. Τὸ μέγεθος τῶν γραμμάτων εἶναι 10 0|0. Πρῶτος ἀνεκάλυψα ταύτας τὸ 1831 καὶ εἰς τὸ σύγγραμμά μου *L'Antiques Athènes*, σελ. 460, ἐδημοσίευσα. Ἄνωθεν τῆς πρώτης ἐπιγραφῆς φαίνεται ὁ βράχος ἐπιπεδομένος, ἐνθα πιθανῶς ἴστατο ὁ Βωμὸς τοῦ Διδς, ἀντικρὺ τῆς ἐπιγραφῆς ΣΟΙΔ : ΣΟΑΟΗ ὑπάρχει καὶ ἡ ἐτέρα ἐπιγραφή ΗΟΡΟΣ· οὐδεμία δὲ ἄλλη ἐπιγραφή ὑπάρχει εἰς τὸ μέρος τοῦτο περὶ τοῦ ὁποίου θέλομεν ὁμιλήσει εἰς τὸ περὶ Ἀττικῆς πόνημα ἡμῶν.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1136.
ΠΥΡΑΝΙC:~ Πύραν[δρος;

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη γέγραπται ἐπὶ τοῦ βράχου τοῦ ἐν Πνυκί ἀρχαίοις Ἀττικοῖς γράμμασιν. Ἦρον αὐτὴν τὸ 1831 καὶ ἀνέγνωσα αὐτὴν ἐκ νέου μετὰ τοῦ σοφοῦ Καθηγητοῦ τῆς Γοτίνγκης Κυρίου Γκέτλινγ. Τὰ γράμματα εἰσὶ μῆκους 10 0|0, δὲν δυνάμεθα ἀκριβῶς ν' ἀποφανθῶμεν περὶ τοῦ ὀνόματος τούτου, διότι ἡ τελευταία συλλαβὴ αὐτοῦ ἐλλείπει· ἂν ᾖναι Πύρανδρος, ἢ Πύρρανδρος, κατ' ἀμφοτέρω γὰρ γράφεται, τότε λέγομεν, ὅτι τὸ ὄνομα τοῦτο ἀναφέρεται ἀπὸ τὴν ὑπ' ἀριθ. 169 ἐπιγραφὴν τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικίου· καὶ ὁ Αἰσχίνης [κατὰ Κτησιφ.] ἀναφέρει Πύρρανδρον ῥήτορα Ἀναφλύστιον τὸν Δῆμον, δς ἐπετίμησε τὸν Δῆμον τῶν Ἀθηναίων, καὶ εἶρετο εἰ οὐκ αἰσχύνοντο γελῶντες παρούσης τῆς ἐξ Ἀρείου Πάγου Βουλῆς [Αἰσχ. κατὰ Τιμάρχου]. Εἶναι τάχα τὸ ὄνομα τούτου τοῦ ῥήτορος τὸ γεγραμμένον ἐπὶ τοῦ βράχου τῆς Πνυκός, καὶ ἔγινε τοῦτο εἰς μνημόσυνον τῆς πράξεως αὐτῆς; διότι ὁ τὰ Πελοποννησιακὰ γράψας Πύρανδρος [δι' ἐνὸς ῥένταυθα, Πλουτάρ. Παράλ.] δὲν εἶναι, οὐδὲ ὁ περὶ αὐλητῶν γράψας [Ἀθ. Δειπν.]· ἡ τὸ ὄνομα τοῦτο τὸ ἐπὶ τῆς Πνυκός εἶναι τὸ τοῦ Πυράνδρου, δς ἐγένετο πονηρὸς καὶ συκοφάντης; καὶ δι' ὃν ἡ παροιμία «Πυράνδρου μηχανήματα» [Μιχ. Ἀποσ.] ἐνεχάριζε δέ τις τοῦτο ἐν τῇ Πνυκί πρὸς ἐμπαιγμὸν, διότι ἐκεῖ οὗτος συνεχῶς ἐσυκοφάντει τοὺς πολίτας.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1137.
ΚΟΝΩ Κόνω[ν]

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη εἶναι ἐγχαραγμένη ἐπὶ τοῦ βράχου τοῦ ἐν τῇ Πνυκί. Ἦρον αὐτὴν τὸ 1840 εἰς τὰς κατὰ τὸν λόφον τοῦτον ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ Ο εἶναι ἐγχαραγμένον μικρότερον τῶν ἄλλων γραμμάτων, καὶ τὸ Ω ἀμυδρῶς πως φαίνεται. Εἶναι τάχα τ' ὄνομα τοῦτο τοῦ στρατηγοῦ Κόνωνος, τοῦ ὁποίου ὁ οἶκος ᾖν ἐν τῇ Μελίτῃ, ἥτις ἐκτείνεται καὶ κατὰ τὸν λόφον τῆς Πνυκός; Περὶ τούτου θέλομεν ἀναφέρει ἐκτεταμένως ἐν τῷ περὶ Δῆμων πονήματι ἡμῶν.

Κ. Σ. Πιττάκης.

ΑΡ.
 ΑΙΣ
 ΑΝΤΙΜΑΧΟΣ
 ΣΜΙΚΥΘΟΣ
 5 ΚΕΘΑΛΙΟΝ
 ΑΟΜΙΟΣ
 . . ΣΙΛΟΣ
 . . . ΣΤΙΟΝ
 . . ΕΣΟΝ
 10 ΜΕΝΕΤΙΜΟΣ
 ΕΥΦΡΟΝΙΟΣ
 ΔΡΟΠΥΛΙΟΝ
 ΜΝΕΣΙΚΛΕΙΔΕΣ
 ΠΥΡΡΟΣ
 15 ΤΡΕΜΠΟΝ
 ΕΠΙΛΕΝΕΣ
 ΣΜΙΚΡΟΣ
 ΗΕΡΜΟΔΟ.
 20 ΕΘΕΛΟΣΙΟΣ
 ΤΛΕΣΙΜΕΝΕΣ
 ΕΠΙΧΑΡΙΜΟΣ
 ΣΜΙΚΥΘΙΟΝ
 ΧΑΙΡΕΔΙΕΜΟΣ
 25 ΜΕΛΑΝΘΙΟΣ
 ΗΕΡΜΟΤΙΟΝ
 ΛΥΣΑΝΔΡΙΔΕΣ
 ΕΥΚΛΕΙΔΕΣ
 ΑΙΣΧΥΛΙΔΕΣ
 30 ΜΝΕΣΙΚΛΙΔΕΣ
 ΑΝΤΙΒΙΟΣ
 ΣΟΣΙΑΣ
 ΠΙΣΙΔΕΙΟΙ
 ΚΕΦΙΣΟΔΟΤΟΣ
 35 ΥΤΙΟΙ
 ΑΙΑΙ : ΚΑΛΛΙΑ
 Ν
 Α Ν Ι
 ΛΕ

ΤΑΡΒ
 ΘΡΑΣ
 ΕΝΘΑ
 ΟΙΝΙ
 5 ΗΥΠΕΣ
 ΔΙΚΑΙΟ
 ΘΟΜΟΙ
 ΘΙΘΛ
 ΟΜΕΝ
 10 ΟΔΡΙ
 ΥΜΟΧ
 ΥΙΚΕΣ
 .ΥΡΡ

Άρι[ς . .
 Άρισ . .
 Άντίμαχος
 5 Σμίκυθος
 Κεφαλίων
 Δ]όμιος
 . . σίλος
 . . . στίων
 Μν]ήσων
 10 Μενέτιμος
 Εύφρόνιος
 Δροπυλίων
 Μνησικλείδης
 . . Πύρρος
 15 Τρεμπών
 . . . Επιδένης
 . . Χ Σμικρός
 Ερμόδω[ρ]ος
 20 Εθιλούσιος
 Τλεσιμένης
 Επιχαρίμος
 Σμικυθίων
 Χαιρέδημος
 25 Μελάνθιος
 Ερμοτίων
 Λυσανδρίδης
 Εύκλείδης
 Αισχυλίδης
 30 Μνησικλίδης
 Αντίβιος
 Σωσίας
 εν] Πισιδείω
 Κηφισόδοτος
 εν Αδραμ]υτίω
 35 εν Ερυθραία: Καλλία[ς
 . . . ν
 . . . ι
 . . . αδε[ς

Ταρβ .
 Θρασ[υ
 Εν Θαι
 Οινί[δος
 5 Υπες
 Δικαί[ος
 Θομοι . .
 οιθαλ . .
 Θομεν . .
 10 Θ[όδωρος
 Θ[υμαχ[αρης
 Ν]ίκης
 Π]ύρ[ος

Η επιγραφή αὕτη γέγραπται ἀρχαίοις Ἀττικοῖς γράμμασιν ἐπὶ πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὐρέθη τὸ 1834 Ἀπριλίου 14 εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Σουρπιού, ἣν ἡγόρασεν ὁ Κ. Γ. Καντακουζηνός, ὡς ἀνέφερον, εἰς τὴν αὐτὴν Ἐκκλησίαν τῆς ἀγίας Κυρῆς, ἐνθα εὐρέθη καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. 1125 ἐν τῷ παρόντι φυλλαδίῳ προσεκδοθεῖσα ἐπιγραφή. Ὁ οἶκος δὲ οὗτος καὶ ἡ Ἐκκλησία ἦσαν πλησίον τοῦ Μητρώου καὶ τοῦ Βουλευτηρίου, καὶ εἰς τὴν οἰκίαν αὐτὴν ὁ νῦν ιδιοκτήτης Περικλῆς Ζωγράφος μοι ὡμολόγησεν, ὅτι, ὅτε ἀνοιγε τὰ θεμέλια αὐτῆς, ἀνεῦρεν ἐπίπεδον ἐκ πλίνθων μεγάλων [dailles] λίθου Πεντελησίου, τὸ ὅποιον δὲν ἐρανέρωσεν, ἵνα μὴν ἐμποδισθῇ τοῦ οἰκοδομῆσαι. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 76 0|0, τὸ πλάτος 25 0|0, καὶ τὸ πάχος 8 0|0· ἦτο δὲ ἀπειράκις παχύτερος ὁ λίθος, ἀλλ' ἐθλάσθη, ὅτε πιθανῶς ἐνετειχίσθη εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Τὴν ἐπιγραφὴν δημοσιεύσας Ἀ. ἀπὸ τὸν Κ. Βοίχχιον ὑπ' ἀριθ. 167, καὶ Β'. ἀπὸ τὸν Κ. Ράγκωβην ὑπ' ἀριθ. 303, δὲν ἤθελον δημοσιεύσω αὐτὴν καὶ ἐγώ, ἐὰν οἱ προδημοσιεύσαντες αὐτὴν ἔλεγον ποῦ εὐρέθη· μ' ὅλον ὅτι εἰς τὸ Σύγγραμμά μου Anciennes Athènes, σελ. 39, ἐδημοσιεύθη, καὶ εἰς αὐτὸ λέγω καθαρά, ὅτι τὴν ἡῶρον πλησίον τοῦ Μητρώου, ἀλλ' ὁ Κ. Ράγκωβης, καὶ τοι ἀναγνώσας τὸ μνησθὲν Σύγγραμμα, οὐδὲ περὶ τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς ἀνέφερον, οὐδὲ ποῦ εὐ-

βέβη. Τὸ νὰ σημειῖται ποῦ εὐρέθη ἕκαστον λείψανον τῆς ἀρχαιότητος πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως, τοῦτο νομίζω, συντείνει πολὺ εἰς τὴν κατάληψιν τῆς ἀρχαίας τοπογραφίας τῶν Ἀθηνῶν· λέγω πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως, διότι πιστεύω καὶ ἀλλαχοῦ θέλω ἀποδείξει, ὅτι αἱ Ἀθῆναι αὐταὶ πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως ἐφύλαζαν, κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον, τοὺς αὐτοὺς δρόμους τῆς ἀρχαίας πόλεως, αἱ δὲ Χριστιανικαὶ Ἐκκλησίαι κατέσχον τὴν αὐτὴν θέσιν τῶν ἀρχαίων Ναῶν· καὶ τὰ περίξ τῶν Ἐκκλησιῶν τούτων λείψανα τῆς ἀρχαιότητος εἶναι ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ὑπῆρχον εἰς τοὺς ἀρχαίους Ναοὺς· μέχρι τοῦδε εἰς οἰκίαν, ἣτις κεῖται πλησίον τοῦ Πυθίου, σώζεται κεφαλὴ ἀγάλματος ἐλάφου καλλιᾶς ἐργασίας· ἡ δὲ ἑλαφος αὕτη ἦν βεβαίως ἀνάθημα ἐν τῷ Ναῷ τούτῳ· καὶ εἰς τὸ Διοσκουρείον τὸ 1833 ἤνρον κεφαλὴν ἵππου, λίθου Παρίου, ἀρίστης ἐργασίας, ἣτις φέρει μέχρι τοῦδε περόνην χαλκὴν τοῦ χαλινοῦ, ἀνήκει δ' αὕτη ἡ κεφαλὴ εἰς τὰ τῶν ἵππων ἀγάλματα τὰ πλησίον τῶν Διοσκούρων.

Εἰς τὴν ἔκδοσιν τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης οὐδ' ὁ Κ. Βοϊκίχιος, οὐδ' ὁ Κ. Ράγκαβῆς ἀνέφερον ὁποῖος τάχα εἶναι ὁ κατάλογος οὗτος τῶν ὀνομάτων. Ὁ Κ. Βοϊκίχιος κατέταξεν αὐτὸν μόνον εἰς τὸ *Tituli Militares*.

Τὰ ὀνόματα [Δ]ΟΜΙΟΣ εἰς τὴν 6 γραμμὴν [τὰ ἄκρα τοῦ Δ φαίνονται οὕτως εἰς τὴν πλάκα Λ], ΔΡΟΠΥΛΙΟΝ εἰς τὴν 12 γραμμὴν, ΤΡΕΜΠΟΝ εἰς τὴν 15 γραμμὴν, ΕΘΕΙΟΣΙΟΣ εἰς τὴν 19 γραμμὴν, ΗΕΡΜΟΤΙΟΝ εἰς τὴν 25 γραμμὴν, ΛΥΣΑΝΔΡΙΔΕΣ εἰς τὴν 26 γραμμὴν, ΜΝΕΣΙΚΙΔΕΣ εἰς τὴν 29 γραμμὴν [ἕτερον τοῦ ὀνόματος Μνησιελιδῆς] πρώτῃν φορὰν ἀπαντῶνται ἐνταῦθα. Τὴν λέξιν ΠΙΣΙΔΕΙΟΙ ἀναφερομένην εἰς τὴν 32 γραμμὴν, τὸ ὁποῖον ὁ Κ. Ράγκαβῆς ὑπολαμβάνει Δῆμον τῆς Ἀττικῆς [ᾶρα *Antiquit. Hellen. p. 370*] νομίζω, ὅτι εἶναι ἐν Πισιδεῖ, ἥτοι ἡ ἐπιγραφή τῶν ὀνομάτων τῶν πεσόντων ἐν τῇ μάχῃ, ἣν ὁ Κίμων ἐν Πισιδεῖ καὶ Παμφυλίᾳ ἐνίκησεν, ὅτε καὶ τὴν Φασηλιτῶν πόλιν τήν τε χώραν αὐτῶν κακῶς ἐποίησε, καὶ τοῖς τείχεσιν αὐτῶν προσέβαλε. Μετὰ τὴν 32 γραμμὴν ἀναφέρεται τὸ ὄνομα τοῦ Κηφισοδότου. Εἰς τὴν 7 γραμμὴν ἀναγινώσκειται ἐν . . ΣΙΛΟΙ ἴσως εἶναι τοῦτο ὄνομα πόλεως, ἡ τόπου.

Εἰς τὴν 29 γραμμὴν τὸ ὄνομα εἶναι ΜΝΕΣΚΙΔΕΣ καὶ οὐχὶ ΜΝΕΣΚΙΕΙΔΕΣ. Εἰς τὸν λίθον καὶ τὸ | καλῶς διακρίνεται καὶ τόπος μετὰ τοῦ ΣΙΚ καὶ τοῦ ΔΕΣ δὲν εἶναι διὰ νὰ χωρέσωσι τὰ τρία γράμματα ΛΕΙ.

Εἰς τὴν 14 γραμμὴν τὸ ὄνομα ἐπὶ τοῦ λίθου εἶναι ΠΥΡΡΟΣ καὶ οὐχὶ ΠΥΡΡΟΝ, ὡς ἔγραψεν ὁ Κ. Ράγκαβῆς, τὸ Σ φαίνεται κάλλιστα. Εἰς τὸ πλάγιον μέρος, τὸ ἀριστερὸν, τοῦ λίθου φαίνεται, ὅτι ὑπῆρχον δύο γραμμαὶ ἀναφέρουσαι δύο ὀνόματα. Ἡ ἀριστερὰ γραμμὴ εἶναι τεθλασμένη· ἡ κατωτέρα ἀναφέρει τὸ ὄνομα τοῦ Χαρικλέους. Ὄνομα Χαρικλέες ἀπαντᾶται εἰς τε τοὺς παλαιούς συγγραφεῖς καὶ τὰς γνωστὰς μέχρι τοῦδε ἐπιγραφὰς συνεχῶς. Ἀλλ' ὁ Χαρικλῆς τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης εἶναι τάχα ὁ Χαρικλῆς, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀπολλοδώρου, ὃν οἱ Ἀθηναῖοι πλοίαρχον, ἡ στρατηγὸν ἐπεμψαν περὶ τὴν Πελοπόννησον μετὰ δυνάμεως, κατὰ τὸ 4 ἔτος τῆς 91 Ὀλυμπιάδος; [Θουκ. Β. Θ'. Διόδ. Σικελ.] Τὰ γράμματα τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης συμφωνοῦσι μὲ τὸν χρόνον, καθ' ὃν ἡ ἐκστρατεία αὕτη ἐστάλη, ὡς ἀποθανόντα δὲ μεταγενεστέρως τῶν ἄλλων τῶν προαποθανόντων ἐν ταῖς προτέραις μάχαίς, ἔγραψαν εἰς τὸ πλάγιον τῆς πλακῆς μὴν ὑπαρχούσης εἰς τὰ κάτω μέρη ἴσως θέσεως ἐπὶ τῆς στήλης.

Εἰς τὴν 35 γραμμὴν τὴν λέξιν ΔΙΑΙ ἀνεπλήρωσα εἰς [ἐν] Δία, ἥτοι εἰς τὴν σειρὰν ταύτην ἦσαν ἀναγεγραμμένοι οἱ πεσόντες ἐν τῇ Δίᾳ ὑπὲρ Πατρίδος. Τὸ ὄνομα Δία θηλυκῶς ἀναφέρεται καὶ ἐπὶ γυναικῶν καὶ ἐπὶ πόλεως. Δία ἐκαλεῖτο ἡ Νάξος, [Στεφ. Εὐσταθ.] καὶ πόλις Θεσσαλίας, καὶ ἑτέρα Θράκης, κατὰ τὸν Ἄθω, καὶ Εὐβοίας, καὶ Πελοποννήσου νῆσος, καὶ πόλις περὶ τὸ Σκύλλαιον, καὶ Λυσιτανίας περὶ τὸν Ωκεανόν, καὶ Ἰταλίας περὶ τὰς Ἀλπεσιν, καὶ Σκυθίας, καὶ Καρίας καὶ Βιθυνίας. Ὁ προτιθέμενος τῶν ὑπὲρ Πατρίδος θανόντων ἐν τῇ Δίᾳ ταύτῃ εἶναι ὁ Καλλίας, ἴσως ὁ Στρατηγός, ὅστις ἐφρονεῖτο ἐν τῇ ἐν Ποτιδαίᾳ μάχῃ, ὡς Θουκιδ. φησί. [Α. 63] Ἐὰν ἦναι ἡ εἰκασία αὕτη ἐπιτυχὴς, τότε νομίζομεν, ὅτι ἡ πόλις Δία τῆς ἐπιγραφῆς μας εἶναι ἡ πόλις ἡ ἐν τῇ Θρακικῇ Χερρόνῃσῳ, ἣτις Δίον καλεῖται παρὰ τοῖς ἄλλοις συγγραφεῦσι, Δία δὲ ὀρθώτερον παρὰ Στεφάνῳ τῷ Βυζαντινῷ, ὡς γίνεται δῆλον τοῦτο καὶ ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης. Ἡ 37 καὶ 38 σειρὰ εἶναι καὶ αὐταὶ πόλεις γεγραμμέναι μὲ μεγαλητέρους χαρακτῆρας, δὲν σώζονται ὅμως αὐτῶν εἰς τὸν λίθον, εἰμὴ ἰλίγα τινὰ γράμματα· ὅθεν εἶναι δύσκολον νὰ εἰκάσῃ τίς τὴν ἀλήθειαν περὶ τούτων.

τὸ ΥΤΙΟΙ τῆς 34 γραμμῆς ἴσως εἶναι ἐν Ἀδραμυτίῳ· ὡς καὶ τὸ ΑΙΑΙ ἐν Ἐρυθρίᾳ.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1139.

ΛΙΜΙΟΤΟΔΕΣΝ

Σα]μίου τόδε σῆμ[α

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη γέγραπται ἀρχαίως Ἀττικοῖς γράμμασιν ἐπὶ Βάθρου παυρίνου λίθου. Ἦρον αὐτὴν τὸ 1834 εἰς τὰς πρὸς τὴν Ἀρχαιολογικὴν πύλιν ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Ἡ ἀρχὴ τῆς ἐπιγραφῆς ἦτον ἐξηλειμμένη καὶ δὲν ἐφαίνοντο αὐτῆς εἰμὴ τὰ γράμματα ΛΙΟ. Ἐκ τοῦ ἐτέρου μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι ἦτο βάσις σήματός τινος, τοῦ ὁποῦ το ὄνομα δὲν δυνάμεθα νὰ εἰκάζωμεν. Ὡς ἐκ τοῦ λίθου δὲ καὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν γραμμάτων λέγομεν, ὅτι εἶναι ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1140.

ION
ΔΥΜΑΡΧ
ΙΛΙΣΤΙΔ
ΑΛΛΟΒΑΤ
5 ΦΑΙΔΡΙΑ
ΟΡΝΕΟΝΙ
ΚΑΛΙΑ
/ Α

. . . ιον
. . . δυμαρχ
Φ]ιλιστίδ[ης
. . . ἄλλου βατ[τῆθεν
5 Φ]αιδρία[ς
Ὀρνεωνι
Καλλία[ς
. . . ια .

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη γέγραπται Ἀττικοῖς γράμμασιν ἐπὶ θαυρύσματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ἦρον τὸ 1832 εἰς τὰς πρὸς τὸ βόρειον τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Ἡ πλᾶξ αὕτη εἶναι ὕψους δακτύλων 9 τοῦ Ἀγγλικοῦ ποδός, πλάτους δακτύλων 5, καὶ πάχους δακτύλων 6· εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα αὐτῆς τὰ τέσσαρα μέρη.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1141.

ΘΟΛΕΝ-
R R I O E I
AKIADON
ANEOHKE

Πυ]θογέν[ης
Πυ]ρρίου Εἰ

νη]ορχικη[V
επιθεση[V

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη γέγραπται κατὰ μὲν τὸ ἐν μέρος Ἀττικοῖς γράμμασιν ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Πεντελησίου· κατὰ δὲ τὸ κάτω μέρος αὐτοῦ εἶναι ἡ ἐτέρα ἐπιγραφή ἀντιστρόφως γεγραμμένη, γράμμασι δὲ τῶν μετὰ τὸν Εὐκλείδην χρόνων. Ἦρον αὐτὴν τὸ 1833 Ἀπριλίου 26 εἰς τὰς πρὸ τῶν Προπυλαίων ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ Βάθρον εἶναι ἀκρωτηριασμένον πανταχόθεν.

Τὴν 1 γραμμὴν ΘΟΛΕΝ· ἀνεπλήρωσα εἰς Πυ]θογέν[ης. Τὸ ὄνομα τοῦτο εὑρίσκεται εἰς τε τοὺς παλαιούς συγγραφεῖς καὶ τὰς μέχρι τοῦδε γνωστὰς ἐπιγραφάς· πιθανωτέραν δὲ ἀναπλήρωσιν εἰς τὰ γράμματα ΘΟΛΕΝ· δὲν νομίζω ἄλλην.

Τὴν 2 γραμμὴν R R I O E I ἀνεπλήρωσα εἰς [Πυ]ρρίου Εἰ. Τὸ ὄνομα τοῦτο, καὶ τοι σπανιώτερον ἀπαντᾷται ὡσαύτως εἰς τε τοὺς ἀρχαίους συγγραφεῖς, καὶ τὰς ἐπιγραφὰς τὰς μέχρι τοῦδε γνωστὰς. Καὶ ἐκ τῶν δύο κατωτέρω γραμμῶν Ἀνέθηκε Λακιάδου, καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ Βάθρου ἐξάγεται, ὅτι ἐπ' αὐτοῦ ἴστατο ἀνάθημά τι, ἔργον τοῦ Πυθογένους υἱοῦ τοῦ Πυρρίου. Ὁ Πύρριος οὗτος εἶναι τάχα ὁ αὐτός, ἢ ἐκ τῆς αὐτῆς γενεᾶς μετὰ τὸν γλῆπτον Πύρρον τὸν Ἀθηναῖον, ὃς ἐποίησεν ἐν Ἀκροπόλει, παρ' αὐτὰ τὰ Προπύλαια, τὸ ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς

τῆς Ἰγείας, τοῦ ὁποίου τὸ Βάθρον εἶναι συνδεδεμένον μὲ τὴν βᾶσιν τοῦ νοτιο-ἀνατολικοῦ κίονος τῶν Προπυλαίων; Πυρίας δὲ ἐνὸς Ρ ἀναφέρεται ὁ Τεγεατῶν Λομοθέτης· καὶ ἕτερος Φωκεὺς, οὗ ἀνδριάς ἵστατο ἐν Δελφοῖς. [Παυσ. Ἀρ. καὶ Φωκ.]. Ἀναφέρεται δὲ καὶ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ 85 τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου Πύρρας, ὃς μείζονα ἀγαθὰ ἐποίησε τοῖς Ἀθηναίοις· ἀλλ' οὗτος διαφέρει τοῦ Πυρρίου, κατὰ τε τὸν χρόνον, διότι εἶναι πολὺ μεταγενέστερος τοῦ τῆς ἐπιγραφῆς, καὶ κατὰ τὸν σχηματισμὸν τοῦ ὀνόματος. Ἀναφέρεται δὲ καὶ ὄνομα θηλυκὸν Πυρρία, ἣ ὥκει ἐν Μελίτῃ, ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 124 ἐπιγραφῇ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος.

Κ. Σ. Πιττάκης.

ΣΗΜ. Τινὲς τῶν φίλων μᾶς ἐζήτησαν νὰ δημοσιεύσωμεν ἐκ νέου μεταφέροντες εἰς τὸν συνήθη τρόπον τὰς ὡς Ἀττικῶς γεγραμμένας δύο ταύτας ἐπιγραφάς· ὑπῆρχον εἰς τὴν αἴτησιν αὐτῶν καὶ δημοσιεύομεν ταύτας τοσοῦτον μᾶλλον, καθ' ὅσον εἰς τὴν πρώτην ἐκδοσιν παρεσιέφερον καὶ μικρὰ τινὰ τυπογραφικὰ λάθῃ.

1102 δις.

ANTOKLESE I ΠΕΠΕΡΙ
ENT EΞΕΞBRE ANAΠOI
IAS KAOΘAPEPΔEMOKI
IDE SE I ΠΕΦANTOKLE
5 ΔΕΠΡΟΣΑΛΛΑΕΝΤΕΝΕ
ΕΧΘΕΙΔΑΠΡΥΤΑΝΕΙΑ
ΠΡΟΣΤΕΝΒΟΙΕΝΕΝΤΕ
ΠΡΟΤΕΙΗΕΔΡΑΙΕΞΔΕ
REANEXΘΕΤΟΝΚΑΙΙΕ
10 ΛΙΤΟΝΙΕΝΑΙΤΟΣΑΠΟ
ΚΟΞ

Φ]αντοκλῆς εἶπε περὶ [μ.
ἐν τῆς ἐς Βρέαν ἀποι
κ]ίας καθάπερ Δημοκλ
εἰ]δης εἶπε Φαντοκλ[ῆ
5 ς] δὲ προσαγαγεῖν τὴν Ε
ρ]εχθεῖδα Πρυτανεία
ν] πρὸς τὴν Βουλὴν ἐν τῇ
πρ]ώτῃ ἐδρᾷ εἰς δὲ τὴν
Β]ρέαν ἐκ θητῶν καὶ ζε]υ
10 γιτῶν ἰέναι τοὺς ἀπο[ί
κους

Ἐρευνήσαντες τὸν λίθον εἰς τὴν δευτέραν γραμμὴν εὗρομεν ὅτι εἰς τὸ τέλος αὐτῆς ἡ γραμμὴ | ἀκρωτηριασμένη οὕσα δὲν εἶναι Ν ἀλλὰ |. Τούτου δὲ οὕτως ἔχοντος, ἡ ἔννοια ἀλλάσσει ὅλως, καὶ ὁ λόγος τοῦ ψήφισματος πλέον εἶναι καθαρὸς, ἀναφῶν περὶ ἀποικίας, τὴν ὁποίαν οἱ Ἀθηναῖοι ἐπεμψαν εἰς τὴν πόλιν τῆς Θράκης, καλουμένην Βρέαν, περὶ ἧς ἀναφέρει Στέφανος ὁ Βυζάντιος, λέγων, ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι ἐπεμψαν εἰς αὐτὴν ἀποικίαν, καὶ περὶ ἧς ἀνέφερον ὁ Θεόπομπος ἐν τῇ 23 τῆς συγγραφῆς αὐτοῦ· καὶ ὁ Ἡσύχιος λέγων ταύτῃ Στεφάνῳ τῷ Βυζαντίῳ.

Παρατηρητέον δὲ εἰς τὰς γραμμὰς 9 καὶ 10, ὅτι τὴν ἀποικίαν ταύτην τὸ ψήφισμα ὀρίζει, ἵνα γένηται ἐκ θητῶν καὶ ζευγιτῶν, ἵσως ὅπως καλλιεργῶσιν οὗτοι ἔτι μᾶλλον τὰς παχέας γαίας τῆς Βρέας. Τὴν λέξιν ζευγίτης ἐφύλαξεν ἡ συνήθεια μέχρι τοῦδε, ζευγίτας καλεῖ κυρίως τοὺς γεοργοὺς ἐκεῖνους, ὅσοι, διὰ τοῦ ζεύγους βοῶν, ἀροτριοῦσι τὴν γῆν.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1103 δις.

ΟΚΟΙΛ'ΙΛ'
ΑΛΕΤΟΕΑΝΔΕΕΞΑΛΕΙΕΝΕΧ
ΙΙΟΦΕΝΑΣΕΗΟΛΡΑΦΞΑΜΕΝΟΞΠΟ
ΝΑΥΤΟΙΞΠΑΡΑΣΧΟΝΤΟΝΗΟΙ ΑΠΟ
5 ΙΕΡΕΞΑΙΗΥΠΕΡΤΕΞΑΠΟΙΚΙΑΞ
ΙΞΔΟΚΕΙΛΕΟΝΟΜΟΞΔΕΗΕΙΕΞΘ
ΕΝΑΕΧΦΥΛΕΞΗΟΥΤΟΙΔΕΝΕΜΑΝΤ
ΟΚΛΕΙΔΕΝΔΕΚΑΤΑΞΤΕΞΑΙΤΕΝ
ΚΡΑΤΟΡΑΚΑΘΟΤΙΑΝΔΥΝΕΤΑΙΑ
10 ΕΝΕΤΑΕΧΞΕΙΡΕΜΕΝΑΕΑΝΚΑΘΑ
ΛΑΜΕΤΕΜΕΝΙΤΕΝΒΟΥΝΔΕΚΑΙ
ΛΕΝΕΞΠΑΝΑΘΕΝΑΙΑΤΑΜΕΛΑΛ
ΑΦΑΙΛΛΟΝΕΑΝΔΕΤΙΞΕΠΙΞΤΡΑ

ἀγέτω ἐὰν δὲ ἐσάγει ἐνεχ . . .
κα]ι ὁ φήνας ἢ ὁ γραψάμενος πο[ίτ . .
η]ν αὐτοῖς παρασχόντων οἱ ἀπο[ικοι
5 . . . ἱερῆσαι ὑπὲρ τῆς ἀποικίας . .
· · · δοκεῖ γενόμενος δὲ ἐλέσθ[αι
ἐνα ἐκ φυλῆς οὗτοι δὲ νήμαντ[ο
· · · Δι' οκλείδην δὲ καταστήσαι τὴν[ικῶτα
αὐτο]κράτορα καθότι ἂν δύνηται ἄ . .
10 · ἐν τὰ ἐξαιρεμένα ἐξ ἡ καθά[περ
τᾶ]λλα μὴ τεμενίζειν βοῦν δὲ καὶ . . .
ἄ]γειν ἐς Παναθήναια τὰ μεγάλ[α . . .
· · ἀφ' ἁλλῶν ἐὰν δὲ τις ἐπιστρα[τεύσῃται

15 ΝΤΕΝΤΟΝΑΠΟΙΚΟΝΒΘΕΘΕΝΤΑ
 ΠΑΤΑΚΑΤΑΤΑΞΧΣΥΛΛΡΑΦΑΣΗ/
 ΤΟΛΡΑΜΜΑΤΕΥΟΝΤΟΞΕΛΕΝΟΝ
 ΟΝΤΟΝΕΠΙΘΡΑΙΚΕΞΛΡΑΦΞΑΙ
 ΕΙΚΑΙΚΑΤΑΘΕΝΑΙΕΜΠΟΙΕΙΠΑ
 20 ΕΝΣΤΕΛΕΝΗΟΙΑΠΟΙΚΟΙΞΦΟΝΑ
 ΑΝΔΕΤΙΞΕΠΙΦΞΕΦΙΤΕΙΓΑΡΑΤ
 ΤΟΡΑΛΟΡΕΥΕΙΕΠΡΟΣΚΑΙΕΞΘΑ
 ΡΕΞΘΑΙΕΛΥΕΝΤΙΤΟΝΗΕΦΞΕΦΙ
 ΕΝΑΙΑΥΤΟΝΚΑΙΠΑΙΔΑΣΤΟΞΕΧΞ
 25 ΡΕΜΑΤΑΔΕΜΟΣΙΑΕΝΑΙΚΑΙΤΕΞ
 ΤΟΝΕΑΜΜΕΤΙΑΥΤΟΙΗΟΙΑΠΟΙΚ
 ΟΝΤΑΙ::ΗΟΞΟΙΔΑΝΛΡΑΦΞΟΝΤΑ
 ΝΣΤΡΑΤΙΟΤΟΝΕΠΕΙΔΑΝΗΕΚΟΣ
 ΚΟΝΤΑΕΜΕΡΟΝΕΜΒΡΕΑΙΕΝΑΙΕΠ
 30 ΧΣΑΛΕΝΔΕΤΕΝΑΠΟΙΚΙΑΝΤΡΙΑ
 ΙΣΧΙΝΕΝΔΕΑΚΟΛΟΥΘΟΝΤΑΑΠΟ
 ΜΑΤΑ

15 . . ν τὴν τῶν ἀποίκων βοηθεῖν τά[χιστα
 . . πατα κατὰ τὰς ξυγγραφὰς Η . . .
 . . τοῦ γραμματεύοντος ἐγένον[το
 . . ὄντων ἐπὶ Θράκης γράψαι
 . . εἰ καὶ καταθῆναι ἐν πόλει πα[ρὰ
 τὴν στηλὴν οἱ ἄποικοι σφω[ν α . . .
 20 ἂν δέ τις ἐπιψηφίζῃ παρὰ τ[ὰ δε ἂ .
 αὐ]τοκράτωρ ἀγορεύει ἢ προσκαλέσθαι
 χ]ρῆσθαι ἢ λύειν τί τῶν ἐψηφισμένων
 εἶναι αὐτὸν καὶ παῖδας τοὺς ἐξ [αὐτοῦ . .
 χ]ρήματα δημόσια εἶναι καὶ τῆς [θεοῦ
 25 τὸ δέκατον ἂν μὴ τι αὐτῷ οἱ ἄποικ[οι
 γράψ]ωνται :: ὅσοι δ' ἂν γράψωντα[ι . . .
 τ]ῶν στρατιωτῶν ἐπειδὴν ἐκουσ[ίως
 τριά]κοντα ἡμερῶν ἐν Βρέα εἶναι ἐπ[ειδὴν δὲ
 . ἐ]ξάγειν δὲ τὴν ἀποικίαν τριά[κοντα
 30 . . ισχινὴν δὲ ἀκολουθοῦντα ἀπο . . .
 . . ματα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ

ΑΦΟΡΩΣΑ ΤΑΣ ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΝΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑΣ
ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑΣ.

Μοναδικὰ φυλλάδια πωλοῦνται παρὰ
τῇ διεκπεραιώσει τῶν Β. Ἐφη-
μερίδων πρὸς δρ. 3.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Τιμὴ ἑτησία δραχμ. 36 διὰ τοὺς
ἐντὸς, καὶ 60 διὰ τοὺς ἐκτὸς τοῦ
Κράτους.

1142.

[Τὰ δ' ἐπράθη ἐπὶ τῆς Ἀντιοχίδος . . . δεκάτης
Πρυτανευούσης]

5
Ι Ι Ι Κ Σ
Α Χ Σ Ι Ο Χ Ο Τ Ο
Η Π Δ Δ Δ Δ Π Κ Ε Σ
Α Δ Ε Ι Μ Α Ν Τ
Η Π Δ . Δ Σ Α Τ
Κ Ε Φ Α Ι Α Ι Ο Ν
Κ Ε Φ Α Ι Α Ι Ο Ν Σ Υ
Τ Α Δ Ε Π Ρ Α Θ Ε Π Ι Τ Ε Σ Α Ν Τ Ι Ο
Λ Δ Σ Ε Ι Κ Α Ι Ε Ι Κ Ο Σ Τ Ε Ι Τ Ε Σ Π Σ
10
Η Ι Δ Δ Α Χ Σ Ι Ο Χ Ο Τ Ο Α
Η Ε Ε
Τ Α Ι Σ Τ
Ο Ι Ο Ν Ι Ο Τ Ο Ο Ι Ο Ν Σ
15
Η Ι Δ Δ Η Ε Κ Τ Ε
Φ Σ Υ Θ
Α Μ Σ
Π Ε Μ Π Τ Ε Ι Κ Α Ι

Ἀξιόχου τοῦ Ἀλκιβιάδου Σκαμβωνίδου
Η Π Δ Δ Δ Δ Π Κεφάλαιον σύμπαν
Ἀδειμάντ[ου] τοῦ Λευκολοφίδου
5 Η Π Δ . Δ Σάτ[υρος] . . .
Κεφάλαιον [ἀμφοτέρου]
Κεφάλαιον σύμπαν
Τὰ δ' ἐπράθη ἐπὶ τῆς Ἀντιοχίδος . . . Πρυτανευούσης
ὀγδόῃ καὶ εἰκοστῇ τῆς Πρυτανείας
10 Ἀξιόχου τοῦ Ἀλκιβιάδου Σκαμβωνίδου
Η Ι Δ Δ ἡ ἐπὶ
ταῖς τρίταις ἀρχαῖς
Οἰονίου τοῦ Οἰόν . .
Η Ι Δ Δ Η ἔκτε[ι] τῆς Πρυτανείας
15 ψυθ . . .
ἀμ[φοτέρου]
πέμπτη καὶ [δεκάτη] τῆς Πρυτανείας

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη γέγραπται Ἀττικοῖς γράμμασιν ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὐρέθη πλησίον τοῦ Μητρώου πρὸς τὸ Βόρειον τῆς Ἐκκλησίας Ὑπαπαντῇ τὸ 1840. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 22 0|0, τὸ πλάτος 19 0|0, καὶ τὸ πάχος 10 0|0. Ἐκ τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ λίθου ἐξάγεται, ὅτι τὸ ἀριστερὸν μέρος αὐτῆς εἶναι σῶον· ἐκ τοῦ ἐμπεριεχομένου τῆς ἐπιγραφῆς τυχύτης φαίνεται, ὅτι αὕτη εἶναι συνέχεις τῆς ὑπ' ἀριθ. 1125, τὴν ὁποίαν ἐδημοσιεύσαμεν ἐν τῷ 31 φυλλαδίῳ τῆς Ἐφημερίδος ταύτης· καὶ εἰς αὐτὴν καθὼς καὶ εἰς τὴν παροῦσαν ἐπιγραφὴν φυλάσσεται ἡ αὐτὴ τάξις τῶν τε ἀριθμῶν καὶ τῶν ὀνομάτων. Ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης, καὶ ἐκ τῆς προδημοσιευθείσης ὑπ' ἀριθ. 1125 εἰκάζω, ὅτι τὰ πράγματα τοῦ Ἀξιόχου, καθὼς καὶ ἐκεῖνα τοῦ Ἀδειμάντου ἐπωλήθησαν οὐχὶ ὅλα ὁμοῦ καὶ ἅπασι, ἀλλὰ τμηματικῶς καὶ κατὰ διαφόρους Πρυτανείας, καὶ τὰ μὲν εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1125 ἐπράθησαν ἐπὶ τῆς Ἑρεχθείδος . . . Πρυτανευούσης, τὰ δὲ εἰς τὴν παροῦσαν ἐπιγραφὴν ἐπὶ τῆς Ἀντιοχίδος ὀγδόῃ καὶ εἰκοστῇ τῆς Πρυτανείας. Ἐκ τούτου δὲ ἐξάγεται, ὅτι ἡ μὲν ὑπ' ἀριθ. 1125 ἐπιγραφή ἦν εἰς τὸ ἀνώτερον μέρος τῆς πλακὸς γεγραμμένη· ἡ δὲ παρούσα εἰς τὸ κατώτερον μέρος τῆς πλακὸς, φυλάσσομένης τῆς κατὰ τὰς ἀναγραφὰς τῶν φυλῶν. Ἐάν δὲ ὑποθέσωμεν, ὅτι καὶ καθ' ὅλας τὰς ἄλλας φυλὰς τὰς μεταξὺ τῆς Ἑρεχθείδος καὶ Ἀντιοχίδος ἐπωλήθησαν πράγματα δημευθέντα, τότε ἐξάγομεν, ὅτι ἡ πλάξ αὕτη, ἥτις ἔκειτο εἰς τὸ Μητρώον, ἦτο μεγάλη· καὶ αἱ μὲν δύο πρῶται γραμμαὶ ἔχουσι τὸ ἄθροισμα τῆς ποσότητος τῶν πωληθέντων πραγμάτων τοῦ Ἀξιόχου καὶ Ἀδειμάντου, τὰ ὅποια ἐπω-

λήθησαν ἐπὶ τῆς καὶ δεκάτης τῆς Ἀντιοχίδος Πρυτανειούσης· αἱ δὲ ἐπόμεναι γραμμαὶ ἀναφέρουσι τὴν τρίτην πώλησιν τῶν πραγμάτων τοῦ Ἀξιόχου καὶ Ἀδειμάντου.

Εἰς τὴν 5 γραμμὴν τὰ γράμματα **ΞΑΤ** ἀνεπλήρωσα εἰς Σάτ[υρος· οὗτος εἶναι ὁ ἀγοράσας τὰ πράγματα τοῦ Ἀξιόχου καὶ Ἀδειμάντου, ὅσα ἐδημοπρατήθησαν κατὰ τὴν καὶ δεκάτην τῆς Πρυτανείας, Πρυτανειούσης τῆς Ἀντιοχίδος.

Εἰς τὴν 8 γραμμὴν τὸ τελευταῖον γράμμα τοῦ ἐπράθη τὸ **Η** εἶναι γεγραμμένον **Θ**, τοῦτο νομίζω εἶναι ὁ πρῶτος μετασχηματισμὸς τοῦ Ἀττικοῦ γράματος **Ε** εἰς **Η**, ἀφαιρέσαντες οἱ μεταγενέστεροι τὴν ἄνω καὶ κάτω γραμμὴν, αἱ σχηματίζουσι τετράγωνον σχῆμα, ἄφησαν τὰς δύο γραμμὰς ἡνωμένας διὰ μιᾶς μεσαίας γραμμῆς.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1143.

ΝΕΘΕΚΕΝ
ΟΙΟΣ
ΕΝΑΙΟΣ
ΜΕΓΑΛΟΣ
5 ΟΝ
ΑΝΟΜΑΧΟ
ΕΠΟΙΕΞΕ

Ἀ]νέθηκεν
. . οἶος
. . εναῖος
. . μεγάλος
5 . . ον
Φ]ανομάχο[υ
ἐποίησε

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη γέγραπται Ἀττικοῖς γράμμασιν ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Πεντελησίου, τὸ ἥμισυ τοῦ ὁποίου σώζεται εἰς τὴν νέαν θύραν τοῦ Ὀπισθοδόμου τοῦ Παρθενῶνος. Ἐκ τοῦ σωζομένου μέρους ἐξάγεται, ὅτι ἐπὶ τοῦ Βάθρου τούτου ἵστατο ἀνάθημά τι ὅπερ τίς, τοῦ ὁποίου ἡ κατάληξις τοῦ ὀνόματος **ΕΘΞ** μόνον σώζεται εἰς τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην, ἀνέθηκε τῇ Ἀθηνᾷ. Τὸ ἀνάθημα δὲ τοῦτο ἦν ἔργον τοῦ υἱοῦ τοῦ Φανομάχου. Φανόμαχος ὄνομα ἀπαντᾶται συχνὰ εἰς τε τοὺς ἀρχαίους συγγραφεῖς, καὶ τὰς ἐπιγραφὰς τὰς μέχρι τοῦδε γνωστάς. Τίς ὅμως τούτων εἶναι ὁ Φανόμαχος, ὁ πατὴρ τοῦ γλύπτου, ὅστις ἐποίησε τὸ ἐν Παρθενῶνι τοῦτο ἀνάθημα, δὲν ἠδυνήθημεν νὰ εὕρωμεν εἰς τὰ μικρὰ ἡμῶν βοήθηματα.

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἐδημοσίευσεν εἰς τὸ σύγγραμμα ἡμῶν καὶ δὲν ἤθελον καὶ αὐθις τὴν δημοσίευσιν, ἂν εἰς ἐκείνην δὲν ἤθελε παραιοφύσῃ ἡ προσθήκη ἐνὸς **Ξ** εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Φανομάχου, ὃ ἐγένετο αἰτία, ἵνα τινὲς νομίσωσι τὸν Φανόμαχον ὡς τὸν γλύπτην τοῦ ἀναθήματος τούτου. Ταύτην, τῷ Κ. Ράγκαβῃ ζητήσαντί μοι, κατ' αἵτησιν τοῦ ἐν Παρισίοις φίλου του, ὡς μοι εἶπεν, ἔδειξα.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1144.

ΑΔΙΤΙΟΙ
ΑΡΔΑΝΕΞ
ΛΟΠΕΚΟΝΝΕΞΙΟΙ
ΑΧΞΑΝΗΟΙΤΑΚΤΑ
5 ΟΛΡΑΜΜΑΤΕΥΟΝΤΟΣ
ΑΛΛΙΠΟΛΙΤΑΙ
ΞΑΡΤΑΙΟΙ
ΑΜΟΡΛΙΟΙ
10 ΒΟΛΕΚΑΙΗΟΙΠΕΝΤΑΚΟΞΙΟΙ
ΑΧΞΑΝ

Μ]αδίτιοι
Δ]αρδανεῖς
Ἀ]λωπεκοννήσιοι
Πόλεις αἶδε αἷς ἐ]ταξαν οἱ Τάκτα[ι
5 ου γραμματεύοντος
Κ]αλλιπολίται
Σαρταῖοι
Ἀμόργιοι
Τὰ δὲ ἡ ἐξ Ἀρείου Πάγου] Βουλὴ καὶ οἱ Πεντακόσιοι
10 διέτ]αξαν

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη γέγραπται Ἀττικοῖς γράμμασιν ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὐρέθη τὸ 1849 Φεβρουαρίου 7 εἰς τὰς κατὰ τὸ Δυτικὸν τῆς Ἀκροπόλεως ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι δακτύλων 6 τοῦ Ἀγγλικοῦ ποδός, τὸ πλάτος δακτύλων 8, καὶ τὸ πάχος δακτύλων 3. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος τῶν καταλόγων τῶν συνεισφορῶν τῶν συμμάχων πόλεων. Οἱ Μαδίτιοι ἀναφέρονται καὶ εἰς ἄλλας ἐπιγραφὰς, ὅτι συνεισέφερον εἰς τὸ κοινὸν Ταμεῖον τῶν συμμάχων διαφόρους ποσότητας· εἶναι δὲ ἡ Μαδιδὸς πόλις Ἑλλησποντίας, ὡς ὁ Ἐκαταῖος ἐν Εὐρώπῃ παρὰ Στεφάνου.

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη γέγραπται Ἀττικοῖς γράμμασιν ἐπὶ δύο τμημάτων πλακὸς λίθου Πενταλησίου. Ἦδρον αὐτὴν τὸ 1835, καθὼς καὶ ὅλας σχεδὸν τὰς ἄλλας τὰς τὸν φόρον τῶν συμμάχων πόλεων κανονίζουσας, πλησίον εἰς τὴν γωνίαν, ἣν σχηματίζει ἡ βορείος πτέρυξ τῶν Προπυλαίων, ὅτε τὸν ἐκεῖ προμαχῶνα τὸν καλύπτοντα τὰ Προπύλαια καθήρσα· ἐδημοσίευσεν τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην καθὼς καὶ τὰς ἐπομένους εἰς τὸ σύγγραμμα *Ἀρχαῖαι Ἀθῆναι*, ὅσον ἦν δυνατόν εἰς τὴν τότε μίαν καὶ μόνην πτωχοτάτην τυπογραφίαν, ἣτις εὕρισκετο ἐν Ἀθῆναις, συνήθροισα δὲ ὅλα τὰ τμήματα τῶν ἐπιγραφῶν τούτων καὶ ἔκτισα εἰς δύο κίωνας, (διότι τοιοῦτον σχῆμα τετραγώνου πυραμοειδοῦς εἶχον πρὶν θραυσθῶσιν, ὡς δύναται τις νὰ εἰκάσῃ τοῦτο ἀπὸ τὰ γωνιαῖα τμήματα τῶν ἐπιγραφῶν τούτων), ἐντὸς τῆς βορείου πτέρυγος τῶν Προπυλαίων, ἐν οἷς πιθανῶς ἴσταντο, εἰς τὸ μέρος μάλιστα ἐκεῖνο τῶν Προπυλαίων, τοῦ ὁποίου ὁ τοῖχος εἶναι ἄξεστος· τὸ ἴσταςθαι τὰς στήλας ταύτας ἐν τοῖς Προπυλαίοις δεικνύει, ὅτι αὗται ἦσαν ἐτοιμαὶ διὰ τὴν ἐξέλεγχιν τῶν συμμάχων. Προσθήρσα δὲ τὰ μέρη, ὅσα προσηρμύζοντο, κατὰ τὸ δυνατόν· κατὰ δὲ τὸ 1842 ὁ Κ. Α. Ῥαγκαβῆς ἐδημοσίευσεν αὐτάς ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τῆς Κυβερνήσεως. Δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ αὐτάς καὶ πάλιν, ἂν δύο λόγοι δὲν μοὶ ὑπηγόρευον τοῦτο. οὗτοι δὲ εἰσὶν οἱ ἀκόλουθοι· α'. διότι ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς δὲν ἐδημοσίευσεν ὅλας τὰς τοιαύτης ὕλης ἐπιγραφάς, ὅσαι ἀνεκαλύφθησαν μετὰ τὸ 1835· καὶ β'. διότι εἰς τὰς ἐκδοθείσας παρὰ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ παρητηρήσαμεν διαφορὰν τινα μεταξὺ τῶν ἀντιγράφων αὐτοῦ καὶ τοῦ πρωτοτύπου· δὲν δύναται τις νὰ μεμφθῇ τὴν ἐκδοσιν τοῦ 1835, διότι ἡ τότε μία καὶ μόνη τυπογραφία τῶν Ἀθηνῶν δὲν εἶχε τοὺς ἀναγκαίους χαρακτῆρας, ἵνα τυπώσῃ τοιαῦτα ἔργα· διὰ νὰ γράψω παραδείγματος χάριν τὸ ΠΑ, ἐπειδὴ τοιοῦτοι χαρακτῆρες ἔλλειπον ἔγραψα αὐτοὺς οὕτω ΠΗ ΠΔ, φιλοτιμούμενος νὰ καταστήσω κοινὸν πᾶν ὅτι ἀρχαιολογικὸν εἶχον. Τὸ μῆκος καὶ τῶν δύο τμημάτων εἶναι 53 0/0, τὸ ὕψος 27 0/0, καὶ τὸ πᾶχος 20 0/0· τὸ ἄνω μέρος τῆς πλακὸς εἶναι τετμημένον ἐπίτηδες, ὅπως ἐπὶ τοῦτου τεθῇ γείτονον μετὰ ἀετώματος, ἐφ' οὗ πιθανῶς ἦν ἐπιγραφή. Αἱ τρεῖς πρῶται γραμμὴ εἰσὶ μεγαλητέρων χαρακτῆρων τῶν ἐπομένων γραμμῶν τῆς ἐπιγραφῆς· ἡ δὲ τέτις αὕτη φυλάσσεται εἰς ὅλας τὰς τῆς τοιαύτης ὕλης ἐπιγραφάς, ἥτοι ὁ τίτλος, οὕτως εἰπεῖν, εἶναι γεγραμμένος διὰ μεγαλητέρων γραμμάτων τῶν τῆς λοιπῆς ἐπιγραφῆς.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν φαίνονται ἐπὶ τῆς πλακὸς τὰ γράμματα **ΙΤΙ ΣΗΕΙΝ AMIONHO** ταῦτα ἀνεπλήρωσα εἰς οἷς δὲ τῶν Ἑλλ[ληνο]ταμίων, οἷς ὁ δεῖνα ἐγραμμάτευεν.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν φαίνονται τὰ γράμματα **ΤΡΙΑΚΟ . . . ΕΟΑΝΘΕ . . Ν**, διὸ ἀνεπλήρωσα εἰς τριακο[στῇ] [ν]έου Ἀνθε[στηριῶνος].

Ἡ 3 γραμμὴ ἀναφέρει τὸ ὄνομα τοῦ Ἄρχοντος τῶν Ἀθηναίων, τοῦ ὁποίου τὸ ἀρχικὸν γράμμα **Μ** φαίνεται καθαρά.

Εἰς τὰς ἐπιγραφὰς ταύτας θέλομεν παρατηρήσει παρακκτιὸν, ὅτι οἱ μὲν Ἑλληνοταμίαι ἦσαν ἐξ Ἀθηνῶν· οἱ δὲ κατὰ καιροὺς γραμματεῖς τούτων ἦσαν, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, καὶ ἐκ τῶν συμμάχων πόλεων. Τὸ μέτρον τοῦτο δεικνύει τὸ Δημοτικὸν καὶ Πολιτικὸν τῶν Ἀθηναίων πνεῦμα πρὸς τοὺς συμμάχους, εἰς οὓς ἄφινον νὰ γνωρίζωσι διὰ τῶν ἰδικῶν των γραμματέων τὴν κατὰστασιν τοῦ κοινοῦ Ταμείου.

Αἱ γωνίαι τῆς στήλης ταύτης ἐλλείπουσιν ἀμφοτέραι, εἰκάζομεν δὲ ἐκ τοῦ σωζομένου μέρους, ὅτι τὸ πᾶχος τῆς ὅλης στήλης ἦν 39 0/0, τὸ δὲ πλάτος τῶν σωζομένων δύο λίθων εἶναι 58 0/0, τὸ ὕψος 27 0/0, καὶ τὸ πᾶχος 20 0/0· τὸ δὲ μέγεθος τῶν γραμμάτων τῶν τριῶν πρώτων γραμμῶν εἶναι 1 0/0 τοῦ μέτρου· ἐλλείπουσιν ἐπομένως ἐκ μὲν τοῦ ἀριστεροῦ μέρους, ἥτοι τῆς ἀρχῆς τῶν τριῶν γραμμῶν ἀπὸ τὴν 1 γραμμὴν γράμματα 4· ὁμοίως καὶ ἀπὸ τὴν 2, ἐκ δὲ τῆς 3 ἐλλείπουσιν γράμματα 3· ἐκ δὲ τοῦ δεξιῦ μέρους τῆς ἐπιγραφῆς εἰς τὴν 1 γραμμὴν ἐλλείπουσι γράμματα 10, εἰς τὴν 2 ἐλλείπουσιν ὡσαύτως γράμματα 10, καὶ εἰς τὴν 3 ὁμοίως· τὸ δὲ διάστημα τῆς συγκολλήσεως εἶναι ἀπὸ τὸ τελευταῖον γράμμα τῆς ἀριστερᾶς μέχρι τῆς δεξιᾶς πτέρυγος 10 0/0, ἐμπεριεῖχε δὲ γράμματα 6.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν τῆς 1 στήλης ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἔγραψεν . . ογῖται, εἰς δὲ τὸ πρωτότυπον εἶναι **Ν**, ἀναγινώσκειται δ' ἐπομένως τὸ ὄνομα **ΜΑΡΩΝΙΤΑΙ**. Οἱ Μαρωνῖται οὗτοι ὡς καὶ ἐνταῦθα ἀναφέρονται καὶ εἰς τὰς ἐπιγραφὰς 134, 139, 145 καὶ 159 τῆς ἐκδόσεως τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ, ὅτι συνεισέφερον 150 δραχμάς· τοῦτο βεβαίῳ ἔτι τὴν εἰκασίαν ἡμῶν.

Εἰς τὴν 3 γραμμὴν **ΝΑΙΟΙΕΝ** ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς θέτει τρεῖς στιγμᾶς γράφων οὕτω **ΝΑΙΟΙΕΝ**: αἱ τρεῖς δὲ αὗται στιγμαὶ εἰς τὸ πρωτότυπον δὲν εἶναι.

Εἰς τὴν 4 γραμμὴν **ΚΑΡΙΟΙ**: εἶναι δύο στιγμαὶ μετὰ τὸ | : αἵτινες ἐλλείπουσιν ἀπὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ.

Εἰς τὴν 9 γραμμὴν ὅλα τὰ γράμματα τοῦ **NASSES** φαίνονται, ἐλλείπουσι δὲ εἰς τὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ τὰ δύο **ΣΕ**. Ὁμοίως εἰς τὰς γραμμὰς 7 καὶ 8 **ΛΑΜΠΟΝΕΙΑ · ΗΛΙΚΑΡ** ὅλα τὰ γράμματα φαίνονται, ὁ δὲ Κ. Ῥαγκαβῆς ἔγραψεν **ΙΑΜΙ · ΟΝΕΙΑΙ · ΑΛΙ ΔΑΡ**.

Εἰς τὴν 15 γραμμὴν τῆς 1 στήλης ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει **ΛΙΟΠΟ**, εἶναι δὲ εἰς τὸ πρωτότυπον **ΔΙΚΑΙΟΠΟ[Ι]ΤΑΙ**.

Εἰς τὴν 8 γραμμὴν τῆς 2 στήλης ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει **ΧΑ · Α**. εἶναι δὲ εἰς τὸ πρωτότυπον **ΧΑΙ·ΚΑΙ** κατ' ἐπιτομὴν γεγραμμένον, ἥτοι Χαλκαῖαται,

Εἰς τὴν 9 γραμμὴν εἰς τὸ πρωτότυπον εἶναι **ΣΙΝΛΙΟΙ** διὰ τοῦ Ν, Σίγγιοι ἔγραψεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς.

Εἰς τὴν 12 γραμμὴν τῆς 2 στήλης ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει **ΠΚΡΕΣΣΥΛΙ**, εἰς δὲ τὸ πρωτότυπον εἶναι **ΠΙΚΡΕΣΣΥΑΝ**, ἥτοι Πικρεσσυανδεῖς.

Εἰς τὴν 3 στήλην ἡ τρίτη γραμμὴ εἰς τὸ πρωτότυπον εἶναι **ΚΙΑΝΟΙ**: Δ, εἰς δὲ τοῦ Κ. Ῥαγκ. **ΙΑ·ΟΙ**. .
Εἰς τὴν 4 γραμμὴν εἰς τὸ πρωτότυπον εἶναι **ΑΡΤΑΚΕΝΟ**, εἰς τοῦ Κ. Ῥαγκ. **ΚΙΝΟ**. Εἰς τὴν 6 γραμμὴν εἰς τὸ πρωτότυπον εἶναι **ΕΝ**. **ΡΑΪΚΕΙ**, εἰς τὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ **Ν · ΑΙΚΕΙ**. Εἰς τὴν 7 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. ἔγραψεν **ΙΕΙ · ΣΙΟΙ**, εἰς δὲ τὸ πρωτότυπον εἶναι **ΒΕΡ[Υ]ΣΙΟΙ**. Εἰς τὰς ἐπομένους γραμμὰς 7 **ΙΕΛΥΣΙΟΙ** τὸ **Λ** φαίνεται εἰς τὸ πρωτότυπον. Ὁμοίως εἰς τὴν 8 **ΤΕΙΔΕΙ** τὸ **Τ** καὶ τὸ **Ι** **ΙΔΕΙ** φαίνονται εἰς τὸ πρωτότυπον. Τῆς τελευταίας γραμμῆς τὰ φαινόμενα καθαρῶς στοιχεῖα εἰς τὸ πρωτότυπον εἶναι **ΛΧΙΟΙΣ**, εἰς δὲ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ **ΛΥ·ΟΙ** (1).

Κ. Σ. Πιττάκης.

1147.

ΑΟΙ	ΗΗΗΗΗΠΗΗΗΗΗ	ΗΑΝΑΙ	αοι	Αν[αφαῖοι	
		ΤΟΡC	: ΗΗΗΗΗΠΗΗΗΗΗ	Τορω[ναῖοι	
3ΟΙ	ΔΔΔΠΗ	ΚΟΙΟΙ	ε: ΔΔΔΠΗ	Κῶοι	
ΝΤΙΟΙΔΔΔ	Η:	ΜΑΔΝΑΣΕΣ	Αἰγάν]τιοι: ΔΔΔ	Η: Μαδναςεῖς	
5 ΝΤΙΟΙΔΔΠΗΗΗ:	Π:	ΠΕΛΕΙΑΤΑΙ	5 ..ντιοι ΔΔΠΗΗΗ:	Πελειᾶται 5	
ΝΟΝΑΗΑΒΔΕΡΙ:	Η:	ΜΥΛΑΣΕΣ	...ονα Αβδ[ηρι]των:	Η: Μυλασεῖς	
ΝΙΟΙΗΗΗΗΗ: ΔΔΔΠΗ	ΗΥΡΟΜΕΣ	ΚΑΡΥΑΝΔΕ	..νιοι: ΗΗΗΗΗ	Υρομεῖς	
ΣΙΟΙ	ΠΗΗΗΗ	ΕΣΤΕΝΕΔΟ	..σιοι	ΠΗΗΗΗ	Καρυανδεῖς
ΕΣΙΟΙ	ΔΔΔΠΗ	ΕΒΣΤΕΝΕΔ	..εσιοι	ΔΔΔΠΗ	Ες Τένεδον
10 ΙΟΙ	ΔΔΔΠΗ	ΕΡΥΘΡΑΙΟΙ	10 ..λοι	ΔΔΔΠΗ	Εβστενέδ[ου] 10
	ΔΔΠΗΗ	ΜΥΡΙΝΑΙΟΙ		ΔΔΠΗΗΗ	Ερυθραῖοι
	Ι	ΙΜΒΡΙΟΙ		Ι	Μυριναῖοι
					Ἰμβριοι

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη γέγραπται, ὡς καὶ ἡ ἀνωτέρω, ἐπὶ θραύσματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὐρέθη εἰς τὴν γωνίαν τῆς Βορείου πτέρυγος τῶν Προπυλαίων, ἐνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω, εἶναι δὲ καὶ αὕτη κατάλογος τῶν φόρων τῶν πόλεων.

Τὰ γράμματα **ΝΤΙΟΙ** τῆς 4 γραμμῆς ἀνεπλήρωσα εἰς Αἰγάν]ντιοι. Τὸ ὄνομα τοῦτο ἀπαντᾶται καὶ εἰς

(1) "Ἄς μὴ νομίσῃ τις, ὅτι παραβάλλων τὴν διάφορον γραφὴν σκοπεύω νὰ μεμφθῶ τινὰ ἀπ' ἐναντίας ὁμολογῶ, ὅτι τὸ ἀντιγράφειν ἐπιγραφὰς εἶναι δυσχερέστατον· διότι πολλάκις τὰ γράμματα εἰσὶν ἐξηλειμμένα, τὰ μὲν ὅλως, τὰ δὲ κατὰ μέρος· καὶ τὰ μὲν καθαρῶς φαίνονται, τὰ δὲ ἀμυδρῶς. Ὁ ἀντιγράφων δὲ ἀπαντᾶ πλείστας δυσκολίας εἰς τὴν ἐξηγήσασιν τοῦ ἀληθοῦς χαρακτῆρος, ἀλλὰ πολλάκις καὶ τὰ καθαρῶς γεγραμμένα φεύγουσι τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ ἀντιγράφοντος· καὶ ἡ θέσις τῆς ἐπιγραφῆς, καὶ ἡ ὥρα τοῦ χρόνου, καὶ ἡ κατάστασις τῆς ἡμέρας βοηθοῦσιν, ἢ δυσκολεῖν τοὺς ἀντιγράφοντα· τὴν σύγκρισιν ταύτην πράττω μόνον διὰ τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν ἐπιστήμην. Ἀπορῶ δὲ διατὶ ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἔγραψεν, ὅτι αἱ ἐπιγραφαὶ αὗται εὐρέθησαν μετὰξὺ Ἑρεχθίου καὶ Παρθενῶνος, (ὅρα Antic. Hellen. p. 273), ἐν ᾧ ἐγὼ, ἐρωτηθεὶς παρ' αὐτοῦ, οὐχὶ μόνον τῷ εἶπον, ὅτι ἡ ὅρον ὅλα τα τεμῆματα αὐτῶν εἰς τὴν γωνίαν τῆς βορείου πτέρυγος τῶν Προπυλαίων, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ σύγγραμμά μου Ancieunes Athènes p. 440 ἐξηγήθην. Ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς, ὅταν ἐγίνωντο αἱ ἀνασκαφαὶ εἰς τὴν Ἀκρόπολιν σπανίως ἀνῆρχετο, δὲν δύνανται ἐπομένως νὰ γνωρίζῃ ἀκριβῶς ποῦ ἐκάστη Ἀρχαιότης εὐρέθη.

τάς ἐπιγραφὰς τῶν φόρων τῆς συλλογῆς τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ ὑπ' ἀριθ. 137, ἐνθα φαίνεται, ὅτι συνεισέφερον 50 δραχμὰς, καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 157, ἐνθα φαίνεται, ὅτι ἔδωσαν τὴν αὐτὴν ποσότητα, καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 159, ἐνθα ἔδωσαν 33 δραχ. καὶ 2 ὀβολούς, καὶ εἰς τὴν 165 ἔδωσαν 44 δραχ. καὶ 1 ὀβόλον, εἰς δὲ τὰς 221 καὶ 223, δὲν σώζεται ὁ ἀριθμός. Παρατηρεῖται δὲ, ὅτι ὁ ἀριθμός τῆς συνεισφορᾶς ἤλξητε μετὰ ταῦτα, διότι, ὡς γνωρίζομεν ἐκ τῶν μαρτυριῶν τῶν ἀρχαίων συγγραφέων οἱ Δημαγωγοὶ τῶν Ἀθηναίων ἀπὸ 400 τάλαντα τοὺς φόρους ἀνεβίβασαν εἰς 1,300.

Εἰς τὴν 2 στήλῃν τὸ ΑΝ τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ εἰς τὸ πρωτότυπον εἶναι ΗΑΝΑΙ, ὅθεν ἀνεπλήρωσα εἰς Ἀνα[φαῖτοι.

Εἰς τὴν 8 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΚΑΡΙΑΝΛΕ, εἰς δὲ τὸ πρωτότυπον εἶναι ΚΑΡΥΑΝΔΕ.

Εἰς τὴν τελευταίαν γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΜΡΟΙ'Ω', εἰς τὸ πρωτότυπον φαίνεται καθαρὰ ΙΜΒΡΙΟΙ.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1148.

	ΗΗΗ	ΙΙ	
	Ι : ΗΗΗ	ΚΛΑΤΟΜΕΝ	
	ΟΙ ΕΣΔΔΔΗΗΗ	ΑΡΛΙΛΙΟΙ : ΧΠ	
5	ΔΙΟΣΕΡΙΤΑΙ : ΔΠΗΗΗ	ΚΑΡΒΑΣΥΑΝΔΕΣ	5
	ΣΠΑΡΤΟΛΙΟΙ : ΗΗ	ΦΑΣΕΛΙΤΑΙ ΠΗ	
	ΧΣΑΙΡΑΙΟΙ : ΗΗΗ	ΤΕΡΜΕΡΕΣ : ΗΗΠ	
	ΔΔΗΗΗ ΛΙΝΔΙΟΝΟΙΙΑΤΑΙ : ΠΠ	ΚΕΒΡΕΝΙΟΙ ΗΗΗ	
	ΙΣ : ΗΠΗΗΗΗ ΑΣΤΑΚΕΝΟΙ : ΗΠ	ΚΑΣΟΛΑΒΕΣ Π	
	ΙΤΑΙ : ΧΠΗΗΗ ΝΕΟΠΟΛΙΤΑΙ : Π	ΔΙΛ	
10	ΗΗΗΗΔΔΔΠΗΗΗΗΜΑΙΑΝΔΡΙΟΙ : ΠΔΠΗΗΗ	ΠΛ	10
	Σ ΔΕΥΤΕΡ	ΙΕΙΛ	
	Δ Α Π Ε Σ ΗΗΗΗ	ΙΕ	
	Σ		

	ΗΗΗ	ΙΙ	
	Ι : ΗΗΗ	Κλαζομένιοι	
	οι . εἰς ΔΔΔΗΗΗ	Ἀργίλιοι : ΧΠ	
5	Διοσερίται : ΔΠΗΗΗ	Καρβασυανδεῖς	5
	Σπαρτόλιοι : ΗΗ	Φασηλίται ΠΗ	
	Αἰραῖοι : ΗΗΗ	Τερμερεῖς : ΗΗΠ	
	Λινδίων οἱ ἰᾷται : ΠΠ	Κεβρένιοι ΗΗΗ	
	Ἀστακενοί : ΗΠ	Κασολαβεῖς Π	
	Νεαπολίται : Π	Διγ . . .	
10	Μαιάνδριοι : ΠΔΠΗΗΗ	Πα . . .	10

Ἐπὶ τῆς δευτέρας [Ἀρχῆς] ἡ Λυσίστρατος ἐγγραμμάτευσε
Κο]δαπεῖς ΗΗΗΗ ιεῖ[ς

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη εἶναι γεγραμμένη, ὡς καὶ αἱ δύο ἀνωτέρω, ἐπὶ στήλης λίθου Πεντελησίου· εἶναι καὶ αὕτη τῆς αὐτῆς φύσεως, καὶ εὗρέθη εἰς τὸ ἴδιον μέρος καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον μὲ τὰς ἀνωτέρω.

Εἰς τὴν 7 γραμμὴν τῆς 1 στήλης ἀναφέρεται Λινδίων οἱ ἰᾷται ΠΠ· εἰς δὲ τὴν ἐπιγραφὴν Α'. ἀναφέρονται μόνον ἰᾷται Η, καὶ ἐκ τούτου ἐξάγεται, ὅτι δύο πόλεις Ἰου ἦσαν, ἡ μὲν ἡ τῆς νήσου, ἥτις μέχρι τοῦδε ὁμωνύμως καλεῖται, ἡ δὲ Λινδῶν ἀποικία· διὸ οἱ μὲν τῆς παρουσίας ἐπιγραφῆς ἰᾷται τάσσονται μετὰξὺ Αἰραίων τῶν ἐν Μακεδονίᾳ, καὶ Ἀστακενῶν τῶν ἐν Βιθυνίᾳ· οἱ δὲ μόνον ἰᾷται τάσσονται ἐν τῇ ἐπιγραφῇ Α'. μετὰξὺ τῶν Καρῶν Αὐλιατῶν, καὶ τῶν τῆς Πάρου κατοίκων.

Εἰς τὴν τελευταίαν γραμμὴν τῆς 1 στήλης εἶναι τὸ ΔΑΠΕΣ διὰ τοιούτου Σ γεγραμμένον εἰς τὸ πρωτότυπον, καὶ οὐχὶ ὡς τὸ ἔγραψεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς Σ, εὗρίσκεται δὲ εἰς τὸ πρωτότυπον καὶ ἕτερον Σ, ὅπερ παρέλειψεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς, τὸ Σ τοῦτο δεικνύει, ὅτι κάτωθεν τῆς πλακῆς ἦσαν καὶ ἄλλαι σειραὶ γραμμάτων.

Εἰς τὴν 11 γραμμὴν ἀναφέρεται τὸ ὄνομα τοῦ γραμματέως, τὸ ὅποιον ἄρχεται ἀπὸ **Λ**, εἶναι τάχα οὗτος Λυσίστρατος ὁ Μορυχίδου Παλληνεὺς τὸν Δῆμον, ὅστις ἐγένετο γραμματεὺς τῶν ταμιῶν τῶν ἱερῶν χρημάτων τῆς Ἀθηναίας κατὰ τὴν 87 Ὀλυμπιάδα;

Κ. Σ. Πιττάκης.

1149.

ΠΙΛ
ΗΗΔΔΔ
ΑΙ **ΠΗ**
=ΦΣΙΟΙ **ΔΠΗΠ** **ΦΑΙ**
ΛΑΙΟΠΟΙ **ΙΤΑΙ** : **ΧΗΗ** **ΛΑΝΦΣΑΚ** **ΝΟΙ** : **ΠΗΔΠΗΠΗΠ**
ΡΙΟΝΑΠΟΙΚΟΙ : **ΗΠΔΔΔΠΗΠ** **ΣΙΛΛΙΟΙ** **ΠΗΠ** **ΕΙ**
ΑΝΑΙΟΙ **ΠΗΠΗΠ** **ΔΑΣΚΥΛ** **ΟΝ** : **ΧΗΗΗΠΔΔΔΠΗΠ** **ΧΕ**
ΠΗΠΗΠ **ΕΝΠΡΟΠΟ** **ΤΙΔ** **ΠΗΗΗΠ** **ΕΡΥΣ**
ΠΑΡΑΝΤΙΣΑΡΑΝ **ΠΗΠΗΠ** **ΣΕΡΜΑΙΟ** **ΠΗΠΗΠ** **ΑΙΟΠΕ**
Η **ΜΕΚΥΠΕΡΝΑΙΟΙ** **ΔΠΗΠΗΠ** **ΣΤΑΛΙΡ** **ΑΙ** **ΗΠΔΠ** **ΤΕΝΕΔ**
ΟΙ **Π** **ΣΚΑΒΛΑΙΟΙ** **ΔΠΗΠΗΠ** **ΑΣΤΑΚΕ** **ΟΙ** **ΧΠ** **ΒΥΣΙΑΝ**
ΔΔΔΔ **ΑΣΣΕΡΙΤΑΙ** **ΠΔΠΗΠΗΠ** **ΣΤΟΒΙΟ** **ΗΗΗ** **ΧΑΙΧΕΔΟΙ**
ΔΔΠΗΠ **ΦΕΛΕΤΙΟΙ** **ΠΗΠΗΠ** **ΕΡΟΔΙΟ** **Χ** **ΜΙΛΕΣΙΟΙ**
Π **ΔΙΚΑΙΑ** **ΗΗΗ** **ΤΕΝΙΟΙ** **Η** **ΙΑΡΜΙΟΙ**
ΧΠ **ΠΑΡΑΔΒΔΕΡΑ** **ΗΗΗ** **ΣΙΦΝΙΟΙ** **Η** **ΜΥΕΒΙΟΙ**
ΗΠ **ΗΑΒΔΕΡΙΤΑΙ** **ΗΗΗΗ** **ΚΕΙΟΙ** **Η** **ΙΑΣΕΣ**
Π **ΜΑΡΟΝΕΣ** **ΗΗ** **ΑΝΔΡΙΟΙ** **Η** **ΠΡΙΑΝΕΣ**
Π **ΘΥΣΣΙΟΙ** **ΔΠΗΠΗΠ** **ΙΕΤΑΙ** **Η** **ΚΥΝΔΥΕ**
Η **ΑΙΝΙΟΙ** **ΧΠΗΔΔ** **ΠΑΡΙΟ** **ΔΠΗΠΗΠ** **ΒΑΡΓΥΛΙΕΣ**
Η **ΣΑΜΟΘΡΑΙΚΕΣ** **ΔΠΗΠΗΠ** **ΣΙΛΕΙ** **Σ** **ΠΗΠΗΠ** **ΚΑΡΥΑΝΔΕΣ**
ΕΟΠΟΙ **ΙΤΑΙ** **Π** **Κ** **ΟΙ** **Π** **ΠΑΣΑΝΔΕΣ**
ΑΙΟΝΑΠΟΙΚΟΙ : **ΗΗΗ** **Ι** **Η** **ΜΑΛΝΑΣΕΣ**
Ι **Π** **Π** **ΤΕΛΕΑΤΑΙ**
ΙΟΙ

ΠΙΛ
ΗΗΔΔΔ
ΠΗ
ΔΠΗΠΗΠ **ΦΑΡ** **ΒΗΛΙΟΙ**
ΧΗΗ **ΛΑΝΨΑΧ** **Ε** **ΝΟΙ** : **ΠΗΔΠΗΠΗΠ**
ΗΠΔΔΔΠΗΠ **ΣΙΓΓΙΟΙ** **ΠΗΠΗΠ** **ΕΙ** **ΑΙΟΙΣΙΟΙ**
ΠΗΠΗΠ **ΔΑΣΚΥΛ** **Ι** **ΧΗΗΗΠΔΔΔΠΗΠ** **ΧΕ** **ΡΡΟΝΗΣΙΤΑΙ**
ΠΗΠΗΠ **ΕΝ** **ΠΡΟΠΟΝΤΙΔΙ** **ΠΗΗΗΠ** **ΕΡΥ** **ΘΡΑΙΟΙ**
ΠΗΠΗΠ **ΣΕΡΜΑΙΟ** **ΠΗΠΗΠ** **ΑΙΟΠΕ** **Α** **ΛΟΠΕ** **ΧΟΝΝΗΣΙΟΙ**
ΔΠΗΠΗΠ **ΣΤΑΓΙΡ** **ΙΤ** **ΑΙ** **ΗΠΔΠ** **ΤΕΝΕΔ** **ΙΟΙ**
ΔΠΗΠΗΠ **ΑΣΤΑΚΕ** **Ν** **ΟΙ** **ΧΠ** **ΒΥ** **ΣΙΑΝ** **ΤΙΟΙ**
ΠΔΠΗΠΗΠ **ΣΤΟΒΙΟ** **ΗΗΗ** **ΧΑ** **ΙΧΕ** **ΔΟΝ** **ΙΟΙ**
ΠΗΠΗΠ **ΕΡΟΔΙΟ** **Χ** **ΜΙ** **ΛΗΣΙΟΙ**
ΗΗΗ **ΤΕΝ** **ΙΟΙ** **Η** **ΙΑ** **ΡΜΙΟΙ**
ΗΗΗ **ΣΙΦΝΙΟΙ** **Η** **ΜΥ** **ΕΒ** **ΙΟΙ**
ΗΗΗΗ **ΚΕ** **ΙΟΙ** **Η** **ΙΑ** **ΣΕ** **ΙΣ**
ΗΗ **ΑΝ** **ΔΡΙΟΙ** **Η** **ΠΡ** **ΙΑ** **ΝΕ** **ΙΣ**
ΔΠΗΠΗΠ **Ι** **Η** **ΤΑΙ** **Η** **ΚΥ** **ΝΔΥΕ**
ΧΠΗΔΔ **ΠΑ** **ΡΙΟ** **ΔΠΗΠΗΠ** **ΒΑ** **ΡΓΥ** **ΛΙΕ** **ΙΣ**
ΔΠΗΠΗΠ **ΣΙ** **ΛΕ** **Ι** **Σ** **ΠΗΠΗΠ** **ΚΑ** **ΡΥΑ** **ΝΔΕ** **ΙΣ**
Π **Κ** **ΟΙ** **Π** **ΠΑΣΑ** **ΝΔΕ** **ΙΣ**
ΗΗΗ **Ι** **Η** **ΜΑ** **ΛΝΑΣΕ** **ΙΣ**
Π **ΤΕ** **ΛΕ** **ΑΤΑΙ** **ΙΟΙ**

Τὰ δύο ΣΣ εἰς τὴν ὀνομασίαν Ἡφαίστιοι ἀπαντῶνται εἰς διαφόρους παλαιογραφικὰς ἐπιγραφάς· ἐχρῶντο δὲ τῷ τρόπῳ τούτῳ κυρίως οἱ Αἰολεῖς, ὡς θέλομεν ἀναφέρει.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1151.

HH XXX PH	A A I A I N Σ K I O N A Θ P A M B A I O	HH XXX PH	A Αἰγιν[ῆται Σκιωνα[ῖοι Θραμβά[ῖοι
ΕΙΔΙΟΤΙΜΟΣΕΛΡΑΜ		(Ἐπὶ τῆς τρίτης Ἀρχῆς) ἡ Διότιμος ἐγράμ (μάτευεν	
ΔΠΤ IIII	BE PYE HYPOTE..EI	ΔΠΤ IIII	Βερυ[εῖς ὑπὸ τῇ [Ἰδ]εῖ
NEI ΔΠΤIIII	E I A N T A I	NEI ΔΠΤIIII	Ἐλάνται[οι
HHH	Π E Π A P E S	HHH	Πεπαρή[θιοι
I I ΔΔΔΤΤΤIIII	N I A N Δ P	I I ΔΔΔΤΤΤIIII	Νιανδρ[εῖς
H	M Y P I N A	H	Μυρίνα[ῖοι
CI HΠΔΠΤIIII	A I K A P	CI HΠΔΠΤIIII	Ἀλικαρ[νασσεῖς
ΑΙΟΙ HH	K Y I I A N	ΑΙΟΙ HH	Κυλλάν[τιοι
I ΔΔΤΤΤΤII	K Y I	I ΔΔΤΤΤΤII	Κυλλάντιοι ἐπὶ φορᾶς
KEΣ Π		KEΣ Π	

Καὶ ἡ ἐπιγραφή αὕτη γέγραπται ἐπὶ δύο θραυσμάτων τῆς στήλης λίθου Πεντελησίου. Εὐρέθη καὶ αὕτη, ὡς καὶ αἱ προσεκδοθεῖσαι, εἰς τὴν γωνίαν, ἣν σχηματίζει ἡ βόρειος πτέρυξ τῶν Προφυλαίων μετὰ τοῦ δυτικοῦ μετώπου αὐτῶν· εἶναι δὲ συνέχεια τῆς προσεκδοθείσης ὑπ' ἀριθ. 1150.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν ἀναφέρεται τὸ ὄνομα τῶν Αἰγινήτων, ὅτι συνεισέφερον τρεῖς χιλιάδας δραχμῶν. Τρεῖς πόλεις φέρουσι τὸ ὄνομα Αἰγίνη, ἡ Αἰγίνα [στέφ. Βυζάντ.], ἡ μᾶλλον δὲ γνωστὴ εἶναι ἡ κληθεῖσα ὑπὸ τοῦ Περικλέους λήμη τοῦ Πειραιῶς, ἡ κεῖται ἀπέναντι τῆς νοτίου Ἀττικῆς παραλίας ἐν τῷ Σαρωνικῷ Κόλπῳ. Εἰς ὅλας δὲ τὰς ἐπιγραφὰς τῶν φόρων ὅπου καὶ ἂν ἀπαντᾶται ἡ πόλις αὕτη σημειοῦται ὅτι συνεισέφερε ποσότητα 3000 δραχμῶν. Ἡ συνεισφορά αὕτη εἶναι ἡ τῆς νήσου ταύτης, διότι ὁ ἐν Ἐπιδαύρῳ τόπος Αἰγίνα καὶ οὗτος καλούμενος, δὲν ἦτο πόλις, ἀλλ' οὐδὲ τὸ ἐν Παμφλαγωνίᾳ Πολίχιον Αἰγινήτης καλούμενον [Ἀρρίαν. Ηερρίπ. Εὐξίνου Πόντου] ἠδύνατο νὰ συνεισφέρει τὴν ποσότητα ταύτην. Παρατηρεῖται δὲ διατὶ ἡ ἐν τῷ Σαρωνικῷ Κόλπῳ νήσος Αἰγίνα τάσσεται πλησίον τῆς Σκιῶνης, ἥτις εἶναι πόλις Θράκης· τοῦτο νομίζομεν γίνεσθαι, διότι εἰς τὰς ἀρχαιοτέρας ἐπιγραφὰς τῶν φόρων γεωγραφικὴ τάξις δὲν φυλάσσεται· εἰς τὰς ὀλίγον δὲ μετὰ ταῦτα ἐπιγραφὰς παρατηροῦμεν τὴν τάξιν ταύτην, βλέπομεν π. χ. ἐπιγραφὴν «Θράκης Φόρος» «Ἐλλισπόντιος Φόρος», «Νησιωτικὸς Φόρος κ.τ.λ.»

Εἰς τὴν 5 γραμμὴν ἀναφέρεται μετὰ μεγάλων χαρακτήρων ἐν εἴδει ἐπιγραφῆς τὸ ὄνομα τοῦ Διοτίμου, ὃς ἦν γραμματεὺς τῶν ταμιῶν τῶν φόρων ἐπὶ τῆς τρίτης Ἀρχῆς. Ὁ Διότιμος οὗτος ἐγραμμάτευσε κατὰ τὴν 82 Ὀλυμπ. 3 ἔτος· εἶναι τάχα οὗτος ὁ ἐγγόνος Διοτίμου τοῦ Ἀρξάντος κατὰ τὴν 80 Ὀλυμπ. 1 ἔτος [πρὸ Χρ. 426], περὶ τοῦ ὁποίου ἀναφέρει Διοδώρος ὁ Σικελιώτης; [Βιβλ. 12, Κεφ. 149] διότι πολλοὶ Διότιμοι καὶ Ἀθηναῖοι καὶ μὴ κατὰ διαφόρους χρόνους ὑπῆρξαν, ἀλλ' ὁ μᾶλλον πλησιάζων εἰς τὴν ἐποχὴν, ἣν ἀναφέρει ἡ ἐπιγραφή μας αὕτη εἶναι ὁ Ἀρχων οὗτος Διότιμος. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἀπλῶς αὕτη ἔκφρασις τῆς ἐπιγραφῆς αἷ Διότιμος ἐγραμμάτευε» χωρὶς νὰ ἀναφέρῃ τὸν πατέρα, ἢ τὸν Δῆμον αὐτοῦ, δεικνύει, ὅτι ὁ Διότιμος οὗτος ἦν λίαν γνωστὸς ὡς ἐπίσημος ἀνὴρ, πρόγονος ἴσως Διοτίμου τοῦ Στρομβίχου, ὃς Πρεσβείας Ἀθηναίων ἀφηγήσατο εἰς Σούσα [Στρ. Β. 1 καὶ 3].

Οἱ Σκιωναῖοι ἀναφέρονται καὶ εἰς τὴν πρὸ αὐτῆς ἐκδοθεῖσαν ἐπιγραφὴν, ὅτι συνεισέφερον· ἀλλ' οὐδὲ εἰς αὐτὴν οὐδ' εἰς τὴν παρούσαν διειρηθῆναι ὁ ἀριθμὸς τῆς ποσότητος.

Οἱ Θραμβάιοι ἀναφέρονται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 169 τῆς ἐκδόσεως τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ, ὅτι συνεισέφερον ΠΗ.

Οἱ Πεπαρήθιοι ἀναφέρονται εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ βιβλίου ἐπιγραφομένου *Ancienne Athènes* [p. 322], ὅτι συνεισέφερον ΗΗΗ.

Οἱ Νιανδρεῖς ἀναφέρονται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1141 προεκδοθεῖσαν ἐπιγραφὴν, ὅτι συνεισέφερον ΗΡΑΔΗΙΙΙ.

Εἰς τὴν 10 γραμμὴν τῆς ἀριστερᾶς στήλης ἀναγινώσκεται ΚΥΙ, εἶναι δὲ οὗτοι ΚΥΛΑΝΤΙΟΙ, ἢ ΚΥΛΛΑΝΤΙΟΙ ΕΠΙΦΟΡΑΣ, κατ' ἀμφοτέρω γὰρ γράφονται. Κ. Σ. Πιττάκης.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1152.

[illegible]

. . . οί
 . . . ες

ΗΗΗ
 ΔΡΗΙΙ

Πε]ρχώσιοι
 Χ

Δαυνιοτε]ιχίται : ΔΔΔΗΗ
 Διδυμοτε]ιχίται : ΔΡΗΗΙΙ

. . . νοι ΗΗΗΗ
 . . . οί ΡΗΗΗ

Η

Π[ριανεύς
 Αβυ[δηνολ
 Πρια[πείς
 Σκαψ[αίοι

10

ΔΔΔΗΗΗ
ΗΗΗΗ
ΗΗ

Ἀρτακη[νοί 5
Σήστιοι
Μαδύτιοι
Λιμναῖοι
Ἐλαιούσιοι
Παριανοί 10
Πελειά[ται

Σκιων[αῖοι
Σκιάθ[ιοι

Πεπαρή[θιοι
Μαρωνίται 15
Μενδαῖοι
Αἰγάντιοι
Ἀφυταῖοι
Αἰσώνιοι
Αἴνιοι 20
Ὀλύνθιοι
Ἰκιοι
Τορωναῖοι
Σταγίριται
Φεγέτιοι
Ὀθόριοι 25
Ἀργίλιοι
Φαρβήλιοι

Νεάπολ[ις
ἀπ' Ἀθην[ῶν
ἀπὸ τοῦ Ἄθω:
5 Σαμοθ[ράκες
Ι
Ι
Θρ]αμβά[ιοι
Σκιω]ναῖοι
10 Σπ]αρτώλ[ιοι
Ἐλαιούσιοι
10

ΟΙΛ
ΔΔΔΗ
Η
ΔΔΠ
Χ
ΗΗ
ΔΔΠ
ΠΗ
ΔΠΗΗΗΗ
ΔΠΗΗΗΗ

ΔΠΗ
ΔΠΗΗ Ληψιμάνιοι
ΠΔΠΗΗΗΗΗ Ἐρινεῖς
ΠΗΗΗ Ἀμυνανδεῖς
ΗΔΗΗΗΗΗΗ Πακτυεῖς Ἰδυμ[εῖς 5
ΔΠΗΗ Θρανιέτ[αι
ΔΠΗΗ Ὄλα
ΔΠΗΗ Κ.]υθανεῖς
Ἐπὶ τῆς τρίτης Ἀρχῆς [ἢ Διότιμος ἐγγραμμά-
τευεν]· (ἢ προηγουμένη ἐπιγραφή ὑπ' ἀριθ.
1150 εἶναι συνέχεια τῆς παρούσης).
ΗΗ Ἀφυταῖοι 10
ΗΗΗΗ Λήμνιοι
ΗΠ Κεράμιοι
ΔΔΠ Μυδωνεῖς
ΗΗΗΗΗΗ Τενέδιοι
ΗΠ Γαλέψιοι 15
ΠΗΗΗΗ Γεντίνιοι
ΠΗΗ Φασηλίται
ΗΠ Καλύδνιοι
ΗΠ Κλαζομένιοι
ΠΗ Κεδριῆται 20
Η Ἰᾶται
ΔΔΔΗΗΗΗ Ἀρτακηνοί
Π Δικαία
Η παρ' Ἀθῆναι
Ἀστα[κενοί 25
Τ

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη εἶναι, ὡς καὶ αἱ προηγούμεναι, γεγραμμένη Ἀττικοῖς γράμμασιν ἐπὶ τριῶν τμημάτων πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὐρέθησαν δὲ καὶ ταῦτα ἐπισωρευμένα σὺν τοῖς ἄλλοις εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν τῆς γωνίας τῆς πρὸς βορρᾶν πτέρυγος τῶν Προπυλαίων, καὶ εἶναι, ὡς καὶ αἱ προηγούμεναι, ἀναγραφή ὀνομάτων πόλεων καὶ τοῦ φόρου, ὃν ἐκάστη συνεισέφερεν ἐν τῷ κοινῷ ταμείῳ. Ὁ λίθος εἶναι γωνιαῖος καὶ ἀκρωτηριασμένος ἀπὸ τὸ δεξιὸν τῆς μιᾶς πλευρᾶς, καὶ ἀπὸ τὸ ἀριστερὸν τῆς ἐτέρας πλευρᾶς, καὶ ἀπὸ τὰ ἄνω καὶ κάτω κατ' ἀμφοτέρας τὰς ἄκρας.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς μετὰ τοὺς ἀριθμοὺς ΔΠΗ εἰς τὸ πρωτότυπον εἶναι ἐν Σ, ὅπερ παρέλειψεν ὁ Κ. Ράγκαβῆς.

Εἰς τὴν 5 γραμμὴν φαίνονται κάλλιστα εἰς τὸν λίθον ΠΑΚΤΥΕΣ ΙΔΥΜ, διὸ ἀνεπλήρωσα εἰς Πακτυεῖς Ἰδυμ[εῖς, ὅπερ ὁ Κ. Ράγκαβῆς ἔγραψε Πακτυεῖς Ἰδυα

Εἰς τὴν 23 γραμμὴν τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς ὁ Κ. Ράγκαβῆς ἔγραψε Π ΔΙΚΑΙΑ, εἰς δὲ τὸ πρωτότυπον εἶναι Π ΔΙΚΑΙΑ.

Εἰς τὴν 1, 2, 4 καὶ 24 γραμμὴν τὰ εἰς αὐτὰς ἀναφερόμενα ὀνόματα πόλεων ΛΕΦΣΙΜΑΝΙΟ, ΕΡΙΝΕΣ, ΠΑΚΤΥΕΣ ΙΔΥΜ, ΑΣΤΑΚΕΝΟΙ, ὁ Κ. Ράγκαβῆς αὐτὰ γράφει διὰ τοῦ μετὰ τὸν Εὐκλείδην συνεπιζομένου ξ σὺν τῷ, ΛΕΦΣΙΜΑΝΙΟΙ, ΕΡΙΝΕΣ, ΠΑΚΤΥΕΣ ΙΔΥ, ΑΣΤΑΚΕΝΟΙ, εἰς δὲ τὸ πρωτότυπον ἅπαντα ταῦτα τὰ ὀνόματα εἶναι γεγραμμένα διὰ τοῦ Σ τοιούτου σχήματος. Εἰς δὲ τὴν ἀριστερὰν πλευρὰν τῆς πλακὸς ταύτης εἰς ὅλα τὰ μέρη αὐτῆς ὅπου τὸ ξ εὐρίσκεται εἶναι τοιούτου σχήματος· τοῦτο δὲ δεικνύει, ὅτι ἡ μὲν ἐπιγραφή τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς ἢ ἐπὶ τῆς τρίτης ἀρχῆς εἶναι ἀρχαιότερα τῆς ἐπιγραφῆς τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς, ἥτις ἴσως εἶναι ἐπὶ τῆς τετάρτης Ἀρχῆς.

Κ. Σ. Πιττάκης.

ΙΙΙΙ ΕΦΕΞ
 ΙΑΤΜΙΟΙ
 ΗΙΙΙ ΜΑΙΑΝΔΡΙΟΙ
 ΗΙΙΙ ΠΑΡΠΑΡΙΟΤΑΙ
 ΔΔΗΙΙΙ ΗΥΡC ΜΕΞ
 ΙΑΣΕΞ
 ΜΑΔΝΑΣΕ
 ΠΕΛΕΙΑΤΑ
 ΚΕΡΑΜΙΟΙ
 ΗΙΙΙ ΗΛΙΚΑΡΝΑΞΕΙΟΙ
 ΗΙΙΙ ΙΔΥΜΕΞ
 ΗΙΙ ΚΥΡΒΙΞΟΞ
 ΙΙ ΜΥΝΔΙΟΙ
 ΧΑΛΚΕΤΟΡΕΞ
 ΙΙΙ ΜΥΛΑΣΕΞ

ΜΑΤΕΥΕ
 ΟΙ

ΙΙΙΙ Εφέ[ιοι
 Λάτμιοι
 ΗΙΙΙ Μαιάνδριοι
 ΗΙΙΙ Παρπαριώται
 ΔΔΗΙΙΙ Ύρμεις
 Ιασείς
 Μαδνασε[ις
 Πελειάται
 Κεράμιοι
 ΗΙΙΙ Άλικαρνάσσιοι
 ΗΙΙΙ Ιδυμείς
 ΗΙΙ Κυρβισσός
 ΙΙ Μύνδιοι
 Χαλκητορείς
 ΙΙΙ Μυλασείς

Έγραμ.]μάτευεν
 οι.

KARIKOS

ΚΑΥΝΙΟΙ
 ΠΑΣΑΝΔΕΞ
 ΚΑΡΠΑΘΙΟ
 ΑΡΚΕΞ Ε"
 ΚΑΡΒΑΣΥΑΝΔΕΞ
 ΠΑΡΑΚΑΥΝΟΝ
 ΦΑΣΕΛΙΤΑΙ
 ΝΑΡΙΣΒΑΡΕΞ
 ΘΑΣΘΑΞ
 ΝΑΧΣΙΑΤΑΙ
 ΑΣΤΥΠΑΛΑΙΕΞ
 ΠΕΔΙΕ
 ΕΛΙΝ
 ΧΑΛΚ.
 ΗΛΙΚΑ
 ΧΕΡΡΟΝΕ
 ΠΥΡΝΙΟΙ
 ΠΕΛΕΙΑΤΑΙ
 ΚΕΤΟΡΕΞ
 ΣΥΑΝΔΕΞ
 ΕΞ
 ΝΕΞ
 ΟΤΑΙ
 ΙΚΟΞ

Καρικὸς (Φόρος)

Καύνιοι
 Πασανδεί[ς]
 Καρπαθίω[ν
 Άρκεσε[α
 Καρβασυ[α]νδείς
 παρὰ Καῦνον
 Φασηλίται
 Ναρισθαρείς
 Θασθαίς
 Ναξιᾶται
 Άστυπалаίεις
 Πεδι[ις
 Έγλίνδου
 Χαλκιᾶται
 Άλικαρνάσιοι
 Χερρόνησοι
 Πύρνιοι
 Πελειᾶται
 [Χα]λκέτορες
 [Ληψ]υανδείς
 [Καρυανδ]είς
 [Έρι]νείς
 . . . οται
 (Νησιωτ)ικὸς (Φόρος)

Ι
 Κρ[υε]ίς
 Ἰηλύ[σιοι
 Κῶοι
 Αὐλιᾶτ[αι
 Καμireίς
 Κλαυνδείς
 Κεράμιοι
 Μυδονείς
 Κνίδιοι
 Λίνδιοι
 Καρπάθιοι
 Κεδριάται
 Τερμερείς
 Λ[ά]τμιοι
 εἰς
 Ἰ[ρ]ομείς
 [Μαδν]ασεῖς
 [Μυλασ]εῖς
 Σ[υαγγε]λεῖς
 Κ[αλύν]διοι
 Π[ηδα]σεῖς

		M I E I A T M				M]ιλή[σις Λάτμ[ιοι Μυή[σιοι Χερσο[νησίται	
Y \ O		H Π MYESS		Y \ O		H Π	
IIII KAPYANDES		X Π H H H XEPZO		IIII Καρυανδεῖς		X Π H H H Χερσονήσιται	
H H MANNASSES				H H Μαδνασσεῖς			
ΕΠΙΤΕΣΑΡΧΕΣΤΕΣΤΕΤ				Ἐπι τῆς Ἀρχῆς τῆς τετ(άρτης) ἡ Διοκλῆς			
				ἐγραμμάτευε			
Π H ΦΑΣΕΙ I		Π H ΘΕΡΜ		Π H Φασηλίται		Π Θερμ[αῖοι	
Π H ΣΚΙΟΝ \ IO		EX S		Π H Σκιωναῖοι		ἐξ [Ικάρου	
H H H ΚΑΙΘΡΑΜ		ΔΠ H IIII KAP		H H H καὶ Θραμ[βαῖοι ΔΠ IIII		Καρ[πάθιοι	
Π H ΑΦΥΤΑ IO		ΔΔΔ H H I KPI		H H H Αφυταῖοι ΔΔΔ H H I		Κρυ[εῖς	
Π H ΑΙΛΑΝΤΙΟΙ		Π H H I KPY		Π H Αιγάντιοι Π H H I		Κρυ[εῖς ἐπιφορᾶς	
Π H H H ΜΕΝ . ΑΙΟΙ		Π H ΔΥ		Π H H H Μεν[δ]αῖοι Π H		Δυ[διμοτειχίται	
Π H H ΣΚ . ΦΣΑ IO		ΔΠ H I K		Π H H Σκ[α]ψαῖοι ΔΠ H I		Κυ[μαῖοι	
Π H ΝΕΟΠΟΛΙΤΑΙ		H ΔΔΔ H H I		Π H Νεοπολίται H ΔΔΔ H H I		ἐν Παλλήνη	
Π H ΕΝΠΑΙΛΕΝΙ				Π H Μυκόνιοι			
Π H .ΥΚΟΝΙΟΙ				Π H Κασσιλα[εῖς			
ΔΔΔ H H KASOLA E				ΔΔΔ H H I		Νεοπολίται	
ΔΔΠ ΝΕΟΠ				ΔΔΠ			

Καὶ αὕτη ἡ ἐπιγραφή εὐρέθη, ἔνθα καὶ αἱ ἀνωτέρω, εἶναι γεγραμμένη εἰς τὰς τρεῖς πλευρὰς τῆς πλακῆς, τὴν δεξιάν, τὴν κατὰ μέτωπον καὶ τὴν ἀριστεράν· ἅπαντα τὰ ἄκρα τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν τῆς ἀριστερᾶς στήλης εἰς τὸ πρωτότυπον εἰσὶ γεγραμμένοι οἱ ἀριθ. IIII, οἵτινες ἐλλείπουσιν ἀπὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ.

Εἰς τὴν 6 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΠΑΡΠΑΡΙΟΙ, εἰς δὲ τὸ πρωτότυπον εἶναι ΠΑΡΠΑΡΙΟΤΑΙ.

Εἰς τὴν 10 γραμμὴν πρὸ τοῦ ΠΕΝΕΙΑΤΑΙ εἰς τὸ πρωτότυπον ὑπάρχει ὁ ἀριθ. Π, ὃς οὐχ εὐρίσκεται εἰς τὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ.

Εἰς τὴν 16 γραμμὴν τῆς 2 στήλης ΗΑΙ|ΚΑ[ΡΝΑΣΙΟΙ] τὸ | τοῦ Ι φαίνεται εἰς τὸ πρωτότυπον· οὐχὶ δὲ εἰς τὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ.

Εἰς τὴν 20 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΚΕΤΟΡΕΣ· εἰς δὲ τὸ πρωτότυπον φαίνεται τὸ Ι· ΙΚΕΤΟΡΕΣ.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν τῆς 3 στήλης ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΙΛΕ· εἰς δὲ τὸ πρωτότυπον φαίνεται τὸ Λ Γαλέψιοι.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν τῆς 4 στήλης φαίνονται εἰς τὸ πρωτότυπον τὰ γράμματα Υ/O, ἅπερ δὲν ὑπάρχουσιν εἰς τὸ τοῦ Ῥαγκαβῆ.

Εἰς τὴν 5 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. ἔγραψε ΧΠΗΗΗ· εἰς δὲ τὸ πρωτότυπον εἶναι γεγραμμένον ΧΠΗΗΗΗ.

Εἰς τὴν 11 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΛΑΛΤΙΟ ΠΗΗΗ· εἰς δὲ τὸ πρωτότυπον εἶναι ΑΙΛΑΝΤΙΟΙ ΠΗΗΗ KPY.

Εἰς τὴν 12 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΗΠ· εἰς δὲ τὸ πρωτότυπον εἶναι ΗΠ ΔΥ.

Ὁμοίως εἰς τὴν 13 ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΔΠ IIII· εἰς δὲ τὸ πρωτότυπον εἶναι ΔΠΗ IIII Κ.

Εἰς τὴν 15 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΕΠΑΙΛΕΛ· εἰς δὲ τὸ πρωτότυπον εἶναι ΕΝΠΑΙΛΕΝΙΙ.

Οἱ ἱσαεῖς τῆς 7 γραμμῆς τῆς 1 στήλης ἀναφέρονται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1149 ἐπιγραφὴν. Ὁμοίως καὶ οἱ Μαδνασσεῖς ἀναφέρονται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1147, ἔνθα φαίνονται, ὅτι συνεισέφερον ἐπιφορὰς Η. Καὶ οἱ Πελλιᾶται, οἵτινες ἀναφέρονται εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 1147, 1149 καὶ 1150. Οἱ δὲ Κεράμιοι ἀναφέρονται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1146.

Κ. Σ. Πιττάκης.

ΕΣ ΨΗΔΗΤ
 ΗΗ
 Η
ΤΑ ΠΗΙΙΙΙ
ΕΣΙΟΙ ΔΔΔΔΠΗΤ
 ΔΠΗΙΙΙ
 ΔΔΠ
 ΚΟΛΟ
 ΨΕΦΣΙΜΑΝ
 ΣΑΡΤΟΪΟΙ
 ΣΚΑΦΣΙΟΙ
 ΑΙΕΙΟΙ
 ΒΕΡΛΑΙΟΙ
 ΤΥΡΟΔΙΑΙ
 ΣΥΡΙΟΙ

ΨΕΞΕΛΡΑΜΜΑ
 ΔΔΠ
 ΗΗΗ
 ΗΗΗ
 ΧΗΗ
 ΔΔΔΗΤΗΤ
 ΔΠΗΙΙΙ
 ΔΠΗΙΙΙ
 ΠΗΙΙΙ
 Π
 ΙΚΙΟΙ
 ΠΕΠΑΡΕ
 ΘΑΣΙΟΙ
 ΛΑΜΦΑΚ
 ΝΟΤΙΕΣ
 ΕΛΑΙΤΑΙ
 ΠΑΙΣΕΝΟ
 ΠΕΡΚΟΣΙΣ
 ΔΑΡΔΑΝΕ
 ΚΟΛΟΦΟΝ
 ΙΑΤΑΙ
 ΙΕ

(Θράκης Φόρος)
Κολο[φώνιοι
Ληψιμαν[δεῖς
Σαρτώλιοι
Σκάψιοι
Ἄζιοι
Βεργαῖοι
Τυροδιζαί
Σύριοι
... εἰς
... τα
... ἡσίοι
Ἐπὶ τῆς Ἀρχῆς τῆς τετάρτης ἡ Διοκ.)
λῆς ἐγραμμάτους
 ΔΔΠ
 ΗΗΗ
 ΗΗΗ
 ΧΗΗ
 ΔΔΔΗΤΗΤ
 ΔΠΗΙΙΙ
 ΔΠΗΙΙΙ
 ΠΗΙΙΙ
 Π
 Ἰκιοί
 Πεπαρή[θιοι
 Θάσιοι
 Λαμψα[κῆνοι
 Νοτιεῖς
 Ἐλαίται
 Παισῆνο[ι
 Περκώσιο[ι
 Δαρδανέ[ις
 Κολοφών[ιοι
 .. ι]ᾶται
 ... ιε

Καὶ ἡ ἐπιγραφή αὕτη εἶναι ὡς καὶ αἱ ἀνωτέρω, καὶ εἰρέθη εἰς τὸ αὐτὸ μέρος μετ' αὐτῶν. Εἶναι δὲ ὅσον θυνάμεθα εἰκάσαι ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν πόλεων ἀναγραφῇ, τοῦ Θρακικοῦ φόρου.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. ἔγραψεν ΕΣ ΔΔ ΦΣΙΜΑΝ, εἰς δὲ τὸ πρωτότυπον εἶναι ΕΣ ΨΗΔΗΤ . . ΦΣΜΑΝ, καὶ τοῦτο εἰς μὲν τὴν ὑπ' ἀριθ. 150 (135 τοῦ Κ. Ῥαγκ.) φαίνεται ἐπὶ τοῦ λίθου ΨΕΦΣΙΜΑΝΙΟ, εἰς δὲ τὴν παρῶσαν φαίνεται ΦΣΙΜΑΝ, ὃ ἀνεπλήρωσα εἰς [Λε]ψιμαν[δεῖς· ἐπεὶ δὲ Στέφανος ὁ Βυζάντιος ἀναφέρων τὸν Καρτερὸν ἐν τῇ ἐννάτῃ περὶ Ψηφισμάτων, λέγει· «Ληψιμανδὸς Πολίχινον Καρίας, τὸ ἔθνικόν Ληψιμανδῆς, γράφει τὸ Ψ διὰ τοῦ Η»· εἰς δὲ τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην, καθὼς καὶ εἰς τὴν προσεκδοθεῖσαν 1150 εὐρίσκεται δις διὰ τοῦ Ι γεγραμμένου, ἐξάγομεν δὲ ἐκ τῆς διαφόρου γραφῆς ταύτης τῶν τε καταλήξεων καὶ τῆς ὀρθογραφίας· α) ὅτι τὸ ἔθνικόν ἦν διπλοῦν Ληψιμάνιοι καὶ Ληψιμανδεῖς, (ἢ ἴσως ἡ πόλις εὐφραδεστέρως ἐκαλεῖτο Ληψίμανα, Καρικῶς δὲ Ληψίμανδα)· β) ὅτι τὸ ὀρθογραφικόν Ι καὶ Η δεικνύει, ὅτι κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Καρτεροῦ τὸ Η ἐπροφέρετο ὡς τὸ Ι, ἴσως δὲ καὶ εἰς διάφορα νεώτερα Ψηφίσματα ὁ Καρτερὸς ἤρρε γεγραμμένον τὸ ὄνομα διὰ τοῦ Η Ληψίμανδα. Τὸ ὄνομα τοῦτο θέλομεν εὖρη καὶ εἰς τὰς ἐπομένας ἐπιγραφὰς γραφόμενον ΨΕΦΣΥΑΝΔΕΣ.

Οἱ εἰς τὴν 10 γραμμὴν Ἰκιοί, οἵτινες συνεισέφερον ΔΔΠ ἀναφέρονται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1150 προσεκδοθεῖσαν ἐπιγραφὴν, ὅτι συνεισέφερον τὴν αὐτὴν ποσότητα ΔΔΠ. Ὁμοίως καὶ οἱ Πεπαρήθιοι εἰς τὴν 11 γραμμὴν, οἵτινες συνεισέφερον ΗΗΗ ἀπαντῶνται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1151 ἐπιγραφὴν, ὅτι συνεισέφερον τὴν αὐτὴν ποσότητα ΗΗΗ. Ὁμοίως οἱ Θάσιοι εἰς τὴν 12 γραμμὴν, οἵτινες συνεισέφερον ΗΗΗ ἀπαντῶνται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1150 ἐπιγραφὴν, ὅτι συνεισέφερον τὴν αὐτὴν ποσότητα ΗΗΗ· εἰς δὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. 1149 φαίνονται, ὅτι ἐπρόσφερον κατωτέραν ποσότητα ΠΗΤΗΤ, ἴσως διότι ἔπαθον ζῆμιαν τινα, ὡς φαίνονται οἱ ἀναφερόμενοι εἰς τὴν 13 γραμμὴν Λαμψακῆνοί, οἵτινες συνεισέφερον ΧΗΗ, εἰς δὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. 149 ἀναφέρονται, ὅτι ἔδωσαν ΠΗΠΗΤ.

Οἱ Ἐλαίται τῆς 15 γραμμῆς ἔδωσαν ΔΠΗΙΙ, εἰς δὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. 1151 ἀναφέρονται ὅτι ἔδωσαν τὴν αὐτὴν ποσότητα.

Οἱ Δαρδανεῖς τῆς 18 γραμμῆς συνεισφέρων Ϝ, εἰς δὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. 149 συνεισφέρων ϜΗΗΗ.

Εἰς τὴν 9 γραμμὴν τὸ ὄνομα τοῦ γραμματέως ἀνεπλήρωσα εἰς Διοκλῆς· διότι ὁ Διοκλῆς οὗτος ἦτο γραμματεὺς κατὰ τὴν 88 Ὀλυμπιάδα, ὅτε καὶ ἡ ἐπιγραφή αὐτῇ ἐγράφη, ὡς ἀναφέρεται καὶ εἰς ἄλλαν ἐπιγραφὴν, ἣν θέλομεν δημοσιεύσει, καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 346 ἐπιγραφὴν τῆς συλλογῆς τοῦ Κ. Ράγκαβη.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1156.

		ΙΟΙ		
		ΕΡΙΟΝΕ		
	ΔΠΗΙΙΙ	ΠΥΡΝΙΟΙ		
	ρ	ΚΑΥΝΙΟΙ		
5	ΧΗΗ	ΑΝΔΡΙΟΙ		
	ΗΗ	ΣΕΡΙΦΙΟΙ		
	ΗΗΔΔΠ	ΚΟΡΕΣΙΟΙ		
	ΔΠΗΙΙΙ	ΡΕΝΑΙΕΣ		
	ρΗΗρ	ΚΑΡΥΣΤ		
10	ΔΠΗΙΙΙ	ΛΡΥΝΧΕ		
	ρ	ΔΙΚΑΙ		
	ΔΔΔΗΗΗ	ΟΓΟΣ		
	Η	ΔΙΕΣ		
	ΔΠΗΗΗ	ΔΙΕΣ		
15	ΔΠΗΙΙΙ	..Θ		
	Η	ΕΔΑΣΕΣ		
	ρΔΠΗ	ΗΑΥΙΚΑΡΝΑΣΙΟΙ		
	ΗΗ	ΚΥΛΑΝΤΙΟΙ		
	ΔΔΔΗΗΗ	ΚΥΡΒΙΣΣΕΣ		
20	ΕΠΙΤΕΣΑΡΧΕΣΤΡΕΜΠΤΕΣΗ			
	ΗΗΗ	ΧΕΡΡΟΝΕΣΙΟΙ		
	ΔΠΗΙΙΙ	ΠΥΡΝΙΟΙ		
	ρ	ΚΝΙΔΙΟΙ		
	ΔΠΗΙΙΙ	ΚΑΡΒΑΣΥΑ		
25	ΔΔΔΗΗΗ	ΚΡΥΕΣ		
	ΗΗΗρ	ΚΟΙΟΙ		
	ρ	ΠΑΣΑΝΔ		
	ΠΗΗΗ	ΑΥΛΙΕΤ		
	ρ	ΧΑΛΚΙ		
30	Χ	ΙΕΛΥ		
	Η	ΜΥΙ		
	ρΗΗΗΗ	ΚΑ		
	Η	Λ		
		ΗΥ		
			ΣΙΑ	
			ρΗ ΜΑΡ	
			ρΔΔΔΔΗΗΗ ΣΕΡ	
			ρΔΠΗΗΗ ΘΥΣ	
			ΧΗΗ ΚΥΔ	5
			ρΗ ΚΑ	
			ΗΗΗ ΛΕΒΕΔΙ	
			ΔΠΗΗΗ ΠΟΛΙΧΝΑΣΙΟΙ ΚΑΙ	
			ΟΙΝΑΣΙΟΙ	10
			ΕΝΙΚΑΡΟΙ	
			ΚΛΑΤΟΜΕΝΙΟΙ	
			ΗΑΙΡΑΣΙΟΙ	
			ΛΕΒΕΔΙΟΙ	
			ΚΑΛΥΔΝΙΟΙ: Δ	15
			ΠΑΡΠΑΡΙΟΤΑΙ	
			ΗΗ ΚΥΡΒΙΣΣΕΣ	
			ΗΗ ΤΕΙΟΙ	
			Ι ΜΥΝΔΙΟΙ	
			ΠΑΡΑΤΕΡΜΕ	20
			ΕΡΥΘΡΑΣΙΟΙ	
			ΠΟΛΥΧ	
			ΣΙ	
			ΠΤΓ	
			ΟΠ	25

1157.

	Δ	
	Η ΜΥΡΙ	
	Η ΗΕΣΣΙΟΙ	
	ΔΠΗΗΗ ΔΙΟΣΙΡΙΤΑΙ	
	ΔΔΔΗΗΗ ΝΟΤΙΕΣ	30
	ΔΔΔΗΗΗ ΚΑΣΟΛΑΒΕΣ	
	ΗΔΔΔΔΠ ΚΕΒΡΕΝΙΟΙ: ΔΔΔ	
	ΔΔΔΗΗΗ ΝΕΑΝΔΡΕΙΑ	

HHH
P
P

ΘΑΣΕΙΤΑΙ
ΘΕΡΜΑΙΟΙ
ΕΝΙΚΑΡΟ
ΧΑΛΚΕΤΟ
ΚΥΛ...

35

TE
NAP
TEV
Λ
Ξ

40

101
ΔΓΓ ΓΓΓ ΓΓΓ ΓΓΓ
P
5 ΧΗΗ
HH
HHΔΔΓ
ΔΓΓ ΓΓΓ
P
10 ΔΓΓ ΓΓΓ
P
ΔΔΔΓΓΓ
H
ΔΓΓ ΓΓΓ
15 ΔΓΓ ΓΓΓ
H
PΔΓΓ
HH
ΔΔΔΓΓ
20 'Επὶ τῆς Ἀρχῆς τῆς πέμπτης ἡ (... ἐγγραμμάτευσ
HHH Χερρόνησοι
ΔΓΓ ΓΓΓ Πύρνιοι
P Κνίδιοι
ΔΓΓ ΓΓΓ Καρθασυανδεῖς
25 ΔΔΔΓΓΓ Κρυεῖς
HHH P Κῶοι
P Πασανδεῖς
P ΓΓΓΓΓ Αὐλιῆται
P Χαλκιδόνιοι
30 Χ Ιηλύσιοι
H Μυλασεῖς
PHHHH Κα[...]
H Α[...]
H Π[...]

HP
PΔΔΔΔΓΓΓ
PΔΓΓΓΓ
ΧΗΗ
HP
HHH
ΔΓΓ ΓΓΓ

Σιγ[...]
Μαρ[...]
Σερ[...]
Θύ[...]
Κυδ[...]
Κα[...]
Λεβ[...]
Πολυχ[...]

5

Οἰναῖοι 10

ἐν Ἰκάρῳ
Κλαζομένιοι
Χαιραῖοι
Λεβεδῖοι

Καλύδνιοι : Δ 15

Παρπαριῶται

Κυρβισσεῖς

[I]τειοι

Μύνδιοι

παρὰ Τέρμε[ρα] 20

Ἐρυθραῖοι

Πολυχ[...]

Σίγγιοι

Πτε[...]

Οπ 25

Δ

Μυρ[...]

Ἡέσσιοι

ΔΓΗΙΙΙ Διοσιρίται
 ΔΔΔΗΗΗ Νοτιείς 30
 ΔΔΔΗΙΙΙ Κασολαβείς
 ΗΔΔΔΔΓ Κεθρένιοι : ΔΔΔ
 ΔΔΔΗΗΗ Νεάνδρεια
 ΗΗΗ Φασηλίται
 Π Θερμαῖοι 35
 Π ἐν Ἰκάρῳ
 Χαλκητορεῖς
 Κυλ[λάντιοι

Π . . . τε . .
 Η Παρ[ισθαρεῖς 40
 ΗΗΗ Τελ[εμέσσιοι
 ΗΗ Λ . . .
 ΗΗΗ Σ . . .

1158. (Ῥαγκ. 139¹¹).

(Γωνία τῆς ὑπ' ἀριθ. 1156).

5
 ΔΓ
 ΔΔΔ
 ΗΗΗ
 NE
 10
 Η
 ΠΗ
 ΔΔΔΗΗ
 ΗΗΗ
 ΔΓΗ ΙΙΙΙ
 Π
 ΓΗ ΙΙΙ
 ΗΗ
 Γ
 ΔΓ
 15
 ΙΟΙ XXX ΑΙΛΙΝΕΤΑΙ
 ΟΙ Π ΜΥΡΙ ΙΑΙΟΙ
 20
 ΑΙΣΤΙΕΣ
 ΜΒΡΙΟΙ
 ΠΙΤΕΣΠΕΜΠΤΕΣΚΑΙΑ
 ΕΚΑΤΕΣΑΡΧΕΣΗΕΙΣΟΞΙ
 25
 ΤΡ . . ΣΗΥΒΑΔΕΣΕΛΡΑΜ
 ΜΑΤ . . ΥΝΟΞΕΥΕΥ
 ΝΕΝΟΤΑΜΙΑ
 ΟΝΙΚ
 30
 Η
 ΗΗ
 ΗΗ
 ΠΗ
 ΗΗ
 ΔΓΗ ΙΙΙ
 ΙΓ ΙΙΙ
 ΑΙΡΑΙΟΙ
 ΞΕΒΕΔΙΟΙ
 ΝΙΣΥΡΙΟΙ
 ΤΕΙΙΟΙ
 ΦΟΚΑΙΕ
 ΕΛΑΙΕ
 ΑΡΥΝΕΣ
 ΚΟΛΟΦΟΝΙΟΙ
 ΗΗΗΗ ΔΙΟΞΙΡΙΤΑΙ
 ΙΙΙΙ ΔΙΟΞΙΡΙΤΑΙΕΠΙΦΣ
 ΠΗ ΑΣΤΥΡΕΝΟΙΜΥΞΟ
 ΓΙΙΙ ΑΣΤΥΡΕΝΟΙΕΠΙΦΣ
 Π ΜΙΛΕΣΙΟΙ
 Η ΜΥΕΞΣΙΟ
 Η . . ΛΕΙΕΣ
 ΠΗ ΞΙΟΙ 5

ΟΙ ΕΧΕΙ ΚΑΡΟ
ΜΕΝ ΙΟΙ
ΙΑΡΟ

ΔΡΗΙΙΙ ΙΟΙ
ΡΗΗ
ΔΡΗ

5

40 ΗΗΗ ΠΙΝΑΙΟΙΕΠΙΦΟΡΑΣ
ΚΥΜΑΙΟΙ
ΚΥΜΑΙΟΙΕΠΙΦΟΡΑΣ
ΔΡΗΙΙΙ ΠΙΤΑΝΑΙΟΙ
ΡΗΗ ΠΙΤΑΝΑΙΟΙΕΠΙΦΟΡΑΣ
45 ΔΔΗΗΗ ΝΟΤΙΕΣ
ΠΗΗ ΝΟΤΙΕΣΕΠΙΦΟΡΑΣ

ΡΔΓΗΙΙ ΠΟΛΙΧ
ΗΗΗ ΠΤΕΛΕΟ
ΗΗΗ ΕΛΑΙΟΣ

ΗΕΝΒΕΣΠΟΝΤΙΟΣΦ

Π ΗΑΡΓΑΛΙΑΝΟΙ
ΠΗΗΗ ΠΑΛΑΙΠΕΡΚΟΣΙΟΙ
50 Π ΝΕΑΠΟΛΙΣΑΠΘΕΝΟΝ

ΗΗΡΔΔΔΗΗΗΗ
ΔΔΔΗΗΗ
Η
ΔΡΗΙΙΙ
ΠΗ
Π

10

ΔΔΔΗΗΗ ΝΕΑΝΔΡΕΑ
ΗΗΗΗ ΑΒΥΔΕΝΟΙ
ΔΡΗΙΙΙ ΠΑΙΞΕΝΟΙ
ΔΡΗΙΙΙ ΠΕΡΚΟΣΙΟΙ

55 ΠΗΗΗ ΠΡΙΑΠΟΣ
ΔΡΗΙΙΙ ΣΙΛΕΙΕΣ
ΡΗΗΗΗ ΧΑΛΚΕΔΟ
ΠΗΗ ΚΙΑΝΟΙ

ΔΡΗΙΙΙ ΔΑΜΝΙΟΤΕΙΧΙΤΑΙ
60 ΔΡΗΙΙΙ ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΙΤΑΙ

ΡΤΑΙ
ΙΙΚ

15

Η ΔΑΡΔΑΝΕΣ
ΗΗΗ ΔΑΡΔΑΝΕΣΕΠΙΦΟΡΑΣ
ΔΡΗΙΙΙ ΛΑΜΠΟΝΕΙΕΣ
ΗΗΗ ΛΑΜΠΟΝΕΙΕΣΕΠΙΦΟΡΑΣ

ΑΠΟΘΡΑΙΚΕΣΦ

ΔΡΗ ΣΚΙΑΘΙΟΙ
Η ΟΛΥΝΘΙΟΙ
ΑΦΥΤΑΙΟΙ
70 ΘΡΑΜΒΑΙΟΙ
ΗΑΙΞΟΝΙΟΙ
ΑΡΑΙΒΙΟΙ
ΤΟΡΟΝΑΙΟΙ

ΡΔΡΗΗΗ
Ρ
Ρ ΜΕΙ
ΠΗΗΗ ΝΕΟΠΟ
ΔΡΗΙΙΙ ΣΕΡΜΑΙΟΙ 20
ΡΗ ΣΚΑΦΞΙΟΙ
ΔΔΡ ΠΟΤΕΙΔΕΑΤ
ΙΚΙΟΙ

Ρ
ΔΡ
ΔΔΔ
ΗΗΗ

5 Νη(σιωτικὸς Φόρος

Η Οί(ναῖοι
ΡΗ Σίφνιοι
Σερφίοι
ΔΔΔΗΗΗ Κεῖοι

10 ΗΗΗ Ἰάται
ΔΡΗΙΙΙ Σύριοι

Ρ Ῥηναιεῖς
ΠΗΗ Ῥυνχεῖς
ΗΗ Χ]αλκιδεῖς

15 Π Ἐρετριεῖς
ΔΡ Στυρεῖς

	τοι XXX	Αίγινῆται
	οι Ϝ	Μυριναῖοι
20	Αίστιεις Ἰμβριοι	
	Ἐπὶ τῆς πέμπτης καὶ δ εκάτης Ἀρχῆς ἢ Σωσί στρ(α)τος Υ (βάδης ἑγραμ μάτ(ευεν Αἰσχύ)λος Ἐλευ	
25	σίνιος Ἑλληνοταμία(ς) Ἰονικ(ός) Φόρος	
	Η Αἰραῖοι	
	Η Λεβέδιοι	
	Η Νισύριοι	
30	ϜΗ Τεῖοι	
	ΗΗ Φωκαεῖς	
	ΔΡΗ ΙΙΙ Ἐλαεῖς	
	ΙΡΗ ΙΙΙ Γρυνεῖς	
	Κολοφώνιοι	
35	... ἐξ ἱκάρου Κλαζομένιοι ἐξ ἱκάρου	
	Οἱ[ν]αῖοι παρ[ὰ Καῦνον]	
40	ΗΗΗ Οἰναῖοι ἐπὶ φορᾶς Κυμαῖοι Κυμαῖοι ἐπὶ φορᾶς Πιταναῖοι	
	ΔΡΗ ΙΙΙ Πιταναῖοι ἐπὶ φορᾶς	
	Η ΙΙΙ Νοτιεῖς	
45	ΔΔΗΗΗ Νοτιεῖς ἐπὶ φορᾶς	
	ΠΙΙΙ Ἑλλησπόντιος Φόρος	
	Π Ἀρπαγῖανοι	
	ΠΗΗΗ Πάλαι Περκώσιοι	
50	Π Νεάπολις ἀπ' Ἀθηνῶν	
	ΔΔΔΗΗΗ Νεάνδρεια	
	ΗΗΗΗ Ἀβυδῆνοι	
	ΔΡΗ ΙΙΙ Παισῆνοι	
	ΔΡΗ ΙΙΙ Περκώσιοι	
55	ΠΗΗΗ Πρίαπος	
	ΔΡΗ ΙΙΙ Σιγείεις	
	ϜΗΗΗΗ Χαλχηδόνιοι	
	ΠΗ ΙΙΙ Κιανοί	
	ΔΡΗ ΙΙΙ Δαμνιοτειχίται	
60	ΔΡΗ ΙΙΙ Διδυμοτειχίται	
	Η Δαρδανεῖς	
	ΗΗΗΗ Δαρδανεῖς ἐπὶ φορᾶς	
	ΔΡΗ ΙΙΙ Λαμπωνεῖς	
	Η ΙΙΙ Λαμπωνεῖς ἐπὶ φορᾶς	
65	Ἀπὸ Θράκης Φόρος	
	ΔΡΗ Σκιάθιοι	
	Η Ὀλύθιοι	
	Ἀφυταῖοι	
	Θραμβαῖοι	

ΗΗΗΗ	Διοσορίται	
ΙΙΙΙ	Διοσορίται ἐπὶ φορᾶς	
ΠΗ	Ἀστυρῆνοι Μυσ	
ΠΙΙΙ	Ἀστυρῆνοι ἐπὶ φορᾶς	
Ϝ	Μιλήσιοι	5
Η	Μυήσιοι	
Η	Πυγελῆσιοι	
ϜΗ	. . . σιοι	
ΔΡΗ ΙΙΙ	. . . ιοι	
ϜΗΗ		10
ΔΡΗ		
ϜΔΡΗ ΙΙΙ	Πολιγ[ναῖοι]	
Η ΙΙΙ	Πτελεούσιοι	
Η ΙΙΙ	Ἐλαιούσιοι	
ΗΗϜΔΔΔΗΗΗ		15
ΔΔΔΗΗΗ		
Η		
ΔΡΗ ΙΙΙ		
ΠΗ		20
	Ἀρτα[κενοί]	
	Κυζικ[ηνοί]	
ϜΔΡΗ ΙΙΙ		
Ϝ	Μηλίσιοι	
Ϝ	Νεοπολίται	25
ΠΗΗΗ	Σερμαῖοι	

Αἰσώνιοι
Ἀργίλιαι
Τορωναῖοι

ΔΠΗΙΙΙ Σκάψιοι
ΠΗ Ποτειδεάται
ΔΔΠ Ἰκίοι

1159. (Ραγκ. 171¹).

(Ἡ ἀριστερὰ πλευρὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1156.)

L
 Ι ΙΟ
 ΟΙ
 Ι Π . Ν ΙΟ Ι
 5 Σ Ι Κ
 Κ Υ Θ Ν ΙΟ Ι
 Σ Τ Υ Ρ Ε Σ
 Α Θ Ε Ν Α Ι Δ Ι Α Δ Ε Σ
 Α Ρ Υ Ν Χ Ε Σ
 10 Ε Φ Α Ι Σ Τ Ι Ε Σ
 Μ Υ Ρ Ι Ν Α ΙΟ Ι
 Σ Ε Ρ Ι Φ ΙΟ Ι

 Υ Ε Ε Ν Ε Υ Σ Ι Ν Ι
 Ε Φ Ξ Υ Α Ν Δ Ε Σ
 15 Κ Α Ρ Υ Α Ν Δ
 Μ Α Δ Ν Α Σ Ε
 Ε Λ Ε Α Τ
 Δ
 Υ Δ
 20 Μ Ε Ρ

 Ν Ο Ι
 ΙΟ Ι
 Ε Ξ Α Π Ο Κ Ε Ν Α ΙΟ
 25 Θ Ε Ν Α Ι Δ Ι Α Δ Ε Σ
 Ε Τ Α Ι
 Ε Ν Α ΙΟ Ι
 Τ Υ Ρ Ε Σ
 Ρ Ε Τ Ρ Ι Ε Σ
 Α Λ Κ Ι Δ Ε Σ
 30 Υ Ρ Ι Ν Α ΙΟ Ι
 Φ Α Ι Σ Τ Ι Ε Σ
 Β Ρ ΙΟ Ι
 Ν Ε Τ Α Ι
 . . Ι Σ Ε Ν
 40 . . Ο . Υ Φ Ι Λ
 Α Ι

. . ε . .
 . ι ο . .
 . . ο ι .
 Ἰμ[βριοι;
 Σικ[ηνίται
 5 Κύθνιοι
 Στυρεῖς
 Ἀθῆναι Διάδες
 Γρυνχεῖς
 10 Ἡφαιστιεῖς
 Μυριναῖοι
 Σερίφιοι

 Ἐγραμμμάτευεν Ἐλευτίνι(ος)
 Α]ηψυανδεῖς
 15 Κ]αρυανδ[εῖς
 Μ]αδνασεῖς
 Π]ελεάτ[αι
 Δαρ]δ'ανεῖς
 Ἀδ]υδ'ηνοί
 20 Τερ]μερ[εῖς

 . . νοι . .
 . . ιοι . .
 Δι[εῖς ἀπὸ Κηναίο[υ
 Ἀ]θῆναι Διχδες
 25 Ἰ]ῆται
 Ἀθ]ηναῖοι
 Σ'τυρεῖς
 Ε]ρετριεῖς
 Χ]αλκιδεῖς
 30 Μ]υριναῖοι
 Ἡ]φαιστιεῖς
 Ἰμ]βριοι
 Ἀθ]ηνῆται
 Πα]ισεν[οι
 35 Σερμ.]υλι[εῖς
 Πιταν]αῖ[οι

Καὶ αὕτη ἡ ἐπιγραφή, διηρημένη εἰς 14 τεμάχια, εὑρέθη εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, ὥσπερ καὶ αἱ ἄλλαι, καὶ ἀναφέρει περὶ τῶν αὐτῶν πραγμάτων. Ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς τῆς εἰς τὴν 20 γραμμὴν, ἣτις εἶναι γεγραμμένη μετὰ μεγαλητέρων γραμμάτων ἐξάγεται, ὅτι τὰ μὲν ἄνωθεν τῆς γραμμῆς ταύτης μέρη ἀνήκουσιν εἰς τὴν τετάρτην Ἀρχὴν τῶν ταμιῶν, τὰ δὲ κάτωθεν τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ἀνήκουσιν εἰς τὴν πέμπτην Ἀρχήν.

Εἰς τὴν 3 γραμμὴν ὁ Κ. Ραγκαβῆς ἔγραψεν ΙΙΙΙ ΠΥΡΝΙΟΙ, εἰς δὲ τὸ πρωτότυπον εἶναι ΔΠΗΙΙΙ ΠΥΡΝΙΟΙ. Οἱ Πύρνιοι οὗτοι ἀναφέρονται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1152 τῆς προεκδοθείσης ἐπιγραφῆς, ὅτι συνεισέφερον τὴν αὐτὴν ποσότητα ΔΠΗΙΙΙ.

Τὴν 4 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΚΔΥΝΙΟΙ, εἰς δὲ τὸ πρωτότυπον εἶναι ΚΑΥΝΙΟΙ.
 Οἱ Ἄνδριαι εἰς τὴν 5 γραμμὴν ἀπαντῶνται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1149 ἐπιγραφὴν, ὅτι συνεισέφερον ΗΗ, ἐνταῦθα δὲ ἐπηρεζήθη ἡ συνεισφορά τούτων εἰς ΧΗΗ. ἢ ἴσως εἰς τὴν πρώτην ἐλλείπει τὸ Χ.
 Εἰς τὴν 29 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΤΕΟΙ, εἰς δὲ τὸ πρωτότυπον εἶναι ΤΕΙΟΙ· καθὼς καὶ εἰς τὴν 22 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει Κ, εἰς δὲ τὸ πρωτότυπον εἶναι ΚΑ.
 Πρὸ τοῦ ὀνόματος ΗΕΞΙΟΙ εἶναι γεγραμμένος εἰς τὸ πρωτότυπον ὁ ἀριθμὸς Η, ὅστις ἐλλείπει ἀπὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ.
 Εἰς τὴν 22 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΣΤΡ . . ΣΗΥΡΑΕΣ καὶ διορθώνει Σωσίστρατος Ἰφα[ν]ε[ύ]ς, ἡμεῖς δὲ ἀναγινώσκουμεν Σωσίστρατος Ἰθάδης· καθὼς καὶ εἰς τὴν ἀκόλουθον γραμμὴν (23) τὰ γράμματα ΥΙΟΞ ἀναπληροῦμεν Αἰσχ[ύ]λος Ἐλευσίνιος. Ὁ Αἰσχύλος οὗτος ἴσως εἶναι τοῦ μεγάλου ποιητοῦ Αἰσχύλου ἑγγονος, διότι καὶ ὁ ποιητὴς οὗτος ἦν Ἐλευσίνιος τὸν Δῆμον, ἀν δὲν ὑποθέσωμεν ὅτι εἶναι αὐτὸς ὁ μέγας ποιητὴς, ὅστις ἐγεννήθη κατὰ τὴν κοστὴν Ὀλυμπιάδα, καὶ ὅστις βεβαίως ἔζη κατὰ τὴν 88 Ὀλυμπιάδα, ὅτε ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη ἐγράφη. Πιστεύουμεν τοσοῦτον μᾶλλον, ὅτι ὁ ἐνταῦθα ἀναφερόμενος Αἰσχύλος εἶναι ὁ τραγικός, καθ' ὅσον παρακατιὸν θέλομεν ἀπαντήσῃ καὶ τὸν σύγχρονον καὶ ἀντίζηλον αὐτοῦ ποιητὴν τὸν Σοφοκλέα τὸν Κολωνῆθεν λαβόντα τὴν Ἀρχὴν τῶν Ἑλληνοταμιῶν.
 Εἰς τὴν 21 γραμμὴν τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς τῆς σημειουμένης ὑπ' ἀριθ. 1159 ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἔγραψεν Ο μόνον, εἰς δὲ τὸ πρωτότυπον φαίνεται ΝΟΙ. Εἰς τὴν 22 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΙΟ, εἰς δὲ τὸ πρωτότυπον εἶναι ΙΟΙ. Εἰς τὴν 23 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΕΞΑΠΡΙΕΝΑΙΟ, εἰς δὲ τὸ πρωτότυπον εἶναι ΕΞΑΠΟΚΕΝΑΙΟ. Εἰς τὴν 24 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΕΝΑΙ, εἰς δὲ τὸ πρωτότυπον εἶναι ΘΕΝΑΙ. Εἰς τὴν 25 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΤΑΙ, εἰς δὲ τὸ πρωτότυπον εἶναι ΕΤΑΙ. Εἰς τὴν 34 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΣΙΝ, εἰς δὲ τὸ πρωτότυπον εἶναι Ι . ΞΕΝ. Εἰς τὴν 35 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΦΟΙ, εἰς δὲ τὸ πρωτότυπον εἶναι Ο . ΥΦΙΛ.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1160. (Ῥαγκ. 141).

Μέτωπον.

ΕΞΙ
 ΑΡΟΝΕ
 ΣΥΑΝΔΕΣ
 ΕΑΤΑΙ
 5 ΑΙΟΜΕΝΙΟΙ
 ΑΡΠΑΛΙΟΙ
 ΟΙΝΑΙΟΙ
 ΕΧΣΙΚΑΡΟ Π ΡΑΙΣ
 ΗΗ ΤΕΡΜΕΡΕ
 10 ΠΗ ΤΕΙΟΙ
 ΗΗΗ ΦΟΚΑΙ
 ΠΗΗΗ ΠΑΙΔΙ
 ΠΗΗΗΗ ΚΑΡ
 ΗΙ

1161.

ΙΥΚ
 ΔΠ ΘΑΣ
 ΑΥ
 Η ΕΡ
 ΙΙΙ ΒΡ 5

Ἐπὶ τῆς ἐκ(της) Ἀρχῆς ἡ . . .

ἐγραμμάτευεν

Μ]αρωνε[ῖται

Συανδεῖς

Πελέαται

5
ΕΞ Ικάρου Π . . ραιο
10
Τερμερε[ις
Τεῖοι
Φωκαι[εῖς
Παιδι
Καρ
HI

ΔΠ
III
H
III
Α]ύκ[ιοι
Θασ[θαρεῖς
Αύ[λιάται
Ερ[ινεῖς
Br . . .

1162. (Ῥαγκ. 142).

Μέτωπον.

AP
ΣΕΙΥΝ
ΚΟΙΟΙ
ΟΛΥΝΘ
5
ΞΚΑΒΛΑΙΟ
ΤΡΕΦΣΑΙΟ
ΑΙΣΣΙΕΣ
ΣΤΥ
10
ΔΝΑ ΕΣ
ΠΟ ΕΣ
ΛΑ ΟΙ
ΔΕΝΙΟΙ
ΑΜ
15
ΟΝ
ΙΣΒΑΡΕΣ
ΘΑΡΕΣ
ΡΙΝΑΙΟΙ
ΗΛ
ΗΔΔ
ΔΠΙ
ΔΔΔΤΤ
ΠΤΙΙΙ
ΔΠΤΤΙΙΙ
ΠΤΤΤΙΙ
ΔΤΤΤΙΙ
ΔΠΤΤΙΙΙ
ΔΔΠ
Ο
ΚΙ
ΘΥΣΙ
ΣΙΛΔ
Λ

Αρ[τακηνοί
Ση[λ]υμ[βριανοί
Κῶοι
Ολύμθ[ιοι
5
Σκαβλα[ι
Σ]τρεψαίοι
Αίσσιεῖς
Στυ[ριεῖς
Σκ]ιω[ναίοι
10
Μα]δνα[σ]εῖς
Πο . εῖς
Γα[λαῖ]οι
Αβυ[δ]νιοί
Αμ . θ
15
Ον . .
Ναρ]ισθαρεῖς
Θασ[θαρεῖς
Μυ]ριναίοι
ΗΛ
ΗΔΔ
ΔΠΙ
ΔΔΔΤΤ
ΠΤΙΙΙ
ΔΠΤΤΙΙ
ΠΤΤΤΙΙ
ΔΤΤΤΙΙ
ΔΠΤΤΙΙΙ
ΔΔΠ
Ο . .
Κι
Θύσι[οι
Σινδ[ι]εῖς
Γ . .

Καὶ αὐταὶ αἱ ὑπ' ἀριθ. 1160, 1161 καὶ 1162 ἐπιγραφαὶ εὐρέθησαν εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, καὶ εἶναι ὥσπερ αἱ προεκδοθεῖσαι τῆς αὐτῆς ὕλης. Ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς εἰς τὴν 2 γραμμὴν τῆς ὑπ' ἀριθ. 1160 (141 Ῥαγκ.) γράφει **ΑΝΤΣ ΙΤ**, εἰς δὲ τὸ πρωτότυπον ἀναγινώσκωμεν **ΑΡC'NE**, ἥτοι Μαρωνεῖται. Εἰς τὴν 3 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει **ΜΗΔΕC**, εἰς δὲ τὸ πρωτότυπον ἀναγινώσκωμεν **ΣΥΑΝΔΕC**. Εἰς τὴν 7 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει **ΤΑΝΑΙΟΙ**, εἰς δὲ τὸ πρωτότυπον ἀναγινώσκωμεν **ΟΙΝΑΙΟΙ**. Εἰς τὴν 8 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει **Π ΡΑΙC**, εἰς δὲ τὸ πρωτότυπον ἀναγινώσκωμεν **ΕΧΞΙΚΑΡΟ Π . . ΡΑΙC**.

Ἡ δὲ 1161 ἐπιγραφή εἶναι ἐντειχισμένη εἰς τὸ αὐτὸ μέρος ἔνθα καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. 1160. Εἰς τὴν 1 γραμμὴν αὐτῆς ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει **ΜΥΡΙ[ΝΑΙΟΙ]**, εἰς δὲ τὸ πρωτότυπον εἶναι **ΥΚ . .** ἥτοι [Α]ύκ[ιοι]. Εἰς τὴν 3 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς σημειοῖ μόνον **Τ**, εἰς δὲ τὸ πρωτότυπον εἶναι **III AY**. Τὴν 4 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει **III AB**, εἰς δὲ τὸ πρωτότυπον εἶναι **Η ΕΡ**.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν τῆς ὑπ' ἀριθ. 1162 (142 Ῥαγκ.) ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ἔν **Α**, τοῦτο δὲν εἶναι εἰς τὸ πρωτότυπον. Εἰς τὴν 2 γραμμὴν γράφει **ΝΑ**, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι **ΑΡ**. Εἰς τὴν 3 γραμμὴν γράφει **ΣΕΥΝ**, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι **ΣΕΙΥΜ**, ἥτοι Σηλυμβριανοί. Εἰς τὴν 4 γραμμὴν γράφει **ΚΟΟΙ**, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι **ΚΟΙΟΙ**. Εἰς τὴν 7 γραμμὴν γράφει **ΙΕΦΙΑΟΙ**, εἰς δὲ τὸ πρωτότυπον εἶναι **ΤΡΕΦΣΑΙΟ**. Εἰς τὴν 11 γραμμὴν γράφει **ΝΑ**, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι **ΝΑ . Ε**. Ὁμοίως εἰς τὴν ἐπομένην γράφει **ΠΟ ΗΔΠ**, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι **ΠΟ . ΕΣ ΔΠΙ**. Εἰς τὴν 12 γραμμὴν γράφει **ΛΑ ΔΔΔΔΠ**, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι **ΛΑ . ΟΙ ΔΔΔΤΤ**.

Κ. Σ. Πιττάκης.

ΟΙ	ΗΗΙ	Ε	
ΕΣ	ΗΗΗ	ΚΟΛΟ	
ΥΑΙΕΣ	ΔΔΔΗΙ	ΝΟΤΙΕ	
ΑΙΚΕΣ	ΔΠΗΙΙΙ	ΔΙΟΣΙΡ	
5 ΕΣ	ΠΗΗΠ	ΕΦΕΣΙΟΙ	5
	Η	ΙΑΤΑΙ	
ΤΙΕΣ	ΧΗΗ	ΑΙΝΙΟΙ	
	ΠΗΗΗ	ΜΥΝΔΙΟΙ	
ΕΝΟΙ	ΠΗΗΗ	ΑΥΛΙΑΤΑΙ	
10 ΑΙΔΙ	ΗΙΙΙ	ΚΑΡΒΑΣΥΑΝΔΕΣ	10
	ΗΠ	ΜΑΡΩΝΙΤΑΙ	

ΤΟΙΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ

ΧΗΗ	ΚΥΜΑΙΟΙ	
	ΠΕΡΙΝΘΙΟΙ	
ΗΗ	ΦΟΚΑΙΕΣ	15
XXXI	ΑΙΛΙΝΕΤΑΙ	
I	ΘΕΡΜΑΙΟΙ	
	ΕΝΙΚΑΡΟΙ	
	ΝΑΧΣΙΑΤΑΙ	
	ΤΕΡΜΕΡΕΣ	20
	ΚΟΛΟΦΟΝΙΤΑΙ	
	ΝΟΤΙΕΣ	
	ΤΑΜΒΑΚΟΥΣ	
	ΕΣΙΟΙ	
	ΡΒΑΣΥΑΝΔΕΣ	25
	ΝΙΟΙ	
	ΕΡΙΤΑΙ	
	ΝΙΟΙ	
	ΟΙ	
	Σ	30

(Ἰωνικὸς Φόρος)

• • • οι	ΗΗΙ	Ε	
• • • σεῖς	ΗΗΗ	Κολο[φώνιοι	
• • • λαιεῖς	ΔΔΔΗΙ	Νοτειε[ῖς	
• • • αιχεῖς	ΔΠΗΙΙΙ	Διοσιρ[ίται	
5 • • • εῖς	ΠΗΗΠ	Ἐφέσιοι	5
	Η	Ἰᾶται	
• • • τιεῖς	ΧΗΗ	Ἀῖνιοι	
	ΠΗΗΗ	Μύνδιοι	
• • • ἔνοι	ΠΗΗΗ	Αὐλιάται	
• • • αἰδι	ΗΙΙΙ	Καρβασυανδεῖς	10
	ΗΠ	Μαρωνίται	

Τοῖς Τριάκοντα

ΧΗΗ	Κυμαῖοι	
	Περίνθιοι	
ΗΗ	Φωκαεῖς	
XXXI	Αἰγινῆται	
I	Θερμαῖοι	
	ἐν Ἰκάρῳ	
	Ναξιᾶται	
	Τερμερεῖς	20
	Κολοφωνίται	

ΔΠ	Α
ΠΗΗΗ	ΛΡΥΝ
ΔΠΗΙΙΙ	ΠΙΤΑΝ
ΔΠΗΙΙΙ	ΑΣΤΑΚ
ΗΠ	ΣΠΑΡΤΟΛΙ
ΗΗ	

5

5

Νοτιῖς
Ταμδακούς
Μυ]ήσιοι
Κα]ρβασυανδεῖς 25
... νιοι
Ἀεδερῖται
... νιοι
... ΟΙ
... Σ 30

1164. (Ῥαγκ. 145').

(Ἡ δεξιὰ πλευρὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1163).

... IMAI
SO LABE
TOP ONI
VIXNIT
5 VAI OI
AIO
ΕΠΙΤΕΣΔ
ΕΙΔΙΟΔ
ΣΙΟΝΙ
10 IIII NARIS
PΔΔΔ TENE
P-II-II STAL
-II LENT
H P KEPAM
15 H-H-H-II KAMEP
-H-HI PAVIM
-H MYRON
-H MEKY
20 Δ-II P-AL-I
H-H P-EDAI
H-H-H-H KYMAI
P-II-II-II P-ITANA-I
P-II-II-LRYN
H-H-H XEP-PPON
25 P-II-II P-YRN
P-I NEAP
H KYLA
-H-H KYPB
30 ΔΔ-II-II XIOI
H-H-H AFYT
H SY...

Ληψ]ιμάνιοι
Κασ]ολαθεῖς
... τορονι
Πο]λιχνίτ[αι
5 Bsp]γαῖοι
Ἀφυτ]αῖοι
Ἐπι τῆς δεκάτης Ἀρχῆς
ἡ Διόδωρος
... ου Ἰωνί(δης) ἐγγραμμάτευ:
10 IIII Nariσ[θαρεῖς
PΔΔΔ Tene[δοι

1165. (Ῥαγκ. 144).

(Ἡ ἀριστερὰ πλευρὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1163).

H Y
H OI
H Σ
P HA
5 ΔP- ΔA
AK
TE
P A
10 Δ-II-II PE
-II-L EN
-H TEN

H
H
H
P
5 ΔP-
P
H-II-II
Δ-II-II
10 -II
-H
Y[ρωμείς
Oλ[οφόξιοι
Σ...
Ἀ[εδερῖται
Δα[ρδανεῖς
Ἀκ[άνθιοι
Τε[λεμέσιοι
Πα
Πε
Γεν[τίνιοι
Τεν[έδιοι

	ΠΗΠΠ	Σταγ[ειρίται
	ΠΠ	Γεντ[ίνιοι
15	ΗΠ	Κερά[μεις
	ΗΗΠΠΠ	Καμη[ρείς
	ΗΗΠ	Ράλιμ
	ΗΠ	Μυρων[ναῖοι
	ΗΗ	Μηκυ[περναῖοι
20	ΔΠΠ	Πλαγί[λίοι
	ΗΗ	Πηδα[σείς
	ΗΗΗΗ	Κυμαῖ[οι
	ΠΠΠΠΠ	Πιταναῖ[οι
	ΠΠΠΠΠ	Γρυν[χεῖς
	ΗΗΗ	Χερόρον[ήσιοι
25	ΠΠΠΠ	Πύρν[ιοι
	Π Π	Νεάπ[ολις
	Η	Κυλα[νδεῖς
	ΠΠΠ	Κυρβ[ισσεῖς
	ΔΔΠΠΠ	Χῖοι
30	ΗΗΗΗ	Ἀφυ[αῖοι
	Η	Συ[αγγελεῖς

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 1163 ἐπιγραφή εἶναι ἐγχααραγμένη ἐπὶ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς τῆς στήλης, ἐφ' ἧς ἡ ὑπ' ἀριθ. 1164. Εἰς τὴν 1 γραμμὴν αὐτῆς ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον . . ΙΜΑ', ὅπερ δὲν ἐσημείωσεν ὁ Κ. Ράγκαβῆς. Εἰς τὴν 2 γραμμὴν ὁ Κ. Ράγκ. μόνον Ο ἐσημείωσεν, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΝΟΛΑΒΕ, ἥτοι Κασολαβεῖς. Εἰς τὴν 3 γραμμὴν ὁ Κ. Ράγκαβῆς γράφει ΟΥ, εἰς δὲ τὸν λίθον ἀναγινώσκεται ΤΟΡΟΝ [Τορωναῖοι ἴσως]. Εἰς τὴν 4 γραμμὴν ὁ Κ. Ράγκαβῆς γράφει ΛΙΥΝ, εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνεται ΛΙΧΝΙΤ, ἥτοι Πολιχνίται. Εἰς τὴν 10 γραμμὴν ὁ Κ. Ράγκαβῆς γράφει ΔΔΔ ΝΑΡΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΠΠΠ ΝΑΡΙΣ, ἥτοι Ναρισθαρεῖς.

Εἰς τὴν 11 γραμμὴν ὁ Κ. Ράγκαβῆς γράφει ΤΕΝΕ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΠΔΔΔ ΤΕΝΕ. Εἰς τὴν 12 γραμμὴν ὁ Κ. Ράγκ. γράφει ΣΤΑ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΠΠΠ ΣΤΑΛ, ἥτοι Σταγειρίται. Εἰς τὴν 13 γραμμὴν ὁ Κ. Ράγκαβῆς γράφει ΛΦΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνονται ΠΠ ΛΕΝΤ, ἥτοι Γεντίνιοι. Εἰς τὴν 14 γραμμὴν ὁ Κ. Ράγκαβῆς γράφει Κ Ρ, εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνονται ΗΠ ΚΕΡΑ, ἥτοι Κεράμιοι. Εἰς τὴν 15 γραμμὴν ὁ Κ. Ράγκαβῆς γράφει ΚΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνονται ΗΗΠ ΚΑΜΕΓ, ἥτοι Καμηρεῖς.

Εἰς τὴν 16 γραμμὴν ὁ Κ. Ράγκαβῆς γράφει ΡΑ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΗΗΠ ΡΑΛΙΜ. Εἰς τὴν 17 γραμμὴν ὁ Κ. Ράγκαβῆς γράφει ΜΥΡΟ. εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΗΠ ΜΥΡΟΝ, ἥτοι Μυρωναῖοι. Εἰς τὴν 18 γραμμὴν ὁ Κ. Ράγκ. γράφει ΜΕΚΥ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΗΗ ΜΕΚΥ, ἥτοι Μηκυπερναῖοι. Εἰς τὴν 19 γραμμὴν ὁ Κ. Ράγκαβῆς γράφει Δ ΠΙΑΛ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΔΠΠ ΠΙΑΛΙ. Εἰς τὴν 20 γραμμὴν ὁ Κ. Ράγκαβῆς γράφει Π ΠΕΔΑΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΗΗ ΠΕΔΑΙ, ἥτοι Πηδασεῖς.

Εἰς τὴν 21 γραμμὴν ὁ Κ. Ράγκαβῆς γράφει ΗΗΗ ΚΥΜΑΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΗΗΗΗ ΚΥΜΑΙ, ἥτοι Κυμαῖοι.

Εἰς τὴν 22 γραμμὴν ὁ Κ. Ράγκαβῆς γράφει ἐν Π μόνον, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΠΠΠΠ ΠΙΤΑΝΑΙ, ἥτοι Πιταναῖοι.

Εἰς τὴν 23 γραμμὴν ὁ Κ. Ράγκαβῆς γράφει Ε, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΠΠΠΠ ΛΡΥΝ· τὰς δ' ἐπομένους 8 γραμμάς, αἵτινες φαίνονται εἰς τὸν λίθον, ἥτοι τὰς

ΗΗΠ	ΧΕΡΡΟΝ	Χερόρον[ήσιοι
ΠΠΠΠ	ΠΥΡΝ	Πύρν[ιοι

Π Ι	ΝΕΑΠ	Νεάπολεις
Η	ΚΥΛΑ	Κυλα[νεῖς]
Η Η Ι	ΚΥΡΒ	Κυρβ[ισσεῖς]
ΔΔΗΗ	ΧΙΟΙ	Χῖοι
ΗΗΗ	ΑΦΥΤ	Ἀφυτ[αῖοι]
Η	ΣΥ	Συ[γγειεῖς]

δὲν φαίνεται νὰ ἐσημείωσεν.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν τῆς 2 στήλης τῆς ὑπ' ἀριθ. 1163 ἐπιγραφῆς, ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει Α, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΕΣ.

Εἰς τὴν 15 γραμμὴν τῆς 3 στήλης τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει Η ΦΟΚΑΙΕΣ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΗΗ ΦΟΚΑΙΕΣ,

Εἰς τὴν 16 γραμμὴν τῆς αὐτῆς στήλης ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΑΙΛΙΝΕΤΑΙ, εἰς δὲ τὸ πρωτότυπον εἶναι XXXI ΑΙΛΙΝΕΤΑΙ.

Εἰς τὴν 23 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΑΜΒΑΚΤΥΣ, εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνεται ΤΑΜΒΑΚΟΥΣ.

Εἰς τὴν 27 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΡΙΤΑΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΕΡΙΤΑΙ, ἥτοι Ἀβδηρίται.

Εἰς τὴν 29 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει Ι μόνον μικρόν, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΟΙ, καὶ εἰς τὴν 30 γραμμὴν Σ. Ταῦτα δὲ εἰσὶ γράμματα μεγαλύτερα τῶν ἀνωτέρω, εἶναι ἐπομένως Κεφάλαιον ἐπιγραφῆς, ἥτις δὲν σώζεται.

Εἰς τὴν 4 στήλην ἀνωθεν τῆς γραμμῆς ΔΠΗΙΙΙ ΠΙΤΑΝ φαίνονται εἰς τὸν λίθον ἕτεροι τρεῖς γράμματα, τὰς ὁποίας ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς δὲν ἐσημείωσεν· εἶναι δὲ αὗται·

ΔΠ	
ΠΗΗΗ	Α
ΔΠΗΙΙΙ	ΑΡΥΝ

Ἀρυν[κανθεῖς]

Εἰς τὴν 5 γραμμὴν τῆς 4 στήλης ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΠΑ ΑΣΤΑΚ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΗΠ ΑΣΤΑΚ.

Οἱ εἰς τὴν 2 γραμμὴν τῆς 3 στήλης ἀναφερόμενοι Κολοφώνιοι, οἵτινες σημειοῦνται, ὅτι συνεισέφερον ΗΗΗ, ἀναφέρονται καὶ εἰς τὴν ἐπιγραφὴν 1155, ἀλλὰ δὲν ἐσώθη πόσον συνεισέφερον, ἴσως τὴν αὐτὴν ποσότητα, ὡς ἐν τῇ παρούσῃ ἐπιγραφῇ.

Παρατηρητέον, εἰς τὴν 4 γραμμὴν τῆς ὑπ' ἀριθ. 1164 ἐπιγραφῆς, τὸ ἔθνικόν τῆς πόλεως Πολίχνα, οὐχὶ Πολιχναῖοι, ὡς Στέφανος ὁ Βυζάντιος ἀναφέρει εἰς τὴν λέξιν Πολίχνα, ἀλλὰ Πολιχνίται, φαίνεται δ' ὅτι διττῶς ἐλέγετο τοῦτο.

Εἰς τὴν 9 γραμμὴν τὸ ΙΟΝΙ νομίζω ὅτι εἶναι Δήμου ὄνομα, ὅθεν ἀνεπλήρωσα εἰς Ἰωνίδης.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1166. (Ράγκ. 146).

II
 TAI
 IOI
 5 Σ
 ΕΣ
 KARNASS IOI
 AIOI
 PNA IOI
 ΕΣ
 10 Σ
 ΟΙ
 ΙΑΙΟΙ
 ΙΕΣ
 ON Σ IC
 15 ΣΟΙ
 ΟΙ Σ
 NT IOI
 ΙΣΕΣ

 20 ΑΙ

1167. (Ράγκ. 147).

ΙΑΙΚΙ
 TANA IOI
 / NEI ES
 NIOTE IXITAI
 5 IANT IOI
 I IKENOI /
 ΙΕΙΑΤΑΙ
 / **VIMOSIOS**
 ΙΕΥΣ IOI
 10 ΣΠΑΡΤΟΙ IOI

1168. (Ράγκ. 148).

Ι
 ΟΙ
 ΟΠΟΙ
 ΙΟΝΑΠΟ
 5 ΟΙ
 ΟΙ
 ΛΕΣ
 ΑΝΔΟΙ
 ΤΑΙ
 10 ΕΣ
 ΠΗ
 ΗΔ
 ΠΔΠΗ
 ΠΗΗ
 ΔΔΔΔΤ
 Α
 Δ
 ΕΥ
 ΒΡΥ
 ΚΥ
 Ι

II
 ται
 IOI
 5 Σ
 ΕΙΣ
 Άλι]καρνάσσιοι
 . . . αἰοι
 Σμυ]ρναῖοι
 ΕΣ
 10 Σ
 ΔΔΔΠ
 ΟΙ
 Σκαβ]λαῖοι
 Σιγε]εις
 Προκ]ον[ή]σιοι
 15 . . . σοι
 . . . ολις
 Αἰγά]ντιοι
 . . . ισεῖς

 20 ΑΙ

ΙΑΙΚΙ
 Πι]ταναῖοι
 Λαμπο]νεις
 Δαυ]νιοτεχίται
 5 Βυ]ζάντιοι
 Κυ]ζι[κηνοί
 Πι]λιάται
 Ἐπι τῆς . . Ἀρχῆς
 ἡ . . Ἀλιμουσίας
 10 ἑγραμμάτευεν
 ἰηλῖσιοι
 Σ]παρτώλοι

(Καρικὸς Φόρος)

Ι
 ΟΙ
 Δικαι]οπολί[ται
 Ἐρετριῶν ἀπο]μοι
 5 οἱ
 . . . οἱ
 . . . γες
 . . . ἄνδοι
 . . . ται
 10 ΕΙΣ
 ΔΔΔΔΤ
 Α
 Δ
 ΔΔΔΤΗΤΗ
 Δ
 ΠΗΗΗ
 ΕΥΡ[υμανίται
 Βρύ[γες
 Κλ[ανδεῖς
 Ι

Καὶ αἱ τρεῖς αὗται ἐπιγραφαὶ εὐρέθησαν, ἐνθα καὶ αἱ ἀνωτέρω. Εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1167 (Ράγκ. 147) ἐπὶ τοῦ λίθου φαίνονται τὰ γράμματα ΙΑΙΚΙ, δὲν ὑπάρχουσι δὲ εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ Κ. Ράγκαβῃ.

Εἰς τὴν 5 γραμμὴν τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς ὁ Κ. Ράγκαβῆς γράφει ANTIOI, εἰς δὲ τὸ πρωτότυπον φαίνεται τὸ Ι, εἶναι δὲ Βυζάντιοι.

Εἰς τὴν 6 γραμμὴν ὁ Κ. Ράγκαβῆς γράφει ΙΙ μόνον, εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνεται ΙΙΚΕΝΟΙ /.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1169. (ῥαγκ. 149).

(Μέτωπον).

ΑΡΙΟΙ
ΙΟΙΣ

ἰκ]άριοι
• • ιοίς

1172. (ῥαγκ. 150).

ΡΑ

(Ἐπὶ τῆς Ἀρχῆς)...
ῥ... ἐγ]ρα(μμάτευεν

1170. (ῥαγκ. 149').

(Δεξιὰ πλευρά).

ΕΡΥ
ΗΟΥ
Η ΠΟ
Ρ Σ Ι
5 Δ Β
Π Ε

Ἐρυθραῖοι
Οὐ]λιάται
Πο[λιχναῖοι
Σι]γαῖοι
5 Δ Β[ουθειεῖς
Πε

1171. (ῥαγκ. 150').

ΔΔΔΠ

ΠΗ
Χ
ΔΠΗΙΙΙ
5 ΔΠΗΙΙΙ
Η
ΠΗΙΙΙ

Ι
Π
ΔΙ
Δ

ΔΔΔΠ

ΠΗ
Χ
ΔΠΗΙΙΙ
ΔΠΗΙΙΙ
Η
ΠΗΙΙΙ

(Τὰ κάτω μέρη τῆς πλακῆς
εἰσὶν ἀνεγγραμμάτων).

1173. (ῥαγκ. 151).

Δ
/ΒΡ
ΡΑΙΟ
5 ΤΟΙΑΠΕ
L ΙΧΝΑΙΟ
ΙΟΣΙΟΙ
ΟΥΘΕΙΕΣ
ΑΙΟΣΙΟΙ
10 ΕΛΕΟΣΙΟΙ
ΝΑΙΟΙ
ΑΡΓΑΡΙ
ΚΑΦΣΑ
ΣΕΡΜΕ
15 ΠΙΚΙΟ
Π ΣΙΑ

1174. (ῥαγκ. 152).

ΜΙ
ΛΑΤ
ΜΥΕ
ΠΗΗΠ ΕΦΕΣΙ
5 Η ΙΑΣΕΣ
Η ΚΥΝΔ

1175. (ῥαγκ. 153).

Ι
ΗΙΙΙ ΘΥΣΣΙΟΙ
Η ΚΝΙΔΙΟΙ
Η ΧΕΡΣΟΝΕΣΙΟΙ
5 ΠΥΡΝΙΟΙ
ΠΡΙΑΠΕΣ
... ΜΕΡΕΣ
... ΥΣΙΟΙ
... ΑΙΟΙ
10 ... ΟΙ
... ΕΣ
... ΝΕΙΟΙ
... ΟΙ

Π
ΗΗΗ
ΔΔΔΗΗΗ
Η
ΠΗΗΠ
ΔΠΗΙΙΙ
Π
ΔΔΔΗΗΗ
ΧΠ
ΠΗΗΠ
ΗΗΗ
ΔΠΗΙΙΙ
ΠΔΔΠ
ΗΗ
Π

Β
Ε
ΚΑ
ΚΑ
ΚΡ
ΗΑΒ
ΜΥΝ
ΧΑΙ
ΘΑΣ
ΠΑΙ
ΛΑ
ΣΙ
Π

Δαρ]δ[ανεῖς
Σηλυμ[βριανοί
Ἐρυθ]ραῖοι
Οὐ]τοι ἀπ[έ]δωκαν
5 Πολ]ιχναῖοι
Περκ]ώσιοι
Β]ουθειεῖς
Ἐλ]αίουσιοι
Πτ]ελεόυσιοι

Με]λήσιοι
Δάτ]μιοι
Μυή]σιοι
ΠΗΗΠ Ἐφέσ]ιοι
5 Η Ἰασεῖς
Η Κινδυ]εῖς

Ι
ΗΙΙΙ Θύσσιοι
Η Κνίδιοι
Η Χερσονήσιοι
5 Πύρνιοι
Πριαπτεῖς
Τερ]μερεῖς
Ἰηλ]ύσιοι
... α .

Π
ΗΗΗ
ΔΔΔΗΗΗ
Η
ΠΗΗΠ
ΗΗΗ
ΔΠΗΙΙΙ
Β[οττιεῖς
Ἐ[ρυθραῖοι
Κα . .

10 Σα]ναῖοι
Π]αρπαρι[ώται
Σ]καψαῖοι
Σερμη[λιεῖς
Π Ἰκιοι
15 Π Σίγγιοι

10 . . . οι
. . . εῖς
. . . νειοι
. . . οι
Κα . .
Κρ . .
Άβ[δερίτας
Μύνδιοι
Χαλ .
Θάσ[σιοι
Παι[σηνοί
Γα[λέψιοι
Σι . . .
Π . . .

Καὶ αὐται (αἱ ὑπ' ἀριθ. 1173, 1174, 1175), εὐρέθησαν ἔνθα καὶ αἱ ἀνωτέρω.

Τὸ ὄνομα ΚΙΝΔΥ[εῖς] σημειούμενον εἰς τὴν 6 γραμμὴν τῆς ὑπ' ἀριθ. 1174 ἐπιγραφῆς πρώτῃν φορὰν ἀπαντᾷται ἐνταῦθα διὰ τοῦ Ι γεγραμμένου τοῦ ΚΙΝ, εἰς δὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. 1145 (Ῥαγκ. 134) ἀπαντᾷται διὰ τοῦ Υ γεγραμμένου τοῦ ΚΥΝ . ΚΥΝΔΙΕ, τὸ διττῶς γραφόμενον πότε διὰ τοῦ Υ, καὶ πότε διὰ τοῦ Ι, δεικνύει τὸ ὁμόφωνον τῆς προφορᾶς τοῦ Υ καὶ Ι, κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Αἰσχύλου, ἄλλως ὁ ἐγχαράκτης τῶν γραμμάτων ἀκούων διάφορον τὴν προφορὰν τοῦ Υ ἀπὸ τὴν τοῦ Ι δὲν ἤθελε συγχύσει ἀμφοτέρω ταῦτα τὰ φωνήεντα, γράφων τὸ αὐτὸ ὄνομα πότε διὰ τοῦ Υ καὶ πότε διὰ τοῦ Ι. Παρατηρήσας ἀκριβῶς τὸν λίθον ἶδον τὴν διάφορον ὀρθογραφίαν τοῦ Υ καὶ Ι εἰς τὸ αὐτὸ ὄνομα. Εἰς δὲ τὴν παρούσαν καὶ εἰς τὴν προεκδοθεῖσαν ὑπ' ἀριθ. 1145 ἀναφέρονται ὅτι συνεισέφερον τὴν αὐτὴν ποσότητα δραχ. 100.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν τῆς ὑπ' ἀριθ. 1173 ἐπιγραφῆς ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει Ι, εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνεται τὸ Δ. Εἰς τὴν 8 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΕΙΟΣΙΟΙ, εἰς δὲ τὸ πρωτότυπον εἶναι ΑΙΟΣΙΟΙ.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1176. (Ῥαγκ. 154).

5	ΗΑΙΡΑΙΟΙ ΝΕΟΠΟΛΙΤΑΙ ΟΙΥΝΘΙΟΙ ΕΚΥΒΕΡΝΑ ΥΙΕΣΤΡΗΗ ΙΣΙΟΙ ΟΙ ΕΙΣ ΛΟ	ΔΠΗΗΗ ΗΗΗ ΗΗΗ ΗΗΗ ΠΗΗ Η Η ΔΠΗΗ ΗΗ	Αἰραῖοι Νεοπολίται Ὀλύνθιοι Μ]ηκύβερνα Σερμ]υλιεῖς . . . ισιοι Ἰηλύ]σιοι; Σπαρτ]ώλι[οι . . . εἰς 10 . . γο . .	Πελειάται Λάτμιοι Παριανοί Βουθειεῖς Χερρόνη[σιοι Πηδασεῖς Πρι[η]νεῖς Μινδυεῖς Βαργυνό[ι Βερ[βυλ]ιεῖς . . . υ . .
---	--	---	---	---

1177. (Ῥαγκ. 154¹¹).

5	ΠΗΗ ΠΔΠΗΗ Η ΗΔΔΠΗ Η Η	ΙΟΙ ΕΞΙ ΕΞ ΞΥΡΙΟΙ .. ΑΙΟΜΕΝΙΟΙ ΠΥΔΑΙΕΞ ΠΙΤΑΝΑΙΟΙ ΟΙΝΑΙΟΙΕΝΙΚΑΡΟΙ ΚΟΙΟΦΟΝΙΟΙ ΦΟΚΑΙΕΞ ΗΑΙΡΑΙΟΙ ΙΕΒΕΔΙΟΙ	ΔΠΗΗΗ ΔΠΗΗΗ ΔΔΠΗΗ ΔΔΔΗΗ ΠΔΔΗΗ ΗΗΗ ΔΠΗΗΗ Η Η Η	Ξ.ΙΑΙ ΙΟΙ ΟΙΟΦΥ
---	--------------------------------------	--	--	-----------------------

	Π	ΜΥΡΙΝΑΙΟΙ	
	ΗΗ	ΤΕΙΟΙ	
15		ΚΥΜΑΙΟΙ	Π
	ΕΙΙΙΙ	ΕΛΑΙΑΠΑΡΑΜΥ	Η
	ΠΤΤΤΤ	ΠΡΙΑΠΟΣ	
	ΠΤΤΤΤ	ΠΑΛΑΙΠΕΡΚΟΞΙ	
	ΠΤΤΤΤ	/ΕΝΤΙΝΙΟΙ	
20	Δ ΙΙΙΙ	ΠΕΡΚΟΤΕ	
	ΠΤΤΤΤ	ΤΥΡΟΔΙΑ	
	ΔΠΤΤΤΤ	ΔΑΜΝΙΟΤΕΙ	
	ΔΠΤΤΤΤ	ΔΙΔΥΜΟΤ	
	ΔΠΤΤΤΤ	ΒΕΡΥ	
25	ΔΠΤΤΤΤ	ΛΑ	
	ΔΠΤΤΤΤ	Π	
	ΔΔΔΤΤΤΤ	ΠΙ	

		. . . ιοι	
		. . . ήσι[οι	
		. . . εις	
5		Σύριοι	ΔΠΤΤΤΤ
		Κλ[αζομένιοι	ΔΠΤΤΤΤ
		Πυθαλείς	ΔΔΠΤΤΤ
		Πιταναίοι	ΔΔΔΤΤΤΤ
		Οίνατοι ἐν Ἰκάρῳ	ΠΔΔΤΤ
10	ΠΤΤΤΤ	Κολοφώνιοι	ΙΙΙΙ
	ΠΔΠΤΤΤ	Φωκαεῖς	ΔΠΤΤΤΤ
	Η	Αἰραῖοι	Η
	ΗΔΔΠΤ	Λεβέδιοι	ΗΠ
	Π	Μυριναίοι	
	Π	Τεῖοι	ΙΙΙΙ
15	ΗΗ	Κυμαῖοι	Π
	ΙΙΙΙ	Ἐλαία παρὰ Μυ . .	Η
	ΕΙΙΙΙ	Πρίαπος	
	ΠΤΤΤΤ	Πάλαι Περκώσι[οι	
	ΠΤΤΤΤ	Γ]εντίνιοι	
20	Δ ΙΙΙΙ	Περκώτη	
	ΠΤΤΤΤ	Τυρόδιζα	
	ΔΠΤΤΤΤ	Δαμνιοτε[χίται	
	ΔΠΤΤΤΤ	Διδυμοτ[ειχίται	
	ΔΠΤΤΤΤ	Βερυ[εῖς	
	ΔΠΤΤΤΤ	Λά . . .	
25	ΔΠΤΤΤΤ	Π	
	ΔΔΔΤΤΤΤ	Πι	

Καὶ αὗται αἱ ἐπιγραφαὶ εὐρέθησαν οὐ μακρὰν τῶν ἀνωτέρω. Εἰς τὴν 3 γραμμὴν τῆς 1 στήλης πρὸ τοῦ ΑΙΡΑΙΟΙ φαίνεται τὸ σημεῖον τῆς δασείας Η ΗΑΙΡΑΙΟΙ, τὸ ὅποῖον ὁ Κ. Ραγκαβῆς ἔγραψεν ΙΑΙΡΑΙΟΙ.

Εἰς τὴν 3 γραμμὴν φαίνεται εἰς τὸν λίθον τὸ Υ, ὅπερ ὁ Κ. Ραγκαβῆς ἴσως δὲν παρετήρησεν.

Εἰς τὴν 2 στήλῃν ὁ Κ. Ραγκαβῆς γράφει Ι ΠΑΡΙΑΝΟΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον ἀναγινώσκομεν ΗΗΗ ΠΑΡΙΑΝΟΙ· (τὸ δὲ Ρ εἰς ὅλα τὰ μέρη, ὅπου ἀπαντᾷται εἰς τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην, εἶναι γεγραμμένον γωνιωδῶς, ὅπερ ὁ Κ. Ραγκαβῆς φαίνεται ὅτι δὲν παρετήρησε, διότι ὅπερ εἰς τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην σημειοῖ οὕτω Ρ, ἐστὶ στρογγύλου σχήματος.

Εἰς τὴν 9 γραμμὴν ὁ Κ. Ραγκαβῆς ἔγραψε ΠΑΡΛΥΙΝ, εἰς δὲ τὸν λίθον ἀναγινώσκομεν ΒΑΡΛΥΙΝ.

Εἰς τὴν 10 γραμμὴν ὁ Κ. Ραγκαβῆς γράφει ΠΗΗ, εἰς δὲ τὸν λίθον ἀναγινώσκομεν ΔΠΤΤ.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν τῆς 1 στήλης τῆς ὑπ' ἀριθ. 1177 (Ῥαγκ. 154¹¹) ἐπιγραφῆς ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΙΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνονται / ΙΟΙ, ἥτοι Σίγγιοι.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν τῆς αὐτῆς στήλης παρατηροῦμεν μετὰ τοῦ ΕΞ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ, ὅτι ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον ἐν Ι ΕΞΙ, ἴσως ΜΙΛΕΞΙΟΙ.

Εἰς τὴν 8 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΟΙΝΑΙΟΙΙΚΑΡΟΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον ἀναγινώσκεται ΟΝΑΙΟΙ ΕΝΙΚΑΡΟΙ.

Εἰς τὴν 11 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἀντιγράφει ΙΑΤΡΑΙΟΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνεται ΗΑΙΡΑΙΟΙ.

Τῶν δ' ἐπομένων ὀνομάτων τὰ ἀρκτικά γράμματα φαίνονται εἰς τὸ πρωτότυπον, δὲν σημειοῦνται δὲ εἰς τὴν τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1178. (Ῥαγκ. 155¹¹).

	ΟΙ	ΗΡ	
	ΙΕΣ	ΗΗ	
	ΕΡΕΣ	Η	Σ
5	ΙΕΣ	Ρ	Κ
	ΟΝΙΤΑΙ	Χ	ΙΕΙ
	ΙΟΙ	ΗΗ	ΑΣΣΤΙ
	ΟΙ	ΗΗΗ	ΣΕΡΒΥ
	ΤΑΙ	Ρ	ΣΚΑΒΙ
10	Ι	ΧΡ	ΜΕΝΔΑ
		ΡΔΔΔΗΙ	ΣΤΟΙΟ
		ΡΗΗΙΙ	ΗΕΔΡΟ
		Ρ	ΡΕΝΑ
		ΡΗΗΗΙΙ	ΡΡΙΑΝ
15		ΔΡΗΙΙ	ΗΕΣ.Ι
		ΤΑΙΗΗΗ	ΡΡΗΚΟΙ
		ΙΑΙΙΟΙΗΗΗ	ΦΟΚΑ
		ΗΙΙΡΑΛΑΙ	ΠΕΡΚ
		ΔΛΑΙΕΦΣΙΟ	
20		ΒΑΡΛΥΙΕΣ	
		ΑΜΟΘΡΑΙ	
		ΣΣΕΡΙΤΑ	
		ΚΑΙΑ	
		Σ	
		ΥΜΑΧΙΤ	

	ΟΙ	ΗΡ	
	Πυγε]λεῖς	ΗΗ	
	Τερμ]ερεῖς	Η	
5	Κλαυνδ]εῖς	Ρ	
	Μαρ]ωνίται;	Χ	
	ΗΗ	
	ΗΗΗ	
	Ἀθηνῆ]ται	Ρ	
10	Ι	ΧΡ	
		ΡΔΔΔΗΙ	
		ΡΗΗΙΙ	
		Ρ	
		ΡΗΗΗ	
15	ΔΡΗΙΙ	
	ται	ΗΗΗ	ΡΡΗ
		ΙΑΙΙΟΙΗΗΗ	

Σ
Κ
Ἰηλ[ύσιοι
Ἀσστ[ακηνοὶ
Σερβυ[λιεῖς
Σκαβλ[αῖοι
Μενδα[ῖοι
Στόλιο[ι
Ἑδρό[λιοι
Ῥηνα[εῖς
Πρια[νεῖς
Ἑσσι[οῖ
Κῶοι
Φωκα[εῖς

111
 Δ

Πάλαι Περκ[ώσιοι
Γαλέψιοι
Βαργυλιεῖς
Σ]αμοθῤ[κες
Ἀ]σσηρίτα[ι
Δι]καία
Σ
Εὐρύμαχιτ[αι

20

1179. (Παγκ. 155).

[illegible]

Καὶ αὐταὶ αἱ ἐπιγραφαὶ εὐρέθησαν, ἔνθα καὶ αἱ ἀνωτέρω.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν τῆς ὑπ' ἀριθ. 1178 (Ῥαγκ. 155¹) ἐπιγραφῆς εἰς τὴν πλάκα φαίνεται ὁ ἀριθμὸς Π, δὲν ὑπάρχει δὲ εἰς τὴν ἐκδοσιν τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ.

Εἰς τὴν 3 γραμμὴν τῆς 1 στήλης ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΕΝΕΣ (εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΙΕΣ.

Εἰς τὴν 3 γραμμὴν τῆς 3 στήλης ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει ΚΕC, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΙΕΙΥ, ἥτοι Ἰηλύσιοι.

Εἰς τὴν 4 γραμμὴν γράφει ΑΣΣΙ, εἶναι δὲ εἰς τὸν λίθον ΑΣΣΤ/, ἕως Ἀστακκηνοί.

Εἰς τὴν 11 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΠΕ . Λ καὶ διορθώνει Περνασεῖς, εἰς δὲ τὸν λίθον ἀναγινώσκειται ΠΡΙΑΠ, ἥτοι Πρίαπος. Τὸ ὄνομα τούτων ἀπαντᾷται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1177 (Ῥαγκ. 154¹), ὅτι συνεισέφερον ΠΗΗΠ, ἥτοι τὴν αὐτὴν ποσότητα, ἥτις σημειοῦται εἰς τὴν παροῦσαν ἐπιγραφὴν, τὴν ὑπ' ἀριθ. 1178. — Εἰς τὴν 21 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΙΣΕΚΙΤΑ, εἰς δὲ τὸν λίθον ἀναγινώσκειται ΣΣΕΡΙΤ, ἥτοι Ἀσσηρίται. — Εἰς τὴν 22 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΚΑΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνεται ΚΑΙΑ, ἥτοι Δικαία.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν τῆς 3 στήλης τῆς ὑπ' ἀριθ. 1179 (Ῥαγκ. 155) ἐπιγραφῆς ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΔΔΔΗΗΠ ΑΙΑ, εἰς δὲ τὸν λίθον ὑπάρχουσιν οὗτοι οἱ ἀριθμοὶ ΔΔΔΗΗΠ ΑΙΑ.

Εἰς τὴν 17 γραμμὴν τῆς 2 στήλης ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΔΑ καὶ ἀναπληροῖ εἰς Δασκύλιον, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι γεγραμμένον ΔΑΥ, ἥτοι Δαυνοιεχίται· ὁ ἀριθμὸς δὲν σώζεται ὅλος εἰς τὸν λίθον διὰ τὰ συγκρίνωμεν αὐτὸν μὲ τοὺς ἀριθμοὺς τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος ἀπαντωμένου εἰς ἄλλας ἐπιγραφὰς τῶν Φόρων.

Εἰς τὴν 5 γραμμὴν τῆς τελευταίας στήλης ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΣΙΝΟ καὶ ἀναπληροῖ εἰς Σίνθιοι, εἶναι δὲ νομίζομεν ΣΙΝΟΣ. Τὸ ὄνομα τοῦτο ἀπαντᾷται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 192 ἐπιγραφὴν τῆς ἐκδόσεως τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ, εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνεται κάλλιστα τὸ ὄνομα καὶ ὁ ἀριθμὸς οὕτω γεγραμμένα ΔΔΠ ΣΙΝΟΣ.

Εἰς τὴν 8 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΣΙ καὶ ἀναπληροῖ εἰς Σιγγεῖς, εἰς δὲ τὸν λίθον ἀναγινώσκομεν ΣΚ, εἶναι ἐπομένως Σκιωναῖοι, οἵτινες ἀπαντῶνται καὶ εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 136, 137 καὶ 198 ἐπιγραφὰς τῆς ἐκδόσεως τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ, ὅτι συνεισέφερον 600 δραχμάς, ἥτοι τὴν αὐτὴν ποσότητα, ἥτις σημειοῦται εἰς τὴν παροῦσαν ἐπιγραφὴν ὑπ' ἀριθ. 1179 (Ῥαγκ. 155), τοῦτο βεβαιώνει ἔτι τὸν λόγον μας ὅτι εἶναι Σκιωναῖοι.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1180. (Ῥαγκ. 156).

		ΙΕ
	ΜΕΣ	ΗΗΠΔΔΔ
	ΔΑΙΕΣ	ΔΠ
	ΙΚΑΡΝΑΣΣΙΟΙ	ΔΠ
5	ΕΙΜΕΝΕΤ	
	ΠΗΗΠ	ΝΑΧΣΙΑΤΑ
	ΠΗΗΠ	ΘΑΣΘΑΡΕΣ
	ΔΔΠ	ΜΥΔΟΝΕΣ
	Π	ΤΕΙΑΝΔΡΙΟΙ
10	ΔΠΗΗ	ΚΑΡΒΑΣΥΑΝΔ
	ΠΗΗΠ	ΟΥΛΙΑΤΑΙ
	ΙΟΙ ΔΔΔΗΗΠ	ΚΡΥΕΣ
	ΔΠΗΗ	ΦΑΡΒΕΙΟΙ
	ΠΗΗΠ	ΜΥΝΔΙΟΙ
15		ΝΔΙΟΙ
		Σ
		ΣΙ
		Π
20		ΔΔΔΗ
		ΛΛ

Ἰρο]μεῖς
Δαρ]δα[ν]εῖς
Ἀ]λικαρνάσσιοι

ἰ ε
ΗΗ ΠΔΔΔ
ΠΔ
ΔΠ

Ἐπὶ τῆς ἐνδεκάτης Ἀρχῆς) ἡ Μενέ(ιμος ἐγραμμάτευε Λαμπτρὺς

10
ΠΗΗΠ
ΠΗΗΠ
ΔΔΠ
Π
ΔΠΗΠΠΠ
ΠΗΗΠ
ιοι ΔΔΔΠΠΠΠ
ΔΠΗΠΠΠ
15 ΠΗΗΠ

Ναξιάτα]ι
Θασθαρεῖς
Μυδωνεῖς
Τελάνδριοι
Καρξαστανδ[εῖς
Οὐλιάται
Κρυεῖς
Φαρβέλιοι
Μύνδιοι
Λίν]διοι

ς
σι
Π
ΔΔΔΠ
ΛΛ

1181 (*). (Ῥαγκ. 157).

ΔΠΗΠΠΠ
ΗΔΔΔΠΠΠ Κ
EYEVAM
5 Η ΠΔΔΔΠΠ ΠΠΠ
Π
ΗΗΗ
ΠΗ
10 ΣΙΟΙ ΠΗ
Α Ι ΛΑ
Τ Ε ΝΙ
Τ Ε Ι Ο
Α Ν

ΔΠΗΠΠΠ
ΗΔΔΔΠΠΠ Κ . . .
ἡ Μενέ(ιμος ἐγραμμάτ)ευε Λαμ(πτρὺς
5 Η ΠΔΔΔΠΠ ΠΠΠ
Π
ΗΗΗ
ΠΗ
10 . . . σιοι ΠΗ
Σερίφριοι
Λαμ[ψακηνοί
Αἰγά[ντιοι
Τήν[οι
Τεῖο[ι
Ἄν[δριοι

Καὶ αὗται αἱ ἐπιγραφαὶ εὐρέθησαν εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν.

Εἰς τὴν 7 γραμμὴν τῆς ὑπ' ἀριθ. 1180 (Ῥαγκ. 156) εἰς τὸ ὄνομα Θασθαρεῖς ὁ ἐγχαρακτὴς τῶν γραμμά-
των ἀντὶ τοῦ Α ἔγραψεν Ο, ἐννοήσας δὲ τὸ σφάλμα ἐσημείωσε τὸ Α πλησίον τοῦ Ο, συνενώσας σχεδὸν τὰ
δύο γράμματα οὕτω ΟΑ.

Ὅμοίως ἐποίησε καὶ εἰς τὴν 5 γραμμὴν τῆς ὑπ' ἀριθ. 1181 (Ῥαγκ. 157) ἐπιγραφῆς, εἰς αὐτὴν γράζων
τοὺς ἀριθμοὺς ΠΔΔΔΠΠ ΠΑΜ ἐλάνθασθη ἵνα σημειώσῃ μετὰ τὸν ἀριθμὸν Π τοὺς ἀριθμοὺς ΠΠΠ, ἥτοι
νὰ γράψῃ οὕτω ΠΔΔΔΠΠ ΠΠΠ ΠΑΜ, ἐννοήσας δὲ τοῦτο μετὰ ταῦτα ἐπρόσθεσε τοὺς ἀριθμοὺς ΠΠΠ
κάτωθεν τοῦ ἀριθμοῦ Π.

Κ. Σ. Πιττάκης.

(*) Ἡ παρούσα ἐπιγραφή εἶναι συνέχεια τῆς ὑπ' ἀριθ. 1180 (Ῥαγκ. 156).

5
ΙΡ
ΝΑΙ
ΔΕΡΙΤ
ΥΤΑΙΟΙ
ΔΙ ΚΑ ΙΑΓΑ
ΞΕΡΜΥΛΙΕΣ ΚΑΙ
ΙΙ ΣΤΟΛΙΟΙ
Ι ΦΕΛΟΝΤΙΟ

5
• • ιρ • •
• • ναι[οι
Αδ]δηρίτ[αι
Αφ]υταίοι
Δικαία πα[ρά Ἄδ]ηρα
Σερμυλιεῖς καὶ
ΙΙ Στόλιοι
Ι Φηγόντιοι

5
ΛΙΑΝΟΙ
ΟΙ
ΔΕΚΑ · ΕΞΗΕΙ · ΟΦΙΛ
10
15
ΙΟΙ
ΟΤΕΙΧΙΤΑΙ
ΟΤΕΙΧΙΤΑΙ
ΟΝΕΙΕΣ
ΔΑΝΕΣ
Ρ ΠΑΛΙΑΝΟΙ
ΗΤ: ΤΕΝΕΔΙΟΙ
ΞΕΛΥΜΒΡΙΑΝΟΙ
ΛΑΜΦΞ ΑΚΕΝΟΙ
ΙΞΙΛΕ Σ
ΔΔΗΤΙΙC: ΞΥΔΕΝΟΙ
ΧΛΙΙ ΝΙΟΙ
Η
Π ΜΕΚΥΠΕ ΟΙ
Δ ΙΛΑΜΠΟΝΕΙΑ Δ
ΔΔΔΗΤΗΙΙ
ΗΠ
ΠΔΠΗΙΙΙ
ΠΔΠΗΙΙΙ
ΗΗ
ΗΗ
ΗΗ
Η
ΠΔΠΗΙΙΙ
Ο
ΞΤΡΕΦΞΑΙΟΙ
ΛΑΛΕΦΞΙΟΙ
ΝΕΟΠΟΛΙΤΑΙ
ΑΙΛΑΝΤΙΟΙ
ΜΑΡCΝΕΙ
ΞΑΝ·ΙΟΙ
ΣΤΟΛΙΟΙ
ΣΠΑΡΤΟΛ·ΟΙ
Π·ΠΑΡΕΘ·ΟΙ
ΞΙΛΛΙΟΙ
ΑΦΥΤ
ΜΕ
Ο
ΠΗΗΗ
ΔΠΗΙΙΙ
Π
Κ
Κ/
ΧΑ
Τ
ΗΗΗ
Π

Ἄρπα]γιανοί

• • • οι

Λ

Π · Μηκυπε[ρναῖ]οι

Δ · · · Δαμπώνεια Δ · · ·

Ἐπὶ τῆς Ἀρχῆς τῆς δω)δεκά(τ)ης ἡ Σ)ώφιλ(ος Κολωνῆθεν ἐγραμμάτευεν

5
Λ · · · οι
Διδυμ]οτειχίται
Δαυν]οτειχίται
Λαμπ]ωνειεῖς
Δαρ]δανεῖς
10
Ἄ]ρπαγιανοί
ΗΤ: Τενέδιοι
Σηλυμβριανοί
Λαμψακηνοί
Ι Σιγε]ειεῖς
15
ΔΔΗΤΙΙC: Συδηνοί
Χα[λκιδών]ιοι
Η
Π
ΔΔΔΗΤΗΙΙ
ΗΠ
ΠΔΠΗΙΙΙ
ΠΔΠΗΙΙΙ
ΗΗ
ΗΗ
ΗΗ
Η
ΠΔΠΗΙΙΙ
Στρεψαῖοι
Γαλέψιοι
Νεοπολίται
Αἰγάντιοι
Μαρωνεῖται
Ξαν[α]ῖοι
Στόλιοι
Σπαρτώλ[ι]οι
Π[ε]παρήθ[ι]οι
Σίγγιοι
Ἀφυτ[αῖ]οι
Μη[κυπερναῖ]οι
Ὀ[λύνθ]ιοι
ΠΗΗΗ
ΔΠΗΙΙΙ
Π
Κ · · ·
Κ/
Χα · · ·
Τ · · ·
ΗΗΗ
Π

Καὶ αὗται αἱ δύο ἐπιγραφαὶ ὑπ' ἀριθ. 1182 καὶ 1183 εὐρέθησαν, ἔνθα καὶ αἱ ἀνωτέρω.

Εἰς τὴν 5 γραμμὴν τῆς ὑπ' ἀριθ. 1182 ἐπιγραφῆς τὸ Δ φαίνεται εἰς τὸν λίθον ΔΙΚΑΙΑΓΑ, οὐχὶ δὲ εἰς τὴν ἑκδοσιν τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν τῆς 1 στήλης τῆς ὑπ' ἀριθ. 1183 ἐπιγραφῆς φαίνονται εἰς τὸν λίθον ΟΙ, ἅπερ δὲν ὑπάρχουσιν εἰς τὴν ἑκδοσιν τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ, εἶναι δὲ ταῦτα τὰ τελικὰ γράμματα ὀνόματος πόλεως.

Εἰς τὴν 4 γραμμὴν τὰ γράμματα εἰσι μεγαλύτερα τῶν τῆς ἄλλης ἐπιγραφῆς· εἶναι ὁ τίτλος τῆς ἀναγραφῆς τῶν συνεισφορῶν κατὰ τὴν δωδεκάτην Ἀρχὴν ἢ ὁ Σώφιλος ἐγγραμμάτευε. Σώφιλος ὄνομα ἀπαντᾶται συνεχῶς εἰς τε τοὺς ἀρχαίους συγγραφεῖς καὶ τὰς δημοσιευθείσας ἐπιγραφάς, ἀλλ' ὁ Σώφιλος τῆς παρουσίας ἐπιγραφῆς ἡμῶν, νομίζομεν ὅτι εἶναι ὁ πατὴρ τοῦ ποιητοῦ Σοφοκλέους, διότι παρακατιὸν θέλομεν ἀπαντήσῃ αὐτὸν τὸν Σοφοκλέα λαβόντα Ἀρχὴν ἐπὶ τῶν συνεισφορῶν τούτων.

Εἰς τὴν 5 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΟΙ, πρὸ τοῦ ΟΙ δὲ τούτου φαίνεται σκέλος γράμματος οὕτω Λ.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1184. (Ῥαγκ. 160).

5
Δ
ΛΛΕΛΕ,
ΑΕΞΗΟΝΤΥ
ΛΥΔΝΙΟΙ
ΑΥΛΙΕΤΑΙ
ΡΠΑΡΙΟΤΑΙ
ΛΙΚΑΡΝΑΣ
ΡΜΕΡΕ
Ε

5
• • δ • •
Συα]γγελεῖς
• • αεῖς ὧν τύ[ραννος;
Κα]λύδνιοι
• • • Αὐλιῆται
Πα]ρπαριῶται
Α]λικαρνασ[σεῖς
Τερμερεῖς
• • ε • •

1185. (Ῥαγκ. 161).

5
ΞΑΝΔ=
ΛΑΥΝΔΕΞ
ΦΑΣΕΛΙΤΑΙ
ΙΕΛΥΞΙΟΙ
ΚΑΜΙΡΕΞ
ΛΙΝΔΙΟΙ
ΤΕΛΑΝΔΡΙΟΙ
ΚΑΥΝΙΟΙ
ΟΙΟΙ
10
ΙΝΔΥΕΞ
• • ΤΥΠΑΛΑΙΕΞ
ΙΕΞΕΛΛΙΝΔΟΙ
ΡΠΑΘΙΟΙ
ΜΙΟΙ
15
ΙΟΙ
ΑΘΟΑΡΚΕΞΕΙ
ΕΤΑΙ
Ξ

Η
ΗΗ
ΠΗΗ
ΗΗΗ
ΗΗΗ
ΠΗ
Π
ΔΠΗΗΗ
ΗΗΗ
Η
ΧΠΗΗ

5
Πα]σανδεῖς
Κ]λαυνδεῖς
Φασηλίται
Ἰηλῦσιοι
Καμηρεῖς
Λίνδιοι
Τελάνδριοι
Καύνιοι
Κ]ῳοι
10
Κι]νδυεῖς
Ἀσ]τυπαλαιεῖς
Πεδιεῖς ἐν Λίνδῳ
Κα]ρπάθιοι
Κερά]μιοι
15
• • • ιοι
Καρπ]άθου Ἀρχησε
ι]ῆται
• • • ς

Η
ΗΗ
ΠΗΗ
ΗΗΗ
ΗΗΗ
ΠΗ
Π
ΔΠΗΗΗ
ΗΗΗ
Η
ΧΠΗΗ

Καὶ αὗται αἱ ὑπ' ἀριθ. 1184 καὶ 1185 ἐπιγραφαὶ εὐρέθησαν εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ὥσπερ καὶ αἱ ἄλλαι.

Ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1185, γραμμὴν 9, γράφει ΚΟΙΟΙ, εἰς δὲ τὸ πρωτότυπον τὸ Κ δὲν φαίνεται.

Εἰς τὴν 10 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΚΙΝΔΥΕΞ, εἰς δὲ τὸν λίθον τὸ Κ δὲν σώζεται.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1186. (127. 102).
 NO I
 HHH Λ
 ΔΓΗΙΙΙΙ
 TE
 ΟΙ Π
 HHH
 ΕΛ... ΔΞΙΟΙ
 ΠΡΟΚ ΔΝΝΕΞΙΟΙ
 H
 ΤΑΙ ΠΗΗΗΗΗ ΚΥΙΙΚΣ ΝΟΙ
 ΔΓΗΙΙΙΙ
 ΙΟΙ ΔΔΔΗΗΗΗ ΑΡΤΑΚΕΝΟΙ
 ΔΓΗΙΙΙΙ
 Ι Χ ΠΕΡΙΝΘΙΟΙ
 H
 ΧΠΔΔΔΗΙΙΙ ΒΥΣΙΑΝΤΙ
 H ΙΙΙΙ
 ΕΠΙ ΘΡΑΙΚΕΣ ΦΟΡ ΔΗΗΗΗΗ
 ΔΓΗΙΙΙΙ ΝΕΟΓΟΛ... ΑΙ Π
 ΔΓΗΙΙΙΙ ΞΚ ΙΟΙ ΠΗ Ξ
 ΗΙΙΙ Ξ ΑΘΙΟΙ Χ ΑΙΙ
 ΔΔΓ ΙΟΙ ΠΗ ΠΟΤ
 ΔΔΔΗΗΗΗ C ΦΥΧΞΙΟΙ ΔΔΓ Α
 ΔΓΗ ΙΙΙ ΞΤΑΛΕ
 ΗΕΝ ΝΕΣ ΠΟΝΤΙΟ ΦΟΡΟ Η ΘΥΞΞΙC
 ΠΗΗΗΗ ΠΑΒΑΙ ΠΕΡΚΟΞΙ Η ΔΙΕΞΑΠ ΑΘΟ
 ΞΑΤΥΡΟΞ ΝΕΥΚΟΝΟΕΥΞ Χ ΞΥΝΤΛΡΑΜ
 ΕΠΙΤΕΣΤΡΙΤΕΞ ΚΑΙ ΔΕΚΑΤΕ ΑΡΧΕ Ξ
 ΟΞΙ ΚΑΡΙΕΥ Ξ ΗΕΝ ΝΕΝΟΤΑΜΙΑ ΞΕΝΞ /
 ΙΟΝΙΚΟΣ ΦΟΡΟΣ Η ΔΑΡΔΑΝΕΞ
 ΠΗΗΗΗ ΔΙΟΞΙΡΙΤΑΙ Π ΗΑΡΠΑΛΙΑΝΟ
 Π ΘΕΡΜΑΙΟΙΕΧΞΙ ΗΗΔΔΔΙ ΤΕ. ΕΔΙΟΙ
 Π ΜΑΡΑΘΕΞΙΟΙ ΧΗΗ ΙΑ ΑΚΕΝΟΙ
 ΔΓΗΙΙΙΙ ΑΡΥΝΕΙΕΞ ΔΓΗΙΙΙΙ ΞΙ ΕΞ
 ΔΔΔΗΗΗΗ ΝΟΤΙΕΞ ΗΗΗ ΑΒ ΔΕΝΟ
 Η ΝΙΞΥΡΙΟΙ ΠΗΗΗΗΗ ΚΑΙ ΧΕΔΟ
 ΗΔΓΗΙΙΙ ΟΙΝΑΙΟ ΙΚΑΡΙ ΠΗΗΗΗ ΞΕΞΤΙΟ
 Π ΚΟΛΟ.ΟΝΙΟΙ ΠΗΗΗΗ ΙΜΝΑ
 ΗΗ ΦΟΚΑΙΕΞ ΠΗΗΗΗ ΜΑΔΥ
 Η ΑΙΡΑΙΕΞ ΗΗΗ ΧΕΡ
 Η ΛΕΒΕΔΙΟΙ ΔΓΗΙΙΙΙ Α
 Η ΜΥΡΙΝΑΙΟΙ ΠΑΡΑΚ Π Ι
 Η ΤΕΙΟΙ ΔΓΗΗΗΗ
 ΗΗΗ ΚΥΜΑΙΟΙ ΔΔ ΙΙ ΠΑΞ
 ΕΙΑΙ ΙΙ ΠΡΟΚ
 ΠΗΗΗΗΗ ΚΥΙΙΚ
 ΔΔΔΗΗΗΗ ΑΡΤΑΚ
 Χ ΠΕΡΙΝΘ
 ΧΠΔΔΔΗΙΙΙ ΒΥΣΙΑ
 ΔΓΗΙΙΙΙ ΚΛΑΥ

5
 10
 15
 20
 25
 30
 35
 40
 45
 50
 55
 60
 65
 70
 75
 80
 85
 90
 95
 100
 105
 110
 115
 120
 125
 130
 135
 140
 145
 150
 155
 160
 165
 170
 175
 180
 185
 190
 195
 200
 205
 210
 215
 220
 225
 230
 235
 240
 245
 250
 255
 260
 265
 270
 275
 280
 285
 290
 295
 300
 305
 310
 315
 320
 325
 330
 335
 340
 345
 350
 355
 360
 365
 370
 375
 380
 385
 390
 395
 400
 405
 410
 415
 420
 425
 430
 435
 440
 445
 450
 455
 460
 465
 470
 475
 480
 485
 490
 495
 500
 505
 510
 515
 520
 525
 530
 535
 540
 545
 550
 555
 560
 565
 570
 575
 580
 585
 590
 595
 600
 605
 610
 615
 620
 625
 630
 635
 640
 645
 650
 655
 660
 665
 670
 675
 680
 685
 690
 695
 700
 705
 710
 715
 720
 725
 730
 735
 740
 745
 750
 755
 760
 765
 770
 775
 780
 785
 790
 795
 800
 805
 810
 815
 820
 825
 830
 835
 840
 845
 850
 855
 860
 865
 870
 875
 880
 885
 890
 895
 900
 905
 910
 915
 920
 925
 930
 935
 940
 945
 950
 955
 960
 965
 970
 975
 980
 985
 990
 995
 1000

ΗΕΝΝΕΣΠΟΝΤΙΟΣΦΟΡΟΣ

ΔΑΥΝΙΟΤΕΙΧΙ
 ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΙ
 ΛΑΜΠΟΝΕΙΕΣ

5
 10
 15
 20
 25
 30
 35
 40
 45
 50
 55
 60
 65
 70
 75
 80
 85
 90
 95
 100
 105
 110
 115
 120
 125
 130
 135
 140
 145
 150
 155
 160
 165
 170
 175
 180
 185
 190
 195
 200
 205
 210
 215
 220
 225
 230
 235
 240
 245
 250
 255
 260
 265
 270
 275
 280
 285
 290
 295
 300
 305
 310
 315
 320
 325
 330
 335
 340
 345
 350
 355
 360
 365
 370
 375
 380
 385
 390
 395
 400
 405
 410
 415
 420
 425
 430
 435
 440
 445
 450
 455
 460
 465
 470
 475
 480
 485
 490
 495
 500
 505
 510
 515
 520
 525
 530
 535
 540
 545
 550
 555
 560
 565
 570
 575
 580
 585
 590
 595
 600
 605
 610
 615
 620
 625
 630
 635
 640
 645
 650
 655
 660
 665
 670
 675
 680
 685
 690
 695
 700
 705
 710
 715
 720
 725
 730
 735
 740
 745
 750
 755
 760
 765
 770
 775
 780
 785
 790
 795
 800
 805
 810
 815
 820
 825
 830
 835
 840
 845
 850
 855
 860
 865
 870
 875
 880
 885
 890
 895
 900
 905
 910
 915
 920
 925
 930
 935
 940
 945
 950
 955
 960
 965
 970
 975
 980
 985
 990
 995
 1000

35	Η Η ΗΗΗ	Μυριναῖοι παρὰ Κ[ύμην Τεῖοι Κυμαῖοι Ἐλαγίται	Π ΠΔΗΗ ΔΔ Η Η ΠΗΗΗΗ ΔΔΔΗΗΗ Χ ΧΠΠΔΔΗΗΗ ΔΠΗΗΗ	Α . . . Πασ[ανδεῖς Προκ[ονήσιοι Κυζι[εῖς Ἀρτακ[ηνοὶ Περὶνθ[ιοι Βυζ[άντιοι Κλαύ[νδιοι
40				
πλάγιον τῆς ὑπ' ἀριθ. 1186. (Ῥαγκ. 162).				
5		. . . αι . . . ιοι . . . οι . . . ια Μυ]ήσιοι Π]υγελεῖς Ἰ]σίνδιοι Μιλήσιοι Ἐφέσιοι Κλαζομένιοι	ΗΗ Π ΠΗΗ ΠΗΗ Π Δ	
10		Γαργαρεῖς Ἐλλησπόντιος Φόρος	ΔΠΗΗΗΗ ΔΠΗΗΗΗ ΔΠΗΗΗΗ ΔΠΗΗΗΗ ΔΠΗΗΗΗ ΔΠΗΗΗΗ ΔΠΗΗΗΗ ΔΠΗΗΗΗ	
15		Δαυνοτεχνί[ται Διδυμοτεχνί[ται Λαμπωνεῖς	ΔΠΗΗΗΗ ΔΠΗΗΗΗ ΔΠΗΗΗΗ ΔΠΗΗΗΗ ΔΠΗΗΗΗ ΔΠΗΗΗΗ ΔΠΗΗΗΗ ΔΠΗΗΗΗ	

Καὶ αὕτη ἡ ἐπιγραφή εὑρέθη, ἔνθα καὶ αἱ ἀνωτέρω.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν τῆς 5 στήλης ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΟΝΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνεται ΟΙ Π.

Εἰς τὴν 9 γραμμὴν ὑπὸ τοὺς ἀριθμοὺς ΧΠΠΔΔΗΗΗ ΒΥΣΙΑΝΤΙ ὑπάρχει ὑπὸ τὰ γράμματα ταῦτα μία γραμμὴ ἐγχαραγμένη εἰς τὸν λίθον, τὴν ὁποῖαν παρέλειψεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς.

Εἰς τὴν 16 γραμμὴν ὑπὸ τὰ γράμματα Π ΜΙΛΕΞΙΟΙ ὑπάρχει ἑτέρα γραμμὴ, τὴν ὁποῖαν παρέλειψεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς, ἐσημείωσε δὲ ταύτην ὑπὸ τὰ γράμματα ΗΕΙΛΕΞΠΟΝΤΙΟΦΟΡΟ, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ὑπάρχει εἰς τὸ πρωτότυπον, ἥτοι εἰς τὸν λίθον.

Εἰς τὴν 11 γραμμὴν τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς ὑπὸ τὰ γράμματα ΠΔΔΠΗΗΗΗ ΛΑΡΛΑΡΕΞ ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον ἐγχαραγμένη ἑτέρα γραμμὴ, ἥτις δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ.

Εἰς τὴν 42 γραμμὴν τῆς 4 στήλης ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΚΙΑΥ, καὶ ἀναπληροῖ εἰς Κιανοί, εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνεται γεγραμμένον ΚΛΑΥ, εἶναι ἐπομένως Κλαύνδιοι.

Εἰς τὴν 34 γραμμὴν εἰς τὸν λίθον φαίνεται τὸ κάτω μέρος τοῦ Δ, ὕπερ ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς δὲν ἐσημείωσεν.

Εἰς τὴν 32 γραμμὴν τῆς 2 στήλης ἀναγινώσκεται εἰς τὸν λίθον ΑΙΡΑΙΕΞ, ἥτοι Αἰραεῖς. Τὸ ὄνομα τοῦτο ἀπαντᾶται εἰς διαφόρους τῶν φόρων ἐπιγραφάς, διαφόρως γεγραμμένον, καὶ εἰς μὲν τὴν ὑπ' ἀριθ. 1148 (Ῥαγκ. 133) σημειοῦται ΑΙΡΑΙΟΙ, ὡσαύτως καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1153 (Ῥαγκ. 166'), καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1175 (Ῥαγκ. 153), εἰς δὲ τὰς ὑπ' ἀριθ. 1176 καὶ 1192 (Ῥαγκ. 154 καὶ 174) σημειοῦται διὰ τοῦ δατυνομένου Η ΗΑΙΡΑΙΟΙ. Ἡ διάφορος αὕτη γραφή τοῦ πνεύματος σημαίνει, ὅτι εἰ μὲν ἐγγύριοι ἴσως δασέως ἐπρόφερον τοῦτο, οἱ ἰωνίζοντες δὲ ψιλῶς ΑΙΡΑΙΟΙ· ἢ ἴσως οἱ δατυνομένοι ΗΑΙΡΑΙΟΙ εἰσὶν οἱ κάτοικοι τοῦ Πολιχνίου, ὅπερ εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Στράβωνος δασέως ἐπρόφερετο, διὸ Γέρας γράφει, τὸ ὅποσον εἰσέτι καὶ νῦν ἐρύλαξε σχεδὸν τὴν ἀρχαίαν αὐτοῦ προφορὰν καὶ ὀνομασίαν, καλεῖται γὰρ παρὰ πάντων Γέροντα, ἀλλὰ καὶ ἡ γραφή αὕτη τοῦ Στράβωνος γράφων Γέρας (διὰ τοῦ Ε) τὸ Πολίχνιον τοῦτο, ὅπερ κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ ποιητοῦ

Σοφοκλέους ἐγράφετο καὶ ἐπροφέρετο **ΗΑΙΡΑΙ** δεικνύει, ὅτι εἰς τοὺς χρόνους αὐτοὺς τοῦ Στράβωνος διαφό-
ρως ἢ **ΑΙ** δίφθογγος τοῦ **Ε** δὲν ἐπροφέρετο.

Εἰς τὴν 19 γραμμὴν τὸ ὄνομα τοῦ Δημότου, τοῦ Δήμου Λευκόνοιον γράφεται Λευκονοεύς, εἰς δὲ τὴν ἐπομέ-
νην ὑπ' ἀριθ. 1189 (ῥαγκ. 165) θέλομεν ἀπαντήσῃ αὐτὸ γραφόμενον διὰ τῆς **ΟΙ** Λευκονοιεύς, ὡς ἀπαντᾶται
τοῦτο καὶ εἰς πλείστας ἄλλας ἐπιγραφάς.

Εἰς τὴν 8 γραμμὴν τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς ὁ **Κ** ῥαγκαβῆς γράφει **ΜΙΛΙΞΙΟΙ**, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι
ΜΙΛΕΞΙΟΙ.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1187. (ῥαγκ. 163).

ΕΛΙ
ΚΑΙΑΕ
ΟΡΟΝΑΙΟ
ΚΑΝΘΙΟ
5 ΝΔΑΙΟ
ΟΛΙΟ

1188. (ῥαγκ. 164).

Η ΗΕΛΙΟΙ
Η ΜΥΡΙΝΑΙΟΙ Π
ΔΔΔΗΗΗ ΛΡΥΝΕΙΕΞ
5 Χ ΙΕΛΥΞΙΟΙ
ΗΗ ΚΝΙΔΙΟΙ
Π ΣΑΡΙΟΙ
ΡΔΔΠ ΛΑΡΛΑΡΕΞ
-ΙΙΙΙ ΝΟΤΙΕΞ
10 ΗΗΗ ΚΟΛΟΦΟΝΙΟ
ΞΙΡΙΤΑΙ

1187. (ῥαγκ. 163).

Φασ]ηλί[ται
Δι]καία Ε[ρετριῶν ἀποικος
Τ]ορωναῖο[ι
Α]κάνθιο[ι
5 Με]νδαῖο[ι
Σ-ώ]λιο[ι

1188. (ῥαγκ. 164).

Η ΕΛ[ι]οι
Η Μυριναῖοι π[αρά Καῦνον
ΔΔΔΗΗΗ Γρυνηεῖς
5 Χ Ἰηλύσιοι
ΗΗ Κνίδιοι
Π Σάριοι
ΡΔΔΠ Γαργαρεῖς
-ΙΙΙΙ Νοτιεῖς
10 ΗΗΗ Κολοφώνιοι
Διο]σιρίται

1189. (ῥαγκ. 165).

ΙΔΠΗΙ

ΣΟΦΟΚΛΕΟ ΚΟΝΟ
ΚΙΔΕΥΣΜΕΝΙΤΕΙ
ΕΥ ΟΝΟΙΕΥΣΣΥΝΕ

5 ΡΕΦΞΑΙΟΙ ΠΗΗ
ΛΑΛΕΦΞΙΟΙ ΔΠΗΙΙΙ
ΑΙΛΑΝΤ.ΟΙ Ρ
ΙΙΙ ΞΑΝΑΙΟΙ ΔΔΔΗΗΗ
ΜΑΡΟΝΕΙΤ ΔΔΔΗΗΗ
10 ΔΔΠΗΗΗ ΣΤΟΛΙΟΙ Ρ
ΗΗ ΣΠΑΡΤΟΛΙΟΙ Η
ΗΗΗ ΠΕΠΑΡΕΘΙΟΙ ΗΗΗ
ΞΙΛΛΙΟΙ ΡΗ
ΑΦΥΤΑΙΟ Η

ΑΥΛΙΑΤ
ΚΑΡΒΑΣΥ
ΚΕΔΡΙΑΤΑΙ
ΚΡΥΕΞ
ΧΑΛΚΕΙΑΤΑΙ
ΓΑΣΑΛΔΕΞ
ΚΛ
Κ

Σοφοκλέε(υς) Κολω(νήθεν

ῆ . . . κιδεὺς Μελιτεῦς

Λευ(χ)ονοιεὺς συνε(γραμμάτευεν

5	Στ]ρεψαῖοι	ΠΤΤ II	Αὐλιά[ται
	Γαλήψιοι	ΔΠΤIIII	Καρδασυ[ανδεῖς
	Αἰγάντ[ε]οι	Ρ	Κεδριάται
	III Σαναῖοι	ΔΔΔΤΤΤII	Κρυεῖς
	Μαρωνεῖτ[αι	ΔΔΔΤΤΤII	Χαλκείαται
10	ΔΔΠΤIIII	Ρ	Πασ[αν]δεῖς
	ΗΗ Στώλιοι	Η	Κλ[αυ]νδεῖς
	ΗΗΗ II Σπαρτώλιοι	ΗΗΗ	Κ
	Πεπαρῆθιοι	ΡΗ	
	Σίγγιοι	Η	
	Ἀφυταῖοι		

1190. (ῥαγκ. 167).

	ΜΕΚΥΠΕΡΝΑΙΟΙ		
	ΟΛΥΝΘΙΟΙ		
	ΞΚΑΒΛΑΙΟΙ		
5	ΑΞΞΕΡΙΤΑΙ	ΗΗ	
	ΔΙΚΑΙΑΕΡΕΤΡΙ	ΤIIII	
	ΤΟΡΩΝΑΙΟΙ	ΔΠΤ	
	ΑΚΑΝΘΙΟΙ	ΗΡ	
	ΜΕΝΔΑΙΟΙ	ΗΗΗ	
10	ΑΡΛΙΛΙΟΙ	ΔΠΤIIII	
	ΞΚΙΟΝΑΙΟΙ	ΠΤΤΤII	N
	ΦΕΛΕΤΙΟΙ	ΔΔΤΤΤII	ΠΛ
	ΑΙΝΕΑΤΑΙ	ΡΗ	ΛΙΝΔ
	ΦΑΡΒΕΛΙΟΙ	ΗΡΔΠΤIIII	ΑΛΙΚΑ
15	ΟΘΟΡΙΟΙ	Η	ΛΑΤΜΙΟΙ
	ΞΕΡΜΥΛΙΕΞ	ΔΠΤIIII	ΠΑΡΠΑΡΙΟΤ
	ΞΑΜΟΘΡΑΚΕ	Η	ΙΑΞΕΞ
	Τ	ΔΔΔΠ	ΧΑΙΚΕΤΟΡ
	ΑΤΑΙ	ΔΔΔΤIIII	ΗΥΡΟΜΕΞ
20		ΔΠΤIIII	ΒΑΡΛΥ
		ΡΔΔΔΠΤIIII	ΜΥΛΑ
		ΠΤIIII	ΠΥΡΝ
		ΤIIII	ΛΕΦΞΥ
		II	ΚΑΡΥΑΝ
25			ΜΑΔΝΑΞ

1190. (ῥαγκ. 167).

	Μη]κυπερναῖοι	
	Ὀλύνθιοι	
	Σκαβλαῖοι	
	Ἀσσηρίται	
5	Δικαία Ἐρετρι[ῶν	ΗΗ
	Τορωναῖοι	ΤIIII
	Ἀκάνθιοι	ΔΠΤ
	Μενδαῖοι	ΗΡ
	Ἀργίλιοι	ΗΗΗ
10	Σκιωναῖοι	ΔΠΤIIII

15

20

Κνίδιοι
Δίνδιοι
Μιλήσιοι
Δέρος
Τειχιούσσα
Κῶοι
Χαλκιάται
Ἔσσιοι
Μύνδι[οι]
Δι[δυμοτειχίται]
Ε

1193. (Ῥαγκ. 175).

Μέτωπον.

ΜΥΕΞ
ΠΥΛΕ
ΕΦΕΞ
5 ΠΤΙΙΙΙ ΙΞΙ
ΠΠΤΙΙΙΙ ΠΟ
ΠΠΤΤΤΙΙ ΞΙ
ΙΙΙΙ Ε
ΗΕΝ
Π
10 ΗΗ
Η
ΔΠΤΙΙΙ
ΠΤΤ

1194. (Ῥαγκ. 175¹).

Πλευρὸν ἀριστερόθεν.

ΕΞΙΟΙ
ΑΤΜΙΟΙ
ΡΥΜΕΞ
ΙΑΞΕΞ
5 ΑΞΕΞ
ΥΑΝΔΕΞ
ΔΕΞ
ΑΙ

1195. (Ῥαγκ. 176).

Μέτωπον.

ΟΙ
ΝΕΔΙΟΙ
ΔΕΝΟΙ
5 ΧΕΔΟΝΙΟ
ΡΟΝΕΞΙΤ
ΟΠΕΚΟΝΝ
ΞΤΙΟΙ
ΔΥΤΙC
ΑΙC

1193. (Ῥαγκ. 175).

Μυήσ[ιοι]
Πυγέ[λεις]
Ἐφέσ[ιοι]
5 ΠΤΙΙΙΙ Ισί[νδιοι]
ΠΠΤΙΙΙΙ Πο[λιχναῖοι]
ΠΠΤΤΤΙΙ Σι[γγειῖς]
ΙΙΙΙ Ε . . .
Ἐλ[λησπόντιος Φόρος]
Π
10 ΗΗ
Η
ΔΠΤΙΙΙ
ΠΤΤ

1194. (Ῥαγκ. 175¹).

Μυ[ήσιοι]
Π'άτμιοι
Γ'ρυμείς
Μυ[λασεῖς]
5 Ι[ασεῖς]
Καρ[υανθεῖς]
. . . δεῖς
. . . . αι

1195. (Ῥαγκ. 176).

. . . . οι
Τεν[έδιοι]
Αὐ[δενοί]
5 Καλ[χηδόνοιοι]
Χερ[ρόνησίται]
Ἀλ[οπεκονν[ήσιοι]
Σή[στιοι]
Μα[δύτιοι]
. . αἰο[ι]

1196. (Ῥαγκ. 177).

Μέτωπον.

ΞΤΡΕΦ
ΝΕΟΠΟΝ
Π Α ΛΑΝ
Λ
5 ΙΙΙΙ

1196. (Ῥαγκ. 177).

Στρεψ[αῖοι]
Νεοπολ[ίται]
Π Α[ι]γάν[τιοι]
Γ
5 ΙΙΙΙ

1197. (Ραγκ. 178).

1197. (Ραγκ. 178).

Μίτωπον.

ΟΙ
MOTEI
I I
ΝΑΙΟΙ
5 ANEΞ
ANEΞ
ΥΡΕΞ
ΘΕΝΑΙΟΙ
10 ΡΥΞΙΟΙ
ΙΑΝΤΙΟΙ
ΙΚΙΔΕΞ
ΠΟΙΤΑΙ
ΠΟΝΕΙΑ
ΕΝΟΙ
15 ΟΤΕ
ΟΙ

Δαυν]οτ[ειχίται
Διδυ]μοτε[χίται
I I
Πιταν]αίοι
5 Δαρδ]ανείς
Οι]ανείς
Στ]υρεΐς
Α]θηναίοι
Ο]ρύσιοι
10 Βυ]ζάντιοι
Χα]λκιδείς
Νεο]πολίται
Λαμ]πώνεια
Παισ]ηνοί
15 Περκώτη
. . . οι

Καὶ αὗται αἱ ἐπιγραφαὶ εὐρέθησαν, ἔνθα καὶ αἱ ἀνωτέρω.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν τῆς ὑπ' ἀριθ. 1188 (Ραγκ. 164) ἐπιγραφῆς ὁ Κ. Ραγκαβῆς γράφει Η Η ΟΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνεται Η ΗΕΙΟΙ.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς ὁ Κ. Ραγκαβῆς γράφει ΜΥΡΙΝΑΙΟΙΠΑ, τὸ Α τοῦτο εἰς τὸν λίθον δὲν φαίνεται

Εἰς τὴν 9 γραμμὴν ὁ Κ. Ραγκαβῆς γράφει ΗΗΗ ΚΟΛΟΦΟΝΙΟ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι γεγραμμένον ΗΗΗ ΚΟΛΟΦΟΝΙΟ.

Εἰς τὴν 3 γραμμὴν τῆς ὑπ' ἀριθ. 1189 (Ραγκ. 165) ἐπιγραφῆς τὸ Ε καὶ Ο φαίνονται εἰς τὸν λίθον, ἥτοι εἶναι Σοφοκλέους. — Ὁμοίως εἰς τὴν 4 γραμμὴν τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς ΕΥ·ΟΝΟΙΕΥΞΣΥΝΕ, ἥτοι Λευκονοεὺς συνεγραμμάτευσ, τὸ τελευταῖον γράμμα Ε φαίνεται εἰς τὸν λίθον, οὐχὶ δὲ εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ Κ. Ραγκαβῆ.

Ὁμοίως εἰς τὴν ἐπομένην γραμμὴν ΡΕΦΞΑΙΟΙ ΔΠΗΗΙ ΑΥΝΙΑΤ τὸ Τ φαίνεται εἰς τὸν λίθον, ὅπερ παρέλειψεν ὁ Κ. Ραγκαβῆς. — Ὁμοίως εἰς τὴν 6 γραμμὴν ΛΑΙΕΦΞΙΟΙ τὸ Λ φαίνεται εἰς τὸν λίθον, οὐχὶ δὲ εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ Κ. Ραγκαβῆ.

Εἰς τὴν 9 γραμμὴν ΜΑΡΟΝΕΞ, τὸ Ξ φαίνεται εἰς τὸν λίθον, οὐχὶ δὲ εἰς τὴν τοῦ Κ. Ραγκαβῆ ἔκδοσιν.

Εἰς τὴν 6 γραμμὴν τῆς 3 στήλης τῆς ὑπ' ἀριθ. 1190 (Ραγκ. 167) ὁ Κ. Ραγκαβῆς γράφει ΠΑΡΠΑΡΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΠΑΡΠΑΡΙΟΤ, ἥτοι Παρπαριῶται.

Ὁμοίως εἰς τὴν 8 γραμμὴν ΧΑΙΚΕΤΟΡ, τὰ γράμματα ΟΡ φαίνονται εἰς τὸν λίθον, ἅπερ παρέλειψεν ὁ Κ. Ραγκαβῆς.

Εἰς τὴν 3 γραμμὴν τῆς ὑπ' ἀριθ. 1192 (Ραγκ. 174) ἐπιγραφῆς ὁ Κ. Ραγκαβῆς γράφει ΕΡΥΘΡΑΙΟΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον νομίζω ὅτι εἶναι ΕΡΥΘΡΑΙΟΝ.

Περὶ τῆς τοῦ δασυνομένου ὀρθογραφίας τοῦ ἐνταῦθα ἀναφερομένου ὀνόματος ΗΑΙΡΑΙΟΙ ἀνέφερον ἀνωτέρω.

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην εἰς τὸ ἀναπληρωτικὸν μέρος αὐτοῦ ὁ Κ. Ραγκαβῆς τάττει εἰς δύο στήλας, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι εἰς μίαν στήλην.

Τὴν 8 γραμμὴν τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς ὁ Κ. Ραγκαβῆς ἀναγινώσκει τὸ ΟΝΑΡΧΕΙΠΙΤΡΕΞ Ὀναρχεπιτρεῖς. Τὸ ὄνομα τοῦτο δὲν ἀπαντᾷ εἰς οὐδένα συγγραφέα, οὐδὲ εἰς οὐδεμίαν τῶν μέχρι τοῦδε γνωστῶν ἐπιγραφῶν· διὸ εἰκάζομεν, ὅτι πρέπει νὰ ἀναγνωσθῇ αὖν ἄρχει Πίτρης. Τὸ ὄνομα Πίτρης, ἢ Πίγρης ἀναφέρεται ἀπὸ τὸν Ἡρόδοτον, ὅστις λέγει αὐτὸν υἱὸν Σελδόμου, καὶ ὅτι ἐπλευσε μετὰ τοῦ Ξέρξου κατὰ τῆς Ἑλλάδος (Ἡρόδ. Βιβλ. 7, Κεφ. 98), καὶ ὁ Ξενοφῶν (Κύρ. Ἀναβ. Βιβλ. 1) ἀναφέρει Πίγρην Κύρου

Στρατηγόν, καὶ ἔρμηνεα αὐτὸν τοῦ Κύρου λέγει διὰ τὴν ἑλλήνων φωνήν· καὶ παρὰ τῷ Πολυαίνῳ (Στράτ. Βιβλ. 7, Κεφ. 3) ἀναφέρεται Πίγρης Κάρ. ὃς συνῆν τῷ Ψαμμητίχῳ τῷ Βασιλεῖ· ἦν δὲ ἀδελφὸς τῆς Ἀρτεμισίας γυναικὸς τοῦ Μανυσώλου· λέγεται δὲ γράψαι τοῦτον τὴν εἰς Ὀμηρον ἀναφερομένην Μαργίτην καὶ Βατραχομυιομαχίαν (Σουῖδ. εἰς Πίγρ. καὶ Στέφ. Βυζάντ. εἰς Ἀκρέοντα καὶ Πιτύην)· ἔκτισε δὲ οὗτος ἴσως τὴν Πιτύην πόλιν Καρίας· ἀλλὰ καὶ παρὰ τῇ Ἀνθολογίᾳ τῶν ἀναθηματικῶν ἐπιγραμμάτων ἀναφέρεται τὸ ὄνομα Πίγρης, ὃν ὄμιμον τοῦ Κλείτορος καὶ Δάμιδος λέγει, (Κεφ. 12—16). Ἴσως τὸ Τ τῆς ἐπιγραφῆς μας εἶναι λάθος τοῦ ἐγχαράκτου τῶν γραμμάτων, ὃς ἀντὶ τοῦ Γ ἔγραψε Τ.

Τὴν 1 γραμμὴν τῆς ὑπ' ἀριθ. 1194 (Ῥαγκ. 175¹) ΕΞΙΟΙ, ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλειψεν ὅλως.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΙΜΙΡΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι γεγραμμένον ΑΤΜΙΟΙ, ἦτοι Πάτριοι.

Εἰς τὴν 3 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΥΜ Ξ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΡΥΜΕΞ, ἦτοι Γρυμεῖς.

Εἰς τὴν 5 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΑΞΙΟ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΑΞΕΞ.

Εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1197 (Ῥαγκ. 178) ἐπιγραφὴν μεταξὺ τῶν γραμμάτων ΜΟΤΕ Ι καὶ ΝΑ ΙΟ Ι

ὑπάρχει ἑτέρας γραμμῆς κενὸν διάστημα, φαίνονται δὲ τὰ τελικὰ γράμματα τῆς γραμμῆς τῆς τῆς ΗΙ. ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς εἰς τὴν ἔκδοσίν του συνέσφιγξε τὰς δύο γραμμὰς ΜΟΤΕ Ι καὶ ΝΑ ΙΟ Ι

καὶ παρέλειψε τὴν μεταξὺ αὐτῶν γραμμὴν.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1198. (Ῥαγκ. 179).

5
ΑΙΛΑ...ΛΔ
ΘΡΑΙΚΕΞΠ
ΙΤΑΙ...ΔΔΔ
Ι...Π.Α
Λ

5
Αἰγά[ντιοι
Θράκες
...ίται
...
Δ
Π
ΔΔΔ
Π
Α...
Δ...
Δ...

1199. (Ῥαγκ. 180).

Μέτωπον.

10
ΟΙ
ΛΕΓΑΤΑΙ: Δ
ΙΟΙ ΔΔΠ
ΟΙ ΠΗΗΙΙΙ
ΝΑΙΟΙ ΜΗΗΗΗ Μ
ΙΡΙΤΑΙ ΔΠΗΙΙΙ
ΣΤΟΙΟΙ Π
ΟΙ Η
ΑΙΟΙ ΔΔΠ
ΡΙΟΙ ΗΙ: Η
ΟΝΙΤΑΙ ΗΗ Λ
ΑΧΑΡ...ΥΞΕΛΡΑΜΜΑΤΕΥΕ
ΕΟΝ

15
ΔΔΔΗΗΗΙΙ ΑΡΤΑΚΕΝΟΙ ΔΔΠΗΙΙΙ ΝΕΟΠΟ

20 ΗΙ -ΔΗΗΗΙΙ: ΗΙΙ ΗΙΙ ΗΗΙΙ
 ΟΙ ΤΙΕΞ Η Π Η
 ΔΠ
 ΠΑ ΙΑΝΟΙ ΜΑΥΤΙΟΙ ΙΜΝΑΙΟΙ
 ΕΞΕΤΙΟΙ ΑΛΟΠΕΚΟΝΝΕΣ ΙΟΙ:Χ
 ΧΕ.ΡΟΝΝΕΣΙΤΑΙ: Η
 ΑΠΑΛΟΡΑΣ ΕΛ.ΙΟΞΙΟΙ
 ΞΕΛΜΒΡΙΑΝΟΙ ΠΗΗΗΗ
 ΠΑΡΑΝΤΙΞΑ ΠΟΤΕΙΔΕΑΤΑΙ
 ΞΚΙΟΝΑΙΟΙ ΘΑΣΙΟΙ
 ΗΑΒΔΕΡΙΤΑ ΞΤΡΕΦΞΑΙΟΙ
 ΝΕΟΠΟΛΙΤΑΙ ΜΕΝΔΑ
 ΞΕΡ...ΟΙ
 25 **ΥΙΟΣΦΟΡΟΣ..ΑΙΚΙ..ΦΟΡΟΣ** ΠΗ
 ΡΓΑΛΙΑΝΟΙ: Η ΑΦΥ.ΑΙΟΙ
 ΛΕΙΕΞ Η ΞΠΑΙΤΟΛΙΟΙ
 ΑΝΟΙ Η ΑΙΝΙΤΑΙ
 ΙΑΠΕΞ Η ΠΕΠΑ.ΕΘΙΟΙ
 30 ΕΙΕΞ Η ΘΥΞΞ.ΟΙ
 ΡΔΑΝΕΞ Η ΜΕΚ..ΕΡΝΑΙΟΙ
 ΡΙΝΘΙΟΙ Η ΔΙ- ΤΟΑΘΟ
 ΥΝΙΟΤΕΙΧΙΤΑΙ ΔΙ ΙΙΙ Ξ....ΙΟΙ
 .ΜΟΤΕΙΧΙΤΑΙ:Δ
 35 ΙΧΕΔΟΝΙΟΙ ΟΙ ΟΙ
 ΝΕΔΙΟΙ ΗΗ ΟΥΝ.ΟΙ
 ΥΔΕΝΟΙ ΔΔΔΗ ΟΛΟΦ.ΞΙΟΙ
 ΙΑΝΤΙΟΙ ΠΗΗΗ ΜΕΝΔ.ΟΙ
 ΙΞΕΝΟΙ Χ ΜΑΡΟΝΙΤΑΙ
 40 ΞΕΝΟΙΕΠΙΦΟΡΑΣ:ΔΔ ΗΑΙΞΟΝΙΟΙ
 ΜΦΞΑΚΕΝΟΙ :ΔΠΗ ΙΙΙΙ ΡΑ.ΙΑΙΟΙ
 ΙΙΚΕ ΝΤΙΟΙ
 ΟΚΟ ΔΗΗΗΗ ΟΙΑΤΑΚΤΟΙΔΠΗΙΙΙ
 ΠΑΡΑΝΤΙΞΑ ΠΟΤΕΙΔΕΑΤΑΙ
 ΞΚΙΟΝΑΙΟΙ ΘΑΣΙΟΙ
 ΗΑΒΔΕΡΙΤΑ ΞΤΡΕΦΞΑΙΟΙ
 ΝΕΟΠΟΛΙΤΑΙ ΜΕΝΔΑ
 ΞΕΡ...ΟΙ
 45 **ΙΧΟΞΧΑΡΙΔΕΜΟΧΞΥΠΕΤΑΙΟΝ**
 ΜΠΟΝΕΙΕΞ ΝΕΟΠΟΛΙΤΑΙ Η ΞΤΟΛΙΟΙ
 ΜΠΟΝΕΙΕΞ Π ΜΕ...ΙΟΝ ΗΗ ΞΙΛΛΙΟΙ
 ΙΦΟΡΑΣ ΗΗΗΠΗΗΗ ΞΠΑΡΤΟΛΙ
 ΥΔΕΝΟΙ ΠΗΗΗ ΜΕΝΔΑΙΟΙ
 50 ΞΚΥΛΕΙΟΝ Χ ΜΑΡΟΝΙΤΑΙ
 ΠΡΟΤΟΝΤΙΔΙ ΔΔΠ ΙΚΙΟΙ
 ΞΚΥΛΕΙΑΝΟΙ ΗΗΗΗΨ ΞΕΡΜΥΛΙΕΞ
 ΙΦΟΡΑΣ Η ΞΑΝΑΙΟΙ
 ΙΧΕΔΟΝΙΟΙ ΠΗ ΞΕΡΜΑΙΟΙ
 55 ΕΔΟΝΙΟΙ ΔΠ ΞΚΙΑΘΙΟΙ
 ΑΞ Η ΞΤΡΕΦΞΑΙΟΙ
 ΝΕΟΠΟΛΙΤΑΙ ΔΠΗ ΙΙΙΙ
 ΠΑΡΑΝΤΙΞΑΡΑΝ ΠΗΗΗΗ
 ΘΥΞΞΙΟΙ ΔΠΗ ΙΙΙΙ
 ΦΕΛΕΤΙΟΙ ΔΠΗ ΙΙΙΙ
 ΑΙΝΕΑΤΑΙ
 ΠΕΠΑΡ...
 60

1199. (Pach. 180).

. . . οι
 . . . εάται : Δ
 . . . λιοι ΔΔΠ
 . . . οι ΠΗΗΗΗΗ

5		. . . ναῖοι	ΠΗΗΗ	Μ . . .
		Σταγε]ρίται	ΔΠΗΗΗ	Σ . . .
		Σπαρ[τώλιοι	Π	Σ . . .
		. . . οι	Η	Σ . . .
		Σαν[αῖοι	ΔΔΠ	Η . . .
10		. . . ριοι	Η :	Η . . .
	ΙΧ	. . . ονίται	ΗΗ	Λ . . .

ΙΟ,

Ἐπὶ τῆς ἐβδόμης καὶ δεκάτης Ἀρχῆς ἦ . . .) Ἀχαρνεὺς ἐγραμμάτευεν
 εων

15	ΔΔΔΗΗΗ	Ἀρταχνηοὶ	ΗΔΠΗΗΗ	Νεοπο[λίται
	Η	Πα[ρ]ιανοὶ		παρ' Ἀντισσά[ραν
	ΔΗΗΗ :	Μα[γ]ύτιοι	ΠΗ	Ποτειδεάται
	ΗΗ	Λιμναῖοι	ΧΗ	Σκιωναῖοι
	ΗΗ	Σήστιοι		Θάσιοι
20	ΗΗ	Ἀλοπεκοννήσιοι :	Χ	Ἀβδηρίται
		Χε[ρ]ρόνησιται :	Η	Στρεψαῖοι
	. . . οι	ἀπ' Ἀγορᾶς	Π	Νεοπολίται
	. . . τειεῖς	Ἐλ[α]ίουσιοι		Μενδαῖοι
	ΔΠ	Σηλ[ι]μβριανοὶ	ΠΗΗΗ	Σερ[γαῖ]οι
25	Ἑλλησπόντ)ιος Φόρος :	(Θ)ράκης Φόρος	ΠΗ	Σαμοθράκες
	Ἀρπαγιοὶ :	Η	Π	Ἀσ[υρ]ίται
	Πυ]γελεῖς	Η	Η	Αἰ . . οῖται
	Κυ]ανοὶ	Η		ων
	Πρ]ιαπεῖς	Η	ΔΠΗ	Σταγε]ρίται
30	. . . εἰεῖς	Η	ΗΗ	Σταγειρίται ἐπὶ φορᾶς
	Δαρδανεῖς	Η		δικαία παρὰ
	Πε]ρίνθιοι	Η		Ἄβδηρα
	Δα]υνιοτεῖχίται	ΔΙ Η		Ἀκάνθιοι
	Διδυ]μοτεῖχίται :	Δ	ΗΗΗ	Φεγέτιοι
35	Χα]λκεδόνιοι	οι . . οι	ΔΠΗΗΗ	Φα]ρβέλιοι ἄτακ[ται
	Τε]νέδιοι	ΗΗ	ΔΠΗΗΗ	Ὀθόριοι
	Ἀβ]υδῆνοι	ΔΔΔΗ	ΠΗΗΗ	Χεδρόλιοι
	Β]υζάντιοι	ΠΗΗΗ	ΗΗΗΗΠ	Σερμυλιεῖς
	Πα]ισηνοὶ	Χ	Η	Σαναῖοι
40	Παι]σηνοὶ ἐπὶ φορᾶς :	ΔΔ	ΔΔΔΗΗΗ	Σκαβλαῖοι
	Δα]μψακηνοὶ :	ΔΠΗΗΗ	ΗΗΗ	Σίγγιοι
	Κυ]ζικηνοὶ		ΠΗΗ	Βεργαῖοι
	Πρ]οκο[νήσιοι	ΔΗΗΗ	ΔΠΗΗΗ	Μ[ι]τόριοι ἄτακτοι

Ἐπὶ τῆς ὀγδόης καὶ δεκάτης Ἀρχῆς ἦ . . .) κος ἐκ Κεραμείων ἐπὶ Χαρὸν . . .

45 αχος Χαριδήμου Εὐπεταίων (ἐγραμμάτευεν			
	Δα]μπονειεῖς	Νεοπολίται	Η	Στόλιοι
	Δα]μπονειεῖς	Π	ΗΗ	Σίγγιοι
	ἐπ]ὶ φορᾶς	ΗΗΗΠΗΗΗ	Σπαρτώλιοι	Πόλεις αὐται
	Ἀβ]υδῆνοι	ΠΗΗΗ	Μενδαῖοι	Φόρον ταξάμεναι
50	Σκύλειον	Χ	Μαρωνίται	ΗΗΗΗ
	ἐν] Προποντίδι	ΔΔΠ	Ἰκιοι	Π
	Σκυλειανοὶ	ΗΗΗΠ	Σερμυλιεῖς	Π
	ἐπ]ὶ φορᾶς	Η	Σαναῖοι	Η
	Κα]λχηδόνιοι	ΠΗΗ	Σερμαῖοι	ΔΠΗΗΗ
55	Καλχ]ηδόνιοι	ΔΠ	Σκιάθιοι	ΔΠΗΗΗ

ἐπὶ φορ]ᾶς

Η

Στρεψαῖοι
Νεοπολίται
παρ' Ἀντισάραν
Θύσσιοι
Φεγέτιοι
Αἰνεάται
Πεπαρ]ήθιοι

ΔΔΠ
ΔΠΗΙΙΙ
ΠΗΗΗΠ
ΔΠΗΙΙΙ
ΔΠΗΙΙΙ

Σα[ρταῖοι
Ἐτ[εοκαρπάθιοι
Φ[αεβήλιοι

60

1200. (Ῥαγκ. 179').

(Δεξιὰ πλευρὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1199).

ΕΠΙ
ΚΟΣΤ
ΦΙΝΕ
ΕΚΤΟ
ΕΛΡΑΜ
5 VENOT
ΟΝΥΞΙΟΣ
ΟΝΙΚΟΣΦΟΡΟ
ΚΑΥΝΙΟΙ
10 ΤΕΛΑΝΔΡΙΟΙ : Ι
ΠΑΣΑΝΔΕΞ
ΞΥΑΝΔΕ
ΥΝC
ΑΤΑΙ
15 ΑΘΕΞΙ
ΝΔΙΟΙ
ΤΥΠΑΛΑ
ΝΔΙΟΙ
20 Π

Ἐπὶ (τῆς εἰ-
κοστ(ῆς Ἀρχῆς ἡ
Φιλή(μων Πολυδ-
έκτο(υ
5 ἔγρα(μμάτευεν Ἐλ-
ληνοτ(αμίας δὲ Δι-
ονύσιος
Ἰωνικὸς Φόρο(ς

Καύνιοι
10 Τηλάνδριοι : Ι
Π]ασανδεῖς
Καρβα]σανδεῖς
. . . υνο[ι
. . . ο . . .
15 ἰ]άται
Μαρ]αθήσι[οι
Λί]νδιοι
Ἀσ]τυπαλα[εῖς
Μύ]νδιοι
20 . . π . . .

1201. (Ῥαγκ. 181').

(Δεξιὰ πλευρὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1199).

Δ
ΛΑΝ
ΚΥΝ
ΤΕΙ
5 ΙΕΝ
ΦΑΣ
ΝΙΞ
ΕΡΥC
ΚΑΙΧ
10 ΜΥΡΙ
ΠΑΡΑ
ΟΙΝΑ
ΧΕ
ΟΙC
15 ΑΛΥ
ΙΤΑ
ΠΙΤΑ
ΠΙΦ
ΔΠΗΗΗ

. . δ . .
Γαλ[αῖοι
Κυλ[λάντιοι
Τει[χέσσα
5 Ἰη[λύσιοι
Φασ[ηλίται
Νισ[ύριοι
Ἐρυθ[ραῖοι
Καλχ[ηδόνιοι
10 Μυρι[ναῖοι
παρὰ [Καῦνον
Οἰνα[ῖοι
ἐ]ξ [Ἰκάρου
Κ]ῶ[οι
15 Ἀλυ[καρνάσσιοι
Πι]τα[ναῖοι
Πιτ[αναῖοι
ἐπὶ φορ]ᾶς
. . .

(Δεξιὰ πλευρὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1189).

20 ΗΠΙΙΙ Ε
Τ Ν
ΤΡ
ΜΙ
ΕΦ
25 ΗΠ /
ΗΙ
ΡΔΠΗΙΙΙ ΗΑΛΙΚΑΡ
Ι ΙΑΤΜΙΟ
Ι ΙΑΞΕΞ
Ι ΜΑΔΝΑ
30 **ΝΕΣΙΟΤΙΚΟΣ**
ΞΕΡΙΦΙΟΙ
ΗΗ ΧΑΛΚΙΔ
ΗΗ ΚΕΙΟΙ
Η ΤΕΝΙΟΙ
35 ΗΡΔΠΗΙΙΙ: ΝΑΧΞΙΟΙ
ΜΥΚΟΝΙΟΙ
Η ΑΝΔΡΙΟΙ
ΗΗ ΞΙΦΝΙΟΙ
ΔΠ ΞΥΡΙΟΙ
40 ΞΤΥΡΕΞ
ΗΗ ΕΡΕΤΡΙΕΞ
ΠΗΙΙΙ ΛΡΥΝΧΕΞ
ΡΕΝΑΙΕΞ
45 ΔΔΗΗΙΙ ΑΘΕΝΙ
ΔΔΗΗΙΙ ΔΙΕΞΑ
ΙΕΤ
ΙΙΙΙ Α
Ι Η

20 ΗΠΙΙΙ Ε . . .
Τ Ν . . .
Τρ . . .
Μι . . .
Εφ[έσιοι
25 ΗΠ /
ΗΙ
ΡΔΠΗΙΙΙ Άλικαρ[νάσσιοι
Ι Λάτμιω[ι
Ι Ιάσσις
Ι Μαδνα[σείς
30 **Νησιωτικὸς (Φόρος)**
Ξερίφιοι
ΗΗ Χαλκιδ[εῖς
ΗΗ Κεῖοι
Η Τένιοι
35 ΗΡΔΠΗΙΙΙ: Νάξιοι
Μυκῶνιοι
Η Ἄνδριοι
ΗΗ Σίφνιοι
ΔΠ Σύριοι
40 Στυρεῖς
ΗΗ Ἐρετρίεις
ΠΗΙΙΙ Γρυγχεῖς
Ρηναιεῖς
45 ΔΔΗΗΙΙ Ἀθηνί[ται
ΔΔΗΗΙΙ Διεῖς ἀ[π' Ἀθηνῶν
Ιῆται
ΙΙΙΙ Ἀ . . .
Ι Ἀ[βδερίται

1202. (Ῥαγκ. 192).

Μέτωπον.

ΙΙΙΙ Π Ν Ε Υ
Π Ο Ν Ε Ξ Η Α Ξ Η
..ΟΙ Ι Δ Ι Ο Τ Α Ι Ε Ν Ε
Φ Ξ Α Ν Φ Ο Ρ Ο Ν
5..ΑΙ Φ Ε Ρ Ε Ν
Δ ΠΙΛΟΡΟΙ
ΙΟΙ ΠΗΗΗ: ΚΛΕΟΝΑΙ
ΟΟ ΔΔΠ ΞΙΝΟΣ
10 ΔΗΗΗΙΙ ΑΠΟΧΑΛΚΙΔΕΟ
ΠΗΗΗ: ΠΙΣΤΑΞΟΣ
ΔΔΔ ΞΥΜΕ
ΤΙΝΔΑΙΟΙ
Ξ ΚΙΘΑΣ
15 Ρ ΞΜΙΛΛΑ
ΛΙΛΟΝΟΣ
ΗΑΙΞΑ
ΡΑ Ρ ΒΥΞΒΙΚΟΣ
ΠΗΗΗΙΙ ΟΟΦΟΡΟΣ
20 Π ΑΤΑΚΤΟΣΠΟΛΙΞ
ΚΥΞΤΙΟΙ

ΟΥΝΙΟ
ΑΡΔΑΝΙ
ΑΙΕΙΕΞ

1203. (Ῥαγκ. 192').

1202. (Ραγκ. 192).

1203. (Ραγκ. 192').

		Πλευ(ρῶν	
		Πόλεις ἄς οἱ	
	. . οι	ἰδιῶται ἐνέ(γρα-	
		ψαν Φόρον	
5	. . αι	φέρειν	
		Δ	Πίλωροι
	. . ιοι	ΠΗΗΗ:	Κλεῶναι
	. . οο	ΔΔΠ	Σίνος
			Διακρεῖς
10		ΔΗΗΗ:	Ἀπό Χαλκιδέων
		ΠΗΗΗ:	Πίστασος
		ΔΔΔ	Σύμη
			Τινδαῖοι
	. . . ς		Κίθας
15		Π	Σμίλλα
			Γίγωνος
			Αἷσα
	. . ρα	Π	Βίσθικος
		ΠΗΗΗ:	Ὀθωρος
20			Ἄτακτος πόλις
		Π	Κύστ[ρ]ιοι

Δα]υνιο[τειχίται
Δ'αρδαν[εῖς
Α'ζειεῖς

Καὶ αἱ ἐπιγραφαὶ αὗται αἱ ὑπ' ἀριθ. 1198, (Ραγκ. 179), 1199, (Ραγκ. 180), 1200, (Ραγκ. 179'), 1201, (Ραγκ. 181'), 1202, (Ραγκ. 192), καὶ 1203, (Ραγκ. 192') εὐρέθησαν ἐνθα καὶ αἱ ἀνωτέρω.

Τὰ γράμματα τῆς ἐπιγραφῆς 1201, (Ραγκ. 181) μέχρι τῆς γραμμῆς 64 εἶναι μεγαλύτερα τῶν περὶ φόρων ἄλλων ἐπιγραφῶν, ὅσαι ἐδημοσιεύθησαν μέχρι τοῦδε.

Ἡ ἀριστερὰ πλευρὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1199 (Ραγκ. 180) ἐπιγραφῆς ἠλατομήθη ἐν εἶδει γείσσου, φέρεῖ ἐπομένως κατὰ μήκος ἐπιφάνειαν ταπεινότεραν τῆς ἐπιφανείας τῆς λοιπῆς πλακῆς, καὶ ἐξάγεται ἐκ τούτου, ὅτι ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη εἰς τοὺς μετὰ ταῦτα χρόνους ἐχρησίμευσεν εἰς ἄλλην ἐργασίαν.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν τῆς ὑπ' ἀριθ. 1198, (Ραγκ. 179) ὁ Κ. Ραγκαβῆς γράφει ΙΑΙ · Λ, εἰς δὲ τὸν λίθον ἀναγινώσκω ΑΙΛΑ · · Λ Δ.

Εἰς τὴν 5 γραμμὴν τῆς ὑπ' ἀριθ. 1199 (Ραγκ. 180) ἐπιγραφῆς ὁ Κ. Ραγκαβῆς γράφει ΙΝΑΙΟΙ ΠΗΗΗ Ν, εἰς δὲ τὸν λίθον τὸ Ν εἶναι Μ.

Εἰς τὴν 9 γραμμὴν τῆς ὑπ' ἀριθ. 1200 (Ραγκ. 179') ὁ Κ. Ραγκαβῆς γράφει ΚΑΥΝΙΟΙ ΙΙΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον οἱ ἀριθμοὶ ΙΙΙ δὲν φαίνονται.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν τῆς ὑπ' ἀριθ. 1201, (Ραγκ. 181') ἐπιγραφῆς ὁ Κ. Ραγκαβῆς παρέλειψε τὸ εἰς τὸν λίθον φαινόμενον Δ.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς ὁ Κ. Ραγκαβῆς γράφει ΚΑ καὶ ἀναπληροῖ Χα · · · ·, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΛΑΛ, ἥτοι Γαλαῖοι, ἢ Γαλήψιοι, ἢ Γαργαρεῖς.

Εἰς τὴν 6 γραμμὴν γράφει Π ΦΑΣ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι Η ΦΑΣ.

Εἰς τὴν 9 γραμμὴν γράφει Π ΚΑΙΧ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι Η ΚΑΙΧ.

Εἰς τὴν 12 γραμμὴν γράφει ΙΝΑ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΟΙΝΑ.

Εἰς τὴν 14 γραμμὴν γράφει ΙΙC, εἰς δὲ τὸν εἶναι ΟΙC.

Εἰς τὴν 18 γραμμὴν γράφει ΙΟ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι Π|Φ, ἥτοι ἐπιφορᾶς.

Εἰς τὴν 20 γραμμὴν γράφει ΗΠΙΙΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΗΠΙΙΙ Ε.

Εἰς τὴν 22 γραμμὴν τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς γράφει ΤΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΤΡ.

Εἰς τὴν 23 γραμμὴν γράφει Μ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΜΙ.

Εἰς τὴν 24 γραμμὴν γράφει ΙϚ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΗΠ ΕΦ, ἥτοι Ἐφέσιοι.

Τὴν ἐπομένην γραμμὴν, ἥτοι τὴν 25, εἰς ἣν φαίνονται οἱ ἀριθμοὶ ΗΙ / ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρ᾽ ἐλκεῖεν ὅλως.

Εἰς τὴν 26 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΙΔΠΤ ΙΙΙΙ ΑΝΙΚΑΡ, καὶ ἀναπληροῖ εἰς ΔΠΤ ΙΙΙΙ Ἰκάρου, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι γεγραμμένον ΠΔΠΤ ΙΙΙΙ ΗΑΝΙΚΑΡ.

Εἰς τὴν 32 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει Η ΧΑΝΚΙΔ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι γεγραμμένος διπλοῦς ὁ ἀριθμὸς ΗΗ ΧΑΝΚΙΔ.

Ὁμοίως καὶ εἰς τὴν ἐπομένην (33 γραμμὴν) ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει Η ΚΕΙΟΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι διπλοῦς ὁ ἀριθμὸς ΗΗ ΚΕΙΟΙ.

Τὴν γραμμὴν 35 γράφει ΠΔΠΤ ΙΙΙΙ ΝΑΧΞΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΗΠΔΠΤ ΙΙΙΙ : ΝΑΧΞΙ.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 1202, (Ῥαγκ. 192) εἶναι συνέχεια τῆς ὑπ' ἀριθ. 1200 (Ῥαγκ. 179'), καὶ εἰς τὴν στήλην οὕτως ἐφήρμοσα τὸ 1836, καὶ ἀμφότεροι οἱ λίθοι καλῶς ἐφαρμόζονται· ἀγνοῶ δὲ διατί ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἐδημοσίευσεν τούτους διηρημένους, τὸν μὲν εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 181, τὸν δὲ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 192, ἥτοι τὴν μίαν ἐπιγραφὴν μακρὰν τῆς ἄλλης. Αναφέρεται δὲ ἡ αὐτὴ φράσις «Πόλις ἃς οἰδιώται ἐρέγραψαν φόρον φέρειν» ἀντολεῖ καὶ εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 225 καὶ 226 τῆς ἐκδόσεως τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1204.

ΛΟΦΟΝ ΙΟΞ Ι
 <ΤΟΥΤΟΗΔΔΠΤΗΤΗ ΙΙΙΙ () Ι
 <ΧΗΗΗΠΔΔΔΔΠΤΗ ΙΙΙΙ ΤΟΚΟΞΤΟΥ
 5 ΕΝΑΙΑΞ ΕΠΙΠΑΛΛΑΔΙΟΙ ΔΕΡΙΟΝΙΟ
 <ΟΞΤΟΥΤΟΔΔΣ ΠΟΞΕΙΔΟΝΟΞ ΚΑΛΑΜΡ
 ΙΑΤΟΞΤΟΝΑΛΛΟΝΘΕΟΝΤΕΞΠΡΟΤΕΞΔΟΞΕΟ
 ΑΙΟΝΤΟΚΟΤΟΥΤΟΙΤΟΙΑΝΑΛΟΜΑΤΙ. ΧΗΔΔ
 ΛΟΝΘΕΟΝΛΟΡΛΟΙΝΟΞ ΟΙΝΕΙΔΟΙ ΚΑΡΙΤΥΞ
 10 ΕΠΙΤΕΞΛΕΟΝΤΙΔΟΞΠΡΥΤΑΝΕΙΑΞΔΕΚΑΤΕ
 <ΟΞΤΕΙΤΕΞΠΡΥΤΑΝΕΙΑΞ ΑΡΤΕΜΙΔΟΞΑΛΡ
 ΕΞΕΝΚΕΠΟΙΞΤΤΠΗΠΔΔΠ ΤΟΚΟΞΤΟΥΤΟΠΗ
 ΟΚΟΞΤΗΙΙ () ΔΙΟΝΥΞΟΗΗΗΠΤΗ ΤΟΚΟΞΤΟ
 ΙΔΟΝΟΞΕΠΙΞΟΥΝΙΟΙΤΤΤΤΧΠΔΔΠΤΗ ΙΙΙΙΣΤΟ
 ΟΚΟΞΤΟΥΤΟΤΗ ΙΙΙΙΣ ΑΡΤΕΜΙΔΟΞΜΟΝΥΧΙΑΞ
 15 ΙΙΙΙΙΤΟΚΟΞΤΟΥΤΟΙΙ () ΗΙΛΙΞΟΗΗΗΗΤΗ ΙΙΙΤΟΚ
 ΤΟΤΧΠΗΗΔΔΔΔΠΤΗ ΙΙΙΤΟΚΟΞΤΟΥΤΟΤΗΤΗ ΙΙΙΣ ΑΣ
 ΜΟΞΟΝΠΔΔΤ ΤΟΚΟΞΤΟΥΤΟΙ () ΘΕΟΧΞΕΝΙΚ
 ΕΟΞΕΝΚΥΝΟΞΑ ΡΛΕΙΠΔΔΔΤΟΙΟΞ ΤΟΥΤΟΞ ΔΕΜ
 20 ΕΝΙΔΙΧΧΗΗΗΗΗΔΠΤΗΤΗ ΤΟΚΟΞΤΟΥΤΟΤΗ ΙΙΙΙΣ Α
 ΜΙΔΟΞΒΡΑΥΡΟΝΙΑΞ ΗΗΗΠΤΗΤΗ ΙΙΙΣ ΤΟΚΟΞΤΟΥΤΟ
 Ο ΑΘΕΝΑΙΑΞ ΕΠΙΠΑΛΛΑΔΙΟΙ ΤΗ ΙΙΣ ΤΟΚΟΞΤΟΥΤ
 ΔΤΗΤΗ ΙΙΙΙΤΟΚΟΞ ΤΟΥΤΟΞ ΜΕΤΡΟΞΕΝΑΛΡΑΞ ΗΗ
 ΤΗΤΟΥΤΟΤΟΚΟΞΣ ΑΘΕΝΑΙΑΞΙΟΞΤΕΡΙΑΞ Η
 25 ΔΔΠΤΗ ΤΟΚΟΞΤΟΥΤΟΙΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝΤΟΑΡΧ
 ΟΞΕΠΙΛΟΡΛΟΙΝΟΑΡΧΟΝ ΤΟΞΔΔ ΤΤΤ ΠΠΗΗΗΗ
 ΡΙΟΙΠΔΔΔΤΗ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝΑΝΑΛΟΜΑΤΟΞΤΟΑ
 ΠΔΔΔΠΤΗΤΗ ΚΕΦ ΑΛΑΙΟΝ ΤΟΚΟΧΞΥΜΠΑΝΤΟΞΤΟ
 / ΑΡΞΙΝΕΤΕΞΙΝΤΟΚΟΝΤΟ ΙΞΤΕΞΘΕΟΗΑΝΟΙΠΡΟ
 30 ΠΤΑΕΤΕΞΙΝΤΟΚΟΝΤΕΤ ΡΑΚΙΞΧΙΛΙΟΙΞΤΑΛΑ
 ΚΟΞΙΔΥΟΙΝΔΡΑΧΜΑΙ ΝΤΟΥΤΟΙΞΤΟΚΟΞΕΛΕ
 ΤΤΑΡΞΙΝΕΤΕΞΙΝΗΑ ΗΑΟΙΠΡΟΤΕΡΟΙΛΟΛΙ
 ΝΤΑΚΟΞΙΟΙΞΤΑΛΑΝ ΤΟΙΞΔΙΑΚΟΞΙΟΙΞΤ

35 ΑΙΞΕΝΕ ΝΕΚΟΝΤΑΔΡ ΑΧΜΑ ΙΞΠΕΝΤΕΔ Ρ Α Χ
 ΑΑΡ ΤΤΧ ΧΗΗΗΔΔΔ ΠΤΤΤΙΙC
 ΝΤΟΙΞΤ ΕΤΑΡΞΙΝ ΕΤΕΞΙΝΗΑΗΟΙΓ Ρ Ο Τ
 ΕΤΕΞΙΝ ΕΙΚΟΣΙΤΑ ΛΑΝΤΟΙΞΔΥΟΙΝΤ Α Λ
 ΜΑΙΞΔΥ ΟΙΝΟΒΟΛΟ ΙΝ ΤΡΡΔΔΔΔΤΤ ΙΙ
 ΝΕ ΤΕΞ ΙΝΗΑΗΟΙΠ ΡΟΤΕΡΟΙΛΟΛΙΞ ΤΑΙΛ
 40 ΕΤ ΡΑΚ ΟΞΙΑΙΞΕΝ ΕΝΕΚΟΝΤΑΔΡΑΧ ΜΑΙΞ
 ΞΙΝ: ΔΔ Ρ ΤΤΤΧΧΧ ΡΔΔΔΔΔΠΤΤΤΙΙ
 ΛΕΙΟΞΙ Ν: ΧΧΧΧΡΗ Η ΑΑΑΑΡ ΤΤΤΤΡΡΗ
 / ΗΗΑ Α ΑΑΤΤΤ ΧΧΧ ΡΗΗΗΗΗ ΙΙ
 ΡΡΗ ΗΡΑ ΑΑΑ Τ Τ Τ ΧΧΧΗΗ
 C: Χ Η Η Α Α Α ΧΧΤΤΤ

1204.

- Τρ]οφώνιος Ι
- τόκο]ς τούτου ΗΔΔΠΤΤΤΤΙΙΙΙ () Ι
- ς Χ ΗΗΗ ΡΔΔΔΔΠΤΤΙΙΙ τόκος τού[του
- Αθ]ηναίως ἐπὶ Παλλαδίῳ. Δεριονίου
- 5 τόκ]ος τούτου ΔΔC Ποσειδῶνος Καλαμρεῖου
 ἀναλώμ]ατος τῶν ἄλλων θεῶν τῆς πρώτης δόσεως
 κεφάλ]αιον τόκου τούτῳ τῷ ἀναλώματι (Χ)ΧΗΔΔ
 καὶ τῶν ἄλ]λων θεῶν Γόργονος Οἰνείδου Ἰκαρι[ε]υς [ἤρχεν
 Ἐπὶ τῆς Λεοντίδος Πρυτανείας δεκάτῃ [καὶ
- 10 εἰκ]οστῇ τῆς Πρυτανείας. Ἀρτέμιδος Ἀγρ[οι]λίας
 Ἀφροδίτ]ης ἐν Κήποις ΤΤΡΡΗΡΔΔΠΙ τόκος τούτου ΠΤ
 τ]όκος ΤΤΙ () Διονύσου ΗΗΗΡΠΤΙ τόκος τού[του
 Ποσειδῶνος ἐπὶ Σουνίῳ ΤΤΤΤΧΡΔΔΔΠΤΤΙΙΙC τό[κος τούτου
 τ]όκος τούτου ΤΤΙΙΙC Ἀρτέμιδος Μουνυχίας
- 15 ΙΙΙ τόκος τούτου ΙΙ () Ἰλισοῦ ΗΗΗΗΤΤΙΙ τόκ]ος
 τούτου ΧΡΗΗΔΔΔΔΠΤΤΙΙ τόκος τούτου ΤΤΤΤΙΙC Α[θηναίως καὶ
 Μούσῳ ΡΔΔΤ τόκος τούτῳ () Θεοῦ Ξενικ[οῦ
 Ἡρακλ]έους ἐν Κυνοσάργει ΡΔΔΔ τόκος τούτου C Δήμο]υ
 Ἀρτ]έμιδι ΧΧΧΗΗΗΗΔΠΤΤΤΙ τόκος τούτου ΤΤΙΙC Α-
- 20 ρτέ]μιδος Βραυρωνίας ΗΗΗΡΤΤΤΤΙΙC τόκος τούτο]υ . . . τόκος
 τούτ]ου Αθ]ηναίως ἐπὶ Παλλαδίῳ ΤΤΙC τόκος τούτο]υ . . .
 ΔΤΤΤΤΙΙΙ τόκος τούτου C. Μητρὸς ἐν Ἄγρας ΗΗ . . .
 ΤΤΙ τούτου τόκος C Αθ]ηναίως Ζωστηρίας Η [τόκος . . .
 ΔΔΠΤ τόκος τούτῳ C Κεφάλαιον τοῦ ἀρχ[ῆ]θεν ἀναλώματ]
- 25 ος ἐπὶ Γόργονος Ἀρχοντος ΑΑΤΤΤΤΡΡΗΗΗΗ.
 ἐν] Ρίῳ ΡΔΔΔΤΤ Κεφάλαιον ἀναλώματος τόδ[ε
 ΡΔΔΔΠΤΤΤΤ Κεφάλαιον τόκου ξύμπαντος τόδ[ε
 τέτ]αρσιν ἔτεσι τόκον τοῖς τῆς Θεοῦ, ἀ οἱ πρό[τερον λογισταὶ ἐλογίσαντο.
 τοῖς ἐπ]τὰ ἔτεσι τόκον τετρακισχιλίοις ταλάντοις . . .
- 30 . . . εἰ]κοσι δυοῖν δραχμαῖν τούτοις τόκος ἐγένετο
 τέταρσιν ἔτεσιν, ἀ οἱ πρότερον λογισταὶ ἐλογίσαντο
 πεν]τακοσίοις ταλάντοις, διακοσίοις τε[αλάντοις
 δραχμ]αῖς ἐνενήκοντα δραχμαῖς πεντεδράχ[μ]αις
 ΑΑΡΤΤΤΧΧΗΗΗΔΔΔΠΤΤΤΙΙC
- 35 ἐ]ν τοῖς τέταρσιν ἔτεσιν, ἀ οἱ πρό[τερον λογισταὶ ἐλογίσαντο
 ἐν τοῖς . . .]ἔτεσιν εἴκοσι ταλάντοις δυοῖν ταλ[άντων
 δραχμ]αῖς δυοῖν ὀβολοῖν ΤΡΡΔΔΔΔΤΤΙΙ
 . . . ν ἔτεσιν, ἀ οἱ πρότερον λογισταὶ λόγον ἔδοσαν . . .
 ταῖς τε]τρακοσίοις ἐνενήκοντα δραχμαῖς . . . [ἀναγ-
 40 γέλου]σι: ΔΔΡΤΤΤΤΧΧΧΡΔΔΔΔΠΤΤΤΙΙ
 ἀναγ]γέλουσι: ΧΧΧΧΡΗΗΑΑΑΑΡ ΤΤΤΤΡΡΗ

Ι Η ΗΑΑΑΑΤΤΤ ΧΧΧΠΗΗΗΗΗΗΗ
ΠΗΗΗΠΗΑΑΑΤΤΤΤΧΧΧ ΗΗ

τούτου Δ: Χ ΗΗΑΑΑΑΧΧΤΤΤ

Ἡ περιεργατάτη αὕτη ἐπιγραφὴ γέγραπται Ἀττικοῖς· γράμμασιν ἐπὶ πλακῶς λίθου Πεντελησίου.

Ἦνρον αὐτὴν τὸ 1849 ἐντελισμένην ἐν τῷ Νάρθηκι τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, εἰς ἣν μετεποικίσθη τὸ Ἐρέγθειον.

Τὸ ὕψος τῆς πλακῶς εἶναι 55 0/0, τὸ πλάτος 30 0/0, καὶ τὸ πάχος 16 0/0. Καὶ ἀπὸ τὰ τέσσαρα μέρη κυτῆς ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη.

Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος δὲ μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι αὕτη εἶναι κατάλογος τῶν ἱερῶν χρημάτων τῶν Ναῶν· καταριθμεῖται δὲ ἐν αὐτῇ ἡ ποσότης τῶν θησαυρῶν τούτων, καὶ πόσος τόκος ἐπληρώνετο διὰ τα κεφάλαια ταῦτα, ὅταν ἐδανείζωντο εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἢ καὶ εἰς ἰδιότας.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν φαίνονται τὰ γράμματα ΛΟΦΟΝΙΟΣ Ι, ἵσως εἶναι Δημοφώντος Γ . . . τοῦ γραμματέως, ἢ τοῦ Ἀρχοντος τὸ ὄνομα· ἢ ἵσως εἶναι Τροφώνιος, ἐάν τὸ ἀμυδρῶς φαινόμενον ἀρκτικὸν γράμμα δὲν ᾔναι Λ, ἀλλ' εἶναι Ρ.

Εἰς τὴν 3 γραμμὴν ἀναγινώσκειται ΕΝΑΙΑΣ ΕΠΙ ΠΑΛΛΑΔΙΟΙ ΔΕΡΙΟΝΙΟ. Ἐκ τῆς γραμμῆς ταύτης πληροφοροῦμεθα, ὅτι ἐν τῷ Παλλαδίῳ (οὐχὶ ἔνθα ἦν τὸ ὁμώνυμον Δικαστήριον) ἦν Ναὸς τῆς Ἀθηνᾶς τῆς ἐν Παλλαδίῳ ἐπικαλουμένης. — Περὶ τῆς θέσεως τοῦ Παλλαδίου τούτου θέλομεν ἀναφέρει καὶ ἐν τῷ περὶ Ἀττικῆς συγγράμματι ἡμῶν πλατύτερον.

Τὰ γράμματα ΔΕΡΙΟΝΙΟ, ἢ ΔΕΒΙΟΝΙΟ, (διότι ἀκριβῶς δὲν διακρίνεται, ἐάν ᾔναι Ρ, ἢ Β), δὲν εἶναι λάθος τοῦ ἐγχαράκτου τῶν γραμμάτων. Λάθη τοῦ ἐγχαράκτου τῶν γραμμάτων τῆς παρούσης ἐπιγραφῆς θέλομεν ἀπαντῆσαι πρᾶκατιόν. Ἐξετάσαμεν καλῶς τὸν λίθον, εἰς τὸν ὅποιον δὲν φαίνονται εἰ μὴ τὰ γράμματα ταῦτα ΔΕΡΙΟΝΙΟ, φαίνεται, ὅτι εἰς τὸ μέρος τοῦτο ἦν Ναὸς τις. Ὀνομάσθη δὲ Δήριον, ἢ Δηριόνιον, ἢ Δεριόνιον, διότι ἐκεῖ συνεπλάκη ἵσως ὁ Θησεὺς μετὰ τῶν Παλλαντιδῶν ἢ τῶν Ἀμαζόνων, ἢ ἀπὸ τοῦ δέρε, διότι λαϊκὸς δύο ὁρέων ἐκεῖ ὑπάρχει καὶ συνενόνη ταῦτα. Τὸ μέρος δὲ τοῦτο νῦν καλεῖται Σταυρὸς, διότι αἱ ὑπώρειαι τῆς Πεντέλης καὶ τοῦ Ἰμμηττοῦ ἐκεῖ συσταυροῦνται. Εἰς τὸ μέρος τοῦτο ὑπάρχει ἐν τῇ ἐκεῖ πλησίον Ἐκκλησίᾳ καὶ ἐπιγραφὴ ἡ ὑπ' ἀριθ. 76 τῆς Συλλογῆς τοῦ Βοικίου, ἥτις εἶναι τῆς αὐτῆς φύσεως σχεδὸν μὲ τὴν ἐπιγραφὴν μας ταύτην. Δερίον δὲ ἀναφέρεται ἀπὸ τὸν Παυσανίαν (Λακ. Κεφ. 20) μέρος ἐπὶ τοῦ Ταυγέτου, ἔνθα ἦν Ἀπόλλωνος ἀγάλμα ἐπικαλούμενον Δερίατιδος.

Εἰς τὴν 5 γραμμὴν ἀναφέρεται ἵσως ὁ ἐν Καλαθρείᾳ Ναὸς τοῦ Προσιδῶνος, ἔνθα ὁ Δημοσθένης ἐτελεύτησε καὶ ἐτάφη. Δὲν σώζεται ὡσάυτως εἰς τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ὁ ἀριθμὸς τοῦ θησαυροῦ τοῦ ἐν τῷ Ναῷ τούτῳ, οὐδὲ ὁ τόκος, ὃν ἐπλήρυσαν ὅταν ἐδανείσθησαν ἀπὸ τὸν θησαυρὸν τοῦτον, ἀλλὰ τὸ Β καθαρῶς δὲν φαίνεται, εἶναι δὲ Μ, Καλαμείου.

Εἰς τὴν 8 γραμμὴν ἀναφέρεται ΛΟΡΛΟΙΝΟΣ ΟΙΝΕΙΔΟΙΚΑΡΙΕΥΣ, τὸ αὐτὸ ὄνομα ἀπαντᾶται καὶ εἰς τὴν 24 γραμμὴν, ὡς ὄνομα Ἀρχοντος ΕΠΙΛΟΡΛΟΙΝΟ ΑΡΧΟΝΤΟΣ. Τὸ ὄνομα τοῦτο πρῶτην φορὰν ἀπαντᾶται ἐνταῦθα. Ἐξετάσαμεν ἀκριβῶς τὸν λίθον, καὶ δὲν φαίνονται εἰς αὐτὸν, εἰ μὴ τὰ γράμματα ταῦτα καὶ εἰς ἀμφοτέρω τὰ μέρη.

Τὸ δὲ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Οἰνείδης εἶναι παράγωγον ἐκ τοῦ Οἰνέως, δὲν ἀπαντᾶται δὲ καὶ αὐτὸ, ὡς Κύριον ὄνομα, εἰς τοὺς παλαιούς συγγραφείς, ἢ τὰς ἐπιγραφάς.

Ἐκ τῆς φράσεως τῆς εἰς τὴν 9 γραμμὴν ΕΠΙ ΤΕΣΙΕΟΝΤΙΔΟΣ ΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣ πληροφοροῦμεθα, ὅτι ἡ ἀναγραφὴ αὕτη ἦν κατὰ Φυλὰς, καὶ ὅτι ἡ ἀνωθεν τῆς γραμμῆς ταύτης ἐπιγραφὴ ἀνάγεται εἰς τὴν Ἀλαμαντιδα, καθὼς καὶ τὸ κατώτερον αὐτῆς μέρος ἀνάγεται εἰς τὴν Ἰπποθωντιδα. Εἰκάζομεν ἐπομένως, ὅτι ἡ σωζομένη πλάξ εἶναι τὸ μέσον μέρος τῆς ὅλης πλακῶς, ἥτοι πέντε Φυλῶν ἀναγραφὴ ἦν εἰς τὸ ἄνω μέρος τῆς ἐπιγραφῆς, καὶ τεσσάρων εἰς τὸ κάτω αὐτῆς μέρος.

Εἰς τὴν 10 γραμμὴν ἀναγινώσκειται ΑΡΤΕΜΙΔΕΣ ΑΛΡ, νομίζω, ὅτι ἡ ἐπιγραφὴ ἐνταῦθα ἀναφέρει

τὸν Ναὸν τῆς ἐν Ἀγρίαις Ἀρτέμιδος, εἰς τὸν ὅποιον ἐθυσίασαν μεγαλομερῶς οἱ Ἀθηναῖοι μετὰ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην. Περὶ τοῦ Ναοῦ τούτου ἀναφέρουσιν ὅ τε Πausανίας καὶ οἱ ἀρχαιότεροι αὐτοῦ συγγραφεῖς.

Εἰς τὴν ἐπομένην γραμμὴν τῆς ἐπιγραφῆς γίνεται μνεία περὶ τῆς ἐν Κήποις Ἀφροδίτης, ὡς εὐρισκομένου τοῦ Ναοῦ τούτου οὐ μακρὰν τοῦ χωρίου Ἀγρίαι καλουμένου· σώζεται δὲ εἰς τὴν ἐπιγραφὴν **ΕΞ ΕΝ ΚΗΠΟΙΣ**, τὸ **ΕΞ** νομίζω ὅτι εἶναι τὰ δύο τελευταῖα γράμματα Ἀφροδίτ]ΕΞ. Οἱ ἀριθμοὶ **ΤΤΒΉΑΔΔΠΙ** δεικνύουσιν, ὅτι ὁ Νὰς οὗτος ἦν ἐκ τῶν εὐμοιρούντων, διό καὶ τὸ ἐν Κήποις ἀγάλμα τῆς Ἀφροδίτης, ἔργον τοῦ Ἀλκαμένους, ἦν θεὰς ἄξιον, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Πausανίου (Πaus. Ἀττ. 19). Μετὰ τὴν ἀπαριθμῆσιν τοῦ πλούτου τοῦ Ναοῦ τῆς ἐν Κήποις Ἀφροδίτης ἡ ἐπιγραφὴ μας μεταβαίνει εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Διονύσου, ἵσως τοῦ ἐν Ἀθήναις·

Μετὰ τὸν Ναὸν τοῦτον εἰς τὴν 13 γραμμὴν ἀναφέρει τὸν Νὰν τοῦ Ποσειδῶνος κείμενον ἐπὶ Σουνίῳ, ὅστις ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ **ΤΤΤΤΧΡΑΔΔΠΗΗΙΙΙΙ**, φαίνεται καὶ αὐτὸς πλούσιος.

Εἰς τὴν ἐπομένην γραμμὴν, τὴν 14, ἵσως ἀνεφέρετο ὁ θησαυρὸς τοῦ Ναοῦ Ἀθηνᾶς τῆς Σουνιάδος, ἀλλὰ δὲν ἐσώθη εἰς τὴν ἐπιγραφὴν μας τὸ μέρος τοῦτο. Μετὰ τὴν ἀπαριθμῆσιν τοῦ Ναοῦ τοῦ ἐπὶ τῷ Σουνίῳ ἡ ἐπιγραφὴ μεταβαίνει εἰς τὸν Ναὸν Ἀρτέμιδος τῆς Μουνυχίας, φυλάττει δὲ ἡ ἐπιγραφὴ χωρογραφικὴν τινα τάξιν.

Εἰς τὴν ἐπομένην γραμμὴν, τὴν 15, ἀναφέρεται τὸ ὄνομα τοῦ Ἰλισοῦ. Ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς δὲ ταύτης εἰκάζομεν, ὅτι τοῦ Ἰλισοῦ οὐ μόνον ἀγάλμα καὶ Βωμὸν οἱ Ἀθηναῖοι ἀνέθεταν, ἀλλὰ καὶ τέμενος, διότι ἂν τέμενος δὲν εἶχεν ὁ θεὸς οὗτος δὲν ἤθελεν ἔχει καὶ θησαυρόν. Πρὸς τούτοις ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης **ΗΙΙΙΞΟ**, δηλοῦται ἡ ἀληθὴς ὀρθογραφία τοῦ ποταμοῦ τούτου, τὸν ὅποιον διαφοροτρόπως γράφουσιν Ἰλισὸν, Εἰλισὸν καὶ Ἰλισσὸν (Πaus. Ἀττ. Κεφ. 19). Μετὰ τὸν Ἰλισὸν ἡ ἐπιγραφὴ μας ἀναφέρει περὶ τῶν Μουσῶν τῶν Ἰλισιάδων βεβαίως, περὶ τοῦ Βωμοῦ τῶν ὁποίων καὶ ὁ Πausανίας καὶ ἄλλοι τῶν ἀρχαίων συγγραφέων μνημονεύουσιν, ἦν δὲ τέμενος τῶν Μουσῶν τούτων ἐν τῷ Ἰλισῷ, διότι Ἰλισιάδες ἐπεκαλοῦντο.

Εἰς τὴν 16 γραμμὴν φαίνεται εἰς τὸ ἄκρον τῆς γραμμῆς **Α**, καὶ εἰς τὴν ἐπομένην 17 ἀναγινώσκειται Μουσῶν ἀνεπλήρωσα εἰς Ἀθηνᾶς καὶ Μουσῶν, διότι ἐπὶ τῆς νήσου τοῦ Ἰλισοῦ ὑπάρχει λίθος Πεντελικὸς μέγας οὗ τὸ πλάτος εἶναι ἐνὸς μέτρου καὶ 40 ὀ, τὸ ὕψος ἐνὸς μέτρου, καὶ τὸ πᾶχος 15 ὀ. Ἐπὶ τῆς πλακῆς, ἥτις εἶναι μέρος τοῦ Βωμοῦ τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τῶν Μουσῶν ἀναγινώσκειται ἡ παρούσα ἐπιγραφὴ **ΚΑΙ ΤΗΙ ΑΘΗΝΑΙΑΙΤ** εἰς τὸ ἄνωθεν δὲ μέρος τῆς πλακῆς ἔγραψαν οἱ μεταγενέστεροι Βυζαντινοὶ ἑτέραν ἐπιγραφὴν ἀναφέρονσαν τὸ ὄνομα **ΘΕΟΔΟΣ ΙΟΙ**, ἵσως τοῦ Αὐτοκράτορος. Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη καὶ ἡ φράσις τοῦ Πausανίου ἀπέβλουν Ἀθηναῖοι καὶ ἄλλων θεῶν ἱερὸν εἶναι τὸν Εἰλισσόν» (Πaus. Ἀττ. κεφ. 19) μὲ πείθουσι νὰ πιστεύσω, ὅτι ἐν τῇ νήσῳ τοῦ Ἰλισοῦ ἦν Βωμὸς τῶν Μουσῶν καὶ τῆς Ἀθηνᾶς.

Εἰς τὴν αὐτὴν γραμμὴν ἀναφέρει περὶ τῶν ἱερῶν χρημάτων θεοῦ ξενικοῦ· εἶναι τάχα ὁ ξενικὸς οὗτος θεὸς ὁ αὐτὸς τῷ ἀγνώστῳ θεῷ;

Εἰς τὴν 18 γραμμὴν ἀναγινώσκουμεν εἰς τὸν λίθον **ΕΟΣ ΕΝ ΚΥΝΟΣΑΡΛΕΙ**, ὁ ἐν Κυνοσάργει Νὰς τῆς ἐπιγραφῆς μας νομίζομεν ὅτι εἶναι ὁ Νὰς τοῦ Ἡρακλέους. Επιφυλαττόμεθα δὲ νὰ ἀναφέρωμεν περὶ τοῦ Ναοῦ τούτου ἐν τῷ περὶ Ἀττικῆς συγγράμματι.

Εἰς τὴν γραμμὴν ταύτην ὁ ἐγγράκτης τῶν γραμμάτων ἀντὶ νὰ γράψῃ **ΤΟΚΟΣ** ἔγραψε **ΤΟΙΟΣ**, λησμονήσας νὰ σημειώσῃ τὰς δύο γραμμάς ἐπὶ τοῦ **Ι** διὰ νὰ σχηματίσῃ τὸ **Κ**.

Εἰς τὸ τέλος τῆς αὐτῆς γραμμῆς ἀναγινώσκειται **ΔΕΜΟ**, ἀναφέρει τάχα ἐνταῦθα ἡ ἐπιγραφὴ Ναὸν Δήμου; τοῦ ὁποίου ἀγάλμα ἀναφέρεται ἀπὸ τὸν Πausανίαν, ὅτι ἴστατο εἰς τὸν Πειραιᾶ, ἔργον τοῦ Λεωχάρους· ἦσαν δὲ καὶ ἄλλα ἀγάλματα τοῦ Δήμου τούτου ἐν ταῖς Ἀθήναις καὶ ἐν τοῖς Δήμοις. (Ὁρα Πaus. Ἀττ. Κεφ. 3, καὶ Βιβλ. 3, Κεφ. 11. Πλὴν. Η. Ν. Κεφ. XXXX. σελ. 10. Ἀριστοφ. Ἰππεῖς 5, 1112).

Εἰς τὴν 19 γραμμὴν ἀναγινώσκουμεν εἰς τὸν λίθον **ΕΝΙΔΙ**, εἶναι τάχα τοῦτο Εὐμ]ενίδι, ἡ Ἀρτέμιδι;

Εἰς τὴν 20 γραμμὴν ἀναγινώσκουμεν Ἀρτέμιδος Βραχυρωνίας, οὐχὶ τῆς ἐν Ἀκροπόλει.

Εἰς τὴν 21 γραμμὴν ἀναγινώσκουμεν, ὡς καὶ εἰς τὴν 4 γραμμὴν, Ἀθηναίας ἐπὶ Παλλαδίῳ. Ἐκ δὲ τοῦ ἀριθμοῦ **ΗΗΙ** φαίνεται, ὅτι ὁ Νὰς οὗτος δὲν ἦτο πλούσιος. Ἡ ἀπαριθμῆσις τῆς ἐπιγραφῆς ἀπὸ τὸν τῆς ἐν Βραχυρῶνι Ἀρτέμιδος (νῦν Βραχῶνας καλεῖται ὁ χώρος οὗτος τοῦ Δήμου Βραχυρῶν) εἰς τὸν ἐν Παλλαδίῳ Ναὸν τῆς

Ἀθηνᾶς δεικνύει, ὅτι τὸ χωρίον Παλλάδιον ἦν οὐ μακρὰν τοῦ Βραχυῶνος· ἦτον ἐπομένως, ὡς εἰκάζομεν, εἰς τὴν θέσιν ἐκείνην, ἣτις τῶρα Πάλλας ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων καλεῖται, καὶ ἣτις κεῖται οὐ πᾶν μακρὰν τοῦ χώρου τοῦ Δήμου Βραχυῶνος.

Εἰς τὴν 22 γραμμὴν ἀναγινώσκομεν εἰς τὸν λίθον ΜΕΤΡΟΣ ΕΝ ΑΛΡΑΣ. Ἐκ τῆς ἐκφράσεως ταύτης ἐν Ἀλρας πληροφορούμεθα, ὅτι ἐν τινι τόπῳ τοῦ χωρίου Ἄλραι καλουμένου ἦν Ναὸς τῆς μητρὸς τῶν θεῶν. Τὸ χωρίον Ἄλραι, ἐνθα ἦν Ναὸς τῆς Ἀργοτέρας Ἀρτέμιδος, ὡς ὁ Πausanias γράφει (Πaus. Ἀττ. 19) ἀναφέρεται καὶ εἰς τὴν 10 γραμμὴν τῆς ἐπιγραφῆς· πῶς δὲ εἰς τὴν γραμμὴν ταύτην δὲν ἀνέφερον ἡ ἐπιγραφή αὕτη καὶ περὶ τῶν ἱερῶν χρημάτων τοῦ Ναοῦ τῆς μητρὸς τῶν θεῶν, ὡς ἐπραξε συνήθως ἀπαριθμοῦσα τοὺς πλησίον τοῦ ἐνὸς Ναοῦ ἄλλους Ναοὺς; Μήπω; τὸ χωρίον Ἄλραι ἐκτείνετο καὶ μέχρι τῆς Μονῆς, καλουμένης Ἅγιος Ἰωάννης «Κυνηγός», ἐνθα πιθανῶς ἦν τὸ ἱερόν τῆς μητρὸς τῶν θεῶν. Τὸ δὲ «Κυνηγός» εἶναι ἐξήγησις τοῦ Ἄλραι, ὡς ἐπραξαν οἱ Ἀθηναῖοι εἰς τοὺς μετὰ ταῦτα χρόνους, καλέσαντες τὸν Δῆμον Φηγούς, Βαλλανιδέζα, καὶ τοὺς Εὐπυρίδας, Καλογρέζα; ἢ μήπως ὁ ἐγγαράκτης τῶν γραμμάτων παρέλειψε τὸ Ο, γράψας Ἄλρας ἀντὶ Ἀγορᾶς.

Εἰς τὴν 30 γραμμὴν κατὰ λάθος ὁ ἐγγαράκτης τῶν γραμμάτων ἀντὶ τοῦ Π ἔγραψε Γ, ὡς ἐποίησε καὶ εἰς τὴν 18, ὡς προαναφέραμεν, γράψας ΤΟΙΟΞ ἀντὶ ΤΟΚΟΞ.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1205. (Ῥαγκ. 182).

ΑΝΙ
ΚΟΙΟ
ΗΑΙΡ
ΧΕΡΡ
5 ΙΕΒΕ
ΦΟΚΑ
ΙΔΥΜ
ΤΥΜΝ
10 ΚΥΛΛ
ΑΣΤΥ
ΗΑΛΙ
ΠΟΙΟ
ΕΡΥ
15 ΚΙΛΑ
ΚΑΙ
ΠΓ
Π
Π

1206. (Ῥαγκ. 183¹).

ΙΟ
ΔΕΝΟΙ
ΤΡΙΕΣ
ΛΧΕΙΟ
5 ΝΙΟΙ
ΟΝΑΙΟΙ
ΑΙ
ΕΙΧΙΤ
ΟΙ
10 ΡΙ

1207. (Ῥαγκ. 183).

ΙΙΙ Τ
Η ΕΦΕ
ΠΗΗΗΗ ΚΥΜΑΙ
5 ΠΔΠΗ ΠΟΙ ΙΧ
ΗΙΙΙ ΕΛΑΙΟ
ΠΗΗΗ ΑΣΤΥΡ
ΠΗΗΗ Π.ΛΑΙΠ
ΠΗΗΗ ΛΕΝΤΙ
10 ΔΠΗ ΠΕΡΚΟ
ΙΙΙΙ ΛΡ

1205. (Ῥαγκ. 182).

. . . ανι
Κολο[φώνιοι]
Αἰρ[αῖοι]
Χερό[φονησίττι]
5 Λεβέ[διοι]
Φωκα[αῖοι]
Ἰδυμ[αῖοι]
Τύμν[ιοι]
Κυλλ[άντιοι]
10 Ἀστυ[ορηνοί]

1206. (Ῥαγκ. 183¹).

. . . ιο . .
Ἀβυ[δηνοί]
Ἑρε[τρισίς]
5 Αἴ[νιοι]
Τωρ[ωνάιοι]
. . . αι . .
Διδυμοτ[εργίττι]
. οι
10 Ὀβύ[ρειοι]

1207. (Ῥαγκ. 183).

ΙΙΙ Τ
Η Εφέ[σιοι]
ΠΗΗΗΗ Κυμα[ῖοι]
5 ΠΔΠΗ Πολιχ[ναῖοι]
ΗΙΙΙ Ἐλατο[ύσιοι]
ΠΗΗΗ Ἀστυρ[ηνοί]
ΠΗΗΗ Π[ά]λαι Π[ερ]κώσιοι
ΠΗΗΗ Γεντί[νιοι]
10 ΔΠΗ Περκώ[τη]
ΙΙΙΙ Γ[ρυ]νεαῖοι

Ἀλι[καρνασσεῖς
 Πολι[χναῖοι;
 Ἐρυ[θραῖοι
 Κλα[ζομένιοι
 15 Καί
 Πε
 Π
 Π

1208. (Ῥαγκ. 184).

5

Η	ΚΙ	ΑΙ
ΗΙ	ΚΟ	ΛΟ
Η	ΝΟ	ΤΙ Ε
	ΔΙ	ΟΞ Ε
	ΕΦ	ΕΞ Ι
ΗΙ	ΙΞ	ΙΝ ΔΙ
	ΕΡ	ΥΟΡΑ

1209. (Ῥαγκ. 185)

5
ΑΡΙ
ΝΕΑ
ΑΙΤΕ
ΠΡΙΑ
ΣΕΛΤ
ΙΦΑ

1208. (Ραγκ. 184).

	Κλαζόμενοι
††	Κολοφώνιοι
†	Νοτιεῖς
Η	Διοσεύριται
	Ἐφέσιοι
5 †	Ἰσίδνιοι
	Ἐρυθραῖοι

1209. (Ῥαγκ. 185).

Ἀριστοῖσι
 Νεάνιδι
 Ἀζήρει
 Πριαπίει
 5 Σηλυμβριανοί
 • • ιεα • •

1210. (ῥαγκ. 186^r).

(Ἀριστερόν πλευρόν τῆς ὑπ' ἀριθ. 1211).

	Π ΠΗΗΗΗ ΗΠΙ< ΧΠΗΗΗΔΔΔ ΔΠ	Ι Ι ΛΑΜΦ ΑΚΛ ΒΥΤΑΝΤΙΟΙ ΞΕΛΥΜΒΡΙΑ	
5	ΥΡ ΙΝΑΝ ΟΙ	ΘΡΑΙΚΙΟΣ ΦΟΡΟ ΔΠΗΙΙΙ	ΛΑΛΕΦΞ ΙΟΙ ΝΕΟΠΟΙ ΙΤΑ ΠΑΡΑΝΤΙΞ
10	ΗΗΙ Η Ρ	ΗΗΙ Η Ρ	.ΝΕΑΤΑ Μ...ΙΞ ΝΕΟΙ ΜΕΝΔΑΙ
15	ΔΠΗΙΙΙ Τ ΙΙ	ΔΠΗΙΙΙ Τ ΙΙ	ΞΚΑΦΞΑ ΙΟΙ ΘΥΞΞ ΙΟΙ ΒΕΡΛΑ ΙΟΙ ΞΚΙΑΘ ΙΟΙ ΠΕΠΑΡΕΘΙΟΙ
20	ΗΗΙ	ΗΗΙ	ΑΡΛΙΒ ΙΟΙ ΔΙΚΑΙΟΠΟΙ ΙΤ ΕΡΕΤΡ ΙΟΝ ΞΕΡΜΑ ΙΟΙ . . ΕΞΕΚΤΟΑΘΘ . . ΟΙ

25		...ΘΡΑΙΚΕΞ
	XX	ΘΑΣΙΟΙ
		ΜΑΡΟΝΙΤΑΙ
		ΦΕΛΕΤΙΟΙ
30		ΑΙΛΑΝΤΙΟΙ
		ΘΑΜΒΑΙΟΙ
		ΗΑΙΞΟΝΙ
		Ι'ΛΠ
	Ι	ΞΤΡΕΦΞ
35	ΧΠ	ΗΑΒΔΕΡΙΤ
	ΧΠ	ΠΟΤΕΙΔΕΑΤ
	ΔΔΠ	ΞΚΑΒΛΑΙΟΙ
	Π	ΑΣΞΕΡΙΤΑΙ
	ΗΗΗΗΗΗΗ	ΞΠΑΡΤΟΛΙΟΙ
	Η	ΞΑΝΑΙΟΙ
40		ΞΙΛΛΙΟΙ
		ΠΟΝΕΞ ΑΥΤΑΙ
		ΤΑΧ.ΣΑΜΕΝΑΙ
	Π	ΛΑΒΛΑΙΟΙ
45	ΔΔΠ	ΞΑΡΤΑΙΟΙ
	Η	ΑΜΟΡΛΙΟΙ
	ΔΠΗΙΙΙ	ΕΤΕΟΚΑΡΠΑΘΙ
		ΕΚΚΑΡΠΑΘΟΥ
	ΔΠΗΙΙΙ	ΚΑΣΙΟΙ
	ΠΗΗΗ	ΑΙΟΛΙΤΑΙ
50	Π	ΜΙΛΚΟΡΙΟΙ
	ΠΗΗΗ	ΦΑΡΒΕΛΙΟΙ
	ΠΗΙΙ	ΚΑΛΛΙΠΟΛΙΤΑ
	Π	ΧΕΔΡΟΛΙΟΙ
		Σ

1210. (Ῥαγκ. 186¹).

(Ἀριστερόν πλευρόν τῆς ὑπ' ἀριθ. 1211).

	Π	Ι :
	ΠΗΗΗΗ	Αχιψ[ακη[νοι
	ΗΠΙΚ	Βυζάντιοι
5	ΧΠΗΗΗΔΔΔ	Σηλυμβρια[νοι]
	ΔΠ	Θράκιος Φόρος
		Γαλέψιοι
	ΔΠΗΙΙ	Νεοπολίτα[ι
	ΠΗΙΙ	παρ' Ἀντισ[άραν
10	ΗΠ	Αίγυπτα[ι
	Η	Μ . . . ις
	Π	. . . νεοι
	ΔΠΗΙΙΙ	Μενδαί[οι
15		Σκαψαίοι
		Θύσσιοι
	Π	Βεργαίοι
	Π	Σκιάθιοι
		Πεπαργήθιοι
20		Ἀργίλιοι
		Δικαιοπολίτ[αι
		Ἐρετριῶν

	II	Σερμαῖοι
		Δι]εῖς ἐκ τοῦ Ἄθω
25		Ἰκι]οι
	XX	Σαμο]θράκες
		Θάσιοι
		Μαρωνίται
		Φεγέτιοι
30		Αἰγάντιοι
		Θραμβαῖοι
		Αἰσώνιοι
		. ι . πο . .
	I	Στρεψ[αῖοι
35	XΠ	Ἀβδηρίτ[αι
	XΠ	Ποτειδεάτ[αι
	ΔΔΠ	Σκαβλαῖοι
	Π	Ἀσσηρίται
	HHHHHII	Σπαρτώλιοι
40	H	Σαναῖοι
		Σίγγιοι
		Πόλεις αὐται
		ταξάμεναι
	Π	Γαλαῖοι
45	ΔΔΓ	Σαρταῖοι
	H	Ἀμόργιοι
	ΔΠIIII	Ἐτεοκαρπάθι[οι
		Ἐκ Καρπάθου
	ΔΠIIII	Κάσιοι
	ΠIIII	Αἰολίται
50	Π	Μιλήριοι
	ΠIIII	Φαρβέλιοι
	ΠIIII	Καλλιπολίτα[ι
	II	Χεδρόλιοι
	

Καὶ αἱ ἐπιγραφαὶ αὐταὶ αἱ ὑπ' ἀριθ. 1205 (Ῥαγκ. 182), 1206 (Ῥαγκ. 183¹), 1207 (Ῥαγκ. 183), 1208 (Ῥαγκ. 184), 1209 (Ῥαγκ. 185), καὶ 1210 (Ῥαγκ. 186¹) εὐρέθησαν, ἔνθα καὶ αἱ ἀνωτέρω.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν τῆς ὑπ' ἀριθ. 1206 (Ῥαγκ. 183¹) πρὸ τοῦ C εἰς τὸν λίθον φαίνεται τὸ σημεῖον τοῦτο Λ, ὅπερ εἶναι βραχίων τοῦ Α. ἢ Α, ἢ Δ· δὲν ὑπάρχει δὲ εἰς τὴν ἑκδοσιν τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν εἰς τὸ τέλος τοῦ ΔΕΝΟ εἶναι εἰς τὸν λίθον ἓν Ι, ἥτοι Ἀβυδηνοί.

Εἰς τὴν 3 γραμμὴν τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς τὸ τελικὸν Ξ εἶναι οὕτω Σ γεγραμμένον εἰς τὸν λίθον, οὕτω Ξ δὲ εἰς τὴν τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ ἑκδοσιν.

Εἰς τὴν 4 γραμμὴν τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς εἰς τὸν λίθον τὸ ἀρκτικὸν γράμμα εἶναι Λ, καὶ οὐχὶ Α, ὡς ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἔγραψε, καὶ τὸ τελικὸν τῆς αὐτῆς γραμμῆς εἶναι Ο, ὅπερ ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλειψεν, εἶναι ἐπομύνως Γρυγγεῖοι, ἀλλαχοῦ δὲ ἀπαντᾷται Γρυγγεῖς.

Εἰς τὴν 4 γραμμὴν τῆς ὑπ' ἀριθ. 1207 (Ῥαγκ. 183) ἐπιγραφῆς ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΠΔΠII ΠΟΙΙΧ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΠΔΠIIII: ΠΟΙΙΧ.

Εἰς τὴν 6 γραμμὴν γράφει ΠIIII ΤΥΡ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΠIIII ΑΣΤΥΡ.

Εἰς τὴν 7 γραμμὴν γράφει ΠIIII ΙΑΙΓ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΠIIII Π· ΑΙΑΙΠ, ἥτοι Πάλαι Περκώσιοι.

Εἰς τὴν 8 γραμμὴν γράφει ΠIIII ΝΤΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΠIIII ΛΕΝΤΙ, ἥτοι Γεντίνιοι.

Εἰς τὴν 9 γραμμὴν γράφει ΔΠII Π· ΡΚ. εἰς δὲ τὸν λίθον τὸ Ε ΠΕΡΚΟ ΔΠII φαίνεται.

Εἰς τὴν 10 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει IIII N, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι IIII ΛΡ, ἥτοι Γρυνεῖς, ἢ Γρυγγεῖς.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν τῆς ὑπ' ἀριθ. 1210 (Ῥαγκ. 186¹) ἐπιγραφῆς εἰς τὸν λίθον ἐπὶ τῶν γραμμάτων ΛΑ φαίνονται τὰ σημεῖα ταῦτα οὕτω γεγραμμένα ΠΗΗΗΗ II

ΗΠΙΚ ΛΑ

Εἰς τὴν 3 γραμμὴν εἰς τὸν λίθον εἶναι γεγραμμένον ΗΠΙΚ ΛΑΜΦ . AKL.

Εἰς τὴν 4 γραμμὴν εἰς τὸν λίθον εἶναι γεγραμμένον ΧΠΗΗΗΔΔΔ.

Εἰς τὴν 8 γραμμὴν ἐπὶ τοῦ λίθου εἶναι γεγραμμένον ΠΗIII.

Εἰς τὴν 9 γραμμὴν πρὸ τοῦ ΤΙ εἰς τὸν λίθον εἶναι τὸ σημεῖον τοῦτο / , ὅπερ εἶναι μέρος τοῦ Ξ.

Εἰς τὴν 11 γραμμὴν τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει Ν . , εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι γεγραμμένον Μ . . ΙΞ.

Εἰς τὴν 19 γραμμὴν οἱ ἀριθμοὶ III εἰς τὸν λίθον δὲν ὑπάρχουσιν.

Εἰς δὲ τὴν 26 γραμμὴν ὑπάρχουσι δύο XX, τὸ ἐν τούτων δὲν ἐσημείωσεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς.

Εἰς δὲ τὴν 52 γραμμὴν ὑπάρχουσιν οὗτοι οἱ ἀριθμοὶ ΠΗIII. τὸ ὅλον δὲ τῆς στήλης τῆς ἐπιγραφῆς εἶναι τετμημένον εἰς τρία τμήματα.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1211. (Ῥαγκ. 186).

ΕΡ \
ΠΟ \ IX
ITE -
MM
KOΞ
5

1211. (Ῥαγκ. 186).

Ἐρυ[νεῖς
Πολυχ[ναῖοι
Ἐπι τῇ(ς ἐννάτης καὶ δεκάτης Ἀρχῆς ἡ
ἐγγρα)μμ)άτευε
5 κὺς (Φόρος

1212. (Ῥαγκ. 187).

Μέτωπον.

(Ἰωνικὸς Φόρος).

Ι Ι Ο Ι
Ο Ν Ι Ο Ι
/ Ι Ο Ι
Ι Δ Ε Ν Ο Ι
5 Ε Τ Ρ Ι Ε Ξ
. Ν Χ Ε Ι Ε Ξ

1212. (Ῥαγκ. 187).

Μέτωπον.

(Ἰωνικὸς Φόρος).

. . Ι Ι Ο Ι
Μυκ[ώνιοι
. . . Ι Ο Ι
Ἀβυ]δηνοὶ
5 Ἐρ]ετρίεις
Γρυ]νγεῖς

1213. (Ῥαγκ. 188).

ΟΙ XXX
Ι Π ΑΙΛΑ
ΟΙ Π ΔΙΚΑ
5 ΟΙ ΔΠΗIII ΠΑΡΑΗΑΒΔΕΓΑ
Η ΑΙΞΟΝΙΟΙ
Ι Η ΔΙΕΞΕΚΤΟΑΘΟ
ΝΑΞΕΞ ΗΗ ΞΞΙΟΙ
Η ΘΡΑΙΚΕΞ
10 ΕΥΞ ΗΗΗ
ΑΙ ΠΟΝ
ΑΙ ΦΟΡ
ΤΑΧ

1213. (Ῥαγκ. 188).

XXX
. . οἱ Π Θάσι[οι
. . ι Π Αἰγά[ντιοι
5 . . οἱ ΔΠΗIII παρ' Ἀβδηρα
Η Αἰσώνιοι
. . ι Η Δι]εῖς ἐκ τοῦ Ἄθω
Μαδ]νασεῖς ΗΗ Θύ]σσιοι
Η Σαμο]θράκες
10 . . εὺς ΗΗΗ
. . αἱ Πόλ(εις αὐται
. . αἱ Φόρ(ον φέρειν
ταξ(άμεναι

15 ΟΡΟΣ ΔΔΠ
ΔΠΓΙΙΙΙ
Η
ΔΠΓΙΙΙΙ
ΔΠΓΙΙΙΙ

20 Ι
ΟΙ
ΧΕΞ
ΟΚΕΝΑ ΙΟ
ΤΙΟΙ ΔΓΓΓ
ΛΛ

ΠΟΣ
ΗΕ

15 Θράκης Φ)όρος ΔΔΠ
ΔΠΓΙΙΙΙ
Η
ΔΠΓΙΙΙΙ
ΔΠΓΙΙΙΙ

20
.οι
.χεις
ἀπ]ὸ Κηναίου
.τιοι ΔΓΓΓ
ΔΔ

Πό(λεις αὐται ἄς
ο(ί πολίται
ἐ(ταξαν

1214. (ῥαγκ. 189).

Μέτωπον.

ΗΗ
ΗΗΗ
ΔΠΓΙΙΙΙ ΞΥΡ
ΗΓ ΜΥ
5 ΗΗΗ ΕΦΕ
Η ΙΜ
XXX ΑΙ

1214. (δίσ).

ΥΛ
ΚΑΡΥΑΝΔ
ΚΑΡΓΑΘΟΑ
ΚΑΜΙΡΕ
5 ΚΟΙΟΙ
ΛΙ

1215. (ῥαγκ. 190).

ΕΛΙΟΥ
ΞΕΡΒΥΛΙΕΞ
ΞΚΑΒΛΑΙΟΙ
ΜΕΔΑΙΟΙ
5 Η ΚΥΘΝΙΟΙ
.Η ΚΑΡΥΞΤΙΟΙ
.ΗΗΗ RE ΙΟΙ

1214. (ῥαγκ. 189).

Μέτωπον.

ΗΗ
ΗΗΗ
ΔΠΓΙΙΙΙ Σύρι[οι
ΗΓ Μύ[νδιοι
5 ΗΗΗ Εφ[έσιοι
Η Ίμ[βριοι
XXX Αί[γινῆται

1214. (δίσ).

. . . υλ . . .
Καρυανδ[εῖς
Καρπάθου Α[ρχεσία
Καμιρεῖς
5 Κῶοι
. . . γι . . .

1215. (ῥαγκ. 190).

Φ]εγ[έτιοι
Σερβυλιεῖς
Σκαβλαῖοι
Μεδαῖοι
5 Η Κύθνιοι
.ΗΗ Καρύστιοι
.ΗΗΗ Ρεῖοι

Καὶ αὐταὶ αἱ ἐπιγραφαὶ ὑπ' ἀριθ. 1211 ῥαγκ. 186), 1212 (ῥαγκ. 187), 1213 (ῥαγκ. 188), 1214 (ῥαγκ. 189), 1214 δις, καὶ 1215 (ῥαγκ. 190) εὐρέθησαν, ἐνθα καὶ αἱ ἀνωτέρω.

Εἰς τὴν 3 γραμμὴν τῆς ὑπ' ἀριθ. 1211 (ῥαγκ. 186) ἐπιγραφῆς πρὸ τοῦ ΙΤΕ εἰς τὸν λίθον φαίνεται γραμμὴ ὀριζόντιος οὕτω ΙΤΕ—.

Εἰς τὴν τελευταίαν γραμμὴν, ἥτοι τὴν 5 πρὸ τοῦ ΚΟ εἰς τὸν λίθον φαίνεται τὸ Ξ, ὅπερ δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν ἐκδοσιν τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ. Τὰ κάτω μέρη τῆς πλακῆς, ἐνθα ἦν ἐπιγραφή, ὡς εἰκάζω ἀπὸ ἔχνη τινὰ γραμμάτων, μετὰ τὰ γράμματα ΚΟΞ τὰ λοιπὰ φαίνονται ἐξηλειμμένα ἐπίτηδες.

Εἰς τὴν 8 γραμμὴν τῆς ὑπ' ἀριθ. 1213 (ῥαγκ. 188) ἐπιγραφῆς μετὰ τὸ ΝΑΞΞΕΞ εἰς τὸν λίθον εἶναι γεγραμμένον ΗΗ, εἰς δὲ τὴν ἐκδοσιν τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ εἶναι ΠΗ.

Εἰς τὴν 21 γραμμὴν τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς πρὸ τοῦ ΕΞ εἰς τὸν λίθον φαίνεται τὸ Χ.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 1214 δις ἐπιγραφή δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν ἐκδοσιν τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ, ὡς θέλομεν εὔρη καὶ ἄλλας κατωτέρω. Τὸ κάτω μέρος τοῦ λίθου ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφή 1212 (ῥαγκ. 187) εἶναι κενόν.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1216. (ῥαγκ. 191).

XXX
5 Π
Δ
ΠΑ
ΘΑΞ
ΑΞΞΕ
ΞΚΑΒ

1217. (ῥαγκ. 193).

/
Ξ
Ο
5 ΞΠ
ΑΦ
ΠΕΠ
ΑΚΑ
ΑΙΝ
ΚΑΞΞ
10 ΠΟΛΙ
ΠΑΡΑΣ
ΥΞΞΙ
ΕΞ
Ι

1218. (ῥαγκ. 194).

ΥΧ. ΙΟΙ
ΔΕΡΙΤΑΙ
ΕΚΤΟΑΘΟ
5 .ΠΟΛΙΤ
ΟΙ...

1216. (ῥαγκ. 191).

XXX
5 Π
Δ[ικαία
πα[ρ' Ἄβδηρα
Θάσ[ιοι
Ἀσση[ρίται
Σκαβ[λαίοι

1217. (ῥαγκ. 193).

Ι
Σ
Ο
5 Σπ[αρτώλιοι
Ἀφ[υταίοι
Πεπ[αρήθιοι
Ἀκ[ανθίοι
Αἰν[ιοι
Κάσ[σιοι
10 Πολι[χναῖοι
παρὰ Σ[ιγαίου
Θ]ύσσιοι
.εἰσι
.ι

1218. (ῥαγκ. 194).

.ι
Ὀλοφ[ύξιοι
Ἀβ]δηρίται
ἐκ τοῦ Ἄθω
5 Νεο]πολίτ[αι
. . . οἱ . .

1219. (ῥαγκ. 194').

Πλάγιον τῆς ὑπ' ἀριθ. 1218.

(ῥαγκ. 194).

Δ
ΠΤ
ΔΔΔΤ
5 ΔΠΤΙΙΙ
ΗΗ
Χ
ΠΔΔΔΤ
ΤΤΤΤ
10 ΗΗΗ
ΠΤΙΙΙ
ΤΤΤΤ
Κ
ΠΥ
Ν

1220. (ῥαγκ. 195).

ΤΡΕΦΞΑΙΟΙ
ΘΑΞΙΟΙ
ΛΕΦΞΙΟΙ
ΟΠΟΛΙΤΑΙ
5 ΙΕΞΑΠΟΤΟΑΘΟ
ΙΛΑΝΤΙΟΙ
ΕΡΜΥΛΙΕΞ
ΙΚΑΙΑ
10 ΑΜΟΘΡΑΙΚΕΞ
ΙΛΛΙΟΙ
ΝΙΟΙ

1221. (ῥαγκ. 195').

ΗΗΗΗ
ΠΤΙΙΙ
5 ΔΠΤΙΙΙ ΕΡΥ
ΗΗΗ ΧΕ
ΔΠΤΙΙ ΠΥ
ΔΠΤΙΙ ΝΕ
ΗΗ Κ
ΔΔΤΤΤΤ Κ
10 ΔΔΤΤΤΤ Σ
ΙΗΗ
ΑΦ
Ξ
Τ
15 ΠΤΙΙΙ

1219. (ῥαγκ. 194').
Πλάγιον τῆς ὑπ' ἀριθ. 1218 (ῥαγκ. 194).

Δ
ΠΤΤ
ΔΔΔΤΤ
ΔΠΤΤΤΤ
5 ΗΗ
Χ
ΡΔΔΔΤΤ
ΤΤΤΤΤ Ι . . .
ΗΗΗ Η . . .
10 ΠΤΤΤΤ Πύ[ρνοι; Ν . . .
ΤΤΤΤΤ
Ι
Κ

1220. (ῥαγκ. 195).

Σ]τρε]αῖοι
Θάσιοι
Γ]αλέψιοι
 . . . οπολίται
5 Δ]ιεῖς ἀπὸ τοῦ Ἄθω
Α]ιγάντιοι
Σ]ερμουλιεῖς
Δ]ικαία
Σ]αμοθράκες
10 Σ]ίγγιοι
Λί]νιοι

1221. (ῥαγκ. 195').

ΗΗΗΗ
ΠΤΤΤΤ
ΔΠΤΤΤΤ Ἐρυ]θραῖοι
5 ΗΗΗ Χε[ρρόνη]σιοι
ΔΠΤΤΤ Πυ]γελεῖς
ΔΠΤΤΤ Νε[άπο]λις
ΗΗ Κ . . .
10 ΔΔΤΤΤΤΤ Κ . . .
ΔΔΤΤΤΤΤ Σ . . .
ΙΗΗ
Ἀφ]υταῖοι
Σι]γιεῖς
Τ[ενέ]διοι
15 ΠΤΤΤΤΤ

1222. (ῥαγκ. 196).

Ε
ΑΛ
ΡΙΑΠ
ΡΤΑΚ
5 ΡΟΚΟΝΝ
ΛΟΠΕΚΟΝ
ΜΒΡΙΟΙ
ΛΑΙΟΞΙΟΙ
ΑΡΙΑΝΟΙ
10 ΥΡΙΟΙ
ΛΙΜΝΑΙΟΙ
ΕΞΤΙΟΙ
ΥΕΞΞΙΟΙ

1222. (ῥαγκ. 196).

Π]ε[ρ]κώτη
Π]ά[λ]αι Περκώσιοι
Π]ρια[π]εῖς
5 Ἀ]ρτακη[νο]ί
Π]ροκονν[ή]σιοι
Ἀ]λοπεκον[νή]σιοι
Ἰ]μβριοι
Ἐ]λαιούσιοι
Π]αριανοί
10 Σ]ύριοι
Λιμναῖοι
Σ]ήστιοι
Μυ]ήσιοι

1223. (ῥαγκ. 196').

ΑΡΙ
ΑΡΙΞ
ΔΑΡΔ
ΞΙΛΕ
5 ΠΑΛΑΙ
ΔΑΥΝΙ
ΔΙΔΥΜ
ΛΑΜΦΞ
ΚΑΛΧ
ΛΑΜΠ
10 ΚΥΙ
ΠΡ
Χ
Ε
ΔΠΤΤΤΤΤ
ΧΠΠΤΤΤΤΤ
Π
Ξ
ΕΠ
ΗΗΗ
20 ΠΗ

1223. (ῥαγκ. 196').

. αρι . . .
Ἀρι]σθαῖοι
Δαρδ[αν]εῖς
Σιγ[ι]εῖς
5 Πά[λ]αι [Περκώ]σιοι
Δαυνιοτε[ι]χίται
Διδυμ[ο]τε[ι]χίται
Λαμψ[α]κηνοί
Καλχ[η]δόνιοι
10 Λαμπ[ω]νειεῖς
Κυζ[ι]κηνοί
Πρ[ι]απεῖς
Χε[ρ]ρόνησ[ι]ται
Ἐ[ρ]υθραῖοι
15 ΔΠΤΤΤΤΤ
ΧΠΠΤΤΤΤΤ
Π Σ . . .
'Επ(ι τῆς Ἀρχῆς τῆς πρώτης καὶ
εἰκοστῆς ἡ Τεῦκρος ἐγγραμμάτ[ε]υε
ΗΗΗ
20 ΠΗ

Καὶ αὐταὶ αἱ ἐπιγραφαὶ ὑπ' ἀριθ. 1216 (Ῥαγκ. 191), 1217 (Ῥαγκ. 193), 1218 (Ῥαγκ. 194), 1219 (Ῥαγκ. 194¹) 1220 (Ῥαγκ. 195) καὶ 1221 (Ῥαγκ. 195¹) εὐρέθησαν, ἔνθα καὶ αἱ ἀνωτέρω.

Εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1216 (Ῥαγκ. 191) ἐπιγραφὴν οἱ ἀριθμοὶ XXX εἰς τὸν λίθον εἶναι καταντικρὺ τοῦ ΘΑΣΙΟΙ, εἰς δὲ τὴν ἔκδοσιν τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ κατὰ λάθος ἐτέθησαν πρὸ τοῦ ΠΑΡΗΑΒΔΕΡΑ· πρὸ δὲ τοῦ ΘΑΣΙΟΙ ἔθετε τὸν ἀριθμὸν Π, ὅστις εἶναι πρὸ τῆς κατωτέρας γραμμῆς, ἥτοι τοῦ ΑΞΞΕ.

Εἰς τὴν 5 γραμμὴν τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς πρὸ τοῦ ΞΚΑΒ εἰς τὸν λίθον εἶναι ἀριθμὸς Π οὕτω γεγραμμένος Π ΞΚΑΒ, εἰς δὲ τὴν ἔκδοσιν τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ εἶναι ἄνευ τοῦ ἀριθμοῦ τούτου ΞΚΑΒ μόνον γεγραμμένον.

Εἰς τὴν 9 γραμμὴν τῆς ὑπ' ἀριθ. 1221 (Ῥαγκ. 195¹) ἐπιγραφῆς εἰς τὸν λίθον μετὰ τοὺς ἀριθμοὺς ΔΔΗΗΗ φαίνεται ἓν Κ, ὅπερ δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ.

Ὁμοίως εἰς τὴν 3 γραμμὴν εἰς τὰς ἀναπληρώσεις του πρὸ τῶν ἀριθ. ΔΠΗΗΗ παρῆλειψε τὸ Ἐρ[υθραῖοι.

Ὁμοίως εἰς τὴν ἐπομένην γραμμὴν (τὴν 10) μετὰ τοὺς ἀριθμοὺς ΔΔΗΗΗ εἰς τὸν λίθον φαίνεται ἓν Σ.

Εἰς τὴν 10 γραμμὴν τῆς ὑπ' ἀριθ. 1222 (Ῥαγκ. 196) ἐπιγραφῆς εἰς τὸν λίθον φαίνεται τὸ Ι ΥΡΙΟΙ, ἥτοι Σύριοι, εἰς δὲ τὴν ἔκδοσιν τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ εἶναι ΥΡΥΟΙ.

Ὁμοίως εἰς τὴν 11 γραμμὴν τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς εἰς τὸν λίθον εἶναι γεγραμμένον ΙΜΝΑΙΟΙ, εἰς δὲ τὴν ἔκδοσιν τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ εἶναι ΙΜΝΟΙΟΙ.

Καὶ εἰς τὴν τελευταίαν γραμμὴν τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς εἰς τὸ ὄνομα ΥΕΞΞΙΟΙ τὸ δεύτερον Ξ εἰς τὸν λίθον φαίνεται.

Εἰς τὴν 7 γραμμὴν τῆς ὑπ' ἀριθ. 1223 (Ῥαγκ. 196¹) εἰς τὸν λίθον φαίνονται οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι ΔΙΙΙ, εἰς δὲ τὴν ἔκδοσιν τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ εἶναι ἕτεροι, ἥτοι οὗτοι ΗΗΗ. Κ. Σ. Πιττάκης.

1224. (Ῥαγκ. 197).

	Α Ι		
	ΚΕΞ	ΠΙΙΙ	ΛΛ
	ΙΙ	ΠΗ	ΛΙΝΔΙ
	ΑΙ	ΔΔΗΗΗ	ΧΑΛΚΕ
5		ΔΠΗΗΗ	ΚΑΡΠ
	ΡΑΒΔ	Π	ΚΕΔ
	Ξ.Ν	Π	ΙΑ
		ΗΠ	

1224. (Ῥαγκ. 197).

	· · αι		
	[Σαμοθρᾶ]ες	ΠΙΙΙ	Ἰηλ[ύσιοι
	· · ιι	ΠΗ	Λίνδι[οι
	· · αι	ΔΔΗΗΗ	Χαλκη[δόνιοι
5		ΔΠΗΗΗ	Καρπ[άθιοι
	Δικαία παρ' Ἀδ[ηρα	Π	Κεδ[ριάται
	· · · σιν	Π	Ιά[ται
		ΗΠ	

1225. (Ῥαγκ. 198).

	ΝΑΙ	
	ΑΦΥΤΑΙ	
	ΙΙΙ ΜΕΚΥΒΕΡΙΟ	
	ΟΛΥΝΘΙΟΙ	
5	ΗΗΗ ΞΚΑΒΛΑΙΟΙ	Δ
	ΔΔ ΗΑΞΞΕΡΙΤΑ	Δ
	ΔΙΚΑΙΑ: ΕΡΕΤΡΙ	Δ
	ΤΟΡΟΝΑΙΟΙ	Π
	ΑΚΑΝΘΙΟΙ	
10	ΑΡΛΙΛΙΟΙ	
	ΞΚΙΟΝΑΙΟΙ	
	ΘΡΑΜΒΑΙΟΙ	
	ΦΕΛΕΤΙΟΙ	
	ΑΙΝΕΑΤΑΙ	
15	ΕΞΤΕΞΔΙ	
	ΗΗΗ ΧΑΛ	
	ΗΗΗΗΠΙC ΑΒΥ	

1225. (Ῥαγκ. 198).

	· · ναῖ[οι	
	Ἀφυταῖ[οι	
	ΙΙΙ Μηκυ[έριοι	
	Ὀλύνθιοι	
5	ΗΗΗ Σκαβλαῖοι	Δ
	ΔΔ Ἀσσηρίτα[ι	Δ
	Δικαία: Ἐρετρι[ῶν	Δ
	Τορωναῖοι	Π
	Ἀκάνθιοι	
10	Η Ἀργύλιοι	
	ΠΗ Σκιωναῖοι	
	ΔΠΗΗΗ Θραμβαῖοι	
	ΔΠΗΗΗ Φεγέτιοι	
	ΗΗΗ Αἰνεάται	
15	Ἐπὶ τῆς Ἀρχ[ῆς τῆς δ(ευτέρας καὶ	
	εἰκοστῆς ἢ Τεῦκρος ἐγραμμάτευε	
	ΗΗΗ Χαλ[χηδόνιοι	
	ΗΗΗΗΠΙC Ἀδυ[δηνοὶ	

20 ΠΗ
H
HHH
ΠΗΙΙΙ
ΗΙΙΙ

ΠΟΤ
ΑΡΛ
ΑΚΑ
ΞΤΑ

20 ΠΗ
H
HHH
ΠΗΙΙΙ
ΗΙΙΙ

Ποτ[ειδε]ζεται
Αργ[ί]λοι
Ακ[ά]νθιοι
Στα[γει]ρίται

1226. (Ραγκ. 199).

Π ΤΕΛΜΕΣΞ
Χ ΛΥΚΙΟΙ:ΚΑΙΞΥΝ
Τ

ΕΞΕΙ ΤΕΥΚ

5 Χ ΑΙΝΙΟΙ
ΡΔΠΗΙΙΙ ΜΕΚΥΠ
ΟΥΞΞΙ
ΗΙΙΙ ΝΕΑΠΟ
ΙΙΙΙ ΟΡΑ
10 Χ

1226. (Ραγκ. 199).

Π Τελμέσσ[ιοι]
Χ Λύκιοι: και Συν[διε]ίς
Τ

Ἐπὶ τῆς Ἀρχῆς τῆς δευτέρας καὶ
εἰκοσ)τῆς ἡ Τεῦκ(ρος ἐγραμμάτευσ

5 Χ Αἴνιοι
ΡΔΠΗΙΙΙ Μηκυπ[ερνα]ίοι
Θύσσι[οι]
ΗΙΙΙ Νεαπο[λί]ται
ΙΙΙΙ Θρα[μβά]ιοι
10 Χ

1227. (Ραγκ. 200).

ΟΛΙΧΝΑ ΙΟΙ
ΙΔΟΣΙΟΙ:ΒΟΥΘ
ΠΤΕΛΕΟΣΙΟΙ
5 Ξ Ι Λ Α Ι Ο Ι
Π Α Ρ Π Α Ρ Ι Ι
ΗΙΙΙ Ξ Κ Α Φ Ξ Α Ι C
ΠΗΙΙΙ Ξ Ε Ρ Μ Ε Ξ
ΔΠ Ι Κ Ι Ο Ι
10 ΔΤΗΙΙΙ Ξ Ι Λ Ε Ι C
ΠΗΗ Η Α Ρ Π Α
Π Ε Π Α

1227. (Ραγκ. 200).

. . . λο . . .
Π]ολιχναῖοι
Ἰδούσιοι: Βουθ[ί]εις
Πτελεούσιοι
5 Σιγαῖοι
Παρπαρι[ανοί]
ΗΙΙΙ Σκαψαῖοι
ΠΗΙΙΙ Σερμεῖς
ΔΠ Ἰκίοι
10 ΔΤΗΙΙΙ Σιγεί[εις]
ΠΗΗ Ἀρπα[γ]ιανοί
Πεπα[ρ]ήθιοι

1228. (Ραγκ. 201).

Ξ
ΙΙΕΞΙ
ΞΤΡΕΦΞ
ΛΑΙΕΦΞ
5 ΝΕΟΠΟΛ
ΗΙΙ ΑΙΛΑΝΤ
ΜΑΡΟΝΙ
ΛΠΗΙΙΙ ΞΑΝΑΙΟ
ΗΗ ΒΟΤΤΙ
10 ΗΗΗ ΠΕΠΑ
ΗΗ Λ
Η

1228. (Ραγκ. 201).

. . . ς . . .
Δ]ιείς [ἀπὸ τοῦ Ἄθω
5 Στρεψ[αῖοι]
Γαλήψ[ιοι]
Νεοπολ[ί]ται
ΗΙΙ Αἰ]γάντ[ιοι]
Μαρωνί[ται]
ΗΠΗΙΙΙ Σαναῖοι
ΗΗ Βοττι[αῖοι]
10 ΗΗΗ Πεπα[ρ]ήθιοι
ΗΗ Γ
Η

Καὶ αὗται αἱ ἐπιγραφαὶ αἱ ὑπ' ἀριθ. 1224 (Ραγκ. 197), 1225 (Ραγκ. 198), 1226 (Ραγκ. 199), 1227 (Ραγκ. 200) καὶ 1228 (Ραγκ. 201) εὐρέθησαν, ἔνθα καὶ αἱ ἀνωτέρω.

Βίς τὴν 8 γραμμὴν τῆς ὑπ' ἀριθ. 1225 (Ραγκ. 198) ἐπιγραφῆς πρὸ τοῦ Τορωναῖοι εἰς τὴν πλάκα εἶναι οὕτω γεγραμμένον ΠΗΗ ΤΟΡΟΝΑΙΟΙ, εἰς δὲ τὴν τοῦ Κ. Ραγκαβῆ ἔκδοσιν οἱ ἀριθμοὶ εἶναι οὔτοι ΗΗΗ.

Εἰς τὴν 19 γραμμὴν τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς εἰς τὴν πλάκα φαίνεται ὁ ἀριθμὸς Η ΑΡΛ . . . , εἰς δὲ τὴν τοῦ Κ. Ῥαγκ. ἔκδοσιν εἶναι ὁ ἀριθμὸς Π.

Εἰς τὴν 21 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει οὕτω Π-ΙΙΙΙ ΣΠΑ, εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνονται οὗτοι οἱ ἀριθμοὶ Π-ΙΙΙΙ ΣΤΑ.

Εἰς τὴν 22 γραμμὴν εἰς τὸν λίθον εἶναι οὗτοι οἱ ἀριθμοὶ Π-ΙΙΙΙ, εἰς δὲ τὴν τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ ἔκδοσιν οὗτοι Π-Ι.

Εἰς τὴν 3 γραμμὴν τῆς ὑπ' ἀριθ. 1227 (Ῥαγκ. 200) ἐπιγραφῆς, εἰς τὸν λίθον μετὰ τὸ ΙΔΟΞΙΟΙ : εἶναι δύο στιγμαί, αἱ δὲν ὑπάρχουσιν εἰς τὴν τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ ἔκδοσιν.

Εἰς τὴν 4 γραμμὴν τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς εἰς τὸ Πτελεόσιοι τὸ ΣΙ φαίνεται εἰς τὸν λίθον, οὐχὶ δὲ εἰς τὴν τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ ἔκδοσιν.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1229. (Ῥαγκ. 202).

		ΞΙΟ		ΝΕΥΞ	
		'ΙΟΣ ΑΙΣΧΡΟΝ ΜΑΡΑΘΟΝΙΟΣ ΦΙΛΟΤΑΔΕΣ ΠΑΛΛΕΙ		HE ΛΛΕΞΠΟΝ	
		ΘΡΑΙΚΙΟΣ			
5	Ι	ΔΔΠ	ΙΚΙΟΙ	ΠΠΔΔΠ	ΚΑΛΧ
	Ι	ΠΗΗΗ	ΜΕΝΔΑΙΟΙ	ΔΠ-ΙΙΙΙ	ΚΙΑΝ
	ΙΕΧΣΙΚΑΡΟ	ΗΗΗ	ΜΑΡΟΝΙΤΑΙ	ΗΗΗ	ΠΡΟ
	ΟΙ	ΔΠ-ΙΙΙΙ	ΣΚΙΑΘΙΟΙ	ΠΗΗΗΠΠ-Π-Π-Π	ΚΥΤ
	ΙΕΧΣΕΡΟΔΟΥ	ΗΗΗ	ΑΦΥΤΑΙΟΙ	ΔΔΔΠ-Π-Π	ΑΡΤ
10	ΕΛΛΙΝΔΟ	XXX	ΘΑΣΙΟΙ	ΔΠ-ΙΙΙΙ	ΞΙΑ
	ΙΟΙ	ΗΗΗ	ΠΕΠΑΡΕΘΙΟΙ	ΗΗΠΔΔΔΠ	ΤΕΝΕ
	ΙΟΙ	Π	ΝΕΟΠΟΛΙΤΑΙ ΜΕΝΔΑΙΟΙ	ΧΔΔΔΔΠ	ΛΑΜ
	ΙΟΙ	ΠΗΗΗΗ	ΣΚΙΩΝΑΙΟΙ	Π	ΕΡΥ
		Η	ΘΥΣΣΙΟΙ	ΔΠ-Π-Π	ΚΑΛ
15	ΑΤΑΙ	ΗΗ	ΣΑΜΟΘΡΑΙΚΕΣ	ΔΔΠ-Π-Π	ΛΑΜ
	ΤΑΙΑΠΟΚΑΡΙΑΣ	ΧΗΗ	ΤΟΡΟΝΑΙΟΙ	ΠΠ-Π-Π	ΑΡΥ
	ΚΟΙ	ΔΠ-ΙΙΙΙ	ΣΤΑΛΙΡΙΤΑΙ	ΧΧΠΠΔΠ-Π-Π	ΒΥ
	ΕΞΕΡΥΘΡΑΙΟΝ	ΗΗΗ	ΑΚΑΝΘΙΟΙ	ΠΗΗΗΗ	ΣΕ
	ΞΙΟΙΕΡΥΘΡΑΙΟΝ	ΔΠ-ΙΙΙΙ	ΑΙΝΕΙΑΤΑΙ	Χ	ΤΕ
20	ΟΙΕΡΥΘΡΑΙΟΝ	Η	ΔΙΕΣΕΧΣΑΘΟ	ΗΗΠΔΠ-Π-Π	ΔΑΥ
	ΙΟΙΕΡΥΘΡΑΙΟΝ	ΔΔΔΠ-Π-Π	ΟΛΟΦΥΣΙΟΙΕΧΣΑΘΟ	ΔΠ-ΙΙΙΙ	ΔΙΔ
	ΙΕΡΥΘΡΑΙΟΝ	Χ	ΑΒΕΡΙΤΑΙ	Π-Π	ΔΑΣ
	Ι	ΔΠ-ΙΙΙΙ	ΑΡΛΙΛΙΟΙ	ΔΔΔΠ	ΠΑΙ
	Ξ	ΔΠ-Π-Π	ΟΡΑΜΒΑΙΟΙ	Π-Π-Π	ΠΑΛ
25		Π-Π-Π	ΑΙΛΑΝΤΙΟΙ	ΔΠ-Π-Π	ΠΕΙ
		ΔΠ-ΙΙΙΙ	ΞΑΝΑΙΟΙ	Π-Π-Π	ΑΙ
				ΔΠ-Π-Π	ΠΑ
				Π	ΗΑ

1229. (Ῥαγκ. 202).

Ἐπὶ τῆς Ἀρχῆς τῆς τρίτης καὶ εἰκοστῆς ἡ Διονύσιο(ς) (Ἀζή)νεὺς ἐγραμμάτευε σιος Αἰσχροῦ Μαραθῶνιος Φιλοτάδης Παλλή)νεὺς

Θράκιος (Φόρος)

Ἑλλησπόντιος (Φόρος)

5	ΔΔΠ	Ἰκιοί	ΠΠΔΔΠ	Καλ[χηδόνιοι
	Οἰναῖοι	ΠΗΗΗΗ	Μενδαῖοι	ΔΠ-ΙΙΙΙ	Κιαν[οί
	ἐξ Ἰκάρο[υ	ΗΗΗ	Μαρωνίται	ΗΗΗ	Προ[κοννήσιοι
οι	ΔΠ-ΙΙΙΙ	Σκιάθιοι	ΠΗΗΗΠΠ-Π-Π-Π	Κυζ[ηκιοί
	Ἰαλύσιοι] ἐκ Ρόδου	ΗΗΗ	Ἀφυταῖοι	ΔΔΔΠ-Π-Π	Ἀρτ[ακηνοί
10	Ρόδιοι] ἐκ Λίνδου	XXX	Θάσιοι	ΔΠ-ΙΙΙ	Σιγίειες
ριοι	ΗΗΗ	Πεπαρήθιοι	ΗΗΠΔΔΔΠ	Τενέδιοι
ιοι	Π	Νεοπολίται Μενδαῖοι	ΧΔΔΔΔΠ	Λαμ[ψακηνοί
ιοι	ΠΗΗΗΗ	Σκιωναῖοι	Π	Ἐρυθραῖοι
ιοι	Η	Θύσσιοι	ΔΠ-Π-Π	Καλ[ύδνιοι
		ΗΗ	Σαμοθράκες	ΔΔΠ-Π-Π	Λαμ[πωνεῖες
15	Ἰ]ᾶται	ΧΗΗ	Τορωναῖοι	ΠΠ-Π-Π	Γρυ[νεῖες
	Θρανῆ]ται ἀπὸ Καρίας	ΔΠ-ΙΙΙ	Σταγίριται	ΧΧΠΠΔΠ-Π-Π	Βυζ[άντιοι

• • • κοι	ΗΗΗ	Ἀκάνθιοι	ΠΗΗΗΗ	Ση[λυμβριανοί
ἐξ Ἐρυθραίων	ΔΠΤΙΙΙ	Δινειάται	Χ	Τε[νέδιοι
Ἐλαιούσιοι Ἐρυθραίων	Η	Διεῖς ἐξ Ἄθο[υ	ΗΗΠΔΠΤΙΙΙ	Δαυ[νιοτεχίται
20 • • οι Ἐρυθραίων	ΔΔΔΤΤΙΙ	Ὀλοφύξιοι ἐξ Ἄθο[υ	ΔΠΤΙΙΙ	Διδ[υμοτεχίται
• • οι Ἐρυθραίων	Χ	Ἀβδερίται	ΠΤΤΙ	Δασ[χύλιον
• • ι Ἐρυθραίων	ΔΠΤΙΙΙ	Ἀργίλιοι	ΔΔΔΠ	Παι[σηνοί
• • ι	ΔΠΤΤΤΙ	Θραμβαῖοι	ΠΤΤΤΙ	Πάλλ[αι Περκώσιοι
25 ς	ΠΤΤΤΙ	Αἰγάντιοι	ΔΠΤΙΙΙ	Περ[κώσιοι
υνο	ΔΠΤΙΙΙ	Σαναῖοι	ΔΤΙΙΙ	Ἀζ[εῖς
νο[ι			ΔΠΤΙΙΙ	Πα[ρπαριανοί
			Π	Ἀ[λικάρνασιοι

Τὴν ὑπ' ἀριθ. 1229 (Ῥογκ. 202) ἐπιγραφὴν ἥδρον τὸ 1836 Σεπτεμβρίου 10 ἐντειχισμένην εἰς τὸν Προμαχῶνα, ὅτε κατέστρεψα αὐτὸν, ὃς ἐκάλυπτεν αὐτὰ τὰ Προπύλαια, ἐσχημάτιζε δὲ μέρος τοῦ αὐλακος, ὅστις ὑπὸ τὸν Προμαχῶνα τοῦτον ἦτο κατασκευασμένος διὰ νὰ διοχετεύῃ τὰ περισσεύοντα ὕδατα, τὰ ἐκ τῶν ὑετῶν, ἐκτὸς τῆς Ἀκροπόλεως· ἡ ἐπὶ τῆς πλακῆς ταύτης προσκολλημένη καὶ ἀπολιθωμένη σχεδὸν ἄσβεστος δεικνύει τὴν κατὰ τοὺς μεταγενεστέρους χρόνους χρῆσιν αὐτῆς.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν μεταξὺ τοῦ Ο • • • καὶ ΝΕΥΞ ἐλλείπουσι 4 γράμματα, ὅθεν ἀνεπλήρωσα εἰς [ς Ἀζ]ηνεύς.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν γράφει ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ΔΑΙΝΕΡ καὶ ἀναπληροῖ εἰς Φαλληρεὺς μετὰ δύο ΛΛ, ἡμεῖς δὲ εἰς τὸν λίθον ἀναγινώσκομεν ΠΑΙΝΕΝ[εὺς].

Εἰς τὴν 4 γραμμὴν πρὸ τοῦ ΙΚΙΟΙ εἰς τὸν λίθον ὑπῆρχε καὶ ἑτέρα γραμμὴ, ἥτις εἶναι ἐξηλειμμένη ἐπιτηδὲς κατὰ τοὺς ἀρχαίους αὐτοὺς χρόνους, ἴσως ἀπ' αὐτὸν τὸν ἴδιον ἐγχαράκτην τῶν γραμμάτων.

Εἰς τὴν 16 γραμμὴν τῆς 1 στήλης ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΤΑΙΑΙ ΚΛΑΣ καὶ ἀναπληροῖ εἰς • • • ται Αι • • • ας, εἰς δὲ τὸν λίθον ἀναγινώσκομεν • • • ΤΑΙ ΑΠΟ ΚΑΡΙΑΣ, ἥτοι Θρακιῆται ἀπὸ Καρίας.

Εἰς τὴν 17 γραμμὴν τῆς αὐτῆς στήλης ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΟΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνεται ΝΟΙ.

Εἰς τὴν 22 γραμμὴν τῆς αὐτῆς στήλης ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΙΕΡΟΝ • Υ, εἰς δὲ τὸν λίθον ἀναγινώσκεται ΙΕΡΥΘΡΑΙΟΝ.

Εἰς τὴν 24 γραμμὴν τῆς αὐτῆς στήλης ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΙΟ; εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνεται ΔΥΜΟ, ἥτοι Διδυμοτεχίται.

Ὁμοίως τὴν τελευταίαν γραμμὴν τῆς αὐτῆς στήλης ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΙΟ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΛΝΟ

Εἰς τὴν 24 γραμμὴν τῆς 2 στήλης ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει τοὺς ἀριθμοὺς ΠΤΤΤΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι ΠΤΤΤΙ.

Εἰς τὴν 17 γραμμὴν τῆς 3 στήλης ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΔΙΚΑΙΑΤΑΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον ἀναγινώσκουμεν ΑΙΝΕΙΑΤΑΙ.

Εἰς τὴν 5 γραμμὴν τῆς 4 στήλης ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΔΠΤΙΙΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον βλέπομεν τούτους τοὺς ἀριθμοὺς ΔΠΤΤΙΙΙ.

Ὁμοίως εἰς τὴν 6 γραμμὴν τῆς 5 στήλης πρὸ τοῦ ΠΡΟ εἰς τὸν λίθον φαίνεται τὸ σημεῖον τοῦτο Λ, ἥτοι ὁ δεξιὸς βραχίον τοῦ Α, Δ, ἢ Λ.

Εἰς τὴν 9 γραμμὴν τῆς αὐτῆς στήλης ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΞΙΑ, εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνεται τὸ Λ ΞΕΙΑ.

Εἰς τὴν 13 γραμμὴν τῆς αὐτῆς στήλης ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΕΝΙ καὶ ἀναπληροῖ εἰς Ἐλαιούσιοι, εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνεται ΚΑΝ, εἶναι ἐπομένως Καλ[ύνδιοι, ἢ Καλ[ύνδιοι, ἢ Καλ[λιπολίται.

Εἰς τὴν 16 γραμμὴν τῆς αὐτῆς στήλης ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΧΧΠΔΠΤΤ ΕΥ, εἰς δὲ τὸν λίθον βλέπομεν οὕτω ΧΧΠΔΠΤΤΙ ΒΥ, ἥτοι Βυζάντιοι.

Εἰς τὴν 18 γραμμὴν τῆς αὐτῆς στήλης ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΘΕ καὶ εἰς τὰς ἀναπληρώσεις του ἀφίνει Θε • • •, εἰς δὲ τὸν λίθον ἀναγινώσκεται ΤΕ, εἶναι ἐπομένως Τενέδιοι. Κ. Σ. Πι τ τ ά κ η ς.

1230. (ῥαγκ. 203).

(Πλάγιον μέρος).

5
 ΔΔΔΔΓ ΙΙΙΙ ΠΕΡΛΑ
 ΟΙΙ ΔΔΔ ΣΥΑ.Λ
 ΠΗ ΛΑΙΑΜΥΝΑ
 ΔΔΔΓΓΓΙΙ Κ ΚΕΔ.ΑΤΑ
 ΙΙΙΙ ΕΡΛΝ
 Γ Σ Π

1231. (ῥαγκ. 204).

Πλάγιον τῆς πλακός.

Ν Α Ι Ε Υ
 Ν Α Ι Ο Ι
 Ι

1232. (ῥαγκ. 205).

Πλάγιον τῆς πλακός.

Α Τ Ε Υ
 Χ Ι Τ Α Ι
 Ο Ι Η
 Ο Ι

1233. (ῥαγκ. 206).

Πλάγιον τῆς πλακός.

5
 ΙΙΙΙ ΚΑΛ
 ΙΙΙΙ ΒΑΡΛΥΛ
 ΙΙΙΙ ΛΕΦΣ. ΜΑΝΔΕ
 ΓΙΙ ΝΑΧΣ. ΑΠΑΡΑΜ
 ΣΥΑΝΛΕΛΕΣ
 ΑΡΛΙ. ΣΟΞ
 ΓΙΙΙΙ ΚΟΔΑΠΕΞ
 ΓΓΙΙΙΙ ΠΑΡΛΑΣΕΞ

ΗΕΙΞΤΡΟΜ

10
 ΔΙΚΑΙΑ
 ΤΟΡ.
 ΗΗΗ ΑΚΑ
 Π Λ
 Η Η
 15 ΗΗ

1234. (ῥαγκ. 207).

5
 Ι ΗΗ
 Ι Π
 Π Α/
 Ο ΠΓΓΓΙΙ ΚΑ
 ΔΠΓΙΙΙΙ ΛΕ

1230. (ῥαγκ. 203).

(Πλάγιον μέρος).

5
 ΔΔΔΔΓ ΙΙΙ Περγα[σει
 . . οι ΔΔΔ Συαγ[γελεῖς
 ΠΗ Λαιάμυνα
 ΔΔΔΓΓΓΙΙ Κεδ[ρι]άται
 ΙΙΙΙ Κ. . .
 Ερινεῖς
 . . -ς

1231. (ῥαγκ. 204).

Πλάγιον τῆς πλακός.

(Ἐπὶ τῆς τετάρτης καὶ εἰκοστῆς Ἀρχῆς
 ἡ Στρόμβιχος Ἀλαιοῦς ἐγραμμάτευε
 Πιτα]ναῖοι
 . . . ι

1232. (ῥαγκ. 205).

Πλάγιον τῆς πλακός.

ἡ Στρόμβιχος Ἀλαιοῦς ἐγραμμάτευε
 ἔρυμα]χίται
 . . . οι Η
 . . . οι

1233. (ῥαγκ. 206).

Πλάγιον τῆς πλακός.

5
 ΙΙΙΙ Καλ[υndeῖς]
 ΙΙΙΙ Βαργυλ[ιεῖς]
 ΙΙΙΙ Αηψ[η]μανδεῖς
 ΓΙΙ Ναξία παρὰ Μ[ύλασσα]
 Συαγγελεῖς
 Αρλι[σ]σός
 ΓΙΙΙΙ Κοδαπεῖς
 ΓΓΙΙΙΙ Παργασεῖς

Ἐπὶ τῆς τετάρτης καὶ εἰκοστῆς Ἀρχῆς
 ἡ Στρόμβιχος Ἀλαιοῦς ἐγραμμάτευε

10
 Δικαία
 Τορ[ωναῖοι]
 ΗΗΗ Ακά[νθιοι]
 Π Γ . . .
 Η
 15 ΗΗ

1234. (ῥαγκ. 207).

5
 . . . ΗΗ
 . . . Π
 Π Α γ . .
 . . ο ΠΓΓΓΙΙ ΚΑ . . .
 ΠΔΓΙΙΙΙ Λε . . .

1236. (Ῥαγλ. 209).

11 ΣΚΑΦΣ
ΣΕΡΜΑ
ΝΕΟΠΟΛ
ΑΡΤΟ

(1236. Ραγκ. 209).

|| Σκαψ[αῖοι
Σερμα[ῖοι
Νεοπολ[ίται
Σπ]αρω[λίοι

1237. (Ῥαγλ. 210).

5
 10
 15

Α
 ΦΟΚΙ
 ΚΟΙΟΙ
 ΒΑΡΛΥ
 ΣΑΜΟΘΡΑΙ
 ΑΣΞΕΡΙΤΑΙ
 ΙΚΑΙΑΠΑΡΑΒΔ ΔΔΓΓΗ
 ΕΞ ΔΗΗΗ
 ΠΗΗ ΠΔΔΔΔ
 ΡΥΜΑΧΙΤΑΙ ΙΙΙΙ
 ΙΑΝΤΙΟΙ Δ ΔΓΗ
 ΔΔΔΗΗΗ
 Δ ΙΙΙΙ
 Α
 ΒΥ
 ΒΥ
 ΧΑ
 ΝΕΟ
 ΙΑ

1237. (Ῥαγκ. 210).

	1α		
	Φωκ[αιεῖς		
	† Κῶοι		
	Βαργυλ[ιεῖς		
5	Σαμοθρᾶ[χες		
	Ἀσσηρίται		
	Δ]ικαία παρ' Ἄβ[δν.ρα	Δ Δ Π †	
	. . .]εῖς	Δ † † †	
		Π Η Ι	Π Δ Δ Δ Δ Δ
10	Ἐ]ρυμαχίται		
	Αἰγ]άντιοι	Δ	Δ Δ Π † Ι
			Ι
			Σ
			Α
15		Δ Δ Δ † †	Βυ[ζάντιοι
		Δ	
			Βυ[
			Χα[
			Νεο[πολίται
			Λα[

1238. (Ῥαγκ. 211).

ΕΞΕ
ΔΓΗΙΙΙ
ΔΔ
Η
ΗΗΗ
ΔΓΗΙΙΙ
ΧΓΗΔΔ
ΓΗΗΔΓΗΙΙ
Γ
ΗΗΗΗ
Η
ΑΔ
ΠΕΡΙΔ
ΠΑΡΑ
ΗΤΕ
ΠΕ
Α

Ι
ΗΥΡ
ΥΔΙ
ΛΑΡ
ΔΑΜΝΙΟΤ
ΠΑΡ
ΝΑΧ
ΚΑΡ
ΚΕΙ
ΞΕΡ
ΞΑΜ

5
ΟΙ
ΝΙΟΙ
ΙΑΝΟΙ
Ο
CΙ

10
15

1238. (Ῥαγκ. 211).

	• • εσε • •	
	ΔΡΗΙΙΙ	ιι
	ΔΔ	Υρο[εῖς
	Η	• • υδ • •
5	ΗΗΗ	Γαρ[γαρεῖς
	ΔΡΗΙΙΙ	Δαμνιοτ[ειχίται
	ΧΡΗΔΔ	Παρ[παριῶται
	ΡΗΡΔΡΗΙΙ	Νάξ[ιοι
	• • οι	Καρ[πάθιοι
	• • νιοι	Κει[ράμιοι
10	• • ιχνοί	Σερ[μιλιεῖς
	• • ι	Σαμ[οθράκες
	• • ο	Περ[ίνθιοι
	• • πι	Παργ[υλιεῖς
15		• • ητε •
		Πριαπ[εῖς
		• • α • •

1239. (Ῥαγκ. 212).

I
 NIO
 IOI
 IOI
 5 AIOI

XXII

1239. (Ῥαγκ. 212).

5

• • • 1
• • • 101
• • • 101
• • • 101
• • • 101
• • • 101

XXII

I: E Λ Ρ Α
 ΔΔΗΗΙΙ ΣΤΟΛΙ
 ΗΗΙΙ ΗΕΔΡΟΙ
 10 ΡΕΝΑΙΕΣ
 ΠΡΙΑΠΕΣ
 ΙΕΣΤΙΑΙΕ
 ΑΛΑΙΠΕΡΚ
 15 ΛΕΦΞΙΟ
 ΕΞ

'Επὶ τῆς πέμπτῃς καὶ εἰκοστῆς Ἀρχῆς
 ἦ) ς : ἔγρα(μμάτ)ευε
 ΔΔΗΗΙΙ Στόλ[ιοι
 ΗΗΙΙ Ἐδρώλ[ιοι
 10 ῥηναίεις
 Πριαπαίς
 Ἐστιαί[εις
 Π]άλαι Περκ[ώσιοι
 15 Γα]λήψιοι
 . . . εἰς

Καὶ αἱ ἐπιγραφαὶ αὗται αἱ ὑπ' ἀριθ. 1230, (Ῥαγκ. 203), 1231, (Ῥαγκ. 204), 1232, (Ῥαγκ. 205), 1233, (Ῥαγκ. 206), 1234, (Ῥαγκ. 207), 1235, (Ῥαγκ. 208) 1236, (Ῥαγκ. 209) 1237, (Ῥαγκ. 210) 1238 (Ῥαγκ. 211) καὶ 1239 (Ῥαγκ. 212) εὐρέθησαν ἐνθα καὶ αἱ ἀνωτέρω, ἥτοι ἦσαν ἐντειχισμένοι ὑπὸ τὴν νότιον πλευρὰν τῆς βορείου πτέρυγος τῶν Προπυλαίων.

Εἰς τὴν 3 γραμμὴν τῆς ὑπ' ἀριθ. 1232 (Ῥαγκ. 205) ἐπιγραφῆς πρὸ τοῦ **ΟΙ** εἰς τὸν λίθον φαίνεται ἡ **Η** οὕτω σημειωμένη **ΟΙ Η**.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν τῆς ὑπ' ἀριθ. 1235 (Ῥαγκ. 208) ἐπιγραφῆς πρὸ τοῦ **ΕΙΑ** φαίνεται εἰς τὸν λίθον ἐν **Λ** οὕτω **ΛΕΙΑ**.

Εἰς τὴν 3 γραμμὴν τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς εἰς τὸν λίθον φαίνονται καθαρὰ τὰ γράμματα ταῦτα **ΑΝΟ**.

Εἰς τὴν 4 γραμμὴν τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς πρὸ τοῦ **ΝΕΞ** φαίνεται εἰς τὸν λίθον ὁ βραχίων τοῦ **Α, Δ** ἢ **Λ**.

Εἰς τὴν 9 γραμμὴν τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς τὸ **Λ** φαίνεται κάλλιστα εἰς τὸν λίθον **ΛΕΙΑΝΟΙ**, ἥτοι Σκωλειανοί.

Εἰς τὴν 13 γραμμὴν τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς ὁ **Κ**. Ῥαγκαβῆς γράφει **ΔΡΕΙΕΞ**, εἰς δὲ τὸν λίθον τὸ πρῶτον σωζόμενον στοιχεῖον εἶναι **Λ** καὶ οὐχὶ **Δ**, ὡς τὸ υπέλαβεν ὁ **Κ**. Ῥαγκαβῆς.

Εἰς τὴν 19 γραμμὴν τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς τὸ **ΙΝ** πρὸ τοῦ **ΕΞ** φαίνονται εἰς τὸν λίθον, ἀντικρὺ δὲ τῆς γραμμῆς ταύτης μεταξὺ τοῦ **Τ** καὶ **XXX** ὑπῆρχε καὶ ἑτέρα γραμμὴ, ἣν ἐξήλειψαν ἐπίτηδες κατ' αὐτοὺς τοὺς ἀρχαίους χρόνους.

Εἰς τὴν 20 γραμμὴν ὁ **Κ**. Ῥαγκαβῆς γράφει **Ο** μόνον, εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνονται τὰ γράμματα **ΟΞΙΟΙ**.

Εἰς τὴν ἐπομένην γραμμὴν (τὴν 21) εἰς τὸν λίθον φαίνονται τὰ γράμματα **ΟΙ**, καὶ εἰς τὴν μετ' αὐτὴν τὰ γράμματα **ΝΟΙ**.

Εἰς τὴν 23 γραμμὴν πρὸ τοῦ **Ο** φαίνεται ἐν **Π**, ὅπερ δὲν ἐσημείωσεν ὁ **Κ**. Ῥαγκαβῆς.

Εἰς τὴν 25 γραμμὴν μετὰ τὸ **Ε** φαίνεται εἰς τὸν λίθον ἐν **Λ**, ὅπερ δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν τοῦ **Κ**. Ῥαγκαβῆ ἐκδοσιν.

Εἰς τὴν 26 γραμμὴν ὁ **Κ**. Ῥαγκαβῆς γράφει **Τ** μόνον, εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνονται τὰ γράμματα **ΝΥ**.

Ὁμοίως εἰς τὴν 27 γραμμὴν ὁ **Κ**. Ῥαγκαβῆς δὲν ἐσημείωσε τὰ γράμματα **ΟΛΕ** **ΞΤΑΙ**, ἅπερ φαίνονται εἰς τὸν λίθον.

Εἰς τὴν 28 γραμμὴν εἰς τὸν λίθον φαίνονται τὰ γράμματα **ΟΞΤΙ** **ΤΑΙ**, ἅπερ παρέλειψεν ὁ **Κ**. Ῥαγκαβῆς.

Εἰς τὴν 29 γραμμὴν φαίνονται τὰ γράμματα **ΟΞΙΟ**, ἅπερ παρέλειψεν ὁ **Κ**. Ῥαγκαβῆς.

Εἰς τὴν 30 γραμμὴν ὁ **Κ**. Ῥαγκαβῆς γράφει **Ρ** μόνον, εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνονται τὰ γράμματα **ΑΙΟ**.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν τῆς ὑπ' ἀριθ. 1238 (Ῥαγκ. 211) ἐπιγραφῆς εἰς τὸν λίθον φαίνονται τὰ γράμματα **ΕΞΕ**, ἅπερ δὲν ὑπάρχουσιν εἰς τὴν τοῦ **Κ**. Ῥαγκαβῆ ἐκδοσιν.

Εἰς τὴν 5 γραμμὴν τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς ὁ **Κ**. Ῥαγκαβῆς γράφει **ΗΑΡ**, εἰς δὲ τὸν λίθον ἀντὶ τῆς **Η** φαίνεται τὸ σημεῖον τοῦτο **Λ**, ἥτοι ὁ βραχίων τοῦ **Λ**.

Εἰς τὴν 12 γραμμὴν ὁ **Κ**. Ῥαγκαβῆς γράφει **ΙΑΜ**, εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνεται **ΞΑΜ**.

Εἰς τὴν 14 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΠΛΙΛ, εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνεται ΠΑΡΛ.

Εἰς τὴν 16 γραμμὴν τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΓΠ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι γεγραμμένον ΠΕ.

Ὁμοίως τὸ Δ τῆς τελευταίας γραμμῆς τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ εἰς τὸν λίθον εἶναι Α.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1240. (Ῥαγκ. 213).

	II	Σ Κ Α Φ Ξ	
	III	Σ Κ Ι Α Θ Ι Ο Ι	
	ΔΠ	Ι Κ Ι Ο Ι	Π Η Π
5	ΔΔΔΗΗΠ	Ο Λ Ο Φ Υ Χ Ξ Ι Ο Ι	ΔΠΗΠΠ
	ΔΠΗΠΠΠ	Φ Α Ρ Β Ε Λ Ο Ξ	Η
	ΔΠΗΠΠΠ	Ξ Τ Α Λ Ι Ρ Ι Τ Α Ι	Π
	Η	Θ Υ Ξ Ξ Ι Ο Ι	ΔΔΔΗ
	Π Η Η	Ε Ρ Υ Θ Ρ Α Ι Ο Ι	Η Π
	Ρ Α Ι	Ε Λ Α Ι Α Π Α Ρ Α Μ Υ Ρ Ι	Π
10	ΠΔΔΔΗΗΠ	Α Ρ Τ Α Κ Ε Ν Ο Ι	
		Κ Ι Α Ν Ο Ι	
		Δ Α Ρ Δ Α Ν Ε Ξ	

1240. (Ῥαγκ. 213).

	II	Σκαψ[αῖοι	
	III	Σκιαθιοι	
	ΔΠ	Ἰκιοι	Π Η Π
5	ΔΔΔΗΗΠ	Ὀλοφύξιοι	ΔΠΗΠΠ
	ΔΠΗΠΠΠ	Φάρβηλος	Η
	ΔΠΗΠΠΠ	Σταγίριται	Π
	Η	Θύσσιοι	ΔΔΔΗ
	Π Η Η	Ἐρυθραῖοι	Η Π
	Π Η Η	Ἐλαία παρὰ Μυρι . . .	Π
10	ΠΔΔΔΗΗΠ	Ἀρτακηνοι	
		Κιανοι	
		Δαρδανεῖς	

1241. (Ῥαγκ. 214).

	Η Η	
	ΔΠΗΠΠ	Κ Λ
	Π Η ΠΠΠ	Κ Υ
	ΔΠΗΠΠΠ	Δ Ι Ο
5	ΔΔΔΠ	Χ Α Λ Κ
	ΔΔΠ	Ο Λ Ο Φ
	Η Π	Κ Λ Α Ξ
	Χ Η Η Η Η	Η Α
	Η Π	
10	Δ Δ Δ	

1241. (Ῥαγκ. 214).

	Η Η	
	ΔΠΗΠΠ	Κ ε
	Π Η ΠΠΠ	Κ υ
	ΔΠΗΠΠ	Διο[σιρίται
5	ΔΔΔΠ	Χαλκ[ητορεῖς
	ΔΔΠ	Ὀλοφ[ύξιοι
	Η Π	Κλαζ[ιομένιοι
	Χ Η Η Η Η	Ἀ[βδηρίται
	Η Π	
10	Δ Δ Δ	

1242. (Ῥαγκ. 215).

	Ι Ι Ο	
	Β Ε Ρ Λ Α Ι Ο	
	Α Ρ Λ Ι Λ Ι Ο	
	Ξ Κ Ι Ο Ν Α Ι	
5	ΔΠΗΠΠΠ	Θ Ρ Α Μ Β Α Ι

1242. (Ῥαγκ. 215).

	. . . γιο[ε	
	Βεργαῖο[ε	
	Ἀργίλιο[ε	
	Σκιοναῖ[οι	
5	ΔΠΗΠΠΠ	Θραυθαῖ[οι

ΟΙ ΔΠΗΙΙΙ ΦΕΛΕΤΙ
 ΟΙ ΗΗΗ ΑΙΝΕΑΤΑ
 ΟΙ Π ΣΕΡΜΥΛΙΣ
 10 ΟΙ ΠΗ ΣΑΜΟΘΡΑΙ
 ΙΛΙΟΙ Χ ΑΙΝΙΟΙ
 ΟΙ ΠΗ ΠΟΤΕΙΔΑΙΑ
 ΠΕΝΟΙ XXX ΘΑΣΙΟΙ
 ΔΔΠ ΑΙΞΟΝΕΣ
 ΠΗΠΙ ΣΕΡΜΕΣ
 15 ΠΗ ΜΥΝΔΙ
 ΑΥΛΙ
 ΚΑΡΒ

ΔΠΗΙΙΙ Φεγέτι[οι
 . . . οί ΗΗΗ Αινεάτα[ι
 . . . ο Π Σερμυλι[εις
 . . . οί ΠΗ Σαμοθράκ[ες
 10 . . . οί Χ Αίνιοι
 . . . υγιοί
 . . . οί ΠΗ Ποτειδεά[ται
 . . . οί XXX Θάσιοι
 . . . πενοί ΔΔΠ Αίσονε[ις
 15 ΠΗΠΙ Σερμε[ις
 ΠΗ Μύνδι[οι
 Αύλι[ήται
 Καρβ[ασιανδείς

1243. (Ραγκ. 216).

ΠΠ \ /
 ΙΠΔΔΠΗΠΙ ΕΦ

1243. (Ραγκ. 216).

ΠΠ \ /
 ΙΠΔΔΠΗΠΙ Εφ[έσιοι

1244. (Ραγκ. 217).

Α
 ΗΕΙ
 ΑΛΟΝ
 ΝΕΞΙΟΤΙΚ
 5 ΑΑΑ ΠΑΡΙ
 ΑΠ ΝΑΧΞ
 ΑΠ ΑΝΔΡ
 ΑΠ ΜΕΛΙ
 ΤΤΤ ΞΙΦΝ

1244. (Ραγκ. 217).

Ἐπὶ τῆς Ἀρχῆς τῆς ἐκτῆς καὶ
 εἰκοστῆς ἡ . . .

..άγο(υ Γ(αργήττιος ἐγραμμάτευε
 Νησιωτικ(ὸς Φόρος

5 ΑΑΑ Πάρι[οι
 ΑΠ Νάξ[ιοι
 ΑΠ Ἄνδρ[ιοι
 ΑΠ Μήλι[οι
 ΤΤΤ Σίφν[ιοι

1245. (Ραγκ. 218). ΕΡΕΤΡΙ
 ΡΑΙ

1245. (Ραγκ. 218). Ερέτρι[οι
 . . . ραι . .

1246. (Ραγκ. 219).

Ι
 ΤΤ Ν
 ΤΤ Η . . . ΕΞ
 5 Τ Μ . ΚΟΝΙ
 ΤΤ ΞΕΡΙΦΙC
 Τ ΙΕΤΑΙ
 Τ ΔΙΕΞ
 Τ ΑΘΕΝΙΤΑΙ
 Τ ΞΥΡΙΟΙ
 10 ΧΧ ΛΡΥΝΧΕΞ
 Χ ΡΕΝΑΙΕΞ
 ΧΧ ΔΙΑΚΡΕΞΑΠ
 Χ ΧΑΛΚΙΔΕΟΝ
 15 ΧΧ ΑΝΑΦΑΙΟΙ
 ΧΧ ΚΕΡΙΑΔΙΙΙ
 ΗΗΗ ΦΟΛΕΛΑΝΔΡΟΞ
 Χ ΒΕΛΒΙΝΑ
 ΚΙΜΟΛΟΣ

1246. (Ραγκ. 219).

Ι
 ΤΤ . . ν . .
 ΤΤ Η . . . εις
 5 Τ Μ[υ]κόνιοι
 ΤΤ Σερίφι[οι
 Τ Ἰῆται
 Τ Διε[ις
 Τ Ἀθηνίται
 10 Τ Σύριοι
 ΧΧ Γρυγχε[ις
 Χ Ῥηναε[ις
 ΧΧ Διακρε[ις ἀπ[ὸ
 Χ Χαλκιδέων
 15 ΧΧ Ἀναφαίτοι
 ΧΧ Κερία Δι[ι
 ΗΗΗ Φολέγανδρος
 Χ Βέλβινα
 Κίμωλος

1251.

ΤΡΙΤΕΣ ΚΑΙ
ΕΞΑΡΧΕΣ
ΙΟΥΧΑΡΕΣ ΜΥΡ
ΟΣ ΕΛΡΑΜΜΑ
5 ΝΥΝΟΤΑΜΙ
ΙΕΤΑΙΡΟΣ
ΗΕΝΝΕΣ ΠΟΝΤΙΟΣ
ΦΟΡΟΣ

10 ΗΗΡΔΔΔΠΗΗ ΤΕΝΕΔΙΟΙ
Π ΗΑΡΓΑΛΙΑΝΟΙ
ΛΔΔΗΗΗΗ ΝΕΑΝΔΡΕΙΕΣ
ΠΗΗΗΗ ΣΙΛΕΙΕΣ
ΠΗΗΗΗ ΚΙΑΝΟΙ
15 ΗΑΙΧΕΔΟΝ
ΛΑΡΔΑΝΕΣ
ΗΗ ΑΒΥΔΕΝΟΙ
ΒΡΥΛΛΕΑΝΟΙ
ΔΔΠΙΣ ΠΕΠ
20 ΔΙΔΥΜΟ
Δ

1251.

Ἐπὶ τῆς) τρίτης καὶ
εἰκοστῆς Ἀρχῆς
ῆ Δημ)οχάρης Μυρ(ρίνου-
σι)ος ἐγραμμά(τσε
5 Ἐ)λληνοταμί-
ας ἦν Φιλ)έταιρος
Ἐλλησπόντιος
Φόρος

10 ΗΗΡΔΔΔΠΗΗ Τενέδιοι
Π Ἀρπαγῖανοι
ΛΔΔΗΗΗΗ Νεανδρεῖς
ΠΗΗΗΗ Σιγείεις
ΠΗΗΗΗ Κιανοί
15 ΚΑΛΧΗΔΟΝ[ιο
ΔΑΡΔΑΝΕΙΣ
ΗΗ Ἀβυδῆνοι
Βρυλλῆανοι
ΔΔΠΙΣ Πεπ[αρέθιοι
20 Διδυμο[τειχίται
Δ]συνιοτειχίται

1252. (Ραγκ. 223).

ΙΙΙ...ΤΙΠΠΟΣΦΥΛΑΣΙΟΣ
ΑΙΙΟ. ΑΝΑΛΥΡΑΣΙΟΣ
ΑΝΟΣΦΕΤ
ΙΕΛΙΚ

5 ΠΗΗΗ
ΗΗΗ
ΠΗΗΗΗΗ
ΗΗΗ
ΗΗΗ
10 ΣΚΙΟΝΑΙΟ
ΑΚΑΝΘΙΟΙ
ΜΕΝΔΑΙΟΙ
ΝΕΟΠΟΛΙΤΑΙ
ΜΕΝΔΑΙΟΝ
ΘΑΣΙΟΙ
Ι.ΙΟΙ
ΝΕΟΠΟΛΙΤΑΙ
15 ΠΑΡΑΝΤΙΣΑΡΑΝ Η:
ΛΕΟΞΙΟΙ
ΕΞΕΧΣΑΘΟ
ΛΑΝΤΙΟΙ
ΑΙΝΕΑΤΑΙ
20 Θ.ΞΞΙΟΙ
...ΟΦΥΧΞΙΟΙ
ΞΑΝΑΙΟΙ
ΜΑΡΟΝΙΤΑΙ
ΤΟΡΟΝΑΙΟΙ
25 ΑΒΔΕΡΙΤΑΙ

ΠΑΘΟΙ
ΥΞΙΝ
ΜΕΙ
ΛΙΟΙ

ΗΗ
ΗΗ
ΗΗ
ΗΗ
Η
Λ
ΞΕΡΥΦΙ
ΝΙΞΥΡΙΟ
ΞΤΥΡΞ
ΞΥΡΙΟΙ
ΠΕΡΙΝΘΙΟΙ
ΒΕΡΛΑΙΟΙ
Π
ΗΗΗ

ΙΕΝΝΕΣ ΠΟΝΤΙΟ
ΗΗΡΔΔΔΠΗΗ

Ξ ΑΜΟΘΡΑΙΚΕ
ΑΙ

ΠΗΗΗΔΔΠ
ΙΙΙ
ΗΗΠΔΔΔΠ
ΔΔ
Α
ΠΥ

30

1252. (ῥαγκ. 223).

ΙΙΙ [Ἀρίσ]τιππος Φυλάσιος
Ἀζίο[υ] Ἀναγυράσιος
· · · ανο[υ] Σφήτ[τιος]
· · · ελικ · ·

5 ΠΗΙΙ
ΗΗΗ
ΠΗΗΗΗΙ
ΗΗΗ
ΗΗΗ

Σχιωναῖο[ι]
Ἀκάνθιοι
Μενδαῖοι

· · · παθοι
· · · υσιν
· · · μει · ·
· · · γιοι

10

Νεοπολίται
Μενδαίων
Θάσιοι
Ἰ[κ]ιοι

ΗΗ
ΗΗ
ΗΗ
ΗΗ

· γ · · ·

15

Νεοπολίται
παρ' Ἀντισάραν
Ἐ]λαιούσιοι
Δι]εῖς ἐξ Ἀθο[υ]
Αἰ]γάντιοι
Αἰνεάται

Η
Η:
Η
ΔΔΠΠ
ΗΗΗ

Σερύφιο[ι]
Νισύριοι
Στυρεῖς
Σύριοι

Περίνθιοι
Βεργαῖοι

20

Θ[ύ]σιοι
Ὀλ]οφύξιοι
Σαναῖοι
Μαρωνίται

Π
ΗΗΗ

25

Τορωναῖοι
Ἀβδηρίται
Σαμοθράκ[ε]ς
· · αἰ · ·

Ἑλλησπόντιος Φόρος
ΗΗΠΔΔΔΠΙΙΙ
ΠΗΗΗΔΔΠ
ΙΙΙ
ΗΗΠΔΔΔΠ
ΔΔ

Ἄι · · ·
Ἄ · · ·
· · πυ · · ·

30

1253. (ῥαγκ. 223').

1253. (ῥαγκ. 223').

(Ἀριστερόν πλευρόν τῆς ὑπ' ἀριθ. 1252).

ΝΝΕΞΠΟΝ
ΧΑΙΧΕΔΟΝΙ
Η ΔΑΡΔΑΝΕΞ
ΔΠ ΙΑΜΦΞΑΚΕΝ
5 ΗΙΙ ΒΥΤΙΑΝΤΙΟΙ
ΑΒΥΔΗΝΟΙ
ΗΗ ΠΑΡΙΑΝΟΙ
ΗΗ ΜΑΥΤΙΟ
Η ΕΛ·ΙΟΞΙΟ
10 ΔΔΗ ΚΥ··ΚΕΝΟ

Ἑλλησπόν(τιος Φόρος
Χαλκεδόνι[οι]
Η Δαρδανεῖς
ΔΠ Δαμψακην[οι]
5 ΗΙΙ Βυζάντιοι
Ἀβυδηνοί
ΗΗ Παριανοί
ΗΗ Μα[δ]ύτιο[ι]
Η Ἐλ[α]ιούσιοι
10 ΔΔΗ Κυ[ζ]η[κενο]ι

ΟΝΕΞΑΙ..ΑΡΧΑΙΣ
ΟΞΑΝΤΟΜΦΟΡΟΝ

Ι Λ Ι Μ Ν Α Ι Ο Ι Ν Χ Ε Ρ Ρ Ο Ν Η Ξ Ο
Χ Ε Ρ Ρ Ο Ν Ε Ξ Ι Τ Α Ι Α Γ Α Λ Ο Ρ Α

15 ΑΙΔΕΠ. 7 Ε Ξ ΚΑΤΑ
ΕΝΟΞΙΤΟΜΦΟΡΟΝ

ΜΥΡ Ι Ν Α Ι Ο Ι
Ι Μ Β Ρ Ι Ο Ι

Π Η Ι Ι Ι Ι Ξ Ε Ξ Τ Ι Ο Ι

20 Δ Δ Η Α Λ Ο Π Ε . Ο Ν Η Ξ Ι Κ

Π)όλεις αἰ(δαι) Ἀρχαῖς(ιν
ἔδο)σαν τὸν Φόρον

. . Ι Διμναῖοι [ἐ]ν Χερρόνησῳ
Χερρό[ν]ησιται ἀπ' Ἀγορᾶς

15 Αἶδε Π(όλ)εις κατα-
τ)ελο(ῦ)σι τὸν Φόρον

Μυριναῖοι

Ἰμβριοι

Π Η Ι Ι Ι Ι Σήστιοι

20 Δ Δ Η Αλοπε[χ]ονήσι[οι]

Αἱ ἐπιγραφαὶ αἱ ὑπ' ἀριθ. 1240 (ῥαγκ. 213), 1241 (ῥαγκ. 214), 1242 (ῥαγκ. 215), 1243 (ῥαγκ. 216) 1244 (ῥαγκ. 217) 1245 (ῥαγκ. 218) 1246 (ῥαγκ. 219) 1247 (ῥαγκ. 220) 1248, 1249, 1250, καὶ 1251, εὐρέθησαν παρὰ τὰ Προπύλαια. Τὴν δὲ πλάκα ἐφ' ἧς αἱ ἐπιγραφαὶ 1252 (ῥαγκ. 223) 1253 (ῥαγκ. 223¹) ἤβρον παρὰ τὴν νοτιόδυτικὴν γωνίαν τοῦ Παρθενῶνος. Ἡ πλάξ αὕτη ἦς τὸ ὕψος εἶναι 1 μέτρον καὶ 57 0/0, τὸ πλάτος 80 0/0, καὶ τὸ πάχος 16 0/0 τετμημένη εἰς δύο ἐχρησίμευσεν εἰς τὸ ἔδαφος λουτροῦ Τουρκικοῦ· τὸ διὰ πολλῶν χρόνων ἐκχυόμενον ἐπ' αὐτὴν ὕδωρ κατέστησε τὸν μέχρι τοῦδε ἐπ' αὐτῆς πῶρον, ὅστις καθ' ὅλην τὴν ἐπιφάνειαν αὐτῆς καλύπτει τὴν ἐπ' αὐτῆς ἐπιγραφὴν, τὴν ὁποίαν κατέστησε δυσανάγνωστον· μετεκόμισα καὶ αὐτὴν εἰς τὴν ἐν Προπυλαίοις ἀρχαιολογικὴν συλλογὴν, ἔνθα ἔθεσα καὶ τὰς ἄλλας περὶ Φόρων ἐπιγραφάς.

Εἰς τὴν τελευταίαν γραμμὴν τῆς ὑπ' ἀριθ. 1240 (ῥαγκ. 213) ἐπιγραφῆς εἰς τὸν λίθον φαίνονται ὅλα τὰ γράμματα τοῦ ὀνόματος ΔΑΡΔΑΝΕΞ.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν τῆς ὑπ' ἀριθ. 1242 (ῥαγκ. 215) ἐπιγραφῆς ὁ Κ. ῤαγκαβῆς γράφει ΙΟ, εἰς δὲ τὸν λίθον πρὸ τοῦ ΙΟ φαίνεται ὁ βραχίον Λ.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν ὁ Κ. ῤαγκ. γράφει ΑΙΟ, εἰς δὲ τὸν λίθον ἀναγινώσκεται ΒΕΡΛΑΙΟ, ἥτοι Βεργαῖο[ι].

Εἰς τὴν 3 γραμμὴν τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς ὁ Κ. ῤαγκαβῆς γράφει ΡΛ ΙΟ, εἰς δὲ τὸν λίθον ἀναγινώσκεται ΑΡΛΙΙΟ, ἥτοι Ἀργίλιο[ι].

Εἰς τὴν 7 γραμμὴν τῆς 1 στήλης τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς πρὸ τῶν ἀριθμῶν ΗΗΗ ὑπάρχουσι τὰ γράμματα ΟΙ τελικὴ συλλαβὴ ὀνόματος Ἐθνικοῦ.

Εἰς τὴν 14 γραμμὴν τῆς αὐτῆς στήλης ὁ Κ. ῤαγκαβῆς γράφει ΝΟΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνονται τὰ γράμματα ΠΕΝΟΙ.

Εἰς τὴν 16 γραμμὴν τῆς αὐτῆς στήλης μετὰ τοὺς ἀριθμοὺς Π Η φάινεται εἰς τὸν λίθον ἐν Ι οὕτω Π Η Ι.

Εἰς τὴν τελευταίαν γραμμὴν τῆς 3 στήλης τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς ὁ Κ. ῤαγκαβῆς γράφει ἐν Ι μόνον, εἰς δὲ τὸν λίθον ἀναγινώσκεται ΚΑΡΒ, ἥτοι Καρβ[ασσανδεῖς].

Εἰς τὴν 9 γραμμὴν τῆς ὑπ' ἀριθ. 1241 (ῥαγκ. 217) ἐπιγραφῆς πρὸ τοῦ ΞΙΦΝ εἰς τὸν λίθον φαίνονται οἱ ἀριθμοὶ ΤΤΤ, τοὺς ὁποίους δὲν ἐσημείωσεν ὁ Κ. ῤαγκαβῆς.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν τῆς ὑπ' ἀριθ. 1245 (ῥαγκ. 218) ἐπιγραφῆς ὁ Κ. ῤαγκαβῆς γράφει ΡΕΤ', εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνονται τὰ γράμματα ΕΡΕΤΡΙ, ἥτοι Ἐρέτρι[οι].

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς πρὸ τοῦ ΑΙ φαίνεται εἰς τὸν λίθον ἐν Ρ, τὸ ὅποῖον ὁ Κ. ῤαγκαβῆς δὲν ἐσημείωσεν.

Εἰς τὴν 7 γραμμὴν τῆς ὑπ' ἀριθ. 1247 (ῥαγκ. 220) ἐπιγραφῆς μετὰ τὸ Τ φαίνεται ὁ βραχίον /.

Εἰς τὴν ἐπομένην γραμμὴν (τὴν 8) τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς μετὰ τὰ δύο ΤΤ ὁ Κ. ῤαγκαβῆς γράφει Ν, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι Μ.

Ὁμοίως εἰς τὴν 13 γραμμὴν τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς γράφει ΚΙΝ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΚΙΜ, ἥτοι Κιμ[αῖοι].

Εἰς τὴν 16 γραμμὴν τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς γράφει ΚΑΡ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΚΕΡ, ἥτοι Κερ[άμιοι
Εἰς τὴν 1 γραμμὴν τῆς ὑπ' ἀριθ. 1252 (Ῥαγκ. 223) ἐπιγραφῆς ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΙΙΙΙ, εἰς δὲ τὸν
λίθον φαίνονται οἱ ἀριθμοὶ ΠΗΙΙ.

Εἰς τὴν 3 γραμμὴν τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς γράφει ΠΗΗΙΙΙ ΙΚΙΟΝΙΟΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΠΗΗΗΙΙ
ΞΚΙΟΝΑΙΟ, ἥτοι Σκιωναῖοι.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν τῆς 3 στήλης τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς παρέλειψε τὸ γράμμα Λ, ὅπερ εἶναι
εἰς τὸν λίθον.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν τῆς αὐτῆς στήλης ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει Ε, εἰς δὲ τὸν λίθον ἀναγινώσκω τὰ γράμ-
ματα ΞΕΡΥΦΙ, ἥτοι Σερύφιοι.

Εἰς τὴν 5 γραμμὴν τῆς αὐτῆς στήλης ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει ΙΟΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον ἀναγινώσκεται ΞΥΡΙΟΙ.

Εἰς τὴν 6 γραμμὴν τῆς αὐτῆς στήλης ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει ΕΣ Ι, εἰς δὲ τὸν λίθον ἀναγινώσκω ΠΕΡΙΝΟΙΟΙ.

Εἰς τὴν ἐπομένην γραμμὴν (τὴν 7) τῆς αὐτῆς στήλης ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει Ο, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι
ΒΕΡΛΑΙΟΙ.

Εἰς τὴν 12 γραμμὴν τῆς αὐτῆς στήλης ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΙΒΕ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι γεγραμμένον
ΙΕΙΒΕΞΠΟΝΤΙΟ.

Τοὺς ἀριθμοὺς τῆς ἐπομένης γραμμῆς (13) τῆς αὐτῆς στήλης ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΙΙΓΠΔΔΠΗ, εἰς
δὲ τὸν λίθον φαίνονται οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι ΗΗΠΔΔΔΠΙΙΙ.

Ὁμοίως τὴν ἐπομένην γραμμὴν (15) γράφει ΠΙΙΙΠΙΔΔΠΗ, εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνονται οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι
ΠΗΗΗΔΔΠΗ.

Τὴν ἐπομένην γραμμὴν (16) τῆς αὐτῆς στήλης γράφει ΠΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνονται ΙΙΙ.

ΙΑΙ
Α

Εἰς δὲ τὰς τελευταίας 3 γραμμάς εἰς τὸν λίθον φαίνεται ΠΥ, ἃς δὲν παρατήρησε, φαίνεται, ὁ Κ. Ῥαγκ.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν τῆς τελευταίας στήλης τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς φαίνονται εἰς τὸν λίθον τὰ γράμματα
ΙΙΙ . . ΤΙΠΠΟΞ (διὸ ἀνεπλήρωσα εἰς Ἀρίστιππος), ὁ δὲ Κ. Ῥαγκαβῆς ἐσημείωσε μόνον ΠΠΟΞ.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν τῆς αὐτῆς στήλης εἰς τὸν λίθον φαίνονται τὰ γράμματα ΑΙΙΟ, οὐχὶ δὲ εἰς τὴν τοῦ
Κ. Ῥαγκαβῆ ἐκδοσιν.

Εἰς τὴν 3 γραμμὴν φαίνονται τὰ γράμματα ΑΝΟΞ, οὐχὶ δὲ εἰς τὴν τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ ἐκδοσιν.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν τῆς ὑπ' ἀριθ. 1253 (Ῥαγκ. 223') ἐπιγραφῆς ἐπὶ τοῦ λίθου φαίνονται τὰ δύο ΙΒ καὶ
τὸ Π ΙΒΕΞΠΟΝ.

Εἰς τὴν 6 γραμμὴν τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς τὸ ΑΒΥΔΗΝΟΙ εἶναι γεγραμμένον διὰ τῆς Η, τοῦτο δεικνύει,
ὅτι ἡ ἐπιγραφή αὕτη εἶναι μεταγενεστέρα τῶν προεκδοθεισῶν περὶ Φόρων ἐπιγραφῶν. Τὸ αὐτὸ δεικνύει καὶ
τὸ ΧΕΡΡΟΝΗΞΟ τῆς 13 γραμμῆς γεγραμμένον διὰ τῆς Η.

Εἰς τὰς γραμμάς 7 καὶ 8 ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει Η ΠΑΡΙΑΝΟΙ, Η ΜΑ ΥΤΙΟΙ, εἰς δὲ τὸν
λίθον φαίνονται οἱ ἀριθμοὶ ΙΙ ΠΑΡΙΑΝΟΙ, ΙΙ ΜΑ ΥΤΙΟΙ.

Τὴν 10 γραμμὴν τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΔΔΗ Ι ΚΥ . . ΚΕΝΟΙ, εἰς δὲ τὸν
λίθον εἶναι ΔΔΗ Ι ΚΥ . . ΚΕΝΟ, ἥτοι Κυ[ζή]κενοί.

Εἰς τὴν 13 γραμμὴν τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΚΙΜΝΑΙΟΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι
Ι ΙΜΝΑΙΟΙ.

Πρὸς τὰ δεξιὰ τοῦ λίθου τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς φαίνονται καὶ αὗται αἱ γραμμαὶ

ΜΕΙ
ΛΙΟΙ (1).

Τὰς ὑπ' ἀριθ. 1248, 1249, 1250, 1251, 1280, 1281, 1282, 1283, 1284, 1285, 1286 καὶ 1287

(1) Συγκρίνων τὴν διάφορον γραφὴν δὲν πράττω τοῦτο εἰμὶ διὰ τὴν ἐπιστήμην μόνον, τὴν δυσκολίαν τοῦ ἀντιγράψαι
ἐπιγραφὰς ἐξήγησα, καὶ τοὺς κόπους τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ γνωρίζω καὶ ἐκτιμῶ.

ἐπιγραφὰς πρῶτος δημοσιεύω ἐνταῦθα. Τὴν τελευταίαν (1287) ἤρουν ἐντὸς τοῦ Ἐρέχθιδιου τῷ 1848, εἶναι δ' αὕτη γεγραμμένη ἐπὶ τῆς πλευρᾶς στήλης τετραγώνου, ἧς τὸ ὕψος ὅσον σώζεται εἶναι 43 0/0, τὸ πλάτος 63 0/0, καὶ τὸ πάχος 32 0/0. Τὰ γράμματα αὐτῆς δὲν εἶναι ἀκριβῶς στοιχηθὸν γεγραμμένα. Τὰς λοιπὰς ἐπιγραφὰς ἤρουν περὶ τὰ Προπύλαια. Τὴν ὑπ' ἀριθ. μάλιστα 1287 εἰρὼν τῷ 1840 ἐνετείχισα ἔκτοτε ἐν τοῖς εἰς τὴν Πινακοθήκην τῶν Προπυλαίων Πλαισίοις, καὶ μένει μέχρι τοῦδε εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, καὶ ἐσημείωσα αὐτὴν ὑπ' ἀριθ. 2789 τοῦ καταλόγου τοῦ Μουσείου.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1254. (Ῥαγκ. 224).

5
10
15
ΑΙΔΕΤΟΝ ΠΟΝΕΟΝ ΑΥΤΕΩΝ
ΤΕΝΑΡΧΕΝΑ ΠΕΛΛΑΝ
ΠΑΡΙΑ
ΧΕΡΡΟΝΕ
ΑΠΑΛΟ
ΕΛΑΙ
ΕΝ
ΡΙΑΝ
ΟΟ

1254. (Ῥαγκ. 224).

5
10
5
Αἶδε τῶν πόλεων αὐτοθε(λ)ήτως
τὴν ἀπ' ἀρχὴν ἀπήγαγον
Μεθωναῖοι
Αἰσόντιοι
Δικαιοπολίται
Ἐρετριῶν
Παριανοὶ
Χερρόνησσιται
ἀπ' Ἀγορᾶς
Ἐλαιούσιοι
ἐν Χερρόνησφι
ριαν
οο

1255. (ῥαγκ. 225).

1256. (ῥαγκ. 226).

ΠΟΝΕΣ ΗΑΣ
ΗΟΙΙΑΙΟΤΑΙ
ΕΝΕΛ . ΑΦΞΑΝ
ΦΟΡΟΝΦΕΡΕΝ

5 ΙΙ ΚΛ . ΟΝΑΙ
Δ ΧΡΕΞ
ΙΑ ΙΤΤΙΙ

1255. (ῥαγκ. 225).

1256. (ῥαγκ. 226).

Πόλεις ἄς
οἱ ἰδιῶται
ἐνέγ(ρ)αψαν
Φόρον φέρειν

5 ΙΙ Κλ[ε]ωναί
Δ[ια]χεῖς
· · ιαί ΤΤΙΙ

1257. (ῥαγκ. 227).

ΕΞ ΠΔ
ΡΚΕΞΞΙΑ ΔΠ
Ξ Η
5 ΑΙ ΗΠ ΙΑ
ΕΞ ΔΠΤΙΙΙ ΒΑ
ΔΠΤΙΙΙ ΠΑ
ΗΠΔΠ

1257. (ῥαγκ. 227).

· · · εἰς ΠΔ
Ἀρκεσία ΔΠ
· · · ς Η
5 · · · αι ΗΠ Κα · · ·
· · · εἰς ΔΠΤΙΙΙ Βα · · ·
ΔΠΤΙΙΙ Πα · · ·
ΗΠΔΠ

1258. (ῥαγκ. 228).

ΙΗΗ
ΟΧ
ΔΠΤΙΙΙ
5 ΑΞ ΠΗΗΗΗ
ΔΔΔ
ΜΕΝ ΔΠΙ
ΑΞ Π
ΟΡΑΞ Η
10 ΡΑΞ ΔΠΤΙΙΙ
Τ

1258. (ῥαγκ. 228).

ΙΗΗ
'ΟΧ
ΔΠΤΙΙΙ
5 ἐπὶ φορ]ᾶς ΠΗΗΗΗ
ΔΔΔ
· · · μὲν ΔΠΙ
ἐπὶ φορ]ᾶς Π
ἐπὶ φορ]ᾶς Η
10 ἐπὶ φορ]ᾶς ΔΠΤΙΙΙ
Τ

1259. (ῥαγκ. 229).

Ρ
ΟΙ
ΙΝΙΟΙ
5 ΙΡΙΤΑ
ΜΕΞ
ΕΞ
ΛΝΙ

1259. (ῥαγκ. 229).

· · · ρ · ·
· · · · οἱ
· · · ἴνιοι
Διοση]ρίται
5 Ἰρω]μεῖς
· · · · εἰς
· · γνι · ·

1260. (ῥαγκ. 230)

ΗΗ
ΗΗΗΗ
ΗΗΗ
5 Η
ΠΔΠΤΙΙΙ
ΔΠΤΙΙΙ
ΗΗΗ
ΗΠ

1261. (ῥαγκ. 231).

ΠΔ
ΗΤ
Η
5 ΗΠ
ΗΤ
· · · ΟΙ

1262. (ῥαγκ. 232).

ΤΙΙΤ
ΟΙ
ΝΙΟΙ ΔΠ
5 ΝΕΤΑ ΠΗ
ΟΛ

1262. (ῥαγκ. 232).

ΤΙΙΤ
· · · · οἱ
· · · νιοι ΔΠ
5 · · νέτα[ι ΠΗ
· · ογ · ·

1263. (ῥαγκ. 233).

ΟΙ Δ
ΙΑΝΟΙ Δ
ΟΙ Η
ΗΥΠΦΑ
5 ΦΡΗ

1263. (ῥαγκ. 233).

. οἱ Δ
. ἀνοί Δ
. οἱ Η
. ὑπερ . .
5 ἐρη

1264. (ῥαγκ. 234).

ΑΙΟΣΙΟΙ
ΙΟΝ | ὡν
Ελ]αίουσιος
ΔΔΔ
ΔΔΠ
ΗΗΗ
Φ
ΧΦ
ΗΗ
Φ
ΗΗ

1265. (ῥαγκ. 235).

ΗΗΗ
Η
ΗΗΗ

1266. (ῥαγκ. 236).

ΕΞ
ΙΔΕΞ
ΙΟΙ
Ι
5 ΙΕΞ
Ι

1267. (ῥαγκ. 237).

Ι
ΕΞ
ΡΕΞ
5 ΟΝΙΤΑ
ΜΑΙΟ
Ο

1268. (ῥαγκ. 238).

Φ
ΙΙΙ
ΙΤΙΙΙ
5 Φ
Η
ΤΙΙΙΙ
ΤΤ

1269. (ῥαγκ. 239).

ΑΙ
ΙΧΙ Δ
Η
5 ΗΗΗΗ
ΦΗΗΗΗ
ΧΦΗΗΗ
ΗΦΔΔ
ΦΗΗΠ

1270. (ῥαγκ. 240).

Ξ
ΠΑΙ
ΠΟΚΕΝΑΙ
5 ΑΙ
ΙΝΕ

1271. (ῥαγκ. 241).

ΟΙ
ΑΙΑ
ΟΙ ΔΠ
ΑΙ ΔΠ
5 ΣΑΑ ΔΠ

1272. (ῥαγκ. 242).

ΜΕ
Ξ
ΑΙΟΙ

1273. (ῥαγκ. 243).

Π
ΔΠ
Η ΔΠΤ
5 Η ΔΔ ΗΥ
Η
ΗΗΗ
ΦΗΔΔ

1274. (ῥαγκ. 244).

ΔΙ
Ι
Λ
ΕΠ
5 ΠΑΙ
ΑΒΥ
ΠΡΙ

1274. (ῥαγκ. 244).

Δ
Ι
Λ
Επ
5 Παί
Αβυ[δηννοί
Πρι[απεις

1275. (ῥαγκ. 245).

ΦΗΔΔ
ΗΗΗ
Η

1276.

ΤΙΙ
5 Α
Ρ
Ξ

1277. (ῥαγκ. 246).

ΗΗ
ΦΗ
Π

1278. (ῥαγκ. 247).

ΗΤ
ΔΠΤ
ΠΤΤ

1279. (ῥαγκ. 248).

I H
 A N I
 Δ Δ Υ Δ Ι Ο
 Η Η Π Δ Δ
 5 Δ Ο Ε Τ
 Ο Λ

1280.

Ρ Υ
 Ι Α Υ Τ
 5 Α Ξ Γ Ε
 Ι Ρ Α Χ Ο Ν Ι
 Χ Ο Ν Ο Ν
 10 Ξ Ε Ν Υ
 Υ Τ
 Λ

1281.

Δ
 Π Α
 XXX Θ Α Ξ
 Π Α Ξ Ξ Ε
 5 Π Ξ Κ Α Β

1281.

Δ
 Πα . . .
 XXX Θάσ[ιοι
 Π ασσηρ[ίται
 5 Π Σκαβ[λαῖοι

1282.

IIII Κ Α Ρ
 Η Π Μ Ι Λ
 Π Μ Ε Φ Ε
 5 Π Μ Υ Ε
 Π Δ Π Η IIII Ι Α Ξ
 Η Α
 Π Ι Λ
 10 Δ Δ Η Η II Ξ Υ Α
 Η Η II Π Ε Λ
 Δ Δ Η Η II Κ Ε Δ
 Η Η II Μ Υ Ρ
 Ν Ε Ξ Ι
 Α Λ

1282.

IIII Καρ[πάθιοι
 Η Π Μιλ[ύσιοι ἐκ Αέρου
 Π Εφέ[σιοι
 5 Π Μυή[σιοι
 Ιασ[εῖς
 Αάτ[μιοι
 Π Δ Π Η IIII Α[βδ[ηρίται
 Πιγ[ελεῖς
 10 Συναγ[γελεῖς
 Πελ[ειάται
 Δ Δ Η Η II Κεδ[ριάται
 Η Η II Μυρ[ιναῖοι
 Νησι(ωτικὸς Φόρος
 Α[μόργιοι

1283.

Ε Π Ι
 Δ Δ Δ Δ Α Σ Σ Λ
 Π Π Α Σ Α Ν Λ
 Π Η IIII Π Ι Τ Α Ν Α Ι Ο
 5 IIII Β . Ρ Λ Υ Ι Ε
 Μ Υ . Δ Ι Ο Ι
 Σ . . Ο Θ Ρ Α Ι Κ
 Σ Τ Ο Ι Ι Ο Ι
 10 Φ Λ Ε Τ Ι Ο Ι
 Ο Λ
 Δ Δ Π
 Δ Δ Η IIII
 Π Η Η II C
 Η
 Π Η III

1283.

Ἐπὶ (τῆς Ἀρχῆς
 Δ Δ Δ Δ Α σ σ [ηρίται
 Π Π Π Α σ α ν [δεῖς
 Π Η IIII Π ι τ α ν αῖ ο ι
 5 IIII Β [α] ρ γ υ λ ι ε [ῖς
 Μύ [ν] δ ι ο ι
 Σ [α μ] θ ο ρ ᾶ κ [ε ς
 Σ τ ό λ ι ο ι
 Φ [ε γέ τ ι ο ι
 . . ο λ . .
 10
 Ι
 Δ Δ Π
 Δ Δ Η IIII
 Π Η Η II C
 Η
 Π III

1284.

ΑΛ
ΚΕΙΟ
ΣΣΥ
5 ΑΛΚΕΤΟ
ΔΑΙΣΣΙ
ΒΛΙΣΕΣ
ΑΝΡΕΦΑ
ΛΑΡΙ

1285.

5 ΛΑΔ
ΥΛΕ
ΛΕΡΙΞ
ΜΥΕΞΞ
ΤΕΡΜ
Τ ΚΙΜ
ΤΤΤ ΑΡ

1286.

5 Ρ
ΥΜΙ
ΛΡΑΜ
ΡΟΣ
ΟΡΑΝ
ΤΑΥΤΕΣ Ι ΜΠ
ΦΟΡΟΣ ΕΤΑΧΘΕ
ΛΙΝΔΙΟ
10 ΜΙΛΕΣΙΟΙ ΛΕΡΙ
ΤΕΙΧΙΟΣ ΞΑ
ΚΑΜΙΡΕΣ
ΚΥΜΑΙΟΙ
ΕΦΕΣΙΟΙ
ΕΡΥΘΡΑΙΟΙ
15 ΤΕΝΙΟΙ
ΙΕΛΥΣΙΟΙ
ΑΣΕΛΙΤΑΙ
ΕΛΕΜΕΞΞΙΟ
ΔΥ ΕΞ

1284.

Χ]αλ[χητορείς
Κεϊο[ι
Α]στυρ[ηνοί
Χ]αλκετο[ρείς
5 . . . δαίσσιοι
. . . θλισεῖς
. . . ανδρεφα . .
. . . λαρι . .

1285.

5 Κ]λάδ . . .
Π]υγε[λείς
Λερί[σιοι
Μυήσ[σιοι
Τερμ[ερείς
Τ Κιμ[αῖοι
ΤΤΤ Αρ[τακενοί

1286.

5 . . . ρ . . .
. . . υμι . . .
ἐ]γγραμ[μάτευ:
. . . ρος
5 . . . ραν
ταύτης . . . ἐν Π[όλει
φόρος ἐτάχθη
Λίνδιο[ι
Μιλήσιοι Λερί[ων
10 Τειχιο[ύ]σσα
Καμireῖς
Κυμαῖοι
Ἐφέσιοι
Ἐρυθραῖοι
15 Τήν[ι]οι
Ἰηλύσιοι
Φ]ασηλίται
Τ]ελεμέσσιοι
Ἰ]δυ[μ]εῖς

1287.

ΔΗΙ ΔΠΗΗΙΙ ΑΙΟΙ
ΔΟΦΟΝΙΟΙ
NOTIEΣ
ΕΡΥΘΡΑΙΟΙ
ΜΥΡΙΝΑΙΟΙ
ΠΑΡΑΚΥΜΕΝ
5 ΗΗΗ ΚΥΣΙΚΕΝΟΙ
ΗΗΗ ΠΡΟΚΟΝΝΕΞΙ
ΔΔΔΗΗΗ ΑΡΤΑΚΕΝ
ΘΡΑΙΚΙΟΣΦΟ
10 ΑΦΥΤΑΙ
ΣΚΙΑΘΙΟΙ
ΝΕΟΠΟΛΙΤΑΙ
ΜΕΝΔΑΙΟΝ
ΛΑΛΕΦΞΙΟΙ

ΔΔΔΤΤΤΙΙ	ΛΡΥΝΕΙΕΞ	ΡΤΤ	ΒΕΡΛΑΙΟ	
ΔΠΤΙΙΙΙ	ΙΞΙΝΔΙΟΙ	ΔΠΤΙΙΙΙ	ΘΡΑΜΒΑΙΟΙ	
ΠΤΙΙΙΙ	ΚΑΡΓΑΘΟ	ΡΗΗΗ	ΜΕΝΔ/	
ΗΡ	ΑΙΚΕΞΙΑ	Χ	ΗΑΒΔ	15
ΡΗ	ΠΥΛΑΙΕΞ	ΔΠΤΙΙΙΙ	ΝΕΟΠΟ	
ΡΗ	ΚΑΜΙΡΕΞ	ΗΗΗ	ΠΑΡΑΝΤ	
ΔΔΠ	ΙΕΛΥΞΙΟΙ	ΔΠΤΙΙΙΙ	ΑΚΑΝΘΙΟΙ	
ΡΔΔΔ	ΚΑΙΥΔΝΙΟΙ	ΡΗ	ΞΤΑΛΙΡΙΤΑΙ	
ΤΤΤ	ΙΙΝΔΙΟΙ	ΗΗΗΗ	ΤΟΡΟΝΑΙΟΙ	20
ΔΔΤΤΤΙΙ	ΠΕΔΙΕΞ	ΔΔΠ	ΞΚΙΟΝΑΙΟΙ	
ΙΙΣ	ΕΛΙΝΔΟ	ΗΗΗ	ΙΚΙΟΙ	
ΗΗ	ΧΑΙΚΕΑΤΑΙ	ΔΔΔΤΤΤΙΙ	ΑΙΝΕΑΤΑΙ	
ΙΙΙΙΙ	ΧΑΙΚΕΑΤΑΙ	ΗΗΗ	ΟΛΟΦΥΧΞΙΟΙ	
	ΕΠΙΦΟΡΑΞ	ΠΤΤΤΙΙ	ΠΕΠΑΡΕΘΙΟΙ	25
	ΧΕΡΡΟΝΕΞΙΟΙ		ΞΕΡΜΑΙΟΙ	
	ΙΛΠΑΙ			

1287.

		ΗΗΗ	• • νιο •
		ΗΗΗ	Σηλυμβριαν[οι]
ΔΔΔΤΤΤΙΙ		ΔΔΔΤΤΤΙΙ	Κυζικηνοι
			Προκοινησι[οι]
			Αρτοκη[νοι]
		Θράκης Φόρος	5
	• • • αίοι	ΗΗΗ	Άφυταί[οι]
ΔΤΤΙ	Κο]λοφώνιοι	ΔΠΙΙΙ	Σκιάθιοι
ΔΠΤΤΤΙΙ	Νοτιείς	Ρ	Νεοπολίται
	Έρυθραίοι	ΔΠΤΙΙΙ	Μενδαίων
	Μυριναίοι	ΡΤΤ	Γαλέψιοι
ΔΔΔΤΤΤΙΙ	παρά Κύμην	ΔΠΤΙΙΙΙ	Βεργαίο[ι]
ΔΠΤΙΙΙΙ	Γρυνειείς	ΡΗΗΗ	Θραμβάιοι
ΠΤΙΙΙΙ	Ίσίνδιοι	Χ	Μενδ[αίοι]
ΗΡ	Καρπάθου	ΔΠΤΙΙΙΙ	Άδδ[ερίται]
ΡΗ	Άρκεσία	ΗΗΗ	Νεοπολίται
ΡΗ	Πυγαλείς	ΔΠΤΙΙΙΙ	παρ' Αντ[ισσάραν]
ΔΔΠ	Καμινείς	ΗΗΗ	Ακάνθιοι
	Ίηλύσιοι	ΔΠΤΙΙΙΙ	Σταγίριται
ΡΔΔΔ	Καλύδνιοι	ΡΗ	Τορωναίοι
ΤΤΤ	Λίνδιοι	ΗΗΗΗ	Σκιωναίοι
ΔΔΤΤΤΙΙ	Πεδιείς	ΔΔΠ	Ίκιοι
ΙΙΣ	Έκ Λίνδου	ΗΗΗ	Αινεάται
ΗΗ	Χαλκεάται	ΔΔΔΤΤΤΙΙ	Όλοφύξιοι
ΙΙΙΙΙ	Έπι φορᾶς	ΗΗΗ	Πεπαρέθιοι
	Χεβρόνησιοι	ΠΤΤΤΙΙ	Σερμαίοι
	ΙΛΠΑΙ		

Αντικρὺ τῶν τριῶν γραμμῶν τῆς ὑπ' ἀριθ. 1254 (Ῥαγκ. 224) ἐπιγραφῆς φαίνονται εἰς τὸν λίθον οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι οὕτω γεγραμμένοι

ΠΡΙΝΝ ΙΙΙΙ
ΟΙΕ ΙΙΙΙ
ΟΙΑ ΙΙ

Εἰς δὲ τὴν ἐπομένην γραμμὴν (τὴν 4) φαίνεται μετὰ τοῦ Ε καὶ Κ ἐν Μ οὕτω ΕΜΚ.

Εἰς τὴν 13 γραμμὴν τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς ὁ Κ. Πάγκαδης γράφει ΜΟΘΝΑΙΟΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνονται οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι ΗΗΗ-ΤΤ ΜΕΘΟΝΑΙΟΙ.

Εἰς τὴν ἐπομένην γραμμὴν (τὴν 14) ὁ Κ. Πάγκαδης γράφει Η-ΙΙΙΙ ΞΟΝΙΟΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνονται τὰ γράμματα ταῦτα ΠΗΗ-ΙΙΙΙ ΑΙΞΟΝΙΟΙ,

Εἰς τὴν 15 γραμμὴν ὁ Κ. Πάγκαδης γράφει ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΤΑΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνονται οἱ ἀριθμοὶ ΗΗ ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΤΑΙ.

Εἰς τὴν 6 γραμμὴν τῆς ὑπ' ἀριθ. 1256 (Πάγκ. 226) ὁ Κ. Πάγκ. γράφει ΚΡΕΞ, εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνεται ΧΡΕΞ.

Εἰς τὴν 7 γραμμὴν τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς φαίνονται εἰς τὸν λίθον ὑπὸ τὸ ΧΡΕΞ τὰ γράμματα ΙΑΙΤ-ΙΙ.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1288.

Λ Μ Ι Ο Ρ Ε Ι Κ
Κ Α Ι Η Ο Δ Ο
Η Ο Ρ Ο Σ

Ἐμπορείου
καὶ ὁδοῦ
ὅρος

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη γέγραπται ἐπὶ στήλης τετραγώνου λίθου τοῦ Πειραιῶς· εὐρίσκεται ἰσταμένη ἄνωθεν τῆς Πειραικῆς Ἀκτῆς τῆς κατὰ τὸ Ἀφροδίσειον πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Ναοῦ Ἀφροδίτης τῆς Ἀπάρχου, ἔνθα εὐρέθησαν κατὰ τὸ 1834 αἱ τῶν Νεωρίων ἐπιγραφαί· ὅτε ἀνορίσσωτο τὰ θεμέλια τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Τελωνείου ἀνευρέθησαν πολλὰ λείψανα ἀρχιτεκτονικὰ τοῦ Ναοῦ τούτου, ἅπαντα παρίνου λίθου· ἦσαν δὲ ταῦτα τρίγλυφα, ὕψους ἐνὸς μέτρου, καὶ πλάτους 60 0/0· πλίνθοι πώρινοι ἀρκετοί, καὶ ἄλλα τοιαῦτα λείψανα τοῦ ἀρχαίου τούτου Ναοῦ. Ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι ἡ στήλη αὕτη ἦτον ὄριον τῆς ὁδοῦ καὶ τοῦ Ἐμπορείου εἰς τὸ ἄκρον τῆς μακρᾶς Στοᾶς, ἔνθα καθέστηκεν ἀγορὰ τοῖς ἐπὶ θαλάσῃ, καὶ γὰρ τοῖς ἀποτέρῳ τοῦ λιμένος ἦν ἑτέρα ἀγορά· (Παυσ. Ἀτ.) ἐκ τοῦ ἀντιθέτου δὲ μέρους τῆς στήλης ταύτης ἴστατο ἑτέρα στήλη φέρουσα καὶ αὕτη ἐπιγραφὴν ὀρίζουσιν τὸ χωρίον· τῆς στήλης ταύτης ἔχνη εἰσέτι φαίνονται. Ἡ ὕρον αὐτὴν τὸ 1834 καὶ διατηρῶ αὐτὴν εἰς τὴν ἀρχαίαν αὐτῆς θέσιν, διότι οὕτω συντείνει εἰς τὴν διάγνωσιν τῆς ἀρχαίας Τοπογραφίας, τῆς Πειραικῆς Χερσονήσου· καὶ ἡ ἀφέλεια τῆς ὕλης τῆς στήλης, ἐστὶ γὰρ πωρίνου λίθου, καὶ ὁ σχηματισμὸς τῆς στήλης καὶ τῶν γραμμάτων δεικνύουσιν, ὅτι αὕτη ἦτον ὄριον πρὸ τῆς ἐγχαραξέως τοῦ σχεδίου τοῦ Πειραιῶς, τὸ ὁποῖον ὁ Ἀρχιτέκτων Ἰππόδαμος ἔγραψε κατὰ τὰ Πελοποννησιακὰ, ὡς ὁ Στράβων μαρτυρεῖ (14).

Περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης θέλομεν ἀναφέρει καὶ ἀλλαχοῦ.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1289.

Λ Α Κ Ι Α Δ Ο Ν
Τ Ρ Ι Τ Τ Υ Σ

Λ[α]κιάδων
Τριττὺς

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη εἶναι γεγραμμένη Ἀττικοῖς γράμμασιν ἐπὶ στήλης τετραγώνου λίθου Πεντελησίου. Ἡ ὕρον αὐτὴν τὸ 1846 Ἰανουαρίου 18 οὐ μακρὰν τοῦ Βήματος τῆς Πυκνός. ἴσταται ἐπὶ τῆς βάσεως αὐτῆς, ἥτις εἶναι τοῦ λίθου τῆς Ἀκροπόλεως. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 67 0/0, τὸ πλάτος 29 0/0, καὶ τὸ πάχος 15 0/0. Ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι αὕτη ἦν ὄριον τῆς Τριττῦς τοῦ Δήμου τῶν Λακιάδων, πρὶν ἴσως τοῦ Δήμου τούτου συνοικισθῶσιν οἱ κάτοικοι εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ μέρος· ποῦ ἀκριβῶς ἔκειτο ὁ Δῆμος οὗτος, καὶ διατὶ οὕτως ὠνομάσθη, περὶ τούτου ἐν ἐκτάσει θέλομεν ἀναφέρει εἰς τὸ περὶ Ἀττικῆς πόνημα ἡμῶν. Περιοριζόμεθα δὲ νῦν μόνον εἰς τὴν δημοσίευσιν τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης, ἵνα μὴ μὲν ἄγνωστος ἡ λέξις Τριττὺς ἐνταῦθα δὲν σημαίνει τὴν ἐκ τριῶν διαφόρων ζώων θυσίαν, (Εὐς. Ὀδ. λ.) ἀλλὰ τὴν διαίρεσιν τῆς Φυλῆς, ἥτις εἰς τοὺς ἀπωτέρω χρόνους ἐδίδετο καὶ εἰς τοὺς Δήμους (ὡς εἰκάζω ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης) πρὶν οὗτοι εἰς ταῦτα

συνοικισθῶσι, καὶ διὰ τοῦ συνοικισμού, οἷον ὁμογάλακτοι καὶ γεννήται γένωσιν. Ἐκ τούτου καὶ ἀρχὴ ἐν Ἀθή-
ναις ὑπῆρξε Τριττύαρχοι, οἵτινες, φαίνεται, ἐπεστάτουν ἐπὶ τῶν Τριττυῶν ἐκάστου Δήμου. Περὶ τῆς ἀρχῆς
ταύτης ἀναφέρει τὰ ὑπ' ἀριθ. 41 Ψήφισμα, ὃ ἐδημασιεύσαμεν ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1290.

Ι Ο Ρ Ο
Κ Π Υ Κ
Ν Ο Σ

Ὅρος
Πυκνός

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη εἶναι γεγραμμένη Ἀττικοῖς γράμμασιν ἐπὶ στήλης λίθου Πεντελησίου. Ἦδρον αὐτὴν τὸ
1839 Μαρτίου 22, ἐντὸς λάκκου λελατομημένου παρὰ τὰ ἔχνη Βήματος, ἡ Βωμοῦ, κειμένου ἐπὶ τοῦ βράχου,
καὶ πρὸς τὸ νότιον μέρος τοῦ νῦν ὑπάρχοντος Βήματος· καθάρισας τὸ μέρος τοῦ τεθραυσμένου ἐπίτηδες,
κατ' αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς ἀρχαίους χρόνους, Βήματος, τὸ ὅποιον ὅσον σώζεται ἀνυψοῦται ἀπὸ τὸ λοιπὸν τοῦ
βράχου 47 0/0, καὶ ἔχει πλάτος Γαλλ. μέτρου 70 0/0, καὶ μῆκος 13: 55, καὶ πρὸς δυσμὰς μίαν βαθμίδα,
πρὸς δὲ τὰς πλευρὰς τὴν νότιον καὶ ἀνατολικὴν ἐτέραν βαθμίδα, ταπεινοτέραν δὲ τῆς πρὸς δύσιν, καὶ τὸ
ὅποιον νομίζω τὸ ἀρχαιότερον Βῆμα, περὶ οὗ μνεῖα ποιεῖται ὁ Πλούταρχος ἐν βίῳ Θεμιστοκλέους, θεωρήσας
δὲ παρὰ τὴν βορειοδυτικὴν γωνίαν τοῦ Βήματος λάκκον στρογγύλον περίπου λελατομημένον εἰς τὸν βράχον,
βάθους 75 0/0, μετρούμενον ἀπὸ τὴν ταπεινοτέραν ἐπιφάνειαν τὴν λελατομημένην περὶ τὸ βῆμα, καὶ διαμέτρου
90 0/0 ἐνόμισα, ὅτι ἐντὸς αὐτοῦ ὑπῆρχε τὸ ὕδωρ, ὅπερ ἐχρησίμευε διὰ τὴν Κλεψύδραν, διὸ καθάρισας τὰ
πέριξ τοῦ Βήματος ἐνόμισα ἀναγκαῖον νὰ καθάρισω καὶ τὸν λάκκον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου μετὰ δύο τεμαχίων
ἀναγλύφων καὶ ἄλλων θραυσμάτων πετρῶν ἦδρον καὶ τὴν στήλην ἐφ' ἧς ἡ παρούσα ἐπιγραφή· μετεκόμισα
αὐτὴν εἰς τὴν Ἀκρόπολιν καὶ ἐνετείχισα ἐν Πλασιῷ εἰς τὸ ἀρχαῖον οἶκημα τὸ πρὸς τὸ βόρειον τῶν Προπι-
λαίων, ὅπερ Πινακοθήκην, ὡς ἐκ τῶν ἐκεῖ διατηρουμένων Πινάκων μετ' ἐπιγραμμάτων καὶ τύπων ἔκτοτε ἐκά-
λεσαν. Ἀνέγραψα δὲ τὴν στήλην ταύτην ἐν τοῖς καταλόγοις τοῦ Μουσείου ὑπ' ἀριθ. 1574. Ἡ πλάξ αὕτη
εἶχε γείσσον πρὸς τὸ ἄνω μέρος αὐτῆς, κάτωθεν δὲ τῆς ἐπιγραφῆς ὁ λίθος εἶναι ἀκατέργαστος, ὡς συνήθως
οὕτως εἶναι εἰς ὅλας τὰς στήλας, αἵτινες ἐχρησίμευον ὡς ὄριον· οὕτως εἶναι τὸ ἐν Πειραιεὶ ὄριον ἀέμπορίου καὶ
ὁδοῦ ὁροῦ· οὕτω καὶ ἕτερα ἐφ' ὧν αἱ ἐπιγραφαὶ «ὄρος οὐκίας καὶ χωρίου πεπραμένου κτ.λ.» οὕτως εἰσὶν
ὅλα τὰ ὄρια. Ἡ πλάξ αὕτη εἶναι ἀκρωτηριασμένη ἄνωθεν καὶ κατὰ τὸ ἀριστερὸν μέρος αὐτῆς· εἶναι δὲ ὕψους
27 0/0 τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου, πλάτους 20 0/0, καὶ πάχους 7 0/0· πρὸς δὲ τὸ νότιον μέρος τοῦ ῥηθέντος
βάθρου δέκα μέτρα περίπου μακρὰν αὐτοῦ ὑπάρχει ὁπῇ λελατομένη εἰς τὸν βράχον, ἐν τῇ ὁπῇ δὲ ταύτη
ἴστατο πῶρινον βάθρον, ἐντὸς δ' αὐτοῦ ἦν ἡ στήλη ἐφ' ἧς ἡ ἐπιγραφή «ὄρος Πυκνός», μέρος τοῦ βάθρου
τούτου εὐρέθη ἠνωμένον διὰ μολύβδου μὲ τὴν πλάκα, ἀπέτεμε δ' αὐτὸ ὁ τεχνίτης, ὅστις ἐνετείχισε τὴν πλάκα
ταύτην ἐν τῷ Πλασιῷ διὰ νὰ ἐντειχίσῃ αὐτὴν εὐκολώτερον. Ἐκ τῶν ῥηθέντων ἐξάγεται, ὅτι, κατὰ τοὺς
χρόνους τῆς Βαρβαρότητος, ἡ πλάξ αὕτη μετὰ τοῦ βάθρου αὐτῆς ἀπεσπάσθη ἀπὸ τὴν ὁπῇ τοῦ βράχου,
ἐν τῇ ἴστατο, καὶ ἐρρίφθη εἰς τὸν λάκκον μετὰ τῶν ἄλλων ὡς ἀπλοῦς λίθος, καθὼς καὶ τὰ δύο μικρὰ λίθινα
ἀναθήματα, τὰ ὅποια ἀπὸ τοὺς ἐκεῖ πλησίον παστοὺς εἰς οὓς ἔκειντο ἀπεσπάσθησαν. Τὰ γράμματα εἶναι με-
γέθους 4 0/0, καὶ ὁ σχηματισμὸς αὐτῶν τοῦ ἀρχαιότερου τρόπου, ἥτοι τὸ Σ εἶναι οὕτως ἐγχαραγμένον Σ·
πρὸ δὲ τοῦ Ο ὄρος ἦν τὸ σημεῖον τῆς δασείας Η, τοῦ ὁποίου ὁ δεξιὸς βραχίον φαίνεται. Τὰ γράμματα
δὲν εἶναι ὅλα ἰσομεγέθη, μάλιστα τὰ Ο εἶναι μικρότερα τι τῶν λοιπῶν γραμμάτων. Τὸ Ρ, Π, Υ εἶναι
4 0/0 καὶ 2

Ὁμοίως τὸ Ν ἔν γεγραμμένον οὕτω Ν, ὡς δύναται τις νὰ εἰκάσῃ ἀπὸ τὸ σωζόμενον μέρος αὐτοῦ· κρίνον-

τες δὲ ἐκ τοῦ παλαιογραφικοῦ τούτου τρόπου τῆς ἐπιγραφῆς εἰκάζομεν ὅτι τὸ ὄριον τοῦτο ἦν ὄριον τῆς Ἀρχαίας Πυκνὸς τῆς πρὸ τῶν Τριάκοντα. Ἐκ δὲ τῆς Ἀττικῆς γενικῆς Πυκνὸς καὶ οὐχὶ Πυκνός, ὡς οἱ ἄλλοι συγγραφεῖς γράφουσιν, εἰκάζομεν, ὅτι ἡ Πυκνὴ ἐκλήθη οὐχὶ μόνον ἐκ τοῦ συμπυκνοῦσθαι ἐκεῖ τοὺς ἄνδρας τοὺς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ μᾶλλον ὡς καὶ αὐτὸς ὁ Σουΐδας λέγει, ἀναγνώσας εἰς ἀρχαιότερα ἴσως συγγράμματα, διὰ τὴν τῶν λίθων πυκνότητα, λίθους δὲ ἐννοεῖ ἐνταῦθα τοὺς περιστοιχοῦντας τὴν Πνύκα λιθίνους λόφους, ἐννοῶ δὲ λόφους τὸν τοῦ Μουσείου, τὴν Ἀκρόπολιν, τὸν Ἄρειον Πάγον, καὶ τὸν λόφον τῶν Νυμφῶν, ἐν οἷς ἀρχαιότεροι Περιηγηταὶ Λυκαβηττὸν ἐκάλεσαν. Τὸ μῆκος τοῦ Βήματος εἶναι ἀπὸ βορρᾶν πρὸς νότον· φαίνεται δὲ ὅτι ἦν ἡμιτελὲς κατ' αὐτοὺς ἀκόμῃ τοὺς ἀρχαίους χρόνους, διότι ἡ πρὸς ἀνατολὰς βαθμὶς αὐτοῦ, καθὼς καὶ ἡ πρὸς νότον δὲν φαίνονται ἐντελῶς ἐξεργασμέναι. Πέριξ τοῦ Βήματος τούτου ὁ βράχος εἶναι λελατομημένος, καὶ ἔχει ἐπιφάνειαν ταπεινωτέραν. Σχηματίζει ἐπομένως πρόμνηκες παραλληλόγραμμον, καὶ ἡ μὲν πρὸς ἀνατολὰς καὶ νότον πλάτυνσις αὐτοῦ μετρομένη ἀπὸ τὴν βαθμίδα μέχρι τοῦ χειλὸς τοῦ κοίλου τούτου εἶναι ἐν μέτρῳ καὶ 20 0|0. Ἡ δὲ πλάτυνσις τῆς δυτικῆς πλευρᾶς εἶναι ἐνὸς μέτρου καὶ 5 0|0· ἡ δὲ πρὸς βορρᾶν εἶναι ἐνὸς μόνου μέτρου. Ἡ ἐπιφάνεια αὕτη τοῦ ἐδάφους τοῦ περὶ τὸ Βῆμα εἶναι καλῶς ἐξεργασμένη, καὶ μᾶλλον λεία, ἢ τὰ πλευρὰ τοῦ Βήματος. Τὸ Βῆμα τοῦτο δύναται νὰ ληθῇ καὶ ὡς Βωμός· ἂν ἡ πρὸς τὴν δύσιν βαθμὶς δὲν ἀντίκειται εἰς τὴν εἰδέαν ταύτην, διότι ἀρκετοῦ ὕψους Βωμοῦ τοῦτο δὲν δυνάμεθα νὰ ὑποθέσωμεν διὰ νὰ ὑπάρχῃ βαθμὶς δι' ἧς νὰ ἀνέρχεται ἐπ' αὐτοῦ ὁ θυσιάζων. Καὶ παρὰ τὸ Βῆμα δὲ τὸ νεώτερον φαίνεται λάκκος λελατομημένος ἐν τῷ βράχῳ εἰς ἐν ἔθετον ὕδωρ, ἐπεὶ εἶναι πλήρης χώματος δὲν δυνάμεθα κατὰ τὸ παρὸν νὰ δώσωμεν τὴν περιγραφὴν αὐτοῦ, ἢν θέλομεν πράξει ἐν τῇ συγγραφῇ τῶν ἐν τῇ Ἀττικῇ Ἀρχαιοτήτων.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1291.

ΑΡΙΣΤΕΑΣ: ΙΦΙΣΤΙΑΔΗΣ
ΤΙΜΑΡΙΣΤΗΝ: ΘΕΟΦΩΝΤΟΣ ΛΑΜΠΤΡΕΙΩΣ
ΑΡΙΣΤΩΝΥΜΟΣ: ΑΡΙΣΤΑΙΟΥ ΙΦΙΣΤΙΑΔΗΣ
ΑΡΙΣΤΟΜΑΧΟΣ: ΑΡΙΣΤΕΟΥ ΙΦΙΣΤΙΑΔΗΣ

1291.

Ἀριστέας: Ἰφιστιάδης
Τιμαρίστην: Θεοφώντος Λαμπρεΐως
Ἀριστώνυμος: Ἀρισταίου Ἰφιστιάδης
'Αριστόμαχος: 'Αριστέου Ἰφιστιάδης

1292.

ΒΙΩΝ
ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ
ΧΟΛΛΕΙΔΗΣ

1292.

Βίων
Μενάνδρου
Χολλείδης

1293.

ΔΑΜΑΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ

1293.

Δαμας
Χρηστός

1294.

ΛΥΞΙΜΑΧΗ
ΛΥΞΙΜΑΧΟΥ
ΜΑΓΝΗΤΙΣ

1294.

Λυσιμάχη
Λυσιμάχου
Μαγνήτις

1295. ΑΓΓΕΛΗΣ ΑΛΚΙΜΑΧΟΥ ΘΡΙΑΞΙΟΣ	1295. Άγγελῆς Άλκιμάχου Θριάσιος
1296. ... ΜΟΣ ΙΚΟΜΑΧΟΥ ΙΣΟΤΕΛΗΣ	1296. ... μος Νῆικομάχου Ίσοτελῆς
1297. ΑΞΑΙΟΣ ΑΞΙΟΥ ΑΜΑΞΑΝΤΕΥΣ	1297. Άξαῖος Άξίου Αμαξαντεύς
1298. ΔΙΟΝΥΞΙΟΣ ΔΙΟΔΟΤΟΥ ΘΑΛΙΔΗΣ	1298. Διονύσιος Διοδότου Θαλίδης
1299. ΡΟΔΙΟΝ ΗΡΑΚΛΕΩΤΙΣ ΓΥΝΗ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ 5 ΕΡΟΙΑΔΟΥ	1299. Ῥόδιον Ἡρακλιώτις Γυνή Ἀπολλωνίου 5 Ἐροιάδου
1300. ΕΥΡΥΔΙΚΗ ΔΑΔΟΥ ΙΧΝΑΙΑ	1300. Εὐρυδίκη Δάδου Ἰχναία

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 1291 ἐπιγραφή γέγραπται ἐπὶ τῆς ζωφόρου τύπου ἐπιτυμβίου, ὅστις εὐρέθη πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν εἰς τὸ βόρειον τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν εἰς τὸ μέρος τὸ καλούμενον νῦν *Παρακωτά*. Ἐπὶ τοῦ τύπου τούτου παρίσταται γέρον ἱστάμενος καὶ κρατῶν τὴν χεῖρα ἐτέρου γέροντος ἱσταμένου· ὀπισθεν δὲ τούτου πρὸς τὸ ἀριστερὸν ἵσταται ἕτερος ἱστάμενος ὡσαύτως, φέρων χιτῶνα ποδήρη. Τὸ ὕψος τοῦ τύπου τούτου εἶναι ἐνὸς μέτρου καὶ 23 0|0, τὸ πλάτος 53 0|0, καὶ τὸ πάχος 6 0|0.

Εἰς τὴν 1 καὶ 4 γραμμὴν τὸ ὄνομα Ἀρισταῖος τὸ σται γέγραπται τῷ Ε, ἐν δὲ τῇ 3 γραμμῇ τὸ αὐτὸ ὄνομα Ἀρισταῖος τὸ ζαι γράφεται τῇ ΑΙ, τοῦτο δὲ τὸ αὐτόφωνον τῆς ΑΙ καὶ Ε δεικνύει, ὅτι καὶ κατὰ τὴν 110 Ὀλυμπιάδα, ὅτε τὸ ἔργον τοῦτο ἐλαξεύθη· ἡ προφορά τοῦ ΑΙ καὶ Ε ἦν ἡ αὐτή. Τὸ ὄνομα Ἀρισταίας καὶ Ἀριστεάς διττῶς γραφόμενον εὑρήτε ἐν τε τοῖς ἀρχαίοις, ἐπὶ λίθων, ἐπιγράμμασι, καὶ ἐν τοῖς τῶν ἀρχαίων συγγράμμασι, (ὄρα Βοιχ. ἐπιγρ. 3070, καὶ ἐπιγρ. 2244, 2364, καὶ Ἀριστοτέλ. μετεωρολ. τὰ δὲ διὰ τοῦ Ε γραφόμενα δὲν ἀριθμοῦμεν διὰ τὸ σύντομον.

Τὸ ὄνομα Τιμαρίστη τῆς 2 γραμμῆς πρῶτον ἐνταῦθα εὑρηται, τὸ δὲ Θεοφῶν ἅπαξ.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν τὸ Δημοτικὸν τοῦ Λαμπτρεὺς ἀναφέρεται Λαμπτρείως διὰ τῆς ΕΙ, καὶ οὐχὶ κατὰ τὸν συνειθισμένον τύπον τοῦ ἕως Λαμπτρέως.

Εἰς τὴν αὐτὴν γραμμὴν τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς ἡ ἐπιφάνεια τοῦ λίθου, ἐνθα εἰσὶ τὰ γράμματα **ΘΕΟΦΩΝ-ΤΟΣ ΛΑΜΠΤΡΕΙΩΣ** εἶναι ταπεινότερα τῆς ἐπιφανείας, ἐνθα ἐστὶν ἡ λοιπὴ ἐπιγραφή, τοῦτο δεικνύει,

ὅτι ἄλλο τι πρότερον ἐνταῦθα ἐγγράπτο, ἢ ὅτι ὁ ἐγχαράκτης τῶν γραμμάτων λανθασθεὶς καὶ τὰ γράμματα ἐξάλειψας ἔγραψε τὸ νῦν σωζόμενον.

Ἡ τελευταία γραμμὴ εἶναι μεγαλητέρων γραμμάτων τῶν τριῶν πρώτων γραμμῶν καὶ εἰς τὰς τρεῖς γραμμάς τὸ Δημοτικὸν Ἰφιστιάδης εἶναι γεγραμμένον τὸ ἀρκτικὸν γράμμα τοῦ ὀνόματος διὰ τοῦ I, εἰς δὲ τὸν Λαέρτιον, Στέφανον Βυζάντιον, καὶ τὸν Ἰσάιον τὸ ἀρκτικὸν τοῦτο γράμμα γράφεται διὰ τῆς H, καὶ AI ἢ προπαραλήγουσα Ἡφιστιάδης.

Ἰφιστιάδης ὁ Δῆμος εὑρηται ἐν τῇ ἐπιγραφῇ 295 τῆς Συλλογῆς τοῦ Βοικχίου. Τὸ δὲ Ἡφιστιάδης εὑρηται ἐν ἐτέροις ἐπιγράμμασι δημοσιευθεῖσιν. Εὑρηται πρὸς τούτοις Ἡφιστιάδαι ἀντὶ τοῦ Ἡφιστιάδαι (Ἀρχ. Ἑφημ. ἐπιγρ. 739) ἀπαντᾶται καὶ Εἰφιστιάδαι (ῥὸς Die Demen.).

Ὁ Δῆμος οὗτος κεῖται ἀριστερόθεν τῆς ὁδοῦ τῆς εἰς Κηφισίαν ἀγούσης περὶ τὸν χῶρον ἐκεῖνον, ὃν νῦν Χαλκοματάδες κολοῦμεν. Ὁ χῶρος οὗτος εἶναι ὁ αὐτός, ὃν Διογένης ὁ Λαέρτιος (3 41) ἀναφέρει. Τὸ ταυτόσημον τοῦ ὀνόματος Ἰφιστιάδης μετὰ τῆς ἐννοίας τῆς χαλκευτικῆς ἐργασίας, Χαλκοματάδες, δεικνύουσιν, ὅτι οἱ μετὰ ταῦτα Ἀθηναῖοι τινῶν Δήμων ἐπεξήγησαν τὰ ὀνόματα, οὕτω π. χ. τὸν παρακείμενον Δῆμον Εὐπυρίδαι εἰς Καλογρέζαν μετέφρασαν, σημαίνει δὲ τοῦτο καλὸν σίτον, Καλο—γρέζα γράνο=σίτος.

Τὸ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1292 ἀναφερόμενον ὄνομα ΒΙΩΝ ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ ἀναφέρεται καὶ εἰς τὴν ἐπιγραφὴν, ἣν ἐδημοσίευσεν τὸ 1835 ἐν τῷ ἐμῷ συγγράμματι ἐπιγραφομένῳ Ancien Athènes, p. 108, ὅστις ἔλαβε τὸ κέρας ἐν τοῖς Ἀθηναίοις, ἴσως ὁ Βίων τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης εἶναι ὁ αὐτὸς τῷ νικῆσαντι τὸν γυμνικὸν ἀγῶνα. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 70 0/0.

Τὸ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1293 ὄνομα Δάμας εὑρηται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 284 τῆς Συλλογῆς τοῦ Βοικχίου. Ἡ ἐπιγραφὴ εὐρέθη εἰς τμήμα στήλης.

Τὸ δὲ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1295 ὄνομα Ἀγγελῆς ἐφύλαξε μέχρι τοῦδε ἡ συνήθεια, πλεῖστοι ἐν Ἑλλάδι καλοῦνται τῷ ὀνόματι τούτῳ. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 90 0/0.

Τὸ δὲ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1297 Ἀξαῖος πρώτῃν φορὰν ἐνταῦθα εὑρηται. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 51 0/0.

Τὴν ὑπ' ἀριθ. 1299 ἐπιγραφὴν ἐπὶ στήλης ἡδὺν εἰς τὸ χωρίον καλούμενον Χαροβάτον, οὐ μακρὰν τοῦ ὁποίου νομίζω, ὅτι ἦν ὁ Δῆμος Ἑροιάδαι. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 50 0/0. Τὸ δ' ἄνω μέρος αὐτῆς εἶναι τεθλασμένον.

Τὴν ὑπ' ἀριθ. 1300 ἐπιγραφὴν ἡδὺν εἰς τὴν Ἀλωπεκὴν. Τὸ ὄνομα Δάδος ἀπαντᾶται εἰς διαφόρους ἐπιγραφὰς τῆς Συλλογῆς τοῦ Βοικχίου. Τὸ ὕψος τῆς στήλης δὲν δυνάμεθα νὰ γνωρίσωμεν, διότι αὕτη εἶναι τετμημένη.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1300 δις.

Μ Ε Ν Ε Σ Τ Ρ Α Τ Ο Σ

Ὀστρακον, ἥτοι κεραμίου τμήμα, τὸ μὲν μῆκος .06 $\frac{1}{2}$, τὸ δὲ πλάτος .03 $\frac{1}{2}$, καὶ τὸ πάχος .01 M, ἐγχεχαρμμένον ἔχον ἐπὶ τῆς κυρτῆς καὶ μεμιλωμένης αὐτοῦ ἐπιφανείας τὸ ὄνομα Μενέστρατος.

Τὸ ὄστρακον τοῦτο εὐρέθη παρ' ἐμοῦ ἐν τῷ πρὸς ἀνατολὰς κατάντει τοῦ Ἀρείου Πάγου. Εἰκάζων δὲ ἐκ τοῦ ἀρχαῖου τῶν Ἀττικῶν γραμμάτων χαρακτῆρος ὅτι ἀνάγεται εἰς τοὺς χρόνους, καθ' οὓς ἦτο ἐν χρήσει ὁ ἐξοστρακισμὸς (ἀπὸ τῆς ἐξελάσεως τῶν Πεισιστρατιδῶν μέχρι τῆς ἐξορίας καὶ αὐτοῦ τοῦ μοχθηροῦ δημαγωγοῦ Ἰπερβόουλου, ἥτοι ἀπὸ τῆς ξζ' μέχρι τῆς ιγ' Ὀλυμπιάδος), ἐξελάμβανον αὐτὸ ὡς τινα τῶν ἐπ' ἐξοστρα-

κισμῷ ἐπενεχθεισῶν ψήφων κατὰ τινος τῶν ἐπιφόδων εὐπατριδῶν Ἀθηναίων, οὗ τὸ ὄνομα, ὡς καὶ τὰ τῶν πλείστων ἄλλων, δὲν διεσώθη εἰς ἡμᾶς· καὶ τοι καὶ περὶ τούτου πολλὰ ἐνεδοίαζον, ὡς ἐκ τοῦ ἐν ᾧ εὗρέθη τὸ ὄστρακον τόπου· διότι οὐδὲ τότε, οὐδ' ὕστερόν ποτε, καθ' ὅσον ἐγὼ γινώσκω, ἐγίνοντο ἐν Ἀρείῳ Πάγῳ τοῦ δήμου αἱ ἐκκλησίαι.

Ἀλλ' ἡ παρά τισι τῶν Ἀττικῶν ῥητόρων γινομένη μνεία τοῦ ὀνόματος τούτου διήγειρεν ἔτι μᾶλλον τὴν περιέργειάν μου. Διότι ἐν τῷ περὶ *Φιλοκλήτου κλήρου* λόγῳ τοῦ Ἰσαίου μνημονεύεται Μενέστρατος τις τριηραρχήσας ἐν τῷ πρὸς ἐπικουρίαν τῶν ἐν Σικελίᾳ Ἀθηναίων μετὰ τοῦ Δημοσθένους ἀποσταλέντι στόλῳ. Ὁ δὲ Λυσίας, ἐν τῷ κατὰ *Ἀγοράτου ἐνδείξεως*, λέγει ὅτι, καταμηνυθεὶς ὑπ' αὐτοῦ ὁ Ἀμφιτροπαιεὺς Μενέστρατος, ὡς ἀντιπράττων εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Λυσάνδρου καὶ τῶν Λακεδαιμονίων ἐπιβαλλομένην κατάργησιν τῆς δημοκρατίας, καὶ σύστασιν τῆς ὀλιγαρχίας, ἀπελύθη μὲν τῇ μεσιτείᾳ Ἀγνοδώρου, τοῦ συνδημότου μὲν αὐτοῦ, κηδεστοῦ δὲ τοῦ τοῖς Τριάκοντα ἐνισχύοντος Κριτίου, ἐπὶ τῇ ὑποσχέσει δὲ τοῦ καταμηνύσαι τοὺς ἄλλους συνωμότας, ὅπερ καὶ ἔπραξε, πολλῶν διασῆμων πολιτῶν θανάτου γενόμενος αἴτιος. Ἀλλ' ὕστερον, κατελθόντος τοῦ δήμου, κατηγορηθεὶς ὁ Μενέστρατος διὰ τοῦτο, ὡς ἀνδροφόνος, κατεδικάσθη εἰς θάνατον, καὶ ἀπετυμpanίσθη. Ἐπειδὴ δὲ αἱ τοιαῦται δίκαι εἰσήγοντο ἐν τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ, δὲν ᾗθελε φανῇ πάντῃ ἀπίθανος ἡ πρὸς τὴν δίκην ταύτην ἀναφορὰ τοῦ προκειμένου ὄστρακου. Ἀλλ' ὅπερ μοι φαίνεται πιθανότερον, εἶναι, ὅτι δι' αὐτοῦ συμπεριελήφθη πρότερόν ποτε καὶ τοῦ Μενεστράτου τὸ ὄνομα ἐν τινι κληρώσει ἀρχόντων ἢ δικαστῶν, οὐ μακρὰν ἴσως τοῦ τόπου, ἐνθα εὗρέθη τὸ ὄστρακον, οὐδ' ἐκείνου, ἐνθα ἐπέπρωτο νὰ καταδικασθῇ μετὰ ταῦτα, τελουμένη.

Ὅτι δὲ ὁ Μενέστρατος ὁ εἰς Σικελίαν τριηραρχήσας εἶναι αὐτὸς ὁ ἐπὶ τῶν Τριάκοντα καταμηνυθεὶς, καὶ ὁ ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου ὕστερον καταδικασθεὶς, πιστοῦται καὶ ἐκ τῶν χρόνων, καθ' οὓς ταῦτα ἐγένοντο· διότι ὁ μὲν ἐπικουρικός στόλος ἔπλευσεν εἰς Σικελίαν τὸ δ' ἔτος τῆς 44 Ὀλυμπιάδος, ἡ δὲ σύστασις τῆς ὀλιγαρχίας ἐγένετο τὸ α' ἔτος τῆς 48, ἡ δὲ ἀποκατάστασις τῆς δημοκρατίας μετὰ ὀκτὼ μῆνας, ὅτε πιθανῶς εἰσῆχθη καὶ ἡ κατ' αὐτοῦ ἐγκλησις. Ἐπειδὴ δὲ, κατὰ τὸν νόμον, αἱ περὶ φόνου ἐγκλήσεις μετὰ πενταετίαν διεγράφοντο, εἰκάζεται ὅτι ἡ περὶ τῆς ὁ λόγος δίκη ἐγένετο περὶ τὴν 46, ἢ 45 Ὀλυμπιάδα, ἥτοι ἐντὸς 16, ἢ 18 ἐτῶν ἀπὸ τῆς εἰς Σικελίαν τριηραρχίας.

Τοῦ Μενεστράτου τούτου υἱὸς καὶ ἑγγονος ἀναφέρονται ὑπὸ τοῦ Ἰσαίου, Χαίρεστρατος καὶ Φανόστρατος. Πιθανὸν δὲ ὅτι ἐξ αὐτοῦ κατήγετο καὶ ὁ ἐν Ἑρετρίᾳ ὕστερον κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Φιλίππου δυναστεύσας Μενέστρατος, οὗ μνημονεύει Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους λόγῳ.

Τὰ λοιπὰ ἀφίνω εἰς τὴν ἀκριβεστέραν ἔρευναν τῶν ἐξ ἐπαγγέλματος ἀρχαιολόγων.

Γ. Χρυσίδης.

ΕΦΗΜΕΡΙΞ
ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΑΦΟΡΩΣΑ ΤΑΣ ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΝΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑΣ
ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑΣ.Μοναδικὰ φυλλάδια πωλοῦνται παρὰ
τῇ διεκπεραιώσει τῶν Β. Ἐφη-
μερίδων πρὸς δρ. 3.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Τιμὴ ἑτησίᾳ δραχμ. 36 διὰ τοὺς
ἐντὸς, καὶ 60 διὰ τοὺς ἐκτὸς τοῦ
Κράτους.

1301.

ΗΝΑΙΩΙΤΩ ΞΕΝΩΤΙ
 ΕΙΔΗΤΕ ΕΡΡΩΞΘΕ ΕΠΕΙΔΗΤΟΥΔ
 ΟΥΑΘΗΝΑΙΩΝΑΓΑΓΟΝΤΟΣ ΤΑΝ ΠΥΘΑΙΔΑΤΩ
 ΑΠΟΛΛΩΝΙΤΩ ΠΥΘΙΩ ΜΕΓΑΛΟΜΕΡΩΣ ΚΑΙ
 5 ΤΟΥΤΕ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΤΑΣ ΑΥΤΟΣ ΑΥΤΟΥ ΑΡΕΤ
 ΑΡΕΓΕΝ ΗΘΗΜΕΤΑ ΤΑΣ ΠΥΘΑΙΔΟΣ ΚΑΙ ΑΤΑΣ
 ΘΑΝΑΣΙΕΡΕΙΑ ΧΡΥΣΙΣ ΝΙΚΗΤΟΥ ΘΥΓΑΤΗΡ ΚΑΙ ΤΑΝ
 ΤΕ ΕΠΙΔΑΜΙΑΝ ΚΑΙ ΑΝΑΣΤΡΟΦΑΝ ΕΠΟΙΗΣΑΤΟ
 ΚΑΛΑΝ ΚΑΙ ΕΥΣΧΗΜΟΝΑ ΚΑ... ΣΑΝΤΟΥΤΕ ΔΑ
 10 ΜΟΥ ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΑΜΑΤΕΤΑΣ ΠΟΛΙΟΣ
 ΑΓΑΘΑΙ ΤΥΧΑΙ ΔΕ ΔΟΧΘΑΙ ΤΑΙ ΠΟΛΕΙΤΩΝ ΔΕΛ
 ΙΩΝ ΕΠΑΙΝΕΣ ΑΙ ΧΡΥΣΙΔΑΝ ΝΙΚΗΤΑ ΑΘΗΝΑΙΟΥ
 ΘΥΓΑΤΕΡΑ ΚΑΙ ΣΤΕΦΑΝΩΣ ΑΙΑΥΤΑΝΤ ΖΙΤΟΥ
 ΘΕΟΥ ΣΤΕΦΑΝΩΙ ΩΙ ΠΑΤΡΙΟΝ ΕΣΤΙΝ ΔΕΛΦΟΙΣ
 15 ΔΟΣΘΑΙ ΔΕ ΑΥΤΑΙ ΚΑΙ ΕΚΓΟΝΟΙΣ ΠΑΡΑ ΤΑΣ ΠΟ/
 ΠΡΟΞΕΝΙΑΝ ΠΡΟΜΑΝΤΕΙΑΝ ΠΡΟΔΙΚΙΑΝ ΑΣΥΛΙΑΝ
 ΑΤΕΛΕΙΑΝ ΠΡΟΕΔΡΙΑΝ ΕΜΠΑΣΙΤΟΙΣ ΑΓΩΝΟΙΣ ΟΙΣ Η
 ΠΟΛΙΣ ΤΙΘΗΤΑΙ ΓΑΣΚΑΙ ΟΙΚΙΑΣ ΕΓΚΤΗΣΙΝ ΚΑΙ
 ΤΑΛΛΑΤΙΜΙΑ ΠΑΝΤΑ ΟΣΑ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΑΛΛΟΙΣ ΠΡΟΞΕ
 20 ΝΟΙΣ ΚΑΙ ΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣ ΤΑΣ ΠΟΛΙΟΣ ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΡΧΟ
 ΤΟΣ ΞΕΝΟΚΡΑΤΗΣ ΤΟΥ ΑΓΓΗΣΙΛΑΟΥ ΒΟΥΛΕΥΟΝΤΩΝ
 ΤΑΝ ΔΕ ΥΤΕΡΑΝ ΕΞ ΑΜΗΝΟΝΤΙ ΜΟΛΕΩΝΟΣ ΤΟΥ ΕΜΕ
 ΝΙΔΩΝΙΚΟ ΔΑΜΟΥ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥ
 ΟΝΤΟΣ ΔΕ ΒΟΥΛΑΣ ΑΡΥΩΝΟΣ ΤΟΥ ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΕ
 25 ΟΣ

ΔΕΛΦ ΔΕΛΦΩΝ ΑΠΟΛΙΞ

ΧΡΥ
 ΞΙΔΑ
 ΝΙΚΗΤΟΥ
 30 ΑΘΗΝΑΙ
 ΟΥΘΥΓΑ
 ΤΕΡΑ

1301.

Ἀθηναίῳ τῷ [Προ]ξένῳ τῆς πόλεως
 ὅπως] εἶδητε Ἐρῶσθε. Ἐπειδὴ τοῦ Δ[ήμου
 τ]οῦ Ἀθηναίων ἀναγόντος τὰν Πυθαίδα τῷ
 Ἀπόλλωνι τῷ Πυθίῳ μεγαλομερῶς καὶ

- 5 τοῦ τε Θεοῦ καὶ τὰς αὐτὸς αὐτοῦ ἀρετῆς
 π[ε]ρεγενήθη μετὰ τὰς Πυθαίδος καὶ ἁ τὰς Ἀ-
 θηνᾶς ἱέρεια Χρυσίς Νικήτου θυγάτηρ καὶ τήν
 τε ἐπιδημίαν καὶ ἀναστροφὰν ἐποιήσατο
 10 καλὰν καὶ εὐσχήμονα κα[ὶ] ἔ[ι]σαν τοῦ τε [Δ]ά-
 μου τοῦ Ἀθηναίων καὶ τὰς ἅμα τε τὰς πόλιος.
 Ἀγαθὰ τύχα δεδόχθαι τᾷ πόλει τῶν Δελ-
 φῶν ἐπαινέσαι Χρυσίδα Νικήτου Ἀθηναίου
 θυγατέρα, καὶ στεφανῶσαι αὐτὰν τῷ τοῦ
 Θεοῦ στεφάνῳ, ὃ πάτριον ἐστὶ Δελφοῖς
 15 δόσθαι δὲ αὐτᾷ καὶ ἐγ[γ]όνους παρὰ τὰς πόλιος
 προξενίαν, προμαντείαν, προδικίαν, ἀσυλίαν,
 ἀτέλειαν, προεδρίαν ἐν πᾶσι τοῖς ἀγώνοις, οἷς ἡ
 πόλις τίθητι, καὶ γὰρ καὶ οἰκίας ἐγκτησιν καὶ
 20 τᾶλλα τίμια πάντα, ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις προξέ-
 νοις καὶ εὐεργέταις τὰς πόλιος ὑπάρχει. Ἀρχο[ν]-
 τος Ξενοκράτης τοῦ Ἀγησιλάου, βουλευόντων
 τῶν δευτέρων ἐξάμηνον ἱμωλέωνος τοῦ Ἐμε-
 νίδ[ου], Νικοδάμου τοῦ Στάτωνος· γραμματεῦ-
 25 ος
 τος δὲ Βουλᾶς Ἀρύωνος τοῦ Καλλικράτε-

Δελφ Δελφῶν ἡ Πόλις

Χρυ-
 σίδα
 Νικήτου
 Ἀθηναί-
 ου θυγα-
 τέρα

30

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη γέγραπται ἰωνικοῖς γράμμασιν ἐπὶ πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ἡῦρον αὐτὴν τὸ 1852 εἰς τὸ πρὸς τὸ ἀνατολικο-βόρειον τῆς Ἀκροπόλεως ὑπὸ τοὺς πρόποδας αὐτῆς· φαίνεται δὲ νὰ ἔπεσεν ἐξ αὐτῆς τῆς Ἀκροπόλεως. Τὸ ὕψος τῆς σωζομένης πλακὸς εἶναι 53 0|0, τὸ πλάτος 32 0|0, καὶ τὸ πάχος 10 0|0. Τὸ ἄνω μέρος τῆς πλακὸς δὲν σώζεται· ἦτο δὲ ἐπὶ τούτου, ὡς εἰκάζω, ἀπὸ τὸ τελευταῖον μέρος τῆς μὴ σωζομένης ἐπιγραφῆς τὸ εἰρῶσθαι καὶ τοῦ κενοῦ διαστήματος ἐπὶ τῆς πλακὸς, Ψήφισμα τοῦ Δήμου τῶν Δελφῶν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, δι' οὗ ἐδίδον αὐτοῖς τὸν λόγον τοῦ Ψηφίσματος ὑπὲρ τῆς Χρυσίδος θυγατρὸς τοῦ Νικήτου τοῦ Ἀθηναίου· ἦτο δὲ ἡ ἀρχὴ τοῦ Ψηφίσματος, ὡς εἰκάζω, οὕτω ἀπὸ τοῦ δεῖνος Ἀρχοντος ἐν Δελφοῖς, Πυλαίας ὁπωρινῆς ἱερομνημονούντων τῶν . . . δεῖνα . . . Ἀθηναίων ἱερομνημόνος τοῦ δεῖνος, κτλ.

Ἡ γλῶσσα τοῦ Ψηφίσματος εἶναι Δωρική, καὶ ὡς ἐκ τούτου εἰκάζω, ὅτι τὸ Ψήφισμα ἐγράφη εἰς τοὺς Δελφοὺς καὶ ἐπέμφθη ἀντίγραφον τούτου ἐπὶ τῆς παρουσίας πλακὸς, ἵνα ὑπάρχῃ εἰς τὴν Ἀκρόπολιν τῶν Ἀθη-
 νῶν. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι κατὰ στοῖχον, καὶ οἱ χαρακτῆρες τῶν γραμμάτων δεικνύουσιν, ὅτι τὸ Ψήφισμα ἐγένετο κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Ἀδριανοῦ. Μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐπιγραφῆς ὑπάρχει μία σειρὰ μεγαλητέρων γραμ-
 μάτων, ὃ ἐγχαράκτης ἔγραψε πρῶτον τὰ γράμματα ΔΕΛΦ, εἵτα λανθασθεὶς ἔγραψεν ἐκ νέου ΔΕΛΦΩΝ
 Α ΠΟΛΙΣ.

Ἡ 2 γραμμὴ τῆς ἐπιγραφῆς τελειώνει εἰς ἀόπως εἰδητεν, ἐξηγεῖ δὲ κάτωθεν τοὺς λόγους, δι' οὗς τὸ Ψήφισμα ἐγένετο, τὸ ὅποιον ἀρχεται οὕτως ἀέπειδὴ τοῦ Δήμου τῶν Ἀθηναίων ἀγαγόντος τὴν Πυθαίδα τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Πυθίῳ μεγαλομερῶς· οἱ ἐν Ἀθήναις Πυθαῖσται, ὅτε ἔβλεπον ἀπὸ τῆς ἐσχάρας τοῦ Ἀστραπαίου Διὸς, ὅτι ἐπὶ τοῦ ἐν τῇ Πάρνηθι Ἄρματος ἡστραπτεν, ἐπεμπον τὴν Πυθαίδα θυσίαν Ἀπόλλωνι τῷ Πυθίῳ (Εὐς. Βιβλ. 2, Στράβ. Βιβλ. 9), ἐτήρουν δὲ ἐπὶ τρεῖς μῆνας, καθ' ἕκαστον μῆνα ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας καὶ νύκτας, ὅθεν ἡ παροιμία ὅταν δι' Ἄρματος ἀστράψῃ, (Σουίδ. εἰς Ἄρμα, καὶ Ἡσύχ. εἰς Ἄρμα, καὶ δι' Ἄρματος Meurs Att. 9).

Ἡ Ἱέρεια τῆς Ἀθηνᾶς λαβοῦσα ἐκ τοῦ ἀκοιμήτου λόχου τῆς Πολιάδος Πυρὸς λαμπάδα ἔδιδεν εἰς τοὺς Πυθαίστας, οἵτινες μετὰ τῶν ἄλλων τῶν πρὸς τὴν θυσίαν ἀναγκαίων ἐκόμιζον τὴν Πυθαίδα τῷ Πυθίῳ Ἀπόλλωνι.

Εἰς τὴν 7 γραμμὴν ἀναφέρεται τὸ ὄνομα τῆς Χρυσίδος θυγατρὸς Νικήτου τοῦ Ἀθηναίου ὑπὲρ ἧς τὸ Ψήφισμα τοῦτο ἐγένετο. Τὰ ὀνόματα Χρυσίς καὶ Νίκητος ἐφύλαξε μέχρι τοῦδε ἡ συνήθεια, πολλαὶ γυναῖκες, καὶ μάλιστα τῆς Φθιώτιδος καὶ Θεσσαλίας, καλοῦνται μέχρι τοῦδε τῷ ὀνόματι τούτῳ Χρυσὴ καὶ Χρυσούλα· ὥσαύτως πολλοὶ ἄνδρες καλοῦνται Νικήται.

Εἰς τὴν 14 γραμμὴν ἀναφέρεται, ὅτι ἐστεφάνωσαν αὐτὴν τῷ τοῦ Θεοῦ στεφάνῳ, ὃ πάτριον ἐστὶ Δελφοῖς. Ὁ στέφανος οὗτος εἶναι ἐσκαλισμένος εἰς τὸ κάτωθεν μέρος τῆς πλακῆς, ὅστις στεφανοῖ τὸ ὄνομα τῆς Χρυσίδος, θυγατρὸς τοῦ Νικήτου· εἶναι δὲ οὗτος ὁ τῆς δάφνης, ὡς διακρίνεται ἐκ τῆς πλατύνσεως τῶν φύλλων αὐτῆς. Τὸ ὄνομα Νικήτης ἀναφέρεται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 6, σελ. 26 ἐπιγραφὴν τῆς Συλλογῆς τοῦ Ρὸς die demen von Attica· ἦν δὲ οὗτος Ἀχαρνεὺς ἐκ τοῦ γένους τῶν Ἀμυνανδριδῶν.

Εἰς τὰς γραμμάς 15—20 δίδει εἰς αὐτὴν τὰ προνόμια ἐκεῖνα, ὅσα δίδουσιν οἱ Δελφοὶ τοῖς ἄλλοις Προξένοις καὶ Εὐεργέταις τῆς πόλιος αὐτῶν· τοιαῦται τιμαὶ ἐδόθησαν καὶ εἰς ἄλλας γυναῖκας ἐξ ἄλλων πόλεων.

Περὶ τούτου θέλομεν δημοσιεύσει καὶ ἄλλην ἐπιγραφὴν μαρτυροῦσαν τοῦτο.

Εἰς τὴν 21 γραμμὴν ἀναφέρεται ὡς Ἄρχων ἐν Δελφοῖς Ξενοκράτης ὁ Ἀγησιλάου· πότε ἤρξεν οὗτος δὲν ἠδυνήθημεν νὰ εὑρωμεν, διότι ἀλλαχοῦ δὲν ἀναφέρεται Ἄρχων τῶν Δελφῶν Ξενοκράτης, ὅσον τὸ καθ' ἡμᾶς.

Τὸ ὄνομα τοῦ γραμματέως γράφεται ἐνταῦθα διὰ τοῦ Γ, τὸ ὄνομα τοῦτο ἀπαντᾷ εἰς τοὺς παλαιούς συγγραφεῖς γεγραμμένον διὰ τῷ Ι Ἀρίων, διὰ δὲ τοῦ Γ ἐνταῦθα μόνον.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1302.

ΟΙ ΠΡΟΒΟΥΛΟΙ ΕΙΠΑΝ ΕΠΕΙ ΔΗΘΕΟΠΟΜΠΟΣ ΑΡ
 ΞΥΝΤΗΡΩΝΤΗΝ ΥΠΑΡΧΟΥΣ ΑΝΑΥΤΩ ΔΙΑΠΡΟΓΟΝΩΝ ΓΡ
 ΤΟΝ ΔΗΜΟΝ ΕΥΝΟΙΑΝ ΚΑΙ ΠΕΙΡΩΜΕΝΟΣ ΕΠΙ ΠΛΕΙΟΝΑΥ
 ΞΕΙΝΤΑΤΕ ΠΡΟΣΘΕΟΥΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΔΙΚΑΙΑΣ ΥΝ
 5 ΤΗΡΕΙΝΤΟΝ ΕΠΑΡΕΤΗ ΚΑΙ ΔΟΞΗ ΒΙΟΝ ΕΖΗΛΩΚΩΣ ΑΠΟΤΗ
 Ξ ΠΡΩΤΗΣ ΗΛΙΚΙΑΣ ΒΟΥΛΟΜΕΝΟΣ ΤΕ ΤΗΝ ΑΠΟΤΗΞ ΑΡΧΗΣ
 ΠΡΟΣΤΑΚΟΙΝΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΦΙΛΑΓΑΘΙΑΝ ΦΑΝΕΡΑΝ ΚΑΘΙΣΤΑ
 ΝΕΙΝ ΚΑΙ ΗΝ ΕΧΕΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΕΚΤΕΝΕΙΑΝ ΤΩΤΕ ΞΥΝ
 10 ΠΑΝΤΙ ΔΗΜΩ ΠΑΡΕΧΕΤΑΙ ΕΑΥΤΟΝ ΕΥΧΡΗΣΤΟΝ ΚΑΙ ΚΑ
 ΤΙ ΔΙΑΝΤΟΙΣ ΕΝ ΤΥΓΧΑΝΟΥΣΙΝ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ ΛΕΓΩΝ
 ΚΑΙ ΠΡΑΤΤΩΝ ΑΕΙ ΤΟΣΥΜΦΕΡΟΝ ΕΝ ΤΕΤΑΙΣ ΑΡΧΑΙΣ ΑΙΣ ΗΡ
 ΞΕΝΙΣ ΩΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΩΣ ΠΡΟΣ ΠΑΝΤΑΣ ΑΝΕΞΤΡΑΦΗ ΑΝΕΓ
 ΚΛΗΤΟΝ ΕΑΥΤΟΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΖΩΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑ
 15 ΛΟΨΥΧΙΑΝ ΕΚΤΕΝΗ ΚΑΘΙΣΤΑΝΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΔΗΜΟΝ ΒΟΥΛΟ
 ΜΕΝΟΣ ΤΕ ΤΗΞΕ ΕΑΥΤΟΥ ΚΑΛΟΚΑΓΑΘΙΑΣ ΤΕ ΚΑΙ ΕΥΝΟΙΑΣ
 ΗΣ ΕΧΕΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΔΗΜΟΝ ΑΘΑΝΑΤΟΝ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΚΑΤΑΛΕΙ
 ΠΕΙΝΕΙΣ ΤΟΝ ΑΠΑΝΤΑ ΧΡΟΝΟΝ ΑΝΑΤΕΘΕΙΚΕΝ ΕΚ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ ΒΙΟΥ
 ΤΩ ΔΗΜΩ ΕΙΣ ΕΛΑΙΟΥ ΧΡΕΙΣ ΤΙΟΝ ΑΡΓΥΡΙΟΥ ΔΡΑΧΜΑΣ ΤΕΤΡΑ
 20 ΚΙΣ ΜΥΡΙΑΣ ΕΙΝΕΚΕΝ ΤΟΥ ΔΑΝΕΙΖΟΜΕΝΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΓΕΓΡΑΜ
 ΜΕΝΟΥ ΠΛΗΘΟΥΣ ΕΠΙ ΥΠΟΘΗΚΑΙΣ ΔΕ ΞΙΟΧΡΕΟΣ ΙΝ ΚΑΤΑΓΟ
 ΡΑΖΕΣ ΘΑΙΑΠΟΤΟΥ ΠΙΠΤΟΝΤΟΣ ΚΑΤΕΝΙΑΥΤΟΝ ΤΟ ΚΟΥΕ
 ΛΑΙΟΝ ΕΙΣ ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΓΙΝΟΜΕΝΗΣ ΕΓΔΟΣ ΕΩΣ ΥΠΟ ΤΩΝ ΕΠΙ
 ΤΑΥΤΑ ΤΕΤΑΓΜΕΝΩΝ ΑΡΧΟΝΤΩΝ ΤΟΝ ΤΕ ΔΗΜΟΝ ΚΟΥΦΙΖΕΣ
 25 ΘΑΙ ΤΗΞΔΑ ΠΑΝΗΣ ΤΑΥΤΗΣ ΟΡΩΣ ΟΥΝ ΚΑΙ Ο ΔΗΜΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣ
 ΤΟΣ ΦΑΙΝΗΤΑΙ ΤΙΜΩΝΤΟΥΣ ΑΡΕΤΗ ΚΑΙ ΔΟΞΗ ΔΙΑΦΕΡΟΝΤΑΣ
 ΑΝΔΡΑΣ ΖΗΛΩΤΑΙ ΤΕ ΠΟΛΛΟΙ ΤΩΝ ΟΜΟΙΩΝ ΓΙΝΩΝΤΑΙ ΤΙΜΩ
 ΜΕΝΩΝ ΤΕ ΤΩΝ ΚΑΛΩΝ ΚΑΙ ΑΓΑΘΩΝ ΑΝΔΡΩΝ ΤΥΧΗ ΑΓΑΘΗ ΔΕ ΔΟ
 ΧΘΑΙ ΤΟΙΣ ΤΕ ΞΥΝΕΔΡΟΙΣ ΚΑΙ ΤΩ ΔΗΜΩ ΕΠΑΙΝΕΣ ΑΙΘΕΟΠΟΜ
 ΠΟΝ ΑΡΧΗ ΔΗΜΟΥ ΕΠΙ ΤΕ ΤΗ ΕΥΝΟΙΑΙ ΚΑΙ ΦΙΛΟΔΟΞΙΑΙ ΗΝ ΕΧΕΙ
 30 ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΔΗΜΟΝ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΩ ΙΑΠΟΤΗΞ ΠΡΩΤΗΣ ΗΛΙΚΙΑΣ ΤΩΝ

- ΛΛΙΣΤΩΝ ΖΗΛΩΤΗΝ ΓΕΝΟΜΕΝΟΝ ΑΠΟ ΔΕΙΞΙΝ ΠΕΠΟΙΕΙΣΘΑΙ
 ΕΧΕΙ ΠΡΟΣΤΑΚΟΙΝΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΜΕΓΑΛΟΨΥΧΙΑΣ ΚΑΙ ΣΤΕΦΑ
 ΩΣ ΑΙ ΑΥΤΟΝ ΧΡΥΣΩΣ ΤΕΦΑΝΩ ΚΑΙ ΕΙΚΟΣΙΝ ΧΑΛΚΑΙΣ ΔΥ
 ΞΙΝΩΝ ΤΗΝ ΜΕΝ ΜΙΑΝ ΣΤΗΣΑΙ ΕΝ ΤΩ ΙΕΡΩ ΤΗΣ ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ
 35 ΤΗΣ ΑΜΑΡΥΣΙΑΣ ΕΝ ΤΩ ΕΠΙΦΑΝΕΣΤΑΤΩ ΤΟ ΠΩΤΗΝ ΔΕ ΑΛ
 ΛΗΝ ΕΝ ΤΩ ΓΥΜΝΑΣΙΩ ΕΠΙΓΡΑΨΑΝΤΑΣ Ο ΔΗΜΟΣ Ο ΕΡΕΤΡΙΕΩΝ
 ΘΕΟΠΟΜΠΟΝ ΑΡΧΕΔΗΜΟΥ ΑΡΕΤΗΣ ΕΝΕΚΕΝ ΚΑΙ ΕΥΝΟΙΑΣ ΤΗΣ
 ΕΙΣ ΑΥΤΟΝ ΑΝΑΓΡΑΨΑΙ ΔΕ ΤΟ ΔΕ ΤΟ ΨΗΦΙΣΜΑ ΕΙΣ ΤΗΛΑΣ
 ΛΙΘΙΝΑΣ ΔΥΟ ΚΑΙ ΑΝΑΘΕΙΝΑΙ ΠΑΡΑ ΤΑΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΟΠΩΣ ΕΚ
 40 ΦΑΝΗΣ ΥΓΑΡΧΕΙΤΟΙΣ ΤΕ ΠΟΛΙΤΑΙΣ ΠΑΣΙΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ
 ΤΟΙΣ ΠΑΡΕΠΙΔΗΜΟΥΣ ΙΝΗΤΕ ΤΟΥ ΑΝΔΡΟΣ ΜΕΓΑΛΟΜΕΡΕΙΑ ΚΑΙ ΚΑΛΟ
 ΚΑΓΑΘΙΑ ΚΑΙ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΚΑΛΟΥΣ ΚΑΙ Α
 ΓΑΘΟΥΣ ΑΝΔΡΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΛΟΙ ΖΗΛΩΤΑΙ ΓΙΝΩΝΤΑΙ ΤΩΝ ΝΟΜΩ
 ΩΝ ΑΝΑΓΟΡΕΥΕΣΘΑΙ ΤΕ ΤΑΣ ΤΙΜΑΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΙΣ ΤΕ ΕΝ Η
 45 ΞΥΝΤΕΛΕΙΤΑΙ ΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΟΥ Η ΠΟΜΠΗ ΚΑΙ ΑΡΤΕΜΙΞΙΩΝ
 ΤΩ ΑΓΩΝΙ ΤΗΣ ΠΥΡΡΙΧΗΣ ΤΟΥ ΔΕΚΗΡΥΓΜΑΤΟΣ ΕΠΙ ΜΕ
 ΛΕΙΣΘΑΙ ΤΟΥΣ ΠΡΟΒΟΥΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΑΕΙΕΝ ΑΡΧΗΟΝΤΑΣ
 ΕΠΙΓΡΑΨΑΙ ΔΕ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΑΣ ΕΣΤΑΜΕΝΑΣ ΥΠΑΥΤΟΥ ΕΙΚΟΝΑΣ
 ΤΩΝ ΤΕ ΥΙΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΔΙΟΤΙΑΝΑΤΙΘΗΣ ΙΝΑ Υ
 50 ΤΑΣ Ο ΔΗΜΟΣ Ο ΕΡΕΤΡΙΕΩΝ ΑΡΕΤΗΣ ΕΝΕΚΕΝ ΚΑΙ ΕΥΝΟΙΑΣ ΤΗΣ
 ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ ΟΠΩΣ ΔΕ ΜΕΝ ΗΤΟ ΑΝΑΚΕΙΜΕΝΟΝ ΑΣΦΑ
 ΛΩΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΟΥ ΑΝΑΘΕΝΤΟΣ ΒΟΥΛΗΣ ΙΝ ΚΑΙ ΕΙΣ ΑΛΛΟ
 ΜΗΘΕΝ Η ΚΑΤΑΧΡΗΣΑΣΘΑΙ ΜΗΘΕΝ ΙΞΟΥΣΙΑΝ ΕΙΝΑΙ ΑΠΟ
 ΤΟΥΤΟΥ ΤΟΥ ΔΙΑΦΟΡΟΥ ΜΗΔΕ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΙΠΤΟΝΤΟΣ Α
 55 ΠΑΥΤΟΥ ΤΟ ΚΟΥΜΗΤΕ ΚΑΤΑΧΡΗΣΑΣΘΑΙ ΕΙΣ ΑΛΛΟ ΜΗΘΕΝ
 ΜΗΤΕ ΕΠΙ ΨΗΦΙΣΑΣΘΑΙ ΜΗΤΕ ΕΠΕΡΩΤΗΣΑΙ ΕΙΔΕ ΜΗΟΤΕ ΓΡ
 ΑΨΑΣ Η ΕΠΕΡΩΤΗΣΑΣΘΑΙ ΕΙΛΕΤΩ ΙΕΡΑΣ ΤΗΣ ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ
 ΔΡΑΧΜΑΣ ΕΞΑΚΙΣ ΜΥΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΣΤΩ ΑΓΩΓΗ ΚΑΤΑ Υ
 ΤΟΥΤΩ ΒΟΥΛΟΜΕΝΩ ΕΠΙ ΤΩ ΤΡΙΤΩ ΜΕΡΕΙ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ
 60 ΑΡΧΟΝΤΑΣ ΚΑΙ ΤΑ ΓΡΑΦΕΝΤΑ ΑΚΥΡΑΣ ΤΩ ΤΟΝ ΔΕ ΔΑΝΕΙΣ ΜΟΝ
 ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΓΙΝΕΣΘΑΙ ΥΠΟ ΤΕ ΤΩΝ ΠΡΟΒΟΥΛΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΓΥ
 ΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ ΑΠΟ ΔΙΔΟΣΘΑΙ ΔΕ ΥΠΑΥΤΩΝ ΚΑΤΕΝΙΑΥΤΟΝ ΚΑΙ ΛΟ
 ΓΟΝ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΞΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΗΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗΣ ΠΡΟΣ ΟΔΟΥ ΑΠΟ ΤΟΥ
 ΑΝΑΚΕΙΜΕΝΟΥ ΔΙΑΦΟΡΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΞ ΟΔΟΥ ΥΦΕΣΤΗΚΟΤΟΣ ΠΑ
 65 ΡΑΤΩ ΤΑ ΜΙΑΙ ΚΑΤΙΔΙΑΝ ΛΟΓΟΥ ΕΛΕΞΘΑΙ ΔΕ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΑΤΗΝ ΟΣΤΙΣ
 ΕΞ ΕΙ ΕΠΙ ΜΕΛΕΙΑΝ ΠΕΡΙ ΤΕ ΤΗΣ ΑΝΑΘΕΣ ΕΩΣ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ ΚΑΙ
 ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΝΑΓΡΑΦΗΝΑΙ ΤΑ ΨΗΦΙΣΜΕΝΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΤΗΛΑΣ ΚΑΙ ΤΑ
 ΛΟΙΠΑ ΤΑ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΝΑΘΕΣ ΕΩΣ ΕΠΙ ΤΕΛΕΣΘΗΝΑΙ ΚΑΙ ΤΟΥ ΓΕ
 ΝΟΜΕΝΟΥ ΑΝΗΛΩΜΑΤΟΣ ΛΟΓΟΝ ΑΠΟΔΟΥΝΑΙ ΤΟΙΣ ΛΟΓΙΣΤΑΙΣ
 70 ΤΟΝ ΔΕ ΤΑ ΜΙΑΝ ΔΟΥΝΑΙ ΤΟ ΕΙΣ ΤΑΥΤΑ ΔΙΑΦΟΡΟΝ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΕΙΣ
 ΤΟ ΔΕ ΟΝ ΔΕ ΔΟΜΕΝΟΝ ΑΥΤΩ ΕΠΙΣΤΑΤΗΣ ΕΙΡΕΘΗΦΙΑΙ ΠΡΟΣ
 ΤΗ ΧΙΠΠΟΥ

1202.

- Οἱ Πρόβουλοι εἶπαν. Ἐπειδὴ Θεόπομπος Ἀρχιδήμου
 συντηρῶν τὴν ὑπάρχουσαν αὐτῷ διὰ προγόνων πρὸς
 τὸν Δῆμον εὐνοίαν, καὶ πειρώμενος ἐπὶ πλείον αὐ-
 ξεῖν, τὰ τε πρὸς θεοὺς καὶ πρὸς ἀνθρώπους δίκαια συν-
 5 τηρεῖν, τὸν ἐπ' ἀρετῇ καὶ δόξῃ βίον ἐξήλωκώς ἀπὸ τῆς
 πρώτης ἡλικίας, βουλόμενός τε τὴν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς
 πρὸς τὰ κοινὰ πράγματα φιλαγαθίαν φανεράν καθιστά
 νειν καὶ ἣν ἔχει πρὸς τὴν πόλιν ἐκτένειαν, τῷ τε σύμ-
 παντι Δῆμῳ παρέχεται ἑαυτὸν εὐχρηστον καὶ κα-
 10 τ' ἰδίαν τοῖς ἐντυγχάνουσι τῶν πολιτῶν, λέγων
 καὶ πράττων αἰετὸν συμφέρον· ἐν τε ταῖς Ἀρχαῖς ἡρ-
 ξεν ἴσως, καὶ δικαίως πρὸς πάντας ἀνεστράφη ἀνέγ-

- κλητον ἐαυτὸν παρασκευάζων καὶ τὴν ἑαυτοῦ μεγα-
 15 λοψυχίαν ἐκτενῆ καθιστάνων πρὸς τὸν Δῆμον, βουλό-
 μενος τε τῆς ἑαυτοῦ καλοκαγαθίας τε καὶ εὐνοίας
 ἧς ἔχει πρὸς τὸν Δῆμον ἀθάνατον ὑπόμνημα καταλει-
 πεῖν εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον ἀνατέθηκεν ἐκ τοῦ ἰδίου βίου
 20 τῷ Δῆμῳ εἰς ἐλαίου χρεῖστίον ἀργυρίου δραχμὰς τετρα-
 κισμυρίας, εἵνεκεν τοῦ δανειζομένου τοῦ προγεγραμ-
 μένου πλῆθους ἐπὶ ὑποθήκαις ἀξιοχρέουσιν, καταγο-
 ράζεσθαι ἀπὸ τοῦ πίπτοντος κατ' ἐνιαυτὸν τόκου ἑ-
 25 λαιον εἰς τὸ γυμνάσιον, γινομένης ἐκδόσεως ὑπὸ τῶν ἐπὶ
 ταῦτα τεταγμένων Ἀρχόντων, τὸν τε Δῆμον κουφίξου-
 θαι τῆς δαπάνης ταύτης· ὅπως οὖν καὶ ὁ Δῆμος εὐχάρισ-
 25 τος φαίνεται τιμῶν τοὺς ἀρετῇ καὶ δόξῃ διαφέροντας
 ἄνδρας, ζηλωταὶ τε πολλοὶ τῶν ὁμοίων γίνονται τιμω-
 μένων τε τῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν, τύχῃ ἀγαθῇ δεδό-
 χθαι τοῖς τε συνέδροις καὶ τῷ Δῆμῳ ἐπαινέται Θεόπομ-
 30 πον Ἀρχεδήμου ἐπὶ τε τῇ εὐνοίᾳ καὶ φιλοδοξίᾳ ἣν ἔχει
 πρὸς τὸν Δῆμον, καὶ ἐπὶ τῷ ἀπὸ τῆς πρώτης ἡλικίας τῶν
 καλλίστων ζηλωτῆν γενόμενον, ἀπόδειξιν πεποιεῖσθαι
 35 ἧς] ἔχει πρὸς τὰ κοινὰ πράγματα μεγαλοψυχίας, καὶ στεφα-
 νῶσαι αὐτὸν χρυσῷ στεφάνῳ καὶ εἰκόσιν χαλκαῖς δυ-
 σιν, ὣν τὴν μὲν μίαν στήσαι ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀρτέμιδος
 35 τῆς Ἀμαρυσίας ἐν τῷ ἐπιφανεστάτῳ τόπῳ· τὴν δὲ ἄλ-
 λην ἐν τῷ γυμνασίῳ ἐπιγράψαντας, εὖ Δῆμος ὁ Ἐρετριέων
 Θεόπομπον Ἀρχεδήμου ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας τῆς
 εἰς αὐτόν· ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ Ψήφισμα εἰς στήλας
 40 λιθίνας δύο, καὶ ἀναθῆναι παρὰ τὰς εἰκόνας, ὅπως ἐκ-
 φανῇς ὑπάρχει τοῖς τε πολίταις πᾶσιν καὶ τῶν ξένων
 τοῖς παρεπιδημοῦσιν, ἣ τε τοῦ ἀνδρὸς μεγαλομέρεια καὶ καλο-
 καγαθία, καὶ ἡ τοῦ Δήμου εὐχαριστία εἰς τοὺς καλοὺς καὶ ἀ-
 45 γαθοὺς ἄνδρας, καὶ πολλοὶ ζηλωταὶ γίνονται τῶν ὁμοί-
 ων ἀναγνωρεύεσθαι τε τὰς τιμὰς Διονυσίοις τε ἐν ἧ
 45 συντελεῖται τοῦ Διονύσου ἡ πομπὴ καὶ Ἀρτεμισίων
 τῷ ἀγῶνι τῆς Πυρρίχης· τοῦ δὲ κηρύγματος ἐπιμε-
 λίσθαι τοὺς προβούλους τοὺς ἀεὶ ἐν ἀρχῇ ὄντας·
 ἐπιγράψαι δὲ καὶ ἐπὶ τὰς ἐσταμένας ὑπ' αὐτοῦ εἰκόνας
 50 τῶν τε υἱῶν καὶ τῆς θυγατρὸς, διότι ἀνατίθῃσιν αὐ-
 τὰς ὁ Δῆμος ὁ Ἐρετριέων ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας τῆς
 εἰς ἑαυτόν· ὅπως δὲ μένῃ τὸ ἀνακείμενον ἀσφα-
 λῶς κατὰ τὴν τοῦ ἀναθέντος βούλησιν, καὶ εἰς ἄλλο
 55 μὴδὲν ἢ καταχρῆσθαι, μὴδενὶ ἐξουσίαν εἶναι ἀπὸ
 τούτου τοῦ διαφόρου, μὴδὲ ἀπὸ τοῦ πίπτοντος ἀ-
 π' αὐτοῦ τόκου, μήτε καταχρῆσθαι εἰς ἄλλο μὴδὲν
 μήτε ἐπιψηφίσασθαι μήτε ἐπερωτῆσαι· εἰ δὲ μὴ, ὅτε γρ-
 60 ἄψας ἢ ἐπερωτήσας ὀφειλέτω ἱερᾶς τῇ; Ἀρτέμιδος
 δραχμὰς ἑξακισμυρίας, καὶ ἔστω ἀπαγωγὴ κατ' αὐ-
 τοῦ τῷ βουλομένῳ ἐπὶ τῷ τρίτῳ μέρει πρὸς τοὺς
 60 ἄρχοντας, καὶ τὰ γραφέντα ἄκυρα ἔστω, τὸν δὲ δανεισμὸν
 τῶν διαφόρων γίνεσθαι ὑπὸ τε τῶν Προβούλων καὶ τοῦ Γυ-
 μνασιάρχου, ἀποδίδεσθαι δὲ ὑπ' αὐτῶν κατ' ἐνιαυτὸν καὶ λό-
 γον διὰ τοῦ συνεδρίου τῆς γινομένης προσόδου ἀπὸ τοῦ
 65 ἀνακειμένου διαφόρου καὶ τῆς ἐξόδου, ὑφισταχότος πα-
 ρὰ τῷ ταμίᾳ κατ' ἰδίαν λόγου. Ἐλῆσθαι δὲ καὶ ἐπιστάτην, ὅστις
 ἔξει ἐπιμέλειαν περὶ τε τῆς ἀναθέσεως τῶν εἰκόνων καὶ
 περὶ τοῦ ἀναγραφῆναι τὰ ἐψηφισμένα εἰς τὰς στήλας, καὶ τὰ
 λοιπὰ τὰ περὶ τῆς ἀναθέσεως ἐπιτελεσθῆναι, καὶ τοῦ γε-

70 νομένου ἀναλώματος λόγον ἀποδοῦναι τοῖς λογισταῖς, τὸν δὲ ταμίαν δοῦναι τὸ εἰς ταῦτα διάφορον, καὶ εἶναι εἰς τὸ δέον δεδομένον αὐτῷ. Ἐπιστάτης εἰρέσθη Φίλιππος Κ]τησίππου.

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη γέγραπται γράμμασι τοῖς τῶν Ῥωμαίων χρόνοις ἐπὶ πλακὸς λίθου λευκοῦ. Εὐρέθη τὰ 1842 εἰς τὰ ἐρείπια τῆς νεωτέρας Ἑρετρίας τῆς μετὰ τὰ Μηδικὰ κτισθείσης, πρὸς νότον τῆς ἀρχαίας Ἑρετρίας, καὶ διατηρεῖται νῦν παρὰ τῷ Δημαρχικῷ καταστήματι, διότι δὲν δύναται νὰ μετακομισθῇ εὐκόλως ἀλλαχοῦ ἔνεκα τοῦ μεγέθους τῆς πλακός.

Ἡ ἐπιγραφή ἄρχεται ἀπὸ τοῦ αἰ *Πρόβουλοι εἶπαν*, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἀριστοτέλους, (Πολ. 6, 5, 10) Πρόβουλοι ἐκλήθησαν διὰ τὸ προβουλεύειν, καλοῦνται δὲ Πρόβουλοι ἔνθα κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον, ἀριστοκρατία ἐστίν, ἔνθα δὲ τὸ πλῆθος καθαρῶς κρατεῖ, ἡ ὁμὰς αὕτη Βουλὴ καλεῖται.

Ἐκ τῆς ἐκφράσεως δὲ ταύτης τῆς ἐπιγραφῆς *οἱ Πρόβουλοι εἶπαν* ἐξάγεται, ὅτι ἐν τῇ Ἑρετρίᾳ, ὅτε τὸ Ψήφισμα τοῦτο ἐγένετο, ἦν ἀριστοκρατικὸν τὸ σύστημα· ἦτο δὲ τοῦτο, ὅτε οἱ Ῥωμαῖοι ἤρξαν αὐτῆς, καὶ τὴν αὐτονομίαν τοῖς Ἑρετριεῦσιν ἐχαρίσαντο. Ἡ δὲ ἀρχὴ αὕτη ἦν διὰ βίου εἰς τοὺς ἔχοντας αὐτήν· δευτέρα ἀρχὴ αὐτῶν ἦσαν οἱ Σύεδροι, καὶ τρίτη ὁ Δῆμος. Ἀποβλέπει δὲ τὸ Ψήφισμα τοῦτο Θεόπομπον τινὰ υἱὸν Ἀρχεδήμου, ὅστις, ὡς ἀπὸ τῆν ἐκφρασιν, εἰς τὴν 6 γραμμὴν τῆς ἐπιγραφῆς *βουλόμενος τὴν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς πρὸς τὰ κοινὰ πράγματα φιλαγαθίαν φανεράν καθιστάνειν* ἐξάγεται, ὁ Θεόπομπος οὗτος ἐν Ἀρχαῖς ἦν, καὶ ἴσως καὶ δικαίως πρὸς πάντας ἀνεστράφη, καὶ ἐκ γονέων ἐν Ἀρχαῖς ὑπαρξάντων ἐγεννήθη.

Ἐκ δὲ τῆς ἐκφράσεως ταύτης εἰς τὴν 17 γραμμὴν *ἀνατέθεικεν ἐκ τοῦ ἰδίου βίου τῷ Δήμῳ εἰς ἐλαίου χρείστιον ἀργυρίου δραχμὰς τετρακισμυρίας* ἐξάγεται, ὅτι οὐχὶ μόνον ὁ ἀνὴρ οὗτος ἦν τῶν λίαν εὐκαταστάτων, ἀλλὰ καὶ ὁ Δῆμος τελῶν ἐλευθέρως καὶ ἀφθόνως τὰ γυμνάσια καὶ τὰς πανηγύρεις αὐτοῦ δὲν ἐδυστύχει κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην τῆς ἐξουσίας τῶν Ῥωμαίων.

Εἰς τὴν 8 γραμμὴν ἀναφέρει *ἢν ἔχει πρὸς τὴν πόλιν ἐκτένεια*. Ἡ λέξις *ἐκτένεια* δὲν ἀναφέρεται ἀπὸ τοὺς ἀρχαιοτέρους συγγραφεῖς, ἀλλ' ἀπὸ τοὺς ἀκμάσαντας μετὰ τοὺς χρόνους τῆς Ἀχαϊκῆς συμμαχίας, δεικνύει δὲ καὶ ἡ λέξις αὕτη καὶ αἱ ἐπόμεναι, *ἀξιοχρέωσις, καταγοράζεσθαι, μεγαλομέρεια* κτλ. ὅτι τὸ Ψήφισμα τοῦτο ἦν κατὰ τὰς ἀρχὰς τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων. Τὸν Θεόπομπον τοῦτον ἐστεφάνωσαν χρυσῷ στεφάνῳ καὶ δυσὶ χαλκαῖς εἰκόσιν αὐτὸν ἐτίμησαν.

Εἰς τὴν 34 γραμμὴν ἀναφέρει δύο εἰκόνας χαλκᾶς, αἱ οἱ Ἑρετριοὶ ἀνέστησαν αὐτῷ· ἔθεσαν δὲ τὴν μὲν παρὰ τὸν Ναὸν τῆς Ἀμαρυσίας Ἀρτέμιδος, ἐν ἐπιφανεστάτῳ τόπῳ, ἔνθα ἔθεσαν καὶ τὴν μίαν πλάκα τοῦ Ψήφισματος· τούτου, τὴν δὲ ἑτέραν εἰκόνα ἐν τῷ γυμνασίῳ ἀνέστησαν μετὰ τῆς ἑτέρας πλακὸς τοῦ Ψήφισματος. Ἐκ τούτου δὲ ἐξάγομεν, ὅτι ἡ Ἀμαρυσία Ἀρτεμῖς ἦν ἡ Πολιοῦχος τῆς Ἑρετρίας.

Εἰς τὴν 35 γραμμὴν ἀναφέρει καὶ ὅτι ἐν Ἑρετρίᾳ ἐτιμᾶτο ὑπερβαλόντως ἡ Ἀρτεμῖς αὕτη· τὴν ὀνομασίαν δὲ Ἀμαρυσία ἔλαβε καὶ ἡ Ἀρτεμῖς αὕτη ἐκ κόμης τινὸς ἐν Εὐβοίᾳ, ὡς καὶ ἡ σεβομένη ἐν τῷ Δήμῳ τῆς Ἀττικῆς Ἀθμονεῖ. Ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς μεταγενεστέρους χρόνους τὸ ὄνομα Ἀμαρυσία, ὃ ἐφύλαξεν ἡ συνήθεια, ὑπερενίκησε καὶ ὁ Δῆμος Μαρούσι μέχρι καὶ νῦν καλεῖται· δεικνύει δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι οἱ νῦν κατοικοῦντες τὴν Ἀττικὴν εἰσὶν ἀπόγονοι τῶν προκατοικησάντων αὐτὴν Ἑλλήνων, διὸ καὶ τὰς ὀνομασίας τῶν ἀρχαίων ἐφύλαξαν.

Ἐκ δὲ τῆς 45 γραμμῆς μανθάνομεν, ὅτι καὶ ἀγῶνα Πυρρίχης ἐτέλουν εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς Ἀμαρυσίας Ἀρτέμιδος.

Εἰς τὴν 54 γραμμὴν ἀναγινώσκομεν *μηδεὶ ἐξουσίαν εἶναι ἀπὸ τούτου τοῦ διαφόρου*. Τὴν λέξιν *διάφορον* ἰσοδύναμον τοῦ *τόκος* ἐφύλαξεν μέχρι τοῦδε ἡ συνήθεια. Πόσον διάφορον λέγομεν δίδει ὁ δεῖνα εἰς τὰς χιλιάς δραχμὰς.

Παρατηρήτέον δὲ, ὅτι εἰς ὅλον τὸ Ψήφισμα ὅπου ὑπάρχουσι δοτικαὶ δὲν εὐρίσκεται οὐδεμία ὑπογεγραμμένη, τὴν γραμματικὴν ταύτην μετεχειρίσθησαν οἱ Ἕλληνες ἕνα αἰῶνα περίπου πρὸ τῆς πτώσεως αὐτῶν εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν Ῥωμαίων. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπανελάβον πάλιν τὸ ὑπογράφειν τὰς δοτικάς, ὡς ἐποίουν εἰς τοὺς ἀρχαιοτέρους χρόνους.

Κ. Σ. ΠΙΤΤΑΚΗΣ.

1303.

ΦΡΥΝΙΧΟΥ ΑΡ
ΟΝΙΔΟΣ ΔΕΚΑΤΗ
ΡΕΞΤΡΑΤΟΣ ΑΜΕΙ
ΜΜΑΤΕΥΕΝΤΩΝ ΠΡ
5 ΕΥΘΥΚΡΑΤΗΣ ΑΦΙ
ΗΜΩΙ ΚΑΙ ΤΗ ΒΟΥ
ΚΛΕΙΔΟΥ ΜΥΡΙ
ΝΚΑΛΙΤΕΛΗΣ ΛΕΠ
ΣΑΤΟ ΑΥΤΩΙ ΠΡΟΒ
10 ΤΗ ΒΟΥΛΕΙΤΟΥΣ
ΤΙΣ ΑΙ ΠΕΡΙΑΥΤ
Ι ΑΙ ΓΝΩΜΗΝ Δ
Ω ΗΣ ΕΙΣ ΤΟΝ Δ
Ι ΕΠΑΙΝΕΣ ΑΙ
15 ΛΟΥΣ ΚΥΔΑΙ

1303.

Ἐπὶ Φρυνίχου Ἄρ-
χοντος ἐπὶ τῆς Πανδιονίδος δεκάτης
ς Πρυτανείας ἢ Χαιρέστρατος Ἀμει-
νιάδου Ἀχαρνέως ἐγραμμάτευε τῶν Πρ-
5 οσδρῶν ἐπιψήφισεν] Εὐθυκράτης Ἀφι-
δναῖος ἔδοξε τῷ Δ[ήμῳ καὶ τῇ Βου-
λῇ Ἀριστοκλείδου Μυρί[ρ]ι-
νούσιος εἶπεν. Ἐπειδὴ] Καλιτέλης Λεπ-
ρ . . . ἐψηφίσατο αὐτῷ Προβ-
10 ούλους . . . ἔδοξε] τῇ Βουλῇ τοὺς
ἄρχοντας χρηματίζειν περὶ αὐτ-
ῶν . . .], καὶ γνώμην δ[ε]
ξυμβαλλέσθαι τῇς Βουλῆς εἰς τὸν Δ[ή]-
μον τῶν Ἀθηναίων καὶ ἐπαινεῖσθαι
15 δὲ . . . τοὺς Προβού[λ]ους Κυδαί[

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη γέγραπται ἰωνικοῖς γράμμασιν ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὐρέθη τὸ 1852 Νοεμβρίου 20 εἰς τὰς πρὸ τῶν Προπυλαίων ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφὰς τοῦ Κ. Βεϋλέ. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς, ὅσον σώζεται, εἶναι 29 0|0, τὸ πλάτος 18 0|0. καὶ τὸ πάχος 10 0|0. Τὰ γράμματα εἶναι γεγραμμένα στοιχηδόν. Τὸ δεξιὸν μέρος τῆς πλακὸς εἶναι σῶον, τὰ δὲ ἄνω, κάτω καὶ ἀριστερὰ μέρη αὐτῆς εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα· ἐπὶ τοῦ ἄνω μέρους τῆς πλακὸς φαίνεται μέρος τοῦ στεφάνου, ὅστις ἐστεφάνωνε τὸ Ψήφισμα τοῦτο, ὅπερ ἐγένετο ἐπὶ Φρυνίχου Ἄρχοντος (Ὀλυμπ. 110, 4)· τὸν Ἄρχοντα τοῦτον ἀπαντῶμεν καὶ εἰς ἄλλο Ψήφισμα, τὸ ὁποῖον δημοσιεύομεν παρακατιόν.

Εἰς τὴν 4 γραμμὴν τὸ ὄνομα τοῦ Δήμου Ἀχαρνέως ἀνεπληρώσαμεν ἀπὸ τὴν ἄλλην ἐπιγραφὴν, ἣν ἐδημοσιεύσαμεν ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι ὑπ' ἀριθ. 1043, ἥτις ἀναφέρει καὶ αὐτὴ τὸν αὐτὸν Ἄρχοντα Φρύνιχον, καὶ τὸν αὐτὸν Γραμματέα Χαιρέστρατον. Εἶναι δὲ ἐντειχισμένη ἡ πλάξ τοῦ ἐκδοθέντος Ψηφίσματος ἐν τῇ Πινακοθήκῃ τῶν Προπυλαίων, καὶ κατετάχθη τὸ 1848 εἰς τὸν κατάλογον τοῦ Μουσείου ὑπ' ἀριθ. 1839. Ὁ αὐτὸς Ἄρχων καὶ τὸ αὐτὸ ὄνομα τοῦ Γραμματέως Χαιρεστράτου ἀναφέρεται καὶ εἰς τὴν ἐπιγραφὴν ὑπ' ἀριθ. 240 τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος. — Εἰς τὴν 7 γραμμὴν τὸ ὄνομα τοῦ Δήμου Μυρί[ρ]ινούσιος ἐνταῦθα εἶναι γεγραμμένον δι' ἐνὸς Ρ.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1304.

ΑΘΗΝΑΙ
ΙΡΟΓΟΝΟΙ
ΗΙΒΟΥΛΗΙ ΠΡ
5 ΙΠΡΟΣΤΟΝ ΔΗ
ΒΑΛΛΕΣΘΑΙ
ΥΤΟΜΠΡΟΞΕ
ΝΑΘΗΝΑΙΩΝ
ΟΠΟΣ ΕΠΙΜΕ
10 ΤΟΣΞΤΡΑΤΗΓ
ΕΙΣΚΑΙΤΗΜ
ΕΥΟΣΑΝΕΑΝ
ΑΙΔΕΤΟΔΕ
ΜΜΑΤΕΑΤΟ
ΕΙΕΙΣΔΕΤ
15 ΤΗΛΗΣΔ

1304.

Τῶν] Ἀθηναί-
ων . . . π[ρό]γονοι
τ]ῇ Βουλῇ πρ-
οεδρεύειν καὶ πρὸς τὸν Δῆ-
5 μον . . . ξυμ[βα]λλέσθαι
. υ τὸν πρόξε-
νον . . . τῶ]ν Ἀθηναίων
. οπος ἐπιμε-
ληθῇ . . . τοὺς στρατηγ-
10 οὺς καὶ τοὺς πρυτάν[εις] καὶ τὴν
Βουλὴν τὴν αἰεὶ βουλ[εύ]ουσας ἀν-
αγράψ[αι] δὲ τόδε
τὸ Ψήφισμα τὸν γραμ[μα]τέα τὸ-
ν κατὰ Πρυτανεῖαν ἐν σ[ή]λῃ λιθί[ν]ῃ, εἰς δὲ τ-
15 ἣν ἀναγραφὴν καὶ τὴν ἀνάσσειν τῆς σ[τ]ήλης δ[ι]οῦναι
[τὸν ταμίαν . . . δραχμὰς]

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη γέγραπται Ἰωνικοῖς γράμμασιν ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1832 εἰς τὸ δυτικὸν τοῦ Παρθενῶνος πλήρῃ ἀσθέστῃς, καὶ ἐδημοσίευσεν αὐτὴν τὸ 1835 εἰς τὸ σύγγραμμά μου ἐπιγραφόμενον Ancien Athènes. Νῦν δημοσιεύω αὐτὴν καὶ αὖθις, καθάρισας μετὰ ταῦτα τὸν λίθον, καὶ ἀνιχνεύσας τὰ γράμματα, ὅσον ἔνεστι. Τὸ ἀριστερὸν μέρος τῆς πλακὸς εἶναι ἀκί· ῥ· ον· τὸ δὲ δεξιὸν αὐτῆς τὰ ἄνω καὶ κάτω μέρη εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι Ψήφισμα, ἐπὶ τίνος ὅμως Ἄρχοντος ἐγένετο καὶ ὑπὲρ τίνος, τοῦτο δὲν δυνάμεθα νὰ εἰκάζωμεν, διότι κἀνὲν διδόμενον δὲν φαίνεται εἰς τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1305.

Ε Ο
Ε Π Ι Φ Ρ Υ Ν Ι Χ Ο Υ
Ο Σ Δ Ε Κ Α Τ Η Σ
Χ Α Ρ Ν Ε Υ Σ Ε Γ Ρ Α
5 Ν Ε Ι Κ Α Ι Ν Ε Α
Π Ρ Υ Τ Α Ν Ε Ι Α Σ
Θ Υ Κ Ρ Α Τ Η Σ
Φ Ι Δ Ο Υ Μ Υ Ρ
Α Ρ Χ Ο Ι Ο
10 Ν Ο Υ Σ Ι Χ
Α Γ Γ Ε Λ Η
Ν Τ Ο Ν Δ Ε
Ε Σ Μ Ο Θ
Σ Ι Ν Α Υ
15 Ε Δ Ε Ο Ν Τ
Σ Θ Α Ι Τ
Σ Τ Ο Ν

1305.

Θ]εο[ίς
Ἐπὶ Φρυνίχου [Ἄρχοντος, ἐπὶ τῆς Πανδιανίδος
δεκάτης [Πρυτανείας ἢ Χαιρέστρατος Ἀ-
χαρνέως ἐγρα[μμάτευε. Θαργιλιῶνος ἐ
5 νει καὶ νέα [ἐννάτη καὶ εἰκοστῇ τῆς
Πρυτανείας [Ἐκκλησίᾳ τῶν προέδρων ἐπεψήφησεν Εὐ-
θυκράτης [εἶπεν
φίδου Μυρ[βινούσιος
[οἱ πολέμ]αρχοι οἱ ἐπὶ τοῦ δεινός Ἀρχοντος
10 . . . νουσι . χ . . .
Ἀγγελῇ[θεν
. . . ο]ν τὸν δὲ [Ἀἴμον
τοὺς θ]εσμοθ[έτας
. . . σιν αὐτὸν
15 . . . ε δεόντ[ως . . .
. . . ἐλέ]σθαι τ . . .
. . . στον

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη γέγραπται Ἰωνικοῖς γράμμασιν ἐπὶ θραύσματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὐρέθη τὸ 1836 Ἰουνίου 1 εἰς τὰς πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Ἐπὶ τῆς πλακὸς ὑπάρχει γείσσον, καὶ ἐπ' αὐτοῦ φαίνονται τὰ γράμματα Ε Ο, ὅπερ ἀνεπλήρωσα εἰς θεοῖς, καὶ τὸ Ψήφισμα αὐτὸ, καθὼς καὶ τὸ προηγούμενον, εἶναι τῆς δεκάτης Πρυτανείας, ἀλλὰ τοῦ μὲν ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι φαίνεται εἰς τὸν λίθον τὸ ΙΟΝΙΔΟΣ, ὅπερ ἄριστα ἀναπληροῦμεν εἰς Πανδιονίδος, εἰς δὲ τὸ παρὸν μὴ διατηρηθὲν ἐκ τοῦ ὀνόματος τῆς Φυλῆς εἰμὴ ἢ κατάληξις μόνον εἰς ΟΣ, ἀναγνωσκόμεν ἂν ᾦναι καὶ αὐτὸ ἐπὶ τῆς Πανδιονίδος.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1306.

Ν Τ Α Τ Ω Ι Δ Η Μ
Σ Υ Ν Ε Δ Ρ Ω Ν Χ Ρ Ε Ι
Ο . Τ Υ Ν Χ Α Ν Ο Ι Ε Ν Ο
Ω Ι Τ Ω Ι Ε Ν Ι Α Υ Τ Ω Ι . . . Σ Β Ε Υ Τ Α
5 Ν Ω Σ Α Υ Τ Ω Σ Δ Ε Κ Α Μ Ε Τ Α Τ Α Ι
Ι Τ Ω Λ Ι Α Ν Π Ρ Ε Σ Β Ε Υ . . . Σ Α Ι Α Τ Ε Λ Ε
. Ι Δ Ι Α Ι Δ Ε Τ Ο Υ Σ Α Φ Ι Κ Ν Ο . . . Ν Ο Ι
. Ω Σ Ι Ν Α Υ Τ Ο Ν Σ Υ Ν Π Ρ Α Τ Τ Ε Ι Ν Α Ν
Ξ Ι Α Ι Ε Ι Σ Τ Ο Ν Μ Ε Τ Α Τ Α Υ Τ Α Χ Ρ Ο .
10 Α Ν Η Ν Ε Χ Ε Ι Κ Ο Ι Ν Η Ν Τ Ε Π Ρ Ο Σ Τ Η Ν
Τ Ω Ν Α Θ Η Ν Α Ι Ω Ν Ο Ρ Ω Σ Α Ν Ο Υ Ν
Γ Ε Γ Ο Ν Ο Τ Ω Ν Φ Ι Λ Α Ν Θ Ρ Ω Π Ω Ν
Ε Α Γ Α Θ Ε Ι Τ Υ Χ Ε Ι Δ Ε Δ Ο Χ
Λ Α Χ Ω Σ Ι Ν Ι Π Ι Ρ Ε
15 Υ . . . υ

1306.

ἀναγγέλλο]ντα τῷ Δήμ[φ τῶν Ἀθηναίων
καὶ τῇ Βουλῇ τῶν Συνέδρων, χρεῖ[α δὲ
. . . τυγχάνοι ἐν θ . . .
ἐκάστ[φ τῷ ἐνιαυτῷ [πρε]σβευτὰς .
5 . . ν, ὡσαύτως δὲ κα[ὶ ἄλλα] μετὰ ταῦτα
Α]ἰτωλίαν πρεσβευ[τὰς διατελε]ῖ πράττων
κοινῶς, ἰδίᾳ δὲ τοῖς ἀφικνο[υμέ]νοις τῶν πολιτῶν,
καὶ πρὸς τὴν ἀπόδ[ω]σιν αὐτὸν συμπράττειν ἂν . .
ἐξ]εῖ[ν]αι εἰς τὸν μετὰ ταῦτα χρό[νον]
10 ὥς τὴν δαπ[άν]ην ἔχει κοινὴν τε πρὸς τὴν [πόλιν
τῶν Ἀθηναίων, ὅπως ἂν οὖν . . . καὶ
ἐκ τῶν] γεγονότων φιλανθρώπων
. . . ε ἀγαθῇ τύχῃ δεδόχ[θαι τῷ Δήμῳ
. . . ὅ,τι ἂν] λάχωσιν . . . πιρε . . .
15 . . . υ . . . υ

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη γέγραπται ἰωνικοῖς γράμμασιν ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Εὐρέθη τὸ 1850 Φεβρουαρίου 23 εἰς τὰς πρὸς τὸ δυτικὸν μέρος τῶν Προπυλαίων ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφὰς τοῦ Κ. Βεϋλέ. Τὰ γράμματα εἰσὶ μικρὰ καὶ στοιχῆδόν γεγραμμένα. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 16 0/0, τὸ πλάτος 22 0/0, καὶ τὸ πάχος 14 0/0. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι Ψήφισμα τοῦ Δήμου τῶν Ἀθηναίων ὑπὲρ τινων πρεσβευτῶν.

Εἰς τὴν 6 γραμμὴν ἀναγινώσκονται τὰ γράμματα **ΙΤΩΛΙΑΝ**, εἶναι δὲ, εἰκάζω, Αἰτωλίαν.

Εἰς τὴν 13 γραμμὴν τὴν δοτικὴν τοῦ ἀγαθῆ τύχῃ γράφει διὰ τῆς **ΕΙ**. Ἡ ὀρθογραφία αὕτη, ἡ **ΕΙ** ἀντὶ τῆς **ΗΙ** δεικνύει ἐποχὴν ἀνωτέραν τῆς 110 Ὀλυμπιάδος, ἡ δὲ ὀρθογραφία αὕτη τοῦ **ΕΙ** ἀναπληροῦντος τὴν **ΗΙ** εὐρίσκεται εἰς πολλὰς ἐπιγραφάς, τοῦτο δεικνύει τὴν κατ' ὀλίγον ὀλίγον εἰσαγωγὴν τῆς **Η**, ἥτις ἐδέχθη τὴν θέσιν τοῦ **Ε**, ᾧ πρότερον ἐχρῶντο ἀντὶ τῆς **Η**.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1307.

ΣΚΕΥΗΝΤΟΥΙΕΡΟΥΚΑΙΚΑΤΑΣΚΕΥ
ΤΟΥΗΦΙΞΜΑΟΔΙΟΞΚΟΥΡΙΔΗΣ

τὴν ἐπι]σκευὴν τοῦ ἱεροῦ, καὶ κατασκευ[ὴν
τὴν κατὰ] τὸ Ψήφισμα, δ Διοσκουρίδης [εἶπεν

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη γέγραπται ἰωνικοῖς γράμμασιν ἐπὶ στήλης λίθου Πεντελησίου. ἤρρον αὐτὴν τὸ 1832 παρὰ τὸ ἀρχαῖον Βουλευτήριον, πρὸς τὸ βόρειον μέρος τῆς Ἐκκλησίας καλουμένης Ἰπαπαντή. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι ἀκριβῶς στοιχῆδόν ἐγγραμμένα εἰς τὸν λίθον. Αἱ δύο μόνον γραμμαὶ διετηρήθησαν εἰς τὴν πλάκα, αἱ ἄλλαι ἐξηλείφθησαν, ἡ ἐπίτηδες, ἡ ἀπὸ τὴν τριτὴν τῶν ἀνθρώπων, ἀν ἡ πλάξ ἐχρησίμευσεν ὡς βαθμὶς ἀναβάθρας τινός· νομίζω ὅμως, ἀφ' ὧσιν εἰκάζω ἀπὸ τὴν κασάστασιν τῆς πλακὸς, ὅτι τὰ γράμματα εἰσὶν ἐπίτηδες ἐξηλειμμένα. Ἡ πλάξ αὕτη ἔχει ἀέτωμα καὶ γεῖσσα, εἰς ἓν τῶν ὁποίων φαίνονται ἀμυδρά τινα ἔχνη γραφῶν κοσμημάτων ἀρχιτεκτονικῶν. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 26 0/0, τὸ πλάτος 24 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Εἶναι δὲ τὸ Ψήφισμα τοῦτο περὶ ἐπισκευῆς ἱεροῦ τινος (ἀπὸ τῶν ὑπὸ τοῦ Πέρσου πειθανῶς πυρπωληθέντων) καὶ κατασκευῆς ἄλλου τινός ἱεροῦ. Τὸ Ψήφισμα δὲ τόδε εἶπεν ὁ Διοσκουρίδης.

Τὸ ὄνομα Διοσκουρίδης ἀπαντᾷται πολλάκις εἰς τε τοὺς ἀρχαίους Συγγραφεῖς, καὶ τὰς ἐπιγραφάς. Διοσκουρίδην ὅμως Ἀθηναῖον, ὃς εἶπε τὸ Ψήφισμα τόδε δὲν εὐρίσκομεν εἰς τὰ παρ' ἡμῖν μικρὰ μέσα.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1308.

Ι
Ν
ΙΗΓΑΡΟΝΤΟΣ
ΙΦΙΞΜΑΤΟΝΓΡΑΜΜ
ΕΝΣΤΗΛΕΙ ΛΙΘΙΝΕΙΚΑ
5 -ΗΝΑΝΑ Γ ΑΦΗΝΚΑΙΤΙ
ΙΞΑΙΤΟΝΤΑΜΙΑΝΤΩΝ
ΙΝΑΛΩ ΜΑ

Η ΒΟΥΛΗ
Ο ΔΗΜΟΣ
ΤΙ ΜΟΝΙ
ΛΑΡ

1308.

· · · ἡ παρόντος [ἀναγράψαι δὲ τόδε
τὸ Ψήφισμα τὸν γραμμ[ατέα τῆς Βουλῆς
ἐν στήλει λιθίνῃ καί ἱστῆσαι ἐν · · ·, εἰς δὲ
5 τὴν ἀναγ[ρ]αφὴν καὶ τὴν ἀνθρώπων τῆς στήλης
μερίσαι τὸν ταμίαν τῶν [στρατιωτικῶν
τὸ ἀνάλωμα.

Ἡ Βουλ[ή]
Ὁ Δῆμο[ς]
Τιμωνί[δην]
Λαρ · · ·

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη γέγραπται ἐπὶ στήλης λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Εὐρέθη τὸ 1853 Φεβρουαρίου 8 εἰς τὰς πρὸς τὸ δυτικὸν τῶν Προπυλαίων ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι τὸ

τελευταῖον μέρος τοῦ Ψηφίσματος τοῦ Δήμου τῶν Ἀθηναίων, δι' οὗ ἐστεφάνωσαν Τιμωνί[δην] τινά. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι ἀκριβῶς στοιχηδὸν γεγραμμένα.

Τὸ ὄνομα Τιμωνίδης ἀπαντᾶται εἰς τε τοὺς ἀρχαίους συγγραφεῖς καὶ τὰς ἐπιγραφάς. Περὶ τίνος ὅμως Τιμωνίδου ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἀναφέρει δὲν δυνάμεθα νὰ εἰκάσωμεν, διότι οὐδὲν ἕτερον περὶ τοῦ ὀνόματος τούτου εἰς τὴν ἐπιγραφὴν ἀναφέρεται.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1309.

ΥΛΑ... ΑΡΧ
 \ΕΙΑΞΕΙΦ...
 ΤΕΥΕΝΘΑΡΓΗΛ
 5 Ξ. ΡΥΤΑΝΕΙΑΞΤΡ... ΠΕΨΗ
 ΕΡΧΙΕΥΞΕΔΟΞΕΝΤΗ... ΞΙΠΡΟΣ
 .ΕΥΞΕΙΠΕΝΠΕΡΙΩΝΟΙΑΚ... ΕΞΛΕΓΟΥ
 ΩΝΚΑΙΚΑΡΦΙΝΑΞΟΙΓΕ. ΝΕΩ... ΕΞΔΕΔΟΧΘΑ
 ΩΙΕΠΕΙΔΗΦΟΡΜΙΩΝΚΑΙΚΑΡ... ΝΑΞΟΝΤΕΞΠΑΤΡΟ
 10 .ΟΙΤΟΥΔΗΜΟΥΤΟΥΑΘΗΝΑΙΩΝΔΙΑΦΥΛΑΤΤΟΥΣΙΝ
 ΝΟΙΛ. ΗΝΟΙΠΡΟΓΟΝΟΙΑΥΤΟΙΞΠΑΡΕΔΟΣΑΝΠΡΟΣ
 ΙΜΟΝΤΟΝΑΘΗΝΑΙΩΝΚΑΙΝΥΝΙΒΟΗΘΗΣΑΝΤΕ... ΞΤΑΛ
 ΙΩΞΞΥΝΚΑΤΕΤΑΤΤΟΝΤΟΜΕΤΑΘΗΝΑΙΩ... ΙΤΙΟ
 ΑΤΗΣΩΞΠΑΡΑΓΙΞ. ΛΟΙΕΠΑΙΝΕΞΑΙΑΥΤΟ... ΞΗΞ
 ΚΑΙΞΤΕΦΑΝΩΞΑΙΕΚΑΤΕΡΟΝΑΥΤΩΝΧΡΥΞ... ΤΕΦ/
 15 ... ΕΙ... ΦΟΡ. ΙΩΝΑΤΟΝΦΟΡΜΙΩΝΟΞΚΑΙΚΑΡ. ΙΝ
 ΚΟΝΟΚΗΣΑΤΟΝΑΘΗΝΑΙΟΝΟΔΗΜΟΣΟΑΘΗΝΑΙΩΝΚ
 ΟΥΞΤΕΦΑΝΟΥΞΙ... ΟΥΞΚΑΙΤΟΥΨΗΦΙΞΜΑΚΑΘΟΟΙΛΟΙΠ
 ΛΕΓΩΝΑΘΗΝΑΙΙ... ΗΞΑΙΕΝΑΚΡΟΠΟΛΕΙΕΙ... ΦΟΡ
 ΩΝ... ΚΑΡΦΙ... ΤΟΙΞΕΚΓΟΝΟΙΞΑΥΤΩΝΚΥΡΙΑ
 20 ... Ω. ΙΑΝ... ΕΝΟΔΗΜΟΣΦΟΡΜΙΩΝΙΤΩΙΠΑΠΠΩ
 ... ΤΟΥΞΦΥΛΗΣΚΑΙΔΗΜΟΥΚΑΙΦΡΑ
 ... ΛΕΙΚΑΙΕΠΑΙΝΕΞΑΙΔΕΚΑΙΤΟΥΞ
 ... ΟΥΞΒΟΗΘΗΣΑΝΤΑΞΜΕΤΑΦΟΡΜΙΩ
 ... ΕΙΝΑΙΑΥ. ΟΙΞΕΩΞΑΝΚΑΤΕΛΘΩΞΙ
 25 ... ΩΝΒΟΥΛΩΝΤΑΙΟΙΚΟΥΞΙΝΑΘΗΝΗ
 ... ΟΥΚΑΙΔΟΝΑΙΑΥΤΟΥΞΔΙΚΑΞ
 ... ΛΟΙ... ΕΑΘΗΝΑΙΟΝΚΑΙΤΑΞΕΙΞΦΟΡΑΞ
 ΜΕΤΑΑΘΗΝΑΙΩΝΕΙΞΦΕΡΕΙΝΚΑΘ
 ΤΗΝΒΟΥΛΗΝΤΗΝΑΕΙΒΟΥΛΕΥΟΥΞ
 30 ΑΘΗΝΑΙΟΙΞΤΡΑΤΗΓΩΞΙΝΟΠΩΞ
 ... ΨΑΙΤΟΔΕΤΟΥΨΗΦΙΞΜΑΕΝΞΤ
 Θ... ΤΗΣΒΟΥΛΗΣΚΑΙΞΤΗΣΑΙ
 ... ΑΙΔΕΤΑΟΝΟΜΑΤΑΤΩΝΑΚΑΡ
 ΔΗΕΝ. ΤΗΝΑ... ΛΦΗΝΑΥ... ΨΑΝΤΑΤ. ΞΠΟΛΕΙ
 35 ... ΛΟΞΕΞΤΙΝΕΙΞΔΕΤΗΝΑΝΑ
 ... Α. ΝΤΟΥΔΗΜΟΥΤΩΝ
 ... ΑΚΟΝΤΑΔΡ. ΑΞΕΚΤΩΝΚΑΤ

- · υλα · · · Ἀρχ[οντος ἐπὶ τῆς · · ·
της Πρυταν]είας εἰ Φ[ι · · ·
ἐγραμμά]τευσ Θαρρηλ[ιῶνος · · ·
τῆ]ς [Π]ρυτανείας Τρίτης · · · πεψη · ·
5 Ἐρχιεύς ἐδοξεν τῇ [Βουλῇ Κτῆ]σιππος
Ἐρχιεύς εἶπε, περὶ ὧν οἱ Ἀκ[αρνά]νες λέγου[σι Φορμί-
ων καὶ Καρφίνας οἱ πε · νεω · · · ες δεδόχθαι τῷ Δήμ-
ῳ, ἐπειδὴ Φορμίων καὶ Καρφί]νας ὄντες πατρόθεν
Πρόξεν]οι τοῦ Δήμου τοῦ Ἀθηναίων διαφυλάττουσιν
10 τὴν εὐ]νοια[ν], ἣν οἱ πρόγονοι αὐτοῖς παρέδοσαν πρὸς
τὸν Δῆ]μον τῶν Ἀθηναίων, καὶ νυνὶ βοηθήσαντες[ς ἐ]στάλη-
σαν δικαί]ως συγκατετάττοντο μετ' Ἀθηναίω[ν καὶ αἰ]τιο[ι
· · · ατης ὡς παρὰ · · σ · λοι ἐπαινέσαι αὐτο[ύς] · · σ[ς
· · · καὶ στεφανῶσαι ἐκάτερον αὐτῶν χρυσ[ῶ σ]τεφ[άνω
15 · · · εἰ · · Φορ[μ]ίωνα τὸν Φορμίωνος, καὶ Καρ[φ]ίναν
· · · κονοκησα τὸν Ἀθηναῖον ὁ Δῆμος ὁ Ἀθηναίων κ[αὶ
· · τ]οῦ ἑφανοῦσιν [αὐτ]οὺς καὶ τὸ Ψήφισμα, καθ' ὃ οἱ λοιπ[οὶ
λέγων Ἀθηναίων, [καὶ στ]ῆσαι ἐν Ἀκροπόλει εἶναι [δὲ] Φορ[μί-
ων[ι καὶ] Καρφί[να καὶ] τοῖς ἐκγόνοις αὐτῶν Κύρια
20 · · · [αν [ἔδωκ]εν ὁ Δῆμος Φορμίωνι τῷ πάππῳ,
ἀναγράψαι δὲ αὐτ]οὺς φυλῆς καὶ Δήμου καὶ φρα-
τρίας · · · τῇ πό]λει, καὶ ἐπαινέσαι δὲ καὶ τοὺς
[ἄλλους τ]οὺς βοηθήσαντας μετὰ Φορμίω-
νος [καὶ] εἶναι αὐ[τ]οῖς ἕως ἂν κατέλθωσιν
25 Δήμου καὶ Φρατρίας] ὧν βούλωνται οἰκοῦσιν Ἀθήνη[σι
· · · ουκα, καὶ δοῦ]ναι αὐτοὺς δίκας
· · · ἄλ]λοι [οἱ παρ'] Ἀθηναίων καὶ τὰς εἰσφοράς
· · · μετὰ Ἀθηναίων εἰσφέρειν καθ' [ἃ
τὸν Δῆμον καὶ] τὴν Βουλὴν τὴν αἰεὶ βουλευούσ-
30 αν · · · ὅταν οἱ] Ἀθηναῖοι στρατηγῶσιν, ὅπως
· · · , καὶ ἀναγρά]ψαι δὲ τὸ Ψήφισμα ἐν στ-
λήνῃ λιθίνῃ τὸν γραμματέα] τῆς Βουλῆς, καὶ στῆσαι
ἐν Ἀκροπόλει, ἀναγράψαι δὲ τὰ ὀνόματα τῶν Ἀκαρ-
νάνων · δὴ ἐς [δὲ] τὴν ἀ[ναγρ]αφὴν αὐτὸν γρά]ψαντα τ[ῆ]ς πόλε[ως
35 · · ·]λος ἐστίν, εἰς δὲ τὴν ἀνα-
γραφὴν δοῦναι τὸν ταμί]αν τοῦ Δήμου τῶν
στρατιωτικῶν τρι]άκοντα δραχμὰς ἐκ τῶν κατα-
[ψήφισμένων τῷ Δήμῳ].

[Φ]ορμίων[α
ὁ Δῆμος

Καρφίαν
ὁ Δῆμος

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη γέγραπται ἰωνικοῖς γράμμασιν ἐπὶ τμήματος πλακῶς λίθου Πεντελησίου. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι 54 0|0, τὸ πλάτος 45 0|0, καὶ τὸ πάχος 9 0|0. Εὐρέθη εἰς τὸ δυτικὸν τῶν Προπυλαίων μέρος τὸ 1852 Δεκεμβρίου 1 εἰς τὰς ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ δεξιὸν καὶ ἀριστερὸν πλευρὸν τῆς πλακῆς εἰσὶ σῶα, τὸ δὲ κάτω μέρος αὐτῆς καὶ τὸ ἄνω εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα. Τὰ πλεῖστα γράμματα τῆς πλακῆς εἰσὶν ἐξηλειμμένα, διότι ἡ πλάξ αὕτη ἐχρησίμευσεν ὡς βαθμὶς οἰκίας.

Εἰς τὰς γραμμάς 6, 8 καὶ 33 τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ἀνγκινώσκομεν τὸ ὄνομα Ἀκαρνάνες, εἰς δὲ τὴν 8 γραμμὴν ἀναφέρεται καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Φορμίωνος.

Εἰς τὸ τέλος τῆς ἐπιγραφῆς εἰσὶ γεγλυμένοι δύο στέφανοι, ἐντὸς τοῦ δεξιοῦ ὑπάρχει ἡ ἐπιγραφή ΚΑΡ-ΦΙΝΑΝ Ο ΔΗΜΟΣ. Εἰς τὸν ἄλλον γέγραπται ὡσαύτως ΦΟΡΜΙΩΝΑ Ο ΔΗΜΟΣ.

Ἐκ δὲ τῶν δύο τούτων στεφάνων ἐξάγεται, ὅτι ὁ Δῆμος τῶν Ἀθηναίων ἐστεφάνωσε καὶ ἐτίμησε τῷ Ψηφίσματι τούτῳ δύο ἄνδρας τῶν Ἀκαρνάνων διὰ τὴν φιλίαν καὶ πίστιν, ἣν οὗτοι καὶ τὸ κοινὸν τῶν Ἀκαρνάνων ἐδείξεν εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις πρὸς τὸν Δῆμον τῶν Ἀθηναίων.

Ὁ πρῶτος εἶναι ὁ Φορμίων υἱὸς Φορμίωνος, ὡς ἀναγινώσκεται εἰς τὴν 15 γραμμὴν τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης.

Καὶ δεύτερος εἶναι ὁ Καρφίνας.

Οἱ δύο οὗτοι ἄνδρες ὑπῆρξαν πατρόθεν Πρόξενοι τοῦ Δήμου τῶν Ἀθηναίων, καὶ τὴν φιλίαν, ἣν οἱ πρόγονοι παρέδωσαν αὐτοῖς πρὸς τὸν Δῆμον τῶν Ἀθηναίων ἀκριβῶς διετήρησαν, καὶ ἐν τινι μάχῃ βοηθῆσαι σταλέντες συγκατετάχθησαν ἐν τῇ μάχῃ μετὰ τῶν Ἀθηναίων, καὶ χρήσιμοι τούτοις ἐγένοντο. Διὸ ὁ Δῆμος τῶν Ἀθηναίων χρυσῷ στεφάνῳ ἑκάτερον αὐτῶν ἐστεφάνωσε, Καρφίαν τὸν Ἀριστείδου, καὶ Φορμίωνα τὸν Φορμίωνος.

Τὸ ὄνομα Καρφίνας πρῶτην φορὰν ἀπαντᾶται ἐνταῦθα· τὸ ὄνομα αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ δεικνύει, ὅτι εἶναι ἡμι-εάρβαρον καὶ ξένον τῆς Ἀττικῆς κομψότητος. Λέγω ἡμιεάρβαρον, διότι οἱ Ἀκαρναῆες, οἱ Αἰτωλοὶ καὶ γενικῶς τὰ δυτικὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος ὑστεροῦντο κατὰ τι τοῦ Ἀττικοῦ ἐξευγενισμοῦ.

Περὶ δὲ τῆς πολυχρονίου φιλίας τῆς μεταξὺ Ἀθηναίων καὶ Ἀκαρνάνων λέγομεν, ὅτι οὐχὶ μόνον καθ' ὅλον τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον οὗτοι σύμμαχοι τῶν Ἀθηναίων ὑπῆρξαν, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς μετὰ ταῦτα χρόνους πιστοὶ ἐφάνησαν, οἰστρηλατούμενοι εἰς τοῦτο ἀπὸ τοῦ μίσους καὶ τὴν καταδρομὴν τῶν γειτόνων αὐτῶν Ἀμβρακιωτῶν, καθ' ὧν πολλάκις μετὰ τῶν Ἀθηναίων περὶ τοῦ Ἀμφιλοχικοῦ Ἄργους ἐπολέμησαν, καὶ εἰσβολὰς τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν πολλάκις μετὰ τῶν Ἀθηναίων ἀπεκρούσαντο, (Θουκ. 11, 80 καὶ ἐπόμενα).

Ἡ δὲ μετὰ τῶν Ἀθηναίων νίκη αὐτῶν, στρατηγούντος τοῦ Δημοσθένους, κατὰ τῶν Λακεδαιμονίων ἠνομένων μετὰ τῶν Ἀμβρακιωτῶν καὶ Αἰτωλῶν περὶδοξος ἐγένετο ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ἱστορίᾳ.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1310.

ΦΙΛΟΝΑΥΤΗΝ ΕΡΜΟ ΓΕΝΟΥ ΚΑΛΛΙΓΕΙΤΩΝ ΠΥΘΩΝΟΣ ΑΜΦΙΑΡΑΩΙ

ΛΛΙΓΕΙΤΩΝΑΡΙΣΤΑΝΔΡΟΥ ΙΠΕΝΕΠΕΙΔΗΣΩΣΙΓΕΝΗΞΕΥΝΟΥΣ
ΑΤΕΛΕΙΤΗΙΠΟΛΕΙΩΡΩΠΙΩΝ· ΕΔΟΧΘΑΙΤΕΙΒΟΥΛΕΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙ
ΞΩΣΙΓΕΝΗΝΔΙΟΝΥΣΙΟΥΑΘΗΝΑΙΟΝΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΝΑΙΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤ
ΗΝΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΑΥΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙ
5 ΑΥΤΩΙΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΓΚΤΗΣΙΝ ΚΑΙΙΞΟΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΑΞΦΑΛΕΙΑΝ
ΚΑΙΑΞΥΛΙΑΝΚΑΙΚΑΤΑΓΗΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΤΤΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΚΑΙΕΙΡΗ
ΝΗΣΚΑΙΤΑΑΛΛΑΠΑΝΤΑΟΣΑΠΕΡΚΑΙΤΟΙΞΑΛΛΟΙΞΠΡΟΞΕΝΟΙΞΚΑΙ
ΕΥΕΡΓΕΤΑΙΞΓΕΓΡΑΠΤΑΙ

1311.

ΑΡΧΟΝΤΟΣΕΝΚΟΙΝΩΙΒΟΙΩΤΩΝΙΠΠΑΡΧΟΥΕΠΙΔΕΠΟΛΕΩΣΕΡΜΟΔΩΡΟΥ
ΙΕΡΕΩΣΔΕΤΟΥΑΜΦΙΑΡΑΟΥΔΗΜΟΣΤΡΑΤΟΥ
ΛΛΙΓΕΙΤΩΝΑΡΙΣΤΑΝΔΡΟΥΕΙΠΕΝΕΠΕΙΔΗΦΑΝΟΣΚΑΙΚΛΕΟΞΕΝΟΣ
ΕΥΝΟΥΣΟΝΤΕΞΔΙΑΤΕΛΟΥΣΙΤΗΙΠΟΛΕΙΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙΤΩΝΠΟΛΙΤΩΝ
5 ΤΟΙΞΧΡΕΙΑΝΕΧΟΥΣΙΝΕΝΠΑΝΤΙΚΑΙΡΩΙΤΟΞΥΜΦΕΡΟΝΠΡΑΤΤΟΥΣΙΝ
ΔΕΔΟΧΘΑΙΤΗΙΒΟΥΛΗΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΦΑΝΟΝΚΑΙΚΛΕΟΞΕΝΟΝΑΓΑΣΙ

ΚΛΕΟΥΣΧΑΛΚΙΔΕΙΣΠΡΟΞΕΝΟΥΣΕΙΝΑΙΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΚΑΙ/
ΤΟΥΣΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΑΙΑΥΤΟΙΣΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΝΚΤΗΣΙΝΚΑΙ/
ΣΟΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΑΣΦΑΛΕΙΑΝΚΑΙΚΑΤΑΓΗΝΚΑΙΚΑΤΑΘΑ
10 ΛΑΤΤΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΟΝΤΟΣΚΑΙΕΙΡΗΝΗΣΚΑΙΤΑΛΛΑΠΑΝΤΑΟΣΑΚΑΙ
ΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣΤΗΣΠΟΛΕΩΣΩΡΩΠΙΩΝΓΕΓΡΑΠΤΑΙ

1310.

Φιλοναύτην Ἑρμο-
γένου, Καλλιγείτων
Πύθωνος Ἀμφιαράω.

Καλλιγείτων Ἀριστάνδρου εἶπεν. Ἐπειδὴ Σωσιγένης εὖνους
διατελεῖ τῇ πόλει Ὠρωπίων [δ]εδόχθαι τῇ Βουλῇ καὶ τῷ Δήμῳ
Σωσιγένην Διονυσίου Ἀθηναῖον Πρόξενον εἶναι καὶ εὐεργέ-
την τῆς πόλεως Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνους καὶ εἶναι
5 αὐτῷ γῆς καὶ οἰκίας ἐγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσφάλειαν
καὶ ἀσυλίαν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ πολέμου καὶ εἰρή-
νης, καὶ τ' ἄλλα πάντα, ὅσα περ καὶ τοῖς ἄλλοις Προξένοις καὶ
εὐεργέταις γέγραπται.

1311.

Ἄρχοντας ἐν Κοινῷ Βοιωτῶν Ἰππάρχου ἐπὶ δὲ πόλεως Ἑρμοδώρου,
ἱερέως δὲ τοῦ Ἀμφιαράου Δημοστράτου,
Καλλιγείτων Ἀριστάνδρου εἶπεν. Ἐπειδὴ Φάνος καὶ Κλεόξενος
εὖνους ὄντες διατελοῦσι τῇ πόλει Ὠρωπίων καὶ τῶν πολιτῶν
5 τοῖς χρεῖαν ἔχουσιν ἐν παντὶ καιρῷ τὸ συμφέρον πράττουσι,
δεδόχθαι τῇ Βουλῇ καὶ τῷ Δήμῳ Φάνον καὶ Κλεόξενον Ἀγασι-
κλέους Χαλκιδεῖς Προξένους εἶναι τῆς πόλεως Ὠρωπίων, καὶ αὐ-
τοῦς καὶ ἐκγόνους, καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἐγκτησιν, καὶ ἰ-
σοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θά-
10 λατταν, καὶ πολέμου ὄντος καὶ εἰρήνης, καὶ τ' ἄλλα πάντα, ὅσα καὶ
τοῖς ἄλλοις Προξένοις καὶ εὐεργέταις τῆς πόλεως Ὠρωπίων γέγραπται.

Αἱ ἐπιγραφαὶ αὗται εἰσὶ γεγραμμέναι ἐπὶ Βάθρου λίθου Πεντελησίου, τὸ ὁποῖον χεῖρες κτιστῶν ἔτεμον εἰς
τρία μέρη. Τὸ μέρος ΦΙΛΟΝΑ ΞΕΝΟΥ ΚΑΙ ΘΩΝΟ ἀποτελοῦσι τὸ ἐν θραῦσμα, τοῦ δὲ ἐτέρου ἡ
ἐπιγραφή ἀρχομένη ΞΗΝ ΕΡΜΟ, τελειώνει εἰς ΩΡΩΠΙΩΝ ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ, τὸ δὲ τρίτον τεμάχιον
ἀρχεται ἀπὸ ΛΛΙΓΕΙΤΩΝ ΑΡΙΣΤΑ, καὶ τελειώνει εἰς ΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣ. Τὰ τεμάχια ταῦτα συνηρ-
μολόγησα, καὶ ἐσχημάτισα τὴν παροῦσαν ἐπιγραφὴν.

Αἱ πρῶται τρεῖς γραμμαὶ ΦΙΛΟΝΑΥΤΗΝ κ.τ.λ. εἰσὶν ἐγχαραγμέναι ἐπὶ τοῦ ἄνω καὶ μέσῳ μέρους
τῆς πλακῆς, εἶναι δὲ διὰ μεγαλητέρων γραμμάτων, καὶ ἀνάγεται εἰς τὰς ἀναθηματικὰς ἐπιγραφάς. Μετ'
αὐτὴν ἔπονται τὰ δύο Ψηφίσματα, τὸ τοῦ Καλλιγείτονος, καὶ τὸ ἐπὶ Ἰππάρχου. Τὸ Βάθρον τοῦτο ἀπε-
τέλει μέρος τοῦ ἱεροῦ τοῦ Ἀμφιαράου τὸ ὁποῖον, ὅσον δύναται τις νὰ εἰκάσῃ ἀπὸ τὰ νῦν φαινόμενα, ἦν
οἰκοδόμημα τετράγωνον ἐσχηματισμένον ἀπὸ Βάθρα πλήρη ἐπιγραφῶν. Τὸ οἰκοδόμημα τοῦτο κεῖται ἐπὶ τοῦ
χείλους ἐνὸς βρύματος, εἶναι δὲ παρὰ τὴν ὁδὸν, ἥτις ἀπὸ Θήβας εἰς τὸν Μαρθῶνα καὶ τὸν Ὠρωπὸν φέρει. Ἦτο
δὲ μέχρι τῶν 1833 ἄγνωστον, καὶ σωρὸς ἀμορφος πετρῶν. Καλόγηρος δὲ τις ζητῶν λίθον τινὰ, ἵνα μεταφέρῃ
αὐτὸν εἰς τὸ χωρίον τῆς Ἀττικῆς Χαρβάτο καλούμενον, καὶ εὗρων τοῦτον εἶδεν ἐπ' αὐτοῦ ἐπιγραφὴν, καὶ
τοῦτον μὲν ἄφησε, μετεκόμισε δὲ ἐτέραν πλάκα, ἣν εἰς τὴν ἀγίαν Τράπεζαν τῆς ἐν Χαρβάτῳ Ἐκκλησίας ἔθεσαν.
Τοῦτο δὲ ἡ ἀνήκουσα Ἀρχὴ μαθοῦσα διέταξε τὴν διαθήρησιν τῆς ἀρχαιότητος ταύτης, ὃ δὲ τότε Δημαρ-

χεύων τῆς Πειραιᾶς γῆς Γεώργιος Σκουρτανιώτης ἐβεβαίωσεν ἐγγράφως τὴν ἔξουσίαν, ὅτι δὲν θέλει συμβῆ τοῦ λοιποῦ οὐδεμία ζημία εἰς τὴν ἀρχαιότητα ταύτην.

Κατὰ δὲ τὸ 1852 οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου «Κάλαμος» κτίζοντες Ἐκκλησίαν παρέδωκαν τοὺς κτίστας νὰ κατακερματίσωσι δύο τῶν Βάθρων τούτων. Τὸ ἔργον ἐμποδίσθη ἀμέσως ὑπὸ τοῦ ἑφόρου, οἱ κτίσται ἐτιμωρήθησαν δικαστικῶς, καὶ δύο ἀπόμαχοι διωρίσθησαν διηνεκεῖς φύλακες τοῦ ἱεροῦ τούτου, τὸ ὅποιον, ἐὰν ἀνασκαφῇ, πέπεισμαι, ὅτι θέλουσιν ἀνευρεθῇ πλεῖστα καὶ περιεργώτατα μνημεῖα τῆς Ἀρχαιότητος. Τὸ ἱερὸν τοῦτο κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀρχαίων συγγραφέων, καὶ μάλιστα τοῦ Στράβωνος (IX. Σελ.), ὅστις (ἀναφέρων τὸν Ῥαμοῦντα, εἶτα πρὸς τὸ βορειο-δυτικὸν τὴν πόλιν Ψηφίδα) λέγει ὅτι πλησίον αὐτῆς, ἦν τὸ μαντεῖον τοῦ Ἀμφιαράου· πληθὺς ἐρειπίων ἀρχαιοτάτης πόλεως φαίνεται ἄνωθεν τοῦ ἱεροῦ τούτου, πρὸς τὸ νοτιο-δυτικὸν μέρος αὐτοῦ· τὸ δὲ ἱερὸν εὕρεσκειται παρὰ τὴν ὄχθην σχεδὸν τοῦ ἐκεῖ ποταμοῦ, καὶ εἰς τοιαύτην θέσιν, οἷαν περιγράφει ἐν βραχυλογίᾳ, ἀλλὰ καταλλήλως Τίτος ὁ Λίβιος (XLX. 27)· μακρόθεν ὁ τόπος, εἰς τὸν ἐρχόμενον ἀπὸ τοῦ χωρίου Κάλαμον παρίσταται σκοτεινὸς καὶ ζωφώδης, καὶ ἀρμόδιος εἰς μαντεῖον Χθονίου θεοῦ. Ἀπέχει δὲ 12 στάδια τοῦ λιμένος Δελφινίου, ὅς οὖν βραχύτερον τὸ εἰς Ἑρέτριαν δίχρμα.

Αἱ πρῶται τρεῖς γραμμαὶ φαίνονται ἐκ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν γραμμάτων, ὅτι ἐγράφησαν ὀλίγον ἀρχαιότερον τῆς δευτέρας ἐπιγραφῆς, ἥτοι τοῦ Ψηφίσματος τοῦ Καλλιγείωνος.

Ἡ δὲ τελευταία ἐπιγραφή ἡ ἐπὶ Ἀρχοντος ἐν Κοιρῷ Βοιωτῶν Ἰππάρχου εἶναι μεταγενεστέρα ὀλίγον τῆς δευτέρας, ἥτοι τοῦ Ψηφίσματος τούτου· οὗ τὴν δοτικὴν ΤΕΙ ΒΟΥΛΕΙ ἀπαντῶμεν γεγραμμένην διὰ τῆς ΕΙ.

Εἰς τὴν 6 γραμμὴν τοῦ τρίτου Ψηφίσματος ἀπαντῶμεν τὴν δοτικὴν ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ γεγραμμένην διὰ τῆς ΗΙ προσγεγραμμένης, ἡ ὀρθογραφία δὲ αὕτη εἶναι ἡ ἀναδεχθεῖσα τὴν Ἀττικὴν δοτικὴν τῆς δευτέρας κλίσεως ΕΙ, ἣν ἤραμεν ἐν τῇ δοτικῇ τοῦ δευτέρου Ψηφίσματος.

Ὁ εἰς τὴν πρώτην ἐπιγραφὴν ἀναφερόμενος Καλλιγείων εἶναι Ἀθηναῖος, καθὼς καὶ ὁ δεύτερος Καλλιγείων ὁ Ἀριστάνδρου.

Ἐκ δὲ τῆς 3 γραμμῆς, ἐν ᾗ ἀναφέρεται Σωσιγένης ὁ Διονυσίου Ἀθηναῖος Πρόξενος τῶν Ἑλλήνων, ἐξάγεται ὅτι τὸ Ψήφισμα τοῦτο ἐγένετο ὅτε οἱ Ἑλλήνιοι ἐτέλουν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν Ἀθηναίων, καθὼς τὸ 3 Ψήφισμα τὸ ἐπὶ Ἰππάρχου ἐγένετο, ὅτε οἱ Ἑλλήνιοι ἦσαν ὑπὸ τοὺς Θηβαίους.

Τὸ ὄνομα Φιλοναύτης εὑρεται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1317 ἐπιγραφὴν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑφημερίδος, εἰς ἣν ἀναφέρεται ὡς πατὴρ τοῦ Βοῦδίου.

Τὸ ὄνομα Φιλοναύτης δύναται νὰ ἀναγνωσθῇ καὶ κεχωρισμένως εἰς τὴν ἐπιγραφὴν αὐτὴν Φίλον αὐτῆς, ἀλλὰ νομίζομεν, ὅτι εἶναι μᾶλλον Κύριον ὄνομα Φιλοναύτης, ὅστις ἐνταῦθα παρίσταται ὡς ἀνὴρ τῆς Καλλιγείωνος.

Τὸ ὄνομα Φάνος ἀναφερόμενον εἰς τὴν 3 γραμμὴν τῆς ὑπ' ἀριθ. 1311 ἐπιγραφῆς εὑρεται καὶ παρ' Ἀριστοφ. Ἰππ. 1256, καὶ Σφήκας, παροξείττειται δὲ ἵνα μὴ συγχέηται μετὰ τοῦ Φανός, καὶ παρ' Ἀθην. (IV, 161), καὶ Ἀπόλλ. Ἀργ. 1, 9, 16, καὶ Δημ.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1312.

Κ Α Λ Λ Ι Σ Τ Ρ Α Τ Ο Σ Α Ν Τ Ι Δ Ο Τ Ο Υ Ε Ι Π Ε Ν Ε Π Ε Ι Δ Η
Η Δ Υ Λ Ο Σ Ε Υ Ν Ο Υ Σ Ω Ν Δ Ι Α Τ Ε Λ Ε Ι Κ Α Ι Τ Ω Ν Π Ο Λ Ι Τ Ω Ν
Α Ε Ι Τ Ο Ι Σ Δ Ε Ο Μ Ε Ν Ο Ι Σ Χ Ρ Ε Ι Α Ν Π Α Ρ Ε Χ Ε Τ Α Ι Ε Ν Π Α Ν
Τ Ι Κ Α Ι Ρ Ω Ι Δ Ε Δ Ο Χ Θ Α Ι Τ Ε Ι Β Ο Υ Λ Ε Ι Κ Α Ι Τ Ω Ι Δ Η Μ Ω Ι
5 Η Δ Υ Λ Ο Ν Ε Υ Π Ο Λ Ε Μ Ο Υ Θ Η Β Α Ε Α Π Ρ Ο Ξ Ε Ν Ο Ν Ε Ι Ν Α Ι Κ Α Ι
Ε Υ Ε Ρ Γ Ε Τ Η Ν Τ Η Σ Π Ο Λ Ε Ω Σ Ρ Ω Π Ι Ω Ν Κ Α Ι Α Υ Τ Ο Ν Κ Α Ι
Ε Κ Γ Ο Ν Ο Υ Σ Κ Ι Ε Ι Ν Α Ι Α Υ Τ Ο Ι Σ Γ Η Σ Κ Α Ι Ο Ι Κ Ι Α Σ Ε Ν Κ Τ Η
Σ Ι Ν Κ Α Ι Ι Σ Ο Τ Ε Λ Ε Ι Α Ν Κ Α Ι Α Σ Υ Λ Ι Α Ν Κ Α Ι Α Σ Φ Α Λ Ε Ι Α Ν
Κ Α Ι Κ Α Τ Α Γ Η Ν Κ Α Ι Κ Α Τ Α Θ Α Λ Α Τ Τ Α Ν Κ Α Ι Π Ο Λ Ε Μ Ο Υ
10 Ο Ν Τ Ο Σ Κ Α Ι Ε Ι Ρ Η Ν Η Σ Κ Α Ι Τ Α Λ Λ Α Π Α Ν Τ Α Υ Π Α Ρ Χ Ε Ι Ν
Α Υ Τ Ω Ι Κ Α Θ Α Π Ε Ρ Τ Ο Ι Σ Α Λ Λ Ο Ι Σ Π Ρ Ο Ξ Ε Ν Ο Ι Σ Κ Α Ι
Ε Υ Ε Ρ Γ Ε Τ Α Ι Σ

- Καλλίστρατος Ἀντιδότου εἶπεν. Ἐπειδὴ
Ἡδύλος εὐνους ὦν διατελεῖ, καὶ τῶν πολιτῶν
ἄξι τοῖς δεομένοις χρεῖαν παρέχεται ἐν παν-
τί καιρῷ· δεδόχθαι τεῖ Βουλευεῖ καὶ τῷ Δήμῳ
5 Ἡλυδὸν Εὐπολέμου Θεβαῖα Πρόξενον εἶναι καὶ
εὐεργέτην τῆς πόλεως Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ
ἐκγόνους, καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς οἰκίας ἐκτη-
σιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν
καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ πολέμου
10 ὄντος καὶ εἰρήνης, καὶ τ' ἄλλα πάντα ὑπάρχειν
αὐτῷ, καθάπερ τοῖς ἄλλοις Προξένοις καὶ
εὐεργέταις.

Καὶ αὕτη ἡ ἐπιγραφή εὐρίσκεται εἰς τὸ Ἱερὸν τοῦ Ἀμφιαράου. Εἶναι δὲ Ψήφισμα ὑπὲρ Ἡδύλου Θεβαίου, υἱοῦ τοῦ Εὐπολέμου, ὃν Πρόξενον ἐποίησαν, καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεως αὐτῶν ἀνέγραψαν.

Ἡδύλος ὄνομα πρώτην φοράν δὲν ἀπαντᾶται ἐνταῦθα· εὑρίηται καὶ εἰς τὴν Ἀνθολ. ΙΥ, 1, 45, Ποιητῆς Σάμιος· εἰς Δημ. πρὸς Βοιωτοὺς 23. Ῥὸς Die Demen 68 ἀριθ. 72.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν ἀναφέρεται τὸ ὄνομα τοῦ Καλλίστρατου, υἱοῦ τοῦ Ἀντιδότου. Ὁ Καλλίστρατος οὗτος ἴσως εἶναι ἀπόγονος τοῦ Ῥήτορος Καλλίστρατου, ὃς ἠγωνίσθη εἰς τὴν περὶ Ὠρωποῦ δίκην ἐν τῷ Δικαστηρίῳ. (Πλούταρ. Β'. Δημ.).

Εἰς τὴν 5 γραμμὴν ἀπαντᾶται ἡ αἰτιατικὴ Θεβαῖα, οὕτως ἐκκλινον οἱ Βοιωτοὶ τὸν κάτοικον τῶν Θεβῶν εἰς εὖς ποιοῦντες τὴν ὀνομαστικὴν.

Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου εἶναι 70 0/0, τὸ πλάτος 30 0/0, καὶ τὸ πάχος 85 0/0.

Κ. Σ. Πιττάκης.

- ΙΕΡΕΩΣ ΜΕΝΩΝΟΣ ΑΡΙΣΤΟΜΙΔΗΣ ΠΙΡΓΟΥ ΕΙΠΕΝ
ΕΠΕΙΔΗ ΠΩΛΙΑΣ ΕΥΝΟΥΣ ΩΝ ΔΙΑΤΕΛΕΙ ΤΗ ΤΕ ΠΟ-
ΛΕΙ ΚΟΙΝΕΙ ΚΑΙ ΙΔΙΑ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ ΤΟΙΣ ΔΕΟΜΕΝΟΙΣ ΑΞΙ
ΠΑΡΕΧΕΤΑΙ ΧΡΕΙΑΣ ΕΝ ΠΑΝΤΙ ΚΑΙ ΡΩΙ ΔΕΔΟΧΘΑΙ ΤΕΙ
5 ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ ΤΩ ΔΗΜΩ ΠΩΛΙΑΝ ΗΓΕΜΑΧΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΝ ΠΡΟ-
ΞΕΝΟΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΕΥΕΡΓΕΤΗΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΩΡΩΠΙΩΝ ΑΥ-
ΤΟΝ ΚΑΙ ΕΚΓΟΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΩ ΓΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΙΑΣ
ΕΝ ΚΤΗΣΙΝ ΚΑΙ ΙΣΟΤΕΛΙΑΝ ΚΑΙ ΑΣΥΛΙΑΝ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑΝ
ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΓΗΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΘΑΛΑΤΤΑΝ ΚΑΙ ΠΟΛΕΜΟΥ ΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΙ-
10 ΡΗΝΗΣ ΚΑΙ ΤΑ ΛΛΑ ΠΑΝΤΑ ΥΠΑΡΧΕΙΝ ΑΥΤΩ ΚΑΘΑΠΕΡ
ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΑΛΛΟΙΣ ΠΡΟΞΕΝΟΙΣ ΚΑΙ ΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣ ΤΗΣ
ΠΟΛΕΩΣ ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ

- Ἐπὶ Ἱερέως Μένωνος, Ἀριστομίδης Πίργου εἶπεν.
Ἐπειδὴ Πωλίας εὐνους ὦν διατελεῖ τῇ τε πό-
λει κοινεῖ καὶ ἰδίᾳ τῶν πολιτῶν τοῖς δεομένοις ἄξι
παρέχεται χρεῖας ἐν παντί καιρῷ· δεδόχθαι τεῖ
5 Βουλῇ καὶ τῷ Δήμῳ Πωλίαν Ἡγεμάχου Ἀθηναῖον Πρό-
ξενον εἶναι καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεως Ὠρωπίων αὐ-
τόν, καὶ ἐκγόνους αὐτοῦ, καὶ εἶναι αὐτῷ γῆς καὶ οἰκίας
ἐγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν
καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ πολέμου ὄντος καὶ εἰ-
10 ρήνης, καὶ τ' ἄλλα πάντα ὑπάρχειν αὐτῷ, καθάπερ
καὶ τοῖς ἄλλοις Προξένοις καὶ εὐεργέταις τῆς
πόλεως γέγραπται.

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη εὑρέθη εἰς τὸ Ἀμφιαράϊον, ὡς καὶ αἱ ἀνωτέρω. Εἶναι δὲ καὶ αὕτη Ψήφισμα ὑπὲρ Πω-
λίου Ἡγεμάρχου Ἀθηναίου.

Παρατηρητέα ἡ δοτικὴ εἰς τὴν 4 καὶ 5 γραμμὴν τῆς Βουλῆς, τὸ ἄρθρον γεγραμμένον διὰ τῆς ΕΙ, καὶ ἡ δο-
τικὴ τοῦ ὀνόματος διὰ τῆς ΗΙ.

Τὸ ὄνομα Μένων, ἐξ οὗ χρονολογεῖται τὸ Ψήφισμα ἀπαντᾶται εἰς τε τοὺς ἀρχαίους συγγραφεῖς, καὶ εἰς τὰς
γνωστὰς μέχρι τοῦδε ἐπιγραφάς, πότε ὅμως ἤκμαζε Μένων ὁ ἱερεὺς τοῦ Ἀμφιαράου δὲν ἐξάγεται ἀπὸ τι τῆς
ἐπιγραφῆς, ἐκτὸς τοῦ ὅτι τίς δύναται νὰ εἰκάσῃ ἀπὸ τὸν σχηματισμὸν τῶν γραμμάτων.

Τὸ δὲ ὄνομα τοῦ πατρὸς τοῦ Ἀριστομίδου Πίργος ἀπαντᾶται ὡς Βοιωτικὸν ὄνομα εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1570
ἐπιγραφὴν τῆς Συλλογῆς τοῦ Βοικχίου. Εἰς δὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. 1192 ἐπιγραφὴν τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημ. εἰς τὴν
ἀναγραφὴν τῶν φόρων ἀναφέρεται Πίργης κατ' ἀναγραμματισμὸν· εὑρηται δὲ καὶ Πίργης παρὰ Ἡροδότῳ (7, 98),
καὶ Ξενοφῶντι (Κύρ. Ἀναβ. Β. 1), Πολυαίνῳ (7, 3), Σουῖδ. εἰς Πίργ. Στεφ. Βυζαντ. εἰς Ἀνθολ. δὲ ἐπιγρ. ἀνάθημ.
διὰ τοῦ Υ' ἀπαντᾶται.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1314.

ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΕΝ ΚΟΙΝΩ ΒΟΙΩΤΩΝ ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ ΙΕΡΕΩΣ ΔΕ ΤΟΥ ΑΜΦΙΑΡΑΟΥ
ΕΠΙΚΡΑΤΟΥ ΑΜΦΙΝΙΚΟΣ ΠΥΘΙΩΝΟΣ ΕΙΠΕΝ ΕΠΕΙ ΔΗ ΒΑΛΑΚΡΟΣ ΕΥ-
ΝΟΥΣ ΩΝ ΔΙΑΤΕΛΕΙ ΤΗ ΤΕ ΠΟΛΕΙ ΚΑΙ ΙΔΙΑ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ ΑΙ ΤΟΥΣ ΧΡΕΙΑΝΕ-
ΧΟΥΣΙΝ ΔΕ ΔΟΧΘΑΙ ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ ΤΩ ΔΗΜΩ ΒΑΛΑΚΡΟΝ ΕΥΦΡΟΝΤΟΥ ΑΘΗ-
5 ΝΑΙΟΝ ΠΡΟΞΕΝΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΩΡΩΠΙΩΝ ΑΥΤΟΝ ΚΑΙ ΕΚΓΟΝΟΥΣ
ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΩ ΓῆΣ ΚΑΙ ΟΙΚΙΑΣ ΕΓΚΤΗΣΙΝ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑΝ ΚΑΙ ΠΟΛΕ-
ΜΟΥ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΓῆΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΘΑΛΑΤΤΑΝ ΚΑΙ ΑΤΕΛΕΙΑΝ ΚΑ-
ΘΑΠΕΡ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ἄλλοις Προξένοις

1314.

Ἄρχοντας ἐν κοινῷ Βοιωτῶν Στράτωνος, ἱερέως δὲ τοῦ Ἀμφιαράου
Ἐπικράτου Ἀμφίνικος Πυθίωνος εἶπεν. Ἐπειδὴ Βάλακρος εὖ-
νους ὢν διατελεῖ τῇ τε πόλει καὶ ἰδίᾳ τῶν πολιτῶν αἰ τοὺς χρεῖαν ἔ-
χουσιν δεδόχθαι τῇ Βουλῇ καὶ τῷ Δῆμῳ Βάλακρον Εὐφρόντου Ἀθη-
5 ναίου Προξένον εἶναι τῆς πόλεως Ὠρωπίων αὐτὸν καὶ ἐκγόνους
καὶ εἶναι αὐτῷ γῆς καὶ οἰκίας ἐγκτησιν καὶ ἀσφάλειαν καὶ πολέ-
μου καὶ εἰρήνης, καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ ἀτέλειαν κα-
θάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις Προξένοις.

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη εἶναι τετμημένη εἰς δύο, τὸ μεγαλύτερον τεμάχιον ἔχει ὅλον σχεδὸν τὸ Ψήφισμα μέχρι
τῆς φράσεως πολέμου καὶ εἰρήνης· εἰς δὲ τὸ λοιπὸν μέρος τοῦ βάρους ἄρχεται ἡ ἐπιγραφὴ ἡ κατὰ γῆν καὶ
κατὰ θάλατταν, ἠνώσαμεν καὶ δημοσιεύομεν εἰς ἓν τὸ Ψήφισμα ἄρχεται ἐπὶ Ἄρχοντας ἐν Κοινῷ Βοιωτῶν
Στράτωνος.

Τὸ ὄνομα Στράτων εὑρηται συνεχῶς εἰς τε τοὺς παλαιούς συγγραφεῖς, καὶ τὰς ἐπιγραφάς. Εἶναι δὲ Βοιω-
τικὸν κυρίως καὶ Φωκικὸν ὄνομα, διότι εἰς ἐπιγραφάς τῶν ἐπαρχιῶν τούτων συνήθως ἀπαντᾶται.

Τὸ ὄνομα Βάλακρος εὑρηται καὶ Βάλαγρος.

Κ. Σ. Πιττάκης.

ΑΡΙΣΤΩΝ ΝΙΚΟΣ ΤΡΑΤΟΥ
 ΕΥΝΟΥΣ ΩΝ ΔΙΑΤΕΛΕΙΤΗΤΕ
 ΚΑΙ ΡΩΙΤΟΣ ΥΜΦΕΡΟΝ ΠΡΑΤΤΩ
 5 ΘΙΔΙΑΝΕΚΑΣ ΤΩΙΚΑΘΑΑΝΔΥΝΑΤΟΣ Ε
 ΒΟΥΛΕΙ ΚΑΙ ΤΩΙΔΗΜΩΙΑΔΑΜΑΝΤΑΔΙΩ
 ΑΠΟΜΕΛΙΤΕΙΑΣ ΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΝΑΙΤΗΣ
 ΩΡΩΠΙΩΝ ΚΑΙ ΑΥΤΟΝ ΚΑΙ ΕΚΓΟΝΟΥΣ ΚΑΙ ΕΙΝΑ
 ΑΥΤΟΙΣ ΓΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΙΑΣ ΕΓΚΤΗΣΙΝ ΚΑΙ ΙΞΟΤ
 10 ΚΑΙΑΣ ΦΑΛΕΙΑΝ ΚΑΙΑΣ ΥΛΙΑΝ ΚΑΤΑΓΗΝ ΚΑΙ
 ΚΑΙ ΠΟΛΕΜΟΥ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗΣ ΚΑΙ ΤΑΛΛΑ ΠΑΝ
 ΛΟΙΠΟΙΣ ΠΡΟΞΕΝΟΙΣ ΚΑΙ ΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣ
 ΑΡΙΣΤΩΝ ΝΙΚΟΣ ΤΡΑΤΟΥ ΕΙΠΕΝ
 ΤΕΛΕΙΤΕ ΠΟΛΕΙΩΡ
 ΑΤΤΕΙΤΕ ΠΟ

Ἀρίστων Νικοστράτου [εἶπεν. Ἐπειδὴ Ἀδάμας Δίωνος
 εὐνους ὧν διατελεῖ τῇ τε [πόλει Ὠρωπίων καὶ ἐν παντὶ
 καιρῷ τὸ συμφέρον πράττω] τῇ πόλει καὶ κα-
 5 θ' ἰδίαν ἐκάστω καθ' ἃ ἂν δυνατὸς ᾖ [δεδοχθαι τῇ
 Βουλεῖ καὶ τῷ Δήμῳ Ἀδάμαντα Δίω[νος Θεσσαλὸν
 ἀπὸ Μελιτείας, Πρόξενον εἶναι τῆς [πόλεως
 Ὠρωπίων καὶ αὐτὸν καὶ ἐγγόνους καὶ εἶνα]ι
 αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἐγκτησιν καὶ ἰσοτ[έλειαν,
 καὶ ἀσφάλε.αν, καὶ ἀσυλίαν καὶ κατὰ γῆν καὶ [κατὰ θάλατταν
 10 καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ τ' ἄλλα πάντα [ὅσα καὶ τοῖς
 λοιποῖς Προξένοις καὶ εὐεργέταις [τῆς πόλεως ὑπάρχει·
 Ἀρίστων Νικοστράτου εἶπεν. Ἐ[πειδὴ Πολεμοκράτης εὐνους ὧν δι-
 ατελεῖ τεῖ πόλει Ὠρ[ωπίων, καὶ ἐν παντὶ καιρῷ τὸ συμφέρον
 πρ]άττει τεῖ πό[λει, καὶ ἰδίᾳ ἐκάστω, καθ' ἃ ἂν δυνατὸς ᾖ
 15 [δεδοχθαι τῷ Δήμῳ Πολεμοκράτην Πρόξενον εἶναι τῆς
 πόλεως Ὠρωπίων κ.τ.λ.]

Εἰς τὸ αὐτὸ Βάθρον εἰσὶν ἐγγεγραμμένα ἀμφότερα τὰ Ψήφισματα, τό τε περὶ Ἀδάμαντος, υἱοῦ τοῦ Δίω-
 νος, καὶ τὸ ἕτερον, ὅπερ ὁ Νικοστράτος εἶπεν. Τὸ δεύτερον αὐτὰ Ψήφισμα δὲν εἶναι τὸ θραυσθὲν ἤδη ὑπὸ τῶν
 λιθουργῶν. Τὰ θραύσματα συναθροίσαντες δημοσιεύομεν κεχωρισμένως.

Εἰς τὴν 6 γραμμὴν τὸ ὄνομα Μελιτεία γράφεται ἐνταῦθα διὰ τῆς ΕΙ· παρὰ δὲ τοῖς συγγραφεύσιν ἀναφέ-
 ρεται Μελιταία. Τὸ δὲ Ἀδάμας ἀναφέρεται ἀπὸ τε τὸν Ἀριστοτέλην καὶ τὸν Ὀμηρον.

Κ. Σ. Πιττάκης.

ΑΡΙΣΤΩΝ ΝΙΚΟΣ ΤΡΑΤΟΥ ΕΙΠΕΝ ΠΕΙΔΗ ΠΟΛΕΜΟΚ
 ΙΑΤΕΛΕΙΤΗ ΠΟΛΕΙΩ ΠΙΩΝ ΚΑΙ ΕΜ ΠΑΝΤΙ ΚΑΙ ΡΩΙ
 ΑΤΤΕΙΤΕ ΠΟΛΕΙ ΚΑΙ ΙΔΙΑΙΕΚΑΣ ΤΩΙΚΑΘΑΑΝΔΥΝ
 5 ΕΙΒΟΥΛΕΙ ΚΑΙ ΤΩΙΔΗΜΩΙ ΠΟΛΕΜΟΚΡΑΤΗΝ ΤΩΙΛΟΥΘ
 ΑΣΤΗΣ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ ΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΝΑΙΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΩΡΩ
 ΑΥΤΟΝ ΚΑΙ ΕΚΓΟΝΟΥΣ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟΙΣ ΓΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΙΑΣ ΕΓΚ
 ΙΞΟΤΕΛΕΙΑΝ ΚΑΙΑΣ ΦΑΛΕΙΑΝ ΚΑΙΑΣ ΥΛΙΑΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΓΗΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑ
 ΤΤΑΝ ΚΑΙ ΠΟΛΕΜΟΥ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗΣ ΚΑΙ ΤΑΛΛΑ ΠΑΝΤΑ ΟΣΑ ΚΑΙ ΤΟΙΣ
 ΑΛΛΟΙΣ ΠΡΟΞΕΝΟΙΣ ΚΑΙ ΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΥΠΑΡΧΕΙ

Ἀρίστων Νικοστράτου εἶπεν. Ἐπειδὴ Πολεμοκράτης Ζωίλου εὖνους ὦν
 δ[ι]ατελεῖ τῇ πόλει ἰ[σ]ρω[πί]ων, καὶ ἐν παντὶ καιρῷ [τὸ συμφέρον
 πρ]άττει τῇ πόλει, καὶ ἰδίᾳ ἐκάστῳ καθ' ἃ ἂν δύν[ηται] δεδόχ-
 θαι τ[ε]ῖ Βουλεῖ καὶ τῷ Δήμῳ Πολεμοκράτην Ζωίλου Θεσσαλὸν ἀπὸ
 5 Μελιτείας τῆς Φθιώτιδος, Πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως ἰσρω[πί]ων
 αὐτὸν καὶ ἐκγόνους, καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔγκ[τη]σιν καὶ
 ἰσοτέλειαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλα[σσαν]
 τταν, καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης, καὶ τ' ἄλλα πάντα, ὅσα καὶ τοῖς
 ἄλλοις Προξένοις καὶ εὐεργέταις τῆς πόλεως ὑπάρχει.

Καὶ τὸ Βάθρον αὐτὸ, ἐφ' οὗ ἡ παροῦσα ἐπιγραφή ἐγκεχάρακται, εἶναι τετμημένον εἰς τρία τμήματα· ἔπαθε
 δὲ τοῦτο κατὰ τοὺς ἀρχαιοτέρους χρόνους. Εἰς τὸ μεγαλύτερον τμήμα ὑπάρχει τὸ πλεῖστον μέρος τῆς ἐπι-
 γραφῆς.

Εἰς τὴν 5 γραμμὴν ἀνεπληρώσαμεν ἀπὸ Μελιτείας, διότι ἐκτὸς τῆς ἐν Θεσσαλίᾳ Μελιτείας, περὶ ἧς ἡ
 ὑπ' ἀριθ. 1316 ἐπιγραφή, ὑπάρχει ὁμώνυμος πόλις καὶ ἐν τῇ Φθιώτιδι.

Τὸ ὄνομα Ἀρίστων εὐρηται συνεχῶς εἰς τε τοὺς ἀρχαίους συγγραφεῖς καὶ εἰς τὰς ἐπιγραφάς· καὶ ἦν ἐν
 χρήσει παρ' ὅλοις τοῖς Ἕλλησι, κυρίως ὅμως παρὰ τοῖς Βοιωτοῖς, εἶναι ἐπομένως μᾶλλον Βοιωτικὸν ὄνομα.
 Τὴν ἀπαρίθμησιν ὅλων τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων, ὅσοι ἐκ διαφόρων πόλεων τῆς Ἑλλάδος ὄντες ἔφερον τὸ ὄνομα
 τοῦτο νομίζομεν μακρολογίαν, λέγομεν ὅμως συντόμως, ἀφ' οὗ ἐρευνήσαμεν τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀνδρῶν τούτων,
 ὅσον τὸ καθ' ἡμᾶς, ὅτι τὰ δύο τρίτα τοῦ ἀριθμοῦ τούτων εἰσὶ Βοιωτοί.

Εἶναι δὲ παρατηρήσεως ἄξιον εἰς τὰ Ψηφίσματα ταῦτα τῶν ἰσρωπίων, ὅτι, ἄντινα ἤθελον οὗτοι ν' ἀντα-
 μείψωσι δι' ὅσας ἔλαβον πρότερον ὑπ' αὐτοῦ εὐεργεσίας, δὲν ἐποιοῦν ἄλλο εἰμὴ Πρόξενον τῆς πόλεως αὐτῶν
 νὰ ὀνομάσωσιν αὐτὸν καὶ ἐκγόνους, καὶ νὰ δώσωσιν αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ ἰσοτέλειαν καὶ ἀσφά-
 λειαν· τῷ τρόπῳ τούτῳ καὶ τὰς σχέσεις αὐτῶν πρὸς τοὺς ἄλλους εὐχερεστεράς ἐποιοῦν, καὶ πληθύν καταίκων
 ἐκάλουν εἰς τὴν γῆν αὐτῶν, ἥτις πιθανῶς τότε ἐλλειψανδροῦσεν.

Κ. Σ. Πιττάκης.

ΟΙ Ε ΩΝ

1317.

ΕΝΚΩΜΙΩΙΕΠΙΚΩΙ
ΜΟΚΑ . ΞΑΜΙΝΙΟΥΘΗΒΑΙΟΣ

ΠΑΥΩΔΟΣ

5 ΑΡΤΕΜΩΝΙΞΙΔΟΤΟΥΑΘΗΝΑΙΟΣ

ΕΤΩΝΤΟΙΗΤΗΣ

ΑΓΑΘΩΓΕΟΔΟΣΙΟΥΝΕΑΠΟΛΙΤΗΣ

ΑΥΛΗΤΗΣ

ΑΜΙΝΙΑΞΧΑΙΡΗΜΟΝΟΞΕΧΙΝΑΙΟΣ

ΚΙΘΑΡΙΕΤΗΣ

10 ΞΩΞΙΜΕΝΗΞΗΤΗΣΙΜΑΧΟΥΞΚΑΡΦΕΥΞ

ΚΙΘΑΡΩΔΟΣ

ΕΥΒΙΟΣ ΕΥΒΙΟΥΑΘΗΝΑΙΟΣ

ΤΟΙΗΤΗΣΞΑΤΥΡΩΝ

15 ΗΡΑΚΛΙΔΗΣΗΡΑΚΛΙΔΟΥΑΘΗΝΑΙΟΣ

ΤΡΑΓΩΔΟΣ

ΕΠΙΝΙΚΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΑΘΗΝΑΙΟΣ

ΚΩΜΩΔΟΣ

ΙΠΑΝΟΣ ΦΡΥΝΙΔΟΥ ΤΑΝΑΓΡΑΙΟΣ

ΤΟΙΗΤΗΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΞ

20 ΕΡΜΟΚΡΑΤΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΜΙΛΗΞΙΟΣ

ΤΟΙΗΤΗΣ ΚΩΜΩΔΙΑΞ

ΑΡΙΞΤΩΝΤΟΞΕΟΥΞΑΘΗΝΑΙΟΣ

ΕΠΙΝΙΚΙΟΝ

25 ΕΠΙΝΙΚΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΑΘΗΝΑΙΟΣ

ΠΑΙΔΑΞΔΟΛΙΧΟΝ

ΑΕΥΚΙΟΣ ΟΥΑΛΕΡΙΟΣΑΕΥΚΙΟΥΥΙΟΣ

ΑΝΔΡΑΞΔΟΛΙΧΟΝ

30 ΟΛΥΜΠΙΧΟΣΕΤΙΜΑΡΧΟΥΩΡΩΤΙΟΣ

ΠΑΙΔΑΞΞΤΑΔΙΟΝ

ΙΞΙΔΩΡΟΣΘΕΟΚΛΕΟΥΞΑΘΗΝΑΙΟΣ

ΑΓΕΝΕΙΟΥΞΞΤΑΔΙΟΝ

ΖΩΤΥΡΟΣΕΡΜΟΓΕΝΟΥΞΙΚΕΛΟΣΑΠΟΚΑΤΑΝΗΣ

. ΘΑΟΝ

. ΘΗΒΑΙΟ

ΙΟΥΞΠΕΝΤΑΘΟΝ

. ΩΝΟΞΘΗΒΑΙΟΣ

. ΡΑΞΕΠΕΝΤΑΘΟΝ

5 ΗΞΔΙΟΓΕΝΟΥΞΧΑΚΙΔΕΥΞ

ΠΑΙΔΑΞΔΙΑΥΑΟΝ

ΑΥΛΟΣΤΙΤΙΝΙΟΣ ΑΥΛΟΥ ΡΩΜΑΙΟΣ

ΑΝΔΡΑΞΔΙΑΥΑΟΝ

ΑΝΑΞΙΩΝΑΝΑΞΙΩΝΟΣΑΡΤΕ

ΠΑΙΔΑΞΙΠΤΙΟΝ

10 ΙΞΙΔΩΡΟΣ ΙΞΙΔΩΡΟΥΘΗΒ

ΑΝΔΡΑΞΙΠΤΙΟΝ

ΝΙΚΟΔΑΜΟΣΝΙΚΩΝΟΣΔΑΚΕΔΑΙΜ

ΠΑΙΔΑΞΤΑΛΗΝ

15 ΞΩΞΤΡΑΤΟΣΝΙΚΗΦΟΡΟΥΘΕΞΤ

ΑΓΕΝΕΙΟΥΞΤΑΛΗΝ

ΑΡΙΞΤΟΚΛΕΙΔΑΞΞΚΡΑΤΕΟΣΔΑΚΕΔ

ΑΝΔΡΑΞΤΑΛΗΝ

ΝΙΚΙΑΞ ΝΙΚΙΟΥ ΠΑΤΡ

ΠΑΙΔΑΞΠΥΤΜΗΝ

.

ΑΓΕΝΕΙΟΥΞΠΥΤΜΗΝ

ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣΞΗΛΙΟΔΩΡΟΥΑΛΕΞΑΝΔΡΕΥΞ

ΑΝΔΡΑΞΠΥΤΜΗΝ

25 ΕΥΚΡΑΤΗΣΤΡΩΤΕΟΥΩΡΩΤΙΟΣ

ΠΑΙΔΑΞΤΑΓΚΡΑΤΙΟΝ

ΞΩΞΤΡΑΤΟΣΝΙΚΗΦΟΡΟΥΘΕΞΤΙΕΥΞ

ΑΓΕΝΕΙΟΥΞΤΑΓΚΡΑΤΙΟΝ

30 ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣΞΗΛΙΟΔΩΡΟΥΑΛΕΞΑΝΔΡΕΥΞ

ΑΝΔΡΑΞΤΑΓΚΡΑΤΙΟΝ

ΕΥΦΑΝΗΣΞΩΚΛΕΟΥΞΩΡΩΤ

ΤΟΝ ΟΓΛΑΕΙΤΗΝ

ΑΓΑΘΟΚΛΗΣΤΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥΧΑΚΙΔΕΥΞ

ΞΥΝΩΡΙΔΙ ΠΩΛΙΚΗΙ

35 ΑΓΛΑΩΝΑΙΟΔΩΡΟΥΕΤΤΙΟΣ

ΟΙ[δ]ε τὸν ἀγῶνα τῶν Ἀμφιαραίων ἐνίκλων		[Παῖδας Πέντα]θλον	
Ἐγκώμιον Ἐπικῶ.		Θηβαῖος
Δημόκλ[η]ς Ἀμινίου Θηβαῖος,		Ἀγενη]λους Πένταθλον.	
Ῥαψωδός.		ῶνος Θηβαῖος,
5	Ἀρτέμων Ἰσιδότης Ἀθηναῖος,	Ἄνδ]ρας Πένταθλον.	5
	Ἐπὼν Ποιητής.	ῆς Διογένους Χαλκιδεύς,
	Ἀγαθοκλῆς Θεοδοσίου Νεαπολίτης,	Παῖδας Δίαυλον.	
	Αὐλητής.	Αὐλος Τιτίνιος Αὐλου Ῥωμαῖος,	
	Ἀμινίας Χαρήμονος Ἐχινάιος,	Ἄνδρας Δίαυλον.	
10	Κιθαριστής.	Ἀναξίων Ἀναξίωνος Ἀρτε]μίσιος	10
	Σωσιμένης Ἡγησιμάχου Σκαρφεύς,	Παῖδας Ἴππιον.	
	Κιθαρωδός.	Ἰσιδωρος Ἰσιδώρου Θηβ]αῖος,	
	Εὐβιος Εὐβίου Ἀθηναῖος.	Ἄνδρας Ἴππιον.	
	Ποιητής Σατύρων.	Νικόδαμος Νίκωνος Λακεδαιμ]όνιος,	
15	Ἡρακλείδης Ἡρακλείδου Ἀθηναῖος,	Παῖδας Πάλην.	15
	Τραγωδός.	Σώστρατος Νικηφόρου Θεσπιεύς,	
	Ἐπίνικος Ἀλεξάνδρου Ἀθηναῖος,	Ἀγενη]λους Πάλην.	
	Κωμωδός.	Ἀριστοκλείδας Σωκράτους Λακεδ]αιμόνιος,	
	Ἰρανος Φρυνίδου Ταναγραῖος,	Ἄνδρας Πάλην.	
20	Ποιητής Τραγωδίας.	Νικίας Νικίου Πατρὺς,	20
	Ἑρμοκράτης Ἀλεξάνδρου Μιλήσιος,	Παῖδας Πυγμῆν.	
	Ποιητής Κωμωδίας.	
	Ἀρίστων Ποσέους Ἀθηναῖος,	Ἀγενη]λους Πυγμῆν.	
	Ἐπινίκιον.	Πτολεμαῖος Ἡλιοδώρου, Ἀλεξανδρ]εὺς,	
25	Ἐπίνικος Ἀλεξάνδρου Ἀθηναῖος,	Ἄνδρας Πυγμῆν.	25
	Παῖδας Δόλιχον.	Εὐκράτης Πρωτέου Ὠρώπιος,	
	Λεύκιος Οὐαλέριος Λευκίου υἱός,	Παῖδας Παγκράτιον.	
	Ἄνδρας Δόλιχον.	Σώστρατος Νικηφόρου Θεσπιεύς,	
	Ὀλύμπιος Τιμάρχου Ὠρώπιος,	Ἀγενη]λους Παγκράτιον.	
30	Παῖδας Στάδιον.	Πτολεμαῖος Ἡλιοδώρου Ἀλεξανδρ]εὺς,	30
	Ἰσιδωρος Θεοκλέους Ἀθηναῖος,	Ἄνδρας Παγκράτιον.	
	Ἀγενη]λους Στάδιον.	Εὐφάνης Ζωΐλου Ὠρώπιος,	
	Ζώπυρος Ἑρμογένη Σικελοῦ ἀπὸ Κατάνης	Τὸν Ὀπλείτην.	
		Ἀγαθοκλῆς Πτολεμαίου Χαλκιδεύς,	
		Συνωρίδι Πολικῇ.	35
		Ἀγλάων Διοδώρου Ἰέττιος.	

Κατὰ τὸν Σχολιαστὴν τοῦ Πινδάρου (Ὀλύμπ. VII. 153), ἐν ὅλῃ τῇ Βοιωτίᾳ ἐτελοῦντο οἱ δὲ οἱ ἀγῶνες, ἐν Θήβαις τὰ Ἡράκλεια, ἅπερ καὶ Ἰολαεῖα ἐκάλουν, ἐν Θεσπιαῖς τὰ Ἑρώτεια, ἐν Πλαταιαῖς τὰ Ἐλευθέρια, εἰς μνήμην τῆς κατὰ τῶν Περσῶν νίκης τῶν Ἑλλήνων· τὰ δὲ Ἀμφιαραῖα ἐν Ὠρωπῷ, τὰ Δῆλια ἐπὶ Δηλίῳ, καὶ τὰ Τροφώνεια ἐν Λεβαδείᾳ.

Εἰς τὴν ἀναγραφὴν ταύτην, ἐκτὸς τῶν ποιητικῶν ἀγωνισμάτων, εὐρίσκομεν, ὅτι οἱ ἀγωνισάμενοι ἡγωνίσθησαν ἑνδεκα ἀγωνίσματα, *Δολιχόν, Στάδιον, Πένταθλον, Δίαυλον, Ἴππιον, Πάλην, Πυγμῆν, Παγκράτιον, Ὀπλείτην, Δρόμιον, Συνωρίδα Πολικῇ*. Ἦσαν δὲ οἱ ἀγωνισάμενοι ἐκ διαφόρων πόλεων τῆς Ἑλλάδος, ἤτοι ἑννέα Ἀθηναῖοι, (εἰσὶ δὲ οὗτοι οἱ πολυπληθέστεροι ἐν τοῖς ποιητικοῖς ἀγῶσι), τέσσαρες Θηβαῖοι, τρεῖς ἐκ τοῦ Ὠρωποῦ, καὶ δύο Ῥωμαῖοι, οἱ δὲ ἄλλοι εἰσὶν εἰς ἕξ ἐκάστης πόλεως.

Τὸ εἰς τὴν 3 γραμμὴν ἀναφερόμενον ὄνομα Δημόκλῆς Ἀμινίου Θηβαῖος, ἀναφέρεται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1584 ἐπιγραφὴν τῆς Συλλογῆς τοῦ Βοιχίου. Ὁ πατήρ τούτου Ἀμινίας Ποιητής Ἐπὼν ἐνίκησε τὸν ἀγῶνα τῶν Χαριτησιῶν ἐν Ὀρχομενῷ.

Τὸ ὄνομα Ἀμινίας εὐρεῖται διαφόρως γραφόμενον διὰ τῆς I, ὡς ἐνταῦθα, καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 1584 ἐπιγραφῇ τῆς Συλλογῆς τοῦ Βοιχίου· διὰ τῆς EI, καὶ δι' ἐνὸς M, (ὄρα Ἀρχαιολ. Ἑφημ. ἐπιγρ. 20, καὶ Πλούτ.

Β. Θεμ., καὶ Β. Πύρρου ἐπὶ Ἀμεινίου Ἀρχοντος, καὶ ἐπιγρ. 293, καὶ 320· καὶ Ἀμμενίας διὰ δύο Μ Ν, παρὰ Βοικχ. ἐπιγρ. 613, καὶ διὰ τοῦ Γ Ἀμυνίας Προνάπου, Σχόλ. εἰς Ἀρισ. Σφῆκ.), συνειθεστέως δὲ εὑρηται γραφόμενον δι' ἐνὸς Μ καὶ τῆς ΕΙ. Ἡ δὲ διάφορος ὀρθογραφία ἐν τῷ αὐτῷ ὀνόματι δεικνύει, ὅτι Ι, ΕΙ, καὶ Γ κατὰ τοὺς μετὰ τὰ Μηδικὰ χρόνους εἶχον τὴν αὐτὴν προφορὰν.

Ὁ εἰς τὴν 4 γραμμὴν Ῥαψωδὸς καὶ εἰς τὴν 6 ἀναγινώσκεται Ἐπῶν Ποιητῆς Ῥαψωδὸς ἐνταῦθα εἶναι ἰδὲ κῶς ὁ ἐκ διαφόρων Ποιητῶν συρράπτων καὶ ἀναγινώσκων. Ἐπῶν δὲ Ποιητῆς εἶναι ὁ κυρίως Ποιητῆς ὁ τὰ ἴδια αὐτοῦ ἔπη ἀναγινώσκων· διαφέρει δὲ ὁ εἰς τοῦ ἄλλου, καθὼς διαφέρει ὁ εἰς τὴν 16 καὶ 18 γραμμὴν ἀναφερόμενος Τραγωδὸς καὶ Κωμωδὸς τοῦ εἰς τὴν 20 καὶ 22 γραμμὴν ἀναφερομένου Ποιητοῦ Τραγωδίας καὶ Ποιητοῦ Κωμωδίας.

Ὁ εἰς τὴν 5 γραμμὴν ἀναφερόμενος Ἀρτέμων Ἰσιδότου Ἀθηναῖος, ἴσως εἶναι ἀπόγονος τοῦ Ἀθηναίου Ἀρτέμωνος, ποιητοῦ τῆς καινῆς Κωμωδίας, ὃς ἐνίκησεν εἰς τὸν ἐν Θήβαις ἀγῶνα τῶν Μουσῶν, ἐπὶ Μητροδώρου Ἀρχοντος (Βοικχ. ἐπιγρ. 1585).

Τὸ εἰς τὴν 13 γραμμὴν ἀναφερόμενον ὄνομα Εὐβίος εὑρηται πότε γεγραμμένον διὰ τοῦ Γ Εὐβίος, (Πλούταρχ. ἠθικ. σελ. 24), πότε διὰ τοῦ Β Εὐβίος (Ἀρχαιολ. Ἐφημ. ἐπιγρ. 725), καὶ πότε διὰ τοῦ Ι, ὡς ἐνταῦθα.

Εἰς τὴν 27 γραμμὴν ἀναφέρεται Λεύκιος Οὐαλέριος Λευκίου υἱός, εἶναι ἄρα οὗτος ἀπόγονος τοῦ Λευκίου Οὐαλαρίου τοῦ στρατηγοῦ τῶν Ῥωμαίων, καὶ περὶ οὗ ποιεῖται μνηλεὶς ὁ Πολύβιος; (1, 30).

Κ. Σ. Πιττάκης.

1318.

ΒΟΙΔΙΟΝΦΙΛΟΝΑΥΤΟΥ
ΚΑΛΛΙΓΕΙΤΩΝΠΥΘΩΝΟΣ
ΑΜΦΙΑΡΑΩΙ

1318.

Βοῖδιον Φιλοναύτου
Καλλιγείτων Πύθωνος
Ἀμφιαράω.

Ἐπὶ Βάθρου Πεντελησίου λίθου. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου εἶναι 70 0|0, τὸ πλάτος 45 0|0, καὶ τὸ πάχος 50 0|0. Εὐρέθη καὶ αὐτὸ, ἐνθα καὶ αἱ ἀνωτέρω εἰς τὸ τέμενος τοῦ Ἀμφιαράου· δὲν εἶναι δὲ ἐπὶ τοῦ Βάθρου τούτου ἄλλη ἐπιγραφή.

Τὸ ὄνομα Βοῖδιον ἀπαντᾷται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1593 ἐπιγραφὴν τοῦ Βοικχίου, καὶ εἰς τὴν ἐπιγραφὴν ὑπ' ἀριθ. 396 τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1319.

ΔΕΤΟΥ ΑΜΦΙΑΡΑΟΥ ΑΛΕΞΙΔΗΜΟΥΤΟΥ
ΕΞΙΔΗΜΟΥΤΟΥΔΗΜΟΦΩΝΤΟΣ
ΑΝΔΡΑΣΞ
ΑΙΟΣ ΑΝΑΞΙΩΝΑΝΑΞΙΩ
ΠΑΙΔΑΣΠ
ΡΑΙΟΣ ΝΙΚΩΝΝΙΚ
Α
ΞΑΤΥΡΟΣ

. . . . δὲ τοῦ Ἀμφιαράου Ἀλεξιδήμου τοῦ
 Ἀλ]εξιδήμου τοῦ Δημοφώντος
 Ἄνδρας Σ[τάδιον
 5 Ἀθην]αῖος Ἀναξίων Ἀναξίω[νος
 Παῖδας Π[άλην
 Ῥωμ[αῖος Νίκων Νικ[ωνος
 Α
 Σάτυρος

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη γέγραπται ἐπὶ πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὐρέθη καὶ αὕτη εἰς τὸ τέμενος τοῦ Ἀμφιαράου, καὶ νῦν εὐρίσκεται εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Γεωργίου Λίτζα, ἔνθα τὴν ἀντέγραψα. Ὡς ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι ἀνήκει εἰς τὴν τάξιν τῶν ἀγωνιστικῶν ἐπιγραφῶν· ἴσως εἶναι τὸ ἄνω μέρος τῆς ἀγωνιστικῆς ἐπιγραφῆς, ἣν ἐδημοσίευσεν ἐν τῷ παρόντι φυλλαδίῳ ὑπ' ἀριθ. 1317.

Τὰ γράμματα δὲν εἶναι ἀκριβῶς κατὰ στοῖχον γεγραμμένα· ἐπὶ τοῦ ἄνω μέρους τῆς πλακὸς ταύτης φαίνονται ἔχνη γείσσου, διὰ τοῦτο εἶπον, ὅτι εἶναι ἀρχὴ τῆς ἀναγραφῆς τῶν ἀγωνισθέντων ἐν τῷ ἀγῶνι τῷ τελευμένῳ εἰς τιμὴν τοῦ Ἀμφιαράου.

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη, καθὼς καὶ ἡ προεκδοθεῖσα, εἰσι πολῦτιμαι, διότι ἐκ τοῦ Σχολιαστοῦ τοῦ Πινδάρου ἀμυδρῶς πως, περὶ τοῦ Ἀμφιαράου (Ὀλυμ. VII, 153) ἐγνωρίζαμεν, ὅτι ἐν Ὠρωπῷ ἐτελοῦντο τὰ Ἀμφιαράϊα, τοῦτο πληροφορούμεθα τῶρα κάλλιστα ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης, καὶ ἀναγραφὴν ὀνομάτων πολλῶν ἀνδρῶν ἔχομεν, καὶ τὰ εἶδη τῶν τελομένων ἀγῶνων γινώσκουμεν.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1320.

Λ Α
 Γ Ε Ι Τ Ο Ν Ο Σ Κ Ι
 Α Ι Ι Δ Ι Α Ι Π Α Ρ Ε Χ Ε Τ Α Ι
 5 Ω Ι Δ Η Μ Ω Ι Α Ν Τ Ι Π Α Τ Ρ . .
 Σ Π Ο Λ Ε Ω Σ Ω Ρ Ω Π Ι Ω .
 Ι Ν Κ Α Ι Ι Σ Ο Τ Ε Λ Ε Ι Α .
 Κ Α Ι Ε Ι Ρ Η Ν Η Σ Κ Α Ι Τ / Α
 Σ Χ Ε Ι Ν Α Υ Τ Ω Ν Κ Α Ι

Ω Ρ

1320.

. . . . λα
 Ἐπειδὴ Ἀντίπατρος Καλλι]γείτονος Κι[. . . εὐνους ὦν
 διατελεῖ τῇ πόλει καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ παρέχεται χρείας
 τοῖς δεομένοις· δεδόχθαι τῷ Δέμῳ Ἀντίπατρ[ον Καλλιγείτονος
 5 Κ Πρόξενον εἶναι τῆς πόλεως Ὠρωπίω[ν καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνους,
 καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἐγκτησ[ιν καὶ ἰσοτέλεια[ν, καὶ ἀσφάλειαν,
 καὶ ἀσυλίαν, καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ πολέμου] καὶ εἰρήνης καὶ τ' ἄλλα,
 ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις Προξένοις καὶ εὐεργέταις τῆς πόλεως ἕκαστον] ἔχειν αὐτῶν καὶ
 [τοῖς ἐκγόνοις γέγραπται].

Ἡ πάλις) Ὠρ(ωπίων

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη γέγραπται ἐπὶ τμήματος λίθου λευκοφαίου. Εὐρέθη ἔνθα καὶ αἱ ἀνωτέρω, καὶ διατηρεῖται νῦν ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Συλλογῇ, προσφερθεὶς αὐτῇ ὑπὸ τοῦ Ἀθηναίου Δημ. Μανούση, ὅστις τὴν μετεκόμισεν ἐκ τοῦ Καλάμου. Εἶναι δὲ καὶ αὕτη μέρος Ψηφίσματος τῆς πόλεως τῶν Ὠρωπίων ὑπὲρ τινος Ἀντιπά-

τρον, υἱοῦ τοῦ Καλλιγείτονος, τὸν ὁποῖον οἱ ἠρώπιοι Πρόξενον εἶναι αὐτὸν καὶ τοὺς ἐκγόνους αὐτοῦ ἐψηφίσαντο, καὶ ἐγκτησιν γῆς καὶ οἰκίας καὶ τ' ἄλλα πάντα ἔδωσαν, ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις Προξένοις καὶ εὐεργέταις.

Τὸ Βοιωτικὸν ὄνομα Καλλιγείτων ἀπαντᾷται γεγραμμένον τὸ γει πότε διὰ τῆς ΕΙ, καὶ πότε διὰ τοῦ Ι εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 1574, 1593 ἐπιγραφὰς τῆς Συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, καὶ παρὰ τῇ Ἀρχαιολ. Ἐφημ. ὑπ' ἀριθ. 799 Καλλιγίτων· ἡ δὲ ΕΙ ἀπαντᾷται ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 1318 ἐπιγραφῇ.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1321.

Λ Ε Ι Κ Α Ι
Ε Δ Ο Χ Θ
Ν Ω Σ Α Ι
Ξ Π Ο Λ Ε 2
5 Ο Ν Ο Υ Σ Κ Α Ι Ε
Ο Τ Ε Λ Ε Ι Α Ν
Α Ι Κ Α Τ Α Θ Α Λ Α
Λ Λ Ο Σ Α Κ Α Ι Τ
10 Ι Ο Λ Ε Ω Σ Υ Π
Ρ Α Θ Η Σ Ε Υ
Ο Σ Υ Μ Φ
Τ Ο

1321.

Ἐπειδὴ ὁ δεῖνα εὐνους ὦν διατελεῖ τῇ τε πόλ]ει καὶ [κοινῇ
καὶ ἰδίᾳ ἐκάστῳ δ]εδόχ[θαι τῇ Βουλῇ καὶ τῷ Δήμῳ τὸν δεῖνα
. . . . στεφ[α]νῶσαι [αὐτὸν . . . στεφάνῳ, καὶ
Πρόξενον εἶναι τῇ]ς πόλεω[ς ἠρωπίων αὐτὸν,
5 καὶ ἐκγ]όνους καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἐγκτησιν,
καὶ ἰσ]οτέλειαν, [καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν, καὶ κατὰ γῆν
κ]αὶ κατὰ θάλα[τταν, καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης,
καὶ τ' ἄλ]λα ὅσα καὶ τ[οῖς ἄλλοις Προξένοις
καὶ εὐεργέταις τῆς π]όλεως ὑπ[άρχει
10 ἐνε]κα τῆς εὐ[εργεσίας, ἣν
]ο συμφ[ώνως
το

Καὶ αὕτη ἡ ἐπιγραφὴ εὐρέθη, ἐνθα καὶ αἱ ἀνωτέρω. Εἶναι καὶ αὕτη Ψήφισμα τοῦ Δήμου τῶν ἠρωπίων
Δὲν ἐσώθη ὅμως εἰς τὸν λίθον τὸ ὄνομα ὑπὲρ οὗ τὸ Ψήφισμα τοῦτο ἐγένετο· οὐδ' εἶναι τοῦτο καθ' ὅλα γε-
γραμμένον κατὰ τὸν αὐτὸν τύπον, ὃν βλέπομεν εἰς τὰ ἄλλα Ψηφίσματα.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1322.

Α Ν Δ Ρ

Ἄνδρας Πάλην, ἡ Δόλιχον, ἡ Πένταθλον, ἡ Ἴππιον, ἡ Πυγμῆν, ἡ τι τοιοῦτον

Εὐρέθη καὶ αὐτὸ τὸ τεμάχιον, ἐνθα καὶ τὰ ἀνωτέρω.

Κ. Σ. Πιττάκης.

ΜΗΤΕΡΑ

Μητέρα

Εύρεθη και τὸ τεμάχιον τοῦτο, ἔνθα και τὸ ἀνωτέρω.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1324.

ΑΥ
ΟΛ
ΕΑ
ΙΠΕ
ΕΥ
ΟΝ
ΑΥ

5

1324.

(Ἡ πόλις Ὠρωπίων)

Αὐ(λυν

Εὐπ)ολ(έμου

Θηβα)ία

Ὁ δεῖνα . . . εἰπεῖν. Ἐπειδὴ Αὐλος Εὐπολέμου
Θηβαεύς] εὐ[νους ὦν διατελεῖ κτλ.
Πρόξεν]ον [εἶναι αὐτὸν και ἐκγόνους,
και εἶναι] αὐ[τοῖς και γῆς και οἰκίας ἐγκτησιν κτλ.

5

Καὶ αὕτη ἡ ἐπιγραφή εὐρέθη ἔνθα και αἱ ἀνωτέρω, ἥτοι εἰς τὸ Ἀμφιαράϊον.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1325.

Ο
ΝΑΚΡ
ΑΣΤΙ

ΕΠΑΙΝΕΞΑΙΔΕΚΑΙ
5 ΝΚΛΕΩΝΑΛΩΠΕΚΗΘΕΝ
—ΑΔΙΟΓΕΝΗΝΕΙΤΕΑΙΟΝΘΕΟΔΩ
ΕΦΑΝΗΝΟΙΗΘΕΝΗΡΟΔΩΡΟΝΑΧΑΡ
ΞΚΕΝΑΙΤΗΝΠΡΕΞΒΗΑΝΟΜΟΝΟΗΣ
ΟΙΣΚΑΙΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙΘΑΛΛΟΥΣΤ
10 ΞΠΟΛΕΩΞΕΣΤΙΑΝΠΕΜΨΑΙΔΕ
ΝΥΞΙΟΝΠΕΙΡΑΙΕΑ ΙΝΑΤΟΥΤΩ
ΤΟΥΞΕΥΓΓΕΝΕΙΣ ΤΗΡΩΝΔΙΚ
ΕΡΟΜΕΝΗΝΓΝΩΜΗΝΚΥΡΙΑΝ
ΙΞΟΥΚΕΔΟΚΕΙΟΥΔΕΜΙΑ

1325.

. . . ο . . .
. . . νακρ . . .
. . . αστι . . .

ἐπαινέσαι δὲ και

5 τὸν Κλέωνα Ἀλωπεκῆθεν

. . . α Διογένην Εἰτσαῖον Θεόδω[ρον
. . . εφάνην Οἰῆθεν Ἡρόδωρον Ἀχαρίν[εα
. . . σκέναι τὴν Πρεσβῆαν ὁμονοῆσαι

Προξέν]οις, και στεφανῶσαι θαλλοῦ στ[εφάνω

10 εἰς τὴν τῆς πόλεως Ἑστίαν, πέμψαι δὲ . . .

. . . Διογύσιον Πειραιέα, ἵνα τούτω[ν

και] τοὺς συγγενεῖς τηρῶν δίκ[ην
ἀφι]ερωμένην γνώμην κυρίαν [εἶναι

. . . ις οὐκ ἐδόκει οὐ δὲ μία

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη γέγραπται Ἰωνικοῖς γράμμασιν ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὐρέθη τὸ 1853 Φεβρουαρ. 18 εἰς τὰς πρὸς τὸ δυτικὸν τῶν Προπυλαίων ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφὰς τοῦ Κ. Βεϋλὲ (Beulé),

Τὰ γράμματα δὲν εἶναι στοιχηδὸν γεγραμμένα. Εἰς τὸν λίθον μετὰ τὴν λέξιν ΝΥΞΙΟΝ ΠΕΙΡΑΙΕΑ εἶναι κενὸν διάστημα, εἴτα ἀρχίζει τὸ ΙΝΑ ΤΟΥΤΩ.

Ὁμοίως καὶ εἰς τὴν 12 γραμμὴν μετὰ τὰ γράμματα ΤΟΥΞ ΞΥΓΓΕΝΕΙΞ μένει κενὸν μέρος ἑνὸς γράμματος, εἴτα ἀρχίζει τὸ ΤΗΡΩΝ ΔΙΚ . . . Τὸ δεξιὸν πλευρὸν τῆς ἐπιγραφῆς κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος εἶναι ἐξηλειμμένον. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς ταύτης, τῆς ὁποίας τὸ κάτω μέρος μόνον μένει ἀκέραιον, εἶναι 30 0|0, τὸ πλάτος 35 0|0, καὶ τὸ πάχος 13 0|0.

Εἰς τὴν 8 γραμμὴν ἡ λέξις Πρεσβῆαν τὸ ΒΗ γέγραπται ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ταύτῃ διὰ τῆς Η. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι Ψήφισμα ὑπὲρ Ἀθηναίων τινῶν, ἥτοι ὑπὲρ τοῦ Κλέωνος τοῦ Ἀλωπεκῆθεν, Διογένους Εἰτεαίου, Θεοδώρου εφάνη Οἰῆθεν, Ἡροδώρου Ἀχαρνέως, καὶ ἄλλων τινῶν, ὧν τὰ ὀνόματα δὲν διετηρήθησαν εἰς τὴν ἐπιγραφὴν, τοὺς ὁποίους ἐστεφάνωσαν θαλλοῦ στεφάνῳ. Ἐὰν εἰς τοὺς χρόνους, καθ' οὓς ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἐγράφη τὸ Η ἐπροφέρετο ἄλλως τῆς ΕΙ, ὁ ἐγγράκτης τῶν γραμμάτων δὲν ἤθελε γράψῃ Πρεσβῆα διὰ τῆς Η ἀντὶ τῆς ΕΙ. Τὸ ὁμοίωφον τῆς ΕΙ καὶ Η ἐποίησαν αὐτὸν νὰ γράψῃ διὰ τῆς Η.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1326.

ΦΙΞΜ ΕΝΟΥ
ΜΝΟΥΞΟΚΤΑΚΙ
ΤΑΑΚΟΛΟΥΘΩΞΤΗ
ΥΞΑΥΤΟΥΞΚΑΙΤΟΥΞΕ
5 ΘΕΝΤΕΞΕΠΙ ΤΗΝΠΑΡΑΔΣ
ΞΑΝΟΠΩΞΠΡΩΤΟΙΤΕΤΟΝ
ΠΟΙΞΠΑΡΑΘΗΝΑΙΩΝΠΡΕΞΒ
ΕΦΙΛΟΤΙΜΗΘΗΣΑΝΙΝΩΞΚΑΛ
ΡΗΣΗΤΑΙ ΙΝΑΟΥΝΚΑΙΟΔΗ
10 ΟΔΙΔΟΥΞΠΑΞΙΝΣΞΟΙΦ
ΟΥΞ ΑΓΑΘΕΙΤΥΧΕΙΔΕ
ΑΙΞΧΡΩΝΑΠΡΟΞΕΝΟΥ
ΑΣ ΚΑΙΞΤΕΦΑΝΩΞ
ΞΕΝΕΚΑΚΑΙΦΙΛΟΤΙΜ
15 Ι ΕΙΡΗΝΗΣΔΕΓΕΝΟΜΕΝΗΣ
ΑΤΤΩΝΒΟΥΛΕΥΟΝΤΑΙΑΘΗ
ΠΕΡΙΤΟΥΤΩΝΤΩΝΑΝΔΡΩΝΕΞΕΞ
ΤΟΝΔΗΜΟΝΟΞΑΞΛ·ΙΩΚ·ΩΝΤ
ΥΠΟΤΟΥΔΗ···ΤΟΔΕΨΗΦΙ
20 ΙΛΙΘΙΝΕΙΤΟΝΓΡΑΜΜΑΤΕΑΤ
ΛΕΙΤΟΔΕΑΝΑ···ΛΑΤΟΓΕΝ
ΙΜΙΑΝ
Υ
ΕΡΞΙΞ·Ο·ΠΙΤΙ
25 Ο·ΑΞ

1326.

τὸ Ψήφισμα ἐν Θυ[μοιταδῶν . . .] μεδί-
μνους ὀκτακι[σχιλίους . . .] κατὰ τὰ ψηφίσμα-
τα ἀκολουθῶς τῇ
υς αὐτοὺς καὶ τοὺς ἐχθόνους καταγραφ-
5 θέντες ἐπὶ τὴν παράδο[σιν τοῦ σίτου παρέδο-
σαν ὕψως πρῶτοι τε τὸν [. τοῖς λοι-

- ποῖς παρ' Ἀθηναίων Πρέσβ[εις] . . .
 ἐφιλοτιμήθησαν ἵν' ὥς κάλ[ιστοι]
 χ]ρήσεται· ἵνα οὖν καὶ ὁ Δῆ[μος] . . .
 10 . . . ὁ διδοὺς πᾶσιν, ὅσοι φοιτῶσιν . . .
 . . . αὐτοῦς· ἀγαθεῖ τύχει δε[δόχθαι] τῷ Δῆμῳ . . .
 καὶ] Ἀσχρωνα Προξένου[ς] εἶναι καὶ δοῦναι αὐτοῖς
 ἔγκτησιν . . . οἰκ]ίας, καὶ στεφανῶσ[αι] ἕκαστον
 αὐτῶν στεφάνῳ δικαιοσύνη]ς ἕνεκα καὶ φιλοτιμ[ίας]
 15 τῆς εἰς τὴν πόλιν . . .] εἰρήνης δὲ γενομένης
 θ]άπτων βουλευόνται Ἀθη[ναῖοι]
 περὶ τούτων τῶν ἀνδρῶν ἐξέσ[τω]
 . . . τὸν Δῆμον ὅσας λ . οωκ [τ]ῶντ[αι]
 . . ὑπὸ τοῦ Δῆ[μου]· τὸ δὲ Ψήφισμα
 20 ἀναγράψαι ἐν στήλῃ· λιθίνει τὸν γραμματέα τ[ὸν]
 κατὰ Πρωτανείαν, καὶ στήσαι ἐν Ἀκροπόλ]ει, τὸ δὲ ἀν[άλωμ]α τὸ γεν[όμενον]
 δοῦναι τὸν ταμ[ίαν]
 . . . ου . . .
 . . ερσις . ο . πιτι . .
 25 . . . οας . . .

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη γέγραπται ἐπὶ πλακὸς λίθου τοῦ Ἰμμητοῦ. Εὗρέθη τὸ 1853 Φεβρουαρίου 18 εἰς τὰς πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφὰς τοῦ Κ. Βεϋλὲ (Beulé). Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς ὅσον σώζεται εἶναι 33 0/0, τὸ πλάτος 21 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Τὰ γράμματα εἶναι στοιχηδὸν γεγραμμένα.

Τὸ ἄνω δεξιὸν μέρος τῆς πλακὸς ἀπὸ τὴν 1—8 γραμμὴν εἶναι ἀκέραιον, ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τῆς ἐπιγραφῆς εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι αὕτη εἶναι Ψήφισμα.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν ἀναφέρονται Μέδωνοι ὀκτακισχίλιοι.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1327.

- ΕΠΙΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΕΥΘΡΟΝΙΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΔΕ
 ΒΟΥΛΑΙ ΚΑΙ ΔΑΜΩ ΔΑΜΕΑ ΔΑΜΟΤΕΛΕΟΣ ΕΣΤΡΑΤΑΓΟΥΝ
 ΔΑΜΟΤΕΛΗΣ ΔΑΜΕΑ ΦΩΚΙΝΟΣ ΕΥΑΛΚΟΥ ΑΡΙΣΤΟΤΙΜΟΣ ΜΕΝΕ
 ΚΡΑΤΕΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΧΑΡΕΟΣ ΠΡΟΘΥΜΟΣ ΖΕΥΞΙΟΣ ΤΙΜΩΝ ΑΓΑ
 5 ΘΩΝΟΣ ΕΠΕΙΔΗ ΑΓΑΘΩΝΑΣ ΤΙΟΥ ΞΕΥΝΟΥΣ ΚΑΙ ΧΡΗΣΙ
 ΜΟΣ ΕΩΝ ΔΙΑΤΕΛΕΙ ΤΩ ΔΑΜΩ ΑΓΑΘΑΙ ΤΥΧΑΙ ΔΕ ΔΟΧΘΑΙ ΤΑΙ
 ΒΟΥΛΑΙ ΚΑΙ ΤΩ ΔΑΜΩ ΕΠΑΙΝΕΣ ΑΙΤΕΑΥΤΟΝ ΑΡΕΤΑΣ ΕΝΕΚΑ
 ΚΑΙ ΕΥΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΕΙΜΕΝΑΥΤΟΝ ΚΑΙ ΕΚΓΟΝΟΥΣ ΠΡΟΞΕΝΟΥΣ
 ΚΑΙ ΕΥΕΡΓΕΤΑΣ ΤΑΣ ΠΟΛΙΟΥΣ ΚΑΙ ΕΙΜΕΝΑΥΤΩ ΓΑΣΚΑΙ ΟΙ
 10 ΚΙΑΣ Ε Α ΧΑΓΚΑΙ ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΝΕΜΠΑΣΙ ΤΟΙΣ ΑΓΩΣΙΟΙΣ ΑΝ
 ΑΠΟΛΙΣΤΙΘΗΣΙΝ ΚΑΙ ΑΤΕΛΕΙΑ ΓΚΑΙΑΣ ΥΛΙΑ ΓΚΑΙ ΠΟΛΕ
 ΜΟΥ ΚΑΙ ΕΙΡΑΝΑΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΓΑΓΚΑΙ ΚΑΤΑΘΑΛΑΣΣΑΝΑ
 ΓΓΡΑΨΑΙ ΔΕ ΤΟ ΔΕ ΤΟ ΔΟΓΜΑ ΤΟΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΤΟΥ ΔΑΜΟΥ
 ΕΝΣΤΑΛΛΑΙ ΚΑΙ ΑΝΘΕΜΕΝΕΙΣ ΤΟ ΟΛΥΜΠΙΕΙΟΝ ΤΟ
 15 Ο ΔΑΜΟΣ ΟΜΕΓΑΡΕΩΝ

1327.

Ἐπὶ Βασιλέως Ἀπολλοδώρου τοῦ Εὐθρονίου, γραμματέως δὲ
 Βουλᾶ καὶ Δάμῳ Δαμέα Δημοτέλεος· ἐστρατάγουν

Δαμοτέλης Δαμέα, Φώκινος Εὐάλκον, Ἀριστότιμος Μενε-
 κράτεος, Θεόδωρος Παγχάρεος, Πρόθυμος Ζεύξιος, Τίμων Ἀγά-

- 5 θωρος. Ἐπειδὴ Ἀγάθων Ἀστίους εὐνοὺς καὶ χρήσι-
 μος ἐὼν διανελεῖ τῷ Δάμῳ, ἀγαθᾶ τύχῃ, δεδόχθαι τᾷ

- Βουλᾷ καὶ τῷ Δάμῳ ἐπαινέσαι τε αὐτὸν ἀρετᾶς ἕνεκα
καὶ εὐνοίας, καὶ εἶμεν αὐτὸν καὶ ἐκγόνους Προξένους
καὶ εὐεργέτας τὰς πόλεις, καὶ εἶμεν αὐτῷ γὰς καὶ οἰ-
κίας ἐ . α . χάγ, καὶ προεδρίαν ἐμ πᾶσι τοῖς ἀγῶσιν, οἷς ἂν
10 ἡ πόλις τίθῃσιν καὶ ἀτέλειαγ καὶ ἀσυλίαγ καὶ πολέ-
μου καὶ εἰράνας καὶ κατὰ γὰγ καὶ κατὰ θάλασσαν· ἀ-
γγράφαι δὲ τόδε τὸ Δόγμα τὸν γραμματέα τοῦ Δάμου
ἐν στάλᾳ καὶ ἀνθέμεν εἰς τὸ Ὀλυμπιεῖον· τὸ [δὲ ἀνάλω-
15 μα δότω] ὁ Δᾶμος ὁ Μεγαρέων [ἐκ τῶν . . .

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη γέγραπται ἐπὶ πλίνθου λίθου ὁμοίου σχεδὸν τῷ Πνυκίτῃ λίθῳ. Ἡ πλίνθος αὕτη κεῖται ἐπὶ ἐτέρων πλίνθων, αἵτινες ὅλαι ὁμοῦ σχηματίζουσι τοῖχον κυκλοφεροῦς σχεδὸν οἰκοδομήματος. Τὸ ὕψος τοῦ τοίχου τούτου, ὅσον σῶζεται, εἶναι δέκα περίπου Ἀγγλικῶν ποδῶν. Ὁ τοίχος οὗτος εἶναι εἰς τὴν πόλιν τῶν Μεγαρέων, κεῖται δὲ ἐν τῷ μεταξὺ τῶν δύο ἐν Μεγάροις λόφων, ἐφ' ὧν Ἀκροπόλεις τὸ πάλαι ἦσαν, αἱ ἐκαλοῦντο ἡ μὲν τοῦ Ἀλκάθου, ἡ δὲ Καρία· κεῖται δὲ ὁ τοίχος οὗτος παρὰ τὰς δυτικὰς ὑπορείας τοῦ ἀνατολικοῦ τῆς πόλεως τῶν Μεγάρων λόφου, ἐν τοῦ Ἀλκάθου ἐκάλουν. Ὁ Πausanias περιγράφων τὴν πόλιν τῶν Μεγαρέων ἀναφέρει τὸ τέμενος τοῦ Διὸς, εἴτα ἀνέρχεται εἰς τὴν Ἀκρόπολιν Καρίαν καλουμένην, καὶ τὴν εἰς τὸ Πρυτανεῖον ὁδὸν, καὶ τὸ Ἡρώων τῆς Ἰνούς διελθὼν λέγει, ὅτι περὶ αὐτὸ ἦν θριγκὸς λίθων, (Paus. Μεγ. 43), ὁ θριγκὸς τοῦ Pausanίου εἶναι νομίζω, οὗτος ὁ κυκλοφερὴς τοίχος ὁ πλήρης ἐπιγραφῶν, ὡς εἶναι καὶ ὁ ἐν Δελφοῖς τοίχος· ἐντὸς τοῦ θριγκοῦ τούτου μετὰ ταῦτα οἱ Μεγαρεῖς, κατὰ χρησμόν, βουλευτήριον ὠκοδόμησαν, ἵνα σφίσιν ὁ τάφος τῶν Ἡρώων ἐντὸς τοῦ Βουλευτηρίου γένηται. Τὸ δὲ Ἡρώων τοῦ Ἀλκάθου ἐν αὐτῷ ἐμπεριείχετο, ὃ οἱ Μεγαρεῖς ἐς γραμματῶν φυλακὴν ἐχρῶντο ἐπὶ τοῦ Pausanίου. Ἐντὸς δὲ τοῦ περιβόλου τούτου, ὅς ἦν τέμενος τοῦ Διὸς ἐκκαλεῖτο δὲ Ὀλυμπιεῖον, ἦν Ναὸς τοῦ Διὸς, θεὸς ἀξίος· μετὰ τὸ τέμενος δὲ αὐτὸ ἀνῆρχετό τις εἰς τὴν Ἀκρόπολιν Καρίαν (Paus. Μεγ. 40, 5).

Τὸν θριγκὸν τοῦτον ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, κατὰ πρότασίν μου, ἐπεχειρίσθη, δυνάμει τοῦ δπ' ἀριθ. 2450 Β. Διατάγματος, τῆς 21 Σεπτεμβρίου 1838, νὰ καθαρίσῃ, καὶ τοὺς ἰδιοκτῆτας τῶν παρακειμένων οἰκοπέδων ν' ἀποζημιώσῃ, διὰ ν' ἀνασκάψῃ τὸ μέρος τοῦτο, διότι ὁ μὲν μακαρίτης Θεοχάρης ὁ Ρέντης τὸ 1820 ἐκεῖ ἀνασκάψας ἤρθε τρία ἀγάλματα καλῆς ἐργασίας, ὑψηλότερα τοῦ φυσικοῦ ἀναστήματος, τὸ ἐν δὲ τούτων φέρεται χιτῶνα ποδήρη, καὶ εὐρίσκεται ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Συλλογῇ τῇ ἐν Αἰγίνῃ· τὸ ἕτερον ἴσταται πρὸ τοῦ Θεοσείου παριστάνον Νίκην Ἀθηνᾶν, καὶ τὸ τρίτον μετεκομίσθη, ὡς λέγουσιν, ὑπὸ Ἀμερικανικῆς φεργάτης εἰς Ἀμερικὴν τὸ 1825. Κατὰ δὲ τὸ 1837 Αὐγούστου 10 Μεγαρεὺς τις ἀνασκάψας ἐκεῖ, ὅπως πηλὸν διὰ τὴν οἰκοδομὴν τῆς οἰκίας αὐτοῦ ποιήσῃ, ἤρθεν ἕτερον ἄγαλμα φυσικοῦ ἀναστήματος καλλιστῆς ἐργασίας, ὅπερ διατηρεῖται εἰς τὴν ἐν Μεγάροις Ἀρχαιολογικὴν Συλλογὴν. Καὶ κατὰ τὸ 1841 Μαρτίου 11 εὐρέθη, οὐ μακρὰν τῆς θέσεως ταύτης, καὶ ἴσως ἐν τῷ ἀρχαίῳ περιβόλῳ τοῦ Βουλευτηρίου, ὑπὸ τοῦ Νικολάου Μπίρη καὶ ἕτερον ἄγαλμα λίθινον, παριστάνον βρέφος. Ἐκ τῶν λίθων τούτων τῶν ἀποτελούντων τὸν θριγκὸν εἰσὶ τινες ἄνευ ἐπιγραφῶν. Ἐκ δὲ τῶν ἐτέρων, δύο πλίνθοι φέρουσιν ἐπιγραφὰς ἐξηλειμμένας, καὶ ἕτεραι δύο παρακείμεναι, καὶ ἐκ τῆς ἀρχαίας αὐτῶν θέσεως μεταθεμέναι εἰσὶ πλήρεις ἐπιγραφῶν. Ἀνασκαφθέντος ὅλου τοῦ μέρους τούτου, τὸ ὅποιον κατακαλύπτεται νῦν ὑπὸ διαφόρων οἰκίσκων, δὲν ὑπάρχει καμμία ἀμφιβολία, ὅτι θέλουσιν εὐρεθῇ ἐκεῖ πλεῖστα λόγου ἀξία λείψανα τῆς ἀρχαιότητος.

Κ. Σ. Πιττάκης.

ΕΠΙΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΕΥΘΡΟΝΙΟΥ ΓΡΑΜΜΑ
 ΤΕΥΣ ΒΟΥΛΑΣ ΚΑΙ ΔΑΜΟΥ ΔΑΜΕΑΣ ΔΑΜΟΤΕΛΕΟΣ
 ΕΞ ΤΡΑΤΑΓΟΥΝ ΔΑΜΟΤΕΛΗΣ ΔΑΜΕΑΦΩΚΙΝΟΣ ΕΥΑ
 ΛΚΟΥ ΑΡΙΣΤΟΤΙΜΟΣ ΜΕΝΕΚΡΑΤΕΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΧ
 5 ΡΕΩΣ ΠΡΟΘΥΜΟΣ ΞΕΥΞΙΟΣ ΤΙΜΩΝ ΑΓΑΘΩΝΟΣ ΕΠΕΙ
 ΑΛΕΞΕΥΞ
 ΕΥΝΟΥΣ ΚΑΙ ΧΡΗΣΙΜΟΣ ΕΩΝ ΔΙΑΤΕΛΕΙ ΤΩ ΔΑΜΩ
 ΑΓΑΘΑΙ ΤΥΧΑΙ ΔΕ ΔΟΧΘΑΙ ΤΑΙ ΒΟΥΛΑΙ ΚΑΙ ΤΩ ΔΑΜΩ
 ΕΠΑΙΝΕΣ ΑΥΤΟΝ ΑΡΕΤΑΣ ΕΝΕΚΑ ΚΑΙ ΕΥΝΟΙΑΣ ΚΑ
 10 ΕΙΜΕΝ ΑΥΤΟΝ ΚΑΙ ΕΚΓΟΝΟΥΣ ΠΡΟΞΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΕΥΕΡΓΕ
 ΤΑΣ ΤΑΣ ΠΟΛΙΟΣ ΚΑΙ ΕΙΜΕΝ ΑΥΤΩ ΓΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΙΑΣ
 ΕΠ' ΡΧ ΚΑΙ ΠΡΟΕΔΡΙ ΑΝΕΜΠΑΣΙ ΤΟΙΣ ΑΓΩΣΙΟΙΣ
 ΑΝΑΠΟΛΙΣ ΤΙΘΗΣΙΝ ΚΑΙ ΑΤΕΛΕΙΑΝ ΚΑΙ ΑΣΥΛΙΑΝ
 ΚΑΙ ΕΝ ΠΟΛΕΜΩ ΚΑΙ ΕΝ ΕΙΡΑΝΗ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΓΑΓ ΚΑΙ
 15 ΚΑΤΑ ΘΑΛΑΣΣΑΝ ΑΝΑΓΡΑΨΑΙ ΔΕ ΤΟ ΔΕ ΤΟ ΔΟΓΜΑ
 ΤΟΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΤΟΥ ΔΑΜΟΥ ΕΣ ΤΑΛΑΝ ΚΑΙ
 ΝΘΕΜΕΝ ΕΙΣ ΤΟ ΟΛΥΜΠΙΕΙΟΝ

1328.

Ἐπὶ Βασιλέως Ἀπολλοδώρου τοῦ Εὐθρόνιου· γραμμα-
 τεὺς Βουλᾶς καὶ Δάμου Δαμέας Δαμοτέλεος·
 ἐτρατάγουν Δαμοτέλης Δαμέα, Φώκιος Εὐά-
 λκου, Ἀριστότιμος Μενεκράτεος, Θεόδωρος Παγχά-
 5 ρεως. Πρόθυμος Ξεῦξιος, Τίμων Ἀγάθωνος. Ἐπει[δὴ
 Ἀλέξανδρος εὺς
 εὖνους καὶ χρήσιμος ἐὼν διατελεῖ τῷ Δάμῳ,
 ἀγαθῇ τύχῃ· δεδόχθαι τῇ Βουλᾷ καὶ τῷ Δάμῳ
 ἐπαινεῖσθαι αὐτὸν ἀρετᾶς ἕνεκα καὶ εὐνοίας κα[ὶ]
 10 εἶμεν αὐτὸν καὶ ἐκγόνους Προξένους καὶ εὐεργέ-
 τας τᾶς πόλιος, καὶ εἶμεν αὐτῷ γᾶς καὶ οἰκίας
 ἐπ[α]ρχ[α]γ[α] καὶ προεδρίαν ἐν πᾶσι τοῖς ἀγῶσιν οἷς
 ἂν ἡ πόλις τίθῃσιν, καὶ ἀτέλειαν καὶ ἀσυλίαν
 καὶ ἐν πολέμῳ καὶ ἐν εἰρᾷ καὶ κατὰ γᾶγ καὶ
 15 καὶ κατὰ θάλασσαν· ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ δόγμα
 τὸν γραμματέα τοῦ Δάμου εἰς στάλαν καὶ
 ἀνθεῖμεν εἰς τὸ Ὀλυμπιεῖον.

Καὶ αὕτη ἡ ἐπιγραφή εὐρέθη εἰς τὸν αὐτὸν τοῖχον τὸν ἐν Μεγάροις, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω ὑπ' ἀριθ. 1327· ἄρχεται δὲ καὶ αὕτη ἀπὸ τὸν αὐτὸν Ἄρχοντα Ἀπολλοδώρον τὸν Εὐθρόνιου, ὡς ἤρχισε καὶ ἡ προηγουμένη. Ὁ δὲ ἐπώνυμος οὗτος Ἄρχων ἐκαλεῖτο παρὰ τῶν Μεγαρέων Βασιλεὺς, διότι ὅλα τὰ ψηφίσματα αὐτῶν ἄρχονται συνήθως οὕτως· «Ἐπὶ Βασιλέως δεῖνος,» ὡς τῶν Ἀθηναίων· «Ἐπὶ Ἄρχοντος δεῖνος.» Μετὰ τὸ ὄνομα τοῦ γραμματέως ἔπονται τὰ ὀνόματα ἐξ στρατηγῶν, εἰςὶ δὲ τὰ ὀνόματα τούτων τὰ αὐτὰ μετὰ τῶν ἀναγραφέντων ἐν τῷ προτέρῳ Ψηφίσματι. Ἀμφότερα τὰ Ψηφίσματα εἰσὶ γεγραμμένα εἰς τὴν Δωρικὴν διάλεκτον· δὲν ἐσημειώθη δὲ εἰς τὸ Ψήφισμα τοῦτο τὸ μέρος τὸ διατάττον τὴν δαπάνην, ἥτις συνήθως ἐψηφίζετο εἰς τὴν ἀναγραφὴν καὶ στήλωσιν τῶν Ψηφισμάτων. Ἰσως τὸ μέρος τοῦτο παρελείφθη ἐνταῦθα ὡς περιττὸν, ἀφ' οὗ ἐδιωρίσθη εἰς τὸ προηγούμενον Ψήφισμα.

Τὸ ὄνομα Εὐθρόνιος εἶναι Δωρικὴ τροπὴ τοῦ Φ εἰς Θ ἀντὶ Εὐφρόνιος, ὅπερ εὔρηται συνεχῶς εἰς τε τὰς ἐπιγραφὰς καὶ τοὺς Ἕλληνας συγγραφεῖς. Εὐθρόνιος δὲ διὰ τοῦ Θ πρώτην φορὰν ἐνταῦθα ἀναφέρεται.

Εἰς τὴν 14 γραμμὴν τῆς παρούσης ἐπιγραφῆς τὸ Ν πρὸ τοῦ Κ γράφεται Γ, ΓΑΓ ΚΑΙ ἀντὶ ΓΑΝ ΚΑΙ, τοῦτο δὲ γράφεται εἰς μόνην αὐτὴν τὴν λέξιν· εἰς δὲ τὴν ἀνωτέρω ἐπιγραφὴν τὴν τροπὴν ταύτην τοῦ Ν εἰς

Γ πρὸ τοῦ Κ ἀπαντήσαμεν καὶ εἰς τὴν 11 γραμμὴν ΚΑΙ ΑΤΕΛΕΙΑΓ ΚΑΙ ΑΞΥΛΙΑΓ ΚΑΙ ΠΟΛΕΜΟΥ κτλ.

Τὴν ὀρθογραφίαν δὲ ταύτην εἰς τὰς αὐτὰς λέξεις δὲν εὐρίσκομεν εἰς τὴν 13 γραμμὴν τοῦ παρόντος Ψηφίσματος, εἰς τὸ ὁποῖον τὸ ΑΤΕΛΕΙΑΝ ΚΑΙ ΑΞΥΛΙΑΝ γράφει διὰ τοῦ Ν πρὸ τοῦ Κ, τοῦτο δεικνύει, ὅτι οἱ Μεγαρεῖς, καθ' ὃν χρόνον τὸ Ψήφισμα τοῦτο ἐγράφη δὲν διετήρουν ἀκριβῶς τὴν Δωρικὴν ὀρθογραφίαν καὶ προφοράν· τὸ ὑπ' ἀριθ. 1327 Ψήφισμα προετάρχετο τοῦ παρόντος Ψηφίσματος, διότι ἀρχαϊότερον κατὰ τι ἐκεῖνο τούτου εἶναι, ὡς ἐξάγεται ἀπὸ τὴν Δωρικὴν ὀρθογραφίαν, μ' ὅλον ὅτι ὑπὸ τὸν αὐτὸν ἐπώνυμον Βασιλέα, ἡ Ἄρχοντα ἀμφοτέρωθεν ἐγένοντο.

Παρατηρητέον πρὸς τούτοις, ὅτι εἰς τὴν 4 γραμμὴν τοῦ πρώτου Ψηφίσματος ἡ γενικὴ τοῦ ὀνόματος Παγχάρους γράφεται ἐνταῦθα διὰ τοῦ Ο, φυλάττουσα τὴν Δωρικὴν ὀρθογραφίαν τῆς γενικῆς τῶν περιττοσυσλλαβῶν, ἥτις ἦν διὰ τῆς ΟΣ συλλαβῆς. Εἰς δὲ τὴν 4 καὶ 5 γραμμὴν τοῦ παρόντος Ψηφίσματος ἡ λήγουσα τῆς γενικῆς τοῦ Παγχάρους γράφεται ἐν τῷ λίθῳ διὰ τοῦ Ω, τοῦτο δεικνύει, ὅτι ἡ προφορὰ τοῦ Ο Ω καὶ εἰς τοὺς δωρίζοντας αὐτοὺς κατὰ τοὺς χρόνους καὶ, καθ' οὓς ἐγράφη ἡ ἐπιγραφή αὕτη, πολλὴν διαφορὰν δὲν εἶχε.

Παρατηρητέα πρὸς τούτοις καὶ ἡ διαφορὰ τῆς συντάξεως εἰς τὴν 1 καὶ 2 γραμμὴν ἀμφοτέρων τῶν Ψηφισμάτων, τὸ πρῶτον ἐκφράζεται τῷ τρόπῳ τούτῳ ἀγραμματοῦς δὲ Βουλᾶ καὶ Δάμῳ Δαμέα Δαμοτέλεος· τὸ δὲ παρὸν ἐκφράζεται ἄλλως ἀγραμματοῦς Βουλᾶς καὶ Δάμου Δαμέας Δαμοτέλεος [ἦν]ε. Καὶ τὸ παρὸν Ψήφισμα ἀνέτεθῃ εἰς τὸ Ὀλυμπιεῖον, ὅπου ὑπάρχει εἰσέτι.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1329.

ΕΠΙΒΑΣΙΛΕΩΣΔΙΟΓΕΝΕΟΣΕΓΓΡΑΜΜΑ
 ΤΕΥΕΒΟΥΛΑΙΚΑΙΔΑΜΩΙΕΑΓΡΟΣΕΥ
 ΔΑΜΟΥΕΣΤΡΑΤΑΓΟΥΝΠΑΓΧΑΡΗΣΕΓ
 5 ΟΔΩΡΟΥΕΡΙΜΝΟΣΘΕΜΝΑΣΤΟΥΕΥΦΑΜΟΣ
 ΕΥΚΛΕΙΩΝΟΣΤΕΙΞΙΩΝΑΜΦΙΑΜΕΓΥΛ
 ΛΟΣΞΙΛΑΝΟΥΕΔΟΞΕΒΟΥΛΑΙΚΑΙΔΑΜΩΙ
 ΕΠΕΙΔΗΙΠΠΙΑΣΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣΑΚΑΡΝΑΝ
 ΕΞΑΣΤΑΚΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΕΥΝΟΥΣΕΩΝ
 10 ΤΩΙΔΗΜΩΙΤΩΙΜΕΓΑΡΕΩΝΚΑΙΧΡΕΙΑΣΠΑ
 ΝΤΙΤΩΙΔΕΟΜΕΝΩΙΤΩΜΠΟΛΙΤΩΜΠΑΡΕΧΟ
 ΜΕΝΟΣΠΡΟΘΥΜΩΣΑΓΑΘΑΙΤΥΧΑΙΠΡΟΞΕΝΟΝ
 ΕΙΜΕΝΑΥΤΟΝΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΝΤΑΣΠΟΛΙΟΣ
 ΤΑΣΜΕΓΑΡΕΩΓΚΑΙΕΚΟΓΝΟΥΣΑΥΤΟΥΑΝΑ
 ΓΡΑΨΑΤΩΔΕΤΟΔΟΓΜΑΤΟΔΕΟΓΡΑΜΜΑΤΕΥΞ
 15 ΤΟΥΔΑΜΟΥΕΣΣΤΑΛΑΓΚΑΙΑΝΘΗΤΩΕΙΞ
 ΤΟΟΛΥΜΠΙΕΙΟΝ

1329.

Ἐπὶ Βασιλέως Διογένης, ἐγραμμά-
 τευε Βουλᾶ καὶ Δάμῳ Ἐαγρὸς Εὐ-
 δάμου. Ἐστρατάγουν Παγχάρης [Θε]-
 οδώρου, Ἐριμος Θεμνάστου, Εὐφάμος
 5 Εὐκλείωρος, Τεισίων Ἀμφία, Μέγυλ-
 λος Σίλαρου. Ἐδοξε Βουλᾶ καὶ Δάμῳ.
 Ἐπειδὴ ἱππίας Περικλέους Ἀκαρνᾶν
 ἐξ Ἀστακῶν διατελεῖ εὐνοῦς ἐὼν
 τῷ Δάμῳ τῶν Μεγαρέων, καὶ χρεῖας πα-
 10 ντὶ τῷ δεομένῳ τῷ πολιτῷ παρεχό-
 μενος προθύμως, ἀγαθὰ τύχα Πρόξενον

- εἶμεν αὐτὸν καὶ εὐεργέταν τᾶς πόλιος
τᾶς Μεγαρέων καὶ ἐκγόνους αὐτοῦ. Ἀνα-
γραψάτω δὲ τὸ Δόγμα τὸ δεῖ ὁ γραμματεὺς
15 τοῦ Δάμου ἐς στάλαγ καὶ ἀνθήτω εἰς
τὸ Ὀλυμπιεῖον.

1330.

- ΕΠΙΒΑΣΙΛΕΩΣΔΙΟΓΕΝΕΟΣΕΓΓΡΑΜΜΑ
ΤΕΥΕΒΟΥΛΑΙΚΑΙΔΑΜΩΙΕΑΓΡΟΣΕΥ
ΔΑΜΟΥΕΣΤΡΑΤΑΓΟΥΝΠΑΓΧΑΞΓ
5 ΟΔΩΡΟΥΕΡΙΜΝΟΣΘΕΜΝΑΣΤΟΥΕΥΦΑΜ
ΕΥΚΛΕΙΩΝΟΣΤΕΙΞΙΩΝΑΜΦΙΑΜΕΓΥΛ
ΛΟΣΞΙΛΑΝΟΥΕΔΟΞΕΒΟΛΙΑΔΑ
ΕΠΕΙΔΗΝΙΚΑΤΑΣΑΡΧΕΔΑΜΟΥΑ
ΡΙΟΣΕΥΝΟΥΣΕΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΤΩΙΑΔΑ
10 ΤΩΙΜΕΓΑΡΕΩΝΑΓΤΥΔΕΔΟ
ΤΑΙΒΟΥΛΑΙΚΑΙΤΩΙΑΔΑΜΩΙΠΡΟ
ΕΙΜΕΝΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΝΑΥΤΟΝ
ΝΟΥΣΑΥΤΟΥΤΑΣΠΟΛΙΟΣΤΑΣΜΕΓΑΡΕΩΝ
ΚΑΤΤΟΝΝΟΜΟΝΔΓ
15 ΑΥΨΙΤΟΓΓΡΑΜΜΑΤΕΑΟΥΕ
ΛΑΙΛΙΘΙΝΑΙΚΑΙΑΝΘΕΜΕΙΞΤΟ

1330.

- Ἐπὶ Βασιλέως Διογένης ἐγραμμά-
τευε Βουλᾶ καὶ Δάμῳ Ἐαγρος Εὐ-
δάμου. Ἐστρατάγουν Παγχά[ρη]ς [Θε]-
οδώρου, Ἐριμνος Θεμνάστου, Εὐφάμ[ας]
5 Εὐκλείωνος, Τεισίων Ἀμφία, Μέγυλ-
λος Σίλαροῦ. ἔδοξε Βουλῇ καὶ Δάμῳ.
Ἐπειδὴ Νικήτας Ἀρχεδάμου [·] Ἀ-
ριος εὐνους ἐὼν διατελεῖ τῷ Δάμῳ
τῷ Μεγαρέων ἀγαθῇ τύχῃ· δεδόχθαι
10 τᾷ Βουλῇ καὶ τῷ Δάμῳ Πρόξενον
εἶμεν καὶ εὐεργέταν αὐτὸν [καὶ ἐκγό-
νους αὐτοῦ τᾶς πόλιος τᾶς Μεγαρέων]
κατ[ὰ] τὸν Νόμον· [τὸ δὲ Δόγμα τοῦτο ἐγγρ-
άψ[α]ι τὸν γραμματεῖα [τοῦ Δάμ]ου ἐν στά-
15 λα λιθίνα καὶ ἀνθέμ[εν] [εἰς τὸ Ὀλυμπιεῖον].

Καὶ αὗται αἱ δύο ἐπιγραφαὶ ὑπ' ἀριθ. 1329 καὶ 1330 εὑρίσκονται εἰς τὸν ἐν Μεγάρῳ θριγκὸν, ἀναφέ-
ρουν ἀμφότεραι τὸν αὐτὸν Βασιλέα Διογένην, τὸν αὐτὸν γραμματεῖα, καὶ τοὺς αὐτοὺς στρατηγοὺς. Τὸ ἐν
εἶναι ὑπὲρ Ἰππίου τινὸς υἱοῦ Περικλέους ἐξ Ἀστακῶν τῆς Ἀκαρνανίας· τὸ δὲ ἕτερον εἶναι ὑπὲρ Νικήτα τινὸς
Ἀρχεδήμου, τοῦ ὁποῖου τὸ ὄνομα τῆς πατρὶδος δὲν διετηρήθη εἰς τὸν λίθον.

Εἰς τὰ τέσσαρα Ψηφίσματα ταῦτα οἱ Μεγαρεῖς Προξένους ποιοῦσι τοὺς εὐποιήσαντας τὴν πατρίδα αὐτῶν,
καὶ εὐεργέτας κηρύττουσι, δὲν συγχωροῦσιν ὅμως εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς τοὺς ἀπογόνους αὐτῶν ἔγκτησιν γῆς καὶ
οἰκίας, ὡς γενικῶς εἶδομεν πράττοντας τοῦτο τοὺς Ἑλλήνους. Ἀπὸ τὴν φράσιν ἀδεδόχθαι τᾷ Βουλῇ καὶ τῷ
» Δάμῳ Πρόξενον εἶμεν καὶ εὐεργέτην αὐτὸν καὶ ἐκγόνους αὐτοῦ τᾶς πόλιος τῶν Μεγαρέων, κατὰ τὸν Νόμον,
ἐξάγεται, ὅτι διὰ Νόμου ἐκανονίζοντο οἱ βαθμοὶ τῆς Προξενείας καὶ τῆς ἀναγορεύσεως τοῦ εὐεργέτου, ἅπερ οἱ
Μεγαρεῖς ἔδιδον τοῖς εὐεργετήσασιν αὐτούς.

Τὴν κατὰ πρόθεσιν εἰς τὴν 13 γραμμὴν συγκοπτομένην εὐρίσκομεν ΚΑΤ ἀντὶ ΚΑΤΑ, ὡς εἴθισται τοῦτο παρὰ Δωριεῦσιν, οἵτινες καὶ ΠΑΡ λέγουσι τὴν ΠΑΡΑ συμφώνου ἐπιφερομένου.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1331.

ΕΠΙΒΑΣΙΛΕΩΞΕ ΟΥΤΟΥΛΕΩΝΙΔΑΕΓΡΑΜΜ
 ΑΤΕΥΕΝΒΟΥΛΑΙΚΑΙΔΑΜΩΙΧΡΥΞΑΝΤΙΔΑ
 ΞΠΟΛΥΞΤΡΑΤΟΥΕΞΤΡΑΤΑΓΟΥΝΠΥΘΟΔΩΡΟΣ
 ΙΑΩ ΩΛ ΕΤΙΤΡΕΑ ΟΝΔΑΜΩΝΟΣ
 5 ΑΡΙΞΤΟΓΕΙΤΩΝ
 ΕΔΟΞΕΒΟΥΛΑΙΚΑΙΔΑΜΩΙ
 ΕΠΕΙΔΗΑΡΙΞΤΩΝ
 ΕΡΕΤΡΙΕΥΞΕΥΝΟΥΞΕΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙ
 ΤΩΙΔΑΜΩΙΤΩΙΜΕΓΑΡΕΩΝΚΑΙΧΡΕΙΑΞ
 10 ΠΑΡΕΧΕΤΑΙΤΟΙΞΔΕΟΜΕΝΟΙΞΜΕΓΑΡΕΩΝ
 ΑΓΑΘΑΙΤΥΧΑΙΔΕΔΟΧΘΑΙΤΑΙΒΟΥΛΑΙ
 ΚΑΙΤΩΙΔΑΜΩΙΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΜΕΓΚΑΙΕΥΕΡ
 ΓΕΤΑΝΑΥΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΞΤΑΞΠΟΛΙΟΣ
 ΤΑΞΜΕΓΑΡΕΩΝ ΑΥΤΩΙΑΞΥΛΙΑΓ
 15 ΚΑΤΑΓΑΓΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΣΞΑΓΚΑΙΕΜΠ
 ΟΛΕΜΩΙΚΑΙΕΝΕΙΡΑΝΑΙΚΑΙ
 ΑΝΤΟΔΕΔΟΓΜΑΤΟΔΕΑΓΓΡΑΨΑΤΩΟΓΡΑΜ
 ΜΑΤΕΥΞΤΟΥΔΑΜ ΕΙ ΑΝΛΙΘΙΝΑΓ
 ΚΑΙΑΝΘΗΤΩΕΙ ΟΟ ΜΠΙΕΙΟΝ

1331.

Ἐπὶ Βασιλέως Εἰς τὸν Λεωνίδα ἐγράμ-
 ατευσεν Βουλᾶ καὶ Δάμω Χρυσαντίδα-
 ς Πολυστράτου. Ἐστράταγουν *Πυθόδωρος*
ιαω . . . ωε [Ἐρ]ετρία . . . ον Δάμωνος
 5 *Ἀριστογείτων*
. ἔδοξε Βουλᾶ καὶ Δάμω.
 Ἐπειδὴ Ἀρίστων
 Ἐρετρίεὺς εὐνοὺς ἐὼν διατελεῖ
 τῷ Δάμω τῷ Μεγαρέων, καὶ χρείας
 10 παρέχεται τοῖς δεομένοις Μεγαρέων,
 ἀγαθὰ τύχα, δεδόχθαι τᾷ Βουλᾶ
 καὶ τῷ Δάμω Πρόξενον εἰμεγ καὶ εὐερ-
 γέταν αὐτὸν καὶ ἐκγόνους τᾶς πόλιος
 τᾶς Μεγαρέων, [καὶ εἴμεν] αὐτῷ ἀσυλίαγ
 15 κατὰ γᾶν καὶ κατὰ θάλασσαγ καὶ ἐμ π-
 ολέμω καὶ ἐν εἰράνῃ καὶ [γῆς καὶ οἰκίας] ἐπαρχ-
 ᾶν· τὸ δὲ δόγμα τόδε ἀγγραψάτω ὁ γραμ-
 ματεὺς τοῦ δάμ[ου] εἰς στάλλαν λιθίναγ
 καὶ ἀνθήτω εἰς τ]ὸ Ὀ[λυ]μπιεῖον.

Καὶ αὕτη ἡ ἐπιγραφή ὑπάρχει εἰς τὰ Μέγαρα, ἔνθα καὶ αἱ ἀνωτέρω εἶναι καὶ τὸ Ψήφισμα τοῦτο ἐγγε-
 γραμμένον ἐπὶ πλίνθου τοῦ θριγκοῦ. Ἐψηφίσθη δὲ ὑπὲρ Ἀρίστωνος τινὸς Ἐρετρίεως, ὅστις εὐνοὺς ὦν τῷ Δάμω
 τῷ Μεγαρέων χρείας παρείχετο τοῖς δεομένοις τῶν Μεγαρέων· διὸ οὗτοι Πρόξενον καὶ εὐεργέτην αὐτῶν καὶ
 ἐκγόνους αὐτοῦ ἐποίησαντο, καὶ ἀσυλίαν κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν ἔδωσαν, καὶ ἐγκτησιν γῆς καὶ οἰκίας,
 ὡς μεγάλως εὐεργετήσαντα, ἐσυγχώρησαν αὐτῷ ἐν Μεγάροις ἔχειν.

Τὸ προνόμιον τοῦτο εἰς τρία μόνον Ψηφίσματα τῶν Μεγαρέων ἀναφέρεται, ὡς θέλομεν ἰδεῖν τοῦτο παρακα-
τιόν. Καὶ εἰς αὐτὸ, ὥσπερ καὶ εἰς τὰ ἀνωτέρω, φυλάττεται ἡ τροπὴ τοῦ Ν εἰς Γ πρὸ τοῦ Κ, καὶ τοῦ Ν εἰς
Μ πρὸ τοῦ Π, ΕΜ ΠΟΛΕΜΩΙ.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1332.

ΕΠΕΙ ΔΗ ΚΛΕΩΝ ΝΕΩΝΟΣ ΒΟΥΘΙΑΙΟΣ ΔΙΑΤΡΙΒΩΝ ΠΑΡ
ΑΤΟΜΒΑΣΙ ΛΕΑΔΑΜΑΤΡΙΟΝ ΕΥΝΟΥΣ ΕΩΓΚΑΙ ΠΡΑΞ
ΩΝΤΑΣ ΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΤΩ ΔΑΜΩ ΤΩ ΜΕΓΑΡΕΩΝ
ΔΙΑΤΕΛΕΙΑΓΑΘΑΙ ΤΥΧΑΙ ΔΕΔΟΧΘΑΙ ΤΑΙ ΒΟΥΛΑΙ ΚΑΙ
5 ΤΩ ΔΑΜΩ ΕΠΑΙΝΕΣΑΙ ΑΥΤΟΝ ΑΡΕΤΑΣ ΕΝΕΚΑ
ΚΑΙ ΕΥΝΟΙΑΣ ΤΑΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΑΜΟΝ ΤΟΜ ΜΕΓΑΡΕΩΝ
ΚΑΙ ΕΙΜΕΝΑΥΤΟΝ ΚΑΙ ΕΚΓΟΝΟΥΣ ΠΡΟΞΕΝΟΥΣ ΤΑΣ
ΠΟΛΙΟΥΣ ΤΑΣ ΜΕΓΑΡΕΩΝ ΕΙΜΕΝ ΔΕ ΑΥΤΩ ΚΑΙ ΑΤΕ-
ΛΕΙΑΓΚΑΙΑΣ ΥΛΙΑΓΚΑΙ ΕΝ ΠΟΛΕΜΩ ΚΑΙ ΕΝ ΕΙΡΑ
10 ΝΑΙ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΓΑΓΚΑΙ ΚΑΤΑ ΘΑΛΑΣΣΑΝ ΑΓΓΡΑ-
ΨΑΙ ΔΕ ΤΟ ΔΟΓΜΑ ΤΟ ΔΕ ΤΟ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΤΟΥ ΔΑΜΟΥ
ΕΝ ΣΤΑΛΑΙ ΚΑΙ ΑΝΘΕΜΕΝΕΙΣ ΤΟ ΟΛΥΜΠΙΕΙΟΝ ΑΓΓ
ΑΨΑΙ ΔΕ ΑΥΤΟΓΚΑΙ ΕΙΣ ΣΤΑΛΑΝ ΕΙ ΜΠ
15 ΟΙ ΠΡΟΞΕΝΟΙ ΒΑΣΙΛΕΥΣΕ ΛΕΑΣ ΕΣΤΡΑΤΑΓΟΥΝ
ΟΣ ΕΥΑΛΚΟΥΑΡΙΣ ΤΟΤΙΜΟΣ ΜΕΝΕΚΡΑΤΕΟΣ
ΔΑΜΟΤΕΛΗΣ ΔΑΜΕΑΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΧΑΡΕΟΣ
ΠΡΟΘΥΜΟΣ ΞΕΥΞΙΟΣ ΤΙΜΩΝΑΓΑΘΩΝΟΣ ΓΡΑΜΜΑ-
ΤΕΥΣ ΒΟΥΛΑΣ ΚΑΙ ΔΑΜΟΥ ΕΥΠΑΛΙΝΟΣ ΟΜΟΦΡΟΝΟΣ

1332.

Ἐπειδὴ Κλέων Νέωνος Βουθιαῖος διατρίβων παρ-
ὰ τῇ Βασιλεῖᾳ Δαμάτριον εὐνους ἐὼς καὶ πράσ-
ων τὰς συμφέροντα τῷ Δάμῳ τῷ Μεγαρέων
διατελεῖ, ἀγαθὰ τύχῃ, δεδόχθαι τῇ Βουλῇ καὶ
5 τῷ Δάμῳ ἐπαινέσαι αὐτὸν ἀρετᾶς ἕνεκα
καὶ εὐνοίας τὰς εἰς τὸν Δάμον τῷ Μεγαρέων
καὶ εἶμεν αὐτὸν καὶ ἐκγόνους Προξένους τὰς
πόλιος τὰς Μεγαρέων· εἶμεν δὲ αὐτῷ καὶ ἀτέ-
λειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἐν πολέμῳ καὶ ἐν εἰρά-
10 νῃ καὶ κατὰ γᾶν καὶ κατὰ θάλασσαν. Ἀγγρ-
άψαι δὲ τὸ Δόγμα· τὸ δὲ τὸν γραμματέα τοῦ Δάμου
ἐν στάλῃ, καὶ ἀνθέμεν εἰς τὸ Ὀλυμπιεῖον· ἀγγρ-
άψαι δὲ αὐτὸν καὶ εἰς στάλας εἰς ἅμπερ εἰσὶ πάν-
τες] οἱ Πρόξενοι Βασιλεὺς [Εὐκ]λέας. Ἐστρατάγουν
15 Φώκιος Εὐδάκων, Ἀριστίμιος Μενεκράτης,
Δαμοτέλης Δαμεία, Θεόδωρος Παγχάρης.
Πρόθυμος Ζέσιος, Τίμων Ἀγάθωνος. Γραμμα-
τεὺς Βουλᾶς καὶ Δάμου, Εὐπάλιος Ὀμόφρωνος.

Καὶ αὕτη ἡ ἐπιγραφή ὑπάρχει ἐπὶ πλίνθου τῶν σχηματίζοντων τὸν θριγλὸν τῶν ἐν Μεγάρῳ. Ἐκάστη δὲ
τῶν πλίνθων τούτων εἶναι κεκοσμημένη πρὸς τὰ ἄνω διὰ δύο ἀναγεγραμμένων ταινιῶν, αἵτινες σχηματίζου-
σιν ἐν εἶδος τριγώνου, ἢ ἀετώματος, ἐπὶ τῆς πλίνθου· ἐγένετο δὲ τοῦτο, διότι αὗται χρησιμεύουσι καὶ ὡς
στήλαι ἐπιγραφῶν. Τὸ Ψήφισμα εἶναι ὑπὲρ τινος Κλέωνος υἱοῦ Νέωνος Βουθιαίου, πόλεως τῆς Ἰωνίας, (Στέφ.
Βυζάντ.) ὅστις ὦν παρὰ τῷ Βασιλεῖ Δημητρίῳ τῷ Ἀντιγόνῳ, καὶ εὐνους ὦν τῷ Δήμῳ τῶν Μεγαρέων, ἐπράξε

τὰ συμφέροντα τῷ Δάμῳ τούτῳ, διὸ ὁ Δῆμος αὐτὸν ἐπῆνεσε καὶ Πρόξενον αὐτὸν καὶ τοὺς ἐκγόνους αὐτοῦ κατέστησε, καὶ ἀτέλειαν καὶ ἀσυλίαν αὐτοῖς ἐδωρήσατο.

Ἐκ τῆς 13 γραμμῆς πληροφορούμεθα, ὅτι εἰς τὰ Μέγαρα ἦν στήλη χωριστὴ, εἰς ἣν ἐνέγραφον τὰ ὀνόματα πάντων τῶν ὑπαρχάντων Προξένων τῶν Μεγαρέων· ἐφυλάττετο δὲ ἡ στήλη αὕτη πιθανῶς εἰς τὸ μέρος τοῦτο, ἔνθα ἦν τὸ γραμματοφυλακεῖον τῶν Μεγαρέων κατὰ τοὺς χρόνους Πausανίου τοῦ Περιηγητοῦ. Γέγραπται δὲ τὸ Ψήφισμα τοῦτο ἐτέρῳ τινὶ τρόπῳ διαφόρῳ τῶν προηγουμένων. Ἐκεῖνα τὰ Ψηφίσματα ἄρχονται ἐπὶ Βασιλέως δεινός, εἴτα ἀναφέροντα τὸν γραμματέα καὶ τοὺς ἄρχοντας μεταβαίνουσιν εἰς τὴν οὐσίαν. Ἐνταῦθα δὲ ἄρχεται ἀντιστρόφως, πρῶτον ἀπὸ τὴν αἰτιολογίαν τοῦ Ψηφίσματος, καὶ διελθὼν αὐτὴν πρῶτον, εἴτα τὴν ἀπόφασιν καὶ πρᾶξιν τοῦ Δήμου τῶν Μεγαρέων, διορίζει εἰς τὸ τελευταῖον μέρος αὐτοῦ τὸν χρόνον, καθ' ὃν τὸ Ψήφισμα τοῦτο ἐγένετο. Ἀναφέρει δὲ μόνον τὸ ὄνομα τοῦ Βασιλέως, εἴτα τὰ ὀνόματα τῶν στρατηγῶν, καὶ τελευταῖον τοῦ γραμματέως· εἰς δὲ τὰ προηγούμενα τὸ ὄνομα τοῦ γραμματέως ἔπεται ἀμέσως μετὰ τὸ ὄνομα τοῦ Βασιλέως. Καὶ εἰς αὐτὸ τὸ Ψήφισμα ὡς καὶ εἰς τὰ προηγούμενα τὸ Ν πρὸ τοῦ Κ καὶ Γ σημειοῦται διὰ τοῦ Γ ὡς εἰς τὸ ΕΩΝΓ ΚΑΙ ΓΑΓ ΚΑΙ ΤΟΓ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ.

Τὸ δὲ Ν πρὸ τοῦ Π καὶ Μ εἰς τὴν 9 γραμμὴν σημειοῦται διὰ τοῦ Μ ὡς ΕΜ ΠΟΛΕΜΩΙ.

Ὁμοίως εἰς τὴν 6 γραμμὴν ΤΟΜ ΜΕΓΑΡΕΩΝ.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1333.

ΕΠΕΙΔΗ ΝΕΩΝ ΚΛΕΩΝΟΣ ΒΟΥΘΙΑΙΟΣ ΔΙΑΤΡΙΒΩΝ ΠΑΡΑ
ΤΟΜ ΒΑΣΙΛΕΑ ΔΑΜΑΤΡΙΟΝ ΕΥΝΟΥΣ ΕΩΓ ΚΑΙ ΠΡΑΤ
ΩΝΤΑ ΞΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΤΩΙ ΔΑΜΩΙ ΜΕΓΑΡΕΩΝ
ΔΙΑΤΕΛΕΙΑΓΑΘΑΙ ΤΥΧΑΙ ΔΕ ΔΟΧΘΑΙ ΤΑΙ ΒΟΥΛΑΙ
5 ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΑΜΩΙ ΕΠΑΙΝΕΣΑΙ ΑΥΤΟΝ ΑΡΕΤΑΣ ΕΝΕ
ΚΑΚΑΙ ΕΥΝΟΙΑΣ ΤΑΣ ΕΣ ΤΟΝ ΔΑΜΟΝ ΤΟΜ ΜΕΓΑ
ΡΕΩΝ ΚΑΙ ΕΙΜΕΝ ΑΥΤΟΝ ΚΑΙ ΕΚΓΟΝΟΥΣ ΠΡΟΞΕΝΟΝ
ΤΑΣ ΠΟΛΙΟΥΣ ΤΑΣ ΜΕΓΑΡΕΩΝ ΕΙΜΕΝ ΔΕ ΑΥΤΟΙΣ ΚΑΙ
ΑΤΕΛΕΙΑΓ ΚΑΙ ΑΣΥΛΙΑΓ ΚΑΙ ΕΜΠΟΛΕΜΩΙ ΚΑΙ
10 ΕΝ ΕΙΡΑΝΑΙ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΓΑΓ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΘΑΛΑΣΣΑΝ
ΑΓΓΡΑΨΑΙ ΔΕ ΤΟ ΔΕ ΤΟ ΔΟΓΜΑ ΤΟ Γ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ
ΤΟΥ ΔΑΜΟΥ ΕΝΣΤΑΛΛΑΙ ΚΑΙ ΑΝΘΕΜΕΝΕΙΣ ΤΟ ΛΥΜ
ΠΙΕΙΟΝ ΑΓΓΡΑΨΑΙ ΔΕ ΑΥΤΟΓ ΚΑΙ ΕΣΣΤΑΛΛΑΝΕΝΑ
ΠΕΡΕΙΣ ΠΑΝΤ ΟΙ ΠΡΟΞΕΝΟΙ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΛΕΑ
15 ΕΣ ΤΡΑΤΑΓΟΥΝ
ΜΕΝΕΚΡΑΤΕΟΣ ΔΑΜΟΤΕΛΗΣ ΔΑΜΕΑΘΕΟΔΩΡΟΣ
ΠΑΓΧΑΡΕΟΣ ΠΡΟΘΥΜΟΣ ΙΕΥΞΙΟΣ ΤΙΜ
ΩΝΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΒΟΥΛΑΣ ΚΑΙ ΔΑΜΟΥ
ΕΥΓΑΛΙΝΟΣ ΟΜΟΦΡΟΝΟΣ

1333.

Ἐπειδὴ Νέων Κλέωνος Βουθιαῖος διατρίβων παρὰ
τὸμ Βασιλέα Δαμάτριον εὐνούς ἐώγ καὶ πράτ-
των τὰ συμφέροντα τῷ Δάμῳ Μεγαρέων
διατελεῖ, ἀγαθὰ τύχα, δεδόχθαι τὰ Βουλᾶ
5 καὶ τῷ Δάμῳ ἐπαινέσαι αὐτὸν ἀρετᾶς ἐνε-
κα καὶ εὐνοίας τᾶς ἐς τὸν Δάμον τὸμ Μεγα-
ρέων καὶ εἶμεν αὐτὸν καὶ ἐκγόνους Πρόξενον
τᾶς πόλιος τᾶς Μεγαρέων, εἶμεν δὲ αὐτοῖς καὶ
ἀτέλειαγ καὶ ἀσυλίαγ καὶ ἐμ πολέμῳ καὶ
10 ἐν εἰράνῃ καὶ κατὰ γᾶγ καὶ κατὰ θάλασσαν·
Ἀγγράψαι δὲ τόδε τὸ Δόγμα τὸγ γραμματέα

- τοῦ Δάμου ἐν στάλα καὶ ἀνθέμεν εἰς τὸ [Ὀ]λύμ-
πειον. Ἀγγράψαι δὲ αὐτόν καὶ ἐς στάλαν ἐν ἄν-
περ εἰς[ι] πάντ[ες] οἱ Πρόξενοι, Βασιλεὺς Εὐκλέας.
15 Ἐστρατάγουν [Φωκῖος Εὐάλοκον, Ἀριστότιμος
Μεγεκράτεος, Δημοτέλης Δαμέα, Θεόδωρος
Παγχάρεος, Πρόθυμος Ζεύξις, Τίμων Ἀγά-
θωρος. Γραμματεὺς Βουλᾶς καὶ Δάμου
Εὐπάλινος Ομόφρονος.

Καὶ αὕτη ἡ ἐπιγραφή ὑπάρχει εἰς τὸν εἰς Μέγαρον θειγόν, ἔνθα καὶ αἱ ἀνωτέρω. Εἶναι δὲ καὶ αὕτη Ψή-
φισμα ὑπὲρ τοῦ Νέωνος υἱοῦ τοῦ Κλέωνος Βουθιχίου ὑπὲρ οὗ ἐγένετο τὸ ἀνωτέρω τοῦ παρόντος Ψηφίσματος
ἐκδοθὲν Ψήφισμα ὑπ' ἀριθ. 1332. Καὶ αὐτὸς, ὥσπερ καὶ ὁ πατήρ αὐτοῦ, διατρίβων παρὰ τὸν Βασιλέα Δη-
μήτριον, καὶ εὖνους ὦν τῷ Δήμῳ τῶν Μεγαρέων καὶ τὰ συμφέροντα ποιῶν τῷ Δήμῳ ἔτυχε παρ' αὐτῶν τὰς
αὐτὰς τιμὰς τῷ πατρὶ αὐτοῦ, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ὥσπερ καὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐν τῇ τῶν ἀπάντων Προ-
ξένων στήλῃ ἐγράφη. Καὶ εἰς τὸ Ψήφισμα τοῦτο φυλάσσεται ἡ τροπὴ τοῦ Ν εἰς Γ πρὸ τοῦ Κ καὶ Γ,
ὥσπερ καὶ ἡ τροπὴ τοῦ Ν εἰς Μ πρὸ τοῦ Π καὶ Μ.

Διάφορα Ψηφίσματα ὑπάρχουσι, τὰ ὅποια ἐψήφισαν οἱ Δῆμοι ὑπὲρ τῶν διατρίβόντων παρὰ τοῖς Βασιλεῦσι,
διότι οὗτοι ἰσχύοντες παρ' αὐτοῖς εὐηργέτουν τὰς Δημοκρατουμένας πόλεις, καὶ εὐκόλυνον τὰς πρὸς τοὺς Βα-
σιλεῖς ὑποθέσεις τῶν Δημοκρατιῶν τούτων. Τοιαῦτα εἶναι τὰ ὑπ' ἀριθ. 41, 234 καὶ 343 τῆς Ἀρχ. Ἐφημ.
Ὡς δὲ ἀνωτέρω ἀναφέραμεν, ὅτι παρὰ τοῖς Δωριεῦσιν εἴθισται ἡ συγκοπὴ τῶν δισυλλάβων προθέσεων, τοῦτο
παρατηρεῖται καὶ εἰς τὸ ΑΓΓΡΑΨΑΙ τῆς 11 καὶ 13 γραμμῆς ἀντὶ ἀναγράψαι, καὶ τὸ Ξ τῆς ἐς προθέσεως
εἰς Ν τρέπουσιν ὡς εἶναι εἰς τὴν 13 γραμμὴν ΣΤΑΛΑΝ ΕΝ ΑΝ ἀντὶ ΣΤΑΛΑΝ ΕΞ ΑΝ.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1334.

- ΕΠΕΙΔΗ ΜΥΣ ΠΡΩΡΕΑ ΕΡΕΞΙΟΣ ΕΥΝΟΥΣ ΕΩΝ
ΚΑΙ ΠΡΑΞΕΩΝ ΤΑΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΤΩΙ ΔΑΜΩΙ
ΤΩΙ ΜΕΓΑΡΕΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙ ΑΓΑΘΑΙ ΤΥΧΑΙ ΔΕ
ΔΟΧΘΑΙΤΑΙ ΒΟΥΛΑΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΑΜΩΙ ΕΠΑΙΝΕ
5 ΞΑΙ ΤΕ ΑΥΤΟΝ ΑΡΕΤΑΣ ΕΝΕΚΑ ΚΑΙ ΕΥΝΟΙΑΣ
ΤΑΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΑΜΟΝΤΟΜ ΜΕΓΑΡΕΩΝ ΚΑΙ ΕΙ
ΜΕΝΑΥΤΟΝ ΚΑΙ ΕΚΓΟΝΟΥΣ ΠΡΟΞΕΝΟΥΣ ΤΑΣ
ΠΟΛΙΟΥΣ ΤΑΣ ΜΕΓΑΡΕΩΝ ΕΙΜΕΝ ΔΕ ΑΥΤΩΙ ΚΑΙ
ΑΤΕΛΕΙΑΓ ΚΑΙ ΑΣΥΛΙΑΓ ΚΑΙ ΕΜΠΟΛΕΜΩΙ
10 ΚΑΙ ΕΝΕΙΡΑΝΑΙ ΚΑΙ ΚΑΤΑΓΑΓΚΑΙ ΚΑΤΑΘΑ
ΛΑΣΣΑΝΑΓΓΡΑΨΑΙ ΔΕ ΤΟ ΔΕ ΤΟ ΔΟΓΜΑΤΟΝ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΤΟΥ ΔΑΜΟΥ ΕΝ ΣΤΑΛΑΙ ΚΑΙ ΑΝΘΕ
ΜΕΝΕΙΣ ΤΟ ΟΛΥΜΠΙΕΙΟΝ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΕΥΚΛΕΑΣ
ΕΞ ΤΡΑΤΑΓΟΥΝ ΦΩΚΙΝΟΣ ΕΥΑΛΚΟΥ ΑΡΙΣΤΟΤΙΜΟΣ
15 ΜΕΝΕΚΡΑΤΕΟΣ ΔΑΜΟΤΕΛΗΣ ΔΑΜΕΑΘΕΟΔΩΡΟΣ
ΠΑΓΧΑΡΕΟΣ ΠΡΟΘΥΜΟΣ ΤΕΥΞΙΟΣ ΤΙΜΩΝΑΓΑΘΩ
ΝΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΒΟΥΛΑΣ ΚΑΙ ΔΑΜΟΥ
ΕΥΠΑΛΙΝΟΣ ΟΜΟΦΡΟΝΟΣ

1334.

- Ἐπειδὴ Μῦς Πρωρεά Ἐρέσιος, εὖνους ἐὼν
καὶ πράσων τὰ συμφέροντα τῷ Δάμῳ
τῷ Μεγαρέων διατελεῖ, ἀγαθὰ τάχα, δε-
δόχθαι τᾷ Βουλᾷ καὶ τῷ Δάμῳ ἐπαινε-
5 σαι τε αὐτὸν ἀρετᾶς ἕνεκα καὶ εὐνοίας

- τᾶς εἰς τὸν Δάμον τὸν Μεγαρέων, καὶ εἵ-
 μεν αὐτὸν καὶ ἐκγόνους Προξένους τᾶς
 πόλιος Μεγαρέων. ἤϊμεν δὲ αὐτῷ καὶ
 ἀτέλειαγ καὶ ἀσυλίαγ καὶ ἐμ πολέμῳ
 10 καὶ ἐν εἰρήνῃ καὶ κατὰ γῆγ καὶ κατὰ θά-
 λασσαν, ἀγγράψαι δὲ τὸ δε τὸ Δόγμα τὸν
 γραμματέα τοῦ Δάμου ἐν στάλῃ καὶ ἀνθέ-
 μεν εἰς τὸ Ὀλυμπιεῖον· Βασιλεὺς Εὐκλέας.
 Ἐστρατάγουν Φώκινος Εὐδάλκου, Ἀριστοτίμους
 15 Μεγεκράτειος, Δαμοτέλης Δαμεία, Θεόδωρος
 Παρχάρεος, Πρόθυμος Ζεύξιος, Τίμων Ἀγάθω-
 ρος. Γραμματεὺς Βουλᾶς καὶ Δάμου,
 Εὐπάλινος Ὀμόφρονος.

Καὶ αὕτη ἡ ἐπιγραφὴ γέγραπται ἐπὶ πλίνθου λιθίνης τοῦ ἐν Μεγάροις θριγκοῦ· εἶναι καὶ αὕτη Ψήφισμα
 ὑπὲρ Μυός τινος υἱοῦ Πρωρέα Ἑρεσίου, πόλεως τῆς Λέσβου.

Τὸ ὄνομα Μῦς ἀπαντᾶται εἰς τε τοὺς ἀρχαίους συγγραφεῖς καὶ τὰς ἐπιγραφάς, τὸ δὲ ὄνομα τοῦ πατρὸς
 αὐτοῦ Πρωρέας πρῶτον ἐνταῦθα εὑρηται. Πρωρεὺς δὲ ἀπαντᾶται εἰς τὴν Ὀδύσειαν τοῦ Ὁμήρου. Καὶ εἰς τὴν
 ἐπιγραφὴν ταύτην, ὡς καὶ εἰς τὰς ἀνωτέρω, φυλάσσεται ἡ αὕτη ὀρθογραφία τοῦ Ν πρὸ τοῦ Γ καὶ Ν, καὶ τοῦ
 Μ πρὸ τοῦ Ν καὶ Μ, περὶ ὧν ἀναφέραμεν ἀνωτέρω.

Τὸ ὄνομα τοῦ Βασιλέως, ἡ ἐπωνύμιος Ἄρχοντος, καθὼς καὶ τὰ ὀνόματα τῶν στρατηγῶν καὶ τοῦ γραμμα-
 τέως εἰσὶ τὰ αὐτὰ μὲ τὰς προειρημένας ἐπιγραφὰς ὑπ' ἀριθ. 1332, καὶ 1333.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1335.

- ΕΠΕΙΔΗ ΔΙΟΚΡΙΤΟΣ ΔΙΟΚΡΙΤΟΥ ΑΛΙΚ
 ΑΡΝΑΣΞΕΥΞΕΥΝΟΥΣ ΕΩΝ ΔΙΑΤΕ
 ΛΕΙΤΩΙΔΑΜΩΙΤΩΙΜΕΓΑΡΕ ΓΚΑΙ
 ΧΡΕΙΑΣΠΑΡΕΧΕΤΑΙΤΟΙΣΔΕΟΜΕ
 5 ΝΟΙΣΠΑΣΙΜΕΓΑΡΕΩΝΑΓΑΘΑΙΤΥΧΑΙ
 ΔΕΔΟΧΘΑΙΤΑΙΒΟΥΛΑΙΚΑΙΤΩΙΔΑ
 ΜΩΙΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΜΕΓΚΑΙΕΥΕΡΓΕ
 ΤΑΝΑΥΤΟΓΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΤΑΣΠΟ
 ΛΙΟΣΤΑΣΜΕΓΑΡΕΩΝΕΙΜΕΝΔΕΑΥ
 10 ΤΩΙΑΞΥΛΙΑΓΚΑΙΚΑΤΑΓΑΓΚΑΙΚΑ
 ΤΑΘΑΛΑΣΣΑΓΚΑΙΕΜΠΟΛΕΜΩΙΚ
 ΑΙΕΝΕΙΡΑΝΑΙΤΟΔΕΔΟΓΜΑΤΟΔΕ
 ΑΓΓΡΑΨΑΤΩΟΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΤΟΥΔΑ
 ΜΟΥΕΙΣΣΤΑΛΑΝΛΙΘΙΝΑΝΚΑΙ
 15 ΘΗΤΩΕΙΣΤΟΟΛΥΜΠΙΕΙΟΝΒΑΣΙΛΕΥΞ
 ΠΑΣΙΑΔΑΣΕΣΤΡΑΤΑΓΟΥΝΔΙΟΝΥ
 ΣΙΟΣΠΥΡΡΙΔΑΔΑΜΕΑΣΜΑΤΡΟ
 ΚΛΕΟΣΑΝΤΙΦΙΛΟΣΕΜΑΔΟΥΜΝΑ
 ΣΙΠΠΟΣΠΑΣΙΩΝΟΞΕΡΚΙΩΝΛΕΟΝ
 20 ΤΟΣΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΒΟΥΛΑΣΚΑΙΔΑ
 ΜΟΥΙΠΠΩΜΠΑΓΧΑΡΕΟΣ

- Ἐπειδὴ Διοκρίτος Διοκρίτου Ἀλικαρνασσεύς, εἵνους ἐὼν διατε-
 λεί τῷ Δάμῳ τῷ Μεγαρέ[ω] καὶ
 5 χρείας παρέχεται τοῖς δεομέ-
 νοις πᾶσι Μεγαρέων. ἀγαθὰ τύχα,
 δεδόχθαι τᾷ Βουλᾷ καὶ τῷ Δά-
 μῳ Πρόξενον εἶμεν καὶ εὐεργέ-
 ταν αὐτόν καὶ ἐκγόνους τὰς πό-
 10 λιος τὰς Μεγαρέων· εἶμεν δὲ αὐ-
 τῷ ἀστυλῆα καὶ κατὰ γὰρ καὶ κα-
 τὰ θάλασσαν καὶ ἐμ πολέμῳ καὶ
 ἐν εἰρήνῃ· τὸ δὲ Δόγμα τὸ δε
 ἀγγραψάτω ὁ γραμματεὺς τοῦ Δά-
 15 μου εἰς στάλαν λιθίναν καὶ
 θήτω εἰς τὸ Ὀλυμπιεῖον· Βασιλέως
 Πασιάδας. Ἐστρατάρχου Διονύ-
 σιος Πυρρόδα, Δαμέας Ματρο-
 κλέους. Ἀντίφιλος Ἐμάδου, Μνά-
 σιππος Πασίωνος, Ἐρκίων Λέον-
 20 τος. Γραμματεὺς Βουλᾶς καὶ Δά-
 μου Ἰππῳμ Παγχάρους.

Καὶ αὕτη ἡ ἐπιγραφή εὑρίσκεται ἐπὶ μιᾶς τῶν πλίνθων τοῦ θριγκοῦ τοῦ Ὀλυμπιεῖου τῶν Μεγαρέων. Εἶναι καὶ αὕτη Ψήφισμα ὑπὲρ Διοκρίτου υἱοῦ Διοκρίτου Ἀλικαρνασσεύς, ὅστις εἵνους ὦν καὶ χρείας παρεχόμενος τοῖς δεομένοις τῶν Μεγαρέων ἔτυχε τοῦ ἐπαίνου αὐτῶν, καὶ τῆς Προξενείας τῶν Μεγαρέων, καὶ τοῦ κληθῆναι εὐεργέτης τῶν Μεγαρέων αὐτὸς καὶ οἱ ἐκγονοὶ αὐτοῦ. Καὶ εἰς τὸ Ψήφισμα τοῦτο φυλάσσεται ἡ τροπὴ τοῦ Ν εἰς Γ πρὸ τοῦ Κ καὶ Γ, ὥσπερ καὶ τοῦ Ν εἰς Μ πρὸ τοῦ Π, ὡς εἰς τὴν 11 γραμμὴν ΕΜ ΠΟΛΕΜΩΙ, καὶ εἰς τὴν 21 ΙΠΠΩΜ ΠΑΓΧΑΡΕΟΣ. Καὶ εἰς τὴν 13 γραμμὴν ἡ πρόθεσις ΑΝΑ ἀποβάλλει τὸ τε-
 λικὸν αὐτοῖς φωνῇ καὶ τὸ Ν τρέπει εἰς Γ, γράφει ἐπομένως ΑΓΓΡΑΨΑΤΩ ἀντὶ ἀναγραψάτω.

Τὸ ὄνομα τοῦ Βασιλέως Πασιάδης οὐχ εὑρηται εἰμὴ ἅπαξ παρὰ τῷ Πλουτάρχῳ ἐν Συμποσίῳ καὶ ἐνταῦθα.

Κ. Σ. Πιττάκης.

- ΕΠΕΙΔΗΔΙΟΤΕΛΗΣΑΡΧΙΔΑΜΟΥ
 ΒΟΙΩΤΙΟΣΕΥΝΟΥΣΕΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙ
 ΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΣΤΟΥΔΑΜΟΥΤΟΥ
 5 ΜΕΓΑΡΕΩΝΑΓΘΑΙΤΥΧΑΙΔΕΔΟ
 ΧΘΑΙΤΑΙΒΟΥΛΑΙΚΑΙΤΩΙΔΑΜΩΙ
 ΠΡΟΞΕΝΟΝΑΥΤΟΝΕΙΜΕΓΚΑΙΕΚΓ
 ΟΝΟΥΣΑΥΤΟΥΤΑΣΠΟΛΙΟΣΤΑΣ
 ΜΕΓΑΡΕΩΓΚΑΤΤΟΝΝΟΜΟΝΕΙΜΕΝ
 ΔΕΑΥΤΩΙ . . . ΣΙΚΙΑΣΕΜΠΑΤΙ
 10 ΚΑΙΠΡΟΕΔΡΙΑΝΕΜΠΑΣΙΤΟΙΣΑΓΩ
 ΞΙΝΟΙΣΑΠΟΛΙΞΤΙΘΗΤΙ ΑΓΓΡΑΨΑ
 ΤΩΔΕΤΟΔΟΓΜΑΤΟΔΕΟΓΡΑΜΜΑΤ
 ΕΥΣΤΟΥΔΑΜΟΥΕΝΣΤΑΛΑΙΛΙΘΙ
 ΝΑΙΚΑΙΑΝΘΕΤΩΕΙΣΤΟΟΛΥΜΠΙΕΙΟΝ
 15 ΒΑΣΙΛΕΥΣΠΑΞΙΑΔΑΣΕΞΤΡΑΤΑ
 ΓΟΥΝΔΙΟ . . . ΙΟΣ . ΥΡΡΙΔΑΔΑΜΕ
 ΑΣΜΑΤΡΟΚΛΕΟΣΑΝΤΙΦΙΛΟΣΕΜΑ
 ΔΟΥΜΝΑΣΙΠΠΟΣΠΑΞΙΩΝΟΣΕΡΚΙΩΝ
 ΛΕΟΝΤΟΣΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΒΟΥΛΑΣ
 20 ΚΑΙΔΑΜΟΥΙΠΠΩΜΠΑΓΧΑΡΕΟΣ

- Ἐπειδὴ Διοτίλης Ἀρχιδάμου
 Βοιωτίας εὖνους ἐὼν διατελεῖ
 καὶ εὐεργέτας τοῦ Δάμου τοῦ
 Μεγαρέων· ἀγαθὰ τύχα δεδό-
 5 χθαι τᾷ Βουλᾷ καὶ τῷ Δάμῳ
 Πρόξενον αὐτὸν εἵμεν καὶ ἔκγ-
 όνους αὐτοῦ τὰς πόλις τὰς
 Μεγαρέων κατ' τὸν Νόμον· εἵμεν
 10 δὲ αὐτῷ [καὶ] οἰκίας ἐμ' πατι[. . .
 καὶ προεδρίαν ἐμ' πᾶσι τοῖς ἀγῶ-
 σιν οἷς ἂ πόλις τίθητι· ἀγγραψά-
 τω δὲ τὸ Δόγμα τόδε ὁ γραμματ-
 εὺς τοῦ Δάμου ἐν στάλῃ λιθί-
 να καὶ ἀνθέτω εἰς τὸ Ὀλυμπιεῖον·
 15 Βασιλεὺς Πασιάδας· Ἐστρατά-
 γουν Διο[κ]ύσιος [Π]υρρίδα, Δαμε-
 ας Ματροκλέος, Ἀντίφιλος Ἐμά-
 δου, Μράσιππος Πασίανος Ἑρκω
 Λέοντος· Γραμματεὺς Βουλᾶς
 20 καὶ Δάμου Ἰππῳμ Παγχάρεος.

Καὶ αὕτη ἡ ἐπιγραφή ὑπάρχει ἐγγεγραμμένη ἐπὶ πλίνθου τοῦ αὐτοῦ οἰκοδομήματος, ἐνθα εἰσὶ καὶ αἱ ἀνω-
 τέρω προεκδοθεῖσαι ἐπιγραφαί. Εἶναι δὲ καὶ αὕτη Ψήφισμα ὑπὲρ Διοτέλους υἱοῦ Ἀρχιδάμου ἐκ Βοιωτίας· καὶ
 εἰς αὐτὴν ἀπαντᾶται ἡ αὐτὴ ὀρθογραφία, ὥσπερ καὶ εἰς τὰς ἀνωτέρω, τὸ Ν πρὸ τοῦ Κ, καὶ πρὸ τοῦ Π,
 τρεπόμενα εἰς Γ καὶ Μ.

Τὸ ὄνομα Διοτέλης εὐρηταὶ ἀπλῆς εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 2579 ἐπιγραφὴν τῆς Συλλογῆς τοῦ Βοιχίου. Ὁ δὲ
 Ἄρχων Βασιλεὺς Πασιάδας εὐρηταὶ καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1052 ἐπιγραφὴν τῆς Συλλογῆς τοῦ αὐτοῦ Βοιχίου,
 καθὼς ἀναφέρεται εἰς αὐτὴν καὶ τὸ ὄνομα τοῦ γραμματέως Ἰππῳμ Παγχάρεος. Τὰ δὲ ὀνόματα τῶν στρατη-
 γῶν ἀναφερόμενα καὶ αὐτὰ εἰς τὴν αὐτὴν ἐπιγραφὴν τὴν ὑπ' ἀριθ. 1052 τῆς Συλλογῆς τοῦ Βοιχίου, καὶ εἰς
 τὴν παροῦσαν, καὶ εἰς τὴν ἀνωτέρω προεκδοθεῖσαν ὑπ' ἀριθ. 1235 καθὼς ἀντεγράφησαν παρὰ τοῦ Τζάνδλερ
 (Chandler) καὶ Δώκενς (Dawkins)· διότι τὸ ὄνομα ἐνός τῶν στρατηγῶν τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ Ψήφισμα
 τοῦτο γράφουσιν **ΑΝΤΙΜΑ ΟΣ Ε ΜΑΧΟΥ**, ἀναπληροῖ δὲ ὁ Κύριος Βοίχιος εἰς *Ἀντίμα[χ]ος Ε[υ]-*
μάχου, εἰς δὲ τὸ πρωτότυπον τῶν ἐδῶ λίθων εἶναι **ΑΝΤΙΦΙΛΟΣ ΕΜΑΔΟΥ**. Εἶναι δὲ Ἑρμαδος
 ὄνομα, ὅπερ ἀπαντᾶται καὶ εἰς ἄλλας Ἰωνικὰς ἐπιγραφάς. Οἱ δὲ Δωριεῖς ἀφαιροῦσι τὸ πρῶτον ἀμετάβολον,
 ἥτοι τὸ Ρ, ὅταν πλησίον συμφώνου εὐρίσκεται, ὡς λέγουσι τὸ ἔμπροσθεν, ἔμπσθεν, καὶ τὸ μικρὸν, μικλόν.

Τὸ τέταρτον ὄνομα τοῦ στρατηγοῦ οἱ ῥηθέντες Περικηγεταὶ γράφουσιν **ΜΕΛΑΞΙΟΣ ΠΑΣΙΩΝΟΣ**, εἰς
 δὲ τὸν λίθον εἶναι **ΜΝΑΞΙΠΠΟΣ ΠΑΣΙΩΝΟΣ**.

Τὸ τελευταῖον ὄνομα γράφουσιν οὗτοι **ΕΡΚΙΩΝ ΤΕΛΗΤΟΣ**, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι **ΕΡΚΙΩΝ**
ΛΕΟΝΤΟΣ.

Τὸ ὄνομα Ἑρμαδος πρῶτον ἐνταῦθα ἀπαντᾶται· διὸ ὁ Κ. Βοίχιος εἰς Εὔμαχος ἀνεπλήρωσε, τὸ ὅποιον
 εἶναι Ἰωνικὸν ὄνομα καὶ συνεχῶς ἀπαντᾶται· πολλάκις δὲ εὐρηταὶ εἰς τὰς ἐπιγραφάς (καὶ κυρίως τὰς Δωρικὰς)
 ὀνόματα ἀλλαχοῦ μὴ ἀπαντώμενα, τοιοῦτον εἶναι καὶ τὸ Διόκριτος Διοκρίτου τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὴν 1 γραμ-
 μὴν τῆς ὑπ' ἀριθ. 1335 ἐπιγραφῆς. Διόκριτος εὐρηταὶ εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 2954 καὶ 1846, καὶ παρὰ τῷ Θουκιδ.
 (2, 12) Διόκριτος Μελανίππου Σπαρτιάτης. Διόκριτος δὲ μόνον ἐνταῦθα.

Κ. Σ. Πιττάκης.

- ΕΥΡΥΦΑΩΝΕΥΘΥΜΟΥΕΛΕΞΕΔΕΔΟΧΘΑΙΤΟΙΣΣΥΝΕΔΡΟΙΣΚΑΙ
 ΤΩΙΔΑΜΩΙΕΠΕΙΔΗΑΠΟΣΤΕΙΛΑΝΤΩΝΑΜΩΝΠΡΕΣΒΕ
 ΕΣΜΕΓΑΡΑΠΕΡΙΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝΑΙΤΗΞΙΟΣΜΕΓΑΡΕΙΣΔΕΒΟΥΛΟΜΕΝ
 ΟΙ ΑΤΗΡΕΙΝΤΑΝΔΙΑΠΡΟΓΟΝΩΝΥΠΑΡΧΟΥΣΑΝΦΙΛΙΑΝΤΑΙΣΠΟΛΕΣ
 5 ΓΟ ΑΛΛΑΛΑΣΕΔΩΚΑΝΔΙΚΑΣΤΑΣΚΑΙΥΠΟΓΡΑΜΜΑΤΕΑΑΝ
 ΔΡΑΣΚΑΛΛΟΥΣΚΑΙΑΓΑΘΟΥΣΟΙΤΙΝΕΣΠΑΡΑΓΕΝΟΜΕΝΟΙΤΑΝΤΕ
 ΠΑΡΕΠΙΔΗΜΙΑΝΚΑΙΑΝΑΣΤΡΟΦΑΝΕΠΟΙΗΣΑΝΤΟΑΞΙΩΣΕΚΑΤΕ
 ΡΑΝΤΑΝΠΟΛΙΩΝΚΑΙΤΟΥΣΕΧΟΝΤΑΣΤΑΣΔΙΚΑΣΣΥΝΕΛΥΣΑΝΚΑΙ
 ΕΙΣΟΜΟΝΟΙΑΝΚΑΤΕΣΤΑΣΑΝΣΠΟΥΔΑΣΚΑΙΦΙΛΟΝΕΙΚΙΑΣΟΥΘ
 10 ΕΛΛΕΙΠΟΝΤΕΣΑΣΔΕΚΑΙΔΙΕΔΙΚΑΣΑΝΔΙΚΑΣΕΠΟΙΗΣΑΝΤΟΜΕΝ
 ΤΑΣΚΡΙΞΕΙΣΚΑΤΑΤΟΥΣΝΟΜΟΥΣΤΑΣΠΟΛΙΟΣΟΡΧΟΜΕΝΙΩΝΚΑΙ
 ΚΑΤΑΤΟΔΙΑΓΡΑΜΜΑΑΞΙΩΣΤΑΣΕΝΕΧΕΙΡΙΞΘΕΙΣΑΣΑΥΤΟΙΣΠΙΣΤΙΟΣ
 ΟΠΩΣΟΥΝΚΑΙΕΡΧΟΜΕΝΙΟΙΦΑΝΕΡΟΙΩΣΙΝΤΙΜΑΣΚΑΙΧΑΡΙΤΑΣ
 ΑΠΟΔΙΔΟΝΤΕΣΤΑΣΚΑΤΑΞΙΑΣΔΕΔΟΧΘΑΙΤΟΙΣΣΥΝΕΔΡΟΙΣΚΑΙ
 15 ΤΩΙΔΑΜΩΙΕΠΑΙΝΕΣΑΙΤΟΝΔΑΜΟΝΤΟΝΜΕΓΑΡΕΩΝΕΦΗΙΕΧΕΙ
 ΕΥΝΟΙΑΙΠΟΤΙΤΑΝΠΟΛΙΝΟΡΧΟΜΕΝΙΩΝΚΑΙΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙΔΕ
 ΑΥΤΟΝΧΡΥΣΩΙΣΤΕΦΑΝΩΙΕΠΑΙΝΕΣΑΙΔΕΚΑΙΤΟΥΣΔΙΚΑΣΤ
 ΚΡΙΑΝΠΡΑΤΥΧΟΥΝΙ . . ΤΑΣΝΑΡΕΑΚΑΙΤΟΝΥΠΟΓΡΑΜΜΑΤΕΑ
 ΕΥΚΛΗΝΕΥΚΛΕΟΥΣΚΑΙΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙΕΚΑΣΤΟΝΑΥΤΩΝΧΡΥΣΩΙ
 20 ΣΤΕΦΑΝΩΙΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙΔΙΚΑΙΟΣΥΝΑΣΑΣΕΠΟΙΗΣΑΝΤΟ
 ΕΝΤΑΙΔΙΚΑΙΟΝΟΜΙΑΙΚΑΙΕΙΜΕΝΑΥΤΟΥΣΠΡΟΞΕΝΟΥΣΤΑΣΠΟΛΙΟΣ
 ΟΡΧΟΜΕΝΙΩΝΚΑΙΑΥΤΟΥΣΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΚΑΙΕΙΝΕΝΑΥΤΟΙΣΙΞΟ
 ΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΠΟΛΕΜΟΥΚΑΙΕΙΡΑΝΑΣΟΥΣΑΣΚΑ
 ΤΑΓΑΓΚΑΙΚΑΤΑΘΑΛΑΣΣΑΝΤΑΑΛΛΑΠΑΝΤΑΟΣΑΚΑΙΤΟΙΣ
 25 ΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣΤΑΣΠΟΛΙΟΣΟΡΧΟΜΕΝΙΩΝ
 ΓΕΓΡΑΓΤΑΙΚΑΛΕΣΑΙΔΕΑΥΤΟΥΣΚΑΙΕΠΙΞΕΝΙΑΕΙΣΠΡΥΤΑΝ
 ΕΠΙΤΑΝΚΟΙΝΑΝΕΣΤΙΑΝΑΝΑΓΡΑΨ ΔΕΤΟΝΕΠΙΤΩΝΙ
 ΤΟΔΕΤΟΨΑΦΙΣΜΑΕΙΣΣΤΑΛΑΝΛΙΘΙΝΑΝ ΤΩ
 ΕΝΑΓΟΡΑΙΕΙΣΤΟΝΕΠΙΦΑΝΕΣΤΑΤΟΝ ΟΔΕΓΕΝΟΜΕΝΟΝ
 30 ΑΝΑΛΩΜΑΔΟΤΩΟΤΑΜΙΑΣΤΩΝΟΡΧΟΜΕΝΙΩΝΤΟΗ
 ΚΑΙΤΑΝΠΟΛΙΝΜΕΓΑΡΕΩΝΤΟΕ ΑΣΛΓΑΝΑΓ
 ΑΨΑΝΤΑΣΤΟΔΕΤΟΨΑΦΙΣΜΑΕΝΣΤ ΙΘΙΝΑΙΚΑΙΑΝΑΓΕΜΕΝ
 ΕΙΣΤΟΝΕΠΙΦΑΝΕΣΤΑΤΟΝΤΟΠΟΝΤΗΣ ΞΕΔΕΤΑΘΥΣ ΤΚ

1337.

- Εὐρυφῶν Εὐθύμου ἑλεξε· Δεδόχθαι τοῖς Συνέδροις καὶ
 τῷ Δάμῳ. Ἐπειδὴ ἀποστειλάντων ἄμῶν Πρέσβεις
 εἰς Μέγαρα περὶ δικαστηρίων αἰτήσιος, Μεγαρεῖς δὲ βουλόμε-
 5 οι [δι]ατρεῖν τὰν διὰ προγόνων ὑπάρχουσαν φιλίαν ταῖς πόλεσ[ι]
 πό[τ'] ἀλλάλας, ἔδωκαν δικαστὰς καὶ ὑπογραμματέα, ἄν-
 δρας καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς, οἵτινες παραγενόμενοι τὰν τε
 παρεπιδημίαν καὶ ἀναστροφὰν ἐποίησαντο ἀξίως ἑκατέ-
 10 ραν τὰν πόλιων, καὶ τοὺς ἔχοντας τὰς δίκας συνέλυσαν, καὶ
 εἰς ὁμόνοιαν κατέστασαν, σπουδὰς καὶ φιλονεικίας οὐθ'
 ἐν λείποντες· ἃς δὲ καὶ διεκδίκασαν δίκας, ἐποίησαντο μὲν
 τὰς κρίσεις κατὰ τοὺς νόμους τὰς πόλιός Ὀρχομενίων, καὶ
 κατὰ τὸ διάγραμμα, ἀξίως τὰς ἐγγχειρισθείσας αὐτοῖς πίστιος·
 ὅπως οὖν καὶ ἔρχομενιοὶ φανεροὶ ὥσι τιμὰς καὶ χάριτας
 15 ἀποδιδίδοντες τὰς κατ' ἀξίας δεδόχθαι τοῖς Συνέδροις καὶ
 τῷ Δάμῳ ἐπαινεῖσαι τὸν Δάμον τῶν Μεγαρέων, ἐφ' ᾗ ἔχει
 εὐνοίαν ποτὶ τὰν πόλιν Ὀρχομενίων, καὶ στεφανῶσαι δὲ
 αὐτὸν χρυσῷ στεφάνῳ, ἐπαινεῖσαι δὲ καὶ τοὺς δικαστ[ὰς]
 Εὐκλῆν Πρατίχου Νικά[τ]ας Ναπέα, καὶ τὸν ὑπογραμματέα
 Εὐκλῆν Εὐκλέους καὶ στεφανῶσαι ἕκαστον αὐτῶν χρυσῷ

- 20 στεφάνῳ ἀρετᾶς ἕνεκα καὶ δικαιοσύνας, ἃς ἐποίησαντο ἐν τῇ δικαιονομίᾳ, καὶ εἶμεν αὐτοὺς Προξένους τᾶς πόλιος Ὀρχομενίων καὶ αὐτοὺς καὶ ἐγγόνους, καὶ εἶμεν αὐτοῖς ἰσοτέλειαν καὶ ἀσυλίαν, καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης οὐσας καὶ κατὰ γὰρ καὶ κατὰ θάλασσαν, τὰ ἄλλα πάντα, ὅσα καὶ τοῖς
- 25 ἄλλοις Προξένοις καὶ εὐεργέταις τᾶς πόλιος Ὀρχομενίων γέγραπται. Καλέσαι δὲ αὐτοὺς καὶ ἐπὶ ξένια εἰς Πρυτανεῖον ἐπὶ τῶν κοινῶν Ἑστίαν. Ἀναγράψ[αι] δὲ τὸν ἐπὶ τῶν [Ψηφισμάτων] τόδε τὸ Ψήφισμα εἰς στάλιν λιθίναν [καὶ στήσαι ἐν ἀγορᾷ εἰς τὸν ἐπιφανέστατον [τόπον· τ]ὸ δὲ γενόμενον
- 30 ἀνάλωμα δότω ὁ ταμίης τῶν Ὀρχομενίων τὸ ἥμισυ καὶ τὴν πόλιν Μεγαρέων τὸ ἕτερον, τοὺς δὲ . . .] ἀναγράψαντας τόδε τὸ Ψήφισμα ἐν στάλῃ λιθίνῃ. καὶ ἀνθέμεν εἰς τὸν ἐπιφανέστατον τόπον τῆς . . . σε δὲ τὰ θυς . . . τκ .

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη γέγραπται ἐπὶ πλακὸς λίθου τῆς Πεντέλης. Εὑρέθη τὸ 1845 ὑπὸ τοῦ ἀνατολικο-νοτίου πρόποδας τῆς Ἀκροπόλεως Καρίας ἐν Μεγάροις. Εἶναι καὶ αὕτη Ψήφισμα τοῦ Δήμου τῶν Ὀρχομενίων, τοῦ ὁποῦ ἀντίγραφον ἐπεμψαν εἰς Μέγαρον ἵστασθαι, εἰς μαρτύριον τῆς τῶν Μεγαρέων καλοχάγιας πρὸς τοὺς Ὀρχομενίους, οἱ βουλόμενοι ἵνα διαλύσωσι τὴν ἐν αὐτοῖς διαφορὰν δι' οὐδετέρων δικαστῶν ἐζήτησαν τούτους ἀπὸ τῆν σύμμαχον αὐτῶν πόλιν τῶν Μεγαρέων, οἵτινες ἔδωσαν αὐτοῖς.

Τὸ εἰς τὴν 1 γραμμὴν ἀναφερόμενον κύριον ὄνομα **ΕΥΡΥΦΑΩΝ** κατὰ πρῶτον εὑρεται ἐνταῦθα· εὑρεται δὲ καὶ παρὰ τῷ Κ. Ληκίῳ ἐν ἐπιγραφῇ ὑπ' ἀριθ. 187 *Ευρύφατος*.

Εἰς τὴν αὐτὴν γραμμὴν εὑρεται ἡ λέξις *Σύνεδρον*, ἣν ἴδομεν καὶ εἰς ἄλλα Ψηφίσματα, ἰσοδυναμεῖ δὲ τοῦτο μὲ τὴν λέξιν *Βουλῇ*.

Εἰς τὴν 4 γραμμὴν παρατηροῦμεν, ὅτι ἀπὸ τοὺς ἀρχαιότερους ἐτι χρόνους ὑπῆρχε φιλία μεταξὺ τῶν δύο τούτων πόλεων· ἔδωσαν δὲ οἱ Μεγαρεῖς τοῖς Ὀρχομενίοις δύο Δικαστὰς τὸν υἱὸν τοῦ Πρατίχου [Εὐ]κρίαν, καὶ ἕνα ἕτερον, οὗ τὸ ὄνομα δὲν ἐσώθη, υἱὸν δὲ τοῦ Ναπέα, ὑπογραμματα δὲ τούτων Εὐκλῆν τοῦ Εὐκλέους, ἕκαστον δ' αὐτῶν οἱ Ὀρχομενιοὶ χρυσῷ στεφάνῳ ἐστεφάνωσαν ἀρετῆς ἕνεκα καὶ δικαιοσύνης, ἣν ἐποίησαντο ἐν τῇ Δικαιονομίᾳ, καὶ Προξένους αὐτῶν ἀπέδειξαν, καὶ τὰς εἰς τοὺς Προξένους διδομένας τιμὰς τούτοις ἐψηφίσαντο.

Τὸ εἰς τὴν 18 γραμμὴν ἀναφερόμενον ὄνομα *Πρατίχος* πρῶτην φορὰν ἐνταῦθα εὑρεται.

Τὸ νῦν ζητήσωσιν οἱ Ὀρχομενιοὶ Δικαστὰς ἐξ ἑτέρας πόλεως, ἵνα δικάσωσι τὰς ὑποθέσεις αὐτῶν, τοῦτο συνειθίσται παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, καὶ μαρτυρίας ἔχομεν τῶν ἀρχαίων συγγραφέων καὶ τῶν ἐπιγραφῶν.

Τὸ Ψήφισμα δὲ τοῦτο, καὶ τοὶ γραφεὲς εἰς τὸν Ὀρχομενὸν τῆς Βοιωτίας, δὲν εἶναι γεγραμμένον τῇ Βοιωτικῇ διαλέκτῳ, ἀλλὰ τῇ Δωρικῇ· τοῦτο ἴσως ἐγένετο, διότι ἀπέβλεπε τοὺς Μεγαρεῖς, οἵτινες Δωρικῶς ἐκφράζοντο, καὶ οἵτινες, κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην, καθ' ἣν τὸ Ψήφισμα τοῦτο ἐγράφη, εἶχον ἀρκετὴν ἐπὶρροήν· εἶναι δὲ, νομίζω, ἡ ἐποχὴ αὕτη, ἡ μετὰ τὸν Ἀντίγονον τὸν Γονατᾶν, ὅταν πρὸς τοὺς Θεβαίους ἐπολέμησαν, καὶ παρὰ τοῦ Φιλεποίμενος ἐδοθηθήσαν (Παυσ. Ἀκρ. 50).

Κ. Σ. Πιττάκης.

1338.

ΕΠΕΙΔΗ ΑΓΑΘΟΚΛΗΣ ΑΡΧΙΔΑΜΟΥ
ΒΟΥΘΙΑΙΟΣ ΕΥΝΟΥΣ ΕΩΝ ΔΙΑΤΕΛΕΙ
ΚΑΙ ΕΥΕΡΓΕΤΑΣ ΤΟΥ ΔΑΜΟΥ ΤΟΥ
ΜΕΓΑΡΕΩΝ ΑΓΑΘΑΙ ΤΥΧΑΙ ΔΕΔΟ
5 ΧΘΑΙ ΤΑΙ ΒΟΥΛΑΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΑΜΩΙ

Ἐπειδὴ Ἀγαθοκλῆς Ἀρχιδάμου
Βουθιαῖος εὐνους εὼν διατελεῖ
καὶ εὐεργέτας τοῦ Δάμου τοῦ
Μεγαρέων, ἀγαθὰ τύχα, δεδο-
5 χθαι τὰ Βουλᾶ καὶ τῷ Δάμῳ.

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη εἶναι ἐντειχισμένη ἐν οἰκίᾳ τινὶ τῶν Μεγαρέων. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1835, δὲν μοι ἐπι-

τράπη δὲ νὰ ἐξάξω αὐτὴν ἐκ τοῦ τοίχου, ἀντέγραψα ἐπομένως ὅσα γράμματα εἶδον· νομίζω δὲ ὅτι εἰς τὸ κεκαλυμμένον μέρος τῆς πλακῆς εἶναι καὶ τὸ ἐπίλοιπον τῆς ἐπιγραφῆς· ζήτησας μετὰ ταῦτα τὸν λίθον δὲν ἠδυνήθην νὰ τὸν εὕρω, ὅθεν ἐτύπωσα μόνον ὅσον ἀνέγνωσα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς φαίνεται, ὅτι εἶναι καὶ αὐτὸ Ψήφισμα τῶν Μεγαρέων ὑπὲρ Ἀγαθοκλέους τινὸς υἱοῦ τοῦ Ἀρχιδάμου, ὅστις ἦν Βουθιάς, κατὰ τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1339.

ΕΠΕΙΔΗ ΦΙΛΟΚΛΕΩΝΟΣ ΒΟΥΘΙΑΙΟΣ ΔΙΑΤΡΙΒΩΝ ΠΑΡ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΑΤΡΙΟ· ΕΥΝΟΥΣ ΕΩΓΚΑΙΓΑΣ
ΞΟΝΤΑΣ

1339.

Ἐπειδὴ Φιλοκλέωνος Βουθιάιος διατρίβων παρ[ά]
τοῦ Βασιλέως [Δημη]τρίου εὐνους ἐώγ καὶ πάσ[ας]
τάς]σοντας

Καὶ αὕτη ἡ ἐπιγραφὴ γέγραπται ἐπὶ θραύσματος Βάθρου, κειμένου εἰς τὴν ἐν Μεγάρους οἰκίαν τοῦ Δημητρίου Ἐλευθέρου. Ἀντέγραψα αὐτὴν τὸ 1835. Τὸ Βάθρον εἶναι κατὰ τὰ τέσσαρα αὐτοῦ μέρη ἀκρωτηριασμένον. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι ἀνήκει καὶ αὕτη εἰς τὸ Ψήφισμα τῶν Μεγαρέων.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1340.

ΕΡΟΛΙΝΟΙ ΠΡΕΣ ΕΙΣΚΑΙ
ΕΠΙΥΓΙΕΙΑΙ ΚΑΙ ΞΩΤΗΡΙΑΙΤ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΤΟΥ ΚΟΛΟΦΩΝΙΩΝΙ
5 ΙΝ ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΩΝ ΤΩ ΙΓΥΜΝΙΚΩ ΙΑΓΩΝΙΟΚ
ΟΤΙ Ο ΔΗΜΟΣ ΟΚΟΛΟΦΩΝΙΩΝ ΔΙΑΤΙΘΗΣΙΝ
ΑΝΘΗΚΑΙ ΤΗΝ ΠΑΝΟΠΛΙΑΝ ΔΙΕ· ΕΥΘΕΡ· . . ΑΟ
ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΤΟΥ ΤΗΙ
ΩΝ ΕΠΑΙΝΕΣ ΑΙ ΔΕ ΤΟΝ ΔΗΜΟΝ ΤΟΝ ΚΟΛΟΦΩΝΙΩΝ ΚΑ
10 ΑΝΩΣ ΑΙΑΥΤΟΝ ΧΡΥΣΩΙΣ ΤΕΦΑΝΩΙΑ
ΝΟΙΑΣ ΤΗΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΗΜΟΝ ΤΟΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ
ΞΘΑΙΤΑΣ ΔΩΡΕΑΣ ΚΥΡΙΑΣ . . Τ ΡΙ
ΑΣ ΑΝΑΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑΣ ΕΝΙ . . Ο Ο .
ΔΗΜΟΣ Ο ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΕΙΛΙ
ΞΑΠΟΙΚΟΙ ΟΝΤΕΣ ΤΟΥ ΔΗ
15 ΕΙΟΤΗΤΑ ΤΗΜΟΡΟΣ ΤΟΥ ΔΗ
ΛΑΤΤΩΝ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ ΤΟΥ
ΙΤΑΣ ΑΛΛΑΣ ΑΡΧΑΣ ΚΑΙ ΠΑ
ΟΙΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΚΑΙ ΚΟΙ
ΙΩΝ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟΙΣ· Γ
20 ΤΟΝ ΔΗΜΟΝ ΠΡΩΤΟΝ ΣΤΕΦΑΝΩ
ΛΛΟΑΓΑΘΟΝ ΕΩΝΤΙΝΟΣ
ΜΟΥ ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΕΠΑΙΝΕ
ΗΚΟΝΤΑΣ ΤΩΝ ΚΟΛΟΦΩΝΙΩΝ
ΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΓΟΝΕΩΣ ΕΡΜΟ· . .
25 ΚΑΣΤΩΝ ΑΥΤΩΝ ΘΑΛΛΟΥΣ ΤΕΦΑΝΩΙΑ ΔΙ
ΔΡΑΓΑΘΙΑΣ ΤΗΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΗΜΟΝ ΤΩΝ
ΞΑΙΑΥΤΟΥΣ ΕΠΙΔΕΙΠΝΟΝΕ

ΥΤΟ
ΘΗΝΦ
ΝΤΟΛ

ΝΑΝΑΓΡΑΨΑΙΔΕΤΟΔΕΤΟΥΗΦΙΞΜΑΤΟΝΓΡΑΜΜΑ
 ΗΛΗΙΛΙΘΙΝΗΙΚΑΙΙΞΤΗΣΑΙΕΝΑΚΡΟΠΟΛΕΙ
 30 ΑΓΡΑΦΗΝΤΗΣΞΤΗΛΗΣΔΟΥΝΑΙΤΟΝΤΑΜΙΑΝ
 ΔΡΑΧΜΑΣΕΚΤΩΝΕΞΤΑΨΗΦΙΞΜΑΤΑΑΝΑ
 ΔΗΜΩΙΚΑΤΑΝΕΙΜΑΙΔΑΥ . . . ΚΑΙΘ
 ΝΑΕΙΞΤΑΔΙΟΝΥΞΙΑΤΑΠΕ ΥΚΑ

1340.

- φ[έρο]υσ[ιν] οἱ πρέσ[β]εις καὶ [τὸ κοινὸν τῶν ἰώνων
 ἐπὶ ὑγείᾳ καὶ σωτηρίᾳ τ[οῦ] Δήμου τοῦ Ἀθηναίων
 καὶ τοῦ Δήμου τοῦ Κολοφωνίων [τὴν δε . . . κηρύσσε-
 5 ἰν Παναθηναίων τῷ γυμνικῷ ἀγῶνι ὁ κ[ήρυξ]
 ὅτι ὁ Δῆμος ὁ Κολοφωνίων διατίθησιν
 ἀνθὴ καὶ τὴν Πανοπλίαν διὰ ἐ[λ]ευθε[ρίᾳ]
 τοῦ Δήμου τοῦ Ἀθηναίων καὶ τοῦ Δήμου τοῦ Τη-
 10 ὠν. Ἐπαινέσαι δὲ τὸν Δῆμον τὸν Κολοφωνίων καὶ [στεφ-
 ανῶσαι αὐτὸν χρυσῷ στεφάνῳ ἀπὸ X δραχμῶν εὐ-
 νοίας τῆς εἰς τὸν Δῆμον τῶν Ἀθηναίων [καὶ γενέ-
 σθαι τὰς δωρεὰς κυρίας [εἰς] τ[ὸν] ρι [τ-
 15 ἄς ἀναγεγραμμένας ἐν [τῷ Ψηφίσματι] ο ο [ὁ
 Δῆμος ὁ Ἀθηναίων Σ . ελ
 ς ἀποικοὶ ὄντες τοῦ Δήμου τοῦ Ἀθηναίων ἐπιτηδ-
 20 εἰότητα τημωρὸς τοῦ Δήμου ἐγένετο ἔ-
 λαττων τὴν Βουλὴν τοῦ Δήμου κα-
 ἰ τὰς ἄλλας ἀρχὰς παρὰ
 οἱ εἰς τὴν πόλιν καὶ κοινῶς καὶ ἰδίᾳ Κολοφω-
 25 ῶν καὶ εἶναι αὐτοῖς [ἐ]γ[κ]τησιν γῆς καὶ οἰκίας
 τὸν Δῆμον πρῶτον στεφανῶσαι καὶ πᾶν ὅ,τι ἄ-
 ἄλλο ἀγαθὸν ἐάν τις [. τοῦ Δή-
 30 μου τοῦ Ἀθηναίων ἐπαινέσαι δὲ αὐτὸν καὶ τοὺς
 ἔχοντας τῶν Κολοφωνίων θην . φ
 ἀσταὶ τοῦ γονέως Ἑρμο[δώρου] ὅ[ν] τὸ λ [ἐ-
 25 κάστων αὐτῶν θαλλοῦ στεφάνῳ. Δι[και]οσύνης, καὶ ἀν-
 δραγαθίας τῆς εἰς τὸν Δῆμον τῶν [Ἀθηναίων καλέ-
 σαι αὐτοὺς ἐπὶ δεῖπνον εἰς τὸ Πρυτανεῖον αὐριο-
 ν. Ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ Ψήφισμα τὸν γραμμα[τέα] ἐν στ-
 30 ῆλῃ λιθίνῃ καὶ στῆσαι ἐν Ἀκροπόλει· [εἰς δὲ τὴν ἀν-
 γραφὴν τῆς στήλης δοῦναι τὸν ταμίαν [τοῦ] Δήμου . .
 δραχμὰς ἐκ τῶν ἐς τὰ Ψηφίσματα ἀν[α]λισκομένων
 τῷ Δήμῳ· κατανεῖμαι δ' αὐτοῖς] καὶ θῆναι
 να εἰς τὰ Διονύσια τὰ Π[ε] [. . . [υκα]]

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη γέγραπται ἰωνικοῖς γράμμασιν ἐπὶ πλακῶς λίθου Πέντελησίου. Εὐρέθη τὸ 1849 εἰς τὰ ἐρεί-
 πια τῆς ἐπισκευαζομένης Ἐκκλησίας τῆς Ἀγίας Εἰρήνης ἐν Ἀθήναις, ἐνθα ἤρρον τὸ 1819 καὶ τὴν μεγάλην ἐπι-
 γραφὴν τὴν περὶ τῶν μακρῶν τειχῶν, ἣν ἐδημοσίευσαν καὶ ἐσχολίασαν πολλοί, ἐν οἷς καὶ ὁ μακαρίτης Μύλλερ (1).

Ἡ πλάξ αὕτη ἀνωριχθεῖσα ἐκ τῶν θεμελίων τῆς Ἐκκλησίας ἔκειτο ἐπίστομα χωρὶς νὰ φαίνεται ἡ ἐπι-

(1) Αἱ δύο πλάκες τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ἴσταντο πρὸ τοῦ Ἱεροῦ Βήματος, ἦσαν δὲ κεκαλυμμένα κονιάματι, καὶ ἐπ' αὐτῶν ἦν ἡ εἰκὼν τοῦ Ἰησοῦ καὶ τῆς Θεοτόκου· μέρος τούτου τοῦ κονιάματος πεσὼν τότε, ὅτε ἀνεκαίνιζον τὴν Ἐκκλησίαν, ἀνεφάνησαν τινὰ γράμματα τῆς ἐπιγραφῆς. Ἀφ' οὗ δὲ ἡ Ἐκκλησία ἀπετεφρώθη ὑπὸ τῶν Τούρκων ἐν τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς κατ' αὐτῶν ἐπαναστάσεως ἡμῶν, ἀφῆρέθη βαθυμίδον τὸ κονίαμα, καὶ κατὰ τὸ 1832, ὅλης τῆς ἐπιγραφῆς φανερωθείσης, ἔλαβον τὰς δύο πλάκας τῆς ἐπιγραφῆς καὶ μετέφερον εἰς τὴν Ἀκρόπολιν, θέσας αὐτὰς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τῶν Προπυλαίων ἐντὸς οἰκίσκου ἵνα ἀσφαλίσω καὶ σώσω ταύτας, ἐνθα μέχρι τοῦδε εὐρίσκονται.

γραφῇ. Ἐσχάτως οἱ ἐργαζόμενοι εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ταύτην, κατὰ τύχην, ἀνορθώσαντες τὸν λίθον ἀνεφάνη ἡ ἐπιγραφὴ, τὴν ὁποίαν ἰδὼν ὁ φιλόμουςος Ἐφέτης καὶ ταμίας τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας Κ. Καραμάνος, καὶ ἀναγγείλας μοι τοῦτο ἔσπευσα τὴν διατήρησιν καὶ δημοσίευσιν αὐτῆς.

Ἡ πλάξ αὕτη εἰς τοὺς μεταγενεστέρους χρόνους λαξευθεῖσα ἐκ τῶν τεσσάρων αὐτῆς πλευρῶν, ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς κιονόκρανον ἐν τῇ ἀρχαιοτέρᾳ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης, φέρει εἰς τὸ ἀνώτερον πλευρὸν αὐτῆς ἀναγεγλυμμένον Σταυρὸν. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 64 0/0, τὸ πλάτος 44 0/0, καὶ τὸ πᾶχος 13 0/0. Τὸ ἀριστερὸν μέρος αὐτῆς σώζεται, τὸ κάτω μέρος τῆς πλακὸς εἶναι κεκρυμμένον 22 0/0 τοῦ μέτρου, τὸ ἄνω μέρος εἶναι ἀκρωτηριασμένον, τὸ δὲ δεξιὸν εἶναι καὶ αὐτὸ ἀκρωτηριασμένον καὶ τὰ γράμματα ἐξηλειμμένα ἀπὸ τὸν χρόνον καὶ τὴν ἀσβεστον, μεθ' ἧς ἦν ἐντειχισμένη ἡ πλάξ, τῆς ὁποίας τὰ γράμματα σχεδὸν ὅλα εἶναι κατηφανισμένα, ὥς ἀπὸ οὐσίαν τινα ἀντιδραστικὴν κατὰ τοῦ μαρμάρου.

Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς δηλοῦται, ὅτι εἶναι Ψήφισμα τοῦ Δήμου τῶν Ἀθηναίων ὑπὲρ τῶν Κολοφωνίων καὶ ἄλλων πόλεων τῆς Ἰωνίας, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα δὲν ἐσώθησαν εἰς τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην.

Ἐκ τῶν γραμμῶν 24—29 ἐξάγεται, ὅτι ἐκάστη γραμμὴ σύγκειται ἀπὸ 38—41 στοιχείων· εἰς δὲ ὅλαι αἱ γραμμαὶ τῆς ἐπιγραφῆς 33. Τὰ γράμματα εἶναι μικρὰ 1 0/0 τοῦ μέτρου καὶ στοιχηδὸν γεγραμμένα.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν ὅλα τὰ γράμματα δὲν φαίνονται ἀκριβῶς, τὸ πρῶτον γράμμα ἐλλείπει, νομίζω δὲ νὰ ᾔητον Ι ἢ Φ. Μετὰ τὰ γράμματα ΕΡΟ, τὰ ὁποία φαίνονται κάλλιστα εἰς τὸν λίθον, τὸ πέμπτον καὶ ἕκτον γράμμα ἐλλείπουσιν, εἰκάζω δὲ ὅτι εἶναι ΜΕ ἢ ΥΞ, εἴτα φαίνεται καλῶς εἰς τὸν λίθον ΙΝΟΙ· εἶναι ἴσως ἀφ' ἐρο[υσ]ιν οἱ Πρέσβεις, ἡ ἱεροῦσιν οἱ Πρέσβεις, μ' ὅλον ὅτι τὸ ἱεροῦσιν, ἀντὶ τοῦ ἱερουργοῦσιν, ἀλλαχοῦ οὐχ εὑρεται, τὸ φέρουσιν νομίζω, πιθανώτερον.

Ἡ 2 γραμμὴ, τῆς ὁποίας τὰ γράμματα διακρίνονται σχεδὸν ὅλα, ἀρχίζει ἀπὸ τὴν εὐχὴν ἐπὶ Ὑγίειᾳ καὶ Σωτηρίᾳ κτλ. Ὁ τρόπος οὗτος τοῦ Ψηφίσματος ἀπαντᾷται εἰς τὸ Ψήφισμα τοῦτο μόνον· ἀφ' ὅσον ἐνθυμοῦμαι, ἄλλο Ψήφισμα δὲν ἐκφράζεται διὰ τῆς εὐχῆς ταύτης, ἣν ὁ κήρυξ τοῦ Δήμου ἐπεφώνει πρὸ τῆς Ἐκκλησίας ὑπὲρ τῶν φίλων τῆς Δημοκρατίας, καὶ ὑπὲρ τῶν Συμμάχων τῶν Ἀθηναίων, καθὼς καὶ τ' ἀνάπαλιν ἐπεφώνει ἀρὰς κατὰ τῶν ἐχθρῶν τοῦ Δήμου (Δημ. περὶ παραπροσβ.), καὶ τῶν ἐπιβουλευομένων τὴν Δημοκρατίαν. Τὴν εὐχὴν δὲ ταύτην ἐπεφώνησεν ὁ κήρυξ τελουμένου τοῦ Γυμνικοῦ Ἀγῶνος ἐν τοῖς Παναθηναίοις, ὡς ἐξάγεται τοῦτο καὶ ἀπὸ τὴν 4 γραμμὴν τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης. Ψήφισμα ἐκφράζον εὐχὴν εἶναι καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 117 τῆς Συλλογῆς τοῦ Βοικχίου.

Εἰς τὴν 7 γραμμὴν ἀναφέρεται καὶ ὁ Δῆμος τῶν Τητῶν· εἶναι δὲ τὸ Ψήφισμα ὑπὲρ τῶν Κολοφωνίων μάλλον, ἢ ὅλων τῶν ἄλλων Ἰωνικῶν πόλεων.

Ἐκ δὲ τῆς 8 γραμμῆς ἐξάγεται, ὅτι ὁ Δῆμος τῶν Ἀθηναίων ἐστεφάνωσε τὸν Δῆμον τῶν Κολοφωνίων χρυσῷ στεφάνῳ ἀπὸ 1000 δραχμῶν, εὐνοίας ἕνεκα τῆς εἰς τὸν Δῆμον τῶν Ἀθηναίων καὶ τὸν ἕτερον Δῆμον, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα δὲν διετηρήθη εἰς τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην.

Εἰς τὴν 14 γραμμὴν τοὺς Κολοφωνίους καὶ τοὺς ἄλλους Ἰῶνας καλεῖ ἀποίκους τοῦ Δήμου τῶν Ἀθηναίων.

Εἰς τὴν 15 γραμμὴν τὴν λέξιν *τημωρὶς* τὸ ΤΗ γράφει διὰ τῆς Η ἀντὶ τοῦ Ι, δεικνύει δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι ἡ προφορὰ τῆς Η καὶ Ι ἦτο καὶ κατὰ τὴν 100 Ὀλυμπιάδα, καθ' ἣν εἰκάζω ὅτι ἐγένετο τὸ Ψήφισμα τοῦτο, ἢ αὐτὴ, ἄλλως ὁ ἐγχαράκτης τῶν γραμμάτων δὲν ἤθελε γράψῃ τὸ *τημωρὶς* διὰ τῆς Η.

Ἐκ τῆς 24 γραμμῆς ἐξάγεται, ὅτι ὁ Δῆμος τῶν Ἀθηναίων ἐστεφάνωσε θαλλοῦ στεφάνῳ τοὺς Πρέσβεις τῶν Κολοφωνίων καὶ τῶν ἄλλων ἴσως Ἰωνικῶν πόλεων διὰ τὴν δικαιοσύνην καὶ ἀνδραγαθίαν, ἣν ἐδειξαν εἰς τὸν Δῆμον, εἶναι τάχα ἡ ἀνδραγαθία αὐτὴ ἐκείνη, ἣν αἱ πόλεις τῆς Ἰωνίας ἐδειξαν πρὶν ὑπὲρ τῶν Ἀθηναίων ἐνωθέντες μετὰ τῶν τοῦ Κόνωνος καὶ τῶν Ἀθηναίων, ὅτε οὗτος κατέπεισε τὸν Βασιλέα τῶν Περσῶν δοῦναι χρήματα καὶ στόλον πέμψαι ὑπὲρ τῶν Ἀθηναίων;

Ἐκ δὲ τῆς 29 γραμμῆς φαίνεται, ὅτι ἡ πλάξ αὕτη ἔκειτο εἰς τὴν Ἀκρόπολιν· μετεκομίσθη δὲ μετὰ ταῦτα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἁγίας Εἰρήνης, ὅταν τὸ πρῶτον ὠκοδόμησαν αὐτήν· τοῦτο δὲ ἐγένετο πρὸ τῆς ἀλώσεως τῶν Ἀθηνῶν ὑπὸ τῶν Τούρκων, διότι μετὰ τὴν ἄλωσιν οὐδεὶς ἐτόλμα νὰ μεταφέρῃ λίθον ἐξ Ἀκροπόλεως, καὶ

μάλιστα δι' οἰκοδομὴν Ἐκκλησίας, ἐξαιρουμένων ὀλίγων τινῶν περιστατικῶν, ὡς ἦν ἐκεῖνο, ὅτε ὁ Φρούραρχος (Γκιστάρης) κατὰ τὸ 1810 μετέφερεν ἐκ τοῦ Ἑρεχθείου πλίνθον πλήρη γλυφῶν, τὴν ὁποίαν λατομήσας κατέστησε δεξαμενὴν τῆς κρήνης τοῦ εἰς Ἀλωπεκὴν (νῦν Ἀγγελοκῆποι) κήπου του, καὶ τὴν ὁποίαν κατὰ τὸ 1813 Περιηγητὴς τις ἀγοράσας μετέφερεν εἰς Ἀγγλίαν.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1341.

Κ Α Ι Ξ Τ Η Ξ Α
Τ Η Ξ Σ Τ Η Λ Η Ξ Δ Ο Υ Ν Α
Τ Ω Ν Κ Α Τ Α Ψ Η Φ Ι Ξ Μ
Ξ Α Ι Δ Ε Τ Ο Υ Σ Π Ρ Ε Ξ
Ω Ν Π Ρ Ι Η Ν Ε Ω Ν Κ Α Ι Κ Ο
5 Α Ν Ε Ι Ο Ν Ε Ι Ξ Α Υ Ρ Ι Ο Ν

1341.

[ἀναγράψαι δὲ τόδε]
τὸ Ψήφισμα ἐν στήλῃ λιθίνῃ] καὶ στήσα[ι
ἐν Ἀκροπόλει. Εἰς δὲ τὴν ἀναγραφὴν] τῆς στήλης δοῦνα[ι
τὸν ταμίαν τοῦ Δήμου [ΔΔΔ] δραχμὰς ἐκ] τῶν κατὰ Ψηφίσμ-
5 ατα ἀναλίσκομένων τῷ Δήμῳ. Καλέ[σαι δὲ τοὺς Πρέσ-
βεις τῶν Τητῶν, Πριηνέων, καὶ Κο-
λοφωνίων ἐπὶ ξένια εἰς τὸ Πρυτανεῖον εἰς αὖριον.

Καὶ ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν ἤρυν τὸ 1835 εἰς τὸ πρὸς τὸ δυτικὸν μέρος τοῦ Ἑρεχθείου. εἶναι δὲ γεγραμ-
μένη ἐπὶ πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Κάτωθεν αὐτῆς ὑπάρχει στέφανος, καὶ ἐντὸς αὐτοῦ ἡ ἐπιγραφὴ Η
ΒΟΥΛΗ. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι τὸ κάτω μέρος Ψηφίσματος τοῦ
Δήμου τῶν Ἀθηναίων, δι' οὗ ἐστεφάνωσε καὶ ἐπήνεσε τὰς πόλεις τῶν Ἰώνων, ἥτοι τὸν Δῆμον τῶν Κολοφω-
νίων, τῶν Πριηνέων καὶ Τητῶν καὶ τοὺς Πρέσβεις αὐτῶν ἐπὶ ξένια εἰς τὸ Πρυτανεῖον ἐκάλεσεν.

Ἐλπίζομεν νὰ ἐπιτύχωμεν καὶ τὸ ἄνω μέρος τῆς στήλης ἐφ' ἧς τὸ πρῶτον μέρος τοῦ Ψηφίσματος ἐγγε-
γραπται. Ὅτι οἱ Κολοφώνιοι ἦσαν ἄποικοι τῶν Ἀθηναίων, τοῦτο μαρτυρεῖται καὶ ἀπὸ ἄλλους ἀρχαίους συγ-
γραφεῖς, ὡς ὁ Θουκυδίδης ῥητῶς λέγει, ὅτι Πάχης ὁ στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων μετὰ τὴν 88 Ὀλυμπιάδα
ἀφαρπάσας τὸ Νότιον ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν Βαρβάρων, καὶ ἀποδόσας τοῖς Κολοφωνίοις, οὓς καὶ ἐγκαταστήσας
εἰς τὴν προτέραν αὐτῶν ἡσυχίαν ἀπῆλθεν· ὕστερον δὲ οἱ Ἀθηναῖοι οἰκιστὰς πέμψαντες, κατὰ τοὺς ἑαυτῶν
νόμους, κατέφκησαν τὸ Νότιον, ξυναγαγόντες πάντας ἐκ τῶν πόλεων, εἶπου τις ἦν Κολοφωνίων. (Θουκ. γ').

Κ. Σ. Πιττάκης.

1342.

ΚΑΙΤΗΓ
 . . ΠΡΟΣΠΑ
 . . ΟΠΕΡΟΝ
 ΑΘΟΙΣΤΟΙΣΛΣΟ
 5 ΟΥΔΗΜΟΥΣΩΤΗ
 Ε . ΑΝΤΕΞΑΝΕΠ
 ΕΥΣΑΣΑΥΤΟΙΣ
 . ΟΝΠΟΛ
 ΤΟΝΠΟΛΕΜΟΝ
 10 ΑΝΑΡΠΑ
 ΗΜΩΙΚΑΙ
 ΑΚΕΚΑΡ
 ΗΙΤΥΧΗΙΑΓ
 ΙΤΟΥΣΠΡΟΕ
 15 ΡΕΥΕΙΝΕΣΤΙ
 ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ
 ΑΝΤΩΝΚΟΛΟ
 ΚΑΙΧΡΗΜΑΤΙΣ
 ΣΘΑΙΤΗΣΒΟΥΛΗΣ
 20 ΚΕΙΤΕΙΒΟΥΛΗΙ
 ΤΩΝΚΟΛΟΦΩΝΙ
 ΔΟΥΝΑΙΑΥΤ
 |

1342.

. . . και τη
 . . . Προσπά[λτιος
 . . . ὅπερ ὄν
 . . . ἀγ[αθοῖς τοῖς ἀσ . . .
 5 τῆς τ]οῦ Δήμου σωτη[ρίας
 . . ε[ἀσ]αντες ἀνεπ[ίληπτον
 νε]ύσας αὐτοῖς
 τ]ὸν πόλ[εμον
 τὸν πόλεμον
 10 . . ἀναρπά
 τῷ Δ]ήμῳ καὶ . . .
 . . α κεκαρτερήκασι
 . . τ]ῇ τύχῃ ἀγ[αθῇ δεδόχθαι τῇ Βου-
 λῇ] τοὺς Προέδρ[ους, οἱ ἂν λάχῃσι προε-
 15 δ]ρεύειν ἐς τῇ[ν ἐπιούσαν
 Ἐκκλησίαν [εἰσαγαγεῖν τὴν Πρεσ-
 βεί]αν τῶν Κολο[φωνίων εἰς τὸν Δῆμον
 καὶ χρηματίσ[αι· γνώμην δὲ συμβάλλε-
 σθαι τῆς Βουλῆς [εἰς τὸν Δῆμον περὶ . . .
 20 ὅτι δο[κεῖ τῇ Βουλῇ
 τῶν Κολοφωνί[ων ὅτι . . .
 δοῦναι αὐτο[ῖς

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη γέγραπται Ἰωνικοῖς γράμμασιν ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1835 εἰς τὸ δυτικο-νότιον τοῦ Ἐρεχθείου. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα αὐτῆς τὰ μέρη. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι Ψήφισμα τοῦ Δήμου τῶν Ἀθηναίων ὑπὲρ τοῦ Δήμου τῶν Κολοφωνίων.

Εἰς τὴν 17 γραμμὴν ἀναφέρεται, ὅτι οἱ Κολοφωνιοὶ ἐπεμψαν Πρεσβείαν εἰς Ἀθήνας, ἡ δὲ Πρεσβεία αὕτη ἐπέμφθη, ὅταν οἱ Κολοφωνιοὶ ἐνεκαρτέρουν πολιορκούμενοι ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1343.

\-
 ΗΙΥΣΤΕΡΑΙ
 ΕΝΥΠΕΡΩΝΑΠ
 ΟΜΠΗΙ
 5 ΚΑΘΑΔΕΧΕΣΘΑ
 ΑΙΔΩΝΚΑΙΓΥΝΑ
 ΥΣΟΥΝΙΕΑΚΑΙ
 ΣΚΑΙΦΙΛΟΤΙΜ
 ΡΥΤΑΝΕΙΑΝΕΝ
 10 ΑΙΤΟΝΕΠΙΤΕΙΔ

ΝΟΣΚΕΡ
 \ΗΤΡΙΟΝ
 ΡΤΕΙΤΗΣ
 ΜΩΙΧΑ
 ΙΙΣ

15

-
 τ]ῃ ὑστεραίῃ
 ἐν ὑπὲρ ὧν ἀπ[ένειμαν
 τῇ π]ομπῇ
 5 κ]αθὰ δέχεσθαι
 π]αίδων καὶ γυνα[ϊκός
 . . . ο]υ Σουνία καὶ
 στεφανῶσαι αὐτὸν εὐνοία]ς καὶ φιλοτιμ-
 ίας ἔνεκα· ἀναγράφαι δὲ τόδε τὸ Ψήφισμα τὸν γραμματέα τὸν κατὰ Π]ρυτανεῖαν ἐν
 10 στήλῃ λιθίνῃ, καὶ στήσαι· εἰς δὲ τὴν ἀναγραφὴν δοῦναι τὸν ταμίαν τοῦ Δήμου καὶ τὸν ἐπὶ τῇ Δ[ιοικήσει.
 νος Κερ-
 Δημ]ήτριον
]ρτεῖ τῆς
 τῷ Δῆ]μῳ Χα-
 15 ις

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη γέγραπται ἐπὶ θραύσματος πλακὸς λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἡῦρον αὐτὴν τὸ 1850 πλησίον τῆς Ποικίλης. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι ἀκριβῶς κιονιδὸν γεγραμμένα· εἰς δὲ κεκοσμημένα ποικίλμασιν, ὡς τοῦτο συνείθισται εἰς τὰς τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων ἐπιγραφάς. Τὸ ἀριστερὸν μέρος τῆς πλακὸς εἶναι ὅλον κεκομμένον, ὁμοίως τὸ ἄνω καὶ κάτω, τὸ δὲ δεξιὸν μόνον εἶναι σῶον. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι καὶ αὕτη εἶναι Ψήφισμα.

Εἰς τὴν 4 γραμμὴν ἀναγινώσκεται ἡ λέξις Πομπή· εἰς δὲ τὴν 13 γραμμὴν ἀναγινώσκεται ἡ λέξις [Ἐο]ρτή· ἐξάγεται δὲ ἐκ τούτου, ὅτι τὸ Ψήφισμα τοῦτο ἀποβλέπει τὴν ἑορτὴν καὶ Πομπὴν τῶν Παναθηναίων ἰσως. Ἡ δοτικὴ τεῖ Δ[ιοικήσει], ὥσπερ καὶ ἡ δοτικὴ [Ἐο]ρτεῖ εἶναι γεγραμμένα διὰ τῆς ΕΙ.

Περὶ τῆς ὀρθογραφίας ταύτης τῆς ΕΙ ἀντὶ τῆς ΗΙ ἀναφέραμεν καὶ ἄλλοτε, ὅτι αὕτη παρεδέχθη μετὰ τὴν 110 Ὀλυμπιάδα.

Μεταξὺ τῆς 10 καὶ 11 γραμμῆς ἦν κενὸν διάστημα ἐπὶ τοῦ λίθου· τοῦτο δὲ δεικνύει, ὅτι εἰς τὰς γραμμὰς 11 καὶ κατωτέρω ἦσαν ὑπογεγραμμένα τὰ ὀνόματα ὑπὲρ ὧν τὸ Ψήφισμα τοῦτο ἐγένετο.

Κ. Σ. Πιττάκης.

Ξ Υ
 \ ΕΙ ΔΗΞ ΑΜΙ
 \ ΡΥΞ ΑΠΟΛΛΩ
 Ι ΤΙΤΑΣ ΕΠΙΚΡΑΤ
 5 ΕΥΦΡΩΝ ΑΡΧΕΔΗ
 ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ
 ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΟΣ
 ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣ
 ΦΙΛΟΝΙΧΙΔΟΣ
 10 ΣΤΡΟΜΒΙΧΙΔΗΣ
 ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ
 ΦΟΙΝΙΞΕΥΧΕΡΟΣ
 ΝΑΥΣΩΝΘΕΟΦΙΛΟΣ
 ΤΡΙΗΡΑΡΧΩ
 15 ΠΡΟΤΟΜΑΧΟΣ ΚΗΦΙ
 ΝΑΥΣΙΣΤΡΑΤΟΣ ΣΤΕ
 ΠΙΒΑΤΑΙ

Ι Ο
 ΠΥΡΡΟΣ
 ΑΡΤΕΜΩΝ
 ΗΡΑΚΛΕΙ
 ΣΤΡΕΣ . . .
 ΣΑΡΠΙ . . .
 ΝΑΥΣΙΚΡΑ
 ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΣ
 ΛΥΣΙΣΤΡΑ

	Δ Ι Ρ Η Μ Ω Ν Α Γ Ρ Υ Λ	Κ Λ Ε Ω Ν Κ Η	10
	Ν Η Ξ Ι Α Ξ Α Γ Ρ Υ Λ Η	Ε Ρ Μ Ο Φ Ι Λ Ο Ξ	
20	Υ Λ Α Ρ Χ Ο Ξ Α Γ Ρ Υ	Κ Τ Η Ξ Ι Κ Λ Ε	
	Ξ Ι Κ Λ Η Ξ Α Γ Ρ Υ	Ε Π Ι Μ Ε Ν Ι Δ Η	
	Ο Δ Α Μ Α Ξ Α Γ Ρ Υ	Π Α Υ Ξ Ι Ξ Τ Ρ Α	
	Ω Ν Α Γ Ρ Υ Λ Η	Μ Α Ρ Ω Ν Μ Ε	15
	Ξ Τ Ρ Α Τ Ο Ξ Α Γ Ρ Υ	Α Ρ Τ Ε Μ Α Ξ	
25	Ο Ξ Κ Η Φ Ι Ξ Ι	Δ Ι Ο Ν Υ Ξ Ι	
		Α Γ Α Θ Ω Ν	
		Α Λ Ε Ω Ν Σ	
		Ε	20

1344.

	• • • • • συ • • •		
	Εὐκλ]είδης Ἄμι • • •		
	• • • ιρυς Ἀπολλω • • •		
	• • • ιτιτας Ἐπικράτ[ους		
5	Εὐφρων Ἀρχεδή[μου		
	Ἀπολλώνιος		
	Ἀριστομένο[υ]ς		
	Ἡρακλείδης		
	Φιλονιχίδου		
10	Στρομβιχίδης		
	Χαριδήμου		
	Φοίνιξ Εὐχέρο[υ]		
	Ναύων Θεοφίλο[υ]		
	Τριηράρχω		
15	Πρωτόμαχος Κηφ[ισιεύς]		
	Ναυσίστρατος Στε[ιριεύς]		
	Ἐπιβάται		
	Διρήμων Ἀγρυλ[ῆθεν]		
	Μν]ησίας Ἀγρυλῆ[θεν]		
20	Π]ύραρχος Ἀγρυλῆ[θεν]		
	Λυ]σιελῆς Ἀγρυλῆ[θεν]		
	Πολ]οδάμας Ἀγρυλῆ[θεν]		
	• • • ων Ἀγρυλῆ[θεν]		
	• • • στρατος Ἀγρυλῆ[θεν]		
25	• • • • ος Κηφισιεύς		
		Ἰο • • •	
		Πύρρος	
		Ἀρτέμων	
		Ἡρακλεῖ • • •	
		Στρεσ • • • •	5
		Σαρπι • • • •	
		Ναυσικρά[της]	
		Ἀριστόδημος	
		Λυσίστρα[τος]	
		Κλέων Κη[φισιεύς]	10
		Ἐρμόφιλος	
		Κτησιελ[ίδης]	
		Ἐπιμενίδης	
		Παυσίστρατος	
		Μάων Με • • •	15
		Ἀρτέμας	
		Διονύσιος	
		Ἀγάθων	
		Ἀλεωνο • • •	
		• • • ε • • •	20

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη γέγραπται ἐπὶ θραύσματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1838 ἐντειχισμένην εἰς τὸν θόλον τὸν ἐν τῇ βορείῳ προστάσει τοῦ Ἑρεχθείου τότε ὑπάρχοντα. Τὰ γράμματα εἶναι γεγραμμένα εἰς δύο στήλας. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 27 0|0, τὸ πλάτος 18 0|0, καὶ τὸ πάχος 10 0|0. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς φαίνεται, ὅτι εἶναι κατάλογος ναυτικῆς, ὡς τοῦτο ἐξάγεται ἀπὸ τὴν 14 γραμμὴν ΤΡΙΗΡΑΡΧΩ, καὶ τὴν 17 ΕΠΙΒΑΤΑΙ· διὰ ποῦ δὲ ἐκστράτευσεν ἡ ναυτικὴ αὕτη δύναμις δὲν δυνάμεθα νὰ προσδιορίσωμεν, διότι οὐδεμίαν νύξιν εὐρίσκομεν εἰς τὸ σωζόμενον τοῦτο μέρος τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης. Αἱ γενικαὶ ὄλων τῶν ὀνομάτων ἀπαντῶνται ἐνταῦθα γεγραμμένα οὐχὶ διὰ τῆς ΟΥ, ἀλλὰ διὰ τοῦ Ο μόνον, (ὡς ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΟΣ, ΦΙΛΟΝΙΧΙΔΟ, ΧΑΡΙΔΗΜΟ, ΕΥΧΕΡΟ), Ἀττικῶς. Παρατηρητέοι οἱ ἐπτὰ ἐπιβάται ἐξ ἑνὸς Δήμου τοῦ Ἀγρύλη, ἐν ᾧ τὰ ἀναφερόμενα ὀνόματα εἰς τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην εἶναι τὸ καθ' ἓν ἐκ διαφόρου Δήμου.

Κ. Σ. Πιττάκης.

ΚΤΗΣΙΝΓΗΣΚ
 ΥΞΙΔΕΑΥΤΩΙ
 ΔΗΜΟΝΚΑΙΤΩΙ
 5 ΤΟΥΞΑΘΗΝΗΘΕΝ
 ΙΑΓΡΑΨΑ·ΔΕΤ
 ΟΝΚΑΤΑΠΡΥΤΑ
 ΕΙΞΔ·ΤΗΝΑΝΑΓ
 . . . ΥΔΗΜΟΥ . . . ΔΡ
 10 ΤΑΑΝΑΛΙΣΚΟ·ΝΩΝ·
 ΡΕΞΒΕΙΞ·ΝΠΡΙΗ
 ΕΙΟΝΕΙΞΑΥΡΙΟΝ

1345.

- ἔγ]κτησιν γῆς κ[αὶ
 δόσο]υσι δὲ αὐτῶ
 τὸν] Δῆμον καὶ τῶ
 . . . τοὺς Ἀθήνηθεν [ἐρχομένους·
 5 ἀ]ναγράψα[ι] δὲ τ[ό]δε τὸ Ψήφισμα ἐν στήλῃ λιθίνῃ τὸν γραμμα-
 τέα τ]ὸν κατὰ Πρυτανείαν, καὶ στῆσαι ἐν Ἀκροπό-
 λει·] εἰς δ[ὲ] τὴν ἀναγ[ραφὴν τῆς στήλης δοῦ-
 ναι τὸν ταμίαν το]ῦ δήμου . . . Δρ[αχμὰς
 ἐκ τῶν κατὰ τὰ Ψήφισμα]τα ἀναλίσκο[μέ]νων [τῶ δήμῳ· καλέσαι
 10 δὲ καὶ τοὺς Π'ρὲσβει[ς τῶ]ν Πριηνέων ἐπὶ ξένια
 εἰς τὸ Πρυταν]εῖον εἰς αὐρίον.

Καὶ ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν ἤρουν τὸ 1836 εἰς τὸ δυτικὸν τοῦ Ἐρεχθείου οὐ μακρὰν τῆς ἀνωτέρω ὑπ' ἀριθ. 1342 προεκδοθείσης ἐπιγραφῆς. Γέγραπται αὕτη Ἰωνικοῖς γράμμασιν ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα αὐτῆς τὰ μέρη. Κάτωθεν τῆς πλακὸς ἦν στέφανος, ἐν ᾧ φαίνονται τὰ γράμματα Ο ΔΗ[ΜΟΣ].

Ἐκ τῶν γραμμῶν 4 καὶ 10 ΤΟΥΞΑΘΗΝΗΘΕΝ [ἐρχομένους] καὶ ΠΡΙΗ[ΝΕΩΝ] ἐξάγεται, ὅτι τὸ Ψήφισμα ἐγράφη ὑπὲρ τῶν Πρέσβων τῶν Πριηνέων, καὶ διετηρεῖτο ἐν Ἀκροπόλει.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1346.

ΔΗΜΩ
ΟΝΑΜΦΙΚΡΑΤΗΣΕ
ΟΚΑΘΗΣΕΠΕΣΤΑ
ΕΥΞΙΘΕΟΣΕΙΠΕΝΑΝΘ
5 ΘΕΙ.ΩΣΟΝΤΙΑΝΔΡΙ ΑΠΟ
ΤΗΝΑΘΗΝΑΙΩΝΚΑΙ
ΙΔΥΝΑΤΑΙΑΓΑΘΟΝ
ΝΑΡΟΣΕΓΓΑΙΝΕ
ΜΠΡΑΤΤΕΙ
10 ΕΡΟ

1346.

ἔδοξε τῇ Βουλῇ καὶ τῷ] Δήμῳ
. ον Ἀμφικράτης Ἐ[-
λευσίνιος]. οκάθης ἐπεστά[τει
. Εὐξίθεος εἶπεν ἀνθ' ὧν
5 θει. ὥσοντι ἀνδριάν-
των] τὴν Ἀθηναίων καὶ
. πᾶν ὅ,τ]ι δύναται ἀγαθὸν
. ναρος· ἐπαινέ-
σαι δὲ καὶ μπράττει
10 ερο

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη γέγραπται ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Ὡρὸν αὐτὴν τῷ 1834 Μαρτίου 31 εἰς τὰς παρὰ τὰ Προπύλαια ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ ἄνω καὶ δεξιὸν μέρος τῆς πλακὸς δὲν εἶναι ἀκρωτηριασμένον, ἀλλὰ τὸ ἀριστερὸν καὶ κάτω μέρος αὐτῆς. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι ἀκριβῶς στοιχηδὸν ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι Ψήφισμα τοῦ Δήμου τῶν Ἀθηναίων.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν ἀναγινώσκεται τὸ ὄνομα ΑΜΦΙΚΡΑΤΗΣ. Τὸ ὄνομα τοῦτο εὑρεται παρὰ τῷ Πλουτάρχῳ Β. Λουκούλου, ὅστις λέγει αὐτὸν ῥήτορα καὶ σύγχρονον τοῦ Τιγράνου.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1347.

ΜΑΛ
ΛΗΠΟ ΤΕΟΥΝΣ
ΙΕΤΑΘΗΗΚΑΘΑΤΟΞΥΜΦ
ΙΞΗΕΦΕΥΡΕΜΑΤΩΝΗΞΕΙΤΩ
5 ΙΟΝΜΙΞΘΩΞΑΙΤΟΛΜΗΞΕΙΠΡΟ
ΕΞΕΙΤΗΝΤΗΞΕΤΕΤΡΑΕΤΙΑ
ΙΝΙΟΥΝ) ΤΡΟΦΑΣΗΧΡΗΣΑΜΕ
ΗΜΑΙΩΝΑΙΡΑΡΙΟΥΚΑΙΕΞΕΤΩ
ΗΝΠΟΙΟΥΞΙΤΗΝΤΕΙΜΗΝΕΙΞ
10 ΜΕΕΙΞΗΓΗΞΑΜΕΝΟΝΕ
ΙΤΟΙΞΙΕΡΟΞΥΛΙΑΞ
ΙΟΝΑΙΡΑΡΙΩΙΦΥ
ΟΥΛΗΤΩΝ
ΚΑΙΟΙΟΛ

1347.

. μα
. ηπο . τεουν
. ετάθη ἢ καθ' ἃ τὸ συμφ[έρον
. ας, ἢ ἐφευρεμάτων ἢ σειτώ[νων
5 νον μισθῶσαι τολμήσει πρό[τερον
. ἐσει τὴν τῆς τετραετία[ς
. νιούν, τροφάς, ἢ χρησάμε[νος
. ημαίων Αἰραρίου, καὶ ἐξέστω
. ἦν ποιοῦσι τὴν τεμὴν εἰς
10 με εἰσηγησάμενον ἔ.
. αὐ]τοῖς ἱεροσυλίας
. ιον Αἰραρίῳ φυ-
λακὴν καὶ ἡ Β]ουλὴ τῶν
Ἐξαρχσίων καὶ οἱ ο

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη γέγραπται ἐπὶ πλακὸς λίθου Πεντελῆσιου. Εὑρέθη τὸ 1853 Φεβρουαρίου 27 εἰς τὰς πρὸς τὸ δυτικὸν τῶν Προπυλαίων ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφὰς τοῦ σοφοῦ Γάλλου Κ. Βυϋλέ. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι στοιχηδὸν γεγραμμένα. Τὸ μέγεθος τῶν γραμμάτων εἶναι 1 0|0. Τὸ δὲ διατηρηθὲν μέρος τῆς πλακὸς εἶναι ὕψος 30 0|0, πλάτος 37 0|0, καὶ πάχος 17 0|0· ἐκτὸς τοῦ ἀριστεροῦ μόνον μέρους τῆς πλακὸς ὅλα τὰ ἄλλα εἶναι ἀκρωτηριασμένα.

Εἰς τὴν 4 γραμμὴν ἀναφέρεται Η ΕΦΕΥΡΕΜΑΤΩΝ Η ΞΕΙΤΩ[ΝΩΝ. τὸ ΞΕΙ ἐνταῦθα γράφει διὰ τῆς Ε| ἀντὶ τοῦ Ι, καθὼς καὶ εἰς τὴν 9 γραμμὴν τὴν λέξιν ΤΕΙΜΗΝ γράφει διὰ τῆς Ε| ἀντὶ τοῦ Ι· εἰς δὲ τὴν 7 γραμμὴν ἀναφέρει ΤΡΟΦΑΣ. Ἐκ τῶν χωρίων τούτων ἐξάγομεν, ὅτι ἡ ἐπιγραφή αὕτη εἶναι Ψήφισμα περὶ σιτῶνων καὶ ἀγορᾶς τροφῶν τοῦ Δήμου τῶν Ἀθηναίων· ἐκ δὲ τοῦ λόγου ΑΙΡΑΡΙΟΝ ἀναφερομένου εἰς τὰς γραμμὰς 8 καὶ 12 φαίνεται, ὅτι ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἐγράφη κατὰ τοὺς τῶν Αὐτοκρατόρων χρόνους.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1348.

ΤΩΙΙΞΑΙ ΟΝΙ ΕΚΤΩΝ
 ΩΔΟΥΣ ΤΡΑΤΗΓΟΥΝΤΟΣ
 ΧΟΝΤΟΣ ΕΝΙΑΥΤΩΙΚΑΙ
 5 ΟΥΓΑΜΗΝΕΩΣ ΕΣΤΡΑΤ
 ΟΝΔΕΔΟΜΕΝΩΝΚΑΤΑ
 ΧΟΝΤΟΣ ΕΝΙΑΥΤΩΙΚΑ
 ΕΚΑΤΟΥΗΦ ΛΑΤΟΜ
 ΝΜΗΔΕΝΟΣ ΕΧΟΝΤΟΣ
 10 ΝΑΙ ΤΟΥΔΗΜΟΥΜΗ
 /ΕΙΠΕΘΑΙΚΑΤΟ
 ΥΝΩ

1348.

τῷ εισά[γ]ον[τ]ι ἐ[κ] τῶν [. Ἡρ-
 ῶδου στρατηγούντος [ἐπὶ τοὺς ὀπλίτας . . . Ἄρ-
 χοντος ἐνιαυτῷ καὶ
 5 ο]υ Παμῆνεως στρατ[η]γούντος [. τ-
 ὸν δεδομένων κατ[ὰ τὸν Νόμον Ἄρ-
 χοντος ἐνιαυτῷ καὶ θ' ἂ δ-
 εκατοῦ, ἢ φ[υ]λατομ
 ν μηδενὸς ἔχοντος [. εἴ-
 ναι τοῦ Δήμου μη[δὲ κα-
 10 ταλ]εῖπε[σ]θαι κατὸ
 υνω

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη γέγραπται ἐπὶ Πεντελικῷ τεμαχίῳ. Εὐρέθη τὸ 1833 Μαρτίου 11 εἰς τὰς πρὸς τὸ δυτικὸν τῶν Προπυλαίων ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφὰς τοῦ σοφοῦ Γάλλου Κ. Βεϋλέ. Ἡ πλάξ ἔχει ὕψος 16 0|0, πλάτος 19 0|0, καὶ πάχος 12 0|0. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι στοιχηδὸν γεγραμμένα. Ἐκ τοῦ δικτηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος τῶν χρόνων Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1349.

ΟΥ/
 ΥΞ
 Α Λ
 Ρ ΟΝ
 5 Υ ΜΕ
 Ι ΟΥΞ
 Ι ΚΑΙ ΟΙ
 Λ ΟΥΞ Ι Ν Ο
 Α Θ Ε Ι Τ Υ Χ Ε
 10 Π Ρ Ο Ε Δ Ρ Ο Υ
 Ο Ε Δ Ρ Ε Υ

1349.

. υλ
 υς
 ας
 ρον
 5 υμε
 λ]ους [ἐγκτησιν γῆς
 κα]ι καὶ οἰκίας
 κα]λοῦσιν οἱ
 ἀγ]αθεὶ τύχε[ι δεδοχθαι τῷ Δήμῳ
 10 τοὺς] Προέδρου[ς ἐν τῇ προτέρᾳ Ἐκκλησίᾳ
 πρ]οεδρεύ[ειν].

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη γέγραπται ἐπὶ θραύσματος πλακὸς λίθου Πεντελικῆς. Ὡρον αὐτὸ εἰς τὰς ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας πλησίον τοῦ Βάρου τῆς Προμάχου Ἀθηνᾶς ἐν Ἀκροπόλει. Τὸ ὕψος τοῦ λίθου εἶναι 16 0|0, τὸ πλάτος 10 0|0, καὶ τὸ πάχος 6 0|0. Τὰ γράμματα εἰσὶ μεγέθους 1 0|0. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1350.

Ι Ξ . Ο Ν Π Α Ι
 Ε Ι Ξ Ι Π Ι
 Ο Ξ Π Ρ Ι
 Κ Α Θ
 5 Χ Θ Α
 . Π Α Μ Ε Ν Ε Σ Ε Κ Α Μ
 Ν Ο Θ Ε Ν Φ Η Ξ Ι Ν Τ Ι Μ Ι
 Η Μ Ω Ι Ε Π Ε Ι Δ Α Ν Δ Ε Ε
 Ρ Α Ν Κ Α Τ Α Ξ Τ Η Ξ Η Ι Ε Ν
 10 Ν Κ Α Ρ Π Ω Ξ Ι Ν Ξ Ω Κ Λ Ε Ι Ν
 Κ Α Ι Ε Ι Κ Ο Ξ Ι Ε Τ Η Κ Α Ρ Ι
 Ε Ρ Ο Ν Ε Τ Ο Ξ Τ Η Ν Π Ο Λ Ι Ν
 Ξ Ω Κ Λ Ε Α Ε Ν Α Λ Λ Α Ξ Ε Ω Ξ . Ν

15 ΙΣΤΑΠΕ . . ΕΚΑΙ ΕΙΚΟΣ
 . ΩΙΗΠΟΛΙΣΚΟΜΙΤΕΣ . Α
 . ΤΟΙΣ ΑΥΤΩΝ ΤΕΛΕΣ . ΜΕ
 ΣΤΗΝ ΞΥΛΛΟΓΗΝ ΞΩΚ . ΕΙ
 ΝΤΑΧΟΘΕΝΟΠΟΘΕΝΑ . ΚΕ
 20 ΝΥΤΩΔΕ ΞΩΚΛΗΣΤΗΝ ΞΥΛ
 ΤΑΣ ΕΠΙΤΟΥΛΙΓΟΝΤΟΣ ΕΤΟ
 ΤΟΣ ΔΕ ΤΡΟΠΟΣ ΕΣΤΩΤΟ . Σ
 ΗΣ ΠΡΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΤΗΣ Τ . ΨΜΙ
 ΑΞΕΩΣ ΤΩ ΓΧΡΗΜΑΤΩ .
 ΤΗΙ ΠΟΛΕΙ ΓΙΓΝ . . . ΙΕ . ΕΙ
 25 ΞΩΚΛΗΣΤΗΝ ΕΡΙ . . ΙΑΝ . . .
 ΕΞΕΣΤΩ ΜΗΔΕΝΙ . . ΓΕΣ . . .
 ΦΙΞΑΙΩΣ ΔΕ ΙΑΦΕΛΕΣΘ . .
 ΑΣΙΑΝ ΗΔΙΑΚΩΛΥΞΑΙ
 ΚΑΡΠΩΣΗΤΑΙ ΤΟΝ
 30 ΑΝΔΕΤΙΣ ΕΙΠΙ . .
 . ΕΞΘΑΙΟΦΕΙΛΕ .
 . ΤΗΙ ΑΘΗΝΑΙ ΚΑΙ . . . ΔΙ
 . . ΛΕΙΤΗΣ ΒΛΑΒΗΣ
 . . ΙΕΝΤΑΙΣ ΕΜΠΡΟ
 35 ΚΛΕΠΤΩΝ ΗΥΠΟ
 ΕΧΝΩΝ ΑΛΙΣΚ
 ΡΓΑΤΟΜΕΝΟ
 ΚΑΙ . ΩΚΛΙ
 ΠΑ
 40 ΑΝ

1350.

. ισιον παι
 είσι πι
 ος πρί[αται
 καθ[άπερ
 5 δεδόχθαι τῷ Δήμῳ
 .]παμένης ἑκαμ
 νοθεν φησὶν τιμ[ῆσαι τῷ
 Δ]ήμῳ· ἐπειδὴν δὲ ἐ
 τέραν καταστήσῃ ἐν [τῇ τ-
 10 ῇ]ν κάρπῳσιν Σωκλεῖ ν[. πέντε
 καὶ εἴκοσι ἔτη καρ[πῳσάμενος καὶ ἐ-
 τ]ερον ἔτος τὴν πόλιν [. τὸν
 Σωκλέα ἐναλλάξ ἕως [ᾧ]ν [ἀφίκεται
 εἰς τὰ πέντε] καὶ εἴκοσι ἔτη τοῦτ-
 15 ῳ ἡ πόλις νομίζεσ[θ]α[ι
 . τοῖς αὐτῶν τελεσ[άμ]ε[νοι ε-
 ἰς τὴν συλλογὴν Σωκ[λ]εῖ πα-
 νταχόθεν ὁπόθεν ἄ[ν] κει[. ἀ-
 νύτω δὲ Σωκλῆς τὴν συλ[λ]ογὴν
 20 τὰς ἐπὶ τοῦ λίγοντος ἔτος[ος] ὁ αὐ-
 τὸς δὲ τρόπος ἔστω το[ῖ]ς τ-
 ῆς πράσεως καὶ τῆς τ[οῦ] μισθοῦ καὶ τῆς εἰσπρ-
 ἀξεως τῶν χρημάτων καὶ
 τῇ πόλει γίγν[ετα]ι· ἐ[π]ειδὴ
 25 Σωκλῆς τὴν ἐρ[γο]λαβ[ί]αν
 ἐξέστω μηδενὶ . γεσ[. ἐπιψη-
 φίσαι ὥς δεῖ ἀφελέσθ[αι] τὴν ἐργ-

- ασίαν, ἢ διακωλύσαι
 καρπώσεται τὸν
 30 ἂν δέ τις εἴπ[η, ἢ ἐπιψηφίσηται ἐναντία ὡς δεῖ ἀφε-
 λ]έσθαι ὀφειλ[έτω οὗτος δραχμὰς ἱερὰ-
 ς] τῇ Ἀθηνᾶ καὶ [τῷ] Δι[τὶ τῷ τῇ
 πό]λει τῆς βλάβης [. τί-
 σα]ι ἐν ταῖς ἔμπρο
 35 ἢ] κλέπτων, ἢ ὑπὸ πο[λεμίων ἀφαιρεθεῖς
 τ]εχνῶν ἀλίσκ[ηται τοῖς
 ἐ]ργαζομένο[ις
 καὶ [Σ]ωκλε[τὶ
 πα
 40 αν

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη γέγραπται ἰωνικοῖς γράμμασιν ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ἡῦρον αὐτὴν τὸ 1838 Νοεμβρίου 20 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τῶν Προπυλαίων ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι ἐκμίσθωσις γαιῶν, ἢ κτημάτων Ναῶν, ἢ καὶ τοῦ Δήμου διὰ 25 ἔτη Σωκλεῖ τινι. Εἶναι δὲ ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη τῆς αὐτῆς φύσεως μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς τῆς ἐν τῷ Ἀξωνεῖ Δήμῳ πρὸ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως ἀνευρεθείσης, καὶ μετακομισθείσης ἐξ Ἀττικῆς εἰς τὴν Ὀλανδίαν ὑπὸ τινος πλοιάρχου Ὀλανδοῦ καλουμένου Ροτιέρ (ἂν καλῶς ἐνθυμοῦμαι τὸ ὄνομα). Ἡ ἐπιγραφὴ δὲ αὕτη ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τοῦ Κ. Βοικχίου ὑπ' ἀριθ. 93.

Εἰς τὰς γραμμὰς 10, 19, 25, καὶ 38 ἀπαντᾷται τὸ ὄνομα τοῦ Σωκλέους. Τὸ ὄνομα τοῦτο εὔρηται παρὰ τε τοῖς ἀρχαίοις συγγραφεῦσι καὶ ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς, καὶ παρὰ τῷ Δημοσθένει πρὸς Φορμίωνα (10) ἀναφέρεται ὁ ἀργυραμοιβὸς Σωκλῆς, καὶ ἕτερος Σωκλῆς υἱὸς Σωκράτους παρὰ τῇ Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδι ὑπ' ἀριθ. 1038, καὶ ἕτερος Σωκλῆς πατὴρ τοῦ Ἀμεινίου, Ἀγνούσιος τὸν Δῆμον, ἐν ταῖς τῶν Νεωρίων ἐπιγραφαῖς (Bockh Seew. Σελ. 472 καὶ 576).

Κ. Σ. Πιττάκης.

ΡΟΦΟΝΙΟ < \ I
(ΤΟΥΤΟΗΔΔΠΤΗΤΗΙΙΙC)

5 ΞΧΗΗΗΡΔΔΔΔΠΤΗΙΙΙΤΟΚΟΞΤΟΥΤΟΛ
ΕΝΑΙΑΞΕΠΙΠΑΥΛΑΔΙΟΙΔΕΡΙΟΝΚΟΙ
5 <ΟΞΤΟΥΤΟΔΔC ΠΟΞΕΙΔΟΝΟΞΚΑΥΑΥΡΛΙ
\ΑΤΟΞΤΟΝΑΥΛΟΝΘΕΟΝΤΕΞΠΡΟΤΕΞΔΟΞΕC
ΑΙΟΝΤΟΚΟΤΟΥΤΟΙΤΟΙΑΝΑΛΟΜΑΤΙ\ΧΗΔΔ
ΛΟΝΘΕΟΝΛΟΡΛΟΙΝΟΞΟΙΝΕΙΔΟΙΚΑΡΙΕΥΞ
ΕΠΙΤΕΞΛΕΟΝΤΙΔΟΞΠΡΥΤΑΝΕΙΑΞΔΕΚΑΤΕ
10 ΚΟΞΤΕΙΤΕΞΠΡΥΤΑΝΕΙΑΞ ΑΡΤΕΜΙΔΟΞΑΛΡ
ΤΕΞΕΝΚΕΡΟΙΞΤΤΡΗΡΔΔΠΙΤΟΚΟΞΤΟΥΤΟΠΤ
ΤΟΚΟΞΗΙΙIC ΔΙΟΝΥΞΟΗΗΗΡΠΤΙΤΟΚΟΞΤC
ΙΔΟΝΟΞΕΠΙΞΟΥΝΙΟΙΤΤΤΤΧΡΔΔΠΤΗΤΗΙΙΙCΤC
ΟΚΟΞΤΟΥΤΟΤΗΙΙΙC ΑΡΤΕΜΙΔΟΞΜΟΝΙΧΙΑΞ
15 - ΙΙΙΙΤΟΚΟΞΤΟΥΤΟΙIC ΔΙΙΙΙΞΟΗΗΗΗΤΗΙΙΤΟΚ
ΤΟΤΧΡΗΗΔΔΔΔΠΤΗΤΗΤΟΚΟΞΤΟΥΤΟΤΗΤΗΙIC ΑC
ΜΟΞΟΝΡΔΔΤΟΚΟΞΤΟΥΤΟΙIC ΘΕΟΧΞΕΝΙΚ
ΕΟΞΕΝΚΥΝΟΞΑΡΛΕΙΡΔΔΔΤΟΙΟΞΤΟΥΤΟC ΔΕΜΟ
20 ΕΝΙΔΙΧΧΗΗΗΗΔΠΤΗΤΗΤΟΚΟΞΤΟΥΤΟΤΗΙΙΙIC Α
ΜΙΔΟΞΒΡΑΥΡΟΝΙΑΞΗΗΗΡΤΗΤΗICΤΟΚΟΞΤΟΥΤΟΙ
C ΑΘΕΝΑΙΑΞΕΠΙΠΑΥΛΑΔΙΟΙΤΗΤΗICΤΟΚΟΞΤΟΥΤ
ΔΤΗΤΗΙΙΙΤΟΚΟΞΤΟΥΤΟC ΜΕΤΡΟΞΕΝΑΛΡΑΞΗΗ
ΤΗΤΟΥΤΟΤΟΚΟΞC ΑΘΕΝΑΙΑΞΤΟΞΤΕΡΙΑΞΗ
ΔΔΠΤΗΤΟΚΟΞΤΟΥΤΟΙC ΚΕΦΑΛΑΙΟΝΤΟΑΡΧ
25 ΟΞΕΠΙΛΟΡΛΟΙΝΟΑΡΧΟΝΤΟΞΑΤΤΤΡΗΗΗΗ
ΡΙΟΙΡΔΔΔΤΗ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝΑΝΑΛΟΜΑΤΟΞΤΟΑ
Ρ ΔΔΔΠΤΗΤ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝΤΟΚΟΧΞΥΜΠΑΝΤΟΞΤΟ

ΙΑΡΞΙΝΕΤΕΞΙΝΤΟΚΟΝΤΟΙΞΤΕΞΘΕΟΗΑΗΟΙΠΡΟ
30 ΠΤΑΕΤΕΞΙΝΤΟΚΟΝΤΕΤΡΑΚΙΞΧΙΛΙΟΙΞΤΑΛΑ
ΚΟΞΙΔΥΟΙΝΔΡΑΧΜΑΙΝΤΟΥΤΟΙΞΤΟΚΟΞΕΛΕ

ΤΤΑΡΞΙΝΕΤΕΞΙΝΗΑΗΟΙΠΡΟΤΕΡΟΙΛΟΛΙ
ΝΤΑΚΟΞΙΟΙΞΤΑΛΑΝΤΟΙΞΔΙΑΚΟΞΙΟΙΞΤ
ΑΙΞΕΝΕΝΕΚΟΝΤΑΔΡΑΧΜΑΙΞΠΕΝΤΕΔΡΑΧ
40 ΑΑΡΤΤΧΧΗΗΗΔΔΔΠΤΗΤΗIC
ΝΤΟΙΞΤΕΤΤΑΡΞΙΝΕΤΕΞΙΝΗΑΗΟΙΠΡΟΤ
ΕΤΕΞΙΝΕΙΚΟΞΙΤΑΛΑΝΤΟΙΞΔΥΟΙΝΤΑΙ
ΛΑΙΞΔΥΟΙΝΟΒΟΛΟΙΝ ΤΡ ΔΔΔΔΤΗΙΙ
ΝΕΤΕΞΙΝΗΑΗΟΙΠΡΟΤΕΡΟΙΛΟΛΙΞΤΑΙΛ
ΤΕΤΡΑΚΟΞΙΑΙΞΕΝΕΝΕΚΟΝΤΑΔΡΑΧΜΑΙΞ

40 ΞΙΝ:ΑΑΡΤΤΤΧΧΧΡΔΔΔΔΠΤΗΤΗΙΙ

ΕΛΟΞΙΝ:ΧΧΧΧΡΗΗΗΑΑΑΑΡΤΤΤΤΡΗ
Ι/ΗΗΑΑΑΑ ΤΤΤΧΧΧΡΗΗΗΙΙΙΙΙ
ΡΗΡΡΑΑΑΡΤΤ ΧΧΗΗ
C:ΧΗΗΑΑΑΑ:ΙΡΤΤΤ

• • • • ς ΧΗΗΗΠΔΔΔΔΠΤΙΙΙΙ τόχος τούτου [

5 τόκος τούτου ΔΔC . Προειδῶνος Καλαυρείου
ἀναλώμ]ατος τῶν ἄλλων θεῶν τῆς πρώτης δόσεως
κεφάλ]αιον τόκου τούτῳ τῷ ἀναλώματι [X]XΗΔΔ
καὶ τῶν ἄλ]λων θεῶν. Γόργοις Οἰνείδου Ἰκαρι[ε]ῦς
ἐπὶ τῆς Λεοντίδος Πρυτανείας δεκάτε[ι] . . .

10 εἰ[ο]στει τῆς Πρυτανείας. Ἀρτέμιδος Ἀγρ[ο]ιλαιάς,
Ἀφροδίτ[ι]ς ἐν Κήποις ΤΤΘΗΠΔΔΠΙ τόκος τούτου Π-
· · · τ[ό]κος ΙΙΙΙ (). Διονύσου ΗΗΗΠΠΠΙ τόκος τ[ού]του
Ποσειδῶνος ἐπὶ Σουνίῳ ΤΤΤΤΧΠΔΔΠΗΗΗΙΙΙΙC τ[ό]κος
τ[ό]κος τούτου ΗΗΙΙΙC. Ἀρτέμιδος Μουνυγίας

15 $\neg |||$ τόκος τούτου $||$ (). Ἰλισοῦ $HHHHHII$ τόκος
 τούτ[ου] $XHHH\Delta\Delta\Delta\Delta\Pi\Gamma\Gamma\Gamma$ τόκος τούτου $\Gamma\Gamma\Gamma\Gamma\Gamma\Gamma\Gamma\Gamma$ Ἀθη-
 ναίας καὶ] Μουσῶν $\Pi\Delta\Delta\Gamma$ τόκος τούτῳ (). Θεοῦ Ξενικ[οῦ]
 Ἡρακλέους ἐν Κυνοσάργει $\Pi\Delta\Delta\Delta$ τόκος τούτου Γ Δήμο[υ]
 Ἀθηναίας ἐν Παλλ[η]νιδί $XXXXHHHH\Delta\Pi\Gamma\Gamma\Gamma\Gamma$ τόκος τούτου $\Gamma\Gamma\Gamma\Gamma\Gamma\Gamma\Gamma\Gamma$ Ἀ-

20 ρτῆ[μ]ιδος Βαυρωνίας ΗΗΗΠΗΗΗΙC τόκος τούτω
τόκος τούτ[ο]υ[υ] Ἀθηναίας ἐπὶ Παλλαδίῳ ΞΗC τόκος τοῦ[το]υ
. . . . ΔΗΗΗΗΙΙΙ τόκος τούτου C. Μητρὸς ἐν Ἄγρας ΗΗ[Η]
. . . . ΞΗ τούτου τόκος C. Ἀθηναίας Ζωστηρίας Η . . .
. . . . ΔΔΠΗ τόκος τούτω C. Κεφάλαιον τοῦ ἀργ[ο]ῦθεν

25 ἀναλώματος ἐπὶ Γοργοῖνου Ἀρχοντος ΑΑΤΤΤϠΠΗΗΗΗ
τόκος ἀργυρίῳ ϠΔΔΔΗΗ. Κεφάλαιον ἀναλώματος τοῦ ἀ[ρ-
γυρίου] ϠΔΔΔΗΗ. Κεφάλαιον τόκου ξύμπαντος τοῦ

ἀναλώματος ἐπὶ τέτ[ταρ]σιν ἔτεσι τόκον τοῖς τῆς τοῦ Θεοῦ, ἃ οἱ πρό[τε-
ροι λογισταὶ ἐλογίσαντο ἐπὶ τοῖς ἐ]πτὰ ἔτεσιν τόκον τετρακισχίλοις ταλά[ν-
τοις . . . καὶ εἴ]κοσι δυοῖν δραχμαῖν τούτοις τόκος ἐγέ[νε-]

το ἐπὶ τοῖς τέτταρσιν ἔτεσιν ἃ οἱ πρότεροι λογι[σ-
ται ἐλογίσαντο ἐπὶ πενταχοσίοις ταλάντοις διχχοσίοις τε[α-
λάντοις δραχμ]αῖς ἐνενήκοντα, δραχμαῖς πεντεδράχ[μ-
αις ♀♀♂♂ΤΤΧΧΗΗΗΔΔΔΓΓΓΓΙΙΙ

35 και ἐν τοῖς τέτταρσιν ἔτεσιν, ἃ οἱ πρότ[ερ-
οι λογισταὶ ἐλογίσαντο ἐπὶ τοῖς] ἔτεσιν εἴκοσι ταλάντοις δυοῖν τα[λάν-
των . . . δραχμ]αῖς δυοῖν ὀβολοῖν **ΤΡΒΔΔΔΔΗΤΗΙ**
και ἐπὶ τοῖς τέτταρσι]ν ἔτεσιν, ἃ οἱ πρότεροι λογισταὶ ἐ[λο-
γίσαντο ἐπὶ τετρακοσίαις ἐνενήκοντα δραγμαῖς . . .

40 ἐλου]σιν : 44RTTXXXFΔΔΔΔΠΙΙΙ

ἔλθουσιν : XXXX ΓΓΗΗΗΑΑΑΑΑΤΤΤΤΓΓΓΗΗ
 . . | / ΗΗΗΑΑΑΑΑΤΤΤΤXXXΓΓΗΗΗΙΙΙΙΙ
 . . ΓΓΗΗΗΑΑΑΑΑΤΤΤΤ ΧΧΗΗΗ
 . .) : ΧΗΗΗΑΑΑΑΑ : ΙΤΤΤΤ

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην, καὶ τοὶ δημοσιεύσας εἰς τὸ 32 φυλλάδιον ὑπ' ἀριθ. 1204, σελ. 640, νομίζω ἀναγκαῖον ὅπως ἀνατυπώσω αὐτὴν πάλιν, προσπαθὼν τὴν ὅσον ἐνεστὶν ἀφομοίωσιν αὐτῆς τῷ πρωτοτύπῳ διὰ τοὺς ἐξῆς λόγους· α) διότι εἰς τὴν ἔκδοσιν αὐτῆς παρειτέφθησαν τινὰ τυπογραφικὰ λάθη, καὶ δὲν ἡδυνήθη ἡ τυπογραφία νὰ φυλάξῃ ἀκριβῶς τὴν ἀλληλένδετον θέσιν τῶν γραμμάτων. Ἡ δὲ δυσκαλία αὕτη συμβαίνει μάλιστα, ὅταν ἡ ἐπιγραφὴ ἐμπεριέχῃ ἀριθμητικὰ στοιχεῖα, τὰ ὅποια γίνονται κώλυμα τῆς κατὰ στοιχὸν γραφῆς τῶν γραμμάτων· αὐτὸ τοῦτο μάλιστα, ὅπερ συνέβη εἰς ἡμᾶς ἐν τῇ τυπογραφίᾳ, ἔπαθε καὶ αὐτὸς ὁ ἀρχαῖος ἐγχαράκτης τῆς ἐπιγραφῆς, ὅστις εἰς τὰς γραμμὰς 13, 14, 15, 20 καὶ 26, δὲν ἡδυνήθη νὰ διατηρήσῃ τὴν κατὰ στοιχὸν διεύθυνσιν ὅλων τῶν γραμμάτων· διότι οἱ παρατυγχάνοντες ἀριθμοὶ διέσφραξαν τὴν τάξιν ταύτην· καὶ β') διότι καὶ ἄλλα τινὰ μέρη ἐπιγραφῶν, τῆς αὐτῆς περιπτου φύσεως, ἦν κατὰ διαφόρους χρόνους εἰς τὰς ἀρχαιολογικὰς μου ἐρεῦνας, ἐκδόσας δὲ καὶ τὰ τεμάχια ταῦτα ἅπαντα ὁμοῦ νομίζω, ὅτι δύνανται νὰ συμβάλλωσι τι εἰς τὴν ἀναπλήρωσιν τοῦ ὅλου τῆς ἐπιγραφῆς, καὶ μάλιστα εἰς τὴν ἀναπλήρωσιν τῶν ἐλλειπόντων ἀριθμῶν, οὓς δυσκόλως δύναται τις εἰκάσαι.

Τὸ δεξιὸν μέρος τῆς πλακῆς δὲν εἶναι πολλὰ ἀκρωτηριασμένον, ὥς δύναται τις εἰκάσαι ἀπὸ τὴν κατατομὴν τοῦ λίθου, εἶναι ἐπομένως τὸ ἀριστερόν, (ἐνθα ἐλλείπουσι τὰ πλεῖστα μέρη τῆς ἐπιγραφῆς), καὶ τὸ ἄνω· τὸ κάτω μέρος, νομίζω, εἶναι καὶ αὐτὸ ὀλίγον τι ἀκρωτηριασμένον. Αἱ γραμμαὶ ἐπὶ τοῦ λίθου φυλάττουσιν αὐτὴν τὴν τάξιν, πρῶτον εἶναι αἱ πρῶται δύο γραμμαὶ ἢ μία πλησίον τῆς ἄλλης, εἶτα ἀφίεται εἰς τὸν λίθον κενὸν διάστημα πλάτους μιᾶς γραμμῆς, καὶ μετὰ ταῦτα ἄρχεται πάλιν ἡ ἐπιγραφὴ, ἥτις ἀπὸ τὴν γραμμὴν 3—27 ἔχει ὅλας τὰς γραμμὰς εἰς τὴν αὐτὴν τάξιν ἄνευ τινὸς ἀποστάσεως, ἢ κενῶν μέρους μεταξὺ τῶν γραμμῶν. Μετὰ τὴν 27 ἕως τὴν 28 μένει πάλιν ἐν κενὸν διάστημα 1⁵/₂ χιλ. τοῦ μέτρου· καθὼς πάλιν ἀπὸ τὴν 30 γραμμὴν μέχρι τῆς 31 μένει ἐν κενὸν διάστημα 1⁵/₂ χιλ. τοῦ μέτρου· καὶ πάλιν μετὰ τὴν 39 γραμμὴν μέχρι τῆς 40 ἐν ἑτερον κενὸν διάστημα 1⁵/₂ χιλ. τοῦ μέτρου· μετὰ τὴν 40 ἕως τὴν 41 ἐν κενὸν διάστημα πλάτους 15 χιλ. τοῦ μέτρου· εἶναι ἐπομένως εἰς τὴν πλάκα ταύτην πέντε κενὰ διαστήματα, ὥς νὰ διαιρηθῇ ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη εἰς πέντε παραγράφους, ὁ τελευταῖος δὲ εἶναι πιθανῶς τὸ ἄθροισμα τῆς ὅλης ποσότητος τῶν κεφαλαίων τῶν ὀφλημάτων τόκων καὶ ἀναλωμάτων.

Εἰς τὴν 4 γραμμὴν, ἀφ' οὗ ἐκαθαρίσθη κατὰ ὁ λίθος δι' ὀξυδίου τινός, τὰ τελευταῖα γράμματα τῆς γραμμῆς ταύτης εἶναι ΚΟΙ, τὸ Ι ἐρευνήσας, ὅσον τὸ ἀκρωτηριασμένον τοῦ λίθου συγχωρεῖ, ἴδον ἔχνη τοῦ Ι, διὰ ἀνεπλήρωσα εἰς Κολωνός.

Εἰς τὴν 14 γραμμὴν τὴν ΜΟΥΝΙΧΙΑΝ τὸ ΝΙ γράφει διὰ τοῦ Ι ἀντὶ τοῦ κοινῶς γραφομένου Υ ΜΟΥΝΥΧΙΑ, καὶ τοῦτο δεικνύει, ὅτι, κατὰ τὴν 90 Ὀλυμπιάδα, καθ' ἣν πιθανῶς ἐγράφη ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη, ὁ τότε λαὸς δὲν διέκρινεν ἱκανῶς τὴν προφορὰν τοῦ Υ καὶ Ι, ἄλλως ὁ ἐργάτης, ἢ ὁ ἐγχαράκτης τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης δὲν ἔθελε συγχύσῃ τὴν προφορὰν τοῦ Υ καὶ Ι.

Τὰ γράμματα ΕΝΙΔΙ τῆς 19 γραμμῆς τὸ ἀρχικὸν γράμμα ἀναπληρῶ εἰς Ἀθηναῖας ἐν Παλλενίδι, ὅτι ἐν τῷ Δήμῳ Παλλήνῃ ἦν Ναὸς τῆς Ἀθηνᾶς τοῦτο γνωρίζομεν κάλλιστα ἀπὸ τε τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἡροδότου (1, 62) καὶ ἄλλων ἀρχαίων συγγραφέων καὶ ἐπιγραφῶν. Τὴν θέσιν τοῦ Ναοῦ τούτου κατέχει νῦν ἡ Ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Νικολάου. Ὁ δὲ Δῆμος ἐφύλαξεν οὐ μόνον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀρχαιοτάτην αὐτοῦ προφορὰν, Παλλένα γὰρ αὐτὸν ὁ λαὸς καλεῖ ἐτι καὶ νῦν (ἢ Παλλάνα), ὥς καὶ τὸν ἀρχαῖον Δῆμον (Ἐκάλῃ) Ἐκαλήσια καλεῖ ἀπὸ τὰ ἐκεῖ περὶ Ἐκάλῃς πάλαι τελούμενα Ἐκαλήσια.

Περὶ τῶν Δήμων τούτων καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς σωζομένων λειψάνων τῆς Ἀρχαιότητος θέλωμεν ἀναφέρει ἐν τῷ περὶ Δήμων πονήματι ἡμῶν.

Εἰς τὴν 23 γραμμὴν τὸ Θ, ΑΦΕΝΑΙΑΞ, ἔχει τὴν ἔσωθεν γραμμὴν κάθετον ἀντὶ ὀριζόντιον.

Εἰς τὴν 26 γραμμὴν πρὸ τοῦ ΡΙΟΙ παρτήρησα εἰς τὸν λίθον τὸ σημεῖον ς, ὅπερ νομίζω βραχίονα τοῦ Υ. ὅθεν ἀνεπλήρωσα εἰς ἀργυρίῳ.

1351.

5
 10
 15

Η
 Ο Δ
 Η Π
 Ι Ο Ι Τ Α
 Α Π Ο Τ Ο
 Θ Ε Ι Ο
 Δ Τ Τ Τ Τ
 Η Η Δ Δ Δ Δ
 Ο Κ Ο Σ Τ Ο
 Χ Π Η Η Δ Δ
 Θ Ε Σ Ε
 Ο Κ Ο Σ Τ Ο Υ
 Ι Ι Ι Τ Ο Κ Ο
 Σ Τ Ο Υ Τ
 Α Θ Ε
 Ο Κ Ο

1351.

Η
 τόκος τούτο[υ] Δ
 Η Π
 5 οί στρατηγ[ο]ί τα[λάντοις]
 . . . από το[υ] . . .
 Ερεχ[θ]είου
 . . . Δ Τ Τ Τ Τ
 . . . Η Η Δ Δ Δ Δ
 τ[ό]κος το[ύ]τω
 10 Χ] Χ Π Η Η Δ Δ
 Ι Ι Θ η σε[ί]ου
 τόκος τού[του]
 Ι Ι Ι τόκο[ς]
 τόκο[ς] τούτ[ου]
 15 Πολιάδος] Αθη[ναί]ας
 τ[ό]κο[ς]

Η επιγραφή αὕτη γέγραπται ἐπὶ θραύσματος στήλης λίθου Πεντελησίου. Εὐρέθη ἐντειχισμένη εἰς τὴν ὑπο τὴν βόρειον πρόστασιν τοῦ Ἐρεχθείου πυριταποθήκη. Τὸ ὕψος τοῦ τεμαχίου τούτου εἶναι 20 0/0, τὸ πλάτος 5 0/0, καὶ τὸ πάχος 15 0/0. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι ἀνάγεται καὶ αὕτη εἰς τὰς περὶ τόκων ἐπιγραφάς, ὡς καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. 1204. Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην, καίτοι δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Ράγκαβη ἐν Παρισίοις (Rev. Arch.), ἔκρινα καλὸν νὰ δημοσιεύσω καὶ ἐγὼ, διότι οὕσα τῆς αὐτῆς φύσεως μετὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1204 ἐκδοθείσης, καὶ ὁ σχηματισμὸς καὶ τὸ μέγεθος τῶν γραμμάτων ὄντα τὰ αὐτὰ μετὰ τῆς ῥηθείσης, πιθανῶς ἀποτελεῖ μέρος αὐτῆς, μ' ὅλον ὅτι ὁ λίθος τῆς παρούσης ἐπιγραφῆς δὲν ἐφαρμόζεται μετὰ τοῦ λίθου τῆς ὑπ' ἀριθ. 1204· ἀλλὰ καὶ τὸ μὴ διαφέρει τῶν λίθων κατὰ τὸ πάχος, (διότι ὁ μὲν φέρων τὴν παροῦσαν ἐπιγραφὴν εἶναι πάχους 15 0/0, ὡς ἀναφέραμεν), πεῖθει ἡμᾶς ἔτι, ὁ δὲ λίθος ἐφ' οὗ ἡ ὑπ' ἀριθ. 1204 ἐπιγραφή εἶναι τοῦ αὐτοῦ πάχους. Ἐκ δὲ τῆς μὴ διαφορᾶς τῶν λίθων εἰκάζομεν, ὅτι οὐκ ἦν ἑτέρα ἢ μία τῆς ἄλλης ἐπιγραφῆς· δὲν δυνάμεθα δὲ νὰ ὑποθέσωμεν, ὅτι ὁ φέρων τὴν ὑπ' ἀριθ. 1204 ἐπιγραφὴν λίθος μετεσχηματίσθη μετὰ ταῦτα δι' ἄλλην χρῆσιν, διότι παρατηρήσαντες τοῦτον ἴδομεν, ὅτι ἡ κατάστασις τοῦ λίθου εἶναι ἡ αὐτὴ ἔκπαλαι, ὡς καὶ τοῦ παρόντος.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1352.

5

Ξ Ι Κ Λ Ε Σ Λ
 Ε Λ Ρ Α Μ Μ
 Ι Τ Ι Λ Ε Ν Γ
 Ε Ν Ι Α Α Π
 Σ Ε Π

1352.

5

Αυσικλῆς Ε . . .
 ἐγραμμ[ά]τευσεν
 Ἀν[τιγ]έν[ης]
 . . . ἐνιγαπ . . .
 . . . εἰς . . .

1353.

5

Ι Τ Ε Σ
 Ρ Χ Σ
 Ο Λ
 Ν Ε Ρ
 Ο Τ Ε
 Δ Λ
 Π
 Ι Γ Ε
 Η Η Δ

1353.

5

ἐπ[ὶ] τῆς [ἀρχ]ῆς
 ἀ[ρ]χ[ά]μενος
 . . . ολ . . .
 . . . ληρ . . .
 . . . οση . . .
 Δ Λ
 . . . π . . .
 . . . ιησ . . .
 Η Η Δ

Τὰ ὑπ' ἀριθ. 1352 καὶ 1353 τεμάχια ἤυρον ἀμφοτέρω εἰς τὸ δυτικὸν μέρος τοῦ Ἐρεχθείου, δὲν ἐφαρμόζονται προσάλληλα, εἶναι δὲ ἀμφοτέρω ἀρχὴ τῆς ἐπιγραφῆς, τὸ μὲν ἀρχίζον [Αυ]σικλης, τὸ δὲ [ἐπ]ὶ τῆς [ἀρχ]ῆς. Ἐκ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν γραμμάτων καὶ τῆς θέσεως, ἐν ᾗ εὐρέθησαν νομίζω αὐτὰ μέρη τοῦ περὶ τόκου Ψηφίσματος· τότε δὲ ἡ ἀλήθεια φανερωθήσεται, ὅτε τὰ ἐν Ἐρεχθείῳ τείχη τῆς διαιρέσεως τῆς ἐκεῖ Ἐκκλησίας ἐξαχθῶσι, διότι εἰς τὰ τείχη ταῦτα νομίζω, ὅτι εἰσὶν ἐντειχισμένα πολλὰ τεμάχια αὐτῆς τε τῆς ἐπιγραφῆς καὶ ἄλλων.

Κ. Σ. ΠΙΤΤΑΚΗΣ.

1354.

	Δ Ϝ Δ Δ Λ	
	Ο Ι	
	Ε	
	Ω Ρ Ο	
5	Ω Λ Ϝ Δ Δ Δ Δ	Ε Μ
	Α : Η Δ Ι	Θ Ε Ο
		Κ Ε Φ Α
	Α Ϝ Δ Δ	Ι Ν
10	Ω Λ Δ Ι Ι Ι Ι	Α Ι Ο Ι Κ Ι
	Ω	Ι Ο Φ Α Ν Τ Ο
	Ω Ξ	Φ Η Τ Τ Ι Ο Ξ
15	Χ Ο Λ Ϝ Δ Η Τ	Ω Ν Δ Ι Ο Φ Α Ν Τ Ο Ξ
		Ε Τ Ε Ρ Ο Ν Χ Ω Ρ Ι
	Χ Ο Λ : Δ Δ	
	Ι	Ω Ν Η Δ Ι Ο Φ Α Ν Τ Ο Ξ Ο
		Ε Τ Ε Ρ Ο Ν Χ Ω Ρ Ι
20	Λ Λ Ϝ	Ω Ν Α Ρ Ι Ε Ν Α Υ Τ
	Ι Δ Ι	Ε Τ Ε Ρ Ο Ν
	Δ Δ Η Τ Ι Ι Ι	Ω Ν Η Δ Η Μ Ο Κ Η Δ Η
25		Α Φ Ι Δ Ν Α Ι Ο Ξ
	Δ Δ Γ	
		Ε Τ Ε Ρ Ο Ν Χ
		Ω Ν Η Θ Υ Μ Ο Χ Α Ρ
	Η Η Η Η	Ω Ν Ω Ι

1354.

	Δ Ϝ Δ Δ Λ	
		· · ο ι · ·
		· · ε · ·
		Θ ε ο δ ὶ ω ρ ο [υ
5	Ω Λ Ϝ Δ Δ Δ Δ	Ἐ μ · · · ·
		Θ ε ο [δ ὶ ω ρ ο υ
	· · α : Η Δ Ι	Κ ε φ ᾶ [λ α ι ο ν
		· · · · ι ν
	· · α Ϝ Δ Δ	· · · ι π α
10	Ω Λ Δ Ι Ι Ι Ι	κ [αὶ οἰκί[αι
	ὦ [ν ῆ]	Δ ἰ ο φ ᾶ ν τ ο [ς
	· · · ο ς	Σ φ ῆ τ τ ι ο ς
15	Χ ο λ [ἰ δ ῆ ς Ϝ Δ Η Τ	Δ ι ο φ ᾶ ν τ ο ς ὁ · · ·
	ὦ ν [ῆ]	ἕ τ ε ρ ο ν χ ω ρ ῖ ο ν
	Χ ο λ [ἰ δ ῆ ς] : Δ Δ	
	ὦ ν ῆ	Δ ι ο φ ᾶ ν τ ο ς ὁ · · ·
		ἕ τ ε ρ ο ν χ ω ρ ῖ ο ν
20	Λ Λ Ϝ	· · α ρ ι ἐ ν αὐ τ[ῶ
	ὦ ν [ῆ]	ἕ τ ε ρ ο ν
	Ι Δ Ι	
	Δ Δ Η Τ Ι Ι Ι	Δ η μ ο κ ῆ δ ῆ ς
25		Ἀ φ ι δ ν α ῖ ο ς
	Δ Δ Γ	
		ἕ τ ε ρ ο ν χ [ω ρ ῖ ο ν
	ὦ ν ῆ	Θ υ μ ο χ ᾶ ρ ῆ ς
	Η Η Η Η	ὦ ν [ῆ · · [χ] ω [ρ ῖ ο ν

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη γέγραπται ἐπὶ θαλάσσιου πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ἦυρον αὐτὴν τὸ 1850 Ἰουνίου 2 εἰς τὰς πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας, ἐνθα ἦν λουτρὸν Τουρκικὸν πρὶν. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 30 0|0, τὸ πλάτος 20 0|0, καὶ τὸ πάχος 14 0|0· εἶναι δὲ αὕτη ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα αὐτῆς τὰ μέρη. Τὰ γράμματα εἶναι μικρὰ 4 χιλ. τοῦ μέτρου καὶ δυσφανῆ. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι κατάλογος δημευθέντων καὶ πωληθέντων πραγμάτων.

Εἰς τὴν 12, 15 καὶ 19 γραμμὴν ἀναφέρεται τὸ ὄνομα Διοφάντου τοῦ Σφηττίου, ὅστις φαίνεται, ὅτι εἶναι εἰς τῶν ὠνησαμένων χωρία τινά. Διοφάντος Σφήττιος ἀναφέρεται παρὰ τῷ Δημοσθένει (35) εἶναι πιθανῶς οὗτος ὁ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης, ἡ διάδοχος αὐτοῦ· ἀναφέρεται πρὸς τούτοις καὶ ἐν τῇ Συλλογῇ τοῦ Κ. Βοικχίου Διοφάντος Σφήττιος, Πρύτανις τῆς Ἀκαμαντίδος, ὅστις εἶναι ὁ ἀρχαιότερος τῶν μέχρι τοῦδε Διοφαντῶν τῶν ἐκ Σφηττοῦ, παραλείπω τοὺς ἄλλους Διοφάντας, ὅσοι ἀναφέρονται ἀπὸ τε τοὺς ἀρχαίους συγγραφεῖς καὶ τὰς ἐπιγραφὰς, διότι οὗτοι ἄλλων δῆμων φαίνονται δημόται.

Εἰς τὴν 24 γραμμὴν ἀναφέρεται Δημόκλῃδης Ἀφιδναῖος. Τὸ ὄνομα τοῦτο ἀπαντᾶται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 670 τῆς Συλλογῆς τοῦ Κ. Βουκχίου, καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 117 τῆς Συλλογῆς τοῦ Κ. Α. Ρόδος (die demen von Attica) γεγραμμένον τὸ ΚΥ διὰ τοῦ Υ, ἐν δὲ τῇ παρουσίᾳ ἐπιγραφῇ, ὥσπερ καὶ παρὰ Ἡροδότῳ (3, 125), καὶ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ 1462 τῆς ἐκδόσεως τοῦ Βουκχίου διὰ τῆς Η.

Καὶ εἰς τὴν 28 γραμμὴν ἀναφέρεται Θυμοχάρης τις, δὲν σώζεται δὲ τὸ ὄνομα τοῦ Δήμου, ἢ μήπως ἦν τις ἐκ τῶν μετοίκων, καὶ διὰ τοῦτο τ' ὄνομα τοῦ Δήμου δὲν ἐσημειώθη; Ὄνομα Θυμοχάρης Σφήττιος εὑρηται ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς τοῦ Βουλευτηρίου, ὡς ἐπιδόσας εἰς τὴν σωτηρίαν τῆς πόλεως καὶ τὴν φυλακὴν τῆς χώρας ΗΗ δραχμᾶς, (ἐπιγρ. Βουλ. 62, φυλλάδ. 2) καὶ ἕτερος πρόγονος αὐτοῦ, ἴσως ὁ στρατηγός, περὶ οὗ μνείαν ποιεῖται ὁ τε Θουκυδ. (8, 96) καὶ ὁ Ξενοφ. Ἑλλήν. (1, 1).

Κ. Σ. Πιττάκης.

1355.

MEΛ/ Ξ
ΚΕΝΕΦΗΝ
ΤΡΙΗΡΑΡΧΟ
ΔΙΟΚΛΗΣ ΑΛΩΠΕΚΗΘΕΝ
5 ΞΥΛΙΝΑ ΕΧΟΥΣΙΝ
ΤΑΡΡΟΝ
ΠΗΔΑΛΙΑ
ΠΑΡΑΣΤΑΤΑΣ
10 ΚΛΙΜΑΚΙΔΑΣ
ΙΣΤΟΝ ΜΕΓΑΝ
ΚΕΡΑΙΑΣ ΜΕΓΑΛΑΣ
ΚΟΝΤΟΥΣ
ΤΩΝΔΕΚΡΕΜΑΣΤΩΝ ΕΧΟΥΣΙΝ
ΥΠΟΖΩΜΑΤΑ
15 ΙΣΤΙΟΝ
ΠΟΒΛΗΜΑ
ΑΒΛΗΜΑ
ΡΥΜΑΤΑ ΛΕΥΚΑ
ΑΤΑΤΡΙΧΙ

1355.

Μελ[άνωπο]ς
• κενεφην
Τριήραρχο[ς]
Διοκλῆς Ἀλωπεκῆθεν
5 Ξύλινα ἔχουσιν
ταρρόν
πηδάλια
παραστάτας
κλιμακίδας
10 ἱστὸν μέγαν
κεραίας μεγάλας
κοντοὺς
τῶν δὲ κρεμαστῶν ἔχουσιν
υποζώματα
15 ἱστίον
ὑπ]όβλημα
κατ]άβλημα
παραρρό]ματα λευκὰ
παραρρόμ]ατα τρίχι]να

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη γέγραπται ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ πλευροῦ πλακοῦ λίθου Πεντελησίου. Ἐπὶ τῆς ὀψέως τῆς ὁποίας γέγραπται ἡ ὑπ' ἀριθ. 1356 ἐπομένη ἐπιγραφὴ.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν τὰ γράμματα ΜΕΛ . . . Ξ ἀνεπλήρωσα εἰς Μελ[άνωπο]ς. Τὸ ὄνομα τοῦτο εὑρηται εἰς τὰς ἐπιγραφὰς τῶν Νεωρίων τῆς ἐκδόσεως τοῦ Κ. Βουκχίου (XVII).

Τὸ εἰς τὴν 4 γραμμὴν ἀναφερόμενον Διοκλῆς Ἀλωπεκῆθεν οὐχ εὑρηται ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς τῶν Νεωρίων τῆς ἐκδόσεως τοῦ Βουκχίου ἐν αἷς τρεῖς Διοκλεῖς ἀναφέρονται Διοκλῆς ἐκ Κεραμείων, Διοκλῆς Πειραιεύς, καὶ Διοκλῆς Πιττεύς.

Κ. Σ. Πιττάκης.

.....
ΑΙΛΙΜΕ/
ΣΤΟΣΜ ΕΓΑ
ΠΑΡΑΣΤ ΑΤΑ ΙΟ
ΑΔΟΚΙΜ ΟΣ
ΚΩΡΑΙΟΡΑΝΙΤΙΡΔΙΙΙ ΤΑ
3
ΤΟΥΤΩΝ ΑΔΟΚΙΔΔΔΡ
ΙΥΓΙΑΙΡΙΙΙΙ
ΤΟΥΤΩΝΑΔΟΚΙΔΔΔ
ΘΑΛΑΜΙΑΙΡΙΙΙΙ
ΤΟΥΤΩΝΑΔ ΟΚΙΔΔΔ
10
ΠΕΡΙΝΕΩΙΔΔΔ
ΤΟΥΤΩΝΑΔΟΚΙ ΔΔ
ΟΙΔΕΟΦ ΕΙΛΟΥΣΙΝ
ΘΕΟΙΠΗΝ ΟΣΦΡΕΑΡΡΙ
ΙΣΤΟΝ ΑΚΑΤΕΙΩΝ
15
ΠΑΝΘΗΡΑ ΕΡΙΣΚΕΥΔΕΟ
ΚΤΗΣΙΠΡΟΕΡΓΟΝ
ΕΥΜΗΔΟΣΞΥΠΕΤΑΙΣΥ
ΤΑΥΤΕΙΠΑΡΑΚΕΙΤΑΙ
ΠΗΔΑΛΙΑΑΔΟΚΙΜ
ΚΟΝΤΟ ΠΗΛΙΝΗΡΗ
ΚΕΡΑΙΑΙΜΕΓΑΔΟΚ
ΚΩΡΑΙΟΑΝΙΤΙΡΔΙΙ
ΤΟΥΤΩΝΑΔΟΚΔΔΔ
ΙΥΓΙΑΙΡΙΙΙΙ
20
ΤΟΥΤΩΝΑΔΟΚΙΔΔΔ
Ο ΙΑΙΡΙΙΙ
ΤΟ ΝΑΔΟΚΙΔΔΔ
ΠΕΡΙΝΕΩΙΔΔΔ
ΤΟΥΤΩΝΑΔΟΚΙΔΔ
30
ΟΙΔΕΟΦΕΙΛΟΥΣΙΝ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΛΕΥΚΟΝΟΙ
ΚΑΙΜΑΚΙΔΑΣ
35
ΘΕΙΑΕΡΙΣΚΕΔΕΟ
ΡΙΔΟΕΡΓΟΝ
ΣΑΧΑΡ
ΙΤΑΙ
ΙΡΔΙ
ΙΔΔΔ

11
ΑΔΟΚΙΔΔ
ΡΗΛΩΙΔΔΔ
ΤΟΥΤΩΝΑΔΟΚΙΔΔ
ΙΔΕΟΦΕΙΛΟΥΣΙΝ
3
ΤΕ ΊΣΑΜΕ ΝΟΣΠΡΑΣΙ
ΚΟΝΤΟ ΝΕΝΑ
ΔΙΟΥΕΙΟΗ ΣΜΕΛΙΤΕΥ
ΙΣΤΟΝΑΚΑΤΕΙΟΝ
ΑΙΔΣΑΚΑ ΤΕΙΟΣ
10
ΗΡΙΑΕΡΙΣΚΕΔΕΟ
ΛΕΟΣΕΚΚΗΣΥΜ
ΕΙΠΑΡΑΚΕΙΤΑΙ
ΜΑΚΙΔΕΣΗΤΕΑΔ
15
ΙΣΤΟΣΜ ΕΓΑΣΑΔΟΚΙ
ΠΑΡΑΣΤ ΑΤΑΙ ΑΔΟΚΙ
ΚΩΡΑΙΟΡΑΝΙΤΙΡΔΙΙΙ
ΤΟΥΤΩΝΑΔΟΚΙ ΔΔΔ
20
ΙΥΓΙΑΙΡΙΙΙΙ
ΤΟΥΤΩΝΑΔΟΚΙ ΔΔΔ
ΛΑΜΙΑΡΙΙΙΙ
ΤΩΝΑΔΟΚΔΔΔΔΔ
ΝΕΩΙΔΔΔ
ΩΝΑΔΟΚΙΔΔΔ
ΕΙΛΟΥΣΙ
ΚΗΦΙΣΙΕΥΣ
25
Ε
ΓΑΛΑΣ
ΟΥΕΡ
Μ

ΡΙ
ΠΑΡΑ
ΚΕΡΑ ΙΕΙ
ΚΩΡΑΙΟΡΑΝ Δ
5
ΟΥΤΩΝΑΔΟΚΙΔΔ
ΙΥΓΙΑΙΡΙΙΙΙ
ΤΟΥΤΩΝΑΔΟΚΙΔΔΔ
ΛΑΜΙΑΡΙΙΙΙ
ΤΟΥΤΩΝΑΔΟΚΙΔΔΔ
ΠΕΡΙΝΕΩΙΔΔΔ
10
ΤΟΥΤΩΝΑΔΟΚΙΔΔ
ΚΑΙΜΑΚΙΔΕΣΗΤΕΑΔ
ΕΥΡΩΓΗΕΡΙΣΚΕΔΕΟ
ΡΙΘΩΔΩΡΟΦΡΙΑΣΙΣΥΜ
ΤΑΥΤΕΙΠΑΡΑΚΕΙΤΑΙ
15
ΠΗΔΑΛΙΑΑΔΟΚΙΜΑ
ΚΕΡΑΙΑΙΜΕΓΑΔΟ
ΚΑΙΜΑΚΙΔΕΣΚΕΥΕΡ
ΑΔΟΚΙΜΟΣ
20
ΟΙΔΕΟΦΕΙΛΟΥΣΙΝ
ΔΗΜΟΦ ΛΟΚΗΡΟΝΟΜ
ΣΩΣΤΡΑ ΣΕΥΣΙΘΕΑΧΑΡ
ΤΑΡΡΟΝ
ΣΤΡΟΜΒΙΧΟ ΣΕΥΩΝΥ
25
ΔΩΡΟΘΕΟΣ ΑΝΑΓΥΡΑ
ΠΑΡΑΣΤ ΑΤΑΣ
ΣΤΕΦΑΝΟΣΜ ΥΡΡΙΝΟ
ΔΗΜΟΝΙΚΟΣΛΑΚΙΑ
ΙΣΤΩΜΜΕΓΑΝ
30
ΓΜΕΑΣΕΡΙΣΚΕΥΔΕΟ
ΝΟΡΟΣΦΡΕΑΡΡΣΥΜ
ΤΕΙΠΑΡΑΚΕΙΤΑΙ
ΙΩΝΟΡΑΝΙΤΙΡΔΙΙ
35
ΟΥΤΩΝΑΔΟΚΙΔΔΔ
ΚΙΑΙΡΙΙΙΙ
ΤΩΝΑΔΟΚΙΔΔΔ
ΜΕΙΑΙΡΙΙΙ
ΤΩΝΑΔΟΚΙΔΔΔ
Α ΔΔΔ
40
ΙΔΔ

ΚΟΝ
ΑΔΟΚΙ
ΚΑΙΜΑΚ
ΑΔΟΚΙΜ
ΙΣΤΟΣΜΕ
ΚΩΡΑΙΟ
ΤΟΥΤΩΝ
ΙΥΓΙΑΙ
5
ΤΟΥΤΩΝ
ΘΑΛΑΜΙ
ΤΟΥΤΩΝΑΔΟΚΙ
ΠΕΡΙΝΕΩΙΔΔΔ
10
ΤΟΥΤΩΝΑΔΟΚΙΜ
ΚΕΡΑΙΑΜΕΓΑΛ
ΑΔΟΚΙΜΟΙ
ΚΕΡΑΙΑΙ
ΑΔΟΚΙΜ
ΣΟΒΗΕΡΙΣΚΕΥΔΕΟ
ΧΑΡΗΤΟΣΕΡΓΟΝ
20
ΔΙΟΚΛΕΟΣΑΛΩΡΕΣΥΜΟ
ΤΑΥΤΕΙΠΑΡΑΚΕΙΤΑΙ
ΠΗΔΑΛΙΑΑΔΟΚΙΜΑ
ΚΕΡΑΙΑΑΚΑΤΕΙ
25
ΑΔΟΚΙΜΟΙ
ΚΕΡΑΙΑ
ΑΔΟΚΙΜΟΙ
ΚΩΡΑΙΟ
ΤΟΥΤΩΝΑΔΟ
ΙΥΓΙ
30
ΤΟΥΙ
ΘΑΛΑΜΙΑΙΡΙ
ΤΟΥΤΩΝΑΔ
ΠΕΡΙΝΕΩΙΜ
ΤΟΥΤΩΝΑΔΟΚ
ΞΑΕΡΙΣΚΕ
ΚΡΑΤΗ
95
ΟΔΟΚΙ

11
 ἀδοί(μοι) ΔΔ
 περ(ν)εφ ΔΔΔ
 τούτων ἀδοί(μοι) ΔΔ
 οἷ δε φείλουσιν
 5 Τισσαμενός Πρασ(ν)ς
 κννδν ένζ
 Διοσίθεος Μελιντ(ν)ς
 ιστόν ἀνάγειον
 κερ(ν)ίας ἀκράτειος
 10 Σωτη(ν)ρία ἐπισκε(ν)ς δεο(μ)νή
 Πυδο(ν)χ(ν)ος έε Κή(δ)ων συμ(μ)ορία
 ταύτ(ν)ει παρέχεται
 κλι(μ)ακίδες ή τε ἀδ(ν)οίμαι
 ιστός μέγας ἀδοί(μ)ος
 15 παρασάτατ(ν) ἀδοί(μ)οι
 κώπαι θρανίτι(δε)ς ΠΔΙΙΙΙ
 τούτων ἀδοί(μ)αι ΔΔΔ
 ζυ(ν)γίαι ΠΙΙΙΙ
 τούτων ἀδοί(μ)αι ΔΔΔ
 20 θα(ν)αμίαι ΠΙΙΙΙ
 τούτων ἀδοί(μ)αι ΔΔΔΔ
 περ(ν)εφ ΔΔΔ
 τούτων ἀδοί(μ)αι ΔΔ
 οἷ δε φείλουσιν
 25 Κρησιουδ(ν)ς
 με(ν)έλας
 ου έ(ν)ον
 με(ν)έλας

5 κώπαι θρανίτι(δε)ς ΠΔΙΙΙ τα . .
 τούτων ἀδοί(μ)οι ΔΔΔΓ
 ζυ(ν)γίαι ΠΙΙΙΙ
 τούτων ἀδοί(μ)αι ΔΔΔ
 θαλαμίαι ΠΙΙΙΙ
 τούτων ἀδοί(μ)αι ΔΔΔ
 10 πρίνεφ ΔΔΔ
 τούτων ἀδοί(μ)αι ΔΔ
 οἷ δε φείλουσιν
 Θεό(ξ)ηνος Φρεσ(ν)ί(ος)
 ιστόν ἀκράτειον
 15 Πανθήρ(ν)ς ἐπισκε(ν)ς δεο(μ)νή
 Κτησίπτο(ν) έρ(ν)ον
 Εύμηρος Εμπιταί(ων) συμ(μ)ορία
 ταύτ(ν)ει παρέχεται
 20 πιδέλα ἀδοί(μ)αι
 κωντός
 κερ(ν)αίαι μεν(ν)έ(αι) ἀδοί(μ)αι
 κώπαι θ(ν)ρανίτι(δε)ς ΠΔΙΙ
 τούτων ἀδοί(μ)αι ΔΔΔ
 25 ζυ(ν)γίαι ΠΙΙΙΙ
 τούτων ἀδοί(μ)αι ΔΔΔ
 θα(ν)αμίαι ΠΙΙΙΙ
 τ(ν)ύτων ἀδοί(μ)αι ΔΔΔ
 30 περ(ν)εφ ΔΔΔ
 τούτων ἀδοί(μ)οι ΔΔ
 οἷ δε φείλουσιν
 Διονύσιος Αευκνοί(ν)ς
 κλιμακίδας
 35 β(ν)ήβη(ν)ς ἐπισκε(ν)ς δεο(μ)νή
 Δεξαν(ν)δ(ν)ρι(δ)ο(ν) έρ(ν)ον
 ς Αχρ(ν)έως
 ταύτ(ν)η(ν) γ(ν)γίαι
 ΠΔΙ
 ΙΔΔΔ

5 κώπαι θρα(ν)ίτι(δε)ς Δ . . .
 τ(ν)ούτων ἀδοί(μ)αι ΔΔ
 ζυ(ν)γίαι ΠΙΙΙΙ
 τούτων ἀδοί(μ)αι ΔΔΔ
 θαλαμίαι ΠΙΙΙΙ
 τούτων ἀδοί(μ)αι ΔΔΔ
 10 περ(ν)εφ ΔΔΔ
 τούτων ἀδοί(μ)αι ΔΔ
 κλιμακίδες ή τε ἀδ(ν)οίμαι
 Εύρωπη ἐπισκε(ν)ς δεο(μ)νή
 Πυδο(ν)δ(ν)ρ(ν)ο(ν) Θ(ν)ισαί(ου) συμ(μ)ορία
 15 ταύτ(ν)ει παρέχεται
 πιδέλα ἀδοί(μ)αι
 κερ(ν)αίαι μεν(ν)έ(αι) ἀδ(ν)οί(μ)αι
 κλιμακίδ(ν)ς σκα(ν)ύ(η) έρ . . .
 20 ἀδοί(μ)ος
 οἷ δε φείλουσιν
 Δημοφ(ν)ί(λο(ν)ν) κληρον(ν)όμος
 25 Λώστρα(ν)ς Εύξ(ν)ο(ν) έρ(ν)ον
 Στ(ν)ρόμ(ν)χος Εύων(ν)ιδες
 Δορ(ν)θιος Αναγυρ(ν)έ(ας)
 παρασάτας
 30 Νέ(ν) με(ν)ας ἐπισκε(ν)ς δεο(μ)νή
 Διό(ξ)ηνος Φρεσ(ν)ί(ος) συμ
 ταύ(ν)τ(ν)ει παρέχεται
 κων(ν)ων θρανίτι(δε)ς ΠΔΙΙ
 τ(ν)ούτων ἀδοί(μ)οι ΔΔΔ
 35 χίαι ΠΙΙΙΙ
 τού(ν)ων ἀδοί(μ)οι ΔΔΔ
 μεται ΠΙΙΙΙ
 τού(ν)των ἀδοί(μ)αι ΔΔΔ
 α ΔΔΔ
 40 ΔΔ

κων(ν)ο(ν)ς
 ἀδοί(μ)οι
 κλιμακ(ν)ίδες
 5 τ(ν)ούτων ἀδοί(μ)αι
 ιστός μέγας
 κώπαι θ(ν)ρανίτι(δε)ς
 τούτων
 ζυ(ν)γίαι
 τούτων
 10 θαλαμίαι
 τούτων ἀδοί(μ)αι
 περ(ν)εφ ΔΔΔ
 τούτων ἀδοί(μ)αι
 15 κερ(ν)αίαι μεν(ν)έ(αι)
 ἀδοί(μ)οι
 κερ(ν)αίαι
 ἀδοί(μ)αι
 Σ(ν)θη ἐπισκε(ν)ς δεο(μ)νή
 Χάρ(ν)τος έρ(ν)ον
 20 Διοκλε(ν)ο(ν)ς Αλωπε(ν)χ(ν)θεν συμ(μ)ορία
 ταύτ(ν)ει παρέχεται
 πιδέλα ἀδοί(μ)αι
 κερ(ν)αίας κ(ν)αται
 25 ἀδοί(μ)οι
 κερ(ν)αίαι
 ἀδοί(μ)οι
 κώπαι θ(ν)ρανίτι(δε)ς
 τούτων ἀδοί(μ)οι
 30 ζυ(ν)γίαι
 τού(ν)των (ν)έ(ν)ο(ν)ς(ν) με(ν)αι
 θαλαμίαι ΠΙ
 τούτων ΔΔ
 περ(ν)εφ ή
 τούτων ἀδοί(μ)οι
 έε ἐπισκε(ν)ς δεο(μ)νή
 33 Κων(ν)ο(ν)ς
 ἀδοί(μ)ος

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη γέγραπται ἰωνικοῖς γράμμασιν ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τοῦ Ἰμνητοῦ. Ἦρον αὐτὴν τὸ 1847 Φεβρουαρίου 14 εἰς τὰς πρὸς τὸ βόρειον τῆς Ἀκροπόλεως ἀρχαιολογικὰς μου ἐρεῦνας οὐ μακρὰν τοῦ Βάθρου, ἐφ' οὗ ἴστατο ἡ Πρόμαχος. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι 30 0/0, τὸ πλάτος 47 0/0, καὶ τὸ πάχος 13 0/0. Εἰς τὸ ἀριστερὸν πλευρὸν τῆς πλακὸς εἶναι γεγραμμένη ἡ ὑπ' ἀριθ. 1356 ἐπιγραφή. Ὁ λίθος οὗτος, ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφή εἶναι Ἰμνήτιος, ὡς εἰσὶ καὶ αἱ πλάκες τῶν Νεωρίων τῶν ἐν Πειραιεὶ εὐρεθέντων. Τὸ πλάτος τῆς στήλης ταύτης, ἐφ' ἧς ἡ παρούσα, εἶναι τὸ αὐτὸ ταῖς στήλαις ταῖς ἐν Πειραιεὶ εὐρεθείσαις παρὰ τὸν Ναὸν τῆς Ἀπάρχου Ἀφροδίτης, ἐφ' αἷς αἱ περὶ Νεωρίων καὶ Ναυτικῶν σκευῶν ἐπιγραφαί, ἃς ὁ Κ. Βοίχιος ἐτύπωσε τὸ 1840 (1). Ἡ στήλη αὕτη βεβαίως ἐκ Πειραιῶς εἰς Ἀκρόπολιν δὲν μετεκομίσθη, διότι οὐδεὶς ἤθελε πράξῃ τοῦτο εἰς τοὺς ἀρχαίους χρόνους, μεταφέρων τὰς ἐπιγραφὰς τῶν Νεωρίων εἰς τὴν Ἀκρόπολιν, οὐδὲ εἰς τοὺς νεωτέρους χρόνους οὐδεὶς ἤθελε μεταφέρει ὕλην πετρῶν ἐκ Πειραιῶς εἰς τὴν Ἀκρόπολιν. Ἐπειδὴ δὲ εἰς τὴν Ἀκρόπολιν διετηροῦντο σκεύη ναυτικά, χάριν ἀσφαλείας, ἂν τὰ ἐν Πειραιεὶ πυρπωληθῶσιν ἀπὸ ἐχθρικῆν πῖνα ἐπιβουλῇ, ὡς τοῦτο κατὰ δὴλον γίνεται ἀπὸ τὰς τῶν Νεωρίων ἐπιγραφὰς « καὶ ἐν Ἀκροπόλει ὑποζώματα ἐπὶ ναῦς Η, καὶ ἰστία Η, καὶ τοπεῖα Η, καὶ παραρύματα τρίχυνα ἐπὶ ναῦς Η, καὶ παραρύματα λευκά Η, καὶ καταβλήματα Η, καὶ ὑποβλήματα Η » (Bockh. Seew. σελ. 396—474), εἰς τὴν Ἀκρόπολιν αὐτὴν διετηροῦντο καὶ οἱ κατάλογοι τῶν σκευῶν τούτων. Τῆς πλακὸς ταύτης τὸ δεξιὸν ἄνω καὶ κάτω μέρος εἶναι ἀκρωτηριασμένον, μόνον δὲ τὸ ἀριστερὸν εἶναι σῶον. Διαιρεῖται δὲ ἡ ἐπὶ τῆς πλακὸς ἐπιγραφή εἰς τέσσαρας στήλας.

Εἰς τὴν 5 γραμμὴν τῆς 1 στήλης ἀναφέρεται **ΤΕΙΞΑΜΕΝΟΞ ΠΡΑΞΙ[ΕΥΞ]**, ἣν δ' οὗτος τριτάρχος. Τὸ ὄνομα τοῦτο οὐχ εὐρηται εἰς τὰς ἐπιγραφὰς τῶν Νεωρίων τὰς ὑπὸ τοῦ Κ. Βοιχίου ἐκδοθείσας.

Ὁμοίως εἰς τὴν 7 γραμμὴν ἀναφέρεται **ΔΙΟΠΕΙΘΗΣ ΜΕΛΙΤΕΥΞ**, ἣν δὲ καὶ οὗτος ἴσως τριτάρχος, οὐδ' αὐτοῦ τὸ ὄνομα εὐρηται εἰς τὰς τῆς ἐκδόσεως τοῦ Βοιχίου ἐπιγραφὰς, εἰς ἃς ἀναφέρονται μόνον δύο Διοπείθεις, ὁ εἰς Μυρβυνοῦσιος, ὁ δὲ ἕτερος Φρεάρριος.

Εἰς τὴν 8 καὶ 9 γραμμὴν τῆς 1 στήλης τὸ ἀκάτειον τὸ **ΤΕΙ** γράφεται διὰ τῆς **ΕΙ**, οὕτω γράφεται καὶ εἰς τὴν 15 γραμμὴν τῆς 2 στήλης, ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα παρατηρεῖ τις τὴν σύγχυσιν τῆς προφορᾶς τοῦ **Ι** καὶ **ΕΙ**· καὶ αἱ δοτικαὶ τῶν θηλυκῶν ἀντωνυμιῶν διὰ τῆς **ΕΙ** ἐνταῦθα γράφονται **ΤΑΥΤΕΙ** ἀντὶ ταύτης (γρ. 19, στήλ. 2, καὶ γρ. 15 καὶ 32, στήλ. 3, καὶ γρ. 21, στήλ. 4).

Εἰς τὴν 11 γραμμὴν τὰ σωζόμενα γράμματα **ΛΕΟΞ ΕΚ ΚΗΞΥΜ** ἀνεπλήρωσα [Πυθοκ]λέους ἐκ Κήδων. Τὸ ὄνομα Πυθοκλῆς εὐρηται καὶ εἰς ἐτέραν ἐπιγραφὴν τῶν Νεωρίων, ἡ ναυτικῶν σκευῶν (ὄρα Βοίχ. Seew. σελ. 555).

Εἰς τὴν 14 γραμμὴν τῆς 2 στήλης ἀναφέρεται τὸ ὄνομα Θεοξένου Φρεάρριου, τριτάρχου πιθανῶς, ὡς ὀφεί-

(1) Αἱ στήλαι αὗται τὸν ἀριθμὸν 42 εὐρέθησαν τὸ 1834 Ὀκτωβρίου 4, ὅτε ἀνωρύνοντο τὰ θεμέλια τοῦ ἐν Πειραιεὶ Τελωνείου. Τὸ οἰκοδόμημα τοῦτο ἐγένετο ἐπὶ ἐνὸς μικροῦ ἀκρωτηρίου πρὸ τοῦ ἀρχαίου ἐμπορίου, περὶ οὗ ἀναφέραμεν, εἰς ἣν ἐδημοσιεύσαμεν ἐπιγραφὴν ὑπ' ἀριθ. 4288. Ἐπὶ τῆς θέσεως ταύτης πρὸ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως ἐσώζοντο Τρίγλυφα πωρίνου λίθου τῆς ἀρχαῖκῆς ἐργασίας, ὕψους 4 μέτρ., καὶ πλάτους 60 0/0. Ἐκ τοῦ ὅγκου τούτων ἐξάγεται, ὅτι τὸ οἰκοδόμημα, οὗ μέρος ἀπειλόουν, ἦν ἀρκετοῦ μεγέθους· ἐφαίνοντο δὲ καὶ πλίνθοι τοῦ οἰκοδομήματος πώρινοι καὶ αὐτοί, καὶ ἐπιστήλια τῆς ἀρχαιοτέρας ἐργασίας. Αἱ πλάκες, ἐφ' ὧν αἱ ἐπιγραφαὶ ἐτμήθησαν εἰς τοὺς μετὰ ταῦτα χρόνους, ἔιναι χρησιμεύσασιν ὡς ὑδραγωγεῖα εἰς μεταφορὰν ὕδατος πηγῆς τινος, ἢ τοῦ λουτροῦ κατασκευασθέντος εἰς τὸ μέρος τοῦτο, (ὅτε κατεσκευάσθησαν ἐκεῖ καὶ κάμνοι πρὸς παρασκευὴν ἄρτων διὰ τοὺς εἰς Πειραιᾶ ὀρμιζομένους στόλους, διὸ τὸ μέρος τοῦτο πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως Φοῦρνοι ἐκαλεῖτο, ἐγένετο δὲ τοῦτο κατὰ τὸν 12 αἰῶνα, ὅτε καὶ τὸν ναὸν τῆς Μουσικῆς Ἀρτέμιδος εἰς μονὴν χριστιανικῆς Ἐκκλησίας μετεποίησαν). Αἱ πλάκες αὗται, ὅτε ἐξετερίζοντο ὑπὸ τῶν ἐργατῶν, ἐθάλασθησαν, διότι ἦσαν λελατομημέναι ὀπισθεν κατὰ βάθος 7 0/0 τοῦ μέτρου, ὡς προείπον, καὶ σεσαθρωμέναι ὑπὸ τῆς ἱκμάδος τῆς γῆς καὶ τῶν ἀλάτων αὐτῆς, διὰ τοῦτο δὲν ἀντεῖχον εἰς τὴν ἐξαγωγήν, εὐθραυστα κατασταθεῖσαι. Τὰ τμήματα ὅλα μικρά τε καὶ μεγάλα συνήθροισα καὶ μετέφερα τότε εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καλουμένην Μεγάλῃ Παναγίᾳ, τὴν ἐντὸς τοῦ τετραγώνου τοῦ Ἀδριανοῦ, προσπαθῶν νὰ σχηματίσω ἐκεῖ ἀρχαιολογικὴν συλλογὴν, ὅπως διατηρήσω ταυτοχρόνως καὶ τὴν Ἐκκλησίαν, (ἐν ᾗ εἰκόνες καλλίστης ἐργασίας ὑπῆρχον, ὡς τοῦτο μαρτυρεῖται ἀπὸ τοὺς ἰδόντας αὐτήν), καὶ τὰ λείψανα τοῦ ἀρχαίου Πανθείου, καὶ τοῦ νεοῦ τῆς Ἡρας, ἃ ὑπὸ τοὺς τοίχους τῆς Ἐκκλησίας ταύτης εὐρίσκονται.

λέτου σκευῶν. Τὸ ὄνομα τοῦτο οὐχ εὑρηται ἐν ταῖς τῶν Νεωρίων ἐπιγραφαῖς τῆς ἐκδόσεως τοῦ Βοικχίου. Τὸ μὴ εὐρίσκεσθαι δὲ ὀνόματά τινα ἐν ἐκείναις ταῖς ἐπιγραφαῖς, ἅτινα εὐρίσκονται ἐν ταύτῃ, τοῦτο δεικνύει ὅτι καὶ ἄλλαι ἀναγραφαὶ τῶν ναυτικῶν σκευῶν ἦσαν, αὗται δὲ εἰτέτι δὲν ἀνεκαλύφθησαν. Τὰ γράμματα **ΞΕ** τοῦ ὀνόματος (Θεόξενος) ἐγράφησαν μετὰ ταῦτα ἐπὶ τῆς πλακῶς, ἐφ' ἧς ὁ γλύπτης ἔγραψε πρότερον ἄλλον τι κατὰ λάθος, εἴτα ξέσας τοῦτο ἔγραψε τὰ γράμματα **ΞΕ**, ἅπερ ἀμυδρῶς πως φαίνονται.

Τὸ ὄνομα τῆς νηὸς Πανθήρου, ὅπερ εὑρηται ἐν τῇ 16 γραμμῇ τῆς 2 στήλης ἀναφέρεται καὶ ἐν ταῖς εἰς Πειραιᾶ εὐρεθείσαις ἐπιγραφαῖς τῆς ἐκδόσεως τοῦ Βοικχίου (σελ. 290 καὶ 315). ὥστε καὶ ὁ εἰς τὴν 17 γραμμὴν τῆς ἐπιγραφῆς ἀναφερόμενος ναυποῖος Κτήσιππος εὑρηται καὶ ἐν τῇ τῆς ἐκδόσεως τοῦ Βοικχίου. Τὰ δὲ εἰς τὴν 18 καὶ 19 γραμμὴν Κύρια ὀνόματα *Εὐμηδος*, ἢ *Εὐμηλος Ξυπεταίων*, καὶ *Διονύσιος Λευκοιοιεύς* (1) οὐχ εὑρηται ἐν ταῖς τῆς ἐκδόσεως τοῦ Βοικχίου ἐπιγραφαῖς.

Εἰς τὴν 23 γραμμὴν τῆς αὐτῆς στήλης τὸ **ΚΩΓΑΙ ΘΡΑΝΙΤΙ** ὁ ἐγγράκτης τῶν γραμμάτων λανθασθεὶς ἔγραψεν ἄνευ τοῦ **P ΘΑΝΙΤΙ ΠΔΙΙ**.

Εἰς τὴν 31 γραμμὴν τῆς 3 στήλης ἐπὶ τοῦ λίθου ἀναγιγνώσκεται **ΝΟΡΟΣ**, ἅπερ ἀνεπλήρωσα εἰς [Διῶξαν]θρος. Τὸ ὄνομα τοῦτο εὑρηται καὶ εἰς τὰς ἐπιγραφὰς (XIII α, 27) τῆς ἐκδόσεως τοῦ Βοικχίου ἐν τῇ παρουσίᾳ ἐπιγραφῇ τὸ **Θ** φαίνεται κάλλιστα, εἶναι ἐπομένως Διῶξανθρος, καὶ οὐχὶ Διῶξανδρος. Παρατηρητέον πρὸς τοῦτοις ἐκ τοῦ καταλόγου τούτου, ὅτι εἰς τὴν Ἀκρόπολιν διατηροῦνται σκευὴ οὐχὶ μόνον κρεμαστά, ἀλλὰ καὶ τοῦ μὴ εἶδους τούτων, ὡς ἦσαν αἱ κεραῖαι, οἱ ἰστοί, αἱ κῶπαι, αἱ κλιμακίδες, αἱ θαλαμῖαι· τοιαῦτα δὲ εἰσὶ σχεδὸν ἅπαντα τὰ εἰς ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν ἀναφερόμενα σκευή, τινὰ τῶν ὁποίων ἐχρησίμευον ἴσως προσωρινῶς καὶ ὡς ἱκρία εἰς ἀνόρθωσιν ἐπιστηλίων καὶ ἄλλων τῆς ἀρχιτεκτονικῆς ὀγκων τῶν ἐν Ἀκροπόλει οἰκοδομημάτων· ταῦτα ἐλαμβάνοντο χάριν οἰκονομίης, περὶ ἧς μεγάλως ἐφρόντιζον οἱ ἀρχαῖοι μάρτυρα τῶν λόγων μου ἔχω μετὰ τῶν ἄλλων καὶ σπόνδυλον κίονος τῆς νοτίου πλευρᾶς τοῦ Παρθενῶνος,

(1) Ὁ Δῆμος οὗτος εὑρηται παρὰ τοῖς ἀρχαίοις συγγραφεῦσι καὶ ἐν τοῖς ἐπιγράμμασι δυτικῶς γεγραμμένος Λευκοιοιεύς καὶ Λευκονοιεύς. Λευκονοιεύς ἀναφέρεται παρὰ τῷ Σουῖδᾳ καὶ Ἀρποκρατίωνι, οἵτινες παράγουσιν αὐτὸν, ὁ μὲν ἐκ τοῦ Λευκόνιοι, ὁ δὲ ἐκ τοῦ Λευκόνιοι, ὁ Φώτιος δὲ ἐκ τοῦ Λευκόνιοι λέγει· παρὰ δὲ ταῖς ἐπιγραφαῖς εὑρηται κατ' ἀμφοτέρω γεγραμμένος, ὥστε καὶ παρὰ τοῖς συγγραφεῦσι Λευκονοιεύς καὶ Λευκονοιεύς· εἶναι δὲ ἔργον μακρὸν ἢ ἀπαρίθμησις ἐκ τίνων συγγραφῶν καὶ ἐπιγραφῶν ἀναφέρεται Λευκονοιεύς, καὶ ἐκ τίνων Λευκονοιεύς. Εἰς τὸν Δῆμον τοῦτον ἦν ναὸς τοῦ Ἀπόλλωνος, οὗ τὸ ἄγαλμα ἐποίησεν ὁ γλύπτης Κράτης ὁ Παμφίλου Λευκονοιεύς. Ἐπὶ τοῦ Βάθρου τοῦ ἀγάλματος τούτου ὑπάρχει ἡ παρούσα ἐπιγραφή.

. Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι
· Ρ Α Τ Η Σ Π Α Μ Φ Ι Λ Ο Υ
Λ Ε Υ Κ Ο Ν Ο Ε Υ Σ

Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου εἶναι 25 0/0, τὸ μῆκος 75 0/0, καὶ τὸ πλάτος 70 0/0. Τὸ Βάθρον τοῦτο εἶναι ἐκ λίθου Πεντελῆσιου· κεῖται δὲ ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίης τῶν Ἀγίων Θεοδώρων, ἧτις κατέχει τὴν θέσιν τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος, ὡς εἰκάζομεν τοῦτο ἀπὸ τινος λείψανου ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ταύτῃ ἐντελεσμένου καὶ ἀπὸ τινος ἄλλου παρακείμενου αὐτῇ· ἡ δὲ χώρα αὕτη εἶναι ἀργυρώδης καὶ λευκόφαιος· ἐκ δὲ τῆς φύσεως τῆς χώρας ταύτης ὠνομάσθη ὁ Δῆμος Λευκονόη, ἢ Λευκόνιον. Περὶ τῶν ἀρχαίων λειψάνων τῶν σωζομένων ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, καὶ περὶ τινων ἐπιγραφῶν ἀνευρεθεισῶν ἐκεῖ θέλομεν ἀναφέρει πλατύτερον ἐν τῷ περὶ Δήμων τῆς Ἀττικῆς πονήματι ἡμῶν. Ὁ ἀναφερόμενος ἐνταῦθα Κράτης εἶναι ὁ περίφημος ἀγαλματποιός, ὅστις μετ' εὐφημίας ἀναφέρεται ὡς ἀρίστος γλύπτης, παρὰ τε τοῦ Λουκιανοῦ (Ῥητ. Διδ.) καὶ παρὰ τοῦ Ῥιανοῦ (ἐν Ἀθηναίῳ XI). Ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς δὲ ταύτης μαθησόμεθα, ὅτι ὁ Κράτης οὗτος ἦν υἱὸς τοῦ Παμφίλου, Λευκονοιεύς τὸν Δῆμον· ἡχμαζε δὲ ἀφ' ὅσον δυνάμεθα νὰ εἰκάζωμεν ἀπὸ τὸν σχηματισμὸν τῶν γραμμάτων, περὶ τὴν 420 Ὀλυμπιάδα.

Ἡ 4 γραμμὴ ἡ ἀναθηματικὴ **ΑΠΟΛΛΩΝΙ** εἶναι γεγραμμένη διὰ μεγαλητέρων χαρακτῆρων, ὡς ἀναφερομένη εἰς τὸν Θεόν· αἱ δὲ δύο ἕτεραι γραμμαὶ ἀναφερόμεναι εἰς τὸν ἀναθέτην Κράτην, ἐπειδὴ ἀναφέρονται εἰς ἄνθρωπον εἰσὶ διὰ μικροτέρων γραμμάτων. Τὸ ἄγαλμα τοῦτο ὁ τεχνίτης εἰργασθεὶς ἀνέθεσεν εἰς τὸν Πολιοῦχον τοῦ Δήμου αὐτοῦ ἕκαστος λιθοξόος ἐφιλοτιμηθεὶς νὰ ἀναθήσῃ ἐν ἡ καὶ πλείω τῶν λαμπρῶν ἔργων αὐτοῦ τῷ Πολιοῦχῳ τοῦ Δήμου εἰς δὲν ἔκει. Τοῦτο ἔπραξεν ὁ Φειδίας ποιήσας τὴν Χρυσελεφαντίνην, τοῦτο ὁ Μίκων ποιήσας τὴν Πρόμαχον, τοῦτο Ἀγελάδας ὁ Ἀργεῖος ποιήσας τὴν Ἥραν ἐν τῷ Ἡραίῳ τοῦ Ἀργους, τοῦτο ὁ Φηγοῦσιος Ἀριστοκλῆς ποιήσας τὸν συνδημότην αὐτοῦ Ἀριστίωνα, τοῦτο Θεόκωστος ὁ Μεγαρεὺς καὶ πολλοὶ ἄλλοι, οἷς μακρὰν ἀριμῆσαι.

ὅστις τμηθεὶς εἰς δύο κατὰ τὴν ἐργασίαν συνήρμωσαν καὶ συνέδεσαν τὰ τμήματα ταῦτα μολύβδῳ, καὶ ὁ σπόνδυλος ἐτέθη εἰς ἀπαρτισμὸν τῆς στήλης. Τοιαῦτα τῆς οἰκονομίας τῶν ἀρχαίων δείγματα ἔχομεν καὶ ἄλλα ἔν τε αὐτῷ τῷ Παρθενῶνι, καὶ ἐν τῷ Ἐρεχθεῖῳ, καὶ ἐν τοῖς Προπυλαίοις, περὶ ὧν θέλομεν ἀναφέρειν ἐν εἰκείῳ τόπῳ.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1357.

. Ξ . .
 ΗΞΕΙΝ Ι . .
 ΛΗΞΔΙΗ . . . ΑΘΟΣ
 ΜΟΝΤΩΝΑΘΗΝΑΙΩ
 5 . ΓΑΣΑΓΑΘΟΝΚΑΙ
 ΞΘΕΝΧΡΟΝΩΙΕΠΑ
 . ΙΚΑΙΠΡΟΞΕΝΟΝ
 . ΑΙΩΝΚΑΙΑΥΤΟΝ
 . ΙΝΑΙΑΥΤΩΙΕΓΚ
 10 . ΑΞΑΝΑΓΡΑΨΑΙΔ
 ΤΟΝΓΡΑΜΜΑΤΕΑΤ
 ΞΑΙΕΝΑΚΡΟΠΟΛΕ
 . ΗΝΔΟΥΝΑΙ
 . ΔΡΑΧΜΑΣΕ
 15 Ν . ΛΙΞΚΟΜ
 . ΕΑΥΤΟΝ
 . Ο . ΕΙΞ

 Ι Δ Ο Ξ Ε .
 Ι Ο Ξ Ξ
 20 Τ Ω Ν Π
 . Η Ξ Α
 . . Ο .
 Ξ Α . .

1357.

. Ξ . . .
 . . . ποιήσιν . . .
 . . . λῆς ἀνή[ρ τε ἀγ]αθὸς περὶ τὸν
 Δῆμον τῶν Ἀθηναίων
 5 . . . τ]ας ἀγαθὸν καὶ [δίκαιον ἐν τῷ
 ἔμπροσθεν χρόνῳ, ἐπα[ινέσαι δὲ
 τὸν . . . ι] καὶ Πρόξενον [εἶναι τῶν
 Ἀθηναίων καὶ αὐτὸν [καὶ ἐκγόνους
 καὶ εἶναι αὐτῷ ἔγκτησιν γῆς καὶ
 10 οἰκίας· ἀναγράψαι δὲ τὸ δε τὸ Ψήφισ-
 μα] τὸν γραμματέα τ[ὸν κατὰ Πρυτανεῖαν κατ'
 στή]σαι ἐν Ἀκροπόλε[ι εἰς δὲ τὴν ἀναγρα-
 φ]ὴν δοῦναι [τὸν ταμίαν τοῦ Δήμου ΔΔΔ
 δραχμὰς ἐκ τῶν κατὰ Ψηφίσματα
 15 ἀ]ν[α]λισκομ[ένων τῷ Δήμῳ, εἶναι
 δ]ὲ αὐτὸν [καὶ ἐκγόνους
 . . . ο . . . εἰς
 ἰδὸς ἔκ[κ]τη καὶ
 ἰος Σ
 20 τῶν π[ροέδρων ἐπεψήφισεν
 ἰος Ἀλκίειος καὶ συνπρόεδροι
 ἐδ]ο[ξε τῷ Δήμῳ
 σα

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη γέγραπται ἰωνικοῖς γράμμασιν ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1850 Μαρτίου 27 εἰς τὰς πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 1 Ἀγγλικὸν ποδὸς, τὸ πλάτος δακτύλων 5. καὶ τὸ πάχος δακτύλων 3. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα αὐτῆς τὰ μέρη. Ἐκ δὲ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι ἐπὶ τῆς πλακὸς ταύτης ἦσαν δύο Ψηφίσματα· τὸ μὲν πρῶτον εἶναι ὑπὲρ τινος, (τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα δὲν διετηρήθη εἰς τὴν ἐπιγραφὴν, ὃν οἱ Ἀθηναῖοι Πρόξενον εἶναι αὐτὸν καὶ ἐκγόνους ἐψήφισαν, καὶ εἶναι αὐτῷ ἔγκτησιν γῆς καὶ οἰκίας ἐσυγχώρησαν· τὸ δὲ δεύτερον Ψήφισμα ἔπεται μετὰ τὴν 17· ἀρχεται δὲ ἀπὸ τοῦ ὀνόματος τῆς Πρυτανευούσης φυλῆς.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1358.

. ΛΑ
 ΚΑΙ
 ΔΙΑΙΜΕΝ
 ΤΟΔΕΤΟΥΗΦΙΞΜΑΤΟΝΓΡΑΜΜΑΤΕΑΤΟΝ
 ΝΕΙΑΝΕΝΞΤΗΛΕΙ
 ΚΑΙΞΤΗΞΑΙΕΝ
 5 ΙΞΔΕΤΗΝΑΝΑΓΡΑΦΗΝΤΗΣΞΤΗΛΗΞΔΟΥΝΑΙ
 ΤΟΥΔΗΜΟΥΔΔΔΔΡΑΧΜΑΣΕΚΤΩΝΚΑΤΑΨΗΦΙΞΜΕΝ
 ΚΟΜΕΝΩΝΤΩΙΔΗΜΩΙ

1358.

. λα
 καὶ ιαιμεν

ἀναγράψαι δὲ] τὸ δε τὸ Ψήφισμα τὸν γραμματέα τὸν κατὰ Πρυτανείαν ἐν στήλῃ [λιθίνῃ] καὶ στήσαι ἐν [Ἀκροπόλει·
 5 εἰς δὲ τὴν ἀναγραφὴν τῆς στήλης δοῦναι [τὸν ταμίαν
 τοῦ Δήμου ΔΔΔ δραχμὰς ἐκ τῶν καταψηφισμένων καὶ ἀναλίσκομένων τῷ Δήμῳ.

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη γέγραπται ἐπὶ τεμαχίου πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1850 Μαρτίου 20 εἰς τὰς πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ μῆκος αὐτῆς εἶναι 1 Ἀγγλικοῦ ποδὸς καὶ δακτύλων 4, τὸ ὕψος δακτύλων 6, καὶ τὸ πᾶχος δακτύλων 4. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι τὸ τελευταῖον μέρος Ψηφίσματος, ὅπερ ἔκειτο εἰς τὴν Ἀκρόπολιν.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1359.

5 ἸΙΟΞΒΟΡΑΙC
 ΑΤΤΑΚΙΝΟΣΑΝΔΡΟ
 ΞΟΥΝΟΣΕΘΑΡΟΣΑΡΡ
 ΑΞΚΡΑΤΕΝΝΑΣΘΡΕΞ
 ΑΝΙΑΞΜΑΧΕΤΟ
 ΪΕΡΡΟΞΒΟΤΡΕΞΙΥΚΕ
 ΟΞΑΛΑΘΟΝΜΙΞΛΟΝ

1359.

5ος Βοραῖο·
 Ἀττακινὸς Ἀνδρο[κλέους
 . . . σθυνοῦς Ἐθάρου Ἀρρ . . .
ας Κρατέννας Θρεσ . . .
 5ανίας Μαχέτο
 . ἑρρος Βότρης Λυκε . . .
ος ἀγαθὸν μίσγον

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη γέγραπται Ἀττικοῖς γράμμασιν ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1850 Ἀπριλίου 24 πλησίον τοῦ Βάθρου, ἐφ' οὗ ἴστατο ἡ Πρόμαχος ἐν Ἀκροπόλει. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 1 ποδὸς καὶ δακτύλων 2, τὸ πλάτος δακτύλων 6, καὶ τὸ πᾶχος δακτύλων 3. Τὸ δεξιὸν ἄκρον τῆς πλακὸς ἦν ἀκέραιον. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι κατὰ στοιχὸν ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι ἑμμετρος.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1360.

5 ΤΟΥΞ
 ΙΞΔΩΡΕΑΞΙΩ
 ΟΞΚΑΙΞΑΡΟΞΤΡΑΙ
 ΟΥΤΟΞΕΔΟΞΕΝΑΓΑ
 -ΜΑΕΝΧΑΡΑΞΑΙΛΙΘ
 ΛΗΞΙΑΠΑΣΙΝΟΞΩΝ
 ΝΗΡΑΝΤΟΤΩΝΕΛΛΗ
 ΟΞΥΝΕΔΡΙΟΝΩΞ
 ΙΕΥΕΡΓΕΤΙΚΑΡΡ
 10 ΙΛΗΝΙΟΝΔΙΩΝΕΨΗ
 ΔΙΑΤΑΤΕΕΘΗΚ
 ΝΚΑΙΤΗΝΗΜΞ
 ΟΛ

1360.

. . . τοὺς
 τ]ὰς δωρεὰς ἰώ[νων
 Αὐτοκράτορος Καίσαρος Τραῖ[ανοῦ
 το]ῦτο ἔδοξεν ἀγα[θὰ
 5 δόγ]μα ἐνχαράξ[αι λιθ]ίνῃ
 πό]λινσι ἀπασιν ὄσων
 . . . νη πᾶν τὸ τῶν Ἑλλ[ήνων] γένος
 τὸ] Συνέδριον ὡς
 εὐεργέτιν καρπ[ώσεται]
 10 Πανελ]λήνιον, δι' ὧν ἐψ[ηφήσατο]
 διὰ τὰ τε ἔθνη καὶ τοὺς . . .
 . . . ν καὶ τὴν ἡμ[ετέραν]
 ολ . . .

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ὡρον αὐτὴν περὶ τὸ Βάθρον τῆς Προμάχου Ἀθινᾶς ἐν Ἀκροπόλει. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 1 Ἀγγλικοῦ ποδὸς, τὸ πλάτος δακτύλων 6, καὶ τὸ πᾶχος δακτύλων 3. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι δόγμα Αὐτοκρατορικὸν τοῦ Τραϊανοῦ. ἀποθλίπει δωρεὰς, ἀς ἐδωρήσατο τοῖς τε Ἀθηναίοις καὶ τοῖς ἄλλοις Ἑλλήσιν κοινῶς.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1361.

ΕΥΕ
ΝΑΥΞ
ΝΗΞΙΩ
ΨΑΙΔΕ
5 ΤΕΑΤΟΥΔ
ΝΑΝΑΓΡΑ
ΑΜΙΑΝΤΟΥ
ΚΑΤΑΨΗΦΙ
ΜΩΙ

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1846 Μαρτίου 4 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 16.0|0. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι τὸ κάτω μέρος Ψηφίσματος τῶν Ἀθηναίων ἀπέδωλεπε δὲ τὸ Ψή-
φισμα τοῦτο τοὺς Νησιώτας καὶ τὴν ναυτικὴν δύναμιν τῶν Ἀθηναίων.

1361.

ἐγραμμάτ'εψε
ἐπὶ τὰς] ναῦς
τῶν] νησιω[τῶν
ἀναγρά]ψαι δὲ [τό δε τὸ Ψήφισμα ἐν στήλῃ λιθίνῃ
5 τὸν γραμμα]τέα τοῦ Δ[ήμου, καὶ σῆσαι ἐν Ἀκρο-
πόλει· εἰς δὲ τῇ]ν ἀναγρά[φην καὶ τὴν ἀνάθεσιν
δοῦναι τὸν τ]αμίαν τοῦ [Δήμου ΔΔΔ δραχ-
μὰς ἐκ τῶν] κατὰ ψηφί[σματα ἀναλίσκο-
μένων τῷ Δῇ]μῳ.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1362.

ΝΕΠΑΙΞΕΔ
ΔΑΝΑΡΓΥΡΑΣ
ΥΚΛΗΡΟΙΔΙ
ΙΟΥΞΙΔΩΝΙΟΞΕΙ
5 ΝΤΩΙΔΗΜΩΙΤΩΝΑΘΗΝΑΙΩΝ
ΠΑΙΝΕΞΑΙΑΠΟΛΛΩΝΙΔΗΝ
ΑΙΣΤΕΦΑΝΩΞΑΙΑΥΤΟΝΧΡΥΞ
ΙΛΙΩΝΔΡΑΧΜΩΝΑΡΕΤΗΞΕΝΕΚ
10 ΡΟΞΕΝΟΝΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΝ
ΑΥΤΟΝΚΑΙΕΓΓΟΝΟΥΞΕΙΝ
ΑΙΟΙΚΙΑΞΕΓΚΤΗΣΙΝΚΑΤ
ΔΕΤΟΔΕΤΟΥΨΗΦΙΣΜΑΤΟΝΓ
ΕΝΣΤΗΛΕΙ
15 ΕΙΞΔΕΤΗΝ
ΤΑΜΙΑΝΤ
ΑΨΗΦΙΞΜΑ

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1848 Δεκεμβρίου 20 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς Ἀκροπόλεως ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι δακτύ-
λων 5, τὸ πλάτος δακτύλων 5, καὶ τὸ πάχος δακτύλων 2. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι Ψήφισμα.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν τὸ ΠΑΙ τοῦ ξυνέπαισεν εἶναι γεγραμμένον διὰ τῆς ΑΙ, ὡς τοῦτο ἀπαντᾶται καὶ εἰς τὸν Εὐρυπιδ. Ἐκάβ. στίχ.

Εἰς τὴν 6 γραμμὴν ἀναφέρεται τὸ ὄνομα τοῦ Ἀπολλωνίδου ὑπὲρ οὗ τὸ Ψήφισμα τοῦτο ἐγένετο, τὸν ὁποῖον ἐστεφάνωσεν ὁ Δῆμος τῶν Ἀθηναίων χρυσῷ στεφάνῳ ἀπὸ χιλίων δραχμῶν, ὡς ἀναγινώσκεται εἰς τὴν 7 καὶ 8 γραμμὴν. Ἡ μεγάλη τιμὴ αὕτη τοῦ χρυσοῦ στεφάνου ἀποδεικνύει, ὅτι ὁ Ἀπολλωνίδης οὐκ ἦν τις τῶν τυ-
χόντων. Τὸ ὄνομα Ἀπολλωνίδης εὑρεται συνεχῶς ἐν τε τοῖς ἀρχαίοις συγγραφεῦσι καὶ ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς, ὁ δὲ Ἀπολλωνίδης τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης εἶναι, νομίζομεν, ὁ παρὰ τοῦ Πλουτάρχου εἰς τὸν Βίον τοῦ Πολιορκη-
τοῦ Δημητρίου ἀναφερόμενος Ἀπολλωνίδης (5, 50, σελ. 259), ὅστις τοῦ Βασιλέως Δημητρίου ὦν συνήθης καὶ παρὰ τῷ Σελεύκῳ διατρεφόμενος, ἐβοήθησε τοὺς Ἀθηναίους συσταίνων τὰς ὑποθέσεις αὐτῶν τῷ τε Δημητρίῳ καὶ τῷ Σελεύκῳ· διὸ οὗτοι οὐ μόνον ἐστεφάνωσαν αὐτὸν χρυσῷ στεφάνῳ, καὶ Πρόξενον καὶ εὐεργέτην τοῦ Δήμου τῶν Ἀθηναίων ἐποίησαν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐγγόνις αὐτοῦ τὰς αὐτὰς τιμὰς ἔδωκαν, καὶ γῆς καὶ οἰκίας ἐγκτη-
σιν ἐν Ἀθήναις ἔχειν αὐτοὺς, κατὰ τὸν Νόμον, ἐσυγχώρησαν, ὁ Ἀπολλωνίδης οὗτος τῆς ἐπιγραφῆς εἶναι, νομί-
ζω, ὁ φίλος τῶν ῥηθέντων Βασιλέων, διότι εὐκόλως καὶ ἀπλῶς οἱ Ἀθηναῖοι τόσον γενναιοφρόνως καὶ ἐτοι-
μως τοιαύτας τιμὰς δὲν ἔδιδον τῷ τυχόντι.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1362.

ξυνέπαισε δ[ε
ἐπει]δὲν ἀργυρὰς . . .
να]ύκληροι δ[ί]δωσιν . . .
.ίου Σιδώνιος εἴ[πε]ν
5 ἔδοξε]ν τῷ Δῇμῳ τῶν Ἀθηναίων
ἐ]παινέσαι Ἀπολλωνίδην . . .
καὶ στεφάνωσαι αὐτὸν χρυσῷ στεφάνῳ
ἀπὸ χ]ιλίων δραχμῶν ἀρετῆς. ἐνε]κεν καὶ εὐνοί-
ας τῆς] εἰς τὸν Δῆμον τὸν Ἀθηναίω[ν] εἶναι δὲ
10 Π]ρόξενον καὶ εὐεργέτην [τοῦ Δήμου τοῦ Ἀθη-
ναίων] αὐτὸν καὶ ἐγγόνους· εἴν]αι δὲ καὶ αὐτοῖ-
ς γῆς καὶ οἰκίας ἐγκτησιν κατ[ὰ τὸν Νόμον] ἀναγ-
ράψαι δὲ τό δε τὸ Ψήφισμα τὸν γραμ-
ματέα] ἐν στήλῃ [λιθίνῃ καὶ σῆσαι ἐν Ἀκρο-
15 πόλει]· εἰς δὲ τῇ]ν ἀναγραφὴν τῆς στήλης δοῦ-
ναι τὸν] ταμίαν τ[οῦ Δήμου] δραχμὰς ΔΔΔ
κατὰ τ]ὰ Ψηφίσμα[τα τοῦ Δήμου].

ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΑΦΟΡΩΣΑ ΤΑΣ ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΝΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑΣ
ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑΣ.Μοναδικὰ φυλλάδια πωλοῦνται παρὰ
τῇ διεκπεραιώσει τῶν Β. Ἐφη-
μερίδων πρὸς δρ. 3.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Τιμὴ ἑτησία δραχμ. 36 διὰ τοὺς
ἐντὸς, καὶ 60 διὰ τοὺς ἐκτὸς τοῦ
Κράτους.

1363.

Ο Υ Α Ρ Χ
Ο Λ Ο Σ Ι Ο Σ Ξ Ε Ν Ο Φ Α
Ο Ρ Ι Ω Ν Ο Σ Ο Γ Δ Ο Ε Ι Μ Ε Τ Ε Ι Κ
5 Ξ Ε Κ Κ Λ Η Ξ Ι Α Κ Υ Ρ Ι Α Ε Ν Τ Ω Ι C
Ο Ν Τ Ι Δ Η Ξ Λ Ω Ν Ι Κ Ο Υ Α Φ Ι Δ Ν Α
Κ Α Ι Τ Ω Ι Δ Η Μ Ω Ι Λ Α Κ Ρ Α Τ Η Ξ Μ Ε
Ε Ρ Χ Ο Σ Ε Υ Ν Ο Υ Ξ Ε Σ Τ Ι Ν Κ Ο Ι Ν
Ε Ν Ο Ι Ξ Τ Ω Μ Π Ο Λ Ι Τ Ω Ν Ε Ι Ξ
10 Ι Π Ε Ρ Ι Τ Ο Υ Τ Ω Ν Α Π Ο Μ Ε Μ
Ω Ν Τ Ω Ι Δ Ε Δ Η Μ Ω Ι Π Α Τ Ρ Ι Ο Ν
Α Γ Α Θ Ε Ι Τ Υ Χ Ε Ι Δ Ε Δ Ο Χ Θ Α Ι Τ
Ε Ι Σ Τ Η Ν Ε Π Ι Ο Υ Ξ Α Ν Ε Κ Κ Λ Η
Δ Ε Ξ Υ Μ Β Α Λ Λ Ε Σ Θ Α Ι Τ Η Ι
Ε Π Α Ι Ν Ε Σ Α Ι Κ Λ Ε Α Ρ Χ Ο Ν
15 Ο Υ Σ Τ Ε Φ Α Ν Ω Ι Α Ρ Ε Τ Η Ξ
Ι Ν Α Ι Ω Ν Δ Ε Δ Ο Σ Θ Α Ι
Η

1363.

. . . . ου Ἄρχ[οντος
Θε]οδόσιος Ξενοφά[νους
Σκιροφ[οριῶνος] ὁ γδοσι μετεικ[άδας
5 τῆς Πρυτανείας] Ἐκκλησία κυρία ἐν τῷ [Θεάτρῳ
. . . . οντίδης Λωνίκου Ἀφιδνα[ῖος] εἶπεν ἔδοξεν
τῇ Βουλῇ] καὶ τῷ Δήμῳ Λακράτης Με[. ἐπειδὴ
Κλέ]αρχος εὖνους ἐστὶν κοιν[ῶς καὶ ἰδίᾳ ἐκάστῳ
τοῖς ἀφικνουμ]ένοις τῶμ πολιτῶν εἰς τε τὸν ἔμπρο-
σθεν χρόνον . . . κα]ὶ περὶ τούτων ἀπομέμ
10 τῶν πολιτ[ῶν], τῷ δὲ Δήμῳ πάτριον [ἐστὶ τιμᾶν τοὺς
ἀγαθοὺς ἀνδρας] ἀγαθεῖ τύχει δεδόχθαι τῇ [Βουλῇ καὶ τῷ Δή-
μῳ . . .] εἰς τὴν ἐπιούσαν Ἐκκλησίαν
γνώμῃ] δὲ ξυμβαλλέσθαι τῇ [Βουλῇ . . .
ἐπαινέσαι Κλέαρχον, [καὶ στεφανῶσαι αὐτὸν
15 θαλλ]οῦ στεφάνῳ ἀρετῆς [ἔνεκα καὶ εὐνοίας τῆς
εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἀθη]ναίων· δεδόσθαι [δὲ αὐτῷ καὶ ἐχγόνοις
ἐγκτησιν γ]ῆ[ς καὶ οἰκίας καὶ τ' ἄλλα πάντα.

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη γέγραπται Ἰωνικοῖς γράμμασιν ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τοῦ Ἰμμητοῦ. Ἡῶρον αὐτὴν
τὸ 1852 Φεβρουαρίου 2 εἰς τὰς πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Ἑρεχθείου ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι

22 0|0, τὸ πλάτος 15 0|0, καὶ τὸ πάχος 9 0|0. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι Ψήφισμα ὑπὲρ Κλεάρχου τινός, οὗ τὸ ὄνομα ἀναφέρεται εἰς τὴν 7 καὶ 14 γραμμὴν, ὃν διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτοῦ καὶ τὴν πρὸς τὸν Δῆμον τῶν Ἀθηναίων εὐνοίαν ἐστεφάνωσαν θαλλοῦ στεφάνῳ, καὶ ἔδωσαν αὐτῷ ἔγκτησιν γῆς καὶ οἰκίας ἐν ταῖς Ἀθήναις.

Τὸ εἰς τὴν 1 γραμμὴν ἀναφερόμενον ὄνομα τοῦ Ἄρχοντος δὲν ἐσώθη διὰ νὰ δυνηθῶμεν ὡς ἐκ τούτου νὰ προσδιορίσωμεν ἀκριβῶς τὸν χρόνον.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν ἀναφέρεται τὸ ὄνομα Θεοδοσίου υἱοῦ τοῦ Ξενοφάνους. Θεοδόσιος Ξενοφάνους πρῶτον ἐνταῦθα εὑρεται.

Τὸ εἰς τὴν 5 γραμμὴν ἀναφερόμενον ὄνομα Λώνικος κατὰ συγκοπὴν τοῦ ὀνόματος Λεώνικος πρῶτην φορὰν ἐνταῦθα εὑρεται.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1364.

Ε Ο

Ε Π Ι Ι Ξ Α Ι Ο Υ Ε Λ Α Φ Η Β Ο Λ Ι Ω Ν Ο Ξ Π Ε Μ Π Τ Ε Ι Ι Ξ Τ Α
 Μ Ε Ν Ο Υ Ν Ι Κ Ο Κ Ρ Α Τ Η Ξ Α Ρ Χ Ε Μ Α Χ Ο Υ Φ Η Γ Α Ι Ε Υ
 Ε Ι Π Ε Ν Ε Π Ε Ι Δ Η Ο Ι Β Ο Υ Λ Ε Υ Τ Α Ι Τ Η Ξ Α Ι Γ Ε Ι Δ Ο Ξ
 5 Υ Λ Η Ξ Ο Ι Ε Π Ι Δ Ι Ο Τ Ι Μ Ο Υ Α Ρ Χ Ο Ν Τ Ο Ξ Κ Α Λ Ω Ξ
 Κ Α Ι Δ Ι Κ Α Ι Ω Ξ Ε Β Ο Υ Λ Ε Υ Ξ Α Ν Κ Α Ι Ε Π Ρ Υ Τ Α Ν Ε Υ Ξ
 Ι Τ Η Ν Π Ρ Υ Τ Α Ν Ε Ι Α Ν Η Ν Ε Λ Α Χ Ο Ν Κ Α Ι Δ Ι Α Τ Α
 Τ Α Υ Τ Ο Υ Ξ Η Β Ο Υ Λ Η Κ Α Ι Ο
 Ω Ξ Α Ν Χ Ρ . . Ω Ι Ξ Τ Ε
 10 Γ Α Θ Ε Ι Τ Υ Χ Ε Ι Δ Ε Δ Σ
 Α Υ Τ Ο Υ Ξ Β Ο Υ Λ Ε Υ Τ
 Ε Π Ι Δ Ι Ο Τ Ι Μ Ο Υ Α Ρ
 Υ Τ Ο Υ Ξ Χ Ρ Υ Ξ Ω Ι Ξ Τ Ε
 Ι Λ Ο Τ Ι Μ Ι Α Ξ Ε Ν Ε Κ
 15 Δ Ε Α Υ Τ Ο Ι Ξ Κ Α Ι Κ Ι
 Ο Υ Ξ Ε Π Ι Μ Ε Λ Η Ξ
 Δ Ρ Α Χ Μ Α Ξ Ι Ι
 Ξ Ο Ξ Ο Ν Ε Λ
 Ε Τ Ο Ε Β Ο
 20 Α Ν Α Ο Ν
 Ι Ε Ι
 Κ Λ Η
 Π Ο

1364.

Θ]εο[ι

Ἐπὶ Ἰσαίου Ἐλαφιβολιῶνος πέμπτει ἰσχυ-
 μένου Νικοκράτης Ἀρχεμάχου Φηγαίου
 εἶπεν. Ἐπειδὴ οἱ Βουλευταὶ τῆς Αἰγείδος
 5 Φυλῆς οἱ ἐπὶ Διοτίμου Ἄρχοντος καλῶς
 καὶ δικαίως ἐβούλευσαν καὶ ἐπρυτάνευσ-
 αν τὴν Πρυτανείαν, ἣν ἔλαχον, καὶ διὰ ταῦ-
 τα αὐτοὺς ἡ Βουλὴ καὶ ὁ Δῆμος ἐστεφάνω-
 ωσαν χρυσῷ στεφάνῳ [. . .] ἰομο [ἀ-
 10 γαθεῖ τύχει δεδόχθαι [τῇ Βουλῇ
 αὐτοὺς βουλευσάντ[ας τοὺς
 ἐπὶ Διοτίμου Ἄρχοντος στεφανῶσαι
 αὐτοὺς χρυσῷ στεφάνῳ ἀπὸ Χ δραχμῶν
 φιλοτιμίας ἕνεκα [τῆς περὶ τὴν . . . δοῦναι
 15 δὲ αὐτοῖς καὶ Κι[. εἰς
 τ]οὺς ἐπιμελησο[μένους τὴν ἀνέγερσιν τῆς στή-

λης] δραχμὰς [εἰς τὴν ἐγγράφην

ΔΔΔ [. . .]ς ὅσον ἐκ

20

. . . . τος βολ

. . . . ναν

. . . . εἰς

. . . . Κλη

. . . . σπο

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη γέγραπται ἐπὶ πλακὸς λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἡ πλάξ φέρει ἀέτωμα καὶ τὰ συνήθη ταῖς στήλαις γείσσα. Ἐπὶ τῆς ζωφόρου φαίνονται τὰ δύο ταῦτα γράμματα **Ε Ο**, τὰ ὅποια ἀνεπλήρωσα εἰς **Θ]εο[ις]**, ἢ **Θ]εο[ι'**, διότι κατ' ἀμφοτέρα εὐρίσκεται τοῦτο ἐπὶ τῆς κορωνίδος τινῶν ἐπιγραφῶν, ὡς θέλομεν ἀναφέρει ἐν οἰκείῳ τόπῳ περὶ τούτου. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι ποδὸς ἐνός, τὸ πλάτος δακτύλων δέκα, καὶ τὸ πάχος 3. Ἡ ὕρον αὐτὴν τὸ 1848 Μαρτίου 3 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι κατὰ στοιχὸν γεγραμμένα ἐπὶ τῆς πλακὸς, ἀλλ' ἀτάκτως κεῖνται τὰ πλεῖστα πρὸς ἄλληλα.

Εἰς τὴν 3 γραμμὴν ἀναφέρεται Νικοκράτης Ἀρχεμάχου Φηγαῖος, ὅστις εἶπε τὸ Ψήφισμα τοῦτο. Τὸ ὄνομα Νικοκράτης ἀπαντᾶται συνεχῶς εἰς τε τοὺς ἀρχαίους συγγραφεῖς καὶ τὰς ἐπιγραφάς. Ὁ Νικοκράτης δὲ τῆς παρουσίας ἐπιγραφῆς ὁ υἱὸς τοῦ Ἀρχεμάχου τὸ πρῶτον ἐνταῦθα εὔρηται. Τὸ δὲ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἀρχεμάχος Φηγαῖος εὔρηται ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 66 (σελ. 20, Φυλλάδ. 2) τῆς ἐπιγραφῆς τῆς ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ εὑρεθείσης. Εἰς τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ὁ Φηγαῖος Ἀρχεμάχος ἀναφέρεται ὡς θεσμοθέτης· εἶναι δὲ πιθανῶς ὁ πατὴρ τοῦ εἰς τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἀναφερομένου Νικοκράτους, ἢ συγγενὴς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· ἀμφοτέροι γὰρ οἱ ἀναφερόμενοι Ἀρχεμάχοι Φηγούσιοι τὸν Δῆμον εἰσὶν· οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ Δήμου ὁμώνυμοι συνήθως συγγενεῖς ἦσαν.

Εἰς τὴν 20 γραμμὴν ἔμεινε κενὸν ἐπὶ τῆς πλακὸς 1 0|0 τοῦ μέτρου· ἐκ τούτου εἰκάζω, ὅτι ἐπ' αὐτῆς ἦν καὶ ἕτερον Ψήφισμα γεγραμμένον. Ἄρχεται ἡ ἐπιγραφή ἀπὸ τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἰσαίου. Ὁ ἀναφερόμενος ἐνταῦθα Ἰσαῖος δὲν εἶναι ὁ περίφημος ῥήτωρ ὁ μαθητὴς τοῦ Ἰσοκράτους καὶ διδάσκαλος τοῦ Δημοσθένους, ἀλλ' ἄλλος τις νεώτερος, τοῦτο ἐξάγεται οὐ μόνον ἀπὸ τε τὸν σχηματισμὸν καὶ τὴν τάξιν τῶν γραμμάτων τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἀρχοντος Διοτίμου τοῦ ἀναφερομένου εἰς τὴν 5 γραμμὴν. Ὁ Διοτίμος δὲ οὗτος δὲν εἶναι βεβαίως ὁ ἄρξας τὸ 1 ἔτος τῆς 88 Ὀλυμπιάδος, διότι τὰ γράμματα τοῦ χρόνου τούτου δὲν συμφωνοῦσι μετὰ τῶν γραμμάτων τῆς παρουσίας ἐπιγραφῆς, ἀλλ' εἶναι ὁ Διοτίμος ὁ ἄρξας τὸ 3 ἔτος τῆς 106 Ὀλυμπιάδος.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1365.

< Ι Ο Ι Ο Α Ι Ι Ο Α Ι Ι C
 Ξ Ν Ο Μ Ο Θ Ε Τ Ο Υ Μ Ε Ν /
 Ν Α Ρ Α Υ Μ Ε Ι Ν Ν Ε Ν Ι Κ Η
 Ι Μ Η Α Π Ο Δ Ε Ι Ξ Α Ι Ε Ν Τ
 5 Ν Τ Ο Ε Ι Σ Τ Α Π Α Ν Ε Λ Λ
 Ο Υ Μ Ε Ι Ν Ξ Υ Ν Τ Α Ξ Ε Ι Ξ
 Κ Η Κ Ο Ξ Ι Ν Μ Η Ε Ξ Ε Ι Ν /
 Ω Ν Ρ Α Ρ Υ Μ Ε Ι Ν Α Γ Ω Ν
 Ν Τ Α Υ Τ Α Τ Η Ξ Υ Ν Ο Δ
 10 - Ε Τ Ι Ξ Α Π Ο Ι Ε Ι Φ Ο Ρ
 Η Μ Ε Ι Ν Μ Η Ν Ι Ξ Ε Τ Ε
 Ι Ν Δ Ρ Ι Α Ν Τ Ω Ν Ο Υ Ξ
 Τ Ε Τ Α Ξ Δ Ι Α Ν Ο Μ Α Ξ
 Μ Ε Ν Κ Α Ι Η Μ Ε Ι <
 15 Ν Τ Ε Ι Μ Ι Α Ν

1365.

. . . ὅς]ιοι ὁ Αἰ[τωλίο·
 τὰ]ς νομοθετουμέν[ας διατάξεις
 . . .]να παρ' ὑμῶν νενίκ[ηκεν
 . . .]ε μὴ ἀποδείξαι ἐν τ[οῖς
 5 . . .]ν τὸ εἰς τὰ Πανελλ[ήνια
 δεδόσθ]ω ὑμῶν συντάξεις
 . . .]κήκοσιν μὴ ἐξεῖν[αι
 . . . τ]ῶν παρ' ὑμῶν ἀγών[ων
 . . .]ν ταῦτα τῇ συνοδ[είᾳ
 10 . . .]έτιςα ποιεῖ φόρον
 . . .] ἡμῶν μηνὶ Σετ[εμβρίῳ
 ἀνάστασιν ἀ]νδριάντων οὐδ'
 κατὰ] τε τὰς διανομὰς
 . . .]μεν καὶ ἡμῶν
 15 . . .]ν τειμῶν

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ὡρον αὐτὴν τῇ 5 Νοεμβρίου 1849 εἰς τὰς πρὸς τὸ βόρειον τῆς Ἀκροπόλεως ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας, οὐ μακρὰν τοῦ Βάθρου, ἐφ' οὗ ἴστατο ἡ Πρόμαχος. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 40 0/0, τὸ πλάτος 20 0/0, καὶ τὸ πάχος 11 0/0. Τὸ δὲ μέγεθος τῶν γραμμάτων εἶναι 15 χιλιοστὰ τοῦ μέτρου. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Αἱ δοτικαὶ τῆς προσωπικῆς ἀντωνυμίας ἀναφερόμεναι εἰς τὰς γραμμάς 3, 6, 8, 11 καὶ 14 εἰσὶ γεγραμμέναι διὰ τῆς Εἰ ἀντὶ τοῦ Ι, τοῦτο δεικνύει τὴν σύγχυσιν τῆς προφορᾶς τοῦ Εἰ καὶ Ι, κατὰ τοὺς τῶν Ῥωμαίων χρόνους. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Αὐτοκρατορικοῦ τινος Δόγματος ὁμοίου τῷ προεκδοθέντι ὑπ' ἀριθ. 1360· ἀναφέρει δὲ ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη ἀγῶνας καὶ ἀνάστασιν ἀνδριάντων. Εἰς τὴν 11 γραμμὴν ἀναφέρεται ὁ μὴν Σεπτέμβριος ἀνευ τοῦ Π.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1366.

Ο Υ Ξ Τ Ι
 Η Μ Ο Ν Τ Σ
 Ι Τ Ε Ι Α Ν Δ Σ
 Α Τ Α Τ Ο Ν Ν Ο
 5 Η Ρ Ω Ξ Ι Δ Ι Κ Α
 Υ Ξ Δ Ι Κ Α Σ Τ Α Ξ
 Α Ν Κ Α Ι Γ Ρ Α Ψ Α
 Ι Φ Ρ Α Τ Ρ Ι Α Ξ
 Τ Ο Ψ Η Φ Ι Ξ Μ Α
 10 Ι Α Ν Ε Ν Ξ Τ Η
 Ε Ι Ε Ι Ξ Δ Ε
 Η Ξ Ξ Τ Η Λ Η Ξ
 Ω Ν Τ Ο Γ Ε Ι

1366.

αὐ]τούς τι
 τὸν δ[ὴμον τ[ῶν Ἀθηναίων καὶ δοῦναι
 αὐτῷ πολ[ιτείαν Ἀ[θήνησιν
 κ]ατὰ τὸν Νό[μον
 5 καὶ] ἤρωσι Δικα[στηρίων
 . . .] τοὺς Δικαστὰς
 . . .]αν καὶ γράψα[ι αὐτὸν Δήμου
 κα]ι φρατρίας· [ἀναγράψαι δὲ
 τόδε] τὸ Ψήφισμα [τὸν γραμματέα τὸν
 10 κατὰ Πρυτανε]ῖαν ἐν στή[λῃ λιθίνῃ καὶ στήσαι
 ἐν Ἀκροπόλ]ει· εἰς δὲ [τὴν ἀναγραφὴν καὶ τὴν
 ἀνάθεσιν τ]ῆς στήλης [δοῦναι τὸν ταμίαν τῶν στρα-
 τιωτικ]ῶν τὸ γε[γόμενον ἀνάλωμα.

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Εὗρέθη τὸ 1852 Αὐγούστου 2 εἰς τὰς ὑπὸ τὸ σπήλαιον τοῦ Πανὸς ἐρεῦνας. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 20 0/0, τὸ πλάτος 9 0/0, καὶ τὸ πάχος 11 0/0. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι τὸ κάτω μέρος Ψηφίσματος ὑπὲρ τινος ξένου εἰς ὃν ἔδωσαν πολιτείαν, κατὰ τὸν Νόμον, οἱ Ἀθηναῖοι.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1367.

Θ Ω Ν Τ Ο Ι Ξ Ε Λ Λ Η Ξ Ι Ν Ι
 Ι Κ Α Θ Α Π Ε Ρ Α Θ Η Ν Α Ι Ο Ι Τ Η
 Α Ι Α Ν Κ Α Ι Τ Ο Σ Ο Ρ Κ Ο Σ Κ Α Ι Ε
 Ι Α Ξ Ω Λ Ο Ξ Ε Ι Β Α Ξ Ι Λ Ε Υ Ξ Κ Α
 5 Ε Α Α Ι Μ Ο Ν Ι Δ Ι Κ Α Ι Ο Σ Α Λ Λ Ο
 Ι Ν Α Γ Α Θ Α Ε Π Α Γ Γ Ε Λ Λ Ο Μ Ε Ν
 Η Μ Ο Φ Ω Ν Κ Α Τ Α Π Α Ξ Η Ι Τ Η Ι Ε Ξ
 Ξ Θ Α Ι Τ Ω Ι Δ Η Μ Ω Ι Ε Π
 Ξ Ξ Α Ν Ι Ω Ν / Ι Ω Ν Κ Α Ι Τ Ο Ξ
 10 Ε Ρ . . Τ Η Ν Ε Ι Ρ Ι Ι
 Κ Ν Α . . Ε Ν Υ Π Ο
 Ι Χ Ρ . Ξ Η Ν Ε Λ Ε Ξ Ι
 Α Ρ Α Β Α Ι Ν Ο Ν Τ Α Ξ
 Ν Ω Ν Π Ε Ρ Ι Τ Η Ξ
 15 Ο Ξ Π Α Ρ Α Ρ Α
 Ω Ν Ξ Τ Η Ξ

πάντων τῶν ἀγαθῶν τοῖς Ἕλλησιν [γενό-
μενος αἴτιος κ]αὶ καθάπερ Ἀθηναῖοι τ[ὴν Βουλὴν
εἰς τὴν Ἡλι]αίαν καὶ τοὺς ὄρκους καὶ ἐ[ψηφί-
σαντο] ἀπώδῳσει Βασιλεὺς κα

5 Λακ]εδαίμονι δίκαιος ἄλλο[ς
πάγκο]ινα ἀγαθὰ ἐπαγγελλόμενος
Δημοφῶν κατὰ πάσῃ τῇ ἐσ[ομένη
ἀγαθῶν γενέ]σθαι τῷ Δήμῳ ἐπ[αινέσαι
σπανίων [α]ίων καὶ τοὺς

10 . . . περ[ι] τὴν εἰρ[ήνην
. . . τὰ τέκ]να . . ἐν ὑπο
. . . χρ[υ]σὴν ἔλεσ
. . . πα]ραβαίνοντας

15 . . . τῶν περὶ τῆς [έορτῆς . .
. ος παρὰ ῥα
. ον στῆσ[αι ἐν Ἀκροπόλει

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακῶς λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1852 Νοεμβρίου 19 εἰς τὰς πρὸς τὸ δυτικὸν τῶν Προπυλαίων ἀνασκαφὰς τοῦ Κ. Βεϋλέ. Τὸ ὕψος τῆς πλακῶς εἶναι 29 0|0, τὸ πλάτος 25 0|0, καὶ τὸ πάχος 8 0|0. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι ἀκριβῶς κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι Ψήφισμα ὑπὲρ τινος, ὅστις ἀπάντων τῶν ἀγαθῶν τοῖς Ἕλλησιν ἐγένετο αἴτιος.

Ὁ εἰς τὴν 7 γραμμὴν ἀναφερόμενος Δημοφῶν, ἴσως εἶναι ὁ γνώριμος καὶ φίλος τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου, ὅστις, διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν ἀγάπην, ὅταν ἠσθένη ὁ Βασιλεὺς, ἐκοιμήθη εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Σαραπίδος ἵνα ἐρωτήσῃ τὸν Θεόν, ἐὰν ἐν τῷ ἱερῷ αὐτοῦ κοιμηθεὶς ὁ Ἀλέξανδρος ἰαθήσεται, ὡς ἀναφέρει ὁ Ἀρρίανος (ἀνάβ. Ἀλεξ. ζ'). Αἱ ἐκφράσεις τῆς ἐπιγραφῆς, ἀπάγκοινα ἀγαθὰ ἐπαγγελλόμενος Δημοφῶν κατὰ πάσῃ,» δεικνύουσιν, ὅτι ὁ Δημοφῶν οὗτος ἦν τῶν ἰσχυόντων, καὶ τοιοῦτοι ἦσαν οἱ παρὰ τοῖς Βασιλεῦσιν. Ἐξ ὧν δὲ τῶν γνωστῶν Δημοφώντων, ἐξαιρουμένου τοῦ Βασιλέως υἱοῦ τοῦ Θησέως, οὐδεὶς ἀναφέρεται ἔχων τοιαύτην ἰσχύν, οἷον εἶχεν ὁ παρὰ τὸν Ἀλέξανδρον μάντις Δημοφῶν.

Κ. Σ. Πιττάκης.

ΡΥΝ ΝΙΝΟΣ ΕΡΧΟΜΕΙ :

ΠΡΟΞΕΝΟΚΑΙ ΕΥΕΡΓΕΤΟ

5 ΕΔΟΞΕΝ ΤΗ ΒΟΥΛΗΙ ΚΑΙ ΤΩ ΔΗΜΩ ΙΠΠΟΘΩΝΤΙΣ ΕΡ
ΤΑΝ ΕΥΕ Ν . . ΧΥΛΟΣ ΕΓΓΡΑΜΜΑΤΕΥ ΕΚΗΦΙΣ ΟΔΩΡΟΣ
ΠΕΞΤΑΤ ΕΙΚΑΛΛΙΑ ΣΗΡΧΕΜΕΝΕΤΕΛΗΣΕΙ ΠΕΝΕΠΕΙΔ
ΕΥΡΥΛΙΩΝ ΚΑΙ ΟΡΑΤΗΡΑΥΤΟΠΟΤΕΞ ΟΔΩΡΟΣ ΚΑΡΟΙ
ΡΟΓΟΝΟΙ ΑΥΤΩΝ ΠΡΟΞΕΝΟΙ ΤΕΕ ΙΣΙΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ Π
10 ΟΣΕΨΑ Ι ΚΑΙ ΑΝΔΡΕΣ ΑΓΑΘΟΙ ΕΝΤΕΤΗΙ
ΤΕΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΚΑΙ ΟΔΗΜΟΣ

Εὐρύλλινος ἔρχομέ(νιος

Προξένο[υ] καὶ Εὐεργέτο[υ]

ἔδοξεν τῇ Βουλῇ καὶ τῷ Δήμῳ Ἴπποθωντὶς ἐπ[ρυ-

- 5 τάνευεν, [Αἰσ]χύλος ἐγραμμάτευε, Κηφισόδωρος [ἐ-
πεστάτει, Καλλίας ἄρχε, Μενετέλης εἶπεν. Ἐπειδ[ὲ]
Εὐρυλίων καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ Ποτεσόδωρος Καρι[εὺς] καὶ οἱ
π[ρ]όγονοι αὐτῶν Πρόξενοί τε εἰσὶν Ἀθηναίων πρότερον . . .
. . . . οσέψαι καὶ ἄνδρες ἀγαθοὶ ἔν τε τῇ [πάλει
αὐτῶν εἰς] τε τὴν πόλιν τῶν Ἀθηναίων καὶ
10 . . . ἡ Βουλῇ] καὶ ὁ Δῆμος

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη γέγραπται, ἡ μὲν Α γραμμὴ Ἀττικοῖς γράμμασιν, αἱ δὲ λοιπαὶ ἕτεραι ἰωνικοῖς, ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ἦρον αὐτὴν τὸ 1848 Ἀπριλίου 8 εἰς τὰ ερείπια τῆς παλαιᾶς Μητροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν, ἔνθα νῦν ὠκοδομεῖται ἡ Δημοτικὴ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι ὀκτὼ δακτύλων τοῦ Ἀγγλικοῦ ποδός, τὸ πλάτος ποδὸς ἑνὸς καὶ δακτύλων τριῶν, καὶ τὸ πάχος δακτύλων τεσσάρων, τὰ γράμματα τῆς Α γραμμῆς εἶναι μεγαλύτερα τῶν λοιπῶν γραμμῶν· ἡ Β' γραμμὴ ἔχει γράμματα μικρότερα τῆς πρώτης, μεγαλύτερα δὲ τῶν λοιπῶν. Τὸ δεξιὸν καὶ ἀριστερὸν μέρος τῆς πλακὸς εἰσὶ σχεδὸν ἀκέραια τὸ δὲ ἄνω καὶ κάτω εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα. Ἐπὶ τοῦ ἄνω μέρους τῆς πλακὸς, νομίζω, ὅτι ἦν τύπος, ὅστις δὲν ἐσώθη. Τοιοῦτοι τύποι εἰσὶ καὶ ἐπ' ἄλλων ἐπιγραφῶν, ὡς εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 24, 26, 45, 58 κλπ. τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι Ψήφισμα τοῦ Δήμου τῶν Ἀθηναίων ὑπὲρ Εὐρυτίωνος τινὸς υἱοῦ τοῦ Ποτεσοδώρου ἐκ Καρίας, διότι καὶ οὗτος καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ οἱ πρόγονοι αὐτοῦ Πρόξενοι ἐγένοντο τῶν Ἀθηναίων. Αἱ γενικαὶ ἐνταῦθα γράφονται διὰ τοῦ Ο μόνον ἀντὶ τοῦ ΟΥ γρ. 2 ΠΡΟΞΕΝΟ ΚΑΙ ΕΥΕΡΓΕΤΟ, γρ. 6 ΑΥΤΟ, ὡς τοῦτο εἴθισται παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς μετὰ τὴν 95 Ὀλυμπιάδα, κατὰ τὴν γραμματικὴν τὴν ἐπὶ Εὐκλείδου. Ἡ σύνταξις τοῦ Ψηφίσματος τούτου διάφορος ἐστὶ τῶν ἄλλων. Τὸ δὲ Ψήφισμα ἐγένετο, ὡς ἐξάγεται ἀπὸ τὴν 5 γραμμῇ, ἐπὶ Καλλίου τοῦ ἄρχαντος κατὰ τὸ 4 ἔτος τῆς 100 Ὀλυμπιάδος.

Εἰς τὴν Α γραμμὴν ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ γραμματέως σώζονται τὰ γράμματα ταῦτα . . . ΧΥΛΟΣ, ἐλλείπουσι δὲ ἐκ τῆς πλακὸς, ὡς εἰκάζω, τρία γράμματα, ἣν ἐπομένως τὸ ὄνομα ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1369.

ΔΗΠΡΟΣΟΔΟΝΠΟΙΗΣ
ΕΡΕΧΘΕΙΔΟΣΚΑΙΟΙΑ
ΩΔΟΣΑΡΧΟΝΤΟΣΕΙ
5 ΣΑΠΟΦΑΙΝΟΥΣΙΝΤΗ
ΝΤΟΕΞΕΑΤΩΝΣΩΚΡ
ΘΥΣΙΑΣΤΕΘΥΚΕΝΑ
ΝΙΔΙΩΝΥΠΕΡΤΕΤ
ΝΚΑΙΓΥΝΑΙΚΩΝΚΑΙ
ΕΜΕΛΗΞΘΑΙΔΕΚΑΙΕ
10 ΩΝΩΝΚΑΘΗΚΟΝΗΝΚ
ΑΥΤΑΠΑΡΑΚΑΛΟΥΣΙΤ
ΟΙΣΠΟΙΗΣΑΣΘΑΙΑΥΤΟ
ΙΝΕΝΟΠΛΩΕΠΙΧΡΥΣΩΙ
ΘΗΤΥΧΗΔΕΔΟΧΘΑΙΤ
15 ΗΝΣΩΚΡΑΤΟΥΚΗΦΙΞΙΕ
ΘΑΛΛΟΥΣΤΕΦΑΝΩΙΩ
ΤΟΥΣΑΓΑΘΟΥΣΤΩΝΑΝ
ΔΕΚΑΙΤΟΙΣΠΡΥΤΑΝΕΣΙΝ
20 ΘΑΙΤΗΝΤΗΣΕΙΚΟΝΟ
. ΤΟΠΩΕΧΟΥΣΑ
. ΚΟΕΛΟΣΙΑ

- Ἐπειδὴ δὲ πρόσδοτον ποιῆσαι ἐπ-
 ι τῆς] Ἐρεχθείδος καὶ οἱ Ἄρχοντες καὶ οἱ Πρυτάνεις οἱ ἐπὶ
] ὠδο[υ]ς Ἄρχοντος εἶ[ναι]
]ς ἀποφαίνουσιν τῇ[ν πρόσδοτον
 5]οντο[υ] Ἐξεταστῶν Σωκρά[α]τον Σωκράτου Κηφισσιέα
 τὰς] θυσίας τέθυκεν, α[ἱ] εἰσὶν ἐκ τοῦ Νόμου τεταγμένα
 ἐκ τῶ[ν] ἰδίων ὑπὲρ τε τῆς πόλεως καὶ τῶν πο-
 λιτῶ[ν] καὶ γυναικῶν καὶ [τέκνων καὶ
 ἐπ]εμελήσθαι δὲ καὶ ε[ἰ] καὶ δ, περ
 10 ἀπ' αἰ]ώνων καθῆκον ἦν κ[α]λῶς καὶ δικαίως ἐξετέλεσεν
 αὐτὰ παρακαλοῦσιν τ[. τοῖ-
 ς ἄλλ]οις ποιήσασθαι αὐτὸ[ν]
] ἐν ἐνόπλῳ ἐπιχρῶσθαι [.
 15 ἀγα]θῇ τύχῃ δεδόχθαι τ[ῇ] Βουλῇ καὶ τῷ Δήμῳ Σω-
 κράτ]ην Σωκράτου Κηφισσιέ[α], στεφανῶσαι αὐτὸν
 θαλλοῦ στεφάνῳ, ὥς πάτριον ἐστὶν Ἀθηναίοις στεφανοῦν
 τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἀνδρῶν εἶναι
 δὲ καὶ τοῖς Πρυτάνεσιν [.
 20 γενέσ]θαι τὴν τῆς εἰκόνο[ς] ἀνάστασιν
 ἐν οἰκείῳ [τόπῳ] ἔχουσα
 κο[υ] ἐλο[ύ]σι δ

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πενταλησίου. Εὐρέθη τὸ 1849 Μαρτίου 13 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τοῦ Βασιλικοῦ κήπου γενομένης ἀνασκαφῆς εἰς τὴν θέσιν ἐκείνην, ἔνθα τὸ πάλαι ἦν ὁ περίβολος καὶ αἱ στοαὶ τοῦ Λυκείου. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 1 Ἀγγλικοῦ ποδὸς καὶ δακτύλων 4, τὸ πλάτος δακτύλων 8, καὶ τὸ πάχος δακτύλων 3. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι Ψήφισμα.

Εἰς τὴν 5 γραμμὴν ἀναφέρεται Ἀρχὴ Ἐξεταστῶν. Τὴν Ἀρχὴν ταύτην θέλομεν εὑρεῖν καὶ εἰς ἄλλο Ψήφισμα· ἀναφέρεται δὲ ἡ Ἀρχὴ αὕτη καὶ παρὰ τοῦ Ἀριστοτέλους (Πολ. VI.), οἵτινες ἐκαλοῦντο καὶ ἄλλοις ὀνόμασιν, οἷον Εὐθυνοὶ καὶ Συνήγοροι, διακρίνει δὲ τούτους τῶν Λογιστῶν.

Εἰς τὴν αὐτὴν γραμμὴν καὶ εἰς τὴν 15 ἀναφέρεται τὸ ὄνομα Σωκράτης Σωκράτου Κηφισσιεύς, ὅστις πιθανῶς ἔλαβε τὴν Ἀρχὴν τῶν Ἐξεταστῶν. Τὸ ὄνομα Σωκράτης τιμηθὲν ἐκ τοῦ ὁμωνύμου τοῦ θεοῦ Σωκράτους ἐγένετο κοινὸν παρὰ τε τοῖς Ἀθηναίοις καὶ τοῖς λοιποῖς Ἕλλησι, καὶ εὔρηται συνεχῶς ἔν τε τοῖς ἀρχαίοις συγγραφεῦσι καὶ ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς διαφοροτρόπως. Σωκράτης δὲ Σωκράτου υἱὸς Κηφισσιεύς ἐνταῦθα πρῶτον ἀναφέρεται.

Κ. Σ. Πιττάκης.

Ω Ν Ι
 Ι Μ Ι Λ Τ Ι Ε Ω Ν Α Λ Ω Π
 Φ Η Τ Α Ι Σ Τ Ρ Α Τ Ι Π Π Ο Σ Σ Τ Ρ
 Ι Ι Ι Η Λ Υ Σ Ι Θ Ε Ο Σ Λ Υ Σ Ι Θ Ε Ο Υ Τ Ρ
 5 Η Ρ Α Κ Λ Ε Ο Υ Σ Ι Ε Ρ Ο Μ Ν Η Μ Ο Ι
 Κ Α Ρ Ι Σ Α Ν Δ Ρ Ο Σ Δ Η Μ Ο Κ Ρ Ι Τ Ο
 Δ Η Μ Ο Κ Λ Η Σ Ω Ο Υ Α Λ Ω Π Ε
 Α Π Ε Δ Ο Ν Ι Ο Σ Σ Σ Λ Λ Ω Π Ε
 10 Ω Ν Η Λ Υ Σ Ι Κ Ρ Α Τ Η Σ Λ Υ Σ Ι Μ Α Χ Ο Υ Α Φ Ι Δ
 Ω Ν Η Ε Υ Α Λ Κ Ι Ω Ν Τ Τ Τ Τ Τ Χ Χ Χ Η Η Η Π
 Ι Ι Ι Τ Ο Υ Τ Ο Ε Κ Α Τ Ο Σ Τ Η Σ Π Η Η Η Δ Π
 Ν Η Ε Κ Σ Α Λ Α Μ Ι Ν Ο Σ Ε Ι Κ Α Δ Ε Ω Ν Β Ο Υ Λ
 Ο Λ Υ Μ Π Ι Ο Δ Ω Ρ Ο Σ Ε Υ Μ Η Λ Ο Υ Ι Ι Ι
 Α Π Ε Δ Ο Τ Ο Χ Ω Ρ Ι Ο Ν Ε Ν Σ Α Λ Α Μ Ι
 15 Ε Ν Χ Υ Τ Ρ Ε Α Ι Σ
 Ω Ν Η Δ Ω Ρ Ο Θ Ε Ο Σ Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Ο Υ Κ Τ Ο Ι Χ Υ Π

- ὦν[η
 ὦνῃ] Μιλτιέων Ἀλωπεκῆθεν
 . . . ηταις Στράτιππος Στράτιππου
 ὦνῃ] Λυσίθεος Λυσιθέου Τριχορύσιος
 5 Ἡρακλέους Ἱερομνήμο[νης
 Καρίσανδρος Δημοκρίτου
 Δημοκλῆς ω . . ο . ου Ἀλωπεκῆθεν
 Ἀπεδόσιος Σω . . ο . Ἀλωπεκῆθεν
 ὦνῃ Λυσικράτης Λυσιμάχου Ἀφιδναίος
 10 ὦν[η] Εὐακλίων ΤΤΤΤΧΧΗΗΗΗ
 ὦνῃ] τούτου ἑκατοστή = ΠΗΗΗΔΠ
 ὦν[η] ἐκ Σαλαμῖνος Εἰκαδέων Βουλῆ
 Ὀλυμπιόδωρος Εὐμήλου |||
 ἀπέδοτο χωρίον ἐν Σαλαμῖνι
 15 ἐν Χυτρείαις
 ὦνῃ Δωρόθεος Θεοδώρου Κτοιχύπ . .

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακῶς λίθου Πεντελησίου. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1849 εἰς τὰς πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Ἐρεχθείου ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ ὕψος τῆς πλακῶς εἶναι 25 0|0, τὸ πλάτος 20 0|0, καὶ τὸ πάχος 8 0|0. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι ἀναγραφή ὠνηθέντων πραγμάτων· εἶναι δὲ τῆς αὐτῆς φύσεως τῇ προδημοσιευθείσῃ ὑπ' ἀριθ. 1354, ἀλλὰ δὲν συνέχεται ἡ μία τῇ ἄλλῃ, διότι αἱ πλάκες δὲν ἐφαρμόζονται πρὸς ἀλλήλας.

Τὸ εἰς τὴν 1 γραμμὴν ἀναφερόμενον ὄνομα Μιλτιέων Ἀλωπεκῆθεν τὸ πρῶτον ἐνταῦθα εὑρηται.

Ὁμοίως καὶ τὸ εἰς τὴν 2 γραμμὴν ἀναφερόμενον ὄνομα Στράτιππος Στράτιππου. Τὸ ὄνομα Λυσίθεος εὑρηται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 148 ἐπιγραφὴν τῆς Συλλογῆς τοῦ Κ. Βοιχίου, καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 17 τῆς Συλλογῆς τοῦ Κ. Ρὸς (die demen von Attica). Ὁ δὲ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης Λυσίθεος Λυσιθέου Τριχορύσιος πρῶτον ἐνταῦθα εὑρηται.

Ἐκ τῆς 5 γραμμῆς Ἡρακλέους Ἱερομνήμονες ἐξάγεται, ὅτι ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἀποβλέπει ἀναγραφὴν ἀκινήτου περιουσίας τῶν ναῶν, τὸ ὄνομα Καρίσανδρος Δημοκρίτου πρῶτην φορὰν ἐνταῦθα εὑρηται.

Ὁ εἰς τὴν 8 γραμμὴν ἀναφερόμενος Λυσικράτης υἱὸς τοῦ Λυσιμάχου δὲν εἶναι ἐξ ἐτέρας οἰκογενείας τοῦ Λυσιμάχου υἱοῦ τοῦ Λυσικράτους ἀναφερομένου εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 172 καὶ 229 τῆς Συλλογῆς τοῦ Βοιχίου, ἀν καὶ ὁ μὲν τῆς παρούσης ἐπιγραφῆς εἶναι Ἀφιδναῖος τὸν Δῆμον, ὁ δὲ Λυσίμαχος τῆς ἐπιγραφῆς 172 τοῦ Βοιχίου εἶναι Μαραθῶνιος τὸν Δῆμον, ἐπειδὴ ἀμφότεροι αἱ Δῆμοι οὗτοι πλησίον ἀλλήλοις κεῖνται.

Εἰς τὴν 11 γραμμὴν ἀναφέρεται Εἰκαδέων Βουλῆ· οἱ Εἰκαδεῖς οὗτοι ἀναφέρονται καὶ εἰς τὴν ἐπιγραφὴν, ἣν ἐδημοσίευσεν ἐν τῷ συγγράμματι ἐπιγραφομένην Ancien Athènes (σελ. 474). Ἡ ἐπιγραφή αὕτη εὑρέθη ἐν τῷ χωρίῳ κειμένῳ παρὰ τοὺς ἀνατολικοὺς πρόποδας τῆς Πάρνηθος, καὶ καλουμένῳ Μαρκοπούλῳ, τῷ πλησιάζοντι εἰς τὴν Ταναγραίαν γῆν· ὁ ἔχων αὐτὴν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κ. Ἰωάν. Παπαρρόηγόπουλος ἠγόρασεν αὐτὴν ἐκ τοῦ χωρικοῦ τοῦ ἀνευρόντος αὐτὴν ἐκεῖ εἰς τὸ Μαρκόπουλον τοῦ Καταδέματος (1), ὡς ὁ ἴδιος μοι ὁμολόγησεν.

Εἰς τὴν 13 καὶ 14 γραμμὴν ἀναφέρεται ἡ νῆσος Σαλαμῖς καὶ τὸ ἐν αὐτῇ χωρίον Χυτρεῖαι, ὁ χῶρος οὗτος ἐφύλαξεν εἰσέτι καὶ νῦν τὴν ἀρχαίαν αὐτοῦ ὀνομασίαν Χύτρας, καὶ Κύτρον καλοῦσι νῦν τὸ χωρίον.

Κ. Σ. Πιττάκης.

(1) Οὕτω δὲ καλεῖται νῦν τὸ μέρος τὸ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις καλούμενον Διακρία· ἀμφότερα δὲ ταῦτα τὰ ὀνόματα εἰς κατὰλληλα τῆς θέσεως καὶ περιγραφικὰ ταύτης. Οἱ ἀρχαῖοι ἐκάλεσαν αὐτὴν Διακρίαν, διότι τῷ ὄντι μεταξὺ τῶν δύο ἄκρων τῶν ὄρων τῆς Πάρνηθος καὶ Πεντέλης κεῖται· ἐκάλεσαν αὐτὴν οἱ νεώτεροι Κατάδεμα, διότι τῷ ὄντι ἐνταῦθα τὰ δύο αὐτὰ ἄκρα τῶν ῥηθέντων ὄρων συνεννοῶνται καὶ συνδέονται.

				Α Ι		
				Τ Η Ι Α		
		Κ Ι Ξ		Μ Ε Λ Α Ν Ω		
		Ν Ξ Τ Ρ Α Τ Ο Φ Ω Ν		Α Ρ Ι Ξ Τ Ο Κ Ρ Α		
		Ξ Δ Ι Ο Φ Α Ν Ο Υ		Ε Υ		5
5	Ξ	Ι Β Ι Ο Ξ Ξ Ω Ξ Ι Κ Λ Ε Ο Υ Ξ		Δ Ι Ο Ν Υ Ξ Ι Ο Ξ		
		Κ Λ Η Ξ Π Ρ Ο Κ Λ Ε Ο Υ Ξ		Τ Ι Μ Ο Κ Ρ Α Τ Η Ξ		
		Ν Δ Ρ Ο Ξ Η Γ Η Ξ Α Ν Δ Ρ Ο Υ		Θ Ε Ο Κ Ρ Ι Τ Ο Ξ Λ Υ		
		Κ Α Λ Ε Ι Ξ		Ξ Ω Τ Ε Λ Η Ξ . Α Λ Κ Ι /		10
		Ι Δ Η Π Ρ Ο Κ Λ Ε Ο Υ Ξ		Θ Ε Ο Χ Α Ρ Η Ξ Χ Α Λ Κ		
10		Ε Α Ρ Ρ Ι Ο Ι		Λ Υ Ξ Α Ν Δ Ρ Ο Ξ Υ		
		Ο Ξ Α Ρ Ι Ξ Τ Ο Δ Ι Κ Ο Υ		Α Μ Φ Ι Ω Ν Δ Η Ξ Μ		
		Φ Α Ν Τ Ο Υ		Λ Ε Ν Α		
		Η Μ Ι Δ Ο Υ		Δ Ε Ι Ν Ι Α Ε Ι Ν Ι Δ Ο		15
		Ω Ν Τ Ο Ξ		Π Α Μ Φ Ι Λ Ο Ξ Ε Π Ι Γ Ε Ν		
15		Ι Ο Υ		Φ Ι Λ Ο Ξ Ε Ν Ο Ξ Ε Υ Κ Λ Ε Ι Δ		

1371.

		• • αι • • •	
		τῇ Ἀθ[ηνᾶ]	
	• • • κισ • • •	Μελάνω[πος	
	• • • ν Στρατοφῶν	Ἀριστοκρά[της	
	• • • ς Διοφάνου	• • ευ • • •	5
5	Δι]όφαντος Διοκλέους	Διονύσιος	
	Σω]σίβιος Σωσικλέους	Τιμοκράτης	
	Εύ]κλῆς Προκλέους	Θεόκριτος Λυ • • • •	
	• • • νδρος Ἡγησάνδρου	Σωτέλης Ἀλκι • • • •	10
	• • • κλεις	Θεοχάρης Χαλκ • • •	
	• • • ἰδη Προκλέους	• • • • μ • • • •	
10	Φρ]εάρριοι	Λύσανδρος Ὑ • • • •	
	• • • ος Ἀριστοδίκου	Ἀμφίων Δησμ • • •	
	Διο]φάντου	• • • • λενα • • •	
	• • • ημίδου	Δεῖνι • • Σινίδου	15
	• • • ὦντος	Πάμφιλος Ἐπιγένους	
15	• • • • ἰου	Φιλόξενος Εὐκλείδ[ου	

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1848 Μαρτίου 2 πλησίον τοῦ Βάθρου ἐφ' οὗ ἡ Πρόμαχος ἴστατο. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 17 0|0, τὸ πάχος 8 0|0, καὶ τὸ πλάτος 22 0|0. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι ἀναγραφὴ ὀνομάτων κατὰ Δήμους εἰς δύο στήλας. Τὸ ὄνομα Διόφαντος Διοκλέους Φηγούσιος ἀναφέρεται καὶ εἰς ἄλλην ἐπιγραφὴν, ἣν παρακατιὸν θέλομεν δημοσιεύσει, καὶ Πλαταιεὺς Διόφαντος Διοκλέους ἀναφέρεται ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 1593 τῆς Συλλογῆς τοῦ Βοικηίου.

Κ. Σ. Πιττάκης.

5 Ι Π Ι Λ Ο Ξ Α Ρ Χ Ο Ν Τ Ο Σ Ε Π Ι
 Ι Ι Ξ Α Ν Τ Ι Γ Ο Ε Υ Τ Ε Ρ Α Ξ Π .
 Υ Τ Α Ν Ε Ι Α Ξ Η Ι Θ Ε Ο Ψ Ι Λ Ο Ξ Ξ Ε Ι Θ Λ .
 Ν Τ Ο Ξ Κ Ε Ψ Α Λ Η Θ Ε Ν Ε Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ Ε Υ .
 10 Ν Μ Ε Τ Α Γ Ε Ι Τ Ν Ι Λ Ν Ο Ξ Δ Ε Κ Α Τ Ε Ι Υ Ξ
 Τ Ε Ρ Α Ι Μ Ι Α Ι Κ Α Ι Ε Ψ Κ Ο Ξ Τ Ε Ι Τ Η Ξ Π
 Ρ Υ Τ Α Ν Ε Ι Α Ξ Ε Κ Κ Λ Η Ξ Ι Α Τ Λ Ν Π Ρ Ο Ε
 Δ Ρ Λ Ν Ε Π Ε Ψ Η Ψ Ι Ξ Ε Λ Υ Ξ Ι Μ Α Χ Ο Ξ Μ Ν
 Η Ξ Ι Ξ Τ Ρ Α Τ Ο Υ Π Ρ Ο Ξ Π Α Λ Τ Ι Ο Ξ Κ Α Ι
 15 Ξ Υ Μ Π Ρ Ο Ε Δ Ρ Ο Ξ Ε Δ Ο Ξ Ε Ν Τ Λ Ι Δ Η Μ Λ
 Ι Ψ Ι Λ Ι Π Π Ι Δ Η Ξ Ν Ι Κ Ο Μ Α Χ Ο Υ Π Α Ι Α
 Ν Ι Ε Υ Ξ Ε Ι Π Ε Ν Ε Π Ε Ι Δ Η Ο Ι Π Ρ Ε Ξ Β Ε
 Ξ Ο Ξ Α Π Ο Ξ Τ Α Λ Ε Ν Τ Ε Ξ Π Ρ Ο Ξ Τ Ο Ν Β
 Α Ξ Ι Λ Ε Α Κ Α Ξ Ξ Α Ν Δ Ρ Ο Ν Α Π Ο Ψ Α Ι Ν Ο
 20 Υ Ξ Ι Π Ο Ξ Ε Ξ Δ Ι Π Π Ο Ν Ξ Υ Ν Α Π Ο Δ Η Μ Η
 Ξ Α Ν Τ Α Μ Ε Θ Ε Α Υ Τ Λ Ν Χ Ρ Η Ξ Ι Μ Ο Ν Ε Ι
 Ν Α Ι Ε Α Υ Τ Ο Ξ Ξ Α Π Ο Δ Ε Ξ Κ Ν Υ Μ Ε Ν Ο Ν
 Τ Η Ν Ε Υ Ν Ο Ξ Ι Α Ν Η Ν Ε Χ Ε Ξ Π Ρ Ο Ξ Τ Ο Ν Δ
 Η Μ Ο Ν Τ Ο Ν Α Θ Η Ν Α Ξ Ι Λ Ν Δ Ε Δ Ο Χ Θ Α Ξ Τ
 25 Λ Ι Δ Η Μ Λ Ξ Ε Π Α Ξ Ν Ε Ξ Α Ξ Π Ο Ξ Ε Ξ Δ Ι Π
 Π Ο Ν Β Α Κ Χ Ξ Ο Υ Κ Ο Θ Ο Κ Ξ Δ Η Ν Κ Α Ξ Ξ Τ
 Ε Ψ Α Ν Λ Ξ Α Ξ Α Υ Τ Ο Ν Θ Α Λ Λ Ο Υ Ξ Τ Ε Ψ Α
 Ν Λ Ξ Ο Π Λ Ξ Α Ν Λ Ξ Π Λ Ε Ξ Ξ Τ Ο Ξ Ψ Ι Λ Ο Τ
 Ι Μ Λ Ν Τ Α Ξ Χ Ρ Ε Ξ Ι Α Ν Π Α Ρ Ε Χ Ε Ξ Θ Α Ξ Ε
 30 Ξ Ξ Τ Α Ξ Υ Μ Ψ Ε Ρ Ο Ν Τ Α Τ Λ Ι Δ Η Μ Λ Ξ Ι Α Ν
 Α Γ Ρ Α Ψ Α Ξ Δ Ε Τ Ο Δ Ε Τ Ο Ψ Η Ψ Ξ Μ Α Τ Ο
 Ν Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ Ε Α Τ Ο Ν Κ Α Τ Α Π Ρ Υ Τ Α Ν Ε
 Ξ Ι Α Ν Ε Ν Ξ Τ Η Λ Ε Ξ Ι Λ Ξ Ξ Ν Ε Ξ Κ Α Ξ Ξ Τ Η
 Ξ Α Ξ Ε Ν Α Κ Ρ Ο Π Ο Λ Ε Ξ Ξ Ξ Δ Ε Τ Η Ν Α Ν
 Α Γ Ρ Α Ψ Η Ν Τ Η Ξ Ξ Τ Η Λ Η Ξ Δ Ο Υ Ν Α Ξ Τ Ο
 Ν Ε Ξ Ε Τ Α Ξ Τ Η Ν Κ Α Ξ Τ Ο Υ Ξ Τ Ρ Υ Τ Τ Υ Α
 Ρ Χ Ο Υ Ξ Δ Δ Δ Ρ Α Χ Μ Α Ξ

1372.

5 Ἐπὶ [Εὐκτῆμον]ος Ἄρχοντος ἐπὶ
 τῆς Ἀντιγό[νιδος δ]ευτέρας Π[ρ]-
 υτανείας ἢ Θεόφιλος [Π]ειθ[ω]-
 ντος Κεφαλῆθεν ἐγραμμάτευ[ε]-
 10 ν Μεταγεινιῶνος δεκάτει ὑσ-
 τέρα μία καὶ εἰκοστῇ τῆς Π-
 ριτανείας Ἐκκλησία τῶν Προέ-
 δρων ἐπεψήφισε Λυσίμαχος Μν-
 ησιστράτου Προσπάλτιος καὶ
 15 συμπρόεδροι ἔδοξε τῷ Δήμῳ
 Φιλιππίδης Νικομάχου Παια-
 νιεύς εἶπεν. Ἐπειδὴ οἱ Πρόεδ-
 ροι οἱ ἀποσταλέντες πρὸς τὸν Β-
 ασιλέα Κάσσανδρον ἀποφαίνο-
 20 υσι Ποσειδίππον συναποδημή-
 σαντα μεθ' αὐτῶν χρήσιμον εἶ-
 ναι ἑαυτοῖς ἀποδεικνύμενον
 τὴν εὐνοίαν ἣν ἔχει πρὸς τὸν Δ-
 ῆμον τὸν Ἀθηναίων δεδόχθαι τ-
 25 ῷ Δήμῳ ἐπαινεῖσαι Ποσειδίπ-
 πον Βακχίου Κόθοκίδην, καὶ στ-

25

30

εφανῶσαι αὐτὸν θαλλοῦ στεφάνου ὅπως ἂν ὡς πλείστοι φιλοτιμῶνται χρεῖαν παρέχεσθαι εἰς τὰ συμφέροντα τῷ Δήμῳ, ἀναγράψαι δὲ τὸ δὲ τὸ Ψήφισμα τὸν γραμματέα τὸν κατὰ Πρυτανεῖαν ἐν στήλει λιθίνει, καὶ στήσαι ἐν Ἀκροπόλει· εἰς δὲ τὴν ἀναγραφὴν τῆς στήλης δοῦναι τὸν ἐξεταστὴν καὶ τοὺς Τρυτηάρχους ΔΔ δραχμὰς.

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη γέγραπται ἐπὶ στήλης λίθου Πεντελῆσιου. Εὐρέθη τὸ 1853 Μαΐου 18 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τοῦ Βασιλικοῦ κήπου γενομένης ἀνασκαφῆς. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι ἐν μέτρον καὶ 20 0/0, τὸ πλάτος αὐτῆς 20 0/0, καὶ τὸ πᾶχος 6 0/0. Ἡ στήλη κεκόσμηται ἀετώματι καὶ γείσῳ, τέμνεται δὲ εἰς δύο πρὸς τὸ ἄνω μέρος. Ἡ ἐπιγραφὴ εἶναι γεγραμμένη οὐχὶ μετὰ τὸ γεῖσσον ἀμέσως, ἀλλὰ κάτωθεν αὐτοῦ 14 0/0. Μετὰ τὴν ἐπιγραφὴν φέρει ἐγγεγλυμμένον στέφανον ἐλαίας, κάτωθεν δὲ τοῦ στεφάνου εἰς τὴν στήλην σώζεται χρωματισμὸς ἐρυθρὸς, φαίνεται δὲ, ὅτι τὰ γράμματα, (ἅπερ ἀμελῶς πως καὶ ἀνεπιτηδείως εἰσὶ γεγραμμένα), ἦσαν βεβαμμένα ἐρυθρὰ, διότι ἄλλως, ἐπιπολέως ὄντα ἐγχαραγμένα ἐπὶ τοῦ λίθου καὶ συγκεχυμένως, (διότι τὸ Φ εἶναι οὕτω + γεγραμμένον καὶ τὸ Ω οὕτω Λ), δυσανάγνωστα ὑπάρχουσιν· εἶναι δὲ τὰ γράμματα στοιχηδὸν γεγραμμένα καὶ μεγέθους 5 τοῦ χιλ.

Τὸ εἰς τὴν 1 γραμμὴν ἀναφερόμενον ὄνομα τοῦ Ἄρχοντος εὐρεθὲν εἰς τὴν τομὴν τῆς στήλης δὲν ἐσώθη, μόνον τὰ σημεῖον τοῦτο L (καὶ εἶναι ἴσως μέρος τοῦ Ε) φαίνεται ἐπὶ τῆς πλακῆς· ἡ δὲ κενὴ θέσις ἐμπεριείχεν 7 γράμματα, ἐκ τούτου νομίζω, ὅτι τὸ ὄνομα τοῦ Ἄρχοντος ἦν Εὐκτῆμων, διότι τοῦ ὀνόματος τούτου ἡ γενικὴ ἐμπεριέχουσα 10 γράμματα, ἐκ τούτων δὲ (τοῦ ἀρχικοῦ Ε καὶ τῶν τελικῶν ΟΞ σωζομένων καὶ τοῦ κενοῦ μέρους τῆς πλακῆς συμπληρουμένου διὰ 7 γραμμάτων) ἀπαρτίζεται ὁ ἀριθμὸς τῶν 10 γραμμάτων, ἅπερ πληροῦσι τὸ διάστημα τὸ ἐν τῇ στήλῃ. Ἐκ τούτου οὖν γνωρίζομεν, ὅτι τὸ Ψήφισμα ἐγένετο τὸ Β' ἔτος τῆς 120 Ὀλυμπιάδος, ἣτις συμπίπτει τῷ χρόνῳ ὅτε ὁ Κάσσανδρος ἔζη, ὃν οἱ Ἀθηναῖοι χαλκοῦν ἀνέστησαν, (Πλουτάρ. Θεόν. βραδ. τιμωρ.) διότι ἐπὶ Ἀναξικράτους Ἀρχοντος (τὸ Β' ἔτος τῆς 118 Ὀλυμπιάδος) τὴν ἐν Μουνηχίᾳ φρουρὰν αὐτοῦ κατέλυσαν (Διον. Ἀλικαρ. Β' Δεινάρ.) πολιτευόμενοι δὲ τοῦτον μετὰ ταῦτα ἀνέστησαν χαλκοῦν, ὡς ἀναφέραμεν.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν εἰς τὸν λίθον ἀναγινώσκεται τὸ ὄνομα τῆς Ἀντιγονίδος Φυλῆς, τὸ ὅποιον σημεῖοι ἔτι μᾶλλον τὸν χρόνον τοῦ Ψηφίσματος, διότι τὴν Ἀντιγονίδα Φυλὴν ἐκάλεσαν οἱ Ἀθηναῖοι κατὰ τὴν 121 Ὀλυμπιάδα (Ἀθην. Δειπν. 15).

Εἰς τὴν 3 γραμμὴν ἀναφέρεται τὸ ὄνομα τοῦ γραμματέως Θεοφίλου Κεφαλήθεν τὸν Δῆμον· τὸ δὲ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ εἶναι δυσανάγνωστον εἰς τὸν λίθον, ἴσως εἶναι Πειθώοντος. Τὸ ὄνομα τοῦτο πρῶτον ἐνταῦθα εὑρεται.

Εἰς τὴν 8 γραμμὴν ἀναφέρεται τὸ ὄνομα τοῦ Λυσιμάχου· υἱοῦ τοῦ Μνησιστράτου Προσπαλτίου τὸν Δῆμον. Ὁ Λυσίμαχος οὗτος πρῶτον ἐνταῦθα εὑρεται, τὸ δὲ ὄνομα Λυσίμαχος συνεχῶς ἀναφέρεται παρὰ τε τῶν συγγραφῶν καὶ ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς.

Εἰς τὴν 11 γραμμὴν ἀναφέρεται τὸ ὄνομα τοῦ Φιλίππιδου υἱοῦ τοῦ Νικομάχου Παιανιέως τὸν Δῆμον. Τὸ ὄνομα Φιλίππιδος, (ὅπερ παράγεται ἀπὸ τὸ Φίλιππος Παιανιεύς τὸν Δῆμον) ἀναφέρεται καὶ ἀπὸ τὸν Δημοσθένην (ἐνδεὶ. κατὰ Θεοκρίτου) ἴσως εἶναι ὁ Κωμωδοποιὸς Φιλίππιδης, ἡ συγγενὴς τούτου, ὅστις ἦν καὶ συνήθης Ἀντιγόνου τοῦ Β' (Πλουτάρ. ἠθικ.) καὶ Λυσιμάχου τοῦ Βασιλέως (Πλουτάρ. Β. Δημητρ.), ἐκείνο δὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ΝΙΚΟΜΑΧΟΥ Παιανιέως τὸν Δῆμον πρῶτον ἐνταῦθα εὑρεται. Νικόμαχοι δὲ ἄλλοι πλείστοι ἀναφέρονται.

Εἰς τὴν 13 γραμμὴν ἀναφέρεται ἡ οὐσία τοῦ Ψηφίσματος, ὅπερ ἐγένετο ὑπὲρ τοῦ Ποσειδίππου, ὃς μετὰ τῶν

Πρέσβων τῶν πεμφθέντων εἰς τὸν Κάσσανδρον τὸν Βασιλέα συναποδημήσας ἑαυτὸν χρήσιμον ἀπέδειξε τοῖς τε Πρέσβεσι καὶ τῷ Δῆμῳ τῶν Ἀθηναίων, διὰ τὴν εὐνοίαν ἣν εἶχε πρὸς τὸν Δῆμον καὶ πρὸς τὰ συμφέροντα αὐτοῦ καὶ τὴν τοῦ Βασιλέως πρὸς αὐτὸν εὐνοίαν. Τοῦ Ποσειδίππου τούτου, ὡς κυβερνήτου νηῶν ἐν τῇ ἐς Μεθώνην τῆς Πιερίας ἐκστρατεία, ὁ Δημοσθένης πρὸς Πολυκλέα ποιεῖται μνησίαν, (σελ. 111, ἐκδ. Δούκ.) ὅτι χαρίζομενος τῷ φυγάδι ἐξ Ἀθηνῶν Καλίππῳ τῷ Φίλωνος Αἰζωνεῖ, τὰ τῶν Μακεδόνων φρονούντι, ἐπρότρεψε τὸν τριτάρχον Ἀπολλόδωρον τὸν Πασίωνος ὅπως κομίσῃ αὐτὸν ἐκ Μεθώνης εἰς Θάσσον. Ἐκ δὲ τῆς ἐκφράσεως τοῦ Δημοσθένους ἐξάγεται, ὅτι ὁ Ποσιδεῖππος οὗτος φίλος ἦν τῶν τὰ Μακεδονικὰ φρονούντων. Τὸ ὄνομα Ποσειδίππος εὔρηται παρὰ τοῖς ἀρχαίοις συγγραφεῦσι γραφόμενον παρὰ τισι τὸ **ΞΕΙ** διὰ τῆς **ΕΙ**, ὡς παρὰ Δημοσθένει, Ἀθηναίῳ, Δικαιάρχῳ, (Βίος Ἑλλ. σελ. 497) ἐν ἄλλοις δὲ, ὡς παρὰ τῷ Πολυδεύκῃ, (Βιβλ. 4, Κεφ. 24) Ἰσαίῳ (περὶ Κλέων.), Δεινάρχῳ (κατὰ κλοπ. Ποσειδ.) διὰ τοῦ **Ι**. Ὁμοίως καὶ ἐν ταῖς ὑπ' ἀριθ. 2725, 2852, 2853 ἐπιγραφαῖς καὶ ἐν πολλαῖς ἄλλαις τῆς Συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, ἃς παραλείπομεν διὰ τὸ σύντομον, διὰ τοῦ **ΕΙ** γράφεται, ἐν δὲ ταῖς ὑπ' ἀριθ. 2198, 5163 ἐπιγραφαῖς τοῦ αὐτοῦ Βοικχίου τὸ **ΞΙ** διὰ τοῦ **Ι** γράφεται. Ἡ σύγχυσις δὲ αὕτη τῆς ὀρθογραφίας τοῦ ὀνόματος, ποῦ διὰ τῆς **ΕΙ** καὶ ποῦ διὰ τοῦ **Ι**, δεικνύει τὸ ὁμοιόφωνον τῆς προφορᾶς τοῦ **ΕΙ** καὶ **Ι**. Τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Βάκχιος ἀναφέρεται συνεχῶς παρὰ τε τοῖς ἀρχαίοις συγγραφεῦσι καὶ ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς, Βάκχιος δὲ διὰ τοῦ **Ι**, ἢ Βάκχειος διὰ τῆς **ΕΙ**· (κατ' ἀμφοτέρω γὰρ εὔρηται) Κοθοκίδης τὸν Δῆμον πρῶτον ἐνταῦθα εὔρηται. Περὶ δὲ τοῦ Κάσσανδρου τοῦ Βασιλέως, ὡς στρατεύσαντος ἐπ' ὀλέθρῳ τῶν Ἀθηναίων, ἀναφέρει ἡ ὑπ' ἀριθ. 18 ἐπιγραφή τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος· τὸν πολλὰ κακὰ ποιήσαντα τὴν Ἑλλάδα Κάσσανδρον οἱ Ἀθηναῖοι κολακεύοντες ἐπεμψαν αὐτῷ τὴν ἐν τῷ Ψηφίσματι τὸ δε ἀναφερομένην Πρεσβείαν, ὅτε οὗτος κατεῖχε τὴν Μουνυχίαν, καὶ τύραννον Ἀθηναίους ἐπραξε γενέσθαι Δημήτριον τὸν Φανοστράτου (Παυσ. 9). Ἐκ δὲ τοῦ Ψηφίσματος τούτου (δι' οὗ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπήνεσαν τὸν συνεργήσαντα εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς Πρεσβείας Ποσειδίππον) ἐξάγεται, ὅτι ὁ Κάσσανδρος ἤκουσε τὴν παράκλησιν τῶν Ἀθηναίων, καὶ ἡλάττωσε τὸ βᾶρος τοῦ Δεσποτισμοῦ.

Εἰς τὴν 29 γραμμὴν ἀναφέρεται, ὅτι ἡ στήλη αὕτη ἴστατο τὸ πάλαι ἐν Ἀκροπόλει, μετεκομίσθη δὲ ἐκείθεν, κατὰ τοὺς τῶν Δουκῶν χρόνους, εἰς τὸ νότιον τοῦ Λυκείου, ὅπου εὑρέθη, ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς ἀπλοῦς λίθος εἰς τὰ ἐκεῖ οἰκοδομήματα αὐτῶν. Λίδοι καὶ δεκάτει, εἰκοστέ, ἐν στήλει λιθίνῃ γράφονται ἐνταῦθα διὰ τῆς **ΕΙ** ἀντὶ τῆς **ΗΙ**.

Εἰς δὲ τὴν 31 γραμμὴν ἀναφέρονται ἕτεραι δύο Ἀρχαὶ Ἐξεταστῆς καὶ Τρυττύαρχοι. Ἡ Ἀρχὴ τοῦ Ἐξεταστοῦ ἀναφέρεται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1369 (γραμ. 5) ἐπιγραφὴν· ἦν δὲ καὶ Ἀρχὴ Τρυττυάρχων, οὗτοι ὥσπερ καὶ οἱ Φρατρίαρχοι εἶναι οἱ διέποντες τὸ τρίτον μέρος τῶν Φυλάρχων (1).

Κ. Σ. Πιττάκης.

1373.

Ε Λ Ε
Ν Ε Ι Ν Α Ι
Υ Ξ Ε Κ Γ Ο Ν Ο
Τ Ω Ι Γ Ρ Α Ψ Α Ξ Θ Α Ι Φ
5 Ι Φ Ρ Α Τ Ρ Ι Α Ξ Η Ξ Α Ν Β
Θ Μ Ο Ν . . . Ξ Α Ν Φ Α Ι
Λ . Ν Α . Ι Ο
Ι Ο Ν Α Υ Τ Ο
Τ Ι Μ Ω Ν Λ Ω

1373.

. . . . ε λ ε
. . . . ν . εἶναι [δὲ αὐτ
καὶ τ]οὺς ἐκγόνο[υς ἐξέστω
δὲ αὐ]τῷ γράψασθαι Φ[υλῆς καὶ Δή-
μου κα]ὶ Φρατρίας ἧς ἀν β[ούληται
. . . . ἀρ]θμὸν σαν φαί[νουσι
. . . . λ . ν α . ι ο
. . . . ἄλλ]ον αὐτὸ
. . . . τιμῶν λω

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη γέγραπται ἐπὶ τμήματος Πεντελαιοῦ πλακόος. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1836 εἰς τὰς πρὸς τὸ

(1) Πληροφοροῦμαι ὅτι τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἀντέγραψαν τρεῖς τῶν πεπαιδευμένων τῆς Γερμανίας, μὴ γνωρίζων ἂν ἐδημοσίευσαν αὐτὴν ζητῶ συγγνώμην, ἂν δὲν ἀναφέρω τοῦτο· ὡσαύτως λαβὼν παρακαίρως παρὰ τοῦ Σοφοῦ Καθηγητοῦ Κ. Λ. Πρέλλερ, ἃς ἐδημοσίευσεν ἐπιγραφὰς, εὑρεθείσας ἐν τῷ Ἀμφιαραίῳ, τὰς ὁποίας μοὶ ἔπεμψε δὲν ἀνεφερόντι, διότι εἶχον αὐτάς ἤδη δημοσιευμένας, ὅταν ἔλαβον τὴν ἔκδοσίν του· ὅθεν δὲν ἠδυνήθην νὰ ὠφελθῶ ἀπὸ τὰς σοφὰς αὐτοῦ γνώμας καὶ παρατηρήσεις εἰς τὴν ἡμετέραν ἔκδοσιν αὐτῶν ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι.

δυτικὸν τοῦ Ἐρεχθείου ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 14 0|0, τὸ πλάτος 23 0|0, καὶ τὸ πᾶχος 9 0|0. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι Ψήφισμα ὑπὲρ τινος ξένου, ὃν οἱ Ἀθηναῖοι πολίτην αὐτῶν ἐποίησαντο, καὶ ἐγγράψασθαι αὐτὸν Φυλῆς Δήμου καὶ Φρατρίας ἧς ἂν βούληται ἐσυγχώρησαν.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1374.

ΡΑΣΤΟΥΑΡΧΟΝΤ
ΤΗΣ ΠΡΥΤΑΝΕΙ
ΤΗΣ ΠΡΥΤ
ΨΗΦΙ
ΟΞ
Ψ

5

1374.

Ἐπὶ Θεοφ[ράστου Ἀρχοντ[ος ἐπὶ τῆς
δος δεκά]της Πρυτανεί[ας ἡ ἐγγραμμάτευεν
. τη] τῆς Πρυτ[ανείας Ἐκκλησία τῶν Πρ-
οέδρων ἐπε]ψήφι[ζεν καὶ συ-
5 μπρόεδροι ος εἶπεν
. ψ

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τῆς Πεντέλης. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1848 εἰς τὰς πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Ἐρεχθείου ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 39 0|0, τὸ πλάτος 35 0|0, καὶ τὸ πᾶχος 7 0|0. Ἡ πλάξ ἄνωθεν τῆς ἐπιγραφῆς εἶναι κοίλη ἐσκαμμένη ἐν εἴδει παστοῦ (niche) ἔνθα ἴστατο πιθανῶς εἰκὼν τις ἀναθήματος. Δύω Ἀρχοντες Θεόφραστοι ἀναφέρονται παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, ὁ μὲν εἰς ἡρξε τὸ 1 ἔτος τῆς 110 Ὀλυμπιάδος, ὁ δὲ δεῦτερος τὸ 4 ἔτος τῆς 116 Ὀλυμπιάδος, ὡς ἐκ τοῦ σχηματισμοῦ δὲ τῶν γραμμάτων κρίνοντας νομίζομεν, ὅτι ὁ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης Θεόφραστος εἶναι ὁ ἄρξας τὸ 1 ἔτος τῆς 110 Ὀλυμπιάδος, διότι τὰ γράμματα εἶναι ἐγχαραγμένα ὅσον ἔνεστιν ἀπλᾶ καὶ πλησιάζοντα πρὸς τὸν ἀρχαῖον τύπον, ἐν ᾧ τὰ τῆς 116 Ὀλυμπιάδος πλησιάζουσι πρὸς τὸν φέροντα κοσμήματα.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1375.

ΑΕΠΡΥΤΑΝΕΥΕΝ

ΚΑΙΤΟΞΔΩΔΕΚΑΘΕΟΞΡ
ΞΘΑΙΚΑΘΟΤΙΑΝΤΩΙΔΗ
ΟΧΘΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΠΡΩΤΟΞ
5 ΟΝΤΟΣΕΝΛΗΜΝΩΙΕΓΕΝΕ
ΑΤΑΥΤΑΗΦΑΙΝΗΙΗΑΠΑΓΗΙΗ
ΥΘΗΙΤΗΝΝΥΝΑΠΟΓΕΓΡΑΜΜΕ
ΕΚΤΕΙΞΩΞΙΝΕΠΙΤΗΣΕΝΑΤΗΣ
10 ΑΝΤΟΝΕΙΞΙΟΝΤΑΕΝΙΑΥΤΟΝΚ
ΒΟΛΗΣΕΙΤΕΤΡΕΙΞΚΑΤΑΤΩΔΗ
ΙΤΩΙΘΗΣΕΙΩΙΕΝΗΙΤΙΝΙΑΝΗΜΕ
ΙΠΕΝΤΑΚΟΞΙΟΜΕΔΙΜΝΩΝΤΟΥ
ΝΤΟΙΞΚΛΗΡΟΧΟΙΞΤΑΤΕΕΝΤΕΙ
ΕΙΞΤΩΝΟΙΚΙΩΝΤΩΝΔΕΔΗΜΕ
15 ΙΛΗΜΝΟΕΙΞΑΓΟΞΙΝΟΠΟΞΟΙΑΝ
ΩΙΔΗΜΟΞΙΩΙΟΠΟΞΟΙΑΝΜΗΕΚΤ
ΙΑΝΟΠΟΞΗΝΔΙΑΥΤΟΙΕΡΓΑΤΟΝ
ΑΘΡΗΣΑΙΤΑΑΦΟΡΙΞΜΑΤΑΕΞ
ΤΗΣΑΥΤΗΗΜΙΞΘΩΞΙΞΠΕΠΡΑΙ
20 ΡΟΧΟΙΞΗΕΝΟΦΕΛΕΞΘΑΙΤΙΞΚ
ΟΝΤΕΞΤΩΙΔΗΜΟΞΙΩΙΕΙΧΟΝΕΠ
ΩΝΚΛΗΡΟΧΩΝΤΑΜΕΝΑΛΛΑ
ΑΜΦΙΞΒΗΤΩΝΤΗΞΓΗΣΗΤΟ
ΚΑΙΞΕΑΝΔΕΜΗΛΑΧΗΙΔΙΞ
25 ΗΔΙΚΗΤΗΝΤΕΑΝΑΚΡΙΞΙΝΓ
ΟΝΔΕΞΤΟΔΙΚΑΞΤΗΡΙΟΝΠΑΡΑ
ΟΝΤΩΝΕΝΛΟΓΓ

- α ἐπρυτάνευεν
 και το[ύ]ς δώδεκα θεο[ύ]ς ῥ . . .
 γενέσθαι καθότι ἂν τῷ Δῆ[μ]ω
 δεδ[ό]χθαι τῷ Δῆμῳ πρώτους
 5 .]ὸν τῷ[ν] ἐν Λήμνῳ ἐγένε[το] κατ-
 ἅ ταῦτα ἢ φαίνη, ἢ ἀπάγη, ἢ [ἀκολ-
 ο]υθῇ τὴν νῦν ἀπογεγραμμέ[ν]ην
 ἐκτείσωσιν ἐπὶ τῆς ἐνάτης [Πρυτανείας . .
 ἀν τὸν εἰσιόντα ἐνιαυτὸν
 10 βο[υ]λῆς εἴτε τρεῖς κατὰ το[ῦ] Δη[μοσίου]
 τὰ ἐν τῷ Θησειῷ ἐν ἣ τινι ἂν ἡμέ[ρ]α τῷ-
 ν Πεντακοσιομεδίμων τοῦ [δὲ και ἐ-
 ν τοῖς κληρο[ύ]χοις τὰ τε ἐν τεῖ
 εἰς τῶν οἰκιῶν τῶν δὲ δημε[υθέντων] . . . κα-
 15 ι Λήμνο[υ] εἰσάγο[υ]σιν ὅποσοι ἂν . . . τ-
 ῶ δημοσίῳ ὅποσοι ἂν μὴ ἐκ τ[ῶν]
 ἴαν ὅπόσῃν δ' αὐτοὶ ἐργάζον[ται]
 φορῆσαι τὰ ἀφορίσματα ἐκ [τῶν γαιῶν
 ἐκάσ]της αὐτῇ ἢ μίσθωσις πεπρα[γμένη] τοῖς
 20 κλη[ρο]υ[χοις] ἢ ἐνοφελέσθαι τις κ[αί] ὀφείλ-
 οντες τῷ Δημοσίῳ εἶχον ἐπὶ
 τῷ[ν] κλη[ρο]ύ[χων] τὰ μὲν ἄλλα
 ἀμφισβητῶν τῆς γῆς ἢ τὸ
 Ἀττικαῖς· ἐὰν δὲ μὴ λάχῃ δις
 25 ἢ δίκῃ τὴν τε ἀνάκρισιν γ[ε]νομέν-
 [η]ν δ' ἐς τὸ δικαστήριον παρὰ [τῶν δικαστ-
 [ῶ]ν τῶν ἐν [τῷ Λο . . .] γ[ε]γρ[αμμένην]

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ἡῦρον αὐτὴν τὸ 1849 εἰς τὰς πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὰ γράμματα εἰς τινὰς γραμμὰς δὲν εἶναι ἀκριβῶς κατὰ στοῖχον γεγραμμένα. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 38 0|0, τὸ πλάτος 22 0|0, καὶ τὸ πάχος 10 0|0. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι Ψήφισμα τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων, κανονίζον τὰ τῶν κληρούχων τῶν ὁποίων τὸ ὄνομα ἀναφέρεται εἰς τὰς γραμμὰς 13, 20 καὶ 22.

Ἡ 1 γραμμὴ εἶναι γεγραμμένη μετὰ μεγαλητέρων γραμμάτων τῶν τῆς ἄλλης ἐπιγραφῆς, ἄρχεται δὲ ἀπὸ τοῦ ὀνόματος τῆς Πρυτανεύουσας Φυλῆς.

Εἰς δὲ τὴν 15 γραμμὴν ἀναφέρεται τὸ ὄνομα τῆς Λήμνου εἰς ἣν κληρούχους ἐπεμψαν οἱ Ἀθηναῖοι ἀρκετὰ ἔτη μετὰ ταῦτα, ἀφ' οὗ ἐκυρίευσαν αὐτήν, κατὰ τὸν Ἡρόδοτον (4, 140). Ἡ δὲ κυρίευσις ἐγένετο κατὰ τὸ 3 ἔτος τῆς 67 Ὀλυμπιάδος. Ἄπαντα τὰ μέρη τῆς πλακὸς εἶναι ἀκρωτηριασμένα, καὶ τὰ γράμματα σχεδὸν ἐξηλημμένα ἀπὸ τὸν χρόνον.

Κ. Σ. Πιττάκης.

Λ Η Η
 Ι Τ Η Π Ο Ξ Π Α Λ Λ Η Ν Η Ξ Π
 Π Ο Ξ Π Ο Λ Ι Τ Ι Μ Ο Ξ Π Α Λ Λ Η
 Η Η Ρ Ε Κ Α Τ Ο Ξ Τ Ο Ν Ι Λ
 5 Π Ι Δ Ν Ο Υ Ε Π Ι Μ Ε Λ Η Τ Η Ξ
 Ξ Θ Ε Ο Π Ο Μ Π Ο Ξ Π Α Λ Λ Η
 Ι Ο Χ Ω Ρ Ι Ο Ν Π Α Λ Λ Η Ν Η Ξ
 Ε Ν Η Ξ Χ Α Ρ Ι Ο Υ Π Α Λ Λ Γ Κ Α Τ Ο Ξ Ι Ι Ι
 Ν Ε Π Ι Μ Ε Λ Η Τ Η Ξ
 10 Ν Θ Ε Ο Φ Ι Λ Ο Υ Α Ν Α Φ Λ Υ Ξ

Ο Χ Ω Ρ Ι Ο Ν Α Ν Α Φ Λ Υ Ξ Τ Ο Ι
 Ι Φ Η Ξ Δ Ι Ο Κ Λ Ε Ο Υ Ξ Ξ Ο Υ Ν Ι Π Η Ι Ι Ι
 Η Π Τ Τ Τ
 Α Α Χ Χ Χ Η Η Δ Δ Δ Δ Τ Τ Τ Τ Π Ι Ι Ι Ο
 Κ Η Η Δ Δ Δ Π Ι Ι Ι Ι

15

1376.

\ Η Η
 . . . ι . ηπος Παλλήνης Π . . .
 . . . πος Πολίφειμος Παλλη[νεύς
 ώνη] ΗΗΠ Εκατοστόν ιλ
 5 . . . πίδνου Επιμελητής
 . . . ς Θεόπομπος Παλλη[νεύς
 . . . ίο[υ] χωρίον Παλλήνης
 . . . ένης Χαρίου Παλ[ληνήθεν] ΠΓΚΑΤΟΣΙΙΙ
 . . . ν Επιμελητής
 10 . . . ν Θεοφίλου Αναφλύστιος
 . . . ο[υ] χωρίον Αναφλύστι[ι]
 . . . ίφης Διοκλέους Σουნი[εύς] ΠΗΙΙΙ
 . . . ΗΠΤΤΤ
 . . . ΤΤΧΧΧΗΗΔΔΔΔΤΤΤΠΙΙΙΟ
 15 . . . ΚΗΗΔΔΔΠΙΙΙΙ

Η έπιγραφή αυτή γέγραπται εκ του έτέρου μέρους της πλακός της υπ' αριθ. 1370. Το ένω καί άριστερόν μέρος της πλακός είναι εκρωτηριασμένον, το δε κάτω μέρος αυτής μένει κενόν, ήτοι ή έπιγραφή δέν φθάνει έως εις τὰ κάτω άκρα της πλακός, εκ δε της πλευράς ταύτης είναι αναγραφη ώνηθέντων πραγμάτων, και εις αυτήν μέν αναφέρονται πεντάκις, καθ' όσον σώζονται τὰ μέρη της έπιγραφής, όνόματα Παλληνέων ή τε ως ιδιοκτητών των πωληθέντων κτημάτων, ή τε ως αγοραστών δις αναφέρονται όνόματα Αναφλυσιών, και άπαξ Σουνιέων. Ως εκ της θέσεως δε των Δήμων τούτων κατεχόντων την ανατολικο-νότιον παραλίαν της Άττικής εξάγεται, ότι τὰ χωρία ταύτα ήσαν εις την πάραλον γήν της Άττικής (1). Προχωρεί δε ή αναγραφη φυλάττουσα γεωγραφικήν τινα διεύθυνσιν από τὰ ανατολικώτερα μέρη της Άττικής προς τὰ νοτιώτερα αυτής, ήτοι από την του Πεντελικού νότιον θέσιν έφ' ής ή Παλλήνη προς τον Αναφλυστον και το Σούνιον.

Εις τὰς γραμμάς 2 και 7 ή πληθυντική Παλληνής το ΝΗΞ γράφεται διά της Η αντί ιής ΕΙ.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1377.
 Π Ρ Α Ξ Ι Β Ο Ι Ο
 Α Ρ Χ Ο Ν Τ Ο Σ
 Ι Α Ξ Π Ε

1377.
 Επί] Πραξιβο[ύ]λο[υ]
 Άρχοντος [έπί της Πρυτ-
 ανε]ίας πέμπτη της Πρυτανείας

Η έπιγραφή αυτή γέγραπται επί θραύσματος πλακός λίθου του Ύμηττου. Ηδρον αυτήν το 1852 δεκεμβρίου 22 εις τὰς προς το δυτικόν των Προπυλαίων αρχαιολογικάς ανασκαφάς του Κ. Βεϋλές (Beulé). Το ύψος του σωζομένου μέρους της πλακός είναι 8 0|0, το μήκος 16 0|0, και το πλάτος 5 0|0. Εκ του διατηρηθέντος μέρους της έπιγραφής εξάγεται, ότι είναι αρχή του Ψηφίσματος επί Πραξιβίου Άρχοντος. Το όνομα

(1) Περί μέν του Δήμου Παλλήνη ανέφερον εις την υπ' αριθ. 1324 (σελ. 834, φυλλάδ. 33) προεκδοθεΐσαν έπιγραφήν, ότι ή θέσις αυτή υπό των έγχωρίων νυν καλείται Παλλένα, ή Παλλάνα Δωρικώς· ό δε Δήμος 'Ανάφλυστος έφύλαξε και αυτός το αρχαϊον αυτού όνομα, 'Ανάβυσσον γάρ καλοϋσι το μέρος, έθνα ό Δήμος οϋτος ήν, και λείψανα ίκανά αυτού έτι φαίνονται. Κατά δε του όνόματος του Σουνίου υπερενίκησεν ή κατά τον μέσον αιώνα δοθεΐσα εις την θέσιν ταύτην ονομασία (ήτις έγένετο ως εκ των εκεί σωζομένων κινώνων του ναού της Σουνιάδος 'Αθηνάς) τῷ χώρῳ ή Εύρωπαϊκή Κάδο και Καδοκολώνες.

τοῦ Ἀρχοντος τούτου ἀναφέρεται εἰς τοὺς καταλόγους τῶν ὀνομάτων τῶν Ἀρχόντων, ὡς ἄρξαντος τὸ 2 ἔτος τῆς 116 Ὀλυμπιάδος, ἀναφέρεται καὶ εἰς τὴν ἐπιγραφὴν 147 τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, ὅτι ἦν Φιλαίδης τὸν Δῆμον.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1378.

ΑΙΝΕΞ
ΕΙΟΥΞΠ
ΘΗΝΟΚΛΕ
ΤΟΝΟΤΙΚΑΛ
5 ΜΩΞΣΥΝΕΠΑ
ΗΕΚΟΜΙΔΗ
ΚΑΙΣΤΕΦΑΝ
ΝΑΥΤΩΝΧΡΥ
ΑΠΟΧΙΛΙ
10 ΡΑΨΑΙΔ
ΕΝΣΤΗΛ
ΤΑΜΙΑ
ΞΑΡΧ
ΝΤΩ

1378.

εἶπεν ἐπ[αινέσ[αι
. . . εἶου Σπ[εύσιππον
Ἀ[θηνοκλέους
ἔκαστον ὅτι καλ[ῶς . . . καὶ φιλο-
5 τί[μως· συνεπα[ινέσαι δὲ καὶ τὸν . . . ἔνεκα
τῆς κομιδῆς τοῦ σίτου
. . . καὶ στεφαν[ῶσαι ἕκα-
στον αὐτῶν χρυ[σῶ στεφάνῳ
. . . ἀπὸ χιλίων δραχμῶν
10 ἀναγ[ράψαι δ' ἐπὶ τὸ δευτέρου τὸ Ψήφισμα τὸν γραμματέα τὸν κατὰ
Πρυτανείαν] ἐν στήλ[ῃ λιθίνῃ·
τὸν δὲ] ταμίαν τοῦ Δήμου δοῦναι δραχμὰς . . .
τὸν ἐπὶ τῆς Ἀρχ[ῆς τῶν ἑξεταστῶν
καὶ στήσαι ἐν τῷ [ιερω . . .

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη γέγραπται ἐπὶ πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὗρέθη τὸ 1850 Μαΐου 20 εἰς τὸ χωρίον τῆς Ἀττικῆς καλούμενον νῦν Καρά, κτῆμα τοῦ Ἀγγλου φιλέλληρος καὶ φιλοκάγαθου Κ. Βρεσεβρίγ (Bracebridge). Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι Ψήφισμα ἐνὸς τῶν Δήμων τῶν τριῶν, οἱ Εἰκαριεῖς ἢ Ἰκαριεῖς ἐκαλοῦντο· (κατ' ἀμφοτέρω δὲ οἱ Δῆμοι οὗτοι εὗρηνται γεγραμμένοι ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς διὰ τῆς Εἰ καὶ Ι. Ὁ εἰς τῶν Δήμων τῶν οὕτω καλουμένων ἦν πιθανῶς περὶ τὸ χωρίον τοῦτο, διότι καὶ λείψανα ἐκεῖ ἀρχαίων οἰκοδομῶν φαίνονται, καὶ εἰς τὸ πρὸς τὰ μέσα τοῦ Ἱμμητοῦ Μοναστήριον, καλούμενον Καράς τρεῖς ἐπιγραφαὶ σώζονται, αἵτινες ἀναφέρουσι περὶ τοῦ Δήμου τούτου, τὰς ὁποίας ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ θέλομεν δημοσιεύσει.

Εἰς τὴν 3 γραμμὴν ἀναγινώσκεται τὸ ὄνομα Ἀθηνοκλῆς.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1379.

Ι Ξ Υ Μ
ΟΥΔΙΟΜΕΩ
Ι Ι Ρ Ο Ι Σ Π Ο Λ Λ Η Ν Θ Υ Μ
Ν Α Θ Η Ν Α Ι Ω Ν Κ Α Ι Λ Η /
5 Α Ν Τ Ι Α Τ Ω Ι Δ Η Μ Ω Ι Ι Υ
Α Χ Ω Ξ Ε Ν Τ Ε Ι Α Υ Τ Ο Υ Π
Τ Ο Ι Σ Π Ο Λ Ι Ο Ρ Κ Ο Υ Μ Ε Ν
Ε Ι Π Ε Δ Ε Ι Μ Ι Σ Θ Ο Φ Ο Ρ
Τ Ε Ι Λ Ε Ν Τ Η Ν Ε Δ Ο Θ Υ Ξ
10 Ι Ι Γ Ο Υ Ξ Ι Ν Α Θ Η Ν Α Ι Ω Ν
Ι Α Ν Ε Ι Α Ν Δ Ε Γ Κ Υ Ξ Ι Κ
Ι Τ Ο Ν Λ Θ Ι Ο Μ Ε Ν
Τ Η Ρ Ι Α Ν Ο Τ Ι Π Α Ρ Α Γ Ι
Ω Ν Τ Ω Ι Δ Η Μ Ω Ι Τ Ω Ι Α Σ
15 Υ Ξ Ι Ν Α Ι Α Τ Α Υ Τ Α Ν
Ο Ν Υ Ν Μ Ε Ν Α Ρ Ε Τ Ο Ι Σ
Η Ν Ε Υ Ν Ο Ι Α Ν Τ Ο Ν Δ Η Μ
Κ Α Ι Υ Π Ε Ρ Τ Ο Ν Δ Η Μ
Ε Μ Π Ρ Ο Ξ Θ Ε Ν Π Ο Λ Ε

1379.

καὶ τῶν συμ[μάχων
. . . ου Διομέων . . .
. . . ιοις πολλὴν θυμ . . .
τῶν Ἀθηναίων καὶ Λή[μνου
5 ἐν]αντία τῷ Δήμῳ φυ . . .
πολλ]αχῶς ἐν τῇ αὐτοῦ π[ατρίδι
καὶ] τοῖς πολιορκουμέν[οις
εἶπε δεῖ μισθοφορ[ῆσαι
ἀπέσ]τειλεν τ' ἦν ἔδει θυσιάν
10 φεύ]γουσιν Ἀθηναίων
. . . τὴν Πρυτ[ανείαν] δ' ἐγ' Κοζίκ[ω
καὶ] τὸν ν[ῦν] ἐ[θιζόμενον]
σω]τηρίαν ὅ,τι παραγί[νεται
συμμάχ]ων τῷ Δήμῳ τῷ Ἀ[θηναίων
15 ὀφέλο]υσιν καὶ [δι]ὰ ταῦτα ν[ῦν]
. . . ο[ἱ] νῦν μ' ἐναρέτοις
τ[ῆν] εὐνοίαν τὸν Δῆμ[ον] τῶν Ἀθηναίων
. . . καὶ ὑπὲρ τοῦ Δῆμ[ου
τῶν] ἔμπροσθεν πολέ[μων]

20 ΕΤΟΙΣΤΕΒΑΣ
 Ε ΑΛΛΟΙΣΕΛ
 ΛΑΡΕΤΑΞΔΕΙ
 ΠΑΡΕ
 ΙΝΝΟΥ
 25 ΩΙΛΙ

. . . ε τοῖς τε Βασ[ιλεῦσι
 20 καὶ τοῖς ἄλλοις Ἑλ[λησι
 . . . ε . . . ἀρετὰς δεῖ . . .
 παρέ[χεσθαι
 . . . ἐν νοῦ [δὲ . . .
 25 . . . φ λι . . .

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακῶς λίθου Πεντελησίου. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1840 Ἰουνίου 26 εἰς τὰς πρὸς τὸ νότιον τῆς Ἀκροπόλεως ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ ὕψος τῆς πλακῶς εἶναι 39 0/0, τὸ πλάτος 22 0/0, καὶ τὸ πάχος 13 0/0. Τὸ ἄνω ἀριστερὸν καὶ κάτω μέρος τῆς πλακῶς καὶ μέρος τοῦ δεξιοῦ εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα, τὸ δὲ λοιπὸν δεξιὸν μέρος εἶναι σῶον. Τὰ γράμματα εἰσὶν ἐξηρατισμένα ἀπὸ τὸν χρόνον καὶ ἀμυδρῶς πως φαίνονται. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι Ψήφισμα τοῦ Δήμου τῶν Ἀθηναίων ὑπὲρ τοῦ Δήμου τῶν Λημνίων, ὃν τὸ ὄνομα ἀναφέρεται εἰς τὴν 4 γραμμῇ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης· ἀναφέρει δὲ καὶ αὕτη, ὥσπερ καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. 1375, περὶ τῆς νήσου Λήμνου, ἀλλ' αἱ δύο πλάκες δὲν συναρμύζονται· ἐπομένως νομίζω, ὅτι εἶναι ἐτέρου Ψηφίσματος μέρος ἡ ὑπ' ἀριθ. 1375 ἐπιγραφή διαφόρου τῆς παρούσης.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1380.

ΜΜΑΤΕΥΕΝΕΛΛΙΙ . . .
 ΑΤΕΙΠΡΟΤΕΡΑΙΕΙ . . .
 ΕΙΑΣΕΚΚΛΗΣΙΑΕΝ . . .
 ΤΡΑΤΟΣΕΡΧΙΕΥΣΚ
 5 ΩΝΠΟΛΥΕΥΚΤΟΥΕΥ
 ΕΝΤΗΙΒΟΥΛΕΙΚΑ
 .ΙΟΞΕΙΠΕΝ.ΕΠΕ
 .ΙΙΤΗΞΔΙΑΤΕΛ
 ΡΑΤΤΩΝΚΑΙΕΥΣΑ
 10 .ΩΝΤΗΝΔΥΝΑΤΗΝ
 ΕΡΙΤΟΥΤΩΝΑΥΤΩΙ / ΙΟΜΑ
 ΕΠΙΤΑΟΠΛΑΚΕΧΕΙΡΟΤΟ
 .ΦΗΞΙΝΔΕΚΑΙΕΙΞΤΗ
 ΩΚΕΝΑΙΑΥΤΟΝΤΑΛΛΑ
 15 ΙΞΥΝΓΙΑ
 ΞΥΝΑΝΤ
 ΑΞΕΝΙ/
 ΙΩΞ

1380.

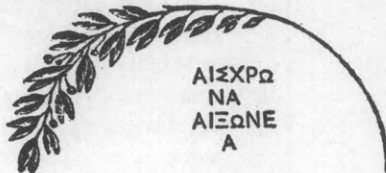
Ἐγρα]μμάτευεν Ἑλλ . . .
 . . . α τεῖ προτέρᾳ εἰ[κοστ-
 εἰ τῆς Πρυταν]είας Ἑκκλησία ἐν . . .
 5 Φανόστ]ρατος Ἐρχιεὺς καὶ συμ-
 πρόεδροι . . . ὡν Πολυεύκτου Συ[βρί-
 δης ἐδο]ξεν τῇ Βουλῇ καὶ τῷ
 Δήμῳ . . . μ]ος εἶπεν. Ἐπε[ιδὴ
 . . . ζήτη]ς διατελ[εῖ . . .
 π]ράττων καὶ εὔσα . . .
 10 . . . ὡν τὴν δυνατὴν [βοήθ-
 εἶαν . . . π]ερὶ τούτων αὐτῶ . . . ομα
 στρατηγός] ἐπὶ τὰ ὄπλα χειροτο[νημέ-
 νος . . .]φῃσιν δὲ καὶ εἰς τῇ[ν . . .
 . . . δεδ]ωκέναι αὐτὸν τ' ἄλλα
 15 . . . ἰ συγγία . . .
 . . . συνάντ[ησιν . . .
 . . . ἀς ἐνι . . .
 . . . εως . . .

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακῶς λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1852 Μαΐου 16 εἰς τὸ δυτικο-βόρειον τοῦ Παρθενῶνος. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι ἀκριβῶς κατὰ στοῖχον ἐγγεγραμμένα. Αἱ πρῶται γραμμαὶ εἰσὶν ἐξηλημμέναι τοσοῦτον, ὥστε δὲν δύνανται νὰ διακριθῶσιν οἱ χαρακτῆρες.

Εἰς τὴν 4 γραμμῇ φαίνεται εἰς τὸν λίθον ΤΡΑΤΟΣ, ἀνεπλήρωσα δὲ εἰς Φανόστρατος, διότι Φανόστρατος Ἄρχων ἀναφέρεται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 17 τῆς Συλλογῆς τοῦ Κ. Ῥός (die demen von Attica) καὶ εἰς ἐτέραν ἐκδοθεισομένην ἐπιγραφὴν, εἰς ἣν ὁ Φανόστρατος οὗτος Ἐρχιεὺς τὸν Δῆμον γράφεται.

Κ. Σ. Πιττάκης.

-ΤΑ ΠΙΔΟΣΕΣΙ
.....ΔΙΑ ΕΙΣΙΦΟΙΝΕΙΣ ΑΝΤΙΘΕΜΕΝ
ΛΟΚΙ . . ΜΕΤΙΕΗΝΟΜΩΝΚΕΙΜΕΝΟΥΣΝΟΜΟΥΣΚΑΤΑΒΑΛΛΕΣΘΩ
.....ΝΤΕΑΝΛΑΧΩΣΙΝΕΜΠΡΟΣΟΔΩΙ ΚΑΙΑΝΗΛΩΞΩΣΙΝΕΣΧ
5 ΕΥΑ ΡΟΤΟΝΤΟΝ ΜΕΤΑΣΑΡΑΠΙΩΝΑΡΧΟΝΤΑ ΥΠΟΘΕΤΩΣΑΝΔΕΚΑΙ
ΔΑΝΤΙΠΡΟΕΙΣΕΝΕΓΚΩΣΙΝΔΙΑΦΟΡΟΥΕΙΣΤΑΕΡΓΑ ΕΙΝΑΙΔΕΤΟΙΣΑΝΔΡΑ
ΙΝ ΠΙΜΕΛΗΘΕΙΣΙΝΚΑΛΩΣΚΑΙΔΙΚΑΙΩΣΤΗΣΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣΤΩΝΠΡΟΚΕΙ
ΜΕΝΩΝΕΡΓΩΝΕΠΑΙΝΕΘΗΝΑΙΚΑΙΣΤΕΦΑΝΩΘΗΝΑΙΥΠΟΤΟΥΔΗΜΟΥΤΟΥ
ΑΛΑΜΙΝΙΩΝ ΑΣΤΟΝΘΑΛΛΟΥΣΤΕΦΑΝΩΙΕΥΣΕΒΕΙΑΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙΚΑ
10 ΛΟΚΑΓΑΘΙΑΣΤΗΣΠΡΟΣΤΟΥΣΘΕΟΥΣ ΑΝΑΓΡΑΨΑΙΔΕΤΟΔΕΤΟΥΨΗΦΙΣΜΑΤΟΝ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΤΟΥΔΗΜΟΥΕΙΣΣΤΗΛΗΝΛΙΘΙΝΗΝΚΑΙΣΤΗΣΑΙΕΙΣΤΗΝΕΞΕΔΡΑΝ
ΟΔΕΓΕΝΟΜΕΝΟΝΕΙΣΑΥΤΗΝΑΝΑΛΩΜΑΜΕΡΙΞΑΙΤΟΥΣΕΠΙΤΗΝΕΠΙΣΚΕΥΗΝ
ΑΓΡΑΨΑΙΔΕΕΙΣΑΥΤΗΝΚΑΙΤΩΝΕΠΙΔΕΔΩΚΟΤΩΝΤΑΟΝΟΜΑΤΑΚΑΙΠΟΣΟΝ
ΕΠΕΔΩΚΕΝΙΝΑΤΟΥΤΩΝΣΥΝΤΕΛΟΥΜΕΝΩΝΚΑΛΩΣΕΧΗΚΑΙΕΥΣΕΒΩΣΤΩΙ
15 ΔΗΜΩΙΤΩΝΣΑΛΑΜΙΝΙΩΝΤΑΠΡΟΣΤΟΥΣΘΕΟΥΣ ΤΟΔΕΨΗΦΙΣΜΑΤΟΔΕ
ΠΕΙΔΗΕΣΤΙΝΠΕΡΙΕΡΩ ΠΙΣΚΕΥΗΣΚΑΙΤΗΣΕΠΙΚΟΣΜΗΣΕΩΣΤΩΝΚΟΙ . . .
ΠΕΙΔΗΚΑΙΟΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΟΙΕΠΙΜΕΛΗΤΑΙΣΥΝΑΠΟΦΑΙΝΟΝΤΑΙΑΠΑΝΕΣ
ΕΙΣΦΥΛΑΚΗΝΟΙΚΑΤΑΣΚΟΠΩΝΤΕΣΤΑΙΕΡΑΚΑΙΤΗΝΕΞΕΔΡΑΝΚΑΤΑΤΟ
ΦΙΣΜΑΟΙΔΕΕΙΡΕΘΗΣΑΝΘΕΟΔΟΤΟΣΠΕΙΡΑΙΕΥΣΑΙΣΧΡΩΝΑΙΞΩΝΕ
20 ΚΛΗΣΛΕΥΚΟΝΟΕΥΣ
ΔΗΜΟΣΟΣΑΛΑΜΙΝΙΩΝΟΔΗΜ ΜΙΝΙΩΝΟΔΗΜΟΣΟΣΑΛΑΜΙΝΙΩΝ

-τ[οῖς ἐ]πιδόσεσι
.....διὰ . . . εἰς . . . ο . . . ν εἰς . . . ἀντιθέμεν[οι
.....δ]ιόκει . . . μετιε ἢ νόμων κειμένους νόμους καταβάλλεσθω
..... ἄ]ν τε, ἂν λάχωσιν ἐμ. προσόδῳ καὶ ἀνηλώσωσιν ἐς χ[ώ]ραν
5 Εὐά[νδρ]οτον τὸν μετὰ Σαραπίωνα Ἄρχοντα· ὑποθέτωσαν δὲ καὶ
δ ἂν τι προεισενέγκωσιν διαφόρου εἰς τὰ ἔργα· εἶναι δὲ τοῖς ἀνδρά-
ς]ιν [τοῖς ἐ]πιμεληθεῖσιν καλῶς καὶ δικαίως τῆς κατασκευῆς τῶν προκει-
μένων ἔργων ἐπαινεθῆναι καὶ στεφανωθῆναι ὑπὸ τοῦ Δήμου τοῦ
Σα]λαμινίων ἕκαστον θαλλοῦ στεφάνῳ εἰσεθείας ἔνεκεν καὶ κα-
10 λοάγαθίας τῆς πρὸς τοὺς θεούς· ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ Ψήφισμα τὸν
γραμματέα τοῦ Δήμου εἰς στήλην λιθίνην, καὶ στήσαι εἰς τὴν ἐξέδραν·
τ]ὸ δὲ γεγόμενον εἰς αὐτὴν ἀνάλωμα μερίσαι τοὺς ἐπὶ τὴν ἐπισκευὴν
ἀν]αγράψαι δὲ εἰς αὐτὴν καὶ τῶν ἐπιδεδωκότων τὰ ὀνόματα καὶ πόσον
ἐπέδωκεν, ἵνα τούτων συντελουμένων καλῶς ἔχῃ καὶ εὐσεβῶς τῷ
15 Δήμῳ τῶν Σαλαμινίων τὰ πρὸς τοὺς θεούς, τὸ δὲ Ψήφισμα τόδε, [ἐ-
πειδὴ ἐστὶν περὶ [i]ερῶ[ν ἐ]πισκευῆς καὶ τῆς ἐπικοσμήσεως τῶν κοι[νῶν καὶ
ἐ]πειδὴ καὶ ὁ στρατηγὸς [καί] οἱ ἐπιμελεῖται συναποφαίνονται, ἀγαγέ[τωσαν
εἰς φυλακὴν οἱ κατασκοπῶντες τὰ ἱερὰ καὶ τὴν ἐξέδραν κατὰ τὸ Ψή-
φισμα. Οἱ δὲ εἰρέθησαν Θεόδοτος Πειραιεύς, Αἰσχρων Αἰζωνε[ύς,
20 Διο]κλῆς Λευκονοεύς.
Ὁ] Δῆμος Σαλαμινίων Ὁ Δῆμος Σαλαμινίων Ὁ Δῆμος Σαλαμινίων
Θεόδο- Αἰσχρω- Χαρι-
τον να κλῆ·
Πειραιέα Αἰζωνέ- Λευκονο-
α εα

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τῆς Πεντέλης, ἡ τῆς Σαλαμῖνος αὐτῆς (1). Ἡ ὕψος αὐτὴν τὸ 1840 εἰς τὸν Πειραιᾶ, ὅτε ἀνωρύττοντο θεμέλια τινὰ παρὰ τὴν οἰκίαν τοῦ Κ. Θεοχάρη Ἰδραίου. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 42 0|0, τὸ πλάτος 41 0|0, καὶ τὸ πάχος 10 0|0. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι ἀκριβῶς κατὰ στοῖχον ἐγχαρτυγμένα· φέρουσι δὲ ποικίλματα, ὡς συνειθίζον τοῦτο κατὰ τοὺς τελευταίους Μακεδονικοὺς χρόνους, τὸ μῆκος αὐτῶν εἶναι 5. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται ὅτι εἶναι Ψήφισμα ὑπὲρ τῶν ἐπιστατῶν, οἵτινες ἐπεμελήθησαν εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν προκειμένων ἔργων ἐν Σαλαμῖνι καλῶς καὶ δικαίως, διὸ ἐπηνέθησαν καὶ ἐστεφανώθησαν ἕκαστος θαλλοῦ στεφάνῳ ὑπὸ τοῦ Δήμου τῶν Σαλαμινίων εὐσεβείας ἕνεκεν καὶ καλοκαγαθίας τῆς πρὸς τοὺς θεοὺς. Ἐκ τῶν ἐκφράσεων (κατὰ τοὺς κειμένους Νόμους καταβαλλέσθω (γρμ. 3) ἄν τε κατέθεσάν τε, ἂν λάχωσιν ἐμ προσόδῳ καὶ ἀνηλώσωσιν ἐς χρεῖαν . . . ἂν τε προεισενέγκωσι διαφόρου εἰς τὰ ἔργα, καὶ ἀναγράφαι δὲ εἰς τὴν στήλην τῶν ἐπιδεδοκῶτων τὰ ὀνόματα, καὶ πόσον ἐπέδωκεν) ἐξάγεται, ὅτι ἡ ἐπισκευὴ τῶν ἐν Σαλαμῖνι ἱερῶν, καὶ ἡ ἐπικόσμησις τῶν εἰς αὐτὴν κοινῶν οἰκοδομημάτων καὶ τῆς ἐξέδρας ἐγένετο ἐν μέρει μὲν τῇ δαπάνῃ τῶν προσόδων τοῦ Δήμου τῆς Σαλαμῖνος, ἐν μέρει δὲ διὰ συνεισφορᾶς φιλοκάλων καὶ εὐσεβῶν ἀνδρῶν. Οἱ δὲ ἐπιστατήσαντες εἰς τὴν συλλογὴν τῶν χρημάτων, καὶ ἐπιμεληθέντες εἰς τὴν ἐπισκευὴν τῶν ἐν Σαλαμῖνι ἱερῶν καὶ ἐπικόσμησιν τῶν ἐκεῖ κοινῶν οἰκοδομημάτων ἦσαν Θεόδωτος ὁ Πειραιεύς, Αἴσχρων ὁ Αἰξωνεύς, καὶ Χαρικλῆς ὁ Λευκονοεὺς, ὧν τὰ ὀνόματα σημειοῦνται κάτωθεν τῆς ἐπιγραφῆς ἐστεφανωμένα. Οἱ ἄνδρες οὗτοι χάριν τοῦ ἐμπορίου αὐτῶν διέτρεβον εἰς τὸν Πειραιᾶ, ὄντες δὲ πλησίον τῆς Σαλαμῖνος, καὶ θεωρήσαντες ἴσως πολλάκις τὴν ἀθλίαν κατάστασιν τῶν ἐν Σαλαμῖνι ἱερῶν, (ἅπερ οἱ Ἀθηναῖοι κατὰ τὰ Περσικὰ ἀνήγειρον) καὶ τῶν ἄλλων κοινῶν οἰκοδομημάτων, τὰ ὅποια ἔπαθον πιθανῶς ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς Ἀθηναίους, οἱ τοὺς Σαλαμινίους ἀναστάτους ἐποίησαν, καταγνόντες ἐβелоκακῆσαι αὐτοὺς ἐν τῷ πολέμῳ τῷ πρὸς Κᾶσσανδρον, καὶ τὴν πόλιν Σαλαμῖνα γνῶμῃ τὸ πλεόν Μακεδόσιν ἐνδοῦναι (Παυσ. Ἄττικ. 35) Καὶ τὸ ἀσέβημα τοῦτο (ὅπερ οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς τὰ ἐν Σαλαμῖνι ἱερὰ ἐν τῇ δικαίᾳ αὐτῶν ἀγανακτῆσαι ἔπραξαν) ἐπιδιορθοῦντές τε οἱ Ἀθηναῖοι Θεόδωτος ὁ Πειραιεύς, Αἴσχρων ὁ Αἰξωνεύς καὶ Χαρικλῆς ὁ Λευκονοεὺς, καὶ συναθροίσαντες χρηματικὰς ἐπιδόσεις παρὰ τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Πειραιεὶ κατοικούντων, ἐπισκεύασαν τὰ ἐν Σαλαμῖνι ἱερὰ, καὶ ἐπικόσμησαν τὰ κοινὰ οἰκοδομήματα, ἅπερ παρέσειρον εἰς τὴν ὀργὴν των οἱ Ἀθηναῖοι. Ἡ μετ' ἀγανακτήσεως ἐκφρασίς τοῦ Παισανίου, ὅστις διηγούμενος τὴν ἀρχαιολογίαν τῶν Σαλαμινίων προσθέτει, Φίλαιον δὲ τὸν Εὐρυστάκου τοῦ Αἰάρτος παραδοῦναι, λέγουσι, τὴν νῆσον γενόμενον ὑπ' αὐτῶν Ἀθηναίων, (εἴτα ὡς ἀγνωμονήσαντας τοὺς Ἀθηναίους ἐπάγει) Σαλαμινίους δὲ Ἀθηναῖοι (τούτων τῶν εὐποιήσεων τῶν Σαλαμινίων πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ἀγνωμονοῦντες) ὕστερον πολλοῖς ἔτεσιν ἀναστάτους ἐποίησαν καταγνόντες ἐβелоκακῆσαι σφᾶς ἐν τῷ πολέμῳ τῷ πρὸς Κᾶσσανδρον, καὶ εἰς τὸν ἅπαντα ἐπώμοσαν χρόνον Σαλαμινίους ἀπομνημονεύειν προδοσῆναι, πείθει ἡμᾶς ἵνα πιστεύσωμεν, ὅτι ἡ ἐπισκευὴ αὕτη ἦν διὰ τὰ ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων παθόντα ἱερὰ. Ὁ τρόπος δὲ οὗτος τῆς συνεισφορᾶς ὑπὲρ τῶν ἱερῶν μέχρι τοῦδε ἐνεργεῖται εἰς τὴν ἑλλάδα, δίσκοι ἐν ταῖς τελευταῖς περιφέρονται ὑπὲρ τῆς ἐπισκευῆς τοῦ Ναοῦ ἐκείνου τοῦ Ἀγίου, ἡ τῆς Ἀγίας, καὶ ἕκαστος εὐχαρίστως συνεισφέρει, ὅτι προαιρεῖται. Ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν μεσαιῶνα, ὅτε εἰσβολαὶ βαρβαρικαὶ ἐν τῇ Ἀττικῇ ἐγένοντο, οἱ Ἀθηναῖοι, ὡς οἱ πρόγονοι αὐτῶν, καταφυγόντες εἰς Σαλαμῖνα Ἐκκλησίας τοῦ Χριστιανισμοῦ ἐκεῖ ἀνήγειραν, αἵτινες ἔτι καὶ νῦν σώζονται, καὶ οἱ σήμερον ζῶντες Ἀθηναῖοι ἐν τῇ ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἡμῶν ἐπαναστάσει, ἐν ταῖς δειναῖς περιστάσεσι καταφυγόντες εἰς Σαλαμῖνα φρέατα ἐν τῇ ἀρχαίᾳ πόλει τῆς Σαλαμῖνος ἀνώρουξαν.

Εἰς τὴν 5 γραμμὴν ἀναφέρεται ὄνομα Ἀρχοντος Σαραπίων· ὁ Ἀρχων οὗτος πρῶτον ἐνταῦθα εὑρηται, ἔζη δὲ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Κασσάνδρου πιθανῶς. Τὸ δὲ ὄνομα Θεοδότου τοῦ Πειραιεύς ἀναφέρεται καὶ εἰς τὴν ἐν τῷ Θεσιῳ ἐπιγραφῇ, ἣν ὁ Κ. Βοίχχιος ἐδημοσίευσεν ὑπ' ἀριθ. 108, ὅτι οὗτος καὶ γυμνασιάρχος (μετὰ τὴν ἐπιστάσιαν ταύτην πιθανῶς τῆς ἐπισκευῆς τῶν ἱερῶν καὶ ἐπικοσμήσεως τῶν δημοσίων οἰκοδομῶν ἐν Σαλαμῖνι) ἐχειροτονήθη ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ.

(1) Διότι εἶναι σκληρότερος τοῦ τῆς Πεντέλης, ἀλλ' ἐξ ἴσου λευκός.

Ἡ εἰς τὴν 11 γραμμὴν ἀναφερομένη ἐξέδρα, εἰς τὴν ἴστατο τὸ ἀντίγραφον τοῦ παρόντος Ψηφίσματος, εἶναι ἀναμφιβόλως ἡ τοῦ ἐν Σαλαμῖνι Γυμνασίου ἐξέδρα ἐν ᾗ συνεκάθητο οἱ ἀθλοθέται. (Πολ. 1, 8, 79).

Εἰς τὴν 14 γραμμὴν ἡ ὑποτακτικὴ εἶναι γεγραμμένη ἀνευ τῆς ὑπογεγραμμένης. Τὴν ὀρθογραφίαν ταύτην ἠύρομεν καὶ ἀλλαχοῦ ἐν ταῖς τῶν Μακεδονικῶν χρόνων ἐπιγραφαῖς.

Εἰς τὰς γραμμὰς 16 καὶ 17 ἀναφέρεται τὸ αἰτιολογικὸν μέρος τοῦ Ψηφίσματος, εἰς δὲ τὴν 18 γραμμὴν ἀναφέρεται ἐτέρα Ἀρχὴ ἡ κατασκοποῦσα τὰ ἱερὰ καὶ τ' ἄλλα δημόσια οἰκοδομήματα καὶ τὴν κατὰ τὰς τῶν Ψηφισμάτων, αὕτη δὲ πιθανῶς ἐσύγκειτο ἐξ Ἀρχιτεκτόνων· ἡ Ἀρχὴ αὕτη ἴσως εἶναι ἡ αὕτη τῇ Ἀρχῇ τῶν ἔξεταστῶν, ἣτις ἀναφέρεται εἰς τὴν προεκδοθεῖσαν ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι ὑπ' ἀριθ. 1372 ἐπιγραφῇ. Ὁ δὲ Αἰζωνεὺς Αἰσχρῶν, καὶ ὁ Δευκονοεὺς Χαρικλῆς πρῶτον ἐνταῦθα εὔρηται.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1382.

Ι ΦΥΛ
Ο Σ Ο Ι Ε Ν
Ι Ω Ν Ε Π Ι Μ Ε Λ
Ψ Α Ι Δ Ε Τ Ο Δ Ε Τ Ο
5 Η Φ Ι Σ Μ Α Τ Α Π Ε Ρ Ι
Ν Ω Ν Α Υ Τ Ο Υ Τ Ο Ν Γ Ο
Ξ Τ Η Λ Ε Ι Λ Ι Θ Ι Ν Ε Ι
Ε Ι Ε Ι Σ Δ Ε Τ Η Ν Α Ν Α
Ν Α Ι Τ Ο Ν Τ Α Μ Ι Α Ν
10 Κ Τ Ω Ν Ε Ι Σ Τ Α Κ Α Τ
Ε Ν Ω Ν Τ Ω Ι Δ Η Μ Ω Ι
Ξ Ο Ι Β Ο Υ Λ Ο Μ Ε Ν
Ν Ο Ι Α Ν Ο Τ Ι Α Π
Α Ν Τ Ξ Ε Υ Ρ

1382.

καὶ ἀναγράψα]ι Φυλ[ῆς καὶ Δήμου καὶ Φρατρίας . . .
ὅσοι ἐν . . .
ἰων ἐπιμελ[ητήν . . . ἀναγρά-
5 ψαι δὲ τόδε τὸ [Ψήφισμα τὸν γραμματέα κατὰ τὰ Ψ-
ηφίσματα περὶ τῆς . . .
νῶν αὐτοῦ τὸν γο[. . . ἐν
στήλει λιθίνει, [καὶ στήσαι ἐν Ἀκροπόλ-
ει· εἰς δὲ τὴν ἀνα[γραφὴν τῆς στήλης δοῦ-
10 ναι τὸν ταμίαν [τοῦ Δήμου δραχμὰς ΔΔΔ ἐ-
κ τῶν εἰς τὰ κατ[ὰ τὰ Ψηφίσματα ἐπικυρω-
ένων τῷ Δήμῳ [. . .
ς οἱ βουλόμενοι . . . εὔ-
νοϊαν ὅτι ἀπ[. . .
ἀπ]αντ[ε]ς εὐ[ε]ργετῶσιν

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελῆσιου. Ἦδρον αὐτὴν τὸ 1847 εἰς τὰς πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Ἐρεχθεῖου ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας, οὐ μακρὰν τοῦ Βαῖθρου, ἐφ' οὗ ἡ Πρόμαχος. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 20 0/0 τοῦ Γαλλ. μέτρου, τὸ πλάτος 12 0/0, καὶ τὸ πάχος 7 0/0. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι Ψήφισμα τοῦ Δήμου τῶν Ἀθηναίων ὑπὲρ τινος ξένου, ὃν ἐσυγχώρησαν ἀνα-
γραφῆναι Φυλῆς, καὶ Δήμου, καὶ Φρατρίας.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1383.

Ι
Ε Ν Α
Χ Μ Ε
Τ Α Χ Ξ
5 Ο Σ Ε Ξ
Α Υ Τ Α Ε Ξ
Μ Ε Ρ Α Ν
Ο Ν Τ Ε Ι
Ε Ε Χ Ξ Π
10 Ξ Ι Ν Η Ε
Κ Α Ξ Π Ι
Α Μ Μ Ε Σ
Ο Ν Η Ο Λ
Τ Α Σ Τ Α
15 Ρ Ι Τ Ο Ν
Ι Ξ Ε Σ Θ
Ω Ξ Ι Ν

1383.

.
κατὰ τὰ ἐψηφισμ[ένα] [. . .
καὶ πεπρα]χμέ[να] . . .
οἱ] ταχσ[άμενοι ἐπὶ Ἄρχ-
5 οντ]ος ἐς [Παναθήναια . . . τ-
αὐτὰ ἐσ]τωσαν . . . καθ' ἡ-
μέραν . . .
σιν τεῖ Βουλεῖ καὶ . . .
εξ ἐξ[οδῶν] . . .
10 σιν ἐκαστον . . . Καλ-
κάσπι[δες] . . . τῶν γεγρ-
αμμέ[νων] . . .
ον ἡ ὀγ[δὴ] . . . κα-
τὰ στα[θμόν] . . . πε-
15 ρὶ τὸν . . . ψηφ-
ίσεσθ[αι] . . . τὴν ἀπο-
δ[ωσιν]

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη γέγραπται Ἀττικοῖς γράμμασιν ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ἡὺρον αὐτὴν τὸ 1851 Αὐγούστου 25 εἰς τὰς πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Ἑρεχθείου ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 25 0|0, τὸ πλάτος 10 0|0, καὶ τὸ πάχος ὡσαύτως. Τὸ ἄνω μέρος τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς, ὅλη ἡ δεξιὰ πλευρὰ, καθὼς τὸ ἄνω καὶ κάτω μέρος τῆς πλακὸς εἶναι ἀκρωτηριασμένα, ἐν μέγα μέρος μόνον τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς εἶναι ἀκέραιον. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος, ἀναφέροντος Ἀναθήματα.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1384.

ΛΗΤΙ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΠΟΛΥΜΝΗΤΟ
ΕΥΕΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΣ ΑΞΕΝΤΩΙΕ
ΑΡΙΣΤΟΞΕΝΟΥ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΕΝΙΑΥΤ
5 ΕΡΜΗΓΑΙ ΔΟΤΡΙΒΟΥΝΤΟΣ ΦΙΛΙΟ
ΤΟΥ ΔΙΟΚΛΕΟΥΣ ΦΡΕΑΡΡΙΟΥ ΥΠΟ
ΟΤΡΙΒΟΥΝΤΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ
ΟΥΜΕΛΙΤΕΩΣ

1384.

Δήμ]ητ[ρι
Διονύσιος Πολυμνήτου Σουνι-
εύς γυμνασιάρχης ἐν τῷ ἐπὶ
Ἀριστοξένου Ἀρχοντος ἐνιαυτῷ
5 Ἑρμῆ. Παιδοτριβοῦντος Φιλίου
τοῦ Διοκλέους Φρεαρίου ὑπο[παι-
δ]οτριβοῦντος Θεοδώρου τοῦ Γα-
τίου Μελιτέως.

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη γέγραπται ἐπὶ Βάθρου λίθου τοῦ Ἰμνητοῦ. Ἀνέγνωσα αὐτὴν τὸ 1852 εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Ταξιάρχων, εἰς ἣν ἐχρησίμευε τὸ Βάθρον τοῦτο ὡς ὑποστήριγμα τῆς Ἀγίας Τραπέζης τῆς μνησθείσης Ἐκκλησίας. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου εἶναι ἐν μέτρον καὶ 10 0|0, τὸ μῆκος 34 0|0, καὶ τὸ πλάτος 25 0|0. Ἄνωθεν τοῦ Βάθρου τούτου φαίνονται ἐγχαραγμένα ἄμυδρῶς πως τὰ γράμματα καὶ σημεῖα τῶν γραμμάτων ταῦτα ΛΗΤΙ, ἀνεπλήρωσα δὲ αὐτὰ εἰς Δήμητρι, διότι καὶ τὰ λείψανα ταῦτα τοῦτο μᾶλλον ἐμφαίνουσι, καὶ διότι ἐξ ἄλλων ἐπιγραφῶν εὐρεθεισῶν ἐκεῖ πλησίον καὶ τῇ Δήμητρι ἀναφερουσῶν ἀναθέσεις ἐξάγω, ὅτι περὶ τὸ μέρος τοῦτο ἦν ἱερὸν τῇ Δήμητρι ἀφιερομένον, ἀλλὰ καὶ τῇ Δήμητρι ὥσπερ καὶ τῷ Ἑρμεῖ τὰ γυμνάσια ἀφιερῶντο. Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κυρίου Βοικχίου ὑπ' ἀριθ. 255 δὲν ἤθελον δημοσιεύσει ἐνταῦθα καὶ ἐγὼ, ἂν δὲν ἔβλεπον ὅτι τὸ τοῦ μακαρίτου Φωβέλ καὶ Πουκουεβίλλ (Pouquevill) ἀντίγραφον, ἐξ οὗ ἐρανίσθη ὁ Κ. Βοικχίος τὸ ἐκδοθὲν ὑπ' αὐτοῦ, εἶναι ἑλλειπές.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν τοῦ ἀντιγράφου τούτου εἶναι ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ . . Υ . . ΜΝΗΙΤΟΥ, εἰς δὲ τὸ πρωτότυπον εἶναι Διονύσιος Πολυμνήτου.

Εἰς τὴν 4 γραμμὴν ἀναφέρεται τὸ ὄνομα Ἀρχοντος Ἀριστοξένου, ὁ ἄρχων οὗτος δὲν ἀναφέρεται εἰς τοὺς μέχρι τοῦδε γνωστοὺς καταλόγους τῶν Ἀρχόντων· ἀναφέρεται δὲ εἰς τὴν ἐπιγραφὴν, ἣν ἐδημοσίευσεν ἐν τῷ συγγράμματί μου ἐπιγραφομένῳ Ancienne Athènes, σελ. 466, ἔχουσαν οὕτω, «Διονύσιος Ποσειδωνίου Φλυεύς, γυμνασιάρχης ἐν τῷ ἐπὶ Ἀριστοξένου Ἀρχοντος ἐνιαυτῷ Ἑρμοῦ τῷ γυμνασίῳ».

Ἡ 7 γραμμὴ [ΠΑΙ]ΔΟΤΡΙΒΟΥΤΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ . . δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν ἐκδοσιν τοῦ Βοικχίου. Ὡσαύτως ἡ 1 γραμμὴ ΛΗΤΙ εἰς τὸ ἀντίγραφον τοῦ Πουκουεβίλλ δὲν ὑπάρχει. Τὸ ὄνομα ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΠΟΛΥΜΝΗΤΟΥ τὸ πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται. Καὶ ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης καὶ ἐξ ἄλλων εὐρεθεισῶν ἐνταῦθα καὶ ἀναφερουσῶν ἀναθέσεις τῇ Δήμητρι εἰκάζομεν, ὅτι ἐνταῦθα ἦν ναὸς τῆς Δήμητρος καὶ γυμνάσιον, ὡς ἦν ναὸς Ἀπόλλωνος Ζωστήριου καὶ γυμνάσιον τοῦ Ἀδριανοῦ ἐν τῇ καλουμένῃ Μητροπόλει, ἐνθα νῦν κτίζεται ἡ Δημοτικὴ Ἐκκλησία τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ὅπου ἡὺρον τὴν παροῦσαν ἐπιγραφὴν, ἐγχαραγμένην ἐπὶ λιθίνου θρόνου

Ι ΕΡΕΩΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ
ΖΩΣΤΗΡΙΟΥ

ὁμοίου τῷ παρὰ τῷ Ἑρεχθείῳ σωζομένῳ θρόνῳ, ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφὴ

Ι ΕΡΕΩΣ
ΒΟΥΤΟΥ

Κ. Σ. Πιττάκης.

1385.

ΟΥΙΒΟΥΛΛΙΟΝΙΠ
ΠΑΡΧΟΝΜΑΡΑΘΩ
ΝΙΟΝΤΟΝΕΠΩΝΥ
ΜΟΝΤΗΣΠΟΛΕΩΣ
5 ΑΡΧΟΝΤΑΚΑΙΙΕΡΕΑΔΡ
ΟΥΣΟΥΥΠΑΤΟΥΗΑΙΑΝ
ΤΙΣΦΥΛΗΕΥΝΟΙΑΣΕ
ΝΕΚΕΚΑΙΦΙΛΟΤΕΙΜΙ
ΑΣΕΙΣΕΑΥΤΟΝΚΑΙΤΗΝΠΑΤΡΙΔΑΤΟΝ
10 ΕΑΥΤΩΝΦΥΛΕΤΗΝ

1385.

Ουῖβούλλιον Ἰπ-
παρχον Μαρπθώ-
νιον τὸν Ἐπώνυ-
μον τῆς πόλεως
5 Ἄρχοντα καὶ ἱερέα Δρ-
ούσου Ἰπάτου ἢ Αἰαν-
τὶς Φυλὴ εὐνοίας ἔ-
νεκα καὶ φιλοτειμί-
ας εἰς ἑαυτὸν, καὶ τὴν πατρίδα τὸν
10 ἑαυτῶν φυλέτην.

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη γέγραπται ἐπὶ Βάθρου λίθου Πεντελικοῦ. Ἀντέγραψα αὐτὴν τὸ δεύτερον τὸ 1852 Φεβρουαρίου 28, ὅτε τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Ταξιαρχῶν ἀνεκαίνιζον πυρπωληθεῖσαν ὑπὸ τῶν Τούρκων τὸ 1821. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου τούτου εἶναι 90 0|0, τὸ πλάτος 52 0|0, καὶ τὸ πάχος 4 1 0|0.

Εἰς τὴν 9 γραμμὴν τὰ γράμματα ΤΟΝ εἶναι ἐγγραχαγμένα μικρότερα τῶν γραμμάτων τῆς ἀνωτέρω ἐπιγραφῆς διὰ τὸ ρενὸν τοῦ λίθου. Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Βοϊκίου ἐκ τῶν ἀντιγράφων τοῦ Φορμόντου καὶ Στοῦαρτ ὑπ' ἀριθ. 376 δὲν ἤθελον ἀναδημοσιεύσει καὶ αἷθις ἐγώ, ἂν οἱ πρῶτοι ἀντιγράψαντες αὐτὴν δὲν παρέλειπον ἕξ γραμμὰς ὁλοκλήρους τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης. Εἰς τὰ ἀντίγραφα τῶν μνησθέντων περιηγητῶν ὑπάρχει αὐτὸ μόνον τὸ μέρος τῆς ἐπιγραφῆς, τὸ ὁποῖον ἐδημοσίευσεν ἀπαραλλάκτως καὶ ὁ Κ. Βοϊκίος,

ΟΥΙΒΟΥΛΛΙΟΝΙΠ
ΠΑΡΧΟΝΜΑΡΑΘΩ
ΝΙΟΝΤΟΝΕΠΩΝΥ
ΜΟΝΤΗΣΠΟΛΕΩΣ

ἐλλείπουσι δὲ ἕξ γραμμαὶ εἰς τὸ παρακατιὸν μέρος. Ὄνομα Ουῖβούλλιος ἀπαντῶμεν καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 269 ἐπιγραφὴν τοῦ Βοϊκίου, καὶ ἐκεῖνη μὲν δίδει εἰς αὐτὸν καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Λευκίου, ἡ δὲ παρούσα δεικνύει εἰς ἡμᾶς, ὅτι ἦν Μαρθῶνιος τὸν Δῆμον (ἴσως συγγενὴς Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ) Ἐπώνυμος Ἄρχων καὶ ἱερεὺς Δρούσου Ἰπάτου, ἀνέστησαν δὲ αὐτὸν οἱ συμφυλέται αὐτοῦ οἱ τῆς Αἰαντίδος Φυλῆς, εὐνοίας ἔνεκα καὶ φιλοτιμίας. Ὄνομα Ουῖβούλλιος εὐρίηται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1979 ἐπιγραφὴν τῆς Συλλογῆς τοῦ Κ. Βοϊκίου.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1386.

ΞΧΗΜΟΝΑΣΟΠΩΣ
ΙΤΩΝΤΙΜΩΝΤΟΥΞΑΞΙΟΥ
ΛΟΥΘΑΣΤΕΙΒΟΛΕΙΥΣΛΑ
ΤΗΝΕΠΙΟΥΞΑΝΕΚΣΙΑ
5 ΟΥΤΩΝΓΝΩΜΗΝΔΕΞ.ΜΒΑΛ
ΙΣΤΟΝΔΗΜΟΝΟΤΙΔΟΚΕΙΤΕΙΒΟΛ
ΗΣΙΠΠΟΝΑΓΕΛΛΟΥΑΙΓΙΝΗΤ
ΙΑΥΤΟΝΘΑΛΛΟΥΣΤΕΦΑΝΩΙΛ
ΣΠΡΟΣΤΟΝΔΗΝΟΝΤΟΝΑΘΗΝ
10 ΥΨΩΝΚΑΙΠΟΛΙΤΕΙΑΝΚΑΤΑΤΟΝ
ΜΟΘΙΣΤΑΣΟΤΑΝΚΛΗΡΩΣΙΝΔΙΚΑΣ
ΑΚΟΞΙΟΥΣΔΙΚΑΣΤΑΣΕΙΣΑΓΑΓΕ
ΟΞΙΑΝΤΗΣΠΟΛΙΤΟΓΡΑΦΙΑΣΚΑΙΓΕ
ΔΟΚΙΜΑΣΘΕΝΤΙΓΡΑΨΑ
15 ΑΙΔΗΜΟΥΚΑΙΦΡΑΤΡΙ
ΙΑΝΑΓΡΑΨΑΙΔΕΤΟΔΕΤΟΥ
ΡΥΤΑΝΕΙΑΝΕΙΞΣΤΗ
.....

- καλὰς καὶ εὐ]σχήμονας ὅπως [ποιήσεται
 κα]ι τῶν τιμῶν τοὺς ἀξίους
 ἀκολοῦθας τεῖ Βο[υ]λεῖ [το]ῦς λα[βόντας] . . .
 5 εἰς] τὴν ἐπιούσαν Ἐκ[κλη]σίαν [. τ-
 οὔτων γνώμην δὲ ξ]υ]μβαλ[έσθαι] ε-
 ἰς τὸν Δῆμον ὅτι δοκεῖ τεῖ Βο[υ]λ[εῖ] καὶ τῷ Δήμῳ Κτ-
 ήσιππον Ἀπελλοῦ Αἰγινήτην . . . καὶ στεφανῶσα-
 ι αὐτὸν θαλλοῦ στεφάνῳ ε[ὐνοίας] ἔνεκε καὶ φιλοτιμίας τῇ-
 10 ς πρὸς τὸν Δῆμον τὸν Ἀθην[αίων], εἶναι δὲ αὐτῷ . . .
 υψὼν καὶ πολιτεῖαν κατὰ τὸν [Νόμον] νο-
 μοθιστὰς, ὅταν κληρώσιν Δικασ[τήριον]
 ἀκο[υ]σίους δικαστὰς εἰσαγάγε[ιν] δημ-
 οσίαν τῆς πολιτογραφίας καὶ γ[ένοιται]
 15 δοκιμασ[έντι], γράψα[ι] δὲ αὐτὸν εἶναι Φυλῆς κ-
 αὶ Δήμου καὶ Φρατρί[ας] ἧς ἂν βούληται
 ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ Ψ[ήφισμα] τὸν γραμ-
 ματέα τὸν κατὰ Π[ρυτανεῖαν] εἰς στ[ήλην] λιθίνην καὶ σῆσαι
 ἐν

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τοῦ Ἰμμητοῦ. Ἦρον αὐτὴν τὸ 1851 ἰουλίου 12 εἰς τὰς πρὸς τὸ βόρειον τῶν Προπυλαίων ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 29 0|0, τὸ πλάτος 24 0|0, καὶ τὸ πάχος 12 0|0. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι κατὰ στοῖχον ἐγγεγραμμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι Ψήφισμα.

Εἰς τὴν 8 γραμμὴν ἀναφέρεται τὸ ὄνομα [Κτ]ήσιππου Ἀπελλοῦ Αἰγινήτου ὑπὲρ οὗ τὸ Ψήφισμα τοῦτο ἐγένετο, καὶ ὃν οἱ Ἀθηναῖοι θαλλοῦ στεφάνῳ ἐστεφάνωσαν, καὶ πολιτεῖαν αὐτῷ, κατὰ τὸν Νόμον, ἔδωσαν· ἀναφέρει δὲ τὸ Ψήφισμα συγκρότησιν Δικαστηρίου καὶ τὰ περὶ πολιτογραφίας ἴσως ἐκανόνιζεν. Ὁ εἰς τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἀναφερόμενος Κτήσιππος Ἀπελλοῦ Αἰγινήτης πρῶτον ἐνταῦθα ἀναφέρεται.

Εἰς τὴν 11 γραμμὴν ἐπὶ τοῦ λίθου ἀναγινώσκεται ΜΟΘΙΣΤΑΣ, ὅθεν ἀνεπλήρωσα εἰς Νομοθιστὰς· ἂν οὕτως ᾖ ἐπὶ τοῦ λίθου, τότε τὸ ὄνομα τοῦτο, δι' οὗ ἐκάλουν τοὺς καθιστάντας Νόμους, δὲν εὐρίσκεται εἰς τὰ διασωθέντα καὶ εἰς ἡμᾶς Ἑλληνικὰ συγγράμματα.

Αἱ γραμμαὶ 14, 15 καὶ 16 ἦσαν ἐξηλειμμένοι κατ' αὐτοὺς τοὺς ἀρχαίους χρόνους ἀπ' αὐτὸν τὸν ἐγχαράκην τῶν γραμμάτων, λανθασθέντα ἴσως, ὅστις μετὰ ταῦτα ἐνέγραψε τὰς νῦν διατηρουμένας τρεῖς γραμμάς τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης, διὸ τὰ γράμματα τούτων εἰσὶν ἀραιότερα τῶν λοιπῶν σειρῶν.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1387.

ΕΥΣΤΕΡΟΝΕΜΙΞΘΩ
 ΟΞΑΥΤΟΙΣΧΡΟΝΟΣ
 ΤΗΣΚΑΤΑΘΕΣΕΩΣΤΗΣΜ
 ΞΕΩΣΚΑΙΤΩΝΩΡΑΙΩΝ
 5 ΤΗΣΚΟΜΙΔΗΣ

ΑΘΗΝΑΣΤΕΛΜΑΠΡΟΣΤΑΙ
 ΤΑΙΞΠΑΡΑΤΟΔΙΟΧΑΡΟΥ
 ΒΑΛΩΝΕΘΗΜΙΞΘΩ ΑΡΡΟ
 ΨΑΡΙΚΛΕΟΥΞΠΑΙΑΝΙ:Λ
 10 ΕΓΓΥΞΓΝΙΦΩΝΠΡΟΚΛΕΟ

1387.

- εὐστερον ἐμισθώ[σατο]
 ος αὐτοῖς χρόνος
 καὶ] τῆς καταθέσεως τῆς μι-
 σθώ]σεως καὶ τῶν ὥραιων
 5 καὶ] τῆς κομιδῆς

- καὶ] Ἀθηνᾶς τέλμα πρὸς ταῖς
 πύλαις] ταῖς παρὰ το[ῦ] Διοχάρου
 κατα]βαλὼν ἔθη [ἐ]μισθώ[σατο] Ἀρρο . .
 Χ]αρικλέους Παιανί[εως] Λ
 10 ἐγγυ[ητής] Γνίφων Προκλέου

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τοῦ Ἰμμητοῦ. Ἦρον αὐτὴν τὸ 1834 εἰς τὰς

πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 34 0/0, τὸ πλάτος 28 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι Ψήφισμα περὶ μισθώσεως Δημοσίων κτημάτων, ἐν ᾧ κανονίζεται ὁ χρόνος τῆς μισθώσεως, τὸ ποσόν, καὶ οἱ κομισταὶ τῶν ὥραίων τῶν ἐκ τοῦ χωρίου, καὶ ἡ κομιδὴ τῶν καρπῶν αὐτοῦ. Εἰς τὸ δεύτερον μέρος τῆς ἐπιγραφῆς, τὸ ὅποιον διακρίνεται ἀπὸ τὸ πρῶτον μέρος δι' ἐνὸς κενοῦ, εἶναι ἀναγεγραμμένα τὰ ὀνόματα τῶν μισθωσαμένων.

Ἐν δὲ τῇ 6 γραμμῇ φαίνεται, ὅτι πρὸς ταῖς ἄλλαις γαίαις ἦσαν καὶ τινες τῇ Ἀθηνᾷ καθιερομέναι, αἱ παρὰ ταῖς πύλαις τοῦ Διοχάρους ἔκειντο (1). Αὗται δὲ ἦσαν τελματώδεις, καὶ τῷ ὄντι εἰς τὸ μέρος, ἔνθα νῦν κεῖται ὁ καλούμενος κῆπος τοῦ Συντάγματος, καὶ εἰς τὰς παρακειμένας ἐκεῖ οἰκίας, καὶ παρὰ τὴν τοῦ Κ. Ἰωάνν. Κοκκῶνη, π. χ. ὅτε τὰ θεμέλια αὐτῶν ἀνωρύσσοντο ἀνευρέθησαν χάσματα βαθέα, εἰς ἃ οἱ μεταγενέστεροι τῶν χρόνων τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ἔρριψαν, ὡς πλείστα θραύσματα ἀρχαίων ἀγγείων, καὶ λατύπας, καὶ λείψανα ἐρειπίων, ὅπως ταῦτα πληρώσωσι τὰ χάσματα ταῦτα. Ταῦτα μαρτυροῦσιν οἱ οἰκοδομήσαντες ἐκεῖ. Τὸ δὲ τέλμα ἐγένετο ἀπὸ τὰ καταρρέοντα ἐν τοῖς ὁμοῖοις ἐκ τε τοῦ Ἀγγέσμου ὕδατα καὶ ἐξ ἄλλων. Ἄς μὴ θαυμάσῃ δέ τις, ἡ δυσπιστήσῃ εἰς τὰ διηγούμενα, παρατηρήσας σήμερον τὸ διάφορον τῆς θέσεως ταύτης, ἀναλογησάμενος τὸ βάθος τοῦ ἐδάφους περὶ τὸν Πύργον τῶν ἀνέμων, τὸ τοῦ τετραγώνου τοῦ Ἀδριανοῦ, καὶ ἄλλων μερῶν, ἅτινα εἰσὶ βαθύτερα τριῶν καὶ τεσσάρων μέτρων τῆς ἐν τοῖς αὐτοῖς μέρεσι σημερινῆς ἐπιφανείας. Ἀλλὰ καὶ παρὰ τὴν οἰκίαν τοῦ Ἐφέτου Κυρίου Ν. Ἰωαννίδου, κατὰ τὸ 1833 γενομένων μικρῶν ἀνασκαφῶν, πηγὴ ὕδατος εὗρέθη, ἥτις πιθανῶς ἀπετέλει τὸ τέλμα τοῦτο τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ λάρνακες τρεῖς λίθιναι οὐ μακρὰν τῆς πηγῆς εὗρέθησαν. Ἦν δὲ τὸ τέλμα τοῦτο, ὡς ἐγὼ εἰκάζω, εἰς τὴν θέσιν, ἔνθα νῦν τὸ Φρουραρχεῖον· ὁ δὲ ναὸς τῆς Ἀθηνᾶς ἦν ἴσως παρὰ τὴν Ἐκκλησίαν καλουμένην «Ἁγία Δύναμις», ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ Μετοχίου τῆς Μονῆς Πεντέλης, ἔνθα πλείστοι καὶ μεγάλοι λίθοι Πεντελικοὶ εὗρέθησαν, ὧν μέρος κατέστρεψαν ἐν τοῖς ἐμοῖς χρόνοις, κατασκευάσαντες ἐκεῖ λεωφόρον εὐρυτάτην, ἣ τὴν τε Ἐκκλησίαν ἐσμίκρινε καὶ τινὰ τῶν ἀρχαίων λειψάνων τοῦ ναοῦ μετεποίησε.

Περὶ τοῦ μέρους τούτου ἀνέφερον ἐν τῷ ἐμῷ συγγράμματι *Ancienne Athènes*, (σελ. 482).

Εἰς τὴν 8 γραμμὴν ἀναφέρεται ὄνομα, τοῦ ὁποίου τὰ στοιχεῖα **APPO** μόνον διατηρήθησαν εἰς τὸν λίθον, ἦν δὲ οὗτος υἱὸς Χαρικλέους τοῦ Παιανιέως· ἐγγυητὴς δὲ τῆς μισθώσεως ἦν Γνίφων ὁ Προκλέους. Τὸ ὄνομα Γνίφων ἀναφέρεται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 58 ἐπιγραφὴν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος· εἶναι δὲ ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη τῆς αὐτῆς φύσεως, ὡς αἱ ὑπ' ἀριθ. 93, 103 ἐπιγραφαὶ τῆς Συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. 1350 τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος καὶ ἄλλαι (2).

Κ. Σ. Πιττάκης.

(1) Αἱ δὲ πύλαι τοῦ Διοχάρους ἦσαν πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Λυκαίου· μεταξὺ δὲ αὐτῶν καὶ τοῦ Λυκαίου ἦν εὐρυτάτη λεωφόρος, ἔνθα καὶ τὸ γραφεῖον τοῦ Πολεμάρχου ἦν καὶ στρατιωτικὰ γυμνάσια ἐνταῦθα ἐγίνοντο.

(2) Κατὰ λάθος περὶ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ἐτυπώθη, ὅτι εἶναι γεγραμμένη ἐπὶ Ὑμηττίου λίθου, (διότι οὗτος εἶναι Πεντελικὸς μᾶλλον), καὶ ὅτι εὗρέθη τὸ 1839, ἀντὶ τοῦ 1838.

ΟΛΩΝΟΣ ΑΡΧΟΝΤΟΣΕ . . ΤΗΣ ΕΡΕ

ΞΕΝΤΗΙΒΟΛΗΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΙΕΡΕ
 ΝΑΓΑΘΑΡΧΟΣΑΓΑΘΑΡΧΟΟΗΘΕΝΕ
 5 ΞΕΚΚΕΡΑΜΕΩΝΕΠΕΞΤΑΤΕΙΦΙΛ
 ΗΓΟΣΙΝΟΙΗΚΟΝΤΕΞΔΗΜΟΣΙΑΙ
 ΑΞΕΨΗΦΙΞΘΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙ
 ΤΙΚΑΜΑΛΑΙΟΙΞΔΩΔΕΚΑΘ
 ΞΚΑΙΤΩΙΗΡΑΚΛΕΙΕΑΝΞ
 10 ΞΙΤΟΣΚΛΗΡΟΧΟΣΕΞΠΟ
 ΚΩΙΗΚΟΝΤΕΞ

1338.

Ἐπὶ Μόλωνος Ἄρχοντος ἐπὶ τῆς Ἑρε(χθηίδος Πρυτανείας
 ἔδοξεν τῇ Βο[υ]λῇ καὶ τῷ Δήμῳ ἱερε[.
 θε]ν Ἀγάθαρχος Ἀγαθάρχο[υ] ὄηθεν ἐ[γραμμάτευεν
 5 ς ἐκ Κεραμέων ἐπεστάτει Φιλ[. εἶπεν·
 στρατ]ηγο[ῦ]σιν οἱ ἥκοντες Δημοσίᾳ [. ὡς ἐπὶ τῆς δεινός
 Πρυτανεί]ας ἐψηφίσθη τῷ Δήμῳ
 αὐ]τίκα μᾶλα [τ]αῖς δώδεκα θ[εοῖς . . .
 ς καὶ τῷ Ἡρακλεῖ ἐὰν σ[τρατεύωσιν
 ψηφί]ζουσι το[ῦ]ς κληρο[ύ]χο[ι]ς ἐς πό[λεμον
 10]καὶ ἥκοντες

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τῆς Πεντέλης. Ἡδρον αὐτὴν τὸ 1839 Ὀκτωβρίου 30 εἰς τὸ ἀνα-
 τολικὸν τοῦ Ἑρεχθείου. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι 15 0/0, τὸ πλάτος 23 0/0, καὶ τὸ πάχος 6 0/0. Ἐκ τοῦ
 διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι Ψήφισμα ἐπὶ Μόλωνος Ἄρχοντος (3, 104 Ὀλυμπ.).
 ὑπὲρ τίνος δὲ τὸ Ψήφισμα τοῦτο ἐγένετο ἀγνοεῖται, διότι εἰς τὸν λίθον δὲν ἐσώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Ἡ 1 γραμμὴ εἶναι γεγραμμένη μετὰ μεγαλητέρων χαρακτῆρων· ἡ δὲ δίφθογγος ΟΥ εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς
 ἐπιγραφῆς διὰ τοῦ Ο ἐκπράζεται, ὡς εἰθίζετο τοῦτο καὶ κατὰ τὴν 104 Ὀλυμπιάδα, ὅτε ἔτι ἔχνη δωρισμοῦ
 ἐν Ἀθήναις ὑπῆρχον.

Εἰς τὴν 3 γραμμὴν ἀναφέρεται τὸ ὄνομα τοῦ γραμματέως Ἀγάθαρχος Ἀγαθάρχου ὄηθεν. Τὸ ὄνομα τοῦτο
 ἀναφέρεται συνεχῶς παρὰ τε τοῖς ἀρχαίοις συγγραφεῦσι καὶ ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς Ἀγάθαρχος δὲ Ἀγαθάρχου
 Ὁῆθεν ἐνταῦθα πρῶτον εὑρηται.

Εἰς τὴν 9 γραμμὴν ἀναφέρει περὶ τῶν κληρούχων τῶν ἐς πόλεμον ψηφίζομένων.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1389.

ΙΙΑ
 ΙΝΙ
 ΘΑΙΑΜΦ
 ΕΚΤΑΑΠΟΜ
 5 ΠΟΛΛΩΝΑΠΟ
 ΑΚΑΜΑΝΤΟΣΑΝΤ
 ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΝΟ
 ΣΑΙΕΚΑΣΤΟΝΑΥΤ
 ΕΙΝΑΙΔΕΑΥΤΟΙΣ
 10 ΑΡΑΤΟΥΔΗΜΟΥΑ
 ΝΑΞΙΟΙΕΙΝΑΙΑ
 ΗΦΙΣΜΑΕΝΣΤΗΛ
 ΑΤΕΑΤΟΝΚΑΤΑΠ
 ΙΕΝΑΚΡΟΠΟΛ
 15 ΤΗΣΣΤΗΛΗΣ
 ΑΝΑΛ

1389.

.ία
 δικαιοσ]ύν[ης
 σ]θαι ἀμφ[ότεροι . . . δ-
 εκτὰ ἀπὸ Μ
 5 Ἀ]πόλλωνα Πο
 Ἀκάμαγτος Ἀντ[ιγόνου
 Απολλόδωρον Ὁ]ῆθεν . . . καὶ ἐπαινέ-
 σαι ἕκαστον αὐτ[ῶν
 εἶναι δὲ αὐτοῖς [ἐ]γκτησις γῆς καὶ οἰκίας . . . π-
 10 ἀρὰ τοῦ Δήμου Ἀ[θηναίων
 Νάξιοι εἶναι αὐτοῖς . . . ἀναγράψαι δὲ τὰ δε τὸ Ψ-
 ῆφισμα ἐν στήλ[ῃ] λιθίνῃ τὸν γραμμ-
 ατέα τὸν κατὰ Π[ρυτανείαν] καὶ στήσα-
 ι ἐν Ἀκροπόλει· εἰς δὲ τὴν ἀναγραφὴν
 15 τῆς στήλης [δοῦναι τὸν ταμίαν τοῦ Δήμου ἐκ
 τῶν ἀναλ[ισκομένων] κατὰ τὰ Ψηφίσματα τῷ Δήμῳ.

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1839 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Ἐρεχθείου ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 25 0|0, τὸ πλάτος 22 0|0, καὶ τὸ πάχος 6 0|0. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψήφισματος. Εἰς τὴν 11 γραμμὴν ἀναφέρεται τὸ ὄνομα τῶν Ναξίων περὶ ὧν ἴσως εἶναι τὸ Ψήφισμα.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1390.

. . ΕΠΙ : Ω Ι : ΔΥ
 . . ΕΠΕ Ι ΤΟΥΤΟ
 . . . ΣΤΟΝΔΗΜΟΝΟ . .
 . . . ΟΝΦΙΛΟΞΤΡΑΤΟΥ
 5 . . ΕΦΑΝΩΙΕΥΝΟΙΑΞΙΙ
 . . ΤΟΝΔΗΜΟΝΤΟΝΑΘΗ
 . . ΑΝΚΑΤΑΤΟΝΝΟΜΟΝ
 . . ΠΛΗΡΩΞΙΝΤΟΔΙΚΑΣΤ
 . . ΙΚΑΣΤΑΣΞΙΣΑΓΑΓ
 10 . . ΙΤΟΙΓΡΑΦΙΑΣΚΑΙΙΙΙ
 . . ΙΦΥΛΗΣΚΑΙΔΗΜΟ
 . . ΥΠΟΜΝΗΜΑΥΠΑ
 . . ΪΗΣΑΝΑΓΡΑΨΑ
 . . ΑΠΡΥΤΑΝΕΙ
 15 ΛΕΙΤΟΔΕΓΕΝΟ
 ΤΩΝΞΤΡΑΤΙ

1390.

. . ἐπὶ [τ]φ : δυ[νατὸν]
 . . ἐπεὶ τοῦτο . . .
 . . εἰς τὸν Δῆμον Ὁ . . .
 . . ὃν φιλοστράτου [καὶ στεφανῶσαι αὐτὸν
 5 στ]εφάνῳ εὐνοίας [ἐνεκα καὶ εὐποιίας τῆς
 εἰς] τὸν Δῆμον τὸν Ἀθη[ναίων, εἶναι δὲ αὐτῷ
 . . . ἂν κατὰ τὸν Νόμον
 ὅταν] πληρώσωσιν τὸ Δικαστ[ήριον,
 τοὺς Δικαστὰς [ε]ἰσαγαγ[εῖν τοὺς ἐπὶ Ἄρ-
 10 χον]το[ς] γραφίας· καὶ [ἀναγράψαι δὲ
 αὐτὸν] Φυλῆς καὶ Δήμου[καὶ Φρατρίας ἧς ἂν βούληται
 . . . ὑπόμνημα ὑπάρχειν
 Φυλῆς· ἀναγράψαι] δὲ τὸ δε τὸ Ψήφισμα τὸν γραμματέα
 τὸν κατ'Ἀ Πρυτανεῖ[αν ἐν στήλῃ λιθίνῃ, καὶ στήσαι ἐν Ἀκροπό-
 15 λει· τὸ δὲ γενό[μενον ἀνάλωμα δοῦ·αι τὸν ταμίαν τοῦ Δήμου ἐκ τῶν χρημάτων
 τῶν στρατι[ωτικῶν].

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1839 Ἰουνίου 30 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τῶν Προπυλαίων ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 20 0|0, τὸ πλάτος 17 0|0, καὶ τὸ πάχος 6 0|0. Τὸ ἄνω ἀριστερὸν καὶ κάτω μέρος τῆς πλακὸς εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα, τὸ δεξιὸν μόνον εἶναι σῶον, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὸ καθ' ὅλας τὰς γραμμάς, ἐξαιρουμένων τῶν δύο τελευταίων, ἐλλείπουσιν εἰς ἐκάστην γραμμὴν 2 γράμματα. Ἡ ἐπιγραφὴ δὲν φθάνει ἕως τὸ κάτω μέρος τῆς πλακὸς, ἀλλὰ μένει εἰς αὐτὸ κενὸν ἐν διάστημα 10 0|0. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι καὶ αὕτη Ψήφισμα, δι' οὗ ἐστεφάνωσαν τὸν υἱὸν τοῦ Φιλοστράτου (τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα δὲν διετηρήθη εἰς τὸν λίθον).

Ἐκ δὲ τῆς 11 γραμμῆς [ἀναγράψαι αὐτὸν] Φυλῆς καὶ Δήμου [καὶ Φρατρίας ἧς ἂν βούληται] ἐξάγεται, ὅτι ὁ υἱὸς οὗτος τοῦ Φιλοστράτου δὲν ἦτον Ἀθηναῖος, ἀλλ' εὐνοὺς τῷ Δήμῳ τῶν Ἀθηναίων, ὃν εὐποίησε στρατιωτι-

κῶς· διό, εἰς τὴν 16 γραμμὴν τὸ ἀνάλωμα τῆς δαπάνης διὰ τὴν στήλην, προσδιορίζει νὰ δοθῇ ἐκ τοῦ ταμείου τῶν Στρατιωτικῶν.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1391.

5 ΗΙΕ
ΛΛΩΙ
ΛΟΥΜΕΝ
ΑΠΟΔΟΣΕΙΝ
ΔΑΚΑΙΤΙΜΙΟΥ
ΩΝΑΝΑΓΡΑΨ
ΛΕΥΚΙΟΝΚΑΙΤΟΚ
ΛΩΝΟΣΚΑΙΤΩΝΜΟ
ΝΩΔΟΥΑΝΑΓΕΓΡΑ

10

ΗΞΥΝΟΔΟΣ

1391.

5 ἐν στήλῃ ἑκατέρᾳ
τῷ Ἀπόλλωνι τε-
λουμένων
ἀποδόσει
5 δα κα[ι] Τιμίου
ων· ἀναγράψ[αι] δὲ τόδε
Λεύκιον καὶ τὸ Κ[οινὸν] . . . Ἀπόλ-
λωνος καὶ τῶν Μο[υσῶν] . . . ὁ-
μ[νη]δοῦ ἀναγεγραμμένα.

10

Ἡ Σύνοδος.

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1839 Ἰουνίου 30 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Ἐρεχθείου ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 22 0/0, τὸ πλάτος 15 0/0, καὶ τὸ πάχος 7 0/0. Τὸ ἄνω δεξιὸν καὶ κάτω μέρος τῆς πλακὸς εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα, τὸ ἀριστερὸν μόνον κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος εἶναι σῶον. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι ἀκριβῶς κατὰ στοῖχον γεγραμμένα.

Εἰς τὴν 10 γραμμὴν ἡ λέξις **Η ΞΥΝΟΔΟΣ** εἶναι γεγραμμένη διὰ μεγαλητέρων γραμμάτων τῶν λοιπῶν σειρῶν, κάτωθεν δὲ τῆς γραμμῆς ταύτης μένει κενὸν διάστημα 3 0/0 ἐπὶ τῆς πλακὸς· εἶναι δὲ αὕτη γεγραμμένη 5 0/0 τοῦ μέτρου κάτωθεν τῆς τελευταίας γραμμῆς τῆς ἐπιγραφῆς. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι Κανονισμὸς τις περὶ θυσιῶν τελουμένων τῷ Ἀπόλλωνι καὶ ταῖς Μούσαις. Αὗται δὲ αἱ θυσίαι ἐκανονίσθησαν ἀπὸ Συνοδὸν τινα, ἴσως ἱερέων τῶν θεῶν τούτων. Τοιοῦτους Κανονισμοὺς περὶ θυσιῶν εἶδομεν καὶ εἰς ἄλλας ἐπιγραφὰς καὶ ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι καὶ ἐν τῇ Συλλογῇ τοῦ Βοιχίου.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1392.

Ι ΑΓΑΘΕ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ
ΕΙΝΕΙΣΤΗ
ΙΞΑΙΠΕ

1392.

κα]ι ἀγαθε
τοῦς] Προέδρου[ς· ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ Ψήφισμα τὸν γραμματέα
ἐν λιθ]ίνειν στή[λει καὶ στήσαι ἐν
.]ίσαι πε[ρὶ

Γέγραπται ἐπὶ θραύσματος πλακὸς λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1833 εἰς τὰς πρὸς τὸ δυτικὸν τῶν Προπυλαίων ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ ὕψος αὐτοῦ εἶναι 70 0/0, τὸ πλάτος 13 0/0, καὶ τὸ πάχος 6 0/0. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος. Καὶ εἰς αὐτὸ, καθὼς καὶ εἰς πλεῖστα ἄλλα Ψηφίσματα, εὐρίσκομεν τὴν δοτικὴν τῶν ἰσοσυλλάβων λιθεῖναι τὸ **ΝΕΙ** γεγραμμένον διὰ τῆς **ΕΙ** ἀντὶ τῆς **ΗΙ**.

Κ. Σ. Πιττάκης.

ΙΑΝΤΙΔΟΣ ΤΡΙΤΗΣ ΠΡΥΤΑΝΕΙ
ΑΤΕΥΕΝ ΒΟΗΔΡΟ
ΡΑΙΤΗΣ ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ
ΗΦΙΣΤΕΝ ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΣ

5 . ΑΤΟΥΠ . . . Λ . . . ΔΗΟΙ ΠΡΥΤΑΝΕΙΣ ΤΗΣ ΛΕΟΝ
ΟΞ ΠΡΥΤ . . . ΙΤΕ . . . ΛΛΩΝΙΤΩΙ ΠΡΩ
· ΚΑΛ . Ξ . . . ΟΚΑ . ΞΙΝΥΠΕ
ΔΗΜΟΥ . . . ΟΥ . . . ΞΚΑΙΤΟΙ
10 ΔΗΜΟΥ . . . ΑΓΑΘΕΙΤΥ
ΧΕΙΔΕΔΟΧΘΑΙΤΕΙ . . . ΙΟΤΑ
ΟΝΤΟ . . . ΙΞΟΚ . . . ΒΟΥΛΗΣ
· ΛΗΙΟ . . . ΟΥΚΑΙ . . . ΔΕΤΟΥΣ ΠΡΥ
ΤΑΝ . . . ΛΕΟΝΤ . . . ΤΕ . . . ΝΩΙΚΑΤΑ
15 ΤΟΥΣ . . . Μ . . . Ξ . . . ΚΑΙ ΦΙΛΟΤΙΜΙΑΣ
ΑΨΑΙΔΕΤΟ ΔΕ ΤΟΥ ΨΗ
· ΜΟΥΕΝ ΣΤΗΛΕΙ
ΞΔΕΤΗΝΑΝΑΓΡΑ
ΑΤΕΙΤΟ ΓΕΝΟΜΕ

20

ΠΑΤ . Ο
ΙΕΑΝ

Η ΒΟΥΛΗ
ΥΤ . Ξ ΓΡΑΜ
ΜΑΤΕΑ ΑΠ
ΟΛΛΟΦΑΝΗΝ
ΞΦΗΤΤΙΟΝ

25 ΕΠΑΡΧΕΛΑΟΥ ΑΡΧΟΝΤΟΣ . . . ΑΙΑΝΤΙΔΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΠΡΥΤΑ
ΝΕΙΑΣ ΗΙΜΟΣ ΧΟ . ΜΟΣ . . . ΚΥΔΑΘΗΝΕ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΕΝ ΒΟ
ΗΔΡΟΜΙΩΝΟΣ ΤΡΙ . . . ΞΤΑΜΕ . . . ΙΤΕΙΤΗΣ ΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣ
ΒΟΥΛΕΙΕΝ . . . ΟΥ ΒΟΥΛΕΥΤΗΡΙΟΥ ΕΝΤΩΙ ΕΛΕΥ
ΞΙΝΙΩΙΤΩΝ ΠΡ . . . ΝΑΥΞΙΚΛΗΣ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΚΕ
30 ΦΑΛΗΘΕΝ

ΕΠΑΡΧΕ . ΑΟΥΑΡ
ΕΚΦΑΝΤΟΣ ΕΥΩ . . . ΕΠΕΙΔΗ ΟΙ ΠΡΥΤΑΝΕΙΣ ΤΗΣ ΛΕΟΝ
ΤΙΔΟΣ ΕΓΓΑΙΝΕ . . . ΚΑΙ . . . ΕΦΑΝΩΣΑΝΤΕΣ ΑΠΟΦΑΙΝΟΥΣΙΤΕΙ
ΒΟΥΛΕΙΤΟΝΤΑΜΙΑΝ ΟΝΕΙΛΟΝΤΟ ΕΞ ΕΑΥΤΩΝ ΜΑΤΡΟΚΛΗΝ ΞΟΥΙΕ
35 ΑΚΑΙΤΟΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΑΠΟΛΛΟΦΑΝΗΝ ΞΦΗΤΤΙΟΝ ΤΑΣ ΘΥΣΙΑΣ ΤΟΥ
ΚΕΝΑΙΓΑΣΑΣ ΤΑΣ ΚΑΘΗΚΟΥΣΑΣ ΕΝΤΕΙ ΠΡΥΤΑΝΕΙΑΙ ΥΠΕΡ ΤΕΤΗΣ ΒΟΥ
ΛΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΕΠΙΜΕΛ . . . ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΑΠΑΝΤΩΝ
ΚΑΛΩΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΤΙ . . . ΔΟΧΘΑΙΤΕΙ ΒΟΥΛΕΙΕΓΓΑΙΝΕ
ΞΑΙΤΟΝΤΑΜΙΑΝ ΠΑΤΡΟΚΛΗΝ . . . ΞΟΥΝΙΕ ΑΚΑΙΤΟΝ ΓΡΑΜΜΑ
40 ΤΕΑ ΑΠΟΛΛΟΦΑΝΗΝ ΑΠΟΛΛΟΦΑΝΟΥΣ ΞΦΗΤΤΙΟΝ ΚΑΙ ΤΟΝΤΑΜΙΑΝ
ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΕΚΦΑΝΤΟΝ ΘΡΙΑΞΙΟΝ ΚΑΙ ΤΟΝΙΕΡΕΑ ΤΟΥΣ Π
ΟΥΛΙ . . . ΙΝΦΑΝΟΝ . . . ΙΡΥ . . . ΒΟΥΛΗΣ ΚΑΙ
· . . ΗΞ ΤΟΥ
Ο ΓΡΑΜΜΑΤ

1393.

Ἐπὶ Ἀρχελάου Ἀρχοντος ἐπὶ τῆς Αἰαντίδος τρίτης Πρυτανεί-
ας, ἡ Μόσχος Μοσχίωνος Κηδαθηναίως ἐγγραμμ]άτευεν Βοηδρο-
μιῶνος δευτέρα ἱσταμένου δευτέρᾳ τῆς Πρυτανεία-
ς Ἐκκλησίᾳ ἐν Βουλευτηρίῳ· τῶν Προέδρων ἐπεψ]ήφισεν Καλλίστρατος
5 . ἄτου Π[τε]λ[ε]άσιος καὶ συμπρόεδροι ἔδοξε τῷ Δῆμῳ
ὁ δεῖνα εἶπεν· Ἐπε]ιδὴ οἱ Πρυτάνεις τῆς Λεοντίδ-

5

- ος Πρυτ[ανεύοντες Από]λλωνι τῷ πρώ-
 τῳ καλ[ῶ]ς [τάς θυσίας τετελέ]κασιν ὑπὲρ τῆς Βουλῆς καὶ
 τοῦ Δήμου [. τ]οῦ καὶ τοῦ
 10 Δήμου, [ἐπεμελήθησαν δὲ καὶ τῶν ἄλλων] ἀγαθεῖ τύ-
 χει δεδόχθαι τεῖ [Βουλεῖ καὶ τῷ Δήμῳ, ὃν εἴλ-
 οντο [ἐπαινέσαι Πατρ]οκ[λῆν ταμίαν τῆς] Βουλῆς
 . ληο[. . .]ου καὶ [στεφανῶσαι] δὲ τοὺς Πρυ-
 15 τάν[εις τῆς] Λεοντ[ίδος θαλλοῦ σ]τε[φά]νῳ κατὰ
 τοὺς [Νό]μ[ου]ς [ἀρετῆς ἕνεκα] καὶ φιλοτιμίας
 τῆς πρὸς τὴν πόλιν· ἀναγρ[άψαι] δὲ τόδε τὸ Ψή-
 φισμα τὸν γραμματέα τοῦ Δήμου ἐν στήλει
 λιθίνει καὶ στήσαι ἐν Πυθίῳ, εἰς δὲ τὴν ἀναγρα-
 20 φὴν τῆς στήλης δοῦναι τὸν ταμίαν τῷ γραμμ[α]τεῖ τὸ γενόμε-
 νον ἀνάλωμα

- [ἡ Βουλῇ]
 Πατ[ρ]οκ[λῆν]
 Σουν[ι]έα
 25 ἡ Βουλῇ [τὸν
 ἐα]υτ[ῆ]ς γραμ-
 ματέα Ἀπ-
 ολλοφάνην
 Σφήττιον.

- Ἐπ' Ἀρχελάου Ἀρχοντος [ἐπὶ τῆς] Αἰαντίδος τετάρτης Πρυτα-
 νείας ἡ Μόσχο[ς] Μοσ[χί]ωνος Κυθαθη[ναιεύς] ἐγραμμάτευεν Βο-
 ηδρομιῶνος τρί[τει] Ἰσταμέ[νου] τρί[τει] τῆς Πρυτανείας
 30 Βουλεῖ ἐν [Βουλευτηρίῳ καὶ ἐκ τ]οῦ Βουλευτηρίου ἐν τῷ Ἐλευ-
 σινίῳ τῶν Πρ[ο]έδρων ἐπεψήφισε] Ναυσικλῆς Ἀπολλοδώρου Κε-
 φαλήθεν.

- Ἐπ' Ἀρχε[λ]άου Ἀρχοντος ἐπὶ τῆς Αἰαντίδος Πρυτανείας
 Ἐκφαντος Εὐώ[νιμευς εἶπεν]. Ἐπειδὴ οἱ Πρυτάνεις τῆς Λεον-
 35 τίδος ἐπαινέ[σαντες] καὶ [στ]εφανώσαντες ἀποφαίνουσι τεῖ
 Βουλεῖ τὸν ταμίαν, ὃν εἴλοντο ἐξ ἐαυτῶν Πατροκλῆν Σουνιέ-
 α καὶ τὸν γραμματέα Ἀπολλοφάνην Σφήττιον τὰς θυσίας τεθυ-
 κέναι πάσας τὰς καθηκούσας ἐν τεῖ Πρυτανείᾳ ὑπὲρ τε τῆς Βου-
 λῆς καὶ τοῦ Δήμου· ἐπιμελ[ηθῆναι] δὲ] καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων
 40 καλῶς καὶ φιλοτί[μως]· ἀγαθεῖ τύχει δεδόχθαι τεῖ Βουλεῖ καὶ τῷ Δήμῳ ἐπαινέ-
 σαι τὸν ταμίαν Πατροκλῆν Σουνιέα καὶ τὸν γραμμα-
 τέα Ἀπολλοφάνην Ἀπολλοφάνους Σφήττιον καὶ τὸν ταμίαν
 τῆς Βουλῆς Ἐκφαντον Θριάσιον, καὶ τὸν Ἱερέα τοῦ Ἀπ[ό]λλωνος
 Οὐλι ιρυ [τῆς] Βουλῆς καὶ
 ἧς τοῦ
 45 ὁ γραμματ[ε]υς

Αὕτη ἡ ἐπιγραφή γέγραπται ἐπὶ πλακὸς λίθου τοῦ Ἰμνητοῦ. Ἡῦρον αὐτὴν τὸ 1839 εἰς τὸ δυτικο-βόρειον τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν, οὐ μακρὰν τῶν Ἡρίων Πυλῶν. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι 75 0/0, τὸ πλάτος 38 0/0, καὶ τὸ πάχος 15 0/0. Τὸ ἄνω, δεξιὸν, καὶ ἀριστερὸν μέρος τῆς πλακὸς εἰσὶ σχεδὸν ἀκέραια, τὸ κάτω δὲ εἶναι τὸ πλεῖστον ἀκρωτηριασμένον. Τὰ δὲ γράμματα εἰς τὸ ἀριστερὸν πλευρὸν κυρίως εἰσὶν ἐξηφανισμένα κατὰ τὸ πλεῖστον. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι ἐπὶ τῆς πλακὸς ταύτης ἦσαν τρία Ψηφίσματα ἐπὶ τοῦ Ἀρχοντος Ἀρχελάου. Τὸ ὄνομα τοῦ Ἀρχοντος τούτου, τὸ ὁποῖον καθαρῶς ἀναγινώσκουμεν εἰς τὴν 25 γραμμὴν δὲν εὑρίσκεται εἰς τοὺς καταλόγους τῶν Ἀρχόντων, ἀλλ' ὡς ἐκ τῶν ἄλλων ὀνομάτων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην θέλομεν προσπαθῆσαι νὰ προσδιωρίσωμεν τὸν χρόνον, καθ' ὃν ἤρξεν ὁ Ἀρχέλαος οὗτος. Εἶναι δὲ τὸ Ψήφισμα τοῦτο ὑπὲρ τοῦ ταμίου Πατροκλέους υἱοῦ τοῦ Σουνιέως τὸν Δῆμον, τοῦ γραμματέως Ἀπολλοφάνους υἱοῦ Ἀπολλοφάνους τοῦ Σφήττιου, τοῦ τε ταμίου τῆς Βουλῆς Ἐκφάντου Θριάσιου, καὶ τοῦ Ἱερέως τοῦ Ἀπόλλωνος, διότι οὗτοι ἔθυσαν τὰς καθηκούσας θυσίας ἐν τῇ Πρυτανείᾳ ὑπὲρ τε τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ Δήμου, καὶ ἐπεμελήθησαν καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων καλῶς καὶ φιλοτίμως.

Τὸ εἰς τὴν 2 γραμμὴν σημειωθὲν ὄνομα Μόσχος Μοσχίωνος ἐρανίσθη ἀπὸ τὴν 26 γραμμὴν τῆς παρούσης ἐπιγραφῆς. Τὸ ὄνομα Μόσχος Μοσχίωνος εὑρηται ἐν τε τῇ ὑπ' ἀριθ. 814 ἐπιγραφῇ τῆς Συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 10 τῆς Συλλογῆς τοῦ Κ. Ρός (die demen von Attica p. 36), καὶ οὗτος καὶ ὃν ἡ ἐπιγραφὴ Μόσχον Θεστίου Κυδαθηναίᾳ τὸν Δῆμον ἀναφέρει (ὅς ἐγραμμάτευσεν ἐπὶ Ἀλκισθένους Ὀλ. 104). ἦσαν μὲ τὸν τῆς παρούσης πιθανῶς τῆς αὐτῆς γενεᾶς, διότι ἐκ τοῦ αὐτοῦ Δήμου εἰσι Κυδαθηναεῖς, οὐδὲ ἀπείχον πολὺν χρόνον ὁ εἰς τοῦ ἄλλου· εἰκάζω ἐπομένως, ὅτι ὁ Ἀρχέλαος ἦρξε κατὰ τὴν 108 Ὀλυμπιάδα, ὡς θέλω ἀναφέρει καὶ παρακατιόν. Τὰ δὲ ὀνόματα Μοσχίων καὶ Μόσχος εὑρηται συνεχῶς παρὰ τε τοῖς ἀρχαίοις καὶ ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς. Τὸ ὄνομα Μόσχος ἐφύλαξε μέχρι τοῦδε ἡ συνήθεια, πολλοὶ ἐν Ἑλλάδι καλοῦνται τῷ ὀνόματι τούτῳ, καὶ μάλιστα ἐν τῇ νήσῳ Κέφ.

Τὸ δὲ ἀναφερόμενον εἰς τὰς γραμμὰς 22, 31, καὶ 39 ὄνομα τοῦ Πατροκλέους εὑρηται καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 58 ἐπιγραφῇ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, ἀναφέρεται δὲ οὗτος σὺν τῷ Ἄρχοντι Καλλίᾳ, (ὅς ἦρξε τὸ 4 ἔτος τῆς 100 Ὀλυμπιάδος), εὑρηται καὶ ἐν ἄλλαις ἐπιγραφαῖς, καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις συγγραφεῦσιν. Ἀπολλοφάνης δὲ Σφήττιος τὸν Δῆμον ἀναφέρεται καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 191 ἐπιγραφῇ τῆς Συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, υἱὸς Εὐκάρπου, Πρύτανις τῆς Ἀντιοχίδος Φυλῆς· εἶναι δὲ καὶ αὗτος πιθανῶς πρόγονος τοῦ Ἀπολλοφάνους τῆς παρούσης ἐπιγραφῆς.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1394.

Ι Α Μ
Φ Η Τ Τ
Ε Ν

5 Ο Λ Η Ι Κ Α Ι Τ
- Ι Ν Ι Α Ξ Ε Γ Ρ
Α Ν Δ Ρ Ο Τ Ι Ω Ν
Ξ Ε Π Ε Ξ Τ Α Τ Ε
Ι Π Ε Ν Ε Ν Α Ι Α
10 Ι Κ Ε Λ Ι Ω Τ Η
Μ Ε Τ Ο Ι Κ
Ι Ξ Ι Λ Υ

1394.

τὸν τ]αμ-
ιαν Σ]φήτ-
ιον ἐν . . .

ἔδοξε τῇ Β]ο[υ]λῇ καὶ τῷ
5 Δήμῳ ινίας ἐγρ-
αμμάτευεν] Ἀνδροτίων
. εὐς ἐπεστάτε-
ι ὁ θεῖνας εἶπεν. Ἐναιά-
. τὸν Σ]ικελιώτῃ-
10 ν τοὺς μετοικῆ-
σαντας ισυλ . .

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1839 Νοεμβρίου 16 εἰς τὰς πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἀνάσκαφάς. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι 21 0|0, τὸ πλάτος 16 0|0, καὶ τὸ πάχος 8 0|0. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος. Τὰ γράμματα εἶναι ἐγχαραγμένα κατὰ στοῖχον. Μετὰ τὰς τρεῖς πρώτας γραμμὰς μένει κενὸν μέρος εἰς τὸν λίθον 2 0|0 τοῦ μέτρου. Τὸ ἄνω ἀριστερὸν καὶ κάτω μέρος τῆς πλακὸς εἰσὶν ἐξηλειμμένα. Τὸ Ψήφισμα ἐγένετο, ὅτε ἐπεστάτει ὁ Ἀνδροτίων, ὅστις εἶναι ἴσως ὁ υἱὸς τοῦ Ἀνδρώνος, περὶ οὗ μνηθάν ποιεῖται ὁ Πλάτων ἐν Γοργίᾳ.

Εἰς τὴν 9 γραμμὴν ἀναφέρεται κάτοικος τῆς Σικελίας (Σικελιώτης), ὑπὲρ οὗ τὸ Ψήφισμα τοῦτο ἐγένετο.

Εἰς δὲ τὴν 10 γραμμὴν ἀναφέρονται μέτοικοι, ἴσως εἶναι οἱ ἐν Σικελίᾳ μέτοικοι. Ὁ δὲ ἀναφερόμενος Σικελιώτης ἴσως χρήσιμος τοῖς Ἀθηναίοις ἐφάνη ἐν τοῖς Σικελικοῖς ἔργοις τῶν Ἀθηναίων καὶ πρὸ τῆς ἥττας αὐτῶν ἢ καὶ μετὰ τὴν ἥτταν. Τὸ μετὰ τὴν τρίτην γραμμὴν κενὸν διάστημα, περὶ οὗ ἀναφέραμεν, καὶ αἱ μετὰ τοῦτο ἕτεραι σειραὶ τῶν γραμμάτων ἔδοξε τῇ Βουλῇ καὶ τῷ Δήμῳ, δεικνύει, ὅτι ἐπὶ τῆς πλακὸς ταύτης ἦσαν δύο Ψηφίσματα.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1395.

ΕΡΓΕΤΑΙ
ΝΞΕΝΙΩΝΑΙ
ΟΛΗΝΕΠΙΜΕΛ
ΕΝΑΑΠΟΔΟΘΗ
5 ΩΝΕΚΑΣΤΟΝΧΡ
ΙΒΟΥΛΗΙΔΟΚ
ΞΤΟΙΞΕΠΙΧ
ΑΧΜΩΝΚΑ
ΜΟΝΕΠΙΔ
10 ΟΝΕΞΔΕ
ΟΞΤΑΜ
ΕΚΑΤ
ΟΛΙΝ

1395.

εὐ]εργέται[ς τῆς πόλεως
.]ν Ξενίωνα ι[. . . .
.]υλην ἐπιμέλ[ειαν
.]ένα ἀποδοθῆ[ναι καὶ
5 στεφανῶσαι αὐτῶν ἕκαστον χου-
σῶ στεφάνῳ καὶ τῇ] Βουλῇ δοκ-
εῖ καὶς τοῖς ἐπὶ Χα-
ριάνδρου Ἄρχοντος ἀπὸ δρ]αχμῶν κα-
.τὸν Δῆ]μον ἐπιδ-
10 οὔναιον ἐς Δῆ-
.το[ύ]ς ταμ-
ίας τοὺς ἐπὶ τῇ] ἑκατ . .
.τὴν πόλιν

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακῶς λίθου Πεντελησίου. Ἦυρον αὐτὴν τὸ 1839 Δεκεμβρίου 16 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τῶν Προπυλαίων ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ ἄνω ἀριστερὸν καὶ κάτω μέρος τῆς πλακῶς εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα. Τὸ κάτω μέρος τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς μόνον σώζεται. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοῖχον ἐγγεγραμμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψήφισματος ὑπὲρ τινων, τοὺς ὁποίους, ὡς εὐργέτας τῆς πόλεως, ἐστεφανώσαν χρυσῶ στεφάνῳ, ὡς εἰκάζω ἀπὸ τὰ εἰς τὴν 6 γραμμὴν δύο τελευταῖα γράμματα ΧΡ. Ἄν τὸ τελευταῖον γράμμα Χ τῆς 7 γραμμῆς εἶναι τὸ ἀρχικὸν γράμμα τοῦ ἐπωνύμου Ἀρχοντος, τότε νομίζομεν, ὅτι τὸ Ψήφισμα τοῦτο ἐγένετο ἐπὶ Χαριάνδρου Ἀρχοντος (3 ἔτος τῆς 101 Ὀλυμπιάδ.), ἢ ἐπὶ Χίου (4 ἔτος τῆς 103 Ὀλυμπ.), ἢ ἐπὶ Χαρικλείδου (2 ἔτος τῆς 104 Ὀλυμπ.), ἢ ἐπὶ Χαρώνδου (3 ἔτος τῆς 110 Ὀλυμπιάδος), οὐχὶ δὲ κατωτέρω τῆς ἐποχῆς ταύτης, διότι τὰ γράμματα τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης τοῖς ἐπιζομένοις κατὰ τοὺς χρόνους τούτους μᾶλλον ὁμοιάζουσι.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1396.

ΛΙ
ΟΔΕΤΟ
ΘΑΙΤΑΥΤΑΟΦΕΛΕΤΟ
ΕΝΑΙΑΙΤΟΔΕΦΞΕΦΙΞ
5 ΡΑΜΜΑΤΕΑΕ.ΘΙΕ
ΘΕΝΑΙΕΜΟΕΙΤΕΙΕ
ΝΠΡΕΞΒΕΙΑΝΤΟΝΑΦC
ΑΝΕΙΟΝΕΞΑΥΡΙΟΝ
ΕΡΠΑΤΡΟΚΛΕΙΛΕΝ
10 ΜΑΧΟΝΤΟΝΑΘΗΝΑΙΟΝΤ
ΟΠΟΘΕΝΑΙΒΟΙΩΝΤ
ΟΙΒΟΛΟΜΕΝΟΙΠΛΕΝΑΘ
ΡΗΜΑΤΑΑΣΥΛΕ.ΒΙΑΞ
ΥΤΟΝΑΛΕΝΚΑΙΞΠΟΝΔ
15 ΤΟΙΞΜΕΝΤΟΝΔΕΝΟΜΟΝ
ΧΞΑΤΕΛΕΗΑΛ
ΑΝΔΕΤΙΞΑΠΑ
ΕΝΧ
ΟΙ

1396.

.λι
ἀναγράφαι δὲ τ]ό δε τὸ [Ψήφισμα
.θαι ταῦτα ὀφε[ι]λέτω
τῇ Ἀθ]εναίᾳ τὸ δε Ψήφισ[μα τὸ δε ἀναγραφάτω
5 τὸν γ]ραμματέα ἐ[ν στή]λει [λιθίνει
καὶ] θῆναι ἐμ [π]ό[λ]ει τελε
τῇ]ν Πρεσβείαν τῶν Ἀφ[ροδισιέων καὶ καλέ-
σαι αὐτοὺς εἰς τὸ Πρυτ[ανεῖον ἐς αὔριον . . .
.]ερ Πατροκλεῖ γε . ν
10 σύμ]μαχον τῶν Ἀθηναίων Τ
.]ὀπόθεν ἀ[ν] βο[ύλ]ωντ[αι
οἱ βο[υ]λόμενοι πλε[τ]ὴν Ἀθ[ε]νάζε
.χ]ρήματα συλεεἰας
.]ύτὸν ἀγε[ι]ν καὶ σπονδ[ας
15 τοῖς μὲν τὸν δὲ νόμον
.ξ] ἀτελῇ ἀγ[.
.]ὰν δὲ τις ἀπα[.
.]έν χ]ώρα [.
.]οί [.

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη γέγραπται Ἀττικοῖς γράμμασιν ἐπὶ τμήματος πλακῶς λίθου Πεντελησίου. Ἦυρον αὐτὴν τὸ 1839 εἰς τὰς πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Ἐρεχθείου ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα αὐτῆς τὰ μέρη. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι 25 0|0, τὸ πλάτος 17 0|0, καὶ τὸ πάχος 6 0|0. Τὰ γράμματα

είναι γεγραμμένα κατὰ στοῖχον. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι Ψήφισμα τοῦ Δήμου τῶν Ἀθηναίων ὑπὲρ τινων Πρέσβων ἐλθόντων εἰς Ἀθήνας, οὓς ὁ Δῆμος ἐκάλεσε καὶ εἰς τὸ Πρυτανεῖον, ἵνα φιλεύσῃ ἐκεῖ.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1397.

ΤΟΞΕΠΙΤΗΣΑΙΑΝ
 . . . ΟΝΟΞΕΛΕΥΞΙΝ
 ΠΡ . . ΕΙΚΑΙΔΕΚ
 ΡΩΝΕΠΕΨΗΦΙΤΕ
 5 ΡΟΕΔΡΟΙΕΔΟΞΕΝ
 ΔΗΘΙΒΡΩΝΦΙΛΟ
 ΚΑΤΟΙΚΟΥΞΙΝ
 ΕΝΟΞΚΑΙΤΩΝΕΙ
 ΠΙ . ΕΛΕΙΑΝΕΠΟ
 10 . ΟΝΩΞΚΑΙΚΑΘΕ
 . ΜΜΑΤΩΝΕΙΞΣΙ
 ΣΤΟΝΔΗΜΟΝΕΥΝ
 ΟΝΗΙ . ΝΕΙΑΣΠΑ
 . ΠΟΛΗΠΟΝΤΑΙΤ
 15 . . ΩΙΕΠΑΙΝΕΞΑ
 ΑΥΤΟΝΧΡΥΞΩΙΞ
 ΑΣΤΗΣΕΙΣΤΟΝ
 ΟΝΕΥΡΕΞΘΑΙΓ

ΑΡΧΟΝΤΟΞΕΠΙΤΗΣ
 20 ΔΗΣΝΑ . . . ΟΞ . . .
 ΔΕΥΤ . .
 Ν . . ΟΕ . ΡΩ .
 Σ
 <

1397.

Ἐπὶ . . . Ἄρχον[τος ἐπὶ τῆς Αἰαν[τίδος . . .
 Πρυτανείας ἢ . . .]ωνος Ἐλευσίν[ιος ἐγραμμάτευεν
 πρ[ώτ]ει καὶ δεκ[άτ]ει τῆς Πρυτανείας Ἐκκλη-
 σία τῶν Προέδ[ρων ἐπεψήφισεν]
 5 . . . καὶ συμπ[ρόεδ]ροι ἔδοξεν [τῷ Δήμῳ
 . . . ἐπειδὴ Θίβρων Φίλο[.
 . . . τοῖς] κατοικοῦσιν [.
 . . . Πρόξ[ενος καὶ τῶν εἰσπλευσάντων]
 . . . τὴν ἐπι[μ]έλειαν ἐπο[ιή]σατο
 10 . . . φιλοπ[ό]νως καὶ καθ' ἐ[κ]άστην
 . . . τῶν γρα[μμά]των εἰς Σι
 τὴν πρὸς τὸν Δῆμον εὐν[οί]αν
 . . . ον[τι]ν . . . νείας πα[ρὰ]
 . . . ἀ[πο]λήπονται τ[. ἔδοξε
 15 τῷ Δήμῳ] ἐπαινέσας[ι] καὶ
 στεφανῶσαι αὐτὸν χρυσῷ σ[τεφάνῳ ἀπὸ δραχμῶν] . . . εὐνοίας
 ἔνεκα καὶ φιλοτιμ[ί]ας τῆς εἰς τὸν [Δῆμον τῶν Ἀθηναίων
 εἶναι δὲ αὐτ[ὸν] εὐρέσθαι [πᾶν ἀγαθόν]
 Ἐπὶ] Ἀρχοντος ἐπὶ τῆς [. Πρυτανείας
 20 ἢ] [δης Να]ος [ἐγραμμάτευεν
] δευτ[ε]ρά καὶ τῆς Πρυτανείας
 Ἐκκλησία τῶν Προ[ε]δ[ρ]ῶν ἐπεψήφισεν
 καὶ συμπρόεδροι ἔδο[ξε] τῷ Δήμῳ
 <

Αὕτη ἡ ἐπιγραφή γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ἦσαν αὐτὴν τὸ 1833 Νοεμβρίου 16 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 32 0/0, τὸ πλάτος 17 0/0, καὶ τὸ πάχος 7 0/0. Μόνον τὸ ἄνω μέρος τῆς πλακὸς εἶναι σώον, τὰ δὲ ἄλλα τρία, ἥτοι τὸ δεξιὸν, ἀριστερὸν καὶ κάτω, εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα.

Μετὰ τὴν 18 γραμμὴν ὑπάρχει κενὸν μέρος ἐπὶ τοῦ λίθου 2 0/0 τοῦ μέτρου, εἴτα ἀρχεται ΑΡΧΟΝΤΟΞ, τοῦτο δυνάμει, ὅτι ἐπ' αὐτῆς ἦσαν δύο Ψηφίσματα. Οὔτε εἰς τὸ πρῶτον οὔτε εἰς τὸ δεύτερον διατηρήθη τὸ ὄνομα τοῦ Ἀρχοντος, ὅπως δυνηθῶμεν νὰ προσδιορίσωμεν τὸν χρόνον. Ὡς ἐκ τοῦ σχηματισμοῦ δὲ τῶν γραμμάτων εικάζομεν, ὅτι τὰ Ψηφίσματα ταῦτα ἐγένοντο περὶ τὴν 96 Ὀλυμπιάδα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι Ψήφισμα ὑπὲρ τοῦ Θίβρωνος, οὗ τὸ ὄνομα ἀναφέρεται εἰς τὴν 6 γραμμὴν. Θίβρων καὶ Θίμβρων ὄνομα εὐρεται παρὰ τοῖς συγγραφεῦσι. Θίμβρωνα ἀναφέρει ὁ Ἀρποκρατῶν Λακεδαιμόνιον, ὃς ἐπέμψθη Ἀρμοσγῆς εἰς Ἀσίαν (Ἀρπ. εἰς Θίμβρωνα. Καὶ ὁ Ἀριστοτ. Πολιτ. Βιβλ. 7, σ. 13. Καὶ ὁ Ξενοφ. Ἀναβ. Καὶ Ἑλλ. 3, καὶ 4. Καὶ Διόδ. ὁ Σικελ. Βιβλ. 14, σ. 36, καὶ Βιβλ. 17, σελ. 108. Καὶ ὁ Στράβ. Βιβλ. 13, σελ. 3. Καὶ ὁ Ἰσοκρ. Πανηγ. σ. 87. Καὶ ὁ Σουίδ. εἰς Θίμβρ.). Ὁ δὲ Φώτιος κατ' ἀμφοτέρας γράφει Θίμβρων ἐν τῇ λέξει Θίμβρων, καὶ Θίβρων ἐν τῇ λέξει Θίβρώνιον, Θίβρωνα δὲ ἀνευ τοῦ μ ἀναφέρει ὁ Ἀθήναιος (7, 263, 4) ὡς ἀναφέρεται καὶ εἰς τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην, ἣν ἐδημοσίευσεν τὸ πρῶτον ἐν τῷ ἐμῷ συγγράμματι ἐπιγραφομένων αἱ ἀρχαῖαι Ἀθήναι (σελ. 329). Ταύτην δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ ἐκ νέου, ἂν εἰς τὸ πρῶτον ἀντίγραφον δὲν ἀπῆντον δυσκολίας εἰς τὴν ἀντιγραφὴν, διότι τότε τὴν πλάκα ταύτην οὔσαν ἐντοιχισμένην εἰς Τουρκικὸν οἶκον δὲν ἠδυνήθην νὰ ἐξάξω καὶ νὰ καθαρίσω ἀπὸ τὴν ἀσβεστον, διὸ προέκυψαν ἐλλείψεις τινὲς εἰς τὸ πρῶτον ἀντίγραφον· νῦν δὲ φυλάττων αὐτὴν ἐν τῇ συλλογῇ τῇ ἐν τοῖς Προπυλαίοις δημοσιεύω αὐτὴν τοιαύτην ὅποια σώζεται.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1398.

Ε / . . . Η
Ε Ξ Θ Ω Χ . . Α
Ε Ν Ο Ξ Π Ε Ρ Ι Τ Ο
Φ Ι Ξ Μ Ε Ν Α Ο Ξ Τ
5 Ε Ξ Θ Α Ι Τ Ο Ν Δ
Ε Ρ Ο Ξ Ε . Μ Α Ι
Ε Ν Ε Ξ Τ Ο Π Ρ

1398.

ἐ[δεήθ]η γεν-
έσθω χ[ώρα Πρόξ-
ενος περί τῶν ἐψη-
φισμένα, ὅστ[ις
5 ἐλ]έσθαι τὸν Δ[ῆμον
ἀφι]έροσε μαι [. . . ἐκά-
λεσ]εν ἐς τὸ Πρ[υτανεῖον.

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1837 Νοεμβρίου 22 εἰς τὰς πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ἄνω δεξιὸν καὶ κάτω μέρος αὐτῆς εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα, τὸ ἄνω μέρος τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς μόνον φαίνεται ἀκέραιον. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 12 0|0, τὸ πλάτος 11 0|0, καὶ τὸ πάχος 6 0|0. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι Ψηφίσματος τμήμα.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1399.

Ο Π Ο Υ Ι Ω Ν
Φ Α Ν Ω Ξ Α Ι Α Υ
Φ Α Ν Ω Ι Α Π Ο Χ Δ
5 Δ Ε Α Υ Τ Ο Ν Κ Α Ι
Ε Ν Ο Υ Ξ Κ Α Ι
Δ Η Μ Ο Υ Τ Ο Υ Α Θ
Κ Α Ι Ο Ι Κ Ι Α Ξ
Ι Ξ Κ Α Τ Α Τ Ο Ν
10 Α Ι Ο Ι Α Λ Λ Ο Ι
Ι Μ Ω Ν Τ Α Ι Π Ε
Ν Α Θ Η Ν Α Ι Ω Ν
Ι Ι Τ Α Ξ Α Π Ο Λ
Τ Ω Ν Ε Υ Ε Ρ Γ Ε
15 Α Ι Δ Ε Τ Ο Δ Ε Τ
Α Μ Μ Α Τ Ε Α Τ
Ι Α Ν Ε Ν Ξ Τ Η
Ξ Τ Η Ξ Α Ι Ε Ν
Τ Η Ν Α Ν Α Γ
Ν Α Ι

1399.

.]ο Νουίων
καὶ στε]φανῶσαι αὐ-
τὸν χρυσῷ στε]φάνῳ ἀπὸ Χ δ-
ραχμῶν· εἶναι] δὲ αὐτὸν καὶ
5 ἐκγόνους τοὺς μετ' αὐτὸν Προξ]ένους καὶ ε-
υεργέτας τοῦ] Δήμου τοῦ Ἀθ-
ηναίων καὶ εἶναι αὐτοῖς ἐγκτησιν γῆς] καὶ οἰκίας
αὐτῷ καὶ ἐκγόνῳ]ς κατὰ τὸν
Νόμον ὅπως]αῖοι ἄλλοι
10 τε φιλοτ]ιμῶνται πε-
ρὶ τοῦ Δήμου τῶ]ν Ἀθηναίων
. . . . καὶ χά]ριτας ἀπολ-
αμβάνωσιν· οἳ δὲ τ]ῶν εὐεργε-
τῶν ὅσοι ἀναγράψ]αι δὲ τόδε τ-
15 ὁ Ψήφισμα τὸν γραμματέα τ-
οῦ Δήμου τὸν κατὰ Πρυτανε]ῖαν ἐν στή-
λῃ λιθίνῃ καὶ] στήσαι ἐν
Ἀκροπόλει· εἰς δὲ] τὴν ἀναγ-
ραφὴν τῆς στήλης δοῦ]ναι [τὸν ταμίαν
20 [τοῦ Δήμου ἐκ τῶν . . . δραχμὰς ΔΔΔ]

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1839 Νοεμβρίου 15 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 35 0|0, τὸ πλάτος 10 0|0, καὶ τὸ πάχος 8 0|0. Τὸ ἄνω μέρος, τὰ ἀριστερὸν καὶ κάτω εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα, τὸ δεξιὸν μόνον εἶναι ἀκέραιον. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι Ψήφισμα τοῦ Δήμου τῶν Ἀθηναίων, ὑπὲρ τίνος δὲ τοῦτο ἐγένετο δὲν διετηρήθη εἰς τὸν λίθον, οὐδὲ ἐπὶ τίνος Ἀρχοντος· ὡς ἐκ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν γραμμάτων καὶ τῆς τάξεως αὐτῶν, ἅτινα εἰσὶ κατὰ στοιχὸν ἐγχαραγμένα εἰς τὸν λίθον, εἰκάζομεν, ὅτι εἶναι Ψήφισμα τῆς 110 Ὀλυμπιάδος.

Κ. Σ. Πιττάκης.

	ΞΕΥΘΗΣ				
	ΞΙΜΙΑΣ				
	ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ				
	ΓΛΑΥΚΙΑΣ				
5	ΒΑΚΧΙΟΣ				
	ΠΑΡΜΕΝΙΣΚΟΣ				
	ΠΥΡΡΙΑΣ				
	ΕΥΔΗΜΟΣ				
	ΧΙΑΣ				
10	ΣΤΡΑΤΩΝ		ΚΙ		
	ΑΣΚΛΗΠΙΟΔΩΡΟΣ		Λ		
	ΙΩΙΛΟΣ		ΜΕΛ		
	ΘΟΑΣ	5	ΗΦΑΙ		
	ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ		ΚΑΡΥΣΤΙΟΙ		
15	ΙΩΙΛΟΣ		ΔΙΟΚΛΗΣ		
	ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣ		ΚΥΤΗΚΙΝΟΙ		
	ΞΙΜΟΣ		ΔΙΟΦΑΝΤΟΣ		
	ΠΑΡΜΕΝΙΩΝ	10	ΑΙΝΙΑΝΕΣ		
	ΚΤΗΣΙΑΣ		ΑΓΕΜΑΧΟΣ		
20	ΚΟΝΩΝ		ΑΡΙΣΤΩΝ		
	ΠΑΤΟΥΜΑΣΗΣ		ΑΜΥΝΤΑΣ		
	ΑΙΡΥΘΟΣ		ΔΙΚΑΙΑΡΧΟΣ		
	ΡΟΞΗΤΗΣ	15	ΑΡΑΙΩΝ		
	ΦΙΛΩΝ		ΙΠΠΙΑΣ		
25	ΠΑΤΟΥΜΑΣ		ΘΗΒΑΙΟΙ		
	ΛΟΥΛΗΣΚΑΛΗΣ		ΕΥΦΗΜΟΣ		
	ΚΑΡΞΙΣ		ΛΗΜΝΑΙΟΙ		
	ΠΥΡΟΥΒΡΗΔΗΣ	20	ΞΩΣΥΡΑΤΟΣ		
	ΔΡΙΑΞΙΣ		ΞΩΣΤΡΑΤΟΣ		
30	ΛΙΞΟΥΠΗΣ		ΚΑΘΕΣ		
	ΠΡΩΤΙΩΝ		ΜΕΛΑΣ		
	ΑΡΙΣΤΟΜΑΧΟΣ		ΦΑΣΗΛΙΤΑΙ		
	ΠΥΡΡΙΑΣ	25	ΜΟΥΣΑΙΟΣ		
	ΞΙΜΟΣ		ΘΕΑΝΓΕΛΕΙΣ		
35	ΚΟΛΠΟΣ		ΕΡΜΟΓΕΝΗΣ		
	ΠΥΡΡΙΑΣ		ΦΑΝΙΑΣ		
	ΚΕΔΡΗΠΟΛΙΣ		ΜΕΛΑΝΤΙΟΣ		
	ΝΑΜΟΞΙΣ	30	ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣ		
	ΘΕΩΝ		ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣ		
40	ΚΕΝΘΟΣ		ΕΦΕΣΙΟΙ		
	ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣ		ΚΝΟΣΟΣ		
	ΔΡΟΜΙΧΑΙΤΗΣ		ΑΡΓΕΙΟΙ		
	ΤΡΑΛΙΣ		ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΣ		
	ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΣ	35	ΜΗΘΥΜΝΑΙΟΙ		
45	ΓΛΑΥΚΙΑΣ		ΑΓΙΑΣ		
	ΝΙΚΙΑΣ		ΙΩΙΛΟΣ		
	ΛΕΥΚΑΝΟΙ		ΚΑΣΣΑΝΔΡΕΙΣ		
	ΒΑΚΧΙΟΣ	40	ΔΙΟΔΟΤΟΣ		
	ΛΕΩΝ		ΘΡΑΣΩΝ		
50	ΛΕΥΚΩΝ		ΑΡΙΣΤΟΚΛΗΣ		
	ΘΕΤΤΑΛΟΙ		ΠΛΕΙΣΤΙΑΣ		
	ΝΙΚΩΝ		ΔΙΟΦΑΝΗΣ		
	ΘΕΟΤΙΜΟΣ	45	ΚΟΛΟΦΩΝΙΟΙ		
	ΑΙΣΧΙΝΗΣ		ΞΩΠΑΤΡΟΣ		
55	ΔΙΡΙΣ		ΚΡΙΤΩΝ		
			ΠΕΡΙΝΘΙΟΙ		
				ΙΝΙΟΧΟΣ	
				ΙΑΙΕΑΣ	
				ΔΑΜΩΝ	
				ΙΑΞΕΙΣ	
				ΞΑΜΙΑΔΗΣ	5
				ΑΛΙΚΑΡΝΑΣ	
				ΜΟΣΧΙΩΝ	
				ΦΙΛΙΠΠΙΣ	
				ΕΡΜΟΥΚΟΣ	
				ΛΥΚΙΟΙ	10
				ΑΓΑΘΩΝ	
				ΗΡΑΚΛΕΩΤΑΙ	
				ΕΡΜΙΑΣ	
				ΞΩΣΤΡΑΤΟΣ	
				ΑΘΑΜΑΝΕΣ	15
				ΟΙΘΑΓΟΡΑΣ	
				ΠΡΙΗΝΕΙΣ	
				ΤΙΜΑΓΕΝΗΣ	
				ΟΛΥΜΠΙΟΙ	
				ΘΕΟΜΝΑΣΤΟΣ	20
				ΓΑΡΓΑΡΕΙΣ	
				ΔΕΙΝΟΚΡΑΤΗΣ	
				ΚΑΡΥΣΤΙΟΙ	
				ΞΟΦΩΝ	
				ΜΙΚΙΝΟΥ	25
				ΛΟΚΡΟΙ	
				ΜΙΚΙΝΑΣ	
				ΤΙΜΩΝ	
				ΑΡΙΣΤΩΝ	
				ΝΙΚΟΛΑΣ	30
				ΑΙΝΙΑΝΕΣ	
				ΑΝΔΡΕΑΣ	
				ΜΙΛΗΣΙΟΙ	
				ΙΩΠΥΡΟΣ	
				ΘΗΒΑΙΟΙ	35
				ΛΥΞΑΝΔΡΟΣ	
				ΔΙΟΣΚΟΥΡΙΑΣ	
				ΒΟΙΩΤΟΙ	
				ΑΝΤΙΓΟΝΟΣ	
				ΦΩΚΕΙΣ	40
				ΟΙΝΙΧΟΣ	
				ΤΙΜΟΚΡΑΤΗΣ	
				ΘΡΑΙΚΕΣ	
				ΘΕΟΔΩΡΟΣ	
				ΝΙΚΩΝ	45

ΛΕΞΟΞ
ΚΩΟΙ
ΔΙΟΚΛΗΣ
ΚΑΡΥΞΤΙΟΙ
60 ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡ
ΛΑΡΙΞΑΙΟΙ
ΕΡΜΟΔΩΡΟΣ
ΜΕΞΞΑΝΙΟΙ
ΑΙΞΧΡΙΩΝ
65 ΑΞΠΕΝΔΙΟΙ
ΦΙΛΩΝ
ΚΥΡΗΝΑΙΟΙ
ΞΕΝΩΝ
ΜΕΓΑΡΕΙΞ
70 ΔΙΟΝΥΞΙΟΞ
ΞΩΚΛΗΣ
... ΝΟΞ
ΕΡΥΘΡΑΙΟΙ
... ΤΡΟ
75 ... ΝΥ.
... ΑΝ Ξ

ΔΙΟΝΥΞΙΟΞ
ΗΡΑΚΛΗΤΟΣ
50 ΪΩΙΛΟΣ
ΔΙΩΝ
ΞΑΜΟΘΡΑΚΕΞ
ΠΑΜΦΥΛΟΣ
ΛΕΟΚΡΑΤΗΣ
55 ΜΙΛΗΣΙΟΙ
ΕΥΑΓΟΡΑΞ
ΘΕΟΜΝΗΣΤΟΣ
ΞΙΔΗΤΑΙ
ΤΕΛΩΝ
60 ΜΥΤΙΛΗΝΑΙ
ΛΑΜΕ...
ΕΡΜΟΝΑΞ
ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣ
ΞΤΡΑΤΩΝ
65 ΜΑΛΙΕΙΞ
ΦΙΛΩΤΑΞ
ΡΟΔΙΟΙ
ΚΟΝΩΝ

ΠΕΡΙΝΘΙΟΙ
ΦΙΛΟΜΕΝ
ΗΠΕΙΡΩΤΑΙ
ΒΟΙΞΚΟΣ
50 ΑΧΑΙΟΙ
ΜΗΙΛΙΧΟΣ
ΟΛΥΜΠΙΧΟΣ
ΞΑΜΩ...
ΜΕΓΑΚΛΕΟΥ
ΠΕΡΙΝΘΙΟΙ
55 ΜΕΓΑΚΛΗΣ
ΛΟΚΡΟΙ
ΛΕΩΝ
ΕΥΘΙΑΞ
ΘΕΩΝ
60 ΠΥΡΡΟΣ
ΕΥΛΙ
ΟΜ

1400.

Σεύθης,
Σιμίας,
Διονύσιος,
Γλαυκίας,
5 Βάκχιος,
Παρμενίτιος,
Πυρρίδας,
Ευδήμος,
Ἀρχίας,
10 Στράτων,
Ἀσκληπιόδωρος,
Ζωίλος,
Θάας,
Διονύσιος,
15 Ζωίλος,
Ἡρακλείδης,
Σίμος,
Παρμενίων,
Κτησίας,
20 Κόνων,
Πατούμας,
Αἰρυθός,
Ῥοσήτης,
Φίλων,
25 Πατούμας,
Λουλησκάλης,
Καρσίς,
Πυρουβρήδης,
Δριαξίς,
30 Λισούπτης,
Πρωτίων,
Ἀριστόμαχος,
Πυρρίδας,

Κι...
... λ...
Μέλ[ας,
Ἡφαι[στίων.
5 Καρύστιοι.
Διοκλῆς.
Κυζικηνοί.
Διόφαντος.
Αἰνιάρες.
10 Ἀγέμαχος,
Ἀρίστων,
Ἀμύντας,
Δικαίταρχος,
Ἀραῖον,
15 Ἰππίας.
Θηβαῖοι.
Εὐφημος.
Ἀθήνιοι.
Σωσύρατος,
20 Σώστρατος.
Καθεσ[αῖοι].
Μέλας.
Φασηλίται.
Μουσαῖος.
25 Θεαργεῖς.

... Ἰνέλοχος,
... Ἰαίεας,
Δάμων.
5 Ἴασεῖς.
Σαμιάδης.
Ἀλικαρνασ[σεῖς].
Μοσχίων.
Φιλιππίσ[κοι].
Ἐρμόλυκος.
10 Λύκιοι.
Ἀγάθων.
Ἡρακλεῶται.
Ἐρμίας,
Σώστρατος.
15 Ἀθ[ε] μᾶρες.
Οἰθαγόρας.
Πριηνεῖς.
Τιμαγένης,
Ὀλύμπιοι.
20 Θεόμναστος.
Γαργαρεῖς.
Δεινοκράτης.
Καρύστιοι.

35	Σίμος, Κόλπος, Πυρρίας, Κεδρήπολις, Νάμοξις, Θέων,	30	Ἐρμιογένης, Φανίας, Μελάντιος, Ἡρακλείδης, Ἀρτεμίδωρος, Ἐφέσιοι. Κνωσός. Ἀργεῖοι. Μητρόδωρος.	25	Σόφων Μικίνου. Λοκροί. Μικίνας, Τίμων, Ἀρίστων, Νικόλας.	30
40	Κένθος, Ἡρακλείδης, Δρομικαίτης, Τράλλις, Καλλιστράτος, Γλαυκίας, Νικίας.	35	Μηθυμναῖοι. Ἄγίας, Ζωῖλος. Κασσανδρεῖς. Διόδοτος, Θράσων, Ἀριστοκλῆς, Πλειστήας, Διοφάνης.	35	Αἰνιᾶρες. Ἀνδρέας. Μελήσιοι. Ζώπυρος. Θηβαῖοι. Λύσανδρος, Διοσκουρίας.	40
45	Λευκαροί. Βάκχιος, Λέων, Λεύκων.	40	Θράσων, Ἀριστοκλῆς, Πλειστήας, Διοφάνης. Κολοφώνιοι.	40	Βουιωτοί. Ἀντίγονος. Φωκεῖς. Οἰνιχος, Τιμοκράτης.	40
50	Θετταλοί. Νίκων, Θεότιμος, Αἰσχίνης, Διρίς, Λέσχος.	45	Κρίτων. Περίθιοι. Διονύσιος, Ἡράκλητος, Ζωῖλος, Δίων.	45	Θράκες. Θεόδωρος, Νίκων. Περίνθιοι. Φιλομέν[ης]. Ἡπειρώται. Βοῖσκος.	45
55	Κῶοι. Διοκλῆς. Καρύστιοι. Διονυσόδωρος.	50	Σαμοθράκες. Πάμφιλος, Λεοκράτης. Μελήσιοι. Εὐαγόρας, Θεόμνηστος.	50	Ἀχαιοί. Μητίλχος, Ὀλύμπιος. Σάμ[ων]. Μεγακλέου.	50
60	Λαρισαῖοι. Ἐρμίδωρος. Μεσσάνιοι. Αἰσχυρίων.	55	Μελήσιοι. Εὐαγόρας, Θεόμνηστος. Σιδῆται. Τέλων.	55	Περίνθιοι. Μεγακλῆς. Λοκροί. Λέων, Εὐβίας, Θέων, Πύρρος, Εὐλι Ὀμ	55
65	Ἀσπένδιοι. Φίλων. Κυρηναῖοι. Ξένων.	60	Μυτιληναῖοι. Λαμέ[δων]. Ἐρμόναξ, Ἡρακλείδης, Στράτων.	60		60
70	Μεγαρεῖς. Διονύσιος, Σωκλῆς, . . . νος.	65	Μαλιεῖς. Φιλώτας. Ῥόδιοι. Κόνων,			
75	Ἐρυθραῖοι. . . . τρο νυ αν . .					

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη γέγραπται ἐν τρισὶ στήλαις ἐπὶ πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ἀνεκάλυψα αὐτὴν τὸ 1850 ἐντὸς τοῦ Ἐρεχθείου· ἐχρησίμευε δὲ ἡ πλάξ αὕτη ὡς βάσις παραστάδος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, εἰς ἣν μετεποιήθη τὸ Ἐρέχθειον, καὶ ἐχρησίμευσεν ὡς βάσις ἐν τῷ αὐτῷ Νάρθικῳ τῆς Ἐκκλησίας τῆς ἐν Ἐρεχθείῳ, ὡς αἱ πλάκες ἐφ' ὧν αἱ ἐπιγραφαὶ ἄς ἐδημοσίευσεν ὑπ' ἀριθ. 1102, καὶ 1103 ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι. Τὸ ἄνω καὶ κάτω μέρος τῆς ἐπιγραφῆς εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα, τὸ δὲ δεξιὸν καὶ ἀριστερὸν εἰσὶν ἀκέραια. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 72 0/0, τὸ πλάτος 52 0/0, καὶ τὸ πάχος 200 0/0. Εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος τῆς πλακὸς ὑπάρχει κενὸν $\frac{3}{4}$ τοῦ μέτρου, εἴτα ἀρχίζει ἡ ἐπιγραφή. Καὶ εἰς τὰς τρεῖς στήλας τὰ ἐθνικὰ ὀνόματα ἐξέχουσιν ἀνὰ ἓν γράμμα ἀπὸ τὰς σειράς.

Εἰς μὲν τὴν πρώτην στήλην ἀναφέρονται οἱ Λευκαροί, Θετταλοί, Κῶοι, Καρύστιοι, Λαρισσαῖοι, Μεσσάνιοι, Ἀσπένδιοι, Κυρηναῖοι, Μεγαρεῖς καὶ Ἐρυθραῖοι.

Εἰς δὲ τὴν δευτέραν στήλην ἀναφέρονται οἱ Καρύστιοι, Κυζικηνοὶ, Αἰριαῖοι, Θηβαῖοι, Ἀθηναῖοι, Καθη-
σ[αῖοι], Φασηλίται, Θεαργελεῖς, Ἐφέσιοι, Ἀργεῖοι, Μηθύμναιοι, Κασσανδρεῖς, Κολοφώνιοι, Περίρθιοι,
Σαμοθράκες, Μιλήσιοι, Σιδῆται, Μυτιληναῖοι, Μηλιεῖς καὶ Ῥόδιοι.

Εἰς δὲ τὴν τρίτην στήλην ἀναφέρονται οἱ Ἰασεῖς, Ἀλικαρνασσοὶ, Φιλιππίσκοι, Λέκιοι, Ἡρακλεῶται,
Πριηνεῖς, Ὀλύμπιοι, Γαργαρεῖς, Καρύστιοι, Λοκροὶ, Αἰριαῖοι, Μιλήσιοι, Θηβαῖοι, Βοιωτοὶ, Φωκεῖς,
Θρᾷκες, Περίρθιοι, Ἡπειρώται, Ἀχαιοὶ, Περίρθιοι καὶ Λοκροί.

Καὶ εἰς μὲν τὴν 1 στήλην ἀπαντῶνται ὀνόματά τινε, τὰ ὅποια δὲν ἀναφέρονται ἀλλαχοῦ εἰς ἐπιγραφάς, ἢ
εἰς παλαιούς συγγραφείς, καὶ τὰ ὅποια σπανίως εὗρυνται, Τοιαῦτα δὲ εἰσὶν ὡς ἐφεξῆς· Πατουμάσης, Αἰρυθός,
Ῥοσήτης, Πατούμας, Δουλησκάκης, Καρσίς, Πυρουβρήδης, Δριαξίς Λισούπης, Πρωτίων, Πυρβρίας, Κόλπος,
Κεδρήπολις, Νάμοξις, Κένθος, Δρομιχαίτης, Τράλλις, Λεύκων, Διρίς καὶ Λέσχος.

Εἰς δὲ τὴν 2 στήλην εἰσὶ ταῦτα Ἀραῖος, Κνωσός, Ἀγίας, Πλειστίας καὶ Τέλιων.

Εἰς δὲ τὴν 3 στήλην εἰσὶ ταῦτα Σαμιάδης, Οἰθαγόρας, Σόφων, Νικόλας (ὅπερ ἐφύλαξεν ἡ συνθήκη μέρει
τοῦδε, διότι πολλοὶ τῶν Ἑλλήνων φέρουσι τ' ὄνομα τοῦτο) Οἰνίχος καὶ Βοίσκος.

Τὸ εἰς τὴν 1 γραμμὴν τῆς 1 στήλης ἀναφερόμενον ὄνομα Σεύθης ὁμώνυμον τοῦ Βασιλέως τῶν ἐν Θράκῃ
Ὀδρυσινῶν ἀναφέρεται παρὰ τοῦ Θουκυδίδου, (ἦν δὲ οὗτος υἱὸς τοῦ Σπαραδόκου ἀδελφιδοῦς τοῦ Σιτάλκου
29, 204), τοῦ Λυσίου (κατὰ Ἐργοκλέου), τοῦ Ἀριστοτέλους Πολιτ. (5, 8), ὃς ἀναφέρει αὐτὸν ὡς στρατηγὸν
τοῦ Ἀμαδόκου, ὃν ἐπεβούλευσεν· ὁ Σεύθης δὲ οὗτος εἶναι ἴσως ὁ τῆς ἐπιγραφῆς μας, διότι οὗτος ἐζήτησε βοή-
θειαν παρὰ τοῦ Ξενοφῶντος ἵνα τὴν πάτριον ἀρχὴν ἀνακτήσῃ. (Ξενοφ. Ἀνάβ. 7, 2. Διογένης Λαέρτιος. Β. Ξενοφ.
καὶ Βίος Ἀρκεσ.) καὶ πρ' ἄλλων· καὶ εἰς τὰς ἐπιγραφάς, περὶ ὧν οὐ ποιῶ μνηεῖαν συντομίαν χάριν.

Εἰς τὴν 21 γραμμὴν τῆς αὐτῆς στήλης τὸ ὄνομα Πατουμάσης ἢ Πατούμασης, καθὼς καὶ τὸ εἰς τὴν 25 Πα-
τούμας εἰσὶν οὕτως ἐγγεγραμμένα εἰς τὸν λίθον, τὸν ὁποῖον παρατήρησα ἐπίτηδες, ἴσως οὗτοι ἦσαν ἐκ τῆς ἐν
Ἀραβίᾳ πόλεως Πατούμος περὶ ἧς μνηεῖαν ποιεῖται ὁ Ἡρόδοτος (Βιβλ. 2, σελ. 158), καὶ τῆς ὁποίας τὸ τοπι-
κὸν Στέφανος ὁ Βυζάντιος ἐν λέξει Ἀραβία Πατούμιον, ἢ Πατουμηνὸν καλεῖ, οὕτως ἐκλήθη ὁ Ἐπίσκοπος αὐτῆς,
ὃς παρευρέθη ἐν τῇ Συνόδῳ τῇ ἐν Νικαίᾳ. — Εἰς τὴν 63 γραμμὴν τῆς αὐτῆς στήλης τὸ ὄνομα Μεσσήνιοι
εἶναι γεγραμμένον διὰ τοῦ Α Μεσσάνιοι ἀντὶ τοῦ συνήθως ἀναφερομένου Μεσσήνιοι. — Εἰς τὴν 49 γραμμὴν
τῆς 2 στήλης τὸ ὄνομα Ἡράκλητος τὸ ΚΛΗ γράφεται διὰ τῆς Η ἀντὶ τῆς Εἰ Ἡράκλειτος, ὡς συνήθως εὑ-
ρηται παρὰ τοῖς συγγραφεῦσιν.

Κ. Σ. Πιττακῆς.

1401.		1401.	
ΛΑΜ	ΕΙΙ	• • • Λαμ[πτρεὺς,	Ε • • • •
ΙΚΟ	ΛΕΞΙΟΦ	• • • Τρ[υκο]ρύτιος,	Δεξ[ιθε]ος,
	ΕΡΜΩΝ		Ἑρμων,
ΗΞΕΤΕΡ	ΔΗΜΗ	• • • ης Στε[ι]ρ[ιεύς,	Δημή[τριος,
ΤΗΞ	ΚΤΗΞΙ	• • • ης • • • •	Κτήσι[ππος,
5 ΗΞΕΡΡ	ΕΡΜΑΙ	5 • • • ης Χερρ • • •	Ἑρμαι[ος,
ΗΞ	ΞΑΤΥΡ	• • • ης • • • •	Σάτυρ[ος,
ΔΗΞΕΚΚΕ	ΘΡΑΙΞ	• • • ης ἐκ Κε[ραμέων,	Θραι • • •
ΗΞ	ΠΑ	• • • ης • • • •	Πα[λληνεύς,
ΗΞΠΤΕ	Α	• • • ης Πτε[λεχίστος,	Α • • • • 10
10	ΩΠΡΙ	10 • • • ο Πρι • • •	
ΝΤΑΡΧ		• • • ν Ταρχ • • •	
ΙΗΞΠΑΙ		• • • λ]ης Παί[ανιεύς,	
ΟΙΝΑΙ		• • • Οἰναί[οι,	
Ξ		• • • • • ς,	
15 ΤΟΙ		15 • • • • τοι,	
ΚΗΦ		• • • Κηφ[ισιεύς,	
Η/		• • • • ηλ • • •	

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1850 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Ἐρεχθείου ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι ἀκριβῶς στοιχηδὸν ἐγχαραγμένα, ἢ πλᾶξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καὶ κατὰ τὰ τέσσαρα αὐτῆς μέρη. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι 22 0/0, τὸ πλάτος 9 0/0, καὶ τὸ πάχος 8 0/0. Τὰ γράμματα εἰσὶ γεγραμμένα ἐν δυὶ στήλαις. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι Κατάλογος κατὰ Φυλὰς ἰσως ἀνδρῶν πρυτανευσάντων, ἢ πεσόντων ἐν μάχαις· εἶναι δὲ οὐχὶ μόνον τῆς αὐτῆς φύσεως μετὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1344 προδημοσιευθείσης ἐπιγραφῆς, ἀλλὰ καὶ συνέχεια αὐτῆς· θέσαντες τὸν λίθον, ἐφ' οὗ ἡ παρῶσα ἐπιγραφὴ, πλίσιον τοῦ λίθου ἐφ' οὗ ἡ ὑπ' ἀριθ. 1344 ἐφηρμόζεται εἰς τὴν 21 γραμμὴν τῆς ῥηθείσης ἐπιγραφῆς, καὶ οὕτω σχηματίζεται ἡ γραμμὴ 21, ἥτοι ἡ τελευταία τῆς ὑπ' ἀριθ. 1344 μετὰ τὴν πρώτην τῆς παρούσης ΕΙΙ . . .

Κ. Σ. Πιττάκης.

1402.

ΕΣ
ΔΕΗΑΜΟ
ΥΟΦΙΟΝ
ΕΜΙΟΣΙ
5 ΜΠΟΙΕΟΝ
ΟΝΑΙΚΑΙ
ΣΙΝΑΠΟΧ

1402.

.ης
δὲ ἀμοιβαίως
ν ὄφλον[. πολ.
εμίο[υ]ς λ[ή]φονται τῶ-
5 μ πόλεων [. δ-
ο[ύ]ναι καὶ [τ' ἄλλα πάντα
σιν ἀποχ[ε]ροτονεῖν

Γέγραπται Ἀττικοῖς γράμμασιν ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1852 Σεπτεμβρίου 18 εἰς τὰς παρὰ τὴν Ἐκκλησίαν Ἰπαπαντὴν (ἐν τῷ Μητροφῷ) ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ Α εἶναι οὕτω γεγραμμένον Α, τὸ Ξ οὕτω Σ, καὶ τὸ Φ οὕτω Θ, δεικνύουσι δὲ ταῦτα τὴν ἀρχαιότητα τῆς ἐπιγραφῆς. Τὰ γράμματα εἰσὶ στοιχηδὸν ἐγγεγραμμένα εἰς τὸν λίθον. Τὰ τρία μέρη τῆς πλακὸς, τὸ ἄνω, δεξιὸν, καὶ κάτω εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα, τὸ ἀριστερὸν μόνον εἶναι ἀκέραion. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 12 0/0, τὸ πλάτος ὡσαύτως 12 0/0, καὶ τὸ πάχος 4 0/0. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς εἰκάζω ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος (1).

Κ. Σ. Πιττάκης.

(1) Εἶπον καὶ ἀλλαχού καὶ νῦν πάλιν λεγώ, ὅτι δὲν ὑπάρχει μέρος ἐν ταῖς Ἀθήναις, (ἐν αἷς ἀπὸ τὸ 1832 μέχρι τοῦδε ἤνοιξαν ἀπανταχοῦ βαθυτάτους λάκκους πρὸς οἰκοδομὴν θεμελίων οἰκιῶν), εἰς δ' εὐρέθησαν, (ἐν μικρᾷ ἐκτάσει γῆς 400 φέρ' εἰπεῖν κυβικῶν μέτρων), τόσαι ἐπιγραφαὶ ὅσαι εὐρέθησαν καὶ εὐρίσκονται καθ' ἐκάστην πλησίον τοῦ μέρους τούτου, ἐνθα ἦν τὸ Μητροφῶν, τὸ Βουλευτήριον, καὶ ἡ Θόλος.

Καὶ κατὰ μὲν τὸ 1822 παρατηρήσας εἰς τὸ μέρος τοῦτο ἴδον μετὰ τῶν ἐκεῖ εὐρισκομένων τῶν Τούρκων καὶ Ἀράβων οἰκῶν ἀρκετάς ἐπιγραφάς, τινὰς τῶν ὁποίων ἐδημοσίευσεν ἐν τῷ ἐμῷ Συγγράμματι ἐπιγραφομένῃ αἱ Ἀρχαῖαι Ἀθῆναι.

Κατὰ δὲ τὸ 1848 Ἰουνίου 22 ἐν οἰκίᾳ ἐκεῖ παρακειμένη ἀνασκάψας τις μικρὸν μέρος πρὸς οἰκοδομὴν δεξαμενῆς, καὶ εὐρὺν πληθὺν πωρίνων πλίνθων ἀρχαίας οἰκοδομῆς μοι ἐξήτησε σφύραν ἐκ τῆς Ἀκροπόλεως, ὅπως τὰς πλίνθους θραύσῃται. Τοῦτο μαθὼν ἔσπευσεν ἵνα ἴδω ὁποῖαι εἰσὶν αἱ πλίνθοι, εὐρὺν δὲ παρ' αὐταῖς 32 ἐπιγραφάς (τὰς ὁποίας αὐθημερὸν εἰς τὴν ἐν τῇ Στοᾷ τοῦ Ἀδριανοῦ ἀρχαιολογικὴν συλλογὴν διετίρησα) καὶ ἐμποδίσας τὴν θραῦσιν τῶν πλίνθων ἐνήργησα ὅπου ἔδει ὅπως ἡ οἰκία αὕτη ἀγορασθῇ, ἵνα χρησιμεύσῃ πρὸς ἀνασκαφὰς ἀρχαιολογικὰς.

Κατὰ δὲ τὸ 1851 ἐν τῇ Ζ' Συνεδριάσει τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Συλλόγου ἐν Ἀθήναις ἐπρότεινα εἰς τὸν Σύλλογον τοῦτον, ὅπως ἐκεῖ γένωσιν ἀνασκαφῇ, εἰπὼν ὅτι ἡ σοφὴ Εὐρώπη ἀπαιτεῖ παρ' ἡμῶν ἀνακαλύψεις, τοῦτο θέλει παγιώσῃ τὴν Ἑταίριαν καὶ ματαιώσῃ τὰς κατ' αὐτῆς πλεκτάνας. Ἀντιγράφω δὲ χάριν τῆς ἀληθείας ἐκ τῶν πρακτικῶν τῆς Ἑταιρίας, τὰ ὁποῖα συνέταξεν ὁ τότε ἀντιγραμματοεὺς Κ. Σκαρλάτος Βυζάντιος, τὸ χωρίον ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται εἰς τὸ ἱστορικὸν τῶν ἀνασκαφῶν τούτων, καὶ πράττω τοῦτο οὐχὶ διὰ φιλοδοξίαν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἱστορίαν τῶν ἀρχαιολογικῶν ἔργων.

Ἀπόσπασμα τῶν Πρακτικῶν τῆς Β' Συνεδριάσεως τοῦ 1851 τοῦ

Ἀρχαιολογικοῦ Συλλόγου.

Ὁ Κ. Πιττάκης ἀνέφερεν, ἔχων βεβαιότητα σχεδόν, ὅτι εἰς μέρος τι, ἀνήκον εἰς ἰδιότην (τὸ ὁποῖον ἐπὶ τέλους καὶ ὠνόμασεν, εἰπὼν ὅτι εἰκάζει εἶναι τὸ Μητροφῶν, ἢ τὸ Βουλευτήριον, ἢ ἡ Θόλος) ὑπάρχουσι συγκεχωμένα ἀρχαιότητες, τῶν ὁποίων, ὡς πολλοῦ λόγου ἄξιων ἢ ἀνακαλύψας θέλει φωτίσει τὰ μέγιστα τὴν ἐπιστήμην, ἐξαιτεῖται.

1403.

ΙΟΞΧΟΥΝΑΙ

Ο Ε

ΕΠΙΔΙΟΤΙΜ

ΙΤΗΞΑΝΤ

5 ΡΥΤΑΝΕ

ΝΑΧΑΡ

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἦρον αὐτὴν τὸ 1842 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 43 0/0, τὸ πλάτος 22 0/0, καὶ τὸ πάχος 9 0/0. Ἐπὶ τοῦ ἄνω μέρους αὐτῆς παρίσταται τύπος Μόσχου, οὗ τὰ ὀπίσθια μόνον μέρη σώζονται μετὰ τῶν δύο ὀπισθίων ποδῶν. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ κάτω καὶ δεξιὸν μέρος, τὸ ἄνω καὶ ἀριστερὸν εἰσὶν ἀκέραια. Ἐπὶ τοῦ γείσσου ὑπάρχουσιν ἐγχαραγμένα τὰ γράμματα ταῦτα ΙΟΞΧΟΥΝΑΙ, τὰ ὁποῖα εἰσὶ μεγαλότερα τῶν ἐτέρων τεσσάρων γραμμῶν, ἥτοι μεγέθους 1 1/2 τοῦ μέτρου, ἐν ᾧ τὰ τῶν ἄλλων γραμμάτων εἰσὶ μεγέθους 1 ὑπὸ τὸ γείσσον, ἐφ' οὗ ἡ πρώτη γραμμὴ ΙΟΞΧΟΥΝΑΙ ἀμέσως, ἥτοι εἰς τὴν 2 γραμμὴν τὰ γράμματα ΘΕ φαίνονται εἰς τὸν λίθον ἐγχαραγμένα διὰ μικροτάτων χαρακτῆρων, ταῦτα δὲ εἰσὶν ἡ συνήθης κορωνὶς τῶν Ψηφισμάτων θε[οί] ἢ θε[οίς], κατ' ἀμφοτέρα γὰρ εὑρήται. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς φαίνεται, ὅτι εἶναι ἀρχὴ Ψηφίσματος ἐπὶ Διοτίμου Ἀρχοντος (3 ἔτος τῆς 106 Ὀλυμπιάδος). Μόσχος ὄνομα κύριον εὑρήται ἐν τε τοῖς ἀρχαίοις συγγραφεῦσι καὶ ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς. Ἡ δὲ συνήθεια μέχρι τοῦδε διετήρησε τ' ὄνομα τουτο, ὅπερ πολλοὶ μέχρι τοῦδε ἔχουσι (1).

Κ. Σ. Πιττάκης.

1404.

ΤΙΛ

ΑΘΗΝΑ

ΝΧΡΟΝΩΝ

ΑΝΘΙΠΠΟΣ

5 ΟΙΤΡΙΑΚΟ

ΟΝΓΡΑΜΜΑΤ

ΤΗΛΗΙΛΙΘΙ

ΤΑΣΑΘΗΝΑΙ

ΤΟΝΞΑΝΘΙΠ

10 ΤΟΞΑΔΕΛΦ

1404.

• • • • • τι • • • • •

• • • • • | Ἀθηναίων • • • • •

• τῶν χρόνων • • • • •

• • • • • Ἐάνθιππος • • • • •

5 καὶ] οἱ τριακόντα ἀναγράφει δὲ τὸ δε τὸ Ψηφισμα τὸν γραμματέα τοῦ Δήμου τὸν κατὰ Πρυτανεῖαν ἐν στήλῃ λιθίνῃ καὶ ᾗται ἐν Ἀκροπόλει· τὸ δὲ γενόμενον ἀνάλωμα δοῦναι τοὺς ἐρανιστάς, Ἀθηναίων δὲ • • • • •

• • • • •] τὸν Ἐάνθιππον • • • • •

10 καὶ] τοῦς ἀδελφοὺς • • • • •

παρὰ τοῦ Συλλόγου τὴν ἐπιψήφισιν διακοσίων δραχμῶν πρὸς ἀνασκαφὴν, ὑποσχόμενος· ἐὰν αἱ περὶ τῆς ἀξιολογότητος τῶν ἀνευρεθησομένων ἐλπίδες ματαιωθῶσι, ν' ἀποτίσῃ αὐτὸς ἐκ τῶν ἰδίων τὴν ποσότητα ταύτην.

Ἐπὶ τῇ προτάσει δὲ τῶν Κ. Κ. Πρινάρη καὶ Βάμβα, ὅτι ὁ ἰδιοκτῆτης τοῦ μέρους τούτου ἡμπορεῖ νὰ δυστροπήσῃ, ὡς πρὸς τὴν παρχωρήσιν τῶν ἀνασκαφισμένων, ἐὰν μάλιστα ταῦτα ᾖναι τοσούτου λόγου ἀξία, καὶ ὅτι συμφερότερον ἦεν νὰ γίνῃ προσηγουμένως συμβόλαιον μετ' αὐτοῦ, ἢ ν' ἀγορασθῇ τὸ γήπεδον ὑπὸ τοῦ Συλλόγου, ἀπίντησεν οὕτως, ὅτι ἡ μὲν ἀγορὰ τοῦ γηπέδου ἐνδεχόμενον νὰ ὑπερβῇ καὶ τὰς 2,000 δραχμὰς, περὶ τῆς καλῆς δὲ διαθέσεως τοῦ ἰδιοκτῆτου τοσούτον μᾶλλον εἶναι βέβαιος ὥστε τῶν ἀρχαιοτήτων τούτων μετεκόμεisen αὐτὸς (ὁ Κ. Πιττάκης) κατὰ διαφόρους καιροὺς ὑπὲρ τὰς πενήντα χιλιάδας. Οὕτως ἐνεκρίθη ἡ δαπάνη.

Ὅτι ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 17 Ἀπριλίου 1884.

Περὶ τοῦ θέματος τούτου θέλομεν πραγματευθῇ ἐν ἑξατάσει ἐν τῇ τοπογραφίᾳ τῶν Ἀθηνῶν, ἧς τὴν δημοσίευσιν ἐλπίζομεν ὅσον οὕτω.

(1) Τοῦ λειψάνου τούτου ἐκτύπωμα ἐπὶ γύψου ἐλήφθη ἐσχάτως διὰ τὸ Ἀγγλικὸν Μουσεῖον κατ' αἴτησιν αὐτοῦ, ὡς ἐλήφθησαν ἐκτυπώματα διὰ τὸ αὐτὸ Μουσεῖον, καὶ ἐκ τῆς δυτικῆς πλευρᾶς τῆς ζωφύρου τοῦ Παρθενῶνος, καὶ ἐκ τῶν σωζομένων τριῶν ἀγαλμάτων τῶν ἐν τῷ δυτικῷ αὐτώματι αὐτοῦ, καὶ ἐκ πολλῶν ἄλλων τμημάτων τοῦ ἀθανάτου τούτου μνημείου τῆς ἀρχαιότητος.

Ὁ ἀντιγραμματεὺς

Σκαρλ. Δ. Βυζάντιος.

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1842 Νοεμβρίου 14 εἰς τὰς πρὸς τὸ νότιον τοῦ Ἑρεχθείου ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 41 0|0, τὸ πλάτος 40 0|0, καὶ τὸ πάχος 8 0|0. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι ἀκριβῶς κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι τὸ κάτω μέρος Ψήφισματος ὑπὲρ τινος ξένου, ὃν Πρόξενον καὶ εὐεργέτην ἐποίησαν διὰ τὴν ὁποίαν οὗτος ἔδειξεν ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ Δήμου ἐπιμέλειαν. Ἐκ τῶν τελευταίων δύο γραμμῶν τῆς ἐπιγραφῆς φαίνεται, ὅτι εἰς τὴν πρώτην Ἐκκλησίαν τὴν πρὸ τοῦ Ψήφισματος τούτου ἐβουλεύσαντο περὶ αὐτοῦ.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1407.

Ε

Ι Ο Φ Ω Ν
Η Ξ Λ Ε Ω Ν
Τ Α Ν Ε Ι Α
Π Ι Ν Ο Υ Π Α
5 Α Τ Ε Υ Ε Ν Θ Α
= Ρ Α Δ Ι Ε Π Ι Δ
Κ Α Ι Τ Ρ Ι Α Κ Ο Σ
· · Ε Ι Α Ξ Ε Κ Κ Λ Η
· · · · · Ε

1407.

θ)ε(οῖς

Ἐπὶ Ἀριστ]οφῶν[τος Ἄρχοντος
ἐπὶ τ]ῆς Λεων[τίδος . . .
Πρυ]τανεία[ς ἡ . . .
Ἐλ]πίνου Πκ[ιανιεύς
5 ἐγγραμμ]άτευεν Θα[ργιλιῶνος
τετ]ράδι ἐπὶ δ[έκα . . .
πρώτῃ] καὶ τριακοσ[τῇ
τῆς Πρυταν]είας Ἐκκλη[σίᾳ τῶν
Προέδρων [ἐ]πεψήφισεν.

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1842 Νοεμβρίου 14 εἰς τὰς πρὸς τὸ βόρειον τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας, οὐ μακρὰν τῆς ἀνωτέρω. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 24 0|0, τὸ πλάτος 20 0|0, καὶ τὸ πάχος 7 0|0. Τὸ μεταξὺ τοῦ Ε καὶ τῆς γραμμῆς Ι Ο Φ Ω Ν κενὸν εἶναι 4 0|0.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν ἦν γεγραμμένος ἂν Ε μεγέθους 2⁰ τοῦ μέτρου, ἥτοι μεγαλύτερον τῶν ἄλλων σειρῶν. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα αὐτῆς τὰ μέρη. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι Ψήφισμα τοῦ Δήμου τῶν Ἀθηναίων ἐπὶ Ἀριστοφῶντος Ἄρχοντος (ἔτος 3 τῆς 112 Ὀλυμπ.), ἃν τὰ εἰς τὴν πέτρην φαινόμενα γράμματα Ι Ο Φ Ω Ν ὀρθῶς ἀνεπλήρωσα. Ἐκ τοῦ μεγέθους τῶν γραμμάτων τῆς κεφαλίδος, ὡς φαίνεται ἀπὸ τὸ σωθὲν Ε, εἰκάζομεν, ὅτι τὸ Ψήφισμα τοῦτο ἐπραγματεύετο περὶ μεγάλης τινὸς ὑποθέσεως.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1408.

Ξ Ε Ρ Α Ν Ι Σ Τ Α Ι Ξ Ε Π Ε Ι Δ Η
Ι Ξ Ε Ν Ο Σ Ο Τ Ο Υ Χ Ρ Ο Ν Ο Υ Ε Ξ
Μ Ο Υ Μ Ε Ν Ο Σ Κ Α Ι Ε Ν Α Ε Ι Κ
Κ Α Ι Τ Η Ν Ε Υ Ν Ο Ι Α Ν Ε Ι Σ Τ
5 Ρ Ο Ρ Ο Ι Ο Σ Γ Ε Ν Ο Μ Ε Ν Ο Σ Π
Α Ι Ε Κ Τ Ω Ν Α Υ Τ Ο Υ Κ Α Ι Τ Ω
Ι Ε Ι Ν Ι Κ Ω Ν Α Κ Α Ι Α Γ Α Θ Ω Ν
Ι Ξ Τ Ε Φ Α Ν Ω Σ Α Ι Φ Ι Λ Ο Τ Ι Μ
Τ Ο Ν Τ Α Μ Ι Α Ν Ε Ι Σ Τ Ε Φ Α Ν Ω
10 Ι Τ Α Ι Ξ Ε Ρ Α Ν Ι Σ Τ Α Ι Ξ Ο Π
Π Ο Λ Η Ψ Ο Ν Τ Α Ι Ο Ι Α Ν Τ
Α Ν Ι Σ Τ Α Ξ

1408.

Ἔδοξε ταῖς Ἑρανισταῖς. Ἐπειδὴ

. ξενος ὁ τοῦ χρόνου ἐξ
. . . ἀριθ]μούμενος καὶ ἐν αἰεὶ κ
. καὶ τὴν εὐνοίαν εἰς τ-
5 ὃν Δῆμον ἱε]ροποιὸς γενόμενος π-
ράττειν . . . καὶ ἐκ τῶν αὐτοῦ καὶ τῶ-
ν]ει Νίκωνα καὶ Ἀγάθων-
α]ι στεφανῶσαι φιλοτιμ-
ίας ἕνεκα· δοῦναι δὲ τ]ὸν ταμίαν εἰς στεφάνω
10 ταῖς Ἑρανισταῖς ὁπ-
ως ἀ]πολήψονται οἱ ἀντ
. τοὺς Ἑρανιστάς.

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1842 Ἰουνίου 22 εἰς τὰς πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Ἑρεχθείου ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα, ἥσαν δὲ χρωματισμένα ἐρυθρά, ὅπως εὐανάγνωστα ποιήσωσι, καὶ φαίνονται εἰς τινὰ μέρη ἔχνη τοῦ χρώματος τούτου. Τὸ

ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 44 0|0, τὸ πλάτος 25 0|0, καὶ τὸ πάχος 10 0|0. Ἡ πλάξ κατὰ τὸ ἀριστερὸν μέρος αὐτῆς εἶναι ἀκρωτηριασμένη. Τὸ κάτω μέρος μένει κενὸν 26 0|0 τοῦ μέτρου.

Ἡ 1 γραμμὴ σημειοῦται διὰ μεγαλητέρων γραμμάτων ᾧ τοῦ μέτρου, τὸ δὲ μέγεθος τῶν λοιπῶν γραμμάτων εἶναι ὅ.

Ἡ 2 καὶ 3 γραμμὴ εἰσὶν ὀλίγον ἐξηλειμμένοι ἐπίτηδες ἀπ' αὐτοὺς τοὺς ἀρχαίους χρόνους. Εἰς τὸ ἄνω μέρος τῆς πλακὸς φαίνεται ὅτι ἦν τύπος, οὗ δύο πόδες μόνον σώζονται, τὸ δὲ δεξιὸν μέρος τῆς πλακὸς ἐξέχει 2^ο τοῦ μέτρου· φαίνεται δὲ ὅτι ἡ πλάξ εἶχε σχῆμα Παστάδος, ἥτο δὲ Ἀνάθημα τῶν Ἑρανιστῶν, καὶ ἐκεῖτο πιθανῶς ἐντὸς Παστάδος ἐν τῷ τοίχῳ τῷ κατασκευασμένῳ ἐκ τῶν τῆς Ἀκροπόλεως λίθων, ὅστις διήρει τὸ ἐπίπεδον τῆς Ἀκροπόλεως τὸ περὶ τὸν Παρθενῶνα ἀπὸ τοῦ ἐπίπεδου τὸ περὶ τὸ Ἑρέχθειον, τὸ ὅποιον εἶναι 2 μέτρα ταπεινότερον τοῦ πρὸς νότον τοῦ Ἑρέχθειου ἐπιπέδου τῆς Ἀκροπόλεως.

Περὶ τῶν Ἑρανιστῶν συνέγραψαν διάφοροι σοφοὶ (ὄρα τὰ περὶ τούτων ἐν τῇ Πολιτικῇ Οἰκονομίᾳ τῶν Ἀθηναίων τοῦ Κ. Βοικχίου, Βιβλ. 2, Κεφ. 17 τῆς πρώτης ἐκδόσεως, διότι τὴν δευτέραν δὲν ἔχω).

Κ. Σ. Πιττάκης.

1409.

Δ Ε Α / Τ Ν Ι Α
Ο Ξ Ε Ν Ο Σ Κ Α Ι Ε
Ρ Α Ψ Α Ι Ε Ν Σ Τ Η Λ
Ε Α Τ Η Σ Β Ο Λ Η Σ C
5 Ν Τ Ω Ν Ο Ι Δ Ε
Π

1409.

[τοῦ ἀνδρὸς τὸ ὄνομα] . . . δεα . . . νια . . .
Πρόξενος καὶ εὐεργέτης τοῦ Δήμου· τὸ δὲ Ψήφισμα τόδε
ἀναγ[ράφει] ἐν στήλ[ῃ] λιθίνῃ καὶ στήσαι ἐν Ἀκροπόλει
τὸν γραμματ[έα] τῆς Βο[υ]λῆς . . .
5 . . . τῶν οἱ δε [ἡρέθησαν
. . .]π[. . .

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντηελείου. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1840 Νοεμβρίου 14 εἰς τὰς πρὸς τὸ βόρειον τοῦ Ἑρέχθειου ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας (1). Τὰ γράμματα εἰσὶ σχεδὸν κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα ἐπὶ τῆς πλακὸς, ἥς τὸ ὕψος εἶναι 9 0|0, τὸ πλάτος 14 0|0, καὶ τὸ πάχος 8 0|0. Εἶναι δὲ αὕτη ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα αὐτῆς τὰ μέρη, εἰς δὲ τὸ κάτω μέρος τῆς πλακὸς μένει κενὸν 9 0|0. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι αὕτη εἶναι τὸ τελευταῖον ἄκρον τοῦ Ψηφίσματος· ἐγένετο δὲ ὑπὲρ τινος ξένου, ὃν Πρόξενον ἐποίησαν, καὶ εὐεργέτην ἐκάλεσαν.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1410.

Α Ι Μ Ο Ν Ι Χ Ι Ω Ν Ι Μ
Η Δ Ε Ν Ο Σ Χ Ω Ρ Ο Σ Α
Υ Ρ Ι Ο Ν Σ Τ Η Σ Α Ι Τ Ο Σ Ε
Α Τ Ι Θ Ε Ν Τ Α Σ Τ Ο Α Ρ Γ Υ
5 Α Σ Τ Ο Σ Α Υ Τ Ω Ν Κ Α Ι Τ Ο Χ Ω Ι
Ι Ε Φ Ο Σ Ο Α Ν Τ Ο Α Ρ Γ Υ Ρ Ι Ο Ν Λ Α
Χ Ο Ι Τ Ε Θ Η Κ Ο Τ Α Σ Τ Α Ε Π Ι Δ Ε Κ
Ε Π Α Κ Ρ Ε Ω Ν Τ Ρ Ι Τ Τ Υ Σ

(1) Διὰ τῆς ἐκφράσεως ἡ ὕρον εἰς τὰς ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας ἐννοῶ τὰς εὐρέσεις ἐκείνας τῶν ἐπιγραφῶν, ὅσας ὁ ἴδιος, κατὰ τὰς ὥρας τὰς ἐλευθέρας τῆς υπηρεσίας μου, ἐργαζόμενος καὶ ἐξετάζων πάντα λίθον ἐν τε τῇ Ἀκροπόλει καὶ ἐκτὸς αὐτῆς εὐρίσκω. Παντοῦ δὲ εὐρίσκω τοιαύτας σχεδὸν καθ' ἑκάστην, καὶ δὲν παύεται ἡμέρα ἄνευ τῆς ἐπιτυχίας ἀνακαλύψεως δύο ἢ καὶ περισσοτέρων ἐπιγραφῶν μικρῶν τε καὶ μεγάλων. Τὰ λείψανα δὲ ταῦτα, ἐὰν ὁ περὶ Ἀρχαιοτήτων Νόμος μοι τὸ συγχωρῇ, τὰ μεταφέρω ἀμέσως εἰς τὰς ἀρχαιολογικὰς συλλογὰς.

Διὰ δὲ τῆς φράσεως ἡ ὕρον εἰς τὰς ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφὰς ἐννοῶ εὐρέσεις ἀρχαιοτήτων, ὅσας γίνονται δαπάνη τῆς Κυβερνήσεως, ἐν αἷς εὐρίσκονται ἐπιγραφαί, ἢ ἄλλα λείψανα τῆς ἀρχαιότητος. Αὗται δὲ αἱ ἀνασκαφαὶ τακτικῶς ἐγίνοντο μέχρι τοῦ 1840. Θέλω προσπαθῆσαι νὰ δημοσιεύσω ἐν τῇ Ἑλλάδι πᾶν ὅ,τι ἀνακαλύπτω, μὴ φειδόμενος μόχθων. Οἱ ἔχοντες δὲ περισσότερα τὰ μέσα τῶν συγγραμμάτων καὶ εὐκαιρίαν καὶ ἄνεσιν, ἃς σχολιάσωσιν αὐτὰ ὅπως ἐγχαλίνωσιν.

Κ]αί Μο[υ]νιχιῶνι μ[ιν]ι
 μ]ηδενός χώρος ἄ
 κ]ύριον στήσαι το[ύ]ς ἐ[π]ὶ τῇ
 ἀν]ατιθέντας τὸ ἀργύ[ριον]
 5 ἐκ]αστος αὐτῶν καὶ τὸ χω[ρίον]
 . ἐφ' ὅσο ἂν τὸ ἀργύριον λή[βωσι]
 ἔ]χοι τεθηκότας τὰ ἐπὶ δέκ[α] τάλαντα
 Ἐπακρέων Τριττύος.

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τῆς Πεντέλης. Ἦρον αὐτὴν τὸ 1838 Νοεμβρίου 13 εἰς τὸ ἀνατολικὸν τῶν Προπυλαίων. Τὰ γράμματα εἰσὶν ὀλίγον ἐξηλειμμένα καὶ ἐγχαραγμένα κατὰ στοῖχον. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καὶ κατὰ τὰς τέσσαρας αὐτῆς πλευράς. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι 30 0|0, τὸ πλάτος 23 0|0, καὶ τὸ πάχος 8 0|0. Εἰς τὸ κάτω τῆς ἐπιγραφῆς μένει κενὸν ἐπὶ τῆς πλακὸς 21 0|0. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι Ψήφισμα, κανονίζον τὸ ἀργύριον δέκα τάλαντων, τὸ ὁποῖον ἐδανείσθη εἰς τὴν Τριττὴν τῶν Ἐπακρέων. Ἡ Τριττὴς ἀναφερομένη εἰς τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην, ὡς τὸ τρίτον μέρος τῆς Φυλῆς καὶ τοῦ Δήμου, (ὡς φαίνεται καὶ εἰς τὴν ὁποίαν ἐδημοσιεύσαμεν ἐπιγραφὴν ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι ὑπ' ἀριθ. 1287, σελ. 773, Φυλλάδ. 32) ἀναφέρεται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 41, σελ. 93 ἐπιγραφὴν τῆς αὐτῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος· *μερίσαι αὐτοῖς καὶ τοῖς Τριττύρχοις, οἱ δὲ ἀνὰ λῶμα γένηται.* Ἀλλὰ καὶ ὁ Πλάτων ἐν τῇ ἑ τῶν πολιτιῶν (σελ. 199) λέγει περὶ τῶν Τριττυρχῶν καὶ μὴν φιλοτίμους γε, ὡς ἐγ' ὦμαι, καθορᾶς, οἱ δὲ μὴ στρατηγῆσαι δύνανται, τριττυρχοῦσιν.

Ἐν ταῖς σημειώσεις τοῦ Κ. Ρὸς die demenne von Attica p. 8 ἀναφέρεται ὅτι ἐν τῇ Ἀκροπόλει ὑπάρχει ἐπιγραφὴ ἐφ' ἧς ἡ φράσις αὕτη ΕΠΑΚΡΕΩΝ ΤΡΙΤΤΥΣ, δὲν λέγει δὲ τίς ἡ ἐπιγραφὴ, καὶ ἂν ἐδημοσιεύθῃ· ἂν ᾖναι ἡ αὕτη, ἢ ἐγὼ δημοσιεύω ἐνταῦθα, μὴ γνωρίζω ἂν ὑπάρχῃ προδημοσιευμένη ζητῶ συγγνώμην, ἂν δὲν ἀνφέρω περὶ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῆς (1).

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν φαίνονται ἐπὶ τοῦ λίθου ΑΙ ΜΟΝΙΧΙΩΝΙ Μ. Τὸ Ο ἐνταῦθα εἶναι ἀντὶ τῆς διφθόγγου ΟΥ, ὡς τοῦτο εὔρηται εἰς πλείστας ἐπιγραφάς, πλησιαζούσας τὸν χρόνον τῆς ἐπὶ Εὐκλείδου Γραμματικῆς· τὸ δὲ ΝΙ εἶναι γεγραμμένον εἰς τὸν λίθον διὰ τοῦ Ι ἀντὶ τῆς συνήθους γραφῆς τοῦ Υ ΜΟΥΝΥΧΙΩΝ, καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1324 ἐπιγραφὴν εὔρηται τὸ ὄνομα ΜΟΝΙΧΙΑ τὸ ΝΙ γεγραμμένον διὰ τοῦ Ι ἀντὶ τοῦ Υ ΜΟΝΥΧΙΑ· καὶ ἀναφέραμεν ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι (ἐπιγρ. 1324 (δὶς), σελ. 831) περὶ τῆς ὁμοιοφώνου προφορᾶς τοῦ Υ καὶ Ι.

Κ. Σ. ΠΙΤΤΑΚΗΣ.

Ι ΝΟΥ Α Φ Ι
 Ι Δ Ο Σ Π Ε Ν Π Τ
 Κ Ο Δ Η Μ Ο Σ Α Ν Α
 Ε Υ Ε Ν Π Ο Σ Ι Δ Ε
 5 Δ Ι . Π Ι Δ Ε Κ Α Ε -
 . . . Σ Π Ρ Υ Τ Α Ν Ε
 Ν Π Ρ Ο Ε Δ Ρ Ο
 Τ Ι Δ Η Σ Α Ν Α Γ
 . Ι Λ Η Μ Ω Ν Κ Α
 10 Γ Ε Ν Η Σ Β Ι Ω Ν
 Α Ρ Υ Σ Η Ν Ο Ι Κ

. . .]ίνου Ἀφιδναῖος
 . . .]ίδος πέμπτ[ης]
 ἢ Νι]κόδημος Ἀνα[γυράσιος] ἐγραμ-
 μάτ]ευεν Ποσιδε[ώνος]
 5 τετρά]δι [ἐ]πὶ δέκα ἐ[νάτη] καὶ
 . . . τῆς Πρυτανε[ίας] Ἐκκλη-
 σία τῶν Προέδρων [ἐπεψήφισ-
 εν Καλλικρα]τίδης Ἀναγ[υράσιος] εἶπεν.
 Ἐπειδὴ Φιλ[ήμων] κατ'ι
 10 . . . Ἀντι]γένους Βίων[ος] . . .
 . . . ἀρύσσηνοι καλῶς . . .

(1) Τὰς κατὰ καιρὸν ἀνακαληθεῖσας ἐπιγραφάς, ἧς τε ἐν ταῖς ἀντισκαπῶν, ἧς τε ἐν ταῖς ἀρχαιολογικαῖς μου ἐρεῦναις ἐξέβρεσα πίντοτε ἀρχίσας ἀπὸ τὸ 1838 ἐν Πλαίσιοις, (καὶ τὰς μὲν ἐν Ἀκροπόλει εὐρεθείσας) ἐν τῇ Πινακοθήκῃ τῶν Προπυλαίων καὶ ἐν τοῖς Προπυλαίοις αὐτοῖς, τὰς δὲ ἐν τῇ πόλει, ἢ ἀλλοχοῦ εὐρεθείσας ἐν τῷ Θησεῖω, ἐν τῇ Στοᾷ τοῦ Ἀδριανοῦ, καὶ ἐν τῷ Πύργῳ Ἀνδρονίκου τοῦ Κηρρήστου. Εἰσὶ δὲ αἱ μὲν ἐν Ἀκροπόλει μικραὶ τε καὶ μεγάλαί 1,200, αἱ δὲ ἐν τῇ πόλει εἰς ἐκότερα τὰ μέρη 450· ὅσαι δὲ τῶν ἐπιγραφῶν εἰσὶν ἐπὶ Βάθρων, ταῦτα, εἰ δυνατόν, ἄφησα ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτῶν θέσει, διότι οὕτως εὐκολύνεται ἡ ἀρχαία χωρογραφία· ὅσαι δὲ δὲν δύνανται νὰ τεθῶσιν ἐν Πλαίσιοις, διὰ τὸ πάχος τοῦ λίθου, αὗται διατηροῦνται ἐν ταῖς δεξαμεναῖς ταῖς ἐν Ἀκροπόλει, μὴ ὑπάρχοντος ἐτι οἰκοδομήματος, ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς Μουσεῖον.

Γέγραπται ἐπὶ τεμαχίου πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ἡὐρον αὐτὴν τὸ 1839 Νοεμβρίου 13 εἰς τὰς πρὸς τὸ βόρειον τοῦ Ἐρεχθείου ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 17 0|0, τὸ πλάτος 15 0|0, καὶ τὸ πάχος 8 0|0. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα, ἡ δὲ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καὶ κατὰ τὰς τέσσαρας αὐτῆς πλευράς. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος, τὸ ὁποῖον εἶπε Καλλικρατίδης ὁ Ἀναγυράσιος ὑπὲρ τινος Φιλήμωνος καὶ Ἀντιγένους τοῦ Βίωνος.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1412.

Λ
Λ Ε Μ Ι Ω
Α Τ Ε Υ Μ Α Ι
Ο Α Ν Δ Ρ Ε Σ Α Γ Α Θ
5 Τ Ι Κ Ο Ν Σ Ο Φ Ο Κ Λ Η
Κ Α Ι Ο Ν Α Σ Ο Σ Μ Ι
Ε Ρ Κ Ε Τ Ο
Ι Σ

1412.

. . λ . . .
πο]λεμῶ[ν
στρ]ατεύμα[τα
. . .]ου ἄνδρες ἀγαθοὶ γενό-
5 μενοι στρατιω]τικὸν Σιφοκλῆ[ν
δί]καιον ἄς ὁ Σμ[ί]κυθος ἐψηφίσατο,
ν . . Δ]έρκετο[ς
. ι σ . . .

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ἡὐρον αὐτὴν τὸ 1839 Νοεμβρίου 15 εἰς τὰς πρὸς τὸ νότιον τοῦ Ἐρεχθείου ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 11 0|0, τὸ πλάτος 17 0|0, καὶ τὸ πάχος 6 0|0. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος.

Εἰς τὴν 5 γραμμὴν ἀναφέρεται τὸ ὄνομα ΣΟΦΟΚΛΗΣ.

Ὁμοίως εἰς τὴν 7 γραμμὴν ἀναφέρεται τὸ ὄνομα ΔΕΡΚΕΤΟΣ. Τὸ ὄνομα τοῦτο εὑρηται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 166 τῆς Συλλογῆς τοῦ Βοιχίου· ἀναφέρει δὲ ἡ ἐπιγραφή πολέμους καὶ μάχας, καὶ περὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν, οἵτινες γενναίως ἐπολέμησαν ὑπὲρ πατρίδος. Ἴσως ταῦτα ἀναφέρονται εἰς τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1413.

Ε Π Ι /
Ι Δ Η Ρ Ο Ν Α Ι
Σ Κ Ε Υ Η Ν Κ Α Ι
Ο Υ Τ Η Ν Ε Λ Ε Υ Θ
5 Ι Μ Ε Λ Η Τ Ω Ν Τ
Ε Τ Ρ Α . Υ Κ Α Θ Ι
Ε Ο Μ Ε Ν Α Ο Σ Α Π
- Ι Δ Η Μ Ο Κ Λ Ε Σ
Λ Λ Ω Ν Ε Γ Σ
10 Τ Ι Κ

1143.

ἐπὶ
τὸν σ[ί]δηρον αἰ . . .
τὴν ἐπ[ι]σκευὴν καὶ . . .
. . . οὐ τὴν ἐλευθ[ερίαν
5 τῶν ἐπ[ι]μελητ[ῶν
. . . μ[ε]τέτρα [ε]ῦ καθι . . .
. . . δ[ι]εόμενα ὅσα π . . .
. . ἐπ[ι] Δημοκλέους
Ἄρχοντος καὶ τῶν ἄλλων ε . . .
10 αὐ]τίκ[α μάλα . . .

Γέγραπται ἐπὶ τεμαχίου πλακὸς λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Ἡὐρον αὐτὴν τὸ 1839 Νοεμβρίου 13 εἰς τὰς πρὸς τὸ βόρειον τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ ἄνω, ἀριστερὸν καὶ κάτω μέρος τῆς πλακὸς εἰσὶν ἐξηλειμμένα, μέρος τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς φαίνεται ἀκέραιον. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 13 0|0, τὸ πλάτος 12 0|0, καὶ τὸ πάχος 8 0|0. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος, ἐπὶ Δημοκλέους Ἄρχοντος (3 ἔτος τῆς 125 Ὀλυμπ.). Τὸ ὄνομα τοῦ Ἀρχοντος τούτου ἀναφέρεται εἰς τὴν 9 γραμμὴν εἰς τὸ τέλος τοῦ ὁποίου μετὰ τὰ γράμματα ΚΛΕ φαίνεται τὸ ἥμισυ ἐνὸς Ο οὕτω C γεγραμμένον, εἶναι ἐπομένως Δημοκλῆς, ὃς ἤρξε τὸ 3 ἔτος τῆς 125 Ὀλυμπιάδος. Δημοκλῆς ἀναφέρεται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 360 ἐπιγραφὴν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, ἐνθα καθαρῶς φαίνεται ἐπὶ τοῦ λίθου [ἐπὶ] ΔΗΜΟΚΛΕΟ.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1414.

L M C
 ΤΟ \ ΛΥC
 ΩΝΔΡΑΧΜΩΝ
 5 Λ Ι Δ Ω Ν Ο Ξ : Π Α Ι Α Ν
 Ν Τ Α Κ Α Λ Λ Ι Ξ Θ Ε Ν
 Ι Κ Ο Μ Α Χ Ο Ν Θ Ρ Α
 Ξ Η Ι Δ Ο Υ Ν Α Ι Δ Ε Α
 Ξ Θ Υ Ξ Ι Α Ν Π Ε Ν Τ
 10 Ξ Τ Ο Υ Ξ Ε Π Ι Μ Ε
 Ι Δ Ε Τ Ο Δ Ε Τ Ο
 Ι Λ Ι Θ Ι Ν Η Ι
 Α Ι Ε Λ

1414.

. . . πολέ]μου
 . . . τὸ[ν] Δυ . .
 . . τ]ῶν δραχμῶν
 . . .]ειδῶνος : Παιαν[ιεύς εἶπεν, Ἐπειδὴ
 5 θύσα]ντα Καλλισθένη[ν] . . .
 καὶ Ν]ικόμαχον Θρα[σύλλου
 . . .]η· δοῦναι δὲ α[ὐτῷ] ἅπαντα
 τὰς εἰ]ς θυσίαν πεντ[ήκοντα] δραχμὰς
 καὶ εἰ]ς τοὺς ἐπιμε[λητὰς
 10 ἀναγράψα]ι δὲ τὸ δε τὸ [Ψήφισμα
 ἐν στήλῃ] λιθίνῃ [τὸν γραμματέα τὸν
 κατὰ Πρυτανείαν καὶ στῆσ[αι ἐ]ν Ἀκροπόλει.

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ἡ ὕρον αὐτὴν τὸ 1839 Νοεμβρίου 15 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλας αὐτῆς τὰς πλευράς. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 24 0/0, τὸ πλάτος 16 0/0, καὶ τὸ πάχος 8 0/0. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος ὑπὲρ τοῦ Καλλισθένους καὶ τοῦ Νικημάχου υἱοῦ τοῦ Θρασύλλου, διότι οὗτοι καλῶς ἐξετέλεσαν τὰς πρὸς τοὺς θεοὺς νενομισμένας θυσίας.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1415.

Ι Η .
 Ο Ν Τ .
 Ε Θ Η Ν .
 Δ Ε Α Υ Τ .
 5 Π Ο Ξ Ξ .
 Ν Α Γ Ρ Α Ψ .
 Ο Δ Ε Τ Ο Υ Η
 Ξ Τ Η Ξ Α Ι Ε Ν
 10 Φ Η Ν Δ Ο Ν Α Ι Τ
 Ο Ν Τ Α Δ Ρ Α Χ Μ
 Λ Ε Ξ Α Ι Δ Ε Π Α
 Τ Ο

1415.

. ιη .
 τ]ὸν τ[ῶν
 . . . εὐεργ]έτην τ-
 ῆς πόλεως· εἶναι] δὲ αὐτ[ὸ]-
 5 ν Ποσσ .
 ἀ]ναγρ-
 αψαὶ δὲ τ]ὸ δε τὸ Ψή-
 φισμα τὸν γραμματέα καὶ] στῆσαι ἐν
 Ἀκροπόλει· εἰς δὲ τὴν ἀναγρα]φὴν δο[ῦ]ναι τ-
 10 ὸν ταμίαν τοῦ Δήμου τριάκ]οντα δραχμ-
 ἀς ἐκ τῶν κα]λέσαι δὲ πα . . .
 ἐπὶ ξένια εἰς] τὸ [Πρυτανεῖον ἐς αὐριον.

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ἡ ὕρον αὐτὴν τὸ 1838 Νοεμβρίου 13 εἰς τὸ ἀνατολικὸν τῶν Προπυλαίων. Τὸ ἄνω ἀριστερὸν καὶ κάτω μέρος τῆς πλακὸς εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα. Τὸ δεξιὸν εἶναι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἀκέραιον.

Εἰς τὰς γραμμάς δὲ μόνον ἀπὸ 1—6 ἐλλείπει ἀνὰ ἓν γράμμα τὸ τελευταῖον. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 20 0/0, τὸ πλάτος 15 0/0, καὶ τὸ πάχος 7 0/0. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι τμήμα Ψηφίσματος.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1416.

Ν Ι C Α
 Τ Ω Ι Δ Η
 Ε Ι Ρ Η Μ
 5 / Ξ Ι Τ Ο †
 Ο Ξ Δ Ι Α /
 Ι Ω Ξ Α Ι Ι
 Υ Ι Τ Ο Υ Τ
 Ρ Ι Ν Ε Π Ι
 Ρ Ι Ο Ν Ι

1416.

. . . . νι . α
 ἔδωξε] τῷ Δῆ[μῳ
 τὴν] εἰρημ[ένῃ
 ἀναγράψω]σι τὸ Ψ[ήφισμα
 5 τ]ο[ῦ]ς δια[ιτητὰς
 . . . ιῶσαι . . .
 . . . ι τούτο . . .
 . . . π]ρὶν ἐπι . . .
 Δικαστή]ριον . . .

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1838 Νοεμβρίου 13 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τῶν Προπυλαίων ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα αὐτῆς τὰ μέρη. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι 14 0/0, τὸ πλάτος 10 0/0, καὶ τὸ πάχος 7 0/0. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στίχον ἀναγεγραμμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι ἀποτελεῖ μέρος Ψηφίσματος.

Εἰς τὴν 4 γραμμὴν τὸ Φ εἶναι οὕτω + ἐγχαραγμένον, τὸ ὁποῖον ἀπαντήσαμεν καὶ εἰς ἄλλας ἐπιγραφάς.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1417.

Α Ι Τ Ω Ι
Ο Ν Α Π Ο Λ
Κ Α Θ Η Σ Π Ρ Υ
Α Ι Σ Τ Ε Φ Α
5 Ω Σ Α Ν Ε Ι Α
Θ Η Ν Α Ι /
Τ Ο
Ε Υ
Α Π

1417.

ἔδοξε τῇ Βουλῇ καὶ τῷ [Δήμῳ
. ον Ἀπολ]λοφάνους . . .
. δε]κάτης Πρυ]τανείας ἡ
. καὶ στεφ[αν]ώσαι αὐτὸν . . .
5]ωσαν εἰ ἀν
. τῶν Ἀ]θηναί[ων
ἀναγράψαι δὲ τόδε] τὸ [Ψήφισμα
τὸν γραμματεῖα τοῦ Δήμου]εῦ] . . .
καὶ τὸ δὲ ἀνάλωμα δοῦναι [ἀπ[ὸ τῶν
.

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1839 εἰς τὰς πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 23 0/0, τὸ πλάτος 9 0/0, καὶ τὸ πάχος 8 0/0. Εἶναι δὲ ἡ πλάξ καθ' ὅλα αὐτῆς τὰ μέρη ἀκρωτηριασμένη. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1418.

Τ Η Σ Α Υ Τ
. Τ Η Γ Ο Υ Ν
Κ Α Ι Π Υ Λ Ο Υ Υ
Κ Λ Ω Ι Α Λ Υ Ξ Ι Μ
5 . Τ Ρ Α Τ Η Γ Ο Υ Ν Τ
. Ξ Τ Η Σ Φ Α Λ Λ Α Π
Μ Η Ν Τ Η Σ Α Υ Τ Ο Υ
Ξ Κ Ε Υ Η Ν Κ Α Ι Ε Ξ
Τ Ο Ξ Χ Ρ Ε Ι Α Ν Π
10 Τ Ο Ξ Τ Η Σ Ι Ε Ρ Α Ξ
Ο Η Σ Α Ι Ν Ο Ν Ε Λ

1418.

. τῆς αὐτ[ὸν]
στρα]τηγούν[των]
. καὶ Πύλου Ἰ
. κλωνα Λυσιμ[άχου]
5 σ]τρατηγούν[τος]
ἐκ[ά]στης Φαλλαπ
. μὴν τῆς αὐτοῦ
. τὴν ἐπι]σκευὴν καὶ ἔσ[τωσαν]
. αὐ]το[ῦ]ς χρείαν π[αρέχοντας]
10 αὐ]το[ῦ]ς τῆς ἱεράς
. θῆσαι νον ἐλ

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1839 Ὀκτωβρίου 15 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τῶν Προπυλαίων ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Ἄπαντα τὰ πλευρὰ τῆς πλακὸς εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι 14 0/0, τὸ πλάτος 9 0/0, καὶ τὸ πάχος 8 0/0. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος.

Εἰς τὴν 3 γραμμὴν ἀναφέρεται τὸ ὄνομα τῆς πόλεως. Ἴσως μνημονεύει μάχην τῶν Ἀθηναίων κατὰ τῶν Λακεδαιμονίων, ἥτις ἐγένετο μετὰ τὴν ἐν Σφακτηρίᾳ ἥτταν αὐτῶν.

Εἰς τὴν 5 γραμμὴν ἀναφέρει στρατηγούς.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1419.

N
E Ξ A N

Ω Ι Δ Η Μ Ω Ι Ε Υ Θ
Α Χ Ο Υ Α Ρ Χ Ο Ν Τ
5 Π Α Ι Ν Ε Ξ Α Ι Λ Υ Σ
Τ Ο Ν Θ Α Λ Λ Ο Υ Ξ
Α Π Ε Ρ Κ Α Ι Τ Ο Ι
Ν Τ Ω Ι Δ Η Μ

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τοῦ Ἰμμητοῦ. Ἦνρον αὐτὴν τὸ 1839 Νοεμβρίου 13 εἰς τὰς πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Ἐρεχθείου ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ ἄνω δεξιὸν καὶ ἀριστερὸν μέρος τῆς ἐπιγραφῆς εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα· τὸ κάτω μέρος τῆς πλακὸς μένει κενὸν 4 0|0 τοῦ μέτρου. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι 16 0|0, τὸ πλάτος 11 0|0, καὶ τὸ πάχος 8 0|0. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Ἡ πρώτη καὶ ἡ δευτέρα γραμμὴ σημειοῦνται διὰ μεγαλητέρων γραμμάτων, ἥτοι 1 0|0 μεγέθους τοῦ μέτρου, ἐν ᾧ τῶν ἄλλων σειρῶν τὰ γράμματα εἰσὶ μεγέθους 5. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν ἐν Ν μόνον φαίνεται, ἣν δὲ ἐνταῦθα γεγραμμένον ἴσως ΝΟΜΩΝ.

Εἰς τὴν 4 γραμμὴν ἐπὶ τοῦ λίθου φαίνονται τὰ γράμματα ΑΧΟΥ, εἶναι πιθανῶς Ἡγεμάρχου, ἢ Νικομάχου, ἢ Καλλιμάχου, διότι τούτων μόνον τῶν μετὰ Εὐκλείδην Ἀρχόντων τὰ ὀνόματα εἰς ΑΧΟΣ λήγουσιν. Ἐκ τοῦ σχηματισμοῦ δὲ τῶν γραμμάτων εικάζω, ὅτι τ' ὄνομα εἶναι ἐπὶ Καλλιμάχου (4 ἔτος τῆς 109 Ὀλυμπ.). Ἐκ τῶν δύο ἀνωτέρω γραμμῶν, ὧν τὰ γράμματα εἰσὶ μεγαλύτερα τῶν λοιπῶν γραμμῶν Νόμον ἀνέθεσαν εἰκάσω, ὅτι τὸ Ψήφισμα τοῦτο ἦν λόγου ἄξιον ἀποβλέπον ἀνάθεσιν Νόμου τινὸς, ἢ Νόμων τινῶν.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1420.

ΜΟ \

Ι . Ξ Δ Ο Ν

Τ Α Ν Ε Υ Ε Φ Ι Ι

Ε Ι Ο Ξ Α Ι

5 Ν Μ Ε Α Ε

Τ Α Τ Ε Α Ο Ι \ \ Ο Ρ Κ

Ν Ο Ι Σ Τ Ρ Α Τ Ε Λ Ο Ι Τ Ο

Τ Ε Τ Ο Ε Μ Π Ο Ι Ε Ι Ο

Ν Α Ι Δ Ε Κ Α Ι Τ Ο Ι Ξ Ν

10 Τ Ε Ξ Α Ν Τ Ο Ν Δ Ε

Ι Ξ Ε Ι Κ Α Ι Δ Ι Ο Ξ

Ρ Ο Ρ Ο Ξ Ι Ν . Ε Μ Ψ

Ε Ι Α Ξ Τ Ε

Γέγραπται Ἀττικοῖς γράμμασιν ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ἦνρον αὐτὴν τὸ 1852 Ὀκτωβρίου 30 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Ἐρεχθείου ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Ἡ πλάξ φαίνεται κεκαυμένη ἀπὸ πυρκαϊάν τινα, καὶ ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς, διὰ τοῦτο τὰ γράμματα εἰσὶ τὰ πλεῖστα ἐξηλειμμένα. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι 24 0|0, τὸ πλάτος 20 0|0, καὶ τὸ πάχος 9 0|0. Τὸ Ρ εἶναιγωνιδῶς ἐγχαραγμένον οὕτω Ρ, τὸ Λ οὕτω Λ. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι ἀκριβῶς κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1419.

Νόμο)ν

ἀνέθ)εσαν,

ἔδοξε τ]ῷ Δήμῳ Εὐθ[. . . . εἶπε,
ἐπὶ Ἡγεμάρχου Ἀρχοντ[ος

5 ἐ]παινέσαι Λυσ
καὶ στεφανῶσαι τοῦ]τον θαλλοῦ σ[τεφάνῳ
. . . . καθ]άπερ καὶ τοῖς ἄλλοις
. . . . ἐψηφισμένῳ]ν τῷ Δήμῳ.

1420.

. . . . μοι
. . . . σδον
. . . . ἐπρυ]τάνευε Φι
. . . . ἥλος [ἐ]γραμμ[ά]τευσεν
5 ν μεα ε
. . . . τατέα οἱ ὄρκ[οι]
. . . . νῷ στρατηγῷ τὸ
. . . . ε τὸ ἐμ πόλει ὁ
. . . . εἶναι δὲ καὶ τοῖς Ν
10 τῆς ἀν τὸν δὲ
. . . . ι σι καὶ Διὸς
. . . . μισθ[ο]φο[ῦ]σιν . εμ
. . . . εἰας τε

1421.

ξ Ν Α ξ
 Ι Ο Τ Α Ι
 Α Φ ξ Α Μ
 Φ Ε Ρ Ε Ν
 Ο Ν Α Ι
 Κ Ρ Ε ξ
 Ι Λ Η Ι

5

1421.

. ν α σ
 ιδ]ιῶται
 ἀναγρ]αψά[μενοι
 εἰσ]φέρει[ι]ν
 5 δ]ο[υ]ναι δὲ
 . . . κρε[ι]ς
 . . . ιλῆ

5

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ἦρον αὐτὴν τὸ 1839 Νοεμβρίου 8 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Ἐρεχθείου ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Ἡ πλάξ εἶναι καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς ἀκρωτηριασμένη. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 10 0|0, τὸ πλάτος 6 0|0, καὶ τὸ πάχος 7 0|0. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1422.

ξ
 Ε
 / Ν Υ Κ Ο /
 Μ Ο Ι Α Ι Λ Ε Ι Σ Ε Π Ρ Υ Τ Α Ν Ε Υ Ε
 5 Λ Λ Ο Ν Β Ο Ι Ο Τ Ο Ν Ο Σ Ο Ι Β Σ
 ξ Τ Ε Λ Ο Ν Ρ Ο Ι Ε Ο
 ξ Α Θ Ε Ν Ε Σ Ι Λ Α Λ

1422.

. . σ . .
 θ)ε(οῖς
 . λυκ(ν
 ἔδοξε τῷ Δῆ]μῳ Αἰγεῖς ἐπρυτάνευε . . .
 5 . . . καὶ τῶν ἄλ]λων Βοιωτῶν ὅσοι β[ού]λονται
 . . . στηγῶν πόλεω[ν]
 τῆς Αθήνῃσι Λα . . .

5

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ἦρον αὐτὴν τὸ 1839 Νοεμβρίου 10 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Ἐρεχθείου ἀρχαιολογικὰς ἐρεῖνας, πλησίον τῆς ἀνωτέρω ἐπιγραφῆς τῆς ὁποίας ἡ παρούσα δὲν ἀποτελεῖ μέρος αὐτῆς, καίτοι ἀμφότεραι γεγραμμέναι Ἀττικοῖς γράμμασιν, ἀλλὰ καὶ οἱ λίθοι δὲν ἐφαρμόζονται πρὸς ἀλλήλους. Ἡ πλάξ φέρει ἐπιστήλιον καὶ γείσσον· ἐπὶ τοῦ ἐπιστηλίου φαίνεται μόνον ἐν ξ μεγέθους 3 0|0, ὑπὸ τὸ γείσσον ὑπάρχει ἀμέσως ἐν Ε, τοῦ ὁποίου τὸ μέγεθος εἶναι 1 1/2 τοῦ 0|0, ἥτοι τὸ αὐτὸ μὲ τὸ μέγεθος τῆς τρίτης γραμμῆς. Αἱ ἐπόμεναι τέσσαρες γραμμαὶ εἰσὶν ἐκ μικροτέρων γραμμάτων τῶν ἀνωτέρω τριῶν σειρῶν. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 15 0|0, τὸ πλάτος 29 0|0, καὶ τὸ πάχος 8 0|0. Τὸ δεξιὸν καὶ κάτω μέρος τῆς πλακὸς εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν ἀναφέρεται καὶ τῶν ἄλλων Βοιωτῶν, ἐκ τούτου εἰκάζω, ὅτι τὸ τεμάχιον τοῦτο ἴσως ἀπετέλει μέρος Ψηφίσματος συμμαχίας τῶν Βοιωτῶν μετὰ τῶν Ἀθηναίων.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1423.

Υ Τ
 Υ Β Ο
 Θ Ε Ν Α
 Δ Ε Κ Α
 5 Ε Ν Α Τ
 Α Τ Ε ξ
 Ε Ι
 Ι Ο Ν
 \ Τ Ο

5

1423.

εἶναι δὲ α]ὕτ[ον καὶ
 . . Ε]ῦβο[υλος εἶπεν
 . . . Α]θηνα[ίων
 . . . δέκα
 5 . . . ἐνάτ[η καὶ
 . . . δεκ]άτης [.
]ει[.
]ιον [.
] το[ῦ

5

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ἦρον αὐτὴν τὸ 1839 Νοεμβρίου 18 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Ἐρεχθείου ἀρχαιολογικὰς ἐρεῖνας. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα αὐτῆς τὰ μέρη.

Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι 10 0|0, τὸ πλάτος 6 0|0, καὶ τὸ πάχος 8 0|0. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος, ἴσως τοῦ αὐτοῦ μετὰ τῶν δύο προεκδοθέντων ὑπ' ἀριθ. 1421 καὶ 1422, διότι καὶ αὕτη εἶναι γεγραμμένη Ἀττικοῖς γράμμασι, μ' ὅλον ὅτι ἡ πλάξ δὲν ἐφαρμόζεται μετὰ τῶν εἰρημένων.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1424.

5 C N E Φ L
O E Σ T A T E M /
H E Π O Λ I Σ K A T
T A T E I Σ T P
· I A \ · Φ Ξ ·

1424.

5 . . . τοῦ] νέφ[η . . .
. . . ο ἔς τὰ τήμ . . .
. . . ἡ πόλις κατ[ά . . .
. . . τάττει στρ[ατηγ-
. . . . ια . . . Ψ[ηφίσματα

Γέγραπται Ἀττικοῖς γράμμασιν ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ἦρον αὐτὴν τῇ 21 Νοεμβρίου 1839 πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Ἑρεχθείου, οὐ μακρὰν τῶν ἀνωτέρω ἐπιγραφῶν 1422 καὶ 1423. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλας αὐτῆς τὰς ἄκρας. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι 10 0|0, τὸ πλάτος 19 0|0, καὶ τὸ πάχος 8 0|0. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1425.

5 T O
K P Y Π
I Σ M E N O N
A N E I O N E Π
E P I Π O Λ
Ξ Y -

1425.

5 . . . το .
. κρυπ[τον
ἐψηφ]ισμένον
καλέσαι δὲ αὐτὸν εἰς Πρυτ[ανεῖον ἐπὶ δεῖπνον ἐς
αὔριον περὶ πολ[λοῦ ποιοῦμενος
. καὶ τῶν] Συ[μμάχων

Γέγραπται ἐπὶ τεμαχίου λίθου Πεντελικοῦ. Ἦρον αὐτὴν τὸ 1839 Νοεμβρίου 15 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Ἑρεχθείου ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλας αὐτῆς τὰς ἄκρας. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 18 0|0, τὸ πλάτος 15 0|0, καὶ τὸ πάχος 8 0|0. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι ἀκριβῶς κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Τὸ Π μάλις εἶναι πεποικιλμένον κοσμ'μασιν. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1426.

5 I V O /
A T E Y I
X E
A M M A T E Y E E Y K T E
I H O Σ O N T I A
I Π P O Y
E I

1426.

5 Φ)ιλο(υ
ἐγραμμ)άτευ(ε
ἀρ)χή
ἐγρ]αμμάτευε Εὐκτῆ[μων εἶπεν . . .
· ἵ ὅσον τί γ
· ἵ πρόθυ[μος
. εἰ

Γέγραπται Ἀττικοῖς γράμμασιν ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Ἦρον αὐτὴν τὸ 1839 Δεκεμβρίου 4 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Ἑρεχθείου ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλας αὐτῆς τὰς ἄκρας. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι 10 0|0, τὸ πλάτος 15 0|0, καὶ τὸ πάχος 8 0|0. Αἱ πρῶται τρεῖς γραμμαὶ εἰσὶ μεγαλητέρων γραμμάτων, αἱ δὲ ἕτεραι τέσσαρες μικροτέρων. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1427.

Ν Τ Α Σ
Α Ι Α Θ Ε Ν Α
Κ Α Σ Δ Ι Δ Ο Ν
Ι Τ Α Τ Α Σ Χ Σ Υ Μ
5 Α Ι Τ Ο Ι Σ Κ Λ Α
Ρ Ο Ν Π Ρ Ι Ν Α
Ρ Α Τ Ε Λ Ο Ν
Ι Ο Ν Τ

1427.

ἄπα]ντας
κ]αι Ἀθηνα[ίων
δι]κας διδόν[τες
· · τα τὰς ξυμ[μάχους
5 κ]αι τοῖς Κλα[ζομενίοις
ἐκάτε]ρον πρὶν ἄ · · ·
στρατηγόν · · · · ·
· · · · · ἰόντ[ων]

Γέγραπται Ἀττικοῖς γράμμασιν ἐπὶ τεμαχίου πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ἦρον αὐτὴν τὸ 1839 Νοεμβρίου 11 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Ἑρεχθείου ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Ἡ πλαξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλας αὐτῆς τὰς ἄκρας. Τὰ γράμματα εἰσὶν ἀκριβῶς κατὰ στοιχὸν ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι τμήμα Ψηφίσματος. Ταύτην δημοσιεύσας ὁ Κ. Ράγκαβης ὑπ' ἀριθ. 302 δὲν ᾔθελον δημοσιεύσῃ καὶ αὐθις, ἂν δὲν εὕρισκον διάφορόν τι τοῦ πρωτοτύπου. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 16 0/0, τὸ πλάτος 14 0/0, καὶ τὸ πάχος 8 0/0.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1428.

Ι Τ Η Σ /
Α Ν Ε Ι Α Σ
Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ
Ρ Α Δ Ι Φ Θ Ι
5 Ε Ι Τ Η Σ Π Ρ
Ε Ψ Η Φ Ι Τ Ε
Δ Ο Ξ Ε Ν Τ Η
Υ Ρ Γ Ο Σ Λ Υ
Ι Ω Ν Α Ε Μ
10 Ι Η Ι Τ Ο Υ
Ο Ε Δ Ρ Ε
Α Ν Π Ρ Ο
Ο Ν Κ Α Ι Ι
Ι Λ Λ Ε Σ Θ Α
15 Τ Ι Δ Ο Κ Ε
Ε Υ Π Ο Ρ
Ι Π Λ

1428.

Ἐπὶ · · · · Ἄρχοντος ἐπ]ι τῆς δ[· · ·
· · · · Πρυτ[ανείας [ῆ · · · · ·
· · · · ἐ]γραμμάτ[ευεν · · · · · εἰκοστῇ
καὶ τετ]ράδι φθί[νοντος · · · · · καὶ
5 εἰκοστ]εῖ τῆς Πρ[υτανείας Ἐκκλησίᾳ
ἐν · · · · ἐ]πεψήφισε[ν · · · · ·
· · · · ἐ]δοξεν τῇ [Βουλῇ καὶ τῷ Δήμῳ
Λυκο]ῦργος Λυ[· · · · ·
· · · · · ἰῶνα ἔμ · · · · ·
10 · · · τῇ Βουλ]ῇ τοῦ [Δήμου · · ·
· · · πρ]οέδρε[υεν · · · · ·
· · · · · ἂν Πρό[εδρον · · · · ·
· · · · · ὦν καὶ Α[· · · · γνῶμην
δὲ ξυμβα]λλέσθαι · · · · ·
15 · · · · δ]τι δοκε[ῖ · · · · ·
· · · · εὐπόρ[ου · · · · ·
· · · · · ἰπ · · · · ·

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τοῦ Ἰμνητοῦ. Ἦρον αὐτὴν τὸ 1839 Νοεμβρίου 7 εἰς τὰς πρὸς τὸ βόρειον τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ ἄνω μόνον μέρος τῆς πλακὸς εἶναι ἀκέραιον, ὅπερ φέρει καὶ γέισσον· ὅλα δὲ τὰ ἄλλα εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι 29 0/0, τὸ πλάτος 10 0/0, καὶ τὸ πάχος 9 0/0. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοιχὸν ἐγχαραγμένα.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1429.

Π Ω
Π Ρ Ο Ν Ο Μ
Ι Ε Ρ Ο Υ Ε
5 Ξ Α Ν Ε Κ Κ Λ
Ο Κ Ε Ι Τ Η
Ε Π Ι Σ Κ Ε
Τ Α Κ Ε Χ
Ε Μ Ε Ν Η

1429.

· · · · πω · · · ·
τῶν] προνομ[ίων
τοῦ] ἱεροῦ ε[ἰς τὴν
ἐπιού]σαν Ἐκκλ[ησίαν
5 · · δ]οκεῖ τῇ [Βουλῇ
εἰς τὴν] ἐπισκε[υὴν
ἕκασ]τα κεχ[ωρισμένα
· · · τ]εμένη · · ·

10 · ΕΛΙΟΝ
 ΕΙΡΟΝΤΟΝ
 ΕΡΟΦΑΝ
 ΚΑΛΟΥΜΕ
 ΔΡΕΞ··Α
15 ΙΞΘΩ·Μ
 ΔΟΝ··Τ
 Λ··Τ··
 ···ΟΝ·

10 · · · · · έλιον · · ·
 · · · · · ειρον τον · · ·
 · · · · · ι]εροφάν[την
 · · · · · καλούμε[νον
 άν]δρες [άγ]α[θοί γενόμενοι
 · · · επί μ]ισθῶ μ · · ·
15 · · · · · δον · · · τ · · ·
 · · · · · λ · · · τ · · ·
 · · · · · ον · · · · ·

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακῶς λίθου Πεντελησίου. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1839 Νοεμβρίου 16 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι 29 0|0, τὸ πλάτος 10 0|0, καὶ τὸ πάχος 9 0|0. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1430.

5 ΕΡΓΕΤΑΙ
 ΑΙΠΡΟΞΕ
 ΞΙΑΝΕΙΝΑ
 ΞΑΤΕΛΕΙΑΝΠΑ
 ·ΛΙΑΝΚΑΙΑ
 ·ΗΜΑΣΙΝΚΑ
 ΝΤΟΣΚΑΙΕΙ
 ΙΟΥΞ
 ΚΑΙ

1430.

καὶ εὐ]εργέται [τῆς πόλεως
καὶ Προξέ]νους αὐτοὺς χρηματίσαι εἰς τὴν πρώτην
Ἐκκλη]σίαν· εἶναι [δὲ αὐτοῖς καὶ τοῖς
ἐκγόνοις ἀτέλειν πα · · · · ·
5 καὶ ἀσυ]λίαν καὶ ἀ[σφάλειαν
ἐν πολέμῳ καὶ εἰρήνῃ τοῖς τε χρ]ήμασιν καὶ τοῖς
κτήμασι διὰ πα]ντός, καὶ εἶ[ναι
δὲ αὐτοὺς Ἀθηνα]ίους
· · · · · καὶ [ἐξεῖναι · · ·

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακῶς λίθου τοῦ Ἰμμητοῦ. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1840 Ἰουνίου 4 εἰς τὰς πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καὶ κατὰ τὰς τέσσαρας αὐτῆς ἄκρας. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι 14 0|0, τὸ πλάτος 8 0|0, καὶ τὸ πάχος 4 0|0. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι τὸ μεσαῖον μέρος Ψηφίσματος ὑπὲρ τινων ξένων, οὓς ὁ Δῆμος τῶν Ἀθηναίων, εὐπονηθεὶς παρ' αὐτῶν Προξένους αὐτοῦ ἐποίησε, καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν αὐτοῖς τε καὶ τοῖς κτήμασιν αὐτῶν ἐδωρήσατο. Τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν τούτων δὲν ἐσώθησαν εἰς τὴν ἐπιγραφὴν.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1431.

5 ΟΞ
 ΟΙΑ
 / ΑΛΑΞΟΣ
 ΤΕΛΕΙΛΙΘ
 ΕΙΚΑΙΤΡΑ·
 ΔΕΔΟΜΕΝΟΝΓ
 ΛΡΑΜΜΑΤΕΟ
 ΟΝΤΟΝΕ·Ο
10 / ΟΙΒΟΛΟΜΕ
 · · · ΦΙΟΘΕ·
 · · · ΡΗΜΑΞΙ
 · · · ΛΕ · · · Ξ

1431.

· · · · · ος
· · · · · ο·α
· · αλασος· [ἀναγράψαι δὲ τόδε
τὸ Ψήφισμα τὸν γραμματέα ἐν σ]τήλει λιθί]νει καὶ στῆσαι
5 · · · δοκ]εῖ καὶ τρά[πεζαν · · ·
 τῶν παρὰ δεδομένων · · · · ·
 · · · καὶ τοῦ] γραμματέω[ς
 · · · ὄντων ε · · ο · · ·
 · · · οἱ βο[υ]λομέ[νων
10 · · · · · φίο[υ] θε · · ·
 · · · · · χρ[ή]μασι · · ·
 · · · · · λε · · ·

Γέγραπται Ἀττικοῖς γράμμασιν ἐπὶ τμήματος πλακῶς λίθου Πεντελησίου. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1839 Νοεμβρίου 9 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Ἐρεχθείου ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ ὕψος τῆς πλακῶς εἶναι 22 0|0,

τὸ πλάτος 18 0/0, καὶ τὸ πῆχος 9 0/0. Ἡ πλῆξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος. Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην δημοσιευσθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Ράγκαβη δὲν ᾔθελον δημοσιεύσῃ καὶ αὐθις, ἂν δὲν παρετῆρουν εἰς τὴν ἐκδοσιν αὐτοῦ διχοφάνειαν, συγκρίνας αὐτὴν μὲ τὸ πρωτότυπον.

Ἰδοὺ τὸ ἀντίγραφον τοῦ Κ. Ράγκαβη

Ξ Ε Ι Ε Ι Λ Ι Ο
Ε Ι Κ Α Ι Τ Ο Ο Ι
Δ Ε Δ Ο Μ Ε Ν Ο Ν Κ
Λ Ρ Α Μ Μ Α Τ Ε Ο /
Ν Τ Ο Ν Γ Ο
Τ Ο Ι Β Ο Λ Ο Μ Ε
Ο Ο Ε
Α

(Ὁρα Antic. Hellen. par M. Rang. σελ. 364, ἐπιγρ. 288).

Κ. Σ. Πιττάκης.

1432.

ΕΙΝΠΡΟΣ
ΑΙΜΥΡΙΑΔΑΣΕΙΚΟΣΙΝΧΑΡΙΝ
ΗΝΤΗΝΠΕΡΙΤΟΝΠΥΡΟΝΑΦΘΟ
ΛΕΩΞΦΙΛΟΔΩΡΙΑΣΑΛΛΑΚΑΙΤΗΝ
5 ΩΣΑΥΤΟΣΕΧΩΝΠΟΛΛΑΚΙΣΗΝΙΚΑ
ΙΗΝΕΙΣΑΕΙΤΗΝΤΩΝΟΡΩΝΑΜΕ
ΗΣΤΟΥΒΑΣΙΛΕΩΞΠΡΟΝΟΙΑΣΕΤΙΔΕ
ΙΕΠΙΓΡΑΨΑΣΑΙΤΗΣΑΣΙΝΠΑΡΑΥΤΟΥ
ΤΑΕΙΣΕΤΕΡΟΝΕΡΓΟΝΚΑΤΑΛΕΙ
10 ΤΙ...ΤΗΣΦΟΡΟΥΣΙΣΟΥΕΓΕΝΕΤ

1432.

. ποι]εῖν πρὸς [τὸν
. καὶ μυριάδας εἴκοσι χάριν
. ἡν τὴν περὶ τὸν πυρὸν ἀφθο-
νίαν οὐ μόνον τῆς τοῦ Βασι]λέως φιλοδωρίας, ἀλλὰ καὶ τὴν
5 ὡσαύτως σχὼν πολλάκις ἡνίκα
. τὴν εἰς αἰετὴν τῶν ὄρων ἀμέ-
λειαν τ]ῆς τοῦ Βασιλέως προνοίας, ἔτι δὲ
. κα]ὶ ἐπιγράψας αἰτήσασιν παρ' αὐτοῦ
. τα εἰς ἕτερον ἔργον καταλει-
πεῖν]τι τῆς φόρους ἴσου ἐγένετο.

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ἦρον αὐτὴν τὸ 1839 Νοεμβρίου 10 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Ἑρεχθείου ἀρχαιολογικὰς ἐρεῖνας. Τὸ δεξιὸν μέρος τῆς πλακὸς εἶναι ἀκέραιον, τὰ δὲ ἄλλα τρία μέρη εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 22 0/0, τὸ πλάτος 40 0/0, καὶ τὸ πῆχος 8 0/0. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι ἀκριβῶς κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος. Ὅλαι αἱ σειραὶ τῶν γραμμάτων σημειοῦνται κατ' ἀμφοτέρωθεν τὰ ἄκρα αὐτῶν διὰ γραμμῶν λεπτῶν· ἀναφέρει δὲ δωρεὰν πυρῶν, τὴν ὅποιαν ὁ Βασιλεὺς τοῖς Ἀθηναίοις ἐδωρήσατο, ὡς ἐποίησεν ὁ τῶν Παιόνων Βασιλεὺς Αὐδωλέων, ὃς ἀναφέρεται ἐν τῷ Ψηφίσματι, δημοσιευθέντι ἐν τῇ τοπογραφίᾳ τῶν Ἀθηνῶν (Ὁρα Ancienne Athènes σελ. 313) καὶ ἄλλαι.

Κ. Σ. Πιττάκης.

ΩΝΚΑΙΑΙ/
ΕΡΕΙΩΣΥΝΑΤΑΔΕ
ΜΑΤΑΣΚΕΛΟΣΤΗΣΗ
ΑΣΑΡΚΑΣΕΚΑΣΤΗΣΤΙ
5 ΝΑΜΝΩΝΣΚΕΛΟΣΕΚΑΣ
ΕΠΙΤΡΑΠΕΙΑΝΚΑΤΑΡΧΗΙ
ΘΗΝΟΥ:ΙC:ΔΙΔΟΝΑΙΔΕΚΑΙΤΟ
ΣΚΕΛΟΣΠΛΕΥΡΟΝΗΜΗΚΡΑΙΟΝ
ΤΗΝΚΑΤΑΡΧΗΝ

1433.

. . . τ]ων και αι [λοιπαι
. . . ι]ερέως ύνα, τὰ δὲ
ρήγ]ματα σκέλος τῆς ἡ[μισείας
. . . α σάρκας ἐκάστης τ . . .
5 . . . νὰ μνῶν σκέλος ἐκάσ[του
. . . ἐπὶ τράπεζαν κατάρχη
. . . θήνου: ΙC: διδόναι δὲ καὶ τὸ
. . . σκέλος πλευρὸν ἡμίκραιον
. . . τὴν κατ' ἀρχήν.

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελῆσιου. Εὐρέθη τὸ 1853 Φεβρουαρίου 5 πρὸς τὸ δυτικὸν τῶν Προπυλαίων. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 30 0/0, τὸ πλάτος 26 0/0, καὶ τὸ πάχος 11 0/0. Τὸ ἀριστερὸν μέρος τῆς πλακὸς εἶναι ἀκέραιον, τὸ δὲ ἄνω καὶ δεξιὸν εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα. Τὸ ἥμισυ τῆς 6 γραμμῆς ἀρχίζον ἀπὸ τὸ ΚΑΤΑΡΧΗΙ καὶ ὅλαι αἱ γραμμαὶ 7 καὶ 8 εἰσὶν ἐξηλεσμένα ἐπίτηδες ἀπὸ τὸν ἀρχαῖον ἐγχαράκτην, ὥστε δὲν ἀναγινώσκεται τί τὸ πρῶτον ἦν γεγραμμένον· μετὰ ταῦτα δὲ, ἢ ἴσως εἰς τὸν αὐτὸν χρόνον ἐνέγραψαν τὰ γράμματα τοῦ ἡμίσεως τῆς 6 καὶ τὸ ὅλον τῆς 7 καὶ 8, τὰ ὅποια σήμερον φαίνονται. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα.

Εἰς τὴν 7 γραμμὴν μετὰ τὰ γράμματα ΘΗΝΟΥ: ὑπάρχουσι δύο σιγμαί, εἴτα ἔρχονται οἱ ἀριθμοὶ ΙC: καὶ μετ' αὐτοὺς πάλιν αἱ δύο σιγμαί. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι ἡ ἐπιγραφή αὕτη εἶναι τῆς αὐτῆς φύσεως, ὥσπερ αἱ ὑπ' ἀριθ. 117, 118 καὶ 436, ἃς ἐδημοσιεύσαμεν εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἐφημερίδα. Ὅρα δὲ καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 523 τῆς Συλλογῆς τοῦ Κ. Βοικηίου.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1434.

ΙΞ
ΙΞΟΥΤΟΙ
ΥΠΟΚΡΙΝΟ
5 ΑΚΑΙΟΥΔΕΙ
ΑΓΩΝΑΤΟΝ
ΕΙΑΓΑΘΟΝ
ΚΟΙΝΗ
ΙΑΛ. . ΙΑ

1434.

. ις
. . . το]ις, οὔτοι δὲ
ὑποκρινό[μενοι
5 α καὶ οὐδὲ . .
τὸν] ἀγῶνα τὸν
ὅ,τι δοκ]εῖ ἀγαθὸν
. κοινῇ [καὶ ιδίᾳ
καὶ ο]ἱ ἀλ[λο]ι ἄ

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελῆσιου. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1839 Νοεμβρίου 4 εἰς τὰς πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 13 0/0, τὸ πλάτος 13 0/0, καὶ τὸ πάχος 9 0/0. Ἡ πλάξ εἶναι καθ' ὅλας αὐτῆς τὰς πλευρὰς ἀκρωτηριασμένη. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος.

Κ. Σ. Πιττάκης.

ΠΙΠΥΘ ΜΟΥΔΙΚ

Π
Α Ξ Ν . . . Ω Ν
5 Τ Α Χ Υ Α Λ
Ε Ν Η Ξ Κ Υ Δ

1435.

Ἐπὶ Πυθ(οδώρου (ἢ Πυθοδήμου) Ἄρχοντος ἐπὶ τῆς . . . Πρυτανείας ἡ . . .
Δήμου Δ(ε)κ(ελεῦς ἐγγραμμάτευεν

5 . . . π . . .
. . . ας Ν . . . ων
. . . ταχὺ ἀλ . . .
. . . ἐν τῇ Κυδ[αθηναίῳς

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Ἦνρον αὐτὸ τὸ 1842 Νοεμβρίου 7 εἰς τὰς πρὸς τὰ ἀνατολικὸν μέρος τοῦ Ἑρεχθείου ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 17 0/0, τὸ πλάτος 20 0/0, καὶ τὸ πάχος 8 0/0. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καὶ ἀπὸ τὰ τέσσαρα αὐτῆς μέρη. Αἱ δύο πρῶται γραμμαὶ εἰσὶ γεγραμμέναι διὰ μεγαλητέρων χαρακτήρων. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος ἐπὶ Πυθιδώρου ἢ Πυθοδήμου Ἀρχοντος (ἔτος 1 τῆς 111 Ὀλυμπιάδος).

Κ. Σ. Πιττάκης,

1436.

5 . Α . Ε Ξ Ι . . .
Ξ Α Ν Ο Υ Ν Κ Α Ι
Τ Ο Ι Ξ . Ε Ι Ξ Ε Α Υ
. Λ . Ι Λ Α Ο Ν Ε Υ Τ Ο Ξ
. . . Θ . Ξ Ο Ν Τ Α Ι Τ
. Ο . Α Ρ Ο
Ε Ν Η Μ Ω Ι
Α Ν Ε Ι Ν Α Υ Ε
Π Ρ Ο Μ Ε Ν .
10 . . Ι Ξ Τ Ο Ν .
Ξ Ι Μ Ν Ο Κ Ο Μ Ι
. Τ Ο Ν Χ Ρ Υ . . . Ξ Τ Ε Φ Α
. . . Ε Κ Α Κ . . . Ι Λ Ο Τ
Ο Ι Α Θ Η Ν Α Ι . . Ε Ι Ξ .
15 Ο Υ Ξ Θ Υ Ξ Ι
Ρ Α Ψ Α Ι Δ Ε
Η Ξ Α Ν Β Ο Υ Λ
. . . . Α . .
. . . . Ν . .
20 Χ . .
. . . . Ω Ν . .
. . . Λ Α Π .
Ρ Ο Π Ο Μ Α .

- κ]α[ι] ἔξι . . .
 ὅπως ἂν οὖν καὶ [οἱ
 . . . τοῖς . εἰς ἑαυ[τὸν
 . λ . ἰλαον εὖ το[ῦ]ς
 5 . . . θ[ύ]σσονται τ[ὰς] νενομισμένας
 θυσίας τῶ] . . . ο . αρο .
 ἔδοξ]εν [τῇ Βουλῇ καὶ τῷ Δ]ήμῳ
 . . . Πρυ[τανείας] ἤ . . . τὰς] ναυς [τὰς
 . . . τῶν Προ[έδρων ἐπεψήφισεν] Μεν[έστρατος]
 10 . . . ις [. . . εἰς] τὸν [Δῆμον τῶν Ἀθηναίων
 . . . σίμνο[υ] . . . κομί[ζον καὶ στεφα-
 νῶσαι αὐ]τὸν χρυ[σῶ] στεφά[νω] ἀπὸ X δραχμῶν
 ἀρετῆς ἐν]εκα κ[αὶ φ]ιλοτ[ιμίας] τῆς εἰς τὸν
 Δῆμον τ[ῶν] Ἀθηναί[ων], εἰς [δὲ τὴν δαπάνην διὰ τὴν
 15 πρὸς τοὺς θε]οὺς θυσι[αν] δότω ὁ ταμίας . . .
 ἀναγ[ράψαι] δὲ [τόδε τὸ Ψήφισμα τὸν γραμματέα
 καὶ στήσαι . . .]ῆξαν Βουλ[ὴν] . . .
 εἰς δὲ τὴν] ἀ[ναγραφὴν καὶ τὴν ἀνάθεσιν
 τῆς στήλης δοῦν[αι] τὸν ταμίαν τοῦ Δήμου
 20 ἐκ τῶν καταψηφισμένων δραχ[μὰς] . . .
 . . . ἄλλων [. . .
 . . .]λαπ[. . .
 . . .]ροπομα[. . .

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ἦνρον αὐτὴν τὸ 1843 Νοεμβρίου 1 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Ἐρεχθείου ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Ἡ πλαξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλας αὐτῆς τὰς ἄκρας. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι 23 0|0, τὸ πλάτος 16 0|0, καὶ τὸ πάχος 8 0|0. Τὰ γράμματα εἰσὶν εἰς τινὰ μέρη ὅλως ἐξηλειμμένα. Ἐκ τῶν σωζομένων ἐξάγεται ὅτι τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα εἰς τὸν λίθον. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι τμήμα Ψηφίσματος ὑπὲρ τινος, ὃν χρυσῶ στεφάνῳ ἐστεφάνωσαν.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1437.

ΜΟΝΤΟ
 ΤΟΝΑΥΤΟΝ
 ΑΥΤΟΥΤΟΥΔΗΜ
 5 ΚΑΙΟΙΑΛΛΟΙΦΙΛΟ
 ΤΟΝΕΥΕΡΓΕΤΕΙΝΟΤ
 . ΔΟΤΕΞΟΤΙΧΑΡ
 . ΟΥΔΗΜΟΥΑΞΙΩ
 ΙΜΕΛΕΙΞΘΑΙΔ
 ΗΝΤΗΝΑΕΙΒΟΥ

1437.

τὸν Δῆ]μον τῶν Ἀθηναίων
 . . . τὸν αὐτὸν
 . . . αὐτοῦ τοῦ Δήμου
 5 ὅπως ἂν] καὶ οἱ ἄλλοι φιλο[τιμῶνται
 αὐ]τὸν εὐεργετῆιν ὅτ[ι] ἂν δυνατόν
 ἐστὶν εἰδ]ότες ὅτι χάρι[ν] ἔξουσι
 παρὰ τ[οῦ] Δήμου ἀξίω[ς] τῆς αὐτῶν εὐποιίας,
 ἐπ[ι]μελεῖσθαι δ[ὲ] καὶ τὴν Βου-
 λ]ὴν τὴν αἰ βουλ[εύουσιν] ὅπως

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1839 Ὀκτωβρίου 30 εἰς τὰς πρὸς τὸ βόρειον τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 12 0|0, τὸ πλάτος 19 0|0, καὶ τὸ πάχος 8 0|0. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Ἡ πλαξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλας αὐτῆς ἄκρα αὐτῆς. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος ὑπὲρ τινος ξένου, ὅστις εὐηργέτησε τὸν Δῆμον τῶν Ἀθηναίων.

Κ. Σ. Πιττάκης.

ΞΙΝΙΟΣ ΕΙΠΕΝ Ε
ΙΔΗΜΩΙ ΤΩ ΙΑΘΗΝ
ΤΩΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΔΗΜ
ΑΓΟΝΕΙΣ ΤΟΝ ΕΜΠΡΟΣ
5 ΗΦΙΞΑΝΤΟΣ ΟΝ
ΥΝΚΑΙ ΑΦΕΙΔΟ. ΤΟ Π
ΣΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΕΑΔΙΑΤ
ΗΜΩΙ ΕΠΑΙΝΕ
ΔΡΑΧΝΩΝ ΦΙΛΟ
10 ΟΠΩΣ ΑΝΕΙ
ΙΣ ΤΕΦΑΝΩ
ΠΛΕΟΝΤ
ΕΠ

1438.

Ἐλευσίνιος εἶπεν. Ἐπειδὴ
 . τῷ Δῆμῳ τῷ Ἀθηναίων
 . . . αὐτῷ πρὸς τὸν Δῆμον τῶν
 . . . ἀγὼν εἰς τὸν ἔμπροσθεν χρόνον
 5 . . ἠφίσταντο σὸν
 . . νῦν καὶ ἀφείδοντο τὸ πλεῖστον
 τῆς εἰς τὸν Πειραιέα διατριβῆς
 ἔδοξε τῷ Δῆμῳ ἐπαινεῖσαι αὐτὸν καὶ στεφανώ-
 νῶσαι χρυσῷ στεφάνῳ ἀπὸ Χ] δραχμῶν φιλοτιμίας ἔνεκεν
 10 καὶ εὐνοίας τῆς εἰς τὸν Δῆμον τῶν Ἀθηναίων] ὅπως ἂν εἴδῃσι καὶ οἱ ἄλλοι ὅτι
 ὁ Δῆμος τῶν Ἀθηναίων] στεφανοῖ τοὺς
 πλεοντάς
 επ

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1839 Νομβρίου 14 εἰς τὰς πρὸς τὸ βόρειον τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἐρεῖνας. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 12 0|0, τὸ πλάτος 12 0|0, καὶ τὸ πάχος 8 0|0. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλας αὐτῆς τὰς ἄκρας. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1439.

ΕΙΣ
ΙΤΩΙΔΗΜΩΙΟΠΩΣ
ΣΦΙΛΟΤΙΜΩΝΤΑΙΕΙΣ
ΤΑΣΑΠΟΔΙΔΩΣΙΝΤΟΙΣΕ
5 ΥΜΕΝΟΙΣ

1439.

εἰς [τὸν ἅπαντα χρόνον
 ἔδοξε] τῷ Δῆμῳ ὅπως
 ς φιλοτιμῶνται εἰς [ἀεὶ καὶ χάρι-
 τας ἀποδίδωσιν τοῖς εὐνο-
 5 ο]υμένοις.

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1838 Ὀκτωβρίου 30 εἰς τὰς πρὸς τὰ ἀνατολικὰ τοῦ Ἑρεχθίου ἀρχαιολογικὰς ἐρεῖνας. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 26 0|0, τὸ πλάτος 23 0|0, καὶ τὸ πάχος 8 0|0. Τὸ ἄνω, δεξιὸν, καὶ μέρος τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς τῆς πλακὸς εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα, τὸ κάτω εἶναι ἀκέραιον, εἰς δ' ὑπάρχει κενὸν 20 0|0. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι τὸ κάτω μέρος τοῦ Ψηφίσματος.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1440.

5 ΤΗΞ
ΝΑΙΟΞ
ΝΙΕΥΞ
ΡΑΙΟΞ
ΗΝΙΟΞ
ΑΝΘΙΟΞ
ΕΦΑΝΟΙΜΕΝΟ
ΝΔΕΛ·ΔΙΛΥΞ

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1839 Ὀκτωβρίου 30 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Ἐρεχθείου ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 17 0/0, τὸ πλάτος 17 0/0, καὶ τὸ πάχος 11 0/0. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλας αὐτῆς τὰς ἄκρας. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος ἴσως περὶ Θηραίων καὶ Τηνίων, ὧν τὰ ὀνόματα ἀναφέρονται εἰς τὴν 5 καὶ 6 γραμμῇ, ἣ καὶ ἄλλων συμμάχων τῶν Ἀθηναίων.

1440.

5 ἐπὶ] τῆς [ἰδος Πρυτανείας
· · · · ·]ναῖος [· · · · · ἐγγραμμάτευε
· · · · · Παῖα]νιεύς εἶπεν. Ἐπειδὴ · · ·
· · · · · Θη]ραῖος
· · καὶ Τ]ήνιος
· · · · · ἀνθιος
στ]έφανοι μὲν οἱ · · ·
τῇ]ν δὲ λ · δι Δυσ[ίμαχος.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1441.

5 ΟΞ
ΓΡΥΤΑΝΕ
CΤΕΛΗΣ
ΑΡΝΕ
/ ΕΞ

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1839 Νοεμβρίου 4 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 10 0/0, τὸ πλάτος 9 0/0, καὶ τὸ πάχος 8 0/0.

Εἰς τὴν 1 γραμμῇ εἶναι μόνον ταῦτα τὰ δύο γράμματα ΟΞ, ὧν τὸ μέγεθος εἶναι 1 0/0, αἱ ἕτεραι τρεῖς γραμμαὶ εἰσὶ μικροτέρων χαρακτήρων. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοῖχον γεγραμμένα. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ δεξιὸν, ἀριστερὸν καὶ κάτω μέρος. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1441.

· · · · · Θε]ός
ἐπρ]υτάνε'υε
Ἀριστο]τέλης [ἐγγραμμάτευε
· · · Ἀχ]αρνε[ύς εἶπεν.
5 [Ἐπειδὴ] · · · · · ες

1442.

5 ΓΞΙΡ
ΕΠΕΡΙΔΗ
ΑΡΧΟΥΞΗΞ
ΠΑΡΑΓΕΝΟΜΕΝΩ
ΟΜΕΞΞΗΝΙΩΝΔΙ
ΞΑΓΩΓΗΝΔΕΚΑΙΙ
ΤΩΝΠΕΡΙΔΗΜΟΣΤ
ΞΑΓΩΓΗΝΚΑΙΑΤ

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ὡρον αὐτὴν εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Ἐρεχθείου ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 10 0/0, τὸ πλάτος 13 0/0, καὶ τὸ πάχος 8 0/0. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλας τὰς ἄκρας αὐτῆς. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος.

Εἰς μὲν τὴν 2 γραμμῇ ἀναγινώσκονται τὰ γράμματα ΔΗ, εἰς δὲ τὴν 7 ΔΗΜΟΣΤ, εἶναι ἐπομένως, νομίζομεν, ΔΗΜΟΣΤΡΑΤΟΣ. Τὸ ὄνομα τοῦτο εὐρηται συνεχῶς ἐν τε τοῖς ἀρχαίοις συγγραφεῦσι καὶ ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς. Ὁ Δημόστρατος οὗτος τῆς ἐπιγραφῆς εἶναι ἴσως ὁ παρὰ τοῦ Πλουτάρχου ἀναφερόμενος Ῥήτωρ Δημόστρατος, ὃς ἔγραψεν ὡς χρὴ τοὺς στρατηγούς αὐτοκράτορας εἶναι καὶ τῆς παρασκευῆς καὶ τοῦ πολέμου παντός (Πλουτ. Βιβλ. Ἀλ.).

1442.

· · · εσιρ · ·
εἰπ]ε περὶ Δη[μοστράτου
τῆς] ἀρχούσης · · · ·
παραγενομένω]ν
5 ὁ Δῆμος] ὁ Μεσσηνίων δι · · · ·
τὴν ἐ]ξαγωγὴν δὲ καὶ [τὴν
αὐ]τῶν περὶ Δημοστ[ράτου
τὴν ἐ]ξαγωγὴν καὶ α τ · · · ·

Εἰς τὴν 5 γραμμὴν ἀναφέρεται τὸ ὄνομα ΜΕΞΞΗΝΙΩΝ· εἰς δὲ τὰς γραμμὰς 6 καὶ 8 ἀναφέρεται περὶ ἐξήγησης, στόλου ἴσως.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1443.

5
ΦΑΝ
ΨΗΦ
ΜΕΝ
ΞΑΚ
ΚΑΙΠΟ
ΤΗΞΛ
ΞΕΒΑ
ΤΙΚΑΜ

1443.

...στε·
φάν[ω ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ
Ψήφισμα τὸν γραμματέα τὸν κατὰ Πρυτανεία·
ν ἐν [στήλῃ λιθίνῃ καὶ στήσαι εἰ-
5 ξ [ρόπολιν ὅπως ἴδωσι
καὶ οἱ διὰ δὲ τὴν ἀναγραφὴν
τῆς λ[. δοῦναι τὸν ταμίαν τοῦ Δήμου
σεβ[. αὐ-
τίκα μ[ᾶλα.

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ἡὶρον αὐτὴν τὸ 1838 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Ἑρεχθίου ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 20 0/0, τὸ πλάτος 10 0/0, καὶ τὸ πάχος 8 0/0. Τὸ ἀνω ἀριστερὸν καὶ κάτω μέρος αὐτῆς εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα· εἰς τὸ κάτω τῆς πλακὸς μένει κενὸν 3 0/0. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1444.

5
Ο
/
Ν
ΑΝΕ
ΩΡΙ
ΤΑΙΗ
ΥΤΑΝΕΤ
ΚΑΙΤΟΣ
ΕΝΔΕΔΟ
10
ΤΗΛΥΘΟΣ
ΝΣΞΥΞΤΕΡΟ
ΝΙΟΙΤΗΝΚΑΤ
ΔΕΑΥΤΩΝΤΑΟ
ΔΕΔΟΓΜΕΝΑ
15
ΔΙΩΝΑ / ΟΞΡΑ
ΜΑΤΕΑΤΗΞΒΟΥΛ
ΑΛΛΑΚΥΡΙΑΕ
ΤΩΝΤΩΙΔΗΜΩΙ
ΟΔΗΜΟΞΟΑΘΗ
20
ΟΡΠΩΠΑΣ . ΠΟ.
ΚΛΕΙΟΣ ΛΑΚ
ΔΕΙΛΛ ΠΟΤ
ΘΙΕΙΟΣ ΑΡΙΞΤ
25
ΑΓ . ΘΩΝ ΑΡΚΑΔ
ΜΟΛΗΜΟΣ ΚΛΕ .
ΕΛΦΙΝΙΗΞΕΥ . Ν
ΞΙΩΙ ΕΠΙΤ
ΡΟΑΝ . . . ΑΡΙΞ
30
ΟΦΑΝΤΟΣ ΠΟΛΕ
ΕΙΔΟΚΡΑΤΗΣ ΤΕΝ
ΘΕΝΟΔΙΜ Ξ
ΕΝΟ . ΕΙΘΗΣ
ΑΘΩΝ . .
ΑΝΔΡΟΣ
35
ΑΜΙΦΑΝΗΣ

1444.

...ο . . .
... .
...ν . . .
5 Πρυτ]ανεί[ας ἡ ἐγραμμάτευεν
...ωρι
...ται ἡ
τῆς Πρ]υτανεί[ας Ἐκκλησία
τῶν Προέδρων ἐπεψηφί[ζεν ἐδοξε τῇ Βουλῇ] καὶ τῷ [Δήμῳ
...ξ]εν δεδο[μένα
10 ...τηλυθος
...νος ὕστερο[ν
...νιοι τὴν κατ
...δὲ αὐτῶν τὰ ὁ
κατὰ τὰ] δεδογμένα τ
15 ...δίωνα . . . ῥα[δίως
γραμ]ματέα τῆς Βουλ[ῆς,
ἀλλὰ κυρία εἶναι
τῶν τῷ Δήμῳ [συμφερόντων
ὅτι] ὁ Δήμος ὁ Ἀθη[ναίων
20 ὁ]ρπω πάσ[ας] πο
Ἱερο]κλείου]ς Λακ[ιάδης
...δειλλ . . . Ποτ[άμιος
...θειςος Ἀριστ[άνδρου
Ἀγ[ά]θων Ἀρκάδ[ιος
25 ...μόλημος Κλε[άρχου
...ελφινίης Εὐ[ω]ν[υμεύς
...σίω Ἐπιτ
...ροαν . . . Ἀρισ[το]
Διό]φαντος Πολε
30 Φ]ειδοκράτης Ζήν[ωνος
Θενόδιμ . . . Σο
...ενο . εἰθης Ἐ
Ἀθών
Μέν]ανδρος
35 Ἀμιφάνης

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1839 Αὐγούστου 5 εἰς τὰς πρὸς τὸ βόρειον τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 50 0/0, τὸ πλάτος 15 0/0, καὶ τὸ πάχος 9 0/0. Τὸ ἄνω ἀριστερὸν καὶ κάτω μέρος τῆς πλακὸς εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα· τὰ δὲ γράμματα εἰσὶ σχεδὸν κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος.

Μετὰ τὴν 20 γραμμὴν ἔπονται τὰ ὀνόματα τῶν ὑπογραψάντων ἀνδρῶν ἐν δυοῖ στήλαις.

Κ. Σ. Πιττάκης

1445.

5
10
ΟΗΝΑΙ
ΕΙΡΩΤΟ
ΩΝΕΙΔΟ
ΔΩΡΕΑΣΚ
ΟΥΕΚΤΩΝ
ΑΙΑΥΤΟΙ
ΟΞΙΟΝΑΝ
ΥΟΜΕΝΑΣΑ
ΑΚΑΙΤΟ
ΙΞΤΗΣ
ΙΔΤ

1445.
τῶν Ἀθηναίων
. Ἡπειρώτου ἐπὶ τῆς
Πανδιωνεῖδος ἡ ἐγραμμάτευεν
. τὰς δωρεὰς καὶ
5 οὐ ἐκ τῶν [ιδίων
εἶναι δὲ καὶ αὐτοῖς
ὅτι] ὅσιον ἀν[αλῶσαι
τὰς εἰκόνας ἀνυψ]ομένας ἀ[ρετῆς
ἐνεκ]α καὶ τοῖς ἄλλοις ἀναγράψαι δὲ τόδε
10 τὸ Ψήφισμα ἐν στήλῃ λιθίνῃ καὶ στήσαι ἐν
Ἀκροπόλει· εἰς δὲ τὴν ἀναγραφὴν τῆς στήλης δοῦναι τὸν ταμίαν τοῦ] Δήμου.

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1852 Ἰουνίου 23 εἰς τὸ κατωφερὲς μέρος τοῦ σπηλαίου τοῦ Πανός. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 22 0/0, τὸ πλάτος 13 0/0, καὶ τὸ πάχος 15 0/0. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλας αὐτῆς τὰς ἄκρας. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος. Εὗρέθη οὐ μακρὰν τῆς θέσεως, ἐφ' ἧς ἴσταντο τὰ ἀγάλματα τοῦ Ἀρμόδιου καὶ Ἀριστογείτωνος.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1446.

5
10
C
ΛΕΙ
ΤΟΙΣ
ΕΠΙΤΑ
ΟΝΚΑΙ
ΟΞΠΟΝ
ΟΡΟΞ
ΕΙΜΕ
ΕΑΜΛ
10
ΛΙΟ
ΝΑ

1446.

5
10
ὁ[. ἐδοξεν τεῖ Βου-
λεῖ [. τοῖς αὐ-
τοῖς
ἐπὶ τὰς
ον καὶ [. τ-
ο[ύ]ς πολ[ίτας] ὁ
φ]όρος κ-
εἰμ[ένος]
10 ἐὰμ γ[ένηται]
λίου
να

Γέγραπται Ἀττικοῖς γράμμασιν ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1851 Αὐγού-
στου 1 εἰς τὰς πρὸς τὸ βόρειον τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ
τὰ ἄνω δεξιὰ καὶ κατω μέρη αὐτῆς· ἀκεραία δὲ κατὰ τὴν ἀριστερὰν αὐτῆς πλευράν. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς
εἶναι 24 0/0, τὸ πλάτος 10 0/0, καὶ τὸ πάχος 7 0/0. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Ἐκ
τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1447.

Ι Ω Ι Μ
 Α Ν Ω
 Τ Η Μ Π Ρ Ω Τ
 Τ Ε Ξ Υ Μ .
 5 Ο Ν Ο Τ Ι Δ Ο Κ Ε
 Ο Ν Π Ρ Ο Ξ Ε Ν Ο Ν
 Ν Α Ι Ω Ν

 Ο Τ Ι
 Α Τ Α Θ
 10 Ε Ξ Α Ι Δ Ε Κ Α Ι
 Ε Ξ Τ Ο Π Ρ Υ Τ Α Ν
 Ε Π Ι Χ Α Ρ Η Ξ Ε Ι Π
 Α Π Ε Ρ Τ Η Ι Β Ο Υ
 Ν Ε Ι Ξ . . . Χ

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ὡρον αὐτὴν εἰς τὸ Ὡδεῖον Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ τὸ 1839 Ὀκτωβρίου 28. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 25 0/0, τὸ πλάτος 19 0/0, καὶ τὸ πάχος 80 0/0. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ σοῖχον ἐγχαραγμένα καὶ ἀραιὰ τὸ ἐν τοῦ ἄλλου. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλας αὐτῆς τὰς ἄκρας. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος ὑπὲρ τινος ξένου, ὃν Πρόξενον αὐτῶν οἱ Ἀθηναῖοι ἐποίησαν καὶ εὐεργέτην τοῦ Δήμου ἀνέγραψαν τῷ Ψηφίσματι τοῦτω.

Εἰς τὴν 12 γραμμὴν ἀναφέρεται τὸ ὄνομα Ἐπιχάρου τοῦ Ἀθηναίου, ὅστις παρὰ τῇ γνώμῃ τῆς Βουλῆς προσθέτει ὅπως καὶ οἱ Πρυτάνεις ψηφίσωσι τί ὑπὲρ τοῦ ἀνδρὸς ἐκείνου, ὑπὲρ οὗ τὸ Ψήφισμα τοῦτο ἐγένετο.

Τὸ ὄνομα Ἐπιχάρης εὐρηται εἰς πλείστας ἐπιγραφάς, καὶ παρὰ τῶν ἀρχαίων συγγραφέων ἀναφέρεται· εὐρηται δὲ καὶ ἐν ἐτέρῳ Ψηφίσματι κατὰ τὴν αὐτὴν περίστασιν, καθ' ἣν ὑπάρχει καὶ ἐν τῷ παρόντι, (εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 319 ἐπιγραφὴν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος) ἔνθα ὁ Ἐπιχάρης παρίσταται παραδεχόμενος τὴν γνώμην τῆς Βουλῆς καὶ προσθέτων ὅπως καὶ οἱ Πρυτάνεις ἐκφράσωσι τὴν ψῆφον αὐτῶν· μεταχειρίζεται δὲ τὴν αὐτὴν φράσιν, ὥσπερ καὶ ἐνταῦθα «Ἐπιχάρης εἶπεν τὰ μὲν ἄλλα καθάπερ τῇ Βουλῇ καὶ τῷ Δήμῳ ἔδοξε, τοὺς δὲ κτλ.»

Κ. Σ. Πιττάκης.

1448.

Α Ι
 Η Ξ Ε Ξ Α Θ Η Ν
 Ε Ι Ν Α Ι Κ Α
 Ω Ν Α Θ Η Ν Η Ξ Ι Ν Κ
 5 Θ Η Ν Α Ι Ο Ξ Α Ν Ε Ι Π Ε
 Ο Ξ Κ Η Ρ Υ Ξ Α Ν Τ Α Ε
 Ι Α Μ Α Λ Α Ε Ν Α Ξ Τ Ε Ι
 Δ Η Ξ Ο Κ Υ Ρ Η Ν Α
 Κ Ε Ν Α Θ Η Ν Α Ι Ο
 10 Α Ι Α Υ Τ Ο Ν Ε Ξ Τ Ε
 Ν Ε Κ Α Κ Α Ι Ε Υ Ν
 Δ Ε Ψ Η Φ Ι Ξ Μ Α Τ
 Μ Α Τ Ε Α Τ Η Ξ Β Ο Λ
 Θ Ι Ν Η Ι Α Ρ Χ Ε Ξ

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1838 Ἰουλίου 31 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικόν τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 12 0/0, τὸ πλάτος 10 0/0, καὶ τὸ πάχος 8 0/0. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ σοῖχον ἐγχαραγμένα. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλας αὐτῆς τὰς ἄκρας. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος, δι' οὗ ἐστεφάνωσαν τινὰ, οὗ τὸ ὄνομα δὲν διετηρήθη εἰς τὴν ἐπιγραφὴν.

1447.

τ]ῷ Μ
 στεφ]ανῶ[σαι αὐτὸν
 εἰς] τῇμ. πρῶ[την Ἐκκλησίαν
 προεδρεύοντ]ες [ξ]υμ[βαλέσθαι γνώμην
 5 εἰς τὸν Δῆμ]ον ὅτι δοκεῖ τῇ Βουλῇ εἶναι
 Πρόξενον [καὶ εὐεργέτην τοῦ Δήμου
 τῶν Ἀθη]ναίων [αὐτὸν καὶ ἐγγόνους,

 δοῦναι δὲ αὐτῷ] ὅτι [ἂν καὶ τοῖς ἄλλοις Προξένοις
 ἀσυλίαν καὶ κατὰ γῆν καὶ κ]ατὰ θ[άλασσαν
 10 καλ]έσαι δὲ καὶ [αὐτὸν καὶ τοὺς ἄλλους
 ἐπὶ ξένια] ἐς τὸ Πρυταν[εῖον ἐς αὐρίον
 Ἐπιχάρης εἶπ' ἐν, τὰ μὲν
 ἄλλα καθ]άπερ τῇ Βουλ[ῇ ἔδοξε,
 τοὺς δὲ Πρυτά]νεις [ἐπὶ] χ[ειροτονίᾳ καλέσαι.

1448.

κ]αὶ
 τ]ῆς ἐς Ἀθῆν[ησιν
 εἶναι κα]ι
 τ]ῶν Ἀθῆνησιν κ[ομιζομένων . . .
 5 Ἀ]θηναί[ο]ς ἀνείπε[ῖν τὸν στέφανον
 αὐτ]ο[ῦ]ς κηρύξαντα ἐ[. . . συγκαλέσαι
 αὐτ]ί[κ]α μάλ[α ἐν Ἄστει
 δης ὁ Κυρην[αίων Δῆμος
 κεν Ἀθηναί[ο]ς,
 10 εἶναι δὲ κ]αὶ αὐτὸν ἐστε[φανωμένον
 ἀρετῆς ἔ]νεκα καὶ εὐν[οίας τῆς εἰς τὴν πόλιν,
 ἀναγράφαι δὲ Ψήφισμα τ]όδε
 τὸν γραμ]ματέα τῆς Βο[υ]λ[ῆς ἐν στηλῇ
 λι]θίνῃ. Ἀρχέστ[ρατος εἶπεν.

Εἰς τὴν 14 γραμμῇ, ἢ τελευταίαν, μετὰ τὸ ΘΙΝΗΙ ὑπάρχει κενὸν διάστημα ἐνὸς γράμματος ἐπὶ τοῦ λίθου, ὡς ἐκ τούτου εἰκάζω, ὅτι ὁ ἐνταῦθα ἀναφερόμενος Ἀρχέστρατος παραδεχθεὶς τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς προσθέτει ὁποῖα ἀπαιτοῦνται καὶ αἱ ἀποφάσεις τῶν Πρυτάνεων.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1449.

I
 Δ Ε Κ Ε Φ
 ΕΤΕΡΑΝ ΕΞΧΑΤΙΑΝ ΕΝΚΥ
 Ν Ι ΚΟΚΛΗΣ ΛΥΣΙΚΛ ΕΟΥΣΚΥΔΑΝ: ΗΡΔΤ-ΙΙΙ
 5 ΕΤΕΡΟΝ ΧΩΡΙΟΝ ΕΓ ΚΥΔΑΝΤΙΔΩΝ
 Ν Ι ΚΟΧΑΡΗΣΘΕΟΚΛΟΥΚΥΔΑΝΤ
 ΕΤΕΡΟΝ ΧΩΡΙΟΝ ΕΓ. ΚΥΔΑΝ ΙΙ
 ΩΝΗΑΝΤΙΚΛΕΙΔΗΣΑΝΤΙΓΕΚΥΔΑΝ: ΗΝΗΗΡΔΔΓ
 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ: ΧΧΧΧΡΗΗΗΗΔΔΔΤ-ΙΙΙΤ
 10 ΕΚΑΤΟΣΤΗ: ΔΔΔΔΓΤ-ΙΙΤ

ΊΕΚΘΑΝΗ
 ΔΟΤΟ ΕΣΧΑΤΙΑΝ ΚΕΦΑΛΗΣ
 ΩΝΗΝΙΚΟΜΑΧΟΣ ΠΟΛΥΛΑΙΟΥ ΕΚΚ
 ΕΚΑΤΟΣΤΗ ΙΙΣΤ
 ΕΙΚΑΖΩΝ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ ΣΤΡΑΤΩΝ
 ΜΝΗΣΙΦΑΝΟΥΣ ΚΟΘΩΚΙΔΗΣ
 ΑΠΕΔΟΤΟ ΧΩΡΙΟΝ ΕΓΚΟΘΩΚΙΔΩΝ
 ΩΝΗΣ ΤΡΑΤΩΝ ΜΝΗΣΙΦΑΝΟΥΣ ΚΟΘΩ ΕΚΑΤΟ-
 ΑΦΕΙΔΑΝΤΙΔΩΝ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ
 ΛΕΟΝΤΙΟΣ ΚΑΛΛΙΑΔΟΥ ΕΠΙΚΗΦΙ
 ΑΠΕΔΟΤΟ ΧΩΡΙΟΝ ΕΓΚΟΘΩΚΙΔΩΝ
 ΩΝΗ ΜΝΗΣΙΜΑΧΟΣ ΜΜΗΣ ΟΚΟΥ ΚΟΘΩΚ
 ΕΚΑΤΟΣΤΗ: ΕΕΙΙΙ

1449.

.
 . . . δε Κεφ[άλαιον . . .
 Ἐτέραν ἐσχατιάν ἐν Κυ[δαντιδῶν
 Νικοκλῆς Λυσικλέους Κυδαν[τίδης]: ΗΡΑΗ-ΙΙΙ
 5 ἑτερον χωρίον ἐγ Κυδαντιδῶν
 Νικοχάρης Θεόκλου Κυδαντ[ίδης
 ἑτερον χωρίον ἐγ Κυδαντι[δῶν ΙΙ
 Ὡνὴ Ἀντικλείδης Ἀντιγέ[νους] Κυδαν[τίδης]: ΗΗΗΗΗΡΑΔΡ
 Κεφάλαιον: ΧΧΧΧΗΗΗΗΔΔΔΗ-Ι-ΙΙΙΤ
 10 Ἐκατοστῇ: ΔΔΔΔΡΗΗ-ΙΙΙΤ

• εκ • ανη

ἀπέδοτο ἐσχατίαν Κεφαλῆς[ι
ὦν] Νικόμαχος Πολυλαίου, ἐκ Κ[οίλης
Ἑκατοστή] ΙΙΙ[ς] τ[άλαντα
Εἰκα[δ]ῶν ἐπιμελητῆς Στράτων
Μνησιφάνους Κοθωκίδης
ἀπέδοτο χωρίον ἐγ Κοθωκιδῶν
ὦν] Στράτων Μνησιφάνους Κοθω[κίδης] : ἑκατο[ς]η
Ἀφειδαντιδῶν ἐπιμελητῆς
Λεόντιος Καλλιάρχου Ἐπικηρί[σσιος
ἀπέδοτο χωρίον ἐγ Κοθωκιδῶν
ὦν] Μνησίμαχος Μνησέκου Κοθωκ[ίδης
Ἑκατοστή] : ΕΕΙΙΙ

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ἦνρον αὐτὴν τὸ 1838 Νοεμβρίου 12 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Ἑρεχθίου ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Ἡ ἐπιγραφή εἶναι ἐγχαραγμένη ἐπὶ τῆς πλακὸς εἰς δύο στηλας. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω καὶ κάτω αὐτῆς μέρος. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 34 0|0, τὸ πλάτος 61 0|0, καὶ τὸ πάχος 9 0|0. Εἶναι καὶ αὕτη ἡ ἐπιγραφή τῆς αὐτῆς φύσεως, ὡς αἱ προσεκδοθεῖσαι ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι ὑπ' ἀριθ. 1354, 1370 καὶ 1376, ἧτοι ἀναφέρει περὶ πωλήσεως χώρων ἐν τοῖς Δήμοις Κυδαντίδαι καὶ Κοθωκίδαι. Οἱ Δῆμοι οὗτοι περὶ αὐτῶν δὲν ἀπεῖχον πολὺ ἀλλήλοις. Ἐκ τῆς ἐκφράσεως *ἐτέραν ἐσχατιὰν ἐν Κυδαντιῶν* εἰκάζω, ὅτι ὁ Δῆμος οὗτος ἔκειτο μακρὰν τῶν Ἀθηνῶν, καθὼς καὶ ὁ Δῆμος Κεφαλῆ, ὃς ἀναφέρεται εἰς τὴν 2 γραμμὴν τῆς 2 στήλης· ἦσαν δὲ οὗτοι τῆς χώρας τῆς ἑπαρχίας· ἀλλὰ καὶ ἡ ἔννοια τῶν ὀνομάτων αὐτῶν τοῦτο σημαίνει Κεφαλῆ καὶ Κυδαντίδαι, (τὴν θέσιν τούτων θέλομεν προσδιωρίσει ἐν τῷ περὶ Δήμων Συγγράματι ἡμῶν). Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Ρὸς ὑπ' ἀριθ. 15, σελ. 47, ἐν τῷ Συγγράμματι ἐπιγραφομένη *Δῆμοι Ἀθηνῶν (die demen von Attica)*, ἂν δὲν παρετήρουν διαφορὰν τινα μετὰ τῆς ἐκδόσεως τοῦ Κ. Ρὸς καὶ τοῦ πρωτοτύπου, δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ αὐτὴν ἐκ νέου.

Ἡ 1 γραμμή τῆς 1 στήλης ΔΕΚΕΦ λείπει εἰς τὴν τοῦ Κ, ῥὸς ἔκδοσιν.

Τὴν 6 γραμμὴν τῆς αὐτῆς στήλης (ἐν τῷ τοῦ Κ. ῥὸς συγγραμμάτι γραμμὴ 9) ὁ Κ. ῥὸς γράφει ΑΝΤΙ-ΚΛΕΙΔΗΣ ΑΝΤΙΓΟΝΟΥ, εἰς δὲ τὸν λίθον ἀναγινώσκειται ΩΝΗ ΑΝΤΙΚΛΕΙΔΗΣ ΑΝΤΙΓΕΚΥΔΑΝ ΗΗΗΗΒΔΔΡ.

Ὁμοίως εἰς τὰς γραμμὰς 7 καὶ 8 τῆς αὐτῆς σήλης μετὰ τὸ τέλος τῶν ἀριθμῶν εἰς τὸν λίθον ὑπάρχει ἐν Τ.

Ἡ 8 γραμμὴ τῆς αὐτῆς στήλης, ὥσπερ καὶ αἱ γραμμαὶ 3, 8, καὶ 12 τῆς δευτέρας στήλης ἐξέχουσι τῆς σειρᾶς τῶν λοιπῶν γραμμῶν.

Τὴν 1 γραμμὴν τῆς 2 στήλης ὁ Κ. ῥὸς γράφει . . . ΜΝΗ . . . , εἰς δὲ τὸν λίθον ἀναγινώσκεται **ΙΕΚΦΑΝΗ**.

Τὸ εἰς τὴν 3 γραμμὴν τῆς αὐτῆς στήλης ἀναφερόμενον ὄνομα ὁ Κ. ῥὸς γράφει **ΠΟΥΛΛΙΟΥ**, εἰς δὲ τὸ πρωτότυπον εἶναι **ΠΟΥΛΛΙΟΥ**. Τὸ ὄνομα Πολύλλαιος πλησιάζει τῷ ὀνόματι Πολυλάφ (ἀναφερομένη παρ' Ἀπολλοδώρῳ, 2, 7 8, καὶ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ **ΠΟΥΛΛΑΟΣ ΠΟΥΛΛΑΟΥ ΠΑΙΑΝΙΕΥΣ ΕΙΚΟΝΑ ΤΗΝ ΔΕ ΑΝΕΘΗΚΕΝ** κτλ. ὅρα Ancien. Athén. p. 286), Πολύλλαιος πρῶτην φορὰν ἐνταῦθα εὑρηται· τὸ δὲ Πολύλλιος οὐχ εὑρηται ἐν οὐδενὶ μέρει. Μετὰ τὸ Πολύλλαιος εἰς τὸν λίθον φαίνονται τὰ δύο ΚΚ, εἶναι ἐπομένως ὁ *Πολύλλαιος* οὗτος ἐκ Κοίλης, ἢ ἐκ Κρωπιδῶν.

Εἰς τὴν 8 γραμμὴν τῆς αὐτῆς στήλης πρὸ τῆς λέξεως **ΕΚΑΤΟ** δὲν ὑπάρχει **Η** εἰς τὸν λίθον, ὡς ἐσημείωσεν ὁ Κ. ῥὸς (1).

Κ. Σ. Πιττάκης.

1450.

ΗΡΩΔΗΣ ΑΤΤΙΚΟΥ
ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ ΤΟΝ ΝΕΩΝ
ΕΠΕΣΚΕΥΑΣΕΝ ΚΑΙ ΤΟ
ΑΓΑΛΜΑ ΑΝΕΘΗΚΕΝ
5 ΤΗ ΑΘΗΝΑΙΑ

1450.

Ἡρώδης Ἀττικοῦ
Μαραθώνιος τὸν Νεῶν
ἐπεσκεύασεν καὶ τὸ
ἄγαλμα ἀνέθηκεν
5 τῇ Ἀθηναίᾳ.

Γέγραπται ἐπὶ Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Ἡῶρον αὐτὸ τὸ 1851 Ἰουλίου 7 ἀντεστραμμένον ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, εἰς τὸν Δῆμον Μυρρίνουντα, τοῦ ὁποίου ἡ συνήθεια ἐφύλαξε σχεδὸν τὸ ἀρχαῖον ὄνομα, καλεῖται γὰρ νῦν Μυρρίντα (2). Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου τούτου εἶναι ἐνὸς Γαλλικοῦ μέτρου, τὸ πλάτος 80 0/0, καὶ τὸ πᾶχος 40 0/0. Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην δημοσιευθεῖσαν παρὰ τοῦ Κ. Βοϊκχίου ὑπ' ἀριθ. 490 ἐξ ἀντιγράφου τοῦ Φουρμόντη δὲν ἤθελον καὶ αὐτὸς δημοσιεύσω, ἂν τὸ ἀντίγραφον, ἐξ οὗ ὁ Κ. Βοϊκχίος ἐδημοσίευσεν αὐτήν, δὲν ἤθελεν εἶναι ἐσφαλμένον.

Τὸ ἀντίγραφον τοῦ Φουρμόντη ἔχει οὕτως

ΗΡΩΔΗΣ ΑΤΤΙΚΟΥ
ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ ΤΟΝ ΝΕΩΝ
ΕΠΕΣΚΕΥΑΣΕΝ ΚΑΙ ΤΟ
ΤΗ ΑΘΗΝΑΙΑ

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν ἐπὶ τοῦ λίθου φαίνονται καλῶς τὰ γράμματα **ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ ΤΟΝ ΝΕΩΝ**, ὅπερ παρέλειψεν ὁ Φουρμόντης γράψας μόνον **ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ ΤΟΝ ΝΕΩΝ**.

Τὴν δὲ 4 γραμμὴν **ΑΓΑΛΜΑ ΑΝΕΘΗΚΕΝ** παρέλειψεν ὅλως. Ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ἐξάγεται, ὅτι εἰς τὸν Μυρρίνουντα Δῆμον, τοῦ ὁποίου διετηρήθη τὸ ὄνομα, ὡς ἀναφέραμεν, ἦν ναὸς τῆς Ἀθηνᾶς. Περὶ τοῦ ναοῦ τούτου ἀναφέρει ὁ Πυσανίας (κεφ. 31), ὅτι ἐν αὐτῷ ἦσαν Βωμοὶ Δήμητρος Ἀθησιδώρας, Διὸς Κτησίου, καὶ Τιθρωνῆς Ἀθηνᾶς, καὶ Κόρης Πρωτογόνης, καὶ Σεμνῶν ὀνομαζομένων θεῶν. Τὸν ἀρχαιότατον τοῦτον ναόν, ὃν ὁ πρὸ τοῦ Κέκροπος ζήσας Κολαινὸς ἀφίερωσε, (διὸ καὶ τὸ ἐν αὐτῷ ἄγαλμα τῆς Ἀρτέμιδος Κολαινίδος ἐπεκαλεῖτο) (3) σεσαθρωμένον ὄντα καὶ παθόντα, ἢ ἐκ τῆς πολυκαίρης, ἢ καὶ ἐκ τῆς τῶν Περσῶν πυρκαϊᾶς ὁ φίλος τῶν καλῶν, ὁ μεγαλουργὸς Ἡρώδης ὁ Μαραθώνιος ἐπεσκεύασε, φυλάξας (ὡς ἐξάγεται ἀπὸ τὴν φράσιν

(1) Τὰς παρατηρήσεις ταύτας πράττω διὰ τὴν ἐπιστήμην, ἀπέχω δὲ μακρὰν τοῦ νὰ ἐνοχλήσω τὸν Κ. ῥὸς, ἢ ὁποιοδήποτε ἄλλον.

(2) Καὶ οὐχὶ Μέρροντα ὡς ἀναφέρει ὁ Κύριος Λήκιος the demi. of Attica.

(3) Περὶ τῆς ἐπωνυμίας ταύτης τῆς Ἀρτέμιδος ὑπάρχει καὶ ἐπιγραφὴ ἐγχαραγμένη ἐπὶ τοῦ τοίχου τοῦ οἰκήματος (ἢ Πινακοθήκης) τοῦ πρὸς τὴν βόρειον πτέρυγαν τῶν Προπυλαίων ἐν Ἀκροπόλει οὕτως ἔχουσα ΑΡΤΕΜΙΔΙ ΚΟΛΑΙΝΗΙ. Τὰ γράμματα δὲ οὐκ εἰσὶ πάνυ ἀρχαῖα.

ἐπεσκεύασε) τὸν ἀρχαῖον αὐτοῦ σχηματισμὸν, (ὡς ἐφύλαξαν καὶ τὸν τοῦ Ἐρεχθείου, ὅτε ἀνήγειραν αὐτὸ μετὰ τὰ Περσικὰ, καὶ μετὰ τὴν πυρκαϊάν τὴν ἐπὶ Καλλίου Ἀρχοντος)· τὸ δὲ ξόανον τῆς Κολαινίδος ἐκ ξύλου ὄν, καὶ πυρπωληθὲν ὑπὸ τῶν Βαρβάρων ὁ Ἡρώδης ἀντιπλάσσειν ἀφομοίωμα τούτου ποιήσας ἀνέθηκε τῷ ναῷ τῆς ἐν Μυρρίνουι Ἀθηνᾶς, ὥσπερ ἦν καὶ πρότερον. Περὶ τῆς σοβαρᾶς αὐτῆς θέσεως, ἐνθα φαίνονται πλεῖστα ἔχνη τῶν ἀρχαίων αἰώνων, θέλομεν ἀναφέρει ἐν τῷ περὶ Δήμων Συγγραμμάτι ἡμῶν.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1451.

ΕΙ
ΚΤΗΣ
ΔΕΠΤΟΥΣ
5 ΜΑΣΙΑΝΘΗΣ·ΩΤ
ΘΩΣΙΚΑΙΕΚΤΟΥ
ΕΙΤΗΣΔΕΔΟΜΕΝΗΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΤΟΝΚ
10 ΨΗΦΙΣΜΑΕΝΣΤΗΛΕ
ΛΕΙΕΙΣΔΕΤΗΝΑΝΑΓ
ΛΗΣΜΕΡΙΣΑΙΤΟΝΕΠΙ
ΝΑΛΩΜΑ

1451.

[. δοκ].
εἰ [. ἐ-
κ τῆς [. δοῦναι
δὲ Π τοὺς [Πρυτάνεις εἰσαγαγεῖν τὴν δοκι-
5 μασίαν τῆς [δ]ω[σεως ταύτης, ὅταν δο-
θῶσι καὶ ἐκ τοῦ [ταμείου τ-
εἰ τῆς δεδομένης· [ἀναγράψαι δὲ τὸν
γραμματέα τὸν κ[ατὰ Πρυτανείαν τόδε τὸ
Ψήφισμα ἐν στήλῃ· λιθίνει καὶ στήσαι ἐν Ἀκροπό-
10 λει· εἰς δὲ τὴν ἀναγ[ραφὴν τῆς στή-
λης μερίσαι τὸν ἐπὶ [τῇ Διοικήσει τὸ γενόμενον ἀ-
νάλωμα.

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Εὗρέθη τὸ 1845 Δεκεμβρίου 10 εἰς τὸ δυτικὸν μέρος τῶν Προπυλαίων ὑπὸ τὴν Βάσιν, ἐφ' ἧς ὁ ἀνδριὰς τοῦ Ἀγρίππα, ὅτε ὁ μακαρίτης Γάλλος ἀρχιτέκτων Τιτῶ ἀνέσκαψε τὸ πρῶτον πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν βαθμίδων καὶ τῆς ἀρχαίας εἰσόδου τῶν Προπυλαίων, ἐνδόσας εἰς τὰς ἐμὰς προτροπὰς. Ἡ πλαξὶ εἶναι ἀκρωτηριασμένη πρὸς τὸ ἄνω καὶ δεξιὸν αὐτῆς μέρος, τὸ ἀριστερόν, καὶ κάτω εἰσὶν ἀκέραια· τὸ κάτω τῆς πλακὸς φέρει τὸ ἡμισυ μέρος στεφάνου, τοῦ ἐτέρου ἡμίσεως μὴ σωθέντος. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 14 0|0, τὸ πλάτος 11 0|0, καὶ τὸ πάχος 8 0|0. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ σοῖχον ἐγχαραγμένα· ἦσαν δὲ χρωματισμένα ἐρυθρὰ, ὡς τοῦτο μαρτυρεῖται ἀπὸ τινος ἔχνης τοῦ χρώματος τούτου, δια-
μένοντα μέχρι τοῦδε ἐπὶ τῆς πλακὸς. Εἰς τὸ κάτω μέρος τῆς πλακὸς μένει κενὸν διάστημα 12 0|0 τοῦ μέτρου. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος.

Εἰς τὴν 4 γραμμὴν ὑπάρχει ὁ ἀριθμὸς Π, ὅστις προσδιωρίσθη ὑπὸ τοῦ Ψηφίσματος τούτου ὅπως δοθῇ.

Εἰς ὅλας τὰς γραμμὰς τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης τὸ Ε ἔχει τὴν κἀθετον αὐτοῦ γραμμὴν πρὸς τὸ κάτω ἐξέ-
χουσαν, ἥτοι εἶναι οὕτως ἐσχηματισμένον Ε· τρόπος ἀσυνήθης εἰς τοὺς χρόνους καὶ ἐκείνους, καθ' οὓς ἡ ἐπι-
γραφὴ αὕτη ἐγράφη.

Κ. Σ. Πιττάκης.

δος (τὸ καὶ διὰ τῆς ΕΙ) εὑρηται ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 194 ἐπιγραφῇ τῆς Συλλογῆς τοῦ αὐτοῦ Βοικχίου· τὸ δὲ Νίκων Σωστρατίου Θηβαῖος τῆς 3 γραμμῆς, ἴσως εἶναι ἀπόγονος Νίκωνος τοῦ Θηβαίου, δὲ μετὰ 300 ἐστάλη ὑπὸ τῶν συμπολιτῶν αὐτοῦ εἰς Σικελίαν κατὰ τῶν Ἀθηναίων (Θουκ. Ζ', 19). Τὸ ὄνομα Θεῖδης γε- νόμενον ἀπὸ τοῦ Θεῖσαι καὶ Θεῖσαι (κατ' ἀμφότερα γραφόμενον παρ' Ἀριστοφ. ὄρν. ζ', 863) τὸ πρῶτον ἐν- ταῦθα εὑρηται· ὥσπερ καὶ τὸ Φέτταλος τῆς 7 γραμμῆς· τὸ δὲ ὄνομα Καφισίας τῆς 8 γραμμῆς ἀναφέρεται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1582 ἐπιγραφὴν τῆς Συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, ὅτι ἐποίησε τὴν εἰκόνα τοῦ Φερύστα· καὶ ἕτερος Καφισίας Ἄρχων ἐν Χαιρωνίᾳ (Βοικχ. ἐπιγρ. 1602) ἀναφέρεται· εἶναι δὲ τὸ ὄνομα κυρίως Βοιωτικόν. Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην δημοσιεύθεισαν τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ Κ. Βοικχίου ἐκ τοῦ ἀντιγράφου τοῦ Ποκόκ (Росок) ὑπ' ἀριθ. 1578, καὶ τελευταῖον ὑπὸ τοῦ Συνταγματάρχου Κ. Λήκ ἐν τῇ περιηγήσει αὐτοῦ (travels in Northern Greece vo 11) ὑπ' ἀριθ. 44. καὶ 45, δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ καὶ αὖθις, ἂν δὲν εὑρίσκον μεγίστην διαφορὰν, συγκρίνας τὰ δύο ταῦτα ἀντίγραφα μετὰ τοῦ λίθου. Εἰς τὴν τοῦ Βοικχίου ἐκδοσιν αἱ πρῶται πέντε γραμμαὶ ἐλλείπουσι, καὶ τὸ ὄνομα Γοργίας τῆς 6 γραμμῆς ἀρχεται δὲ ἀπὸ τὸ ὄνομα ΚΑΦΙΞΟΔΩΡΙΟΣ· παρὰ λείπω τὴν κατὰ γράμμα σύγκρισιν τῶν ἀντιγράφων διὰ τὸ διεξοδικὸν αὐτῆς.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1454.

Κ
 Α Ν Ε Ι Α Σ
 Ι Ε Ν Ξ Ι Κ
 5 Κ Α Ξ Υ Μ Π Ρ Ο Ι
 Ο Κ Λ Η Ξ Ε Υ Θ
 Η Δ Ι Ο Ν Υ Ξ Ι
 Ν Τ Ε Δ Ι Α Τ Ε /
 Ι Α Ν Δ Ρ Ε Ξ Α Γ Α
 10 Η Μ Ω Ι Τ Ω Ι Α Θ Η Ν Α
 Ο Ι Ν Ε Ι Τ Ε Τ Ο Υ Δ Η Μ Ο
 Ν Α Ι Ο Ι Κ Α

1454.

. x
 τῆς Πρυτανείας [ἑκκλησία . . . τῶν Προέδρων
 . . . ἐπεψήφισεν Σ . ικ
 κα[ι] συμπρό[εδροι] ἔδοξε τῇ Βουλῇ καὶ τῷ Δήμῳ
 5 Θε[οκλῆς] Εὐθ[ύφρωνος] εἶπεν.
 Ἐπειδ[ὴ] Διονύσι[ος]
 εὐνους ὧν τε διατελεῖ λέγων καὶ πράττων τὰ συμφέροντα
 τῷ Δήμῳ κα[ὶ] ἄνδρες ἀγα[θοὶ] ἐγένοντο οἱ
 ἔδοξε τῷ Δ[ήμῳ] τῷ[ν] Ἀθηνα[ίων]
 10 καὶ κ[οινοῖ] τε τοῦ Δήμο[υ] τοῦ καὶ τοῦ Δήμου
 τοῦ Ἀθη[ναίων] κα[ὶ] κατ' ἰδίαν ἐκάστῳ

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τοῦ Ἰμμητοῦ. Ἦρον αὐτὸ τὸ 1839 Νοεμβρίου 17 εἰς τὰς πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλας αὐτῆς τὰς ἄκρας. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι 12 0|0, τὸ πλάτος 13 0|0, καὶ τὸ πάχος 8 0|0. Τὰ γράμματα εἰσι κατὰ στοῖχον ἐγ- χαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξαγεται, ὅτι εἶναι τὸ ἄνω μέρος Ψηφίσματος ὑπὲρ τινος Διονυσίου, (ἴσως τοῦ Τυράννου τῆς Σικελίας), ὃν λέγει ὅτι, ἐπειδὴ εὐνους ὧν τε διατελεῖ λέγων καὶ πράττων τὰ συμφέροντα τῷ Δήμῳ, διὰ τοῦτο ὁ Δῆμος τῶν Ἀθηναίων ἐστεφάνωσεν αὐτόν.

Κ. Σ. Πιττάκης.

ΕΟΥΣΓΑΡΓΗΤΤΙΟΞΕ
ΑΤΡΟΣΠΡΟΤΕΡΟΝΤΕΡ
ΛΕΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΚΑΙ
ΡΕΞΧΗΚΕΝΚΑΤΑΤΗΝΤΕΧ
5 ΤΩΜΠΟΛΙΤΩΝΚΑΙΤΩΝΑΛ
ΝΤΗΙΠΟΛΕΙΚΑΙΝΥΝΕΠΙ
ΙΞΤΗΝΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝΤΑΛ
ΕΙΤΥΧΕΙΔΕΔΟΧΘΑΙΤΩΙ
ΗΝΟΡΑΕΥΕΠΙΟΥΑΡΓΕΙ
10 ΟΝΘΑΛΛΟΥΞΓΕΦΑΝΩΙ
ΙΤΟΝΔΗΜΟΝΤΟΝΑΘΗ
ΗΝΑΙΟΝΚΑΙΕΚΓΟ
ΓΡΑΨΑΣΘΑΙΦΥΛ
...ΒΟΥΛΗΤΑΙΟ
15 ΕΙΞΙΗΣΙΠΠΟΘ
ΗΦΟΝΕΙΞΤ
ΕΤΟΔΕΤΟ
ΡΥΤΑΝΕΙ
ΑΚΡΟΠΟ

. έους Γαργήτιος ε-
ίπεν. Έπειδὴ Εὐήνωρ ἰατρός πρότερόν τε ε-
ῦνους μὲν ἦν τῇ πόλει καὶ τῷ δήμῳ καὶ
5 χρήσιμον ἑαυτὸν παρῆσχεν κατὰ τὴν τέχ-
νην, πολλοὺς δὲ ἰάσατο] τῶν πολιτῶν καὶ τῶν ἄλ-
λων τῶν ἐνοικοῦντων τῇ πόλει καὶ νῦν ἐπὶ
τῶν φαρμάκων αἰρεθε]ς τὴν παρασκευὴν τάλ-
αντον ἀνῆλωση· ἀγαθ[εῖ τύχει δεδόχθαι τῷ
Δήμῳ ἐπαινεῖσαι Εὐ]ήνωρα Εὐεπίου Ἀργεῖ-
10 ον καὶ στεφανῶσαι αὐτ]ὸν θαλλοῦ στεφάνῳ
φιλοτιμίας ἕνεκεν τῆς εἰς] τὸν δῆμον τὸν Ἀθη-
ναίων· εἶναι δὲ αὐτὸν Ἀθηναῖον καὶ ἐκγό-
νους καὶ ἐξέστω αὐτῷ ἐγ]γράψασθαι φυλ-
ῆς καὶ δήμου καὶ Τρι-τύος, ἧς ἂν] βούληται ὁ
15 Εὐήνωρ . . . τοὺς δὲ Πρυτάνεις τῆς Ἰπποθ-
ωντίδος δοῦναι καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ ψ]ῆφον εἰς τ-
ὴν Ἐκκλησίαν· ἀναγράψαι δ]ὲ τόδε τὸ
Ψήφισμα τὸν γραμματέα τὸν κατὰ Π]ρυτανεί-
αν ἐν στήλει λιθίνει καὶ στῆσαι ἐν] Ἀκροπό[λει.

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακῶς λίθου Πεντιελησίου, Εὐρέθη τὸ 1845 ὑπὸ τὸν δυτικὸν τοῖχον τῆς Πινακοθήκης μεταξύ αὐτοῦ καὶ τοῦ βάθρου τοῦ Ἀγρίππα εἰς τὰς ἀνσκαφὰς τοῦ μακαρίτου Τιτῶ (Titau), ἀρχιτέκτονος Γάλλου. Μέρος τῆς ἄνω πλευρᾶς τῆς πλακῶς σώζεται, τὸ δὲ ἀριστερόν καὶ κάτω εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα· τὸ δεξιὸν μόνον εἶναι ἀκέραιον. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι 17 0|0, τὸ πλάτος 11 0|0, καὶ τὸ πάχος 9 0|0. Τὰ γράμματα εἰσὶν ἐγχαραγμένα κατὰ στοῖχον. Ἐκ τῶν τελευταίων γραμμῶν, ἧτοι τῆς 16, 18, καὶ 19, ἐξάγεται, ὅτι τὸ Ψήφισμα τοῦτο ἐσύγκειτο ἐκ γραμμάτων 34,

Εἰς τὰς γραμμάς 2 καὶ 9 ἀναφέρεται τὸ ὄνομα Εὐήνωρ υἱὸς Εὐεπίου Ἀργεῖος, τὸ ὅποιον ἀναφέρεται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 371 ἐπιγραφὴν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος· εἰς τὴν ῥηθεῖσαν δὲ ἐπιγραφὴν ἀναφέρεται Ἀκαρνάνου, ἐν ᾧ εἰς τὴν παρούσαν ἀναφέρεται ὡς Ἀργεῖος, ἧτοι ἐκ τοῦ Ἀμφιλοχικοῦ Ἀργους τῆς Ἀκαρνανίας, ὡς ἐκ τούτου νομίζω, ὅτι ὁ εἰς τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἀναφερόμενος Εὐήνωρ Εὐεπίου εἶναι ὁ αὐτὸς τοῦ εἰς τὴν ῥηθεῖσαν ἐπιγραφὴν ἀναφερομένου Εὐήνωρος, διότι τὸ ὀρθογραφικὸν τῆς παρούσης ἐπιγραφῆς πλησιάζει μᾶλλον πρὸς τὴν ὀρθογραφίαν τῆς ἐπὶ Εὐκλείδου γραμματικῆς· καὶ ἐνταῦθα ἡ δοτικὴ τῇ Βουλεῖ (εἰς τὴν 3 γραμμῇ) τὸ ΛΕΙ γέγραπται διὰ τῆς ΕΙ, ὡς εἰς τὴν ῥηθεῖσαν ἐπιγραφὴν. τὸ ἀγαθὲῖ τύχει τῆς 25 γραμμῆς εἶναι γεγραμμένον διὰ τῆς ΕΙ. Ἐκ δὲ τοῦ σύμπαντος τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης πληροφοροῦμεθα, ὅτι ὁ Εὐήνωρ οὗτος ἦν ἰατρός, καὶ ὅτι χρήσιμον παρέσχεν ἑαυτὸν, κατὰ τὴν τέχνην, τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων, καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς ἐνοικοῦσιν ἐν ταῖς Ἀθήναις· διορισθεὶς δὲ ἐπὶ τῆς τῶν φαρμάκων παρασκευῆς, καὶ εὐαρεστηθεὶς ἀνῆλωση τάλαντον ἐκ τῶν ιδίων. Ἐκ τῶν ἐκφράσεων τούτων πληροφοροῦμεθα, ὅτι οἱ ἰατροὶ αὐτοὶ παρεσκευάζον τὰ φάρμακα (ἴσως τὰ φάρμακα, ἃ τινὰ ἐχρησίμευσαν εἰς τινὰ ἐκστρατείαν, ἢ εἰς ἐπιδημίας τινὰς συμβαινούσας ἐν Ἀθήναις).

Ἡ εἰς τὴν 6 καὶ 7 γραμμῇ φράσις καὶ νῦν ἐπὶ τῶν φαρμάκων αἰρεθεῖς τὴν παρασκευὴν, κατ' ἐμὴν γνώμην, σημαίνει, ὅτι πρὶν ἰατρός τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων ἦν, εὐδοκιμήσας δὲ ᾤρεθη καὶ ἐπὶ τῶν φαρμάκων τὴν παρασκευὴν.

Κ. Σ. Πιττάκης.

Ι. ΗΙΟΝ
ΦΑΝΟΝΤΩΝΤΟ ΔΙΠΛΑΣΙΟΝ

ΤΕΛΕΥΤΗΝ ΑΙΡΕΙΣΘΑΙ ΤΟΝ ΔΗΜΟΝ. ΥΘΑΝ

5 ΞΘΕΝΤΑΣ ΕΠΙ ΜΕΛΗΤΑΣ ΤΩΝ ΚΤΗΜΑΤΩΝ . . .
ΛΕΙΜΜΑΤΟΣ: ΕΠΑΛΛΟΝ ΧΕΙΡΟΤΟΜΕΙΝ ΕΠΙΓΑΙΡΓΡΟΚΕΙ
ΝΩΝ ΤΗΝ ΤΩΝ ΦΟΡΩΝ ΔΙΑΝΟΜΗΝ ΚΑΙ ΛΟΙ
ΤΩΝ ΤΕ ΠΡΟΣΟΔΕΥΘΕΝΤΩΝ ΚΑΙ . . . Ν
Ω: ΥΝΕΠΙ ΤΡΟΠΕΥΟΜ. . . .
ΤΗΝ ΑΙΡΕΘ.

1456.

. τον
. στέφανον τῶν τῶ διπλάσιον [λαβόντων
. τήν] τελευτὴν αἰρεῖσθαι τὸν Δῆμον . υθαν[ον
5 τοὺς ὀνομα]σθέντας ἐπιμελητὰς τῶν κτημάτων [τοῦ . . .
τοῦ] λείμματος: ἐπ' ἄλλον χειροτονεῖν ἐπὶ ταῖς προκει[μέναις
. νων τήν τῶν φόρων διανομήν καὶ λο[.
τῶν τε προσοδευθέντων κα[ὶ τῶν] [δαπανηθέντων χρημάτων
τῶν συνεπιτροπευομένων καὶ τῶν
. τήν αἰρεθ[εῖσαν].

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ἦνρον αὐτὴν τὸ 1839 Αὐγούστου 1 εἰς τὰς πρὸς τὸ βόρειον τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καὶ κατὰ τὰς τέσσαρας αὐτῆς πλευράς. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι 12 0|0, τὸ πλάτος 55 0|0, καὶ τὸ πάχος 9 0|0. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι ἀκριβῶς κατὰ στοῦχον ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος ὑπὲρ τινων διορισθέντων ἐπιμελητῶν κτημάτων, οἵτινες ἔδωσαν λόγον τῶν τε προσοδευθέντων καὶ τῶν δαπανηθέντων χρημάτων ὑπὲρ τῆς καλλιεργίας τῶν κτημάτων τούτων.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1457.

5 ΕΠΙΙ ΔΣΦΝΟΣ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΤΟΥ ΜΕΤΑΠΟΛΥΚΛΕΙΤ
ΑΣ ΗΕΠΙΦΑΝΗΣ ΕΠΙΦΑΝΟΥ ΛΑΜΠΤΡΕΥΣ ΕΓΡΑΙ
ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΟΥ ΣΤΕΙΡΙΕΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΑ ΔΕΠ
ΜΟΝ ΠΥΑΝΕΨΙΩΝΟΣ ΕΚΤΗΙ ΣΤΑΜΕΝΟΥ ΠΕΜ
ΡΙΩΙ ΤΩΝ ΠΡΟΕΔΡΩΝ ΕΠΕΨΗΦΙΖΕΝ ΔΕΞΙΧΑΡΙΣΦΙ
ΑΟΣ ΦΗΓΑΙΕΥΣ

ΕΔΟΤ

1457.

5 Ἐπὶ Ἰάσονος Ἀρχοντος τοῦ μετὰ Πολύκλειτον ἐπὶ τῆς ἰδός Πρυτανεί-
ας ἢ Ἐπιφάνης Ἐπιφάνου Λαμπρεὺς ἐγρα[μμάτευε Καλλικράτης
Καλλικράτου Στειριεὺς γράμματα τὰ δε γ[έγραφε πρὸς τὸν Δῆ-
μον. Πυανεψιδῶνος ἕκτη ἰσταμένου πέμ[πτῃ τῆς Πρυτανείας Βουλῇ ἐν Βουλευτη-
ρίῳ τῶν Προέδρων ἐπεψήφισεν Δεξιχάρης Φί[λωνος
αὐτὸς Φηγαίεως.

Ἔδοξε τῷ Δῆμῳ

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου Πεντελησίου. Εὐρέθη τὸ 1836 Σεπτεμβρίου 22 παρὰ τὸ Μητρώον, μετεκομίσθη ἐκείθεν ἀπὸ τὸν ἀποθανόντα υἱὸν τοῦ Σπυριδῶνος Παλαιολόγου, τοῦ καὶ Ζυγκαρᾶ, εἰς οὗ τὴν οἰ-
κίαν ὑπάρχει νῦν. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι ἡμισείας Ἀγγλικοῦ ποδὸς (ὡς τότε ἐμέτρησα), τὸ μῆκος ἐνός

ποδὸς καὶ δύο δακτύλων, καὶ τὸ πᾶχος δακτύλων τριῶν. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ δεξιὸν, ἀριστερὸν καὶ κάτω μέρος αὐτῆς· ἐπὶ τὸ ἄνω φέρει γεῖσσον.

Ἐκ τῆς εἰς τὴν 1 γραμμὴν τῆς ἐπιγραφῆς ἀναφερομένης ἐκφράσεως αὐτὴν Ἰάσωνος Ἀρχοντος τοῦ μετὰ Πολύκλειτον ἐξάγεται, ὅτι δύο, ἢ καὶ περισσότεροι Ἰάσωνες ἤρξαν· ἀναφέρεται δὲ εἰς τὴν ὁποίαν ἔχομεν ἀναγραφὴν τῶν Ἀρχόντων μόνον ὁ Ἰάσων ὁ μετὰ Μακρόνον ἄρξας τὸ 4 ἔτος τῆς 233 Ὀλυμπιάδος· τότε δὲ ὁ ἐνταῦθα ἀναφερόμενος Πολύκλειτος ἤρξε, τοῦτο οὐχ' εὐρηται εἰς τὴν ῥηθεῖσαν ἀναγραφὴν τῶν Ἀρχόντων. Ἰάσων Ἀρχων ἀναφέρεται καὶ ἐν ἐτέρᾳ ἐπιγραφῇ, ἣν ἐδημοσίευσεν ἐν τῷ ἐμῷ Συγγράμματι ἐπιγ. ἀφομένῳ Ancien. Athènes σελ. 292, ἥτις σήμερον διατηρεῖται εἰς τὰς ἐν Ἀκροπόλει ἀρχαιολογικὰς Συλλογὰς, εἶναι δὲ ἡ ὑπ' ἀριθ. 1458.

Ἡ τελευταία γραμμὴ **ΕΔΟΤ** εἶναι μεγαλητέρων γραμμάτων τῶν ἄλλων σειρῶν. Τὸ **ΣΟ** τοῦ ὀνόματος **ΙΑΣΟΝΟΣ** ἔχει πρὸς τὰ κάτω μίαν γραμμὴν ὑπὸ τὸ **Ο** κάθετον οὕτω **ΣΦ**. Τὸ σημεῖον τοῦτο σημαίνει τὴν ὀρθογραφικὴν διόρθωσιν, ἣν ἡ Ἀρχὴ τῶν Ἑξαεστών, (ἥτις ἀναφέρεται ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 1372 ἐπιγραφῇ) ἢ τῶν κατασκοπούντων τὰ ἱερὰ καὶ τ' ἄλλα δημόσια οἰκοδομήματα (ὄρα Ἀρχ. Ἑφημ. ἐπιγρ. 1381) ἐπραξε, διορθώσασα οὕτω τὸ λάθος τοῦ ἐγχαράκτου τῶν γραμμάτων, ὅστις ἀντὶ νὰ γράψῃ διὰ τοῦ **Ω** **ΙΑΣΩΝΟΣ**, λανθασθεὶς διὰ τὸ ὁμοιόφωνον (κἂν κατὰ τοὺς χρόνους τοὺς ἐπὶ Ἰάσωνος Ἀρχοντος) τοῦ **Ω** καὶ **Ο** ἔγραψε διὰ τοῦ **Ο** **ΙΑΣΟΝΟΣ**. ἄλλως εἰ μὴ τότε ὁμοιόφωνα τὰ δύο ταῦτα γράμματα ἦσαν, οὐκ ἂν ὁ τεχνίτης τὸ λάθος τοῦτο ἐποίησεν.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1458.

ΕΠΙΙΑΣΟΝΟΣΑΡΧΟΝΤΟΣΕΠΙΤΗΣΑΝΤΙΟΧΙΔΟΣ
ΑΝΑΞΙΚΡΑΤΟΥΕΛΕΥΣΙΝΙΟΣΕΓΓΡΑΜΜΑΤΕΥΕΝ
ΤΕΙΚΑΙΔΕΚΑΤΕΙΤΗΣΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣ
ΦΙΙΕΝΘΕΟΔΟΤΟΣΘΕΟΔΟΤΟΥΚΗΦΙΣ
ΕΔΟΞΕΝ

5

ΑΙΧΟΥΑΛΑΙΕΥΞΤ
ΤΕΡΤ

1458.

Ἐπὶ Ἰάσωνος Ἀρχοντος ἐπὶ τῆς Ἀντιοχίδος [. Πρυτανείας ἦ
Ἀναξικράτου Ἐλευσίνιος ἐγραμμάτευεν
τε καὶ δεκάτει τῆς Πρυτανείας [Ἑκκλησίᾳ ἐπεψή-
φισεν. Θεόδωτος Θεοδότου Κηφισ[σιεύς
ἔδοξεν [τῷ Δήμῳ

5

. αἰχου Ἀλαιεύς τ
. τερτ

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ἡῦρον αὐτὴν τὸ 1833 Ὀκτωβρίου 5 εἰς τὰς πρὸς τὸ βόρειον τῆς Προμάχου ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ δεξιὸν μέρος, τοῦ ἀριστεροῦ τὰ κάτω, καὶ τὸ κάτω μέρος τῆς πλακὸς εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα. Ἡ πλάξ φέρει ἀέτωμα καὶ γεῖσσον. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι 21 0|0, τὸ πλάτος 26 0|0, καὶ τὸ πᾶχος 8 0|0· τὰ δὲ γράμματα δὲν εἶναι ἀκριβῶς κατὰ στοιχὸν ἐγχαραγμένα, καὶ δὲν εἶναι τοσοῦτον πεποικιλμένα, ὥς τὰ τῆς ἀνωτέρας ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 1457.

Ἡ 5 γραμμὴ, ἥτοι τὸ **ΕΔΟΞΕΝ** ἄρχεται ἀπὸ τὰ μέσα τῆς πλακὸς, ὥς ἄρχεται καὶ εἰς τὴν μνησθεῖσαν ὑπ' ἀριθ. 1457 ἐπιγραφῇ· ἡ διαφορὰ δὲ αὕτη μόνον παρατηρεῖται εἰς τοῦτο, ἥτοι τῆς μὲν ὑπ' ἀριθ. 1457 τὸ **ΕΔΟΞΕΝ** εἶναι διὰ μεγαλητέρων γραμμάτων, τῆς δὲ παρούσης διὰ μικροτέρων. Ἡ κατὰ τι διαφορὰ τῶν

γραμμαμάτων τῆς μιᾶς ἐπιγραφῆς ἀπὸ τὴν ἄλλην, καὶ ἡ διαστολή, ἣν παρατηρήσαμεν εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1457 ἐπιγραφὴν ἐπὶ Ἰάσωνος Ἀρχοντος τοῦ μετὰ Πολύκλειτον δεικνύουσιν, ὅτι οἱ ὁμώνυμοι οὗτοι Ἀρχοντες ὑπῆρξαν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον εἰς χρόνους Ῥωμαϊκοὺς μὲν, ὡς ἐξάγεται ἀπὸ τὸν σχηματισμὸν τῶν γραμμάτων, οὐ μακρὰν δὲ ἀπέχοντας ἀλλήλοις. Μετὰ τὸ ἐδοξε τῆς παρούσης ἐπιγραφῆς μένει κενὸν ἐπὶ τῆς πλακὸς γραμμῶν δύο, ἥτοι 2 0|0 τοῦ μέτρου, εἴτα σώζονται εἰς τὸν λίθον τὰ γράμματα ΑΙΧΟΥ ΑΛΑΙΕΥΞ Τ ...

ΤΕΡΤ

τοῦτο δεικνύει, ὅτι τὸ παρὸν Ψήφισμα δὲν ἐτελείωσεν, ἀλλ' ἀφέθη κενὴ θέσις, ἵνα προστεθῶσιν ἐν τῷ κενῷ τούτῳ χώρῳ ὀνόματά τινα ἴσως, τὰ ὁποῖα μετὰ ταῦτα ἀμέλησαν νὰ γράψωσιν. Ἡ γενικὴ τοῦ ὀνόματος ΙΑΣΟΝΟΣ καὶ ἐνταῦθα εἶναι γεγραμμένον εἰς τὸν λίθον διὰ τοῦ Ο ἀντὶ τοῦ Ω.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1459.

5
10
Ρ Α Τ .
Ι Ω Ν Κ Α Ι .
Α Ξ Υ Μ Φ Ε .
Α Ι Ν Υ Ν Κ Α Ι
Ν Ω Ι Κ Α Ι Δ Ι
Μ Ε Ν Ο Ξ Τ Η Ν
Ρ Η Μ Ο Ν Κ Α Τ Α
Ω Ι Δ Ι Κ Α Ξ Τ Η Ρ Ι
Υ Γ Ε Ι Τ Ο Ν Ο Ξ Α
Ε Ρ Ξ Ι Ε Π Α Ι Ν Ε
Λ Ε Ο Ξ Φ Α Λ Η Ρ Ε
Ο Ν Χ Ρ Υ Ξ Ω
Ω Ν Α Ρ Ε Τ
Α Ξ Τ Η Ξ Ι

1459.

. . . . πα'ρὰ τ[οῦ
Δήμου τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν
ἄλλων τ]ὰ συμφέρον·
5 τα τῷ Δ[η]μῳ . . . καὶ νῦν κα[ὶ]
ἐν τῷ ἐμπροσθεν χρόνῳ καὶ δι-
κας δοῦναι ἀφιέ]μενος τῇ
πατρίδι . . .]ρήμον κατα-
σταθεὶς ὡς ἐδοξε τῷ Δικαστηρίῳ
τοῦ Δήμου Ἀστ]υγείτονος Ἀ-
10 θηναίων . . .]έρσι· ἐπαιné-
σαι δὲ . . .]λέο[υ]ς Φαληρέ[α
καὶ στεφανῶσαι αὐτ]ὸν χρυσῷ
στεφάνῳ ἀπὸ Χ δραχμ]ῶν ἀρετ[ῆς
ἐνεκα καὶ εὐνοί]ας τῆς [εἰς τὴν πόλιν·
15 [ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ Ψήφισμα ἐν στή-
[λῃ λιθίνῃ καὶ στήσαι ἐν Ἀκροπόλει.]

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1840 Μαΐου 30 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω ἀριστερὸν καὶ κάτω μέρος αὐτῆς· τὸ δεξιὸν πλευρὸν κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος εἶναι ἀκέραιον. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 19 0|0, τὸ πλάτος 10 0|0, καὶ τὸ πάχος 8 0|0. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1460.

Ι Α Ν Τ Ι Δ Ο Ξ Δ Ε Κ Α Τ Η Ξ Π Ρ
Κ Υ Ρ Ι Α Ε Ν Τ Ω Ι Θ Ε
Γ Α Θ Ο Ν
. . Υ . .

1460.

Ἐπὶ τῆς Α]ιαντίδος δεκάτης Πρ[υτανείας ἡ . . .
ἐγγραμμάτευεν Ἐκκλησία] κυρία ἐν τῷ Θε[άτρῳ
. Ἀ]γάθων[ος
. υ

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1840 Ἰουνίου 6 εἰς τὰς πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 3 0|0, τὸ πλάτος 11 0|0, καὶ τὸ πάχος 9 0|0. Τὸ ἄνω μέρος αὐτῆς φέρει γείσσον, εἶναι ἐπομένως ἀκέραιον, τὸ κάτω καὶ τὰ πλάγια εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι τὸ ἄνω μέρος Ψηφίσματος, ὃ ἐγένετο Αἰαντίδος Πρυτανευούσης.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1461.

Ε Ω Ξ Τ Ρ
 Δ Ο Ξ Δ Ω
 Α Ν Τ Ο Ξ Δ
 Ρ Α Μ Μ Α Τ Ε
 5 Α Ι Ν Ε Α Ι
 Τ Ε Ι Τ Η Ξ Π Ρ
 Ρ Ο Ε Δ Ρ Ω Ν Ε Π
 Ξ Ε Ο Υ Λ Α Μ Π
 10 Δ Ο Ξ Ε Ν Τ Ω Ι Δ
 Λ Ι Μ Ο Υ Ξ Ι Ο Ν
 Ο Ξ Τ Ρ Α Τ Ο Ν
 Α Π Α Ρ Α Π
 Δ Ε Υ Π Ρ
 Δ Ο Ι

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τῆς Πεντέλης. Ἦρον αὐτὴν τὸ 1840 Ἰουνίου 28 εἰς τὰς πρὸς τὸ νότιον τῆς Ἀκροπόλεως ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ δεξιὸν, ἀριστερὸν, καὶ κάτω μέρος τῆς πλακὸς εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα· τὸ ἄνω φέρει γείσσον. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοιχὸν ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος ἐπὶ Λεωστράτου Ἄρχοντος (2 ἔτος τῆς 119 Ὀλυμ.). Ὁ Ἄρχων οὗτος ἀναφέρεται εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 127, 1031, καὶ εἰς τὴν ἐπομένην 1462 (ἐξ ὧν ἀνεπλήρωσα τὴν παρούσαν) τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1461.

Ἐπὶ Λεωστράτου Ἄρχοντος ἐπὶ τῆς
 ἰδὸς δωδεκάτης Πρυτανείας ἢ
 Διόφαντος Διονυσιοδώρου Φηγοῦ-
 σιος ἐγγραμμάτευε, [Σκироφοριῶνος
 5 ἔνη καὶ νέα [μὲν καὶ
 τριακός] τεῖ τῆς Πρυτανείας Ἐκκλη-
 σία τῶν Προέδρων ἐπεψήφισεν Ἐπικρά-
 τῆς Φιλέου Λαμπ[τρέως καὶ συμπρόε-
 δροι] ἔδοξε τῷ Δ[ήμῳ
 10 Ἀλμουσίον
 καὶ Φιλόστρατον
 ἀπαρὰ Π
 δευπρ
 δοι

1462.

Ξ Ω Ι Λ Ω Ι Μ
 Ε Π Ι Λ Ε Ω Ξ Τ Ρ Α Τ Ο Υ
 . Ι Α Ν Τ Ι Δ Ο Ξ Δ Ω Δ
 Ξ Η Ι Δ Ι Ο Φ Α Ν Τ Ο Ξ Δ Ι
 5 Η Γ Ο Υ Ξ Ι Ο Ξ Ε Γ Ρ Α Μ
 . Ω Ν Ο Ξ Δ Ε Κ Α Τ Ε Ι
 Ε Ι Κ Ο Ξ Τ Ε Ι Τ Η Ξ
 Α Κ Υ Ρ Ι Α Τ Ω Ν Π Ρ
 Δ Ε Ξ Ι Ν Β Ρ Ο Τ Ο Ξ
 10 . Ξ Κ Α Ι Ξ Υ Μ Π Ρ Ο
 Ρ Ι Ξ Τ Ο Κ

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τῆς Πεντέλης. Ἦρον αὐτὴν τὸ 1845 Δεκεμβρίου 10 εἰς τὰς ὑπὸ τὸν δυτικὸν τοῖχον τῆς Πινακοθήκης τοῦ μακαρίτου Γάλλου ἀρχιτέκτονος Τιτῶ (Titau) ἀνασκαφάς, τὰς μεταξὺ τοῦ τοίχου τῆς Πινακοθήκης καὶ τοῦ Βάθρου τοῦ Ἀγρίππα. Ἡ πλάξ πρὸς τὸ ἄνω φέρει γείσσον, τὸ δεξιὸν καὶ κάτω μέρος αὐτῆς εἶναι ἀκρωτηριασμένον, τὸ ἀριστερὸν εἶναι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἀκέραιον. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι 12 0/0, τὸ πλάτος 11 0/0, καὶ τὸ πάχος 8 0/0. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοιχὸν ἐγχαραγμένα.

Ἡ 1 γραμμὴ εἶναι μεγαλητέρων γραμμάτων τῶν ἐτέρων γραμμῶν, ἥτοι μεγέθους 1 0/0. Τὸ Ψήφισμα τοῦτο ἐγένετο ὑπὲρ Ζωΐλου τινός, ὡς εἰκάζομεν, ἀπὸ τὸ ἐπὶ τῆς στήλης καὶ ἐν κεφαλίδι ἐπίγραμμα ΞΩΙ-ΛΩΙ Μ

Κ. Σ. Πιττάκης.

1462.

Ζωΐλω Μ(υτιληναίῳ);

Ἐπὶ Λεωστράτου Ἄρχοντος ἐπὶ τῆς
 Αἰαντίδος δωδεκάτης Πρυτανείας
 ἢ Διόφαντος Διονυσιοδώρου Φη-
 γούσιος ἐγγραμμάτευε, Σκироφο-
 5 ριῶνος δεκάτει ὑστέρᾳ, τρίτῃ κα-
 ι] εἰκοστῇ τῆς Πρυτανείας Ἐκκλη-
 σία κυρία τῶν Προέδρων ἐπεψήφισε-
 ν] Δεξίνβοτος
 εὐ]ς καὶ συμπρόεδροι, ἔδοξε τῷ Δ-
 10 ῆμῳ Ἀριστοκ[ράτης . . . εἶπεν.

1463.

Κ Κ Ε Ρ
Π Ο Λ Υ Κ Ρ Α Τ Ο Υ Ξ
Α Φ Ι Δ Ν Α Ι Ο Υ
Ο Υ Γ Α Τ Η Ρ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου, λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Ἡῦρον αὐτὴν τὸ 1832 εἰς τὰς Ἀθήνας πλησίον τῶν Ἡρείων Πυλῶν, οὐ μακρὰν τοῦ σημερινοῦ Θεάτρου. Πολυκράτης Ἀφιδναῖος ἀναφέρεται καὶ εἰς τὰς τῶν Νεωρίων ἐπιγραφάς, καὶ ὡς τριηραρχήσας, καὶ ὡς κατασκευάσας τριήρεις τὴν τε . . . καὶ τὴν Εὐετηρίαν. Ὄρα Bœck Seewes. 421, 463, καὶ 566.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1464.

Θ Ρ Α Ξ Ι Π Π Ο Ξ
Θ Ρ Α Ξ Ι Π Π Ο Υ
Α Ρ Τ Ο Κ Ο Π Ο Υ
Υ Ι Ο Σ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου, λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Ἡῦρον αὐτὴν τὸ 1840 Νοεμβρίου 2 πλησίον τοῦ Πρυτανείου. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 80 0/0. ΘΡΑΞΙΠΠΟΣ ΘΡΑΞΙΠΠΟΥ ἀναφέρεται καὶ εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 318, καὶ 1038 ἐπιγραφάς τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1465.

· · · Κ Δ Ε Υ Ξ Ξ Ι Δ Ο Ν Ι · · ·
· · · Α Π Ο Λ Λ Ο Δ Ω Ρ Ο Υ · · ·

Ἐπὶ στήλης λίθου Πεντελικοῦ. Ἡῦρον αὐτὴν τὸ 1830 εἰς τὸ Πρυτανεῖον.

1465.

Ἰερο]κλεὺς Σιδόνι[ας
· · · Ἀπολλοδώρου.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1466.

Ι Ξ Ε Π Α Γ Α Θ Ο Υ Α . . .
Λ Ω Τ Ο Σ Φ Α Λ Η Ρ Ε Ω Ξ

Ἐπὶ τῆς ζωφόρου τύπου λίθου Πεντελησίου. Ἡῦρον αὐτὴν τὸ 1852 Νοεμβρίου 4 πλησίον τῆς Ποικίλης. Τὸ δεξιὸν καὶ κάτω μέρος τῆς πλακῆς εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα. Τὸ ὄνομα ΙΞ πρῶτον ἐνταῦθα εὑρηται. ΙΞ ἀναφέρεται παρὰ τῷ Ἡρόδ. (βιβλ. 2) ὡς πόλις μικρὰ τῆς Ἀσίας πρὸς δυσμὰς τοῦ Εὐφράτου, καὶ ποταμὸν ἐν Βαβυλωνίᾳ ὃ αὐτὸς ἀναφέρει.

1466.

Ἰς Ἐπαγάθου Α . . .
λωτος Φαληρέως.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1467.

Α Π Ο Λ Λ . . . : : :
Α Π Ο Λ Λ Ο Δ Ω : : :
Φ Λ Υ Ε Υ Ξ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου. Ἡῦρον αὐτὴν τὸ 1852 Νοεμβρίου 4 πλησίον τῆς Ποικίλης, ὅπου μετεκομίσθη πρὸ τριῶν ἐτῶν ἐκ τοῦ ἐξω Κεραμεικοῦ, ὡς μοι εἶπεν ὁ ἰδιοκτήτης τῆς οἰκίας.

1467.

Ἀπολλ]όδωρος
Ἀπολλοδώρου
Φλυεύς.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1468.

ΚΑΘ'ΥΠΟΜΝΗ
ΜΑΤΙΣΜΟΝΤΗΣ
ΕΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥ
ΒΟΥΛΗΣΕΙΣΙΔΩΡΟΣ
5 ΕΙΣΙΔΩΡΟΝΤΟΝ
ΥΙΟΝ

1468.

Καθ' υπομνη-
ματισμόν τῆς
ἐξ Ἀρείου Πάγου
Βουλῆς Εἰσίδωρος
5 Εἰσίδωρον τὸν
υἱόν.

Γέγραπται ἐπὶ Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Εὐρέθη πλησίον τῆς Ποικίλης τὸ 1853 Ἰουνίου 18. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου εἶναι ἐν μέτρον καὶ 17 0|0, τὸ πλάτος εἰς τὴν Βάσιν αὐτοῦ 64 0|0, καὶ τὸ πᾶχος 62 0|0. Τὸ μέγεθος αὐτοῦ δεικνύει, ὅτι δὲν μετεκομίσθη ἀλλαχόθεν, ἀλλ' ὅτι καὶ κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους ἐκεῖ ἔστατο. Ἐκ τοῦ ἐτέρου μέρους αὐτοῦ φαίνεται, ὅτι ἦν ἐτέρα ἐπιγραφή, ἣν ἐξήλειψαν κατ' αὐτοὺς τοὺς ἀρχαίους χρό-
νους, ὅπως ἐγγράψωσιν ἕως τὴν παροῦσαν. Τὸ ὄνομα Εἰσίδωρος τὸ **ΕΙ** ἐνταῦθα εἶναι γεγραμμένον διὰ τῆς **ΕΙ**, ὡς εἶναι καὶ εἰς πλείστας ἄλλας ἐπιγραφάς· εἰς πολλὰς δὲ ἄλλας εὐρηται γεγραμμένον διὰ τοῦ **Ι**. Ἡ φράσις καθ' υπομνηματισμόν τῆς ἐξ Ἀρείου Πάγου Βουλῆς ἀναφέρεται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 91 ἐπιγραφὴν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος. Ὁ Εἰσίδωρος οὗτος τῆς παρούσης ἐπιγραφῆς ἕως εἶναι ὁ Μαραθώνιος Εἰσίδωρος, συγγενὴς Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ, ὃς ἐψηφίσατο ὑπὲρ τοῦ σφανωθῆναι τὸν Ἡρώδην (ὄρα Ἀρχαιολ. Ἐφημ. ἐπιγρ. 341). Τὸ πολυτελὲς τοῦ Βάθρου παρέχει ἡμῖν τὴν εἰκασίαν ταύτην. Εἰκάζομεν πρὸς τούτοις ἐκ τῆς περιστάσεως ταύτης, ὅτι πρὸ τῆς Ποικίλης ἕσταντο πλείστα καὶ κάλλιστα Ἀναθήματα, τινὰ τῶν ὁποίων, ἕως τὰ νεώτερα καὶ κατὰ τοὺς Ῥωμαϊκοὺς χρόνους ἀναγεθέντα, ἦσαν καθ' υπομνηματισμόν τῆς ἐξ Ἀρείου Πάγου Βουλῆς.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1469.

· · ΟΝΥΞ · · ·
· Ι ΟΝΥΞ · · ·
· ΖΗΝΙΕ · · ·

1469.

Διονύσι[ος
Διονυσίου
Ἀζηνιεύς

Ἐπὶ τμήματος ἐπιτυμβίου στήλης λίθου τοῦ Ἰμνητοῦ. Ἡῶρον αὐτὴν εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν πλησίον τῆς Ποικίλης τὸ 1852 Ἰουνίου 18.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1470.

ΑΡΧΙΠΠΟΣ
ΠΥΘΟΚΛΕΟΥΣ
ΕΥΩΝΥΜΕΥΣ

Τ
ΔΗΜ

1470.

Ἀρχιππος Τ · · · ·
Πυθοκλέους Δημ · · · ·
Εὐωνυμεύς.

Γέγραπται ἐπὶ Ἰμνητίου Βάθρου. Εὐρέθη τῇ 4 Μαρτίου 1853 εἰς τὴν ἀναβάθραν τῆς Ἀκροπόλεως πλησίον τῆς θύρας, ἣτις ἀνεκαλύφθη εἰς τὰς ἀνασκαφὰς τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως, ἃς ἐνήργησεν ὁ Κ. Βεϋλὲ (Beulé). Τὸ Βάθρον εἶναι ἀντιστρόφως θεμένον κατὰ τοὺς Βυζαντινοὺς χρόνους. Τὸ ὕψος αὐτοῦ εἶναι 24 0|0, τὸ μῆκος ἐν μέτρον καὶ 70 0|0, καὶ τὸ πλάτος 54 0|0. Εἰς τὸ τέλος τοῦ Βάθρου εἰσὶ τὰ γράμματα **Τ** καὶ **ΔΗΜ** ὅποια φαίνονται μεταγενέστερα.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1471.

ΛΛΙΑΞΑΝΑΞΙΚΡΑΤΟΣ

1471.

Καλλίας Ἀναξικράτο[υς].

Γέγραπται ἐπὶ Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Εὐρέθη καὶ αὐτὸ εἰς τὰς ἀνασκαφὰς τοῦ Κ. Βεϋλὲ, καὶ χρησιμεύει ὡς βαθμὶς τῆς νεωτέρας εἰς τὴν Ἀκρόπολιν ἀνάδου· ἐτέθη δὲ καὶ αὐτὸ, ὡς καὶ τὸ ἀνωτέρω, ὑπ' οὗ ἢ ὑπ' ἀριθ. 1470 ἐπιγραφῇ, ἀντιστρόφως. Τὸ ὕψος αὐτοῦ εἶναι 50 0|0, τὸ μῆκος 74 0|0. Καλλίας Ἀναξικράτους ἐνταῦθα τὸ πρῶτον εὐρηται. Καλλίας δὲ ὄνομα ἀναφέρεται συνεχῶς παρὰ τε τῶν ἀρχαίων συγγραφέων, καὶ ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1472.

Θ Α Λ Ε Α
Χ Ρ Η Ξ Τ Η
Χ Α Ι Ρ Ε

1472.

Θάλαα
Χρηστή
Χαίρε.

1473.

ΕΥΠΟΡΙΑ
ΑΝΔΡΙΚΟΥ
ΒΟΣΠΟΡΑΝΙΑ

1473.

Ευπορία
Ανδρίκου
Βοσπορανία.

Ἀμφότεραι εἰσι γεγραμμέναι ἐπὶ δύο μικρῶν στηλῶν λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ὡρον αὐτάς πρὸς τὴν Πειραικὴν Πύλιν τὸ 1840. Τὸ ὕψος αὐτῶν εἶναι 40 0/0· ἡ δὲ διάμετρος 14 0/0. Ὄνομα Θάλαα εὑρηται καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 633 ἐπιγραφῇ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος· τὸ δὲ ὄνομα Ἀνδρίκος ἐφύλαξε μέχρι τοῦδε ἡ συνήθεια. Πολλοὶ τῶν σημερινῶν Ἑλλήνων καλοῦνται τῷ ὀνόματι τούτῳ, ὡς καλοῦνται καὶ τινες γυναῖκες Θαλαῖαι, ἢ Ἀτταλαίαι.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1474.

ΚΕΝΤΑΒΙΟΣ
ΚΕΝΤΑΒΙΟΥ
Μ Η Δ Ο Ξ

1474.

Κεντάβιος
Κενταβίου
Μῆδος.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1852 Ἰανουαρίου 31 εἰς τινὰ οἰκίαν, οὐ μακρὰν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Λυκοδήμου, πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Λυκείου. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι 74 0/0. Ὄνομα Κεντάβιος πρῶτην φορὰν ἐνταῦθα εὑρηται.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1475.

ΑΙΡΕΞΙΣ
ΧΡΗΞΤΗ

1475.

Αἴρεσις
Χρηστή.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1853 Φεβρουαρίου 1 εἰς τὰς πρὸς τὸ δυτικὸν τῶν Προπυλαίων ἀνασκαφὰς τοῦ Κ. Βεϋλλέ (Beulé). Αἴρεσις Κύριον ὄνομα πρῶτον ἐνταῦθα εὑρηται.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1476.

Μ Ε Δ Ω Ν
ΚΑΛΛΙΠΙΔΕ
ΑΝΙΕΥΞ
ΛΛΙΠΙ
ΟΝΤ

5

1476.

Καλλιμέδων
Καλλιπίδου
Παιανιεύς
Καλλιπίδης
Καλλιμέδωντος
[Παιανιεύς].

5

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου Πεντελίου. Εὑρέθη τὸ 1853 Ἰανουαρίου 31 εἰς τὸ δυτικὸν μέρος τοῦ Λυκείου. Τὸ ἄνω μέρος τῆς στήλης ἔχει γεῖσσον, καὶ μετ' αὐτὸ εἰσι δύο κρήναι ἀνεξοσμένοι ἐπὶ τῆς πλακός· τὸ ἄνω καὶ δεξιὸν πλευρὸν εἰσὶν ἀκέραια· τὸ δὲ κάτω καὶ ἀριστερὸν μέρος εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα. Τὸ ὕψος τῆς πλακός εἶναι 65 0/0, τὸ πλάτος 44 0/0, καὶ τὸ πάχος 20 0/0.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1477.

Φ Ι Λ Η Μ Ω Ν
Δ Η ΜΗΤΡΙΟ
ΓΑΡΓΗΤΤΙΟΣ

1477.

Φιλήμων
Δημητρίου
Γαργηττίος.

Γέγραπται ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Εὑρέθη τὸ 1853 Ἰανουαρίου 31 πρὸς τὸ δυτικὸν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Λυκοδήμου. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 74 0/0. Τὴν ΟΥ καταλήξιν τῆς γενικῆς Δημητρίου ἀναπληροῦ ἐνταῦθα τὸ Ο μόνον, ὡς ἀπαντήσαμεν τοῦτο πολλάκις.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1478.

ΔΙΑΓΟΡΑΣ
ΟΛΥΜΠΙΩΝ
ΑΧΕΡΔΟΥΣΙΟΣ

Γέγραπται ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Εὑρέθη καὶ αὕτη εἰς τὸ δυτικὸν μέρος τῆς ἑκκλησίας τοῦ Λυκοδήμου. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 74 0/0.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1479.

ΘΟΥΜΦΙΟ
ΞΩΣΤΡΑΤΙΝΟΥ
ΕΥΩΝΥΜΕΥΣ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Εὑρέθη καὶ αὕτη, ὡς καὶ ἡ ἀνωτέρω, εἰς τὸ δυτικὸν τῆς ἑκκλησίας τοῦ Λυκοδήμου τὸ 1853 Ἰανουαρίου 29. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 74 0/0. Θουμόφιος, ἢ Θουμόριος εὔρηται καὶ εἰς τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ Βουλευτηρίου δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ἀρχ. Συλλ. ὑπ' ἀριθ. 62, φυλλάδ. 2.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1480.

ΥΔΕΙΚΟΣ
ΠΑΤΡΟΥ
ΤΤΙ

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἦρον αὐτὴν τὸ 1853 Ἰανουαρίου 26 εἰς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Ἑρεχθείου. Τὸ ὕψος τῆς σωζομένης νῦν στήλης εἶναι 27 0/0. Τὸ ΔΕΙ τοῦ ὀνόματος Εὐθύδεικος εἶναι γεγραμμένον διὰ τῆς ΕΙ, ἀντὶ τῆς συνήθους γραφῆς τῇ ΕΥΘΥΔΙΚΟΣ. Τὸ ὄνομα τοῦτο εὔρηται καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 1106 ἐπιγραφῇ τῆς Ἀρχαιολ. Ἑφημ.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1481.

ΛΙΟ Π Η
Α Ν Ο Υ
Α Ν Δ Ρ Ι Ω

Ἐπὶ τμήματος στήλης ἐπιτυμβίου. Ἦρον αὐτὴν τὸ 1853 Ἰανουαρίου 24 εἰς τὸ δυτικὸν τῶν Προπυλαίων, ἐνθα ὁ Κ. Βεϋλὲ ἔσκαψε. Τὸ ὕψος τῆς σωζομένης στήλης εἶναι 21 0/0, τὸ πλάτος 30 0/0, καὶ τὸ πάχος 9 0/0.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1482.

ΔΡΟΜΕΑΣ
ΤΕΙΞΑΝΔΡΟΥ
ΕΙΤΕΑΙΟΣ

Γέγραπται ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 36 0/0. Ἦρον αὐτὴν κατὰ τὴν Ἀχαρικήν ὁδὸν τὸ 1853 Ἰανουαρίου 4. Τὸ ὄνομα Δρομέας εὔρηται καὶ ἐν τῇ δημοσιευθείσῃ ἐπιγραφῇ τὸ 1835 ἐν τῷ ἐμῷ συγγράμματι ἐπιγεγραφομένῃ Ἀρχαῖαι Ἀθῆναι, ἣν ὁ Κ. Ρὸς ἐκ νέου ἐδημοσίευσε.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1483.

ΦΙΛΟΥΜΕΝΗ
ΠΥΘΟΓΕΝΟΥ
... ΚΛΕΩΤΙΣ

1483.

Φιλομένη
Πυθογένου
Ἡρακλεώτις.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Ὡρον αὐτὴν πλησίον τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Λυκοδήμου (δυτικὸν μέρος τοῦ Λυκείου) τὸ 1853 Ἰανουαρ. 7. Ὄνομα γυναικὸς Φιλουμένη εὑρίθται ἐν πολλαῖς τῶν ἐπιγραφῶν.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1484.

Ξ ΕΛΕΥΚΟΣ
Ξ ΕΝΩΝΟΣ
ΦΛΥΕΥΣ

1484.

Σέλευκος
Ξένωνος
Φλυεύς.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Ὡρον αὐτὴν πλησίον τῆς ἀνωτέρω ὑπ' ἀριθ. 1483. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 60 0/0.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1485.

Ξ Ω Ξ Ι Β Ι Ο Ξ
Δ Ι Ο Ν Υ Ξ Ι Ο Υ
Κ Α Ξ Ξ Α Ν Δ Ρ Ε Υ Ξ

1485.

Σωσίβιος
Διονυσίου
Κασσανδρεύς.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Εὑρέθη τὸ 1853 Ἰανουαρ. 7 εἰς τὸ βόρειον τῆς πόλεως Ἀθηνῶν πρὸς τὰς Διομεΐας Πύλας, οὐ μακρὰν τοῦ Πανεπιστημίου. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 78 0/0.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1486.

Α Ν Δ Ρ Α Ρ Η Ξ
Φ Ι Λ Ω Ν Ι Δ Ο Υ
Φ Ι Λ Α Ι Δ Η Ξ

1486.

Ἀνδράρης
Φιλωνίδου
Φιλαίδης.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Ὡρον αὐτὴν εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν, ἐνθα καὶ αἱ ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 60 0/0.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1487.

Χ Ε Δ Η Μ
Μ Ν Η Σ Ι Θ Ε
Υ Δ Α Θ Η Ν Α

1487.

Ἀρχέδημος
Μνησιθέου
Κλυδαθηναίεύς.

Γέγραπται ἐπὶ Βάθρου λίθου Ἐλευσινίου. Ὡρον αὐτὴν τῇ 1 Δεκεμβρίου 1852 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου εἶναι 16 0/0, τὸ πλάτος 20 0/0.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1488.

Ν Ι Κ Η
Α Ν Τ Ι Π Α Τ Ρ Ο Υ
Λ Α Ο Δ Ι Κ Ι Ξ Ξ Α
Ε Υ Μ Ε Ν Ο Υ
Ε Κ Κ Η Δ Ω Ν
Γ Υ Ν Η

1488.

Νίκη
Ἀντιπάτρου
Λαοδίκισσα
Ευμένου
ἐκ Κήδων
γυνή.

Γέγραπται ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1853 Ἰανουαρίου 7 εἰς τὸ βόρειον

Κ. Σ. Πιττάκης.

1493.

ΕΛΠΙΝΙΚΗ
ΑΝΤΑΙΟΥ
ΜΙΛΗΣΙΑ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
5 ΜΙΛΗΣΙΟΥΓΥΝΗ

Γέγραπται ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἀντέγραψα αὐτὴν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀγαθοῦ Ἀθανασίου Κ. Φωτίου, κειμένην πλησίον τῆς ὁδοῦ τῶν Τριπόδων, περὶ τὸ μνημεῖον τοῦ Λυσικράτους. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι 55 0|0, ἡ δὲ διάμετρος 34 0|0.

1493.

Ἐλπινίκη
Ἀνταίου
Μιλησία
Δημητρίου
5 Μιλησίου γυνή.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1494.

ΤΡΙΒΑΛΛΟΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἀντέγραψα αὐτὴν εἰς τὸν αὐτὸν οἶκον, καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν ἀντέγραψα τὴν ὑπ' ἀριθ. 1493· μετεκομίσθησαν δὲ εἰς αὐτὸν ἀλλαχόθεν.

1494.

Τρίβαλλος
Χρηστός.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1495.

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ
ΑΡΤΕΜΩΝΟΣ
ΞΙΚΥΩΝΙΑ
ΕΡΜΟΓΕΝΟΥ
5 ΕΥΡΥΡΙΔΟΥ
ΓΥΝΗ

Γέγραπται ἐπὶ στήλης λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἦρον αὐτὴν τὸ 1853 πλησίον τῆς Διπύλου. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 62 0|0, καὶ ἡ διάμετρος 26 0|0.

1495.

Κλεοπάτρα
Ἀρτέμωνος
Σικυωνία
Ἐρμογένου
5 Εὐρυρίδου
γυνή.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1496.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΠΑΛΛΗΝΕΥΣ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἦρον αὐτὴν τὸ 1851 Ἰουνίου 24 πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Λυκείου, παρὰ τὸ Ἀρχεῖον τοῦ Πολεμάρχου, εἰς τινὰ οἰκίαν ἐκεῖ παρακειμένην.

1496.

Διονύσιος
Διονυσίου
Παλλήνεύς.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1497.

ΙΣΜΗΝΙΧΑ
ΔΑΜΩΝΟΣ
ΘΗΒΑΙΑ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἦρον καὶ αὐτὴν εἰς τὴν αὐτὴν οἰκίαν, ὅθα ἦρον καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 1496. Τὸ Θηβαϊκὸν ὄνομα Ἰσμηνίχα πρῶτον ἐνταῦθα εὑρεται· γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ Ἰσμηνίου ποταμοῦ, ἐξ οὗ καὶ ὁ ἐν Θήβαις λατρευόμενος Ἀπόλλων Ἰσμήνιος ἐκλήθη· Ἰσμήνιχος Θηβαϊκὸν ὄνομα ἀναφέρεται παρὰ τοῦ Ἀριστοφ. Ἀχαρ. σίχ. 954.

1497.

Ἰσμηνίχα
Δάμωνος
Θηβαία.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1498.

ΠΩΛΛΑ ΛΕΥΚΙΟΥ ΘΥΓΑΤΗΡ
ΕΚΦΛΥΕΩΝ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ)
ΕΞΟΙΟΥ ΓΥΝΗ

Γέγραπται ἐπὶ τῆς ζωφόρου στηλῆς, ἐφ' ἧς τύπος γυναικὸς ἰσταμένης· πλησίον αὐτῆς παρίσταται ὑπέρτερια (μικροτέρα τῷ σώματι τῆς Πώλλας) φέρουσα κιβώτιον μύρων. Ὁ λίθος τοῦ ἀναγλύφου τούτου εἶναι Πεντελικός. Τὸ ὕψος αὐτοῦ εἶναι ἐν μέτρῳ καὶ 50 0/0, τὸ πλάτος 57 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0· διατηρεῖται τώρα εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κ. Ἰκώδου Ὀδυσσοπούλου· ὁ τύπος φέρει ἀέτωμα· ἐν τῇ οἰκίᾳ δὲ ταύτῃ εὐρέθη καὶ τὸ μνημα τῆς Πώλλας, ἐφ' οὗ ἡ στήλη· τοῦτο δεικνύει, ὅτι τὸ τεῖχος τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν διήρχετο πρὸς τὸ δυτικὸν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Λυκοδήμου, ἀφίνουσα αὐτὴν ἐξω τῆς ἀρχαίας πόλεως. Πῶλλα ὄνομα γυναικὸς ἀναφέρεται καὶ εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 1156, καὶ 3113 ἐπιγραφὰς τῆς Συλλογῆς τοῦ Κ. Βοικίου.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1499.

Ω Φ Ε Λ Ι Ω Ν
Θ Ρ Α Ι Ξ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμητοῦ. Ἡῶρον αὐτὴν εἰς τινα οἰκίαν κειμένην πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ ναοῦ Ἀθηνᾶς τῆς Ἀρχιγέτιδος, κοινῶς καλούμενου Πύλη τῆς Ἀγορᾶς. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 40 0|0, καὶ ἡ διάμετρος 25 0|0.

Κ. Σ. Πιττάκης.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1500.

ΚΑΛΛΙΔΗΜΟΣ
ΘΡΑΣΥΚΛΕΟΥ
ΘΡΙΑΞΙΟΣ

Ἐπὶ στήλης τετραγώνου ἐπιτυμβίου, λίθου τῆς Πεντέλης. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1851 ἰουλίου 6 εἰς τινα οἰκίαν, κειμένην πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ ναοῦ Ἀθηνᾶς τῆς Ἀρχιεπίτδος. Ὄνομα *Καλλίδαμος* ἀναφέρεται ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 785 ἐπιγραφῇ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 1120 τῆς Συλλογῆς τοῦ Βοικχίου. *Καλλίδημος* δὲ ἄπαξ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 1029 τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημερ. ὁ τοῦ *Ξεροτίμου*.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1501.

5

ΑΠΟΛΛΩΝΙΑ
ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ
ΑΜΦΙΣΣΑΙΑ
ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ
ΕΚΚΕΡΑΜΕΩΝ

1501.

Ἀπολλωνία
Μενάνδρου
Ἀμφισσαία
Καλλιμάχου
ἐκ Κεραμείων
[γυνή].

Ἐπὶ στήλης (1) ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ἡῤρον αὐτὴν τὸ 1851 Ἰουλ. 6 εἰς τὴν αὐτὴν οἰκίαν, ἔνθα ἦν καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. 1500. Τὸ κάτω μέρος τῆς στήλης εἶναι ἀκρωτηριασμένον, ἔνθα ἦν, νομίζω, τὸ ΓΥΝΗ.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1502.

ΕΠΙΧΑΡΙΔΗΣ ΠΛΑΤΑ ΕΡΑΤΩ ΕΠΙΧΑΡΙΔΟΥ ΠΛΑΤΑΙΕΙΩΣ

1502.

Ἐπιχαρίδης Πλατα[ιεύς] Ἐρατὼ Ἐπιχαρίδου Πλαταιεῖως.

Γέγραπται ἐπὶ τῆς ζωφόρου τύπου λίθου τῆς Πεντέλης. Εὑρέθη τὸ 1851 Ἰουνίου 24 εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ

(1) Ὅσακις αἱ στήλαι εἰσὶν ἄλλου σχήματος, ἢ στρογγύλαι, θέλω σημειώσῃ τὸ σχῆμα τούτων· ὅπου δὲ δὲν σημειῶνῶ τοῦτο ἐννόη ὅτι αὐταὶ εἰσὶ στρογγύλαι.

Ὁδυσσοπούλου πλησίον τῶν Πυλῶν τοῦ Διοχάρους, οὐ μακρὰν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Λυκαδῆμου πρὸς τὸ δυτικὸν αὐτῆς. Ὁ τύπος οὗτος παρίστανει γέροντα ἱσταμένον, ὀρέγοντα τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὴν ἑρατῶ καθήμενῃν· ὅπισθεν αὐτῆς παρίσταται νεάνις ἱσταμένη, ἴσως ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς. Τὸ ὕψος τοῦ ἀναγλύφου τούτου εἶναι ἐνὸς Γαλλικοῦ μέτρου καὶ 10 0/0, τὸ πλάτος 74 0/0, καὶ τὸ πάχος 13 0/0. Τὸ ἔργον εἶναι οὐκ εὐκαταφρόνητον. Τὸ ὄνομα **ΕΠΙΧΑΡΙΔΗΣ** εὑρηται ἐν τε τῇ ὑπ' ἀριθ. 1105 ἐπιγραφῇ τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημ. καὶ παρὰ τῇ Συλλογῇ τοῦ Βοιχίου ὑπ' ἀριθ. 167.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1503.

Ζ Ε Υ Ξ Ι Σ
Λ Ι Β Υ Ω Σ
Μ Ι Λ Η Σ Ι Ο Σ
Π Ρ Ω Τ Ο Γ Ε Ν Η Σ
5 Δ Ι Ο Κ Λ Ε Ο Υ Σ
Π Α Μ Β Ω Τ Α Δ Η Σ

1503.

Ζεῦξις
Λίβυος
Μιλήσιος
Πρωτογένης
5 Διοκλέους
Παμβωτάδης.

1504.

Δ Ι Ο Κ Λ Η Σ
Π Ρ Ω Τ Ο
Γ Ε Ν Ο Υ Π Α Μ
5 Β Ω Τ Α Δ Η Σ
Ο Κ Α Ι Ε Υ Τ Υ
Χ Α Σ

1504.

Διοκλῆς
Πρωτο-
γένου Παμ-
βωτάδης
5 ὁ καὶ Εὐτύ-
χας.

Αἱ δύο αὗται ἐπιγραφαὶ εἰσὶ γεγραμμέναι ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐπιτυμβίου στήλης λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ, ἡ μία ἐκ τοῦ ἐνὸς μέρους αὐτῆς, καὶ ἡ ἄλλη ἐκ τοῦ ἀντιθέτου. Ἡ ὕρον αὐτὴν παρὰ τὴν ὁδὸν, τὴν καλουμένην τὸ πάλαι *Ἀμαξωτόν*, ὀλίγον κατωτέρω τῶν Κιμωνείων μνημείων πρὸς νότον τῆς Πνυκός. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι ἐν μέτρον καὶ 10 0/0, καὶ ἡ διάμετρος 40 0/0· ἡ ὕρον δὲ αὐτὴν ἐπὶ τοῦ μνημείου, ὅπερ εἶναι λελατομημένον εἰς τὸν βράχον. Ὡς ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι ἦν οἰκογενεῖας μνημεῖον· ἡ ὑπ' ἀριθ. 1503 εἶναι ἀρχαιοτέρα τῆς ὑπ' ἀριθ. 1504, ὡς φαίνεται ἀπὸ τὰ γράμματα αὐτῆς· εἰς τὸν τάφον φαίνεται, ὅτι ἐνταφιάσθη τὸ πρῶτον ὁ Ζεῦξις, εἶτα ὁ συγγενὴς αὐτοῦ Πρωτογένης, εἶτα ὁ ἔκγονος αὐτοῦ Διοκλῆς. Λίβυς ὡς Κύριον ὄνομα εὑρηται καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 1211 ἐπιγραφῇ τῆς Συλλογῆς τοῦ Βοιχίου.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1505.

Δ Ι Ο Ν Υ Ξ Ι Ο Σ
Π Ρ Ο Κ Λ Ε Ο Υ Σ
Σ Ι Ν Ω Π Ε Υ Σ

1505.

Διονύσιος
Προκλέους
Σινωπεύς.

1506.

Φ Α Ν Ι / .
Μ Ο Σ Χ Ο .
Κ Υ Δ Α Θ Η Ν

1506.

Φανίνας
Μόσχος
Κυδαθην αἰεὺς.

Ἀμφότεραι εἰσὶ γεγραμμέναι ἐπὶ στήλων ἐπιτυμβίων, λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Ἡ ὕρον αὐτὰς τὸ 1852 Φεβρουαρίου 4 παρὰ τὰς Ἡρίας Πύλας, οὐ μακρὰν τοῦ νῦν Θεάτρου. Τὸ ὕψος τῆς ὑπ' ἀριθ. 1505 εἶναι 60 0/0, ἡ δὲ διάμετρος 20 0/0· τὸ δὲ ὕψος τῆς ὑπ' ἀριθ. 1506 εἶναι 75 0/0, ἡ δὲ διάμετρος 30 0/0. Μόσχος Κυδαθηναίης, ὁ τοῦ Μοσχίωνος, ἀναφέρεται καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 1393 ἐπιγραφῇ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1507.

ΜΥΡΡΙΝΗ ΑΡΜΟΔΙΟ

1507.

Μυρρίνη Ἀρμοδίου.

Γέγραπται ἐπὶ λάρνακος λίθου τῆς Πεντέλης. Ἡ ὕρον αὐτὴν τὸ 1852 Ἰανουαρίου 31 εἰς τὸ χωρίον τῆς Ἀττικῆς, καλούμενον νῦν *Κορωπὴ*, πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος αὐτοῦ, ἐν τέταρτον τῆς ὥρας μακρὰν. Τὸ ὄνομα Μυρρίνη, (τὸ ὅποιον εὑρηται καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 649 ἐπιγραφῇ τῆς Συλλογῆς τοῦ Βοιχίου), καὶ τὸ ὅποιον εἶχε καὶ ἡ γυνὴ τοῦ Πεισιστράτου (Σχ. εἰς Ἀριστοφ. Ἰππ. γίγ. 446) ἐφύλαξε μέχρι τοῦδε ἡ συνήθεια· πολὺ αἰῶν τῶν σημερινῶν γυναικῶν τῆς Ἑλλάδος καλοῦνται τῷ ὀνόματι τούτῳ Μυρρίναι.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1508.
Λ Α Τ Ε Ι Α
Α Ρ Ι Σ Τ Ε Ι Δ Ο Υ
ΕΞ ΑΘΜ Ω Ν ΕΩΝ

1508.
Λατεία
Ἀριστείδου
ἐξ Ἀθμωνέων.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Εὐρέθη τὸ 1851 Δεκεμβρίου 20 εἰς τὸ βόρειον τῶν Ἀθηνῶν πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Κυνοσάργους. Ὄνομα *Λατεία* πρῶτον ἐνταῦθα εὑρηται.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1509.
Α Ρ Ι Σ Τ Ο Μ Ε Ν Η Σ Α Ρ Ι Σ Τ Ο Κ Λ Ε Ο Υ Σ
Λ Ε Υ Κ Ο Ν Ο Ε Υ Σ

1509.
Ἀριστομένης Ἀριστοκλέους
Λευκονοεύς.

Γέγραπται ἐπὶ Βάθρου (ἀνάποδα ἐκτισμένου εἰς τὸν πρὸ τῆς ἀνόδου καὶ τῶν Βαθμίδων τῶν Προπυλαίων ἐκτισμένον τεῖχον) λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Τὸ μῆκος αὐτοῦ εἶναι ἐν μέτρον καὶ 68 0/0, τὸ πλάτος 60 0/0. Ἐπὶ τοῦ Βάθρου τούτου ἴστατο τὸ ἄγαλμα τοῦ Ἀριστομένου, πιθανῶς πρὸ τῆς εἰσόδου τῆς Ἀκροπόλεως. Περὶ τῆς θέσεως τοῦ Δήμου Λευκονόη ἀναφέραμεν εἰς τὴν ὁποίαν ἐδημοσιεύσαμεν ὑπ' ἀριθ. 1356 ἐπιγραφὴν· νῦν δὲ μόνον σημειοῦμεν, ὅτι οἱ μεταγενέστεροι, κατὰ τοὺς Χριστιανικοὺς χρόνους, ἐξηγήσαντες τὴν ἔννοιαν τινῶν ὀνομάτων τῶν Δήμων ὠνόμασαν αὐτοὺς τῷ ὀνόματι τῆς ἐννοίας τοῦ ἀρχαίου ὀνόματος, ἐγκαταλείψαντες τὴν ἀρχαίαν ὀνομασίαν, οὕτως ἐποίησαν εἰς τὸν Δῆμον Φηγοῦντα, μετωνομάσαντες διὰ τοῦ ἐξηγητικοῦ ὀνόματος *Βαλλανιδέζα*· οὕτω τὸν Δῆμον Εὐπυρίδας μετωνομάσαν ἐξηγητικῶς *Καλογρέζα*· οὕτω τὸν Δῆμον Λευκονόη κληθέντα διὰ τὴν ἐν αὐτῇ λευκὴν γῆν ἐκάλεσαν, ὡς ἐκ τῆς λευκότητος *Περυστέρι*, διότι μακρόθεν τῷ ὄντι ἡ γῆ αὕτη λευκοτάτη φαίνεται· σημαίνει δὲ ἡ λέξις τὸ *λευκὴν*, οὕτω λέγομεν, ἐλεύκανε τὰ ῥῶυχα καὶ τὰ ἔκαμε σὰν περιστέρι. Οὕτω τὸ τέλμα, ὅπερ ἦν παρὰ τὰς θύρας τοῦ Διοχάρους, περὶ οὗ ἀναφέραμεν ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 1387 ἐπιγραφῇ τῆς αὐτῆς Ἐφημερίδος, ἡ συνήθεια καλεῖ μέχρι τοῦδε τὸ μέρος τοῦτο *Βουδοπρυγκήνη*.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1510.
Ν Τ Ι Γ Ο Ν Ο Σ
- Μ Ι Ξ Ω Ν Ο Σ
Ν Α Φ Λ Υ Ξ Τ Ι Ο Σ

1510.
Ἀντίγονος
Θεμισωνος
Ἀναφλύστιος.

Γέγραπται ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἦυρον αὐτὴν τὸ 1852 Αὐγούστου 29 εἰς τὸ μέρος τοῦ πεδίου τῆς Ἀθηνᾶς, τὸ καλούμενον νῦν *Βαράλιον*. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι ἐνός μέτρου, ἡ δὲ διάμετρος 20 0/0.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1511.
Μ Α Γ Ν Ι Ο Σ Ε
Ε Ρ Υ Α Δ Η Σ

1511.
Μάγνιος Σ . . .
Ἐρυάδης.

Ἐπὶ λάρνακος εὐρεθείσης τὸ 1852 Ἰουνίου 10 εἰς τὰ θεμέλια τῆς οἰκίας τοῦ Κ. Σπύρου Μιλίου, κειμένης πρὸς τὸ βόρειον τῶν Ἀθηνῶν, παρὰ τὰς Διομεῖας Πύλας. Εἰς τὴν θέσιν ταύτην εὐρέθησαν καὶ ἄλλαι δύο λάρνακες λίθου Πεντελησιῶ ἀνευ ἐπιγραφῶν· ἔφερον δὲ αὗται τὰς συνήθεις ἐπιτυμβίους γλυφάς, ὧν τὰ παριστάνόμενα ἐν ἐτέρῳ συγγράμματι θέλομεν ἐξηγήσει, δημοσιεύοντες τὰς ἐπ' αὐτῶν εἰκόνας. Τὸ ΡΥ τοῦ Δήμου ΕΡΥΑΔΗΣ ἐνταῦθα γέγραπται τῷ Υ ἂντι τῆς συνήθους γραφῆς τῇ ΟΙ, ὡς παρὰ Βοιχίῳ ἐν ἐπιγραφαῖς ὑπ' ἀριθ. 116, 172, καὶ ἐν τῇ Ἀρχαιολ. Ἐφημ. ὑπ' ἀριθ. 410, 725, καὶ παρὰ τῷ Κ. Ρὸς die demen. ἐπιγρ. 5.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1512.

Ξ . . ΕΞΩ
ΔΙΟΝΥΞΙΟΣ
Μ . . . ΞΙΑ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἡῦρον αὐτὴν τὸ 1852 Σεπτεμβρίου 25 πρὸ τῆς Ἀκροπόλεως, ἔνθα ἦσαν πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως τὰ Τουρκικὰ μνημεῖα. Ὄνομα **Ξ[ΥΝ]ΕΞΩ** τὸ πρῶτον ἐνταῦθα εὔρηται.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1512.

Σ[υν]εσώ
Διονυσίου
Μ[ιλη]σία.

1513.

ΦΙΛΟΥΜΕΝΟΣ
ΕΠΑΦΡΑΝΤΟΣ
ΧΑΘΝ
ΦΙΛΟΥΜΕΝΟΥ

Γέγραπται ἐπὶ ἀναγλύφου λίθου λευκοῦ, ἐφ' οὗ παρίσταται ἀνὴρ καὶ γυνή, ἰστάμενοι. Εὑρέθη τὸ 1852 Ἰουνίου 12 εἰς τὴν Εὐβοίαν, εἰς τὸ χωρίον τῶν Ἀγίων Θεοδώρων τοῦ Δήμου Αὐλῶνος, εἰς τὴν ἄμπελον τοῦ Παναγῆ Θεοδώρου.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1513.

Φιλούμενος
Ἐπάφραντος
... χάον
Φιλουμένου.

1514.

ΓΛΑΥΚΟΣ
ΤΡΥΦΑΙΝΑ
ΛΕΩΝ
ΙΨΙΞΤΩ
ΥΤ-Ρ

Γέγραπται ἐπὶ στήλης τετραγώνου λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη τὸ 1852 Μαΐου 29 εἰς τὸ δυτικὸν τῶν Προπυλαίων εἰς τὰς ἀνασκαφὰς τοῦ Κ. Βεϋλέ. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι 15 0|0, τὸ πλάτος 20 0|0, καὶ τὸ πάχος 12 0|0.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1514.

Γλαῦκος
Τρύφαινα
Λέων
• ψιστώ
• • υτ • ρ.

1515.

ΘΕΙΞΙΦΟΡΑ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΗΡΑΚ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Εὑρέθη τὸ 1852 Ἀπριλίου 11 εἰς τὸ δυτικὸν μέρος τῶν Προπυλαίων εἰς τὰς ἀνασκαφὰς τοῦ Κ. Βεϋλέ. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 21 0|0, ἡ δὲ διάμετρος 13 0|0 μετεκομίσθη δὲ ἐνταῦθα ἐξῶθεν. Ὄνομα **ΘΕΙΞΙΦΟΡΑ** πρῶτον ἐνταῦθα εὔρηται.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1515.

Θεισιφόρα
Δημητρίου
Ἡρακ[λεώτις].

1516.

ΣΥΜΦΟΡC
ΟΔΩΡΟΥC
ΕΛΙΚΩΝΙC
ΓΥ

Ἐπὶ στήλης εἰς σχῆμα πλακῶς, φερούσης ἀέτωμα καὶ γεῖσσον, τὸ ἥμισυ τῆς ὁποίας σώζεται, λίθου Πεντελησίου. Εὑρέθη πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ κήπου τοῦ καλουμένου τοῦ Συντάγματος, τὸ 1852 Αὐγούστου 2. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι 35 0|0, τὸ πλάτος 24 0|0, καὶ τὸ πάχος 6 0|0.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1516.

Σύμφορον Ἀπολλο-
δώρου Ε
Ἑλικῶν Ζ
γυνή.

1517.

Γ Λ Υ Κ
Δ Ι Ο Ν Υ
Α Ν Τ Ι Ο

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὐρέθη τὸ 1852 Ἀπριλίου 2 εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω ὑπ' ἀριθ. 1516.

1517.

Γλυκ[έρα
Διονυσίου
Ἀντιό[χισσα.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1518.

Η Τ Ρ Ι Ο
- Ι Γ Ε Ν Ο Υ
Μ Ε Ι Λ Η Σ Ι Ο Σ

Ἐπὶ τμήματος μεγάλης στήλης λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1852 Σεπτεμβρίου 30 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Ἐρεχθείου ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι 25 0/0, ἡ δὲ διάμετρος 40 0/0.

Τὸ εἰς τὴν 3 καὶ τελευταίαν γραμμὴν ὄνομα ΜΕΙΛΗΞΙΟΣ τὸ ΜΕΙ εἶναι γεγραμμένον ἐπὶ τοῦ λίθου τῇ ΕΙ, ἀντὶ τῆς συνήθους γραφῆς τῇ Ι, τὸ δὲ ΛΗ γράφα· τὸ πρῶτον διὰ τοῦ Ι, εἶτα διώρθωσεν, ἵσως ἡ Ἀρχὴ τῶν Ἐξεταστῶν, (ὄρα Ἀρχαιολ. Ἐφημ. ἐπιγρ. 1372), ἡ τῶν κατασκοπούντων τὰ ἱερὰ καὶ τ' ἄλλα ἀημόσια οἰκοδομήματα (ὄρα τὴν αὐτὴν Ἀρχαιολ. Ἐφημ. ἐπιγρ. 1381) μετατρέψας αὐτὸ εἰς Η ΜΕΙΛΗΞΙΟΣ.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1519.

Ε Π Ι Χ Α Ρ Η Σ
Θ Ρ Ι Α Ξ Ι Ο Σ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ὡρον αὐτὴν πρὸς τὸ βόρειον τῆς Ἀκροπόλεως. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 64 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 32 0/0.

1519.

Ἐπιχάρης
Θριάσιος.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1520.

Α Ξ Φ Α Λ Η Σ
Δ Η Μ Ο Κ Ρ Α Τ Ο Υ
Φ Ρ Ε Α Ρ Ρ Ι Ο Σ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ὡρον αὐτὴν πρὸς τὸ βόρειον τῆς Ἀκροπόλεως. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι 85 0/0, ἡ δὲ διάμετρος 55 0/0.

1520.

Ἀσφαλῆς
Δημοκράτου
Φρεάρριος.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1521.

Α Θ Η Ν Α Ι Σ
Α Μ Φ Ι Π Ο Λ Ι Τ Ι Σ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1852 Νοεμβρίου 4 παρὰ τὴν ὁδὸν, καλουμένην τὸ πάλαι Ἀμαξωτόν. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι 70 0/0, ἡ δὲ διάμετρος 22 0/0. Τὸ ὄνομα Ἀθηναῖς ἐφύλαξε μέχρι τοῦδε ἡ συνήθεια. Πολλὰ τῶν γυναικῶν καλοῦνται τῷ ὀνόματι τούτῳ, καὶ τινες Ἀθηναῖ λέγονται.

1521.

Ἀθηναῖς
Ἀμφιπολίτις.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1522.

ΔΗΜΗΤΡΙΑ
ΤΙΜΟΚΛΕΟΥΣ
ΑΓΝΟΥΣΙΟΥ
ΠΕΡΙΓΕΝΗΣ
5 ΤΙΜΟΚΛΕΟΥΣ
ΑΓΝΟΥΣΙΟΥΣ

Ἐπὶ στήλης εἰς σχῆμα πλακὸς ἐπιτυμβίου, λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Εὐρέθη κατὰ τὸ 1838 παρὰ τὴν Πύλιν Διομείαν, καὶ ἠγοράσθη ἀπὸ τὸν μακαρίτην Γ. Γρόπιον, παρ' οὗ ἐχαρίσθη τῷ Κ. Πρόκεσχ. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι ἐνὸς μέτρου καὶ 10 0/0, τὸ πλάτος 40 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Ὡς ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἰς τὸν τάφον τοῦ υἱοῦ ἐνταφιάσθη μετὰ ταῦτα καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς Περιγένης. Τὸ ὄνομα Δημητρία ἐφύλαξεν ἡ συνήθεια. Πολλοὶ τῶν γυναικῶν ἔτι καὶ νῦν καλοῦνται τῷ ὀνόματι τούτῳ, Δημητρίον λέγομεν καὶ Δημητρώ.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1523.

ΜΑΡΚΟΣ
ΠΑΚΩΝΙΟΣ
ΑΠΕΛΛΑΣ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Εὐρέθη πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ ἔξω Κεραμεικοῦ· ἠγόρασε δὲ αὐτὴν ὁ μακαρίτης Γ. Γρόπιος, καὶ ἐπρόσφερε τῷ Κ. Πρόκεσχ. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 82 0/0, ἡ δὲ διάμετρος 30 0/0. Τὸ ὄνομα Πακωνίος εὑρηται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 2590 ἐπιγραφὴν τῆς Συλλογῆς τοῦ Βοιχίου.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1524.

ΑΓΩΝ ΕΠΙ
ΓΟΝΟΥ
ΜΕΙΛΗΣΙ
ΟΣ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Εὐρέθη τὸ 1838 εἰς τὸν ἔξω Κεραμεικόν. Ὁ μακαρίτης Γ. Γρόπιος ἔδωκεν αὐτὴν τῷ Κ. Πρόκεσχ. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι 92 0/0, ἡ δὲ διάμετρος 36 0/0. Ὄνομα Κῦριον Ἀγών εὑρηται ἐν τῷ ἐμῷ συγγράμματι ἐπιγραφομένῳ αἱ Ἀρχαὶ Αἰθῆραι σελ. 120.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1525.

ΦΙΛΗΡΑΤΟΣ
ΑΓΥΛΙΔΑ
ΚΟΡΙΝΘΙΟΣ

Γέγραπται ἐπὶ κύβου λίθου Πεντελικοῦ. Εὐρέθη τὸ 1846 εἰς τὸ βόρειον τῶν Ἀθηνῶν, καὶ ἠγοράσθη παρὰ τοῦ Κ. Πρόκεσχ. Τὸ ὕψος αὐτοῦ εἶναι 29 0/0, τὸ πλάτος 28 0/0, καὶ τὸ πάχος 23 0/0. Ὄνομα Φιλήρατος πρῶτον ἐνταῦθα εὑρηται. Φιληρατὶς δὲ ἀναφέρεται παρὰ τῷ ποιητῇ Καλλιμάχῳ βιβλ. 29. σελ. 6, καὶ 342.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1526.

ΜΝΗΣΙΦΙΛΟΣ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου, λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1850 παρὰ τὴν ἀρχαίαν ὁδὸν τὴν Ἀμα-

1522.

Δημητρία
Τιμοκλέους
Ἀγνουςίου.
Περιγένης.
5 Τιμοκλέους
Ἀγνούσιος.

1523.

Μάρκος
Πακωνίος
Ἀπέλλας.

1524.

Ἀγών Ἐπι-
γόνου
Μειλήσι-
ος.

1525.

Φιλήρατος
Ἀγυλίδα
Κορίνθιος.

1526.

Μνησίφιλος.

ξωτὸν, πρὸς τὸ νότιον τῆς Πνυκός. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 78 0/0, ἡ δὲ διάμετρος 23 0/0. Αὐτὸ μόνον τὸ ὄνομα εἶναι γεγραμμένον ἐπὶ τῆς στήλης.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1527.

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Ο Ξ
Λ Ε Ω Μ Α Χ Ο Υ
Μ Α Ξ Ξ Α Λ Ι Ω Τ Ι Ξ

1527.

Θεόδωρος
Λεωμάχου
Μασσαλιώτης.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου, λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Ἡῦρον αὐτὴν τὸ 1850 εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα ἦν καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 1526. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 82 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 24 0/0. Τὰ γράμματα εἰσὶ λίαν ἐπιτηδείως ἐγχαραγμένα. Ἡ λήγουσα Μασσαλιώτης τὸ ΤΙΞ εἰς τὸν λίθον εἶναι ἐγγεγραμμένον διὰ τοῦ Ι, ἀντὶ τῆς Η Μασσαλιώτης, κατὰ λάθος τοῦ ἐγχαράκτου τῶν γραμμάτων διὰ τὸ ὁμοιόφωνον τῆς Η καὶ Ι.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1528.

Δ Ι Ο Ν Υ Ξ Ι Κ Λ Η Ξ
Δ Ι Ο Ν Υ Ξ Ι Ο Υ
Ε Υ Ω Ν Υ Μ Ε Υ Ξ

1528.

Διονυσικλῆς
Διονυσίου
Εὐωνυμεύς.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου, λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Ἡῦρον αὐτὴν εἰς τὸν Πειραιᾶ τὸ 1849 Νοεμβρίου 24. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 72 0/0, ἡ δὲ διάμετρος 28 0/0.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1529.

Ε Ρ Μ Ο Δ Ο Τ Ο Ξ
Λ Υ Ξ Ι Μ Α Χ Ο Υ
Τ Α Ρ Ξ Ε Υ Ξ

1529.

Ἐρμόδοτος
Λυσιμάχου
Ταρσεύς.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου, λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Ἡῦρον αὐτὴν τὸ 1849 Νοεμβρ. 24 εἰς τὸν Πειραιᾶ πλησίον τῆς ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 68 0/0.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1530.

Ξ Τ Ρ Α Τ Ω Ν
Ξ Μ Ι Κ Ρ Ο Υ
Θ Ρ Ι Α Ξ Ι Ο Ξ

1530.

Στράτων
Σμικροῦ
Θριάσιος.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου, λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Ἡῦρον αὐτὴν τὸ 1850 Νοεμβρίου 22 εἰς τὰ καλούμενα νῦν Χασιώτικα Καλύβια, κείμενα εἰς τὸ Θριάσιον πεδῖον, πρὸς τὸ βόρειον τῶν ὁποίων ἦν ὁ Δῆμος Θρία. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 62 0/0.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1531.

Δ Ε Ι Ν Ο Κ Ρ Α Τ Η Ξ
Δ Ε Ι Ν Ο Κ Ρ Α Τ Ο Υ Ξ
Α Ι Ξ Ω Ν Ε Υ Ξ

1531.

Δεινοκράτης
Δεινοκράτους
Αἰξωνεύς.

Γέγραπται ἐπὶ τύπου λίθου Πεντελησίου, παριστάνει δὲ ἄνδρα ἱστάμενον, καὶ γυναῖκα καθήμενην, καὶ ὀρέγουσαν τὴν χεῖρα αὐτῆς τῷ ἀνδρὶ. Εὐρέθη εἰς τὸ Θριάσιον πεδῖον, ἡγοράσθη δὲ παρὰ τοῦ μακαρίτου Γροπίου, καὶ ἐδωρίθη τῷ Κ. Πρόκεσχ. Τὸ ὕψος αὐτοῦ εἶναι 77 0/0, τὸ πλάτος 32 0/0, καὶ τὸ πάχος 7 0/0. Τὸ ἄνω μέρος αὐτοῦ εἶναι ἀκρωτηριασμένον.

Κ. Σ. Πιττάκης.

Ἐπὶ Πεντελικῷ τετραγώνῳ πλακός. Ὡρον αὐτὸ τὴν 17 Μαρτίου 1850, πλησίον τῆς Μουνυχίας. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι ποδῶν δύο, τὰ πλάτος δακτύλων δύο, καὶ τὸ πάχος δακτύλων δύο καὶ ἥμισυ. Ἐκ τοῦ σωζομένου μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι ὄριον χωρίου προικίου, τοῦ ὁποῖου ἡ ἀξία ἦν ἐγγραφημένη ἐπὶ τῆς στήλης. Τὸ ὄνομα τοῦ ἔχοντος τὸ χωρίον τοῦτο, ἀρχίζων ἀπὸ τοῦ Θ δὲν ἐσώθη εἰς τὸν λίθον. Τοιαῦτα ὅρια ἐδημοσιεύσαμεν καὶ ἄλλα ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1539.

ΔΕΙΝΟΚΡΑΤΗΣ ΚΑΛΙΑΔΟΥΣ
ΑΙΞΩΝΕΥΣ

1539.

Δεινοκράτης Καλλιάρχου
Αἰξωνεύς.

Γέγραπται ἐπὶ Ἰδρίας ἐπιτυμβίου λίθου Πεντελικῷ. Εὗρέθη τὸ 1842 εἰς τὸν δρόμον τὸν πρὸς τὰς Ἀχαρνάς· ἠγοράσθη παρὰ τοῦ μακαρίτου Γροπίου, καὶ μετὰ ταῦτα ἐδόθη τῷ Κ. Πρόκεσχ. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι 75 0|0.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1540.

5 ΓΟΡΓΙΑΣ
ΑΡΗΟΥ
ΠΑΙΑΝΙΕΥΣ
ΤΙΜΟΧ
ΓΟΡΓΙΟΥ
ΜΙΛΗΣΙΟΥ

1540.

5 Γοργίας
Ἀρήου
Παιανιεύς.
Τιμοχ[άρης]
Γοργίου
Μιλησίου.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1850 Ἀπριλίου 26, πλησίον τῆς Ἀχαρνικῆς Πύλης. Τὰ ὕψος αὐτῆς εἶναι τριῶν Ἀγγλικῶν ποδῶν καὶ δακτύλων τεσσάρων· ἡ δὲ διάμετρος δακτύλων ἑνδεκα. Τὸ ὄνομα Ἀρης τὸ ΡΗ εἶναι γεγραμμένον διὰ τῆς Η ἀντὶ τῆς συνήθους γραφῆς τῇ ΕΙ Ἀρείου. Ἡ διὰ τῆς Η ὀρθογραφία τοῦ ὀνόματος τούτου Ἀρης εὑρίσκεται καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 478 ἐπιγραφῇ τῆς Συλλογῆς τοῦ Κ. Βοικχίου.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1541.

5 ΚΑΛΛΙΠΠΟΣ
ΦΙΛΩΝΟΣ
ΑΙΞΩΝΕΥΣ
ΠΡ...ΟΣ
· ΑΛ...ΟΥ
ΑΙΞΩΝΕΥΣ
ΦΙΛΩΝ
ΚΑΛ
10 ΑΙΞΩΝ
Ξ ΤΡΑΤΟΣ
Ω Ν

1541.

5 Κάλλιππος
Φίλωνος
Αἰξωνεύς.
Πρ[ῶτ]ος
Κ]αλ[λίπ]που.
Αἰξωνεύς.
Φίλων
Καλ[λίπ]που
Αἰξω[ν]εύς.
10 . . στρατός
Αἰξ[ω]ν[ε]ύς.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου Πεντελικῷ. Ὡρον αὐτὴν τὴν 27 Ἰουνίου 1850 εἰς τὸ βόρειο-ἀνατολικὸν μέρος τῶν Ἀθηνῶν. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι ποδῶν τεσσάρων, τὸ πλάτος ποδῶν δύο, καὶ τὸ πάχος δακτύλων δέκα.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1542.

ΞΕΛΕΙΝΗ
ΕΥΦΡΟΣΥΝΟΥ
ΜΕΙΛΗΣΙΑ

1542.

Ξελ[ε]ίνη
Εὐφροσύνου
Μειλησία.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου Πεντελικῷ. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1840 εἰς τὴν ὁδόν, ἣν Ἀμαξωτὸν τὸ πάλαι

ἐκάλουν. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι 40 0/0. Τὸ Μειλησία καὶ ἐνταῦθα γέγραπται διὰ τῆς ΕΙ, ὥσπερ καὶ ἐν ταῖς ὑπ' ἀριθ. 1518, καὶ 1524 ἐπιγραφαῖς.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1543.

ΙΩΙΛΟΣ
ΙΩΙΛΟΥ
ΕΥΩΝΥ
ΜΕΥΣ

~~1481.~~

Ζωῖλος
Ζωίλου
Εὐωνυ-
μεύς.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1837 Μαρτίου 4 εἰς τὸν Πειραιᾶ. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 48 0/0. Ζωῖλος Ζωίλου εὑρίθται εἰς διαφόρους ἐπιγραφάς. Ζωῖλος δὲ Ζωίλου Εὐωνυμεύς ἐνταῦθα μόνον εὑρίθται.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1544.

ΣΤΡΑΤΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΦΑΛΗΡΕΥΣ

1544.

Στράτος Ἀλεξάνδρου Φαληρεύς.

Ἐπὶ τῆς ζωφόρου τύπου ἐπιτυμβίου, οὗ τὰ τέσσα μέρη δὲν σώζονται. Ἡῶρον αὐτὴν εἰς τὸν Πειραιᾶ τὸ 1837 Μαρτίου 7. Τὸ ὄνομα Στράτος ἐφύλαξε μέχρι τοῦδε ἡ συνήθεια. Πολλοὶ τῶν σημερινῶν Ἑλλήνων καλοῦνται τῷ ὀνόματι τούτῳ Στράτος καὶ Στρατής.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1545.

ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ
ΤΙΜΟΘΕΟΥ
ΠΤΟΛΕΜΑΙΕΥΣ

1545.

Καλλικράτης
Τιμοθέου
Πτολεμαίεύς.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1836 Δεκεμβρίου 19 παρὰ τὸ Δίπυλον.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1546.

ΑΣΚΛΗΠΙΔΗΣ
ΑΡΠΑΛΟΥ
ΠΙΘΕΥΣ

1546.

Ἀσκληπίδης
Ἀρπάλου
Πιθεύς.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὴν οὐ μακρὰν τῆς ἀνωτέρω τὸ 1836 Δεκεμβρ. 19.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1547.

ΗΔΥΤΙΟΝ
ΧΑΙΡΕΟΥ

1547.

Ἡδύτιον
Χαιρέου.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1836 Νοεμβρίου 11 παρὰ τὴν Ἱερὰν ὁδόν. Τὸ ὄνομα Ἡδύτιον πρῶτον ἐνταῦθα εὑρίθται.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1548.

ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Εὑρέθη ἐπὶ τοῦ λόφου τοῦ πρὸς δυσμὰς τῆς Ἀχαρνικῆς ὁδοῦ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κ. Βλασσαπούλου.

1548.

Θεόφραστος
Χρηστός.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1549.

ΑΙΣΧΙΝΗΣ
ΑΙΣΧΙΝΟΥ
ΛΥΕΥΣ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Εὑρέθη ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω.

1549.

Αἰσχίνης
Αἰσχίνου
Φίλυεύς.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1550.

ΜΑΝΗΣ
ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ
ΗΡΑΚΛΕΩΤΗΣ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Εὑρέθη ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω.

1550.

Μάνης
Ἡρακλείδου
Ἡρακλεώτης.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1551.

ΚΛΕΑΡΙΣΤΗ
ΕΡΜΟΓΕΝΟΥ
ΘΥΓΑΤΗΡ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Εὑρέθη ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω.

1551.

Κλεαρίστη
Ἐρμογένου
θυγάτηρ.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1552.

ΑΡΤΕΜΙΣΙΑ
ΛΙΒΥΞΑ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Εὑρέθη ἔνθα καὶ αἱ ὑπ' ἀριθ. 1549, 1550, 1551, καὶ 1552.

1552.

Ἀρτεμισία
Λίβυσα.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1553.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
ΕΤΕΑΡΧΟΥ
ΛΑΜΠΤΡΕΥΣ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἦνρον αὐτὴν εἰς τὸ δυτικὸν τοῦ Λυκοδήμου, οὐ μακρὰν τοῦ μέρους, ἔνθα ἦσαν αἱ τοῦ Διοχάρους Πύλαι. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι ἐν μέτρον, ἡ δὲ διάμετρος 17 0|0.

1553.

Διονύσιος
Ἐτεάρχου
Λαμπτρέυς.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1554.

ΔΗΜΗΤΡ
ΜΙΛΗΣ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἦνρον αὐτὴν τὸ 1853 Φεβρουαρίου 2 εἰς τὸ ἀρχαῖον Πρυτανεῖον πρὸς τὸ βόρειον τῆς Ἀκροπόλεως.

1554.

Δημήτριος
Μιλήσιος.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1555.

Δ Ω Ρ Η Μ Α
Η Ρ Α Κ Λ Ε Ι Δ Ο Υ
Λ Α Θ Δ Ι Κ Ι Ξ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἡῦρον αὐτὴν τὸ 1838 Νοεμβρίου 20 εἰς τὴν ὁδὸν τὴν καλουμένην τὸ πάλαι Ἀμαξωτόν. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι (ὅσον σώζεται) 22 0|0, ἡ δὲ διάμετρος 14 0|0. Γυναικὸς ὄνομα Δωρήμα πρῶτον ἐνταῦθα εὑρηται. Τὸ Ο εἰς τὸ ὄνομα Λαοδικίς εἶναι οὕτω γεγραμμένον Θ, τοῦτο εὑρηται καὶ εἰς ἄλλας ἐπιγραφάς.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1556.

Η Μ Ω Ν
Α Μ Φ Ι Λ Ο Υ
Λ Υ Ε Υ Ξ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἡῦρον αὐτὴν τὸ 1838 παρὰ τὴν ὁδὸν τὴν διὰ Κοίλης. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 46 0|0, ἡ δὲ διάμετρος 32 0|0.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1557.

Ζ Ω Β Ι Ο Ξ
Ε Υ Α Ρ Χ Ι Δ Ο
Κ Ι Κ Υ Ν Ν Ε Υ Ξ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἡῦρον αὐτὴν τὸ 1838 ἀνωθεν τῆς Καλλιφόρης. Τὸ ὄνομα Ζώβιος εὑρηται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 703 ἐπιγραφὴν, δημοσιευθεῖσαν τὸ 1840 ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι. Ὁ Κ. Ρόδς ἀνατύπωσεν αὐτὴν τὸ 1846. Ἡ συνθήκη διετήρησε παρεφθαρμένως τὸ ὄνομα τοῦ χώρου ἐφ' οὗ ἦν ὁ Δῆμος οὗτος· καλεῖ γὰρ τὸ μέρος τοῦτο μέχρι τοῦδε Κοινοῦδάωνες. Περί τούτου θέλομεν ἀναφέρει πλατύτερον ἐν τῷ περὶ Δήμων συγγράμματι ἡμῶν.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1558.

Κ Α Ρ Κ Ι Ν Ο Ξ
Δ Η Μ Η Τ Ρ Ι Ο Υ
Α Ν Τ Ι Ο Χ Ε Υ Ξ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἡῦρον αὐτὴν τὸ 1838 Ἰανουαρίου 3 πρὸς τὸ Κυνόσαργες. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι ἐν μέτρον καὶ 10 0|0, ἡ δὲ διάμετρος 30 0|0.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1559.

Ξ Ω Κ Λ Η Ξ
Κ Τ Η Ξ Ω Ν Ο Ξ
Η Ρ Α Κ Λ Ε Ω Τ Η Ξ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἡῦρον αὐτὴν τὸ 1835 Νοεμβρίου 12 εἰς τὴν θέσιν ἐνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 34 0|0, ἡ δὲ διάμετρος 17 0|0.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1555.

Δωρήμα
Ἡρακλείδου
Λαοδικίς.

1556.

Ἡγ]ήμων
Π]αμφίλου
Φ]λυεύς.

1557.

Ζώβιος
Εὐαρχίδου
Κικυννεύς.

1558.

Καρκίνος
Δημητρίου
Ἀντιοχεύς.

1559.

Σωκλῆς
Κτήσωνος
Ἡρακλεώτης.

1560.

ΣΑΡΑΠΙΑ
ΓΛΑΥΚΟΥ
ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΥ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτομείου λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1845 Σεπτεμβρίου 24 πρὸς τὸ δυτικὸν μέρος τῶν Ἀθηνῶν, πρὸς τὸ βόρειον τοῦ Θεσείου. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι (ὅσον σώζεται) 52 0|0, ἡ δὲ διάμετρος 32 0|0. Ὄνομα Σαραπία πρῶτην φοράν ἐνταῦθα εὑρίσκεται.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1560.

Σαραπία
Γλαύκου
Μαραθωνίου.

1561.

ΝΙΚΩΝ
ΑΥΤΟΒΟΥΛΟΥ
ΠΑΛΛΗΝΕΥΣ
ΝΙΚΗΣΩ
ΜΕΛΙΤΕΩΣΘΥΓΑΤΗΡ
ΝΙΚΩΝΟΣΠΑΛΛΗΝΕΩΣ
ΓΥΝΗ

Ἐπὶ Βάσεως λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1832 Φεβρουαρίου 13 εἰς τὴν ἱερὰν ὁδὸν, οὐ μακρὰν τῆς θέσεως, ἔνθα ἦν ναὸς τοῦ Κυαμείου. Τὸ ὄνομα τοῦτο ἦν ἐπώνυμον, κατὰ τὸν Ἡσύχιον, τοῦ Βάχου, ὅστις καὶ Σαββάζιος ἐκκληῖτο. Ἡ νῦν Ἐκκλησία τοῦ Ἀγίου Σάββα, παρὰ τὴν ἱερὰν ὁδὸν, κατέχει πιθανῶς τὴν θέσιν τοῦ ἀρχαίου ναοῦ τοῦ Διονύσου. Τὸ ὕψος τῆς Βάσεως ταύτης εἶναι 15 0|0, τὸ μῆκος 28 0|0, καὶ τὸ πᾶχος 19 0|0. ἔκειτο δὲ ἐπὶ τοῦ τάφου, εἰς δὲ πρῶτον ὁ Νίκων ἐνταφιάσθη, εἶτα ἡ ἐπιζήσασα γυνὴ αὐτοῦ Νικησώ. Τὸ ἥμισυ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης, ἦτοι τὸ

ΝΙΚΩΝ
ΑΥΤΟΒΟΥΛΟΥ
ΠΑΛΛΗΝΕΥΣ

ἐδημοσίευσεν ὁ Κ. Ρόσς ὑπ' ἀριθ. 149 εἰς τὸ σύγγραμμα αὐτοῦ, ἐπιγραφόμενον die demen von Attika, p. 90, μὴ παρατηρήσας, φαίνεται, τὸ ἐπίλοιπον τῆς Βάσεως ταύτης. Τὸ ὄνομα τῆς γυναικὸς Νικησώ ἐδόθη καὶ εἰς τριῆρεις, ὧν ἡ μία ἦν Λυσικράτους ἔργον· ὅρα Seewesen p. 319, 354 καὶ 376 τῆς ἐκδόσεως τοῦ Κ. Βοικίου.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1561.

Νίκων
Αὐτοβούλου
Παλληνεύς.
Νικησώ Ἰππικράτου
Μελιτέως θυγάτηρ
Νίκωνος Παλληνέως
γυνή.

1562.

ΛΕΟΝΤΙΣΝΙΚΑΔΟΥ
ΗΠΕΙΡΩΤΙΣ

Ἐπὶ Βάθρου λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὸ οὐ μακρὰν τῆς ἀνωτέρω ἐπιγραφῆς. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου εἶναι 12 0|0, τὸ πᾶχος 10 0|0, καὶ τὸ μῆκος 18 0|0. Ὄνομα Νικάδος πρῶτον ἐνταῦθα εὑρίσκεται.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1562.

Λεοντίς Νικάδου
Ἡπειρώτις.

1563.

ΒΑΧΧΙΟΣ ΔΙΟΚΛΕΟΥΣ
ΕΠΙΚΗΦΙΣΙΟΣ

Ἰεῖραπται ἐπὶ τοῦ δευτέρου σπονδύλου τοῦ ἀνατολικο-βορείου κίονος τῆς ἀνατολικῆς Στοᾶς τῶν Προπυλαίων. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1837, ὅτε τὸν κίονα τοῦτον ἐκαθάρισα ἀπὸ τὰ ὁποῖα περιεκάλυπτον αὐτὸν νεώτερα τεῖχη τοῦ παρ' αὐτὸν θόλου. Ἐπιγραφὴ ἐπὶ οἰκοδομήματι δημοσίου, οἷα εἰσὶ τὰ Προπύλαια, ἐθεωρεῖτο ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους ὡς ἔγκλημα, τίνι δὲ τρόπῳ ὁ Βάχχιος οὗτος ἐπέγραψε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ κίονος ἀγνώστῳ, ἦν οὗτος τεχνίτης τις; ἢ ἀνέθεσε μνημεῖον τί εἰς τὸ μέρος τοῦτο, τὸ ὁποῖον νῦν δὲν σώζεται, καὶ τὸ ὁποῖον ἀντιστοιχοῦσε τῇ ὑπὸ τὸν ἀνατολικο-νότιον κίονα Βάσει, ἐφ' ἧς τὸ ἄγαλμα Ἀθηνᾶς τῆς Ὑγείας; Ὄνομα Βάχχιος εὑρίσκεται ἐν τε τοῖς ἀρχαίοις συγγραφεῦσι καὶ ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς. Βάχχιος δὲ Διοκλέους Ἐπι-

1563.

Βάχχιος Διοκλέους
Ἐπικηφίσιος.

κηφίσιος ἐνταῦθα τὸ πρῶτον ἀναφέρεται. Τὸ ὄνομα τοῦτο ἐνταῦθα γέγραπται διὰ τοῦ Ι, ὥσπερ καὶ ἐν ταῖς ὑπ' ἀριθ. 275, 281, 285, 300 τῆς Συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, καὶ ἐν ταῖς ὑπ' ἀριθ. 459, καὶ 575 τῆς Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδος. Βάχχειος δὲ διὰ τῆς Εἰ εὔρηται ἐν τῇ πρώτῃ ἐπιστολῇ τοῦ Πλάτωνος.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1564.

ΚΟΜΕΝΙΟ
ΑΤΤΙΚΟΣ
ΜΑΡΑΘΩ
ΝΙΣ

1564.

Κομένιος
Ἀττικὸς.
Μαραθώ-
νι[ος].

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμητοῦ. Ἡῦρον αὐτὴν οὐ μακρὰν τοῦ μέρους, ἐνθα ἦν τὸ τέλμα τὸ ἀφιερομένον τῇ Ἀθηνᾷ, περὶ οὗ ἀναφέραμεν ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 1387 ἐπιγραφῇ, παρὰ τὰς Διοχάρους πύλας. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι ἐνὸς μέτρου καὶ 10 0/0, ἡ δὲ διάμετρος 30 0/0. Ὄνομα Κομένιος καὶ Κομείνιος, καὶ θηλυκὸν Κομινία ἦν ἐν χρήσει κατὰ τοὺς Ῥωμαϊκοὺς χρόνους, καὶ εὔρηται ἐν ταῖς ὑπ' ἀριθ. 1947, 1951 καὶ 2131 ἐπιγραφαῖς τῆς Συλλογῆς τοῦ Βοικχίου.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1565.

ΘΡΑΞΥΞ
ΞΩΠΟΛΙΔΟΣ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΞ

1565.

Θράσος
Σωπόλιδος
Πειραιεύς.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμητοῦ. Ἡῦρον αὐτὴν ἐνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω, Θράσος ὄνομα Κύριον εὔρηται ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 169 ἐπιγραφῇ τῆς Συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 181 τῆς Συλλογῆς τοῦ Κ. Ῥόσος (die demen).

Κ. Σ. Πιττάκης.

1566.

ΦΑΤΙΟΝ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΑΙΑΜΙΤΞ

1566.

Φάτιον
Διονυσίου
Αἰαμίτ[ι]ς.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμητοῦ. Εὐρέθη εἰς τὴν ὄχθην τὴν πρὸς τὸ βόρειον μέρος τῶν Ἀθηνῶν ἐνθα ἐστὶν ἡ οἰκία τοῦ Κ. Βλασσοπούλου. Τὸ τοπικὸν ὄνομα Αἰαμίτις ὁ ἐγγράχτης τῶν γραμμάτων ἔγραψεν ἐτφαλμένως ΑΙΑΜΙΤΞ, διότι τὸ ὄνομα τοῦτο ἦν ὄνομα πόλεως τῆς Ἀραβίας (ἔρα Στέφ. Βυζάντ. εἰς Αἰανίτας), ἐπομένως ἀσύνηθες εἰς αὐτόν· ὅθεν ἔγραψε ΑΙΑΜΙΤΞ, ἀντὶ ΑΙΑΝΙΤΙΞ. Τὸ ὄνομα τοῦτο δεικνύει τὸν μεγάλον ἐμπορικὸν κύκλον τῶν ἀρχαίων Ἀθηναίων, ἐκτεινόμενον καὶ εἰς τὰ ἔνδον αὐτῆς τῆς Ἀραβίας.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1567.

ΤΙΜΟΣΤΡΑΤΗ
ΑΓΝΙΟΥ
ΑΡΓΗΛΙΘΕΝ

1567.

Τιμοστράτη
Ἀγνίου
Ἀργηλίθεν.

Ἐπὶ στήλης εἰς σχῆμα πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ἡῦρον αὐτὴν τὸ 1849 ἰανουαρίου 13 εἰς τὸ βόρειον μέρος τῆς Ἀκροπόλεως. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι ἐνὸς Ἀγγλικοῦ ποδός, τὸ δὲ πλάτος ἐνὸς ποδός. Ἐπὶ τῆς στήλης ὑπάρχει ἀκρωτήριο μετὰ ἔλικος. Ὄνομα γυναικὸς Τιμοστράτη εὔρηται καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 50 ἐπιγραφῇ τῆς Συλλογῆς τοῦ Κ. Ῥόσος (die demen).

Κ. Σ. Πιττάκης.

1568.

ΞΩΤΗΡΙΧΟΣ
ΘΕΟΔΟΤΟΥ
ΚΟΡΙΝΘΙΟΣ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἡῦρον αὐτὴν τὸ 1848 Ἰανουαρίου 20 πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Παρθενῶνος. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι ἐνὸς Ἀγγλικοῦ ποδὸς καὶ δακτύλων τριῶν, ἡ δὲ διάμετρος δακτύλ. τεσσάρων. Ἡ συνήθεια ἐφύλαξε μέχρι τοῦδε τὸ ὄνομα *Σωτήριχος*. Πολλοὶ τῶν Ἑλλήνων ἔτι καὶ νῦν καλοῦνται τῷ ὀνόματι τούτῳ, ἐν οἷς καὶ ὁ ἐμὸς πατήρ.

1568.

Σωτήριχος
Θεοδότου
Κορίνθιος.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1569.

ΚΟΤΟΣ
ΑΡΧΕΛΑΟΥ
ΑΝΓΥΡΑΝΟΣ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἡῦρον αὐτὴν τὸ 1849 Ἰουνίου 12 εἰς τὸ νότιον μέρος τῆς Ἀκροπόλεως. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι ἐνὸς Ἀγγλικοῦ ποδὸς καὶ δακτύλων τεσσάρων, ἡ δὲ διάμετρος δακτύλων πέντε.

1569.

Κότος
Ἀρχελάου
Ἀνγυρανός.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1570.

ΞΩΠΑΤΡΑ
ΜΑΚΕΤΑ
ΤΙΤΘΗ
ΧΡΗΣΤΗ

Ἐπὶ τεμαχίου στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἡῦρον αὐτὴν εἰς τὸ δυτικὸν μέρος τῆς Ἀκροπόλεως τὸ 1849 Ἰουνίου 12. Τὸ ὕψος αὐτῆς (ὅσον σώζεται) εἶναι ἐνὸς Ἀγγλικοῦ ποδὸς, ἡ δὲ διάμετρος δακτύλων ὀκτώ. Τὸ ἥμισυ τῆς στήλης σώζεται.

1570.

Σωπάτρα
Μακέτα
Τιτθὴ
Χρηστή.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1571.

ΝΑΥΞΙΚΡΑΤΗ
ΘΟΡΙΚΙΟΣ
ΒΟΥΛΑΡΧΙΔΙ
ΚΙΟΣ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου, ἐν εἶδει πλακὸς, λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Εὐρέθη τὸ 1848 Μαρτίου 18 ἐντὸς τοῦ Βασιλικοῦ κήπου, παρὰ τὸ Λύκειον. Τὸ ὕψος αὐτῆς (ὅσον σώζεται) εἶναι ἐνὸς Ἀγγλικοῦ ποδὸς καὶ δακτύλων δέκα, τὸ δὲ πλάτος δακτύλων ὀκτώ, καὶ τὸ πάχος δακτύλων τριῶν. Σώζονται ἔτι ἔχνη χρώματος ἐρυθροῦ, δι' οὗ ἦν βεβαμμένη.

1571.

Ναυσικράτης
Θορίκιος,
Βουλαρχίδης
Θορίκιος.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1572.

ΕΥΗΜΕΡΙΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΑΙΝΙΑ
ΠΡΩΤΕΟΥ
ΑΙΞΩΝΕΩΣ
ΓΥΝΗ

5

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Εὐρέθη τὸ 1848 Μαρτίου 18 εἰς τὸν Βασιλικὸν κήπον. Πλησίον τοῦ Λυκείου. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι δύο Ἀγγλικῶν ποδῶν, ἡ δὲ διάμετρος δακτύλων πέντε. Ὄνομα γυναικὸς *Εὐήμερις* εὑρηται καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 845 ἐπιγραφῇ τῆς Συλλογῆς τοῦ Βοιχίου.

1572.

Εὐήμερις
Δημητρίου,
Αἰνία
Πρωτεύου
Αἰξωνέως
γυνή.

5

Κ. Σ. Πιττάκης.

Συνέχεια ὕλης, ἵνα χρησαμένη πρὸς ἀποδείξιν ὅτι οἱ νῦν Ἕλληνες εἰσὶν ἀπόγονοι τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων ὅρα φυλλ. 30 τῆς Ἀρχ. Ἐφημ. σελ. 644 τοῦ ἔτους 1852.

1573.

D D N N I

ARKAD IY
T HONOR
SYBYC
5 T SPECTA
PROC
EY SEBIO
Σ

AΥΤΟΚΡΑΤΟΡ
ΑΙ C A P
ΕΥΣΕΒΕΙΕΥΤΥΧ
C E B A C T Ω Ι
ΕΞΑ C T E Ω C
Η

Ἡ διγλωττος καὶ περιεργωτάτη αὕτη ἐπιγραφή γέγραπται ἐπὶ στήλης τετραγώνου λίθου τοῦ ἱμνητοῦ. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι ἐν Γαλλικὸν μέτρον καὶ 47 0/0 αὐτοῦ, τὸ πλάτος 38 0/0, καὶ τὸ πάχος 20 0/0· ἐκεῖτο δὲ αὕτη ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Μονῆς Δαφνί, κειμένης ἐπὶ τῆς ἱερᾶς ὁδοῦ, οὐ μακρὰν τοῦ ὄρους, καλουμένου τὸ πάλαι Ποικίλον Ὅρος· ἐντὸς τῆς στενῆς ἐκείνης Βήσσης, ἣτις διαιρεῖ τὸ Αἰγάλεον Ὅρος τοῦ Κορυδαλοῦ. Ἡ Ἐκκλησία αὕτη κεῖται ἐπὶ τοῦ ἀρχαίου ναοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Δαφναίου, τοῦτο μαρτυρεῖται καὶ ἀπ' αὐτὸ τὸ ἐπώνυμον τῆς Μονῆς, καὶ ἀπὸ τοὺς πρό τινων χρόνων ἐκεῖ σωζομένους κομψοτάτους (διὰ τὸ ζωηρὸν τῆς ἐργασίας αὐτῶν) κίονας, τρεῖς τῶν ὁποίων, κατὰ τὸν Κ. Λήκ, (The Demi of Attica p. 145), ὁ Κώμης Ἑλγιν μετέφερεν εἰς Ἀγγλίαν· ἐγκατέλειψε δὲ δύο, ὧν ὁ εἰς ἔτι καὶ νῦν εἰς τὴν ἀρχαίαν αὐτοῦ θέσιν ἵσταται. Εἰς τὴν Μονὴν ταύτην φαίνονται καὶ ἕτερα ἱγνη τοῦ ἀρχαίου ναοῦ, περὶ οὗ θέλομεν ἀναφέρει πλατύτερον ἐν τῷ περὶ Δήμων συγγράμματι ἡμῶν.

Τὰ εἰς τὴν 1 γραμμὴν τῆς Λατινικῆς ἐπιγραφῆς ταύτης δύο D D νομίζομεν, ὅτι σημαίνουσι τὸ domini, domini, ὁμοίως τὰ δύο N N σημαίνουσι τὸ nostri, nostri· ἀποδίδονται δὲ ταῦτα εἰς τοὺς δύο ἀδελφούς καὶ υἱούς τοῦ Αὐτοκράτορος Θεοδοσίου, λέγω τὸν Ἀρκάδιον καὶ Ὠώριον. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἄρχεται καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. 551 τῆς Συλλογῆς τοῦ σοφοῦ Φ. Λεβᾶς (T. III. voy. Arch.).

Εἰς τὸ τέλος τῆς Λατινικῆς ἐπιγραφῆς ὑπάρχει τὸ γράμμα Σ οὕτω γεγραμμένον, καθὼς καὶ εἰς τὴν ἀντικρὺ ἐπιγραφὴν ὑπάρχει τὸ ἀριθμητικὸν τοῦτο σημεῖον Η· σημαίνουσι δὲ ἀμφότερα ταῦτα τὸ ἔτος ἐξ χιλιάδων ἀπὸ κτίσεως Κόσμου, καθ' ὃ ἡ οἰκοδομὴ αὕτη ἐγένετο.

Ἡ 6 γραμμὴ εἶναι, νομίζω, Proc[uratores] (Ἐπιμελητῆς). Ἡ ἀντικρὺ Ἑλληνικὴ ἐπιγραφή εἶναι ὡς ἡ Λατινικὴ ἀναθεματικὴ. Τὰ Κύρια ὀνόματα σημειούμενα εἰς τὸ ἥμισυ τῆς δευτέρας γραμμῆς αὐτῆς, καὶ εἰς τὸ ὅλον μέρος τῆς τρίτης εἰσὶν ἐξηλειμμένα ἐπίτηδες ἀπὸ τινα, ὅστις εἶχε συμφέρον νὰ μεταλλάξῃ τὸ ὄνομα τῶν κτιτόρων τῆς μεγαλοπρεπεστάτης ταύτης οἰκοδομῆς· ἦν δὲ οὗτος πιθανῶς τις τῶν μετὰ ταῦτα Ἡγεμόνων τῶν Ἀθηνῶν, ὅστις φαίνεται ὅτι δὲν ἐγνώριζε τὴν Λατινικὴν φωνήν, διότι ἄλλως, ὡς ἐξήλειψεν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἐπιγραφὴν τὰ ὀνόματα τῶν κτιτόρων, οὕτως ἤθελεν ἐξαλείψῃ ταῦτα καὶ εἰς τὴν Λατινικὴν· ἐξήλειψε δὲ τὸ ὄνομα τοῦ κτιτορος τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Μονῆς, ὅπως ἀναφέρῃ τοῦτο τῷ ἰδίῳ αὐτοῦ ὀνόματι· τὸ δὲ διάστημα τῆς ἐξηλειμμένης ἐπιγραφῆς, μετροῦντες αὐτὸ μετὰ τοῦ διαστήματος τοῦ σωζομένου μέρους τῆς ἐπιγραφῆς βλέπομεν, ὅτι ἐμπεριλαμβάνει τοῦτο δέκα ἐξ γράμματα, ταῦτα δὲ ἀποτελοῦσι τὸ C E B A C T Ω Ι ΑΡΚΑΔΙΩΙ.

Εἰς τὴν 6 γραμμὴν τῆς Ἑλληνικῆς ἐπιγραφῆς ἀναγινώσκομεν ΕΞΑ C T E Ω C, σημαίνει δὲ τοῦτο, ὅτι ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν ἀνέθεσε τὴν στήλην ταύτην τῇ Ἐκκλησίᾳ εὐχαριστήριον εἰς τοὺς κτίστας αὐτῆς αὐτοκράτορας μνήμης χάριν, οἵτινες ἐφιλοτιμήθησαν, ὅπως αὕτη γένηται μεγαλοπρεπεστάτη· ἡ δὲ οἰκοδομὴ ἐγένετο, ἐπιμελητεύοντος καὶ ἐπιτροπεύοντος Εὐσεβίου, οὗ τὸ ὄνομα ἀναφέρεται εἰς τὴν ἐβδόμην γραμμὴν τῆς Λατινικῆς ἐπιγραφῆς. Τὸ νὰ γραφῇ δὲ αὕτη Λατινιστὶ καὶ Ἑλληνιστὶ δεικνύει ἔτι μᾶλλον τὸν χρόνον τοῦτον

τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Αὐτοκρατορίας, ὅτε ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος τὴν Δύσιν μετὰ τῆς Ἀνατολῆς ἤνωσε, καὶ τὴν Λατινίδα ἐν τῇ Ἑλλάδι συνεχεστέραν ἐποίησεν. Ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς οὖν ταύτης βεβαιοῦται ὁ χρόνος τῆς οἰκοδομῆς, καὶ μαρτυρεῖται ὅτι, κατὰ τὸν πέμπτον καὶ ἕκτον μετὰ Χριστὸν αἰῶνα, ἡ Ἑλλάς εὐδαιμόνει, καὶ ἡσυχίαν ἤγε, διὸ καὶ μεγαλοπρεπεστάτας οἰκοδομὰς ἐποιοῦν. Ἡ δὲ μεγαλοπρεπεστάτη αὕτη οἰκοδομὴ διετετήθη ἀκέραιος μέχρι τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821, ὅτε οἱ Τοῦρκοι θεωροῦντες τὰς εἰκόνας τοῦ θόλου ὀλοχρύσους, ὡς οὕσας ἐσχηματισμένας ἐκ ψήρων ἐχόντων χρυσὴν τὴν ἐπιφάνειαν, ἀναψαν πῦρ ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας, νομίζοντες ὅτι θέλει ἀναλύσει ὁ χρυσὸς καὶ χυθῇ κατὰ γῆς, ἵνα τὸν λάβωσιν. Ἡ ἀκεραιότης λοιπὸν τῆς Ἐκκλησίας ταύτης μέχρι τοῦ 1821 δεικνύει, ὅτι τῶν Βαρθαριῶν ἐθνῶν αἱ ἐπιδρομαὶ στιγμιαίαν εἶχον τὴν πάροδον.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1574.

- 1 Ἐτελειώθη ἐν Χριστῷ Ἰωάννης ἱερεὺς ὁ Ψυρμίττης ὄνομα κατὰ τὴν τριακοστὴν ἡμέρ. Ἰνδ. δ' σφνα [=μετὰ Χριστ. 1051].

1575.

- 2 Ἐτελειώθη ἐν Κυρίῳ Ἄννα ἡ Χαρτυολάρια |||.

1576.

- 3 Ἐτελειώθη Φίλιππος Τ. ικα Κυλουράλλιος.

1577.

- 4 Ἐτελειώθη ἐν Κυρίῳ ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ Ἄν[να] τοῦ Α
Μηνὸς Ὀκτωβρίου 15 Ἰνδικτυῶνος σφξα [=μετὰ Χρισ. 1061].

1578.

- 5 Ἐτελειώθη ἐν Κυρίῳ Ἐτιφαν . . Πόλικος
Μη[νι] Δε[κεμ]βρ[ίῳ] Ἀ[να]στάσι[ος] Κ Ἰνδικτυῶνος σφξ [=μετὰ Χρ. 1060].

1579.

- 6 Ἐτελειώθη ἐν Κυρίῳ ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ Παχιανὸς
εἰς ἔ[τος] Ἰνδικτυῶνος ιδ' κτί[τ]ωρ σφξν [=μετὰ Χριστὸν 1063].

1580.

- 7 Ἐτελ[ειώθη] ἐν Κυρίῳ . . Ἰανουαρίου εἰς εἰς μ
τοῦ Χρ[ιστοῦ] . . . Ἰνδικτυῶνος 8 ἔτ[ους]

1581.

- 8 Ἐτελειώθη ἐν Κυρίῳ Λέων ὁ Κορμωσάκης Μηνὸς Ἰουλίου ιε, ι Ἰνδικτυῶνος
ε σφξα [=μετὰ Χριστὸν 1061].

1582.

- 9 Ἐτελειώθη ἐν Κυρίῳ Ἰω[άννης] Κογχαλάριος Μη[νι]
Μαρτίῳ Εὐσ. ἡ Ἰνδικτυῶνος ιδ' ἔτους σφξα [=μετὰ Χριστὸν 1061].

1583.

- 10 Ἐτελειώθη ἐν Κ[υρίῳ] Ἰω[άννης] ὁ Ἀσικρίτης καὶ γ[ραμματεὺς]
Μ[ηνι] Ὀκτωβρίῳ ια Ἰνδικτυῶνος ιε ἔτ[ους] σφοτ [=μετὰ Χρισ. 1062].

1584.

- 11 Ἐτελειώθη Ἰω[άννης] ὁ Λύξακας Μη[νι] Ὀκτωβρίῳ κή,
Ἰνδικτυῶνος σ. ε[τους] σφοfff [=μετὰ Χριστὸν 1062].

- 12 Ὁ Κύριος ἔψυ ἐτελειώθη πρ[ὸς] Κύ[ριον ὁ δοῦ]λος τοῦ Θεοῦ
Γ Μαρτίου Ἰνδικτυ[ῶνος] ς' ςφ ὀγδόου [=μετὰ Χριστὸν 1070].

1586.

- 13 Ἐτελειώθη ἐν Κυρίῳ ὁ δοῦ[λος] τοῦ Θεοῦ Νικόλ[αος Μηνὸς]
τοῦ Ὀκτωβρ. εἰς ια' Ἰνδικτ. α' ςτφο ματ . . . ο [=μετὰ Χριστὸν 1071].

1587.

- 14 Μαρτ. ιβ' Ἰνδικτυῶνος β' ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ
ὁ δοῦλος τ[οῦ] Θεοῦ Ἰωάννης Κοκκουλάϊος
[Ἰνδικτυῶνος] ςψλα [= μετὰ Χ[ριστὸν] . . .].

1588.

- 15 Ἐν[θάδε] τέθαπται νέος τοῦ Ἀσικρία

1589.

- 16 Ἐνταῦ[θα] κεῖ[ται] Στέφανος ὁ πρωτοκτίτωρ ἔ[τους] τ
τῇ τετάρτῃ τοῦ Μην[ὸς] τοῦ Δεκεμβρ. Ἰνδικτυῶνος
ἔτους ςφνγ = ἀπὸ κτίσεως Κόσμου 6553 [=μετὰ Χριστὸν 1045].

Αἱ ὑπὸ τοὺς ἀριθμοὺς 1574—1589 ἐπιγραφαὶ εἰσὶ γεγραμμέναι ἐπὶ τῶν τοίχων τῆς Ἐκκλησίας, καλου-
μένης τοῦ Λυκοδήμου. Τὸ ὄνομα τοῦτο ἐδόθη τῇ Ἐκκλησίᾳ, διότι αὕτη ἵσταται ἐπὶ τῆς θέσεως, ἐνθα ἦν
ναὸς Λυκείου Ἀπόλλωνος ὡς τοῦτο δεικνύει ἡ ἐπομένη ἐπιγραφή.

1590.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΥ
ΚΕΚΡΩΠΙΔΗΣ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ
ΛΥΚΕΙΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΙ
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥΝΤΟΣ ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΙΔΟΥ
ΤΟΥ ΣΥΝΔΡΟΜΟΥ ΣΤΕΙΡΙΕΩΣ

1590.

Διονύσιος Διονυσodώρου
Κεκρωπίδης ἐπιμελητῆς
Λυκείου Ἀπόλλωνι,
γυμνασιάρχουντος Καλλικρατίδου
τοῦ Συνδρόμου Στειριέως.

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην (1590) ᾤον τὸ 1833 ἐπὶ Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Τὸ ὕψος αὐτοῦ εἶναι 24 0|0, τὸ πλάτος 57 0|0, καὶ τὸ πάχος 47 0|0. Ἦν δ' αὐτὸ παρὰ τὴν θύραν τῆς αὐτῆς Ἐκκλησίας τοῦ Λυκοδήμου. Ταύτην ἐδημοσίευσεν ἐν τῷ ἐμῷ συγγράμματι ἐπιγραφομένῳ αἱ Ἀρχαῖαι Ἀθῆναι τὸ 1835 ἐν σελ. 198. Αὕτη ἡ ἐκεῖ εὑρεθεῖσα ἐπιγραφή, τὸ ἐπώνυμον τῆς Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ τὸ ἔδαφος τοῦ ἀρχαίου ναοῦ, εὑρε-
θὲν εἰς τὴν βορειο-δυτικὴν γωνίαν ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας ταύτης εἰς τὰς ἀνασκαφάς, ἃς ὁ ἐνάρεστος καὶ θεῖος Ἀρχιμανδρίτης τῆς Ὁρθοδόξου Ῥωσσοικῆς Ἐκκλησίας Κύριος Ἀντωνῖνος ἔπραξε δεικνύουσι τὸν ἐν τῇ θέσει ταύτῃ ναὸν τοῦ Λυκείου Ἀπόλλωνος. Τὸ ἀρχαῖον δὲ αὐτοῦ ἔδαφος εἶναι δύο μέτρα ταπεινότερον τοῦ ση-
μερινοῦ ἐδάφους. Ἡ Ἐκκλησία αὕτη κατεσκευάσθη, καθ' ὅσον ἐξάγεται ἀπὸ τὰς 16 ταύτας ἐπιγραφάς, κατὰ τὸν δέκατον αἰῶνα μετὰ Χριστὸν· εἰσὶ δὲ οἱ τοῖχοι αὐτῆς ὠκοδομημένοι λίθοις ἐν τομῇ ἐγγωνίῳ, πεποικιλ-
μένοι δὲ ἐπιτηδεῖως πλίνθοις κεράμου, αἵτινες ἀποτελοῦσι κομψὴν τὴν οἰκοδομὴν τοῦ Βυζαντινοῦ ἀρχιτεκτο-
νικοῦ τρόπου. Τὸ μῆκος τῆς Ἐκκλησίας ταύτης εἶναι 20 Γαλλικὰ μέτρα, τὸ πλάτος 14, καὶ τὸ ὕψος ὡσαύ-
τως· ἡ δὲ οἰκοδομὴ εἶναι πολυτελεστάτη καὶ κομψοτάτη. Αὕτη παθοῦσα ὑπὸ βολῆς βόμβας τὸ 1821, ὅτε

οἱ Τοῦρκοι ἐν Ἀκροπόλει ἐπολιορχοῦντο, καὶ ὁ δυτικὸς τοῖχος αὐτῆς ἐτοιμόρροπος διὰ τε τὸ πολυχρόνιον καὶ τὸ πρὸς τὴν εἰσοδὸν κρήμισμα τοῦ θόλου αὐτῆς κατασταθεὶς ἀνεκαίνισθη νῦν ἐπιτηδεῖως καὶ ὁμοιομόρφως ὑπὸ τῆς Ῥωσικῆς Κυβερνήσεως, ὅπως συνεκκλησιάζονται ἐν αὐτῇ οἱ τε περὶ τὴν Ῥωσικὴν Πρεσβείαν, καὶ οἱ ἄλλοι Χριστιανοί. Τὸ οἰκοδόμημα τοῦτο κατασκευασθὲν διὰ πολλῆς δαπάνης καὶ χρόνου ὑπὸ τοῦ Στεφάνου, ὃς καὶ πρωτοκτίτωρ καλεῖται, ὡς ἡ ὑπ' ἀριθ. 16 ἐπιγραφὴ, ὑπάρχουσα παρὰ τὴν εἰκόνα τοῦ ὁμωνύμου αὐτοῦ Ἁγίου, τοῦ πρωτομάρτυρος Στεφάνου, δεικνύει, ὅτι ἐν ταῖς Ἀθήναις κατὰ τὸν δέκατον καὶ ἐνδέκατον αἰῶνα οἱ πολῖται εὐμοιροῦσαν, καὶ ἡσυχία ἐβασίλευε, καὶ αἱ τῶν Σλάβων καὶ ἄλλων βαρβαρικῶν ἐθνῶν ἐπιδρομαὶ στιγμιαίαν εἶχον τὴν πάροδον. Ὁ περὶ τὴν Ἐκκλησίαν τόπος ἦν περικυκλωμένος τείχει ὀχυρῷ, καὶ κελλίοις διὰ τοὺς μονάζοντας, ἅτινα κατεστράφησαν τὸ 1780 ὑπὸ τοῦ τότε τυράννου τῶν Ἀθηνῶν Χ. Ἀλῆ Χασεκῆ.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1591.

Ἐτελειώθη ἐν Κυρίῳ ὁ ἔρων 57ζ [= μετὰ Χριστὸν ἔτη 1172].

1592.

Ἐτελειώθη ἐν Κυρίῳ ὁ δούλος τοῦ Θεοῦ [Ἀν]δρέας 57ς [= μετὰ Χρ. 1108].

1593.

Ἐτελειώθη ἐν Κυρίῳ ὁ δούλος [τοῦ Θεοῦ] Κησ 57ς [= μετὰ Χρ. 1128].

1594.

Ἐτελειώθη ἐν Κυρίῳ ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ Εἰρήνη ἔτους 57οθ [= μετὰ Χρ. 1171].

1595.

Ἐτελειώθη ἐν Κυρίῳ ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ Ἄννα ἐτῶν 80 57οξ [= μετὰ Χρ. 1169].

1596.

Ἐτελειώθη ἐν Κυρίῳ ὁ δούλος τοῦ Θεοῦ Κωνστα[ντίνος] ἔτος 57ο [μετὰ Χρ. 1162].

1597.

Ἐτελειώθη ἐν Κυρίῳ ὁ Θεόδωρος 58α [=

1598.

ιω5φ = 18 . . ἰουνίου 3

Αἱ ἐπιγραφαὶ αὗται αἱ ὑπ' ἀριθ. 1591—1598 εἰσὶν ἐγχαρaxyμένοι ἐντὸς τεσσάρων ραβδώσεων τοῦ μεταίτιου κίονος τοῦ πρὸς ἀριστερὰ τοῖς εἰσερχομένοις τῇ Ἀκροπόλει, τῆς ἀνατολικῆς Στοᾶς τῶν Προπυλαίων. Ὃταν ἐκαθάρισα αὐτὰ τὸ 1836 ἤυρον πάμπολλα λείψανα τῆς ἐκεῖ Ἐκκλησίας, (ἣτις ἦν ἐντὸς τῆς Στοᾶς ταύτης), ἧς ἤυρον ἔχνη πυρπολισμοῦ. Ἐπὶ τῶν δύο μεγάλων πλακῶν μάλιστα, αἵτινες ἐτέθησαν εἰς ἀμφοτέρω τὰ πλάγια μέρη τῆς μεγαλητέρας, ἡ μεσαία, πύλης τῶν Προπυλαίων ἤυρον ἐπ' αὐτῶν ἐζωγραφισμένας δύο εἰκόνας, παριστανούσας τὰς εἰκόνας τῶν Ταξιαρχῶν Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ, καὶ τότε αὗται, κεκαλυμμέναι οὔσαι ἐντὸς χώματος διετηροῦντο κάλλιον, προσβληθεῖσαι δὲ ἀπὸ τὰς ἀτμοσφαιρικὰς ἐπιρροίας ἀπώλεσαν τὴν προτέραν αὐτῶν κατάστασιν, καὶ νῦν ἔχνη ἐρυθροῦ χρώματος σῶζονται (1). Ἐκ τῶν ἐπιγραφῶν δὲ τούτων καὶ τῶν ῥηθέντων λειψάνων ἐξάγεται, ὅτι ἐνταῦθα ὑπὸ τὴν ἀρχαίαν στέγην τῆς ἀνατολικῆς Στοᾶς τῶν Προπυλαίων ἦν Ἐκκλησία θολωτῇ, τῶν Ταξιαρχῶν ἴσως. ἦν δὲ ὁ θόλος αὐτῆς ὑπὸ τὴν ἀρχαίαν στέγην τῆς Στοᾶς (ὡς ἦν πρὸ τῆς ἐπανα-

(1) Τὸ αὐτὸ συνέθι καὶ εἰς τὰς θυρίδας τοῦ οἰκήματος (κατὰ τὸν Πυσανίαν) ἡ τῆς Πινακοθήκης τῶν Προπυλαίων. Τὰ γεῖσσα τῶν θυρίδων τούτων ἦσαν κεχρωματισμένα· τὰ μέρη ταῦτα κεχρωμένα ὄντα ἐφαίνοντο ζωηρότερα. Ἐτάχυνα δὲ νὰ διατηρήσω τὴν κατάστασιν ταύτην διὰ τῆς ἀντιγραφῆς αὐτῇ ἦν τότε διὰ τοῦ ἀρχιτέκτονος Κ. Λαυρεντίου ἐποίησα, καὶ ἦν εἰς πολλοὺς τῶν Γάλλων ἀρχιτεκτόνων τῆς ἐν Ἀθήναις Γαλλικῆς Σχολῆς εἰδείξα, καὶ ἀντίγραφα ταύτης νὰ λάβωσιν ἐσυγχώρητα. Προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου ἡ ζωηρότης ἐκείνη τῶν γραφῶν διεσκεδάσθη, καὶ νῦν ἀμυδροτέρα ἐν τοῖς πρωτοτύποις φαίνεται.

στάσεις ὁ θόλος ὑπὸ τὴν στέγην τῆς βορείου προστάσεως τοῦ Ἐρεχθείου) λείψανα τοῦ θόλου τῆς Ἐκκλησίας, καὶ κεράμους καὶ λατύπην ἡύρον, ὅτε τὸ μέρος τοῦτο ἐκαθάρισα, καὶ μέχρι τοῦδε ἐκεῖ τινὰ τούτων ὑπὸ τὴν σωζομένην καὶ ἐπικαταπεσοῦσαν ἀρχαίαν λιθίνην δοκὸν ἄφησα, δείγματα τῆς ἀρχαίας καταστάσεως. Ἡ Ἐκκλησία οὖν εὐρίσκετο εἰς καλὴν κατάστασιν κατὰ τὸν δωδέκατον αἰῶνα· ἐκτίσθη δὲ ἴσως κατὰ τὸν δέκατον, καὶ κατεκρημνίσθη κατὰ τὸν δέκατον ἑκτον, ὅτε τὰ Προπυλαία ὑπὸ τῆς ἐν αὐτοῖς πυρίτιδος κατεστράφησαν, ὡς μαρτυροῦσι τοῦτο οἱ ἀρχαιότεροι τῶν περιηγητῶν ὁ Σπὼν καὶ ὁ Οὐίλλερ (Wehl. Spohn. vo). Ἡ δὲ, κατὰ τὴν δεκάτην, ἢ ἐνδεκάτην ἑκκτονταετηρίδα, οἰκοδομὴ τῆς Ἐκκλησίας ἐν τοῖς Προπυλαίοις δεικνύει, ὅτι αἱ κατὰ τοὺς χρόνους τούτους ἐπιδρομαὶ τῶν Βαρβάρων ἦσαν διαβατικαί, καὶ τὰς Ἀθήνας δὲν ὑπεδούλωσαν οἱ Σλάβοι. Ἐκ τῆς οἰκοδομῆς δὲ ταύτης πληροφοροῦμεθα, ὅτι, κατὰ τὸν δέκατον αἰῶνα μετὰ Χριστὸν, ἡ ἀρχαία εἴσοδος τῆς Ἀκροπόλεως ἠλλαξε, καὶ οὐκ ἦν ἔτι ἡ διὰ τῶν Προπυλαίων, ἀλλ' ἐγένετο αὕτη αὕτη ἐκείνη, ἥτις διετηρήθη καὶ εἰς τοὺς καθ' ἡμᾶς χρόνους, ἥτοι εἰσερχόμενοι τὴν θύραν τὴν παρὰ τοὺς δύο παστοὺς, ἔνθα ἴσταντο τὰ ἀγάλματα Δήμητρος τῆς Κουροτρόφου καὶ Χλόης, καὶ βαδίζοντες ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τὴν βᾶσιν τοῦ Βάθρου τοῦ Ἀγρίππα εἰσῆρχοντο διὰ τῆς ἐκεῖ πύλης, ἀφίνοντες δεξιόθεν τὸν μεγάλον Προμαχῶνα, ὃν κατέστρεψα τὸ 1836, ὅτε τῆς εἰσόδου τῆς διὰ τῶν Προπυλαίων ἤρχισα τὸ ἄνοιγμα (1), διότι ἡ Ἐκκλησία αὕτη οἰκοδομηθεῖσα εἰς τὴν ἀνατολικὴν Στοὰν τῶν Προπυλαίων δὲν ἐσυγχώρει εἰσόδον δι' αὐτῶν εἰς τὴν Ἀκρόπολιν· ὥκοδομήθη δὲ ἡ Ἐκκλησία αὕτη, ὅπως τὴν διὰ τῶν Προπυλαίων εἴσοδον τῆς Ἀκροπόλεως κλείσῃ, καὶ οὐχὶ δι' ἑλλειψίν ἑκκλησιῶν ἐν Ἀκροπόλει, διότι καὶ ὁ Παρθενὼν καὶ τὸ Ἐρέχθειον Ἐκκλησίαι ἦσαν, καὶ τρίτη Ἐκκλησία πρὸς τὸ ἀνατολικὸν πλευρὸν τῆς Πινακοθήκης ἦν, ἥς ἔχνη καὶ μέχρι τοῦδε φαίνονται. Τότε, κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην, καὶ τὸ τεῖχος μεταξὺ τῶν δυτικῶν κιόνων τῶν Προπυλαίων ὥκοδομήθη, ὅπερ κατὰ τὸ 1836 κατέστρεψα.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1599.

Μηνὶ Μαρτίῳ ἐτελειώθη ἐν Κυρίῳ ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ Νικηφόρος
ἔτος τζ' [=μετὰ Χρισ. 499].

1600.

Ἐτελειώθη ἐν Κυρίῳ ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ Γεώργιος Μηνὶ
Φεβρουαρίῳ τῇ γ', ἐν ἡμέρᾳ ἰνδ. θ', ἔτος τς [=μετὰ Χρισ. 492].

Αἱ δύο αὗται ἐπιγραφαί, καθὼς καὶ αἱ ἄλλαι εἰς, ἃς θέλομεν δημοσιεύσει μετὰ ταῦτα, εἰς γεγραμμέναι ἐπὶ τῶν τοίχων τοῦ ναοῦ τοῦ Θεσεῶς, εἰς αὐτῶν ἀποδεικνύεται, ὅτι τὸ Θεσεῖον μετεσχηματίσθη εἰς Χριστιανικὴν Ἐκκλησίαν κατὰ τὸν τέταρτον αἰῶνα μετὰ Χριστὸν, διότι εἰ μὴ Ἐκκλησία ἦν, οὐκ ἂν τὰς Χριστιανικὰς αὐτὰς ἐπιγραφὰς ἐπὶ τῶν τοίχων τοῦ ναοῦ τούτου ἔγραψαν. Αἱ τομαὶ τῶν κιόνων τῆς βορείου πλευρᾶς καὶ τῆς νοτίου πλευρᾶς πρὸς τὸ δυτικο-νότιον αὐτοῦ, καθὼς καὶ ἐκείνη τῆς βορείου πλευρᾶς τῆς 4^{ης} καὶ 5^{ης} στηλῆς δεικνύουσιν, ὅτι αἱ τομαὶ αὗται ἐγένοντο ἐπίτηδες, ὅπως τεθῶσιν ἐκεῖ λάρνακες. Ἀλλὰ

(1) Ὁ Προμαχὼν οὗτος ἤρχετο κατὰ πλάτος ἀπὸ τὴν βορειο-δυτικὴν γωνίαν τῆς βάσεως τῆς Ἀπτερίου Νίκης μέχρι τῆς ἀναστάσεως τοῦ ναοῦ τῆς Νίκης, ἥτοι εἶχε πλάτος 20 μέτρων, μῆκος δὲ ἀπὸ τὴν ῥηθεῖσαν βορειο-δυτικὴν γωνίαν τῆς βάσεως τῆς Νίκης μέχρι τοῦ Βάθρου τοῦ Ἀγρίππα 60 μέτρα· ἔσφαλεν ἐπομένως ὁ γράψας ὅτι, κατὰ τὸ 1845—46 οἱ σπουδασταὶ τῆς ἐν Ἀθήναις Γαλλικῆς Σχολῆς ἐπιθυμοῦντες νὰ συντελέσωσιν εἰς τὰ ἔργα τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας ἀνέλαβον ν' ἀνασκάψωσι καὶ καθαρῶσι τὸ μέρος τῆς Ἀκροπόλεως, τὸ ἔμπροσθεν τῶν Προπυλαίων, μετὰ τοῦ ναοῦ τῆς Ἀπτερίου Νίκης, καὶ τοῦ μνημείου τοῦ Ἀγρίππα ἐκτεινόμενον· (ᾧρα Παράρτημα περὶ τῶν ἐν Ἀκροπόλει νεωτέρων ἀνακαλύψεων εἰς τὸ 2 φυλλάδιον ἐπιγραφῶν ἀνέκδοται, ἐκδοθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Ἀρχ. Συλλόγου τὸ 1852)· παρήλλαξε δὲ ὁ γράψας ταῦτα καὶ τὰ περὶ τῶν ἀνασκαφῶν τούτων ἀναφερόμενα Πρακτικὰ τῆς Ἀρχαιολογ. Ἑταιρίας (ᾧρα Πρακτ. τῆς Ἑταιρίας τοῦ ἔτους 1845—46, σελ. 226, δευτέραν ἐκδοσιν). Ὁ μακαρίτης Τίτευχ (Titeux) ἀνέσκαψε μόνον τὸ μέρος τὸ κάτωθεν τῆς ὁδοῦ τῆς διερχομένης ὑπὸ τὴν δυτικὴν Βάτιν τοῦ ναοῦ τῆς Νίκης. Περὶ τοῦ θέματος τούτου θέλομεν ἀναφέρει καὶ μετὰ ταῦτα.

καὶ ἡ ἐν τῷ Θεσίῳ διατηρουμένη Βάσις ἀγάλματος μετ' ἐπιγραφῶν τότε ἐνεσκάφη, ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς κολυμβήθρα, οὐχὶ βρεφῶν, ἀλλ' ἀνδρῶν, διότι τὸ πλάτος αὐτῆς εἶναι 25 0/0, καὶ τὸ βάθος 72 0/0· τὰ δὲ μέχρι τοῦδε σωζόμενα στίγματα ἐλαίου δεικνύουσιν, ὅτι αὕτη εἶναι κολυμβήθρα τῶν πρώτων χρόνων τοῦ Χριστιανισμοῦ, ὅτε οἱ τότε Χριστιανοὶ ἐν ἀνδρική ἡλικίᾳ ἐβαπτίζοντο· τὸ δὲ Βάθρον τοῦτο ἦν ἀνέκαθεν ἐν τῷ Θεσίῳ, διότι τοιοῦτον βάρος οἱ κατὰ τοὺς Χριστιανικοὺς χρόνους ἄνθρωποι οὐκ ἠδύναντο ἵνα μετακομίσωσιν ἀλλαχόθεν ἐντὸς τοῦ Θεσίου, εὐκόλως.

Κ. Σ. Πιττάκης.

Ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ χειρογράφου τῆς Ἱστορίας τῶν Ἀθηνῶν.

Ἐκ τῆς τοῦ Κυρίου Μπεναλδῆ ἐπιστολῆς σαφέστατα μαρθάνομεν, ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι ἐδοκίμασαν τέσσαρα μεγάλα κακὰ, τὴν παρόλην, τὴν πείναν, τὴν αἰχμαλωσίαν καὶ τὴν πυρκαϊάν· ἡ δὲ αἰτία συνάγεται μὲν ὡς ἐκ τοῦ τέλους τῆς ἐπιστολῆς, συμφωνεῖ δὲ κατὰ πάντα καὶ μὲ ἐκείνα τὰ ὁποῖα ἐξ ἀκουῆς ἔχομεν παρὰ τῶν γερόντων, καθὼς καὶ αὐτοὶ ἐκ τῶν προγενεστέρων ἔμαθον· ἐστὶ δὲ αὕτη.

Ὁ Μητροπολίτης Ἀθηνῶν καθυπεβλήθη παντελεῖ καθαίρεσει ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου καὶ τῆς Συνόδου· ἀγνοοῦμεν καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Μητροπολίτου καὶ τὰ ἐγλήματα, διὰ ἃ ἡ καθίρεσις· τοῦτο δὲ εἶναι γνωστὸν, ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι εὐνοϊκῶς φερόμενοι πρὸς τὸν Ἀρχιερέα τῶν δὲν ἠθέλησαν νὰ προσπέσουν, ὡς εἰκὸς, εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ διὰ παρακλητικῶν γραμμάτων νὰ τὸν ἀθώωσουν, ἀλλ' ἐξύβρισαν καὶ κατεφρόνησαν τὴν ἐκκλησιαστικὴν καθαίρεσιν, καὶ ἐβίασαν τὸν Ἀρχιερέα ἰκόντα ἄκοντα νὰ ἐκτελῇ πάντα τὰ τῆς ἀρχιερωσύνης οὐμὴν δὲ ἀλλὰ πορευθέντες μετ' οὐ πολὺ εἰς Βασιλεύουσαν πρὸς τὸν Ἀρχιεπισκοπικόν, καὶ δι' ἄλλας μὲν πολιτικὰς αὐτῶν ὑποθέσεις, ἀνέφερον αὐτῷ καὶ τὰ περὶ τοῦ Ἀρχιερέως. Ὁ δὲ Ἀρχιεπισκοπικός στέλλει παρευθὺς εἰς τὸν Πατριάρχην, ζητῶν προστακτικῶς τὴν ἀθώωσιν. Ὁ Πατριάρχης μὴν ἔχων ἄλλως ποιῆσαι δίδωσιν αὐτὴν τοιοῦτοτρόπως· «Διὰ προσταγῆς τοῦ Ἱψηλοτάτου Ἀρχιεπισκοπικοῦ δίδομεν τὴν ἀθώωσιν τῷ Μητροπολίτῃ Ἀθηνῶν». Οἱ Ἀθηναῖοι μηδὲν εὐχαριστήθεντες εἰς τὸ ὕψος αὐτὸ τῆς ἀθώωσης, ἐβίασαν τὸν Πατριάρχην νὰ τὴν δώσῃ χωρὶς τῆς διὰ προσταγῆς. Οὐ πολὺ δ' ὕστερον ἡ Ἐκκλησία ἐνοπλισθεῖσα ἐπαφίησι τὰ βέλη τῆς δικαίας ὀργῆς κατὰ τῶν Ἀθηναίων κοινῶς διὰ φοικτοῦ ἐπιτιμίου, καὶ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς τὰς θεηλάτους ἐκείνας πληγὰς, ὁποίας ἐκτραγῶδε μ' ὅλην τὴν Ἀττικὴν εὐφράδειαν ὁ Κύριος Μπεναλδῆς, ἕως οὗ μεταγόνοντες, καὶ μετὰ δακρύων προσπεσόντες τῇ Ἐκκλησίᾳ διὰ τῆς δεκτικῆς ἐπιστολῆς ἔτυχον συγχωρήσεως.

Ἐδάφους ἄχρη γῆς ἐπὶ προσώπου κύψαντες καὶ τὰς ἱεράς σου τῶν ποδῶν βάσεις μετ' ὀλολυγμῶν ἀσπαζόμενοι, τὴν ὀφειλομένην προσκύνησιν καὶ θερμὴν μετάνοιαν ἀπονέμεμεν.

Ἠγαπήσαμεν κατάραν καὶ ἤκεν ἡμῖν, οὐκ ἠθέλησαμεν εὐλογίαν καὶ παρ' ἡμῶν ἐμακρύνθη, καὶ μακρυνθεῖσα δεινῶν ἡμῖν συμῆνος ἀπέλιπεν, ἀγαθοῦ τινος οὐδὲν ἔχον καταλιπούσα, ἀλλὰ πᾶν εἶδος τέρψεως μεθ' ἐαυτῆς ἀκαριαίως ἐλκυσσάμενη, ὥστε τὴν λαμπρὰν πρότερον ἐν προτερήματι πόλιν λαμπροτέραν νῦν τοῖς ἀτυχήμασιν εἶναι, καὶ πῶς οὐκ ἂν θαυμάζοιμεν τηλικαύτης ὀλέθρου πόλεως τὰς τῶν ναῶν εἰκόνας καταρρύτους ὁρῶντες τοῖς δάκρυσιν; ἐγεννήθη ἡ ἐπαυλις ἡμῶν ἡρημωμένη, προφητικῶς εἰπεῖν, καὶ ἐν τοῖς σκηνώμασιν οὐκ ἔστιν ὁ κατοικῶν· ἐκβεβλήμεθα φεῦ! τῆς φίλης πατρίδος, Παναγιώτατε Πάτερ, καὶ οἱ πολυετῶς κομπάζοντες οἰκῶν τε καὶ κτημάτων βαστώνων ἐν βραχεὶ μετανάσται καὶ πάροικοι καὶ κρείττους εὐπραγίας κατέστημεν, καὶ δὴ τῶν γλυκερίων ὁρόφων, πόρρω τε τῆς Ἀττικῆς ἀγλαίας ἐξαντικρὺ ἐφεζόμενοι, καὶ τὰς θρηνώδεις ὀλολυγὰς ἱερειοῦ τοῦ θεοῦ ἐρανισάμενοι, ἐρημωθεῖσαν θρηνοῦμεν πατρῶαν γῆν, κατασκαφεῖσας τὰς τοῦ γένους ἐστιάς, ναῶν ὀρφους καὶ πύργων ἀντιπάλου πυρὸς ἀνάλωμα γεγονότας, καὶ πολεμίας χειρὸς οἰκτρὸν πάρεργον, Σχάλαμινα τὴν πρῶν εὐράμενοι τῶν ἡμετέρων συμφορῶν καταφύγιον ἅμα καὶ μαρτυρίαν· ἐν ἀκμῇ γὰρ οὐσης ἐνταῦθα τῆς Θεῆς ὀργῆς λοιμὸς μὲν πρῶτον τὸν ὑπὲρ κεφαλῆς μιάναν ἀέρα τὰ τῶν αὐτίθι διαιτουμένων σώματα, τοῖς πεδίοις

σποράδην καὶ πονήρως διακείμενα, στρώννυσσι, καὶ τάφοις ἐκάστῳ ἡ οἰκία χαμεύνη, ἀκλαύστων, ἀτάφων τῶν πλειόνων μενόντων, τοῦ κακοῦ τῆς ῥώμης πᾶν ἔθιμον συλησάσης· ἐξογκοῦται δὲ μᾶλλον ἡ συμφορὰ ἐκμετη-
 νυῖα, καὶ λιμὸν λοιμὸς διαδέχεται, καὶ σπάνις τυραννὶς σιτίων τὰ μόλις ἐκφυγόντα τὸν τοῦ λοιμοῦ θάνατον
 σώματα, καὶ τήκεται ἄρτι τῆς γῆς ἐφίεντα πάντῃ τὰ σπόριμα, χαλκοῦ γεγονότος πρὸς ὑετὸν οὐρανοῦ, καὶ
 νεφῶν πυρὸς ἀτμίδα οὐ δρόσον τῇ γῇ ἐκσταζόντων. Τέρας ἐδόκει τὰ καθ' ἡμᾶς ἐκασταχόσε, ἀκορέστου καθά-
 περ Ἑριννύος τινὸς τοῖς ἡμετέροις κακοῖς βακχευσάσης, καὶ περιεμένομεν συλλυπούμενον καὶ οὐχ ὑπῆρξε, καὶ
 ὥσπερ δακρύων λιβᾶσι τοῖς τοῦ ὁμβροῦ σταγόσι συμπαθῶς τεγκόμενον καὶ οὐχ εὖρομεν, καὶ τροχέων αὐτῶν
 καθ' ἡμῶν εὐστίχως ὀπλιζομένων· καὶ θάλαττα γὰρ ληστρικὰς ἐπάγει Βαρβάρων τριήρεις, δεινὴν αἰχμαλω-
 σίαν, καὶ καιρῶν σπάρματα δακρύων ἐπωάζουσας· καὶ ἦν αἰγιαλὸς Σαλαμῖνος θορύβῳ τότε θρηνῶδει κατὰ δου-
 πος· μητέρες κύουσαι δύστηνοι ἄωρὶ τὰς οὐδύνas ὑπέμενον τῆς γονῆς, καὶ νήπια μητέρων ἐπικουρίαν ψελλίζού-
 σαις φωναῖς ἐπικαλοῦντα κατηδαφίσθησαν πέτραις, καὶ τυραννικῆς ἀκολασίας νεάνιδες ἀκμάζουσαι γεγονάσαι
 θῦμα δεινόν· καὶ οἱ λαμπρῶς γεγηρακότες δούλειον ἔσχον τῆς ζωῆς τὸν ἐπίλογον· διέσπαρται πλειόνων τὰ ἐγ-
 κονα ἀλλοδαπῆς ἐν ἄκρᾳ χθονός, καὶ τοῦ γένους τὰ φίλτατα ὠμότητος Βαρβάρου σκῦλον κατέστη, καὶ θλίβει
 πρῶρας ἀπίστων πρὸς ὕδωρ πλοῦτος Ἀθηναίων δορυκτῆτος· πρεσβυτέρων δὲ χεῖρες ἱερουργοὶ πιεζόμεναι, καὶ
 πρὸς ζυγὸν ἐλαυνόμεναι, καὶ λησταῖσιν αὐτοῖς ἐλεεινὸν ἔδοξε θέαμα, καὶ πᾶσαν σχεδὸν ἡλικίαν ἐπολιόρκει ὁ
 ληστρικῆς οἴστρος πλεονεξίας· τελευταῖον ἦν τῶν κακῶν ἐπεισόδιον δαιμονία τίς φλόξ αὐτομάτως ἀναδοθεῖσα,
 τοὺς τε περὶ τὸν ἡμέτερον Πειραιᾶ κλίνοντας ἀμπελῶνας ἐμπρήσασα, καὶ τὸν ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς ἐλαιῶνα τυ-
 φλώσασα, καὶ ὅρια ἄχρι θαλάσσης αὐτῆς ἐμβακχεύσασα αὐτῆς τὴν ὁρμὴν ὁ τῶν κυμάτων ἐπέσχευ ἀντίρ-
 ρους. Τοῖον ἄρα τὸ καθ' ἡμᾶς δῖαμα Θεὸς ἐγκατέστησε, καὶ τοιοῖς δε πεφορημένους κακοῖς Αἰγίνης νῆσος καὶ
 Πέλοπος ἄκρα χθονὸς ταῦν ἐπιδέχονται, καὶ σοφοῖς γεγονάμεν μῦθος πολύκλαυστον θέατρον, καὶ τραγικῆς
 ὀρχίστρας καταστροφὴ· ἡψάμεθα γὰρ τῶν χρηστῶν Κυρίου, καὶ ἐν τοῖς τούτου Προφῆταις, τῷ Δαβὶδ ἀπειθή-
 σαντες ἀναιδῶς ἐπονηρευσάμεθα· ἀλλ' οὐδὲ πῇ ταῦτα στήσεται εἰκάσαι οἱ δύστηνοι ἔχοντες καὶ φόβῳ τῶν
 παρελθόντων τὴν τῶν τροσδοκωμένων ἀντιμετροῦντες ἐλπίδα, μὴ περαιτέρῳ τῷ ἔρωτι ἐμμένειν ἀπηνεστέρως
 ἐκδικήσεως ἐκλιζοῦμεν· ἠδίκηταί σοι τὸ τοῦ ἀξιώμητος ἐξοχον παρ' ἡμῶν, ἀλλ' ὅμως ὑμετέρων ὄνομα φέρον-
 τες τέκνων οὐ μέχρι ῥοπῆς ἐσχάτης καὶ θανάτου τιμωρητέοι· ἦδη καὶ πλεον τοῦ δέοντος ἐκδεδίκηταί σοι τὰ
 καθ' ἡμῶν, Πάτερ Παναγιώτατε, καὶ τῆς ἀσελγοῦς ὑψηγορίας, καὶ τρόπων ἀθέσμων βαρείας ὑπέσχομεν δίκας
 ἀπαντες, εἰ καὶ μὴ πάντες ὑπεύθυνοι. Ἄλις σοι τὰ τῆς ἀράς βέλη ὑπέκεινα καθ' ἡμῶν ἐπαφίειν, δεινοὺς
 κατηκισμένους τοῖς τραχύμασιν ἅμα πάντας ὀρώντι· ὦν δὴ οἱ πλείους ὑπωρεῖαις ἐρήμοις, καὶ πέτραις παραλίαις
 λιμοῦ βία καὶ ξίφους, πεσόντες, τὰς αὐτῶν σάρκας οἰωνοῖσι τε καὶ θηρσὶν αἰμοβόροις βρώμα καὶ κύρμα δεδώ-
 κας· στήσον μικρὸν τὸν τῆς ὀργῆς χαλινὸν ὀργῇ Θεῖα ῥιζόθεν ἐκβεβλημένους ὀρών· ὅξυς εἰς ὀργήν, καὶ εἰς συγ-
 γ ὦμην ὀξύτερος ἔσο, παρακαλοῦμεν διὰ τὸν Κύριον τὸν καὶ τοῖς σταυρωταῖς αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ξύλου παρὰ τοῦ
 αἰωνίου Πατρὸς συγγνώμην αἰτήσαντα. Τίς οὕτω τραχὺς, ὅς εἰς οἶκτον τοῖς ἡμετέροις κακοῖς οὐκ ἐδάκρυεν;
 ἢ τίς Κυκλώπων ὠμότερος, καὶ χαλκίνην ἔχων τὴν καρδίαν, τοῦ τῶν δυστυχῶν Ἀθηναίων πάθους τὴν φωνὴν
 ἔναυλον φέρων, δυνατὸν ὅσον, μὴ πρὸς ἐπικουρίαν ἐξίκοιτο; Τηλικούτον τοῖνυν τὸ ἡμέτερον ἄλγος ὅψε ποτε,
 καὶ τοῖς πατρικοῖς τῆς ἡμετέρας Παναγιώτητος σπλάγχνοις προσερχοῦσαν ταχὺν πρὸς συγγνώμην ἀπεργασάτω.
 Ἰδοὺ καὶ πόρρωθεν πάντες γόνυ κλίναντες, καὶ τῆς κεφαλῆς κόνιν καταχεάμενοι, ὥς ποτὲ Νινευίται μετὰ κτη-
 νῶν καὶ νηπίων λαοῦ φωνῇ ὀλολύζοντες, ἴλαθι βοῶμεν, Παναγιώτατε Πάτερ, ἴλαθι, καὶ δὸς ἀπολαῦσαι τῆς
 εὐλογίας τῆς σῆς, ἥς διὰ τύχης φαυλότητα οἱ τάλαινες ἐκπεπτώκαμεν.

Σαῖς θεοπειθέσιν εὐχαῖς τὸ Θεῖον ἡμῖν ἐξίλασον, ὅπως ποτὲ καὶ αὐθις μετὰ τηλικούτων ἀγῶνα δεινῶν ἐπὶ
 πατρῶν γῆν ἔχωμεν ἀναζευξαι, ἔνθα μετ' ἡρεμίας διαιτώμενοι εὐπειθεῖς τούντεῦθεν θεοδμήτοις ναοῖς μετὰ
 μελῶν ἐναρμονίων, ὥς καὶ τὸ πρὶν, τῆς σῆς Παναγιώτητος μνήμην ποιοῦμεν, ἥ δῶν Κύριος τὴν ἀγήρω μα-
 καριότητα. Ἀμήν.

Τὸ 1822 μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν ἡμῶν εἰς Ἀθήνας ἐκ τῶν νήσων Σαλαμῖνος, Αἰγίνης, Καλαυρίας, καὶ ἄλλων μερῶν ὅπου κατεφύγαμεν, βιασθέντες ἀπὸ τὴν ἐφοδὸν τῶν Τούρκων, ἐρευνῶν τὰ ἐρείπια τῶν Ἀθηνῶν ἡδὺν ἐντὸς ὑπογείου Πύργου κειμένου παρὰ τὸ τότε σωζόμενον ἐκκλησιδίου τῆς Μητροπόλεως (ἧς ὁ Ἀρχιερεὺς Γρηγόριος μετέφερεν εἰς τὴν Μητρόπολιν ἐκτοτε πάντα τὰ κτήματα τῆς Καισαριανῆς κινητὰ τε καὶ ἀκίνητα, καὶ τὴν βιβλιοθήκην αὐτῆς εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν τῆς Μητροπόλεως) φύλλα τινὰ συγγραμμάτων διεσπαρμένα, σπαργμένα, καὶ καταπατημένα ἀπὸ τοὺς Τούρκους. Τινὰ μὲν τούτων ἦσαν τυπωμένα, τινὰ δὲ χειρόγραφα· ἐκ τῶν δευτέρων ἐκλεξα ὅσα φύλλα ἐνόμισα χρήσιμα καὶ διετήρησα. Ταῦτα δὲ εἰσὶ τὰ μὲν ἐκκλησιαστικά, τὰ δὲ τῆς ἑξῶθεν φιλοσοφίας (τὴν λεπτομέρειαν καὶ περιγραφὴν τούτων, ὡς μὴν ἀνήκουσαν ἐνταῦθα παραλείπω)· εἰσὶ δὲ μετὰ τούτων τέσσαρα φύλλα χάρτου τῆς Βενετίας, ἐφ' ὧν ἡ εἰκὼν τοῦ Ἁγίου Μάρκου, φέροντα περικοπὰς τῆς ἱστορίας τῶν Ἀθηνῶν, καὶ δύο πατριαρχικά ἔγγραφα, τὸ μὲν ἐπὶ μεμβράνης, τὸ δὲ ἐπὶ ἀρχαίου χάρτου. Ὀλίγον δὲ μετὰ ταῦτα ἠγόρασα καὶ ἱστορίαν τινὰ τῶν Ἀθηνῶν χειρόγραφον, γραφῆς μεταγενετέρας, ἐμπεριλαμβανούσαν δὲ τὴν τε ἀρχαίαν ἱστορίαν τῶν Ἀθηνῶν καὶ τὴν μετὰ ταῦτα, καὶ ποιήματ' αἰνὰ ἱστορικά, ἀναφερόμενα πρὸς τὴν ἐπὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 16 καὶ 17 αἰῶνος ἱστορίαν τῶν Ἀθηνῶν. Γνωρίσας τὸν Κ. Φαλλμεράιερ (J. Ph. Fallmerayer) ἐν Ἀθήναις τὸ 1834 ἔδειξα αὐτῷ τὸ τε χειρόγραφον τῆς ἱστορίας, τὰ ῥηθέντα τέσσαρα φύλλα περικοπῶν τῆς ἱστορίας, καὶ τὰ πατριαρχικά γράμματα· ὁ Κ. Φαλλμεράιερ ἀντέγραψε, φαίνεται, τὰ τέσσαρα ταῦτα φύλλα καὶ ἐδημοσίευσεν περικοπὰς τούτων ἐσφαλμένως. Τὴν ἱστορίαν ταύτην, καθὼς καὶ τὰ φύλλα, καὶ τὰ πατριαρχικά γράμματα ἔδειξα μετὰ ταῦτα εἰς πολλοὺς (1).

Ἐπειδὴ εἰς τὰ χωρία (ἅπερ ὁ Κ. Φαλλμεράιερ ἐδημοσίευσεν) παρατηρεῖται διαφορὰ μεγάλη χρόνου, ἥτις ἐγένετο παρ' αὐτοῦ ἢ τε κατὰ παραδρομὴν, ἢ τε καὶ ἄλλως πως, καὶ ἐπειδὴ ἡ χρονικὴ αὕτη διαφορὰ συντείνει εἰς εἰκασίας ὅλως ἐσφαλμένας. Δημοσιεύω ἐνταῦθα ἅπασαν τὴν ἱστορικὴν ὕλην, ἵνα χρησιμεύσῃ εἰς τὴν σειρὰν τῆς Ἀθηναϊκῆς ἱστορίας.

Τὸ πρῶτον φύλλον ἐμπεριέχει ταῦτα.

Ἀναχωρησάντων δὲ τῶν Ἀλβανῶν καὶ τῶν ἄλλων καταδυναστῶν (2) πάλιν εἰς τὸ τῆς φιλιππίνης ἡμῶν ἔδαφος ἐπανήλθαμεν καταφιλοῦντες αὐτὸ περιποθῆτως, ἀνακουφισμὸν γὰρ τῶν κόπων ἡμῶν ἐνετύχαμεν· ἐν δὲ τῇ ἔτει τούτῃ εἰσβαλλόντων πάλιν τῶν Φούσιδων ἠναγκάσθημεν τὴν ἐστίαν ἡμῶν καταλεῖψαι, κατελείφθησαν οὖν αἱ Ἀθῆναι ὡς σκηνὴ ἐν ἀμπελῶνι, καὶ ὡς ὀπωροφυλάκιον ἐν συκηλάτῃ, παντέρημος τρία ἔτη, καὶ κατεστάθησαν οἱ ναοὶ ἡμῶν, καὶ αἱ ἐστίαι ἡμῶν φωλαὶ θηρίων καὶ ἀγρίων ζώων· ὁ δὲ οὐρανὸς ἐγένετο χαλκοῦς, καὶ σιτοδεία μεγάλη κατέσχευεν ἡμᾶς, ὥς ἅπαντες ἐκράζαμεν ἀημάρτωμεν, ἠνομίσαμεν, ἠδικήσαμεν ἐνώπιόν σου, καὶ ὁ παλαιὸς ἡμῶν ὄρμος (ἡ Σαλαμῖς) ἐγένετο ἡμῖν καὶ αὖθις καταφύγιον· πλείστοι δὲ γε μετὰ μαχαίρων καὶ ξύλων ἐν τῇ πόλει καταληφθέντες παρανάλωμα ἐχθρικοῦ πυρὸς ἐγένοντο. Οἱ δὲ ἐν τῇ Μονῇ ταύτῃ Πατέρεις εἰς τοὺς μυχοὺς τοῦ Ὑμηττοῦ κατέφυγον, καὶ εἰς τὸ τῆς Πεντέλης ὄρος, ἀποφυγόντες ἐχθρὴν μάχαιραν. Τότε καὶ τὸ τεῖχος τῆς Μονῆς τὸ ἔξω οἰκοδομήσαμεν, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἀγίας Πρασκευῆς ἐπεσκεύασαμεν· οἱ δὲ πολῖται ἀνέρθωσαν τὸ νάτιον τεῖχος τοῦ Φρουρίου, ὃ οἱ σεισμοὶ κατέστρεψαν πρὸ δύο χρόνων, καὶ οἱ τὰ χωρία κατοικοῦντες βραδύνειν ἐν ἐκεῖνοις τοῖς χρόνοις τὴν ταραχὴν νομίσαντες ἐν ἐπικήρῳ οἰκήματι σχεδιάσπυντες, εἰς τὴν Φυλὴν τὴν παραχειμασίαν ἐποιήσαντο, καὶ Ἰαγούπηθ εἰς τὴν τοῦ Πέλιπος εἰσῆλθε, καὶ τὴν Μεγαρικὴν κατέστρεψεν· οἱ δὲ τοῦ Ἁγίου Μελετίου ἀδελφοὶ ἡμῶν εἰς τὴν ἡμετέραν Μονὴν εἰσεκομίσθησαν, φέροντες τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἐπὶ τῶν χιλιῶν αὐτῶν, ἀλλὰ ἐσώσον ἡμᾶς, Κύριε, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτερῶν σου ἐλέησον ἡμᾶς.

(1) Τὴν ἱστορίαν ταύτην, καθὼς καὶ τὰ φύλλα καὶ πᾶν ὅ,τι ἄλλο ἔχω ἱστορικὸν ἐξήγησα τὸ 1840 ἐν δημοσίῳ, καὶ ἡ περὶ τούτου ἀναφορὰ μου ὑπάρχει εἰσέτι ἐν τοῖς ἀρχαίοις τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐκπαιδεύσεως, ἀλλὰ διὰ τὰς τότε περιστάσεις δὲν ἠδυνήθην, νῦν ἐλπίζω ἐν δημοσίῳ ἅπαντα ταῦτα ἐν παραρτήματι ἐν τοῖς φυλλοσώτοις τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος.

(2) Εἰσβολὴ Ἀλβανῶν ἐγένετο ἐν τῇ Ἀττικῇ καὶ πρὶν καὶ κατὰ τὸ 1770, ὡς λέγεται, καὶ ἐνίκηθησαν οὗτοι ἐν τῇ Κρισησίᾳ παρὰ τὴν ἐκεῖ Ἐκκλησίαν Χελιδωνοῦ, καὶ ἀπεδιώχθησαν ἐκ τῆς Ἀττικῆς.

Ἐκ δὲ τοῦ ἐτέρου μέρους τοῦ φύλλου γράφονται ταῦτα.

Διὰ δὲ τοῦ δοθέντος αὐτῷ Ὀθωμανοῦ καὶ τοὺς ἰδίους Τούρκους, ἀλλὰ πολὺς χρόνος παρεγένετο, ὅτε ἄγριος φθόνος κατ' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ πάθη ἐμίσησαν αὐτοῦ οἱ Ἀγαρηνοί, οἱ καὶ περιφράξαντες τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ στενῶς πολιορκήσαντες ἐζήτουν αὐτὸν φονεῦσαι, ἐπέτυχον δὲ αὐτὸν τῇ νυκτὶ προσπαθοῦντα διαφυγεῖν, καὶ ἐπιπεσόντες μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων κατασπαράττουσιν αὐτὸν, καὶ φονεύουσιν αὐτόν. Οὕτω τοίνυν ἀπολέσαμεν τὸν χρηστὸν Κυρίου τὸν Λύμπωνα, καὶ λυτρωτὴν τῆς πατρίδος. Ἡ δὲ πατρίς ἡμῶν χηρεύσασα τοῦ κελοῦ αὐτῆς τέκνου ἐπαθε δεινῶς ὑπὸ τῶν Ἀγαρινῶν· πρότερον γὰρ ὑποσχέσεσι μεγάλαις ἀπατήσαντες τοὺς Χριστιανούς ἐφόνευσαν τοὺς προὔχοντας ἡμῶν. Τότε καὶ οἱ πολῖται ἡμῶν θεωροῦντες τὸ ποίμνιον ἄνευ ποιμένος, καὶ τὸν λύκον ἐρχόμενον ἐκλεῖξαν τὸν Γεώργιον Βενάλδην ἄρχοντα τοῦ λαοῦ εἰς τὸ ὁδηγήσαι καὶ ποιμάναι τὸν λαὸν τῶν Χριστιανῶν. Ὁ χρηστὸς οὗτος ἐκαλέσατο τοὺς Χριστιανούς εἰς τὰς οἰκίας αὐτῶν, πορευθεὶς αὐτὸς εἰς τοὺς μυχοὺς καὶ δριμύς τῶν ὀρέων καὶ τῶν ὀπῶν τῆς γῆς, καὶ συνήγαγεν αὐτοὺς καὶ ἐνεψύχωσεν αὐτούς. Ὁ δὲ Βασιλεὺς μετὰ τὸν χρόνον τοῦτον φθάσας ἐκ Βοιωτίας εἰς Ἀττικὴν ἠγάσθη τῆς χώρας, καὶ τὴν παραλίαν τοῖς φρουροῖς καρποῦσθαι ἐχαρίσατο. Ἐκ δὲ τοῦ ὀνόματος τοῦ τῆς φρουρᾶς ἄρχοντος Μποσταντζή Μποστάγια ἐκλήθη. Ἐκτοτε οἱ τοῦ Ἄγαρ μονιμοτέρως εἰς τὴν πόλιν ἔμενον, καὶ καθ' ἐκάστην ὀχυροῦντο εἰς τε τὸ φρούριον καὶ τὴν πόλιν. Ἐν δὲ τούτῳ τῷ χρόνῳ καὶ ὁ τῆς ἡμετέρας Μονῆς προηγούμενος ἐπλήρωσε τὸ κοινὸν χρέος, ἀπελθὼν ἐν κόλποις Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ ἐν τόποις.

Τὸ δεύτερον φύλλον ἐμπεριέχει τὰ ἐξῆς.

Κατ' αὐτὴν τὴν ἰδίαν ἑκατονταετηρίδα ἡ Ἑλλὰς κατήντησε τόπος τῶν καταδρομῶν· ἡ Ἀττικὴ δ' ἔρημος διὰ τρεῖς σχεδὸν χρόνους (1)· οἱ Ἀθηναῖοι μετέφερον τὰς φαιηλίας των εἰς τὴν Σαλαμῖνα, ἐκεῖ ὠκοδόμησαν τοὺς οἴκους των οἱ περισσότεροι, καὶ Ἐκκλησίας εἰς τὸ χωρίον Ἀμπελάκια κλούμενον, τὰς ὁποίας ἄχρι τοῦδε καλοῦν οἱ ἐγγχώριοι, τῶν Ἀθηναίων· ἀπὸ τοὺς κατοίκους τῆς Ἀττικῆς ὀλίγοι εἶχον μείνει εἰς τὴν Ἀκρόπολιν, καὶ ἄλλοι τινὲς εἰς μερικoὺς Πύργους τῆς πόλεως (2)· κάθε γιγμὴν ἤρχοντο κλέπτει, τοὺς ὁποίους οἱ κάτοικοι ἐκάλουν φούστας, ἐκτυποῦντο μὲ τοὺς ὀλίγους ἐγκατοίκους, ἤρπαζον ὅσα καὶ ἠδύναντο καὶ ἐφευγον εἰς τὰ ὄρη· αἱ οἰκίαι αἱ περισσότεραι ἔπεσον, οἱ δρόμοι ἐγέμισαν, καὶ ἡ πόλις κατήντησεν ὅλη ἐν δάσος ἐλεεινόν· οἱ λησταὶ ἔβαζον φωτίαν εἰς τὰ δένδρα, καὶ αὐτὰ καίόμενα κατέκαιον καὶ τὰς ἀρχαιότητας (3)· τότε ἔλαβε τὴν μαύρην μορφήν τὸ Γυμνάσιον τοῦ . . . (4), τοῦ ὁποίου μέρος καὶ ἐκρήμνισαν· τότε ἐμαύρισεν ἀπὸ τοὺς καπνοὺς ὁ ναὸς τοῦ Πανελληνίου Διὸς, καὶ τόσα ἄλλα. Οἱ Ἀθηναῖοι μὴν ὑποφέροντες τὴν ὑστέρησιν τῆς πατρίδος των ἀπεφάσισαν καὶ ἔστειλαν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ζητοῦντες ἀσφάλειαν νὰ ἐπανακάμψουν εἰς τὴν πατρίδα τους, καὶ νὰ κατοικοῦν ἀσφαλῶς, καὶ ἐπανακάμψουν εἰς τὴν πατρίδα τους (5), καὶ ἐπιτυχόντες τοῦτο ἐπανῆλθον, καὶ συναχθέντες ἤρχισαν νὰ καθερίζωσι τὴν πόλιν, καὶ νὰ οἰκοδομοῦν τοὺς οἴκους των. Τότε πρῶτον καὶ ὁ ἱερεὺς Δημήτριος Κολοκύνθης, Ἀθηναῖος, πορευθεὶς εἰς Κωνσταντινούπολιν πρὸς τὸν Πατριάρχην

(1) Ὁ Κύριος Φαλλμεράιερ ἀντέγραψε κατὰ λάθος τὸ «τρεῖς σχεδὸν χρόνους εἰς τετρακοσίους σχεῖδ' χρόνους», ἵσως τοῦτο εἶναι καὶ τυπογραφικὸν ἀμάρτημα· ὅτι δὲ τὸ φύλλον λέγει «τρεῖς σχεδὸν χρόνους», τοῦτο εἶδον πολλοί, ὁ μακαρίτης Bouchon, ὁ Κ. Φίλιαϊ, ὁ Κ. Felsen, ὁ Γεώρ. Αἰνιάν, καὶ πολλοὶ ἄλλοι Ἕλληνες.

(2) Εἰς τὰς τελευταίας ἀνασκαφὰς ἀνεκαλύφθη τείχος ὠκοδομημένον παντοῖς λίθοις πλάτους ὡς περίπου μέτρων. Τὸ τείχος αὐτὸ ἄρχεται ἀπὸ τὸν Προμαχῶνα, ἐν ᾧ ἡ πηγὴ Κλεψύδρα, κατέρχεται κάτωθεν τῆς Ἐκκλησίας «Ἵπαπαντῆς», προβαίνει παράλληλον τῆς βορείου πλευρᾶς τῆς Ἀκροπόλεως, καὶ φθάνει μέχρι τῆς ἀνατολικο-νοτίου γωνίας τῆς Ἀκροπόλεως αὐτῆς. Εἰς τὴν οἰκοδομὴν τοῦ τείχους τούτου ἐλήφθησαν οἱ λίθοι ἐκ τε τοῦ Βουλευτηρίου, τῆς Θόλου, καὶ τῶν παρακειμένων τῷ τείχει τούτῳ ἀρχαίων οἰκοδομημάτων. Ἡ ἐξ οἰκοδομῆ αὐτῆς ἐγένετο, ὡς ἐγὼ νομίζω, κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Βαλλεριανοῦ.

(3) Περί τοῦ μέλανος χρώματος τῶν ἀρχαίων λειψάνων ἐν Ἀθήναις ὄρα καὶ τὴν ἔκφρασιν τοῦ μακαρίτου Βεναλδῆ.

(4) Εἰς τὸ φύλλον δὲν ἀναγινώσκειται ἀκριβῶς τίςτος Γυμνάσιον.

(5) Δις ἀναφέρεται ἡ φράσις αὕτη εἰς τὸ φύλλον.

Ἰωαννίκιον ἔλαβε πατριαρχικὴν ἄδειαν νὰ κατασκευάσῃ εἰς τὰς Ἀθήνας Μοναστήριον τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων, τὸ ὁποῖον καὶ ἐπροίκισε μὲ πολλὰ κτήματα, ὡς ἐκ τοῦ πατριαρχικοῦ γράμματος φαίνεται (1).

Ἀλλὰ γε τὸ Μοναστήριον τοῦτο ὕστερον κατεσκευάσατο Κοινόδιον, εἰς ὃ διέτριψαν ἄνδρες σοφοί, ὃ γε φιλόσοφος Σαμουήλ, καὶ ἡ τὰ τοῦ Πλάτωνος ὑπομνηματίσας Μεθόδιος· τούτων εἰς, λέγω, ὁ ἡμέτερος προηγούμενος Νικηφόρος μετέφερε τὴν τῶν λόγων μάθησιν εἰς τὴν ἡμετέραν Μονήν, καὶ ταῦτα μὲν τῷ χιλιοσῷ σιοςῷ πρώτῳ ἔτει (2). Εἰς τὰς οὐρανίους μονὰς τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν ἀρτίως ἀποδημήσαντος ὁ πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης ἐδέξατο τὴν τῶν πατέρων φροντίδα· τοῦτον, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, σῶσον καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου στήριξον, ἀγιάσον τὴν εὐπρέπειαν τοῦ Οἴκου σου.

Τὴν εἰκοστὴν τοῦ Μαΐου ἀπῆλθεν εἰς τὰς αἰωνίους μονὰς ὁ μακαρία τῇ λήξει Γεράσιμος, ὁ συναδελφὸς ἡμῶν καὶ προηγούμενος· ἐγὼ δὲ ἐκ Διακόνου Θεῖα χάριτι καὶ φιλανθρωπία ἐχειροτονήθη Πρεσβύτερος καὶ τὴν τῆς σημειώσεως τάξιν ἐνεδυσάμην· «Βοήθησον ἐμὲ, ἐμὲ, Κύριε, καὶ δὸς τὴν Θεῖαν σου χάριν, ἵνα πορεύσωμαι τὰς τρίβους τῶν ἐντολῶν σου τοῦ φυλάττειν τὰ δικαιώματά σου».

Τῷ ἔτει τούτῳ μέγας σεισμός ἐγένετο, καὶ ἅπαντες οἱ οἴκοι ἐσεισθήσαν, καὶ ἡ Ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Διονυσίου εἰς δύο ἐσχίσθη, καὶ ὁ τοῦ Ἀρχιερέως οἶκος κλόνῳ μέγα καὶ λίθῳ ἐκ τοῦ Βράχου προσβλήθεις τὸ ἀνώγειον ἐκρημνίσθη. Τοῦτο δὲ ἐγένετο τὸ ἐσπέρας τοῦ Ἁγίου Χαρίτωνος· πολλοὶ τε οἴκοι τῆς τοῦ Σωτήρος Νικοδήμου Μονῆς κατεκρημνίσθησαν, καὶ ἡ Βασιλικὴ Ἐκκλησία ἐρράγη, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ εἰς τὴν Μητρόπολιν ὁ Δημήτριος κεραυνῷ βληθεὶς ἐτελεύτησεν, ἀφήσας ὄρφανὰ καὶ χή[ραν]. Ἐνταῦθα τελειώνει τὸ δεῦτερον φύλλον.

Τὸ τρίτον φύλλον ἐμπεριέχει τὰ ἀκόλουθα.

Τὰ φορέματα τῶν Ἀθηναίων ἦσαν εἰς μὲν τὴν κεφαλὴν ἕνα μεταξωτὸν σκιαδίων, εἰς τὸν κορμὸν καὶ λοιπὰ μέρη τοῦ σώματος ἕνα ὑποκάμισον μὲ γραμμάς ἐρυθράς, ὡς καὶ τώρα φοροῦσιν, εἰς δὲ τοὺς πόδας ἐφόρου μικρὰ ὑποδήματα, ὁποῖα συνειθίζουσιν ἀκόμη οἱ κάτοικοι τῶν χωρίων τῆς Ἀττικῆς. Ταῦτα δὲ ἐκ τε τῶν πατέρων ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ ἡμεῖς ἴδομεν.

Σήμερον τῇ ἀναστασίμῳ ἡμέρᾳ μαθόντες, ὅτι ἐχθρικὰ πλοῖα εἰς τὸ ἄκρον τῆς Ἀττικῆς ἐφθασαν καὶ ἔμειναν ἐκεῖ· φόβος καὶ τρόμος ἐκάλυψε πάντας ἡμᾶς, καὶ τὴν πυρκαϊὰν αὐτῶν ἐκ τῆς Μονῆς ἴδομεν τοῦ ὄρους κατακαιομένου. Τινὲς δὲ εἶπον ἡμῖν, ὅτι καὶ τινὰ τῶν ἐκεῖ Ἑλληνικῶν κτιρίων κατέστρεψαν, ὅπως μόλυβδον καὶ θησαυρὸν εὗρωσιν. Ἄπαντα δὲ ἡ χώρα φοβούμενη καὶ τρέμουσα εἰς τὴν πόλιν καὶ τοῖς μονιῶσι τοῖς ὄχλοις κατέφυγον, καὶ τὸν εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦτον ἀσκητεύοντα εὐρόντες οἱ ἄσεβεῖς τῷ πυρὶ ἐρρίψαν, δὸς αὐτοῖς, Κύριε, κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, ὅτι κατὰ τοῦ Χριστοῦ σου ἀσεβῆ ἐδουλεύσαντο, καὶ ἐπραξαν· τῷ χρόνῳ τούτῳ ἐφορία ἐγένετο σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου, καὶ ἐχρητάσθημεν, καὶ ἐνεδύθημεν.

Τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῆς τοῦ Κυρίου Ἀναλήψεως ἐπλήρωσε τὸ κοινὸν χρέος ὁ ἐν ἱερομονάχῳ ἀδελφὸς ἡμῶν Ἀρσένιος· ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ ἐλέησει καὶ σώσει τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν κόλποις Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, ἐν σκηναῖς δικαίων, ὅπως δέηται καὶ ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν τῷ . . .

Τὸ τέταρτον φύλλον ἐμπεριέχει τὰ ἐξῆς.

Ἐπὶ δὲ Γαλλιανοῦ οἱ Σκύθαι ὠρμήσαντες πανστρατιᾷ κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐλεηλάτησαν πᾶν τὸ παρατυχόν, καὶ φθάσαντες καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας ἐλεηλάτησαν τὰς γκίας αὐτῆς, καίοντες τὰ δένδρα τῆς, καὶ κρημνίζοντες

(1) Ὅρα τὸ πατριαρχικὸν ἔγγραφον περὶ τούτου, τὸ ὁποῖον ἐδημοσιεύθη ἐνταῦθα ὑπὸ σελ. 945.

(2) Πέντε γράμματα ἐξηλείφθησαν ἐνταῦθα ἐπιτήδεις ἀπὸ τοὺς ἀναγνώσαντας τὸ χειρόγραφον τοῦτο, εἰς τοὺς ὁποίους καλοκαγάρθως ἄφησα τρεῖς μόνον ὥρας, ὅτι δὲ εἶναι τὸ ἔτος 1626 ἐξάγεται καὶ ἀπὸ τοῦ πατριαρχικοῦ τοῦ Ἰωαννικίου ἔγγραφου, εἰς ὃ φαίνεται τὸ ἔτος κάλλιστα, καὶ τὸ ὁποῖον διαλαμβάνει τὴν ἄδειαν Παρθεναγωγείου τῆς Μονῆς τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων, ὃ ὁ Ἱερεὺς Δημήτριος Κολοκύνθης κατεσκευάσατο.

τοὺς νζοὺς, ὅτε καὶ ἐξ στήλας τοῦ Καλυμδίτου ἐρίψαν (1), ἀλλὰ μετ' ὀλίγον Κλεόδημος τις Ἀθηναῖος τῷ γένει, συναθροίσας στράτευμα ἐδίωξεν αὐτοὺς πόρῳ τῆς Ἀττικῆς, καὶ συγκλείσαντες αὐτοὺς εἰς τὰ στενά τοῦ Ἰσθμοῦ κατεκερμάτισαν πλείστους, ὡς πατροπαραδότως ἡμῖν ἐγένετο. (Ἐνταῦθα τελειώνει τὸ φύλλον).

Ταῦτα εἰσὶ τὰ ἐν τοῖς τέτταρσι φύλλοις ἐγγεγραμμένα· τὸ δὲ ἐπόμενον εἶναι πατριαρχικὸν συγγίλιον, γεγραμμένον ἐπὶ μεμβράνης.

Κ. Σ. Πιττάκης.

ΙΩΑΝΝΙΚΙΟΣ ΕΛΕΩΙ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ.

Πολλὰς ἂν εὕρη τις, φιλοπόνως ἐγκύπτων ταῖς ἱεροτελεστικαῖς γραφαῖς, εἰσηγήσεις παρορμούσας τε καὶ παροτρυνούσας τοὺς τῆς παροικίας ταύτης, διὰ τῆς παραβάσεως, λαχόντας οἰκεῖν, πρὸς τὸ συναγελάζεσθαι καὶ συνδιατᾶσθαι ἀλλήλοις, καὶ φύσει κοινωνικὸς ὁ ἄνθρωπος καὶ ἀγελαστικὸν ζῶον παρὰ Θεοῦ δεδημιουργηταί· τίνα γὰρ ἄλλο, τὸ αὐξάνεσθαι καὶ πληθύνεσθαι παρὰ Θεοῦ εἰρημένον ἐντέλεται; ἢ ὅτι κοινωνικὴν ζωὴν μετ' ἀλλήλων ἔχειν τοὺς ἀνθρώπους διορίζεται· ἐκείνων μόνον ἐξαίρουμένων τῶν κατεργήτους τὰς διατριβὰς ποιεῖσθαι προσελυμένων, καὶ μόνῳ Θεῷ καὶ ἑαυτοῖς προσλαλούντων, τὰς αἰσθητείας μυσάντων, ὅτι μὴ πᾶσα ἀνάγκη κεῖται, καὶ τῶν τοιούτων πολλάκις συνερχομένων, καὶ δι' ὁμιλίας ἀνακουφιζόντων τὴν ἐν μονοκοιτίᾳ τραχύτητα, ἀλλ' ἐκείνων καὶ μόνων ἐξαρκεῖ συνηγορῆσαι τε καὶ συτῆσαι τὴν κατὰ Θεὸν ἀδελφικὴν ἐνότητα, ὅπερ ὁ Προφητὰνὰξ Δαβὶδ πνευματοκινήτως ἐψάλλε λέγων, αἰδοῦ δὴ τί καλὸν, ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφούς ἐπὶ τῷ αὐτῷ, ὅπερ καὶ μύρῳ πολυτελεῖ καὶ εὐδὲι καταβαίνοντι ἐπὶ τὸν πώγωνα Ἀαρών, τοὔτεστι τῶν ἱερέων, καὶ ἐκ περισυίας ἐγκωμιάζων τὴν ἐνότητα ταύτην, δρόσῳ ἄερμδν, τοὔτεστιν ὑψόθεν, ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών καταβαινούσῃ παρεικάζει· καρπὸς δὲ τῆς τοιαύτης ἐνότητος ζωὴ καὶ εὐλογία παρὰ Θεοῦ τῷ αὐτῷ ἱεροψάλτῃ εἴρηται, καὶ τί ταῦτα φημί; ὅπου γε ὁ Καθηγητὴς τῆς σωτηρίας ἡμῶν ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς ταῦτα γε ἐπιβεβαιούμενος ἔλεγεν· αὐτοῦ εἰσὶ δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι ἐν τῷ ἐμῷ ὀνόματι καὶ ἐν μέσῳ αὐτῶν· εἰ οὖν δύο ἢ τριῶν ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ συνδιατριβόντων ἀλλήλοις ὁ Σωτὴρ ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐπαγγέλλεται εἶναι, πολλῶν μᾶλλον πλειόνων συνδιατιωμένων, τῇ κατὰ Θεὸν ἀγάπῃ καὶ τῷ κοινωνικῷ βίῳ, ἐλεύσεται παρ' αὐτοῖς καὶ μονὴν ποιήσει· πρὸς γὰρ τοῖς ἄλλοις οἷς ἡ κοινωνικὴ ζωὴ κέκτηται ἀγαθοῖς ἐσχηκε καὶ τὸ ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζειν, καὶ νῦν μὲν συγκακουχῆσθαι, νῦν δὲ συνῆδυσθαι· καὶ γὰρ ὥσπερ ἐν ὀργανικῷ σώματι διάφορα μέλη ὀφθαλμοί, χεῖρες ὦτα κτλ. ὑπηρετοῦσι μὲν ἀλλήλοις, ἀπαρτίζουσι δὲ τὴν τοῦ σώματος ὁλοκλήρου φύσιν, οὕτω καὶ τῷ κοινωνικῷ βίῳ, ἄλλος ἄλλου χρειὰν ἀποπληρεῖ εἰς μιᾶς καὶ συμφώνου εὐχαριστίας συνάρτησιν. Ὅθεν καὶ Μοναὶ μὲν ἐξ ἀρχῆς τοῖς Θεοσεβέσιν ἐπινενόηνται· Κοινόβιον δὲ ταύτας οἱ προκαταρξάμενοι τούτων διετάξαντο εἶναι, ἵνα τοὺς ἐνδιατιωμένους ταύταις ἀπέχεσθαι μὲν τῶν κοσμικῶν, κοινωνεῖν δὲ ἀλλήλων τῇ κατὰ Θεὸν κοινωνίᾳ, καὶ ὡς ἐξ ἐνὸς στόματος καὶ καρδίας μιᾶς ὕμνους εὐχαριστηρίους ἀναπέμπειν Θεῷ.

Ταῦτά ἄρα καὶ ὁ ἐξ Ἀθηνῶν εὐλαβέστατος ἐν Ἱερῷσι Δημήτριος τὸ ἐπίκλην Κολοκύνθης, ἀνὴρ Θεοσεβὴς ὢν, καὶ τῶν τῷ δεῶς ἀστέων περιρρονῶν, ἔρωτι Θεῷ κινηθεὶς, καὶ τὸ ἐν μοναδικῇ πολιτείᾳ Κοινόβιον ποιούμενος περὶ πολλοῦ, καὶ τὴν αὐτῷ ἐκείνου ὠφέλειαν ἐβούλετο μὲν, ὥσπερ ἡ ἐμφανισθεῖσα τῇ ἡμῶν μετρίότητι αὐτοῦ διαθήκη διαλαμβάνει· ἀποστηχέτο δὲ τῷ Θεῷ εἰς πέρας ἀγαγεῖν τὴν Θεοφιλῇ αὐτοῦ βούλησιν, καὶ δὴ τοῦ Θεοῦ εὐδοκήσαντος, συνεργοῦς τῷ προκειμένῳ αὐτοῦ σκοπῷ εὐρὴν ἀφιέρωσε μὲν τῷ Θεῷ τὸν ναὸν τῶν Ἁγίων καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, (κτῆμα) προπαιδικὸν αὐτοῦ ὄν, ἐν ᾧ αὐτός τε

(1) Ὁ Κ. Φαλλμεράνερ ἔγραψεν ἐσφαλμένως τοῦ Ὁλυμπίου Διδότος, εἰς τὸ χειρόγραφον εἶναι τοῦ Καλυμδίτου. Ἡ παράδοσις ἐν Ἀθήναις ἀναφέρει ὅτι ἐπὶ τῆς θέσεως, ἔνθα ἴσταται κίων, καλούμενος τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου, ἦσαν καὶ ἄλλοι κίονες, τοὺς ὁποίους βαρβαρικά ἐισβολαὶ κατέστρεψαν. Τὸ ἐπίθετον τῆς παρακειμένης Ἐκκλησίας εἶναι τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου «τοῦ Πτωχοπροδρόμου». Πολλὰ πιθανῶς ἡ κατάπτωσις ἐξ κίωνων τοῦ Καλυμδίτου νὰ ἦσαν ἐκ τῶν κίωνων τούτων. ἐξ ὧν εἰς μόνον σώζεται Μετὰ τὴν καταστροφὴν δὲ τῆς Ἐκκλησίας ταύτης ἔκτισαν ἑκατὸν περίπου μέτρα ἐτέραν Ἐκκλησίαν τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου «τοῦ Προδρόμου», ἥτις νῦν κατεστρέφη.

καὶ οἱ πρὸ αὐτοῦ ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ καταγόμενοι ἔψαλλον τῷ Θεῷ· ἀνέθηκε δὲ τῷ ναῷ πάσαν τὴν πατρικὴν αὐτοῦ κληρονομίαν, τὴν τε ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ ναοῦ καὶ τὴν ἐκτὸς, κελία δηλαδὴ, καὶ δένδρα ἐλαιῶν, καὶ ὀσπῆτια, ἀνώγαια καὶ χαμύγαια, καὶ ἀμπελώνας, καὶ πρὸς τούτοις σκεύη ἱερὰ, καὶ κοιμήλια τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας, κατὰ τὴν περίληψιν τῆς διαθήκης αὐτοῦ, ἐν ᾗ κατ' εἶδος ἅπαντα κατὰ τὴν ὁροθεσίαν ἐνὸς ἐκάστου τῶν ἀφιερωθέντων αὐτοῦ κτημάτων ἐμπεριέχεται, καὶ ἀποκατέστησε τὸν τε ναὸν καὶ ἅπασαν τὴν λοιπὴν αὐτοῦ πατρικὴν κληρονομίαν Μοναστήριον γυναικεῖον Κοινόδιον, ὅπερ ἡ μετριότης ἡμῶν μετὰ τῆς περὶ αὐτὴν ἱερᾶς τῶν Ἀρχιερέων Συνόδου ἐπιβεβαιούσα καὶ ἐπιτηροῦσα, ὡς ἔνθεον καὶ θεοφιλὲς ἔργον ἀποφαινεται ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι, ἵνα τὸ γυναικεῖον τοῦτο Μοναστήριον τὸ ἐν Ἀθήναις τιμώμενον ἐπ' ὀνόματι τῶν Ἀγίων καὶ Θευματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ, ὅπερ ἀπεκατέστησεν ὁ ἐν Ἱερουσὶν εὐλαβέστατος Δημήτριος, μένῃ Κοινόδιον, καὶ διεξάγεται κατὰ τοὺς Νόμους τῶν Κοινοδίων, πάντα δηλονότι τὰ τῶν ἐνασκουμένων ἐν αὐτῷ Μοναχῶν Καλογρέων μεθ' ὧν ἐν αὐτῷ εἰσέρχονται, καὶ μετὰ τὴν ἀπόκασιν κέκτῃται, εἶναι κοινὰ, πρὸς χρῆσιν καὶ κυβέρνησιν τῆς συνοδίας ἁπασῶν, καὶ μηδεμίαν ἄδειαν ἔχει μετὰ τὸ τελευτῆσαι καὶ τῆς παρούσης ἐκδημητῆς ζωῆς τινὰ τῶν ἐν αὐτῇ τῇ Μονῇ τὸν μονήρην μετερχομένων βίον τοῦ συγγενεῖς αὐτῆς παρακατέχειν καὶ κληρονομεῖν τι τῶν τῆς τελευτησάσης πραγμάτων, ἀλλὰ μένειν ἐν τῷ Μοναστηρίῳ ἅπαντα, ἢ τε κινητὰ εἶεν, ἢ τε ἀκίνητα, καὶ σώζεσθαι, καὶ διαφυλάττεσθαι Κοινόδιον ἀπαράτρεπτον, καὶ ἀκαταπάτητον, καὶ ἀκατοδοῦλωτον, μηδενὸς ὅλως τολμῶντος σφετερίσασθαι, καὶ ἀρπᾶσαι πολλὰ ἢ ὀλίγα τοῦ κοινοδικίου τούτου Μοναστηρίου, μόνον τοῦ ὀνόματος τοῦ κατὰ καιροὺς προΐσταμένου Ἀρχιερέως μνημονευομένου ἐν ταῖς ἱεραῖς τελεταῖς. Ἡ δὲ τις φανῇ ἐναντίος καὶ ἀπειθὴς τῆς τοιαύτης ἐπικυρώσεως καὶ βεβαιώσεως, βουλόμενος ὑπὸ τῆς σατανικῆς αὐτοῦ πλεονεξίας ἀρπᾶσαι τί τῶν τοῦ Μοναστηρίου, προφασιζόμενος δῆθεν ὡς κληρονόμος ὢν, τελευτησάσης τινὸς τῶν ἐν αὐτῷ Καλογρέων, ὁ τοιοῦτος ὡς ἱερόσυλος καὶ κλέπτῃς προφανής, ἱερομένος μὲν ὢν ἀργὸς ἔστω πάσης ἱεροπραξίας, καταφρονῶν δὲ, καὶ ἀφορισμένος, ἄξιος τελείας καθαιρέσεως, μὴ συμφορούμενος ἢ συλλειτουργούμενος καὶ ὡς ἱερεὺς τιμώμενος, ἐν ἀργίᾳ καὶ ἀφορισμῷ· λαϊκὸς δὲ ἀφορισμένος εἴη παρὰ Θεοῦ Παντοκράτορος, καὶ κατηραμένος, καὶ ἀσυγχώρητος, καὶ ἄλυτος μετὰ θάνατον αἰωνίως καὶ τυμπανίως, καὶ ἐχέτω καὶ τὰς ἀράς τῶν ἁγίων τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ θεοφόρων Πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ, καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων Συνόδων. Ὅθεν ἐγράφη καὶ τὸ παρὸν συγγιλιῶδες γράμμα εἰς ἐπικύρωσιν καὶ βεβαιώσιν τοῦ Κοινοδίου τούτου, καὶ ἐπεδόθη ταῖς ἐν αὐτῷ ἐνασκουμέναις Μοναχαῖς εἰς ἐνδειξιν καὶ διηγετὴ τὴν ἀσφάλειαν.

Ἐν ἔτει τῷ σωτηρίῳ χιλιοστῷ ἑξακκοσιοστῷ πεντηκοστῷ πρώτῳ, μηνὸς Ἰουλίου δεκάτην ἐβδόμην, ἰνδικτηῖνος τετάρτην.

ΙΩΑΝΝΙΚΙΟΣ ΕΛΕΩΙ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ.

Ὁ Ἡρακλεῖας ΜΕΘΟΔΙΟΣ, ὁ Κυζίκιον ΑΝΘΙΜΟΣ, ὁ Δέρκων, ὁ ΠΑΪΣΙΟΣ,
ὁ ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ, ὁ Προύσης ΚΛΗΜΗΣ, ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΝΗΛ, ὁ ΠΑΡΘΕΝΙΟΣ,
ὁ Διδιμοτεῖχου, ὁ πρῶτην Γαυ ΠΟΡΦΥΡΙΟΣ, ὁ (1).

(1) Τινὰς τῶν ὑπογραφῶν τούτων μὴ δυνάμεντες νὰ ἀναγνώσωμεν θέτομεν ἐπὶ τοῦ μέρους τούτου στήλῃς.

Γινώσκοντες εἶναι ὅτι ἐντὸς τῶν ἀρχαίων τάφων εὐρίσκονται, ἐκτὸς τῶν λειψάνων τοῦ πτώματος (συνισταμένων εἰς τὸ κρανίον καὶ τὰ ὀστέα τοῦ θώρακος καὶ τῶν ποδῶν), ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ διάφορα ἀγγεῖα, ἅτινα ἐχρησίμευον πρὸς διατήρησιν ἐντρίμμάτων βαλσάμων, καὶ ἄλλων διαφορῶν ἀντικειμένων, συνήθως δὲ εὐρίσκονται διαφορῶν εἰδῶν λυχνίαι, κοσμήματα ἐκ χρυσοῦ, ὡς περιδέραια, ἐνώτια, δακτυλίδια καὶ κάτοπτρα. Ὡς πρὸς τὴν εὑρεσιν κρανίων σημειώσεως ἄξιον καὶ λίαν περιέργον εἶναι ἢ πρὸ χρόνων εὑρεσις κρανίου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου εὐρέθη εἰς ὁδοῦς τῆς ἀνω σιαγόνος, ὅστις πρέπει νὰ ᾦτο τετετηρωμένος, πεφραγμένος δὲ μὲ χρυσὸν, καὶ δι' ἀκριβοῦς ἐξετάσεως ἐφάνη ὁ χρυσὸς οὗτος πρὸ πάντων καθαρώτατος, καὶ δεύτερον ἐν εἴδει λεπτοτάτων πλατυσμάτων, ὥστε ἐξ αὐτοῦ ἐξάγεται, ὅτι οἱ ἄλκιροι (ιατροί) ἐχρῶντο ἐν τῇ ἀρχαιότητι καθαρῶ χρυσῷ πρὸς φραγμὸν τῶν ὀδόντων. Ὡς πρὸς τὰ κοσμήματα ἐκ χρυσοῦ ὑπομνησάμεθα, ὅτι πρὸ χρόνων εὐρέθη εἰς τὴν νῆσον Ἄνδρον ἐντὸς ἀρχαίου τάφου χρυσοῦν διάδημα, συνιστάμενον ἐκ πολλῶν πετάλλων χρυσοῦ ἐχόντων τὸ σχῆμα τῶν φύλλων, καὶ ἐπ' αὐτῶν ἦσαν ἐγκεχαραγμένα τὰ νεῦρά τινος φύλλου (1), ὥστε ἐξ αὐτοῦ τοῦ φαινομένου δυνάμεθα νὰ εἰκάσωμεν, ὅτι οἱ ἀρχαῖοι εἶχον μηχανὰς πρὸς ἐγγράζειν τοιούτων σχημάτων ἐπὶ πλατυσμάτων τῶν μετάλλων. Ὁ ἀργυρὸς ἦτο τὸ πλέον ἡγαπημένον μέταλλον παρὰ τοῖς τορευταῖς, καὶ παρ' αὐτῶν μετεχειρίσθη πρὸς κατασκευὴν τῶν πλέον ποικίλων ἀντικειμένων τῆς πολυτελείας, μολοντοῦτο σπανιώτατα εὐρίσκονται ἐξ ἀργύρου ἀντικείμενα ἐντὸς ἀρχαίων λαρνάκων· πρὸ χρόνων εὐρέθη μικρὸν κομψῶς εἰργασμένον ἀγγεῖον μεθ' ἐνὸς μικροῦ πινακίου, ἅτινα διὰ τοῦ πανδαμάτορος χρόνου καὶ διὰ τῆς, ὡς φαίνεται, ἀλατούχων ὑδάτων ἐπιρροῆς ἦσαν μεταβεβλημένα εἰς εὐθραυστὸν τινα μάζην, ἥτις συνίστατο ἐξ ἐγγλωρίου καὶ ὀξειδίου τοῦ ἀργύρου, ὅμως εἰς τὸ κέντρον αὐτῶν διατεμνομένων, ἡδύνατο νὰ διακριθῇ κάλλιπτα ἡ λάμψις τοῦ μεταλλικοῦ ἀργύρου· ἰδίως ἀπαντῶνται τοιαῦτα τῆς πολυτελείας ἀντικείμενα εἰς λάρνακας, ἐν αἷς ἐτάφησαν γυναῖκες, καὶ τοιοῦτοι τάφοι δύνανται νὰ διακριθῶσιν ἐκ τῶν τῶν ἀνδρῶν τάφων διὰ τῆς εὐρέσεως ἀντικειμένων, ἀνηκόντων μᾶλλον εἰς τὸ γυναικεῖον φύλον. Τοιαῦτα, τὰς γυναικείας λάρνακας χαρακτηρίζοντα, ἀντικείμενα εἶναι μυροθήκαι, εἰργασμένα ἐξ ἀλαβάστρου, κάτοπτρα ἐκ χαλκοῦ ἢ καὶ ὀρειχάλκου, ἀγγεῖα ποικιλιωτῶν σχημάτων καὶ πολλάκις κομψῶς κατεργασμένων, ἐν οἷς εὐρίσκεται σάπων ἢ διάφορα ἐντρίμματα ἐγκεκλεισμένων, ὑάλινα ἀγγεῖα ποικίλως κεχρωματισμένα, ἐν οἷς ὑπάρχουσι πεπικνωμένα ἐλαιώδη βευστά, ἅτινα ἀναμφιβόλως πρὸς περιάλειψιν τοῦ σώματος τὸ πάλαι ἐχρησίμευον. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐν τοῖς ἀγγείοις εὐρεθέντα ἐντρίμματα ταῦτα ἦσαν κατασκευασμένα ἐξ ἀνοργάνων σωμάτων, οὕτως ἐχρησίμευε πρὸς περιάλειψιν τῶν ὀφρύων τὸ θειοῦχον στίμμι, καὶ ἡ πρᾶξις αὕτη ἐκαλεῖτο στιμμίασμα, πιθανὸν εἶναι ὅτι καὶ ὁ λεπτὸς ἀνθράξ ἐχρησίμευε διὰ τὸν ἐκτεθέντα σκοπὸν, καθότι καὶ τοιοῦτος εὐρίσκεται ἐνίοτε εἰς τοὺς ἀρχαίους τάφους. Ὡς πρὸς τὸν ἀνθρακὰ προσθέτομεν ὅτι οἱ ἀρχαῖοι διέκριναν δύο εἶδη ἀνθρακος, ἅτινα ὠνομάσθησαν τὸ μὲν τρύγιον, τὸ δὲ ἐλεφάντινον μέλαν, τὸ πρῶτον προήχθη, ὡς φαίνεται, διὰ τῆς καύσεως τῶν στεμφύλων, τὸ δὲ ἕτερον κατεσκευάσθη ἐκ τῶν ἐλεφαντίνων ὀστέων. Ὡς λευκὸν ἐντρίμμα ἐχρησίμευε τὸ καθαυτὸ ψαμμίθειον τῶν Ἀρχαίων, τὸ ὁποῖον κατεσκεύαζον ἐκ τοῦ μολύβδου, καὶ ἀναμφιβόλως ἐκ τοῦ ἐν τοῖς μεταλλείοις τοῦ Λαυρίου ἀνορυττομένου. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν ἐγνώριζον τὸν τρόπον τῆς τοῦ ἀργύρου ἐκ τοῦ μολύβδου ἀποχωρίσεως, ὁ ἀρχαῖος μολύβδος ἐμπεριέχει μόρια ἀργύρου, καὶ οὗτος ἀνακαλύπτεται εἰς ἅπαντα τὰ παρὰ τοῖς Ἀρχαίοις ἐκ μολύβδου κατασκευασμένα ἀντικείμενα π. χ. εἰς τὰς μολυβδογραφίας καθὼς καὶ εἰς τὰ σπανίως ἐνίοτε εὐρισκόμενα μολυβδῖνα νομίσματα, ἅτινα ἐχρησίμευον, κατὰ τὴν γνώμην τῶν πλειότερων ἀρχαιολόγων, ὡς εἰσιτήρια εἰς τὰ θέατρα. Ὡς ἐρυθρὸν ἐντρίμμα ἐχρησίμευσεν ἡ κυνάβαρις, ἥτις ἐνίοτε ἐντὸς μικρῶν ἀγγείων εὐρίσκεται. Ἐὰν οἱ Ἀρχαῖοι ἐχρῶντο ἐπὶ σκοπῷ ἐντρίμματος ἐτέρῳ τινὶ ἐρυθρῷ χρώματι κατασκευασμένῳ ἐξ ὀργανικῶν οὐσιῶν, τοῦτο δυνάμεθα νὰ ὑποθέσωμεν, ὅχι ὅμως νὰ τὸ ἀποδείξωμεν, καθότι τοιαῦτα ὀργανικῆς φύσεως ἐρυθρὰ χρώματα ὑπὸ τοῦ πανδαμάτορος χρόνου ἡλλοιώθησαν καὶ κατεστράφησαν. Οἱ Ἀρχαῖοι ἐγνώριζον τὸ φύκος ἐξ οὗ ἐξήγαγον τὴν ἐμπεριεχομένην ἐρυθρὰν βαφικὴν ὕλην χρήσιμον πρὸς περιάλειψιν τοῦ προσώπου, καθὼς ἐξάγεται ἐκ τῶν ἀκολουθῶν σημειώσεων τινων ἀρχαίων συγγραφέων. *Fucus, quo malieres utuntur ad pingendas malas — et vitia corporis fuce occultant — tingene tempora fuce — mangones quofuco colorem mentiuntur — fucum facere.*

Ἐκτὸς τούτου κατεσκεύαζον ὠραῖον ἐρυθροῦν χρῶμα ὀνομαζόμενον *Purporissimum* ἐκ τῆς ἐρυθρᾶς βαφικῆς ὕλης τινος κογχυλίου ὀνομαζομένου· τὴν σήμερον δὲ *Janthina communis*, *Buccinum Plinii* καὶ τοῦ ὁποῦ τοῦ ζώου, ὃν ἀναμιγνύοντες μὲ λεπτὴν κρητίδα (*Creta*) κατεσκεύαζον τὸ πορφυροῦν τῶν Ἀρχαίων.

Τὰ διάφορα ἀγγεῖα εὐρίσκονται συνήθως ἐντὸς τῆς λάρνακος, ἐν ᾗ τὸ πτώμα ἐναπετέθη, καὶ ἐνίοτε ἐπληρώθη τὸ κενὸν τῆς λάρνακος ὅλως διόλου μετὰ τῶν πλέον ποικίλων ἀγγείων· μόνον εἰς τὸ Χελιδρόμιον ἀνεκαλύφθησαν πρὸ τινων χρόνων τάφοι ὅλως διόλου ἰδιαιτέρως κατασκευῆς, καθὼς ἐξάγεται ἐκ τῆς ἐπισυνημμένης εἰκονογραφίας. Αἱ λάρνακες αὗται σύγκεινται ἐκ δύο λαρνάκων ἐν τῇ μιᾷ εὐρίσκετο τὸ πτώμα, καὶ μόνον ἐν ἡ δύο ἀγγεῖα, ἐνῶ εἰς τὴν ἄλλην λάρνακα, ἥτις ἴσταται ἐγκαρσίως καὶ συνεχομένη μετὰ τῆς πρώτης εὐρί-

(1) Ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ Πειραικῇ ὁδῷ καὶ παρὰ τῇ Ἀχαρνικῇ Πύλῃ ἀνευρέθησαν ἐντὸς τάφων φύλλα χρυσοῦ ὁμοιόμορφα τοῖς τῆς ἐλαίας φύλλοις, καὶ ἕτερα ὁμοιόμορφα τοῖς τῆς δάφνης. Κ. Σ. Π.

σκονται πάμπολλα καὶ τὰ πλεόν ποικίλα ἀγγεῖα. Ἐκ τῆς κατασκευῆς τοῦ τάφου, καθὼς καὶ ἐκ τῶν εὐτελεστέρων ἢ πολυτελεστέρων ἀγγείων ἐξάγεται ἐπίσης, ἂν ὁ τάφος ἀνῆκεν εἰς ἄνθρωπον πλούσιον ἢ πτωχόν· ὡσαύτως γνωρίζομεν πολλάκις ἐκ τῶν ἐν ταῖς λάρναξιν εὐρισκομένων ἀντικειμένων τίνος ἐπαγγέλματος ἦτον ὁ τεθνεὺς. Οὕτως εὐρέθησαν πρὸ τινων χρόνων ἐντὸς ἐνὸς τάφου μερικὰ ἀγγεῖα ὁμοιάζοντα μὲ τὰς μυροθήκας, καὶ ἐντὸς αὐτῶν ῥητινώδεις καὶ βαλσαμώδεις οὐσίαι· πρὸς τοῦτοις μεγάλη τις διατρητὴ βελὼνη ἐκ χαλκοῦ, ἕτερον ἐργαλεῖον κυρτὸν ὁμοιάζον μὲ μικρὰν σπάθην, καὶ ἕτερόν τι χαλκοῦν κυρτὸν ὁμοιάζον κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἦττον μὲ τοὺς τὴν σήμερον ἐν χρήσει καθητήρας, ὥστε ἐξ αὐτῶν τῶν συμβόλων ἐξάγεται, ὅτι ὁ τάφος οὗτος ἀνῆκεν εἰς χειρουργὸν ἢ ἱατρόν· εἰς ἕτερον τάφον, πρὸ ὀλίγου ἀνευρεθέντα, εὐρέθησαν τὰ ἐφεξῆς ἀντικείμενα· ἐν μικρὸν τρυβλίον, ἐφ' οὗ ἴσταντο τρία ἕτερα μικρότερα τρυβλία, καὶ ἐν ἐκάστῳ τῶν τριῶν τρυβλιδίων διεκρίνετο ἰδιαιτέρον τι χρῶμα. Ἐν ἐνὶ αὐτῶν ἐφάνη χρῶμα ἐρυθροῦν, ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ κυανοῦν, καὶ ἐν τῷ ἄλλῳ πράσινον· τὸ ἐρυθροῦν χρῶμα συνίστατο ἐκ κυναβάρεως, καὶ αὕτη ἐφηρμόζετο συνήθως παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ζωγράφους καὶ κατεσκευάσθη κατὰ τὴν 93^{ην} Ὀλυμπιάδα ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τοῦ Καλλία, σπανιώτερον τῆς κυναβάρεως εὐρίσκεται ἐνίοτε ἕτερον ἐρυθροῦν χρῶμα συνιστάμενον ἐξ ὀξειδίου τοῦ μολύβδου, τοῦτο ὠνομάσθη παρὰ τοῖς Ἀρχαίοις μίλτος καὶ περὶ αὐτοῦ ἀναφέρεται ὅτι κατεσκευάσθη ἐκ τῶν προϊόντων τῶν Ἀττικῶν ἀργυρορυχείων. Ἐπειδὴ δὲ γνωρίζομεν ὅτι τὸ ἐκ τῶν μεταλλείων τοῦ Λαυρίου ἀνορυχθὲν μέταλλον ἦτο μολύβδος, συμπεραίνομεν ὅτι οἱ Ἀρχαῖοι μετέβαλον τὸν μολύβδον τοῦτον διὰ καύσεως εἰς μίλτον, ὅστις εἶναι ὀξείδιον τοῦ μολύβδου τὸ τὴν σήμερον Μίνιον ὀνομαζόμενον. Ἐὰν ἡ κατασκευὴ τοῦ μίλτου ἐκ τοῦ μολύβδου ἐγίνετο εἰς τὰ τοῦ Λαυρίου μεταλλεῖα, ἢ ἐὰν, ὡς νομίζω, ὁ μολύβδος μετηνέχθη εἰς ἄλλα γειτνιαζόμενα μέρη τοῦ Λαυρίου, περὶ τούτου ἀναφέρω τὸ ἀκόλουθον περιστατικόν· Ἐξετάσας πρὸ χρόνων ἀκριβῶς τὰ τοῦ Λαυρίου μεταλλεῖα, καθὼς καὶ τὰ πέριξ αὐτοῦ, δὲν ἠδυνήθην ν' ἀνακαλύψω τι, τὸ ὁποῖον νὰ μὲ πείσῃ ὅτι, ἐκτὸς τῆς τήξεως καὶ τῆς χωρίσεως τοῦ ἀργύρου ἐκ τοῦ μολύβδου, ἄλλαι μεταλλικαὶ ἐργασίαι ἐγίνοντο. Εἰς δὲ τὴν νῆσον Κέα, εἰς τὸν λιμένα Βουλκάρη ὀνομαζόμενον, εὐρίσκονται λείψανα ἀρχαίων τινῶν εὐτελῶν κτιρίων, καὶ ὑποκάτω τῶν χωμάτων τούτων μόρια ἐρυθρὰ συνιστάμενα ἐκ μίλτου, ὥστε ἐκ τῆς εὐρέσεως αὐτῶν συμπεραίνω ὅτι ἡ κατασκευὴ τοῦ μίλτου ἐγίνετο ἐν τῇ ῥηθείᾳ νήσῳ, ὅτι ἐν Κεᾷ κατεσκευάσθη χρῶμά τι, τὸ ὁποῖον μόνον εἰς ὠρισμένην ποσότητα ἠδύνατο νὰ πωληθῇ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους κατὰ συνθήκην· περὶ τούτου σώζεται μέχρι τῆς σήμερον ἐκ μαρμαρίου ἐπιγραφή ἐν τῷ Μουσείῳ τῶν ἀρχαιοτήτων, ἥτις ἐδημοσιεύθη ἐν τῇ Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδι.

Τὸ πράσινον καθὼς καὶ τὸ κυανοῦν χρῶμα, ἅτινα ἐμπεριείχοντο ἐν τοῖς ἑτέροις τρυβλίοις ἔδειξεν, ὅτι ἀμφοτέρω ἦσαν κατασκευασμένα ἐκ χαλκοῦ, τὸ πράσινον ἐσυνίστατο ἐξ ὀξειδίου τοῦ χαλκοῦ καὶ τοῦτο συμφωνεῖ μὲ τὸ πράσινον χρῶμα τὸ παρὰ τοῦ Βυτρούδιου ὀνομαζόμενον Χρυσόκολλα (Chrusocolla), καὶ τὸ ὁποῖον, κατὰ τὸν Βυτροῦδιον, κατεσκευάσθη ἐκ χαλκῶν ὀρυκτῶν. Τὸ κυανοῦν ἐπίσης ἐκ χαλκοῦ συνιστάμενον, φαίνεται, ὅτι προήχθη διὰ τῆς τήξεως τῆς ἄμμου μετὰ νίτρου καὶ χαλκοῦ, καὶ τοιοῦτον χρῶμα ἐφευρέθη εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν. Ταῦτα ἦσαν τὰ παρὰ τοῖς Ἀρχαίοις ἐγνωσμένα λαμπρότερα χρώματα, τὰ ὁποῖα ὀνομάζει ὁ Πλίνιος *Colori Floridi* (χρώματα ἀνθηρά)· ταῦτα παρεχωροῦντο ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον παρὰ τῶν ἰδίων ἀνθρώπων, οἵτινες παρήγγελλον τὰς ζωγραφίας, ἀλλ' οἱ ζωγράφοι κλέπτοντες αὐτὰ, τὰ ἀντικαθίστων δι' ἄλλων εὐτελεστέρων.

Ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς ἐντὸς τοῦ εἰρημένου τάφου εὐρεθείσης σπάθης ἐφάνησαν ἐπίσης ἵχνη ἐρυθροῦ χρώματος· πειθόμεθα ἀρκούντως ὅτι τὸ ἐργαλεῖον τοῦτο ἐχρησίμευε πρὸς λειοτρίβησιν τῶν χρωμάτων· ἐκτὸς τῶν ἄλλων εἰρημένων εὐρέθη τετράγωνόν τι μέταλλον πλάτυσμα, ἔχον πρὸς κράτησιν αὐτοῦ ἐν εἶδος λαβίδος, ὥστε τὸ ἔλασμα τοῦτο κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἦττον ὁμοιάζει μετὰ τῶν τὴν σήμερον ἐκ ξύλου κατασκευαζομένων, ἅτινα χρῶνται παρὰ τοῖς σημερινοῖς ζωγράφους, καὶ τὰ ὁποῖα καλοῦνται παρ' αὐτῶν *Palatte*. Τὸ δὲ περιεργότερον μεταξὺ τῶν ἐκτεθέντων ἐργαλείων καὶ χρωμάτων ἦτο μικρὸν ἐργαλεῖον ἐξ Ὀνυχος (Ονυχ) ἢ ἐκ Χαλκηδόνος λίθου, σχῆμα ὀδόντος ἔχοντος· τοῦτο, νομίζομεν, ἐχρησίμευεν ὡς σιλιπνοτήριον, καθότι ἐὰν ὁ ζωγράφος οὗτος κατεγίνετο καὶ μὲ τὴν τῶν διαφόρων ἀντικειμένων χρύσωσιν, ἥτις ἐξετελέσθη ἀπειράκις, ὡς βλέπομεν, ἐκ τοῦ Ὁμήρου·

«εἰς αὐτὸ χρυσογόνον λαέρκεον δεῦρο κεκλήσθω
ἐλθεῖν, ὅφρα βοὸς χρυσὸν κέρασιν περιχεύῃ».—(Ὀδύς. σελ. 426).

ὥστε τοιοῦτον ἐργαλεῖον ἀπεκατέστη ἀναγκαϊότατον τῷ ζωγράφῳ.

Ἐκ τῶν ἀνω εἰρημένων ἐξάγεται μετὰ θετικότητος ὅτι ὁ τάφος οὗτος ἀνῆκεν εἰς ζωγράφον.

Ξ. Ἀ ν δ ε ρ ρ.

1565

ϵ , εκκλησία $\chi\omega$ $\mu\alpha$ ιεροσολοφιστική "νύμα κωλυτική"
Τει ακαθάρτου $\mu\omicron$ } Δ' $\sigma\tau\alpha$ (= 1051)

~~1566~~ 1575
 + ΕΤΕΛΙΩ ΕΝ ΚΩ ΓΝΩΗ ΧΡΤΟΥΛΑΡΙΑ 166

~~1567~~ 1576

2. $\epsilon\tau\epsilon\lambda\iota\omega\ \phi\iota\lambda\iota\pi\pi\omicron\varsigma\ \tau\epsilon\iota\kappa\alpha\kappa\lambda\iota\delta\epsilon\varsigma\ \mu\iota$

$\frac{1568}{4} + \frac{1577}{\text{CTT-THO}^{\text{OH}} \text{ EN } \bar{\text{K}}^{\text{O}} \text{ H } \delta \text{O} \bar{\text{U}} \text{ T} \text{O} \bar{\text{U}} \text{ H} \bar{\text{U}} \text{ T} \bar{\text{A}}}$
 ΗΜΟΚΤΟΒΙΟΓΟΤΑ $\bar{\text{I}} \bar{\text{E}} 1584 \text{ THO } \mu \sigma \bar{\text{S}} \{ \phi \} \theta (=1061)$

156 1578

5. + ΕΤΕΛΟΥΘΑ ΚΥΡΩΣΤΗΦΑ, ΣΟΛΥΚΟΣ
ΛΗΝ ΔΕ, ΒΡ ΦΟΤΑΟΣ ΚΡΗ ΓΟΟ ΗΦΖ (1060)

• • • • •

7 $+ \overset{1570}{\cancel{1570}} \omega \text{ du } \omega \text{ o } \delta \text{ u } \lambda \text{ o } \text{ c } \text{ f } \text{ A } \tau \text{ (istuxxan} \delta$
 \uparrow
 $\text{EIC } \bar{E} \text{ } \bar{I} \text{N } \bar{I} \text{A } \text{KTI'OP } \text{793C } \text{ } \gamma \text{ } \bar{\omega}$
 $\text{1570 } \text{ } \text{1570}$

[illegible]

9 + ¹⁵⁷⁷ 1581
ΕΤΕΛΙΩΣΗ ΛΕΟΝ Ο ΚΟΡΜΟΣΑΚΗΣ Μ
ΙΟΥΛΗ ΙΕ ΙΝ ΙΔΕ ΓΦΖΘ + (=1061)

10 + ¹⁵⁷⁷ 1582
ΕΤΕΛΗ ΣΗ ΚΩ ΟΚΟΝΧΗΛΑΡΗΣ ΜΗ
Η ΕΥΣ Η ΙΝ ΙΔΕ ΓΦΖΘ + (=1061)

11 + ¹⁵⁷⁷ 1583
ΕΤΕΛΙΩΣΗ ΚΩ ΙΩ Ο ΑΧΗΚΡΙΤΗΣ ΚΑΙ ΡΑΜΑ
Μ ΟΚΤΩΒΡΙΩ ΙΑ ΙΝ ΙΕ Ε ΓΦΖΘ

12 + ¹⁵⁷⁷ 1584
ΕΤΕΛΙΩ ΙΩ Ο ΛΥΞΑΚΑΣ Μ ΟΚΤΩΒΡΙΩ ΚΗ

ΙΝ Γ ΦΟ Γ ΦΟ Γ ΦΟ (=1062)

13 + ¹⁵⁷⁷ 1585
Ο ΜΕ ΓΡ ΟΥ ΕΠ ΑΙ ΕΙΣ Κ ΦΟΛΙΩ ΔΕ ΚΩ Ο ΔΕ Ε ΘΕ

ΦΩΡΕΙΣ ΑΤΕΤΗ ΓΦΟΙΔΟΥ (=1070)

14 + ¹⁵⁷⁷ 1586
ΔΗΚΕΛΩ ΕΤΕΛΙΩΝ ΕΛ ΚΩ Ο ΔΟΥ Ε ΘΟΥ ΝΙΚΕ Υ
ΝΑΙΣ ΕΙΣ ΙΑ Γ ΝΝ Γ ΦΦΟ ΕΚΑΤ α=1071

¹⁵⁷⁷ 1589
ΕΝΤΑ ΚΕΙ ΓΕΦΑΝ ΟΠΡΩ ΚΤΙΤΩ Ε
ΕΓ ΤΕΤΑΡΤ ΕΜΕΤ Ε ΔΕΚΕΚΟΥ Η Γ Γ Γ
ΣΟΙΣ Γ Φ Ν Γ

1591

1 E T E A E I
 W O N K U P
 Q E R W
 P I 4 I A E
 C A N
 K A E P I M P
 I N T A I
 K I R A P I M P
 Y I X 3 =

1594

16 TEA
ENKWI
DUTY
OEIMN
PINH
KPMPO
KTHUHI
H
H872H
486P
-GK2
5X00

1596

ETELGW
ENKWOQ
XWNO
XPIWYO
KA MDOKI
"118
MIXID
NO
HEW
ELXO 15

1598

15 50
18 15 16
0 15 0
1 0
5 15 11
X. 15 16

1592

ETETKLEN
ENKWIΔ
BATBGB
IPCHIF
IDNCIZ
LTON
FXIG+

1595. Θ
 ΕΤΕΤΩΛΩΝ
 ΚΩΗΔΟ
 ΠΗΤΟΥΡΥ
 ΔΗΝΤΗΔΟ
 ΤΩΜΟ(ΙΤ
 ΙΚΠΕΤ)
 ΥΧΝΕΦ

5X0 1597
+CTCNIW
AL EK W
O OECOW
PO HILDE
KEU 101C
10
5 414A

1593

ETERICH
CKUMGEI
YKINGTI
IF B.
NOUBH
MO
HOTT
LS BTOT
GXADY

5x03
x 3

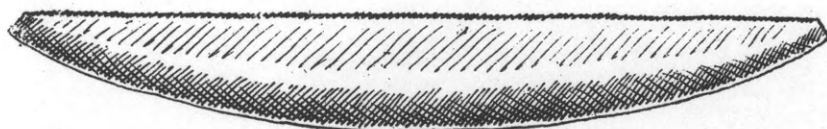
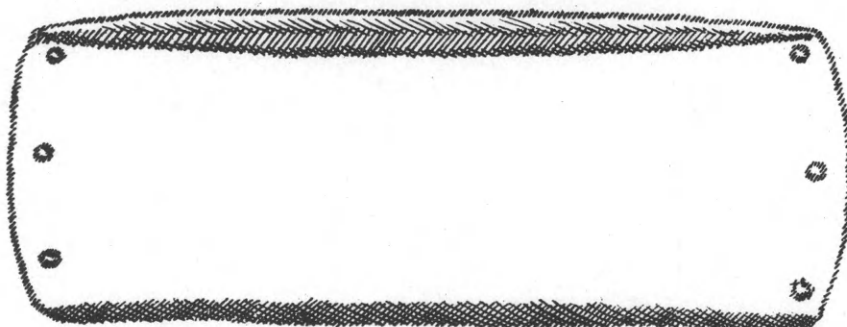
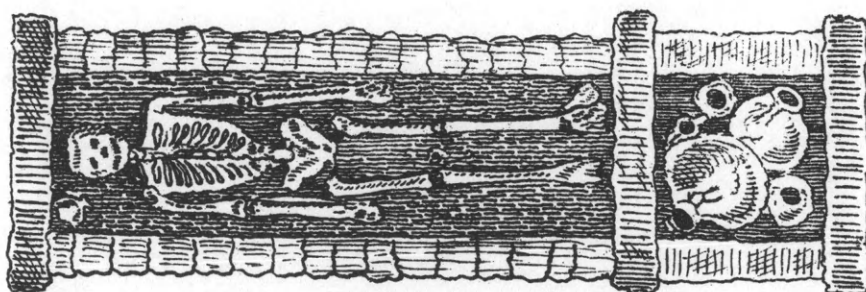
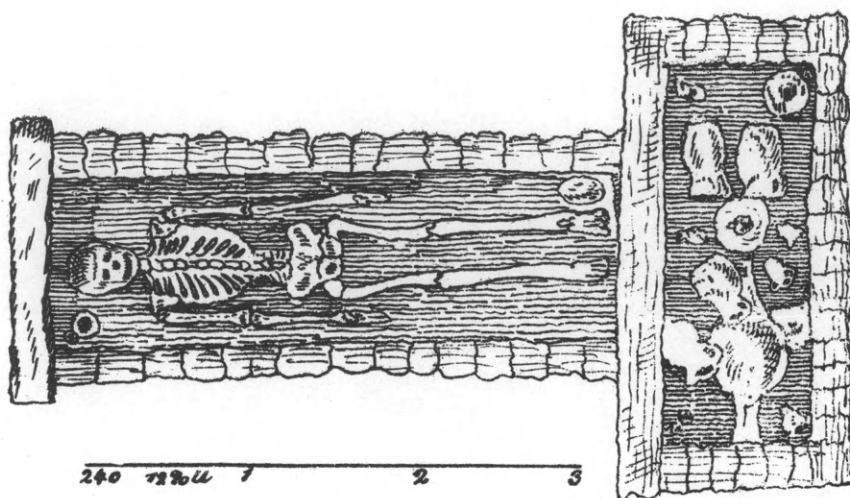
6651

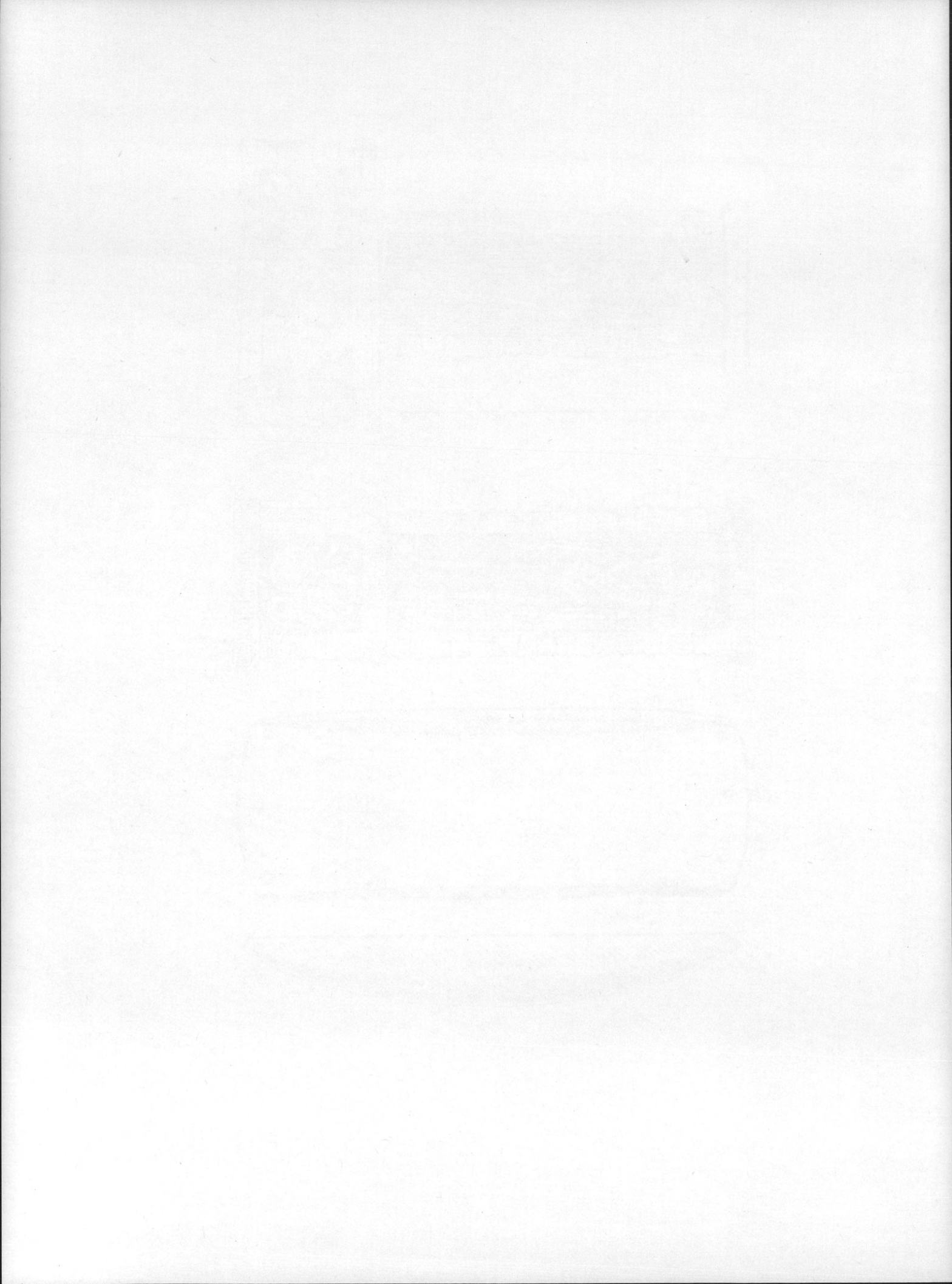
И МАРТИ 1 СЕТЕΛΙΟ ΟΗ
ΣΤΟΥ ΝΙΚΡΟΦΟΡΟΥ

1600

$\frac{1}{\omega} \in N_{K^{\omega}} + \Delta$

10

ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΑΦΟΡΩΣΑ ΤΑΣ ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΝΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑΣ
ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑΣ.Μοναδικὰ φυλλάδια πωλοῦνται παρὰ
τῇ διεκπεραιώσει τῶν Β. Ἐφη-
μερίδων πρὸς δρ. 3.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Τιμὴ ἑτησία δραχμ. 36 διὰ τοὺς
ἐντὸς, καὶ 60 διὰ τοὺς ἐκτὸς τοῦ
Κράτους.

1601.

ΔΙΟ ΛΟΥΚ /
 ΑΝ·ΑΙΟΙΑΛΛΟΙΟΞΟ
 ΙΟΤΙΜΩΝΤΑΙΠΕΡΙΤΟΥ
 ΝΕΙΔΩΞΙΝΟΤΙΤΙΜΗΣΕ
 5 ΤΑΤΗΝΑΞΙΑΝΕΚΑΣΤΟΥ
 ΛΗΙ:ΤΟΥΞΠΡΟΕΔΡΟΥΞΟ
 ΡΕΥΕΙΝΕΙΣΤΗΝΠΡΩΤΗΝ
 ΓΑΝΕΙΝΦΙΛΟΜΗΛΟΝΠΡΟ
 ΗΜΑΤΙΣΑΙΠΡΩΤΩΙΜΕΤΑ
 10 ΞΥΜΒΑΛΛΕΞΘΑΙΤΗΣΒΟΥ
 ΟΤΙΔΟΚΕΙΤΗΙΒΟΥΛΗ
 ΑΝΗΡΑΓΑΘΟΣΕΞΤΙ
 ΝΑΙΩΝΚΑΙΕΝ
 ΕΧΡΗΜΑΤΙ
 15 ΞΧΟΜΕΝ
 ΝΟΜ

1601.

. . . . ι[. . . . πολ]λοῦ καὶ
 αν [κ]αὶ οἱ ἄλλοι ὅσοι
 φιλ]οτιμῶνται περὶ τού-
 των ἐπειδὴν εἰδῶσιν ὅτι τιμῆς ἑ-
 5 τυχον παρὰ τοῦ Δήμου κα]τὰ τὴν ἀξίαν ἐκάστου
 βραβεύοντος ἔδοξε τῇ Βουλῇ: τοὺς Προέδρους ὅ[σοι
 ἔλαχον προεδ]ρεύειν εἰς τὴν πρώτην [Ἐκκλησίαν
 λαγχ]άνειν Φιλόμηλον Προ[βαλήσιον
 χρ]ηματίσαι πρώτῳ μετὰ [δὲ ταῦτα
 10 γνώμην] ξυμβαλλέσθαι τῆς Βουλ[ῆς εἰς τὸν
 Δῆμον] ὅτι δοκεῖ τῇ Βουλῇ. Ἐπειδὴ . . .
 . . . ἀνὴρ ἀγαθὸς ἐστὶ [περὶ τὸν Δῆμον τῶν
 Ἀθη]ναίων καὶ ἐν [τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ καὶ
 νῦν] ἐχρημάτι[σεν καὶ
 15 ὑπο]σχόμε[νος εἶναι αὐτὸν Πρόξενον καὶ εὐερ-
 γέτην τοῦ Δήμου] ὁμ[οίως

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ἡδρον αὐτὴν τὸ 1853 Φεβρουαρίου 2 εἰς τὰς πρὸς τὸ
 δυτικὸν τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας, ἐντὸς τοῦ περιβόλου, ἐνθα ἦν τὸ ἱερὸν Ἀθηνᾶς τῆς Ἐργάνης.
 Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 21 0/0, τὸ πλάτος 25 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη
 κατὰ τὰς τρεῖς αὐτῆς ἄκρας, τὴ δεξιὴν πλευρὸν μόνιν κατὰ τι μέρος φαίνεται ἀκέραιον. Τὰ γράμματα εἰσὶ.

κατὰ στοιχὸν ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος ὑπὲρ τινος, ὅστις εὐεργέτης τῶν Ἀθηναίων ἐφάνη.

Εἰς τὴν 8 γραμμὴν ἀναφέρεται τὸ ὄνομα Φιλόμηλος Προβαλήσιος. Τὸ ὄνομα Φιλόμηλος ἀναφέρεται παρὰ τρετῶν ἀρχαίων συγγραφέων καὶ ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς, ὡς ἄλλων Δήμων κάτοικος. Φιλόμηλος δὲ Προβαλήσιος πρῶτον ἐνταῦθα εὐρεται.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1602.

Δ Ω Ρ Ο Σ Ε Λ Π
Μ Ε Π Α Ρ Α Α . Ι
Γ Γ Ο Ν Ο Σ Τ Ο Α Ρ
Ε Σ Τ Ι Ν Ἀ Ν Η Ρ
5 Ο Ν Α Θ Η Ν Α Ι Ω Ν
Ξ Θ Ε Ν Χ Ρ Ο Ν Ω Ι Ε Ι Ν
Α Υ Τ Ο Ι Σ Κ Α Ι Χ Ρ Η Μ Α
Δ Ε Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α Τ Ο Δ Η Μ
10 Α Τ Ε Υ Σ Ο Τ Η Σ Β Ο Λ
Ν Κ Α Ι Κ Α . Θ Ε Τ Ω
Τ Η Ν Α Ν Α Γ Ρ Α Φ Η Ν
Ε Ι Κ Ο Σ Ι Δ Ρ Α Χ Μ
Τ Ο Ν Ε Π Ι Ξ Ε Ν Ι Α
Α Υ Ρ Ι Ο Ν

1602.

Διόδωρος Ἐλπίνου . . .
- με παρὰ Ἀ[ρειοπαγῆτων]
ἐγγονος τοῦ Ἀρ ὅτ-
5 ι] ἐστὶν [ἀ]νὴρ [ἀγαθὸς περὶ τὸν Δῆμον
τ]ὸν Ἀθηναίων [καὶ νῦν καὶ ἐν τῷ ἔμπρο-
σθεν χρόνῳ· εἶναι δὲ αὐτὸν καὶ ἐγγόνους καὶ δοῦνα-
ι] αὐτοῖς καὶ χρήματα
τὸ] δὲ Ψήφισμα τοῦ Δήμου [ἀναγραφάτω ὁ γραμ-
10 μ]ατεὺς ὁ τῆς Βο[υ]λ[ῆς εἰς στήλην λιθίν-
η]ν καὶ κα[τα]θέτω [εἰς τὴν Ἀκρόπολιν· εἰς δ-
ἐ] τὴν ἀναγραφὴν [τῆς στήλης δότω ὁ ταμίης τοῦ Δήμ-
ου] εἴκοσι δραχμ[άς· καλέσαι δὲ
αὐ]τόν ἐπὶ ξένια [εἰς τὸ Πρυτανεῖον
ἐς] αὖριον.

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1849 Μαρτίου 16 παρὰ τὸ Βάθρον πρὸς ἀνατολὰς αὐτοῦ, ἐφ' οὗ ἴστατο ἡ Πρόμαχος. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι ἐνὸς Ἀγγλικοῦ ποδός, τὸ πλάτος δακτύλων πέντε, καὶ τὸ πάχος δακτύλων δύο. Τὸ ἄνω μέρος τῆς πλακὸς καὶ δεξιὸν εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα, τοῦ δὲ ἀριστεροῦ φαίνεται ὅτι ἐν ἡ δύο γράμματα ἐλλείπουσιν· εἰς δὲ τὸ κάτω μέρος μένει κενὸν τριῶν δακτύλων ἐπὶ τῆς πλακὸς. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοιχὸν σχεδὸν ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος.

Εἰς τὴν 12 γραμμὴν προσδιορίζεται ἡ ποσότης εἴκοσι δραχμῶν διὰ τὴν ἐγγραφὴν τῆς στήλης· εἰς ἄλλα δὲ Ψηφίσματα, τὰ ἔχοντα μεγαλητέραν ἔκτασιν, προσδιορίζονται τριάκοντα δραχμαί.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1603.

ΜΙΕ
 ΓΝΩΜΗΙ
 ΤΗΣΒΟΥΛΗΣΕ
 ΔΟΚΕΙΤΗΙΒΟΛΗ
 5 ΝΟΥΞΤΟΥΞΠΡΥΤ
 ΩΞΚΑΙΛΥΚΟΜΗ.
 ΙΕΩΞΚΑΙΙΞΟΔΗΜ
 ΟΝΤΟΝΛΥΚΟΜΗΔΟ
 10 ΕΝΟΞΚΑΙΕΥΕΡΓΕ
 ΥΤΟΥΑΘΗΝΑΙΩΝΚ
 ΟΙΞΑΘΗΝΗΞΙΝΑΤ
 ΗΞΕΓΚΤΗΣΙΝΚΑΙ
 ΡΟΞ. ΔΟΝΠΡΟΞΤΙ
 Ν. . ΜΟΝΕ

1603.

. . . μ[ή] ἐ[λαττον
 γνώμην δὲ ξυμβαλλέσθαι
 τῆς Βουλῆς εἰς τὸν Δῆμον ὅτι
 5 δοκεῖ τῇ Βουλῇ
 νους τοὺς Πρυτ[άνεις]
 ως καὶ Λυκομή[δην]
 λ]έως καὶ Ἰσόδημ[ον]
 10 ον τὸν Λυκομήδου Πρό-
 ξ]ενος καὶ εὐεργέ[της τοῦ Δήμο-
 υ τοῦ Ἀθηναίων καὶ ἐξεῖναι αὐτῷ καὶ ἐγγόν-
 οῖς Ἀθηναίων Ἀτ[ταλίδος Φυλῆς ἐγγράψεσθαι καὶ γ-
 ῆς ἔγκτησιν καὶ οἰκίας καὶ καὶ π-
 ρόσο]δον πρὸς τὴν Βουλὴν καὶ πρὸς τ-
 ὸν [Δῆ]μον ἔ[χειν] ἐπαινεῖσαι δὲ αὐτὸν

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1849 Μαρτίου 1 πρὸς τὸ βόρειον τοῦ Βάρου Ἀθηνᾶς τῆς Προμάχου. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι ὀκτὼ δακτύλων τοῦ Ἀγγλικοῦ ποδὸς (1), τὸ πλάτος δακτύλων ἑξ, καὶ τὸ πάχος δακτύλων τεσσάρων. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα αὐτῆς τὰ ἄκρα. Τὰ γράμματα εἰσι κατὰ στοιχὸν ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος ὑπὲρ τινος Λυκομήδου, οὗ τὸ ὄνομα ἀναφέρεται εἰς τὴν 6 καὶ 8 γραμμὴν.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1604.

ΥΞΠΙΚΑ
 ΝΟΡΚΩΞΑ
 . ΞΜΕΤΑΤΩΝ
 . ΤΟΞΟΜΟΞΑΝΤ
 5 ΕΠΙΜΕΛΩΞΘ. . ΤΟΙΞ
 ΟΞΟΜΟΞΑΙΟΞΚΑΠΟΞ
 ΟΑΘΗΝΑΙΟΝΟΥΤΕΤ
 ΙΑΙΟΥΔΕΠΕΙΘΥΔΕ
 10 ΩΙΠΕΙΞΟΜΑΙΚΑΝ.
 ΙΟΙΞΚΑΙΤΟΝΞ
 ΠΕΙΘΕ

1604.

τοῦς Πικα
 αὐτὸν ὀρκώσα[ι
 τοῦς μετὰ τῶν [ἄλλων
 αὐτοῦ]ς ὁμόσαντ[ας
 5 ἐπιμελῶς θ . . τοῖς
 οὐδ' αὐτ]οῦς ὁμῶσαι δεκ' ἀπό[θ]ηται . . . τοῦ
 Δήμου τ[οῦ] Ἀθηναίων, οὔτε τ[οῦ] Δήμου τοῦ
 . . . ν]αίου δὲ Πειθούδε[μος
 ὃ πείσομαι καὶ
 10 τοῖς καὶ τὸν Σ . . .
 ἐ]πειθε

(1) Τὰ μεγέθη ἐμέτρησα, ὅτε εἶχον μετ' ἐμοῦ τὸ Γαλλικὸν μέτρον διὰ τοῦτου, ὅτε δὲ ἔφερον τὸν Ἀγγλικὸν πόδα διὰ τοῦ ποδὸς τούτου διὰ τοῦτο χρῶμαι τῇ μὲν τὸ Γαλλικὸν μέτρον, τῇ δὲ τὸν Ἀγγλικὸν πόδα.

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ἦρον αὐτὴν τὸ 1849 Μαρτίου 15 εἰς τὸ βόρειον μέρος τοῦ Βάθρου, ἐφ' οὗ ἴστατο ἡ Πρόμαχος. Τὸ ὕψος τῆς σωζομένης πλακὸς εἶναι δακτύλων τεσσάρων, τὸ πλάτος ὡσαύτως, καὶ τὸ πάχος δακτύλων δύο. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλας αὐτῆς τὰς ἄκρας· τὰ δὲ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος.

Εἰς τὰς γραμμὰς 2, 4 καὶ 6 ἀναφέρεται ὄρκος, ὃν ὁ Δῆμος τῶν Ἀθηναίων καὶ εἰς ἕτερος Δῆμος, οὗ αἱ τελευταῖαι συλλαβαὶ λήγουσιν εἰς ΑΙΟΥ, ἔπρεπε νὰ δώσῃ.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1605.

ΟΛΗΙΚΑΙ
ΞΕΠΡΥΤΑΝΕ
ΞΔΗΜΟΦΙΛΟΦΗΓ
5 ΑΜΜΑΤΕΥΕΑ
· . . ΕΠΕΣΤΑΤΕΙΟ
· . ΠΕΡΙΩΝΑΝΤΙΣ
ΗΦΙΞΘΑΙΤΩΙΔΗ
ΜΑΤΕΑΤΗΣΒΟΛ
· ΚΗ·ΗΙΔΙΟΙ
10 ΨΕ ΚΡΟΠΣ
ΦΩ·Ε Θ . . .
· ΕΝΩΝΑΣ
ΑΝΩΙΚΑΙΕΥΡ . . Ο
ΞΑΙΔΕΑΝΤΙΟ . . .
15 ΟΝΚΑΙΕΡΥΠΟ
ΑΝΕΠΙΑΣ . . .
ΕΙΟΝ
ΗΞΑΝΤΟΦΩΚ
20 ΤΙ . . . ΝΩΙ
ΦΩΚΕ

1605.

Ἐδοξε τῇ Β[ο]υλῇ καὶ [τῷ Δῆμῳ
· . . . εὐ]ς ἐπρυτάνευσ [Δημό-
φιλο]ς Δημοφίλο[υ] Φηγ[αίου]
ἐγρ[αμμάτευε Α
5 · . . ἐπεστάτει Ο
· . εἶπε] περὶ ὧν Ἀντί[οχος φησὶ
ἐψ]ήφισθαι τῷ Δῆμῳ τὸν
γραμ[ματέα] τῆς Βο[υ]λ[ῆς] . . .
ὅτι δο[κῇ] [τ]ῇ Διοι[κῆσει] . . .
10 ἀναγρά[ψαι] ἐν Α[κροπόλει] . . .
· . . Φω[κ]ε[ῖς] . θ
καὶ στεφ[άνων] Ἀσ
στεφ[άνῳ] καὶ Εὐρ[υτάνας] . . .
καλέ[σαι] δὲ Ἀντίο[χον] ἐς τὸ Πρυτα-
15 νει[ον] καὶ Ἐρυπο
· . . ἀν ἐπὶ Ἀσ
εἰς Πρυταν[εῖον]
ἐποι[ήσαντο] Φω[κεῖς]
· τι νῶ
20 · Φωκεὺς

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ἦρον αὐτὴν τὸ 1848 Ἀπριλίου 12 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τῶν Προπυλαίων ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας, μεταξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ Βάθρου τῆς Προμάχου. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι ἐνὸς Ἀγγλικοῦ ποδὸς, τὸ πλάτος δακτύλων ὀκτώ, καὶ τὸ πάχος δακτύλων τεσσάρων. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλας αὐτῆς τὰς ἄκρας. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Ἡ πλάξ αὕτη χρησιμεύσασα ὡς βαθμὶς ἀναβάθρας Τουρκικῆς οἰκίας ἔχει κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος ἐξηλειμμένα τὰ γράμματα (1). Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος ὑπὲρ τῶν Φωκέων.

(1) Τὴν πλάκα ταύτην ἀφήσας πρὸς ὥραν εἰς τὴν ὅποian ἦρον θέσιν ἔβριψαν αὐτὴν ἐκτὸς τῶν τειχῶν τῆς Ἀκροπόλεως ναυτικοὶ ἀλλογενεῖς, ὅπως ταύτην ἐκείθεν εὐκόλως μεταφέρωσιν. Ἄς μὴ μεμψῇ δὴ τις, διότι τὰ μικρὰ τμήματα ἐνετείχισα εἰς τὰς Ἀρχαιολογικὰς Συλλογὰς, ἡ ἔθεσα εἰς τὰς ἐν Ἀκροπόλει δεξαμενάς, μὴν ὑπάρχοντος ἔτι οἰκοδομήματος. Τὸ μέτρον τοῦτο μὲ ὑπεγόρευσα ἵνα λάβω αἱ ἀκρωτηριάσεις καὶ ὑπεξαιρέσεις τινῶν. Ἐν τῷ Ἐρεχθεῖῳ κατέταξα ἐπὶ δοκοῦ, καὶ συνέδεσα αὐτῇ σιδηροῖς γόμοις ἅπαντα τὰ ἐπὶ τῆς περιθεούσης ζώνης αὐτοῦ ὑπάρχοντα ζῶα (ὡς ἡ περὶ αὐτοῦ ἐπιγραφὴ ἐκφράζεται) ἢ ἀγαλμάτια, ἀλλ' ἐν τούτων ἀπέσπασαν καὶ ἀφῆρθεον οἱ περιηγούμενοι διὰ ταῦτα ἐν κεκλεισμένῳ τόπῳ διατηρῶ. Τὸν τύπον δὲ, ἐφ' οὗ οἱ βόες μετὰ τῶν κούρων τῆς ζωοφόρου τοῦ Παρθενῶνος ἀφῆσα εἰς τὴν θέσιν, ἐνθα τὸν ἦρον, ὅπως δεικνύῃ ἀκριβῶς ὅποian τάξιν εἶχε τὸ πάλαι ἐν τῇ ζωοφόρῳ, ἀλλὰ χεῖρ ναύτου (michifmen) Ἰρλανδοῦ υἱοῦ Ἰερέως ἔκοψε τὴν ῥίνα τοῦ ὥραίου τούτου λειψάνου τῆς Ἀρχαιότητος. (Ἄπασαν τὴν ἀλληλογραφίαν τὴν μετὰ τοῦ ἐναρέτου καὶ φίλου τῶν Ἀρχαιοτήτων τοῦ μακαρίτου Ναυάρχου Μάλκολμ, περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης θέλω δημοσιεύει μετὰ ταῦτα ἐν τῇ Ἱστορίᾳ τῆς τύχης τῶν Ἀρχαιοτήτων). Εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀπτέρου Νίκης κατέταξα τὰ εἰς αὐτὸν ἀνήκοντα γλυπτὰ ἔργα, ἀλλὰ καὶ ταῦτα οἱ κύριοι οὔιοι δὲν ἤφηναν ἀλώδῃτα. Ἄν δὲ ἤφηνε εἰς κάθε θέσιν ὅλα τὰ μικρὰ τμήματα ἢ

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν ἀναφέρεται τὸ ὄνομα τοῦ Δημοφίλου Φηγαίως, οὗ ὁ υἱὸς ἐγράμματτευσεν, ὅτε τὸ Ψήρισμα τοῦτο ἐγένετο.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1606.

Φ Ρ
Κ Η Λ Ο Ε
Α Ι Ο Ι Σ Κ Α Ι Τ Ο Ι Σ
5 Α Γ Α Σ Κ Α Ι Τ Α Σ Ε Κ
Λ Ε Λ Ε Ι Μ Μ Ε Ν Ο Ι Σ Μ
Α Ε Α Ν Μ Η Π Α Ρ Α Δ Ι Δ
Κ Α Τ Ε Γ Ν Ω Σ Θ Α Ι Υ Π
Γ Ω Γ Ι Μ Ο Υ Σ Ε Ι Ν Α Ι
10 Ξ Θ Η Ρ Α Ι Ο Ι Σ Κ Υ Ρ Ι
Ρ Ο Υ Σ Τ Ε Τ Τ Α Ρ Α Σ Θ
Ξ Ε Ι Ξ Θ Η Ρ Α Ν Α Φ Ι Κ
Κ Ο Μ Ε Ν Ο Ν Ε Α Ν Δ Ε Τ
Ο Ν Α Υ Τ Ο Ν Ε Ι Ν Α

1606.

. φ ρ
. κίλο[υ] έ
Θη[ρα]ίοις καὶ τοῖς
τὰς διατ[α]γὰς τὰς ἐκ
5 κατα]λειμμένοις μ[η
. α ἐὰν μὴ παραδίδ[ω]σιν
καὶ] κατεγνώσθαι ὑπὸ τῶν
. ἀ]γωγίμους εἶναι
τοῖς Θηραίοις κυρία
10 ἐτέρους τέτταρας Θ[η]ραίους
τοῖς εἰς Θ[η]ραν ἀφικ[ο]μένους
ἀφικόμενον· ἐὰν δέ τις
. τὸν αὐτὸν εἶνα[ι] καὶ φίλον καὶ

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ἦϋρον αὐτὴν τὸ 1845 Δεκεμβρίου 13 εἰς τὸ μεταξὺ τῶν Προπυλαίων καὶ τοῦ Βάθρου τῆς Προμάχου μέρος τῆς Ἀκροπόλεως. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 16 0/0, τὸ πλάτος 11 0/0, καὶ τὸ πάχος 8 0/0. Ἡ ἐπιγραφή εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω δεξιὸν καὶ ἀριστερὸν μέρος αὐτῆς· τὸ δὲ κάτω μέρος τῆς πλακὸς μένει κενὸν 8 0/0· εἰς τὰ κάτω ἐπομένως εἶναι ἀκεραία, τελειώνουσα καὶ ἀφίνουσα κενὸν μέρος ἐπὶ τῆς πλακὸς. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος περὶ τῶν Θηραίων.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1607.

Ι Π Ρ Υ Τ Α
Α Τ Ε Υ Ε Ν
Ε Δ Ρ Ω Ν Ε
5 Ξ Υ Μ Π Ρ Ο
Ε Υ Κ Λ Η Σ
Ε Ι Ξ Α Ρ Ο
Ν Π Α Ρ Α Δ
Ν Ω Ν Π Ρ

1607.

Θ[ι] Πρυτά[νεις] τῆς
ἐγράμ[μ]αττευσεν
τῶν Προ[έ]δρων ἐ[πε]ψήφισεν
καὶ] συμπρό[εδ]ροι ἐδοξε τῷ Δήμῳ
5 Εὐκλῆς [. εἶπεν
εἰς ἀπό[δο]σιν
τῶν παραδ[ι]δομένων
Προξ[ε]νων πρ[ὸς]

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τοῦ Ἰμμητοῦ. Ἦϋρον αὐτὸ τὸ 1845 Δεκεμβρίου 3 εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, ἐνθα ἦϋρον καὶ τὴν ἀνωτέρω, ἥτοι μεταξὺ τῶν Προπυλαίων καὶ τοῦ Βάθρου τῆς Προμάχου. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα αὐτῆς τὰ μέρη. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 11 0/0, τὸ πλάτος 7 0/0, καὶ τὸ πάχος ὡσάύτως. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος, ὃ ὁ Εὐκλῆς εἶπεν.

Κ. Σ. Πιττάκης.

τε ἐπιγραφῶν, ἢ ὁποῖωνδήποτε ἄλλων ἀντικειμένων ἤθελον διατηρηθῶσι ταῦτα, ἢ ἤθελον φαίνωνται; Πυλλοῦ γε καὶ δὴ ἄλλὰ ταῦτα οὕτω κείμενα, καὶ μικρὰ τεμάχια ὄντα, οὐδὲ εἰς τὴν ἀκριβῆ τοπογραφίαν τῆς Ἀκροπόλεως ἤθελον συντείνειν, διότι τὰ τεμάχια ταῦτα, ὡς εὐμετακόμιστα, οἱ αἰῶνες μετέφερον τῇδε καὶ κείσε, ἵνα χρησιμεύσωσιν εἰς τὰς οἰκοδομὰς.

Παράδειγμα τοῦ λόγου μου φέρω τὸ Βάθρον, ἐξ' οὗ ἡ ἐπιγραφή ΕΠΙΤΕΛΕΞ ('Αρχ. Ἐφημ. ὑπ' ἀριθ. 124), τοῦτο ἀνῆκεν εἰς τὸ Ἐρέχθειον, ἀλλ' ἦϋρον ὑπὸ τὴν νοτιο-δυτικὴν γωνίαν τοῦ Παρθενῶνος. Τὴν τρίτην πλίνθον τῆς Βάσεως τοῦ Δουρείου ἵππου ἦϋρον παρὰ τὸν Παρθενῶνα σχιδόν καὶ μακρὰν τῆς ἀρχαίας αὐτῆς θέσεως. Διὸ πᾶν λείψανον μὴ δυνάμενον νὰ φθορῇ, καὶ συντεῖνον εἰς τὴν ἀρχαίαν τοπογραφίαν, ἄφησα εἰς τὴν ἀρχαίαν αὐτοῦ θέσιν· πᾶν δὲ τὸ δυνάμενον νὰ κλαπῇ, ἢ ἀκριβοτεροσθῇ διατηρῶ ὅπου ὑπάρχει ἐλπίς σωτηρίας.

1608.

ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΕΠΙ
 ΤΗΣ ΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣ
 ΑΝΟΠΟΝ . . . ΥΠΟΤ
 ΝΟ
 5 . . . ΔΛ / . . . ΑΚΥ
 ΠΕΝ ΤΕΝΑΝ
 ΝΟΥΑΝ . . . ΡΙΕΥΞΕ
 ΔΟΞΕΝΤΩ ΙΔΗΜΩΙ
 ΘΕΥΞΕΙ ΠΕΝΥ . .
 10 ΡΕΞΒΕΙΞΟΙΥΠΟ .
 ΑΙΑΝΥΠΕΡΘΙΟ . .
 ΙΝΟΥΞΙΝΑΥΤΟΝ .
 ΤΩΙΚΑΙΛΕΓΕΙΝ .
 . ΟΤΙΑΝΔΥΝΗΤΑΙ
 15 ΝΤΕΙΑΠΟΣΤΟΛ
 ΧΡΗΣΙΜΟΝΠΕΡ
 ΞΙΝΤΗΣΦΙΛ
 ΕΑΝΤΙΓΟΝΟ
 ΗΜΟΣΦΑΙΝ
 20 ΙΙΕΤΙ

1608.

Ἐπὶ [τοῦ δεινός] Ἄρχοντος ἐπὶ [τῆς . . . ἰδος
 . . . τῆς Πρυτανείας ἢ . . .
 Φ]άνοπον . . . ὑπὸ τῆς . . .
 νο . . .
 5 . . . δ
 πεν τεναν . . .
 ριεύς ἐ[γγραμμάτευεν
 ἐ]δοξεν τῷ Δήμῳ
 Πλω]θεὺς (ἢ Πιθεὺς) εἶπεν ὑπὲρ ὧν λέγουσιν
 10 οἱ Π]ρέσβεις οἱ ὑπὸ [τοῦ . . . πεμφθέντες
 . . . αἰάν ὑπὲρ Θιο . . .
 ἐπα]ינוῦσιν αὐτόν . . .
 ἐκάσ]τῳ καὶ λέγειν [καὶ πράττειν
 ὅ,τι ἂν δύνηται [ἀγαθὸν
 15 καὶ ἐ]ν τεῖ ἀποστολ[εῖ γενόμενον
 χρήσιμον περὶ τὴν Πρεσβείαν
 διατήρη]σιν τῆς φιλ[ίας . . .
 . . . ε Ἀντίγονον [τὸν Βασιλέα
 . . . ὁ Δ]ῆμος Φαίν . . .
 20 ἔτι

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ἦδρον αὐτὴν τὸ 1840 Ἰουνίου 2 εἰς τὴν μεταξὺ τοῦ Ἐρεχθείου καὶ τοῦ Βάθρου τῆς Προμάχου θέσιν. Ἡ πλαξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλας αὐτῆς τὰς ἄκρας· τὰ δὲ γράμματα εἰσὶ κατὰ σοῖχον ἐγχαραγμένα. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι 19 0/0, τὸ πλάτος 11 0/0, καὶ τὸ πῆχος 8 0/0. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος ὑπὲρ Πρεσβείας, ἣν ἐπέμψαν οἱ Ἀθηναῖοι τῷ Βασιλεῖ Ἀντιγόνῳ. Ὡς ἐκ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν γραμμάτων εἰκάζομεν, ὅτι ὁ Ἀντίγονος οὗτος ἦν ὁ πατὴρ τοῦ Πολιορκητοῦ· εἶναι ἐπομένως τὸ Ψήφισμα μετὰ τὴν 117 Ὀλυμπιάδα.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1609.

ΘΗΙΔΟΣ ΔΕΚΑΤ
 ΞΡΑΜΝΟΥΞΙΣ
 ΤΕΙΜΕΤΕΙΚΑ
 ΤΕΝΧΑΡΙΔΙ
 5 ΟΞΑΛΑΙΕ
 ΞΦΡΕΑΡ
 ΑΔΗΞΕ
 ΙΚΑΛΛ
 ΗΡΑ
 10 Ο

1609.

Ἐπὶ . . . Ἄρχοντος ἐπὶ τῆς Ἐρεχ]θηίδος δεκάτ-
 ης Πρυτανείας ἢ]ς Ραμνούσι[ο-
 ς ἐγγραμμάτευεν τ]ει μετεικά-
 δας . . . τῆς Πρυτανείας ἐπε]λήψ[εν Χαρίδη-
 5 μος]ος Ἀλαίε-
 υς καὶ συμποῶδοι]ς Φρεάρ-
 ριος εἶπεν ἔδοξε τῷ Δήμῳ ἐπειδὴ . . .]άδης ἐ-
 γένετο ἀνὴρ ἀγαθὸς κα]ὶ Καλλ[ίας . . .
 Ηρα
 10 ο

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τῆς Πεντέλης. Ἦδρον αὐτὴν τὸ 1840 Ἰουνίου 2 εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἐνθα ἦδρον καὶ τὴν ἀνωτέρω ἐπιγραφὴν. Τὸ ἀνωθεν μέρος τῆς πλακὸς εἶναι κεκοσμημένον ἀετώματι καὶ γείσῳ. Τὸ ἀριστερὸν καὶ κάτω μέρος τῆς ἐπιγραφῆς εἶναι ἀκρωτηριασμένον, τὸ δ' ἄνω καὶ δεξιὸν εἰσὶν ἀκέραια. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς (ὅσον σώζεται) εἶναι 8 0/0, τὸ πλάτος 7 0/0, καὶ τὸ πῆχος ὡσαύτως. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι τὸ ἄνω μέρος Ψηφίσματος.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1610.

Κ Α Ι Ι Ω Ι Φ Ι Λ Ο
 Λ Κ Ι Ε Ι Α Δ Ο Υ Λ
 Ν Θ Η Ρ Α Ι Ο Ν Κ Α
 5 Σ Τ Α Ε Μ Ε Ρ Ι Σ Ε Ν
 Ν Θ Υ Σ Ι Α Ν Τ Η Ν Π
 Α Χ Μ Α Σ Ο Π Ω Σ . .
 Τ Ο Υ Σ Π Ε Ρ Ι Π Λ Ο
 Θ Ε Ο Υ Σ Ε Υ Σ Ε Β
 10 Α Θ Η Ν Α Σ Τ Η Σ
 Β Α Τ Η Θ Ε Ν Ο
 Σ Τ Ε Φ Α Ν Ο Υ
 Π Α Ι Ν Ε Σ
 Υ Θ Υ Κ Ρ
 Ι Τ Ο Τ

1610.

και [τῶ Φιλο
 Ἀλκι[β]ιάδου Λ[ακεδαιμονίου] πείσαντος
 τὸν Θηραῖον καὶ τὸν
 ἑκαστα ἐμέρισεν
 5 τῇν θυσίαν τὴν πρὸς τοὺς θεοὺς
 δρ[αχμὰς] ὅπως [ἐκ τούτων
 αὐ]τοὺς περίπλο[υν
 ὅπως τοὺς] θεοὺς εὐσεβ[ῶς] λατρεύωσι
 καὶ] Ἀθηνᾶς τῆς [Ἀρχηγέτιδος
 10 . Βατῆθεν ο
 τοὺς] στεφάνους
 ἐ]παίνεσ[αι] δὲ τοὺς
 ἐ]ὐθυκρ[άτους, καὶ στεφανῶσαι
 . . . ι τότε

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακῶς λίθου Πεντελησίου. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1840 Νοεμβρίου 12 εἰς τὰς πρὸς τὸ βόρειον τῶν Προπυλαίων ἀρχαιολογικὰς ἐρεῖνας. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτριασμένη καθ' ὅλα αὐτῆς τὰ ἄκρα. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι 13 0/0, τὸ πλάτος 9 0/0, καὶ τὸ πάχος 8 0/0. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος, κανονίζοντος τὰ περὶ νενομισμένων τινῶν θυσιῶν εὐχαριστηρίων τοῖς θεοῖς, περὶ ὧν καὶ ποσότητα τινὰ χρημάτων προσδιορίζει τὸ Ψήφισμα, καὶ τὴν αἰτίαν, δι' ἣν τὴν θυσίαν ἐτέλουν, καὶ τὰ πρόσωπα, ἃ εἶδει θύειν αὐτήν.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1611.

Π Α Ι Δ Α
 Κ Α Ι Δ Ο Ρ Α Τ Ι Σ
 Ο Κ Λ Η Σ Α Ρ Ι Σ Τ Α Ρ
 5 Π Α Ι Δ Α Σ Ο Σ Α Δ Ε
 Κ Α Ι Μ Α Χ Ε Ρ Α Ι
 Τ Ο Δ Η Μ Ο Σ Α Ρ Ι
 Π Α Ι Δ Α Σ Ο Σ
 Κ Α Ι Μ Α Χ
 Κ Ρ Α Σ Α . .

1611.

. . . παιδ[α]ς
 . . . καὶ δορατ[ί]ς . . .
 Διοκλῆς Ἀριστάρ[χ]ου . . .
 5 . . . παιδ[α]ς· ὅσα δὲ . . .
 . . . καὶ μάχερα ι . . .
 . . . τ ὁ Δῆμος ἄρισ[τα] . . .
 . . . παιδ[α]ς· ὅσα δὲ . . .
 . . . καὶ μάχ[ε]ρα . . .
 . . . ἄκρας α

Ἐπὶ τμήματος πλακῶς λίθου τοῦ Ἰμμητοῦ. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1849 Ἰανουαρίου 22 εἰς τὸ βόρειον τῆς Ἀκροπόλεως μεταξὺ τοῦ Βάθρου τῆς Προμάχου καὶ τοῦ τείχους τοῦ Πελασγικοῦ. Τὸ ὕψος τῆς πλακῶς εἶναι τριῶν δακτύλων τοῦ Ἀγγλικοῦ ποδός, τὸ πλάτος ὡσαύτως, καὶ τὸ πάχος δακτύλων δύο. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτριασμένη καθ' ὅλα αὐτῆς τὰ ἄκρα.

Εἰς τὴν 3 γραμμὴν ἀναφέρει Διοκλέα τινὰ υἱὸν Ἀριστάρχου. Τίς δὲ τῶν πολλῶν Διοκλέων, οἱ ἀναφέρονται παρὰ τε τῶν ἀρχαίων συγγραφέων καὶ ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς, εἶναι ὁ Διοκλῆς οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ Ἀρχεστράτου ἀγνοοῦμεν· διότι εἰς τὴν ἐπιγραφὴν, ἐκτὸς τοῦ ὀνόματος τούτου, οὐδέν τι πλέον ἀναφέρεται.

Εἰς τὴν 4 γραμμὴν τὰ γράμματα δὲν φυλάττουσιν ἀκριβῶς τὴν κατὰ στοῖχον γραμμὴν.

Κ. Σ. Πιττάκης.

5
 10
 15
 20
 25
 30
 35
 40
 45

Δ Σ Μ Ε Ι Ξ Ι Κ Λ Ε Ο Σ Ι Τ . . . Ε Α Σ Ι C .
 Φ Ι Α Ο Σ Φ Ρ Ε Α Ρ Ρ Ι Ο . . . Α . Μ .
 Μ Ν Η Σ Ι Σ Τ Ρ Α Τ Ο . . . Ε Κ Σ Τ \ /
 Β Ι Ο Σ Σ Μ Ι Κ Υ Ο . Κ Ε Ι Ρ . Α Δ Η Σ Ε
 Δ Ο Σ Α Ν Τ Α Μ Ι Α Ι Σ Τ Ο Ι Σ Ε Π Ι Ι Π .
 Κ Λ Ε Ο Σ Ε Κ Κ . . Ω Ν Χ Α Ι Ρ Ε Φ Ι Λ Ω Ι
 Φ Ρ Ο Ν Ο Σ Ε Κ Κ Ε Ρ Α Μ Ε Ω Ν Α Ρ Χ Ε Σ Τ
 Ω Ι Α Λ Ε Ξ Ι Μ Α Χ Ο Ε Κ Κ Ο Ι Λ Η Σ Μ Ε Τ
 Ν Ο Χ Ο Η Α Ρ Γ Υ Ρ Α Ι Ε Ρ Α Δ Η Μ Η Τ Ρ Ο
 Ο Σ Α Σ Τ Α Θ Μ Ο Ν Η Η Η Π Δ Δ Π Τ Τ Τ Τ
 Τ Τ Τ Τ Α Ρ Τ Ε Μ Ι Δ Ο Σ Β Ρ Α Υ Ρ Ω Ν Ι Α
 Χ Ο Η Α Ρ Γ Υ Ρ Α Ι Ε Ρ Α Σ Τ Α Θ Μ Ο Ν Η Η
 Α Σ Σ Τ Α Θ Μ Ο Ν Η Δ Δ Δ Π Ι Ι Χ Ρ Υ Ξ Ι Σ
 Ω Ι Δ Ι Ω Α Ρ Γ Υ Ρ Ω Ι Ε Π Ι Χ Ρ Υ Ξ Ω Κ Α
 Η Σ Υ Π Α Ρ Γ Υ Ρ Α Χ Ρ Υ Ξ Ι Α Σ Τ Α Θ Μ Ο
 Σ Τ Α Θ Μ Ο Ν Π Τ Α Ρ Γ Υ Ρ Ι Ο Γ Κ Ι Β Δ Η
 Ρ Ι Ο Ν Ξ Υ Μ Μ Ε Ι Κ Τ Ο Ν Ε Λ Ε Υ Ξ Ι Ν Ο
 Σ Α Ε Π Ι Τ Η Κ Τ Α Σ Τ Α Θ Μ Ο Ν Τ Τ Τ Ο Ι
 Ω Ι Τ Τ Τ Τ Ι Ι Υ Π Α Ρ Γ Υ Ρ Α Χ Ρ Υ Ξ Ι
 Ι Σ Φ Ρ Α Γ Ι Δ Ι Ο Ν Ξ Α Ρ Δ Ι Ο Ν Δ Α Κ Τ Υ
 Ν Τ Τ Δ Α Κ Τ Υ Λ Ι Ξ Ι Ι Υ Π Α Ρ Γ Υ Ρ Ο
 Α Σ Κ Ω Λ Ι Ω Ι Α Ρ Γ Υ Ρ Ι Α Κ Α Ι Χ Α Λ Κ
 Α Ρ Γ Υ Ρ Α Σ Τ Α Θ Μ Ο Ν Χ Η Η Ξ Ε Ξ Η Μ
 Μ Η Τ Ρ Ω Ι Ο Π Α Ρ Α Κ Α Τ Α Θ Η Κ Η Χ Ε Ρ
 Π Τ Ο Υ Τ Ο Ο Υ Χ Υ Γ Ι Ε Ξ Ε Ξ Α Γ Ι Σ Τ
 Ι Δ Η Μ Ο Σ Ι Α Ι Ξ Φ Ρ Α Γ Ι Δ Ι Τ Ο Ι Ν
 Χ Υ Γ Ι Ε Ξ Σ Τ Α Θ Μ Ο Ν Π Ρ Ω Τ Η Π Ι .
 Ι Η Η Η Τ Τ Τ Τ Τ Ε Τ Α Ρ Τ Η Π Α . .
 Δ Δ Δ Τ Τ Ι Ο Ι Ν Ο Χ Ο Η Α Ρ Γ Υ Ρ Α Κ Ι .
 Β . Ι Ο Ν Α Ρ Γ Υ Ρ Ο Ν Κ Α Τ Ε Α Γ Ο Σ Σ .
 Ω Ξ Σ Τ Α Θ Μ Ο Ν Χ Η Δ Δ Τ Τ Α Ρ Γ Υ .
 Α Ι Δ Ξ Σ Τ Α Θ Μ Ο Ν Χ Η Η Η Η Δ Δ Π Τ Δ
 Π Η Η Η Δ Δ Δ Τ Ρ Ι Τ Ο Σ Ρ Υ Μ Ο Σ Φ Ι
 Υ Σ Η Τ Ο Ι Ν Θ Ε Ο Ι Ν Σ Τ Α Θ Μ Ο Ν Η .
 Α Π Α Ρ Ε Δ Ω Κ Ε Ν Ε Υ Ρ Ω Ν Ε Ν Τ Ω Ι Ε Ρ
 Η Μ Ο Ν Ε Π Ε Τ Ε Ι Ο Ν Δ Δ Φ Ι Α Λ Α Ι Δ Υ Ο
 Ξ Ξ Ο Φ Ο Κ Α Η Ξ Ι Ο Φ Ω Ν Τ Ο Ξ Ε Κ Κ Ο Λ Ω
 Τ Ο Ν Δ Ε Α Ρ Τ Ε Μ Ι Δ Ο Σ Β Ρ Α Υ Ρ Ω Ν Ι .
 Β Ι Λ Α Ν Ε Θ Η Κ Ε Σ Τ Α Θ Μ Ο Ν Ι Τ Ι Μ /
 Ο Ν Δ Α Κ Τ Υ Λ Ι Ο Σ Χ Ρ Υ Ξ Ο Ξ Ε Γ Κ Υ /
 Χ Ο Ν Τ Ο Σ Π Α Ρ Ε Δ Ω Κ Ε Ν Ξ Ε Ξ Η Μ Α .
 Μ Ο Ν Τ Α Ρ Τ Ε Μ Ι Δ Ο Σ Β Ρ Α Υ Ρ Ω Ν Ι
 Χ Α Ι Ω Ι Ν Ε Ω Ι Τ Ο Χ Ρ Υ Ξ Ο Ε Γ Χ Ψ
 Ξ Φ Ρ Α Γ Ι Δ Ι Σ Τ Α Θ Μ Ο Ν Ι Ξ Φ Ρ Α
 Δ Α Κ Τ Υ Λ Ι Ω Ι Ε Γ Κ Υ Λ Ι Χ Ν Ι
 Ι Χ Λ Ι Δ Ω Ν Ξ . Ι Υ Ο Χ Ρ Υ
 Τ Ι

. . . . ο]ς Μειζικλέο[υ]ς [Πτελ]εάσι[ο]ς
 οἷς . . . Θεόφιλος Φρεάρριο[ς] ἐγρ[α]μ[α]τέυεν
]ς Μνησίστρατο[ς] . . .]εχστ[. . . .
 . . . Φανό]βιος Σμικύθο[υ] Κεiri]ᾶδης ἐ-
 γραμμάτευε παρέ]δοσαν ταμίαις τοῖς ἐπὶ ἱπ-
 ποδάμαντος Ἀρχοντος]κλέο[υ]ς ἐκ Κ[ήδ]ων Χαιρεφίλα

- καὶ συνάρχουσι . . . Εὐθύφρωνος ἐκ Κεραμείων, Ἀρχεστ-
 ράτω τῷ Ἀλεξιμάχῳ ἐκ Κοίλης Μετ-
 αγειννεῖωνος . . . οἰνοχόη ἀργυρᾶ ἱερὰ Δήμητρο-
 10 ς . . . ἀργυρᾶ] οἶ]σα σταθμὸν **HHHΠΔΔΠΤΤΤΤ** .
 . . .] **ΤΤΤΤ** Ἀρτέμιδος Βραυρωνία-
 ς . . . οἶνο]χόη ἀργυρᾶ ἱερὰ σταθμὸν **HH**
 . . . ἀργυρᾶς οὐ]ας σταθμὸν **HΔΔΔΠΙΙΙΙ** χρυσίς
 σταθμὸν ταύτης ἐνωτ]ιδίῳ ἀργυρῶ **Π** ἐπιχρύσω κα-
 15 ρχήσια . . .] **ΠC** ὑπάργυρα χρύσια σταθμὸ-
 ν τοῦτον . . .] σταθμὸν **ΠΤ** ἀργύριοι κίβδη-
 λον σταθμὸν τούτου . . . θυμιατ]ήριον σύμμεικτον Ἐλευσῖνο-
 ς . . . χρυ]σᾶ ἐπίτηκτα σταθμὸν **ΤΤΤ** οἰ-
 νοχόη . . .] **ω ΤΤΤΤΙΙΙΙ** ὑπάργυρα χρυσι]ς
 20 σταθμὸν ταύτης . . .] **Ι** σφραγίδιον, Σάρδιον, δακτύ-
 λιον . . . ο]ν **ΤΤΤΙ** δακτυλὶς **ΙΙΙ** ὑπάργυρο-
 ς νομίσματα ἐν φ]ασκωλίῳ ἀργύρια καὶ χαλκ-
 ᾶ, καὶ χρυσᾶ, καὶ] ἀργυρᾶ σταθμὸν **XΠHΠ** σεσημ-
 ασμένον . . .] Μητρώ]υ παρακαταθήκη· χέρ[νι]-
 25 βον . . .] **ΠΤ** τοῦτο οὐχ ὑγιὲς ἐξάγιστ[ον]
 ἐσφραγισμένον τῇ] δημοσίᾳ σφραγίδι τοῖν [θ]-
 εῶν . . . τοῦτο οὐ χ ὑγιὲς σταθμὸν πρώτῃ **ΠΠΙ** .
 . . .] **ΙΠHHHΠΤΤΤΤΙΙΙ** τετάρτῃ **Π ᾶ** . .
 . . .] **ΔΔΔΤΤΤΙΙΙ** οἶνοχόη ἀργυρᾶ κ[έρ]-
 30 ατα . . . κυ]β ε]ιον ἀργυρο[ῦ]ν κατεαγός σε
 σημασμένον . . .] **ως** σταθμὸν **XHΔΔΔΤΤΤ** ἀργυ-
 ραὶ φυά]λαι **ΔΔ** σταθμὸν **XΠHHHHΔΔΠΤ** δ[α]-
 κτύλιον . . .] **ΠHHHHΔΔΔΤ**· τρίτος ῥυμὸς φι[ά]-
 λη . . . θ]ύση τοῖν θεοῖν σταθμὸν **H** . .
 35 ταῦτα . . . ψ] παρέδωκεν εὐρὼν ἐν τῷ ἱερ-
 ῷ . . . ἐπίσ]ημον ἐπέτειον **ΔΔ** φυά]λαι δύο
 . . .] **ς** Σοφοκλῆς Ἰοφῶντος ἐκ Κολω-
 νοῦ . . .] **τόν** δε Ἀρτέμιδος Βραυρωνί[α]-
 ς . . . κυ]β[ε]τ[α] ἀνέθηκε σταθμὸν **ΙΙΙ** Τιμ[α]-
 40 γόρα ἀνέθηκε . . .] **ον** δακτύλιος χρυσο[ῦ]ς ἐγ κυ[λ]-
 ιχνίῳ ἐπὶ . . . Ἄρ]χοντος παρέδωκεν σεσημα[σ]-
 μένον . . . ὄρ]μον **Τ** Ἀρτέμεδο· Βραυρωνί-
 ας . . . ἐν τῷ ἀρ]χαίῳ νεῷ το[ῦ] χρυσο[ῦ] ἐγχ[υται]
 . . . σεσημασμένον τῇ] σφραγίδι σταθμὸν **Π** σφρα-
 45 γίς . . . σεσημασμένον τῷ] δακτυλίῳ ἐγ κυλιχνί[φ]
 . . .] **ίχ**λιδων σ . . υο[υ] χρυ[σοῦ]
 . . .] **τι** . . .

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελῆσιου. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1849 Μαρτίου 15 εἰς τινα οἰκίαν τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν, κειμένην πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Μητρώου. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 52 0/0, τὸ πλάτος 23 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Ἡ πλάξ πρὸς τὰ ἄνω ἔχει γείσσον· τὸ ἀριστερὸν καὶ κάτω μέρος αὐτῆς εἶναι ἀκρωτηριζασμένον· τὸ δὲ δεξιὸν μόνον εἶναι ἀκέραιον. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν ἀναφέρεται τὸ ὄνομα ΜΕΙΞΙΚΛΗΣ, τὸ ὄνομα τοῦτο τὸ πρῶτον ἐνταῦθα εὑρηται.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν τὸ Λ τοῦ ὀνόματος . . . ΟΦΙΛΟΞ ὁ ἐγχαράκτης. τῶν γραμμάτων ἔγραψεν ἀμελῶς Α.

Εἰς τὴν 5 γραμμὴν ἀναγινώσκεται εἰς τὸν λίθον **ΙΠ** . . . , ὅπερ ἀνεπλήρωσα εἰς Ἰπ[ποδάμαντος]· ἂν ἡ εἰκασία αὕτη εἶναι ὀρθή, τότε ἐξάγεται, ὅτι ἡ καταγραφὴ αὕτη τῶν ἀναθημάτων ἐγένετο κατὰ τὸ 2 ἔτος τῆς 101 Ὀλυμπιάδος, ὅτε ὁ Ἰπποδάμας ἤρξεν. Ἡ παράδοσις δὲ ἐγένετο εἰς τρεῖς ταμίας.

Εἰς δὲ τὴν 9 γραμμὴν ἀναφέρεται οἶνοχόη ἀργυρᾶ ἱερὰ τῆς Δήμητρος, ἐτέρου ἔσως ναοῦ, ὃς ἦν ἐν τῇ νήσῳ

τοῦ Ἰλισσοῦ, οὐχὶ δὲ τοῦ ἐν Ἐλευσίνῃ (διότι εἰς τὴν 17 γραμμὴν ἀναφέρων περὶ ἀναθήματός τινος προσδιορίζει τοῦτο Ἐλευσίτης) ἢ ἱσως τοῦ παρὰ τὴν εἰσόδον τῆς Ἀκροπόλεως ναοῦ τῆς Δήμητρος, οὗ τὸ ἀνώφλιον τῆς θύρας ἔτι καὶ νῦν σώζεται μετ' ἐπιγραφῆς.

Εἰς τὴν 11 γραμμὴν ἀναφέρεται ἡ ἀναγραφὴ τῶν σκευῶν τοῦ ναοῦ τῆς Βραχυρωνίας Ἀρτέμιδος (τοῦ ἐν Ἀκροπόλει πιθανῶς) περὶ τῆς καταγραφῆς τῶν ἀναθημάτων τοῦ ὁποίου ἐπανέρχεται πάλιν εἰς τὴν 38 γραμμὴν καὶ εἰς τὴν 42.

Εἰς τὴν 16 γραμμὴν τὸ Γ πρὸ τοῦ Κ ἀναπληροῖ τὸ Ν· γράφεται δὲ εἰς τὸν λίθον ΑΡΓΥΡΙΟΓ ΚΙΒΔΗΛΟΝ κατὰ τὸν ἀρχαιότερον τρόπον, καθ' ὃν ἔγραφον συνήθως πρὸ τῆς ἐπὶ Εὐκλείδου Γραμματικῆς.

Εἰς τινὰς δὲ τῶν γραμμῶν ἀναγινώσκουμεν σεσημασμένον, ἐκ τούτου εἰκάζομεν, ὅτι ἡ ἀναγραφὴ αὕτη εἶναι σκευῶν οὐχὶ ἀστάτων, ὡς ἀναφέρεται ἡ φράσις αὕτη εἰς ἑτέραν ἐπιγραφὴν, ἀναφέρουσαν μὴ τακτοποιημένα σκεύη, (ὄρα Bækh. ins. p. 150) ἀλλὰ σεσημασμένων.

Εἰς δὲ τὴν 24 γραμμὴν ἀναφέρεται σκεῦος τι, ἀνήκον εἰς τὸ Μητρώον, τὸ ὁποῖον ἔθεσαν εἰς παρακαταθήκην, δανεισθέντες χρήματα διὰ τὴν ἐπισκευὴν ἱσως τοῦ ναοῦ τούτου. Αἱ δὲ ἐκφράσεις οὐχ ὕγιες ἐξάγιστον (τῆς 25 γραμμῆς), καὶ οὐχ ὕγιες (τῆς 27 γραμμῆς), καὶ κυβεῖον ἀργυροῦν κατεαρὸς (τῆς 30 γραμμῆς), δίδουσιν ἡμῖν ὑπονοῆσαι, ὅτι τὰ σκεύη ταῦτα ἔκειντο ἐν τῷ ὀπισθοδόμῳ τοῦ Ἐρεχθεῖου ἐν τῷ ὑπογείῳ ἐκείνῳ, παρ' ᾧ κατέκειντο οἱ τάφοι τοῦ Κέρκωπος καὶ τοῦ Ἐριχθονίου. Τὴν εἰκασίαν μας δὲ ταύτην στηρίζει ἔτι μᾶλλον ἡ φράσις τῆς 43 γραμμῆς ἐν τῷ ἀρχαίῳ ρεῶ. Ἀρχαῖος δὲ ναὸς ἐκκληῖτο κυρίως ὁ ναὸς τῆς Πολιάδος Ἀθηνᾶς, οὕτω καλεῖ αὐτὸν καὶ ἡ ἐπιγραφὴ, ἣν ὁ Τζάνδλερ (Chandler trav.) εἰς Ἀγγλίαν μετέφερε, τῷ ρεῶ ἐν ᾧ τὸ ἀρχαῖον ἀγαλμα. Ἀλλὰ καὶ τὸ εἰς αὐτὴν τὴν 43 γραμμὴν ἀναγινώσκόμενον ἐν τῷ ἀρχαίῳ ρεῶ τοῦ χρυσοῦ σαφῶς δεικνύει τὸν ναὸν τῆς Πολιάδος· καὶ ὁ Ξενοφῶν (ἑλλ. 1, 5, 6, 1) παλαιὸν ναὸν τῆς Ἀθηνᾶς καλεῖ τοῦτον· καὶ ὁ Ἀριστοφάνης, διὰ τῶν ἐξῆς στίχων αὐτοῦ, τοῦτον ἐννοεῖ (Πλουτ. ζίχ. 1191).

«Ἰδρυσσόμεθα οὖν αὐτίκα μάλ' ἀλλὰ περίμενε
τὸν πλοῦτον οὐπὲρ πρότερον ἦν ἰδρυμένος
τὸν ὀπισθοδόμον αἰεὶ φυλάττων τῆς Θεοῦ».

Διὰ τῆς φράσεως δὲ οὐπὲρ πρότερον ἦν ἰδρυμένος ἐννοεῖ, κατ' ἐμὴν γνώμην, τὸ ἀρχαῖον θησαυροφυλακεῖον τὸ εἰς τὸν ὀπισθοδόμον τῆς Πολιάδος, διὸ καὶ ὁ Σχολιαστὴς αὐτοῦ προσθέτει «ἀπίσω τοῦ νεῶ διπλοῦς τεῖχος τῆς καλουμένης Πολιάδος Ἀθηνᾶς, ἔχων θύραν, ὅπου ἦν θησαυροφυλακεῖον». (Σχ. Ἀριστ. Πλοῦτος). Διπλοῦν τεῖχος δὲ ἐννοεῖ ἐνταῦθα τοὺς δύο τοίχους· ἁ) τὸν διαιροῦντα τὸν ναὸν τῆς Πολιάδος τοῦ Πανδροσείου, καὶ β') τὴν διὰ κιόνων διαίρεσιν τοῦ Πανδροσείου ἀπὸ τὸ Κεκρόπειον· ἡ δὲ διαίρεσις αὕτη ἔτι καὶ νῦν καταφανὴς ἐστίν. Παράβαλε δὲ πρὸς τούτους καὶ τὰς ἐκφράσεις τοῦ Πausανίου, αἵτινες ἀποβλέπουσι τὸν ἀρχαῖον ναὸν τῆς Πολιάδος.

Εἰς τὴν 33 γραμμὴν ἀναφέρεται ἡ φράσις τρίτος ῥυμός, ἐκ τούτου ἐξάγεται, ὅτι εἰς τὸ ἄνω μέρος τῆς ἐπιγραφῆς εἶναι ἡ ἀπαρίθμησις τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου ῥυμοῦ. Τὴν δὲ κατὰ ῥυμούς διαίρεσιν τῶν ἱερῶν χρημάτων εὐρίσκομεν ἐν τε ταῖς ὑπ' ἀριθ. 19, 106, καὶ 107 ἐπιγραφαῖς τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, καὶ ἐν ταῖς ὑπ' ἀριθ. 150, καὶ 151 τῆς Συλλογῆς τοῦ Βοιχίου.

Εἰς τὴν 35 γραμμὴν ἀναφέρεται ἡ φράσις παρέδωκεν εὐρὼν ἐν τῷ ἱερῷ, τοῦτο πείθει ἡμᾶς ἔτι, ἵνα πιστεύσωμεν, ὅτι ἡ καταγραφὴ αὕτη εἶναι ἡ τῶν ἀναθημάτων τῶν ἐν τῷ ὀπισθοδόμῳ τοῦ τῆς Πολιάδος ναοῦ. Ἰερὸν δὲ κυρίως ἐνταῦθα ἐννοεῖ τὸ Ἐρέχθειον, οὕτω καλεῖ τὸν ναὸν τοῦτον καὶ ὁ τὴν Ἀκρόπολιν, καὶ τοὺς ναοὺς αὐτῆς περιγράφας Φιλόχωρος, καὶ ἐν τῷ ἱερῷ μεθ' ἡμέραν (Φιλόχ. παρὰ Διονυσ. περὶ Δεινάρχου 3)· καὶ ὁ Κ. Ἀῆκ οὕτως ἐννοεῖ τὴν φράσιν ταύτην *we are to understand the external Sanctuary*. (Topograph. of Ath. p. 579)· καὶ ἑτέρα ἐπιγραφὴ, ἣν ἐπομένως θέλομεν δημοσιεύσει καλεῖ τὸν ναὸν τῆς Πολιάδος ὁ ἀρχαῖος ναός.

Εἰς τὴν 37 γραμμὴν ἀναφέρεται τὸ ὄνομα τοῦ Σοφοκλέους υἱοῦ τοῦ Ἰοφῶντος ἐκ Κολωνοῦ· καὶ ἐκ μὲν τοῦ χωρίου τούτου πληροφοροῦμεθα Σοφοκλέα υἱὸν Ἰοφῶντος, ἐκ δὲ τοῦ Σχολιαστοῦ τοῦ Ἀριστοφάνους (Βάτρ. ζίχ. 78) καὶ ἐκ τοῦ Σουΐδα (εἰς λέξιν Ἰοφῶν καὶ Σοφοκλ.) καὶ ἐκ τοῦ Λουκιανοῦ (εἰς Μακρόβιον) μαθηζό-

μεν, ὅτι ὁ Ἰοφῶν ἦν υἱὸς τοῦ μεγάλου Σοφοκλέους ἐκ Νικοστράτης, ποιητῆς δὲ καὶ αὐτὸς Τραγικὸς, ὃς ἐδίδασκε δράματα Ν', ἀδελφὸς Λεωσθένους, Ἀρίστωνος, Στεφάνου, καὶ Μενεκλείδου, καὶ ὃς δόκησιν παρῆχεν, ὅτι τοῖς τοῦ πατρὸς ἐχρῆτο ποιήμασιν ὡς οἰκείοις, ἐδιδάσθη δὲ τῷ πατρὶ αὐτοῦ μανία, καὶ δεύτερος μετὰ τὸν Εὐριπίδην τραγωδίαν ἱππόλιτος ἐδίδασκεν. Ὁ ἀγνώμων δὲ τὸ πρῶτον οὗτος υἱὸς τοῦ Τραγικοῦ Σοφοκλέους, φυλάξας τὴν ἐτι καὶ νῦν σωζομένην ἐν Ἑλλάδι συνθήειαν ἐκάλεσε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τῷ πατρικῷ ὀνόματι Σοφοκλῆν, ὅστις εἶναι πιθανότατα ὁ τῆς παρούσης ἐπιγραφῆς, ὃς ἐγένετο, ὥσπερ ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ ποιητῆς καὶ ταμίας τῶν ἱερῶν χρημάτων. Μανθάνομεν δὲ ἐκ τῆς ἱστορίας ταύτης, ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ Ἰοφῶντος τοῦ Τραγικοῦ Σοφοκλέους Σοφοκλῆς καὶ αὐτὸς ἐκαλεῖτο, καὶ ὅτι ταμίας τῶν ἱερῶν χρημάτων ἐγένετο.

Εἰς τὴν 39 γραμμὴν ἀναγινώσκειται εἰς τὸν λίθον . . . ΒΙΛ ἀνέθηκε. Τὸ ὄνομα τοῦτο ἴσως εἶναι *κυβεῖα*.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1613.

Ξ Ε Ι Ξ Ε
 Τ Ο Ν Σ Τ Ε Φ Α Ν Ο Ν
 Γ Ω Ι Δ Ω Ν Τ Ω Ι Κ Ο Ι Ν Ω Ι
 Ν Κ Α Ι Π Τ Ο Λ Ε Μ Α Ι Ο Ν Τ Ο Ι Ξ
 5 Τ Ο Υ Κ . . . Κ Ο Ν Α Λ Κ Η Ν Ε . .
 Ο Ν Τ Ο Ν Α Ρ Χ Α Ι Ο Ν Τ Η Σ Α Θ Η Ν Α Σ Τ
 Ι Δ Ο Μ Ε Ν Η Τ Ι Μ Η Π Α Σ Ι Τ Ο Ι Ξ Α Φ Ι Κ
 Η Σ Υ Π Α Ρ Χ Η Κ Α Ι Ο Δ Η Μ Ο Σ Φ Α Ι Ν
 10 Ο Ι Τ Ο Σ Α Π Ο Δ Ο Σ Ε Ι Α Ν Α Γ Ρ Α Ψ Α Ι Δ
 Τ Ο Ν Κ Α Τ Α Π Ρ Υ Τ Α Ν Ε Ι Α Ν Ε Ν Ξ Τ .
 Ι Ο Ν Α Ε Ι Ξ Δ Ε Τ Η Ν Α Ν Α Γ Ρ Α Φ Η Ν Κ
 Α Ι Τ Ο Ν Τ Α Μ Ι Α Ν Τ Ω Ν Ξ Τ Ρ Α Τ .
 Ε Κ Α Ι Π Τ Ο Λ Ε Μ Α Ι Ο Σ Π Α Ρ Α Κ Ο
 Ρ Α

1613.

. σεις εἰς δὲ
 τὸν Στέφανον
 τρα]γωδῶν τῷ κοινῷ [ἀγῶνι
 αὐτὸ]ν καὶ Πτολεμαῖον τοῖς
 5 τοῦ κ κον ἀλκὴν ἐ[. ὅπως ἡ εἰς
 τὸν να]ρὸν τὸν ἀρχαῖον τῆς Ἀθηνᾶς τ[ῆς Πολιάδος
 ἀποδ]ιδόμενη τιμὴ πᾶσι τοῖς ἀφικ[νουμένοις
 . . αὐτ]ῆς ὑπάρχει καὶ ὁ Δῆμος φαίν[ηται
 . . . οἱ το[ύ]ς ἀποδόσει· ἀναγράψαι δ[ὲ τό δε τὸ Ψήφισμα τὸν
 10 γραμματέα] τὸν κατὰ Πρυτανεῖαν ἐν στ[ῆλῃ λιθίνῃ,
 καὶ γῆσαι εἰς . . .]ιον· εἰς δὲ τὴν ἀναγραφὴν κ[αὶ τὴν ἀνέγερσιν τῆς στή-
 λης δοῦν]αι τὸν ταμίαν τῶν Στρατ[ιωτικῶν δραχμᾶς ΔΔΔ.
 Ἐπειδὴ δ[ὲ καὶ Πτολεμαῖος παρακο]λουθεῖ
 ἐκάτε]ρα

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελῆσιου. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1834 Μαρτίου 20 πλησίον τοῦ Θεάτρου τοῦ Διονυσίου, ἐντὸς τῆς ἐνορίας *Ἀθηναίων*, ἐντοιχισμένην εἰς οἰκίσκον τινὰ παρακεῖμενον. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα αὐτῆς τὰ μέρη. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττο κατὰ στοῖχον ἐγχαρᾶγμένα.

Εἰς τὴν 4 καὶ 13 γραμμὴν ἀναφέρεται τὸ ὄνομα ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ. Ἄν ὁ Πτολεμαῖος οὗτος ᾗναι τίς τῶν Βασιλέων τῆς Αἰγύπτου, ἢ ἄλλος τίς ἀγνοοῦμεν, διότι εἰς τὴν ἐπιγραφὴν δὲν διετηρήθη τι τὸ ὅποιον νὰ δίδῃ μικρὰν καὶ νύξιν εἰκασίας. Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην δημοσιεύσας ἐν τῷ ἐμῷ Συγγράμματι, ἐπιγραφομένην αἱ *Ἀρχαῖαι Ἀθῆναι*, δὲν ᾔθελον δημοσιεύσῃ καὶ αὖθις, ἂν εἰς τὴν πρώτην ἀντιγραφὴν (διὰ τὸ δύσκο-

λην τῆς θέσεως, εἰς ἣν ἦν ἐντειχισμένος ὁ λίθος τῆς ἐπιγραφῆς) δὲν ἀπῆντου δις, ἀλλὰ ἐν ἑνὶ ἀντιγραφῇ, ὅπως ἡ ἀντιγραφὴ αὕτη ἀκριβῶς γένηται.

Εἰς τὴν 6 γραμμὴν ἀναγινώσκεται γὰρ τὸν ἀρχαῖον τῆς Ἀθηνᾶς τ[ῆς Πολιάδος], ἐννοεῖ δ' ἐνταῦθα τὸ Ἑρέχθειον τὸ πρὸ τῶν Μηδικῶν, διότι εἰς αὐτὸν ἦσαν τὰ ἀρχαιότερα λείψανα τῆς Ἀθηναϊκῆς λατρείας, καὶ τῆς Ἀττικῆς Ἀρχαιολογίας, ἥτοι εἰς τὸν ναὸν τοῦτον ἦν τὸ Διοποδὲς ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς, ἡ Ἑρεχθίδης θάλασσα, ἡ Ἰσρά ἐλαία, καὶ ἄλλα ἀναθήματα τῶν ἀρχαιοτάτων αἰώνων· καὶ ἐνταῦθα, ὥσπερ καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1612 ἐπιγραφὴν ἀναφέρεται ὁ ἀρχαῖος ναὸς τῆς Ἀθηνᾶς.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1614.

ΩΝΠΥΛΩΝ
ΤΗΣΑΥΤΟ
ΑΤΗΓΟΥΝ
ΥΔΙΠΥΛΟΥ
5 \ΛΩΙΑΛΥΞΙΝ
ΤΡΑΤΗΓΟΥΝΤ
ΕΤΗΣΦΑΛΑΓ
ΔΗΝΤΗΣΑΥΤΟ
ΕΚΕΥΗΝΚΑΙΕΡ
10 ΘΟΣΧΡΕΙΑΜΠ
ΤΟΣΤΗΣΙΕΡΑΣ
ΟΝΚΑΙΝΟΝΠΑ

ἡ εἰς] ΑΛΕΤΟΕΑΝΔΕΕΞΑΛΕΙΕΝΕΧ[υραζέτω αὐτό-
 ς] ΗΟΦΕΝΑΣΕΗΟΛΡΑΦΞΑΜΕΝΟΣΠΟ[λύδ' ἀργύριο-
 5 ΝΑΥΤΟΙΣΠΑΡΑΣΧΟΝΤΟΝΗΟΙΑΠ[οστολεῖς, καλλ-
 ΙΕΡΕΞΑΙΗΥΠΕΡΤΕΞΑΠΟΙΚΙΑΣ[νότι δ' ἄν τούτο-
 ΙΞΔΟΚΕΙΛΕΟΝΟΜΟΣΔΕΗΕΛΕΞΘ[αἰδέκα ἄνδρας
 ΕΝΑΕΧΦΥΛΕΞΗΟΥΤΟΙΔΕΝΕΜΑΝΤ[ορες γῆς. Δημ-
 ΟΚΛΕΙΔΕΝΔΕΚΑΤΑΣΤΕΞΑΙΤΕΝ[ἀποικίαν αὐτο-
 10 ΚΡΑΤΟΡΑΚΑΘΟΤΙΑΝΔΥΝΕΤΑΙΑ[γαθόν τὰ δέ τεμ-
 ΕΝΕΤΑΕΧΞΕΙΡΕΜΕΝΑΕΑΝΚΑΘΑ[περὲς τὶ καὶ ἄλ-
 ΛΑΜΕΤΕΜΕΝΙΤΕΝΒΟΥΝΔΕΚΑΙΠ[ρόβ' αὐτὰ δεῖ ἐπά-
 ΛΕΝΕΞΠΑΝΑΘΕΝΑΙΑΤΑΜΕΛΑΛ[αεἰς δὲ Διονύσι-
 ΑΦΑΛΛΟΝΕΑΝΔΕΤΙΞΕΠΙΣΤΡΑ[τεύη ἐπὶ τὴν γῆ-
 15 ΝΤΕΝΤΟΝΑΠΟΙΚΟΝΒΟΕΘΕΝΤΑ[ς πόλεις προθυμό-
 ΤΑΤΑΚΑΤΑΤΑΣΧΞΥΛΛΑΡΑΦΑΣΗ[αἰ ἐπὶ]
 ΤΟΛΡΑΜΜΑΤΕΥΟΝΤΟΞΕΛΕΝΟΝ[το μετὰ τῶν πόλε-
 ΟΝΤΟΝΕΠΙΘΡΑΙΚΕΞΛΡΑΦΞΑΙΔ[ἐταῦτα ἐν στήλ-
 ΕΙΚΑΙΚΑΤΑΘΕΝΑΙΕΜΠΟΛΕΙΠΑ[ρὰ δ' αὐτοῖς ἄλλ-
 20 ΕΝΞΤΕΛΕΝΗΟΙΑΠΟΙΚΟΙΣΦΟΝΑ[ύτῶν θέτωσαν. Ἐ-
 ΑΝΔΕΤΙΞΕΠΙΦΞΕΦΙΤΕΙΠΑΡΑΤΕ[ν στήλην ἢ ῥή-
 ΤΟΡΑΛΟΡΕΥΕΙΕΠΡΟΞΚΑΛΕΞΘΑ[ι ἐγγχειρῇ ἀφαι-
 ΡΕΞΘΑΙΕΛΥΕΝΤΙΤΟΝΗΕΦΞΕΦΙ[σμένων ἄτιμον
 ΕΝΑΙΑΥΤΟΝΚΑΙΠΑΙΔΑΣΤΟΣΕΧΞ[αὐτοῦ καὶ τὰ χ-
 5 ΡΕΜΑΤΑΔΕΜΟΣΙΑΕΝΑΙΚΑΙΤΕΞΞ[θεοτὸ ἐπιδέκα-
 ΤΟΝΕΑΜΜΕΤΙΑΥΤΟΙΗΟΙΑΠΟΙΚ[οι περὶ σφῶν δέ-
 ΟΝΤΑΙ:::ΗΟΞΟΙΔΑΝΛΡΑΦΞΟΝΤΑ[ι τῶν ἐς Θράκην
 ΝΞΤΡΑΤΙΟΤΟΝΕΠΕΙΔΑΝΗΕΚΟΣ[ι ἐς Βρέαντριά-
 ΚΟΝΤΑΕΜΕΡΟΝΕΜΒΡΕΑΙΕΝΑΙΕΠ[ι γραπτέους. Ἐ-
 30 ΧΞΑΛΕΝΔΕΤΕΝΑΠΟΙΚΙΑΝΤΡΙΑ[χόντα ἡμερῶν. Ἀ-
 ΙΞΧΙΝΕΝΔΕΑΚΟΛΟΥΘΟΝΤΑΑΠΟ[διδόναι τὰ χρῆ-
 ΜΑΤΑ

. ἀποικί]ο[υ]ς ἐνι . φ . . μ-
 ἡ εἰς] αἰαγέτω. Ἐὰν δὲ εἰσάγῃ ἐνεχ[υραζέτω αὐτό-
 ς] ὁ φήνας ἢ ὁ γραψάμενος. Π[ολὺ δὲ ἀργύριο-
 5 ν αὐτοῖς παρασχόντων οἱ ἀπ[οστολεῖς, καλλ-
 ιερῆται ὑπὲρ τῆς ἀποικίας, {ὅτι δ' ἄν τούτο-
 ις δοκῇ. Γεωνόμους δὲ ἐλέσθαι δέκα ἄνδρας
 ἓνα ἐκ φυλῆς. Οὗτοι δὲ νεμάντ[ορες γῆς. Δημ-
 οκλείδην δὲ καταστήσαι τὴν [ἀποικίαν αὐτο-
 10 κράτορα, καθ' ὅτι ἄν δύνῃται ἀγαθόν· τὰ δὲ τεμ-
 ἐνη τὰ ἐξηρημένα ἔαν καθάπερ ἐστὶ, καὶ ἄλ-
 λα μὴ τεμενίζεῖν. Βοῦν δὲ καὶ π[ρόβ' αὐτὰ δεῖ ἐπά-
 γειν εἰς Παναθήναια τὰ μεγάλ[α, εἰς δὲ Διονύσι-
 α φαλλόν. Ἐὰν δὲ τις ἐπιστρά[τεύῃ ἐπὶ τὴν γῆ-
 15 ν τὴν τῶν ἀποίκων βοηθεῖν τὰς πόλεις προθυμό-
 τατα κατὰ τὰς ξυγγραφὰς αἰ[ε] ἐπὶ
 το[υ] γραμματεύοντος ἐγένον[το μετὰ τῶν πόλε-
 ων τῶν ἐπὶ Θράκης. Γράψαι {δὲ ταῦτα ἐν στήλ-
 ρ, καὶ καταθῆναι ἐν πόλει· παρὰ δ' αὐτοῖς ἄλλ-
 20 ῃν στήλην οἱ ἀποικοὶ σφῶν αὐτῶν θέτωσαν. Ἐ-
 ἄν δὲ τις ἐπιψηφίξῃ παρὰ τὴν στήλην, ἢ ῥή-
 τωρ ἀγορεύῃ, ἢ προσκαλεῖσθαι ἐγγχειρῇ ἀφαι-
 ρεῖσθαι, ἢ λύειν τι τῶν ἐψηφισμένων, ἄτιμον

- 25 είναι αὐτόν, καὶ παῖδας τοὺς ἐξ [αὐτοῦ καὶ τὰ χ-
ρήματα δημόσια εἶναι, καὶ τῆς [Θεοῦ τὸ ἐπιδέκα-
τον, ἐὰν μὴ τι αὐτοὶ οἱ ἀποικιοὶ περὶ σφῶν δέ-
ωνται. Ὅσοι δ' ἂν γράψωντα[ι τῶν ἐς Θράκη-
ν στρατιωτῶν, ἐπειδὴν ἤκωσι ἐς Βρέαν, τριά-
κοντα ἡμερῶν ἐμ. Βρέα εἶναι ἐπ[ιγραπτέους. Ἐ-
ξάγειν δὲ τὴν ἀποικίαν τριάκοντα ἡμερῶν. Α-
30 ισχύνην δὲ ἀκολουθοῦντα ἀπο[διδόναι τὰ χρή-
ματα.

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην, ἣν ἐδημοσιεύσαμεν ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι ὑπ' ἀριθ. 1103 ἀνεπλήρωσαν καὶ ἐσχολίασαν μετὰ ταῦτα οἱ Κύριοι Βοΐκχιος καὶ Σαύππιος. Τὰς ἀναπληρώσεις αὐτῶν μελετήσας ἐνόμισα ἀναγ-
καῖον νὰ ἐκδόσω ἐκ νέου τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην, σαφηνίζων καλλίτερον τὴν κατάστασιν αὐτῆς, ἵς τὴν πλάκα,
κατὰ τοὺς πρώτους αἰῶνας τοῦ Χριστιανισμοῦ, πελεκήσαντες καὶ μεταποιήσαντες εἰς Βάσιν Παραστάδος οἱ
λιθουργοὶ ἐξηφάνισαν τὴν ἀρχὴν, καὶ τὸ δεξιὸν πλευρὸν αὐτῆς.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν φαίνεται τὸ ἥμισυ σχεδὸν 11 γραμμάτων, ταῦτα δὲ δύνανται νὰ ἀναγνωσθῶσιν οὕτως
[Α]ΠΟΙΚΟΞ ΗΕΝΛ . ΦΕ.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 2 γραμμῆς ἑλλείπουσι 4 γράμματα, εἰσὶ δὲ ταῦτα ΕΕΙΞ· τὸ Α, τὸ ὁποῖον φαίνεται
κάλυψα εἰς τὸν λίθον κεῖται ἐπὶ τοῦ Ε τῆς 3 γραμμῆς, τῆς ὁποίας τὸ πρῶτον γράμμα ἦν ἐν σκέλος τοῦ Ξ.

Ὅλαι αἱ γραμμαὶ, ὡς ἐξάγεται ἀπὸ τὴν ὑφὴν τῆς ἐννοίας, ἐσύγκειντο ἀπὸ 35 γράμματα. Τούτου δὲ δο-
θέντος ἀνεπλήρωσα τὴν ἐπιγραφὴν, ὡς ἐστὶν ἐνταῦθα.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1617.

Ι Ξ
Τ Α Τ
Ε Δ Ω
Τ Α Ξ /
5 Ε Ν Η Φ
Ο Ψ Η Φ
Ι Κ Α Ι
Ν Α Ν
Ο Ν Τ
10 Κ Τ

1617.

• • • • • ε]ίς τὴν • • • • •
• • • • • κα]τὰ τ[ὰ πάτρια • • • • •
• • • • • παρ]έδω[καν • • • • •
• • • • • τὰς ἀ[λλας • • • • •
5 • • • • • ἐν Ἡφ[αίστου ἱερῶ·
ἀναγράψαι δὲ τὸ δε τ]ὸ Ψήφ[ισμα τὸν γραμμα-
τέα τὸν κατὰ Πρυτανείαν ἐν στήλῃ λιθίνῃ] καὶ [στῆσαι
ἐν Ἀκροπόλει· εἰς δὲ τῇ]ν ἀν[αγραφὴν καὶ τὴν
ἀνάθεσιν τῆς στήλης δοῦναι τ]ὸν τ[αμίαν
10 τοῦ Δήμου • • • δραχμὰς ἐ]κ τ[ῶν κατὰ
[τὸ Ψήφισμα διοριζομένων τῶ Δήμῳ].

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ὡρον αὐτὸ οὐ μακρὰν τῆς ὑπ' ἀριθ. 1615 ἐπιγραφῆς, ἥτοι
ἐν τῷ Βραυρωνείῳ, τὸ 1846 Ἰανουαρίου 8. Τὸ ὕψος τοῦ τεμαχίου τούτου εἶναι δακτύλων πέντε τοῦ Ἀγγλι-
κοῦ πηδός, τὸ πλάτος δακτύλων δύο, καὶ τὸ πάχος δακτύλου ἐνός. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλας
αὐτῆς τὰς ἄκρας. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοῖχον ἐγχαλασμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι
εἶναι μέρος Ψηφίσματος.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1618.

Α Ρ Ι Ξ Τ Ο Ν Ι Κ Η
Τ Ο Λ Ο Φ Ω Ν Ι Α
Δ Ι Ω Ν Ο Ξ
Π Ε Ρ Ι Θ Ο Ι Δ Ο Υ
5 Γ Υ Ν Η

1618.

Ἀριστονίκη
Τολοφωνία
Δίωνος
Περιθόιδου
5 γυνή.

1619.

Δ Ι Ω Ν
Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Ο Υ
Π Ε Ρ Ι Θ Ο Ι Δ Η Σ

Ἀμφότεραι αἱ ἐπιγραφαὶ αὗται εἰσὶν ἐγγεγραμμέναι ἐπὶ στηλῶν ἐπιτυμβίων, λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Εὐρέθησαν πρὸς τὸ χωρίον Ἀγραι καλούμενον τὸ 1849 Φεβρουαρίου 8. Τὸ ὕψος ἐκάστης εἶναι δύο καὶ ἕμισυ Ἀγγλικῶν ποδῶν, ἡ δὲ διάμετρος ἑνδεκα δακτύλων. Ἀμφότεροι οἱ τάφοι τοῦ ἀνδρογύνου τούτου εἰσὶ πλησίον ὁ εἰς τοῦ ἄλλου. Περί τῆς θέσεως τοῦ Δήμου Περιθολοῖται θέλομεν ἀναφέρει μετὰ ταῦτα.

1619.

Δίων
Διονυσίου
Περιθείδης.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1620.

Τ Ω Ι Α Θ Η
Ι Τ Ο Ι Σ Α Λ Λ
Α Ρ Ε Τ Η Σ Ε Ν Ε Κ
Ε Λ Ο Υ Σ Ι Ν Γ
5 Σ Φ Α Ν
 Ι Κ Λ

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τῆς Πεντέλης. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1844 Νοεμβρίου 2 εἰς τὰς πρὸς τὴν ἀνατολικὴν τῶν Προπυλαίων ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας, οὐ μακρὰν τοῦ Βάθρου τῆς Προμάχου, πρὸς τὸ νότιον αὐτοῦ. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 5 0/0, τὸ πλάτος 6 0/0, καὶ τὸ πάχος ὡσαύτως. Τὸ ἄνω δεξιὸν καὶ κάτω μέρος αὐτῆς εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα· μέρος τοῦ ἀριστεροῦ εἶναι ἀκέραιον. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος.

1620.

δοῦναι τῷ Δήμῳ] τῷ Ἀθηναίων
κα]ι τοῖς ἄλλοις τοῖς . . .
ἀρετῆς ἕνεκα] καὶ εὐνοίας . .
. . . ὡφ]ελοῦσιν γ . . .
5 . . . ς φαν
. . . ικλ

Κ. Σ. Πιττάκης.

1621.

Κ Α Ι Ε Υ
Α Γ Ο Ρ Ε Υ Σ
Π Α Ι Ν Ε Σ Α Ι
5 Ε Ο Υ Κ Υ Δ
 Λ Ο Μ Ε

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Ὡρον αὐτὴν πλησίον τῆς ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 5 0/0, τὸ πλάτος 4 0/0, καὶ τὸ πάχος 6 0/0. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα· φέρουσι δὲ ποικίλματα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος ὑπὲρ τινος Ἀθηναίου, ὃν, διὰ τὴν πρὸς τὸν Δῆμον τῶν Ἀθηναίων εὐνοίαν αὐτοῦ, ἐστεφάνωσαν, καὶ τὸν στέφανον ἀνηγόρευσαν.

1621.

ἀρετῆς ἕνεκα] καὶ εὐνοίας καὶ ἔχειν διατελεῖ
. . . καὶ ἀν]αγορεῦσαι δὲ τὸν στέφανον
. . . ἐ]παινεσαι [δὲ καὶ
. . . εἰς Κυδ[αθηναία (ἢ Κυδ[αντίδην)
5 . . . τὴν ὀφεί]λομένην

Κ. Σ. Πιττάκης.

1622.

Κ Α Ι Ο Ι
Τ Ω Ν Ο Σ
Α Π Α Ν Τ Α
5 Τ Ω Ι Α Θ Η Ν
 Σ Ο Τ Ι Ν

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τῆς Πεντέλης. Ὡρον αὐτὴν πλησίον τῶν ἀνωτέρω ὑπ' ἀριθ. 1620, καὶ 1621. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Τὸ ἄνω δεξιὸν καὶ κάτω μέρος τῆς πλακὸς εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα· τὸ ἀριστερὸν μόνον εἶναι ἀκέραιον. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος.

1622.

καὶ οἱ [ἄλλοι
τωνος
ἅπαντα[. . . τῷ Δήμῳ
τῷ Ἀθηναίων
5 . . . σοτίν

Κ. Σ. Πιττάκης.

- ΓΥΛΙΝΙΣ)
 ΞΙΔΩΡΟΣ
 ΒΕΥΚΑ . . . Ο
 5 ΪΕΥΟΝ . ΜΙΟΣ
 ΓΕΥ . . Υ . . . ΟΣ
 ΑΣ ΗΣ
 ΙΩΠΥΡΟΣ)
 10 ΛΕΩΣ . ΞΙΓΕΝΟΥΣ
 ΦΑΛΗΡΕΙΣ
 ΪΙΕΛΩΣ
 ΙΛΟΣ >
 ΛΙΞΞΟΣ ΜΟΥΣΑΙΟΥ
 ΤΗΡΙΧΟΣ ΙΩΙΛΟΥ
 15 ΡΑΜΝΟΥΣΙΟΙ
 ΤΟΡΦΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
 ΘΗΝΑΙΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
 ΪΗΤΡΙΟΣ >

ΙΝ
 ΝΕΥΣ

ΖΩΞΙΜΙΑΝ
 ΕΥΚΙΟΣ
 ΕΥΤΥΧΙΔΗΣ ΦΙΤ
 ΚΡΙΤΩΝ)
 ΒΙΒΘΕΟΠΟΜΠΟΣ 5
 ΚΛΑΚΥΛΑΣ
 ΚΛΡΟ ΦΟΣ
 ΚΛΣ . . ΑΡΟΣ
 ΑΙΣ . ΪΒΙΟΣ
 ΦΙΛΩΝΕΥΕΧΤΕΙΣ 10
 ΑΥΛΟΣ)
 ΒΑΙΒΙΟΣ ΝΕΙΚΙΑ
 ΙΕΡΕΥΣ ΕΠΩΝ
 ΝΗΣ ΜΑΡΑΘΩΝ
 15 ΝΙΕΡΟΦΑΝΤΗΣ
 ΚΛΑΔΑΟΥΧΟΣ
 Ν . ΙΕΡΟΚΗΡΥΞ
 ΥΓΒΟΥΛΗΣ ΚΑΙΔ
 ΠΕΡΙΤΟΒΗΜΑΕΡΓ
 ΑΝΤΙΓΡΑΦΕΥΣ ΝΕΩ 20
 ΙΕΡΑΥΛΓΕΡΜΟΔΩ
 ΕΠΙΣΚΙΑΔΟΣ ΠΡΩΤ
 ΠΡΥΤΑΝΕΩΝΝ

1623.

. ΙΝ . .
 . . . Γυλινίς) . . . νεύς
 Ϊ]σίδωρος
 5 . . . βευκα . . . ο . .
 . . . ευο Ν[ού]μιος
 . . . σευ[σε]υ . . . ος
 . . . ασ ης
 . . . Ζώπυρος)
 . . . λέως [Σω]σιγένους
 10 Φαληρείς.
 . . . γέλως
 . . . ιλος)
 . . . λιτσοις Μουσίου
 Σω]τήριχος Ζωΐλου.
 15 Ραμνούσιοι.
 . . . ορφος Δημητρίου
 Α]θήναιος Αλεξάνδρου
 Αημ]ήτριος)

Ζωσιμιν[ος]
 Α]εύκιος)
 Εύτυχίδης [Σ]φήτ[τιος]
 Κρίτων)
 5 Βιβ[ος] Θεόπομπος
 Κλ[αύδιος] Ακύλας
 Κλ[αύδιος] Ρο[ύ]φος
 Κλ[αύδιος] Σου[λ]ξος
 Αί . . . Ϊβιος
 Φίλων Εύεχταις
 10 Αύλος)
 Βαίβιος Νεικία[ς]
 Ϊερεύς επών[υμος]
 . . . νης Μαραθών[τιος]
 Ν[ουμ]ήνιος Ϊεροφάντης
 15 Κλ[αύδιος] Ακδοῦχος
 Ν[ουμ]ήνιος Ϊεροκέρυξ
 Ϊγ . Βουλῆς καὶ Δ[η]μου
 περὶ τὸ Βῆμα ἐργ[αζόμενος]
 ἀντιγραφεύς Νεω . . .
 20 Ϊερεύς Αὐλ . . . Σερμόδω[ρος]
 ἐπὶ Σκιαδὸς πρῶτ[η]
 π[ρ]ώτης Πρυτάνεων Ν . . .

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος ἔρμου λίθου Πεντελησίου. Ὡρὸν αὐτὴν τὸ 1852 Νοεμβρίου 8 εἰς τὸ ἀνατολι-
 κὸν μέρος τοῦ ἀρχαίου Βουλευτηρίου πρὸς τὸ δυτικο-νότιον τοῦ Πύργου Ἀνδρονείκου τοῦ Κυρρήστου. Τὸ ὕψος
 τοῦ σωζομένου ἔρμου εἶναι 53 0/0, τὸ πλάτος 37 0/0, καὶ τὸ πάχος 17 0/0 (ὅσον σώζεται). Τοῦ ἔρμου τὰ
 ἄνω μέρη ὅλως ἐλλείπουσι· τὸ δὲ κάτω μέρος δεικνύει, ὅτι οὗτος ἵστατο ἐπὶ βάσεως· μετεκομίσθη δὲ οὗτος
 πρό τινας καιροῦ εἰς τὴν θέσιν, ἐνθα ἦν ἡ Μητρόπολις τῶν Ἀθηνῶν, καὶ ἐνθα σήμερον κτίζεται ἡ Δημοτικὴ Ἐκ-

κλησία του Εὐαγγελισμού. Ἡ πρὸς τ' ἀριστερὰ ἐπιγραφή γέγραπται ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου καὶ πλατυτέρου μέρους τοῦ Ἑρμοῦ· ἐδαιριεῖτο δὲ εἰς δύο στήλας, ὥς δύναται τις εἰκάσαι ἐκ τῆς 1 καὶ 2 γραμμῆς· ἡ δὲ δεξιὰ γέγραπται εἰς τὸ πλάγιον τῆς πλακός· Εἰς τὸ πλατὺ μέρος ἀναφέρεται ἀναγραφή ὀνομάτων κατὰ Δήμους, τοῦτο γίνεται δῆλον ἀπὸ τὰς γραμμάς 10 καὶ 15, εἰς αἷ φαίνονται αἱ ἐπιγραφαί, ἐν τῷ μέσῳ τῆς στήλης, *Φαληρεῖς* καὶ *Ραμνύσαιοι*.

Εἰς τὴν εἰς τὸ πλάγιον τοῦ Ἑρμοῦ στήλην ἀναφέρονται εἰς τὸ ἀνώτερον μέρος τὸ ὄνομα τοῦ Ἑπωνύμου ἱερέως, ὅστις ἦν ἐκ Μαραθῶνος, ἐκεῖνα τοῦ ἱεροφάντου Λαδοῦχου καὶ ἱεροκλήρυκος, εἴτα ἀναγράφεται ἐκεῖνο τοῦ περὶ τὸ Βῆμα ἐργαζομένου, ἴσως τοῦ πρώτου γραμματέως τῆς ἑκκλησίας, εἴτα τοῦ ἀντιγραφέως. Ὁ σχηματισμὸς δὲ τῶν γραμμάτων καὶ τὰ ὀνόματα αὐτὰ δεικνύουσιν, ὅτι ἡ ἐπιγραφή εἶναι τῶν χρόνων τοῦ Ἀδριανοῦ.

Εἰς τὴν 22 γραμμὴν σημειοῦται ἐπὶ τοῦ λίθου **ΕΠΙΣΚΙΑΔΟΣ ΠΡΩΤ**· ἀναφέρει δ' ἐνταῦθα ἴσως, τὴν ἐπὶ Σκιάδος θυσίαν, ἣν οἱ Πρύτανεις ἔθυσον.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1624.

Π Ο Σ
 ΟΥΕΡΓΙΛΙΟΣ ΕΙ
 ΛΕΩΝ ΜΕΙΛΙΧΟΥ
 ΕΙΣΙΔΟΤΟΣ ΙΩΠΥΡΟ
 5 ΑΙΛΕΡΜΟΓΕΝΗΣ
 ΚΛΠΟΞΕΙΔΩΝΙΟΣ
 ΑΙΛΝΙΚΟΛΑΟΣ
 ΝΕΙΚΩΝ ΓΛΑΥΚΟΥ
 ΑΝΤΙΝΟΕΙΣ
 10 ΡΟΔΩΝ
 ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣ ΑΘΗΝΙ
 ΑΙΛΑΔΡΑΞΤΟΣ
 ΠΑΙΛΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ
 ΤΙΑΙΟΙ
 15 ΑΓΡΙΠΠΑΣ ΑΣΦΕΝΟΥ
 ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣ ΑΓΡΙΠΠ/
 ΕΛΕΙΟΥΣΙΟΙ
 ΡΟΥΦΟΣ)
 ΤΡΙΚΟΡΥΣΙΟΙ
 20 ΚΑΙΛΙΟΣ ΘΕΟΤΕΛΗΣ
 ΖΩΣΙΜΟΣ ΕΥΝΟΜΟΥ
 ΜΕΜΦΙΛΑΡΓΥΡΟΣ
 ΑΙΛΦΙΛΩΝ
 ΠΡΟΣ ΑΙΟΥ

1624.

. πος
 Οὐεργίλιος Εἰ . . .
 Λέων Μελίχου
 Εἰσίδοτος Ζωπύρου
 5 Αἴλ[ιος] Ἑρμογένης
 Κλ[αύδιος] Ποσειδώνιος
 Αἴ[ιος] Νικόλαος
 Νείκων Γλαύκου.
 Ἀντινοεῖς.
 10 Ῥόδων
 (ωνος)
 Ἀθηνόδωρος Ἀθηνί-
 Αἴλ[ιος] Ἀδραστος
 Πό[πλιος] Αἴλ[ιος] Ἀπολλώνιος.
 Ἰ]τ[ε]αῖοι.
 15 Ἀγρίππας Ἀσ[τυ]φένου
 Ἀθηνόδωρος Ἀγρίππ[α].
 Ἐλεούσιοι.
 Ῥούφος).
 Τρικορύσιοι.
 20 Καίλιος Θεοτέλης
 Ζώσιμος Εὐνόμου
 Μέμ[ιος] Φιλάργυρος
 Αἴλ[ιος] Φίλων
 Προς αίου.

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου τοῦ Ἰμνητοῦ. Ἦδρον αὐτὸ τὸ 1845 εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς Πινακοθήκης τῶν Προπυλαίων πλησίον τῆς ἀνωτέρω δημοσιευθείσης (ὑπ' ἀριθ. 1623) ἐπιγραφῆς. Τὸ ὕψος τοῦ τμήματος τούτου εἶναι 40 0/0, τὸ πλάτος 28 0/0, καὶ τὸ πάχος 26 0/0. Τὸ ἄνω μέρος, τὸ κάτω καὶ τὸ δεξιὸν ἐλλείπουσιν ὅλως· τὸ ἀριστερὸν εἶναι ἀκέραιον. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι ζοιχλῆδὸν ἐγχαραγμένα, ἔκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι κατάλογος κατὰ Δήμους ὀνομάτων Πρυτάνεων ἴσως.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1625.

. ΤΟ . .
 ΣΑΙΟ .
 ΧΑΙΞ
 5 ΑΝΟΥ
 ΑΤΑΙΟΥ
 ΥΟΙΟΙΚΟΥ
 ΛΕΛΟΥ
 ΟΞΦΙΛΙΝΟΥ
 10 ΙΙΣΞΛΥΞΙΜΑΧΟΥ
 ΟΥΛΗΤΟΞΝΙΚΟΚΛΕΟΥΞ
 Ν

 15 ΟΝΟΞ

 ΙΠΟΥ . . .

 20 ΟΞΠ

 Λ
 ΑΙ
 ΟΝ ΞΙΝΙΚΟΥ
 25 Ξ
 ΛΥ . ΙΚΟΥ

 ΦΑΝΟΞΟΛΥΜΠΙΟΔΩΡΟΥ
 ΙΙΙΑΞΑΝΤΙΦΑΝΟΥΞ
 30 ΙΟΙ
 ΟΜΕΝΗΞΝΑΥΞΙΧΑΡΟΥΞ
 Ξ
 ΛΟΞΜΕΝΙΠΠΟΥ
 ΗΞΛΥΞΙΑΔΟΥ
 35 ΟΞΛΥΞΙΑΔΟΥ
 ΥΑΛΗΘΕΝ
 ΙΙΚΛΗΣ
 ΛΑΠΟΞΝΙΚΟΞΤΡΑΤΟΥ
 ΙΜΑΝΔΡΥΞΩΝΟΞ
 40 ΙΔΗΞΝΙΚΟΔΡΟΜΟΥ
 ΚΛΕΙΔΗΞΚΤΗΞΩΝΟΞ
 ΞΩΞΙΑΞΜΕΛΗΞΙΠΠΟΥ
 ΜΟΦΙΛΟΞΛΕΩΞΤΡΑΤΟΥ
 ΕΥΚΛΗΞΟΙΝΟΒΙΟΥ
 45 ΟΥΔΗΞΘΟΥΔΙΑΔΟΥ
 ΛΙΟΔΗΜΟΞΑΡΧΕΛΟΥ
 ΙΟΦΑΝΗΞΕΥΤΕΛΟΥΞ
 ΝΙΚΟΞΛΑΛΑΙΟΥ
 ΛΩΝΗΘΕΝ
 50 ΟΧΟΧΙΔΗΞΔΗΝ . . . ΞΟΤΟΥΞ

1625.

. το . . .
 σαιο[υ
 χαισ . . .
 5 ανοῦ
 αταίου
 υοι οἴκου
 λέλου
 ος Φιλίνου
 10 ος Λυσιμάχου
 Εὐδ[ούλητος Νικοκλέους
 γ

 15 ονος

 ιπου

 20 ος Π . . .
 λ . . .
 αι . . .
 ον . . . Σινίκου
 25 ς
 αυ . ίκου

 Στέ]φανος Ὀλυμπιοδώρου
 Φαν]ίας Ἀντιφάνους
 30 ιοι
 Κλε]ομένης Ναυσιχάρους
 ς
 λος Μενίππου
 ης Λυσιάδου
 35 ος Λυσιάδου
 υ Ἀλῆθεν
 Χαρ]ικλῆς
 λαπος Νικοστάτου
 αμαν Δρύσωνος
 40 Ἡρακλε]ίδης Νικοδρόμου
 Ἡρα]κλείδης Κτήσωνος
 Σωσίας Μελησίππου
 Τι]μόφιλος Λεωστράτου
 Ε]ὐκλῆς Οἰνοβίου
 45 ουδης Θουδιάδου
 Κ[λ]ε]όδημος Ἀρχελάου
 Δ]ιοφάνης Εὐτελοῦς
 Καλλί]νικος Δαλαίου
 Κο]λωνῆθεν
 50 ο Χοχ]ίδης Δηνο . . . σότου Σ . .

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακῶς λίθου τοῦ Ἰμνητοῦ. Ἦυρον αὐτὴν τὸ 1852 Αὐγούστου 14 εἰς τὴν Ἑκκλησίαν
 τῶν Ταξιαρχῶν, οὐ μακρὰν τῆς ἀνωτέρω (ὑπ' ἀριθ. 1623) ἐπιγραφῆς. Τὴν πλάκα ταύτην ἀκρωτηρίασαν καθ' ὅλα
 αὐτῆς τὰ ἄκρα οἱ κτίζοντες τὴν Ἑκκλησίαν ταύτην, ὅπως θέωσιν αὐτὴν ὡς ἐγγώνιον λίθον. Ἔσσωα δὲ αὐτὴν βία.
 Αἱ ἀνώτεραι γραμμαὶ τῆς ἐπιγραφῆς εἰσὶν ἐξηλειμμένοι ἀπὸ τὴν τριβήν.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1626.

. . . .
 Ξ Κ Α
 - Ρ Α Ι
 . Ξ Π Ι Δ Ε
 5 . Π Ι Ξ Η Μ Ο Ι Δ /
 Ο Υ Κ Ε Χ Ε Ι Τ Ο Ξ Ι
 Ο Ν Υ Ξ Ε Γ Κ Υ Λ Ι Χ Ν
 Α Ν Ε Υ Δ Α Κ Τ Υ Λ Ι Ο
 Ξ Υ Ξ Τ Ι Ξ Η Ν Φ Α Ρ Ν Α
 10 Λ Υ Ρ Ι Ο Ν Ε Λ Ε Φ Α Ν
 Ε Χ Ο Ν Τ Ο Ξ Κ Υ Τ Ο Ξ
 Ε Π Ι Τ Η Κ Τ Ο Ν Ε Ρ
 Α Ξ Π Ι Δ Ε Ξ Ε Ι Χ .
 Κ Ρ Α Ν Ι Δ Ι Ο Ν Μ Ι
 15 Π Α Ρ Ε Α Ξ Χ Ρ Υ Ξ
 Λ Ο Φ Ο Ν Ε Λ Ε Φ Α
 Θ Η Ρ Α Ι
 Φ Ι Α Λ /
 Κ Α Ν Ο
 20 Ι Ω Ι Δ

1626.

[τά δε]
 παρέδο]κα[ν αἱ τέσσαρες Ἀρχαί
 . . . Στ]ρα[τηγῶ και
 . . . ἀ]σπίδ[ες . .
 5 ἐ]πίσημοι δ[ακτύλιον
 οὐκ ἔχει τὸ σ[ῆμα . . .
 ὄνυξ ἐγ Κυλιχν[ίῳ, σφραγίς
 ἄνευ δακτυλίου
 ξυστίς, ἢν Φαρν[άβαζος . .
 10 λύριον ἐλεφάν[τινον
 ἔχοντος κύτος
 ἐπίτηκτον ἔργον
 ἀσπίδες ἐ[ρ]χ . . .
 κρανίδιον μι[κρὸν
 15 παρέας χρυσ[ῆς
 λόφον ἐλεφάν[τινον
 θῆραι
 φιάλ[αι
 κανοῖον
 20 ζωιδ[ιον

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ἦνρον αὐτὸ τὸ 1852 Δεκεμβρίου 26 εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς Πινακοθήκης, πρὸς τὸ δυτικὸν μέρος τοῦ Βάθρου Ἀθηνᾶς τῆς Προμάχου. Τὸ ἄνω δεξιὸν καὶ κάτω μέρος τῆς πλακὸς εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα· τὸ ἀριστερὸν εἶναι ἀκέραιον, πρὸς τὸ μέρος τοῦτο μένει κενὸν ἐπὶ τῆς πλακὸς 10 0/0, καθὼς καὶ εἰς τὸ κάτω τῆς πλακὸς μένει κενὸν 20 0/0. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 40 0/0, τὸ πλάτος 20 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους φαίνεται, ὅτι εἶναι κατὰ-λογος ἀνκθημάτων.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1627.

Ο Υ Α Ρ Χ Ο Ν Τ Ο Ξ Ε Π Ι Τ Η Ξ Α Ι Α
 Τ Α Ν Ε Ι Α Ξ Μ Ο Ξ Χ Ο Ξ Θ Ε Ξ Τ Ι Ο Κ Υ Δ
 Υ Ε Ν Ε Δ Ο Ξ Ε Ν Τ Ε Ι Β Ο Λ Ε Ι Κ Α Ι Τ Ω Ι
 Π Ρ Υ Τ Α Ν Ε Υ Ξ Π Α Ρ Α Μ Υ Θ Ο Ξ Ο Τ Ρ Υ Ν
 5 Ο Ξ Χ Ο Ξ Θ Ε Ξ Τ Ι Ο Κ Υ Δ Α Θ Η Ν Α Ι Ε Υ Ξ Ε Γ
 Ο Φ Α Ν Τ Ο Ξ Ε Ι Π Ε Ν Π Ε Ρ Ι Ω Ν Ο Ι Π Ρ Ε Ξ Β Ε Ι
 Ο Υ Ξ Ι Ν Ο Ι Ε Γ Λ . Κ Ε Δ Α Ι Μ Ο Ν Ο Ξ Η Κ Ο Ν Ι Ε
 Η Ι Β Ο Λ Η Ι Τ Ο Ξ Π Ρ Ο Ε Δ Ρ Ο Ξ Ο Ι Α Ν Τ Υ Γ Χ Α
 Ε Υ Ο Ν Τ Ε Ξ Ε Ν Τ Ω Ι Δ Η Μ Ω Ι Χ Ρ Η Μ Α Τ Ι . Α Ι Α Υ
 10 Ω Μ Η Ν Δ Ε Ξ Υ Μ Β Α Λ Λ Ε . . . Ι Τ Η Ξ Β Ο Λ Η Ξ . .
 Τ Ι Δ Ο Κ Ε Ι Τ Η Ι Β Ο Λ Η Ι . . . Δ Η Κ . . Ο . . Ο
 Ο Ν Ι Ο Ξ Α Ν Η Ρ Α Γ Α Θ Ο Ξ Ε Ξ Τ Ι Π Ε Ρ Ι Τ Ο Ν Δ Η Μ Ο Ν
 Α Ι Ω Ν Κ Α Ι Ν Υ Ν Κ Α Ι Ε Ν Τ Ω Ι Ε Μ Π Ρ Ο Ξ Θ Ε Ν Χ Ρ Ο Ν
 Ν Π Ρ Ο Ξ Ε Ν Ο Ν Κ Α Ι Ε Υ Ε Ρ Γ Ε . . Ν Τ Ο . Η Μ Ο
 15 Ι Α Υ Τ Ο Ν Κ Α Ι Ε Γ Γ Ο Ν Ο . . Τ Ο Δ Ε Ψ Η Φ
 Α Τ Ω Ο : Ρ Α Μ Μ Α Τ Ε Υ Ξ Τ Η Ξ Β Ο Λ Η
 Α Ι Ξ Τ Η Ξ Α Τ Ω Ε Ν Α Κ Ρ Ο Π Ο Λ Η Ι
 Α Μ . . Ξ Τ Ο Δ Η Μ Ο Δ Ο Τ Ο Δ Δ Δ Ι
 Η Φ Ι Ξ Μ Α Τ Α Α Ν Α Λ Ι Ξ Κ Ο Μ Ε .

1627.

Ἐπὶ Καλλίου Ἀρχοντος ἐπὶ τῆς Αἰαντίδος
 . . . Πρυτανείας. Μόσχος Θεστίου Κυδ[αθηναίου

- ἐγραμμάτε]υεν ἔδοξεν τεῖ Βο[υ]λεῖ καὶ τῷ [Δήμῳ Αἰ-
αντίς ἐ]πρυτάνευε Παράμυθος Ὀτρυν[εὺς ἐπεστά-
5 τει Μ]όσχος Θεστίου] Κυδαθηναίους ἐγ[ραμμάτευε
Διό]φαντος εἶπεν περὶ ὧν οἱ Πρέσβει[ς ἡμῶν λέ-
γ]ουσιν οἱ ἐγ Α[α]κεδαίμονος ἦκοντε[ς δεδόχθαι
τῇ Βο[υ]λῇ το[ῦ]ς Προέδρο[υ]ς οἱ ἂν τυγχάνωσι προε-
δρ[ε]ύοντες ἐν τῷ Δήμῳ χρηματί[σ]αι αὐτίκα μάλα
10 γν[ώ]μην δὲ ξυμβαλλέ[σθαι] τῆς Βο[υ]λῆς [εἰς τὸν Δῆμον ὅ-
τι δοκεῖ τῇ Βο[υ]λῇ. [ἔπει]δὴ Κ . . ο . . ο[. . Λακεδαι-
μόνιος ἀνὴρ ἀγαθὸς ἐστὶ περὶ τὸν Δῆμον [τῶν Ἀθην-
αίων καὶ νῦν καὶ ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ· εἶναι αὐτὸ-
ν Πρόξενον καὶ εὐεργέ[τ]ην τοῦ Δ[η]μο[υ] τῶν Ἀθηναίων, κα-
15 ι αὐτὸν καὶ ἐγγόνου[ς]· τὸ δὲ Ψήφισμα τόδε ἀναγραψ-
άτω ὁ [γ]ραμμάτεὺς τῆς Βο[υ]λῆς ἐν στήλῃ λιθίνῃ κ-
αὶ στισάτῳ ἐν Ἀκροπόλῃ· [εἰς δὲ τὴν ἀναγραφὴν ὁ
τ]αμ[ία]ς το[ῦ] Δ[η]μο[υ] δότῳ ΔΔ δ[ραχμ]ὰς ἐκ τῶν κατὰ
Ψ[η]φίσματα ἀναλίσκομέ[νων τῷ Δήμῳ].

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ἦρον αὐτὴν τὸ 1836 Ἰανουαρίου 27 εἰς τὰς πρὸς τὸ νότιον τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 18 0/0, τὸ πλάτος 13 0/0, καὶ τὸ πάχος 8 0/0. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἀριστερὸν αὐτῆς πλευρόν. Εἰς τὰ κάτω μέρη μένει κενὸν τῆς πλακὸς 6 0/0. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν τὰ πρῶτα γράμματα, τὰ ὁποῖα φαίνονται οὐχὶ καθαρῶς εἶναι ΟΥ ΑΡΧΟΝΤΟΣ, ἐκ τοῦ κενοῦ δὲ μέρους, συγκρινομένου μετὰ τῶν ἐτέρων γραμμῶν εἰκάζω, ὅτι ἐν τῷ κενῷ, ἢ κεκομμένῳ μέρει ἦσαν 8 γράμματα, διὸ ἀνεπλήρωσα εἰς [ἐπὶ Καλλι]ου Ἀρχοντος. Ἐὰν ἡ εἰκασία μου αὕτη ᾖ ὀρθή, τότε δῆλον γίνεται, ὅτι τὸ Ψήφισμα τοῦτο ἐγένετο κατὰ τὸ 4 ἔτος τῆς 100 Ὀλυμπιάδος· τῷ χρόνῳ τούτῳ συνάδει καὶ τὸ ὀρθογραφικὸν μέρος τῆς ἐπιγραφῆς, διότι τὸ Ο ἐνταῦθα ἀναπληροῖ τὴν δίφθογγον ΟΥ, ὡς εὔρηται εἰς τὰς γραμμὰς 2, 3, 5, 8, 10, 11, 16, καὶ 18.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν μετὰ τὴν γενικὴν Πρυτανείας εἰς τὸν λίθον δὲν ὑπάρχει ἡ ἀντωνυμία Ἡ, ὡς εὔρηται τοῦτο εἰς τ' ἄλλα Ψηφίσματα· τοῦτο δὲ δεικνύει, ὅτι ὁ Μόσχος ὁ Θεστίου οὐκ ἦν γραμμάτεὺς τῆς Πρυτανείας, ἀλλὰ τοῦ Δήμου. Βεβαίως δ' ἔτι μάλλον τὸν λόγον μου τὸ δημοτικὸν αὐτοῦ ΚΥΔΑΘΗΝΑΙΕΥΣ, διότι ὁ Δῆμος Κυδαθηναῖα δὲν τάσσεται εἰς τὴν Αἰαντίδα φυλὴν, ἀλλ' εἰς τὴν Πανδιονίδα.

Εἰς δὲ τὴν 3 γραμμὴν ἡ δοτικὴ θηλυκοῦ γένους ἀντὶ τῆς ΗΙ τῇ ΕΙ γράφεται ΤΕΙ ΒΟΛΕΙ, ἀντὶ τῇ Βουλῇ· καὶ ἐν τῇ 17 γραμμῇ εἰς τὸν λίθον ἡ αὐτὴ δοτικὴ θηλυκοῦ ὀνόματος ΤΗΙ ΑΚΡΟΠΟΛΗΙ, διὰ τῆς ΗΙ γράφεται ἀντὶ τῆς ΕΙ τῇ Ἀκροπόλῃ ἀντὶ τῇ Ἀκροπόλει, καὶ τοῦτο δὲ δεικνύει, ὅτι κατὰ τὴν 100 Ὀλυμπιάδα ἡ ΕΙ καὶ ΗΙ ἐπροφέρετο ὁμοίᾳ φωνῇ· ἐν δὲ τῇ 7 γραμμῇ τὸ Κ πρὸ τοῦ Λ Γ γράφεται ἐνταῦθα ΕΓ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΟΣ ἀντὶ ἐκ Λακεδαιμόνος· ταῦτα δὲ πάντα δεικνύουσιν, ὅτι ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη οὐκ ἀπέχει πολὺ ἀπὸ τὸ 2 ἔτος τῆς 94 Ὀλυμπιάδος ἐπὶ Εὐκλείδου Ἀρχοντος, ὅτε ἐκανονίσθη ἄλλως ἢ Ἀττικῇ ὀρθογραφίᾳ. Τὸ Ψήφισμα ἐγένετο ὑπὲρ τινος Λάκωνος ἴσως, (οὗ τὸ ὄνομα ὅλον δὲν διετηρήθη εἰς τὴν ἐπιγραφὴν) ὅστις εἰς τὴν ἐν Σπάρτῃ Πρεσβείαν τῶν Ἀθηναίων (κατὰ τῶν Θεβαίων ἴσως) εὐδοκίμησε· διὸ οἱ Ἀθηναῖοι Πρόξενον εἶναι, καὶ εὐεργέτην τοῦ Δήμου τῶν Ἀθηναίων αὐτὸν καὶ τοὺς ἐγγόνους αὐτοῦ καλεῖσθαι ἐψήφισαν.

Κ. Σ. Πιττάκης.

- Ἐπὶ Ἀγαθοκλέους[ς] Ἄρχον[τος ἐπὶ τῇ-
ς Αἰγλήδος ἐνάτης Πρυτα νείας
ῆ Διοδότος Διοκλέους Αἰ[ξωνῆθ-
εν ἐγραμμάτευεν ὁγδόῃ τῆς Πρυ-
5 τ[αν]εῖ[ας] τῶν Προέδρων ἐπεψή[φιζε]
Διό[τι]μ[ος] Οἰναῖ[ος]. Ἔδοξε τῇ Βουλῇ καὶ τῷ Δῆ[μ]-
ῳ Λύ[σ]αν[δρος] εἶπεν, ὅπως ἂν ἀναλ[γ]-
εῖ[ς] ὥσι τῷ Δῆμῳ τῷ Ἀθηναίων, [κα-
10 ι] τῷ Δῆμῳ τῷ Ἀνδρίων καὶ ἔχωσ-
ιν ο[ἱ] φρουροὶ οἱ ἐν Ἄνδρῳ μισθό-
ν ἐκ τῶν συντάξεων κ[α]τὰ [ἀν]δρα π[α-
ρ]ὰ τῶν συμμάχων, καὶ μὴ καταλύ[ητ]-
αι ἡ φυλακὴ ἐλίσθαι στρατηγ[ὸν] ἐ-
κ τῶν χειροτονηθέντων ἕνα ἀνα-
15 ιρεθέντα ἐπιμελίσθαι Ἀνδ[ρ]ου.
Εἰσπράξει δὲ καὶ τὰ ἐγ[χ]ώρια χρ[ή]-
ματα Ἀρχέδημον τὰ ὀφειλόμενα τοῖς
στρατιώταις, τῶν δὲ . . .
καὶ παραδοῦναι τῷ Στρατηγῷ τῷ
20 ἐν Ἀνδρῷ, ὅπως [ἀν] ἀποδ-
οθῶσι μισθοῖς τοῖς στρατιώται-
[ς οἱ ὀφειλόμενοι]

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντηελείου. Ἦνρον αὐτὴν τὸ 1835 Ἀπριλίου 27 εἰς τὸ βόρειον τοῦ Παρθενῶνος μεταξὺ τῆς προστάσεως τῶν Καρῶν τοῦ Ἐρεχθείου καὶ τοῦ Παρθενῶνος. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 19 0/0, τὸ πλάτος 12 0/0, καὶ τὸ πάχος 8 0/0. Τὸ ἄνω μέρος καὶ τὸ ἀριστερὸν τῆς πλακὸς εἰσὶν ἀκέραια, μάλιστα τὸ ἄνω φέρει γεῖσσον· τὸ ἀριστερὸν καὶ κάτω εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ σοῖχον ἐγχαραγμένα εἰς τὸν λίθον (ἐκτὸς τῆς ἑκτῆς γραμμῆς, τῆς ὁποίας φκίνονται τὰ γράμματα πλέον συμπεπικνωμένα, διὰ τὰ ἐμπεριλάβῃ ὁ ἐγχαρακτὴς α καὶ τὸν Δῆμον »). Ἐπὶ τοῦ γείσσου ἦν τύπος, παριστά- νων πιθανῶς τὴν Ἀθηνᾶν καὶ τὸν Δῆμον τῶν Ἀνδρίων, ὅστις ἐξηλείφθη ἐπίτηδες (ἀπὸ τοὺς εἰκονοκλάσας ἴσως). Τὸ Ψήφισμα ἐγένετο ἐπὶ Ἀγαθοκλέους Ἀρχοντος (4 ἔτος τῆς 104 Ὀλυμπιάδος). Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι ἐκάστη γραμμὴ σύγκειται ἐξ 24 γραμμάτων πλὴν ὀλίγων τινῶν γραμμῶν, ἔνθα ἀριθμοῦνται 25 γράμματα, καὶ πλὴν τῆς ἑκτῆς γραμμῆς, ὡς ἀναφέραμεν. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τοῦ Ψηφίσματος τούτου ἐξάγεται, ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι εἶχον φρουρὰν ἐπὶ τῆς νήσου Ἀνδρου, διότι αὕτη κεῖται εἰς αὐτάρκην θέσιν πρὸς τε τὴν Εὐβοίαν καὶ τὰς Κυκλάδας, καὶ διότι οἱ Ἄνδριοι (ἔχομεν παραδείγματα εἰς τὴν ἱστορίαν) πάντοτε ἰσχυρογνώμονες ἦσαν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους· ἐπιψηφίζεται δὲ εἰς τὸ Ψήφισμα τοῦτο, ὅπως ὁ στρατὸς οὗτος λαμβάνῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ ἐκ τῶν συντάξεων κατὰ ἄνδρα παρὰ τῶν συμμάχων, ὡς ἐκφράζε- ται εἰς τὴν 10 καὶ 11 γραμμῇ. Ἐκ δὲ τῆς φράσεως καὶ μὴ καταλύηται ἡ φυλακὴ, καὶ ἐλίσθαι στρατηγὸν ἐκ τῶν χειροτονηθέντων ἕνα, ἐξάγεται, ὅτι εἰς τῶν δέκα στρατηγῶν τῶν κατὰ τὰς δέκα φυλάς ἐκλε- γομένων ἦν ὁ ἀρχηγὸς τῆς φρουρᾶς ταύτης, καὶ ὅτι ἡ φρουρὰ ἦν ἐκ παλαιοῦ, ὡς ἀναγκαιῶσα δὲ ἵνα μὲν ἐκεῖ ἐψηφίσθη ἢ εἰς τὰ πρόσω διαμονὴ τῆς.

Εἰς τὴν 6 γραμμῇ τὸ τοπικὸν τοῦ Ἀρχοντος Διοτίμου γέγραπται ἐπὶ τοῦ λίθου ἐν ἐπιτομῇ ΟΙΝΑΙ. Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην δημοσιεύσας τὸ 1835 ἐν τῷ ἐμῷ συγγράμματι, ἐπιγραφομένῳ αἱ Ἀρχαῖαι Ἀθῆναι ἀναδημοσιεύω αὐτὴν καὶ αὖθις, διότι αἱ τότε περιττάσεις δὲν με ἐσυγχώρησαν ν' ἀνιχνεύσω γράμματα τινα, ἀμυδρῶς φαινόμενα ἐπὶ τοῦ λίθου.

1631.

ΕΥΘΥΜΕΝΗΣ
ΕΥΘΥΚΡΑΤΟΥΣ
ΤΡΙΚΟΡΥΣΙΟΣ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Εὐρέθη εἰς τὸ βόρειον μέρος τῶν Ἀθηνῶν τὸ 1848 Νοεμβρίου 10 παρὰ τὰς Ἡρίαις πύλας. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 40 0/0, ἡ δὲ διάμετρος 18 0/0.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1631.

Εὐθυμένης
Εὐθυκράτους
Τρικορύσιος.

1632.

ΚΗΦΙΞΟΔΟΤΟΣ ΤΙΜΑΡΧΟΣ
ΕΡΕΣΙΔΑΙΤΟΝΘΕΙΟΝ
ΘΕΟΞΕΝΙΔΗΝΑΝΕΘΕΞΑΝ

Ἐπὶ τμήματος, κατὰ τὸ ἥμισυ σωζομένου, Βάθρου λίθου τῆς Πεντέλης. Ἡῦρον αὐτὸ τὸ 1848 Δεκεμβρίου 26 εἰς τὸ νοτιο-ανατολικὸν τοῦ Παρθενῶνος. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου (ὅσον σώζεται) εἶναι 22 0/0, τὸ πλάτος 60 0/0, καὶ τὸ μῆκος 78 0/0. Ἰστατο ἐπὶ τοῦ Βάθρου τούτου ὁ ἀνδριάς τοῦ Θεοξενίδου, ὃν οἱ συγγενεῖς αὐτοῦ Κηφισόδοτος καὶ Τίμαρχος ἀνέθεσαν. Ὄνομα Θεοξενίδης, παραγόμενον ἐκ τοῦ Θεόξερος τὸ πρῶτον ἐνταῦθα εὑρηται.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1632.

Κηφισόδοτος, Τίμαρχος,
Ἐρεσίδαι τὸν θεῖον
Θεοξενίδην ἀνέθεσαν.

1633.

ΠΛΑ
ΘΡΑΣ
ΑΝΑΓΥ

Ἐπὶ τμήματος στήλης, ἐν εἵδει πλακῶς, λίθου Πεντελησίου. Ἡῦρον αὐτὴν τὸ 1839 Ἰουνίου 6 εἰς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Ἑρεχθείου. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 13 0/0.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1633.

Πλάτων
Θρασύλλου
Ἀναγυράσιος.

1634.

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡ
ΕΙΣΙΔΩΡ
ΒΗΡΥΤΙΑ
ΑΛΕΞΑΝ
5 ΣΟΥΝΙΕ
ΓΥΝΙ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἡῦρον αὐτὴν τὸ 1846 Νοεμβρίου 4 πλησίον τοῦ Διπύλου. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 48 0/0.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1634.

Ἀπολλοδώρ[α
Εἰσιδώρ[ου,
Βηρυτία
Ἀλεξάν[δρου
5 Σουνιέως
γυν[ή.

1635.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΙΠΠΟΛΟΧΟΥ
ΛΑΚΙΑΔΗΣ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἡῦρον αὐτὴν τὸ 1837 Αὐγούστου 20 εἰς τὸ Πολυάνδριον τοῦ Παιραιῶς. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 48 0/0. Ἰππόλοχος ὄνομα τὸ πρῶτον ἐνταῦθα εὑρηται.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1635.

Δημήτριος
Ἰππολόχου
Λακιάδης.

1636.

Μ Ν Η Ξ Ω
Α Ξ Κ Λ Η Π Ι Α Δ Ο Υ
Β Ε Ρ Ε Ν Ι Κ Η Δ Ο Υ
Θ Υ Γ Α Τ Η Ρ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1837 Σεπτεμβρίου 14 πρὸς τὸ ὀπισθεν τῆς Πνυκός. Ὄνομα γυναικὸς *Μνησώ* εὔρηται καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 155 ἐπιγραφῇ τῆς Συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 326 τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος.

1636.

Μνησώ
Ἀσκληπιάδου
Βερενικίδου
θυγάτηρ.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1637.

Σ Τ Ο Β Ο Υ Λ Ο Σ
Χ Ε Λ Α Ο Υ
Α Ρ Α Θ Ω Ν Ι Ο Σ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὴν, ἐνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω. Ὁ ἐκ Μαραθῶνος *Ἀριστόβουλος* οὗτος εἶναι, νομίζομεν, ὁ αὐτὸς τῷ ἀναφερομένῳ ὑπ' ἀριθ. 341 τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, ὅστις ἐψήφισεν ὑπὲρ τοῦ στεφανῶσαι τοὺς Ἀθηναίους Ἡρώδην τὸν Ἀττικόν.

1637.

Ἀριστόβουλος
Ἀρχελάου
Μαραθώνιος.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1638.

Α Ν Τ Ι Μ Α Χ Ο Σ
Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Ο Υ
Β Υ Ξ Α Ν Τ Ι Ο Σ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1845 εἰς τὸν Πειραιᾶ.

1638.

Ἀντίμαχος
Ἀπολλωνίου
Βυζάντιος.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1639.

Α Ν Τ Ι Γ Ε Ν Η Σ
Φ Ι Λ Ι Σ Τ Ι Δ Ο Υ
Θ Η Μ Α Κ Ε Υ Σ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὴν εἰς τὸν Πειραιᾶ τὸ 1835. Τὸ ὄνομα *Φιλιστίδης*, παραγόμενον ἀπὸ τὸ *Φίλιστος*, εὔρηται καὶ εἰς ἄλλας ἐπιγραφάς.

1639.

Ἀντιγένης
Φιλιστίδου
Θημαχεύς.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1640.

Δ Ε Ξ Ι Κ Ρ Α Τ Η Σ Δ Ε Ξ Ι Ο Υ Ξ Ε . Ι Τ Η Σ

Ἐπὶ Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Ἡῶρον αὐτὸ τὸ 1835 Φεβρ. 2 εἰς τὰ ἐρείπια τῆς Ἐκκλησίας *Γαργαπίκου*.

1640.

Δεξιράτης Δεξίου Ζε[ρ]ίτης.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1641.

Ξ Τ Ρ Α Τ Ε Ι Α
Μ Ε Ν Ε Κ Ρ Α Τ Ο Υ
Η Ρ Α Κ Λ Ε Ω Τ Ι Σ
Κ Ρ Ι Τ Ω Ν Ο Σ
5 Φ Λ Υ Ε Ω Σ
Γ Υ Ν Η

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1835 Μαρτίου 8 εἰς τὰ πρὸ τῆς Ἀκροπόλεως Τουρκικὰ μνημεῖα. Τὸ ὄνομα *Στράτεια* εὔρηται καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 182 ἐπιγραφῇ τῆς Συλλογῆς τοῦ Κ. Ρόσς (die demen von Attica).

1641.

Στράτεια
Μενεκράτου
Ἡρακλεώτις,
Κρίτωνος
Φλυέως
γυνή.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1642.

ΕΞΗΚΕΣΤΙΔΗΣ
ΑΡΙΣΤΟΔΩΡΟΥ
ΚΟΘΩΚΙΔΗΣ
5 ΞΩΜΑΜΕΝ . . . ΔΑ
ΜΝΗΜΑΔΕ . . .
ΦΟ . . .
ΕΞΗΚΕΣΤΙΔΟΥ
ΚΟΘΩΚΙΔΗΣ

1642.

Ἐξηκεστίδης
Ἀριστοδώρου
Κοθωκίδης,
5 Σῶμα μὲν [ἐνθάδ' ἔχει σὸν . . .
μνήμα δὲ [σῆς ἑλλειπες πᾶσι . . .
φο . . .
Ἐξηκεστίδου
Κοθωκίδης.

Ἐπὶ πλακῶς λίθου Πεντελησίου. Ἦῤρον αὐτὴν τὸ 1846 Ἰανουαρίου 17 εἰς τὴν νῆσον Σαλαμῖνα πρὸς τὸ δυτικὸν μέρος τοῦ καλουμένου Μεγάλου Χωρίου, παρὰ τὴν Ἑκκλησίαν Παραγία Ζώη. Τὸ ὕψος τῆς πλακῶς εἶναι ποδῶν Ἀγγλικῶν ἑξ, τὸ πλάτος ἐνὸς καὶ ἡμίσεως, καὶ τὸ πάχος δακτύλων ἐπτὰ. Ἡ στήλη φέρει ἀκρωτήριον. Τὸ ὄνομα Ἐξηκεστίδης φαίνεται ἦν ἴδιον παρὰ τοῖς Σαλαμινίοις, κατ' αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς ἀρχαίους χρόνους, διότι καὶ ὁ πατὴρ τοῦ Σόλωνος τῷ ὀνόματι τούτῳ ἐκαλεῖτο. Ἡ 4^η καὶ 5^η γραμμὴ φαίνεται ἦσαν ἐμμετραι.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1643.

ΜΕΙΝΟΚΛΗΣ
ΛΥΞΑΝΙΟΥ
ΠΑΛΛΗΝΕΥΣ
5 ΦΙΛ . . ΤΑ . .
ΛΕ

1643.

Μεινοκλῆς
Λυσανίου
Παλληνεύς,
5 Φιλ . . . τα . . .
Λε

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου Πεντελησίου. Ἦῤρον αὐτὴν εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν, ἐνθα ἦῤρον καὶ τὴν ἀνωτέρω, καὶ κατὰ τὸν ἴδιον χρόνον. Τόσων αὐταὶ αἱ ἐπιγραφαί, ὅσων καὶ αἱ ἐπόμεναι δύω, δεικνύουσιν, ὅτι ἐπὶ τῆς νήσου Σαλαμῖνος οὐχὶ μόνον εἰς τὸ μέρος, ἐνθα νῦν ἐστὶ τὸ χωρίον, καλούμενον Ἀμπελάκια, κατοικοῦσαν οἱ ἀρχαῖοι Σαλαμῖνιοι, ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλα μέρη τῆς νήσου· διότι τὸ μέρος, ἐνθα αἱ ἐπιγραφαὶ αὗται καὶ οἱ τάφοι εὐρέθησαν, ἀπέχει πρὸς τὸ δυτικο-βόρειον τῶν Ἀμπελακίων 25 περίπου στάδια.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1644.

ΤΙΜΟΚΡΑΤΗΣ
ΤΙΜΩΝΟΣ

1644.

Τιμοκράτης
Τίμωνος.

Γέγραπται ἐπὶ στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου, λίθου τοῦ Ἰμμητοῦ. Ἦῤρον αὐτὴν τὸ 1846 Ἰανουαρίου 17 εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἐνθα ἦῤρον καὶ τὰς ἀνωτέρας ὑπ' ἀριθ. 1642 καὶ 1643. Τὸ ὄνομα τοῦ Δήμου δὲν ἐσημειώθη ἐπὶ τῆς στήλης, ὡς φαίνεται, ἐπιτήδης. Εἶναι τάχα ὁ Τιμοκράτης τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ὁ αὐτὸς ἐκείνῳ τῷ Τιμοκράτῃ, ὃς τρισυρίους Λαρεϊκούς ἐκόμισεν ἐκ τῆς Ἀσίας εἰς Ἀθήνας καὶ Θήβας, καὶ διέδωκε τοῖς δημαγωγοῖς, ὡς ἀναφέρει ὁ Πλούταρχος (Ἀποφθ. Λακων.), διὰ τοῦτο ἀπέφυγον ἵνα ἐγγράψωσι τὸ δημοτικὸν ὄνομα αὐτοῦ, διότι ἐξῆλλειψαν αὐτὸ ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν Ἀθηναίων; Τιμοκράτην πατέρα Τίμωνος Κικυνέα ἠῤραμεν καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 58 ἐπιγραφὴν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, ὥσως οὗτος εἶναι τῆς αὐτῆς γενεᾶς τῷ τῆς παρούσης ἐπιγραφῆς Τιμοκράτῃ.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1645.

ΗΔΥΛΙΝΗΝΙΚΟΔΗΜΟΥ
ΘΥΓΑΤΗΡΕΥΠΕΤΑΙΟΝΟΣ

1645.

Ἡδύλινη Νικοδήμου
θυγάτηρ Ευπεταϊόνος.

Γέγραπται ἐπὶ τοῦ γείσου τοῦ ἀιτώματος τάφου λίθου τοῦ Ἰμμητοῦ. Ἦῤρον αὐτὴν τὸ 1846 Ἰανουαρίου.

αὐτῶν Μετανείρη. Ἐκ τῆς ἐξιστορήσεως δὲ ταύτης τοῦ ποιητοῦ ἐξάγεται, ὅτι ἡ Δημήτηρ δὲν ἠδύνατο ἀπὸ τὸν πρὸς ἀνατολὰς τῆς Ἀττικῆς *Θορικὸν* νὰ εὐρεθῇ πρὸ τῆς Ἐλευσίνας, διότι καθ' ὁδὸν ἤθελεν εὐρὴ τὰς Ἀθήνας καὶ ἄλλους Δήμους ἵνα καταφύγῃ, καὶ οὐχὶ εἰς τὰς πρὸ τῆς Ἐλευσίνας κόρας τῆς Μετανείρης.

Τὴν γνώμην μου δὲ ταύτην στηρίζουσιν ἔτι μᾶλλον τὰ ὑπὸ τοῦ Σοφοκλέους ποιηθέντα· ὁ τραγικὸς οὗτος παρίστησι τὸν Οἰδίπουν φθάσαντα διὰ τῆς ἀπὸ Φυλῆς ὁδοῦ ἐκ Θηβῶν εἰς τὸν Κολωνόν· τὸν ἔξω, ἢ τὸν Ἰππιον. Ἡ δὲ ὁδὸς αὕτη καὶ νῦν ἔτι διέρχεται πλησίον τοῦ λόφου, ἐφ' οὗ νῦν ἡ Ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου *Αἰμιλιανοῦ*. Ἐκεῖ δὲ καθημένου τοῦ Οἰδίποδος φθάνει ὁ Κρέων, ὅστις προσπαθεῖ νὰ ἀρπάξῃ τὰς τοῦ Οἰδίποδος κόρας πρῶτον, ὅπως τὰς φέρῃ εἰς τὰς Θήβας, εἴτα θεωρῶν τοῦτο κατορθωτὸν, προσπαθεῖ ἵνα πείσῃ καὶ τὸν Οἰδίπουν αὐτὸν, ὅπως ἐπιστρέψῃ εἰς τὰς Θήβας. Αἱ κόραι, φοβηθεῖσαι τρέπονται εἰς φυγὴν, ὁ Θεσεὺς πέμπει, ὅπως τὰ στενὰ τῆς ἱερᾶς ὁδοῦ καταλάβῃ, διότι, καὶ δι' αὐτῆς, οἱ ἀρπαγεῖς ἠδύναντο, ὡς τῆς διὰ Φυλῆς, καὶ διὰ τῆς ὁδοῦ ταύτης νὰ φέρωσι τὰς κόρας· ὅθεν ὁ χορὸς γνωρίζων, ὅτι δύο ὁδοὶ ἐξ Ἀττικῆς εἰς Θήβας φέρουσιν, ἡ διὰ Φυλῆς, καὶ ἡ δι' Ἐλευσίνας λέγει·

« Εἶπ' ὅθι δαίμων
ἀνδρῶν τάχ' ἐπιστροφῇ
τὸν χαλκοδόαν Ἄρη
μῖξουσιν, ἢ πρὸς Πυθίαις
ἢ λαμπᾶσιν ἀκταῖς·
οὐ πότνια σεμναὶ τιθῇ-
νοῦνται τέλη
θνατοῖσιν
ἢ που τὸν Ἐφέσπερον
πέτρας νηάδος πελῶ
σ' Οἰάτιδος ἐκ νομοῦ ».

Ὁ δὲ Οἰδίπους φοβηθεὶς καὶ αὐτὸς τὸν δόλον καὶ τὸ ὤμῶν τοῦ Κρέοντος *εἶρπεν* ἐκ τῶν θακῶν τοῦ Κολωνοῦ *ὕφ' ἡγήτηρος οὐδενὸς Φίλων*, τραπεῖς καὶ αὐτὸς τὴν αὐτὴν ὁδὸν, ἣν ἔτρεχον αἱ κόραι αὐτοῦ, ἦτοι τὴν ὁδὸν τὴν εἰς τὴν ἱερὰν ὁδὸν φέρουσαν.

« Ἐπεὶ δ' ἀφῆκτο τὸν καταβράκτην ὁδὸν
χαλκοῖς Βάθροισιν γῆθεν ἐρρίζωμένον
ἔστη κελεύθων ἐν πολυσχίστῳ μιᾷ
κοίλου πέλας κρατῆρος· οὐ τὰ Θεσείως
Περίθου τε κεῖται πῖς· αἰεὶ ξυνθήματα·
ἐφ' οὗ μέσου στάς τοῦ τε Θορικίου πέτρου·
κοίλης τ' ἀχέρδου κατὰ λαίνου τάφου
καθέζετο· εἴτ' ἔλυσε δυσπινεῖς στολάς·
κάπειτ' αὖσας παῖδας, ἠνώγει βυτῶν
ὕδατων ἐνεγκεῖν λουτρά καὶ χοάς ποθεν.
Τὼ δ' εὐχλόου Δήμητρος εἰς ἐπόψιον
πάγον μολιῦσα, τὰς δ' ἐπιστολὰς πατρὶ
ταχεῖ πόρευσον ξὺν χρόνῳ ».

Ἐκ τῆς ἐξιστορήσεως δὲ ταύτης τοῦ Σοφοκλέους *Ἐπεὶ δ' ἀφῆκτο τὸν καταβράκτην ὁδὸν χαλκοῖς Βάθροισιν γῆθεν ἐρρίζωμένον, ἔστη κελεύθων ἐν πολυσχίστῳ μιᾷ κοίλου πέλας κρατῆρος*, ἐννοεῖ τὴν κατωφερὴν ὁδὸν ἐκείνην, ἥτις ἀπὸ τὴν Μονὴν *Λαφνὴ* μέχρι τῆς θαλάσσης, ὡς καταβράκτης, πρὸς τὰ κάτω φέρει, εἶναι δὲ ἡ ὁδὸς αὕτη, ὡς ἐρρίζωμένη γῆθεν πετρώδεσιν ὄρεσιν, αἵτινα, διὰ τὸ σκληρὸν καὶ χαλκόμορφον τοῦ λίθου, *Χαλκὰ Βάθρα* ἐκάλεσεν ὁ ποιητής. *Κελεύθων πολυσχίστων* δ' ἐννοεῖ τὴν πρὸ τῆς θαλάσσης διασχιζομένην ὁδὸν, ἥς ὁ ἀριστέρος βραχείων φέρει εἰς τὰ ἀντικρὺ τῆς Σαλαμῖνος μέρη· ὁ δὲ δεξιὸς βραχείων φέρει πρὸς τὸ Θριάσιον καὶ τὴν Ἐλευσίνα.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ παρὰ τὴν σχιστὴν αὐτὴν ὁδὸν θάλασσα εἶναι παρὰ τὴν δὲχθην αὐτὴν βαθεῖα, ταύτην ὁ ποιητής ἐκάλεσε *Κρατῆρα*.

«Ἔστω κελεύθων ἐν πολυσχίστῳ μιᾷ
κόλλου πέλας κρατῆρος».

Διὰ τῆς ἐκφράσεως δὲ ἡρώγει ῥυτῶν ὑδάτων ἐνεργεῖν λουτρά καὶ χοαῖς ποθεῖν, καὶ τῷ δ' εὐχλόου Δή-
μητρος εἰς ἐπόψιον πάγον μολοῦσα, τὰς δ' ἐπιστολάς ταχεὶ πόρευσον ξὺν χρόνῳ, ἐννοεῖ ὅτι ἐκ τῶν
Ῥειτῶν (ὧν ἡ ἀπόστασις ἀπὸ τοῦ μέρους, ἐνθα ἴστατο ὁ Οἰδίπους εἶναι τριῶν περίπου σταδίων) ἦν τὸ ὕδωρ,
ὅπερ αὐτῷ ἐκόμισαν.

Περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης θέλομεν ἀναφέρει πλεονέκτερον ἐν τῷ περὶ Δήμων τῆς Ἀττικῆς Συγγράμματι ἡμῶν.

Ἐκ τῶν εἰρημένων λοιπὸν ἐξάγεται, ὅτι ἦν καὶ θέσις Ὀρεικὸν καλουμένη, κατὰ τὸ Ποικίλον ὄρος, ὃ, διὰ
τοὺς σιδηροχρόους λίθους αὐτοῦ, καὶ τῶν παρακειμένων ὄρεων, Χαλκᾷ Βάθρα τῆς ὁδοῦ ἐκάλεσεν ὁ Σοφοκλῆς
ποιητικῶς. Ἡ δὲ νεωτέρα ὀνομασία τῆς κορυφῆς τοῦ Κορυδαλοῦ Θόρι εἶναι κατὰ παραφθορὰν τοῦ Ὀρεικός.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1648.

ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΣ
ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΥ
ΗΡΑΚΛΕΩΤΗΣ

1648.

Ἀρίσταρχος
Ἀριστάρχου
Ἡρακλεώτης.

Ἐπὶ στήλης. Ἡῦρον αὐτὴν πλησίον τῆς Προμάχου, πρὸς τὸ δυτικὸν μέρος τοῦ Βάθρου, τὸ 1833 Σεπτ. 21.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1649.

ΙΛΩΝΥΜΑ
ΙΛΩΝΥΜΟΥ
· ΑΚΛΕ·ΤΙ

1649.

Φιλωνύμα
Φιλωνύμου
Ἡρακλεώτις.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμνητοῦ. Ἡῦρον αὐτὴν τὸ 1733 Σεπτεμβρίου 21 ἀντικρὺ τῆς Ἀχροπό-
λεως πρὸς τὸ δυτικὸν μέρος αὐτῆς, ἐνθα ἦτο πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως τὸ Τουρκικὸν Πολυάνδριον. Τὸ ὄνομα
γυναικὸς Φιλωνύμα πρῶτον ἐνταῦθα εὑρήται· τὸ δὲ ἀρσενικὸν Φιλώνυμος εὑρήται καὶ ἐν ἄλλαις ἐπιγραφαῖς.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1650.

ΠΡΟ
ΑΡΜ
ΑΦ

1650.

Πρόδικος
Ἀρμ[. . .
Ἀφιδναίος.

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου, λίθου Πεντελησίου. Ἡῦρον αὐτὴν τὸ 1833 Σεπτεμβρίου 21, ἐνθα καὶ
τὴν ἀνωτέρω ὑπ' ἀριθ. 1649. Κάτωθεν τῆς στήλης παρίστανται ἀναγεγλυμμένα κρίνα.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1651.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΑ
ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ

1651.

Ἀπολλωνία
Ἡρακλείδου.

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου, λίθου τῆς Πεντέλης. Εὑρέθη τὸ 1833 Ὀκτωβρίου 1 εἰς τὸν Πειραιᾶ.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1652.

· · Σ Ι Θ Ε Ο Σ
Σ Ω Σ Ι Β Ι Ο Υ
· Η Σ Ι Ο Σ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Ἦρον αὐτὴν τὸ 1833 Ὀκτωβρίου 22 εἰς τοὺς κήπους τοὺς καλουμένους Σεπόλια. τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 48 0|0.

1652.

Μνησίθεος
Σωσιβίου
Ἐπικληρ]ήσιος.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1653.

ΑΓΑΣΤΟΝΙΚΗΠΡΟΚΛΕΙΔΟΥ
ΑΛΑΙΪΟΞΘ.

Ἐπὶ Βάθρου τετραγώνου λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Ἦρον αὐτὸ τὸ 1833 Ὀκτωβρίου 21 εἰς τὸν Ἑλαιῶνα τῶν Ἀθηνῶν, πρὸς τὸ δυτικὸν μέρος αὐτῶν, εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καλουμένην τοῦ ἁγίου Στεφάνου, παρὰ τὴν ὁδὸν, ἥτις ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Σαλαμῖνα ἄγει. Τὸ ὄνομα Ἀγαστονίκη, παραγόμενον ἐκ τοῦ Ἀγαθορίκη, τὸ πρῶτον ἐν-
ταῦθα εὑρίσκεται.

1653.

Ἀγαστονίκη Προκλείδου
Ἀλαι[ε]ως θυγάτηρ.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1654.

Σ Τ Ρ Α Τ Ε . . . Σ Α
Μ Ε Ν Ε Κ Λ Ε Ο Υ Σ
Η Ρ Α Κ Λ Ε Ω Τ Ι Σ
Α Ρ Ι Σ Τ Ω Ν Ο Σ
5 Φ Λ Υ Ε Ω Σ
Γ Υ Ν Η

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Ἦρον αὐτὴν τὸ 1833 Ὀκτωβρίου 24 εἰς τὰ πρὸς τὸ δυτικὸν τῆς εἰσόδου τῆς Ἀκροπόλεως Τουρκικὰ μνημεῖα. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 58 0|0, ἡ δὲ διάμετρος 28 0|0. Ὄνομα Στρατεύουσα πρῶτον ἐνταῦθα εὑρίσκεται.

1654.

Στρατε[ύου]σα
Μενεκλέους
Ἡρακλεώτις,
Ἀρίστωνος
Φλυέως
γυνή.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1655.

ΑΡΙΣΤΟΝΙΚΟΠΡΟΚΛΕΙΔΟΥ
ΑΛΑΙΕΟΞ

Γέγραπται ἐπὶ Βάθρου λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Ἦρον αὐτὸ τὸ 1845 Φεβρουαρίου 13 εἰς τὴν Ἐλευσίνα εἰς τὴν ἐκεῖ Ἐκκλησίαν, καλουμένην τοῦ προφήτου Ζαχαρίου. Ἐπὶ τοῦ Βάθρου τούτου ἵστατο ἀνάθημά τι, ὁ Ἀριστόνικος ὁ Προκλείδου Ἀλαιεύς τὸν Δῆμον ἀνέθεσε τῇ Δήμητρι.

1655.

Ἀριστονίκο[υ] Προκλείδου
Ἀλαιεύς.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1656.

ΞΩΠΙΟΣ: ΔΗΜΟΚΛΕΙΑ: ΑΡΙΣΤΟΦΩΝ
ΑΛΑΙΕΥΣ: ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΥ: ΚΟΘΩΚΙΔΗΣ
ΚΟΘΩΚΙΔΗΣ

1656.

Ἐξώπιος: Δημόκλεια: Ἀριστοφῶν
Ἀλαιεύς: Ἀριστοδήμου: Κοθωκίδης,
Κοθωκίδης.

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου, λίθου τῆς Πεντέλης. Ἦρον αὐτὴν εἰς τὰ Σεπόλια εἰς τὸν κήπον τοῦ Ι. Βλάχου τὸ 1836 Μαρτίου 22.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν μετὰ τὸ **ΞΩΠΙΟΣ** : ὑπάρχουσι τρεῖς στιγμαὶ εἰς τὸν λίθον, ὁμοίως καὶ μετὰ τὸ **ΔΗΜΟΚΛΕΙΑ** :

Εἰς δὲ τὴν 2 γραμμὴν μετὰ τὸ **ΑΛΛΙΕΥΞ** : ὑπάρχουσι τρεῖς στιγμαί, καθὼς καὶ μετὰ τὸ **ΑΡΙΣΤΟ-ΔΗΜΟΥ** : . Ὄνομα *Ἐξωπιάδης*, ὅπερ παράγεται ἀπὸ τὸ *Ἐξώπιος* εὑρηται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 171 ἐπιγραφὴν τῆς Συλλογῆς τοῦ Βουιχίου. *Ἐξώπιος* δὲ πρῶτον ἐνταῦθα εὑρηται. Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην, δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥόσς ὑπ' ἀριθ. 106, δὲν ᾔθελον δημοσιεύσῃ καὶ αὖθις, ἂν δὲν πρὸς κρίνωμεν εἰς τὴν πρῶτην καὶ δευτέραν γραμμὴν αἱ τρεῖς στιγμαί, ὡς ἀναφέραμεν. Ἄνωθεν τοῦ γείσου τῆς στήλης ὑπάρχει ἀέτωμα κεκοσμημένον ἀκάνθῃ.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1657.

ΤΕΙΣΙΠΠΟΣ ΣΤΡΑΤΟΚΛΕ

1657.

Κ.]τείσιππος Στρατοκλέ[ους.

Γέγραπται ἐπὶ Βάθρου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἦσαν αὐτὸ τὸ 1845 Φεβρουαρίου 1 εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τοῦ Πύργου Ἀνδρονίκου τοῦ Κυβέρηστου. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου εἶναι 20 0|0. Τὸ ὄνομα *Κτείσιππος* εὑρηται καὶ ἐν ἄλλαις ἐπιγραφαῖς γεγραμμένον διὰ τῆς Η, ἐνταῦθα δὲ εἰς τὸν λίθον γράφεται τῇ ΕΙ.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1658.

ΔΗΜΟΚΡΑΤ

1658.

Δημοκρατ[εῖα.

Γέγραπται ἐπὶ τῆς ζωφόρου τύπου λίθου τῆς Πεντέλης. Ἡ χεὶρ μόνον ἐπὶ τοῦ τύπου σώζεται. Ἡ αὐτὸν τὸ 1845 Φεβρουαρίου 14 εἰς τὸ δυτικὸν τοῦ Παρθενῶνος, εἰς τὸ τέμενος Ἀθηνᾶς τῆς Ἐργάνης. γυναικὸς *Δημοκρατεία* εὑρηται καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 866 ἐπιγραφῇ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1659.

**ΝΙΚΟΒΟΥΛΟΣ
ΝΟΥΜΙΝΙΟΥ**

1659.

Νικόβουλος
Νουμηνίου.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἦσαν αὐτὴν τὸ 1845 Μαρτίου 12 πρὸς τὸ δυτικὸν τῆς κλησίας τοῦ Λυκοδήμου, δυτικὸν τοῦ Λυκείου. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 38 0|0.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1660.

**ΜΕΝΩΝ ΜΕΝΟ
ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ**

1660.

Μένων Μένωνος
Μαραθώνιος.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἦσαν αὐτὴν τὸ 1845 Νοεμβρίου 26 παρὰ τὸ μνημεῖον τοῦ Εὐβουλίδου πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Διπύλου.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1661.

**ΦΕΙΛΗΤΙΩΝ
ΣΙΝΩΠΕΥΣ**

1662.

**ΜΑΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥ
ΕΞ ΑΘΜΟΝΕΩΝ
ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥΤΗΘΗ**

1661.

Φειληστίων
Σινωπεύς.

1662.

Πολυτίμα Μητροδώρου
ἐξ Ἀθμονέων
Ἀπολλοδώρου τηθη...

Αἱ δύο αὗται ἐπιγραφαὶ εἰσὶ γεγραμμέναι ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐπιτυμβίου στήλης λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἡ μὲν ὑπ' ἀριθ. 1661 ἐκ τοῦ ἐνὸς μέρους τῆς στήλης, ἡ δὲ ὑπ' ἀριθ. 1662 ἐκ τοῦ ἀντιθέτου μέρους, ἐφ' οὗ ἡ πρώτη.

Ἡῦρον αὐτὴν ἐντὸς τοῦ ὠδείου Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι ἐνὸς Ἀγγλικοῦ ποδὸς καὶ δακτύλων τεσσάρων, ἡ δὲ διάμετρος ἐνὸς ποδὸς καὶ δακτύλων τριῶν. Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἐδημοσίευσεν ἐξ ἀντιγράφου τοῦ Dodwel ὁ Βοίχχιος κατὰ τὸ ἥμισυ μόνον ὑπ' ἀριθ. 898, ἥτοι τὴν ἐπιγραφὴν *Φει-λητίων Συναπεὺς* τὴν ἐκ τοῦ ἐτέρου μέρους, φαίνεται, ὁ μακαρίτης Δόδουελ ἐπαρτήρησε, παρέλλειψε δὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. 1662. Δὲν ᾔθελον δημοσιεύσῃ αὐτὴν καὶ αὐθις, ἂν δὲν ἔβλεπον τὴν ἑλλειψιν ταύτην.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1663.

ΝΙΚΩΝ
ΔΑΜΟΚΡΑΤΟΥΣ
ΚΗΦΙΣΙΕΥΣ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἡῦρον αὐτὴν τὸ 1847 Μαρτίου 16 εἰς τὸ βόρειον μέρος τῶν Ἀθηνῶν εἰς τὴν Νεάπολιν, οὐ μακρὰν τῶν Διομείων Πυλῶν.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1663.

Νίκων
Δαμοκράτους
Κηφισιεύς.

1664.

ΞΩΞΙΣΤΡΑΤΟΣ
ΑΡΙΣΤΟΜΙΔΟΥ
ΡΑΜΝΟΥΣΙΟΣ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἡῦρον αὐτὴν τὸ 1847 Ἀπριλίου 15 πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος ὁ ἑξὼ Κεραμεικοῦ.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1664.

Σωσίστρατος
Ἀριστομίδου
Ῥαμνούσιος.

1665.

ΦΙΛΟΞΕΝΟΣ ΑΙΘΑΛΙΔΗΣ

1665.

Φιλόξενος Αἰθαλίδης.

Γέγραπται ἐπὶ κάλπης λίθου Πεντελησίου. Εὐρέθη τὸ 1849 Μαρτίου 18 εἰς τὸν Βασιλικὸν κῆπον, πρὸς ὀρβάν τοῦ Λυκείου. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι ποδῶν τεσσάρων Ἀγγλικῶν, ἡ δὲ διάμετρος ἐνὸς ποδὸς καὶ ἡμίσεως.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1666.

ΑΦΡΟΔΙ
ΣΙΟΣΚΑ
ΛΛΙΣΤΡ
ΑΤΟΥΣΤΙ
ΡΙΕΥΣ

5

1666.

Ἀφροδί-
σιος Κα-
λλιστρ-
άτου Στι-
ριεύς.

5

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Εὐρέθη τὸ 1849 Μαρτίου 18 εἰς τὸν Βασιλικὸν κῆπον πρὸς τὸ βόρειον τοῦ Λυκείου. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι ἐνὸς Ἀγγλ. ποδὸς καὶ δακτύλων τεσσάρων, τὸ πλάτος δακτύλων δέκα, καὶ τὸ πάχος δακτύλων δύο. Ὄνομα Ἀφροδίσιος εὑρηται εἰς πλείστας ἐπιγραφάς, ἐν ἄλλαις τὸ ΔΙ γεγραμμένον διὰ τῆς ΕΙ Ἀφροδείσιος, καὶ ἐν ἄλλαις διὰ τοῦ Ι Ἀφροδίσιος, ὥσπερ καὶ τὸ δημοτικὸν Στιριεύς τὸ ΞΤΙ ἐν ἄλλαις τῶν ἐπιγραφῶν εὑρηται γεγραμμένον διὰ τῆς ΕΙ, καὶ ἐν ἄλλαις διὰ τοῦ Ι, Ἀφροδείσιος Στιριεύς, ὡς Ἡρύτανις, εὑρηται καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 196 ἐπιγραφῇ τῆς Συλλογῆς τοῦ Βοιχίου.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1667.

ΔΙΟΝΥΣΙΑ
ΔΙΟΝΥΣΙΟ
ΗΡΑΚΛΕΩΤΙΣ

1667.

Διονυσία
Διονυσίου
Ἡρακλεώτις.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Εὐρέθη τὸ 1849 Μαρτίου 18 εἰς τὸν Βασιλικὸν κῆπον, ἐνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι ἐνὸς Ἀγγλ. ποδὸς καὶ δακτύλων δύο, ἡ δὲ διάμετρος δακτ. τριῶν.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1668.

ΠΑΡΜΕΝΩΝ
ΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΜΑΙΩΤΗΣ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Εὗρέθη εἰς τὸν Βασιλικὸν κῆπον τὸ 1849 Μαρτίου 18.

1668.

Παρμένων
Ἀπολλωνίου
Μαιώτης.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1669.

ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ
ΑΠΟΛΛΩΦΑΝΟΥΣ
ΓΥΝΗ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Εὗρέθη ἔνθα καὶ αἱ ἀνωτέρω.

1669.

Ἀφροδισία
Ἀπολλωφάνους
γυνή.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1670.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗΤΕΛΕΝΙΚΟ

Λυσιστράτη Τελενίκου.

Γέγραπται ἐπὶ τοῦ γαίσσου τύπου ἐπιτυμβίου λίθου τῆς Πεντέλης. Εὗρέθη, ἔνθα καὶ αἱ ἀνωτέρω, ἦτοι εἰς τὸν Βασιλικὸν κῆπον.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1671.

ΚΙΣΤΟΣ
ΠΙΣΤΟΚΡΑΤΟΥ
ΝΙΚΟΜΗΔΕΥΣ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Εὗρέθη, ἔνθα καὶ αἱ ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι ἐνὸς Ἀγγλ. ποδὸς καὶ δακτύλων δέκα, ἡ δὲ διάμετρος δακτύλων πέντε.

1671.

Κίστος
Πιστοκράτους
Νικομηδεύς.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1672.

ΑΣΚΛΗΠΙΑΣ
ΜΗΝΙΟΥ
ΑΓΚΥΡΑΝΗ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Εὔρεται αὐτὴν τὸ 1841 Ἰουνίου 5 πρὸς τὸ μέρος τοῦ Κυνοσάρχους. Τὸ ὄνομα Μήνιος, παραγόμενον ἐκ τοῦ ὀνόματος Μῆνις, (ὃ εὔρεται ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 1584 ἐπιγραφῇ τῆς Συλλογῆς τοῦ Βοικχίου) πρῶτον ἐνταῦθα εὔρεται.

1672.

Ἀσκληπιάς
Μηνίου
Ἀγκυρανή.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1673.

ΔΙΩΝ
ΑΡΙΣΤΕΑ
ΚΝΙΔΙΟΣ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Εὔρεται αὐτὴν κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, καὶ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν ἔνθα ἤρην καὶ τὴν ἀνωτέρω.

1673.

Δίων
Ἀριστεά
Κνίδιος.

Κ. Σ. Πιττάκης.

1680.

ΠΑΜΦΙΛΟΣ ΠΡΟΘΩ . .
ΤΟΡΩΝΑΙΟΣ ΤΟΡΩΝΑΙΑ

1680.

Πάμφιλος, Προθώ[νη,
Τορωναῖος, Τορωναῖα.

Γέγραπται ἐπὶ στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου, λίθου τῆς Πεντέλης. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1833 Σεπτεμβρίου 19 εἰς τὸ βόρειον μέρος τοῦ Πειραιῶς, ἔνθα ἦν τὸ *Πολυάνδριον* τοῦ Δήμου τούτου. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 73 0/0, τὸ πλάτος 25 0/0, καὶ τὸ πάχος 3 0/0. Ἐπὶ τῆς στήλης ταύτης παρίσταται ἐξωγραφισμένη εἰκὼν ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς. Τῆς εἰκόνος ταύτης τὸ ἐρυθρὸν καὶ πράσινον χρῶμα ἐστὶ καὶ νῦν φαίνεται, τὰ δὲ ἄλλα μέρη αὐτῆς ἀμυδρῶς πως παρίστανται· εἶναι δὲ ἡ μόνη στήλη, ἥτις ἀντὶ τύπου γλυπτοῦ φέρει τύπον γραφῆς. Τὸ ἀέτωμα τῆς στήλης ἦν καὶ τοῦτο κεκοσμημένον κρίνῃ, ἀλλ' ἀμυδρῶς τοῦτο φαίνεται.

Εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν εὐρέθη κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, ἐπὶ τμήματος πλακῶς, τύπος στεφάνου ἐξωγραφισμένου ἐρυθρῷ χρώματι (ὅσον δυνάμεθα νὰ εἰκάσωμεν ἀπὸ τὸ νῦν σωζόμενον μέρος)· ταῦτα δὲ καὶ ὁ Ἀριστίνοος τύπος εἰσὶ τὰ μόνα γραφὴν φέροντα σωζόμενα ἐπιτύμβια ἔργα ἐν τῇ εἰς Θησεῖον Ἀρχαιολογικῇ Συλλογῇ (1).

Κ. Σ. Π.

1681.

ΕΥΠΡΑΞΙΣ

1681.

Εὐπραξίς.

Ἐπὶ πλακῶς ἐπιτυμβίου λίθου τῆς Πεντέλης. Εὐρέθη τὸ 1833 Σεπτεμβρίου 19 εἰς τὸ βόρειον τοῦ Πειραιῶς. ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω, ὅπερ καλεῖται σήμερον *Καραβάς*.

Κ. Σ. Π.

1682.

ΑΡΧΕΔΗΜΟΣ
ΑΡΙΣΤΟΒΟΛΗΣ

1682.

Ἀρχέδημος
Ἀριστοβο[ύ]λης.

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου, λίθου τῆς Πεντέλης. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1833 Σεπτεμβρίου 19 εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ τὰς ἀνωτέρω, ἥτοι εἰς τὸ βόρειον τοῦ Πειραιῶς, ἔνθα ἦν τὸ *Πολυάνδριον* τοῦ Δήμου τούτου. Τὸ ὄνομα *Ἀριστοβούλης*, παραγόμενον ἐκ τοῦ *Ἀριστόβουλος* πρῶτον ἐνταῦθα εὑρίσκειται.

Κ. Σ. Π.

1683.

ΞΩΣΙΠΑΤΡΑ
ΓΟΡΓΙΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
ΓΟΡΓΙΟΥ

1683.

Σωσιπάτρα
Γοργίου,
Διονύσιος
Γοργίου.

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου, λίθου τῆς Πεντέλης. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1833 Σεπτεμβρίου 19 εἰς τὸ βόρειον μέρος τοῦ Πειραιῶς, ἔνθα καὶ τὰς ἀνωτέρω. *Σωσιπάτρα Γοργίου* ἀναφέρεται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 541 ἐπιγραφὴν τῆς Ἀρχαιολογ. Ἐφημερίδος. Εὐρέθη δὲ καὶ αὕτη, ὡς καὶ ἡ παρούσα, εἰς τὴν αὐτὴν περίπου θέσιν. Ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθ. δὲ 541 πληροφοροῦμεθα, ὅτι ἡ οἰκογένεια τοῦ Γοργίου καὶ τῆς Σωσιπάτρας ἦν ἐκ Θεσσαλίας, κατώκησε δὲ εἰς Πειραιᾶ ἐμπορευομένη.

Κ. Σ. Π.

(1) Ἐξήτησαν τινὲς τῶν ξένων ἵνα λάβωσιν ἐκμαγεῖον ἐκ τοῦ χρωματισμένου τύπου τοῦ Ἀριστίνοος, ἐκώλυσαν τούτους, διότι θέσαντες λευκὸν ἰστὸν ἐβρεγμένον ἐπὶ τοῦ τύπου εἶδαμεν, ὅτι μέρος τοῦ χρώματος αὐτοῦ μεταδίδεται καὶ εἰς τὸ ἐπιτιθέμενον σῶμα.

1684.

ΚΑΛΛΙΚΛΗΣ
ΛΥΚΙΣΚΟΥ
ΕΚΚΟΙΛΗΣ

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου, λίθου τῆς Πεντέλης. Ἡῦρον αὐτὴν τὸ 1833 Σεπτεμβρίου 19 εἰς τὸ βόρειον τοῦ Πειραιῶς εἰς τὸ *Πολυάνδριον* τοῦ Δήμου τούτου. Ταύτην δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥόσς, ὅστις λέγει, ὅτι τὴν εἶδεν ἐντὸς τοῦ ναοῦ τοῦ Ἄρεος (ἦτοι ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Συλλογῇ τῇ ἐν τῷ Θησαύρῳ) δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ καὶ αὐτὴς· ἐκδίδω δὲ μόνον αὐτήν, ὅπως γνωστὸν ὑπάρχῃ ποῦ εὑρέθη.

Κ. Σ. Π.

1684.

Καλλικλῆς
Λυκίσκου
ἐκ Κοίλης.

1685.

ΕΥΠΟΛΕΜΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Ἐπὶ τῆς ζωοφόρου τύπου ἐπιτυμβίου, ἐφ' οὗ παρίσταται γέρον καθήμενος. Εὑρέθη εἰς τὸ βόρειον τοῦ Πειραιῶς τὸ 1833 Σεπτεμβρίου 24, ἔνθα εὑρέθησαν καὶ αἱ ἀνωτέρω, εἰς τὴν θέσιν καλουμένην *Καραβάς*. Τὸ ὄνομα *Εὐπόλεμος* εὔρηται καὶ εἰς τινὰς ἄλλας ἐπιγραφάς, κυρίως δὲ εἰς ἐπιγραφάς τῶν Θηβῶν. Πιθανῶς ὁ Εὐπόλεμος τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ἦν Βοιωτός.

Κ. Σ. Π.

1685.

Εὐπόλεμος,
Δημήτριος.

1686.

ΞΩΣΥΡΑΤΟΣ ΞΩΚΡΑΤΙΔΗΣ

Ἐπὶ ὕδριας ἐπιτυμβίου, λίθου τῆς Πεντέλης. Εὑρέθη καὶ αὕτη εἰς τὸ βόρειον τοῦ Πειραιῶς εἰς τὸν *Καραβά* τὸ 1833 Σεπτεμβρίου 25, ἔνθα καὶ αἱ ἀνωτέρω.

Κ. Σ. Π.

1686.

Σωσύρατος, Σωκρατίδης.

1687.

ΞΩΤΑΔΗΣ
ΞΩΣΤΡΑΤΟ

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου, λίθου τῆς Πεντέλης. Εὑρέθη τὸ 1833 Σεπτεμβρ. 25 εἰς τὸ βόρειον τοῦ Πειραιῶς, ἔνθα καὶ αἱ ἀνωτέρω. Ἄνωθεν τῆς ἐπιγραφῆς ἐπὶ τῆς πλακῆς εἰσὶν ἀναγεγλυμμένοι δύο κρίνοι.

Κ. Σ. Π.

1687.

Σωτάδης
Σωστράτο[υ].

1688.

ΙΤΗΦΙΛΙΝΝΑ

Ἐπὶ τῆς ζωοφόρου τύπου ἐπιτυμβίου, λίθου τῆς Πεντέλης. Ἡῦρον αὐτὴν εἰς τὸ *Πολυάνδριον* τοῦ Πειραιῶς, ἔνθα καὶ τὰς ἀνωτέρω. *Φιλεῖνος* ἢ *Φιλίκος* ἀρσενικὸν ὄνομα εὔρηται καὶ εἰς ἄλλας ἐπιγραφάς. *Φιλίνα* δὲ ἢ *Φιλίνα* μόνον ἀναφέρεται ἢ Λαρισεῖα, ἢ ἐκ τοῦ Φιλίππου τοῦ Ἀμύντα ἐγέννησε τὸν Ἀριδαῖον. (Εὔσεβ. Χρον. βιβλ. α', σελ. 236).

Κ. Σ. Π.

1688.

Ἀφροδίτη Φιλίνα.

1689.

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣ
ΚΕΦΑΛΗΘΕΝ

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου, λίθου τῆς Πεντέλης. Εὑρέθη τὸ 1833 Σεπτεμβρ. 25 εἰς τὸ *Πολυάνδριον* τοῦ Πειραιῶς.

Κ. Σ. Π.

1689.

Ἀπολλόδωρος
Κεφαλῆθεν.

1690.

ΠΑΜΜΕΝΗΣ
ΠΑΜΜΕΝΟΥ
ΜΙΛΗΣΙΟΣ

1690.

Παμμένης
Παμμένου
Μιλήσιος.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1833 Σεπτεμβρίου 1 εἰς τὴν ὁδὸν τὴν ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Σαλαμῖνα ἄγουσαν, παρὰ τὴν ἐκεῖ Ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Νικολάου.

Κ. Σ. Π.

1691.

ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣ
ΦΙΛΟΞΕΝΟΥ
ΘΗΒΑΙΟΣ

1691.

Ἀφροδείσιος
Φιλοξένου
Θηβαῖος.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1833 Σεπτεμβρ. 2 εἰς τὸ βόρειον μέρος τῆς Ἀκροπόλεως (1).

Κ. Σ. Π.

1692.

ΑΠΑΚΗ
ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ
ΠΕΡΣΙΣ

1692.

Ἀπάκη
Μενάνδρου
Περσίς.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1833 Μαΐου 25 οὐ μακρὰν τοῦ τετραγώνου τοῦ Ἀδριανοῦ. Ὄνομα Ἀπάκη πρῶτον ἐνταῦθα εὑρηται. Καὶ αὕτη ἡ ἐπιγραφή δεικνύει τὸ ἐκτεταμένον ἐμπόριον τῶν Ἀθηναίων, οἵτινες καὶ μετὰ τῶν Περσῶν ἐπιγαμίαν ἐποίουν.

Κ. Σ. Π.

1693.

ΒΡΟΜΙΑ
ΠΑΡΙΔΟΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ
ΕΠΙΤΥΝΧΑΝΟΝΤΟΣ
5 ΓΥΝΗ

1693.

Βρομία
Πάριδος,
Ἀλεξάνδρεια
Ἐπιτυγχάνοντος
5 γυνή.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1833 Μαΐου 30 πρὸς τὸ δυτικὸν μέρος τοῦ Διπύλου. Ὄνομα Βρομία πρῶτον ἐνταῦθα εὑρηται. Ὄνομα Ἐπιτυγχάνων εὑρηται ἐν τισὶ τῶν ἐπιγραφῶν τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικίχου (202, 205, 266, 298)· εὑρηται δὲ καὶ ὄνομα Ἐπιτύχχανος (Βοικίχου ἐπιγραφή 3846, Z).

Κ. Σ. Π.

1694.

ΣΕΛΕΥΚΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΑΝΤΙΟΧΕΥΣ

1694.

Σέλευκος
Δημητρίου
Ἀντιοχεύς.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1833 Ἀπριλίου 23 οὐ μακρὰν τῆς ὁδοῦ τῶν

(1) Εἰς τὴν Ἀκρόπολιν ἤρουμεν καὶ εὐρίσκομεν ἐν στήλῃς στρογγύλαις, οἷαι αἱ συνήθεις ἐπιτύμβ. αἱ, λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Αἱ στήλαι αὗται συνήθως φέρουσιν ὀνόματα οὐχὶ Ἀθηναϊκά, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν ἐπ' αὐτῶν γραφομένων τοπικῶν ἐνομάτων· τὰ τοπικά δὲ ταῦτα τὰ μὲν εἰσὶ Θηβαίων, τὰ δὲ Μιλησίων, τὰ δὲ ἄλλων πόλεων· εἰσὶ δὲ αὐτὰ συνήθως τῶν μετὰ ταῦτα χρόνων. Ταύτας δὲ δὲν νομίζομεν, ὅτι κατὰ τοὺς μεταγενεστέρους χρόνους μετεκόμισαν εἰς τὴν Ἀκρόπολιν, ὡς ὕλην οἰκοδομῶν, διότι αὗται στρογγύλαι οὐταὶ δὲν ἐφαρμόζονται εἰς οἰκοδομὰς· νομίζομεν μᾶλλον ταύτας ἀναθήματα συγγενῶν τῶν τελευταίων, ἃ ἐφιλοτιμήθησαν ἀναθεῖσαι ἐν τῇ Ἀκρόπολει, ὡς εἰς κοινὸν Μουσεῖον, ὅπως κατὰδηλα τὰ ὀνόματα τούτων γένωνται. Τὴν φιλοτιμίαν ταύτην παρατηροῦμεν καὶ εἰς διάφορα Βάθρα, εὐρισκόμενα εἰς Ἀκρόπολιν, ἐφ' ὧν δεικνύονται πόλεις ἐφιλοτιμούμεναι ἵνα ἀναθέσωσι συμπολίτας αὐτῶν ἐν Ἀκρόπολει, ὡς εἶναι τὸ Βάθρον τῶν Τριπολιτῶν, τῆς Φοινίκης καὶ ἄλλα.

Τριπόδων. Ὁ Σέλευκος οὗτος ὁ τοῦ Δημητρίου εἶναι ὁμώνυμος Σελεύκῳ τῷ Βασιλεῖ υἱῷ τοῦ Βασιλέως Δημητρίου, ὃς διεδέχθη τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ εὐθὺς ἐκ διαβολῆς τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἐθανεν. (Ὁρα Εὐσεβ. Χρον. βιβλ. Α', σελ. 352).

Κ. Σ. Π.

1695.

5 ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΕΙΑ
ΖΩΠΥΡΟΥ
ΟΤΡΥΝΕΩΣ
ΘΥΓΑΤΗΡ
ΜΗΝΟΔΟΤΟΥ
ΧΟΛΛΕΙΔΟΥ
ΓΥΝΗ

1695.

Ἀριστοκράτεια
Ζωπύρου
Οτρυνέως
θυγάτηρ,
Μηνοδότου
Χολλείδου
γυνή.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1830 ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῶν Τριπόδων, παρὰ τὸ μνημεῖον τοῦ Λυσικράτους. Ἐπὶ τῆς στήλης ταύτης ἦν ἀναγεγλυμμένος στέφανος.

Κ. Σ. Π.

1696.

ΑΡΚΕΣΣΑΣ
ΝΙΚΟΓΕΝΟΥΣ
ΕΥΩΝΥΜΕΥΣ

1696.

Ἀρκέσσας
Νικογένους
Εὐωνυμέυς.

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου λίθου τῆς Πεντέλης. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1830 εἰς τὴν ὁδὸν τῶν Τριπόδων, εἰς τὴν ἀναβάθραν τῆς οἰκίας τοῦ Παππᾶ Σαρδελαῖ. Ὄνομα Ἀρκέσσας δι' ἐνὸς Σ ἀναφέρεται παρὰ τοῦ Δημοσθένους (53, 13).

Κ. Σ. Π.

1697.

ΞΟΛΩΝΞΕΝΟ
ΚΛΕΟΥΑΜΑΞΑΝΤΕΥΣ

1697.

Ξόλων Ξενο-
κλέου[ς] Ἀμξαντεύς.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1830 πλησίον τοῦ Γυμνασίου τοῦ Πτολεμαίου.

Κ. Σ. Π.

1698.

ΞΙΑΝΔΗΣ
ΜΟΥΣΑΙΟΥ
ΛΑΟΣΣΕΥΣ

1698.

Ξιανδῆς
Μουσαίου
Λαοσσεύς.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1830 εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω. Εἰς τὸν λίθον τὸ πρῶτον γράμμα τοῦ τοπικοῦ ὀνόματος δὲν διακρίνεται καλὰ ἂν ᾦναι Λ, ἢ Τ, ἥτοι Λαοσσεύς, ἢ Ταοσσεύς· εἶναι ἐπομένως ἐκ τῆς πόλεως Λάου τῶν Λευκαριδῶν, ἢ ἐκ τοῦ ἔθνους Τάοχα.

Κ. Σ. Π.

1699.

ΑΤΤΑΛΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΠΕΙΣΙΔΗΣ

1699.

Ἄτταλος
Δημητρίου
Πεισίδης.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1830 εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ τὰς ἀνωτέρω ὑπ' ἀριθ. 1697 καὶ 1698.

Κ. Σ. Π.

1700.

ΠΡΟΚΛΗΣ
ΥΞΑΡΧΟΥ
ΑΛΩΠΕΚΗΘΕΝ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἡῦρον αὐτὴν τὸ 1833 Μαρτίου 12 εἰς τοὺς κήπους, καλουμένους Ἀγγελοκῆποι, ἐνθα ἦν ἡ Ἀλωπεκή.

Κ. Σ. Π.

1700.

Προκλῆς
Ἀ]υσάρχου
Ἀλωπεκῆθεν.

1701.

ΦΙΛΟ . . ΟΣ
ΞΕΝΟΝΙΔΟΥ
ΞΦΗΤΤΙΟΣ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἡῦρον αὐτὴν τὸ 1833 εἰς τὸ δυτικὸν μέρος τῶν Ἀθηνῶν, οὐ μακρὰν τοῦ Θησείου.

Κ. Σ. Π.

1701.

Φιλό[νε]ος
Ξενονίδου
Σφήττιος.

1702.

ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣ
ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΥ
ΕΚΧΟΛΛΙΔΩΝ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἡῦρον αὐτὴν τὸ 1833 εἰς τὴν αὐτὴν περιπτου θέσιν, ἐνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω.

Κ. Σ. Π.

1702.

Ἀθηνόδωρος
Ἀθηνοδώρου
ἐκ Χολλιδῶν.

1703.

ΛΥΞΙΣΤΡΑΤΟΣ
ΛΥΞΙΜΑΧΟΥ
ΕΛΕΥΣΙΝΙΟΣ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἡῦρον αὐτὴν τὸ 1832 Δεκεμβρίου 8 πρὸς τὸ δυτικὸν τῶν Ἀθηνῶν, οὐ μακρὰν τοῦ Θησείου.

Κ. Σ. Π.

1703.

Λυσίστρατος
Λυσιμάχου
Ἐλευσίνιος.

1704.

ΓΛΑΥΚΩΝ
ΚΛΕΩΝΟΣ
ΕΚΛΑΚΙΑΔΩΝ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἡῦρον αὐτὴν τὸ 1832 εἰς τὸ νότιον μέρος τῆς Πνυκός. Εἰς τὸ μέρος τοῦτο τὸ πρὸς τὸ νότιον τῆς Πνυκός, τὸ ὁποῖον εἶναι κοῖλον, κατὰ τοὺς ἀρχαιοτέρους χρόνους, ἦν ἴσως ἡ Τριττὺς τοῦ Δήμου τῶν Λακιάδων, ὡς ἀναφέρει καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. 1289 ἐπιγραφή, ἣν ἐδημοσίευσεν ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι, καὶ ἦν ἡῦρον ἐπὶ τοῦ χείλους τοῦ λόφου τῆς Πνυκός· ὠνομάσθη δὲ ὁ Δῆμος οὕτως Λακιάδαι, ὡς ἐκ τοῦ χώρου, διότι τὸ μέρος τοῦτο εἶναι λάκκωμα. Ὁ δὲ Δῆμος μετὰ ταῦτα μετετέθη ἐν μέρει εἰς τὴν θέσιν, καλουμένην νῦν Λαρδοξίστι, πρὸς νότον τῆς ἱερᾶς ὁδοῦ. Δείκνυνται δὲ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ λείψανα τοῦ Δήμου, περὶ οὗ θέλομεν ἀναφέρει ἐκτεταμένως ἐν τῷ περὶ Δήμων πονήματι ἡμῶν.

Κ. Σ. Π.

1704.

Γλαύκων
Κλέωνος
ἐκ Λακιάδων.

1705.

ΑΡΕΙΣΤΟΚΛΗΤΟΣ
ΦΙΛΟΞΤΡΑΤΟΥ
ΑΙΞΩΝΕΥΣ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Εὐρέθη πρὸς τὴν λεωφόρον, τὴν εἰς Ἀχαρνὰς φέρουσαν.

Κ. Σ. Π.

1705.

Ἀριστόκλητος
Φιλοστράτου
Αἰξωνεύς.

1706.

ΚΛΕΟΦΑΝΙΣ
ΑΙΣΧΙΝΟΥ
ΦΑΛΗΡΕΩΣ
ΘΥΓΑΤΗΡ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1834 Μαρτίου 30 παρὰ τὴν Στοάν τοῦ Εὐ-
μενοῦς, πρὸς τὸ νότιον μέρος τῆς Ἀκροπόλεως.

Κ. Σ. Π.

1706.

Κλεοφανίς
Αἰσχίνου
Φαληρέως
θυγάτηρ.

1707.

ΣΕΛΕΥΚΟΣ
ΓΝΑΙΟΥ
ΜΙΛΗΣΙΟΣ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1834 Μαρτίου 27 πλησίον τοῦ Θεσίου.

Κ. Σ. Π.

1707.

Σέλευκος
Γναίου
Μιλήσιος.

1708.

ΣΚΟΣ
ΟΜΕΝΟΥΣ
ΝΟΙΕΥΣ

Ἐπὶ Βάθρου λίθου Πεντελῆσιου. Εὐρέθη τὸ 1852 Ἀπριλίου 26 εἰς τὸ δυτικὸν τῶν Προπυλαίων, εἰς τὰς
ἀνασκαφὰς τοῦ Κ. Βεϋλέ. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου εἶναι 20 0/0, καὶ τὸ μῆκος 90 0/0. Τὸ ἥμισυ τοῦ Βάθρου
τούτου σώζεται. Φαίνεται δὲ ὅτι ἐδιαίρειτο εἰς δύο τμήματα, ὧν τὸ δεξιὸν ἐλλείπει. Μετὰ τὰ ὀνόματα μένει
κενὸν ἐπὶ τοῦ Βάθρου 44 0/0.

Κ. Σ. Π.

1708.

Φιλίσκος
Κλε]ομένους
Λευκο]νοιεύς.

1709.

ΑΣΚΛΗΠΙΔΩΡΟΣ
ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ
ΕΡ . . . ΥΣ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1852 Ἀπριλίου 11 εἰς τὸ νότιον μέρος τῆς
Ἀκροπόλεως, ἔνθα ἦν τὸ τέμενος τῆς Βραυρωνίας Ἀρτέμιδος. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι (ὅσον σώζεται) 20 0/0,
ἢ δὲ διάμετρος 15 0/0.

Κ. Σ. Π.

1709.

Ἀσκληπιόδωρος
Ἀσκληπιάδου
Ἐρ[χ]ιεύς.

1710.

ΕΠΙΚΤΗΤΟΣΙΙΝ . . .
ΑΘΜΟΝΕΥΣ

Ἐπὶ Βάθρου τετραγώνου λίθου τῆς Πεντέλης. Ἡῶρον αὐτὸ τὸ 1834 Ἰανουαρ. 5 πρὸς τὸ νότιον τῆς Πνυκός.

Κ. Σ. Π.

1710.

Ἐπίκτητος . . .
Ἀθμονεύς.

1711.

ΧΡΟΤΑΡΙΟΝ
ΜΕΛΙΤΕΩΣ
ΕΚΚΟΙΛΗΣ

Ἐπὶ τύπου ἐντειχισμένου εἰς τὸν τοῖχον τῆς Ἐκκλησίας «Σωτῆρα Κοτάκη», πρὸς τὸ βόρειον τοῦ μνημείου
τοῦ Λυσικράτους. Τὴν ἐπιγραφὴν αὐτὴν, δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Βοικχίου ἐξ ἀντιγράφου τοῦ Φορμόντη
ὅθεν ἤθελον δημοσιεύσῃ καὶ αὐτὴς, ἂν τὸ ἀντίγραφον τοῦ Φορμόντη ἦν σύμφωνον τῷ πρωτοτύπῳ.

ἔχει δὲ τὸ ἀντίγραφον οὕτω

ΧΡΩΤΑΡΙΟΝΔ
ΕΜΕΝΤΕΩΝΔ
ΕΚΚΟΙΛΗΣ

Κ. Σ. Π.

1711.

Χροταρίον
Μελιτέως
ἐκ Κοίλης.

1712.

Ο Π Ω Ρ Α
Ξ Τ Α Χ Υ Ω Ξ
Α Κ Α Ν Θ Ι Α

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1833 Μαρτίου 24 εἰς τὸ δυτικο-νότιον τοῦ Διπύλου. Ὄνομα γυναικὸς Ὀπώρα εὔρηται καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 848 ἐπιγραφῇ τῆς Συλλογῆς τοῦ Βοικχίου. Ὁμοίως καὶ ὄνομα ἀνδρὸς Στάχυς εὔρηται ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 268 τῆς Συλλογῆς τοῦ αὐτοῦ Βοικχίου **ΞΤΑΧΥΞ ΕΥΚΑΡΠΟΥ**.

Κ. Σ. Π.

1712.

Ὀπώρα
Στάχυος
Ἀκανθία.

1713.

Ο Ν Υ Χ Ι Ο Ν
Φ Ι Λ Ω Ν Ι Δ Ο Υ
Α Φ Ι Δ Ν Α Ι Ο Υ
Γ Υ Ν Η

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὴν εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, ἔνθα ἡῶρον καὶ τὴν ἀνωτέρω.

Κ. Σ. Π.

1713.

Ὀνυχίον
Φιλωνίδου
Ἀφιδναίου
γυνή.

1714.

Υ Κ Α Ρ Π Ο
Ρ Ο Κ Λ Ε
Ρ Α Μ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὴν κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, καὶ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν ἔνθα ἡῶρον καὶ τὰς ἀνωτέρω ὑπ' ἀριθ. 1712 καὶ 1713.

Κ. Σ. Π.

1714.

Πολ]ύκαρπο[ς
Ἰε]ροκλέ[ους
ἐκ Κε]ραμ[έων.

1715.

Σ Υ Ν Ε Θ Η
Δ Η Μ Η Τ Ρ Ι Ο Υ
Π Α Φ Ι Α

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὴν εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, ἔνθα εἰρέθησαν καὶ αἱ ἀνωτέρω.

Κ. Σ. Π.

1715.

Συνετὴ
Δημητρίου
Παφία.

1716.

Δ Α Ι Δ Α Λ Ο Ξ
Τ Ε Λ Ε Ξ Ω Ν Ο Ξ
Η Ρ Α Κ Λ Ε Ω Τ Η Ξ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὴν εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, ἔνθα ἡῶρον καὶ τὰς ἀνωτέρω.

Κ. Σ. Π.

1716.

Δαίδαλος
Τελέωνος
Ἡρακλεώτης.

1717.

Μ Α Μ Μ Ι Α Α Ρ Ι Ξ Τ Ω Ν Ο Ξ

Ἐπὶ Βάθρου λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὸ τὸ 1833 Μαρτίου 15 εἰς τὸ δυτικὸν μέρος τῶν Ἀθηνῶν, ἐντὸς τοῦ ἐλαίωνος, εἰς τὸ μέρος, ὅπερ νῦν καλοῦμεν *Ἀζώγεραι*, ἔνθα ἦν Δῆμος, περὶ οὗ θέλομεν ἀναφέρει.

Κ. Σ. Π.

1717.

Μαμμία Ἀρίστωνος.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ

ΑΦΟΡΩΣΑ ΤΑΣ ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΝΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑΣ
ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑΣ.

Μοναδικὰ φυλλάδια πωλοῦνται παρὰ
τῇ διεκπεραιώσει τῶν Β. Ἐφη-
μερίδων πρὸς δρ. 3.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Τιμή έτησίᾳ δραχμ. 36 διὰ τοὺς
ἐντὸς, καὶ 60 διὰ τοὺς ἐκτὸς τοῦ
Κράτους.

1718.

ΛΥΣΙΚΡΑΤΗΣ
ΘΕΟΓΕΝΟΥΣ
ΕΡΙΚΕΕΥΣ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμητοῦ. Ἡϋρον αὐτὴν τὸ 1832 Σεπτεμβρίου 20 οὐ μακρὰν τοῦ τε-
τραγώνου τοῦ Ἀδριανοῦ. Κ. Σ. Π.

Κ. Σ. Π.

1719.

ΚΑΛΛΙΣΤΙΟΝ
ΧΡΗΣΤΗ

Ἐπὶ τύπου ἐπιτυμβίου λίθου τῆς Πεντέλης. Ἡῶρον αὐτὸν τὸ 1832 Ὀκτωβρίου 3 πλησίον τῆς Ποικίλης.
Ὄνομα γυναικὸς *Kallistion* εὑρίσκεται καὶ ἐν ταῖς ὑπ' ἀριθ. 1094 καὶ 1113 τῆς Συλλογῆς τοῦ Βοικιγίου.

Κ. Σ. Π.

1720.

Γ Λ Α Υ Κ Ι Α Σ
Δ Η Μ Η Τ Ρ Ι Ο Υ
Ξ Ι Κ Υ Ω Ν Ι Ο Σ

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου λίθου τῆς Πεντέλης. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1832 Νοεμβρίου 10 πρὸς τὸ νό-
τιον τοῦ Αἰγαλέου ὄρους. Ἐπὶ τοῦ κάτω μέρους τῆς στήλης εἶναι ἀναγεγραμμένον ἐπ' αὐτῆς τύπος στελλογίδος.

Κ. Σ. Π.

1721.

ΣΙΟΞΜΟΥΞΑΙC
ΗΤΤΙΟΞ

Ἐπὶ στήλης λίθου τοῦ ὕμνητοῦ. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1832 Ὀκτωβρίου 12 εἰς τὸ μέρος, ἔνθα ἦν τὸ Βουλευτήριον, ἥ ἡ Θόλος, πρὸς τὸ ἀνατολικο-βόρειον τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ ἀπαπαντή. Ἦν δὲ ἡ στήλη αὕτη ἀναθηματικὴ ἐπ' αὐτῆς ὑπῆρχε στέφανος.

Κ. Σ. Π.

Κ. Σ. Π.

1722.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ
ΑΞΚΛΗΠΙΑΔΟΥ
ΜΥΞΞΟΣΑΠΟ
ΚΑΞΤΩΛΟΥ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμζίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1832 Δεκεμβρίου 12 εἰς τὸ βόρειον τοῦ ἀρχαίου Βουλευτηρίου.

Κ. Σ. Π.

Κ. Σ. Π.

1723.

ΚΟΤΙΟΝ
ΔΩΡΟΘΕΟΥ
ΗΡΑΚΛΕΙΩΤΙΣ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμητοῦ. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1832 Σεπτεμβρίου 20 πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ τετραγώνου τοῦ Ἀδριανοῦ.

1723.

Κοτίον
Δωροθέου
Ἡρακλειώτις.

Κ. Σ. Π.

1724.

ΑΡΙΣΤΑΝΔΡΟΣ
ΛΥΚΙΝΟΥ
ΟΙΝΑΙΟΣ

Ἐπὶ τύπου ἐπιτυμβίου λίθου τῆς Πεντέλης. Ἡῶρον αὐτὸν τὸ 1832 Νοεμβρίου 24 πλησίον τοῦ μνημείου τοῦ Λυσικράτους. Παρίσταται ἐπ' αὐτοῦ ἀνὴρ καθήμενος, καὶ πρὸ αὐτοῦ γυνὴ ἵσταμένη ὀρέγουσα τὴν χεῖρα αὐτῆς τῷ ἀνδρί. Κάτωθεν τῆς ἐπιγραφῆς εἰσὶν ἀναγεγλυμμένα δύο ἀνθέμια.

1724.

Ἀρίστανδρος
Λυκίνου
Οἰναῖος.

Κ. Σ. Π.

1725.

ΚΟΝΩ
ΑΜΕΙ
ΡΑ

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου, λίθου τῆς Πεντέλης. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1833 Σεπτεμβρίου 20 παρὰ τὴν Φαληρικὴν παραλίαν.

1725.

Κόνω[ν
Ἀμει[νίου
Ῥα[μνούσιος.

Κ. Σ. Π.

1726.

ΞΤΑΣΙΚΡΑΤΕΙΑ
ΞΩΤΟΥ
ΠΑΦΙΑ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμητοῦ. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1833 Νοεμβρίου 4 εἰς τὸ δυτικὸν τοῦ Πθενῶνος, εἰς τὸ τέμενος Ἀθηνᾶς τῆς Ἐργάνης. Ὄνομα *Στασικράτεια* πρῶτον ἐνταῦθα εὑρηται. Τὸ ὕψος στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 27 0/0, ἡ δὲ διάμετρος 20 0/0.

1726.

Στασικράτεια
Σώτου
Παφία.

Κ. Σ. Π.

1727.

ΞΤΡΑΤΟΝΙΚΗ
ΠΑΜΦΙΛΟΥ
ΜΑΓΝΗΤΙΣ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμητοῦ. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1833 εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ τὴν ἀτέρω. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 40 0/0, [ἡ δὲ διάμετρος 25 0/0. Ὄνομα *Στρατονίκη* φέρεται ἅπαξ, οὕτως ἐκαλεῖτο καὶ *τριήρης τις Ἀθηναϊκή*. (Βοίχχ. Seewessen).

1727.

Στρατονίκη
Παμφίλου
Μαγνητῆς.

Κ. Σ. Π.

1728.

ΙΚΩΝ
ΝΕΙΚΩΝΟΣ
ΩΡΩΠΙΟΣ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμητοῦ. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1833 Μαρτίου 2 εἰς τὸ δυτικὸν τοῦ Παρθενῶνος οὐ μακρὰν τῆς θέσεως, ἐφ' ἧς ἵσταται ἔτι καὶ νῦν τὸ Βάθρον τοῦ Τίτου Φλαβίου Κόνωνος. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 33 0/0, ἡ δὲ διάμετρος 22 0/0.

1728.

Νε[ί]κων
Νεῖκωνος
Ὡρώπιος.

Κ. Σ. Π.

1729.

ΤΑΛΟΥΡΑ
ΤΑΛΟΥΡΟΥ
..ΡΑΙ-

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ἦρον αὐτὴν τὸ 1833 Μαρτίου 2 πλησίον τῆς ὑπ' ἀριθ. 1728. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 10 0/0, ἡ δὲ διάμετρος 16 0/0.

Κ. Σ. Π.

1729.

Ταλοῦρα
Ταλούρου
..ραϊ.

1730.

ΦΙΛΟΤΕΡΑ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΚΗΦΙΣΙΕΩΣ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ἦρον αὐτὴν τὸ 1833 Μαρτίου 14 εἰς τὸ δυτικο-νότιον τοῦ Παρθενῶνος, ἐν τῷ περιβόλῳ Ἀθηνᾶς τῆς Ἐργάνης. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 21 0/0, ἡ δὲ διάμετρος 18 0/0.

Κ. Σ. Π.

1730.

Φιλοτέρα
Διονυσίου
Κηφισιέως.

1731.

ΕΛΠΙΣ
ΕΥΤΥΧΟΥ
ΑΜΙΣΗΝΗ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ἦρον αὐτὴν τὸ 1833 εἰς τὸ δυτικὸν τοῦ Παρθενῶνος. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 21 0/0, ἡ δὲ διάμετρος 15 0/0.

Κ. Σ. Π.

1731.

Ἐλπὶς
Εὐτύχου
Ἀμισηνή.

1732.

ΤΟΥΣΚΟΣ ΜΝ
ΝΙΚΟΦΗΜ.
ΤΗΛΟΚΛ
ΦΙΛΙΣΚ
ΕΥΗΓΕ

5

Ἐπὶ στήλης, ἐφ' ἧς στέφανος ἐλαίας ἀναγεγλυμμένος, ἐντὸς δὲ τοῦ στεφάνου ἡ παροῦσα ἐπιγραφή ἦν γεγραμμένη μετὰ σμικρῶν χαρακτήρων. Ἦρον αὐτὴν τὸ 1833 πρὸς τὸ νότιον τῶν Προπυλαίων παρὰ τὸ σωζόμενον Πελασγικὸν τεῖχος. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 19 0/0· εἶναι δὲ κεχωρισμένη καθέτως κατὰ τὸ ἥμισυ. Τὰ ὀνόματα Τοῦσκος, Τηλεκλῆς καὶ Εὐηγέτης πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται.

Κ. Σ. Π.

1732.

Τοῦσκος Μ[νη...
Νικόφημ[ος
Τηλοκλ[έους,
Φιλίσκ[ος
Εὐηγέ[του.

5

1733.

ΙΣΙΔΩΡ
ΠΟΛΩΝΙ
ΗΡΑΚΛΕΙ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ἦρον αὐτὴν τὸ 1833 Νοεμβρίου 14 εἰς τὸ νότιον τῶν Προπυλαίων, παρὰ τὸν ναὸν τῆς Ἀπτέρου Νίκης. Τὸ ὄνομα Ἀπολώριος ἐνταῦθα εἶναι γεγραμμένον δι' ἐνὸς Λ. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 44 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 17 0/0.

Κ. Σ. Π.

1733.

Ἰσιδωρ[ος
Ἀ]πολωνί[ου
Ἡρακλει[ώτης.

1734.

Γ Η Ρ Ι Ξ
Κ Λ Η Π Ι Α Δ Ο Υ
Ο Α Ν Ι Ξ Α

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1833 Μαρτίου 10 εἰς τὸ ἀνατολικο-νότιον τῶν Προπυλαίων ἐν τῷ περιβόλῳ Ἀρτέμιδος τῆς Βραυρωνίας· ἦν δὲ αὕτη ἐκ τῶν Ὁάνων πόλεως τῆς Αὐδίας. (Στέφ. Βυζ. εἰς Ὁάνα). Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 46 0|0, ἡ δὲ διάμετρος 16 0|0.

Κ. Σ. Π.

1734.

... γηρὶς
Ἀσκληπιάδου
Ὁάνισα.

1735.

Α Ρ Τ Ε Μ Ι Δ Ω Ρ Ο Σ
Α Ρ Τ Ε Μ Ι Δ Ω Ρ Ο Υ
Ν Τ Ι Ο Χ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1833 Μαρτίου 13 εἰς τὸ ἀνατολικο-βόρειον τῶν Προπυλαίων. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 23 0|0. Ἀρτεμίδωρος Ἀρτεμίδωρον εὕρηται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 63 ἐπιγραφὴν τῆς Συλλογῆς τοῦ Ῥόδου, ἀλλὰ τοῦτον Βησιαιέα βλέπομεν, τὸν δὲ τῆς παρουσης ἐπιγραφῆς Ἀντιοχέα.

Κ. Σ. Π.

1735.

Ἀρτεμίδωρος
Ἀρτεμίδωρου
Ἀντιοχ[εύς.

1736.

Ε Υ Κ Α Ι Ρ Ο Τ
Ξ Ω Φ Ι Λ Ο Υ
Θ Η Β Α Ι Α

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1833 Δεκεμβρίου 14 εἰς τὸ βόρειον τῶν Προπυλαίων. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 32 0|0, ἡ δὲ διάμετρος 24 0|0. Ὄνομα γυναικὸς Εὐκαιροτὶς πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται.

Κ. Σ. Π.

1736.

Εὐκαιροτ[ίς
Σωφίλου
Θηβαία.

1737.

Α Ν Τ Ι Ο Χ Ι
Μ Ο Κ Ρ Α Τ Ο
Π Υ Ι

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1833 Δεκεμβρίου 14 πλησίον τῆς ἀνωτέρας τῆς στήλης εἶναι 70 0|0.

Κ. Σ. Π.

1737.

Ἀντιοχ[ίς
Τιμοκράτου
Εὐ[πυρίδου.

1738.

Φ Ι Λ
Φ Ι Λ
Μ Ε Ι Λ Η

Ἐπὶ θραύσματος στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1833 εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἡῶρον καὶ τὴν ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τῆς σωζομένης στήλης εἶναι 30 0|0.

Κ. Σ. Π.

1738.

Φίλ[ων
Φίλ[ωνος
Μειλήσιος.

1739.

Σ Ι Δ Ω Ρ Ο Σ
Τ Ι Φ Α Ν Ο Υ
= Ι Λ Η Σ Ι Ο Σ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1834 Νοεμβρίου 14, παρὰ τὸ Βάθρον τοῦ Ἀγρίππα, ἐν Ἀκροπόλει. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 24 0|0.

Κ. Σ. Π.

1739.

Ἰσιδωρος
Ἀντιφάνου[ς
Μειλήσιος.

1740.

Μ Α Κ Α Ρ Ι Α
Ε Π Ι Κ Ρ Α Τ Ο Υ
Χ Ο Λ Λ Ε Ι Δ Ο Υ
Θ Υ Γ Α Τ Η Ρ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1836 Ἰουνίου 1 εἰς τοὺς κήπους τῶν Ἀθηνῶν τοὺς καλουμένους *Σεπόλια*. Ὄνομα γυναικὸς *Μακαρία* εὑρηται καὶ εἰς ἄλλας ἐπιγραφάς.

Κ. Σ. Π.

1741.

Ο Ν Η Σ Ι Χ Α
Μ Ε Ν Ω Ν Ο Σ
Ξ Ι Ν Ω

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τῆς Πεντέλης. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1836 Σεπτεμβρίου 28 εἰς τὸ δυτικὸν τοῦ Πειραιῶς. Ὄνομα *Ὀνησίχα* πρῶτον ἐνταῦθα εὑρηται (1).

Κ. Σ. Π.

1742.

Ξ Ω Σ Τ Ρ Α Τ Η Θ Ε Ω Ρ Ο Υ Α Ι Γ Ι Λ Ι Ε Ω Σ

1742.

Σωστράτη Θεώρου Αἰγυλιδέως.

Ἐπὶ τῆς ζωφόρου τύπου ἐπιτυμβίου λίθου τῆς Πεντέλης. Ἡῶρον αὐτὸν τὸ 1836 Μαΐου 15 εἰς τὸ πρὸς τὸ βόρειον τοῦ Πειραιῶς *Πολυανδρίον* τοῦ αὐτοῦ Δήμου. Τὸ ὕψος τοῦ τύπου εἶναι 34 0/0, τὸ πλάτος 18 0/0, καὶ τὸ πάχος 8 0/0. Παριστάνει γυναικα καθήμενη.

Κ. Σ. Π.

1743.

Α Μ Ε Ι Ν Ο Κ Λ Ε Ι Α Α Ν Δ Ρ Ο Μ Ε Ν Ο Υ Ξ Θ Υ Γ Α Τ Η Ρ

1743.

Ἀμεινόκλεια Ἀνδρομένους θυγάτηρ.

Ἐπὶ τῆς ζωφόρου τύπου ἐπιτυμβίου, λίθου τῆς Πεντέλης. Ἡῶρον αὐτὸν εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, ἐνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τοῦ τύπου εἶναι 22 0/0, τὸ πλάτος 14 0/0, καὶ τὸ πάχος 9 0/0. Παριστάνει γυναῖκα καθήμενη.

Κ. Σ. Π.

1744.

Ι Μ Ο Δ Η Μ Ο Σ
Α Τ Ω Ν Ο Σ
Ρ Ι Κ Ο Ρ Υ Ξ Ι Ο Σ

1744.

Τ]ιμόδημος
Πλ]άτωνος
Τ]ρικορύσιος.

Ἐπὶ στήλης τετραγώνου ἐπιτυμβίου, λίθου τῆς Πεντέλης. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1836 Ἀπριλίου 19 μεταξύ τοῦ Κυνοσάργους καὶ τοῦ Δήμου Ἀλωπεκί, οὐ μακρὰν τῆς Μονῆς «τῶν Ἀσωμάτων» Πετράκη.

Κ. Σ. Π.

(1) Σημειοῦμεν ἐνταῦθα, ὅτι αἱ πλεῖσται τῶν στήλῶν, αἱ ἐν ταῖς Πειραικοῖς «Πολυανδρίοις» εὑρέθησαν, φέρουσιν ἐπιγραφὰς ἑνῶν, οἵτινες ἦλθον ἀλλαχόθεν, καὶ κατέκησαν εἰς Πειραιᾶ, χάριν τοῦ ἐμπορίου. Εἰσὶ δὲ ἅπασαι σχεδὸν αἱ στήλαι οὗτοι πλακωταί, καὶ λίθου Πεντελεσίου. Δεικνύει δὲ τοῦτο τὴν εὐπορίαν τῶν ἐν Πειραιᾷ ἐμπορευομένων κατοίκων.

1745.

ΤΙΜΟΘΕΝΗΣ
ΤΙΜΟΞΕΝΟΥ
ΡΑΜΝΟΥΣΙΟΥ

Ἐπὶ Βάθρου Ἐλευσινίου λίθου. Ἡῶρον αὐτὸ τὸ 1836 Ἰανουαρίου 18 εἰς τὰς πρὸς τὸ νότιον τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Ὄνομα *Τιμοθένης* εὑρηται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 669 τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1576 τῆς Συλλογῆς τοῦ Βουκχίου.

Κ. Σ. Π.

1745.

Τιμοθένης
Τιμοξένου
Ῥαμνούσιος.

1746.

ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ
ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ
ΒΕΡΕΝΙΚΙΔΗΣ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1836 Ἀπριλίου 7 πρὸς τὸ βόρειον τοῦ Θεσείου εἰς τὴν συνοικίαν καλουμένην *Σωτήρα Δικαίου*. *Μενάνδρος Μενάνδρου* εὑρηται καὶ ἐν ἄλλαις ἐπιγραφαῖς.

Κ. Σ. Π.

1746.

Μένανδρος
Μενάνδρου
Βερενικίδης.

1747.

ΞΩΠΑΤΡΟΣ
ΞΩΠΑΤΡΟΥ
ΤΤΙΟΣ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1835 Δεκεμβρίου 21 εἰς τὸ νότιον μέρος τοῦ Παρθενῶνος ἐν Ἀκροπόλει.

Κ. Σ. Π.

1747.

Σώπατρος
Σωπάτρου
Σφήττιος.

1748.

ΑΙΔΩΝΙΔΗΣ ΞΠΟΥΔΑΙΟΥ
ΑΓΚΥΛΗΘΕΝ

Ἐπὶ τύπου ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὸν τὸ 1836 Μαΐου 17 εἰς τὸ πρὸς τὸ βόρειον τοῦ Πειραιῶς *Πολυάνθριον*. Τὰ κύρια ὀνόματα *Αἰδωνίδης* καὶ *Σπουδαῖος* πρῶτον ἐνταῦθα εὑρηται. Τὸ ὕψος τοῦ τύπου εἶναι τριῶν καὶ ἡμίσεως Ἀγγλικῶν ποδῶν, τὸ δὲ πλάτος ἐνός ποδὸς καὶ δακτύλων δύο. Ἐπ' αὐτοῦ παρίσταται ὁ Αἰδωνίδης καθήμενος καὶ δίδων τὴν χεῖρα αὐτοῦ τῷ πρὸ αὐτοῦ ἱσταμένῳ.

Κ. Σ. Π.

1748.

Αἰδωνίδης Σπουδαίου
Ἀγκυλῆθεν.

1749.

ΗΜΟΣ
ΟΚΛΕΙΔΟΥ
ΜΠΤΡΕΥΣ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1836 Μαΐου 4 εἰς τὸ πρὸς τὸ βόρειον τοῦ Πειραιῶς *Πολυάνθριον*.

Κ. Σ. Π.

1749.

Ἀριστόδημος
Δι]οκλείδου
Λα]μπτρέυς.

1750.

ΛΕΟΣΤΡΑΤΟΣ
ΘΕΟΦΙΛΟΥ
ΛΑΜΠΤΡΕΥΣ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1840 εἰς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Παρθενῶνος. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 28 0|0. Τὸ ὄνομα *Λεόστρατος* τὸ Ο ἐνταῦθα εἶναι γεγραμμένον διὰ τοῦ Ο, ἐν ᾧ εἰς ἄλλας ἐπιγραφὰς τῆς Συλλογῆς τοῦ Βουκχίου ὑπ' ἀριθ. 172, καὶ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος

1750.

Λεόστρατος
Θεοφίλου
Λαμπτρέυς.

ὡπ' ἀριθ. 127, 863, 1031, 1461, 1625, διὰ τοῦ Ω γράφεται *Λεώστρατος*· εὐρηται καὶ γυναικὸς ὄνομα *Λεοστράτη* ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 114 ἐπιγραφῇ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, ὅπερ γράφεται διὰ τοῦ Ο. Τὸ ὄνομα *Λεώστρατος* τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης, διορθώσας ὁ παρατηρητὴς τῶν ἐπιγραφῶν ἐνεχάραξεν ὑπὸ τὸ Ο μίαν μικρὰν γραμμὴν, ἣ ἀμυδρῶς φαίνεται.

Κ. Σ. Π.

1751.

Α Ι Α
Ξ Α Ν Ι Ο Υ
Ε Ω Ξ
Ι Τ Η Ρ
Γ Ι Ω Ν Ο Ξ
Ξ Ι Ο Υ
Ν Η

5

1751.

Μ]αία
Λυ]σανίου
... εως
θυγά]τηρ,
Ἀριστ]ίωνος
Μιλη]σίου
γυ]νή.

5

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἦρον αὐτὴν εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 48 0|0.

Κ. Σ. Π.

1752.

Ρ Α Ι Ν Α Α Ν
= Κ Π Ι Ρ Α Ι Ε Ν
Λ Η Π Ι Α Δ Ο

1752.

Μύρρ]αίνα Ἄν.
... ἐκ Πιραιέ[ως
Ἀσκ]ληπιάδο[υ
[γυνή.]

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τῆς Πεντέλης. Ἦρον αὐτὴν, ἔνθα καὶ τὰς ἀνωτέρω ὑπ' ἀριθ. 1750 καὶ 1751, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 24 0|0. Τὸ τοπικὸν *Πιραιέως* τὸ Π|, εἶναι γεγραμμένον διὰ τοῦ |.

Κ. Σ. Π.

1753.

Φ Ι Λ Ο Υ Μ Ε Ν . Λ
Τ Ι Γ Ο Ν Ο Υ Λ Υ
Ο Ξ Θ Υ Γ Α

1753.

Φιλουμέν[η]ν [Ἄν-
τιγόνου Λυ....
ος θυγα[τέρα].

Ἐπὶ Βάθρου λίθου τῆς Πεντέλης. Ἦρον αὐτὸ τὸ 1836 Μαρτίου, 14 εἰς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Παρθενῶνος. Ἦκοσι μέτρα περίπου μακρὰν αὐτοῦ. Ἐπὶ τοῦ Βάθρου τούτου ἴστατο ἀνάθημά τι τῆς *Φιλουμένης*. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου εἶναι 20 0|0, καὶ τὸ πλάτος 40 0|0.

Κ. Σ. Π.

1754.

Δ Ε Ι Φ Ι Λ Ο Σ
Ε Ρ Μ Ο Γ Ε Ν Ο Υ
Μ Ε Λ Η Σ Ι Ο Σ

1754.

Δείφιλος
Ἐρμογένου
Μελήσιος.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἦρον αὐτὴν πλησίον τῆς ὑπ' ἀριθ. 1753. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 28 0|0. Τὸ τοπικὸν εἶναι *Μελήσιος* ἀντὶ *Μελήσιος* ἢ *Μιλήσιος*.

Κ. Σ. Π.

1755.

Ν Δ Ρ Ο Ξ
Ν Ο Ξ

1755.

Μένα]νδρος
... νος.

Ἐπὶ μικρᾷ στήλῃ ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἦρον αὐτὴν τὸ 1833 εἰς τὸ νότιον τοῦ Παρθενῶνος. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 16 0|0.

Κ. Σ. Π.

1756.

ΚΕΡΑ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΜΕΛΙΤΕ
ΓΥΝΗ

1756.

Γλυ]κέρα
Δημητρίου
Μελιτέ[ως
γυνή.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Ὡρον αὐτὴν εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, ἔνθα καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 1755. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 23 0/0.

Κ. Σ. Π.

1757.

Λ'ΙΟΛ
ΤΡΙΚΣ

1757.

...ιολ...
Τρικ[ορυσίου.

Ἐπὶ θαύσματος στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τῆς Πεντέλης. Ἐπ' αὐτοῦ φαίνεται τύπος κρίνου καὶ στεράνου. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 33 0/0.

Κ. Σ. Π.

1758.

ΔΙΟΓΕΝΙΣ
ΞΩΚ...ΤΟ
ΜΙΛ

1758.

Διογενίς
Σωκ[ρά]το[υς
Μιλ[ησία.

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1836 Μαρτίου 12 πρὸς τὸ νότιον τοῦ Παρθενῶνος. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 39 0/0, καὶ τὸ πλάτος ὡσαύτως. Σώζεται τὸ ἀέτωμα αὐτῆς, καὶ ἔχνη ἐρυθροῦ χρώματος, δι' οὗ ἐκοσμεῖτο τὸ γείσσον αὐτῆς. Ὄνομα γυναικὸς Διογενίς πρῶτον ἐνταῦθα εὔρηται.

Κ. Σ. Π.

1759.

ΓΗΜΩ
ΓΞΕΝΟ
ΡΑΜΕΩ

1759.

Ἡγ'ήμω[ν
Εὐ]ξένο[ν
ἐκ Κε]ραμέω[ν,

5 ΟΔΩΡΟΥΕΚΚ
Π·ΟΛΥΙΙ

5 Δι]οδώρου ἐκ Κ[εραμέων
· · π · ο λ υ · · · ·

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου, λίθου Πεντελησίου. Ὡρον αὐτὴν ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω τὸ 1836. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 32 0/0, καὶ τὸ πλάτος 25 0/0.

Κ. Σ. Π.

1760.

ΔΙΟΠΕΙΘΗΣ
ΞΩΞΤΡΑΤΟΥ
ΑΝΤΙΟΧΕΥΣ

1760.

Διοπείθης
Σωστράτου
Ἀντιοχεύς.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1833 Μαρτίου 16 εἰς τὸ βόρειον τῶν Ἀθηνῶν, παρὰ τὰς Ἡρίας πύλας, εἰς τὴν θέσιν, καλουμένην νῦν Γεράρι. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 59 0/0, ἡ δὲ διάμετρος 31 0/0.

Κ. Σ. Π.

1761.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΣΤΑΥΡΟΚ
ΜΑΙΚΙΑ ΑΠΟΛΛΩ
ΕΞΑΓΡΥ

1761.

Ἀπολλωνίς Ταυροκ[λέους,
Μαικία Ἀπολλω[νίου
ἐξ Ἀγρύ[λης.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1833 Νοεμβρίου 2 εἰς τὸ δυτικὸν τῶν Περ-

πυλαίων, παρὰ τὴν θέσιν, ἔνθα ἦν ὁ ναὸς τῆς Ἀφροδίτης. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 30 0/0, ἡ δὲ διάμετρος 37 0/0. Τὸ ὄνομα *Μαικία* πρῶτον ἐνταῦθα εὑρηται. Τὸ τοπικὸν *Ἀγρύλη* (ἢ *Ἀγρολίη*) εἶναι Ἀγρυλῆθεν· ἐνταῦθα δὲ μόνον ἀναφέρεται ἐξ Ἀγρύλης.

Κ. Σ. Π.

1762.

AP	Υ Ψ Ι Μ Ο Σ
	Δ Ι . . Ν Η Τ Ο
	Υ . Α Δ
ΥΛΕΤΑ	

1762.

. . . αρ	Ἰψίμος
	Δι[ογ]νήτο[υ]
	Ἰ[δ]άδ[ης]
οἱ Φ]υλέτα[ι]	

Ἐπὶ Βάθρου λίθου τῆς Πεντέλης. Ὡρον αὐτὸ τὸ 1836 Μαρτίου 17 εἰς τὸ δυτικὸν τοῦ Παρθενῶνος, παρὰ τὸ τέμενος Ἀθηνᾶς τῆς Ἑργάνης. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου (τὸ ὅποῖον εἶναι εἰς δύο τμήματα) εἶναι 28 0/0, καὶ τὸ πλάτος ὡσαύτως. Τὰ γράμματα τῶν τριῶν πρώτων γραμμῶν εἶναι ἀραιὰ γεγραμμένα, καὶ μεγέθους 0 2, ἥτοι μεγαλύτερα τῶν γραμμάτων ΥΛΕΤΑ. Εἰς τὰ κάτω μέρη τοῦ Βάθρου φαίνεται τὸ ἄνω μέρος δύο στεφάνων. τοῦ ἐνὸς τοῦ πρὸς τὰ δεξιὰ τοῦ Βάθρου εἰσι τὰ γράμματα ΥΛΕΤΑ. Ἐπειδὴ τὸ Α τοῦ ΥΛΕΤΑ ἐπληπίαζεν εἰς τὸ ἄνθος τοῦ στεφάνου καὶ δὲν ἔμενε τόπος, ὅπως ἐγγραφῇ καὶ τὸ Ι, ὁ ἐγχαράκτης τῶν γραμμάτων ἔγραψε τοῦτο ἐντὸς τοῦ Α οὕτως Α. Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην, δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥόσς ὑπ' ἀριθ. 119, σελ. 99 εἰς τὸ Σύγγραμμα αὐτοῦ, ἐπιγραφόμενον *die demen von Attica*, δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ καὶ αὖθις, ἂν δὲν παρετήρουν, ὅτι εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ Ῥόσς κατὰ λάθος παρελείφθησαν αἱ γραμμαὶ AP, καὶ Φ]ΥΛΕΤΑΙ, καὶ ἐνομίσθη τὸ Βάθρον, ὡς στήλη ἐπιτύμβιος.

Κ. Σ. Π.

1763.

Υ Ψ Ι . . Ν Η Τ Ο Σ
Υ . Μ Ο Υ
Δ Η Σ

1763.

Διόγν]ητος
Ἰψίμου
Ἰ[δ]άδ[ης]

Ἐπὶ τοῦ ἐτέρου τμήματος τοῦ Βάθρου (λίθου Πεντελησίου). Τὸ ὕψος αὐτοῦ εἶναι 30 0/0, καὶ τὸ μῆκος 68 0/0. Τὰ γράμματα εἰσὶν ἀραιὰ ἐγχαράγματα· ἔχουσι δὲ μέγεθος 0 2. Τὸ τμήμα τοῦτο ἐφαρμόζεται πρὸς τὸ δεξιὸν τῶν τμημάτων, ἐφ' οὗ ἡ ὑπ' ἀριθ. 1762 ἐπιγραφὴ εἶχεν ἐπομένως τὸ Βάθρον τοῦτο (ὅσον σώζεται) ἐνωθέντων τῶν δύο τμημάτων, μῆκος 73 0/0. Εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ Βάθρου ἴστατο ὁ ἀνδριὰς τοῦ Διογνήτου, εἰς δὲ τὰ δεξιὰ ἐκεῖνος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἰψίμου. Ἐπὶ τῶν δύο δὴ τούτων τμημάτων τοῦ Βάθρου ἴσταντο οἱ ἀνδριάντες τοῦ Ἰψίμου καὶ Διογνήτου, οὓς οἱ συμφυλέται αὐτῶν Λεοντίδαι ἀνέθεσαν Ἀθηνᾶ τῇ Ἑργάνῃ. Ἰψίμος ὄνομα Κύριον πρῶτον ἐνταῦθα εὑρηται.

Κ. Σ. Π.

1764.

Ε Π Ι Κ Ρ Α Τ Η Σ
Κ Η Φ Ι Σ Ι Ο Υ
Ι Ω Ν Ι Δ Η Σ

1764.

Ἐπικράτης
Κηφισίου
Ἰωνίδης.

Ἐπὶ μεγάλης στήλης λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Εὑρέθη τὸ 1833 εἰς τὴν νῆσον Σαλαμίνα. Κάτωθεν τῆς ἐπιγραφῆς φέρεται Ἀνθέμιον. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 28 0/0, τὸ πλάτος 13 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην, δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥόσς ὑπ' ἀριθ. 92 εἰς τὸ Σύγγραμμα αὐτοῦ, ἐπιγραφόμενον *die demen*, δημοσιεύω καὶ αὖθις, διὰ τὴν νὰ δείξω ποῦ εὑρέθη, διότι ὁ Κ. Ῥόσς λέγει, ὅτι εἶδεν αὐτὴν εἰς τὴν ναὸν τοῦ Ἄρεως, ἥτοι ἐν τῷ Θησείῳ.

Κ. Σ. Π.

1765.

Α Π Ο Ι Λ Λ Ω Ν Ι Ο Σ
Α Τ Τ Ι Ν Ο Υ
Ν Κ Υ Ρ Α Ν Ο Σ

1765.

Ἀποιλλώνιος
Ἀττίνου
Ἀ]νκυρανός.

Ἐπὶ στήλης μικρᾶς ἐπιτύμβιου λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1834 Νοεμβρίου 4 εἰς τὸ δυτικὸν τοῦ

Παρθενῶνος παρὰ τὸ τέμενος Ἀθηνᾶς τῆς Ἑργάνης. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 21 0/0. Εἰς τὸν λίθον εἶναι γεγραμμένον τὸ ὄνομα Ἀπολλώνιος, κατὰ λάθος τοῦ ἐγγράκτου. Ἄττιος ὄνομα πρῶτον ἐνταῦθα εὑρηται.

Κ. Σ. Π.

1766.

ONION
ΕΡΟΚ
ΕΙΛΗΞΙΑ

1766.

Ὀνιον
Ἰ]εροκ[λέους
Μ]ειλησία.

Ἐπὶ στήλης μικρᾶς ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1836 παρὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 1764. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 22 0/0. Ὄνομα γυναικὸς Ὀριον πρῶτον ἐνταῦθα εὑρηται.

Κ. Σ. Π.

1767.

ΜΗΛΙΔΟΣ ΑΝΤΙΦΑΝΗΣ

1767.

Μήλιδος Ἀντιφάνης.

Ἐπὶ τῆς ζωοφόρου τύπου ἐπιτυμβίου λίθου τῆς Πεντέλης. Εὐρέθη τὸ 1851 εἰς τὴν Δευκλείαν. Ἐπὶ τοῦ τύπου τούτου παριστάνεται νεάνις, ἱσταμένη κρατοῦσα στρουθίον. Πρὸ αὐτῆς ἵσταται παῖς. Τὸ ὕψος τοῦ τύπου εἶναι 90 0/0, τὸ πλάτος 22 0/0, καὶ τὸ πάχος 12 0/0.

Κ. Σ. Π.

1768.

ΑΦΙ
ΗΡΑΚΛ
ΟΗΘΕΝ

1768.

Ἄφι[ον
Ἡράκλ[είδου
Ὀ]θήεν.

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου, λίθου τῆς Πεντέλης. Ὡρον αὐτὴν εἰς τὸ δυτικὸν τοῦ Παρθενῶνος. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι 16 0/0, καὶ τὸ πλάτος 15 0/0. Ὄνομα Ἀφιον εὑρηται καὶ εἰς ἄλλας ἐπιγραφάς.

Κ. Σ. Π.

1769.

ΞΘΟΥΚΗΦΙΞΙΕΥ

1769.

. . . .]σθου Κηφισιεύ[ς.

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου τῆς Πεντέλης. Ὡρον αὐτὸ τὸ 1836 πρὸς τὸ βόρειον τοῦ Παρθενῶνος. Τὸ ὕψος αὐτοῦ εἶναι 0 4, καὶ τὸ μῆκος 29 0/0.

Κ. Σ. Π.

1770.

ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΣ
Λ

1770.

Ἀφροδείσιος
. . . λ

Ἐπὶ τῆς ζωοφόρου τμήματος τύπου ἐπιτυμβίου, λίθου τῆς Πεντέλης. Ὡρον αὐτὸ πρὸς τὸ βόρειον τοῦ Βάθρου τῆς Προμάχου ἐν Ἀκροπόλει. Τὸ ὕψος αὐτοῦ (ὅσον σώζεται) εἶναι 10 0/0, καὶ τὸ πλάτος 17 0/0.

Κ. Σ. Π.

1771.

ΛΑΦΡΕΙΑ
ΤΥΡΑΝΙΟ
ΕΡΜΑΙΟΣ
ΕΡΩΤΟΣ
5 ΜΕΙΛΗΣΙΟΣ

1771.

Λαφ[ρ]εία
Τυρανί[ος],
Ἑρμαιοῦ
Ἑρωτος
5 Μειλήσιος.

Ἐπὶ τμήματος στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ὡρον αὐτὸ τὸ 1833 οὐ μακρὰν τῆς ἀνωτέρω. Τὰ γράμματα εἰσι λίαν ἀμελῶς ἐγγραγμένα. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 26 0/0.

Κ. Σ. Π.

ΟΙ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΙ ΑΠΟ ΤΩΝ ΠΟΛΕΜΙΩΝ ΑΝΕΘ

1772.

Οἱ Ταραντῖνοι ἀπὸ τῶν πολέμιων ἀνέθ[εσαν].

Ἐπὶ ἐπιστηλίου λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Ἦν τοῦτο τὸ πρότερον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν αὐτοῦ Ἀγίου Σπυρίδωνος, (ἥτις ὠκοδομήθη ἐκ τῶν ἐπιπείων τοῦ ναοῦ Ἀθηνᾶς τῆς Ἀρχηγέτιδος) πρὸς ἀνατολὰς τοῦ νεωτέρου Πρυτανείου, διακόσια βήματα περίπου μακρὰν τοῦ Πύργου Ἀνδρονίκου τοῦ Κυρρῆστου, πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος αὐτοῦ. Πυρπωληθείσης δὲ τῆς Ἐκκλησίας ταύτης τὸ 1822 ὑπὸ τῶν Τούρκων μετεκομίσθη τὸ ἐπιστήλιον τοῦτο τὸ 1848 μετὰ τῆς λοιπῆς ὕλης ἐν τῇ νῦν κατασκευαζομένη Δημοτικῇ Ἐκκλησίᾳ αὐτοῦ Εὐαγγελισμοῦ. Καὶ ἀλλαχού ἀνέφερον (ἐπιγρ. 1691), ὅτι ὅλοι σχεδὸν οἱ Ἕλληνες ἐφιλοτιμοῦντο ἵνα ἀναστήσωσιν οἰκοδομήματα, ἢ ἀγάλματα εἰς τὰς Ἀθήνας, τὴν πόλιν τῶν φώτων καὶ τοῦ μεγαλείου, ὥσπερ οἱ ἄλλοι, οὕτω καὶ οἱ Ταραντῖνοι μετὰ τὴν ἄλωσιν Καρβίνας ἴσως πόλεως τῶν Ἰαπύγων ἐφιλοτιμήθησαν ἐκ τῶν λαφύρων, ἃ ἐσκόλευσαν ἀπὸ τοὺς πολέμιους, ἵνα ἀναθέσωσι τὸ οἰκοδόμημα τοῦτο, ἐφ' οὗ τὸ ἐπιστήλιον μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς Ἀθηνᾶ τῇ Ἀρχηγέτιδι. Τὸ μῆκος τοῦ ἐπιστηλίου τούτου εἶναι 93 0/0, τὸ πλάτος 34 0/0, καὶ τὸ πάχος 24 0/0.

Κ. Σ. Π.

1773.

ΕΦΡΑΙΟΣ
ΞΙΚΙΝΟΥ
ΖΗΝΕΥΞ

1773.

Ἐφραῖος
Ξικίνου
Ἀζηνιεύς.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Ἡῦρον αὐτὴν τὸ 1830 Δεκεμβρίου 4 εἰς τὸ βόρειον τοῦ ὀησείου (1).

Κ. Σ. Π.

1774.

ΟΝΗΣΙΜΟΣ
ΚΗΦΗΣΙΟΣ

1774.

Ὀνήσιμος
Κηφίσιος.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Ἡῦρον αὐτὴν κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ εἰς τὴν αὐτὴν περίπου θέσιν, ἐνθα ἡῦρον καὶ τὴν ἀνωτέρω ὑπ' ἀριθ. 1772.

Κ. Σ. Π.

1775.

ΔΩΡΟΘΕΟΣ
ΘΕΟΔΩΡΟΥ
ΒΟΥΤΑΔΗΣ

1775.

Δωρόθεος
Θεοδώρου
Βουτάδης.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Ἡῦρον αὐτὴν τὸ 1830 Δεκεμβρίου 8 ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ Πρυτανείου, πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Πύργου Ἀνδρονίκου τοῦ Κυρρῆστου.

Κ. Σ. Π.

1776.

ΣΑΤΥΡΑ

1776.

Σατύρα.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου, λίθου τῆς Πεντέλης. Ἡῦρον αὐτὴν τὸ 1830 Δεκεμβρίου 9 εἰς τὴν ὁδὸν τὴν εἰς Ἀθηνῶν εἰς Ἀχαρνὰς φέρουσαν, οὐ μακρὰν τῆς Ἀχαρνικῆς πύλης.

Κ. Σ. Π.

(1) Ἀναφέρω πάντοτε τὰς ἀρχαίας θέσεις ποῦ ἡῦρον τὴν δεῖνα ἢ δεῖνα ἐπιγραφὴν, καὶ οὐχὶ τὴν οἰκίαν τοῦ δεῖνος ἢ δεῖνος, διότι τὰ ὀνόματα τῶν ἰδιοκτητῶν ἀλλάττουσιν εὐκόλως, τῶν δὲ ἀρχαιοτήτων τὰ ὀνόματα μένουσι καὶ γνωστὰ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον αἱ θέσεις αὐτῶν τοῖς σοφοῖς ὑπάρχουσιν.

1777.

Λ Ο Λ Λ
Μ Α Α Ρ
Ρ Ω Μ Α Ι Ο Σ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ἡῦρον αὐτὴν τὸ 1830 Δεκεμβρίου 10 πρὸς τὸ νότιον τῆς Ἀχαρνικῆς πύλης. Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Βοικχίου ὑπ' ἀριθ. 837 ἐξ ἀντιγράφου Κυριακοῦ τοῦ Ἀγκωνίτου, δὲν ᾔθελον δημοσιεύσῃ, ἂν δὲν εὑρίσκον διαφορὰν τῆς εἰς τὴν στήλην, ἐφ' ἧς σώζονται μόνα τὰ παρόντα γράμματα.

1777.

Δολλ[ιανός
Μαάρ[κου
Ῥωμαῖος.

Κ. Σ. Π.

1778.

ΕΥΝΟΥΣ
ΒΙΟΤΟΥ
ΞΙΝΩΠΕΥΣ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου. Ἡῦρον αὐτὴν εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον.

1778.

Εὔνους
Βιότου
Σινωπεύς.

Κ. Σ. Π.

1779.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΤΡΑΛΙΑΝΟΣ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ἡῦρον αὐτὴν κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, καθ' ὃν ἡῦρον τὰς ὑπ' ἀριθ. 1777, καὶ 1778, πρὸς τὸ δυτικὸν μέρος τῆς Ἀχαρνικῆς πύλης, παρὰ τὴν Ἐκκλησίαν αὐτῆς Ἀγίας Κυριακῆς.

1779.

Ἀπολλώνιος
Διονυσίου
Τραλιανός.

Κ. Σ. Π.

1780.

ΑΦΗΛΑΙΟΝΔΗΜΟΝΙΚΗ

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου, λίθου τῆς Πεντέλης. Ἡῦρον αὐτὴν τὸ 1830 Δεκεμβρ. 12 οὐ μακρὰν τῶν ἀνωτέρω ὑπ' ἀριθ. 1777—1779 παρὰ τὴν Ἐκκλησίαν καλουμένην «Ἅγιος Δημήτριος ὁ νέος». Ἡ στήλη φέρει ἀέτωμα.

1780.

Ἀθ[ήν]αιον Δημονίκη.

Κ. Σ. Π.

1781.

ΑΝΔΡΟΣ
ΑΝΔΡΟΥ
ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ἡῦρον αὐτὴν τὸ 1830 Δεκεμβρ. 10 εἰς τὴν βόρειον πλευρὰν τοῦ τετραγώνου τοῦ Ἀδριανοῦ παρὰ τὴν Ἐκκλησίαν καλουμένην «Πελεκαρίχη», ἣν νῦν κατέστρεψαν.

1781.

Μέν[ανδρος
Μεν[άνδρου
Μαραθώνιος.

Κ. Σ. Π.

1782.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ
ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ
ΠΡΑΣΙΕΥΣ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ἡῦρον αὐτὴν εἰς τὸ αὐτὴν Ἐκκλησίαν «Πελεκαρίχη» τὸ 1830 Δεκεμβρ. 10, ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω.

1782.

Ἀπολλώνιος
Ἀπολλοδώρου
Πρασιεύς.

Κ. Σ. Π.

1783.

ΜΕΓΙΣΤ··ΑΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΑΝΤΙΟΧΕΥΣ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἡῦρον αὐτὴν κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, καὶ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω.

Κ. Σ. Π

1783.

Μεγιστ[ία]
Διονυσίου
Ἀντιοχεύς.

1784.

ΑΡΧΕ ΔΗΜΟΣ

Ἐπὶ Ἰδρίας ἐπιτυμβίου λίθου τῆς Πεντέλης. Ἡῦρον αὐτὴν πρὸς τὸ νότιον τοῦ Θητείου τὸ 1830 Δεκεμβρ. 10 παρὰ τὴν τότε πύλιν τῆς πόλεως καλουμένην «Μανδραβήλη». Μεταξὺ τοῦ ΑΡΧΕ ἦν κενὸν διάστημα εἰς τὸν λίθον, εἴτα ἄρχονται τὰ γράμματα ΔΗΜΟΣ. Ὄνομα Ἀρχέδημος ἀναφέρεται καὶ εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 555, 1568 ἐπιγραφὰς τῆς Συλλογῆς τοῦ Βοικχίου.

Κ. Σ. Π.

1784.

Ἀρχέδημος.

1785.

ΔΗΜΟΝΙΚΗ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΜΕΙΛΗΣΙΑ

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου λίθου τῆς Πεντέλης. Ἡῦρον αὐτὴν τὸ 1830 Δεκεμβρίου 14 ἐντὸς τοῦ τετραγώνου τοῦ Ἀδριανοῦ. Ὄνομα Δημονίκη εὔρηται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 229 ἐπιγραφὴν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 598 τῆς Συλλογῆς τοῦ Βοικχίου. Τὸ Ω τῆς δευτέρας γραμμῆς εἶναι οὕτω Ὡ γεγραμμένον.

Κ. Σ. Π.

1785.

Δημονίκη
Ἀπολλωνίου
Μειλησίου.

1786.

ΑΒΡΩΝΙΞ
ΧΡΗΣΤΗ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἡῦρον αὐτὴν τὸ 1830 Δεκεμβρίου 18 παρὰ τὴν θέσιν, ἔνθα ἦν ἡ Θόλος, ἡ τὸ Βουλευτήριον, πρὸς βορρὰν τῆς Ἐκκλησίας «Ἰπαπαντή».

Κ. Σ. Π.

1786.

Ἀβρωνίς
Χρηστή.

1787.

ΧΑΡΙΤΗΣ ΜΥΡΡΙ-
ΝΟΞΙΟΣ

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου λίθου τῆς Πεντέλης. Ἡῦρον αὐτὴν τὸ 1830 Δεκεμβρ. 29 εἰς τὴν νῆσον Σαλαμίνα· μετετέθη δὲ μετὰ ταῦτα εἰς τὴν ἐν τῇ Αἰγίνῃ Ἀρχαιολογικὴν Συλλογὴν, ἔνθα ὁ Κ. Σχαιουβέρτ (Schau- bert) τὸ 1832 τὴν ἀντέγραψεν, οὗ τὸ σχεδιάσμα ἐδημοσίευσεν ὁ Κ. Ῥόσς ὑπ' ἀριθ. 130· δημοσιεύω αὐτὴν μόνον, ὅπως φανερόν γένηται ποῦ εὑρέθη. Ἡ συνθήκη ἐφύλαξε τὸ ὄνομα μέχρι τοῦδε. Πολλοὶ τῶν νῦν Ἑλ- λήνων καλοῦνται τῷ ὀνόματι τούτῳ. Χαρίτιος λέγομεν τὸ ἀρσενικόν, καὶ τὸ θυλικόν Χαριτίρη.

Κ. Σ. Π.

1787.

Χαρίτης Μυρρί-
νο[ύ]σιος.

1788.

ΘΕΟΔΟΤΟΣ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τῆς Πεντέλης. Εὑρέθη εἰς τὴν Σαλαμίνα κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον· μετετέθη δὲ εἰς τὴν ἐν τῇ Αἰγίνῃ Ἀρχαιολογικὴν Συλλογὴν. Ὁ Σαλαμίνιος οὗτος Θεόδοτος, ἴσως εἶναι συγγενὴς Θεοδότου τοῦ Πειραιεύς, ὃν οἱ Σαλαμίνιοι ἐστεφάνωσαν, ὡς ἀναφέραμεν εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1381 ἐπιγραφὴν τῆς Ἀρχαιολογι- κῆς Ἐφημερίδος.

Κ. Σ. Π.

1788.

Θεόδοτος.

1789.

ΜΝΗΞΙΣΤΡΑΤΗ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τῆς Πεντέλης. Εὐρέθη εἰς τὴν Σαλαμίνα κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, ὅτε καὶ αἱ ὑπ' ἀριθ. 1787 καὶ 1788· μετεκομίσθη δὲ εἰς τὴν ἐν τῇ Αἰγίνῃ Ἀρχαιολογικὴν Συλλογὴν. Ἡ στήλη αὕτη εἶναι ἑτέρα τῆς ὑπ' ἀριθ. 273, ἣν ἐδημοσιεύσαμεν εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἐφημερίδα, διότι ἐκείνη εἶναι καὶ μεγαλύτερα καὶ μετὰ ἀκρωτηρίου.

Κ. Σ. Π.

1790.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ
ΜΝΗΞΑΡΧΟΥ
ΝΑΦΛΥΣΤΙΟΣ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τῆς Πεντέλης. Εὐρέθη τὸ 1830 εἰς τὴν Σαλαμίνα· μετεκομίσθη δὲ εἰς τὴν ἐν τῇ Αἰγίνῃ Ἀρχαιολογικὴν Συλλογὴν.

Κ. Σ. Π.

1790.

Θεόδωρος
Μνησάρχου
Ἀναφλύστιος.

1791.

ΠΕΙΡΑΙΕΩΣ . . .

Ἐπὶ θραύσματος στήλης Πεντελῆσιου λίθου. Εὐρέθη εἰς τὴν Σαλαμίνα τὸ 1830· μετεκομίσθη δὲ εἰς τὴν ἐν τῇ Αἰγίνῃ Ἀρχαιολογικὴν Συλλογὴν,

Κ. Σ. Π.

1791.

Πειραιέως

1792.

ΕΠΙΚΡΑΤΗΣ
ΕΠΙΚΡΑΤΟΥ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τῆς Πεντέλης. Εὐρέθη εἰς τὴν Σαλαμίνα τὸ 1830· μετεκομίσθη δὲ εἰς τὴν ἐν τῇ Αἰγίνῃ Ἀρχαιολογικὴν Συλλογὴν.

Κ. Σ. Π.

1792.

Ἐπικράτης
Ἐπικράτου
Πειραιεύς.

1793.

ΔΙΟΝΥΞΟΔΩΡΟΣ
ΑΡΙΣΤΕΟΥ

Ἐπὶ Βάθρου λίθου Πεντελῆσιου. Εὐρέθη τὸ 1830 Δεκεμβρίου 28 εἰς τὴν Σαλαμίνα· ἐκείθεν δὲ μετετέθη εἰς τὴν ἐν τῇ Αἰγίνῃ Ἀρχαιολογικὴν Συλλογὴν.

Κ. Σ. Π.

1793.

Διονυσόδωρος
Ἀριστέου.

1794.

ΕΛΛΙΚΩΝ
ΘΕΟΓΕΝΟΥΣ
ΛΕΥΚΟΝΟΕΩΣ
ΘΥΓΑΤΡ
ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΥ
ΑΙΞΩΝΕΩΣ
ΓΥΝΗ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τῆς Πεντέλης. Εὐρέθη τὸ 1830 Δεκεμβρίου 29 εἰς τὴν Σαλαμίνα· μετεκομίσθη δὲ εἰς τὴν ἐν τῇ Αἰγίνῃ Ἀρχαιολογικὴν Συλλογὴν. Ὄνομα γυναικὸς Ἑλλίκων διὰ δύο ΛΛ πρῶτον ἐνταῦθα ἀναφέρεται. Ὄνομα ἀνδρὸς Ἑλλίκων δι' ἐνὸς Λ εὔρηται ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 857 τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, καὶ παρὰ Πλουτάρχῳ, Βίος Δίωνος.

Κ. Σ. Π.

1794.

Ἑλλίκων
Θεογένους
Λευκονοέως
θυγάτηρ,
Ἀθηνόδωρου
Αἰξωνέως
γυνή.

1795.

ΛΕ·
ΥΞΙΝΙΚ·
ΕΥΩΝΥΜΕΩΣ

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου, λίθου τῆς Πεντέλης. Ἡῶρον αὐτὴν τῇ 20 Ἀπριλίου 1831 εἰς τὴν Σαλαμῖνα, εἰς τὴν πρὸ τοῦ χωρίου Ἑκκλησίαν αὐτῶν Ταξιαρχῶν. εἰς το δυτικὸν μέρος αὐτῆς. Ἐπὶ τῆς στήλης εἰσὶν ἀναγεγλυμμένα δύο ἀνθέμια.

Κ. Σ. Π.

Κ. Σ. Π.

1796.

ΟΝΩΝ
ΜΕΝΕΚΡΑΤΟ
Κ ΟΛΩΝΗΘΕΝ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τῆς Πεντέλης. Ἦυρον αὐτὴν τὸ 1831 Ἀπριλίου 20 εἰς τὴν Σαλαμίνα.

Κ. Σ. Π.

1797.

Ι Ρ Ι Σ
ΜΟΞΕΝΟΥ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ἡὶρον αὐτὴν τὸ 1838 εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς Ἀκροπό-
λεως. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 22 0/0. Ὄνομα γυναικὸς Ἰρις πρῶτον ἐνταῦθα εὕρηται.

Κ. Σ. Π.

1798.

MEΩ I
I TTYΞ

Ἐπὶ πλακὸς (ἣτις ἐχρησιμεύεν ὡς ὄριον, ὡς ἐξάγεται ἀπὸ τὴν κατασκευὴν αὐτῆς, διότι τὸ κάτω μέρος αὐτῆς εἶναι ἄξεστον, ὡς ἱστάμενον ἐντὸς βάσεως) λίθου τῆς Πεντέλης. Ἡδρον αὐτὴν τὸ 1836 παρὰ τὴν Κοίλῃν, πρὸς δυσμὰς τοῦ Ἀρείου Πάγου». Μετεκόνισα τότε εἰς τὴν Ἀκρόπολιν, καὶ διατηρεῖται σήμερον εἰς τὴν ἐν τοῖς Προπυλαίοις Ἀρχαιολογικὴν Συλλογὴν. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 28 0/0, καὶ τὸ πλάτος 16 0/0. Περί Τριττύος ἀναφέραμεν καὶ εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 410, 1287, 1372, καὶ 1410 ἐπιγραφὰς τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος.

Κ. Σ. Π.

Κ. Σ. Π.

1799.

Π Ρ Ω Τ Ι
Ε Ρ Μ Ο Λ Α
Λ Δ

Ἐπὶ τεμαχίου στήλης ἐπιτυμβίου, λίθου τοῦ Ἰμμητοῦ. Ἡῦρον αὐτὴν τὸ 1836 Δεκεμβρίου 14 πρὸς τὸ νότιον τοῦ Παρθενώου. Τὸ ὕψος τοῦ σωζομένου μέρους τῆς στήλης εἶναι 18 0/0.

Κ. Σ. Π.

1800.

Ν Ι Ο Ν
Ο Μ Π Ο Υ
Ν Ε Ω Σ
Τ

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου, λίθου τῆς Πεντέλης. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1837 Μαρτίου 14 εἰς τὸ νότιον τοῦ Παρθενῶνος. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 25 0|0, καὶ τὸ πλάτος 23 0|0. Τὰ γράμματα εἰσὶν ἀραιά.

Κ. Σ. Π.

Κ. Σ. Π.

1795.

• • λε •
 Αἰσινίχου
 Εὐωνυμέως.

1796.

Κ.]όνων
Μενεκράτο[υς
Κολωνῆθεν.

1797.

Ἰρις
Τιμημοξένου.

1798.

Κερα]μέω[ν
Τρ]ιτύς.

1799.

Πρωτ[έας
Ἑρμολά[ου
Χολ[λ[είδης.

1800.

• • • γιον
Θεοπ]όμπου
Αιζω]νέως
θυγά]τ[ηρ.

1801.

Ι Σ > ΝΙΚΙΟΥ ΝΙΚΙΑΣ >
ΙΛΟΥ > ΓΥΝΗ ΑΙΘΑΛΙΔΗΣ

Ἐπὶ τῆς ζωοφόρου στήλης πλακωτῆς μετὰ ἀετώματος, λίθου τῆς Πεντέλης. Ἡῦρον οὐτὴν πρὸς τὸ βόρειον μέρος τοῦ Βάθρου τῆς Προμάχου. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 29 0/0, καὶ τὸ μῆκος 65 0/0. Τὸ κάτω μέρος τῆς στήλης εἶναι ἀκρωτηριασμένον.

1801.

Ἰρ]ις Νικίου Νικίας,
... λου γυνή. Αἰθαλίδης.

Κ. Σ. Π.

1802.

Ι Ο ΛΟΥ ΕΚ Η ΦΙ
C Ε Ω Ν

Ἐπὶ τῆς ζωοφόρου στήλης λίθου τῆς Πεντέλης. Ἡῦρον αὐτὴν τὸ 1836 εἰς τὸ δυτικο-βόρειον τοῦ Βάθρου τῆς Προμάχου. Τὸ σωζόμενον ὕψος τῆς στήλης εἶναι 28 0/0, καὶ τὸ πλάτος 23 0/0. Τὴν φράσιν ἐκ Κηφισέων ἔγραψεν ὁ ἐγχαράκτης τῶν γραμμάτων δι' ἐνὸς Κ, κατὰ λάθος.

1802.

... λου ἐ[κ] Κηφι-
σέων.

Κ. Σ. Π.

1803.

Ι Ο Σ
Δ Η Μ Ο Χ Α Ρ Ο Υ
Υ Γ Α Τ Ε Ρ Α
Δ Ρ Ο Σ Ο

Ἐπὶ τεμαχίου Βάθρου λίθου τῆς Πεντέλης. Ἡῦρον αὐτὸ τὸ 1835 Φεβρουαρίου 2 εἰς τὸ τέμενος Ἀθηνᾶς τῆς Ἐργάνης, δυτικο-νότιον τοῦ Παρθενῶνος. Τὸ σωζόμενον μέρος τοῦ Βάθρου ἔχει ὕψος 28 0/0, τὸ πλάτος 26 0/0, καὶ τὸ πᾶχος 15 0/0. Ἰστατο δὲ ἐπὶ τοῦ Βάθρου τούτου ἀνάθημά τι Ἀθηνᾶ τῇ Ἐργάνῃ τῆς θυγατρὸς τοῦ Δημοχάρους.

1803.

... ιος
Δημοχάρου[ς]
θ]υγατέρα,
γυνὴ δὲ] Δρόσο[υ.

Κ. Σ. Π.

1804.

Ε Κ Η Φ Ι Ξ Ι Ε Υ Ξ Ι Ε Ρ Ε Υ Ξ Γ Ε Ν
Ρ Ο Ξ Κ Ε Ι Μ Ε Ν Ο Ν Ο Ι Κ Ο Ν Κ Α Ι Τ

1804.

... ε Κηφισιεύς ἱερεὺς γενόμενος
τὸν π[ρ]οσκεείμενον οἶκον, καὶ τ[ὴν] ἀναβάθραν κατεσκεύασεν.

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου τῆς Πεντέλης. Ἡῦρον αὐτὸ τὸ 1834 Νοεμβρίου 3 πρὸ τῆς εἰσόδου τῆς Ἀκροπόλεως εἰς τὸ νότιον μέρος αὐτῆς, παρὰ τὴν θέσιν, ἔνθα ἦν ὁ ναὸς τῆς Δήμητρος. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου εἶναι 0 5, τὸ μῆκος 55 0/0· τὰ δὲ γράμματα ἔχουσι μέγεθος 0, 3. Πρὸς τὸ ἄνω μέρος μετὰ τὴν πρώτην σειρὰν τῶν γραμμάτων μένει κενὸν εἰς τὸν λίθον 0 6. Μετὰ δὲ τὰς δύο σειράς τῶν γραμμάτων μένει κενὸν εἰς τὸν λίθον 0 3. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγομεν, ὅτι ἐπὶ τοῦ Βάθρου τούτου ἵστατο ἀνάθημα ἱερέως τινὸς τῆς Δήμητρος, Κηφισιεύς τὸν Δῆμον, ὅστις τὸν προκειμένον τῷ ναῷ οἶκον καὶ τὴν ἀναβάθραν κατεσκεύασε.

Κ. Σ. Π.

1805.

5
Ι Α Π Α Ν Γ Ε Λ Λ Ε Ι Ο Κ Ο Σ Μ Η
Ε Ρ Τ Η Σ Θ Υ Ξ Ι Α Σ Η Ν Ε Θ Υ Ε
Ξ Τ Ι Α Ι Κ Α Ι Τ Ο Ι Ξ Α Λ Λ Ο Ι Ξ
Ν Α Ι Κ Ω Ν Κ Α Ι Τ Ω Ν Φ Ι Λ Ω Ν
Ι Ρ Ι Α Α Γ Α Θ Η Ι Τ Υ Χ Η Ι Δ Ε
Ε Ι Α Κ Α Ι Ξ Ω Τ Η Ρ Ι Α Τ
Ε Τ Ο Ν Κ Ο Σ Μ
Ο Ν Α Υ Τ Ω

τὰ σημεῖα, ἀ] ἀπαγγέλλει ὁ Κοσμή[της
 ὑπὲρ τῆς θυσίας, ἣν ἔθυσ [τῇ τε
 Ἐ]στία καὶ τοῖς ἄλλοις [θεοῖς ὑπὲρ τῶν
 5 γυ]ναικῶν, καὶ τῶν φίλων, [καὶ τῶν . . . ἐπὶ
 σωτη]ρίᾳ. Ἀγαθὴ τύχη δε[δόχθαι
 τῷ Δήμῳ θύσαι ὅπως ὑγ]εία καὶ σωτηρία τ[ῆς πό-
 λεως καὶ τῷ Δήμῳ . . .]ε τὸν Κοσμ[ήτην
 ον αὐτῷ.

Ἐπὶ πλακὸς Ἰμηττίου λίθου. Ἐπὶ τοῦ ἄνω μέρους τῆς πλακὸς ἦν ἀνάγκυρον, ὅπερ ἐξήλειψαν. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς (ὅσον σώζεται) εἶναι 30 0/0, καὶ τὸ πλάτος 28 0/0. Ἡῦρον αὐτὴν τὸ 1834 εἰς τὸ ἀνατολικὸν τῶν Προπυλαίων. Τὸ κάτω, τὸ ἀριστερὸν καὶ τὸ δεξιὸν μέρος τῆς πλακὸς εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος ὑπὲρ τοῦ Κοσμήτου, ὃς ἐπεστάτει εἰς τὰς θυσίας, ἃς ἔθυσεν τῇ τε Ἐστίᾳ καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς ἀνὰ πᾶν ἔτος ὑπὲρ τῆς υγείας καὶ σωτηρίας τῶν κατοίκων τῆς Ἀττικῆς.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν ἀναφέρεται τὸ ὄνομα τῆς ἀρχῆς τῆς ἐπιστατούσης εἰς τὰς θυσίας· ἐκαλοῦντο δὲ οἱ ἔχοντες αὐτὴν Κοσμηταὶ ὁμονύμως τοῖς Κοσμήταις, οἱ ἐφόρου ἐπὶ τῶν γυμνασίων, ὅθεν ἐν ταῖς γυμναστικαῖς ἐπιγραφαῖς κανονίζεται ἡ τῶν γυμναστικῶν ἀγῶνων χρονολογία οὕτω Κοσμητεύοντος τοῦ δειρός.

Κ. Σ. Π.

1806.

Ο Ξ Δ Δ Δ
 Θ Ι Ν Η Η
 Ο Ξ Α Σ Τ Α Τ Ο Ξ
 Ν Τ Ο Υ Τ Ο Δ Π Ι Ι Ι
 5 Ο Ν Τ Ο Υ Τ Ο Π Ι Ι Ι
 Ο Τ Ο Ξ Τ Ε Φ Α Ν Ο
 Ρ Ο Ξ Τ Ο Α Γ Α Λ
 Τ Ι Ι

1806.

. ος Δ Δ Δ
 λι]θίνῃ ἢ
 χρυσ]δὲ ἄστατος
 σταθμ]δὲν τούτο[υ] Δ Π Ι Ι Ι
 5 σταθμ]δὲν τούτο[υ] Π Ι Ι Ι
 το[ύ]το[υ] στεφάνο[υ]
 τοῦ π]ρόδ το ἀγαλ[μα
 τ

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ἡῦρον αὐτὸ τὸ 1838 πρὸς τὸ ἀνατολικο-νότιον τοῦ Παρθενῶνος. Τὸ ἄνω μέρος τῆς πλακὸς καὶ τὸ ἀριστερὸν εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα· τὸ δεξιὸν καὶ κάτω εἰσὶν ἀκέραια. Εἰς τὸ κάτω μέρος τῆς πλακὸς μετὰ τὴν τελευταίαν γραμμὴν μένει κενὸν ἐπὶ τοῦ λίθου 12 0/0. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 22 0/0, τὸ πλάτος 27 0/0, καὶ τὸ πάχος 16 0/0. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι ἀπαριθμῆσαι καὶ στάθμησαι χρυσοῦ καὶ ἄλλων μεταλλίνων σκευῶν.

Εἰς τὴν 7 γραμμὴν τὴν λέξιν ΑΓΑΛ ὁ ἐγχαρακτὴς δὲν ἔγραψεν ὅλην εἰς τὸν λίθον, καίτοι ὑπάρχοντος μέρους· ἀλλ' ἔγραψε μόνον ΑΓΑΛ, ἵσως τὸ λοιπὸν τῆς λέξεως ἦν γεγραμμένον εἰς τὴν ἐπομένην γραμμὴν, ἢ ἵσως ἔγραψε μόνον ΑΓΑΛ.

Κ. Σ. Π.

1807.

Ν Α Ι
 Ε Υ Φ Α Ν Η Ξ
 Α Λ Ε Ξ Ι Ξ Ι Ι
 Ω < Ι

1807.

Ναι
 Εὐφάνης
 Ἀλεξί[στρατος]
 Σ[ω]κράτης.

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ἡῦρον αὐτὸ τὸ 1838 Ἰουνίου 2 πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Παρθενῶνος. Τὸ ὕψος αὐτοῦ εἶναι 0 6, καὶ τὸ μῆκος 17 0/0. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω δεξιὸν καὶ κάτω μέρος αὐτῆς· κατὰ δὲ τὸ ἀριστερὸν μένει κενὸν εἰς τὸν λίθον 0 4. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι κατάλογος Κυρίων ὀνομάτων.

Κ. Σ. Π.

1808.

Ω Ν Ι Δ Ο
Η Ν Ε Α Υ
Ν Δ Ι Ο Υ Μ
Λ Ν Ε Ω

1808.

Αε]ωνίδο[υ
τ]ήν έαυ[τού
Ε]νδίου Μ[ελητεύς
... ε]νέω.

Επί τεμαχίου Βάθρου λίθου τής Πεντέλης. Ήυρον αυτό τὸ 1838 εἰς τὸ δυτικὸν τοῦ Παρθενῶνος. Τὸ ὕψος αὐτοῦ (ὅσον σώζεται) εἶναι 20 0/0, καὶ τὸ πλάτος 16 0/0. Τὸ μέγεθος τῶν γραμμάτων εἶναι 0 2. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι ἐπὶ τοῦ Βάθρου τούτου ἴστατο ἀνάθημά τι, δ ὁ Λεωνίδας ἀνέθεσεν.

Κ. Σ. Π.

1809.

Τ Ο Κ Ο Ι Ν Ο Ν Τ Ω Ν
Τ Ο Ν Δ Η Μ Ο Ν Τ

1809.

Τὸ Κοινὸν τῶν [. . . ἀνέστησε
τὸν Δῆμον τ[ῶν Ἀθηναίων.

Επί τμήματος Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Ήυρον αὐτὸ τὸ 1839 εἰς τὸ δυτικὸν μέρος τοῦ Παρθενῶνος. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου εἶναι 10 0/0, καὶ τὸ μῆκος 40 0/0. Ἐπὶ τοῦ Βάθρου τούτου ἴστατο εἰκὼν τοῦ Δήμου τῶν Ἀθηναίων, ἣν τὸ Κοινὸν ἑτέρου τινὸς ἔθνους ἀριέρωσε, χαριζόμενον τοῖς Ἀθηναίοις.

Κ. Σ. Π.

1810.

5
Ι
Υ Δ Η Σ
Η Σ Ι
Ω Ρ Ι Ι Ι
Ν Ι
Σ Ο Δ Ω Ρ Ο Σ Ι Ι Δ
Τ Ο Μ Ε Ν Η Σ Ι Ι Κ
Υ Σ Ι Ο Σ Ι Δ Ι
Ν Ι Ι

1810.

5
· · · ὕδης
· · · ης
· · · ωρ Ι Ι Ι
· · · ν Ι
Μνη]σόδωρος Ι Ι
Ἀρισ]τομένης Ι Ι
· · · σιος Ι
· · · ν Ι Ι
· · · ἄνεστησε
Σ · · ·
Δ · · ·
Βα · · ·
Δ · · ·
Κ · · ·
Δι · · ·

Επί τμήματος πλακῆς λίθου Πεντελησίου. Ήυρον αὐτὴν τὸ 1838 Δεκεμβρίου 12 εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τοῦ Ἑρεχθείου. Τὸ ὕψος τῆς πλακῆς (ὅσον σώζεται) εἶναι 18 0/0, καὶ τὸ πλάτος 17 0/0. Τὰ γράμματα εἰσὶν ἀραιὰ ἐγχαραγμένα.

Μετὰ τὴν 5 γραμμὴν εἰς τὴν πλάκα εἶναι ἐγχαραγμένη μία γραμμὴ. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα αὐτῆς τὰ ἄκρη. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι κατάλογος ὀνομάτων ἀνδρῶν, οἵτινες συνετέφερον ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως, καὶ τὴν φυλακὴν τῆς χώρας· εἶναι ἐπομένως τῆς αὐτῆς φύσεως μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς, εὐρεθείσης ἐν τῷ ἀρχαίῳ βουλευτηρίῳ, καὶ δημοσιευθείσης ὑπ' ἀριθ. 62 ἐν τῷ δευτέρῳ φυλλαδίῳ, τῷ φέροντι τὸν τίτλον ἐπιγραφῆς ἀνέχονται.

Κ. Σ. Π.

1811.

5
Λ Ι Ξ Τ
Θ Η Κ Ε Ν
Ε Κ Α Τ Η Ν
Ξ Ι Β Υ Ρ Τ Ι Ο
Γ Υ Ν Η

1811.

5
Καλ]λίστ[ιον
ἀνέ]θηκεν
δ]εκάτην
Σιβυρτίο[υ
γυνή.

Επί τμήματος Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Ήυρον αὐτὸ τὸ 1850 Σεπτεμβρίου 4 εἰς τὸ δυτικὸν τοῦ Παρθενῶνος, παρὰ τὸ ἱερὸν Ἀθηνᾶς τῆς Ἐργάνης. Τὸ ἄνω μέρος τοῦ Βάθρου εἶναι ἀκρωτηριασμένον· τὸ δεξιὸν κάτω καὶ μέρος τοῦ ἀριστεροῦ εἶναι ἀκέραιον, τὸ ἄνω μέρος τοῦ δεξιοῦ εἶναι ἀκρωτηριασμένον. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου

είναι ἐνὸς καὶ ἡμίσεως Ἀγγλικοῦ ποδὸς, τὸ πλάτος ποδὸς ἐνὸς, καὶ τὸ πάχος δακτύλων τεσσάρων. Ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι ἐπὶ τοῦ Βάθρου τούτου ἵστατο τὸ ἀνάθημα, ὅπερ τὸ Καλλίστιον γυνὴ τοῦ Σιβυρτίου ἀνέθηκε, πιθανῶς Ἀθηνᾶ τῇ Ἐργάνῃ. Ὁ Σιβυρτίος δὲ οὗτος τῆς ἐπιγραφῆς εἶναι τάχα ὁ αὐτός, ἡ τῆς αὐτῆς γενεᾶς τῷ Σιβυρτίῳ, οὗ ὁμώνυμος ἦν ἡ ἐν Ἀθήναις καλουμένη Σιβυρτίου παλαίστρα;

Κ. Σ. Π.

1812.

Δ
ΕΞΑΞ
Ω

1812.

Δ(ιτ
ἐξ Ἄς(τ-
ε)ω(ς.

Ἐπὶ τμήματος Ἑρμοῦ ἀνευ κεφαλῆς, λίθου Πεντελησίου. Ὡρον αὐτὸ τὸ 1836 εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῶν Προπυλαίων, παρὰ τὴν ἀνατολικὴν Στοᾶν αὐτῶν, ἔνθα καὶ νῦν ἐτι ἵσταται, ἀνευ τοῦ Βάθρου αὐτοῦ. Τὸ ὕψος τοῦ σωζομένου μέρους τοῦ Ἑρμοῦ εἶναι 34 0/0, τὸ πλάτος 21 0/0, καὶ τὸ πάχος 20 0/0. Τὸ δὲ μέγεθος τῶν γραμμάτων εἶναι 0, 6. Ὁ Ἑρμῆς οὗτος ἵστατο πιθανῶς παρὰ τὴν εἴσοδον τῆς Ἀκροπόλεως ἴσως, οὐ μακρὰν τοῦ ἀγάλματος «τοῦ Προπυλαίου Ἑρμοῦ».

Κ. Σ. Π.

1813.

ΛΑΡΑΠΙ ΛΙΙΞΙΔ
ΠΙΙΕΡΓ·ΞΣΤΑΣΙΚΡΑΤΟΥΞ
ΤΩΞΑΚΟ·ΟΤΟΣΗΤΑ

1813.

Σ]αράπι[δ]ι Ἰσι[δι].
Ἐπὶ Ἰερ[ί]ως Στασικράτους
... τῷ Ξακὸ ... οὐσισητα

Ἐπὶ μικροῦ Βάθρου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ὡρον αὐτὸ τὸ 1838 εἰς τὰ ἐρείπια Ἐκκλησίας, κεκλιμένης ὑπὸ τοῦς βορείους πρόποδας τῆς Ἀκροπόλεως.

Ἡ 1^η γραμμὴ εἶναι γεγραμμένη διὰ γραμμάτων μεγαλητέρων, αἱ δὲ δύο ἕτεραι διὰ μικροτέρων, τῆς δὲ τελευταίας εἶναι σχεδὸν ἐξηλειμμένα τὰ γράμματα. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου εἶναι 11 0/0, τὸ μῆκος 28 0/0, καὶ τὸ πλάτος 21 0/0. Ὄνομα Κύριον Στασικράτης εὑρίσκεται καὶ παρὰ τῷ Πολυστρ. (1, 12, 91) καὶ θυλικῶς Στασικράτεια ἐν τῇ Ἀρχαιουστοικῇ Ἐφημερίδι ὑπ' ἀριθ. 1726.

Μετ' εὐχαριστήσεως δὲ δημοσιεύω, ὅτι εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ταύτην τὸ 1851, ὅτε ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ ἐλάμβανε τὴν ὕλην αὐτῆς, διὰ τὴν οἰκοδομὴν τῆς δημοτικῆς Ἐκκλησίας ἀποὺ Κυαγγελισμοῦ, ἦρον τύπον, παριστάνοντα ταῦρον (τὸν Ἄπιν) ἀρίστης ἐργασίας (ὅσον φαίνεται ἀπὸ τὸ διασωθὲν αὐτοῦ μέρος). Ὁ τύπος οὗτος εἶναι φυσικοῦ ἀναστήματος, ἥτοι ἔχει μῆκος 2 μέτρων καὶ 24 0/0, πλάτος 1 καὶ 20 0/0, καὶ πάχος 18 0/0. ἦτο δὲ ἀντεστραμμένος, ἥτοι ὁ τύπος ἦν ἐντὸς τῆς γῆς, τὸ δὲ ἀντίθετον μέρος ἐχρησίμευεν ὡς ἑδαφος τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ πλάξ αὕτη, παθοῦσα ὑπὸ τοῦ πυρὸς (ὅτε οἱ Τοῦρκοι τὸ 1821 ἐπυρπόλησαν τὴν Ἐκκλησίαν) κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν αὐτῆς, ἐτμήθη εἰς τρία μέρη· συνήρμωσα τὰ τμήματα καὶ διατηρῶ νῦν ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Συλλογῇ τῇ ὑπὸ τὴν Στοᾶν τοῦ Ἀδριανοῦ. Ὁ ὄγκος τοῦ λίθου (ὃν δυσκόλως μεγάλη φορτηγὸς ἅμαξα δύναται νὰ μετακινήσῃ) εὑρεθεὶς εἰς τὴν ἀνώμαλον θέσιν τὴν ὑπὸ τὴν Ἀκρόπολιν, ἔνθα φορτηγαὶ ἅμαξαι δυσκόλως δύνανται νὰ μεταφέρωσιν ὄγκους, μὲ πείθει νὰ πιστεύσω, ὅτι οὗτος δὲν μετεκομίσθη ἀλλαχόθεν, ἀλλ' ὅτι εἰς τὴν Ἐκκλησίαν αὐτὴν ἦν ὁ ναὸς τοῦ Σαράπιδος, ὃν οἱ Χριστιανοὶ εἰς Ἐκκλησίαν μεταποιήσαντες τὴν εἰκόνα τοῦ Ἀπιδος τῇ σφύρᾳ ἀμόρφωσαν σχεδὸν, καὶ ἀντεστραμμένως εἰς τὸ ἑδαφος τῆς Ἐκκλησίας ἔθεσαν, ὅπως ἐπίστωμα καταπατεῖται, ὡς ἀντικείμενον τῆς εἰδολολατρίας. Περὶ τοῦ ναοῦ τούτου, καὶ τῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ παύτῃ ἀνευρεθέντων ἑτέρων λειψάνων τῆς Ἀρχαιότητος θέλομεν ἀναφέρει μᾶλλον ἐκτεταμένως καὶ ἐν τῇ τοπογραφίᾳ τῶν Ἀθηνῶν.

Κ. Σ. Π.

1814.

Γ Λ Α Υ Κ Ο Σ
Τ Ρ Υ Φ Α Ι Ν Α
Λ Ε Ω Ν
Ψ Ι Ξ Τ Ω
5 Υ Γ Γ

Ἐπὶ Βάθρου μικροῦ Πεντελησίου λίθου. Ὡρον αὐτὸ τὸ 1838 Δεκεμβρίου 14 εἰς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Παρθενῶνος. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου εἶναι 15 0/0, τὸ πλάτος 19 0/0, καὶ τὸ πάχος 13 0/0. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι ἐπὶ τοῦ Βάθρου τούτου ἵστατο ἀνάθημά τι τοῦ Γλαύκου καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ τῶ Διὶ καὶ τῇ Ἑρείᾳ,

Κ. Σ. Π.

1814.

Γλαῦκος,
Τρύφαινα,
Λέων,
Ἑ]ψίστω,
Διὶ καὶ] Ἑγ[είᾳ.

1815.

< Λ Η Π Ι
Ε Ω Ξ

Γέγραπται ἐπὶ τῆς κατωτέρας Βαθμίδος Βωμοῦ, λίθου Πεντελησίου. Ὡρον αὐτὸν τὸ 1835 παρὰ τὴν εἴσοδον τῆς Ἀκροπόλεως, πρὸς τὸ νότιον μέρος αὐτῆς, οὐ μακρὰν τῆς θέσεως, ἔνθα ἦν τὸ παρὰ τὴν Ἀκρόπολιν Ἀσκληπιεῖον, ἔνθα τὸ 1825 (ὅτε ἡ Ἀκρόπολις ἐπολιορκεῖτο) ἡ ἀρχαία πηγὴ τοῦ Ἀσκληπιείου εὐρέθη. Τοῦ ὕψους τοῦ Βωμοῦ εἶναι 29 0/0, τὸ πλάτος 14 0/0, καὶ τὸ πάχος 27 0/0. Εἰς τὸ ὀπισθεν τῆς ἐπιγραφῆς μέρος, ἐπὶ τῆς γωνίας τοῦ Βωμοῦ, ἐπὶ τῆς ἀναθάρσας σώζεται μέχρι τοῦδε ποῦς ἀνδρὸς ἴσως τοῦ Ἀσκληπιοῦ, οὗ τὸ ἄγαλμα ἵστατο πρὸ τοῦ Βωμοῦ αὐτοῦ. Τὸ μνημεῖον τοῦτο εἶναι ἐν τῶν ἀναθημάτων, ἀ εὐρίσκοντο ἐν τῷ ναῷ τὸ πάλαι.

Κ. Σ. Π.

1815.

Ἀσκ]ληπιῶ
Ἐπὶ Ἑρέ]ως [. . .

1816.

Α Ξ Κ Λ Η Π Ι Ω Ι
Κ Α Τ Ο Ν Α Ρ

Ἐπὶ Βάθρου τετραγώνου λίθου λευκοῦ. Ὡρον αὐτὸ τὸ 1833 Μαρτίου 1 εἰς τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ ἐν Ἐπιδαύρῳ Θεάτρου, καλουμένου νῦν ἐπὶ τῷ ἱερῶν. Ἐπὶ τοῦ Βάθρου τούτου ἵστατο ἀνάθημά τι, ὅπερ τίς τῶ Ἀσκληπιῶ ἀφιέρωσεν ὁμοιομορφὸν τῷ σχήματι, ὅπερ κατ' ὄναρ εἶδεν ὁ ἀναθέσας.

Κ. Σ. Π.

1816.

Ἀσκληπιῶ
κατ' ὄναρ.

1817.

Α Ξ Κ Λ Η Γ

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου τῆς Πεντέλης. Ὡρον αὐτὸ τὸ 1836 Δεκεμβρίου 17 πρὸ τῆς εἰσόδου τῆς Ἀκροπόλεως εἰς τὸ νότιον μέρος αὐτῆς. Τὸ ὕψος αὐτοῦ (ὅσον σώζεται) εἶναι 22 0/0, τὸ δὲ πλάτος 26 0/0.

Κ. Σ. Π.

1817.

Ἀσκληπ[ιῶ.

1818.

Ο Λ Ι Α Δ Ι

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου τῆς Πεντέλης. Ὡρον αὐτὸ τὸ 1836 εἰς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Ἑρεχθείου. Τὸ ὕψος τοῦ σωζομένου μέρους εἶναι 10 0/0, καὶ τὸ πλάτος 17 0/0. Τὰ δὲ γράμματα ἔχουσι μέγεθος 0 3. ἵστατο ἐπὶ τοῦ Βάθρου τούτου ἀνάθημα, ὃ τῇ Πολιάδι τίς ἀνέθεσεν.

Κ. Σ. Π.

1818.

Πο]λιάδι.

1819

Α Μ Ε Ν Ο Ι Ε Π Ι Λ Υ Ξ Ι Μ Α Χ Ι Δ Ο Υ Α Ρ Χ Ο Ν Τ Ο Σ
Ο Α Ρ Ι Ξ Τ Ο Β Ο Υ Λ Ο Υ Φ Λ Υ Ε Υ Ξ Α Θ Η Ν Α

1819.

Εὐξ]άμενοι ἐπὶ Δυσιμαχίδου Ἀρχοντος
. . . Ἀριστοβούλου Φλυεὺς Ἀθηναῖ.

Ἐπὶ Βάθρου λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὸ τὸ 1834 Αὐγούστου 21 εἰς τὸ βόρειον τῶν Προπυλαίων. Τὸ ὕψος αὐτοῦ εἶναι 25 0|0, τὸ πλάτος 42 0|0, καὶ τὸ πάχος 18 0|0. Ἐπὶ τοῦ Βάθρου τούτου ἵστατο ἀνάθημα τι, τὸ ὁποῖον εὐζάμενοι τινὲς ἀνέθεσαν ἐπὶ Λυσιμαχίδου Ἀρχοντος τοῦ κατὰ τὸ 2 ἔτος τῆς 110 Ὀλυμπιάδος ἀρχάντος.

Κ. Σ. Π.

1820.
Μ
Θ Η Κ Ε Ν
Τ Τ Ι Ο Ξ Ε

1820.
Ἀρτέμ[ιδι
ἀνέ]θηκεν

. . . Σφη]ττιος ἐ[ποίησεν.

Ἐπὶ τεμαχίου Βάθρου λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὸ τὸ 1833 Ὀκτωβρ. 24 εἰς τὸ βορειο-δυτικὸν μέρος τοῦ Ἐρεχθείου, οὐ μακρὰν τῆς Προστάσεως τοῦ Ἐριχθονίου.

Κ. Σ. Π.

1821.
Α Μ Ο Ν Ν Ι Κ Ο .
Ρ Κ Α Ι Η Μ Η Τ Η Ρ Δ Η Μ Η Τ Ρ Ι Ε Υ Χ Λ Ο Η
Α Ν Ε Θ Η Κ Ε Ν

1821.
Ἀμόννικο[ν
ὁ πατή]ρ καὶ ἡ μήτηρ Δήμητρι Εὐχλόη
ἀνέθηκεν.

Ἐπὶ Βάθρου λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὸ τὸ 1835 εἰς τὸ νότιον μέρος τῶν Προπυλαίων, παρὰ τὴν θέσιν, ἐνθα ἦν τὸ ἱερὸν τῆς Δήμητρος τῆς Εὐχλόης, καὶ Κουροτρόφου, ἐντειχισμένον εἰς τὸν πρὸ τῆς Βάσεως τῆς Ἀπτέρου Νίκης Τουρκικὸν Προμαχῶνα. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου εἶναι 11 0|0, τὸ μῆκος 22 0|0, καὶ τὸ πάχος 13 0|0. Τοῦ Βάθρου τούτου τὸ ἀριστερὸν μέρος εἶναι ἀκρωτηριασμένον. Ἰστατο δὲ ἐντὸς τοῦ περιβόλου τοῦ ἱεροῦ πρὸ τῶν ἐκεῖ ἀγαλμάτων τῆς Κουροτρόφου, καὶ Εὐχλόης, τὰ ὁποῖα ἵσταντο ἐντὸς τῶν ἐτι καὶ νῦν σωζομένων ναίσκων, ὑπὸ τὴν Βάσιν τῆς Ἀπτέρου Νίκης.

Κ. Σ. Π.

1822.
Ι Τ Υ Χ Η

1822.
Γῆ] τύχη.

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου τῆς Πεντέλης. Ἡῶρον αὐτὸ τὸ 1836 Δεκεμβρίου 14 πλησίον τῆς Ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου Δημητρίου «Κατηφόρι» (παρὰ τὸ Πρυτανεῖον).

Κ. Σ. Π.

1823.
Κ Α Τ Ο Ν Α Ρ

1823.
Κατ' ὄναρ.

Ἐπὶ Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Ἡῶρον αὐτὸ τὸ 1830 τῇ 14 Δεκεμβρίου, οὐ μακρὰν τῆς ἀνωτέρω πρὸς τὸ βορειο-δυτικὸν αὐτῆς κατὰ τὴν ἐνορίαν καλουμένην «Καλογριάνη».

Κ. Σ. Π.

1824.
Ο Ξ Μ Ο Υ Ξ Α Ι
Η Τ Τ Ι Ο Ξ

1824.
... ος Μουσαί[ου
Γαργ]ήττιος.

Ἐπὶ τῆς ζωφόρου τύπου λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὸν τὸ 1831 Σεπτεμβρίου 23 παρὰ τὸ ἀρχαῖον Βουλευτήριον

Κ. Σ. Π.

1825.
Ε Ω Ξ Α Λ Ε Ξ Ι Κ Α Κ Ο Υ

1825.
Ἀπόλλωνος Ἀγυι]έως Ἀλεξικάκου.

Ἐπὶ Βάθρου τετραγώνου λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὸ τὸ 1832 Μαΐου 8 παρὰ τὴν θέσιν, ἐνθα ἦν ἡ Ἀγαρική Πύλη.

Κ. Σ. Π.

1826.
ΛΥΣΙΚΛΗΣ ΝΑΥΚΛΕΟΥΣ
ΡΜΕΙΦΑΛΑΝΘΕΙΑΝΕΘΗΚΕΝ

Ἐπὶ Βάθρου λίθου Πεντελῆσιου. Ἡῶρον αὐτὸ τὸ 1833 ἰανουαρίου 13 εἰς τὸ δυτικὸν μέρος τοῦ ναοῦ Ἀθηνῶν τῆς Ἀρχηγέτιδος, κοινῶς καλουμένου «Πύλη τῆς Ἀγορᾶς».

1826.
Δυσικλῆς Ναυκλέους
Ἐ]ρμεῖ Φαλανθεί[ω] ἀνέθηκεν.

Κ. Σ. Π.

1827.
ΑΠΟΛ
ΤΟΝ

ΟΙΡΥ
ΛΙ

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου τῆς Πεντέλης. Ἡῶρον αὐτὸ τῇ 3 Ὀκτωβρίου 1832 πρὸς τὸ δυτικο-βόρειον τῶν Προπολαίων.

1827.
Ἀπόλλωνι προστατηρίω
τὸν [Βωμὸν

οἱ πυλῶροι
Ἀ]λ[ι]ος.

Κ. Σ. Π.

1828.
ΑΡΧΙΠΠ
ΑΡΙΣΤΟΜΑΧΟΥ
ΚΟΝΘΥΛΗΘΕΝ

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου, λίθου τῆς Πεντέλης. Εὗρέθη τὸ 1834 Σεπτεμβρίου 26 εἰς τὸ «Πολυάνδριον», τὸ πρὸς τὸ βόρειον τοῦ Πειραιῶς.

1828.
Ἀρχίππ[η]
Ἀριστομάχου
Κονθυλῆθεν.

Κ. Σ. Π.

1829.
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
ΚΥΡ·ΙΟΥ
ΛΑΜΠΤΡΕΥΣ

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου, λίθου τῆς Πεντέλης. Ἡ στήλη ἔχει ἀκρωτήριον κεκοσμημένον ἀνθει-
λωτοῦ.

1829.
Διονύσιος
Κυρ[τ]ίου
Λαμπτρέυς.

Κ. Σ. Π.

1830.
ΕΙΣΟΔΟΣ ΠΡΟΣ Η
Κ ΟΝΒΛΑΥΤΗΣΚΑΙ
Κ ΟΥΡΟΤΡΟΦΟΥΑΝΕΙ
ΝΗΤΩΔΗΜΩΙ

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τῆς Πεντέλης. Ἡῶρον αὐτὸ τὸ 1834 Νοεμβρίου 12 εἰς τὸ δυτικὸν μέρος τῆς Βάσεως τοῦ ναοῦ τῆς Ἀπτέρου Νίκης, ἐντοιχισμένον εἰς τὸν τοῖχον τοῦ πρὸ τῆς Βάσεως Τουρκικοῦ Προμαχώ-
νος, ὅστις ἐξηλείφθη ὅλως ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν, ἃς ἐπραξεν ἐκεῖ τὸ 1851 ὁ Κ. Βεϋλὲ Γάλλος. Τὴν ἐπιγραφὴν
ταύτην, συνδυάζοντες μετὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1804, ἣν ἐδημοσιεύσαμεν, παρατηροῦμεν, ὅτι πρὸ τοῦ ἱεροῦ τῆς
Κουροτρόφου, καὶ Χλόης εἰς τὴν δευτέραν ἀπὸ Χριστοῦ ἑκατονταετηρίδα (ὡς εἰκάζομεν ἀπὸ τὸν σχηματι-
σμὸν τῶν γραμμάτων) κατεσκεύασαν οἶκον, οὗ τὴν ἀναβάθραν ὁ γενόμενος ἱερεὺς γῆς Κουροτρόφου καὶ Βλαύ-
της κατεσκεύασεν (ᾧρα ἐπιγρ. 1804). Τὸν οἶκον τοῦτον οἱ μετὰ ταῦτα διέποντες τὰς Ἀθήνας εἰς Πύργον
μετεποίησαν λαβόντες λίθους καὶ ἐξ ἄλλων οἰκοδομῶν, κατεστράφη δὲ οὗτος τὸ 1822 δι' ὑπονόμου ἀνωρυ-
χθείσης ὑπ' αὐτὸν ἐν τῇ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο πολιορκίᾳ τῆς Ἀκροπόλεως. Οἱ θεμέλιοι λίθοι αὐτοῦ ἔτι καὶ νῦν
φαίνονται, κατασταθέντες φανεροὶ διὰ τῆς ἀνασκαφῆς τοῦ Κ. Βεϋλέ. Ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης μαρτυροῦμεν,
ὅτι ἐν τῷ ἱερῷ γῆς τῆς Κουροτρόφου καὶ Χλόης Δῆμητρος ἦν καὶ Βωμὸς τῆς Βλαύτης, περὶ ἧς ὅρα τὰ ὑπὸ
τοῦ Πολυδεύκου (7, 22) καὶ Ἡσυχίου (εἰς Βλαύτην) ῥηθέντα, καὶ ἐν τῷ Συγγράμματι ἡμῶν ἐπιγραφομένῳ
αἱ Ἀρχαῖαι Ἀθῆναι (σελ. 94) ἀναφέραμεν, ὅτι ἐν ταῖς Ἀθήναις ἦν ἱερὸν τῆς Βλαύτης, ἧς τὴν θέσιν κατέχει
σήμερον ἡ Ἐκκλησία τῆς Παναγίας, τῆς ὁποίας ἡ συνήθεια ἡ διατηρήσασα εἰς ἡμᾶς πλεῖστα καλὰ τῆς ἀρχαίας
προγονικῆς εἰκλείας, ἐφύλαξε τὸ ἀρχαῖον ὄνομα, καλεῖ γὰρ ἔτι καὶ νῦν ταύτην «Βλασκαροῦ ἢ Βλατσαροῦ». Εἰς

1830.
Εἴσοδος πρὸς τῆ- [οἶκον]
κον Βλαύτης καὶ
Κουροτρόφου ἀνει-
μέν]η τῷ Δῆμῳ.

τὴν Ἐκκλησίαν ταύτην εὐρέθησαν ἀρετὰ λείψανα τοῦ ἀρχαίου ναοῦ, ἐν οἷς ἐν ἐπιστήλιον, φέρον κόσμον τοῦ ἰωνικοῦ ρυθμοῦ, ὅπερ ὑπάρχει νῦν ἐνταφιασμένον εἰς τὴν πρὸ τῆς Ἐκκλησίας ταύτης οἰκίαν. Περὶ γῆς τῆς Κουροτρόφου ὄρα τὰ παρὰ τοῦ σχολιαστοῦ Ἀριστοφ. εἰς Θεσμοφορ. (στίχ. 307) λεχθέντα. Περὶ δὲ τῆς Δήμητρος Χλόης ὄρα Ἀριστοφάν. Λυσικράτ. (στίχ. 829, καὶ 836), καὶ Εὐπόλιδ. παρὰ τῷ Σχολ. Σοφοκλ. εἰς Οἰδίπ. ἐπὶ Κολωνῷ (στίχ. 160), καὶ Σίμωνι τὸν ἀήλιον παρ' Ἀθηναίῳ (14, 3).

Κ. Σ. Π.

1831.

Ι Κ Α Ρ Π Ο Υ Μ Ε Ι

Ἐπὶ τῆς ζωφόρου τύπου λίθου τῆς Πεντέλης. Ἡῶρον αὐτὸν τὸ 1836 Νοεμβρίου 18 εἰς τὸ δυτικὸν τῆς Βάσεως τῆς Ἀπτέρου Νίκης. Τὸ ὕψος τοῦ τεμαχίου τούτου (ὅσον σώζεται) εἶναι 30 0/0, καὶ τὸ πλάτος 19 0/0.

1831.

Καλλικάρπου Με[λιτίως.

Κ. Σ. Π.

1832.

Ε Σ . Τ Ι . Χ
Τ Ι Τ Ο Σ Φ Λ
Α Τ Τ

Ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου τοῦ Ἰμμητοῦ. Ἡ πρώτη γραμμὴ οὔσα γεγραμμένη διὰ μεγαλητέρων γραμμάτων ἐξηλείφθη ἐπίτηδες. Τὸ σωζόμενον μέρος τῆς στήλης ταύτης ἔχει ὕψος 23 0/0.

1832.

- Ε Σ . Τ Ι . Χ
Τίτος Φλ[άβιος
Ἀττ]ικός.

Κ. Σ. Π.

1833.

Ι Γ / Π Ρ Ο Σ Τ Α Μ Α Υ Τ Η Σ
ΙΑΚΟΡΟ Σ ΚΡΑΝΑΗ
ΕΥΚΑΡΠΟΥΚΑΙΔΙΟΝΥΣΙΟΥ Α
ΜΗΤΗΡ

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου τοῦ Ἰμμητοῦ. Ἡῶρον αὐτὸ τὸ 1837 Φεβρουαρίου 28 εἰς τὸ δυτικὸν τῆς Βάσεως τῆς Πινακοθήκης ἐντειχισμένον εἰς τὸν Τουρκικὸν Προμαχώνα. Τὸ ὕψος αὐτοῦ (ὅσον σώζεται) εἶναι 14 0/0, τὸ μῆκος 43 0/0, καὶ τὸ πλάτος 34 0/0

1833.

κατεσκεύασαν κατὰ] πρόστα[γ]μα αὐτῆς
Ζάχορος Κρανῆ
Εὐκάρπου καὶ Διονυσίου Α
Μήτηρ.

Εἰς τὴν 3 γραμμὴν τὸ τελευταῖον Α εἶναι μεγαλύτερον καὶ οὕτως Α γεγραμμένον. Ἐπὶ τοῦ Βάθρου τούτου ἴστατο (ὡς ἐξάγεται ἀπὸ τὴν ἐπιγραφὴν) ἀνάθημά τι, τὸ ὁποῖον ἀνέθεσαν εἰς τὸν Ἀσκληπιόν. Ὁ ἐνταῦθα ἀναφερόμενος Διονύσιος Α (Ἰαχχαγηδός) ἀναφέρεται ὡς τοιοῦτος καὶ ἐν τῇ 189 ἐπιγραφῇ τοῦ Ῥός (die demen von Attica). Ἦν δὲ ὁ Διονύσιος οὗτος τῆς ἐπιγραφῆς μας Φυλάσιος· καὶ ὁ Εὐκαρπος οὗτος τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ἀναφέρεται καὶ εἰς τὴν ῥηθεῖσαν ὑπ' ἀριθ. 189 ἐπιγραφὴν, ἦσαν δὲ, νομίζομεν, τῆς αὐτῆς γενεᾶς.

Κ. Σ. Π.

1834.

Ι Ω Ν Ι Ο Σ , Ο Ψ Ί Ν Λ Λ Ω . . . Λ Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Ο Υ Ο Υ
ΕΙΜΕΡΤΟΥΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΑ ΔΙΟΝΥΣΙ ΟΣ
ΕΠΙΚΤΗΣΙΣ ΑΓ
ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΓΥΝ

1834.

Ἀπολλώνιος, [Ἀπο]λλω[νία] Ἀπολλωνίου θυ[γάτηρ]
Εἰμερτοῦ Μαραθώνιος, Διονυσία Διονυσίου ος,
Ἐπικτήσις Ἀγ[αθάρχου] Ἀπολλωνίου γυ[νὴ],
Μαραθώνιος

Ἐπὶ ἐπιστηλίου λίθου τῆς Πεντέλης. Ἡῶρον αὐτὸ τὸ 1836 Ἰανουαρίου 28 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ

ναοῦ τῆς Ἀπτερου Νίκης ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος αὐτοῦ εἶναι 24 0|0, τὸ μῆκος ἐνὸς μέτρου καὶ 13 0|0, καὶ τὸ πᾶχος 15 0|0.

Μετὰ τὴν 1 γραμμὴν ὑπάρχει γείσσον ἐπὶ τοῦ λίθου, αἱ δὲ ἄλλαι γραμμαὶ τῆς ἐπιγραφῆς εἰσὶ γεγραμμέναι ἐπὶ τριῶν ταινιῶν, ἀναγεγλυμμένων ἐπὶ τοῦ λίθου. Τὸ ἐπιστήλιον τοῦτο ἀπετέλει μέρος ἀναθήματός τινος οἰκογενείας, ἱσταμένου ἐν Ἀκροπόλει.

Κ. Σ. Π.

1835.

Σ Α Τ Ω Ν Ο Σ Ε Ι Ν
Ζ Ω Ν Τ Α Ε Ν Α Σ
Λ Ω Ν Ε Ν Α Υ Λ
Ι Μ Α Τ Α Τ Α Υ
5 Ο Ν Γ Α Ρ Ο Υ Ν Ι

1835.

Στρ]άτωνος εἰ[μι
δν] ζῶντα ἐν Ἀ[θήναις
καὶ μεγá]λων ἐν αὐλ[αῖς
. . . ἱματα ταῦτα
. . . τ]ὸν Γαρούνι[ον . . .

Ἐπὶ τεμαχίου Βάθρου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὸ τὸ 1839 εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω, πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ ναοῦ τῆς Νίκης, ἀντικρὺ τοῦ σωζομένου Πύργου. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου τούτου (ὅσον σώζεται) εἶναι 22 0|0, τὸ πλάτος 19 0|0, καὶ τὸ πᾶχος 22 0|0. Ἰστατο ἐπὶ τοῦ Βάθρου τούτου ἀνάθημά τι ἀνδρὸς Γαρουνίου. Δεικνύει δὲ τὸ Βάθρον τοῦτο τὴν φιλοτιμίαν, ἣν εἶχον ὅλαι αἱ πόλεις, ὅπως ὑπάρχει ἀνάθημά τι τούτων εἰς τὴν Ἀκρόπολιν τῶν Ἀθηνῶν, ὡς ἀναφέραμεν καὶ ἀλλαχοῦ. Ἰστατο δὲ τὸ Βάθρον τοῦτο οὐ μακρὰν ἐκεῖνου, ἐφ' οὗ ἵστατο ὁ ἀνδριάς τοῦ Κοίντου Τρεβελλίου, περὶ οὗ ἀναφέραμεν ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 59 τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος.

Κ. Σ. Π.

1836.

Π Ρ Ω Τ Ο Γ Ε Ν Η Σ
Α Γ Α Θ Ο Κ Λ Ε Ο Υ Σ
Π Ε Ι

1836.

Πρωτογένης
Ἀγαθοκλέους
ἐκ] Πει[ραιέως.

Ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὸ τὸ 1835 Φεβρουαρίου 8 εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς Ἀκροπόλεως.

Κ. Σ. Π.

1837.

Κ Ρ Α Τ Ο Υ Φ Λ Υ Ε Υ Σ

1837.

. . . . Τιμο]κράτου Φλυεύς

Ἐπὶ Βάθρου τετραγώνου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὸ τὸ 1835 Φεβρουαρίου 12 εἰς τὴν θέσιν, ἔνθα ἦν τὸ Διοσκούρειον. Ὁ ιδιοκτῆτης μιᾶς τῶν ἐκεῖ οἰκιῶν ἐνετείχισεν αὐτὸ παρὰ τὸν παραστάτην τῆς θύρας τῆς οἰκίας αὐτοῦ, τὴν δ' ἐξάλειψιν τῶν γραμμάτων ἐπροσπάθησεν ἐπίτηδες.

Κ. Σ. Π.

4838.

Φ Α Ι Δ Ρ Ι Α Δ Η Σ
Φ Α Ι Δ Ρ Ι Ο Υ
Α Χ Α Ρ Ν Ε Υ Σ

1838.

Φαιδριάδης
Φαιδρίου
Ἀχαρνέως.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1835 Ἰουλίου 21 εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς Ἀκροπόλεως. Ὄνομα Φαιδριάδης τὸ πρῶτον ἐνταῦθα εὑρηται.

Κ. Σ. Π.

1839.

Ω Ν Κ Ω Μ Ο Ι Η Σ Α Ν Ι
Ι Ν Ο Κ Λ Ε Ι Δ Η Σ Ε Χ Ο Ρ Η Γ Ε Ι
Μ Α Γ Ν Η Σ Ε Δ Ι Δ Α Σ Κ Ε Ν
Τ Ρ Α Γ Ω Δ Ι Ω Ν
5 Π Ε Ρ Ι Κ Λ Η Σ Χ Ο Λ Α Ρ : Ε Χ Ο Ρ Η :
Α Ι Ξ Χ Υ Λ Ο Σ Ε Δ Ι Δ Α Σ Κ Ε Ν
ΠΑΝΔΙΟΝΙ
ΚΛΕΑΙΝΕΤ
ΚΩΜΩΔΙΩΝ
ΘΑ

Οἶδε τῶν ἀνδρῶν) Κῶμοι ἦσαν Π(οιηταὶ

5	Φα]νοκλείδης ἐχορήγει Μάγνης ἐδίδασκεν Τραγωδιῶν Περικλῆς Χολαργ[γεύς] ἐχορή[γει] Αἰσχύλος ἐδίδασκεν.	Πανδιονί[ς], Κλαίνετ[ος], Κωμωδιῶν, Θα[λής].
---	---	---

Ἐπὶ τμήματος Βάρου λίθου τῆς Πεντέλης. Ἦρον αὐτὸ τὸ 1840 Δεκεμβρίου 10 εἰς τὸ δυτικὸν τοῦ Παρθενῶνος. Τὸ ὕψος αὐτοῦ εἶναι 0 9, τὸ μῆκος 27 0/0, καὶ τὸ πᾶχος 0 9.

Ἡ 1 γραμμὴ εἶναι γεγραμμένη διὰ μεγαλητέρων γραμμάτων, αἱ δὲ ἕτεραι διὰ μικροτέρων, ἀνάγεται δὲ εἰς τὴν τάξιν τῶν χορηγικῶν. Τὸ ὄνομα *Φανοκλείδης*, παραγόμενον ἐκ τοῦ συνεχῶς ἀπαντωμένου *Φανοκλείους*, εὑρηται ἅπαζ μόνον ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 169 τῆς Συλλογῆς τοῦ Βοικχίου.

Ὁ δὲ εἰς τὴν 3 γραμμὴν ἀναφερόμενος *Μάγνης* εἶναι ὁμώνυμος τοῦ τῆς ἀρχαίας Κωμωδίας ποιητοῦ. Ἀν υποθέσωμεν, ὅτι ἡ ἐπιγραφή αὕτη (οὔσα γεγραμμένη ἰωνικοῖς γράμμασιν) ἐνεχαράχθη μεταγενεστέρως, ἀναφέρουσα τὰ ὀνόματα τῶν ἀρχαιτέρων ποιητῶν, τότε δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν καὶ δι' αὐτὸν, καθὼς καὶ διὰ τὸν ἀναφερόμενον εἰς τὴν τελευταίαν γραμμὴν *Αἰσχύλος*, ὅτι εἰσὶν ὁ μὲν ὁ τῆς ἀρχαίας Κωμωδίας ποιητῆς, ὁ δὲ ὁ τῆς Τραγωδίας πατὴρ *Αἰσχύλος* ὁ *Οὐρανοβάμων*· ὃ δὲ πείθει ἡμᾶς ἵνα πιστεῦσωμεν, ὅτι εἰσὶν οἱ ἀρχαῖοι οὗτοι περίφημοι ποιηταὶ εἶναι ὅτι ἀναφέρονται οὗτοι εἰς τὴν ἐπιγραφὴν μετὰ τῆς φράσεως *ἐδίδασκεν*, καθὼς εἰς τὴν 2 καὶ 5 γραμμὴν ἀναφέρεται ὁ *Φανοκλείδης* καὶ *Περικλῆς*, ὡς χορηγοί. Ὁ Περικλῆς δὲ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ἀναφέρεται Χολαργεὺς τὸν Δῆμον, ὡς ἦν καὶ ὁ τοῦ Ξανθίππου μέγας Περικλῆς· εἶναι ἐπομένως ἴσως ὁ αὐτὸς τούτῳ, ὅστις ἐχορήγησεν εἰς τὴν παράστασιν Τραγωδίας τινὸς τοῦ Αἰσχύλου. Ἡ δὲ ἀναγραφὴ αὕτη ἐγένετο μετὰ ταῦτα, ὡς εἴπομεν.

Κ. Σ. Π.

1840.

ΡΟΙ . ΣΠΑΙΑ
ΕΞΙΠΠΟΣΧΑΒΡΙΟΥ
ΕΧΟΡΗΓΕΙ

1840.

. ρο Παιανιεύς
Κτήσιππος Χαβρίου
ἐχορήγει.

Ἐπὶ ἐπιστηλίου λίθου τῆς Πεντέλης. Ἦρον αὐτὸ τὸ 1834 Νοεμβρίου 17 ἐντειχιζόμενον παρὰ τὸ Κιμῶνιον τεῖχος τῆς Ἀκροπόλεως. Τὸ ἐπιστήλιον τοῦτο ἔχει μῆκος-δύο ποδῶν Ἀγγλικῶν. Κτήσιππος Χαβρίου ἀναφέρεται ὑπὸ τοῦ Πλουτάρχου (Βίος Φωκίωνος), ὃν ὁ Φωκίων ἀνδρα ποιῆσαι ἀγαθὸν ἐζήτει τοῦτον, ἐμπλήτον δὲ ἐώρα καὶ ἀνάγων. Πιθανῶς ὁ Κτήσιππος τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης νὰ ἦναι ὁ παρὰ τοῦ Πλουτάρχου ἀναφερόμενος, διότι καὶ τὸ ὀρθογραφικὸν τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης πλησιάζει εἰς τοὺς χρόνους τοῦ Ἀρχοντος Εὐκλείδου, ὡς εἰς μὲν τὴν δευτέραν γραμμὴν τὸ Κτήσιππος γράφεται διὰ τοῦ Ε Κτίσιππος, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν γραμμὴν τὸ ἐχορήγει γράφεται ἰωνικῇ ὀρθογραφίᾳ τῇ Η.

Κ. Σ. Π.

1841.

ΕΧΟΡΗ
ΕΔΙΔΑΣΚΕΝ
ΕΝ

1841.

Ὁ Δῆμος] ἐχορή[γει,
ὁ δεῖνα] ἐδίδασκεν,
ὁ δεῖνα ἤρχ[εν].

1842.

ΟΙ
ΩΡΟΣΜΕΛ
ΙΚΛΗΣΗΥ
ΙΠΡ

1842.

. οι
Διόδ[ωρος] Μελ[ιτεὺς],
Λυσ[ικλῆς] ἡ[λεῖ],
Ἰππ[οθωντίς] παίδων ἐνέκα.

Ἀμφότερα τὰ τεμάχια ταῦτα ἦρον τὸ 1833 Αὐγούστου 23 εἰς τὸ πρὸ τῆς Ἀκροπόλεως τότε σωζόμενον Τουρκικὸν «Πολυάνδριον». Ἀμφότεραι δὲ αἱ ἐπιγραφαὶ εἰσὶ χορηγικαί. Ἐπροσπάθησα τὴν ἐφαρμογὴν τῶν δύο

τεμαχίων, ἀλλὰ δὲν ἐφαρμόζονται· ἴσως εἶναι ἀμφοτέρω τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς, ἐλλείπουσιν ὁμῶς τὰ μεταξὺ τῶν δύο λίθων μέρη διὰ τὰ ἐφαρμοσθῇ.

Κ. Σ. Π.

1843.

Τ. . ΙΚ. ΥΠΕΡΙΘΟΙΔΗΣ ΧΟΡΗΓΩΝΕΝΙΚΑ
ΙΔΙ ΑΝΔΡΩΝ ΦΙΛΟΦΡΩΝ ΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥΣ
ΝΙΑΔΗΣ ΠΡΟΝΟΜΟΥ ΗΥΛΕΙ ΔΙΟΤΡΕΦΗΣ ΗΡΧΕΝ

1843.

τ . . ικ . . . Περιθόιδης χορηγῶν ἐνίκᾳ,
 ἰδί ἀνδρῶν φιλόφρων φιλοκράτους,
 νιάδης Προνόμου ἡύλει, Διοτρέφης ἦρχεν.

Ἐπὶ ἐπιστηλίου λίθου τῆς Πεντέλης. Ἡῶρον αὐτὸ τὸ 1832 Νοεμβρίου 10 πλησίον τοῦ ἀρχαίου Βουλευτηρίου, παρὰ τὴν Ἐκκλησίαν «Ἰπαπαντῆ».

Κ. Σ. Π.

1844.

ΤΟΣ ΦΑΛΗΡΕΥΣΕΧΟΡΗΓΕΙ
ΚΙΝΗΣΕΙΑΣΕΔΙΔΑΣΚΕΝ

1844.

. τος Φαληρεὺς ἐχορήγει,
Κινησίας ἐδίδασκεν.

Ἐπὶ τμήματος ἐπιστηλίου λίθου τῆς Πεντέλης. Ἡῶρον αὐτὸ τὸ 1834 Αὐγούστου 16 ἐντειχισμένον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κ. Γεωργίου Φίνλαϊ, τὴν παρὰ τὴν Ἐκκλησίαν «τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου». Τὸν Κινησίαν τοῦτον, ἡ πρόγονον αὐτοῦ, εὐρίσκωμεν ἀναφερόμενον παρὰ τοῦ Πλάτωνος, ὡς υἱὸν τοῦ Μέλητος, χοροδιδάσκαλον δὲ καὶ διθυράμβων ποιητὴν (Πλάτ. Γοργ. σελ. 85, βιβλ. 3), καὶ ὁ Ἀριστοφάνης ἐμπαίζει αὐτὸν, ὡς λεπτόσωμον, παραβάλλων τῷ παχυσάρκῳ Κλεοκρίτῳ αἰ τις πτερώσας Κλεόκριτον Κινησίαν αἶρειεν αὐραν πελαγίαν ὑπὲρ πλάκα» (Ἀριστ. Βατρ. γίχ. 1437). Παράβαλλε καὶ τὰ παρὰ τοῦ σχολιαστοῦ αὐτοῦ ῥηθέντα.

Κ. Σ. Π.

1845.

ΛΕΟΝΤΙΞΠΑΙΔ
ΤΙΜΟΓΕΝΗΣΑΘ
ΜΟΙΡΑΓΕΝΗΣΟΠΟΥ

1845.

Λεοντίς παιδ[ων ἐνίκᾳ,
Τιμογένης Ἀθ[ηναῖος ἐδίδασκεν,
Μοιραγένης Ὀποδ[ντιος ἦρχεν.

Ἐπὶ τμήματος πλακῶς λίθου λευκοῦ. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1837 Ἰουλίου 20 εἰς τὰς Θήβας. Ἡ θεατρικὴ αὕτη ἐπιγραφή ἀγνοῶ, ἀν ἀνήκει εἰς τὰς Θήβας, ἢ τὸ τεμάχιον τοῦτο μετεκομίσθη ὑπὸ τῶν Τούρκων ἐξ Ἀθηνῶν εἰς τὰς Θήβας, ἵνα χρησιμεύσῃ εἰς τινὰ ἐκεῖ πηγὴν, ὡς τοῦτο συνέβαινε συχνάκις. Κατὰ διαφόρους χρόνους οἱ Τούρκοι μετέφερον ἐξ Ἀθηνῶν λευκοτάτους λίθους τῶν Ἀθηναϊκῶν μνημείων εἰς ἄλλας πόλεις, ἵνα χρησιμεύσωσιν οὗτοι ὡς κόσμιμα εἰς κρήνας, ὡς μετεκόμισαν ἐκ τῆς Τεγέας καὶ Μαντινείας πλείστους λευκοτάτους λίθους εἰς τὴν Τρίπολιν, ἵνα χρησιμεύσωσιν ἐκεῖ εἰς τὰ Τζαμιά αὐτῶν, καὶ εἰς ἄλλας οἰκοδομάς.

Κ. Σ. Π.

1846.

ΑΣΦΙΛΙΝΟΥΛΑΚ
ΕΡΕΧΘΗΙΞΑΝΔ

1846.

. ας Φιλίνου Λακ[ιάδης
Ἐρεχθίδης ἀνδ[ρῶν ἐνίκᾳ.

Ἐπὶ τμήματος ἐπιστηλίου λίθου Πεντελησίου. Ἡῶρον αὐτὸ τὸ 1832 Μαρτίου 1 οὐ μακρὰν τῆς Ἐκκλησίας καλουμένης «Καπνικαρέα». Τὰ γράμματα ἦσαν ἀραιὰ γεγραμμένα· ὁ δὲ σχηματισμὸς αὐτῶν ἦν κατὰ τὸ τῆς 95—100 Ὀλυμπιάδος.

Κ. Σ. Π.

1847.

ΟΔΗΜΟΣΕΧΟΡΗΓΕΙ
ΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣΑ
ΔΩΝΕΝΙΚΑΙ

1847.

Ὁ Δῆμος ἐχορήγει
ἀγωνοθέτης Ἀ
δων ἐνίκᾳ

Ἐπὶ ἐπιστηλίου λίθου Πεντελυσίου. Ἡῶρον αὐτὸ τὸ 1830 Δεκεμβρίου 2 εἰς τὸ βόρειον τῆς Ἐκκλησίας, «Καπνικαρέα» εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ μακαρίτου Π. Σκουζέ.

Κ. Σ. Π.

1848.

Ι Ε Π Ι Δ Ε Λ Η Μ Ν Ο Ν Σ Τ Ϛ
 Ε Λ Ε Σ Ι Δ Η Μ Ο Υ Τ Ο Υ Α Λ Ω Π
 . Ν Δ Ρ Α Σ Ε Ξ Α Θ Η Ν Α Ι Ω Ν Α
 Τ . . Η Φ Ι Σ Μ Α Π Ρ Ω Τ Ο Μ Μ
 . . Υ Τ Ο Υ Α Θ Η Ν Α Ι Ω Ν Ε Υ Δ
 . . Ο Υ Ο Μ Ο Ι Ω Σ Δ Ε Κ Α Ι Τ Ω Ν Α
 Ε Φ Α Ν Ο Ν Μ Ε Τ Α Τ Η Σ Π Ρ Ο Ε Ι Ρ Η Μ
 Κ Α Τ Ω Ν Ε Μ Μ Υ Ρ Ι Ν Ε Ι Σ Τ Ρ Α Τ
 Κ Α Ι Τ Ο Ν Δ Η Μ Ο Ν Κ Α Ι Α Σ Ρ Α Σ
 10 Ο Ν Κ Ρ Ι Μ Α Κ Α Ι Τ Ε Λ Ο Σ Α Υ Τ Ο Ι Σ
 Γ Ρ Ο Σ Π Α Ρ Α Κ Α Λ Ε Σ Α Ι
 Τ Ω Ν Ο Ι Κ Ο Υ Ν Τ Ω
 Ρ Ο Λ Ι Τ Ω Ν Ε Ι
 Ε Τ Ο Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α
 15 Α Κ Ρ Ο Π Ο Λ Ε Ι Τ Η Ν
 Ε Τ Ω Ν Ε Ι Σ Τ Ο Ν
 Γ Ρ Ε Σ Β Ε Υ Τ Ω Ν Κ Α Ι
 Κ Α Ι Τ Ο Ι Σ Σ Τ Ρ Α Τ Η Γ Ο Ι
 Φ Ρ Ε Α Ρ Ρ Ι Ο Σ Φ Α Ι Δ Ρ Ι Α
 20 Μ Ν Ο Σ Μ Ν Η Σ Ι Κ Λ Η Σ Μ Ν Η Σ

1848.

. . . ἐπὶ δὲ Δῆμον στ[ρατεῦσαι
 Τ]ελεσιδήμου τοῦ Ἀλωπ[εκῆθεν
 ἐλέσθαι ἄ]νδρας ἐξ Ἀθηναίων ἀ[πάντων
 5 κατὰ] τ[ὸ Ψ]ήφισμα πρῶτον Μ[υριναίων
 Δήμου] τοῦ Ἀθηναίων Εὐδ[οξος
 το]ύτου, ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἄ]λλων
 καὶ τὸν στ]έφανον μετὰ τῆς προειρημ[ένης
 καὶ] τῶν ἐμ. Μυρίναι στρατ[ιωτῶν
 καὶ τὸν Δῆμον καὶ ἀσπ[ασθαι
 10 . . . ονκριμα καὶ τέλος αὐτοῖς
 τοὺς] Προ[έδρου]ς παρακαλέσαι
 ἀπάντων] τῶν οἰκούντων
 . . . πολιτῶν εἰ . . .
 ἀναγράψαι δ]ὲ τὸ Ψήφισμα [τό δε τὸν γραμ-
 15 ματέα ἐν στήλῃ λιθίνῃ καὶ στήσαι ἐν] Ἀκροπόλει, τὴν
 δὲ δαπάνην . . .]ε τῶν εἰς τὸν [Δῆμον . . .
 τῶν] πρεσβευτῶν καὶ [τῶν ἄλλων
 . . . καὶ τοῖς στρατηγοῖς
 . . . Φρεάριος, Φαιδρία[ς
 20 . . . μνος Μνησικλῆς Μνησ[ικλέους.

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελυσίου. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1836 Μαΐου 23 εἰς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Παρθενῶνος. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 20 0/0, καὶ τὸ πλάτος 25 0/0. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα αὐτῆς τὰ ἄκρα. Τὰ γράμματα εἰσὶ μικρὰ καὶ ἀκριβῶς κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Τοῦ ἀριστεροῦ μέρους αὐτῆς τὰ γράμματα εἰσὶν ἐξηλειμμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος τοῦ Δήμου τῶν Ἀθηναίων περὶ τῆς νήσου Δήμου, ἣτις ἀναφέρεται εἰς τὴν 1 γραμμὴν, καὶ τῆς πόλεως αὐτῆς Μυρίνης, ἣτις ἀναφέρεται εἰς τὰς γραμμὰς 4 καὶ 8.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν ἀναφέρεται τὸ ὄνομα Τελεσιδήμος, ὅπερ ἐνταῦθα τὸ πρῶτον εὑρίσκεται.

Εἰς τὰς γραμμὰς 4 καὶ 8 τὸ Μ γράφεται ἀντὶ τοῦ Ν πρῶτον Μυριναίων ἀντὶ πρῶτον, καὶ ἐμ Μυρίναι ἀντὶ ἐν Μυρίνῃ, ταῦτα καὶ ἡ εἰς τὴν 8 γραμμὴν δοτικὴ Μυρίναι ἀντὶ Μυρίνῃ δεικνύουσιν, ὅτι ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη δὲν ἀπέχει πολὺ τῶν χρόνων τῆς κατὰ τὸν Εὐκλείδην γραμματικῆς.

Κ. Σ. Π.

1349.

ΑΟΝΤΙ
ΦΙΞΟΥ
ΟΞΠΑΞΙΚΡΑ
ΙΠΡΕΤΗΣ ΒΙΩΝ
5 ΑΝΤΙΔΟΣ
ΧΟΛΑΡΓΕΙΣ
ΞΕΝΟΚΛΗΣ ΞΕΝΟΚΛΕΟΥΣ
ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΣ ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΥ
ΝΙΚΗΡΑΤΟΣ ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΥ
10 ΟΛΥΜΠΙΟΔΩΡΟΣ ΑΓΝΟΥΣΙΟΣ
ΚΗΦΙΣΟΒΟΥΛΟΣ ΠΕΔ
ΕΥΦΑΝΗΣ ΕΥΚΛΕΟΥΣ
ΣΦΗΤΤΙΟΙ
ΚΑΛΛΙΤΕΛΗΣ ΚΑ
15 ΞΕΝΟΦΩΝΕΠΑΙΝΕΤΟΥ
ΦΩΞΙΑΣ ΑΝΤΙΓΑΤΡΟΥ
ΛΥΣΙΜΑΧΟΣ Θ
ΘΕΩΡΟΣ ΕΡΓΟΥ
ΝΙΚΟΜΑΧΟΣ
20 ΤΙΜΟΚΛΗΣ
ΚΕΦΑΛΗ
ΔΙΟΓΝΗΤΟΣ
ΑΡΧΕΣΤΡΑΤΟΣ
ΞΩΚΡΑΤΗΣ
25 ΠΟΛΥΧΑΡΗΣ
ΜΕΓΑΚΛ . .
ΠΑΡΑΜ . .
ΛΥΣΙ . . .
.ΡΥ

1849.

. αόντι
. Ἐπικη]φίσου,
. ος Πασικρά[της,
. ρέτης Βίων,
5 Αχα]μαρτίδος.
Χολαργείς.
Ξενοκλῆς Ξενοκλέους,
Ἀριστόδημος Ἀριστοδήμου,
Νικήρατος Νικοστράτου,
10 Ὀλυμπιόδωρος Ἀγνούσιος,
Κηφισόβουλος Πεδ
Εὐφάνης Εὐκλέους.
Σφήττιοι.
Καλλιτέλης Καλλίου,
15 Ξενοφῶν Ἐπαινέτου,
Φωξίας Ἀντιπάτρου,
Λυσίμαχος Θεοδώρου,
Θέωρος Ἐργου,
Νικόμαχος,
20 Τιμοκλῆς.
Κεφαλῇ[θεν.
Διόγνητος,
Ἀρχέστρατος,
Σωκράτης,
25 Πολυχάρης,
Μεγακλ[ῆς,
Παράμ[ων,
Λυσί[στρατος,
. ρυ . . .

Ἐπὶ τεμαχίου πλακὸς λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1834 Φεβρουαρίου 4 εἰς τὸ ἀρχαῖον Μητρώον, παρὰ τὴν Ἐκκλησίαν «Ἵπαπαντή». Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω δεξιὸν καὶ κάτω μέρος. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι κατὰ σοῖχον ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι κατὰ Φυλᾶς καὶ Δήμους ἀναγραφὴ ὀνομάτων ἴσως τῶν πρυτανευσάντων· εἰσι δ' ἐνταῦθα τῆς Ἀχαμαντίδος Φυλῆς, τῆς ὁποίας σώζονται ἐν τῇ παρούσῃ ἐπιγραφῇ τρεῖς μόνον Δῆμοι. Ἡ πρὸς τὰ ἄνω τῶν τεσσάρων ἀνδρῶν ἀναγραφὴ εἶναι πιθανῶς ἡ τῆς Αἰγινήδος Φυλῆς.

Κ. Σ. Π.

1850.

ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥΝ
ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΟΥΣΞΑ
ΑΣΙΑΡΧΟΥΝΤΟΣΜ
ΙΞΙΔΟΥ
5 ΕΚΕΚΡΟΠΙΔΟΣ
ΜΕΛΙΤΕΥΣ
ΑΝΔΡΟΣ
ΤΙΚΟΥ
ΕΥΧ

1850.

Ἐπὶ] Ἄρχοντος στρατηγοῦν-
τος τοῦ] Καλλικράτους Σα[λαμινίου
γυμνασιαρχοῦντος Μ
. ισίδου

Κ. Σ. Π.

Θ
ΑΝΟΚΛ
ΞΕΓΡ
ΤΟΙΣ ΑΡΧΩ
ΠΙΓΡΗΤ
ΠΟΛΛΟΔΩΡ
ΠΥΡΩ

Θ]εοῖς
ἐπὶ Φ]ανοκλ[έους
· · · ο]ς ἐγγ[αμμάτευεν
· · · τοῖς Ἀρχω · · ·
· · · Πύργητις
· · · Ἀπολλοδώρου
· · · πυρω · · ·

Κ. Σ. Π.

5
 ΔΝΑΠΟΚΤΕΝ
 ΕΙΝΗΙΕΚ
 ΤΟΞΑΠΟΤ
 ΟΝΤΟΞΕΞ
 ΕΑΝΔΕΟ
 10
 ΜΒΟΛΑΞΤΑΞΔΕ
 ΟΝΤΟΞΕΑΜΜΗ
 ΞΤΩΝΤΟΞΛ
 ΤΩΙ

. . ο[ν]. Ἐὰν δὲ ὁ
 παρ]όντος ἐξ[έστω
 . . το[ύς] ἀπὸ τ[ῆς] πόλεως
 ἐκ[εῖνη] ἐκ
 5 ἔδοξεν τῷ Δ[ι]ήμῳ τῷ Θ . . .
 . . ν ἀποκτεν[εῖν]
 . . . ἐ[σθ]ω ὥσπερ Ε . . .
 τῇ] πόλῃ ὁ πολ[ίτης]
 τὰς συμβο[υ]λάς, τὰς δὲ
 10 . . . οντος, ἐὰν μὴ
 . . . στων το[ύς] λαχόντας
 . . . τῷ

Κ. Σ. Π.

B A B Y Λ Λ Ι Ο Σ
B A Σ Σ Ο Υ
M Ι Λ Η Σ Ι Ο Σ

Βαδύλλιος
Βάσσου
Μιλήσιος.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμητοῦ. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1839 Μαΐου 10 εἰς τοὺς κήπους τοὺς πρὸς

τὸ βόρειον τῶν Ἀθηνῶν, εἰς τὴν θέσιν, καλουμένην σχεδὸν τῷ ἀρχαίῳ ὀνόματι «Σεπόλια», παρὰ τὴν ἐκεῖ Ἐκκλησίαν τοῦ Σταυρομένου. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 10 0|0, ἡ δὲ διάμετρος 18 0|0.

Κ. Σ. Π.

1854.

ΜΑΧΟΣ
ΚΗΦΙΞΟΚΛΕΟΥΣ

1854.

Λά]μαχος
Κηφισοκλέους.

Ἐπὶ Βάθρου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ὡρον αὐτὸ τὸ 1840 Αὐγούστου 4 εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τοῦ Δήμου «Ἀλωπεκῆς», παρὰ ἀρχαίᾳ τινὶ Ἐκκλησίᾳ, εἰς τὴν θέσιν καλουμένην νῦν «Γουδί». Τὸ ὄνομα Κηφισοκλῆς εὔρηται παρὰ τισι τῶν ἀρχαίων συγγραφέων, ἐν δὲ ταῖς γνωσταῖς ἐπιγραφαῖς πρῶτον ἐνταῦθα εὔρηται. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου εἶναι ποδῶν Ἀγγλικῶν τεσσάρων, τὸ πλάτος ἐνὸς καὶ ἡμίσεως, καὶ τὸ πάχος ἐνὸς ποδὸς καὶ δακτύλων ὀκτώ.

Κ. Σ. Π.

1855.

ΕΩΣΤΡΑΤΗ ΦΥΛΑΣΙΑ

1855.

. . . Σωστράτη, Φυλασία.

Ἐπὶ τῆς ζωφόρου τύπου λίθου τῆς Πεντέλης. Ὡρον αὐτὸν τὸ 1840 Ἰουνίου 4 εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς Ἀκροπόλεως, παρὰ τὸ ἀνατολικὸν τεῖχος αὐτῆς. Τὸ ἀριστερὸν καὶ κάτω μέρος τοῦ τύπου ἐλλείπουσιν, καὶ δὲν σώζεται ἐξ αὐτοῦ, εἰμὴ κεφαλὴ γυναικεία, ἴσως τῆς Σωστράτης.

Κ. Σ. Π.

1856.

ΜΑΧΑΛΙΑ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΧΑΙΡΕ

1856.

Μαχαλία
Διονυσίου.
Χαῖρε.

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς μετὰ ἀετώματος ἐπιτυμβίου, λίθου λευκοῦ. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1830 Νοεμβρίου 10 εἰς τὴν Αἰγιναν, παρὰ τὸν αἰγιαλὸν, οὐ μακρὰν τῆς θέσεως, (ἐνθα ἦν ὁ ναὸς Ἀφροδίτης) τῆς καλουμένης νῦν «Κολώνα».

Κ. Σ. Π.

1857.

ΕΠΙΚΤΗΣΙΟΥΤΟΥ

1857.

Ἐπικτησίου τοῦ

Ἐπὶ τῆς ζωφόρου τεμαχίου τύπου, λίθου τῆς Πεντέλης. Ὡρον αὐτὸν τὸ 1832 εἰς τὰς Ἀθήνας.

Κ. Σ. Π.

1858.

ΛΙΑΘΟΚΛΕΙΑ

1858.

Ἀγ]αθόκλεια.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου, λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1830 Δεκεμβρίου 1 εἰς τοὺς πρὸς τὸ βόρειον τῶν Ἀθηνῶν κήπους, οὓς καλοῦμεν «Πατήσια» εἰς τὴν καλουμένην «Μεγάλην Βρύσιν». Ἡ ἐπιγραφή αὕτη εἶναι ἐτέρα τῆς δημοσιευθείσης ὑπ' ἀριθ. 705 ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι, διότι αὕτη εὑρέθη εἰς τὰ θεμέλια οἰκίας τινὸς ἐν Ἀθήναις· ἡ δὲ παροῦσα ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν.

Κ. Σ. Π.

1859.

ΗΡΟΔΟΤΟΣ

1859.

Ἡρόδοτος.

Ἐπὶ ἀγάλματος σχῆμα φέροντος Ἑρμοῦ, λίθου Πεντελητίου. Ὡρον αὐτὸ τὸ 1830 Δεκεμβρίου 1 εἰς τοὺς κήπους καλουμένους «Πατήσια», παρὰ τὴν ἐκεῖ Ἐκκλησίαν τοῦ Ἀγίου Νικολάου, εἰς τοῦ Μ. Τυρναβίτου τὸν κῆπον.

Κ. Σ. Π.

1860.

ΑΛΚΑΝΔΡΟΣ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1850 Δεκεμβρίου 2 παρὰ τὴν Στοὰν τοῦ Ἀδριανοῦ. Τὸ ὄνομα Ἀλκανδρος εἶναι Σπαρτιατικόν.

1860.

Ἀλκανδρος.

Κ. Σ. Π.

1861.

ΛΑΡΑ ΔΙΟΔΟΤΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΑΣ ΘΡΙΑΞΙΑ

Ἐπὶ τῆς ζωφόρου τύπου λίθου Πεντελικῷ. Ἡῶρον αὐτὸν τὸ 1830 Δεκεμβρίου 10 εἰς τινὰ Τουρκικὸν οἶκον, κείμενον παρὰ τὴν Μητρόπολιν.

1861.

Λαρά Διοδότου,
Διονυσίας Θριαξία.

Κ. Σ. Π.

1862.

ΘΡΙΑΞΙΑΣ

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς μετ' ἐπιστηλίου, λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1830 Δεκεμβρ. 10 παρὰ τὴν Ἀχαρνικὴν Πύλιν.

1862.

Θριαξίας.

Κ. Σ. Π.

1863.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ
ΦΙΔΟΥ
ΑΣΙΕΥΣ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1830 Δεκεμβρίου 14 εἰς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ τετραγώνου τοῦ Ἀδριανοῦ, παρὰ τὴν Ἐκκλησίαν καλουμένην «Ἅγιος Νικόλαος Καλλογριόνη», ἥτις νῦν κατεστράφη.

1863.

Ἀπολλώνιος
Φίδου
Πρ]ασιεύς.

Κ. Σ. Π.

1864.

ΝΙΚΑΝΔΡΟΣ
ΘΕΟΓΕΝΟΥΣ
ΜΥΡΡΙΝΟΥΣΙΟΣ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1830 Δεκεμβρίου 16 παρὰ τὴν Στοὰν τοῦ Ἀδριανοῦ.

1864.

Νικάνδρος
Θεογένους
Μυρρινούσιος.

Κ. Σ. Π.

1865.

ΕΥΘΥΚΡΙΤΗ
ΠΟΛΥΞΕΝΟΥ
ΚΕΙΡΙΑΔΟΥ
ΟΥΓΑΤΗΡ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τῆς Πεντέλης. Εὐρέθη τὸ 1830 Δεκεμβρίου 30 εἰς τὰ Μέγαρα, καὶ μετεκομίσθη εἰς τὴν ἐν τῇ Αἰγίνῃ Ἀρχαιολογικὴν Συλλογὴν. Ὄνομα γυναικὸς Εὐθυκρίτη πρῶτον ἐνταῦθα εὑρηται. Εὐθύκριτος δὲ εὑρηται συνεχῶς παρὰ τε τοῖς ἀρχαίοις συγγραφεῦσι, καὶ ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς.

1865.

Εὐθυκρίτη
Πολυξένου
Κειριάδου
θυγάτηρ.

Κ. Σ. Π.

1866.

ΔΡΙΑΛΛΙΑ
ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ
ΘΡΙΑΞΙΑ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1831 Ἰουλίου 10 εἰς τὸ βόρειον τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν εἰς τὸ καλούμενον «Αἰγινήτικον Μετόχι», παρὰ τὴν ἐκεῖ Ἐκκλησίαν τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου.

1866.

Δριαλλία
Ἀπολλοδώρου
Θριαξία.

Ὄνομα *Δραλλία* πρῶτον ἐνταῦθα εὑρηται. Τὸ τοπικὸν *Θριασσία* γέγραπται ἐνταῦθα διὰ δύο ΞΞ, ἐν ᾧ ἀλ-
λαχοῦ δι' ἐνός Ξ γράφεται.

Κ. Σ. Π.

1867.

ΕΥΝΟΥΣΙΟΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΙΕΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

1867.

Εὐνούσιος
Ἀπολλωνίου
Ἱεροπολίτης.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἦρον αὐτὴν τὸ 1831 Ἰουλίου 10 παρὰ τὰς Ἡρίας Πύλας,
πρὸς τὸ βόρειον τῶν Ἀθηνῶν. Ὄνομα *Εὐνούσιος* πρῶτον ἐνταῦθα εὑρηται.

Κ. Σ. Π.

1868.

· ΑΡΓΙΟΣΚΟΡΝΗΛΙ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΛΙΤΕΥΣ

1868.

· ἀργίος Κορνήλιος,
Διονυσίου
Με]λιτεύς.

Ἐπὶ τεμαχίου στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τῆς Πεντέλης. Ἦρον αὐτὸ τὸ 1831 Ἰουλίου 6 πρὸς τὸ δυτικὸν
τοῦ ναοῦ Ἀθηνᾶς τῆς Ἀρχηγέτιδος, κοινῶς καλουμένου «Πύλη τῆς Ἀγορᾶς». Τὰ γράμματα τῆς ἐπιγραφῆς
ἦσαν μεγάλη.

Κ. Σ. Π.

1869.

ΦΙΛΩΝ
ΔΗΜΗΤΡΙΕΥΣ

1869.

Φίλων
Δημητρίεύς.

Ἐπὶ μικρᾷ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τῆς Πεντέλης. Ἦρον αὐτὴν τὸ 1831 Ἰουλίου 6 παρὰ τὸ ἀρχαῖον
Διοσκουρείον καὶ Ἀγραύλειον, πρὸς τὴν ἐκεῖ Ἐκκλησίαν αἰτῆς Ἀγίας Ἐλένης.

Κ. Σ. Π.

1870.

ΦΙΛΑΙΝΗ
ΜΙΔΗΣΣΑ
ΧΑΙΡΕ

1870.

Φιλαίνη
Μίδησσα
Χαίρε.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἦρον αὐτὴν τὸ 1831 Μαΐου 22 παρὰ τὰς Ἡρίας Πύλας.
Ὄνομα *Φιλαίνη* πρῶτον ἐνταῦθα εὑρηται.

Κ. Σ. Π.

1871.

ΙΑΡΔΙΣ
ΠΟΛΛΟ
ΕΞΑΛΛΙΕ
ΟΓΝΗΤΟΥ

1871.

· ἀρδίον.
Ἀ]πολλο[δώρου.
ἐξ Ἀλαίε[ων.
Δι]ογνήτου.
[γυνή].

5

5

Ἐπὶ τεμαχίου στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἦρον αὐτὸ τὸ 1831 Μαρτ. 23 παρὰ τὸ Μητροῶν.

Κ. Σ. Π.

1872.

ΠΡΟΞΕΝΑ
ΠΟΛΕΜΑΡΧΟΥ
ΕΞΗΡΑΚΛΕΙΑΣ
ΠΟΛΕΜΩΝΟΣ
ΚΥΘΗΡΡΙΟΥ
ΓΥΝΗ

1872.

Προξένα
Πολεμάρχου
ἐξ Ἡρακλείας,
Πολέμωνος
Κυθηρρίου
γυνή.

5

5

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἦρον αὐτὴν τὸ 1831 Μαΐου 12 εἰς τινὰ οἰκίαν, κειμένην
πρὸς τὸ βόρειον τοῦ Θηείου. Ὄνομα γυναῖκος *Προξένα* πρῶτον ἐνταῦθα εὑρηται.

Κ. Σ. Π.

1873.
ΝΙΚΙΑΣ
ΦΙΑΣ·Σ
ΞΙΝΩΠΕΥΣ

1873.
Νικίας
Φιασ·ς
Σινωπεύς.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Ἡῦρον αὐτὴν τὸ 1831 Μαΐου 12 παρὰ τὰς Ἡρίας Πύλας.
Κ. Σ. Π.

1874.
ΕΥΚΟΛΙΝΗ
ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥ

1874.
Εὐκολύνη
Μητροδώρου.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Ἡῦρον αὐτὴν τὸ 1831 Μαΐου 12, ἐνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω, παρὰ τὰς Ἡρίας Πύλας. Ὄνομα *Εὐκολίνη* εὐρηταὶ καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 781 ἐπιγραφῇ τῆς Συλλογῆς τοῦ Βοικηίου
Κ. Σ. Π.

1875.
Ζ··Ω·
ΞΩΝΟΣ
ΛΙΤΕΥΣ

1875.
Ζ[ήν]ω[ν]
Κλή]ωνος
Με]λιτεύς.

Ἐπὶ τεμαχίου στήλης λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Ἡῦρον αὐτὸ τὸ 1831 Μαΐου 5 πρὸς τὸ βόρειον τοῦ Πρυτανείου
Κ. Σ. Π.

1876.
ΑΜΙΑΔΑΣ

1876.
Ἀμιάδας.

Ἐπὶ πλίνθου λίθου παρίνου ἐξ ἐκείνων, ἃς ἐξῆζαν ἐκ τῶν ὀκτὼ δώμων, αἵτινες ἀπετέλουν τὸ ἔδαφος τοῦ ἐν τῇ Αἰγίνῃ ναοῦ τῆς Ἀφροδίτης, ὅτε ἔλαβον τὰς πλίνθους ταύτας τὸ 1830 Ἰουνίου 10, ἐπὶ τοῦ Κυβερνήτου Ἰωάννου Α. Καποδιστρίου, ὅπως κατασκευάσωσι τὴν προκυμαίαν τοῦ λιμένος τῆς Αἰγίνης. Ἐφ' ἐκάστης πλίνθου ἦν ἐγγραγμένον ἐν Κύριον ὄνομα, ἕως τοῦ ἐργασαμένου, καὶ προσφέροντος τὴν πλίνθον. Δεκαεὶς σειραὶ τῶν δώμων τούτων ἐλείφθησαν καὶ ἀφέθησαν μόνον τέσσαρες πρὸς δαίγμα τῆς ἀρχαίας λιθοστρώσεως. Τὸ ὄνομα *Ἀμιάδας* ἔχει Δωρικὴν ὕφην καὶ κατάληξιν.
Κ. Σ. Π.

1877.
ΣΜΙΚΩΝΟΣ

1877.
Σμίκωνος.

Ἐντὸς τάφου ἐν τῇ Αἰγίνῃ εἶναι γεγραμμένον διὰ βαφῆς μελανοχρόου, τεινούσης πρὸς τὸ ἐρυθρόν.
Κ. Σ. Π.

1878.
ΔΙΩΝ
ΔΙΟΓΝΗΤΟΥ
ΕΡΜΕΙΟΣ

1878.
Δίων
Διογνήτου
Ἑρμείος.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Ἡῦρον αὐτὴν τὸ 1831 Ἰανουαρίου 20 εἰς τὴν ἐνορίαν, καλουμένην «Τάκι», παρὰ τὴν Ἐκκλησίαν «Χριστοῦ Κοπίδης».
Κ. Σ. Π.

1879.
·ΞΙΦΑΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΑΛΑΙ

1879.
·σίφας
Δημητρίου
Ἀλαι[εύς].

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Ἡῦρον αὐτὴν τὸ 1831 Σεπτεμβρίου 22 πρὸς τὸ βόρειον τοῦ νεωτέρου Πρυτανείου.
Κ. Σ. Π.

1880.
ΔΗΜΗΤΡΙΑ
ΤΙΤΘΗ

Επί στήλης έπιτυμβίου λίθου τής Πεντέλης. Ηύρον αύτήν τό 1831 Σεπτεμβρίου 22 παρά τό Θησεϊον.

Κ. Σ. Π.

1881.
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΑΛΛΑΕΥΞ

Επί τής ζωφόρου τύπου λίθου τής Πεντέλης. Ηύρον αύτόν τό 1831 Σεπτεμβρίου 21 εις τήν Εκκλησίαν, καλουμένην «Παναγίαν Ρόμβην, ή Ρώμην» (ένθα ήύρον και μικρόν Βωμόν, έφ' ού έπιγραφή ΗΛΙΩΙ), ήτις κατείχε τήν θέσιν αρχαίου ναού, διότι πλείεσαι αρχαίαι μεγάλαι πλίνθοι λίθιναι εις αύτήν εύρέθησαν, άς μετεκόμισαν εις τήν νυν οίκοδομουμένην Εκκλησίαν «τής Ευαγγελιστριάς».

Κ. Σ. Π.

1882.
ΦΙΛΩΝΙΔΗΣ ΑΙΣΧΥΛΙΔΟΥ ΓΑΡΓΗΤΤΙΟΣ
ΦΙΛΩΝΙΔΗΣ ΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥ ΓΑΡΓΗΤΤΙΟΣ
Σ ΛΙΙΑΡ† Ι ΤΕΚ ΩΙΟΣ ΘΟΡΙΚΙΟΣ

1882.
Φιλωνίδης Αισχυλίδου Γαργήττιος.
Φιλωνίδης Φιλοκράτου Γαργήττιος.
.. λ. αρχιτεκ .. ω[τ]ος Θορίκιος.

Επί τής ζωφόρου τύπου λίθου Πεντελησίου. Ηύρον αύτόν τό 1831 Αύγούστου 10 ού μακράν τοῦ Άγραι-
λείου, παρά τήν εκεί σωζομένην Εκκλησίαν ατοῦ Σωτήρος». Τό ύψος τοῦ τύπου είναι ένός και ήμίσεως Άγ-
γλικού ποδός, και τό πλάτος ένός ποδός. Τό όνομα Αισχυλίδης εύρηται και εις τας ύπ' αριθ. 167 και 169
έπιγραφάς τής Συλλογής τοῦ Βοικχίου.

Κ. Σ. Π.

1883.
ΛΩΝΙΟ
ΡΑΘΩΝΙ

Επί τμήματος στήλης έπιτυμβίου λίθου τοῦ Ύμηττοῦ. Ηύρον αύτό τό 1832 Μαρτίου 4 πρὸς τό βόρειον
τοῦ Άρείου Πάγου, παρά τήν καλουμένην αΣτοάν τῶν Έρμών».

Κ. Σ. Π.

1884.
ΑΡΙΞΤ
ΡΑΜΝ

Επί θραύσματος στήλης έπιτυμβίου λίθου τοῦ Ύμηττοῦ. Ηύρον αύτήν τό 1832 Ιανουαρίου 14 εις τό νό-
τιον τοῦ Πύργου Άνδρονίκου τοῦ Κυρρήστου.

Κ. Σ. Π.

1885.
ΒΙΟΤΟΣ
ΚΤΗΤΟΥ
ΜΕΙΛΗΣΙΟΣ

Επί στήλης λίθου τοῦ Ύμηττοῦ. Ηύρον αύτήν τό 1832 Ιανουαρίου 2 εις τό βόρειον τοῦ Παρθενώνος.

Κ. Σ. Π.

1885.
Βίοςτος.
Κτήτου
Μειλήσιος.

1893.

Ξ Ω Ξ Ι Π Α Τ Ρ Α
Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Ο Υ
Α Γ Κ Υ Ρ Α Ν Η

1893.

Σωσιπάτρα
Ἀπολλωνίου
Ἀγκυρανῆ.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ἦ______ρον αὐτὴν τὸ 1832 Μαΐου 10 εἰς τὸ βόρειον καὶ ἔξω τῶν
 Ἀθηνῶν εἰς τοὺς κήπους, καλουμένους αὐτοῦ Ἀγὰ ἡ Βρύση. Ὄνομα Σωσιπάτρα πρῶτον ἐνταύθα εὑρηται.

Κ. Σ. II.

1894.

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣ
ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ
ΗΝΙΟΣ

1894.

Ἀπολλόδωρος
Ἀπολλοδώρου
Ἀραφ]ήνιος.

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου, λίθου τῆς Πεντέλης. Πύρον αὐτὴν τὸ 1832 Σεπτεμβρίου 1 εἰς τὴν θέσιν τῆς Μητροπόλεως, ἔνθα νῦν κατασκευάζεται ἡ Ἐκκλησία αἰτῆς Εὐαγγελιστρίας».

Κ. Σ. Π.

1895.

ΤΡΟΔΩΡΑ ΕΠΙ
ΙΔΙΧΛΗΣ
ΕΡΕΩΣ ΜΗΤΗΡ
ΓΑΡ ΓΗΤΤΙΟΥ

1895.

Μητροδώρα Ἐπι[κτήτου
 . . . διχ . ης
 . . . Ἰερέως μήτηρ
 .. . Γαργητίου.

Ἐπὶ στήλης ἐπιθυμίδιου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1833 Ἰανουαρ. 23 πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ
Θησείου ἐντειχισμένην εἰς τὸν τοίγον οἰκίας τινὸς ἐκ τῶν ἐκεῖ παρακειμένων. Κ. Σ. Π.

Κ. Σ. Π.

1896.

ΜΙΚΩΝ
ΜΕΛΙΟΕΠΙ
ΚΗΦΙΞΙΟΣ

1896.

Μίκων
Μελίο[υ] Ἐπι-
κηφίσιος.

Ἐπὶ τετραγώνου πλακὸς λίθου τῆς Πεντέλης. Ὑῶρον αὐτὴν τὸ 1832 Νοεμβρίου 15 εἰς τὸ βόρειον μέρος τῆς Ἀκροπόλεως, παρὰ τὴν ἐκεῖ Ἐκκλησίαν «τοῦ Σωτῆρος», οὐ μακρὰν τοῦ Αὐκείου.

Κ. Σ. Π.

1897.

Ι Α Σ Μ Α Ι Ω Τ Ι Σ
Χ Ρ Η Σ Τ Η

1897.

Ἰὰς Μαιῶτις
Χρηστή.

Ἐπὶ στηλῆς ἐπιτυμβίου λίθου τῆς Πεντέλης. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1833. Σεπτεμβρίου 19 εἰς τὸ βόρειον μέρος τοῦ Πειραιῶς, ἐνθα ἦν «τὸ Πολυάνδριον» τοῦ Δήμου τούτου. Κ. Σ. Π.

Κ. Σ. Π.

1898.

**MENE
GAP**

1898.

Μενε[δήμου
Γαρ[γύπτιος.

Ἐπὶ τεμαχίου στήλης πλακωτῆς, λίθου τῆς Πεντέλης. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1833 Σεπτεμβρ. 17 εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω. Κ. Σ. Π.

Κ. Σ. Π.

1899.

ΚΑΛΛΙΞΤΩ
ΕΡΗΝΗ

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου, λίθου τῆς Πεντέλης. Ἡῶρον αὐτὴν εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω.

Κ. Σ. Π.

1900.

ΛΥΣΙΣ
ΛΥΣΙΓΕΟΣ
ΛΕΡΤΙΝΟ
ΛΕΡΤΙΝΗΣ

Ἐπὶ τεμαχίου στήλης πλακωτῆς, λίθου τῆς Πεντέλης. Ἡῶρον αὐτὸ τὸ 1834 Νοεμβρίου 27 εἰς τὸ βόρειον τοῦ Πειραιῶς αἰεὶς τὸ Πολυάνδριον, ἔνθα καὶ τὰς ἀνωτέρω.

Κ. Σ. Π.

1901.

ΝΙΚΑΡΕΤΑ
ΘΕΞΠΡΩΤΙΞ

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου, λίθου τῆς Πεντέλης. Ἡῶρον αὐτὴν εἰς τὸ βόρειον τοῦ Πειραιῶς αἰεὶς τὸ Πολυάνδριον τοῦ Δήμου τούτου.

Κ. Σ. Π.

1902.

ΕΥΩΝΥΜΕΩΣ

Ἐπὶ τεμαχίου στήλης πλακωτῆς λίθου τῆς Πεντέλης. Ἡῶρον αὐτὴν ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον.

Κ. Σ. Π.

1903.

ΘΕΟΦΙΛΟΣΚΤΗΣΙΦΩΝΤΟΣ

1903.

Θεόφιλος Κτησιφῶντος.

Ἐπὶ τεμαχίου στήλης πλακωτῆς λίθου τῆς Πεντέλης, ἐφ' ἧς ὁ τύπος ὕδρις, ἧς ὁ τράχηλος μόνον σώζεται. Ἡῶρον αὐτὸ τὸ 1834 Νοεμβρίου 27 εἰς τὸ βόρειον τοῦ Πειραιῶς ἐν τῷ Πολυανδρίῳ αὐτοῦ, ἔνθα καὶ τὰς ἀνωτέρω.

Κ. Σ. Π.

1904.

ΑΡΙΣΤ. . .
.ΥΛΑΣ. . .

Ἐπὶ τμήματος πλακῶς λίθου τῆς Πεντέλης. Ἡῶρον αὐτὸ τὸ 1834 Νοεμβρίου 27, ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω.

Κ. Σ. Π.

1905.

ΤΡΥΦΩΝ
ΧΡΗΣΤΟΣ

1905.

Τρύφων
Χρηστός.

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς ἐπιτυμβίου λίθου τῆς Πεντέλης. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1834 ἰουλίου 20 εἰς τὸ βόρειον τοῦ Πειραιῶς, ἔνθα καὶ τὰς ἀνωτέρω. Ἡ ἐπιγραφή αὕτη εἶναι ἐτέρα ἐκείνης, ἣν ἐδημοσιεύσαμεν ὑπ' ἀριθ. 621 ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι, διότι ἐκείνη γέγραπται ἐπὶ στήλης στρογγύλης λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ· ἡ παρούσα δὲ ἐπὶ στήλης πλακωτῆς λίθου τῆς Πεντέλης.

Κ. Σ. Π.

1906.

5 Μ
Τ Ι Μ
Λ Ε Υ Κ
Κ Ι Ν Λ
Λ Π Α

1906.

Μ
Τίμ[ωνος
Λευκ[ίου,
Κίν[δωνος
Α]πα[μέως
[γυνή].

Ἐπὶ τεμαχίου στήλης ἐπιτυμβίου, λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ὡρον αὐτὸ τὸ 1833 Νοεμβρίου 2 εἰς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Παρθενῶνος. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 29 0/0, τὸ πλάτος 25 0/0, καὶ τὸ πάχος 12 0/0.
Κ. Σ. Π.

1907.

ΕΥΝΟΥ
ΕΥΝ
ΑΝΤΙΟΧ

1907.

Εὔνου[ς
Εὐν[. . . .
Ἀντιοχ[εύς.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1834 Μαΐου 6 εἰς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Παρθενῶνος. Τὸ σωζόμενον ὕψος τῆς στήλης εἶναι 25 0/0, ἡ δὲ διάμετρος 23 0/0. Ὄνομα Εὔρους εὑρεται καὶ εἰς ἄλλας ἐπιγραφάς.
Κ. Σ. Π.

1908.

ΧΡΗΣΤ
Δ Ω Ρ

1908.

Χρῆστ[ος] (ἢ Χρηστόδημος)
Δωρ[οθέου.

Ἐπὶ τεμαχίου στήλης λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ὡρον αὐτὸ τὸ 1834 Ἰουνίου 2 εἰς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Παρθενῶνος. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 29 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 37 0/0. Τὰ γράμματα ἔχουσι μέγεθος 0 5.
Κ. Σ. Π.

1909.

ΜΕΝΕΚΛΗΣ
ΕΙΔΟΥ
Ν

1909.

Μ]ενεκλῆς
Εὐκλ]εΐδου.
. . .]ν[εύς.

Ἐπὶ τεμαχίου στήλης ἐπιτυμβίου, λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1834 Μαΐου 17 εἰς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Παρθενῶνος. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 30 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτῆς 29 0/0.
Κ. Σ. Π.

1910.

ΠΕΡΓΑΜ

1910.

.
Περγαμη[νός.

Ἐπὶ τεμαχίου στήλης λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ὡρον αὐτὸ τὸ 1834 εἰς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Παρθενῶνος. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 49 0/0, ἡ δὲ διάμετρος 19 0/0.
Κ. Σ. Π.

1911.

ΠΡΟΜΑΧΟΣ ΝΑΥΣΙΣΤΡΑΤΟΣ

1911.

Πρόμαχος, Ναυσιστράτο[υ]ς.

Ἐπὶ Ἰδρίας λίθου τῆς Πεντέλης. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1835 Ἰανουαρίου 15 πρὸς τὸ δυτικὸν τῶν Ἀνακτόρων. Ὁ τύπος ὁ ἐπὶ τῆς Ἰδρίας ταύτης ἦν ἐξηφανισμένος κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος ἀπὸ τὸν χρόνον.
Κ. Σ. Π.

1912.

5 ΜΝΗΣΙΜ
ΚΟΘΩΚΙ
ΑΡΙΣΤΟΝ
ΟΥΓΑΤΗΡ

Ἐπὶ τμήματος στήλης λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ὡρον αὐτὸ τὸ 1839 Νοεμβρίου 15 εἰς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Ἐρεχθείου. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 15 0/0, καὶ τὸ πλάτος ὡσαύτως. *Μνησίμαχος Κοθωκίδης* ἀναφέρεται καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1449 ἐπιγραφὴν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, ὡς ὠνητῆς χωρίου ἐν Κοθωκιδῶν. Εἶναι ἴσως οὗτος τῆς αὐτῆς γενεᾶς μετὰ τοῦ ἀναφερομένου εἰς τὴν παρούσαν ἐπιγραφὴν.

Κ. Σ. Π.

1912.

[γυνή]
Μνησιμάχου
Κοθωκίδου,
Ἀρίστωνος δὲ
θυγάτηρ.

5

1913.

ΔΙΟΝΥΣΙΟ
ΟΝΥΣΙΟ.
ΕΓΓΑΡΕΥΣ

Ἐπὶ τεμαχίου στήλης λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ὡρον αὐτὸ τὸ 1839 Νοεμβρίου 10 εἰς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Παρθενῶνος. Τὰ ἀρχαιότερα γράμματα τὰ ἐπὶ τῆς πλακῆς ἐξήλειψαν καὶ ἔγραψαν τὰ παρόντα. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 18 0/0, τὸ πλάτος 22 0/0, καὶ τὸ πάχος 8 0/0. *Διονύσιος Διονυσίου* εὑρήται συνεχῶς καὶ εἰς ἄλλας ἐπιγραφάς, εἰς ἃς ἀναφέρονται ἄλλοι *Διονύσιοι*. *Διονύσιος* δὲ ὄνομα εἴθις παρὰ τοῖς Μεγαρεῦσιν, ὥσπερ τὸ πάλαι, οὕτω καὶ νῦν.

Κ. Σ. Π.

1913.

Διονύσιος
Διονυσίου
Μεγαρεύς.

1914.

ΓΑΛΑΤΕΙΑΕ

Ἐπὶ τεμαχίου τύπου λίθου τῆς Πεντέλης. Ὡρον αὐτὸν τὸ 1834 Νοεμβρίου 10 εἰς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Παρθενῶνος. Τὸ ὕψος αὐτοῦ εἶναι 26 0/0, τὸ πλάτος 24 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0.

Κ. Σ. Π.

1914.

Γαλατεία Ε . . .

1915.

5 - ΕΟΚ/
ΣΑΓ. ΣΕ
ΘΕΟΥΥΙΟ
ΑΝΤΡΑ Ρ
ΙΙΙΝΙΚΟ
Λ. Λ

Ἐπὶ τεμαχίου πλακῆς λίθου τῆς Πεντέλης. Ὡρον αὐτὸ τὸ 1837 Νοεμβρ. 10 εἰς τὸ βόρειον τοῦ Ἐρεχθείου. Τὸ ὕψος τῆς πλακῆς εἶναι 26 0/0, καὶ τὸ πλάτος 25 0/0. Τὰ γράμματα ἔχουσι μέγεθος 0 3.

Κ. Σ. Π.

1915.

Ἐ]εοκ[λέους
. . . σαγ[ι]ς Ε . .
. . . Θεοῦ υἱό[ν]
. . . αντρα ρ . .
. . . Νικο[μάχου]
. . . λ . λ . .

5

1916.

ΠΑΙΑΙ . ΕΥΣ
ΙΡΕΑΣΓΑΡΓΗΤΤΙΟΣ
= ΔΡΑΜΝΟΥΣΙΟΣ
ΡΕΙΜΟΣ

Ἐπὶ τμήματος πλακῆς λίθου τῆς Πεντέλης. Ὡρον αὐτὸ τὸ 1838 Νοεμβρίου 20 εἰς τὰς πρὸς τὸ βόρειον τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τῆς πλακῆς εἶναι 17 0/0, τὸ πλάτος 24 0/0, καὶ τὸ πάχος 0 8. Μετὰ τὴν 4 γραμμὴν μένει κενὸν εἰς τὴν πλάκα ὕψ. 0 8.

Κ. Σ. Π.

1916.

Παια[νι]εύς
Χα]ιρέας Γαργήτιος
. . . Ραμνούσιος
Π]ρεῖμος.

1917.

ΟΝΥΞΙΟΞΗΡΑΚ/
ΤΟΥΞΞΑΜΙΣ

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὸ τὸ 1837 Νοεμβρίου 8 εἰς τὰς πρὸς τὸ βόρειον τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς (ὅσον σώζεται) εἶναι 10 0/0, τὸ πλάτος 28 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Διονύσιος Ἡρακλείδου εὑρηται εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 884 τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, καὶ 1916 παρὰ τῷ Βοιχίῳ ἐπιγραφάς.

Κ. Σ. Π.

1918.

ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ
ΦΛΟΝΗΞΙΚ
ΟΙΠΑΙΔΕΞ
ΦΑ

Ἐπὶ τεμαχίου πλακὸς λίθου τῆς Πεντέλης. Ἡῶρον αὐτὸ τὸ 1836 εἰς τὰς πρὸς τὸ βόρειον τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 12 0/0, τὸ πλάτος 23 0/0, καὶ τὸ πάχος 0 8. Τὸ μέγεθος τοῦ Φ τῆς 4 γραμμῆς εἶναι 0 5, τῶν δὲ ἐτέρων σειρῶν τὰ γράμματα ἔχουσι μέγεθος 0 2.

Κ. Σ. Π.

1919.

=ΚΙΙΟΙ
ΑΣΚΛΗΓ
ΩΝ ΑΕΣ

Ἐπὶ τμήματος Βάθρου λίθου Πεντελησίου. Ἡῶρον αὐτὸ πρὸς τὸ δυτικὸν τῶν Προπυλαίων παρὰ τὴν θέσιν, ἐνθα ἦν τὸ Ἀσκληπιεῖον. Τὸ ὕψος τοῦ τεμαχίου τούτου εἶναι 10 0/0, καὶ τὸ πλάτος 20 0/0. Ἰστατο ἐπὶ τοῦ Βάθρου τούτου ἀνάθημά τι τῷ Ἀσκληπιῷ.

Κ. Σ. Π.

1920.

ΟΡΟΞ
ΘΗΚΩΝ

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὸ τὸ 1836 εἰς τὸ δυτικὸν τοῦ Παρθενῶνος. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 24 0/0, καὶ τὸ πλάτος 27 0/0· τὸ δὲ μέγεθος τῶν γραμμάτων εἶναι 0 2. Μετὰ τὴν δευτέραν γραμμὴν ἐπὶ τῆς πλακὸς μένει κενὸν 14 0/0. Τὸ κάτω μέρος τῆς πλακὸς εἶναι ἀκατέργαστον, εἰσῆρχετο δὲ τὸ μέρος τοῦτο εἰς τινὰ Βάσιν, ἴσως τῆς Ἀκροπόλεως· ἡ οὐσα ἢ πλάξ εὐμετακόμιστος, ἴσως μετεκομίσθη εἰς τὴν Ἀκρόπολιν καὶ ἐκ τῆς πόλεως. Ἰσως τὸ ὄριον τοῦτο ἴστατο ἐν τῷ Κεραμειῷ τῷ ἔξω, ὥριζε δὲ τὰς ἐν αὐτῷ θήκας τῶν ἐτέρων οἰκοδομημάτων.

Κ. Σ. Π.

1921.

ΑΜΜΙ
ΕΡΜΟΓΕΝΟ
ΜΕΙΛΗΣ

Ἐπὶ τεμαχίου στήλης λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὸ τὸ 1836 Νοεμβρ. 8 εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, ἐνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 18 0/0, τὸ πλάτος 12 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Τὸ ὄνομα Ἀμμία ἐν ἄλλαις τῶν ἐπιγραφῶν γράφεται δι' ἐνὸς Μ καὶ τῇ ΕΙ, ἐν ἄλλαις δὲ διὰ δύο ΜΜ καὶ τῷ Ι, καὶ ἄλλαις τῇ ΕΙ· ὅρα τὰς ἐπιγραφάς 889, 1211, 3827, 3846¹, καὶ ἄλλας πλείστας τῆς Συλλογῆς τοῦ Βοιχίου, ἃς παραλείπομεν συντομίας χάριν.

Κ. Σ. Π.

1917.

Διονύσιος Ἡρακλείδου
τοὺς Σαμίους.

1918.

Ἀσκληπιῷ
φλον ἦσικ
οἱ παῖδες
Φα[νόστρατος.

1919.

.
Ἀσκλη[πιῷ
ἀλεκτρύ[ονα ἐ]θυσεν.

1920.

Ὀρος
Θηκῶν.

1921.

Ἀμμε[ία
Ἐρμογένους
Μειλησ[ία.

1922.

Ο . Δ Ι Ο Ν
Λ Ι Π Π Ο Υ
Η Π Ε Ι Ρ Ω Τ Ι Σ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἦϋρον αὐτὴν τὸ 1836 Νοεμβρίου 12 εἰς τὸ βόρειον τῶν Ἀθηνῶν, παρὰ τὰς Ἡρίας Πύλας. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 40 0/0, ἡ δὲ διάμετρος 19 0/0.

Κ. Σ. Π.

1922.

Β]ο[τ]δίων
Φι]λίππου
Ἠπειρώτης.

1923.

Β Ο Ι Δ Ι Ο Ν
Λ Υ Ξ Ι . Ω Ν Τ Ο Σ
Υ Ξ Ι Ο Υ Θ Υ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἦϋρον αὐτὴν τὸ 1836 Δεκεμβρίου 22 εἰς τὰ πρὸς τὸ βόρειον τῶν Ἀθηνῶν ἀνοιγόμενα θεμέλια οἰκίας, εἰς τὴν θέσιν «Γεράνι», παρὰ τὰς Ἡρίας Πύλας. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 26 0/0, ἡ δὲ διάμετρος 30 0/0. Τὸ ὄνομα γυναικὸς *Βοῦδιον* εὑρεται εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. 396 καὶ 1318 τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος.

Κ. Σ. Π.

1923.

Βοῦδιον
Λυσι[φ]ῶντος
Ἀλμα]υ[σ]ίου θυ[γάτηρ].

1924.

Η Ρ Α Κ Λ Ε Ι Δ Η Σ
Χ Ρ Η Ξ Τ Ο Σ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἦϋρον αὐτὴν τὸ 1836 Δεκεμβρίου 12 εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν «Γεράνι» τῶν Ἡρίων Πυλῶν. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 28 0/0, ἡ δὲ διάμετρος 18 0/0.

Κ. Σ. Π.

1924.

Ἡρακλείδης
Χρηστός.

1925.

. . Ν Ι Δ Ρ Α
. . \ Φ Ι
. . Ι Ο Σ
Ο Χ Ι Ο Σ

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἦϋρον αὐτὴν εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω, εἰς τὰ θεμέλια οἰκίας. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 38 0/0, ἡ δὲ διάμετρος 17 0/0.

Κ. Σ. Π.

1925.

. . . α]νίδρα
. . . α]φι-
ου υ]ίδος
ὁ Χίος.

1926.

Δ Ι Ο Σ Κ Ο Υ Ρ Ι Δ Ι Σ
Δ Ι Ο Κ Λ Ε Ο Υ Σ
Χ Α Ι Ρ Ε

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Εὐρέθη εἰς τὰ θεμέλια οἰκίας εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ ἡ ἀνωτέρω, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον. Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 60 0/0, ἡ δὲ διάμετρος 19 0/0. Ἡ κατὰ-ληξις τοῦ ὀνόματος *Διοσκουρίδης* εἶναι γεγραμμένη εἰς τὸν λίθον διὰ τοῦ | κατὰ λάθος τοῦ ἐγχαρακτοῦ τῶν γραμμάτων ἀντὶ τοῦ Η.

Κ. Σ. Π.

1926.

Διοσκουρίδ[η]ς
Διοκλέους
Χαίρε.

1927.

Ε Υ Ρ Γ Ω Ν Η
Α Π Ο Λ Λ Ω Ν
Α Ν Ι Ε Ω .

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ἰμηττοῦ. Ἦϋρον αὐτὴν οὐ μακρὰν τῶν Ἡρίων Πυλῶν, παρὰ τὴν Ἐκκλη-

1927.

Εὐρ[υ]γώνη
Ἀπολλων[ίου]
Παι]ανιέω[ς].

εἶναι αὐτοῦ Ἀγίου Ἰωάννου Κολώνου ἐπικαλουμένου. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 20 0/0, ἡ δὲ διάμετρος ὡςαύτως.

Κ. Σ. Π.

1928.

Ι Ε Ν
ΝΙ Δ Η Ξ Ε

1928.

. . .]εν
Ἰω]νίδης ἐ[ποίησεν.

Ἐπὶ τεμαχίου Βάθρου λίθου τῆς Πεντέλης. Εὗρεθῇ τὸ 1853 Μαρτίου 11 εἰς τὸ πρὸς τὸ δυτικὸν τῶν Προ-
πουλαίων μέρος, εἰς τὰς ἀνασκαφὰς τοῦ Κυρίου Βεϋλέ (Βεϋλέ). Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου εἶναι 0 9, τὸ πλάτος 16
0/0, καὶ τὸ πάχος 0 7.

Κ. Σ. Π.

1929.

Α Ι Ξ Χ

1929.

Αἰσχ[ίνης] ἢ Αἰσχ[ύλος].

Ἐπὶ τμήματι Βάθρου λίθου τῆς Πεντέλης. Πῦρον αὐτὸ τὸ 1853 Μαρτ. 18 ἐντὸς τοῦ Παρθενῶνος εἰς τὸ
δυτικὸν μέρος αὐτοῦ. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου (ὅσον σώζεται) εἶναι 40 0/0, τὸ πλάτος 27 0/0, καὶ τὸ πάχος
30 0/0.

Κ. Σ. Π.

1930.

Ν Α Ι Ο Σ Α
Θ Μ Ο Ν

1930.

Ἀθη]ναῖος Ἀ . . .
Ἀ]θμον[εύς].

Ἐπὶ τεμαχίου στήλης λίθου τῆς Πεντέλης. Εὗρεθῇ τὸ 1853 Ἰανουαρίου 30 εἰς τὸ δυτικὸν τοῦ Προ-
πουλαίων εἰς τὰς ἀνασκαφὰς τοῦ Κυρίου Βεϋλέ. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 20 0/0, τὸ πλάτος
11 0/0, καὶ τὸ πάχος 20 0/0.

Κ. Σ. Π.

1931.

Κ Ο Λ Α Ο Σ
Ι Κ Ι Ο Υ
Ρ Α Ι Ε

1931.

Νε]κόλαος
Ν]ικίου
Πει]ραιε[ύς].

Ἐπὶ τεμαχίου στήλης λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Εὗρεθῇ τὸ 1853 Φεβρουαρ. 1 εἰς τὸ δυτικὸν τῶν Προπουλαίων,
εἰς τὰς ἀνασκαφὰς τοῦ Κυρίου Βεϋλέ. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 28 0/0.

Κ. Σ. Π.

1932.

Ο Λ Υ Δ Α Μ Α Ξ

1932.

Π]ολυδάμας.

Ἐπὶ τοῦ γείσσαν τμήματι τύπου, λίθου τῆς Πεντέλης. Εὗρεθῇ τὸ 1852 Νοεμβρίου 1 εἰς τὸ δυτικὸν τῶν
Προπουλαίων, εἰς τὰς ἀνασκαφὰς τοῦ Κυρίου Βεϋλέ. Τὸ ὕψος τοῦ τύπου (ὅσον σώζεται) εἶναι 0 9, τὸ πλάτος
0 3, καὶ τὸ πάχος 14 0/0.

Κ. Σ. Π.

1933.

Α Γ Α Θ Α Ρ Χ Ο Σ

1933.

Ἀγάθαρχος.

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς λίθου Γαρίου. Πῦρον αὐτὴν τὸ 1835 Νοεμβρίου 12 εἰς τὸ δυτικὸν τοῦ Παρθενῶ-
νος. Ἡ στήλη ἔχει ἐπὶ τοῦ ἄνω μέρους γείσσαν, καὶ ἐντὸς στεφάνου (οὗ ἔχνη τινὰ μόνον φαίνονται) ὑπάρχει
τὸ ὄνομα ΑΓΑΘΑΡΧΟΣ. Τὸ ὕψος τῆς στήλης (ὅσον σώζεται) εἶναι 20 0/0, τὸ δὲ πλάτος 18 0/0. Ὁ
Ἀγάθαρχος οὗτος, οὗ τὸ ὄνομα ἐγγέγραπται ἐντὸς στεφάνου, ἴσως εἶναι ὁ περίφημος ποιητὴς Ἀγάθαρχος, ὅστις
νικήσας ἀνέθεσε τὴν στήλην ταύτην τῇ Ἀθηνᾷ.

Κ. Σ. Π.

1934.

ΚΛΕΟΦΑΝΤΙΣ
ΞΑΝΘΟΜΑΝΤΙΝΙΚΗ
· · ΞΩΝΕΩΣ ΓΥΝΗ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
5 · · ΑΜΙΕΩΣ
ΜΗΤΗΡ

Ἐπὶ στήλης ἐπιθυμίδιου λίθου τοῦ Ἰμμηττιῦ. Ἦῤρον αὐτὴν τὸ 1832 Σεπτεμβρίου 24 εἰς τὸ βόρειον μέρος τῶν Ἀθηνῶν πρὸς τὰς Ἡρίας Πύλας, παρὰ τὴν ἑκκλησίαν αὐτοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Πρωδρόμου. Ὄνομα γυναικὸς Κλεοφαντ'ς πρῶτον ἐνταῦθα εὑρεται. Ἰπάρχει δὲ καὶ ὄνομα Κλεοφάντα, ὅπερ ἀναφέρεται ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 1211 τῆς Συλλογῆς τοῦ Βοιχίου. Κλεοφαντεῖς δὲ ἀρσενικῶς εὑρεται συνεχῶς. Ὁμοίως ὄνομα Σαῶτος ἀρσενικῶς, πρῶτον ἐνταῦθα εὑρεται. Σαῶτις δὲ θηλυκῶς ἀναφέρεται ἐν τῇ Συλλογῇ τοῦ Βοιχίου.

Κ. Σ. Π.

1934.

Κλεοφαντὶς
Σαῶτο υ] Μαντινικῇ
· · Ξωνέως γυνή,
Διονυσίου
5 Ἀπ]αμείως
Μήτηρ.

1935.

ΦΙΛΩΝ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Ἐπὶ στήλης ἐπιθυμίδιου λίθου τοῦ Ἰμμηττιῦ. Ἦῤρον αὐτὴν τὸ 1833 Σεπτεμβρίου 4 εἰς τὸ δυτικὸν τῆς Ἀκροπόλεως εἰς τὰ τότε ἐκεῖ σωζόμενα Τουρκικὰ μνημεῖα.

Κ. Σ. Π.

1935.

Φίλων
Δημητρίου.

1936.

ΕΥΒΟΥΛΟΣ
ΜΕΙΛΗΣΙΟΣ

Ἐπὶ στήλης ἐπιθυμίδιου λίθου τοῦ Ἰμμηττιῦ. Ἦῤρον αὐτὴν τὸ 1833 Σεπτεμβρίου 4 πλησίον τοῦ Γυμνασίου τοῦ Πτολεμαίου.

Κ. Σ. Π.

1936.

Εὐβούλος
Μειλήσιος.

1937.

ΜΑΝΙΑ
ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ
ΑΓΚΥΡΑΝΗ

Ἐπὶ στήλης ἐπιθυμίδιου λίθου τοῦ Ἰμμηττιῦ. Ἦῤρον αὐτὴν τὸ 1833 Σεπτεμβρίου 5 παρὰ τὸ βόρειον τεῖχος τῆς Ἀκροπόλεως. Ἡ διάμετρος αὐτῆς εἶναι ἡμίσεως Ἀγγλικοῦ ποδός. Ὄνομα γυναικὸς Μαρία ἀναφέρεται παρὰ τοῦ Ἀθην. καὶ Ξενοφώντος (Ἑλλ. 3, 1, 10).

Κ. Σ. Π.

1937.

Μανία
Μενάνδρου
Ἀγκυρανῆ.

1938.

ΕΠΙΙΕΡ
ΞΤΡΑΤΩ
ΑΝΤΙΠΑΤΡ
ΚΑΙΔΟΥ
5 ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ
ΚΟΡ

Ἐπὶ στήλης πλακωτῆς λίθου τοῦ Ἰμμηττιῦ. Ἦῤρον αὐτὴν τὸ 1833 Αὐγούστου 22 εἰς τὸ δυτικὸν τῶν Προπυλαίων. Ἡ ἐπιγραφή αὕτη εἶναι ἀναθηματικὴ ἀναστάθαισα (ἴσως τῷ παρκασιμένῳ νεῷ τοῦ Ἀσκληπιοῦ). Τὸ ὕψος τῆς στήλης εἶναι 15 0/0, καὶ τὸ πλάτος ὡσαύτως.

Κ. Σ. Π.

1938.

Ἐπὶ ἱερῆος
Στρατῶντος τοῦ
Ἀντιπάρχου
καὶ δοῦλης
5 Μενάνδρου
Κορ[αίων.

1939.

ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΣ
ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ
Α · · ΝΑΙ

1939.

Ἀρίσταρχος
Ἀρτεμιδώρου
ἑυδ[ολο]γ[α]ναιεύς.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1833 Σεπτεμβρίου 1 εἰς τὸ βόρειον μέρος τῆς Ἀκροπόλεως.

Κ. Σ. Π.

1940.

ΑΡΙΣΤΟΚΛΗΣ
ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ
· ΙΟΜΕΥΣ

1940.

Ἀριστοκλῆς
Ἀριστοκλέους
Διομεύς.

Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1833 Σεπτεμβρ. 5 εἰς τὸ δυτικὸν τῆς Ἀκροπόλεως, εἰς τὸ ἐκεῖ Τουρκικὸν «Πολυάνδριον». Ἡ διάμετρος τῆς στήλης εἶναι ἐνὸς Ἀγγλικοῦ ποδός.

Κ. Σ. Π.

1941.

5 ΣΙΙΑΡΧΣ
ΔΗΜΟΚΡΑ
ΣΤΡΑΤΗΓΟ Σ
ΝΙΚΑΝΩΡΝΕΟΣ
ΚΗΡΥΞ ΤΗΣΕ \/
ΘΕ
ΚΗΡΥΚΙΣΙΟΣ ΑΤ
ΑΥΛΗΤΗΣ ΝΙΚΙΑΣ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΣΙΣΙΔ

1941.

5 Ἄρχ[ων
Δημοκράτης
Στρατηγός
Νικάνωρ Νεοστράτου
Κήρυξ τῆς ἐξ Ἀρείου Πάγου Βουλῆς
· θε
Κηρυκίσιος Ἀτ[τικοῦ
Αὐλητῆς Νικίας
Λειτουργὸς Ἰσίδ[ωρος.

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ἀντέγραψα αὐτὴν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κ. Φωτίου κειμένην παρὰ τὴν ὁδὸν τῶν Τριπόδων καὶ τοῦ μνημείου τοῦ Λυσικράτους. Τὸ σωζόμενον ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 14 0/0, τὸ πλάτος 23 0/0, καὶ τὸ πάχος 0 9. Πόθεν δὲ μετεκομίσθη αὕτη ἐκεῖ ἀγνωοῦμεν.

Κ. Σ. Π.

1942.

ΠΡΥΤΑΝΕΙΣ ΟΙΛ
ΡΙΝΟΣΜΑΡΩΝ
ΟΝΝΕΣΤΕ

1942.

Οἱ Πρυτάνεις, οἱ Α[ογισταὶ
· . . ρινος Μάρων
· . . ον ἐστεφάνωσαν.

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ἀντέγραψα αὐτὴν εἰς τὴν αὐτὴν οἰκίαν, ἔνθα καὶ τὴν ὑπ' αἰθ. 1940, παρὰ τὸ μνημεῖον τοῦ Λυσικράτους. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 30 0/0, τὸ πλάτος 24 0/0, καὶ τὸ πάχος 0 6.

Κ. Σ. Π.

1943.

5 . ΕΠ ΙΔΟ .
· . Κ
· ΝΗΞΙΘΕΟΣ ΜΝΗΞΙΘΕ . .
· ΥΦΙΛΗΤΟΣ ΜΕΛ . . ΘΙΟ .
· . ΥΞΙΝΙΟΙ Π
ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ ΚΑΛΛΙΜΑΚΑΛ
· ΕΙΡΑΙΗΣ ΟΙΝΑ
· ΕΟΒΟΥΛΟΣ ΦΑΝΟΥΣΝΟΜ
· ΝΑΙΟΙ ΤΡΙΚ
10 ΜΕΝΙΑΝΟΣ ΜΕΝΕΚΡΑΤΑ ΠΑ
ΜΟΡΜΙΑΣ ΕΥΒΟΥΛΟΥ ΜΑΡΑΘΩ
· ΥΦΡΟΣΥΝΟΣ ΜΕΛΑΝΟΡΟΣ ΘΕΞΞ
Ι Κ Ω Ξ Ρ . Ο . . ΜΟΚ Ξ . Μ
15 Η
Λ Λ Ο Λ Η Μ
Λ Ο Ι Χ Α

1943.

- Ἐπ[άνετος ἰδο[υ,
 . . . κ
 Μ]νησιθεος Μνησιθέ[ου,
 Ε]ύφελητος Μελ[αν]θίο[υ,
 5 Ἐλευσίνιοι. Π
 Καλλικράτης Καλλιμά[χου] Καλ[λ
 Π]ειραιῆς. Οἰρα[ῖοι.
 Θ]εόδουλος [Ἄριστο]φάνους Νομ
 Ἀφιδναῖοι. Τριχορύσιοι.
 10 Μενιανός Μενεκράτ[ους], Πα[μβωτάδαι.
 Μορμίας Εὐδούλου, Μαραθώ[ριοι.
 Ε]ὐφρόσυρος Μελάνορος Θεσσ[αλός,

 15

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1834 εἰς τὸ δυτικὸν τοῦ Παρθενώ-
 νος. Τὸ ὕψος αὐτῆς (ὅσον σώζεται) εἶναι 30 0|0, καὶ τὸ πλάτος 19 0|0. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγε-
 ται, ὅτι εἶναι κατὰ Δήμους ἀναγραφὴ Ἀθηναίων.

Τὸ εἰς τὴν 7 γραμμὴν ἀναφερόμενον τοπικὸν ὄνομα Πειραιεῖς ἡ λήγουσα αὐτοῦ γέγραπται ἐνταῦθα διὰ
 τῆς Η, ἀντὶ τῆς ΕΙ. Τὴν ὀρθογραφίαν ταύτην πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ διὰ τῆς Η ἀντὶ τῆς ΕΙ ἤραμεν καὶ
 εἰς ἄλλας ἐπιγραφάς.

Τὰ εἰς τὴν 10 καὶ 11 γραμμὴν ἀναφερόμενα Κύρια ὀνόματα Μενιανδρὸς καὶ Μορμίας πρῶτον ἐνταῦθα
 εὑρήται.

Κ. Σ. Π.

1944.

- Α Θ Ε Ν Α Ι Α Σ
 Α Ρ Τ Ε Σ Α Ρ Χ Ε Σ Η Ε Ι Δ Ι Ο Λ Ε
 Ε Π Ι Τ Ε Σ Β Ο Ι Ε Σ Η Ε Ι Μ Ε Τ Α
 5 Σ Τ Α Τ Α Ι Α Ρ Ι Ο Σ Μ
 Θ Ο Ρ Α Ι Ε Υ Σ Τ Ο Υ Τ Ο Ι Σ
 Π Α Ρ Α Τ Ο Μ Π Ρ
 Η Η Η Δ Π Η Ε Π Ι Κ Λ Ε Σ Ε Λ Ρ Α
 10 Π Α Ρ Α Τ Α Μ Ι Ο Ν Η Ο
 Η Ο Ι Σ Κ Ρ Α Τ Ε Σ Ε Λ Ρ
 Ρ Α Η Ε Λ Ε Ν Ο Τ Α
 Μ Μ Α Τ Ε Υ Ε Κ Ε Ι
 Α Ν Α Α Π Ο Τ Ο
 15 Ι Ο Ν Η Ε Φ Α
 Α Ι Τ Ο

1944.

- Τὰ δὲ ἐκ τῶν Ἱερῶν χρημάτων τῆς Ἀθηναίας [ἀνέ]λ[ωσαν.
 Ἐπὶ τῆς τετ[άρτης] Ἀρχῆς ἡ Διογέ[νης] ἐγραμ-
 μάτευεν] ἐπὶ τῆς Βο[υ]λῆς ἡ Μετα[γέννης] πρῶτος ἐγραμμάτευεν.
 Ἐπιστάται. Ἀρίσ[ταρχ]ος Μ
 5 ς Διέτας Κολλυ[τεὺς] παρ[έ]λαβεν
 Θοραιοὺς τούτοις Α[ἡ]μμα
 παρὰ τῶμ. προτέρων ἐπιστατῶν,

ΗΗΗΔΠΗΗ

10

Ἐπικλῆς ἐγρα[μμάτευεν
παρὰ ταμίων οἷς
οἷς Κράτης ἐγραμμάτευε
παρὰ Ἑλλενοτα[μιών, οἷς ὁ δεῖνα
ἐγραμμάτευε. Κεφαλαιον
. ἀνα ἀπὸ τοῦ . . .
. ἰων ἐφά
. αἰ τοῦ

15

1945.

Π Υ Ι Α Ι Ο : Ε Ρ Λ Α Σ
Θ Υ Μ Ε Ν Ο Σ Α Ρ Χ Ο
Ρ Ο Τ Ο Σ Ε Λ Ρ Α Μ
Α Ρ Ι Ε Υ Σ : Δ
Α Μ Φ Ι Τ Ρ Ο

5

ΑΣΗΙΕΡΑΣΜΙΣ
ΚΟΝ ΤΙΜΕ
ΜΑΤΑ
ΜΑΤΟΝ

1915.

τοῦ Προ[πυλαίου] : ἐργασ-
άμενοι ἐπὶ ἐὺθυμέν[ο]ς Ἄρχο-
ντος καὶ ἐπὶ τῆς Βουλῆς ἡ . . . πρῶτος ἐγραμ-
μάτευε ἰκ αριεύς : Δ-
5 εινίας] Ἀμφιτρο[πύθεν

5

Δραχμ[α]ς ἑκάς μετ-
θώσεω; . . . κοντι με . . .

Χρήματα

ἀνελωμάτων.

Ἀμφότεραι αὗται αἱ ἐπιγραφαὶ αἱ ὑπ' ἀριθ. 1944 καὶ 1915 εἰσὶ γεγραμμέναι ἢ μὲν ἐπὶ τῆς μιᾶς πλευ-
ρᾶς τῆς πλακὸς λίθου Πεντελαιοῦ, ἢ δὲ ἐκ τῆς ἐτέρας πλευρᾶς αὐτῆς. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 33 0|0, τὸ
πλάτος 29 0|0, καὶ τὸ πάχος 11 0|0. Πύρον αὐτὴν τὸ 1830 Ἰουνίου 7 εἰς τὸ ἀνκτολικὸν μέρος τῶν Προ-
πυλαίων. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ δεξιὸν, ἀριστερὸν καὶ κάτω μέρος· τὸ δὲ ἄνω εἶναι κεκομ-
μένον ὀρίζοντιως· φαίνεται δὲ, ὅτι δὲν εἶναι ἀκρωτηριασμένον.

Ἡ 1 γραμμὴ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1944 ἐπιγραφῆς εἶναι γεγραμμένη διὰ μικροτέρων χαρακτῆρων τῶν ἄλλων
γραμμῶν. Τῆς ἐκ τοῦ ἐτέρου μέρους τῆς πλακὸς ὑπ' ἀριθ. 1945 ἐπιγραφῆς τὰ γράμματα εἰσὶν ἀρχαῖα τὸ ἐν
τοῦ ἄλλου, ὥσπερ καὶ αἱ γραμμαὶ. Τὰς δύο ταύτας ἐπιγραφὰς δημοσιεύσας τὸ 1842 ὑπ' ἀριθ. 89 ὑπὸ
τοῦ Κ. Ραγκαβῆ δὲν ἤτελον δημοσίευσιν καὶ αὐτὸς, ἂν δὲν εὑρίσκον διαφορὰν τινα μεταξὺ τοῦ ἀντιγράφου
τοῦ Κ. Ραγκαβῆ καὶ τοῦ εἰς τὸν λίθον πρωτοτύπου.

Εἰς αὐτὴν ὁ Κ. Ραγκαβῆς γράφει ΘΕΝΑΙ, εἰς δὲ τὸ πρωτότυπον εἶναι ΑΘΕΝΑΙΑΣ

Εἰς τὴν 5 γραμμὴν ὁ Κ. Ραγκαβῆς γράφει ΣΑΙ Ε, εἰς δὲ τὸ πρωτότυπον εἶναι ΣΔΙΠΤΑΣ
ΚΟΙΛΥ ΠΑΡ.

Πρὸ τῆς 6 γραμμῆς ΠΑΡΑΤΟΜΠΡ ὁ Κ. Ραγκαβῆς γράφει ΑΑΑ ΠΑΡΑΤΟΜΠΡ, εἰς δὲ τὸν λίθον
οἱ ἀριθμοὶ ΑΑΑ δὲν φαίνονται οὐδαμῶς.

Εἰς τὴν 8 γραμμὴν ὁ Κ. Ραγκαβῆς γράφει ΕΠΙΙΤΕΙΕΣ, εἰς δὲ τὸ πρωτότυπον εἶναι ΕΠΙΚΙΕΣ.

Εἰς τὴν 13 γραμμὴν ὁ Κ. Ραγκαβῆς γράφει ΝΑΑΠΟΤΟ, εἰς δὲ τὸ πρωτότυπον εἶναι ΑΝΑΑΠΟΤΟ.

Εἰς τὴν 15 γραμμὴν ὁ Κ. Ραγκαβῆς γράφει ΕΚΤΟ, εἰς δὲ τὸ πρωτότυπον εἶναι ΟΑΙΤΟ.

Τὴν 1 γραμμὴν τῆς ὑπ' ἀριθ. 1915 ἐπιγραφῆς ὁ Κ. Ραγκαβῆς γράφει ΠΥΛΑΙΟΙ ΕΡΛΑΣ, εἰς δὲ τὸ
πρωτότυπον εἶναι ΠΥΛΙΟ: ΕΡΓΑΣ, ἥτοι [τοῦ Προ]πυλαίου] ἐργασ[ίας] . . . μερίς.

Τὴν 4 γραμμὴν ὁ Κ. Ραγκαβῆς γράφει ΑΡΙΕΥΣΔ, εἰς δὲ τὸ πρωτότυπον εἶναι ΑΡΙΕΥΣ: Δ, ἥτοι
[ἰκ]αριεύς : Δ[εινίας].

Τὴν 6 γραμμὴν ὁ Κ. Ραγκαβῆς γράφει ἀμέσως καὶ πλησίον τῆς 5, καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ μεγέθους τῶν γραμ-
μάτων, ἀλλ' εἰς τὸ πρωτότυπον μεταξὺ τῆς 5 γραμμῆς ΑΜΦΙΤΡΟ, καὶ τῆς γραμμῆς ΑΣΗΙΕΡΑΣΜΙΣ
μένει κενὸν διάστημα εἰς τὸν λίθον 0 6 τοῦ μέτρου.

Τὴν 8 γραμμὴν ὁ Κ. Ραγκαβῆς γράφει πλησίον τῆς 7 καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ μεγέθους τῶν γραμμάτων, ἀλλ'
εἰς τὸν λίθον μένει μεταξὺ τῶν δύο γραμμῶν κενὸν διάστημα 0 5 τοῦ μέτρου, καὶ τὰ γράμματα τῆς 8

γραμμῆς, ὡς ἐν κεφαλίδι, εἰσι μεγάλητερα τῆς 6, 7 καὶ 9 γραμμῆς· δὲ καὶ ἀραιότερα εἰσι γεγραμμένα τὰ ἐν τοῦ ἄλλου. Ἐκ τῆς διχοφύρου δὲ ταύτης γραφῆς τῆς 1945 ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι ἡ οἰκοδομὴ εἰργάσθη ἢ τε δι' ἐργολαγίας, ἢ τε καὶ δι' ἡμερομισθίων, κατὰ τμήμα. Προπυλαίων δὲ ἐνοσι ἐνταῦθα, κατ' ἐμὴν γνώμην, τὴν πρώτην εἴσοδον τῶν Προπυλαίων, ἣν ἐσχημάτιζον οἱ κατὰ μέτωπον Δωρικοὶ κίονες, καὶ κατὰ πλευρὰν ἐξ Ἰωνικοὶ κίονες, οἵτινες ὑπεστήριζον τὴν στέγην τοῦ μέρους τούτου. Τὸ μέρος δὲ τοῦτο κατασκευάσθη τὸ πρῶτον, εἴτα τ' ἄλλα τὸ ἐν μετὰ τοῦ ἄλλου· ἐσχάτη δὲ ἡ ἀνατολικὴ Στοὰ τῶν Προπυλαίων, καὶ κυρίως ἡ νοτιο-ἀνατολικὴ γωνία τῆς Στοᾶς αὐτῆς, ἐνθα ἔπεσεν ὁ ἐπιμελέστερος τῶν ἐργατῶν ὀλισθήσας, διὸ καὶ τὸ σωζόμενον ἐν τῇ θέσει ταύτῃ βάθρον Ἀθηνᾶς τῆς Ἰγείας ἀνέστησαν, ὅπερ ἐδημοσιεύσαμεν ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι ὑπ' ἀριθ. 217. Τὰς δὲ δύο πτέρυγας, τὴν κατὰ νότον καὶ τὴν πρὸς τὸ βόρειον ἐγκατέλειπον ἡμιτελεῖς, πρὸς τὴν ἀνατολικὴν αὐτῶν πλευρὰν κυρίως, διὰ τὰς τότε κκιρικὰς περιστάσεις· καὶ ἔτι καὶ νῦν τὸ ἡμιτελὲς τοῦ ἔργου καταφανὲς ἐστίν· ἀλλὰ καὶ ἐν ταύταις ταῖς Στοαῖς πλεῖστα μέρη ὑπάρχουσιν ἡμίεργα, μάλιστα τὰ παρὰ τὴν καλουμένην «Πινχοθήκην», (ἣν οἶκον οὗ Πανσανίης καλεῖ).

Περὶ τῶν Προπυλαίων θέλωμεν πραγματευθῆαι πλατύτερον ἐν τῷ οἰκίῳ τόπῳ.

Κ. Σ. Π.

1946.
X ξ E
E O
V E
N O

5 N
Δ X
Y E U Y X
I Σ T A I
M E N O Σ T
10 O N Δ P A X M
N A I O N H E I
Θ E N A I T E I
E Π A N A Λ K
ON Π E P
15 Σ I N O
E P

1946.
Ξ ξ η
• εο' υ
• λή[μματα
• νο' υ

5 . . . ν
. . . δ[ύο] χ . . .
ἐργατμᾶτα, υε [ο]ύχ
οἱ Λογ[ισταί] [
μένο' υς τούτων
10 τῶν Αρχ[ιμ]ων
Ἀθηνᾶς ἐλ[ληνοταμι]ων
τεῖ Ἀθηνᾶς τεῖ Ἰγείας
ἐπ' ἀναγκ' ες εἶναι
τῶν περὶ . . .
15 . . σιν . . .
. . ερ

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη εἶναι γεγραμμένη ἐκ τοῦ ἐνὸς μέρους τῆς πλακῆς, ἐκ δὲ τοῦ ἑτέρου ἡ ὑπ' ἀριθ. 346 τῆς ἐκδόσεως τοῦ Κ. Ῥαγκαζῆ. Πύρον αὐτὴν τὸ 1838 Νοεμβρίῳ, 12 εἰς τὸ δῦτικόν τοῦ Περθενώρος. Τὸ ὕψος τῆς πλακῆς εἶναι 11 0/0, τὸ πλάτος 6 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0.

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην δημοσιεύθεισαν ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαζῆ δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ, ἀν δὲν παρετήρουν διαφορὰν τινὰ ὑπάρχουσαν μετὰ τοῦ πρωτοτύπου καὶ τοῦ ἀντιγράφου τοῦ Κ. Ῥαγκαζῆ.

Μεταξὺ τῆς 4 καὶ 5 γραμμῆς εἰς τὸν λίθον ὑπάρχει καὶ ἐν διάστημα 0 3 τοῦ μέτρου, εἰς δὲ τὸ ἀντίγραφον τοῦ Κ. Ῥαγκαζῆ δὲν φαίνεται.

Εἰς τὴν 7 γραμμὴν μετὰ τοῦ Ε καὶ Υ φαίνεται εἰς τὸν λίθον τὸ ἥμισυ τοῦ Ο.

Εἰς τὴν 9 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαζῆς γράφει ΜΕΝΟΞ Π, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΜΕΝΟΞ Τ.

Εἰς τὴν 11 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαζῆς γράφει ΝΑΙΟΝ ΗΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΝΑΙΟΝ ΗΕΙ, ἥτοι Ἑλληνοταμιῶν τῶν ἐπὶ . . . Ἀρχόντος.

Κ. Σ. Π.

1947.

Κ Ε Ι
 Κ Ρ Α Τ Η Σ Α Ρ Ι Σ Τ
 Υ Ρ Ι Α Ι Ε Κ Κ Λ Η Σ Ι Α
 Τ Ο Ν Μ Ε Ν Ε Π Ι Σ Τ Α Τ
 5 Τ Ι Σ Α Ι Κ Α Θ Ο Τ Ι Δ Ο
 Ο Ι Τ Ε Τ Τ Α Ρ Α Κ Ο Ν Τ Α Ο
 Σ Τ Ε Φ Α Ν Ω Σ Α Ι Α Υ Τ
 Τ
 Φ Ε Ι Δ Ι Ο Α Ι Λ Α Η
 Μ Λ . . Σ Δ Ε Α Ν

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ἀντέγραψα αὐτὴν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κ. Φωτίου, παρὰ τὸ μνημεῖον τοῦ Λυσικράτους. Τὸ σωζόμενον ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 14 0|0, τὸ πλάτος 12 0|0, καὶ τὸ πάχος 9 0|0.

Ἡ 1 γραμμὴ ἐσύγκειτο ἐκ μεγαλητέρων γραμμάτων.

Μετὰ τὴν 7 γραμμὴν ἦν εἰς τὸν λίθον ἑτέρα ἐκ μεγαλητέρων χαρακτήρων καὶ αὐτὴ γεγραμμένη, τὴν ὁποίαν ἐπίτηδες ἐξήλειψαν, ἐσώθη δὲ μόνον ἐξ αὐτῆς τὸ φαινόμενον Τ. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος.

Κ. Σ. Π.

1947.

. κε)ι(.
 Ἀριστοκ[ράτης Ἀριστ[οκράτους εἶπεν
 ἐν κ]υρία Ἐκκλησίᾳ [τῶν Πρεσβ[υτέρων ἐπεψήφισεν
 . . . τὸν μὲν ἐπιστάτ[ην
 5 . . . χρημα]τίσαι, καθότι δο[κεῖ τῇ Βουλῇ
 . . . οἱ τετταράκοντα οἱ ἐπὶ . . . Ἄρχοντος
 . . . καὶ στεφανῶσαι αὐτ[οὺς στεφάνω
 (ἀπὸ) τ(αλάντ
 Φειδίο[υ] Αἰλαη
 . . . μλ . . . δὲ ἂν

1948.

Α Θ
 Ι Τ Α Μ Ι Ο Ν
 Μ Ε Ι Τ Ε Ο Σ Κ
 5 Π Α Ρ Α Η Ε Ν Λ Ε
 Μ Ε Τ Α Ρ Χ Ε Ν
 Ο Ι Κ Ι Α Σ Η Ι Ε
 Κ Υ Α Ν Ο Π Ι
 Κ Ο . . . Τ
 Ο Μ Α Α
 10 Ι Θ Ο Τ
 Ι Θ Α Λ
 Ι Θ Ο Τ
 Θ Α .
 Θ . .
 15 Κ . .

1948.

τῆς Ἀθ[ηναίας]
 παρὰ] Ταμιῶν [τῆς Θεοῦ
 Μελιτέως καὶ συναρχόντων οἷς . . . ἐγραμμάτευεν
 ἔλαβον] παρὰ Ἑλλη[νοταμιῶν οἷς . . . ἐγραμμάτευεν
 5 . . . μετ' ἀρχὴν
 . . . οἰκίας ἐς[ρᾶς
 . . . χρώματος] κυανοῦ περὶ . . .
 . . . κο . . . τ
 ἀνάλ]ωμα Ἀ[θηναίας]
 10 . . . π[ίθο]υ] τ[ῆς Θεοῦ]
 . . . ιθα λ
 . . . π[ίθο]υ] τ[ῆς Θεοῦ]
 . . . θά[λασσαν Ἑρεχθίδα]
 . . . τῆς] Θεοῦ
 15 κ

Ἐπὶ τοῦ ἑτέρου τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ἡὺρον αὐτὴν τὸ 1835 Ἰουνίου 2 εἰς τὸ δυτικὸν τοῦ Ἑρεχθίου. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 13 0|0, τὸ πλάτος 10 0|0, καὶ τὸ πάχος ὡσαύτως. Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην δημοσιεύθεισαν ὑπὸ τοῦ Κ. Ράγκαβῃ τὸ 1842 (ὑπ' ἀριθ. 345), δὲν ἤθελον δημοσίευσιν καὶ αὐτῆς, ἂν δὲν εὑρισκον διαφορὰν τινὰ μεταξὺ τοῦ ἀντιγράφου τοῦ Κ. Ράγκαβῃ καὶ τοῦ πρωτοτύπου.

Τὴν 1 γραμμὴν ὁ Κ. Ράγκαβῆς ὄλως παραλείπει, εἰς δὲ τὸ πρωτότυπον εἶναι γεγραμμένον ΑΘ, ἥτοι Ἀθηναίας.

Τὴν 3 γραμμὴν ὁ Κ. Ράγκαβῆς γράφει ΜΕΙΤΙΟΞ Κ, καὶ ἀναπληροῖ Μελίτιος, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΜΕΙΤΕΟΞ Κ, ἥτοι τὸ τοπικὸν τοῦ Δήμου Μελήτη.

Τὴν 8 γραμμὴν γράφει ΚΟ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΚΟ . . . Τ.

Τὴν 9 γραμμὴν γράφει ΜΑ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΟΜΑ Α.

Τὴν 10 γραμμὴν γράφει ΘΟ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΙΘΟΤ.

Τὴν 11 γραμμὴν γράφει Θ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΙΘΑΛ.

Τὴν 12 γραμμὴν γράφει ΘΟ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΙΘΟΤ.

Εἰς τὴν τελευταίαν γραμμὴν παρέλειψε τὸ εἰς τὸν λίθον σωζόμενον Κ.

Κ. Σ. Π.

1949.

5
10
Α · ΝΙΟ
Χ Ξ Υ Μ Μ
Κ Ε Ρ Α Μ Σ
Ο Ν Κ Α Θ Α
Ο Ν Τ Ο Ν Ε
Π Ι Δ Ο Κ Α
Χ Ξ Υ Ν Ο Ν
Π Ι Ν Α Κ Ο
Ο Ι Κ Ι Α Σ
Π Α Ρ Α Π Ι
Σ Κ Υ Τ Ο Ν
Π Α Ρ Α Σ
) Ε Ν -

1949.

5
10
· · α · νλο · ·
τά] ξύμ[ικτα
· · κεράμ[ων
ὁμοί]ων καθά[περ και
τούτ]ων τῶν ἐ[ν τῇ
· · ἐ]πὶ δοκά[νας
τῶν] ξύλων
και τῶν] πινάκω[ν
εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς] οἰκίας
παρὰ πλ[ευράν
· · σκυτον
τάς] παρὰσ[τάδας
· · · εν · · ·

Ἐπὶ τοῦ ἐτέρου μέρους τῆς πλακῆς, ἐφ' οὗ ἡ ὑπ' ἀριθ. 1948. ἐπιγραφή.

Ἡ 1 γραμμὴ εἰς μὲν τὴν ἔκδοσιν τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ ἔχει οὕτως ΥΝΟ, εἰς δὲ τὸν λίθον οὕτως Α · ΝΙΟ.

Κ. Σ. Π.

1950.

5
10
ΗΡΙΑΝ Ι
Α Ι Ω Ν Τ Ω Ν Ε Ι
Ρ Α Ψ Α Ι Δ Ε Τ Ο Σ
Α Ι Ξ Δ Υ Σ Ι Κ Α Ι Ξ
Η Ν Δ Ε Ν Η Φ Α Ι Ξ Τ Ι Α
Ο Γ Ω Σ Α Ν Α Γ Α Ξ Ι Ν Φ Α Ν Ε Ρ Ο
Υ Ξ Ε Β Ω Ν Τ Α Γ Ρ Ο Σ Τ Ο Υ Ξ
Ν Ο Μ Ε Ν Ο Ν Ε . . Ξ Η Ν Α Ν Α
Ν Π Ο Ι Η Ξ Ι Ν Μ Ε Ρ Ι Ξ Α Ι Τ Ο Ν
Τ Ω Ν Π Ο Ν Ι Φ Ι Λ Ο Ν Κ Α Ι Λ Ο Γ
Ι Δ Ε Κ Α Ι Τ Ο Υ Ξ Π Ρ Ε Ξ Β Ε
Α Υ Τ Ω Ν Φ Ι Λ Ο Τ Ι Μ Ι Α Ξ Ε
Τ Ο Υ Ξ Θ Ε Ο Υ Ξ Χ Ρ Η
Ν Ι Φ Ι Λ Ο Ν Ν Ε Ο Φ Ι

1950.

5
10
εἰς σωτ]ηρίαν [και ὑγείαν τοῦ Δήμου.
τῶν Ἀθην]αίων τῶν εἰς · · ·
ἀναγ]ράψαι δὲ το[ύς] [γραμματεῖς
ἐν στήλ]αις δυοῖ, και σ[τήσαι τὴν μὲν
ἐν · · · τ]ὴν δὲ ἐν Ἡφαιστιά[δαις ἐν τῷ ἱερῷ · · ·
ὅπως ἂν ἅπασιν φανερό[ν γένηται, ὅτι ὁ ἄνθρωπος
τῶν Ἀθηναίων ε]ύσεβῶν τὰ πρὸς τοὺς [θεοὺς · · · ἀνέστησε,
τὸ δὲ γε]νόμενον ε[ἰς τ]ὴν ἀνα[γραφὴν τῆς στήλης,
και τὴν κατασκευὴν και τῇ[ν ποιήσιν μερίσαι τὸν [Ταμίαν τῶν Δημ-
ω]τῶν Πονίφιλον και λόγ[ον και εὐθύνας
δοῦναι, καλέσαι] δὲ και τοὺς Πρόεδρ[εις εἰς τὸ Πρυτανεῖον ἐς αὐρίον
ἕκαστον] αὐτῶν φιλοτιμίας ἐ[νεκα και εὐσεβείας,
ἣν ἔχουσι πρὸς] τοὺς θεοὺς· χρη[ματίσαι δὲ
Πο]νίφιλον Νεοφί[λου · · ·

Ἐπὶ τμήματος πλακῆς λίθου τοῦ ἱμνητοῦ. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1836 Νοεμβρίου 12 εἰς τὸ βόρειον τοῦ Παρ-
θενῶνος. Τὸ ὕψος τῆς πλακῆς εἶναι 10 0/0, και τὸ πλάτος 16 0/0. Ἡ πλαξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα
αὐτῆς τὰ μέρη. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι κατὰ στοιχον ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπι-
γραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψήφισματος. Καὶ τὸ Ψήφισμα τοῦτο ἀρχεται σχεδὸν διὰ τῶν εὐχῶν ὑπὲρ

υγείας και σωτηρίας του Δήμου των Αθηναίων, ὡς περ και τὸ ὑπ' ἀριθ. 1340 Ψήφισμα δημοσιευθὲν ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι, και τὸ ὑπ' ἀριθ. 117 τῆς Συλλογῆς του Βοικχίου.

Εἰς τὴν 10 και 14 γραμμὴν ἀναφέρεται τὸ ὄνομα του Ποιφίλου, υἱοῦ Νεοφίλου.

Κ. Σ. Π.

1951.
 Ι Ο Ι
 Ε Ι Ο Ν Ε Π Ι Π Ο
 Λ Λ Ο Σ Ι Ν Τ Ο Υ Τ Ο Ν
 Ο Σ Τ Ο Σ Ε Π Ι Σ Τ Ρ Α Τ Ε Υ
 5 Μ Ε Χ Ρ Ι Η Ε Χ Σ Α Κ Ο Σ Ι Ο Ν
 Χ Ρ Ε Μ Α Σ Ι Δ Ε Η Ο Π Ο Σ Α Ν
 - Α Λ Α Ν Τ Α Ε Σ Τ Ο Ν Π Ο Λ Ε
 Α Ρ Λ Ε Ι Ο Ι Σ Κ Α Ι Α Θ Ε
 - Ι Τ Ο Ν Δ Ε Μ Ο Ν Τ Ο Ν
 10 Δ Α Ι Μ Ο Ν Ι Ο Ι Ε Α Λ Λ Ο
 Ε Π Α Λ Λ Ε Λ Λ Ο Σ Ι Ν Μ
 Ο Σ Ι Χ Ρ Ε Σ Θ Α Ι Ε Π Α
 Ε Ο Ν Τ Α Ι Π Ρ Ο Σ Τ Ο Ν
 Ι Α Υ Τ Ο Ι Σ Τ Ε

1951.
 οἱ στρατηγ[ο]ι
 . . Πολεμαρχ[ε]ιον ἐπὶ πό[λε]μον
 . . . ἀποστέ[λ]λωσιν τούτων
 . . . ος τοὺς ἐπιστρατεύ[ον]τας
 5 . . . μέχρι ἑξακοσίων [ταλάντων
 . . . τοῖς] χρήμασι δὲ ὅπως ἂν
 τ]άλαντα ἐς τὸν πόλ[ε]μον τὸν κατὰ Λακεδαιμονίων
 . . . ἔδοξε τοῖς] Ἀργείοις και Ἀθη[ναίοις] . .
 . . . ἐπὶ τὸν Δῆμον τῶν [Ἀθηναίων
 10 . . . οἱ Λακε[δαιμόνιοι] ἢ ἄλλο[ι]
 . . . ἐπαγγέλλουσιν μ[ὴ]
 . . . ο[ὗ]σι χρε[ῖ]σθαι ἐπά[ναγκες] εἶναι . . .
 . . . εἰσὶν πρὸς τὸν [Δῆμον] τῶν Ἀθηναίων .
 κα]ὶ αὐτοῖς τε [και τοῖς ἄλλοις] . .

Ἰέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ἡδρον αὐτὴν τὸ 1832 Νοεμβρίου 12 εἰς τὰς πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Ἐρεχθίδου ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 23 0/0, τὸ πλάτος 19 0/0, και τὸ πάχος 0 9 (1).

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην δημοσιευθεῖσαν τὸ 1842 ὑπὸ τοῦ Κ. Ραγκαβῆ, ὑπ' ἀριθ. 270, δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ και αὐθις, ἂν δὲν παρετήρουν, ὅτι ὑπάρχει μεγίστη διαφορὰ μεταξὺ τοῦ ἀντιγράφου τοῦ Κ. Ραγκαβῆ και τοῦ πρωτοτύπου.

Ὁ Κ. Ραγκαβῆς ἔγραψε μόνον τέσσαρας γραμμὰς, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι δεκατέσσαρες γραμμαί.

Ὁ Κ. Ραγκ. παρέλλειψεν ὅλως τὴν 1 γραμμὴν και τὰς λοιπὰς ἀπὸ τὴν 5 (4 τοῦ Κ. Ραγκ.) μέχρι τέλους τῆς ἐπιγραφῆς.

Τὴν 3 γραμμὴν (2 τοῦ Κ. Ραγκ.) γράφει ΛΛΟΞΕΝ ΤΟΥΤΟΙ, εἰς δὲ τὸ πρωτότυπον εἶναι ΛΛΟΞΙΝ ΤΟΥΤΟΝ, ἥτοι ἀποστέλλωσιν.

Τὸ ἀντίγραφον τοῦ Κ. Ραγκαβῆ εἶναι τόδε μόνον

Ε Ι Ο Ν Ε Π Ι Τ Ο
 Λ Λ Ο Σ Ε Ν Τ Ο Υ Τ Ο Ι
 Ο Σ Τ Ο Σ Ε Π Ι Σ Τ Ρ Α Τ Ε Υ
 Μ Ε Χ Ρ Ι Η Ε Χ Σ Α Κ Ο Σ Ι Ο Ν

και τελειώνει ἐνταῦθα, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ἡ παρῶσα ἐπιγραφὴ, ἥτοι ἡ ὑπ' ἀριθ. 1951.

Εἰς τὴν 8 γραμμὴν ἀναγινώσκουμεν τὸ ὄνομα τῶν Ἀργείων και Ἀθηναίων, ὡς συμμάχων κατὰ τῶν Λακεδαιμονίων. Περὶ τῆς φιλίας τῶν Ἀθηναίων και Ἀργείων ὄρα τὰ λεχθέντα ὑπὸ τοῦ Θουκ. (Ἐ, 82, ζ', 29, και Βιβλ. Η, 25. Και Ξενοφ. Ἑλλην. Δ', και Ζ', 5).

Κ. Σ. Π.

(1) Ἐνετείχισα αὐτὴν τὸ 1836 ἐν πλασιῶ εἰς τὴν Πινακοθήκην τῶν Προπυλαίων, ὡς ἐνετείχισα ἔκτοτε και ἄλλας 1200, αἵτινες δύνανται νὰ ἐπισκεφθῶσι και νὰ ἀντιγραφῶσιν ἀπὸ τὸν βουλόμενον, ἂν ἐγκύψῃ μικρὸν, μελετήσῃ, και ἀντιγράψῃ ταύτας, οὐχὶ δὲ νὰ ἀναμμένη τὴν ἀντιγραφὴν τούτων ἀλλαχόθεν, ἥ νὰ τῷ δεῖξῃ αὐτὰς ἄλλος τις, ὡς ἐγένετο τοῦτο πρότερον.

1952.

5
 10
 Δ Δ
 Γ Ε
 Σ Μ Ο Ν
 Δ Α Ι Φ Υ
 Ε Ι Ρ Α
 Κ Ο Ν Τ
 Α Κ Ο Ν
 Ρ Γ Υ Ρ Α
 Ι Ε Ρ Α /
 Η Η Π = Α
 Α Σ Α Ρ Ι
 Π Δ Δ Δ

1952.

. x
 η
 λαχαι x-
 αϊ] παρὰ πηδο . . .
 5 ίνου οὐκ ἔχει = ἐκ
 χαλκᾶ = Π Ι Ι Ι = πανο-
 πλίαν, ἣν Ἀλέξανδρος ὁ Πολυπ[έ]-
 ρχοντος ἀνέθηκεν ἀσπ-
 ίδες]ς ἐντελῆς πέλτη ἐπί-
 10 χρυσα ἐντελεῖς. Κνημίδες χα-
 λκᾶς οτυ τχι

Δ Δ
 γε
 σμο
 δαι φ
 ειρα ἀ-
 κόντιον
 ἀκόντιον
 [ἀ]ργυρᾶ
 ιερά
 ΗΗΠ= ἀσπίδες .
 ασαρι . . .
 Π Δ Δ Δ

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελαιοῦ. Ἦσαν αὐτὴν τὸ 1840 εἰς τὸ δυτικὸν τοῦ Παρθενῶνος. Ἡ πλακὶ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καὶ κατὰ τὰς τέσσαρας αὐτῆς πλευράς. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 14 0/0, καὶ τὸ πλάτος 20 0/0. Ἡ ἐπιγραφή εἶναι διηρημένη εἰς δύο στήλας. Εἰς τὸ κάτω μέρος τῆς πλακὸς μένει κενὸν 0 5. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι ἀναγραφή ὅπλων παντὸς εἶδους, ἅτινα ἐτηροῦντο εἰς τὴν Ἀκρόπολιν, ὥσπερ ἐτηροῦντο εἰς αὐτὴν καὶ σκεύη ἑκατὸν νηῶν, ὡς ἀναφέρμεν ἐν ταῖς ὑπ' ἀριθ. 1355 καὶ 1356 ἐπιγραφαῖς δημοσιευθεῖσαις ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι.

Ὁ εἰς τὴν 7 γραμμὴν ἀναφερόμενος Ἀλέξανδρος Πολυπέρχοντος, ἢ Πολυσπέρχοντος (κατ' ἀμφοτέρω ἀναφέρεται) εἶναι τάχα ὁ αὐτὸς Ἀλεξάνδρῳ τῷ υἱῷ τοῦ Πολυπέρχοντος, ὃς ἦκεν εἰς Ἀθήνας μετὰ δυνάμεως, ὅτε ὁ ἐνάρετος Φωκίων ἔζη; Ὁρα Πλούταρχ. Β. Φωκ. 31, Τ. 7.

Κ. Σ. Π.

1953.

Δ Ε . Π . Υ
 Ο Σ . Ν Μ Ε Ι Α
 Δ Ι Σ Η Ο Ι Σ Τ Ρ Α Τ Ε
 Κ Α Σ Τ Ο Τ Ε Κ Α Ι Η Ρ
 5 Α Κ Α Ι Η Ο Ι Π Ρ Υ Τ Α
 Μ Ε Ν Ε Σ Θ Ο Ν Α Υ
 Τ Ο Δ Ε Α Ν Α
 Χ Σ Ι Ω
 Ε Ι

1953.

. . δ[ε] . . π . . υ . . .
 . . ὁσ[ω]ν με[γ]ά[λα] . . .
 . δις οἱ στρατε[ύοντες] . . .
 ἐκίστοτε καὶ ἐ
 5 . . α καὶ οἱ Πρυτ[άνεις] . . .
 . . ἐπιμ[ελέσθων] αὐτ[ῶν] . . .
 . . τὸ δὲ ἀνά[λωμα] δότω ὁ ταμίας
 . . ἀξίως
 . . εἶναι

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τῆς Πεντέλης. Ἦσαν αὐτὴν τὸ 1836 Νοεμβρίου 2 εἰς τὰς πρὸς τὸ δυτικὸν τῶν Προπυλαίων ἀρχαιολογικὰς ἐργασίας. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 30 0/0, τὸ πλάτος 22 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0.

Ταύτην, δημοσιευθεῖσαν παρὰ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ, δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ καὶ αὖθις, ἂν δὲν παρετήρουν διαφορὰν τινὰ μεταξὺ τῆς ἐκδόσεως τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ καὶ τοῦ εἰς τὴν πλάκα πρωτοτύπου.

Εἰς τὴν 3 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει Δ Ξ Η Ο Ι Ξ Τ Ρ Α Τ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι Δ Ι Ξ Η Ο Ι Ξ Τ Ρ Α Τ Ε.

Εἰς τὴν 4 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει Ξ Τ Ο Τ Ε Κ Α Ι Η Ε, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι Κ Α Τ Ο Τ Ε Κ Α Ι Η Ε.

Εἰς τὴν 8 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει Χ Ξ, εἰς δὲ τὸ πρωτότυπον εἶναι Χ Ξ Ι Ω. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα αὐτῆς τὰ ἄκρα, ἐξαιρουμένου τοῦ δεξιόθεν μέρους, ὅπου ἀποπερατοῦνται αἱ γραμμαὶ 3^η, 4^η, καὶ 5^η. Ἐκ τούτου ἐξάγεται, ὅτι μέγα μέρος τῆς πλακὸς ἐλλείπει ἐκ τοῦ ἄνω, ἀριστεροῦ, καὶ κάτω μέρους αὐτῆς· ὀλίγον δὲ ἐκ τοῦ δεξιοῦ.

Κ. Σ. Π.

1954.

Ι Μ Ι Α Γ Ο Ι Ε Γ Ι Α Ι
Ν Α Ξ Κ Υ Δ Α Θ Η Σ
Δ Ν Α Ι Ο Φ Ρ Α Ξ Ι Α Ξ /
Ν Α Ρ Χ Ο Υ Ξ Ι Ν Γ Λ Η Ι
Ι Α Γ Ε Γ Ρ Α Π Τ Α Ι

5

Α Τ Ο Ν Π Ε Δ Ω Ι Κ Α Ι Η Δ Ε Ι
Ε Ν Τ Ε Λ Η Κ Α Τ Α Τ Η Ν Σ Τ
Μ Ο Υ Σ Ο Ν Η Ν Ι Κ Η Χ Ε Χ Ε Ι Ο

10

Η Κ Λ Ω Ν Ι Α Τ Α Π Ρ Ο Σ Φ Ο
Μ Ε Γ Α Λ Η Η Π Δ Δ Ν Τ Ω
Τ Α Ξ Τ Α Ε Λ Α Τ Τ Ο Ν Σ Υ
Ν Α Ρ Η Θ Ε Ν Τ Ε Σ Ρ Ο Σ Υ
Ι Φ Ι Λ Ο Κ Λ Ε Ο Υ Σ Ε Υ Ρ Ε

15

Η Μ Ο Σ Ο Α Θ Η Ν : Ν Τ Ο
Λ Ι Α Σ Τ Α Θ Μ Α Ι Α
Η Μ Ο Σ Ο Α Θ Η Ν
Τ Α Ο Ν Ο Μ
Α Σ Ο Α Θ Ι
Π Δ Δ Δ Δ Γ Ι
Α Ν Ι Ο Α

20

1954.

Τά δε οἱ τα]μίαι οἱ ἐπὶ Ἀ[ν . . . Ἄρχοντος
. νας Κυδαθη[ναιεύς
Ἀφι]δναί[ο]υ Φρασίας
καὶ συ]νάρχουσιν Πλη[. ὡς
5 ἀνα]γέγραπται.

5

Ἐν τῷ Ἐκ]ατονπέδῳ καὶ ἡ δαι
σκεύη] ἐντελῇ κατὰ τὴν στή[λην
. . . . Μουσῶν ἡ νίκη ἔχει ο
. . . . ἡ κλωνία τὰ προσφ[υλαττ]ο[μένα
10 μεγάλη Η Π Δ Δ [i]ν τῷ
. . . . ταις τὰ ἐλαττον συ
. . . . νερηθέντες ῥοσῷ
. . . . Φιλοκλέους εὖρε
. . . . ὁ Δῆμος ὁ Ἀθηναίων εἰς τῷ

10

15

. λια σταθμᾶ ε
. Δ[ι]μ]ος ὁ Ἀθηναίων
. τα ὀνό[ματα]
. ας ὁ Ἀθ[ηναίων]
Π Δ Δ Δ Δ Γ Ι

20

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τοῦ Ἰμμητοῦ. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1838 εἰς τὰς πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Παρθενῶ-
νος ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Αἱ πρῶται πέντε γραμμαὶ εἰσὶν ἐγχαραγμέναι διὰ μεγαλητέρων χαρακτῆρων,
αἱ δὲ λοιπαὶ διὰ μικροτέρων. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς. Τὸ ὕψος αὐτῆς (ὅσον
σῴζεται) εἶναι 18 0/0, τὸ πλάτος 12 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι κατὰ στοιχόν
ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι ἀναγραφαὶ ἀναθημάτων ἐν τῷ
Ἐκατονπέδῳ, τὸ ὅποιον ἀναφέρεται εἰς τὴν 6 γραμμὴν, γράφεται δὲ ἐπὶ τοῦ λίθου διὰ τοῦ Ν, ἀντὶ τοῦ Μ
Ἐκατονπέδῳ ἀντὶ Ἐκατονπέδῳ.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν μετὰ τὸ ΚΥΔΑΘΗ ἔπεται τὸ ἡμισυ C, ἵσως ὁ ἐγχαρακτὴς ἐλανθάνθη νὰ προσθέσῃ
τὸ Ν διὰ τὸ τοπικὸν Κυδαθηνόθεν, ὅπερ εἶναι ἕτερος τύπος τοῦ τοπικοῦ Κυδαθηνεὺς, ἢ ἵσως ὁ ἐγχαρακτὴς
ἔγραψεν αὐτὴν κατ' ἐπιτομὴν ΚΥΔΑΘΗ, εἴτα ἐπρόσθεσεν ἄλλο τι ἀρχίζον ἀπὸ τὸ Ο.

Εἰς τὴν 3 γραμμὴν ἀναφέρεται τὸ ὄνομα Φρασίας. Τὸ ὄνομα τοῦτο εὑρηται ἐνταῦθα, καὶ παρὰ Ξενοφῶντι
μόνον (Ἀναβ. 6, 3, 11)· παρ' οὐδενὶ δὲ ἄλλῳ.

Εἰς τὴν 8 γραμμὴν ἡ γενικὴ πληθυντικὴ Μουσῶν τὸ ον εἶναι γεγραμμένον διὰ τοῦ Ο ἀντὶ τοῦ Ω.

Κ. Σ. Π.

1955.

Λ Α Ν Τ Ο
Ν Ε Ν Α Θ Η
Ι Ω Ν Κ Α Ι /
Α Ξ Α Θ Η Ν Α Ξ

5 ΔΩΡΟΥΑΛΩΓ
/ ΟΝΤΟΝ ΥΞ
ΕΡΟΝΤΩΤΟΙΞ
ΥΞΩΙΞΤΗΞΑΙ
ΙΔΕΟΥΤΟΥΞΚΛ
10 \ΙΩΝΠΡΟΞΕΝΟΝ
ΞΘΕΙΞΚΑΙΕΠΙΞ
ΑΝΑΓΡΑΨΑΙΔΕΤ
ΙΜΟΥΕΙΞΞΤΗΛΗΝ
ΙΞΔΕΤΗΝΑΝΑΓΡΑ
15 ΤΟΥΔΗΜΟΥΔΔΔΔ
ΑΝΑΛΙΞΚΟΜΕΝΩΝ

1955.

5 τα]λάντο[υ
. ν ἐν Ἀθή[ναις
. ἰων καὶ [Ἀθηναίων
. τ]ὰς Ἀθήνας
5 Διο]δώρου Ἀλω[πεκῆθεν
. αὐτὸν τὸν [το]ύς
. ἱερὸν τῷ τοῖς
. ὑσφ[ε]στῆσαι
. ἰδέου τοὺς κλ εἶναι δὲ αὐτὸν
10 τοῦ Δήμου τῶν Ἀθηνα]ίων Πρόξενον [καὶ Εὐεργέτην
μνη]σθεῖς καὶ ἐπὶ Ξ
τῆς πόλεως.] ἀναγράψαι δὲ τ]ὸ δε τὸ Ψήφισμα
τὸν γραμματέα τοῦ Δή]μου εἰς στήλην [λιθίνην καὶ
στήσαι ἐν Ἀκροπόλει, εἰς δὲ τὴν ἀναγρα[φὴν καὶ τὴν ἀνάστα-
15 σιν τῆς στήλης δοῦναι τὸν ταμίαν] τοῦ Δήμου ΔΔΔ [δραχμὰς
ἐκ τῶν εἰς τὰ κατὰ Ψήφισματα] ἀναλισκομένων
[τῷ Δήμῳ].

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τῆς Πεντέλης. Εὐρέθη τὸ 1838 εἰς τὰς πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω, δεξιὸν, καὶ ἀριστερὸν μέρος αὐτῆς· εἰς δὲ τὸ κάτω μένει 0 6 κενὸν εἰς τὸν λίθον. Τὸ σωζόμενον ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 18 0/0, καὶ τὸ πλάτος 11 0/0. Τὰ δὲ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοιχὸν ἐγχαραγμένα, καὶ εἰς τινὰ μέρη ἐξηλλειμένα ἀπὸ τὸν χρόνον καὶ τὸ εὐθραυστον τῆς πέτρας. Εἰς τὰ κάτω μέρη τῆς πλακὸς φαίνεται μέρος στεφάνου ἐλαίας, δι' οὗ ἐστεφάνωσαν τὸν ἀναφερόμενον εἰς τὸ Ψήφισμα τοῦτο.

Κ. Σ. Π.

1956.

ΕΤΕΡΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑ
ΝΥΠΕΡΟΧΗ.ΕΙΔΑΡΑΤΟΥΤΟΜΗΓΕΙΝΟΙΤΟΟΥΠΑΡΑ
ΠΑΡΑΤΗΝΗΜΩΝΑΥΤΩΝΑΣΘΕΝΕΙΑΝΔΙΑΤΗΝΑΛΛΗΝΤΥΧΙΚΗΝ
5 ΚΟΙΝΟΥΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΟΣΒΟΥΛΕΥΣΟΜΕΝΟΝΚΑΘΗΚΕΙΝΟΙΟΜΟΙ.ΔΟ
ΕΠΙΠΑΣΙΝΚΑΙΜΗΤΟΥΙΔΙΑΙΕΑΥΤΩΙΜΑΤΟΝΔΙΑΔΙΟΥΔΕΝΟΜΙΩ
ΓΦΕΔ.ΙΑΞΤΗΞΕΚΤΩΝΛΟΓΩΝΠΕΡΙΓΕΓΕΝΗΜΕΝΗΣΑΥΤΩΙΚΑΙΧΑ
ΝΑΙΞΘΗΜΑΤΙΑΥΤΟΥΠΑΡΑΤΟΥΠΙ.ΟΙ.ΞΜΩΙΧΡΗΣΘΑΙΤΩΙΜΗΕΑΣΟΝ
ΤΟΜΕΓΕΘΟΣΤΗΣΔΩΡΕΑΣΜΗΟΥΧΙΟΥΤΩΣΔΙΑΤΕΘΗΣΕΞΘΑΙΩΣΤΕΚΑΙ
10 ΤΟΤΟΥΞΕΜΝΩΜΑΤΟΣΤΗΡΗΜΑΤΟΥΤΟΠΟΥΕΚΕΙΝΟΥΟΣΠΕΡΙΕΧΕΙΤΑΙ
ΚΑΙΤΗΝΓΝΩΜΗΝΔΕΤΗΝΥΠΕΡΤΗΣΚΑΘΗΓΕΜΟΝΙΑΣΤΟΥΞΩΤΗΡΟΣΤΗΣ
ΚΥΠΟΥΚΑΘΕΣΤΑΜΕΝΟΣΤΗΣΞΑΧΘ.ΞΟΝΤΩΝΚΑΤΕΚΕ
ΧΡΩΙ ΚΑΤΑ ΤΑ ΑΛΛΑ ΔΙΣ.ΛΓΑΘΟΥΚΑΤΑΤΗΝΥΠΕΡΘ
ΑΜΕΝΟΥ ΕΤΕΡΩΝ ΠΕ

- 5 έτέρων κατά [τὸ
πρότερον, ἔχει δὲ καὶ τή]ν ὑπεροχή[ν], εἰ δ' ἄρα τοῦτο μὴ γένοιτο οὐ παρὰ
τὴν γνώμην, καὶ] παρὰ τὴν ἡμῶν αὐτῶν ἀσθένειαν διὰ τὴν ἄλλην τυχικὴν
περίστασιν τοῦ] κοινοῦ θρησκευματος βουλευσόμενον καθήκειν οἱ ὅμοι[ό]δο-
ξοι κοί]νῃ ἐπὶ πᾶσιν καὶ μὴ τοῦ ἰδία ἑαυτῷ μὰ τὸν Δία· δι' οὗ δὲ νομίζω
ἐ]φεδ[ρ]ίας τῆς ἐκ τῶν λόγων περιγεγενημένης αὐτῷ καὶ χά[ριν] ἔχειν
ἐ]ν αἰσθήματι αὐτοῦ παρὰ τοῦ πι . οι . σμφ χρῆσθαι τῷ μὴ ἐάσον[τι
κατὰ] τὸ μέγεθος τῆς δωρεᾶς μὴ οὐχὶ οὕτως διατεθήσεσθαι, ὥστε καὶ
ἔ]χειν] τὸ τοῦ σεμνώματος τήρημα τοῦτό που ἐκείνου, ὃς περιέχεται,
10 καὶ τὴν γνώμην δὲ τὴν ὑπὲρ τῆς καθ' ἡγεμονίας τοῦ σωτήρος τῆς [πόλεως
. . . κύπου καθεστάμενος τῆς σαχθ . ησόντων κατ' ἐκε[ίνην]
. . . χρῶ κατὰ τὰ ἄλλα δι . . λ ἀγαθοῦ κατὰ τὴν ὑπὲρ θ[ατέρου
. . . δυν]αμένου ἐτέρων πε[ριγενέσθαι]

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1836 Σεπτεμβρίου 19 εἰς τὸ δυτικὸν μέρος τοῦ λιμένος τοῦ Πειραιῶς, παρὰ τὸν Κανθάρου λιμένα. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω, ἀριστερὸν, καὶ κάτω μέρος αὐτῆς. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι ἀκριβῶς κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος ἐπιστολῆς τινος, ἡ Διαταγῆς Αὐτοκρατορικῆς, ἴσως αὐτοῦ τοῦ Ἰουλιανοῦ ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῆς εἰδολολατρίας. Τοιαύτη διαταγή, ἡ ἐπιστολή, εἶναι ἡ ἀνευρεθεῖσα παρὰ τῷ ἀρχαίῳ Βουλευτηρίῳ· ἡ ἐκδοθεῖσα ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι, ὑπ' ἀριθ. 528, καὶ αἱ ἐν τοῖς συγγράμμασιν Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου εὐρισκόμεναι.

Εἰς τὴν 4 γραμμὴν ἀναφέρεται ἡ φράσις ἐκφράζουσα τὴν κατὰ τοῦ κοινοῦ θρησκευματος τεχνικὴν περίστασιν, ἣν ὁ γράφων διὰ τὸ ἀσθενὲς τῶν δυνάμεων αὐτοῦ δὲν ἤθελε δυνθῆναι ἐμποδίσαι, ἐμφαίνει τὴν καταδρομὴν τοῦ θρησκείματος τῆς εἰδολολατρίας.

Κ. Σ. Π.

1957.

5 ΤΙΝΑ
ΑΘΗΝΑ
ΝΧΡΟΝΩ
ΑΝΘΙΠΠΟΣ
ΟΙΤΡΙΑΚΟ
ΟΝΓΡΑΜΜΑΤ
ΤΗΛΗΙΛΙΘΙ
ΤΑΣΑΘΗΝΑΙ
ΙΟΝΞΑΝΘΙΠ
10 ΤΟΞΑΔΕΛΦΟ

1957.

5 ἢ ἄλλον] τινὰ
. τῶν] Ἀθηνα[ίων]
. . . καὶ ἐν τῷ ἐμπροσθε]ν χρόνῳ
. . . Ξ[άνθιππος] ὁ
5 . . . καὶ] οἱ Τριάκοντα
ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ Ψήφισμα τ]ὸν γραμματ[έα τὸν
κατὰ Πρυτανείαν ἐν σ]τήλῃ λιθί[νῃ καὶ στήσαι
ἐν Ἀκροπόλει, τὰς δὲ] τὰς Ἀθηναίων
. ἰον Ξανθίπ[που]
10 το[ύ]ς ἀδελφο[ύς]

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1842 εἰς τὰς ἀρχαιολογικὰς ἀνακαφάς. Τὸ ἄνω μέρος τῆς πλακὸς, τὸ δεξιὸν, καὶ ἀριστερὸν εἰσὶν ἀκρωτηριασμένα· εἰς τὸ κάτω μέρος μένει κενὸν εἰς τὴν πλάκα 0 5. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος ἐπὶ τῶν χρόνων τῶν Τριάκοντα.

Εἰς τὴν 4 καὶ 9 γραμμὴν ἀναφέρεται τὸ ὄνομα Ξάνθιππος.

Κ. Σ. Π.

1958.

ΕΑΙΛΙΥ ΚΑΙΕΙΝ
ΟΥΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΙ ΕΠΙΤΡΟΠΩΙ
ΑΚΕΙΛΙΟΣ
ΛΕΑΝΔΡΟΣ Ο ΤΡΟΦΕΥΣ
ΟΥΣΩΜΑΤΟΣ, ΤΟΥ ΕΜΟΥ
ΛΑΡΙΧΟΣ Ο ΦΙΛΟΣ ΜΟΥ
ΤΟ ΛΩΝ ΠΕΡΙΣΤΕΥΜΕΝΟΣ
ΗΝ ΤΩ .ΩΚΑΘΟΛΟΥΛΟΓΩΙ
ΤΑΥΡΙΛΙΟ

1958.

. και και είν-
αι εκάστῳ τούτων και τῷ ἐπιτρόπῳ
. Ακείλιος
και] Λεάνδρος ὁ τροφεὺς
5 τ]οῦ σώματος, τοῦ ἐμοῦ
Α]λαρίχος ὁ φίλος μου
. . . τ' ὅλων πεπιστευμένος
τ]ήν . ω [τ]ῷ καθόλου λόγῳ
. Αὐρήλιο[ν].

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τῆς Πεντέλης. Ἦυρον αὐτὴν τὸ 1853 Ἰουλίου 24 εἰς τὸ Ἐρέχθειον ἐντειχι-
σμένην ἀνάποδα ὑπὸ τὴν πρὸς τὸ νότιον ἀγίαν Τράπεζαν τῆς ἐκεῖ Ἐκκλησίας. Τὸ σωζόμενον ὕψος τῆς πλακὸς
εἶναι 21 0/0, τὸ πλάτος 30 0/0, καὶ τὸ πάχος 0 4. Εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω, ἀριστερόν, καὶ
κάτω μέρος αὐτῆς.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν ἐπὶ τοῦ συνδέσμου ΚΑΙ (καὶ τῷ ἐπιτρόπῳ) ὑπάρχει ἐγχαραγμένος τόνος ὀξείας.

Τὰ εἰς τὴν 3 γραμμὴν γράμματα μέχρι τοῦ ὀνόματος ΑΚΕΙΛΙΟΣ εἰσὶν ἐξηλλειμένα ἐπίτηδες, δὲν ἡδυ-
νήτην δὲ νὰ ἀναγνώσω τί ἐξ αὐτῶν.

Εἰς τὴν 5 γραμμὴν μετὰ τῆς λέξεως ΟΥΣΩΜΑΤΟΣ, ΤΟΥ ΕΜΟΥ ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον μισθ-
στιγμὴ, ἐπὶ δὲ τοῦ τελευταίου γράμματος Υ ΕΜΟΥ τῆς αὐτῆς γραμμῆς ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον περισπομένη
οὕτω σημειούμενη \, ἥτις συνεννοῦται μετὰ τοῦ δεξιοῦ ἄνω ἄκρου τοῦ Υ.

Εἰς τὴν 6 γραμμὴν ἀναγινώσκεται τὸ ὄνομα τοῦ πορθητοῦ τῶν Ἀθηναίων καὶ τῆς Ῥώμης Ἀλαρίχου, ὃν, ὁ γρά-
ψας τὴν ἐπιγραφὴν, ἢ ὁ ἔχων ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ τὸ ἐπιτύμβιον τοῦτο, καλεῖ φίλον του. Εἰκάζω δὲ ἐκ τοῦ
διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς, ὅτι ὁ περὶ οὗ ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη ἦν φίλος καὶ ἐμπιστευμένος τὰ πάντα
ὑπὸ τοῦ Ἀλαρίχου, ἴσως καὶ τὴν Διοίκησιν αὐτὴν τῶν Ἀθηναίων. Τὸ νὰ ὑπάρχῃ δὲ ἐντειχισμένη ἡ ἐπιγραφὴ
αὕτη ὑπὸ τὴν ἀγίαν Τράπεζαν τῆς νοτίου πλευρᾶς τοῦ Ἐρεχθείου δεικνύει, ὅτι τὸ Ἐρέχθειον ἦν Ἐκκλησία καὶ πρὸ
τῆς εἰσβολῆς τοῦ Ἀλαρίχου, ἴσως κατὰ τὸν γ' μετὰ Χριστὸν αἰῶνα, εἰς ἣν ἐνταφιάσθη ὁ φίλος τοῦ Ἀλαρίχου.

Περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης θέλομεν δημοσιεύσῃ ἐπιγραφὴν Χριστιανικὴν, ἣν ἠύραμεν ἐντὸς τοῦ ναοῦ τούτου,
καὶ δι' ἧς θέλομεν προσπαθῆσθαι νὰ διασαφίσωμεν ὅσον ἐνεστὶ τὸν χρόνον τῆς ἐκεῖ Ἐκκλησίας.

Κ. Σ. Π.

1959.

Α
ΑΧΜ
ΤΟΥΣ ΑΣΤΡΑ
ΙΥΠΑΥΤΟΥ. Γ
5 ΟΣΙΟΝ ΚΑΙ ΣΤΡΑ
ΕΙΑΙ ΕΙΤ. Σ. . . ΤΟΝ ΔΗΜΟΝ
ΑΜΗΝΝΑΕ. Σ. . . ΩΙΚΑΙ ΔΑΜΝΙΣ
ΟΝΤΑΜΙΑΝ. . . ΟΝ. . . ΙΤΕ ΔΕ ΑΡΓΟΥΣ ΕΙ
ΤΤΑΚΟΝΟΝ. ΥΓΑΤΕΡΑΣ ΟΣ.
10 Υ. . ΟΝ ΠΙΑ. ΣΑΔΙΟΝ ΥΣΙΟΝ
ΑΥΤΟΙΣ ΠΑΙΔ. . .
ΟΝΤΑΙ ΤΟΝ . Ο . ΝΕΙΔΟΤΕ ΣΟΤΙ
ΕΤΟΔΕ ΤΟ ΨΗΦΙΣΜΑ ΕΝ ΣΤΗΛΗΙ
ΓΡΑΦΗΝ ΜΕΡΙΣ ΑΙ ΤΟΝ ΤΑΜ

1959.

. α
. δρ]αχμ[ας
. και] τοὺς ἀστρα[τεύτους . . .
. και] ἢ ὑπ' αὐτοῦ . γ
5 οσιον και στρα[τευσίμους εἶναι . . .

10

• • • • • ει αἱ εἰτ[• • • • • εἰς τὸν Δῆμον [τῶν Ἀθηναίων • • •
 • • • • • κατ]ὰ μῆνα ἐ[κατο]ς • • • • • ω καὶ Δαμνίσ[ιος • • • • •
 • • • • • τ]ὸν ταμίαν • • • • • ον [μή]τε δὲ ἀργούς εἶ[ναι • • • • •
 • • • • • ττακὸν ὄν[• • • • • θ]υγατέρα Σοσ • • • • •
 • • • • • υ • • • • • αν πια • • • • • σα Διονύσιον • • • • •
 • • • • • • • • • • αὐτοῖς παιδ[ας • • • • •
 • • • • • • • • • • ονται τὸν • • • • • εἰδότες ὅτι • • • • •

ἀναγράφαι δ]ὲ τόδε τὸ Ψήφισμα ἐν στήλῃ [λιθίνῃ τὸν γραμματέα
 τὸν κατὰ Πρυτανείαν, τὴν δὲ ἀνα]γραφὴν μερίσαι τὸν ταμ[ίαν τῶν στρατιωτικῶν.

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1839 εἰς τὰς πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Παρθενῶ-
 νος ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι ῥαβδωτά. Τὸ σωζόμενον ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι
 18 0/0, τὸ πλάτος 25 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καὶ κατὰ τὰ τέσσαρα
 αὐτῆς ἄκρα. Εἰς τὸ κάτω μέρος τῆς πλακὸς μένει 0 4 κενὸν εἰς τὸν λίθον. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους
 ἐξάγεται, ὅτι εἶναι τὸ τελευταῖον ἄκρον Ψηφίσματος περὶ στρατευσίμων καὶ μή.

Κ. Σ. Π.

1960.

		ΠΙ
		ΙΝΕ/
		ΛΗΣΞΡ
5	ΞΟΥΣΑ	ΟΙΚΩΝ ΜΙΣΘΩΤΥ ΑΠΟΛΟΦΑ
		ΜΟΓΕΝΗΣΞΙ ΜΟΚΡΑΤΟΥΛΑΚΙΑ
		ΦΙΑΛΗΝ/ ΟΜΟΝ ΤΗ
		ΜΕΛΑΣ ΜΕΛΙΤΗΙΟΙΚΩΝ
		ΞΙΜ ΟΠΙ Ξ Π ΦΥΓΩΝ
10	ΛΑ	ΠΑΡ ΙΙΓΩΠΟΥΚΕΦΑΛΗΘΕΝ
		ΦΥΚ ΜΗΙ
	Λ	ΤΙ ΕΝΜΕΛΗΤΗΙΟΙΚΟΥΣΑ
		ΦΥΓΟΥΣΑ
		ΟΡΟΥ
	ΑΠΟΦΥΓΟΥΣΑ	ΑΠΑΡ Χ ΑΤ
15	ΥΕΥΩΝΥΜΕΥΣ	ΚΕΦΑΛΗΣ Ν
	ΛΗ	ΛΛ·ΙΞΤΟΜΙΞ
	ΝΑΓΟΙΟΟΙΚΩ	ΝΙΚΩΝΕΙΚΕ ΤΩ
	ΙΗ	ΥΠΟΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ
	ΤΟΥ ΡΑΜΝΟΥ	ΠΡΟΞΕΝΟΝ ΑΙ
20		ΦΙΑ
		ΛΑΙ

1960.

		ἐν] Π[εῖραιεῖ οἰκῶν (ἡ οἰκοῦσα)
		• • • • • ΙΝΕ • • •
		• • • λῆς Σ[ι]ρ[ισίδης
		• • • οἰκῶν Μισθωτ[ο]ῦ • • • Ἀπολ[λ]οφά[νης
5	• • • • • σοῦσα	Τι]μογένης Συμοκράτου Λακιά[δης
		Φιάλην [στα]θμὸν [Η]Η
		Μέλας [ἐν] Μελίτῃ οἰκῶν
		Συμ[ίας] οπι • • • ς [ἀ]π[ο]φυγῶν
10	• • • λα • •	Παρ • • • • • γώπου Κεφαλῆθεν
		Φ • • • • • κ • • • • • μη
	• • • λ • •	Τι[μῶ] ἐν Μελίτῃ οἰκοῦσα
		[ἀπο]φυγοῦσα
	• • ἀποφυγοῦσα	απαρ • • χ • ατ • οπου
15	• • υ Εὐώνυμευς	κεφαλῆς ν • • • • •
	• • λη	[Κα]λλιστ[ρ]ομῆς
	• • ναγοιο ο[ι]χ • •	Νικῶ Νεικε • • • τω
	• • ιη	ὑπογραμματεὺς
	• • του Ῥαμνού[σιος	Πρόξενον • • • • • αι
20		Φιά[λη
		Λα[κιάδης

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1852 ἰουνίου 12 εἰς τὸ μέρος,

ἐνθα ἦν τὸ ἱερὸν Ἀθηνᾶς τῆς Ἐργάνης, εἰς τὸ δυτικὸν τοῦ Παρθενῶνος. Τὰ γράμματα εἰσι μικρὰ καὶ οὐχὶ ἀκριβῶς κατὰ ῥαβδῶσεις γεγραμμένα· διήρηται δὲ εἰς τρεῖς στήλας. Τὸ πλεῖστον μέρος τῶν γραμμάτων εἶναι ἐξηλειμμένον. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς (ὅσον σώζεται) εἶναι 20 0/0, τὸ μῆκος 35 0/0, καὶ τὸ πᾶχος 11 0/0. Εἶναι δὲ αὕτη ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλας αὐτῆς τὰς ἄκρας. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι τῆς αὐτῆς τάξεως μετὰ τῆς δημοσιευθείσης ὑπ' ἀριθ. 124 ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι. Ἰσως ἡ παροῦσα εἶναι ἀναγραφή τῶν ἀναθημάτων τῆς ὑπ' ἀριθ. 124 ἐπιγραφῆς, ἂν δὲν ᾖναι σειρὰ αὐτῆς.

Τὸ εἰς τὴν 5 γραμμὴν ἀναφερόμενον ὄνομα Σιμοκράτης πρῶτον ἐνταῦθα εὑρεται.

Ὁμοίως καὶ τὸ εἰς τὴν 15 γραμμὴν ἀναφερόμενον ὄνομα Καλλιστρομῆς.

Κ. Σ. Π.

1961.

1 Υ Τ Σ
 Ω Ν Τ Ω Ι
 Ε Ι Α Ξ
 Ε Κ Κ Λ Η Ξ Ι
 5 Δ Ε Κ Α Τ Η Ι
 Ι Ξ Ι Π Α Ξ Α
 Λ Α Κ Η Ν Ε Ν
 Κ Α Π Ρ Ο Σ Τ Ο Ὡ Δ Η
 10 Β Ο Υ Ν Α Π Α
 Δ Η Μ Ο Σ Ο Α Θ Η
 . . . Γ Α Ι . Ε Ι
 Η Ι Δ Ο Κ Ε Ι
 . Χ Ω Ι Ὡ Ρ Κ
 Ι Ε Ο Υ Ο . Υ
 15 Ξ Ι Ν Τ Ο Ι
 Α Ε Υ Τ Υ
 Ι Ξ

1961.

. . καὶ α]ὐτ[ῶ . . .
 . . . ὦν τῶ . . .
 . . τῆς Πρυταν]είας . .
 . . Ἐκκλησί[α . . τῶν Προέδρων
 5 ἐπεψήφισεν] δεκάτῃ [καὶ . . τῆς Πρύτανείας
 ἰσι πάσα[ς . . .
 . . τὴν φυ]λακὴν ἐν[εργε]ί[ν] . .
 εὐνοίας ἐνε]κα πρὸς τὸν Δῆ[μον] τῶν Ἀθηναίων
 . . βούν ἀπά[γειν]
 10 . . ὁ] Δῆμος ὁ Ἀθη[ναίων] . . .
 αἰ . εἰ
 ἥ δοκεῖ
 χφ [Ἀ]ρκ[αδίων] . .
 ἰεου ο . υ
 15 σιν τοι
 α εὐτυ[χῶς]
 ις

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τῆς Πεντέλης. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1836 εἰς τὰς κατὰ τὸ νότιον τῶν Προπυλαίων ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς, εἰς τὸν Περίβολον τοῦ ἱεροῦ Ἀρτέμιδος τῆς Βραχυρωνίας. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλας αὐτῆς τὰς πλευράς. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 22 0/0, τὸ πλάτος 12 0/0, καὶ τὸ πᾶχος 10 0/0. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος.

Κ. Σ. Π.

1962.

Ω Ν Π Ρ Ο Ε Δ Ρ Ω Ν
 Ι Π Ε Ρ Ι Τ Ο Υ Τ Ω
 Ι Ξ Τ Ο Ν Δ Η Μ Ο Ν Ο
 Τ Ο Ν Φ Ι Λ Ο Σ . Τ Ο Υ
 5 Ι Ο Φ Α Ν Ο Υ Ε Υ Ν Ο Ι Α Ξ Ε
 Ξ Τ Ο Ν Δ Η Μ Ο Ν Τ Ο Ν Α Θ Η Ν
 Ε Ι Α Ν Κ Α Τ Α Τ Ο Ν Ν Ο Μ Ο Ν
 Α Ν Κ Λ Η Ρ Ω Ξ Ι Ν Τ Ο Δ Ι Κ Α Ξ Τ Η
 10 Ξ Δ Ι Κ Α Ξ Τ Α Ξ Ε Ι Ξ Α Γ Α Γ Ε Ι
 Λ Ι Τ Ο Γ Ρ Α Φ Ι Α Ξ Κ Α Ι Ε Ι Ν
 . . Ι Φ Υ Λ Η Ξ Κ Α Ι Δ Η Μ Ο Υ
 . . Υ Π Ο Μ Ν Η Μ Α Υ Π Α Ρ Χ Ε
 Τ Ι Μ Η Ξ Α Ν Α Γ Ρ Α Ψ Α Ι
 Α Τ Α Π Ρ Υ Τ Α Ν Ε Ι Α
 15 Δ Ε Τ Ο Δ Ε Γ Ε Ν Ο Μ Ε
 Τ Ω Ν Ξ Τ Ρ Α Τ Ι

1962.

- ... τ]ων Προέδρων [έπεψήφισεν
 . . . κα[ι] περί τούτω]ν, γνώμην δὲ ξυμβαλλέσθαι
 . . . ἐ]ς τὸν Δῆμον [ὅ]τι δοκεῖ τῇ Βουλῇ . . .
 τὸν Φιλοσ[ώ]του
 5 Δ]ιοφάνου εὐνοίας [νεκα καὶ φιλοτι-
 μίας τῆς εἰς τὸν Δῆμον [τὸν Ἀθηναίων· εἶναι δὲ
 αὐτῷ πολιτ]εῖαν κατὰ τὸν Νόμον [καὶ
 δτ]αν κλήρωσιν τὸ Δικαστή[ριον ποιῆται
 10 τοῖς Δικαστὰς εἰσαγαγεῖ]ν περί τῆς
 πο]λιτογραφίας, καὶ εἶναι αὐτῷ γράψα-
 σθα]ι Φυλῆς καὶ Δήμου [καὶ Φρατρίας, ἧς ἂν βούληται,
 ὅπως] ὑπόμνημα ὑπάρχε[ι τῆς ἀποδοδομένης
 αὐτῷ] τιμῆς. Ἀναγράψαι [δὲ τόδε τὸ Ψήφισμα τὸν γραμματεῖα
 τὸν κ]ατὰ Πρυτανεία]ν ἐν στήλῃ λιθίνῃ καὶ στήσαι ἐν . . .
 15 εἰς] δὲ τόδε γεγόμε[νον ἀνάλωμα τῆς ἀναγραφῆς δοῦναι τὸν
 ταμίαν] τῶν Στρατι[ωτικῶν δραχμὰς

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ἦρον αὐτὴν πρὸς τὸ νότιον μέρος τοῦ ἀρχαίου Βουλευτηρίου, παρὰ τὴν Ἐκκλησίαν εἴπαπ'αντήν, τὸ 1838 Ἰουν. 4. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καὶ κατὰ τὰς τέσσαρας αὐτῆς πλευράς. Τὰ γράμματα εἰσι ραβδωτά.

Εἰς τὴν 4 γραμμὴν ἀναφέρεται ὄνομα Φιλώσωτος, τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι Ἀθηναϊκόν, ὅπερ πρῶτον ἐνταῦθα εὔρηται.

Εἰς τὴν 5 γραμμὴν ἀναφέρεται ὄνομα Διοφάνης, ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ τοῦ ὁποίου ἐγένετο τὸ Ψήφισμα τοῦτο. Ὁ Διοφάνης οὗτος ἴσως εἶναι ὁ Στρατηγὸς τῶν Ἀχαιῶν, ὅστις ἐξῆ ἐπὶ τοῦ Φιλοπολίμενος. (Ὅρα Πλούταρχ. Β. Φιλοπ. 16').

Κ. Σ. Π.

1963.

ΚΑΚΑΛΕΞ
ΕΙΞΤΟΠΡΥ

ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΕΠΙ ΤΗΣ
 ΟΓΔΟΗΣ ΠΡΥΤΑΝΕΥΟ
 5 ΝΟΥΞΑΡΙΣΤΟΝΟΑΝ
 ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΕΝΕΛΑΦΗΒ
 ΝΑΤΗΙΕΠΙΔΕΚΑΕ·ΤΗΙ
 ΤΑΝΕΙΑΣΤΩΝΠΡΟΕΔΡ
 ΝΝΝΙΟΞΤΡΑΤΟΣ
 10 ΝΤΩΙΔΗΜΩΙΔΙΟ
 ΝΙΕΥΞΕΙΠΕΝΕ
 ΟΞΑΡΙ·ΤΟΝΟ
 ΑΕΙΕΥΝΟΥ
 ΟΝΚΑΙ
 15 ΙΚΑΤΕ
 Π·Τ

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ἦρον αὐτὴν τὸ 1842 Νοεμβρίου 12 εἰς τὸ νότιον τοῦ Παρθενῶνος. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 27 0/0, τὸ πλάτος 12 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω, δεξιόν, καὶ κάτω μέρος αὐτῆς· ἐκ δὲ τοῦ ἀριστεροῦ φαίνεται μέρος τί ἀκέραιον. Μεταξὺ τῶν δύο πρώτων γραμμῶν καὶ τοῦ λοιποῦ μέρους τῆς ἐπιγραφῆς φαίνεται κενὸν εἰς τὸν λίθον. Ἐκ τοῦ μέρους τούτου ἐξάγεται, ὅτι ἐπὶ τῆς στήλης ταύτης ἦσαν δύο Ψηφίσματα, καὶ ἐκ μὲν τοῦ ἀνωτέρω τεμάχιόν τι δύο γραμμῶν διετηρήθη, ἐκ δὲ τοῦ κατωτέρω τὸ περισσότερον μέρος.

Εἰς τὴν 5 γραμμὴν ἀναφέρεται τὸ ὄνομα Ἀριστόνους Ἀριστόνου. Τὸ ὄνομα τοῦτο εὔρηται παρὰ τε τῷ Θεοκυδίδῃ (Β.) τῷ Πλούταρχῳ (Β. Λυσανδ.), καὶ παρ' ἄλλοις τισὶ τῶν ἀρχαίων Συγγραφέων.

1963.

κα[ι] καλέσ[αι] ἐπι-
 ξένια] εἰς τὸ Πρυ[τανεῖον ἐς αὔριον.

- Ἐπὶ τοῦ δεῖνος] Ἀρχοντος ἐπὶ τῆς [. . . ἰ-
 δος] ὀγδόης Πρυτανευο[ύσης, ἧ
 5 . . . νους Ἀριστό]νους Ἀριστόνου Ἀναφ-
 λόστιος ἐ]γραμμάτευεν. Ἐλαφθε[ολιῶνος
 ἐ]νάτῃ ἐπὶ δέκα ἐ]κ]τῇ καὶ δεκάτῃ τῆς
 Πρ]υτανείας τῶν Προέδρ[ων ἐπεψήφι-
 ζε]ν Νικόστρατος
 10 ἐδοξε]ν τῷ Δήμῳ Διο[.
 νιεύς εἶπεν. Ἐ[πειδὴ
 Ἀριστόνο]υς Ἀρι[σ]τό[ν]ο[υ]
 ἐς] αἰεὶ εὐνοὺς [διατελεῖ
 πράττ]ων καὶ [λέγων τὰ ἀριστα
 15 κα[ι] κατε
 . . . ἐ]π[ι] τ[ὴν]

Εἰς τὴν 9 γραμμὴν ἀναφέρεται τὸ ὄνομα τοῦ Ἀρχοντος Νικοστράτου, ἐξ οὗ ἐξάγεται, ὅτι τὸ Ψήφισμα τοῦτο ἐγένετο κατὰ τὸ 2 ἔτος τῆς 121 Ὀλυμπιάδος.

Κ. Σ. Π.

1964.

5 ΑΙΔΕΔ
ΤΟΝΔΗΜ
ΣΤΕΦΑΝ
ΘΗΝΑΙΟ
ΑΙ

1964.

καλέσ]σαι δὲ Δ
διὰ τὴν εὐνοίαν αὐτοῦ τὴν πρὸς] τὸν Δῆμ[ον τῶν
Ἀθηναίων εἰς τὸ Πρυτανεῖον καὶ] στεφαν[ῶσαι αὐτὸν . . .
καὶ εἶναι αὐτὸν Ἀ]θηναῖον
5 ἀναγράψ]αι [δὲ τὸ δε τὸ Ψήφισμα τὸν γραμματέα τὸν κατὰ
[Πρυτανεῖαν ἐν στήλῃ λιθίνῃ καὶ στήσαι ἐν Ἀκροπόλει].

Ἐπὶ μικροῦ τμήματος πλακὸς λίθου τῆς Πεντέλης. Ὡρον αὐτὸ τὸ 1839 Νοεμβρίου 2 εἰς τὰς πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 0 8, τὸ πλάτος 10 0/0, καὶ τὸ πάχος ὡσαύτως. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς πλακὸς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος ὑπὲρ τινος, οὗ τὸ ὄνομα ἀρχεῖται ἀπὸ τὸ Δ, ὡς παρατηροῦμεν εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν.

Κ. Σ. Π.

1965.

5 ΙΚΤΗΣ
ΟΣ
ΚΑΙΤΩΙΔΗ
ΑΝΕΥΕΝΛΑ
ΓΕΛΗΘΕΝ
ΕΣΙΑΣΛΛΛ
ΣΟΩΝ
Ι Ν

1965.

Ἐπ[ὶ Κτησι]κλέους Ἀρχοντος ἐπὶ τῆς
ος [. . . Πρυτανείας ἢ ὁ δεῖνα ἐγραμμάτευεν ἔδοξε τῇ Βουλῇ
καὶ τῷ Δῆ[μῳ ὁ δεῖνα ἐπρυτ-
άνευεν Λα[. Ἀγ-
5 γελῆθεν [ἐγραμμάτευεν
εσίας Ἀλλ Κη-
φι]σοφῶ[ν Κηφ][ισοφῶντος
.]ε[πε]ν [.

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1840 εἰς τὰς πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 12 0/0, τὸ πλάτος 14 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καὶ ἀπὸ τὰς τέσσαρας αὐτῆς πλευράς. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος ἐπὶ Κτησικλέους Ἀρχοντος, 3 ἔτος τῆς 111 Ὀλυμπιάδος.

Κ. Σ. Π.

1966.

5 ΜΕΝΕΞ
ΣΙΟΞΟΙΚΥΔΩΝ
ΕΑΥΤΟΙΣΖΑΚΥΝ
ΑΣΑΜΕΝΟΙΟΛΙ
10 ΑΓΑΣΑΝΕΙΣ
ΤΟΥΟΔΗΜ
ΜΕΝΕΚΡΑΤΗΣ
ΔΙΔΩΞΙΝΤ
ΕΙΣΤΗΝ
ΕΚΑΛ

1966.

Ἐπειδ[ὴ] Μενεξ]ικράτης
.σιος οἱ Κυδων[εῖς
.ἐαυτοῖς Ζακυν[θίων
ἀπ]ασάμενοι ο[ἱ] Λι
5ἄ[π]ασαν εἰς [ἐαυτοὺς
.τοῦ[τ]ο Δημ
.Μενεκράτης
.ἀποδίδωσιν τ[ὴν]
.εἰς τὴν [προτέραν] Ἐκκλησίαν
10ε καλ[έσαι αὐτὸν εἰς τὸ Πρυτανεῖον ἐς αὔριον.

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ὡρον αὐτὸ τὸ 1840 Νοεμβρίου 9 εἰς τὰς πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς (ὅσον σώζεται) εἶναι 14 0/0, καὶ τὸ πλάτος ὡσαύτως. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα αὐτῆς τὰ ἄκρα. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος ὑπὲρ Μενεκράτους τινὸς ἐκ τῶν Κυδωνίων τῆς Κρήτης, ἢ ἐκ τῆς Ζακύνθου, ὡς ἀναφέρεται εἰς τὴν 3 γραμμὴν.

Κ. Σ. Π.

1967.

Κ Α Ι
Π Ρ Ο Σ Τ
Η Ν Α Ι Ο Ι Σ Ε . .
5 Ξ Π . .
. . Δ Ε Μ Π Α Ν Τ Ι
. . Ι Τ Ε Δ Η Μ Ω Ι
. Ο Ν Τ Ο Ν Κ Ρ Α Τ Ι
Ξ Α Ν Ο Χ Α Σ Τ Ο .
Ω Μ Α Τ Ω Ν Κ Α Ι Τ
Α Ι Ο Υ Κ Ω Ι Η Θ Η Δ Ε Ι
Ξ Θ Ε Ι Σ Τ Α Λ Α Ν Τ Α Π Ε
Η Ν Τ Α Ι Ξ Π Ο Λ Ε Ξ Ι Ν
Ε Λ Ο Ι Π Ο Ι Ξ Κ Ο Ι Ν Ε Ι
Κ Ν Ο Υ Μ Ε Ν Ω Ν Ε Ι Ξ

1967.

εἰσοδον] καὶ [πρὸς τὴν Βουλὴν
καὶ] πρὸς τ[ὸν Δῆμον
τοῖς Ἀθ[ηναίοις, εἶναι δὲ
. π
5 εἶναι] δ' ἐμ παντὶ [χρόνῳ
τῷ] τε Δῆμῳ [τῷ . . .
Ἀθηναί]ον τὸν κράτι[στον
τὰς] ἀνοχὰς τοῦ πολέμου
τῶν σ[ωμάτων καὶ τ[ῶν
10 κ]αὶ οὐκ ᾤθη δει[ν
ἀναγκα]σθεὶς τάλαντα πε[ντ . . .
εἰρ]ήνην ταῖς πόλεσιν,
τοῖς δ]ὲ λοιποῖς ἐν κοινῇ [τοῖς Ἀθηναίοις
καὶ ἐκάστῳ τῶν ἀφι]κνουμένων εἰς [τὰς

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τοῦ Ἱμητοῦ. Ἡῶρον αὐτὸ τὸ 1840 Νοεμβρίου 2 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Ἑρεχθείου ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς (ὅσον σώζεται) εἶναι 22 0/0, τὸ πλάτος 13 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Ἡ πλαξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλας αὐτῆς τὰς ἄκρας. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Φηφίσματος.
Κ. Σ. Π.

1968.

ΟΙ Π Ρ Υ Τ Α Ν Ε Ι Σ Τ Ο Ν

Μ Ι Α Ν Θ Η Σ
5 . . Λ Α Β Ο Υ Λ Η Σ Χ Α
. . Ο Υ Ν Ρ Ι Δ Η Μ Ο Ν Η Ρ Ο
. . Ρ Ι Κ Ο Δ Ι Κ Ο Υ Ε Π Ι Κ Η
Φ Ι Ξ Ι Ο Ν
Ο Ι Π Υ Τ Α Ν Ε Ι Ξ
10 . . Ε Ο Ν Τ Ι Ξ Λ Ε Ν Ο Υ Π
. . Μ Ι Α Ν Θ Η Σ Ε Π Ι Τ
. . Ι Ε Ρ Α Ξ Δ Ι Α Τ Α Ξ Ε Ι Ξ Δ Α Φ Ι
. . Ω Ξ Α Λ Ε Ξ Α Ν Ν Ο Ξ
Δ Ρ Ο Ν Ε Υ Π Υ
Ρ Ι Δ Η Ν

1968.

Οἱ Πρυτάνεις τὸν

5 . . . λαι τα]μίαν τῆς
. . . ουν Βουλῆς Χα-
. . . ρικο ρίδημον Ἡρο-
δίκου Ἐπικη-
φίσιον.

Οἱ Πρυτάνεις

10 Λ]εοντις
τὸν τα]μίαν τῆς
κατὰ τὰς] ἱεράς διατάξεις
τῆς πόλε]ως Ἀλέξαν-
δρον Εὐρυ-
ρίδην.
Λενοῦπ . . .
ἐπὶ τ[ῆς . . .
Δαφνί . . .
. . . νος

Κ. Σ. Π.

1969.

5

1969.

5

1970.

ΟΙ ΕΦΗΒΕΥΞΑΝΤΕΣ ΕΠΙ ΔΗΞΙ ΕΡΜΕΙ

5

1970.

Ἑρμεί

5

Αμφότεροι αὐτοὶ αἱ ἐπιγραφαὶ εἰσὶ γεγραμμέναι ἐπὶ Βάσεως στρογγύλης, λίθου τοῦ Ἰμπετοῦ, ἀγάλματος Ἑρμοῦ. Ἐκ τοῦ ἐνὸς μέρους τοῦ Βάθρου ἔγραψαν τὴν ἀρχαιοτέραν ὑπ' ἀριθ. 1969 ἐπιγραφὴν, ὡς ἐξάγεται τοῦτο ἀπὸ τὸν ἀπλοῦν σχηματισμὸν τῶν γραμμάτων. Ἐκ δὲ τοῦ ἀντιθέτου μέρους τῆς αὐτῆς Βάσεως ἐγράφαται μεταγενεστέρως (ὡς ἐξάγεται ἀπὸ τὸν σχηματισμὸν καὶ τὸ ποικίλον τῶν γραμμάτων) ἐπὶ Δημοστράτου Ἀρχοντος (1 ἔτος τῆς 211 Ὀλυμπιάδος) ἡ ὑπ' ἀριθ. 1970 ἐπιγραφὴ.

Τὰ γράμματα τῆς πρώτης, ὑπ' ἀριθ. 1969 ἐπιγραφῆς, δὲν εἶναι στοιχηδὸν ἐγχαραγμένα, ἀλλ' ἀνομάλως ποῦ ἀραιότερα καὶ ποῦ πυκνότερα τῆς πρώτης γραμμῆς μάλιστα *Κίμων Κίμωνος* εἶναι ἀραιότερα πάντων.

Τὰ ὀνόματα τῶν Δήμων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰς γραμμὰς 1, 3, 4 καὶ 5 τῆς ὑπ' ἀριθ. 1970 ἐπιγραφῆς εἰσὶν ἐπίτηδες ἐξηλειμμένα, ἴσως κατ' αὐτοὺς τοὺς ἀρχαίους χρόνους, ἢ ἀπὸ τὸν τὰ τοιαῦτα ποιήσαντα Φουρμόντην. Τὸ ὕψος τοῦ Βάθρου, ὅπερ κεκόσμηται τρισὶ γεισώμασι, τόσον πρὸς τὴν Βάσιν, ὅσον καὶ πρὸς τὰ ἄνω μέρη αὐτοῦ, εἶναι 25 0/0, ἡ δὲ διάμετρος αὐτοῦ 55 0/0. Ἐκ τῆς πρώτης γραμμῆς τῆς ὑπ' ἀριθ. 1970 μαθάνομεν, ὅτι ἐπὶ τοῦ Βάθρου τούτου ἴστατο ἄγαλμα Ἑρμοῦ· οὗτος δ' ἔκειτο παρὰ τὸ ἐν Πειραιεὶ Γυμνάσιον, τὸ ὅποιον ἦν πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τῆς νῦν ἐκεῖ Ἐκκλησίας ατῆς Ἀγίας Τριάδος», καὶ τοῦ ὁποίου ἔχνη ἔτι καὶ νῦν φαίνονται. Ἐπὶ τοῦ ἄνω μέρους τοῦ Βάθρου φαίνεται τετράγωνος ὀπὴ μήκους 10 0/0, καὶ βάθους 0 8, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἴστατο τὸ ἄγαλμα τοῦ Ἑρμοῦ.

Τὸ εἰς τὴν 5 γραμμὴν ἀναφερόμενον ὄνομα *Θέρσων*, ἐξ οὗ τὸ *Θερσίων* πρῶτον ἐνταῦθα εὑρεται.

Εἰς τὴν αὐτὴν γραμμὴν μετὰ τὸ τοῦ *Θέρσωνος* ὄνομα φαίνονται εἰς τὸν λίθον τὰ γράμματα *ΞΗ*, εἴτα μένουσιν ἐξηλειμμένα πέντε γράμματα, καὶ μετ' αὐτὰ φαίνονται εἰς τὸν λίθον τὰ γράμματα *ΙΟΞ*. Εἶναι τάχα ταῦτα ἡ κατάληξις τοῦ Δήμου *Σημαχίδου*, *Σημαχίδιος*; ἀλλ' εἰ ταῦτο, ἡ τοιαύτη κατάληξις ἐνταῦθα τὸ πρῶτον εὑρεται.

Ὁμοίως καὶ τὸ εἰς τὴν 6 γραμμὴν *Βούλος Βούλου*, ἐξ οὗ τὸ *Βούλων Βούλωνος*.

Εἰς τὴν αὐτὴν γραμμὴν ἀναφέρεται καὶ τὸ δημοτικὸν *Λουσιεύς* τοῦ Δήμου *Λουσία*, ὅστις σπανιώτερα τῶν ἄλλων Δήμων εὑρεται ἀναφερόμενος παρὰ τε τοῖς ἀρχαίοις Συγγραφεῦσι, καὶ ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς, καὶ τὸ ὅποιον δεικνύει, ὅτι ὁ Δῆμος οὗτος *Λουσία* οὐκ ἦν πολυάνθρωπος, ἴσως διὰ τὴν μὴ ἐπὶ καιρὸν θέσιν αὐτοῦ.

Τὸ εἰς τὴν 7 γραμμὴν ἀναφερόμενον ὄνομα *Μικύλιος* πρῶτον ἐνταῦθα εὑρεται.

Κ. Σ. Π.

1971.

5
Π Ι Δ Ο
Χ Θ Η Ι Σ
Α Μ Μ Α Τ Ε
Ι Σ Ε Ι Π Ε
Ι Ω Ν Ε
Τ Ο

1971.

Ἐπὶ . . .] πίδου Ἄρχοντος
Ἑρε]χθίς [ἐπρυτάνευεν . . .
ὁ δεῖνα ἐγρ]αμμάτε[υεν . . .
ὁ δεῖνα] εἶπε[ν
5 περ]ὶ ὧν ἐ[ψηφίσατο ἡ Βουλὴ
.] τὸ [.

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ἡ ὄρον αὐτὸ τὸ 1840 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Ἑρεχθείου ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 10 0/0, τὸ πλάτος ὡσχύτως, καὶ τὸ πάχος 0 8. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καὶ κατὰ τὰ τέσσαρα ἄκρα αὐτῆς. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι καὶ αὕτη ἀνάγεται εἰς τὴν τάξιν τῶν Ψηφισμάτων, εἶναι δὲ ἀρχὴ Ψηφίσματος.

Κ. Σ. Π.

1972.

Ξ Ο
5
Μ Α Χ Ι Α Β Ο Υ /
Χ Ρ Ο Ν Ο Ν
Ε Σ Ι Η Ι Ε Π
Γ Η Ν Η Κ Α Τ
Α Ν Τ Ι Σ Θ Ε
Α Θ Η Ν Α Ι
Η Ι Ε Π Ι
Κ Λ Ε Α

1972.

θεοί]ς [χθ]ονίοις
Συμ]μαχία, Βου[λῆς καὶ Δήμου γνώμη
κατὰ τὸν ἀπαντα] χρόνον [ἔστω ἐπὶ
. . . εσι ἢ ἐπι]γένης ἐγραμμάτευεν
κατὰ] γῆν ἢ κατ[ὰ θάλατταν
. . . Ἀντισθέ]νης εἶπεν
. . . Ἀθηναῖοι . . .
. . . ἢ ἐπι]γένης ἐγραμμάτευεν
. . . Κλέα[ρχος

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Πύρον αὐτὴν τὸ 1842 Ἰουλίου 7 εἰς τὰς πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ

Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ σωζόμενον ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 23 0/0, τὸ πλάτος 15 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Ἡ πλαξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καὶ κατὰ τὰ τέσσαρα αὐτῆς μέρη. Μετὰ τὸ θεοῖς χθονίοις μέχρι τῆς λέξεως συμμαχία μένει κενὸν εἰς τὸν λίθον 0 5. Τὰ γράμματα εἰσὶ ραβδωτά. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι ἡ ἐπιγραφή αὕτη εἶναι μέρος Ψηφίσματος συμμαχίας κατὰ γῆν ἢ κατὰ θάλατταν· μετὰ τίνων δὲ ἦν ἡ συμμαχία αὕτη δὲν διετηρήθη εἰς τὸν λίθον.

Κ. Σ. Π.

1973.

Ξ Τ Η Λ Η Ι
Ρ Α Μ Μ Α Τ Ε Α Τ Ο Ν
Ο Π Ο Λ Ε Ι Ε Ι Σ Δ Ε Τ Η
5 Ο Υ Δ Η Μ Ο Υ . . Δ Ρ Α Χ
Ξ Κ Ο Μ Ε Ν Ω Ν Τ Ω Ι Δ Η
Ε Υ Κ Α Δ Μ Ι Δ Η Σ Ε Ι Π Ε
Ν Κ Α Ι Τ Ο Ι Σ Η Ρ Ω Σ Ι Ν Ι
Τ Α Δ Ο Ξ Α Ν Τ Α Θ Υ Σ Ι Α Ν
Υ Μ Ε Ν Ω Ν Τ Ω Ν Α Γ Α Θ Ω Ν
10 Χ Η Ι Δ Ε Δ Ο Χ Θ Α Ι Κ Ο Λ Λ
Τ Ο Ν Δ Η Μ Α Ρ Χ Ο Ν Τ Ο Ι
Γ Α Ν Α Κ Α Ι Π Ε Λ Α Ν Ο
Ο Ν Τ Α Τ Α Σ Α Π Ο Ι
Ι Ν Α Γ Α Θ Η Ι Τ Υ
15 Ι Ω Ν . Χ Χ . Λ
Α Ν Δ Α Ν Ι
Β Ο Ξ Θ
Λ

1973.

ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ Ψήφισμα ἐν] στήλῃ [λιθίνῃ τὸν
γ]ραμματέα τὸν [κατὰ Πρυτανείαν, καὶ στήσαι ἐν Ἀκρ-
οπόλει, εἰς δὲ τῇ[ν ἀναγραφὴν καὶ τὴν ἀνάθεσιν τῆς στήλης δοῦναι τὸν ταμίαν τ-
5 οὔ Δήμου . . . Δραχ[μὰς ἐκ τῶν κατὰ Ψηφίσματα ἀναλι-
σκομένων τῷ Δῆ[μῳ Λ-
ευκαδμίδης εἶπε[ν τοῖς ἀνδράσι·
ν καὶ τοῖς ἥρωσιν [. χρή κατὰ
τὰ δόξαντα θυσίαν [. θύειν ὕμνο-
10 υμένων τῶν ἀγαθῶν [ἀνδρῶν ἀγαθῇ τύ-
χῃ δεδόχθαι Κολλ[υτεύσιν
· τὸν Δήμαρχον τὸ[ν Κολλυτέων
πέ]πανα καὶ πέλαν[ον προσφέρειν . . .
· . . ὄντα τὰς ἀποι[κίας . . .
· ἰν ἀγαθῇ τύ[χῃ . . .
15 · ἰων . ΧΧ . λ
· ἀν δανι
· βο[ύ]ς θύειν . . .
· λ

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τῆς Πεντέλης. Ἦρον αὐτὴν τὸ 1845 Ἀπριλίου 18 εἰς τὰς πρὸς τὸ νότιον τῶν Προπυλαίων ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 23 0/0, τὸ πλάτος 17 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω, δεξιὸν, καὶ κάτω μέρος αὐτῆς, τὸ δὲ πλεῖστον μέρος τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς εἶναι σῶον. Τὰ γράμματα εἰσὶ ραβδωτά. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος τοῦ Δήμου τῶν Κολλυτέων, κανονίζοντος νενομισμένας τινὰς θυσίας, ἃς οἱ κάτοικοι τοῦ Δήμου τούτου ἔθουν ἐνιαυσίως τοῖς ἥρωσι.

Κ. Σ. Π.

1974.

5
10
Τ Η Ξ Β Ο Λ Η Ξ Ε Ι
· Ο Ν Κ Α Ι Ε Υ Ε Ρ Γ
Κ Α Ι Α Υ Τ Ο Ν Κ Α Ι
Λ Ε Ι Ξ Θ Α Ι Δ Ε Α Υ
Ο Ξ Κ Α Ι Τ Ο Ξ Π Ρ Υ
Β Ο Λ Η Ν Τ Η Ν Α Ε Ι
· Ο Δ Ε Η Τ Α Ι Α
Τ Ο Ψ Η Φ Ι Ξ Μ Α
Ο Λ Η Ξ Ε Ν
Ξ Κ · Μ

1974.

- γνώμ]η[ν δὲ ξυμβαλλέσθαι
τῆς Βο[υ]λῆς εἰς τὸν Δῆμον ὅτι δοκεῖ τῇ Βουλῇ εἶναι αὐτὸν Πρόξε-
ν]ον καὶ εὐεργ[έτην τοῦ Δήμου τῶν Ἀθηναίων
καὶ αὐτὸν καὶ [ἐκγόνους τοὺς ἐξ αὐτοῦ . . .
5 συγκα]λεισθαι δὲ αὐ[τὸν] [τὸν Δῆμον εἰς τὴν Πύκα.
· . . ος καὶ το[ύ]ς Πρυ[τάνεις
καὶ τὴν] Βο[υ]λὴν τὴν αἰ[ε] [βουλευούσαν . . .
Δήμου ὅτο[υ] δέηται· ἀναγράψαι δὲ τόδε
Τὸ Ψήφισμα [τὸν γραμματέα τῆς
10 Β]ο[υ]λῆς ἐν [στήλῃ λιθίνῃ καὶ στήσαι
ἐν τῷ] Σκ[α]μ[ε]ωνιδῶν ἱερῷ.

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακῶς λίθου Πεντελησίου. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1848 Ἰουλίου 14 εἰς τὰς πρὸς τὸ βόρειον τῶν Προπυλαίων ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ ὕψος τῆς πλακῶς εἶναι 30 0/0, τὸ πλάτος 20 0/0, καὶ τὸ πάχος 0 9. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω, δεξιόν, καὶ κάτω μέρος αὐτῆς. Ἐκ δὲ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος ὑπέρτινος, ὃν Πρόξενον τοῦ Δήμου ἐποίησαν, καὶ εὐεργέτην αὐτὸν καὶ τοὺς ἐκγόνους αὐτοῦ ἀνέγραψαν.

Κ. Σ. Π.

1975.

5
Τ
Ο
Π
Ι
Ξ
Ε
Ν
Ε
Α
Ι
Δ
Η
Ξ
Τ
Η
Ι
Ξ
Ε
Π
Ε

1975.

Θ)ε(οῖς
Ἐπὶ Πο]λυκλέ[ους Ἄρχοντος ἐπὶ τῆς
· · ῆ · ·]αίδης ἐγγραμμάτευεν.
ἔδο' ξεν τῇ [Βουλῇ καὶ τῷ Δήμῳ.
5 Κεκρ]οπίς ἐπ[ρυτάνευεν
ὁ δεῖνα ἐπεσ]τάτε[ι, ὁ δεῖνα εἶπεν

Ἐπὶ τμήματος πλακῶς λίθου τῆς Πεντέλης. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1839 Νοεμβρίου 12 εἰς τὰς πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Ἡ πλάξ πρὸς τὸ ἄνω μέρος αὐτῆς κεκόσμηται γείσσω, κάτωθεν τοῦ ὁποίου ἦν ἡ Κορωνίς Θεοῖς, εἶναι ἐπομένως σῶα κατὰ τὸ ἄνω μέρος· κατὰ δὲ τὸ δεξιόν, ἀριστερόν, καὶ κάτω εἶναι ἀκρωτηριασμένη. Τὸ ὕψος τῆς πλακῶς εἶναι 20 0/0, καὶ τὸ πλάτος 10 0/0. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι τὸ ἄνω μέρος Ψηφίσματος ἐπὶ Πολυκλέους Ἄρχοντος (3 ἔτος τῆς 114 Ὀλυμπιάδος).

Κ. Σ. Π.

1976.

OK
 \ Π Τ Ρ Ε
 Δ Ω Ρ Ω Ι
 Η Ι Δ Ι Ω
 5 \ Υ Ε Ι Ε Π
 Ρ Α Θ Η Ι Ρ
 Ι Γ Ι Λ Ι Ε
 Ξ Ε Γ Ρ Α Μ
 10 Ι Ν Ο Θ

1976.

Επί Διοκλέους Ἀρχοντος ἐπὶ
 τῆς . . . Πρυτανείας ἢ Λαμπρε[
 ἐγραμμάτευε . . . Διοδώρῳ]
 . . . ἔδοξε τῇ Βουλῇ ἢ Διω[.
 5 Φλ]υεῖ ἐπ[.
 πα]ρὰ τῇ ῥ
 Α]γιγίλις[.
 εὐ]ς ἐγραμ[μάτευε
 10]ινόθ[εος [.

Ἰέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1840 Μαΐου 2 εἰς τὰς πρὸς τὸ βόρειον τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 19 0/0, καὶ τὸ πλάτος 0 8. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα αὐτῆς τὰ ἄκρα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι τὸ ἄνω μέρος τοῦ Ψηφίσματος ἐπὶ τοῦ Διοκλέους Ἀρχοντος (3 ἔτος τῆς 114 Ὀλυμπιάδος).

Κ. Σ. Π.

1977.

Ε Ν Ε Π Α Ι
 Δ Ι Κ Α Ι Ο Σ Υ
 Κ Ο Ι Ν Α Τ Υ Χ
 Τ Α Ε

1977.

. εἶπ[εν ἐπα]νέσαι τὸν δεῖνα ἀρετῆς
 ἔνεκα καὶ] δικαιοσύ[νης τῆς πρὸς τὸν Δῆμον τῶν
 Ἀθηναίων] κοινὰ τύχ[η ἀγαθῇ δεδό-
 χθαι τῷ δήμῳ κτήμα]τα ἔ[χειν

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1840 Ἰουνίου 4 εἰς τὰς πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 0 7, τὸ πλάτος 12 0/0, καὶ τὸ πάχος 0 9. Εἶναι αὕτη ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ δεξιὸν, ἀριστερόν, καὶ κάτω μέρος αὐτῆς· κατὰ δὲ τὸ ἄνω εἶναι ἀνέπαφος ἢ ἐπιγραφὴ, διότι ἄνωθεν τῶν γραμμάτων τῆς πρώτης γραμμῆς εἶναι 0 5 τοῦ μέτρου κενὸν εἰς τὴν πλάκα. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοῖχον ἐγχαράγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος.

Κ. Σ. Π.

1978.

. Ξ Ι
 Ι Ξ Ε Π Ι Τ
 Ε Π Ι Τ Ο
 5 Ο Ν Η Ο Ρ
 Ξ Τ Α Ε /
 Ο Ξ
 Ι Λ
 Ε Ν
 10 Α

1978.

.]σι [.
]ις ἐπὶ τ[ῆς . . . ἰδος . . . Πρυτανείας
] ἐπὶ τὸ [.
 5]ον ἢ Ὀρ[. ἐγραμμάτευε
]στα εἰ
ος
ι λ
εν
 10α

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1840 Ἰουνίου 7 εἰς τὰς πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Ἡ πλάξ διὰ τὸ εὐθραυστον αὐτῆς ἔχει ἐξηλειμμένον σχεδὸν τὸ πλεῖστον μέρος τῆς ἐπιγραφῆς ἀπὸ τὸ νίτρον. Εἶναι αὕτη ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ δεξιὸν, καὶ κάτω μέρος αὐτῆς· τοῦ δὲ ἀριστεροῦ μέρους τὰ μὲν γράμματα εἰσὶν ἐξηλειμμένα, ὡς ἀνέφερον, ἢ δὲ πλευρὰ εἶναι σῶα. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι 30 0/0, τὸ δὲ πλάτος 18 0/0. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι τὸ ἄνω μέρος Ψηφίσματος.

Κ. Σ. Π.

1982.

Ι Ρ Ο Σ
 Η Μ Ο Κ Ρ Α Τ
 Ι Α Κ Α Ι Δ Ι Κ Α
 Ε Θ Η Σ Κ Α Ι

1982.

• • • • • πρὸς[ήκει • • • • •
τῇ Δημοκρατία κατὰ τὸν Νόμον ποιεῖν ὅσα
ὅσια καὶ δίκαια • • • • •
ἀρετῆς καὶ [δικαιοσύνης.

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τοῦ ἡμετητοῦ. Ἡῦρον αὐτὴν τὸ 1846 ἰουλίου 3 εἰς τὰς πρὸς τὸ νότιον τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 0 6, τὸ πλάτος 10 0/0, καὶ τὸ πάχος ὡσαύτως. Ἡ πλαξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλας αὐτῆς τὰς ἄκρας. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος. Ἰσως τὸ τεμάχιον τοῦτο τῆς ἐπιγραφῆς εἶναι μέρος τῆς ὑπ' ἀριθ. 1055 δημοσιευθεῖσης ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι, μ' ὅλον ὅτι τὰ τεμάχιον τοῦτο δὲν ἐφαρμόζεται εἰς ἐκεῖνο.

Κ. Σ. Π.

Κ. Σ. Π.

1983.

ΗΜΟΞ ΑΘΗΝΑ ΙΩΝ
 ΔΕΔΟΧΘΑΙ ΤΩ ΙΔΗΜΩ Ι
 ΥΞΟ

20
 ΑΥΤΟΥΓΝΩΜΗΝ
 ΗΜΟΝΟΤΙΔΟΚΕΙ
 ΡΙΣΤΟΔΗΜΟΥ
 ΦΑΝΩΙΑΠΟ:Χ:
 ΤΑΛ. . . ΟΙΣΠ
 10 ΝΑ . . . ΟΝ
 . . . Λ
 . . . ΙΝΟ
 . . . ΑΙ
 15 . ΥΡΑ.ΤΟ
 . ΥΔΕΑΥ.
 ΝΑΤΟΤΟΥ

1983.

• • • Δ]ῆμος Ἀθηναίων
• • • δεδόχθαι τῷ Δῆμῳ
• • • ε]υσσ[υ • • •

5 Ἀ[ριστό]νικο[ς] εἶπεν. Ἐπειδὴ . . .
 . . . χρηματίζειν περὶ αὐτοῦ, γινώμην [δὲ] ξυμβαλλέσθαι τῆς Βουλῆς
 πρὸς τὸν Δ[ῆμον] ἅτι δοκεῖ [τῇ] Βουλῇ ἐπαι-
 νέσαι . . . Ἀ[ριστοδῆμου] καὶ στεφανῶσαι αὐτὸν
 χρυσῷ στεφάνῳ ἀπὸ : Χ : [δραχμῶν, εἶναι δὲ αὐτῷ
 ἀναγράψασθαι Βουλῆς καὶ Δήμου καὶ] τ' ἄλ[λα] οἷς περ καὶ τοῖς ἄλλοις.
 10 . . . να . . . ον . . .
 . . . λ . . .
 . . . ινο . . .
 . . . α . . .
 15 . . . υρατ . το . . .
 . . . υδς αὐ[τὸν] . . .
 . . . να τὸ τοῦ . . .

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τῆς Πεντέλης. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1839 εἰς τὰς πρὸς τὸ δυτικὸν τῶν Προπυ-
λαίων ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 15 0/0, τὸ πλάτος 13 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0.

Μετὰ τὰς τρεῖς πρώτας γραμμὰς εἶναι κενὸν εἰς τὴν πλάκα 0 4, εἴτα ἄρχεται Ἀριστόνικος. Ἐκ τούτου ἐξάγεται, ὅτι εἰς τὴν πλάκα ταύτην ἦσαν δύο Ψηφίσματα· ἴσως ἀμφοτέρω ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀριστοδήμου. οὐ τὸ ὄνομα ἀναφέρεται εἰς τὴν 7 γραμμὴν.

Κ. Σ. Π.

1984.

Ο Ξ Ξ
Υ Ε Ρ Γ Ε Τ Ι
Ο Ξ Τ Ο Υ Δ Η Μ
Ι Δ Ε Α Υ Τ Ω Ι
5 Ξ
Α Ι Η Ν Ι Ε Υ
Ε . Τ Ε Ι Ο . .
Τ Η Ξ Β Ο Υ Λ Η Ξ
10 Α Ι Τ Ο Δ Ε Τ Ο Ψ
Ι Δ Ε Κ Α Η Μ Ε
Ο Ι Ξ Ν Ι Κ

1984.

. ος Σ[τ καὶ καλεῖσθαι
ε]περγέ[της τῆς πόλεως
καὶ Πρόξεν]ος τοῦ Δῆ[μου τῶν Ἀθηναίων
εἶνα[ι δὲ αὐτῷ [γῆς καὶ οἰ-
5 κία]ς [ἐγκτησις
.] Ἀζηνιεύ[ς ἐγγραμμάτευεν
.] ε τὸν δὲ γραμ-
ματέα] τῆς Βουλῆς ἀνα-
γράψ[αι τὸ δε τὸ Ψ]ήφισμα
10 ἐν στήλῃ λιθίνῃ] δέκα ἡμε[ρῶν καὶ
στήσαι παρὰ τὴν ἐν τοῖς Προπυλαί]οις Νικ[ην.

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1838 Νοεμβρίου 16 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατο-
λικὸν τῶν Προπυλαίων ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 16 0/0, τὸ πλάτος 11 0/0, καὶ
τὸ πάχος 10 0/0. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα αὐτῆς τὰ ἄκρα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς
ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος.

Κ. Σ. Π.

1985.

Α Ι
Ο Ν Α Υ Τ Ω Ν Θ Α
Ε Ι Ξ
Ε Ρ Ι Π Ο Λ Λ .
5 Ε Π Ι Τ Ο Α Υ Τ Ο Υ Ε Α
Ε Π Ι Μ Ε Λ Ε Ι . Ν Ο Υ . Ε Ε . Υ
Τ Η Λ Η Ν Α Ι Ο Ι Π '
Ι Ε Ν Τ Ω Ι Ε Ρ Ω Ι Τ Ο Υ Α Ξ Κ Λ
Α Ρ Χ Ο Ν Τ Ο Σ Τ Ο Υ Ν Ο Μ
10 Θ Ε Ν Κ Α Ι Τ Ο

1985.

καὶ στεφανῶσ[αι [ἐκασ-
τ]ον αὐτῶν θα[λλοῦ στεφάνω
φιλίας ἕνεκα τῆς] εἰς [τὸν Δῆμον τὸν Ἀθηναίων
π]ερὶ πολλ[οῦ ποιοῦμενοι
5 ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐά[ν . . .
ἐπιμελεῖ[ω]ν οὐ[τ]ε εἰ[α]ν[των
Μυ]τηληναῖοι Π
οἱ ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἀσκλη[πιοῦ
Ἀρχοντος τοῦ Νομ[.
10 θεν καὶ τὸ [.

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1840 Νοεμβρίου 2 εἰς τὰς πρὸς τὸ βόρειον
τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 17 0/0, τὸ πλάτος 21 0/0, καὶ τὸ πάχος
10 0/0. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλας αὐτῆς τὰς ἄκρας. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοιχὸν ἐγγα-
ραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος περὶ Μυταλη-
νείων, ὧν τὸ ὄνομα ἀναφέρεται εἰς τὴν 7 γραμμὴν.

Κ. Σ. Π.

1986.

Χ Ο Ν Τ Ο Σ
Α Υ Κ Ι Π Π Ο Α Τ Η Ν Ε Υ Ξ
Υ Ε Ν

1986.

Ἐπὶ τοῦ δαίνος Ἀρ]χοντος [ἐπὶ τῆς Πρυτα-
νείας ἧ Γλ]αυκίππο[υ] Ἀττηνέως ἐγγραμ-
μάτε[υσεν

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τῆς Πεντέλης. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1845 Νοεμβρίου 2 εἰς τὰς ὑπὸ τὸν δυτικὸν
ἐξω τεῖχον τοῦ οἰκήματος τῶν Προπυλαίων ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Ἡ πλάξ κεκοσμηται ἀετῶματι καὶ γείσσω.
Μετὰ τὰς τρεῖς γραμμὰς εἶναι ἀκρωτηριασμένη. Τὸ ὕψος αὐτῆς εἶναι 0 4, τὸ πλάτος 12 0/0, καὶ τὸ πάχος
10 0/0. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοιχὸν ἐγγαραγμένα.

Κ. Σ. Π.

1987.

Φ
 ΚΑΙΧΡΗ
 ΠΟΛΛΑΚΙΣ
 ΑΥΤΩΝΥΠΕΡ
 5 ΚΕΟΞΩΞΑΝΓ
 ΧΙΟΥΞΚΑΙΤΟ
 ΙΤΗΞΠΟΛΕΩΞ
 ΙΤΩΝΤΟΥΔΗΜ
 ΙΤΟΝΠΟΛΕΜΟ
 10 ΡΗΞΙΜΟΝΟΝΤ
 ΤΕΞΔΕΚΑΙΝΥ
 ΡΟΓΟΝΩΝΕΥΝ
 ΙΤΗΙΚΑΤΑΣΤ
 ΟΞΑΗΞΑΝΚΟΙ
 15 ΑΞΕΝΤΗΠΟΛΕ
 ΕΝΟΙΞΕΝΞ
 ΣΤΗΝΤΗΞΦ
 ΟΙΚΑ. . ΟΥ
 . . ΟΥ. ΛΥΜ
 20 ΝΚΑΙΤΗΝ

1987.

Ἐπὶ] Φ[.
 ος] καὶ χρῆσιμος ἐστὶν εἰς τὸν Δῆμον καὶ νῦν
 καὶ] πολλάκις
 . . αὐτῶν ὑπὲρ [τῆς τοῦ
 5 . . κεο[υ]ς ὡς ἂν γένηται
 . . Χίους καὶ το[ύς] ἄλλους συμμάχους ἀξίως ἑαυτῶν
 κα]ι τῆς πόλεως
 κα]ι τῶν τοῦ Δήμου συμφερόντων
 κ]αὶ τὸν πόλεμον
 10 . . ρῆσι μόνον τ[ὰ]
 διατηροῦν]τες δὲ καὶ νῦν τὴν ὑπάρχουσαν παρὰ
 τῶν προγόνων εὐνοίαν
 κα]ι τῇ καταστάσει
 . . ὅσα ἦσαν κοινὰ ταῦτα τοὺς Ἄρ-
 15 χοντ]ας ἐν τῇ πόλει
 Προξέν]οις ἐν στήλῃ
 . . στήν τῆς φιλίας
 . . οἱ κα[ὶ] τούτων
 ου [Ὁ]λυμ[πι] εἰς δὲ τὴν ἀνα-
 20 γραφῇ]ν καὶ τὴν [ἀνάθεσιν τῆς στήλης δοῦναι τὸν
 [ταμίαν τοῦ Δήμου δραχμὰς]

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τῆς Πεντέλης. Ὡρον αὐτὴν κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 25 0/0, τὸ πλάτος 13 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καὶ κατὰ τὰς τέσσαρας αὐτῆς πλευράς. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος.

Κ. Σ. Π.

1988.

ΞΟΥΟΙΕΠΑΝ
 ΚΑΛΛΙΟΥ
 . . . ΛΟΤΙ
 . . ΑΞΤΙΜ
 5 ΙΚΟΣ
 ΥΠΟΠΡ
 ΠΙΠΟΡΟΙΒ
 ΑΙΩΞΤΕ
 Ο. ΑΞΑΡΙΣΤΟ
 10 ΠΟΛΥΙΗΛΩΙΠΟΛΥΑΡ

1988.

. . . . σου οἱ ἐπ[ὶ] ὁδόν
 . . . ἐπ[ὶ] Καλλίου [Ἄρχοντος
 φι]λοτίμ[ως]
 τ]ὰς τιμ[ὰς]
 5 ικος
 ὑπὸ πρ[ο]
 πι πόροι Ε
 αι ὥστε
 ὁ[ς]ας Ἄριστο
 10 . . Πολυζήλῳ Πολυάρχῳ

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελῆσιου. Ὡρον αὐτὸ τὸ 1839 Νοεμβρίου 8 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Ἑρεχθείου ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 13 0/0, τὸ πλάτος 15 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καὶ κατὰ τὰ τέσσαρα αὐτῆς ἄκρα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος ἐπὶ Καλλίου Ἀρχοντος (4 ἔτος τῆς 100 Ὀλυμπιάδος). Τὰ γράμματα τοῦ ἀριστεροῦ μέρους τῆς πλακὸς εἰσὶν ἐξηλειμμένα ἀπὸ τὸ νίτρον, πλησίον τοῦ ὑποίου εὐρέθη κεχωρῆμένος ὁ λίθος.

Κ. Σ. Π.

1989.

Ο Σ Π Ε Ρ Ι
Υ Κ . Δ Ε
Τ Η Ν Ε Ι . Υ Ε
Ν Π Ρ Ο Ι .
5 Μ Ο Υ Γ . . Α Σ
Ν Α Σ Ι Ο Υ Τ Η
Σ Ι Α Ν Ε Ν Σ Τ Α
Ε Ν Α
Ν Δ

1989.

• • ἀγαθ]ός περι [τόν Δῆμον τῶν Ἀθηναίων
• • • • • Λ]υκίδε[ις
• • τὴν εὐνοίαν] τὴν εἶ[ς . . ε
• • καὶ τ]ὴν πρό[νοιαν, ἣν ἔχει
5 • • τοῦ Δῆ]μου γ
• • γυμ]νασίου τῆ[ς πόλεως
• • Ἐκκλη]σίαν ἐν Στα[δίῳ· ἀναγράψαι δὲ τόδε
τὸ Ψήφισμα ἐν στήλῃ λιθίνῃ καὶ στήσαι] ἐν Ἀ[κροπόλει
εἰς δὲ τὴν ἀναγραφὴν] δ[οῦναι τὸν ταμίαν τοῦ Δήμου
10 [δραχμὰς . .]

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τῆς Πεντέλης. Ἦρον αὐτὸ τὸ 1842 Ἰουνίου 2 εἰς τὰς πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Ἐρεχθείου ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 12 0|0, τὸ πλάτος 11 0|0, καὶ τὸ πάχος 10 0|0. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος.

Εἰς τὴν 7 γραμμὴν ἀναφέρει Ἐκκλησίαν ἐν Σταδίῳ (1).

Κ. Σ. Π.

1990.

ΟΥΛΗΙΚ
ΤΕΑΙΟ
ΣΕΠΕΣΤ
5 ΥΠΕΡΗΠ
ΕΙΟΠΡΕ
ΟΤΟΣ

1990.

ἔδοξε τῇ Β]ουλῇ καὶ τῷ Δήμῳ
• • • • • ἰ]τεαῖο[ς
• • • • •]ς ἐπεστ[άτει
• • • • •] ὑπὲρ ἡ π[όλις
5 • • • • •]ει ὁ Πρέ[σβυς
• • • • •]οτος [.

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ἦρον αὐτὸ τὸ 1842 Ἰουνίου 2 εἰς τὰς πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Ἐρεχθείου ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 10 0|0, τὸ πλάτος 0 8, καὶ τὸ πάχος 10 0|0. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα αὐτῆς τὰ ἄκρα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι τὸ ἀνω μέρος Ψηφίσματος.

Κ. Σ. Π.

1991

ΝΑΡΙΞΤ
ΜΩΙΟΙΔ
ΠΟΛΛΩΝ
ΔΟΝΑΙΔ
5 ΚΑΙΟΞΥΝΗΣΒΑ
ΜΑΤΑΤΟ

1991.

πρὸς τὸν Δῆμ]ον ἄριστ[α πολιτευσάμενον
ἔδοξε τῇ Βουλῇ καὶ τῷ Δήμῳ οἱ Δ
• • • • • παρὰ] πολλῶν
• • • • •]δοῦναι δ[ε αὐτ
5 • • • • • δι]καισύνης Βα[.
• • • • • κατὰ τὰ Ψηφί]σματα, τὸ [δὲ ἀνάλωμα
[δοῦναι τὸν ταμίαν τοῦ Δήμου].

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τῆς Πεντέλης. Ἦρον αὐτὸ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, καὶ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 10 0|0, τὸ πλάτος 17 0|0, καὶ τὸ πάχος 10 0|0. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλας αὐτῆς τὰς ἄκρας. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος.

Κ. Σ. Π.

(4) Πολλὰς τῶν ἐπιγραφῶν ἀντέγραψα δις καὶ τρίς, ἀπαντήσας αὐτὰς εἰς τὰ ἐρεῖπια πρῶτον τὸ 1828, εἴτα δὲ εἰς τὰς ἀνασκαφὰς, ἢ τὰς ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας, ὡς ἐκ τούτου συνέβη τὴν αὐτὴν ἐπιγραφὴν νὰ τυπώσω δις κατὰ παραδρομὴν, καὶ νὰ σημειώσω διάφορον τὴν χρονολογίαν τῆς ἀνευρέσεως αὐτῆς. Τοῦτο ἐγένετο, διότι εἰς τὴν πρώτην ἀντιγραφὴν σημειώσας τὸν χρόνον, εἰς τὴν δευτέραν δὲν ἠδυνήθην μετὰ παρέλευσιν π. χ. πέντε ἢ ἑξ ἑτῶν νὰ ἐνθυμηθῶ, ὅτι πρότερον ἀντέγραψα αὐτὴν, καὶ ἐδημοσίευσα μετὰ τὴν χρονολογίαν τῆς πρώτης ἀντιγραφῆς, τὸ μνημονικὸν δὲ τοῦτο ἀμάρτημα συνετέλεσεν εἰς τὴν διάφορον χρονολογίαν δύο ἢ τριῶν ἐπιγραφῶν.

1992.

ΤΩΝΕ
ΟΞΑΝΚ
ΔΕΟ-ΩΙΟΤ
ΔΗΜΟΣΙΕΥ
5 ΕΡΑΝΟΙΑΛΛΟ
ΙΕΙΝΑΙΔΕΑ
ΗΝΒΟΛΗΝΚΑ
ΕΘΙΕΡΑ
ΝΤΟΣ

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τῆς Πεντέλης. Ἡῶρον αὐτὸ τὸ 1842 Ἰουνίου 4 εἰς τὰς πρὸς τὸ δυτικο-νότιον μέρος τοῦ Ἑρεχθείου ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 13 0|0, τὸ πλάτος 11 0|0, καὶ τὸ πάχος 10 0|0. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ σοῖχον ἐγχαραγμένα. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα αὐτῆς τὰ ἄκρα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος.

Κ. Σ. Π.

1993.

ΥΩ
ΔΩΚΑΣΙΝΑ
ΙΑΝΤΑΑΡΙΟΝ
ΤΗΝΞΩΤΗΡΙΑΝ
5 ΗΝΑΙΙΝΑΓΝΩΞΩ
ΞΠΡΟΣΔΕΟΜ.
ΗΜΗΔΕΙΞΤΗΝ
ΟΥΞΠΡΕΞΒΕΙΞΠ
ΑΤΟΥΔΗΜΟΥΤΟΥ
10 ΙΞΑΝΜΑΤΤΕΔΙΟ
ΞΘΑΙΤΗΞΒΟΥΛΗΞ
ΥΛΗΙΕΠΑΙΝΕΞΑΙ
ΝΕΚΑΚΑΙΕΥΝΟΙ
ΔΙΑΤΕΛΕΙΠΡΟΣ
15 ΦΑΝΩΞΑΙΑΥΤΟΝ
ΙΚΑΙΑΝΕΙΠΕΙΝ
ΜΕΓΑΛΩΝΤΩΙΑΓΩ
ΥΞΤΕΦΑΝΟΥΚΑΙ
ΑΙΤΟΝΤΑΜΙΑΝΤ
20 ΠΡΟΤΕΡΟΝ. . . .
ΙΕΞΞΗΞΓ. . . .
ΝΤΩΙΔΗΜΩΙΤΟ/
ΝΤΙΑΙ.ΝΤΗ
ΥΠΟΞΙΑΙΟΝΑ
25 ΡΤΥΕΟΑΣΤΙ
ΝΕΥΝΟΙΑΝΤΗΝ
ΙΤΑΣΥΜΙΕΡΟΝ
ΩΞΑΝΟΦΙΛΟ
ΛΕΞΙΜΠΡΟΣΙ
30 ΕΝΤΟΣΤΗΝΤΟ
ΙΟΠΩΞΕΑΝ
ΕΑΥΤΟ
ΕΑΥΤΩ

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελῆσιου. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1833 Μαρτίου 12 εἰς τὰς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τῶν Προπυλαίων ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 32 0|0, τὸ πλάτος 13 0|0, καὶ τὸ πάχος 10 0|0. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καὶ κατὰ τὰς τέσσαρας αὐτῆς πλευράς. Τὰ γράμματα εἰσὶ

1992.

ἑκαστον αὐ]τῶν ε[ύνοίας ἔνεκα
πρὸς τὴν Βουλὴν ἔδ]οσαν καὶ πρὸς τὸν Δῆμον
. . . .] δεο . ω δ[τι
. . . .] δημοσιεύ[ειν
5] ἔρανοι ἄλλο[ι
. . . .]ι, εἶναι δὲ α[ὐτῶ
καὶ πρόσδοτον πρὸς τ]ὴν Βο[υ]λὴν κα[ὶ] πρὸς
τὸν Δῆμον τῶν Ἀθηναίων μ]εθ' ἱερὰ . . .
ἐπὶ Ἀρχο]ντος [.

1993.

. υ . ω
. . δε]δώκασιν Ἀ[θηναίοις
. . Α]ἶαντα Ἀρί[στ]ων[ος]
. . εἰς] τὴν σωτηρίαν [τῆς πόλεως
5 . . .]ηται ἵνα γινώσ[ω]σι
. . τοῦς προσδεομ[ένους]
. . .]η μηδεὶς τὴν [.
. . . τ]οὺς Πρέσβεις π[αραγενέσθαι]
. . παρ]ὰ τοῦ Δήμου τοῦ [Ἀθηναίων
10 . . .]ισαν ματτεδ . ο[.
ξυμβαλλέ]σθαι τῆς Βουλῆς [εἰς τὸν Δῆμον
ὅτι δοκεῖ τῇ Βο]υλῇ ἐπαινεῖσθαι
ἀρετῆς ἔ]νεκα καὶ εὐνο[ας,
ἣν ἔχων] διατελεῖ πρὸς τὸν
15 Δῆμον καὶ στε]φανῶσαι αὐτὸν [θαλ-
λοῦ στεφάνω] καὶ ἀνειπεῖν [τὸν στέφα-
νον Διονυσίων τῶν] μεγάλων τῷ ἀγῶ[νι
εἰς δὲ τὴν ποιήσιν το]ῦ στεφάνου καὶ [τὴν
ἀναγραφὴν τῆς στήλης δοῦν]αι τὸν ταμίαν τ[οῦ
20 Δήμου Δραχμὰς] πρότερον
. λεσσης γ
. ἐ]ν τῷ Δήμῳ τῷ [Ἀθηναίων
. α]ντία [ἐ]ν τῇ
. ὑπος . αἰονα
25 ρτυεας τι
. τῇ]ν εὐνοίαν τὴν [πρὸς τὸν Δῆμον
. ιτα συμ[φ]έρον
. ἔ]ως ἂν ὁ φιλο
. λεσιμ πρὸς τ[ὸν] Δῆμον
30 ἐντὸς τὴν το[ῦ]
. ι ὅπως εἰάν
. ἑαυτο[ῦ]
. ἑαυτῷ

ῥαδωτά, ἐξηλειμμένα δὲ τὰ περισσότερα ἀπὸ τὸ νίτρον καὶ τὴν ἀσβεστον, ὅταν ἡ πλάξ ᾦ ἐντειχισμένη. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος ὑπὲρ τινος ξένου, ὃν διὰ τὴν πρὸς τὸν Δῆμον εὐνοίαν αὐτοῦ οἱ Ἀθηναῖοι ἐστεφάνωσαν, καὶ τὴν στήλιν μετὰ τοῦ Ψηφίσματος ἀνέγραψαν.

Κ. Σ. Π.

1994.

Σ Α Λ Λ /
Λ Ο Ι Ξ Τ Ω Ν
Σ Ω Σ Ι
Ι Ο Δ
Ο Ι Π
Κ Ο Σ
Ν Ο
Ε Ρ Γ Ο

5

1994.

. . τὰ]ς ἄλλ[ας
. . πολ]λοῖς τῶν [πολιτῶν
. . σῶ]σωσι
. . δ]ιόδ[ος
. . οἱ Π[ρυτάνεις . . .
. . κοσ[μ
. . νο
. . ἔργο[υ

5

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τῆς Πεντέλης. Ἡῦρον αὐτὴν τὸ 1842 εἰς τὰς πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Ἐρεχθείου ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς (ἔσον σώζεται) εἶναι 12 0|0, καὶ τὸ πλάτος 10 0|0. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα.

Κ. Σ. Π.

1995.

Δ Ι Ε Ι Η Μ
. Ι Γ Ε Ι Α Σ Σ
Ε Ο Υ Ξ Κ Α Ι Φ Ι Λ Ο Τ Ι Μ Ι Α Σ
Τ Ο Δ Ε Τ Ο Ψ Η Φ Ι Ξ Μ Α Τ Ο Ν Τ Α Μ Ι Α Ν
Ν Κ Α Τ Α Π Ρ Υ Τ Α Ν Ε Ι Α Ν Ε Ι Ξ Τ Η Ν
Λ Ι Ν Κ Α Ι Ξ Τ Η Σ Α Ι Π Α Ρ Α Τ Ο Ν Ν . .
Ξ Δ Η Μ Η Τ Ρ Ο Σ Ε Ι Ξ Δ Ε Τ Η Ν Α Ν Α Γ Ρ Α
Κ Α Ι Τ Η Ν Α Ν Α Θ Ε Ξ Ι Ν Τ Η Σ Ξ Τ Η Λ Η Σ
Ι Τ Ο Ν Τ Α Μ Ι Α Ν Τ Ο Ν Ξ Η Ι Ν Ο Ν Α Ν Α

5

1995.

. . . . Δι ειημ
. . . . υ]γιείας Σ
. . .] ἕως καὶ φιλοτιμίας ἀναγρά-
ψαι δὲ] τὸ δε τὸ Ψήφισμα τὸν ταμίαν
τὸ]ν κατὰ Πρυτανείαν εἰς τὴν [στή-
λ]ην καὶ στήσαι παρὰ τὸν ν[αὸν τῆ-
ς Δήμητρος· εἰς δὲ τὴν ἀναγρ[αφή-
ν] καὶ τὴν ἀνάθεσιν τῆς στήλης
δοῦναι] τὸν ταμίαν τὸν ση[μειούμεν]ον ἀνά-
[λωμα]

5

10

1998.

ΤΗ
ΟΞΘΕ
ΓΗΤΗΝ
ΑΘΗΝΑΙ
5 ΡΑΨΑΙΑΥΤΩΙΤΗΜΠΡΟ
ΙΛΙΘΙΝΗΙΤΟΝΓΡΑΜΜΑ
ΞΚΑΙΞΤΗΣΑΙΕΝΑΚΡΟΠΟΛ
ΟΞΕΙΠΕΤΑΜΕΝΑΛΛΑ
ΤΗΙΒΟΛΗΙΕΝΑΙΔΕΚΑΙΙ
10 ΚΑΙΟΙΚΙΑΞΕΠΙΧΑΡΕΙ
ΕΚΓΟΝΟΙΣΚΑΙΠΡΟΣΟΔ
ΟΛΗΝΚΑΙΤΟΝΔΗΜΟΝ
ΤΑΙΟΙΔΕΠΡΥΤΑΝΕΙΣ
ΝΕΥΟΝΤΕΞΠΡΟΣΑΓΟΝΤΩΝ

1998.

.]τη[.
.]ος θε[.
.]γητήν, [εἶναι δὲ τὸν Ἐπιχάρην
Πρόξενον τῶν] Ἀθηναίων καὶ
5 ἀναγ]ράψαι αὐτῷ τῆμ προ[ξενίαν ἐν
στήλῃ] λιθίνῃ τὸν γραμμα[τέα τῆς Βου-
λῆς] καὶ στήσαι ἐν Ἀκροπόλ[ει
.]ος εἶπε τὰ μὲν ἄλλα [. . . .
καθάπερ] τῇ Βουλῇ· ε[ἶ]ναι δὲ καὶ [ἔγ-
10 κτησιν γῆς] καὶ οἰκίας Ἐπιχάρει [αὐτῷ
καί] ἐγγόνους καὶ πρόσδο[ον πρὸς
τὴν Β]ο[υ]λὴν καὶ τὸν Δῆμον, [ὅταν
βούλῃ]ται· οἱ δὲ Πρυτάνεις [οἱ
αἰ πρυτα]νεύοντες προσαγόντων [. . . .

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1842 Ἰουνίου 12 εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ τὴν ἀνεντέρω. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 20 0/0, τὸ πλάτος 21 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Τὰ γράμματα εἰσὶ ραβδωτὰ ἐγχαραγμένα. Ἡ δὲ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλας αὐτῆς τὰς ἄκρας. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος ὑπὲρ τινος Ἐπιχάρη, οὗ τὸ ὄνομα ἀναφέρεται εἰς τὴν 3 καὶ 10 γραμμῇ.

Κ. Σ. Π.

1999.

○
ΙΚΑΛΛΙΜΑΧΟ
Ε . . . ΩΙΔΗΜΩΙ
.ΧΟΥ.
5ΙΚΟΙ.
.ΔΟΚΙΔΗΣ
.ΩΝΛΕΙ
Υ . . ΡΟΕΔΡΟ
ΙΜ . . . ΙΕ . .
10 ΓΕ . ΑΝΕΤΟ . .
ΝΩ . . . ΕΞΥ
.ΤΙ
.ΕΠ
.ΤΑΞΥΜΙ
15 . . ΗΤ . Ξ

1999.

Θε)ο(ίς
Ἐπ[ὶ Καλλιμάχου Ἀρχοντος ἐπὶ τῆς . . . ἰδοῦ
ἢ ἐγραμμάτευεν ἐδοξ]εῖν τῷ Δῆμῳ
.]χου [.
5]ικοι [.
.Ἀν]δοκίδης [.
.]ων λει[.
.το]ῦ [Π]ροέδρου
.]ιμ . . . ιε[.
10]γε [θ]ανέτω [.
.]νωἐξ ὑμ[.
.]ητι [.
.]ιἐπ[.
.]τὰ συμ[φέροντα
15]ητ . σ[.

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ὡρον αὐτὴν κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 19 0/0, τὸ πλάτος 16 0/0, καὶ τὸ πάχος 0 9. Τὰ γράμματα εἰσὶ ῥαβδωτὰ γεγραμμένα, καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος ἐξηλειμμένα ἀπὸ τὸ νίτρον. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι τὸ ἄνω μέρος Ψηφίσματος ἐπὶ Καλλιμάχου Ἀρχοντος (4 ἔτος τῆς 107 Ὀλυμπιάδος).

Κ. Σ. Π.

2000.

ΕΙΝΑΙ
ΜΙΣΙΜ
ΑΘΗΝΑΙΩΝΕΨΗ
ΙΟΤΙΞΘΕΝΤΟΣ
5 ΕΝΤΗΙ
. . . ΠΡΟΘΥΜΩΣ
ΔΕΞΥΜΒΑΛΛΕΞΘ
ΔΟΚΕΙΤΗΙΒΟΛΗ
. . . ΗΝΟΤΙΕΥΕΡΓ
10 ΤΗΝΠΟΛΙΝΤΗΝΑΘΗ
ΚΑΙΕΝΤΩΙΠΡΟΣΘΕ
ΚΑΙΠΥΡΩΓΚΑΙΕΚΑ
ΞΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΣΙ
ΑΙΩΝΤΟΔΕΨΗΦΙΞΜ
15 ΨΑΙΕΝΑΚΡΟΠΟΛΕΙ
ΙΝΗΙΕΞΔΕΤΗΝΑΝΑ
ΤΟΝΤΑΜΙΑΝΤΟΔΗΜ
ΨΗΦΙΞΜΑΤΑΑΝΑΛΙ
ΡΑΧΜΑΣΕΠΑΙΝΕΞΑΙ
20 . Ο . ΤΟΜΠΑΤΕΡΓΑΘΑ
ΤΙΕΞΤΙΑΝΗΡΑΓΑΘΟ
ΜΟΝΤΟΝΑΘΗΝΑΙΩΝ .
ΤΩΙΠΡΟΣΘΕΝΧΡΟΝΩΙ

2000.

. .] εἶναι [δὲ αὐτοὺς Ἀθηναίους
. .]μισιμ[.
τὰ παρὰ τῶν Ἀθηναίων ἐψηφισμένα
. . . .]νοτισθέντος [. . . .
5] ἐν τῇ [στήλῃ . .
. . . . ὅτι] προθύμως [. γνώ-
μην] δὲ ξυμβαλλέσθ[αι τῆς Βουλῆς πρὸς τὸν Δῆ-
μον ὅτι] δοκεῖ τῇ Βο[υ]λῇ [ἐπαινέσαι
. . . .]ην ὅτι εὐεργ[ετοῦντες] διατελοῦσι
10 τὴν πόλιν τὴν Ἀθηναίων καὶ ἐν τῷ νῦν
καὶ ἐν τῷ πρόσθεν [χρόνῳ] πέμπουσι
καὶ πυρῶν καὶ ἐκα[. . . εἶναι δὲ Προξένου-
ς καὶ Εὐεργέτας [τοῦ Δήμου τοῦ Ἀθην-
αίων· τὸ δὲ Ψήφισμα [τόδε ἀναγράφ-
15 ψαι ἐν Ἀκροπόλει [ἐν στήλῃ λιθ-
ίνῃ, ἐς δὲ τὴν ἀναγραφὴν δοῦναι
τὸν ταμίαν τοῦ Δήμου ἐκ τῶν κατὰ
Ψηφίσματα ἀναλισκομένων τῷ Δήμῳ ΔΔΔ Δ-
ραχμάς· ἐπαινέσαι [δὲ καὶ τὸν . . .
20 . ο . τομ Πατεργαθα[. ὅ-
τι ἐστὶ ἀνὴρ ἀγαθὸς περὶ τὸν Δῆ-
μον τὸν Ἀθηναίων [καὶ νῦν καὶ ἐν
τῷ πρόσθεν χρόνῳ.

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τῆς Πεντέλης. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1832 Νοεμβρίου 22 εἰς τὰς πρὸς τὸ νότιον τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 27 0/0, τὸ πλάτος 14 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλας αὐτῆς τὰς ἄκρας. Τὰ γράμματα εἰσὶ ῥαβδωτὰ ἐγχαραγμένα, καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος ἐξηλειμμένα ἀπὸ τὸ νίτρον τῆς γῆς, εἰς ἣν εὑρέθη ἡ πλάξ. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος ὑπὲρ τινων, ὧν τὰ ὀνόματα δὲν σώζονται εἰς τὴν ἐπιγραφὴν.

Κ. Σ. Π.

2001.

ΑΜΜΑΤΕΥΕ

ΕΠΡΥΤΑΝ
ΠΕΞ

2001.

ἐγρ)αμμάτευε(ν

ἐπρυτάν[ευεν
ἐ]πετ[άτει

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ὡρον αὐτὸ τὸ 1839 Μαρτίου 2 εἰς τὰς πρὸς τὸ βόρειον τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 12 0/0, τὸ πλάτος 10 0/0, καὶ τὸ πάχος ὡσαύτως.

Ἡ πρώτη γραμμὴ εἶναι διὰ μεγαλητέρων γραμμάτων ἐγχαραγμένη, εἴτα μένει κενὸν 0 4 εἰς τὸν λίθον, καὶ μετὰ ταῦτα ἀρχεται ἡ δευτέρα γραμμὴ. Εἶναι καὶ αὕτη ἡ ἐπιγραφὴ ἀρχὴ Ψηφίσματος.

Κ. Σ. Π.

2002.

Ο Σ /
Ε Π Ρ Υ Τ Α Ν Ε
Τ Ε Λ Η Σ
Α Ρ Ν Ε

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1839 Φεβρουαρίου 2 εἰς τὰς μεταξὺ Παρθενῶ-
νος καὶ Ἐρεχθείου ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας, πρὸς τὴν ἀνατολικο-νότιον μᾶλλον γωνίαν τοῦ Ἐρεχθείου. Τὸ ὕψος
τῆς πλακὸς εἶναι 0 4, καὶ τὸ πλάτος 0 6. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλας αὐτῆς τὰς ἄκρας. Τὰ
γράμματα εἰσὶ ῥαβδωτά.

Κ. Σ. Π.

2002.

. . . ος . .
ἐπρυτάνε[υεν
Διο]τέλης [ἐγραμμάτευεν
. . . Ἀχ]αρνε[ὺς εἶπεν.

2003.

Ξ Υ Π Ε Ρ Τ Ο
Ν Α Θ Η Ν Α Ι Ο Ι
Π Ρ Υ Τ Α Ν Ε Ι Α Ν Ε Θ Η

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1839 Φεβρουαρ. 15 εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἔνθα
καὶ τὴν ἀνωτέρω. Τὰ γράμματα εἰσὶ ῥαβδωτά ἐγχαραγμένα εἰς τὸν λίθον. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 0 5,
καὶ τὸ πλάτος 13 0|0, Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλας αὐτῆς τὰς ἄκρας.

Κ. Σ. Π.

2003.

. . . ς ὑπὲρ το[ῦ
. . τῶ]ν Ἀθηναίων[ν . . .
τὴν Πρυτανεῖαν ἐθῆ . . .

2004.

Ν Υ Π Ε
Ε Μ Ε Ν Ο Σ
Α Ι Τ Ο Ι Σ Α
· Α Ι Ε Ι Σ Τ
5 Α Ι Π Ε Ρ Ι
Α Ξ

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὴν εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον,
ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 12 0|0, τὸ πλάτος 10 0|0, καὶ τὸ πάχος ὡσαύτως. Ἡ πλάξ
εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλας αὐτῆς τὰς ἄκρας. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι καὶ αὕτη εἶναι
Ψήφισμα.

Κ. Σ. Π.

2004.

. . ο]ν ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ Δήμου
. . ἐφι]έμενος . . .
. . κ]αὶ τοῖς ἄλλοις . .
. . κ]αὶ εἰς τ[ὸν ἅπαντα χρόνον
5 . . κ]αὶ περὶ
. . . ἐκ]άσ[του

2005.

Ν Ι Κ Ο Μ Α Χ Ο Σ Κ Ι Ν Ε Ο Υ Λ /
Κ Α Τ Α Ξ Τ

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1839 Μαρτίου 2 εἰς τὰς κατὰ τὸ δυτικὸν
τοῦ Ἐρεχθείου ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 0 3, τὸ πλάτος 12 0|0, καὶ τὸ πάχος
10 0|0. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καὶ κατὰ τὰς τέσσαρας αὐτῆς ἄκρας.

Κ. Σ. Π.

2005.

Νικόμαχος Κινέου Ἀκιιάδης
. . . . καταστ[αθεὶς εἰς τὴν . . .

2006.

Ρ Χ Ο Ν Τ
Α Μ Μ Α Τ Ε Υ Ε

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τῆς Πεντέλης. Ἡῶρον αὐτὴν τὸ 1839 Μαρτίου 6 εἰς τὰς κατὰ τὸ δυτικὸν
τοῦ Ἐρεχθείου ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 0 3, καὶ τὸ πλάτος 10 0|0. Εἶναι δὲ καὶ
αὕτη ἀρχὴ Ψηφίσματος.

Κ. Σ. Π.

2006.

Ἐπὶ . . . Ἀ]ρχοντ[ος ἐπὶ τῆς . . . ἰδος
Πρυτανείας ἢ ὁ ἐγρ]αμμάτευε

2007.

ΕΔΟΞΕΝΤΗΙΒΟΛΗ
ΑΤΗΞΕΓΡΑΜΜΑΤΕ
ΕΙΠΕΕΠΑΙΝΕΞΑΙ
5 ΤΗΝΠΟΛΙΝΤΗΝΑΘ
ΕΠΕΙΔΗΑΥΤΟΗΣ
ΕΡΓΕΤΑΙΤΗΞΠΟ
ΛΙΤΗΝΕΠΟΗΣΑ
10 ΤΟΓΓΡΑΜΜΑΤΕ/
ΠΟΛΗΙΚΑΙΕΝΠ
ΔΗΜΩΙΚΑ
ΥΡΙΟΝΕ
ΤΟΚΡΑΤ
ΟΛΙΔΗΣΠ
15 ΑΓΙΜ

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ἦυρον αὐτὴν τὸ 1835 Νοεμβρίου 2 εἰς τὰς παρὰ τὸ ἀρχαῖον Βουλευτήριον ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας, μετεκόμισα καὶ κατέταξα αὐτὴν ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Συλλογῇ τῇ ὑπὸ τὴν Στοάν τοῦ Ἀδριανοῦ. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 26 0/0, τὸ πλάτος 23 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ δεξιόν, καὶ κάτω μέρος αὐτῆς, πρὸς τὸ ἄνω εἶχεν ἀέτωμα, ὡς εἰκάζομεν ἀπὸ τινὰ λείψανα αὐτοῦ, διατηρούμενα μέχρι τοῦδε. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος ὑπὲρ Ἀριστοκράτους τινὸς, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ἀναφέρεται εἰς τὴν 13 γραμμὴν.

Ἡ εἰς τὴν 1 γραμμὴν δίφθογγος ΟΥ γράφεται διὰ τοῦ Ο μόνον.

Τὸ εἰς τὴν 4 γραμμὴν ἀπαρέμφατον ΕΙΝ γράφεται διὰ τοῦ ΕΝ μόνον.

Ὁμοίως εἰς τὴν 8 γραμμὴν γράφει ἐπόησαν ἀντὶ ἐποίησαν.

Τὸ εἰς τὴν 9 γραμμὴν Ν τοῦ ἄρθρου ΤΟΝ γράφει διὰ τοῦ Γ τὸν γραμματεία.

Ἡ εἰς τὴν 10 γραμμὴν δοτικὴ πόλει τὸ ΛΕΙ γράφεται ἐνταῦθα διὰ τῆς ΗΙ ἀντὶ τῆς ΕΙ.

Κ. Σ. Π.

2007.

ἔδοξεν τῇ Βο[υ]λῇ [καὶ τῷ Δήμῳ . . . ἐπρυτάνευε Ἀριστοκράτης ἐγραμμάτευσεν . . . ἐπεσπάται . . . εἶπε, ἐπαινέσαι Ἀριστοκράτην ὅτι πρόθυμος ἐστὶ ποιεῖν ὅ,τι δύνανται ἀγαθὸν πρὸς
5 τὴν πόλιν τῶν Ἀθηναίων.
Ἐπειδὴ αὐτοῦ] ἢ σο[. . . εὐ-
εργέται τῆς πό[λεως . . . πο-
λίτην ἐπο[ι]ήσαντο. Ἀναγράψαι δὲ τὸ δε τὸ Ψήφισμα
τὸν γραμματέα τὸν κατὰ Πρυτανείαν καὶ στήσαι ἐν Ἀκρο-
10 πόλει καὶ ἐν πόλει . . .
τῷ] Δήμῳ, κα[λέσαι . . . ἐπὶ ξένια εἰς τὸ Πρυτανεῖον
ἐς α]ῦριον ἐ[. . .
Ἀριστοκράτην . . .
 . . .]ολιδῆς Π . . .
15 . . .]αγμ[. . .

2008.

ΟΞΕ
ΙΔΗΜΩ
ΑΘΗ
ΥΤΙΙ
5 ΛΟΓΩΙΚΑ
ΓΝΕΑΛΛ
Γ

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τῆς Πεντέλης. Ἦυρον αὐτὸ τὸ 1839 Νοεμβρίου 22 εἰς τὴν θέσιν μεταξὺ τοῦ Παρθενῶνος καὶ Ἑρεχθείου (εἰς τὰς ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας). Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλας αὐτῆς τὰς ἁκρὰς. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος.

Κ. Σ. Π.

2008.

ἔδοξε [τῇ Βουλῇ
καὶ τῷ] Δήμῳ
τῶν] Ἀθηναίων
 . . α]ὐτίκα μᾶλλον
5 καὶ] λόγῳ κα[ὶ ἔργῳ
 . . γνε ἄλλ . .
 . . γ . . .

2009.

ΚΑΙ
ΝΠΕΡΙΤ
ΤΗΝΤΕΠΡΟ
 . ΑΙΤΟΤΩΙΔΗΜ
5 ΠΑΣΑΙΣΤΑΙΣΕ
ΕΞΤΗΞΕΝΑΥΤΩ
ΚΕΝΦΙΛΟΤΙ

2009.

. .] καὶ [. . .
εὐνοία]ν περὶ τ[ὴν Βουλὴν
καὶ τὸν Δήμον] τήν τε πρό[νοιαν
 . . κ]αὶ τὸ τῷ Δ[ή]μῳ . .
5 . . ἁ]πάσαις ταῖς ε[ἰς . . καὶ εἰκόνα . .
 . .] ἔστησεν αὐτῷ [. . .
καὶ ἀνέθη]κεν φιλοτιμίας ἕνεκεν . . .

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τῆς Πεντέλης. Ἡῶρον αὐτὸ τὸ 1839 Νοεμβρίου 28 εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἐνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω (εἰς τὰς ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας). Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλας αὐτῆς τὰς ἄκρας. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος.

Κ. Σ. Π.

2010.

ΦΡΥΝΙΧΟ

2010.

Φρυνίχο[u]

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη γέγραπται ἐπὶ λίθου Πεντελικοῦ, κειμένου ἐπὶ τοῦ χεῖλους τῆς λεκάνης τῆς ὑπὸ τὰ Προπύλαια πηγῆς, καλουμένης *Κλεψύδρα*. Τὸ 1822 ἀναζητήσαντες τὴν ἐν τῷ Ἐρεχθείῳ θάλασσαν Ἐρεχθίδα, ὅπως πλουτίσωμεν τὴν Ἀκρόπολιν δι' ὕδατος ἱκανοῦ, ἵνα ἐπαρκῇ εἰς τὰς πολιορκίας, καὶ διακοπέντες εἰς τὰς ἐργασίας ἡμῶν ἀπὸ τὰς τότε περιστάσεις, καὶ ἀπὸ τὴν τότε ἐν τῇ Ἀττικῇ εἰσβολὴν μεγάλου Τουρκικοῦ σώματος τοῦ περὶ τὸν Δράμαλιν, ὅπερ εἰσήλασε μετὰ ταῦτα εἰς τὴν Πελοπόννησον, ἀνιχνεύσαμεν διὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῆς Κλεψύδρας, τὴν ὁποίαν καὶ εὐτυχίσσαμεν νὰ εὑρωμεν, ὡς βεβαίῳ τὸ παρὸν πιστοποιητικόν (1).

Ἡ πηγὴ αὕτη εἶναι εἰς τὸ μέσον μιᾶς μικρᾶς ἑκκλησίας τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ἥτις πιθανῶς κατέχει τὴν θέσιν τοῦ ἱεροῦ τοῦ Ἀπόλλωνος. Ὁ πυθμὴν αὐτῆς εἶναι ἐσκαλισμένος εἰς τὸν βράχον εἰς σχῆμα πινακίου, ἐφ' οὗ πρὸς ἀνατολὰς ἦν μικρὸν ἀέτωμα· κεκόσμηται δὲ αὕτη λίθῳ λευκῷ, τὸν δὲ πυθμένα αὐτῆς εἶδαμεν ἐσπευσμένως, διότι τὸ ὕδωρ ἔρρεε κρουνηδόν, ὅταν ἀνοίξαμεν τὰ ἐρείπια τοῦ Προμαχώνος, ἃ ἐκάλυπτον τὴν ἑκκλησίαν, καὶ ἐκενώσαμεν τὴν πηγὴν ἐκ τῶν ὑδάτων, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ἐρείπιων. Τὸ ὕδωρ τῆς πηγῆς ταύτης ῥεεῖ ἐκ τοῦ μέρους τῆς Ἀκροπόλεως· πρὸς νότον φαίνεται ἐτέρω ὁπῇ πλήρης χώματος, τὸ δὲ ὕδωρ αὐτῆς ἴσως ἐκκινουνοῦσε μετὰ τοῦ φρέατος, ὅπερ ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς τοῦ Κ. Βεϋλὲ ἀνεκαλύφθη τὸ 1852, καὶ ὅπερ κεῖται πρὸς τὸ βόρειον τῆς κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Βαλεριανοῦ κατασκευασθείσης πύλης, ἥτις ἀνεκαλύφθη ἐν ταῖς τοῦ Κ. Βεϋλὲ ἀνασκαφαῖς. Τὸ ὕδωρ τοῦτο, κατ' ἐμὴν γνώμην, κοινωνεῖ καὶ μετὰ τῆς ἐν τῷ Ἀσκληπιεῷ πηγῆς, ἥς τὸ ὕδωρ ἀνεφάνη τὸ 1825, ὅτε οἱ Χριστιανοὶ ἐπολιορκουῖντο ὑπὸ τῶν Τούρκων τῶν περὶ τὸν Κιουταχῆν.

Κ. Σ. Π.

(1) Κυριακὸς Πιττάκης Ἀθηναῖος, νέος χρηστὸς, δουλεύων ἐξ ἀρχῆς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα μὲ ἐνθερμον ζῆλον καὶ πατριωτικὸν ἐνθουσιασμόν, διορισθεὶς δὲ ἐν τῷ Φρουρίῳ μετὰ τὴν παραλαβὴν αὐτοῦ, καὶ ἐξετάζων εἰς τὴν ἀνίχνευσιν τοῦ ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἐρεχθείως τῆς Ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν φρέατος, καὶ εὐρὼν τὴν πλησίον τοῦ σπηλαίου τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Πανὸς πηγὴν, τὴν ὁποῖαν οἱ παλαιοὶ Κ λ ε ψ ὕ δ ρ α ν ἐκάλουν, λαμβάνει εἰς ἀπόδειξιν τὸ παρὸν ὑπογεγραμμένον πρὸς τῶν συμπατριωτῶν του, καὶ ἐσφραγισμένον τῇ σφραγίδι τῆς ἡμετέρας πόλεως.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 40 Ὀκτωβρίου 1823.

Νεόφυτος Πεντελιώτης, Διονύσιος Πετράκης, Ν. Ζαχαρίτζας, Ἰωάννης Βλάχος, Χ. Σπ. Γκιγκάκης, Χαρίτος Κτενῆς, Σπύρος Βουγιουκλῆς, Παλαιολόγος Βενιζέλος, Ἀγγελος Γέροντας, Νικόλαος Βάθης πρωτομάστορος τῶν κτιστῶν τῶν Ἀθηναίων ὑπογράφονται διὰ τοῦ υἱοῦ μου Ἐλευθερίου Βάθου, μὴν ἡξέυρων γράμματα.

(Τ. Σ.)

Τὸ πιστοποιητικὸν τοῦτο δημοσιεύω ἐνταῦθα οὐχὶ διὰ νὰ καυχῇθῃ, ἀλλ' ἵνα χρησιμεύσῃ εἰς τὰ περὶ Κλεψύδρας ἱστορούμενα χρονικά.

	ΠΤΤΙ	ΛΥΙ	
	ΠΤΤΤΙΙΙ	ΞΑΡΙΟΙ	
	Ι ΙΙ	ΚΑΡΠΑ.	
5	ΔΔ	ΚΑΣΙΟΙ	
	ΔΠΤΙΙΙΙ	ΚΑΡΥΑΝΔ	5
	ΔΠΤ	ΛΙΝΔΙΟΙ	
	ΧΠ	ΜΙΛΕΣΙΟΙ	
	Χ.	ΚΑΜ.ΡΕΞ	
10	...	Ι...ΟΙ	
	...	ΙΑΞΕΞ	10
	...	ΠΕΔΙΕΞΕΝΛΙΝΔΟ	
	..ΔΔΤΤΙΙ	ΧΑΛΚΙΑΤΑΙ	
		ΒΡΙΚΙΝΔΑΡΙΟΙ	
		ΔΙΑΚΡΙΟΙΕΡΡC	
		ΦΑΣΕΛΙΤΑΙ	15
		ΜΥΡΙΙ	
		ΚΑΛΥ	
		Κ -	

2111.

	ΠΤΤΙ	Αυ	
	ΠΤΤΤΙΙΙ	Σάριοι,	
	Ι ΙΙ	Καρπά[θιοι,	
5	ΔΔ	Κάσιοι,	
	ΔΠΤΙΙΙΙ	Καρυανδ[εῖς,	5
	ΔΠΤ	Λίνδιοι,	
	ΧΠ	Μιλήσιοι,	
	Χ.	Καμ[ι]ρε[ι]ς,	
10	...	Ἰ[κάρ]ιοι (ἢ Ἰ[μβρι]οι)	
	...	Ἰασεῖς,	10
	...	Πεδιε[ι]ς ἐν Λίνδω,	
	..ΔΔΤΤΙΙ	Χαλκιᾶται,	
		Βρικινδάριοι,	
		Διάκριοι Ἐρρό . . .	
		Φασελίται,	15
		Μυρι[ναῖοι,	
		Καλύ[δνιοι], ἢ Καλύ[νδιοι],	
		Κ	

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ὡρον αὐτὴν τὸ 1853 Μαΐου 18 εἰς τὸ ἀνατολικο-βόρειον τῶν Προκυλαίων, ἀφ' οὗ εἶχον ἤδη δημοσιευθῇ αἱ ὑπ' ἀριθ. 1146—1287 ἐπιγραφαί, αἱ εἰσὶ τῆς αὐτῆς μετὰ τῆς παρούσης ὕλης. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 20 0/0, τὸ πλάτος 10 0/0, καὶ τὸ πάχος ὡσαύτως. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη κατὰ τὸ ἄνω, δεξιὸν, καὶ κάτω μέρος αὐτῆς, τὸ δὲ ἀριστερὸν εἶναι σῶον καὶ γωνιώδες· εἶναι δὲ τὸ μέρος τῆς πλακὸς τὸ κάτωθεν τῆς 8 γραμμῆς, τῆς δεξιᾶς 5 ἡλῆς, τοσοῦτον ἐξηλειμμένον ἀπὸ τὸ νίτρον, μεθ' οὗ ἦν εἰς ἐπαφὴν τὸ μέρος τοῦτο τῆς πλακὸς, ὅτε αὕτη ἦν ἐντειχισμένη, ὥστε δὲν δύναται τις νὰ διακρίνῃ, ἂν εἰς τὸ μέρος τοῦτο ἦσαν ἀριθμοί, καὶ ὅποιοι τινὲς ἦσαν οὗτοι.

Εἰς τὴν 9 γραμμὴν τῆς δευτέρας στήλης ἐπὶ τῆς πλακὸς φαίνεται εἰς τὸν λίθον τὸ πρῶτον ἐν |, εἴτα δὲ τέσσαρα γράμματα, μετ' αὐτὰ δὲ τὰ γράμματα ΟΙ· ὅθεν τὴν ἑλλειψιν ταύτην ἀνεπλήρωσα διὰ τοῦ Ἰ[κάρ]ιοι, ἢ Ἰ[μβρι]οι.

Εἰς τὴν 13 γραμμὴν τῆς αὐτῆς στήλης ἀναφέρονται Βρικινδάριοι. Τὴν ὀνομασίαν ταύτην πρῶτον ἐνταῦθα

εὐρίσκομεν. Τὰ λοιπὰ ὀνόματα τῶν πόλεων ἀναφέρονται καὶ εἰς τὰς ἄλλας ἐπιγραφάς, τὰς οὐσας τῆς αὐτῆς φύσεως τῇ παρουσίᾳ ἐπιγραφῇ, τὰς ὁποίας ἐδημοσιεύσαμεν ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι.

Κ. Σ. Π.

2012.

ΑΔΟΣΙ
ΑΦΑΠΡΟΣ
ΑΥΤΟΙΣ ΕΞΤΙΝΗΚΟΛ

ΕΠΑ

2012.

. . .]άδος [Πρυτανείας . . .
. . ἀντίγρ]αφα προσ[αγαγεῖν . .
. .] αὐτοῖς ἐστὶν ἡκολ[ουθηκότα.

Ἐπ' Ἀ(. Ἄρχοντος

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ὡρον αὐτὸ τὸ 1839 εἰς τὰς μεταξὺ Παρθενῶνος καὶ Ἐρεχθείου ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 12 0/0, τὸ πλάτος 21 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Ἡ πλάξ εἶναι καθ' ὅλας αὐτῆς τὰς ἄκρας ἀκρωτηριασμένη. Τὰ γράμματα εἰσὶ κατὰ στοῖχον ἐγχαραγμένα.

Ἡ τελευταία γραμμὴ εἶναι γεγραμμένη διὰ μεγαλητέρων γραμμάτων. Εἶναι δὲ, νομίζω, τὰ γράμματα ταῦτα ΕΠΑ, ἀρχὴ Ψηφίσματος.

Κ. Σ. Π.

2013.

Ε
Ι Ε Α
Ν Ε Π Α
Ο Ι Α Σ Ι
5 Τ Ο Ν Δ Η Μ Ο Ν Τ
Σ Α Ι Ε Κ Α Σ Τ Ο Ν Α Υ Τ
Α Ι Ε Ι Ν Α Ι Α Υ Τ Ο Υ Σ Α Θ
10 Ι Ι Ε Κ Γ Ο Ν Ο Υ Σ Α Υ Τ Ω Ν
Κ Α Ι Δ Η Μ Ο Υ Κ Α Ι
Α Τ Α Τ Ο Ν Ν Ο Μ Ο
Ι Σ Π Ε Ρ Ι Δ
Κ Κ Λ Η Σ Ι Α
Α Γ Ρ Α
Ν

2013.

. . . ε
. . . ιεα
. . .]ν' ἐπα[ινέσαι δὲ αὐτοὺς
. . εὐν]οίας [ἐνεκα

5 τῆς εἰς] τὸν Δῆμον τ[ῶν Ἀθηναίων καὶ
στεφανῶ]σαι ἕκαστον αὐτ[ῶν . . . στεφάνω
κ]αὶ εἶναι αὐτοὺς Ἀθ[ηναίους καὶ αὐτοὺς
κα]ὶ ἐκγόνους αὐτῶν [καὶ ἐξεῖναι γράφα-
σθαι Φυλῆς] καὶ Δήμου καὶ [Φρατρίας, ἧς
10 ἂν βούλωνται κ]ατὰ τὸν Νόμο[ν . . .
.]ις περὶ Δ[.
. Ε]κκλησίαν
. Ἀν]αγρά[ψαι δὲ τόδε τὸ Ψήφισμα
τὸν γραμματέα τὸ]ν [κατὰ Πρυτανεῖαν ἐν στήλῃ λιθίνῃ

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τοῦ Ὑμνητοῦ. Ὡρον αὐτὸ τὸ 1845 Δεκεμβρίου 15 εἰς τὴν μεταξὺ τοῦ Παρθενῶνος καὶ Ἐρεχθείου θέσιν, (εἰς τὰς ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας). Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 22 0/0, τὸ πλάτος 17 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλας αὐτῆς τὰς ἄκρας. Τὰ γράμματα εἰσὶ μαζδωτά. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος.

Κ. Σ. Π.

2014.

Χ Ω Ρ Ω Ξ Ι
Ι Δ Η Μ Ω Ι Κ Α Ι Τ
Η Ν Ξ Υ Μ Μ
Ψ Η Φ Ι Ξ

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου Πεντελησίου. Ὑψρον αὐτὸ τὸ 1845 Ἰουνίου 2 εἰς τὸ βόρειον τοῦ Παρθενῶνος. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 10 0/0, τὸ πλάτος 12 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καὶ κατὰ τὰς τέσσαρας αὐτῆς πλευράς. Τὰ γράμματα εἰσὶ ραβδωτά. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος.

Κ. Σ. Π.

2014.

παρα]χωρῶσι
τῷ] Δήμῳ καὶ τ[ῇ Βουλῇ
τ]ὴν συμμ[αχίαν
κατὰ τὸ] Ψήφισ[μα.

2015.

Λ Ε Ο Ν Τ Ε
Ε Ψ Η Φ Ι Ξ
Ο Ι Δ Ε Τ Α Μ
Ε Ν Ν Ε Α Ο Μ
5 Τ Ο Ν Ο Μ
Α Ρ Χ Ο Ν

Ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Ὑψρον αὐτὴν τὸ 1845 εἰς τὰς πρὸς τὸ βόρειον τοῦ Παρθενῶνος ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 14 0/0, τὸ πλάτος 12 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλας αὐτῆς τὰς ἄκρας. Τὰ γράμματα εἰσὶ ραβδωτά. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους τῆς ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος.

Κ. Σ. Π.

2015.

· · π]λέοντε[ς
κατὰ τὰ] ἐψηφισ[μένα·
οἱ δὲ ταμ[ῖαι
οἱ] ἐννέα ὁμ[οῦ
κατὰ] τὸν [Ν]όμ[ον
ἐπὶ] Ἄρχον[τος · · ·

2016.

Γ Ο Τ Ο Υ Δ
Α Τ Ω Ι Δ Η Μ Ω
Ι Κ Ε Ν Τ Ο Ι Ξ
Ε Ξ Α Ν Α Γ Ρ Α
· Ι Α Ν Η Ν
· Ν Ε Ρ Ο Ξ Γ
Ε Ρ Γ Ε Ξ Ι
Α Ρ Ο
Ν

Γέγραπται ἐπὶ τμήματος πλακὸς λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Ὑψρον αὐτὴν, ἔνθα καὶ τὴν ἀνωτέρω. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 18 0/0, τὸ πλάτος 12 0/0, καὶ τὸ πάχος 10 0/0. Ἡ πλάξ εἶναι ἀκρωτηριασμένη καθ' ὅλα τὰ ἄκρα αὐτῆς. Τὰ γράμματα εἰσὶ ραβδωτά. Ἐκ τοῦ διατηρηθέντος μέρους ἐξάγεται, ὅτι εἶναι μέρος Ψηφίσματος (1).

Κ. Σ. Π.

2016.

ὕ]πὸ τοῦ Δ[ήμου τοῦ Ἀθηναίων
παρ]ὰ τῷ Δήμῳ [τῷ Ἀθηναίων
· ·]ικεν τοῖς [· · · · ·
· ·] ἐς ἀναγρα[φὴν · · ·
5 · · ·]ιανὴν [· · · · ·
· · φα]νερός γ[ίνεται] · ·
· · εὐ]εργεσί[ας · · · · ·
· · ·]αρο[· · · · ·
· · · ·]ν[· · · · ·

(1) Εἰς τὸ τέλος τῶν σημειώσεων ἐκάστης ἐπιγραφῆς ὑποσημειῶ τὰ γράμματα Κ. Σ. Π. πράττω τοῦτο οὐχὶ διὰ φιλοδοξίαν (ὥς τις εἶπεν), ἀλλὰ κατὰ κανόνα τῆς διορισθείσης ἐκ τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος Ἐπιτροπῆς. Ὁ κανὼν οὗτος ὀρίζει ῥητῶς « νὰ ὑπογράφῃ καὶ τυπώῃ ἕκαστον μέλος, οὗ ἡ πραγματεία εἶναι, τὸ ὄνομα αὐτοῦ, » διότι οὕτως τὸ μέλος τοῦτο εἶναι ὑπεύθυνον εἰς τὴν ἔκδοσιν τῆς πραγματείας ταύτης, ἂν καλῶς ἢ κακῶς συνέταξεν αὐτήν. Δὲν ἐδίστασα νὰ ὑπογράψω τὸ ὄνομά μου κατὰ τὸν κανόνα τοῦτον, διότι ἤμην πεπεισμένος, ὅτι τινὲς δὲν ἤθελον παρατηρήσῃ τὰς ἀκουσίως ἑλλείψεις μου, ἀλλ' ἤθελον εἶδῃ τὸ ἔτοιμον καὶ εὐδιάθετον τῆς ψυχῆς μου εἰς τὴν δημοσίευσιν ἀνακαλύψειν. Εἶπον καὶ ἄλλοτε, ὅτι οὐδὲ τὸν ὀλικὸν καιρὸν ἔχω, οὐδὲ τὰ ἀναγκαῖα συγγράμματα διὰ νὰ ἐκτελέσω τὸ ἔργον τέλειον· ἀνακαλύπτω τὰς ἐπιγραφὰς μόνος μου, κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἀναπαύσεώς μου, καὶ, ἂν τοῦτο δὲν ποιοῦν, κινούμενος ἀπὸ τὴν φυσικὴν μου κλίσιν πρὸς τὰ τοιαῦτα, Θεὸς οἶδεν, ἂν αὐταὶ ποτὲ ἤθελον εἰδῶσι τὸ φῶς, καὶ ἂν δὲν ἤθελον ἀπολεσθῇ. Διὰ τὴν βοήθην μου ταύτην, τὴν ὅλως φιλόμουσον, εἶμαι τάχα ἀξιόμιμπος; μαραινόντες δὲ τινες τὸν ζῆλον μου, διὰ ὕβρεων, βλάπτουσι τὴν ἐπιστήμην, διότι κουρασθεῖς τις, καὶ τὰ ὅσα γνωρίζει, δὲν θέλει περιγράψῃ καὶ τὰς περαιτέρω ἐρεῦνας θέλει παύσῃ.

Ο Ε Ο
 ΕΡΙΠΕΙΘΙΔΗΜΟΥΑΡΧΟΝΤΟΣΕΡΙΤΗΣΕΡΕΧΘΕΙΔΟΣΔΕΥΤΕΡΑΣΠΡ
 ΥΤΑΝΕΙΑΣ
 ΜΕΤΑΓΕΙΤΝΙΩΝΟΣΕΝΑΤΕΙΙΣΤΑΜΕΝΟΥΕΝΑΤΕΙΤΗΣΠΡΥΤΑΝΕΙ
 5 ΑΣΕΚΚΛΗΣΙΑΚΥΡΙΑΤΩΝΠΡΟΕΔΡΩΝΕΠΕΨΗΦΙΣΕΝΣΩΣΤΡΑΤΟΣΚ
 ΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΥΕΡΧΙΕΥΣΚΑΙΣΥΜΠΡΟΕΔΡΟΙ ΕΔΟΞΕΝΤΩΙΔΗ
 ΜΩΙ ΧΡΕΜΩΝΙΔΗΣΕΤΕΟΚΛΕΟΥΣΑΙΘΑΛΙΔΗΣΕΙΠΕΝΕΠΕΙΔΗ
 ΠΡΟΤΕΡΟΝΜΕΝΑΘΗΝΑΙΟΙΚΑΙΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΟΙΚΑΙΟΙΣΥΜΜΑΧ
 ΟΙΟΙΕΚΑΤΕΡΩΝΦΙΛΙΑΝΚΑΙΣΥΜΜΑΧΙΑΝΚΟΙΝΗΝΠΟΙΗΣΑΜΕΝΟ
 10 ΙΠΡΟΣΕΑΥΤΟΥΣΠΟΛΛΟΥΣΚΑΙΚΑΛΟΥΣΑΓΩΝΑΣΗΓΩΝΙΣΑΝΤΟΜΕ
 ΤΑΛΛΗΛΩΝΠΡΟΣΤΟΥΣΚΑΤΑΔΟΥΛΟΥΣΘΑΙΤΑΣΠΟΛΕΙΣΕΠΙΧΕΙΡ
 ΟΥΝΤΑΣΕΞΩΝΕΑΥΤΟΙΣΤΕΔΟΞΑΝΕΚΤΗΣΑΝΤΟΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΙ...
 ΕΛΛΗΣΙΝΠΑΡΕΣΚΕΥΑΣΑΝΤΗΝΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝΚΑΙΝΥΝΔΕΚ...ΡΩΝ
 ΚΑΘΕΙΛΗΦΟΤΩΝΟΜΟΙΩΝΤΗΝΕΛΛΑΔΑΠΑΣΑΝΔΙΑΤΟ...ΑΤΑΛΥΕ
 15 ΙΝΕΠΙΧΕΙΡΟΥΝΤΑΣΤΟΥΣΤΕΝΟΜΟΥΣΚΑΙΤΑΣΠΑΤΡΙΟΥΣΕΚΑΙΤ
 ΟΙΣΠΟΛΙΤΕΙΑΣΟΤΕΒΑΣΙΛΕΥΣΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣΑΚΟΛΟΥΘΩΣΤΕΙΤ
 ΩΝΠΡΟΓΟΝΩΝΚΑΙΤΕΙΤΗΣΑΔΕΛΦΗΣΠΡΟ...ΙΡΕΞΕΙΦΑΝΕΡΟΣΕΣΤ
 ΙΝΣΠΟΥΔΑΙΩΝΥΠΕΡΤΗΣΚΟΙΝΗΣΤ.ΕΛΛΗΝΩΝΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ...ΙΙ
 ΟΔΗΜΟΣΟΑΘΗΝΑΙΩΝΣΥΜΜΑΧΙΑΝΠΟΙΗΣΑΜΕΝΟΣΠΡΟΣΑΥΤΟΝΚΑΙ
 20 ΤΟΥΣΛΟΙΠΟΥΣΕΛΛΗΝΑΣΕΨΗΦΙΣΤΑΙΠΑΡΑΚΑΛΕΙΝΕΠΙΤΗΝΑΥΤΗ
 ΝΠΡΟΑΙΡΕΣΙΝΩΣΑΥΤΩΣΔΕΚΑΙΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΟΙΦΙΛΟΙΚΑΙΣΥΜ
 ΜΑΧΟΙΤΟΥΒΑΣΙΛΕΩΣΟΝΤΕΣΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥΚΑΙΠΡΟΣΙΟΝΔΗΜΩΝΤ
 ΟΝΑΘΗΝΑΙΩΝΕΙΣΙΝΕΨΗΦΙΣΜΕΝΟΙΣΥΜΜΑΧΙΑΝΜΕΤΑΤΗΝΛΕΙΩΝ
 ΚΑΙΑΧΑΙΩΝΚΑΙΤΕΓΕΑΤΩΝΚΑΙΜΑΝΤΙΝΕΩΝΚΑΙΟΡΧΟΜΕΝΙΩΝΚΑ
 25 .ΦΙΛΑΛΕΩΝΚΑΙΚΑΦΥΕΩΝΚΑΙΚΡΗΤΑΕΩΝΟΣΟΙΕΙΣΙΝΕΝΤΕΙΣΥΜΜ
 ΑΧΙ...ΕΙΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝΚΑΙΑΡΕΩΣΚΑΙΤΩΝΑΛΛΩΝΣΥΜΜΑΧΩ
 Ν...ΠΡΕΣΒΕΙΣΑΠΟΤΩΝΣΥΝΕΔΡΩΝΑΐΕΣΤΑΛΚΑΣΙΝΠΡΟΣΤΟΝΔΗ
 ...ΚΑΙΟΙΠΑΡΑΓΕΓΟΝΟΤΕΣΠΑΡΑΥΤΩΝΕΜΦΑΝΙΣΟΥΣΙΝΤΗΝΤΕΛ
 ΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝΚΑΙΑΡΕΩΣΚΑΙΤΩΝΑΛΛΩΝΣΥΜΜΑΧΩΝΦΙΛΟΤΙΜΙ
 30 ΑΝΗΝΕΧΟΥΣΙΝΠΡΟΣΤΟΝΔΗΜΟΝΚΑΙΤΗΝΠΕΡΙΤΗΣΣΥΜΜΑΧΙΑΣΟΜΟΛ
 ΟΓΙΑΝΗΚΟΥΣΙΚΟΜΙΣΟΝΤΕΣΟΓΩΣΑΝΟΥΝΚΟΙΝΗΣΟΜΟΝΟΙΑΣΓΕΝΟΜ
 ΕΝΗΣΤΟΙΣΕΛΛΗΣΙΠΡΟΣΤΕΤΟΥΣΝΥΝΗΔΙΚΗΚΟΤΑΣΚΑΙΠΑΡΕΣΠΟΝ
 /Η...ΟΤΑΣΤΑΣΠΟΛΕΙΣΓΡΟΘΥΜΟΙΜΕΤΑΤΟΥΒΑΣΙΛΕΩΣΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ
 ΚΑΙΜΕΤΑΛΛΗΛΩΝΥΠΑΡΧΩΣΙΝΑΓΩΝΙΣΤΑΙΚΑΙΤΟΛΟΙΠΟΝΜΕΘΟΜΟΝ
 35 ΟΙΑΣΣΩΙΩΣΙΝΤΑΣΠΟΛΕΙΣ...ΑΓΑΘΗΤΥΧΕΙΔΕΔΟΧΘΑΙΤΩ
 ΗΜΩΙΤΗΝΜΕΝΦΙΛΙΑΝΚΑΙΤΗΝΣΥΜΜΑΧΙΑΝΕΙΝΑΙΑΘΗΝΑΙΟΙΣΚ
 ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΟΙΣΚΑΙΤΟΙΣΒΑΣΙΛΕΥΣΙΝΤΟΙΣΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙ
 ΚΑΙΗΛΕΙΟΙΣΚΑΙΑΧΑΙΟΙΣΚΑΙΤΕΓΕΑΤΑΙΣΚΑΙΜΑΝΤΙΝΕΥΣΙ
 ΙΟΡΧΟΜΕΝΙΟΙΣΚΑΙΦΙΛΑΛΕΥΣΙΝΚΑΙΚΑΦΥΕΥΣΙΝΚΑΙΚΡΗΤ
 40 ΝΟΣΟΙΕΝΤΕΙΣΥΜΜΑΧΙΑΕΙΣΙΝΤΕΙΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝΚΑ
 ΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΣΥΜΜΑΧΟΙΣΚΥΡΙΑΝΕΙΣΤΟΝΑΠΑΝΤΑ
 ΗΚΟΥΣΙΚΟΜΙΣΟΝΤΕΣΟΙΠΡΕΣΒΕΙΣΚΑΙΑΝΑΓΡΑΦΑ
 ΑΜΜΑΤΕΑΤΟΝΚΑΤΑΠΡΥΤΑΝΕΙΑΝΕΝΣΤΗΛΗΙΧΑΛΚ
 ΝΑΚΡΑΠΟΛΕΙΠΑΡΑΤΟΝΝΕΩΤΗΣΑΘΗΝΑΣΤΗΣΠΟ
 45 ΑΡΧΕΙΑΤΟΙΣΠΡΕΣΒΕΣΙΝΤΟΙΣΠΑΡΑΓΕΓ
 ΝΠΕΡΙΤΗΣΣΥΜΜΑΧΙΑΣΚΑΤΑΤΑ
 ΥΡΟΤΟΥΔΗΜΟΥΠΕ...Ε

Εἰς τινὰς τῶν ἤδη δημοσιευθέντων ἐπιγραφῶν ἐγγεγραμμένων ῥαβδωτὰ δὲν διетηρήθη ἀκριβῶς ἡ θέσις τῶν γραμμάτων· εἰς τινὰς δὲ ἄλλας παρελείφθησαν καὶ τινὰ γράμματα. Ταῦτα δὲ ἐγένοντο ἐκ τε τοῦ ἀντιγραφείως καὶ ἐκ τοῦ λιθογράφου, ὅστις μὴ γνωρίζων τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν δὲν ἐπρόσεξεν εἰς τὴν ἀκριβῆ ἀντιγραφὴν τοῦ ἐκ τοῦ λίθου ἀντιγράφου. Τῶν παροραμάτων τούτων, (προσπαθοῦντες νὰ καταστήσωμεν τὸ ἔργον ὅσον ἐνεστί τελειότερον) ἀρχόμεθα νῦν τὴν διόρθωσιν, προσθέτοντες εἰς τὸ τέλος ἐκάστου τετραδίου σημείωσιν. Ἀρχόμεθα δὲ ἀπὸ τὴν πρώτην ἐπιγραφὴν, δημοσιευθεῖσαν ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι (ὑπ' ἀριθ. 1).

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη εἶναι γεγραμμένη ἐπὶ στήλης λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ. Εἶχε δὲ ἐπ' αὐτῆς γάνωμα χαλκοειδές, τοῦ ὁποίου ἐτι ἔχνη σώζονται, ὡς σώζονται τοιαῦτα ἔχνη καὶ ἐτι περισσότερα εἰς ἑτέραν στήλην μετ' ἐπιγραφῆς, περὶ ἧς θέλομεν ἀναφέρει ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ. Μετὰ τὸ γεῖσσον ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς εἶναι γεγραμμένα τὰ γράμματα ΘΕΟ, ταῦτα εἰσὶν ἀραιὰ τὸ ἐν τοῦ ἄλλου. Μετὰ τὰ γράμματα ταῦτα, φυλαττομένου τοῦ τακτικοῦ διαστήματος τῶν γραμμάτων τούτων δὲν μένει εἰς τὸν λίθον εἰμὴ θέσις ἐνὸς γράμματος, ἣν ἐπομένως ΘΕΟΣ, ἢ ΘΕΟΙ· διότι ἡ δευτέρα γραμμὴ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης σύγκειται ἐκ 47 γραμμάτων, ἐπὶ 15 δὲ γραμμάτων εἶναι γεγραμμένοι ἐν γράμμα τῆς κεφαλίδος ταύτης, ἥτοι ἐπὶ τοῦ Ε (ἐπὶ Πειθιδῆμου) εἶναι γεγραμμένος τὸ Θ, καὶ ἐπὶ τοῦ Χ (Ἄρχοντος) εἶναι γεγραμμένος τὸ Ε, καὶ ἐπὶ τοῦ Θ (Ἐρεχθείδος) εἶναι γεγραμμένος τὸ Ο· δὲν μένει ἐπομένως θέσις ἐπὶ τῆς πλακὸς εἰμὴ ἐνὸς γράμματος τοῦ Ι, ἢ Ξ. Τὴν κεφαλίδα ταύτην παρέλειψεν εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ τὴν ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι ὁ ἀντι-

γράφας τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην. Ἀφίνοντες δὲ, διὰ τὸ σύντομον, τὴν παραλληλίαν τῆς πρώτης ἐκδόσεως μετὰ τῆς παρούσης περιορίζομεθα μόνον εἰς ἐλλείψεις τινὰς τοῦ κειμένου.

Εἰς τὴν 31 γραμμὴν εἰς τὸ ἀντίγραφον τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ εἶναι ΟΠΩΞ ΑΝ ΟΝ, εἰς δὲ τὸ πρωτότυπον εἶναι ΟΠΩΞ ΑΝ ΟΥΝ.

Εἰς τὰς γραμμὰς 33, 36, 37 καὶ 39 εἰς τὴν πλάκα δὲν διειρηθῇ ἡ ῥαβδωτὴ τάξις τῶν γραμμάτων, μάλιστα πρὸς τὸ τέλος τῶν ῥηθέντων γραμμῶν, ἔνθα παρατηρεῖται μικρά τις ἀνομαλία, ἥτοι εἰς τὴν 33 γραμμὴν εἰς τὴν λέξιν ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΥΞ τὸ Ι δὲν ὑποπίπτει εἰς οὐδέναν τῶν γραμμάτων τῆς ἀνωτέρας γραμμῆς.

Ὁμοίως εἰς τὴν 36 γραμμὴν τὸ πρῶτον Ι τοῦ ΕΙΝΑΙ δὲν ὑποπίπτει εἰς οὐδέναν τῶν γραμμάτων τῆς ἀνωτέρας γραμμῆς.

Ὁμοίως εἰς τὴν 37 γραμμὴν τὸ Ξ τῆς δοτικῆς τοῦ ἄρθρου ΤΟΙΞ δὲν ὑποπίπτει εἰς οὐδέναν τῶν γραμμάτων τῆς ἀνωτέρας γραμμῆς.

Καὶ εἰς τὴν 40 γραμμὴν τὸ πρῶτον Α ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ δὲν ἐπιπίπτει εἰς οὐδέναν τῶν γραμμάτων τῶν ἐπομένων γραμμῶν.

Εἰς τὴν 44 γραμμὴν εἰς τὸ ἀντίγραφον τοῦ Κ. Ῥαγκ. εἶναι ΑΘΗΝΑΞ ΤΗΣ Π, εἰς δὲ τὸ πρωτότυπον εἶναι ΑΘΗΝΑΞ ΤΗΣ ΠΟ[λιάδος].

Εἰς τὴν 45 γραμμὴν εἰς τὸ ἀντίγραφον τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ εἶναι ΠΡΕΞΙΝ ΤΟΙΞ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΠΡΕΞΒΕΞΙΝ ΤΟΙΞ.

Εἰς τὴν τελευταίαν γραμμὴν εἰς τὸ ἀντίγραφον τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ εἶναι ΓΡ ΤΟΥ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΥΠΟ ΤΟΥ.

Κ. Σ. Π.

Εἰς τὴν περὶ Ἑρεχθίδου δημοσιευθεῖσαν ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἑφημερίδι ἐπιγραφὴν (ὑπ' ἀριθ. 12) συγκρίναντες τὸ ἀντίγραφον τῆς Ἑφημερίδος αὐτῆς, ἐκεῖνο τῆς ἐκδόσεως τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ *Antiquiles Helleniques*, (τὸ ὅποιον εἶναι ἀντίγραφον τοῦ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑφημερίδος), μὲ τὸ κείμενον τὸ ἐπὶ τοῦ λίθου εὐρίσκωμεν αὐτὰς τὰς διαφοράς.

Εἰς τὴν 25 γραμμὴν τῆς ἀριστερᾶς στήλης τῆς ὑπ' ἀριθ. 12 (Ῥαγκ. 57) ἐπιγραφῆς μετὰ τὸ ΟΝ εἰς τὸν λίθον ὑπάρχει τὸ σημεῖον τοῦτο Γ, ὅπερ ἐλλείπει καὶ ἀπὸ τὰς δύο ἐκδόσεις, καὶ ἀπ' ἐκείνην τοῦ Κ. Θερισίου.

Εἰς τὴν 29 γραμμὴν ἀναγινώσκεται εἰς τὸν λίθον Ν ΑΡΧΟΝΤΟΝ, ὅπερ ἐλλείπει ἀπ' ἀμφοτέρας τὰς ἐκδόσεις.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 35 γραμμῆς μετὰ τὴν πρόθεσιν ΚΑΤΑ εἰς τὸν λίθον φαίνεται ἔν Τ κατὰ τ[ὸν βωμόν], ὅπερ δὲν ὑπάρχει εἰς ἀμφοτέρας τὰς ἐκδόσεις.

Εἰς τὰς γραμμὰς 40 καὶ 43 μετὰ τὸ ΑΜΕΙΝΙΑΔΟΣ καὶ ΚΕΡΔΟΝ εἰς τὸν λίθον ὑπάρχουσι δύο στιγμαὶ οὕτως ΑΜΕΙΝΙΑΔΟΣ: ΚΕΡΔΟΝ:, αἱ δὲν ὑπάρχουσιν εἰς ἀμφοτέρας τὰς ἐκδόσεις.

Εἰς τὴν 44 γραμμὴν τὸ Ε ΞΟΚΙΕΞ φαίνεται εἰς τὸν λίθον, ὅπερ παρελείφθη εἰς ἀμφοτέρας τὰς ἐκδόσεις.

Εἰς τὴν 48 γραμμὴν εἰς τὸν λίθον μετὰ τὰ γράμματα ΕΧΞΕ φαίνεται ἔν Ξ· καὶ εἰς τὸ τέλος τῆς αὐτῆς γραμμῆς μετὰ τὰ γράμματα ΟΝΕΞ φαίνεται εἰς τὸν λίθον ἔν Ι, τὰ δὲ δύο γράμματα Ξ καὶ Ι ἐλλείπουσιν ἀπ' ἀμφοτέρας τὰς ἐκδόσεις.

Εἰς τὴν 51 γραμμὴν μετὰ τὸ ΕΟΝ ὑπάρχουσιν εἰς τὸν λίθον δύο στιγμαὶ οὕτως ΕΟΝ: αἱ ἐλλείπουσιν ἀπ' ἀμφοτέρας τὰς ἐκδόσεις.

Εἰς τὴν 55 γραμμὴν τὸ κατὰ τὸ μέσον τῆς γραμμῆς σημεῖον γραφόμενον εἰς τὰς ῥηθείσας ἐκδόσεις οὕτω ♡ εἶναι Κ εἰς τὸν λίθον.

Εἰς τὴν 59 γραμμὴν μετὰ τὰ γράμματα ΔΠ: Ν εἰς τὸν λίθον φαίνεται τὸ Ι Νι[κίστρα]τος.

Εἰς τὴν 63 γραμμὴν εἰς τὴν ἀρχὴν αὐτῆς πρὸ τῶν ἀριθμῶν ΔΔΠ ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον τὸ σημεῖον τοῦτο €, ὅπερ εἶναι ὁ ἄνω βραχίον τοῦ Ξ.

Εἰς τὴν 65 γραμμὴν μετὰ τὰ γράμματα BOMO ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον ἐν T [ἥς Διώνης], ὅπερ ἐλλείπει ἀπ' ἀμφοτέρων τὰς ἐκδόσεις.

Εἰς τὴν 66 γραμμὴν μετὰ τὰ γράμματα AIOΠEKE φαίνεται εἰς τὸν λίθον τὸ ἥμισυ τοῦ Δ Ἀλωπε-κῆθ[εν].

Εἰς τὴν 68 γραμμὴν πρὸ τῶν γραμμάτων ONIA εἶναι εἰς τὸν λίθον τὸ σημεῖον τοῦτο \, καὶ εἰς τὸ τέλος τῶν γραμμάτων \ON\AOΞΞO εἶναι εἰς τὸν λίθον γεγραμμένος καὶ ὁ ἕτερος ἀριθμὸς Δ οὕτω γεγραμμένος \ON\AOΞΞO ΔΔ.

Εἰς τὴν 69 γραμμὴν πρὸ τῶν γραμμάτων EXOMENON ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον ὁ βραχείων ἐνός X οὕτω /.

Εἰς τὴν 73 γραμμὴν πρὸ τοῦ O εἶναι εἰς τὸν λίθον ὁ κάτω βραχείων τοῦ Ξ οὕτω σημειούμενος <· μετὰ δὲ τὰ γράμματα \O ΔΔ ΛEP εἶναι εἰς τὸν λίθον ὑπὸ τὸ O τῆς ἀνωτέρας γραμμῆς τὸ σημεῖον τοῦτο \.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν τῆς δεξιᾶς στήλης, τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς, μετὰ τὰ γράμματα ΔΕΙΛM ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον ὁ ἀριστερός βραχείων τοῦ A οὕτω γεγραμμένος /.

Εἰς τὴν 11 γραμμὴν μετὰ τὰ γράμματα IHOT ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον τὸ ἄνω ἄκρον τοῦ P· μετὰ δὲ τὰ γράμματα YNEI εἰς τὴν αὐτὴν γραμμὴν εἰσὶν ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸν λίθον δύο στιγμαὶ οὕτω YNEI :

Εἰς τὴν 12 γραμμὴν μετὰ τὰ γράμματα ΞOO φαίνεται εἰς τὸν λίθον ὁ ἀριθμὸς P οὕτω γεγραμμένος ΞOO P.

Εἰς τὴν 20 γραμμὴν μετὰ τοὺς ἀριθμοὺς H-H φαίνονται εἰς τὸν λίθον δύο στιγμαὶ οὕτως H-H; καὶ μετὰ τὰ γράμματα KAYTEI εἰσὶν εἰς τὸν λίθον ὡσαύτως ἕτεροι δύο στιγμαὶ οὕτω KAYTEI:

Εἰς τὴν 23 γραμμὴν ὑπὸ τὰ γράμματα IANA\OMA ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον γραμμὴ ὀριζόντιος.

Εἰς τὴν 26 γραμμὴν μετὰ τὸ γράμμα A φαίνονται εἰς τὸν λίθον τὰ γράμματα AP, ἥτοι Ἀπρ[υλῆθερ].

Εἰς τὴν 60 γραμμὴν μετὰ τὰ γράμματα ENONEX φαίνεται εἰς τὸν λίθον τὸ Ξ.

K. Σ. Π.

Εἰς τὰς γραμμὰς 26 καὶ 27 τῆς ὑπ' ἀριθ. 13 (Ῥαγκαθῇ 56) ἐπιγραφῆς τῆς ἀριστερᾶς στήλης μετὰ τὰ γράμματα OIKONTI καὶ εἰς τὰς δύο αὐτὰς γραμμὰς φαίνονται εἰς τὸν λίθον ἐγγραγμένοι δύο στιγμαὶ οὕτως OIKONTI:

Εἰς τὴν 34 γραμμὴν μετὰ τοὺς ἀριθμοὺς ΔΔΔH ὑπάρχουσιν εἰς τὸν λίθον ἐγγραγμένοι δύο στιγμαὶ οὕτως ἐγγεγραμμένοι ΔΔΔH:

Εἰς τὴν 41 γραμμὴν μετὰ τοὺς ἀριθμοὺς ΔH-H ὑπάρχουσιν εἰς τὸν λίθον ἐγγραγμένοι δύο στιγμαὶ οὕτω ΔH-H:

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν τῆς δεξιᾶς στήλης τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς μετὰ τὰ γράμματα IOMENOIM ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον ἐν |.

Εἰς τὴν 4 γραμμὴν μετὰ τὸ E εἰς τὸ τέλος τῆς γραμμῆς ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον ὁ ἀριστερός βραχείων τοῦ M οὕτω γεγραμμένος /.

Εἰς τὴν 9 γραμμὴν μετὰ τὰ γράμματα MAINH EK ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον ἐν A.

Εἰς τὴν 10 γραμμὴν μετὰ τὰ γράμματα TTAPONH φαίνεται εἰς τὸν λίθον τὸ ἥμισυ τοῦ O, οὕτω C.

Εἰς τὴν 21 γραμμὴν μετὰ τὰ γράμματα NIKO ὑπάρχουσιν εἰς τὸν λίθον δύο στιγμαὶ οὕτω NIKO: καὶ μετὰ τοὺς ἀριθμοὺς P-H ὑπάρχουσιν οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι H-III οὕτω γεγραμμένοι P-H-H-III.

K. Σ. Π.

5
 10
 15
 20
 25
 30
 35

Ξ Ξ Χ Ε
 Π Ε Ρ Λ Α Ξ Ε Θ Ε Ν Ε
 Υ Ν Α Α Μ Ε Ν Ο Ι Π Α Ρ Α Τ Ο Ν Π Ρ Ο
 Ξ Ε Π Ρ Ο Μ Μ Α Τ Ε Υ Ε Ε Ν Τ Ο Ι Π Ρ Ο Ν
 Τ Α Ι Τ Ξ Φ Α Ρ Λ Υ Ρ Α Ι Η Δ Δ Ι Ξ Τ Α Θ Μ
 Υ Ρ Α Ι Ν Τ Ο Υ Τ Ο Ν Π Δ Δ Π Ρ Ρ Π Ο Τ Ε Ρ Ι Α Α Ρ Α
 . Ξ Α Ρ Λ Υ Ρ Ο Ξ Ξ Τ Α Θ Μ Ο Ν Τ Ο Υ Τ Ο Δ Δ Δ Π Ρ Ρ Φ Ι Α
 Ε Φ Α Ν Ο Ξ Χ Ρ Υ Ξ Ο Ξ Ξ Τ Α Θ Μ Ο Ν Τ Ο Υ Τ Ο Δ Δ Δ Ρ Ρ
 Α Λ Α Ι Α Ρ Λ Υ Ρ Α Π Ι Ι Ξ Τ Α Θ Μ Ο Ν Τ Ο Υ Τ Ο Ν Η Η Ρ
 . Ο Δ Δ Δ Δ Φ Ι Α Λ Α Ι Α Ρ Λ Υ Ρ Α Ι Π Ι Ι Ξ Τ Α Θ Μ Ο Ν Τ Ο Υ
 Ι Ο Ν Τ Ο Υ Τ Ο Ν Η Η Η Η Δ Δ Π Ο Τ Ε Ρ Ι Ο Ν Α Ρ Λ Υ Ρ Ο Ν
 / Τ Α Θ Μ Ο Ν Τ Ο Υ Τ Ο Ν Π Η Δ Δ Δ Δ Ρ Ρ Ρ Ι Ι Φ Ι Α Λ Α
 \ Α Ρ Λ Υ Ρ Ο Ν Ξ Τ Α Θ Μ Ο Ν Τ Ο Υ Τ Ο Ρ Δ Π Ο Ι . . Ρ Ο Ξ
 . Ρ . . Ι Ι Ξ Τ Α Θ Μ Ο Ν Τ Ο Υ Τ Ο Ν Η Η Ρ Δ Δ . . Ρ Ρ
 Α . Ρ . . Ρ Λ Υ Ρ Ι Ξ Ι Ξ Τ Α Θ Μ Ο Ν Τ Α Υ Τ Ε Ξ Ρ . Ρ
 Ρ Α Ρ Λ Υ Ρ Ι Ξ Ι Ξ Τ Α Θ Μ Ο Ν Τ Α Υ Τ Ε Ξ Ρ Δ Π Ο Τ Ε
 Α Ρ Λ Υ Ρ Ι Ξ Ι Ξ Τ Α Θ Μ Ο Ν Τ Α Υ Τ Ε Ξ Η Ρ Ρ Ρ Ρ Π Ο Τ Ε Ρ
 Δ Ε Ξ Ι Ι Ι Ξ Τ Α Θ Μ Ο Ν Τ Ο Υ Τ Ο Ν Η Η Η Ρ Δ Δ Δ Π Ρ Κ \ Ι Κ
 Τ Ο Φ Ι Α Λ Ε Α Ρ Λ Υ Ρ Α Ξ Τ Α Θ Μ Ο Ν Τ Α Υ Τ Ε Ξ Η Π Δ Δ
 Ν Ι Τ Ο Ι Ν Ι Ρ Ο Ν Χ Ρ Ε Μ Α Τ Ο Ν Τ Ε Ξ Α Θ Ε Ν Α Ι Α Ξ Λ Ε Ο Χ Α Ρ
 Ε Λ Ι Α Ξ Τ Ε Λ Ε Ν Ι Κ Ο Π Ε Ρ Λ Α Ξ Ε Θ Ε Ν Ε Λ Ρ Α Μ Μ Α Τ Ε Υ Ε Ι Γ
 . Μ Ε Λ . . Λ
 Α Ρ Α . . Ο Ν Π Ρ Ο Τ Ε Ρ Ο Ν Τ Α Μ Ι Ο Ν Η Ο Ι Ξ Λ Υ Ξ Ι Κ Λ Ε Ξ Λ Ι
 . Ι Ο Ι . Φ Ι Α Λ Ε Χ Ρ Υ Ξ Ε Ε Χ Ξ Ε Ξ Α Π Ο Ρ Α Ι Ν Ο Ν Τ Α Ι Α Ξ
 Ν Τ Ι Η Η Η Δ Δ Δ Ρ Ρ Κ Ε Ρ Α Τ Α Α Ρ Λ Υ Ρ Α Ι Ι Ξ Τ Α Θ Μ Ο Ν Τ
 Ι Ο . . . Δ Π Ρ Ρ Λ Υ Χ Ν Ο Ξ Α Ρ . . Ρ Ο Ξ Ξ Τ Α Θ Μ Ο Ν Τ Ο Τ Ο Δ Δ
 Ξ Τ Ε Φ Α . . Χ Ρ Υ Ξ Ο Ξ Ξ Τ Α . . . Τ Ο Υ Τ Ο Δ Δ Δ Ρ Ρ Ι Ι
 . Υ Ρ Α Μ Ο Ν Τ Ο Υ . . . Η Η Ρ Ρ . . Ρ Π Ο Τ Ε
 Ρ Α Ι Π Ι . . . Ο Ι . Ο Τ Ο . . . Η Η Η Δ Δ Φ Ι Α Λ Α Ι Α Ρ Λ Υ Ρ
 / Ρ Ο Ν Ξ Τ Α Θ Μ Ο Ν Τ Ο Τ Ο Δ Δ Δ . . Φ Ι Α Λ Ε Α Ρ Λ Υ Ρ Α Ι Π Ι Ι Ξ Τ Α
 Ι Ι Ξ Τ Α Θ Μ Ο Ν Τ Ο Τ Ο Ν Η . . . Ι Ξ Τ . . . Ρ Λ Υ Ρ Ο Ξ Ξ Τ Α Θ
 Ο Τ Ο Δ Δ Δ Ρ Ρ Φ Ι Α Λ Α Ι . . . Υ Ρ Α Ι Ι Ι Ξ Τ Α Θ Μ Ο Ν Τ Ο Υ Τ Ο Ν Η Η Ι
 Ο Ν Η Η Η Η Δ Ρ Ρ Ξ Ι Η Δ Ρ Ρ Π Ο Τ Ε Ρ Ι Ο Ν Α Ρ Λ Υ Ρ Ο Ν
 Μ Τ Α Υ Τ Ε Ξ Π Δ Η Λ Υ Ρ Ο . Ξ Τ Α Θ Μ Ο Ν Τ Ο Τ Ο
 . Ο Τ Ε Ρ Ι Ο Ν Α Ρ Λ Υ Ρ Ο Ν Ξ Τ Α Θ Μ Ο Ν Τ Ο Τ Ο Δ Δ Δ Α
 . Υ Ρ Α Ξ Ξ Τ Α Θ Μ Ο Ξ Φ Ι Α Λ Ε Α Ρ Λ Υ Ρ Α Ξ Τ Α Θ Μ Ο Ν Τ Α Υ Τ Ε
 . Ξ Ι Ι Ι Ξ Τ Α Θ Μ Ο Ν Τ Ο Τ Ο Ν Π Η Η Ρ Δ Δ Δ Π Ρ Ρ Ρ

Καὶ ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν δημοσιευθεῖσαν ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι (ὑπ' ἀριθ. 14) καὶ παρὰ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ (ὑπ' ἀριθ. 96) δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ καὶ αὐθις ἂν δὲν παρετήρουν, συγκρίνας τὴν ἐκδοσιν τῆς μετὰ τοῦ πρωτοτύπου, ὅτι εἰς τὴν ἐκδοσιν τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ ὑπάρχουσι διαφοραὶ τινες οὐχὶ μόνον εἰς τὴν ῥαβδωτὴν τάξιν τῶν γραμμάτων, ὡς παρατηρεῖται εἰς τὰς γραμμὰς 17—20, ἀλλὰ καὶ ἑλλείψεις τινῶν γραμμάτων. Εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἐφημερίδα ἡ ῥαβδωτὴ τάξις τῶν γραμμάτων ἐφυλάχθη σχεδὸν, ὡς εἶναι εἰς τὸ πρωτότυπον, αἱ δὲ ἑλλείψεις ἐγένοντο ἀπὸ τὸν λιθογράφον ἰσως.

Εἰς τὴν 2 καὶ 3 γραμμὴν τῆς ἐκδόσεως τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ γράφει Π Ε Ρ Λ Α . Θ Ε
 εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι Π Ε Ρ Λ Α Ξ Ε Θ Ε Ν Ε Μ Ε Ν Ο Ι Π Α Ρ Α Τ Ο Ν Π Ρ
 Α Μ Ε Ν Ο Ι Π Α Ρ Α Τ Ο Ν Π Ρ Ο

Εἰς τὴν 5 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει Τ Α Ι
 εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι Τ Α Ι Τ Ξ Φ Α Ρ Λ Υ Ρ Α Ι Η Δ Δ Ι Ξ Τ Α Θ Μ

Εἰς τὴν 9 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΑΛΑΙ ΑΡΛΥΡΑΙ ΙΞ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΑΛΑΙ ΑΡΛΥΡΑΙ ΠΙΙΞ.

Εἰς τὴν 10 γραμμὴν μετὰ τὰ γράμματα ΑΡΛΥΡΑΙ Π, εἰς τὸν λίθον εἶναι Π, οὕτως ΑΡΛΥΡΑΙ ΠΙΙ.

Εἰς τὴν 11 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει ΝΟΝΤ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΜΟΝ ΤΟΥΤΟΝ.

Εἰς τὴν 13 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει ΑΡΛΥΡΟΞ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΑΡΛΥΡΟΝ, καὶ εἰς τὸ τέλος τῆς γραμμῆς ταύτης εἰσὶ τὰ γράμματα ΠΟΙ . ΡΟΞ, ἅπερ δὲν ὑπάρχουσιν εἰς τὴν ἐκδοσιν τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ.

Εἰς τὴν 22 γραμμὴν εἰς τὴν ἀρχὴν αὐτῆς φαίνονται εἰς τὸν λίθον ΑΥ, καὶ μετὰ τὰ γράμματα ΤΑΜΙΟΝ εἰς τὴν αὐτὴν γραμμὴν φαίνονται εἰς τὸν λίθον ΗΟ, ἅπερ ἐλλείπουσιν ἀπὸ τὴν ἐκδοσιν τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ.

Εἰς τὴν 25 γραμμὴν φαίνονται εἰς τὸν λίθον τὰ γράμματα ΚΕΡΑΤΑ [ΑΡΛΥΡΑΙ] οὐχὶ δὲ εἰς τὴν ἐκδοσιν τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ.

Ὁμοίως εἰς τὴν 27 γραμμὴν φαίνονται εἰς τὸν λίθον εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς γραμμῆς ΞΣΤΕΦΑ, ἥτοι ζέφανος.

Εἰς τὴν 31 γραμμὴν φαίνονται εἰς τὴν ἀρχὴν αὐτῆς εἰς τὸν λίθον Π, ἀντὶ τοῦ Ν, ὃ ἐσημείωσεν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς, καὶ μετὰ τὰ γράμματα ΤΟΤΟ φαίνονται εἰς τὸν λίθον τὸ Ν καὶ ὁ ἀριθμὸς Η οὕτω ΤΟΤΟΝ Η.

Εἰς τὴν 32 γραμμὴν ΦΙΑ φαίνονται εἰς τὸν λίθον [ΛΑΙ ΑΡΛΥΡΑΙ ΠΙΙ] ΞΤΑΘΜΟΝ [ΤΟΥΤΟΝ] ΗΗΙ, ἅπερ ἐλλείπουσιν ἀπὸ τὴν τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ.

Εἰς τὴν 33 γραμμὴν μετὰ τοὺς ἀριθμοὺς ΔΗ φαίνεται εἰς τὸν λίθον ὁ ἀριθμὸς Η, καὶ μετὰ τὸ Ξ ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΗΔΗ ΙΟΝΑ, εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνονται οὗτοι οἱ ἀριθμοὶ καὶ ταῦτα τὰ γράμματα ΗΔΗ ΠΟΤΕΡΙΟΝ ΑΡΛΥΡΟΝ.

Εἰς τὴν 35 γραμμὴν μετὰ τὰ γράμματα ΞΤΑΘΜΟΝ Ι, φαίνονται εἰς τὸν λίθον τὰ γράμματα ΞΤΑΘΜΟΝ [ΤΟΥΤΟ].

Κ. Σ. Π.

2019.

ΗΙΜΝΗΞΙΦΙΛΟΞΜΝΗΞΩ
ΤΕΥΕΝΜΑΙΜΑΚΤΗΡΙΩΝ
ΙΚΑΙΕΙΚΟΣΤΕΙΤΗΣΠΡ
ΙΑΚΥΡΙΑΤΩΝΠΡΟΕΔΡΩ
5 ΟΘΕΟΣΚΥΔΑΕΔΟΞΕΝΤΩ
ΟΦΡΟΝΟΣΛΑΚΙΕΙΠΕΝ
ΕΓΕΙΚΑΙΗΒΟΛΗΠΡΟΕ
ΤΟΥΕΨΗΦΙΣΘΑΙΤΩΙΔ
ΑΡΧΙΠΠΟΝΤΟΝΑΡΧΙ
10 ΟΤΙΑΝΗΡΑΓΑΘΟΣΕΞΤ
ΟΝΑΘΗΝΑΙΩΝΚΑΙΝΥΝ
ΕΝΧΡΟΝΩΙΚΑΙΠΟΕΙ
ΞΤΕΦΑΝΩΞΑΙΔΕΑΡ
ΝΩΙΑΠΟΧΔΡΑΧΜΩΝ
15 ΙΞΕΙΞΑΘΗΝΑΙΟ
ΥΤΟΥΑΘΗΝΑΙ
ΩΙΟΔΗΜΟ
ΟΝΑΙ·ΙΙ
ΟΥΞΚΑΙ
20 ΕΛΕΞΘΑΙ
ΥΤΑΝΕ
ΙΑΥΤ
ΞΙΛ
ΙΙ

2019.

Ἡ Μνησίφιλος Μνήσ[ωνος ἐγγραμμά-
τευεν Μαιμακκτηριῶ[ος] πρώτῃ
καὶ εἰκοστῇ τῆς Πρυτανείας Ἐκκλησι-
α κυρία τῶν Προέδρων ἐπεψήφισε Δωρ-
5 ὀθεος Κυδα[θηναίους] ἔδοξεν τῷ [Δήμῳ . . .
όφρονος Λακι[άδης] εἶπεν [καθ' ἃ] λ-
έγει καὶ ἡ Βο[υ]λὴ προε[βούλευσεν] περὶ αὐ-
τοῦ ἐψηφίσθαι τῷ Δ[ήμῳ] ἐπαινεῖσαι
Ἀρχιππον τὸν Ἀρχί[ππου]
10 ὅτι ἀνὴρ ἀγαθὸς ἐστ[ιν] περὶ τὸν Δῆμον τ-
ὸν Ἀθηναίων καὶ νῦν [καὶ ἐν τῷ ἐμπροσθ-
εν χρόνῳ καὶ πο[ι]εῖ [ὅ,τι] δύνανται ἀγαθόν-
στεφανῶσαι δὲ Ἀρχιππον χρυσῷ στεφά-
νω ἀπὸ Χ δραχμῶν, [καὶ ἐξεῖναι αὐτῷ . .
45 ις εἰς Ἀθηναίῳ[.]
α]υτοῦ Ἀθηναίου αὐ-
τῷ ὁ Δῆμος
οναί[.], εἶναι δὲ Ἀθηναίους αὐ-
τ[οὺς] καὶ [ἐκγόνους] καὶ
20 ἐ[λέσθαι] [.] τὸν κατὰ Π-
ρυταν[είαν] κ-
α]ὶ αὐτ[ὸν] καὶ ἐκγόνους
σιλ[.]
·

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην δημοσιευθεῖσαν ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἑφημερίδῃ τὸ 1837 (ὑπ' ἀριθ. 27) δὲν ᾔθελον δημοσιεύσῃ καὶ αὖθις, ἂν δὲν παρετήρουν ἐλλείψεις τινάς, αἰτινες, ἄγνοῶ, ἐκ παίων αἰτίων συνέβησαν εἰς τὴν πρώτῃν ἐκδοσιν.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν τῆς πρώτης ἐκδόσεως γράφεται ΜΝΗΞΙΦΙΛΟΞ ΜΝΞ, εἰς δὲ τὸ πρωτότυπον εἶναι ΜΝΗΞΙΦΙΛΟΞ ΜΝΗΞΩ, τὸ τελευταῖον γράμμα φαίνεται ὡς τὸ ἀριστερόν ἄκρον τοῦ Ω, ὅθεν ἀνεπλήρωσα εἰς Μνήσωνος.

Εἰς τὴν 5 καὶ 6 γραμμὴν οἱ Δῆμοι Κυδαθηναια καὶ Λακιάδαι οὐκ εἰσὶν ὁλοκλήρως γεγραμμένοι, ἀλλὰ μετὰ τὸ ΚΥΔΑ: ἔπονται δύο στιγμαί, καθὼς εἰς τὸ ΛΑΚΙ: ἔπονται ἕτεραι δύο στιγμαί, αἱ οὐκ εἰσὶν ἐν τῇ πρώτῃ ἐκδόσει.

Εἰς τὴν 9 γραμμὴν ὅλα τὰ γράμματα τῆς πρώτης ἐκδόσεως δὲν φυλάττουσι τὴν τάξιν, ἥτις εἶναι εἰς τὸν λίθον· εἰς αὐτὸν τὸ Α (τοῦ Ἀρχιππος) εἶναι ὑπὸ τὸ Ο τῆς 8 γραμμῆς, ἀκολουθοῦσι δ' ἐπομένως καὶ τὰ λοιπὰ γράμματα τὴν αὐτὴν τάξιν, ὥστε τὸ τελευταῖον γράμμα Ι τῆς 9 γραμμῆς εἶναι ὑπὸ τὸ Δ, (τελευταῖον γράμμα τῆς 8 γραμμῆς).

Ἡ 16 γραμμὴ τῆς πρώτης ἐκδόσεως γράφεται ΣΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΙΥΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙ.

Ἡ 17 γραμμὴ εἰς τὴν πρώτην ἐκδοσιν γράφεται ΔΗΜΟ, εἰς δὲ τὸ πρωτότυπον εἶναι . ΩΙ Ο ΔΗΜΟ.

Ἡ 18 γραμμὴ εἶναι ΑΝΑ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΟΝΑΙ II.

Ἡ 19 γραμμὴ μέχρι τῆς 24 ἑλλείπουσιν εἰς τὴν πρώτην ἐκδοσιν, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι 18 γράμματα μόνον, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι 24.

Κ. Σ. Π.

2020.

5 ΕΠΙΤΗΣΚΕΚΡΟΠ
ΙΔΙΟΦΑΝΤΟΣΔΙ
ΡΑΜΜΑΤΕΥΕΝΑΝ
ΕΚΑΕΝΑΤΕΙΚΑΙ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΤΩΝΙ
ΔΗΜΟΣΝΙΚΟΚΡ
ΕΔΡΟΙΕΔΟΞΕΝ
ΙΚΗΦΙΣΙΕΥΞΕ
ΛΥΙΞΝΙΙΚΑΙ

Καὶ ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν δημοσιευθεῖσαν ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι (ὑπ' ἀριθ. 29), δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ καὶ αὖθις, ἀν δὲν παρετήρουν διαφορὰν τινὰ, συγκρίνας τὸ ἀντίγραφον μετὰ τὸν λίθον.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν εἰσὶ γεγραμμένα τὰ δύο τελευταῖα γράμματα ΟΠ, ἥτοι Κεκροπί[ς].

Εἰς τὴν 5 γραμμὴν τὰ τελευταῖα τρία γράμματα ΤΩΝ κεῖνται καθέτως ὑπὸ τὰ γράμματα ΙΚΑ ἐγγραγμένα εἰς τὴν ἀνωτέρω τετάρτην γραμμὴν.

Εἰς τὴν 8 γραμμὴν πρὸ τοῦ Κ φαίνεται εἰς τὸν

λίθον μία γραμμὴ τοῦ Ξ. Τὸ δὲ ἑλλείπον εἰς τὸ ἀντίγραφον Υ, Κηφισιεύς φαίνεται εἰς τὸν λίθον.

Εἰς τὴν 9 γραμμὴν φαίνονται εἰς τὸν λίθον ὑπὸ τὰ γράμματα
τὰ γράμματα

ΙΚΗΦΙΣΙΕΥΞΕ
ΛΥΙΝΙΙΚΑΙ

Κ. Σ. Π.

2021.

5 ΙΕΞΑΦΙ
ΧΞΥΜΜΑΧΙΑ
ΟΝΤΑΙΑΜΦΟ
ΑΣΞΦΟΝΑΥΤ
ΞΡΙΟΝΗΕΝΕΚ
ΙΕΜΟΙΑΙΑΝΤ
ΠΟΡΙΟΝΑΡΡΑΒ
ΞΕΑΡΡΑΒΑΙΟΙ
10 ΑΝΦΙΛΟΣΙ
ΩΟΞΛΡΛ
ΠΕΡ

Καὶ ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν (ἥτις ὑπάρχει ἐντελι-σμένη ἀπὸ τὸ 1836 ἐν τῷ Δ' πλαισίῳ, τῷ κειμένῳ ὑπὸ τὸν νότιον τοῖχον τῶν Προπυλαίων, δεξιὰ τοῖς εἰσερχομένοις εἰς τὰ Προπύλαια, τὴν ὁποίαν ἀντέγραψα τὸ 1829 ἐντελισμένην οὖσαν ἐν Ἀκροπόλει εἰς Τουρκικὸν οἶκον, καὶ τὴν ὁποίαν ἐδημοσίευσεν ἐν τῇ τοπογραφίᾳ τῶν Ἀθηνῶν, καὶ ἣν ὁ Κ. Ραγκαβῆς ἐδημοσίευσεν ὑπ' ἀριθ. 252) δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ καὶ αὖθις, ἀν δὲν παρετήρουν συγκρίνας τὸ πρωτότυπον μετὰ τῶν ἐκδοθέντων ἀντιγράφων, ὅτι ὑπάρχει διαφορὰ τις εἰς τὴν θέσιν τῶν γραμμάτων. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 16 0/0, καὶ τὸ πλάτος 11 0/0 τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου.

Κ. Σ. Π.

2022.

ΑΡΕΞ
ΑΝΑΘΕΝΑΙΑ
ΑΤΕΥΕΗΟΙΣ
/ ΔΟΣΑΝΤΟΙΣ
5 ΟΙΠΡΟΝΕΙΟΙ
ΡΛΥ

Και ταύτην δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Ραγκαβῆ (ὑπ' ἀριθ. 90) δημοσιεύω καὶ αὖθις, διότι εἰς τὸ ἀντίγραφον τοῦ Κ. Ραγκ. δὲν ἐφυλάχθη ἡ αὐτὴ τάξις τῶν γραμμάτων, ἥτις ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον.

Ἡ ἐπὶ τοῦ λίθου εἶναι ἡ παρούσα ἐπιγραφή.

Ἡ δὲ δημοσιευθεῖσα παρὰ τοῦ Κ. Ραγκαβῆ εἶναι ἡ ἐπομένη οὕτως·

ΑΡΕΞ
ΑΝΑΘΕΝΑΙΑ
ΑΤΕΥΕΗΟΙΣΔ
ΔΟΣΑΝΤΟΙΣ
ΟΙΠΡΟΝΕΙΟΙ
ΡΛΥ

Κ. Σ. Π.

2023.

Ι ΟΙ
ΙΕΔΕΞΚΥΔΑΘΕ
ΑΤΕΥΕΠΑΡΕΔΟΣΑΝ
ΙΕΧΞΑΜΕΝ ΡΑΤΟ
5 ΑΤΕΥΕΕΝΤ
- ΟΡΦ

Και ταύτην δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Ραγκαβῆ (ὑπ' ἀριθ. 101) δημοσιεύω καὶ αὖθις παρατηρήσας, ὅτι ὑπάρχει διαφορὰ τις μεταξὺ τοῦ ἀντιγράφου τοῦ Κ. Ραγκαβῆ καὶ τοῦ πρωτοτύπου.

Τὰ εἰς τὴν 1 γραμμὴν γράμματα ἐλλείπουσιν ὅλως ἀπὸ τοῦ χειρογράφου τοῦ Κ. Ραγκαβῆ.

Εἰς τὴν 4 γραμμὴν τὰ γράμματα ΡΑΤΟ, ἥτοι [πα]ρὰ τῶ[ν] προτέρων ταμιῶν, ἐλλείπουσιν ὡσαύτως ἀπὸ τὴν ἔκδοσιν τοῦ Κ. Ραγκαβῆ.

Κ. Σ. Π.

2024.

Ι Χ Ξ
ΟΙΞΤ/
ΑΤΟΝΠ
ΠΡΟΝΕΙΟ
5 ΟΝΤΟΥΤΟ
ΥΡΑ:ΙΙΙ:Ξ
/ ΡΟΝΕΑ

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην δημοσιευθεῖσαν παρὰ τοῦ Κ. Ραγκαβῆ (ὑπ' ἀριθ. 92) δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ καὶ αὖθις, ἂν δὲν παρετήρουν διαφορὰν τινα, συγκρίνας τὸ ἀντίγραφον τοῦ Κ. Ραγκαβῆ μετὰ τοῦ πρωτοτύπου. Ἡ διαφορὰ αὕτη ὑπάρχει οὐχὶ μόνον εἰς τὰ γράμματα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν θέσιν τῶν γραμμάτων.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν ὁ Κ. Ραγκ. γράφει ΝΧ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΙΧΞ.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν γράφει ΦΥΞΤ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΟΙΞΤ/. Τὸ Ξ κεῖται ὑπὸ τὸ Ι, τὸ Τ ὑπὸ τὸ Χ, καὶ τὸ / ὑπὸ τὸ Ξ.

Εἰς τὴν 6 γραμμὴν μετὰ τὰ γράμματα ΥΡΑ ὑπάρχουσιν εἰς τὸν λίθον δύο στιγμαὶ οὕτω ΥΡΑ: καὶ μετὰ τοὺς τρεῖς ΙΙΙ ἀριθμοὺς εἰς τὴν αὐτὴν γραμμὴν ὑπάρχουσιν ἕτεραι δύο στιγμαὶ οὕτω ΙΙΙ: Ταῦτα ἐλλείπουσιν ἀπὸ τὴν ἔκδοσιν τοῦ Κ. Ραγκαβῆ. Τὸ ὕψος τῆς πλακὸς εἶναι 15 0/0, καὶ τὸ πλάτος 10 0/0.

Κ. Σ. Π.

2025.

ΕΙΛΟ
Ξ Τ Ρ Α Τ
Ξ Π Τ Ι Ι Ι Δ Ι Ο Κ Ι
Ο Ξ Δ Ι Ι Μ Ι Κ Ο Ν Π Τ
5 Ι Τ Τ Τ Α Ν Τ Ι Φ Α Ν Ε Ξ
Ο Ν : Π Ρ Α Χ Ξ Ι Α Ξ
Ο Λ Λ Υ Δ Α Ρ Ι Ξ Τ
Ο Ξ Ξ Ο Ξ : Ι Ι Ι Κ Ι Α Ξ
Τ Ρ Α Τ Ο Ν Λ
10 Κ Ι Ο Ν Ι

Καί ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Ραγκαβῆ ὑπ' ἀριθ. 60 δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ ἐκ νέου, ἐὰν δὲν παρετήρουν, ὅτι εἰς τὴν 6 γραμμὴν διαφέρει ἡ θέσις τῶν γραμμάτων, εἰς τὴν ἑκδόσιν τοῦ Κ. Ραγκαβῆ, ἀπὸ τὴν τάξιν τῶν ἐν τῷ λίθῳ γραμμάτων. Ὁ Κ. Ραγκαβῆς γράφει οὕτω

Τ Τ Τ Τ Α Ν Τ Ι Φ Α Ν Ε Ξ
Ο Ν : Π Ρ Α Χ Ξ Ι Α Ξ

Εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω

Ι Τ Τ Τ Τ Α Ν Τ Ι Φ Α Ν Ε Ξ
Ο Ν : Π Ρ Α Χ Ξ Ι Α Ξ

Τὸ ὕψος τῆς πλακῆς εἶναι 0 8, καὶ τὸ πλάτος 13 0/0.

Κ. Σ. Π.

2026.

Ε
Τ Ο Ξ
Α Φ Ο Ν Τ Α Ν Ε Α Ν . Ξ Κ Ο Ν
5 Θ Δ Λ . Ο Τ Α Η Α Υ Τ Ο Ι Η
Ε Ν Κ Ο Λ Λ Υ Τ Ο Ι Η Ο Ι Κ Ο Ν
Α Ι Τ Ε Ν Α Μ Α Χ Ξ Α Ν Π Ι . Ι
Ο Ι Ν Π Δ Δ Δ Δ Α Λ Α Θ Α Ν
Ι Ο Ι Κ Ο Ν Τ Ο Λ Υ Ν Α
10 Ο Λ Χ Ξ Ε Ι Κ Α Ι Τ
Ι Ε Κ

Α Μ Ε Ν Ο Ι . Α Ν Π Ι
Ξ Ε Ι Ι Δ Α . Η Ε Ν Ξ .
Ρ Α Χ Μ Α Ι Ν Ε Ξ
Α Ε Χ Ξ Η Ο Ν Τ Α Μ Α Ν
Ο Ι Ο Η Ι Κ Ο Ν Τ Α Ξ
5 Α Ε Χ Ξ Ε Ρ Λ Α Ξ Α Μ
Ν Ξ Ε Ι Ι Δ Α Ε Ν Α Υ
Δ Υ Ο Ι Ν
Κ Α Λ Υ .

Καί αὐτῆς ἡ ἑκδόσις τοῦ Κ. Ραγκαβῆ (ὑπ' ἀριθ. 59) διαφέρει εἰς τινὰ μέρη τοῦ πρωτοτύπου.

Ἡ 2 γραμμὴ τῆς ἀριστερᾶς στήλης, ἥς τὰ γράμματα εἰσὶν ἀραιὰ δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν ἑκδόσιν τοῦ Κ. Ραγκ.

Εἰς τὴν 4 γραμμὴν μετὰ τὸ Θ φαίνεται εἰς τὸν λίθον τὸ ἥμισυ τοῦ Ο, καὶ μετὰ τὸ Δ (εἰς τὴν αὐτὴν γραμμὴν) φαίνονται τὰ ἄκρα ἐνὸς Α, ἡ Ἀττικοῦ Λ, ἡ Λ Ἰωνικοῦ.

Εἰς τὴν 1 γραμμὴν τῆς δεξιᾶς στήλης μετὰ τὰ γράμματα ΑΝ ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον ΠΙ οὕτω ΑΜΕ-
ΝΟΙ . ΑΝΠΙ.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν ὁ Κ. Ραγκ. γράφει ΞΕΙΙΔΑΤΕΝ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΞΕΙΙΔΑ . ΗΕΝΞ .

Εἰς τὴν 3 γραμμὴν ὁ Κ. Ραγκαβῆς γράφει ΡΑΧΜΑΙΝ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΡΑΧΜΑΙΝΕΞ.

Εἰς τὴν 4 γραμμὴν εἰς τὸ τέλος αὐτῆς μετὰ τὰ γράμματα ΗΟΝΤΑΜΑ, εἰς τὸν λίθον εἶναι ἐν Ν
ΗΟΝΤΑΜΑΝ.

Ὁμοίως εἰς τὸ τέλος τῆς 5 γραμμῆς ὑπάρχει ἐν Ξ, καὶ εἰς τὸ τέλος τῆς 6 ἐν Μ, ἅπερ δὲν εὐρίσκονται εἰς τὸ ἀντίγραφον τοῦ Κ. Ραγκαβῆ.

Κ. Σ. Π.

2027.

Ο Ν Ι
Ξ Ε Ι Ε Υ Ξ Ε Λ Ρ Α Μ Μ Α Τ Ε Υ Ε Ε Ν Τ Ο Ι Π Ρ Ο Ν Ε Ο
Ι Α Ξ Τ Α Θ Μ Ο Ξ Φ Ι Α Λ Α Ι Τ Ο . . . \ Υ Η Δ Δ Ι Ξ Τ Α Θ Μ
5 Ι Λ Υ Ρ Α Ι Ξ Τ Α Θ Μ Ο Ν Τ Ο Υ Τ Ο Ν Π Δ Δ Π Τ Τ Τ Π Ο Τ Ε Ρ Ι
... Ο Ξ Α Ρ Λ Υ Ρ Ο Ξ Ξ Τ Α Θ Μ Ο Ν Τ Ο Υ Τ Ο Δ Δ Δ Π Τ Τ Τ
... Η Ξ Τ Ε Φ Α Ν Ο Ξ Χ Ρ Υ Ξ Ο Ξ Ξ Τ Α Θ Μ Ο Ν Τ Ο Υ Τ Ο Ν
... Η Η Η
... Τ Ε Π Ε Λ Ε Ν Ε Τ Ο Ε Π Ι Τ Ο . . . Μ Ι Ο Ι Η . . . Ε Υ Β Ο Ι Ο
Μ Μ Α Τ Ε Υ Ε Ο Ι . Γ Ν Ι Α Ρ Λ Ρ Α Ξ Ξ Τ Α . . . Τ Ο Υ Τ Ο
10 Ο Ν . Α Σ Ι Ι Ο Ι . Σ Ν . Ξ Τ Α Θ Μ Ο Ν Τ Ο Υ Τ . . Α Λ

Καί τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην δημοσιευθεῖσαν ἐν τε τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι (ὑπ' ἀριθ. 15) καὶ ὑπὸ τοῦ Κ.

Ραγκαβῇ (ὑπ' ἀριθ. 94) δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ καὶ αὖθις, ἂν, συγκρίνας ἀμφοτέρως τὰς ἐκδόσεις μὲ τὸν λίθον, δὲν εὗρισκον διαφορὰν τινα, μάλιστα εἰς τὴν ἐκδοσιν τοῦ Κ. Ραγκαβῇ, ὅστις δὲν διετήρησεν οὐδὲ τὴν ἐν τῇ λίθῳ βεβωτην τάξιν τῶν γραμμάτων, ἥτις διετηρήθη εἰς τὴν ἐκδοσιν αὐτῆς, ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 2 γραμμῆς ὑπάρχουσι τὰ ἄκρα τοῦ Κ, οὕτω Κ. Μετὰ δὲ τὰ γράμματα **ΕΝΤΟΙ** ὑπάρχουσιν εἰς τὸν λίθον τὰ γράμματα **ΠΡΟ**, καὶ εἰς τὸ τέλος φαίνεται τὸ **Ο** (ἐν τῇ Προνέφ).

Εἰς τὴν 3 γραμμὴν μετὰ τὰ γράμματα **ΦΙΑΛΑΙ** ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον ἐν **Τ**, καὶ εἰς τὴν αὐτὴν γραμμὴν ὑπὸ τὰ γράμματα τῆς δευτέρας γραμμῆς **ΕΝΤΟΙ ΠΡΟ** ὑπάρχουσιν εἰς τὸν λίθον οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι οὕτω **ΗΔΔΙ**. παρέλειψε δὲ ὁ Κ. Ραγκ. εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 2 γραμμῆς νὰ γράψῃ τὸ **Α** **ΙΑΣΤΑΘΜΟΣ**, γράψας **ΙΑΣΤΟΜΟΣ**. Τὸ **Ο** ἐνταῦθα ὑπόκειται ὑπὸ τὸ **Ε** τῆς πρώτης γραμμῆς, καὶ τὸ **Ξ** ὑποπίπτει ὑπὸ τὸ **Υ** τῆς πρώτης γραμμῆς, ἥτοι εἰσὶν οὕτω γεγραμμένα

Κ Ε Ι Ε Υ Ξ Ε Λ Ρ Α Μ Μ Α Τ Ε Υ Ε
Ξ Τ Α Θ Μ Ο Ξ

Εἰς τὴν ἐκδοσιν τοῦ Κ. Ραγκαβῇ εἶναι οὕτως **Ε Ι Ε Υ Ξ Ε Λ Ρ Α Μ Μ Α Τ Ε Υ Υ**
Ι Α Ξ Τ Ο Μ Ο Ξ

Εἰς τὴν 4 γραμμὴν εἰς τὸ τέλος αὐτῆς ὁ Κ. Ραγκαβῆς γράφει **ΠΗΤΗΤΟΤΟ**, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι **ΠΗΤΗΠΟΤΕΡΙ**.

Τὸ τέλος τῆς 5 γραμμῆς ὁ Κ. Ραγκαβῆς γράφει οὕτω **ΔΔΔΠΗΤ**, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι εἰς περιπλέον ἀριθμὸς οὕτω **ΔΔΔΠΗΤΗΤ**.

Εἰς τὴν 6 γραμμὴν μετὰ τὰ γράμματα **ΧΡ** τὸ **Υ** φαίνεται εἰς τὸν λίθον **χ ρ Ξ σ δ ς**, καὶ μετὰ τὰ γράμματα **ΞΤΑΘ** τὸ **ΜΟ** φαίνεται εἰς τὸν λίθον **σ τ α θ Μ Ο ν**.

Εἰς τὴν 8 γραμμὴν τὰ γράμματα **ΕΠΕΛΕΝΕΤΟ** φαίνονται ὅλα εἰς τὸν λίθον· τὰ δὲ γράμματα **ΕΥΒΟΛΟ** ὑποπίπτουσιν ὑπὸ τὰ γράμματα **ΤΟΥΤΟΝ** τῆς ἑκτῆς γραμμῆς οὕτως
ΕΥΒΟΛΟ.

Εἰς τὴν 9 γραμμὴν ὁ Κ. Ραγκαβῆς γράφει **ΜΥΤΟΥΕ Ι Ι ΑΡΛ Η Ι Ι ΙΟΥΤΟ**, εἰς δὲ τὸν λίθον φαίνονται τὰ γράμματα **ΜΜΑΤΕΥΕ ΝΙ . ΑΡΛΥΡ . . ΗΙ ΞΤΑΘΜΟΝ ΤΟΥΤΟ**.

Εἰς τὴν 10 γραμμὴν εἰς τὴν ἀρχὴν αὐτῆς φαίνονται τὰ γράμματα **Ο** καὶ **Ν**.

Κ. Σ. Π.

2028.

Ο Μ Ι
Ι Ξ Τ Ε Ξ Μ Ε
Α Μ Ι Ο Ν Α Ρ
Ξ Ε Ο Π Α Ρ Α Δ
5 Α Ξ Ι Π Π Ο Φ Ι
Μ Ι Ο Ν Η Ο Ι
Χ Α Ρ Ν Ε Υ
Ο Τ Α Ι Α
Π

Καὶ ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν, ἐκδοθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Ραγκαβῆ (ὑπ' ἀριθ. 112), δὲν ἤθελον δημοσιεύσῃ, ἂν δὲν παρετήρουν, συγκρίνας αὐτὴν μετὰ τοῦ πρωτοτύπου, διαφορὰν τινα.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν πρὸ τῶν γραμμάτων **ΞΤΕΞΜΕ** ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον ὁ δεξιὸς βραχίον ἐνός **Λ** ἢ **Α**, οὕτω **Ι**.

Εἰς τὴν 3 γραμμὴν τὸ τελευταῖον γράμμα αὐτῆς, ὅπερ ὁ Κ. Ραγκαβῆς γράφει **Γ** εἶναι **Ρ**.

Εἰς τὴν 8 γραμμὴν τὸ δεύτερον γράμμα αὐτῆς, ὅπερ ὁ Κ. Ραγκαβῆς γράφει **Ι** εἶναι **Τ** εἰς τὸν λίθον.

Εἰς τὴν τελευταίαν γραμμὴν ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον ἐν **Π**, ὅπερ ὁ Κ. Ραγκαβῆς παρέλλειψεν.

Κ. Σ. Π.

ΤΕΙ . Ι . . ΝΕΙ Ι
 ΝΕΡΑΤΟ / ΥΔΔΠ . ΔΕΙ ΚΑΙ ΠΑΡΕΔΡΟ
 ΛΟΙ
 5 ΑΤΕΛΟΙΣ ΕΞΣΙΚΕΛΙΑΝΑΛΚΙΒΙΑΔΕΙΛΑΜΑΧΟΙ
 \ ΜΑΧΟΙ ΗΕΡΜΕΙΟΙ Φ . . Φ
 ΣΤΡΑΤΕΛΟΙΣ ΕΞΣΙΚΕΛΙΑΝΑΛΚΙΒΙΑΔΕΙΛΑΜΑΧΟΙ
 ΑΝΤΙΜΑΧΟΙ ΗΕΡΜΕΙΟΙ ΦΤΤΤΤ /
 ΑΙ ΣΤΡΑΤΕΛΟΙΣ ΕΞΣΙΚΕΛΙΑΝΑΛΚΙΒΙΑΔΕΙΛΑΜΑΧΟΙ
 10 ΑΝΤΙΜΑΧΟΙ ΗΕΡΜΕΙΟΙ ΧΡΥΣΙΟΣ . . ΙΚΕΛΙ . ΣΤΑΤΕΡ
 - CF IIIIC

Τ Ο Σ Τ Ο Ε Π Ι Τ Ε Σ Δ Π Η Ι Ι Ι Ι

15 ΙΔΕΣ ΠΡΟΤΟΣ ΕΛΡΑΜΜΑΤΕΥΕΤΑΜΙΑΙ ΗΙΕΡΟΝ ΧΡΕΜΑΤΟΝ
 ΞΕΤΕΛΕΝΙΚΟ ΠΕΡΛΑΣΕΘΕΝ ΕΛΡΑΜΜΑΤΕΥΕΓΑΡΕΔΟΣ ΑΝΣΤΡ
 ΠΑΡΕΔΡΟΙ ΦΕΡΕΚΛΕΙΔΕΙ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΦΞΕΦΙΣ ΑΜΕΝΟ ΤΟ ΔΕ ΜΟ
 ΤΕΡΑΙΤΕΣ ΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣ ΑΤΧΧΧ ΠΗΡ ΔΔΔ ΠΗΗ ΙΙΣΤΕ ΚΑΙ ΧΡΥΣΙΟΣ

ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΕΙΟΥ ΟΝΥΜΕΙ ΚΑΙ ΧΣΥΝΑΡΧΟΣ ΙΦΤΤΤΤ ΤΟΥΤΟΙΔ
 ΧΣΥΝΑΡΧΟΣ ΙΕΠΙΤΕΣ ΕΡΕΧΘΕΙΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΠΡΥΤΑΝΕΥΟΣ Ι
 20 ΣΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣ ΗΕΛΛΕΝΟΤΑΜΙΑΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΕΔΡΟΙΣ ΑΡΙΣΤΟΚΡ
 ΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣ ΗΕΛΛΕΝΟΤΑΜΙΑΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΕΔΡΟΙΣ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑ
 ΡΥΤΑΝΕΙΑΣ ΗΕΛΛΕΝΟΤΑΜΙΑΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΕΔΡΟΙΣ ΑΡΙΣΤΟΚΡ
 - ΡΑΤΙΑΙ
 ΥΤΑΝΕΙΑ . ΗΕΛΛΕΝΟΤΑΜΙΑΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΕΔΡΟΙΣ ΑΡΙΣΤΟΚΡ
 25 ΙΤΑΧΡΕ . . ΤΑΤΤΤΤΧΧ
 ΝΕΙΥ . ΗΕΛΛΕΝΟΤΑΜΙΑΙ ΚΑΙ ΠΑΡΕΔΡΟΙ ΦΙΛΟΜΕ
 ΑΥΤΕΙ Η ΜΕΡΑΙ ΗΕΛΛΕΝΟΤΑΜΙΑΙΣ

Δ Ε Π Ι Τ

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ (ὑπ' ἀριθ. 122) ἐκδίδω καὶ αὐθις, διότι, συγ-
 κρίνας τὴν ἐκδοσὶν αὐτοῦ μὲ τὸ πρωτότυπον, εὐρίσκω διαφορὰν εἰς τὴν αὐτοῦ ἐκδοσὶν εἰς τε τὴν ῥαβδωτὴν
 κατὰ τὰς τῶν γραμμάτων, καὶ ἑλλειψιν πολλῶν γραμμάτων.

Εἰς τὴν 2 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΤΕ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΤΕΙ . Ι . . ΝΕΙΙ.

Εἰς τὴν 3 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει ΤΟ Δ Α ΑΡΕΔΡ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΝΕΡΑ-
 ΤΟ / ΥΔΔΠ . ΔΕΙ ΚΑΙ ΠΑΡΕΔΡΟ.

Εἰς τὴν 4 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει Π μόνον, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι ΛΟΙ [στρατη]γῶ.

Εἰς τὴν 5 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει ΙΤΕ . ΟΙ ΜΕΞΙΡΦΛΙΑΝ ΑΛΚΙΒΙΑΔΕΙ ΛΑΜΑΧΟ, εἰς
 δὲ τὸν λίθον εἶναι ΑΤΕΛΟΙΣ ΕΞΣΙΚΕΛΙΑΝ ΑΛΚΙΒΙΑΔΕΙ ΛΑΜΑΧΟΙ.

Εἰς τὴν 6 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει ΜΑΧΟΙ ΗΕΡΜΑΕΙΟΙ Φ, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι \ΜΑΧΟΙ
 ΗΕΡΜΕΙΟΙ Φ . . Φ.

Εἰς τὴν 7 γραμμὴν εἰς τὸ τέλος αὐτῆς ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει **ΛΕΜ ΑΧΟΙ**, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι **ΛΑΜΑΧΟΙ**.

Εἰς τὴν 9 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει **ΑΙΞ ΤΡΑΤΕΛΟΙΞ ΞΞΙΚΕΙΛ ΑΑ ΕΜΑΧΟ**, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι **ΑΙ ΞΤΡΑΤΕΛΟΙΞ ΕΞ ΞΙΚΕΙΛΙΑΝ ΑΛΚΙΒΙΑΔΕΙ ΛΑΜΑΧΟΙ**.

Εἰς τὴν 10 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει **ΑΝΤΙΜΑΧΟΙ ΧΡ ΞΙΟ ΞΤΑΤΕΡ**, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι **ΑΝΤΙΜΑΧΟΙ ΗΕΡΜΕΙΟΙ ΧΡΥΞΙΟΙ . . ΙΚΕΙΛ . ΞΤΑΤΕΡ**.

Τὴν 12 καὶ 13 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκ. γράφει διὰ μικρῶν γραμμάτων ὁμοίων τοῖς λοιποῖς τῆς ἐπιγραφῆς, εἰς δὲ τὸν λίθον τὸ μέγεθος τῶν γραμμάτων τούτων εἶναι δύο ἡμισυ ἑκατοστὰ τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου, ἐν ᾧ αἱ ἀνώτεραι γραμμαὶ τῶν δύο τούτων γραμμῶν εἰσὶ 0, 1 τοῦ Γαλλικοῦ μέτρου.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 17 γραμμῆς ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει **ΙΤΕΞ ΠΡΥΤΑΝΕΙΑΞ**, εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι **ΤΕΡΑΙ ΤΕΞ ΠΡΥΤΑΝΕΙΑΞ**.

Τὴν τελευταίαν γραμμὴν γράφει ὡσαύτως διὰ μικρῶν γραμμάτων ὁμοίων τῶν τῆς λοιπῆς ἐπιγραφῆς, εἰς δὲ τὸν λίθον τὰ γράμματα ἔχουσι μέγεθος 0, 2· ἀπέχει δὲ ἡ γραμμὴ αὕτη τῆς 27 γραμμῆς 0, 3 τοῦ Γαλλ. μέτρου· εἶναι ἐπομένως ὡς κεφαλὴς ἐπομένων ἀναγραφῶν, αἵτινες δὲν ἐσώθησαν εἰς τὴν πλάκα ταύτην.

Κ. Σ. Π.

2030.

ΤΟΙΞΕΠΙΞΤΑΤΕΞΙΗΟΙΞ
ΑΝΤΙΚΛΕΞΕΛΡΑΜΜΑΤΕΥ
ΕΠΙΤΕΞΤΕΤΑΡΤΕΞΚΑΙΔΕ
ΚΑΤΕΞΒΟΛΕΞΗΕΙΜΕΤΑ
5 ΛΕΝΕΞΠΡΟΤΟΞΕΛΡΑΜΜ
ΑΤΕΥΕΕΠΙΚΡΑΤΕΤΟΞΑΡΧ
ΟΝΤΟΞΑΘΕΝΑΙΟΙΞΙΝ
ΛΕΜΜΑΤΑΤΟΕΝΙΑΥΤΟ
ΤΟΥΤΟΤΑΔΕ
10 ΧΗΗΗ ΠΕΡΙΛΕΝΟΜΕΝΟΝ
ΗΡΔΔ ΜΕΝΕΚΤΟΠΡΟΤΕΡΟ
ΕΝΙΑΥΤΟ
ΠΔΔ ΧΡΥΞΟΞΤΑΤΕΡΕΞ
ΑΚΕΝCΙ
15 ΞΤΑΤΕΡΕΞ
ΟΙ

Καὶ ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν, δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ (ὑπ' ἀριθ. 114), δὲν ἤθελον ἐκδόσω καὶ αὐτὶς, ἀν δὲν παρετήρουν, συγκρίνας αὐτὴν μετὰ τοῦ λίθου, ὅτι ὑπάρχει διαφορὰ τις εἰς τὴν θέσιν τῶν γραμμάτων.

Τὴν 1, 2 καὶ 3 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει οὕτω

ΤΟΙΞΕΠΙΞΤΑΤΕΞΙΗΟΙΞ
ΑΝΤΙΚΛΕΞΕΛΡΑΜΜΑΤΕΥ
ΕΠΙΤΕΞΤΕΤΑΡΤΕΞΚΑΙΔΕ

εἰς δὲ τὸν λίθον εἰς τὴν 1 καὶ 2 γραμμὴν τὸ πρῶτον Μ (ἐγραμμάτευεν) ὑποπίπτει μετὰ τοῦ Ξ καὶ Ι τῆς πρώτης γραμμῆς, τὸ δεύτερον Μ ὑποπίπτει εἰς τὸ Η τῆς 1 γραμμῆς· τὸ Α ὑποπίπτει εἰς τὸ Ο τῆς 1 γραμμῆς· τὸ Τ τῆς δευτέρας γραμμῆς εἰς τὸ Ι τῆς 1, καὶ τὸ Ε τῆς δευτέρας εἰς τὸ

Ξ τῆς πρώτης· τὸ Ξ τῆς τρίτης γραμμῆς (ΤΕΤΑΡΤΕΞ ΚΑΙ ΔΕ) ὑποπίπτει εἰς τὸ πρῶτον Μ τῆς δευτέρας γραμμῆς τοῦ (ΕΛΡΑΜΜΑΤΕΥΕ)· τὸ Κ ὑπὸ τὸ δεύτερον Μ· τὸ Α τοῦ (ΚΑΙ ΔΕ) ὑπὸ τὸ Α τοῦ (ΜΜΑΤΕΥΕ) τῆς δευτέρας γραμμῆς· τὸ Ι τῆς τρίτης γραμμῆς ὑπὸ τὸ Τ τῆς δευτέρας· τὸ Δ τῆς τρίτης ὑπὸ τὸ Ε τῆς δευτέρας γραμμῆς· καὶ τὸ Ε τῆς τρίτης ὑπὸ τὸ τελευταῖον γράμμα τῆς δευτέρας, ἥτοι τὸ Υ.

Τὴν 9 καὶ 10 γραμμὴν ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς γράφει οὕτω

ΤΟΥΤΥΤΑΔΕ
ΧΗΗΗΠΕΡΙΛΕΝΟΜΕΝΟΝ

εἰς δὲ τὸν λίθον εἶναι οὕτω

ΤΟΥΤΟΤΑΔΕ
ΧΗΗΗ ΠΕΡΙΛΕΝΟΜΕΝΟΝ

Καὶ εἰς τὴν 12 γραμμὴν ὑπὸ τὸ ΕΝΙ ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον ὀριζόντιος γραμμὴ οὕτως ΕΝΙΑΥΤΟ, ἥτις ἐλλείπει ἀπὸ τὴν ἐκδοσιν τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ.

Καὶ εἰς τὴν τελευταίαν γραμμὴν ὑπὸ τὸ Α τῆς 15 γραμμῆς ὑπάρχει εἰς τὸν λίθον τὸ ἡμισυ ἐνός Ο.

Κ. Σ. Π.

2031.

ΕΡΑΤΩΝΕΡΑΤΩΝΟΣ
ΑΙΞΩΝΕΥΣΤΗΝΛΑΜ
ΠΑΔΑΤΩΝΠΑΡΕΥΤΑ
5 ΚΤΩΝΘΗΣΕΙΑΝΙΞ
ΚΗΣΑΣΑΝΕΘΗΚΕΝ
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥΝ
ΤΟΣΤΟΔΕΥΤΕΡΟΝ
ΛΕΩΝΙΔΟΥΜΕ
ΛΙΤΕΩΣ

2031.

Ἐράτων Ἐράτωνος
Αἰξωνεύς, τὴν Λαμ-
πάδα τῶν Παρευτά-
κτων Θήσεια νι-
5 κήσας ἀνέθηκεν·
γυμνασιαρχοῦν-
τος τὸ δεύτερον
Λεωνίδου Με-
λιτέως.

2032.

ΕΡΑΤΩΝΕΡΑΤΩ
ΝΟΣΑΙΞΩΝΕΥΣ
ΤΗΝΛΑΜΠΑΔΑ
ΤΩΝΑΝΔΡΩΝΕ
5 ΠΙΤΑΦΙΑΝΙΚΗ
ΣΑΣΑΝΕΘΗΚΕΝ
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥΝ
ΤΟΣΤΟΔΕΥΤΕ
ΡΟΝΛΕΩΝΙΔΟΥ
ΜΕΛΙΤΕΩΣ 10

2032.

Ἐράτων Ἐράτω-
νος Αἰξωνεύς,
τὴν Λαμπάδα
τῶν ἀνδρῶν ἐ-
πιτάφια νική-
5 σας ἀνέθηκεν·
γυμνασιαρχοῦν-
τος τὸ δεύτε-
ρον Λεωνίδου
Μελιτέως. 10

Ἀμφότεραι αἱ ἐπιγραφαὶ αὗται εἰσὶ γεγραμμέναι ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐπιφανείας πλακὸς λίθου τοῦ Ἰμμηττοῦ διαχωρίζουσι δὲ μόνον αὐτὰς δύο γραμμαὶ ἐγχαραγμέναι ἐπὶ τῆς πλακός. Ἦυρον αὐτὴν τὸ 1852 Φεβρουαρίου 4, εἰς τὰ ἀνοιγόμενα θεμέλια οἰκίας τινὸς παρὰ τῇ Ἀχαρνικῇ Πύλῃ. Τὸ ὕψος τῆς πλακός εἶναι 40 0/0, τὸ πλάτος 30 0/0, καὶ τὸ πάχος 35 0/0. Ἡ πλάξ πρὸς τὰ ἄνω μέρη αὐτῆς κεκόσμηται γείσσω· τὰ δὲ γράμματα εἰσὶ κεκοσμημένα ποικίλμασι· καὶ ἡ μία καὶ ἡ ἄλλη τῶν ἐπιγραφῶν εἰσὶν εὐχαριστήρια ἀναθήματα νίκης τοῦ Ἐράτωνος, υἱοῦ Ἐράτωνος Αἰξωνέως, ὅστις ἐνίκησεν ἐν τῷ ἀγῶνι τῆς Λαμπάδος τῶν Παρευτάκτων ἐν τοῖς Θησείοις, ἐν δὲ τοῖς ἐπιταφίοις ἐνίκησε τὴν Λαμπάδα ἐν τῷ ἀγῶνι τῶν ἀνδρῶν. Ὄνομα Ἐράτων εὗρηται ἐν τῇ ὑπ' ὀρθ. 1590 ἐπιγραφῇ τῆς συλλογῆς τοῦ Βοιχίου, υἱὸς Εὐχαρίδου Ὀπούντιος, ὅστις ἐνίκησε τὰ Ἐρωτίδια ἐν Ὀρχομενῷ· ἕτερος Ἐράτων Αἰτωλός, ὃς ἐνίκησε στάδιον ἐν Ὀλυμπίᾳ τὴν 135 Ὀλυμπιάδα (Ἀνώνυμ. παρὰ Σκαλιγ. καὶ Εὐσ. Χρ.)· ἀναφέρονται δὲ καὶ ἄλλοι, οὓς παραλείπομεν συντομίας χάριν.

Εἰς τὴν 4 γραμμὴν τῆς 1 στήλης παρατηροῦμεν λαμπαδοδρομίαν τῶν Παρευτάκτων ἐν τοῖς Θησείοις. Τὰ Θήσεια δὲ ταῦτα ἐτελοῦντο ἐν τῷ τεμένει τοῦ Θησέως, τὸ ὅποιον ἦν πρὸς τὴν Ἀχαρνικὴν Πύλιν, ἐνθα τὸ 1840 εὗρηθ ὁ τύπος, ἐφ' οὗ ὁ Θησεὺς καὶ ὁ Σώσιππος, ὁ υἱὸς τοῦ Ναυαρχίδου, τὸν ὅποιον ἐδημοσιεύσαμεν ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι (ὑπ' ἀριθ. 570). Παρευτάκτους δὲ καλεῖ ἐνταῦθα τοὺς εἰς ἄλλας γυμναστικὰς ἐπιγραφὰς αναφερομένους κοσμήτας, ἢ εὐτάκτους.

Παρὰ δὲ τῆς 6 γραμμῆς πληροφοροῦμεθα, ὅτι κατὰ τὴν θέσιν ταύτην ἦν γυμνάσιον, Ἐρμοῦ Ἰσως, ἐνθα ἡγωνίζοντο οὗτοι τὸν ἀγῶνα τῆς Λαμπάδος, ὥσπερ καὶ τὸν ἀγῶνα τῶν ἐπιταφίων, ὡς ἀναφέρεται εἰς τὴν 5 γραμμὴν τῆς 2 στήλης, διότι ἐκεῖ παρέκειντο παρὰ τὰς Ἡρείας Πύλας τάφοι οἱ τε τοῦ Κεραιμειοῦ καὶ ἄλλοι. Ἰχνὴ τῶν ἀγωνισμάτων τοῦ γυμνασίου τούτου ἡ συνθήεια ἐφύλαξε καὶ μέχρι τῶν χρόνων τῶν πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως, διότι καὶ ἡ ἐκεῖ σωζομένη τότε Ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Δημητρίου ἐπεκαλεῖτο τοῦ Τζηρίτη, ἥτοι οἶονε τοῦ Ξυσιοφόρου, καὶ οἱ τότε Τοῦρκοι ἐκεῖ τὰ ἵππικὰ αὐτῶν γυμνάσματα ἐποίουν. Ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς δὲ ταύτης μανθάνομεν, ὅτι εἰς τὸ γυμνάσιον τοῦτο, εἰς ὃ ἐλαμπαδοφόρουν οἱ γυμνάζοντες, ὡς ὁ Σχολιαστὴς τοῦ Ἀριστοφάνους λέγει, ἐκτὸς τοῦ ἀγῶνος τῆς Λαμπάδος, ὃς ἤγετο εἰς τὰ Προμήθεια, Ἡφαίστεια καὶ Παναθήναια, καὶ τῇ Ἀρτέμιδι ἐν Πειραιεῖ, (Πλάτ. Πολιτ.) καὶ ἐν ἄλλαις ἑορταῖς, ἤγετο καὶ ἐν τοῖς Θησείοις, καὶ ἐν τοῖς ἐπιταφίοις ἀγῶν Λαμπάδος.

Τὸν εἰς τὸ τέλος ἀμφότερων τῶν ἐπιγραφῶν ἀναφερόμενον γυμνασάρχον Λεωνίδα Μελιτέα εὐρίσκωμεν καὶ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 181 ἐπιγραφὴν τῆς συλλογῆς τοῦ Βοικχίου, ὅστις ἀναφέρεται ἐκεῖ ὡς κήρυξ τῆς ἐξ Ἀρείου Πάγου Βουλῆς. Ὁ σχηματισμὸς τῶν γραμμάτων ἀμφότερων τῶν ἐπιγραφῶν βεβαιώνει ἡμᾶς, ὅτι ἐγράφη αὕτη καὶ ἀναφέρει ἀγῶνας, οἷς ἦγον κατὰ τὴν 198 Ὀλυμπιάδα. Ἐξάγεται δὲ ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης, ὅτι καὶ κατὰ τὸν 15 χρόνον μετὰ Χριστὸν ἦγοντο οἱ ἀγῶνες ἐν τῷ γυμνασίῳ τούτῳ, διὸ καὶ πατροπαράδοτως τὸ ὄνομα ἔμεινε τῷ χώρῳ τούτῳ *Τζηρίτι*, καὶ ἵππικοι ἀγῶνες, ὡς ἀνέφερον, πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως ὑπὸ τῶν Τούρκων ἐκεῖ ἦγοντο, καὶ μάλιστα, ὅτε οἱ ἐόρταζον διὰ τὴν περιτομὴν τῶν τέκνων αὐτῶν.

Κ. Σ. Π.

Ἐξηγήσαντες τὸν τύπον, ὃν ἐδημοσίευσamen (ὑπ' ἀριθ. 1101) ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι, ἐφ' οὗ τὸ ἐπιγραμμά **ΤΗΛΕΦΑΝΗΣ ΑΝΕΘΗΚΕ ΠΑΝΙ ΚΑΙ ΝΥΜΦΑΙΣ** εἵπομεν, ὅτι εὐρέθη τὸ 1847 ἀντὶ τοῦ 1846. Ἡ διαφορὰ αὕτη ἐγένετο οὕτως, ὁ ἀνευρών αὐτὸν τὸ 1846 ποιμὴν ἔκρυψεν αὐτόν, ὅπως τὸν ἐποίησεν εἰς ξένον τινὰ ἐν εὐκαιρίᾳ. Ἄλλος ποιμὴν, ἰδὼν τὸν πρῶτον, ὅτε ἔκρυπτε τὸν τύπον τούτον, ὑπεξαίρεσεν αὐτόν, καὶ ἐπώλησεν εἰς τὸν ἀρχιτέκτονα Σχάουερτ, ὃς ἦν τότε ἐν τῇ ἑλληνικῇ ὑπηρεσίᾳ. Ὁ ἀρχιτέκτων οὗτος ἀπεικάσας τὸν τύπον ἐπεμψε τὴν εἰκόνα αὐτοῦ τῷ Κ. Πανόρκα εἰς Βερολίνον, ὅστις ἔδειξεν αὐτόν εἰς τὴν ἐκεῖ Ἀκαδημίαν. Ἡ ἔφορεξ τῶν Ἀρχαιοτήτων τὸ 1847 ἰανουαρ. 10, ἀνακαλύψασα τὴν κλοπὴν ἐχαρκτηήρησε τὸν τύπον ἔθνικόν, καὶ κατεμήνυσε τοῦτο τῷ Δικαστηρίῳ, ὅπερ ἀπεφάνθη αὐτὸν ἔθνικόν κτήμα, διότι εὐρέθη εἰς ἔθνικὴν γῆν· καὶ ταῦτα περὶ τοῦ χρόνου τῆς ἀνευρέσεως αὐτοῦ. Περὶ δὲ τῶν παριστανομένων λέγομεν καὶ αὖθις, ὅτι ἐπὶ τοῦ σπηλαίου τοῦ τύπου τούτου παριστάνονται λαγῶοι, καὶ οὐχὶ τράγοι, ἢ αἶγες, ὡς ὁ Κ. Πανόρκας ἐνόμισεν· ὅτι παριστάνονται λαγῶοι, τοῦτο μαρτυροῦσι πάντες οἱ βλέποντες αὐτόν. Περὶ δὲ τῆς προτομῆς λέγομεν, ὅτι εἶναι τοῦ Τηλεφάνους καὶ οὐχὶ τοῦ Ἀχελώου, διότι δὲν ἔχει τινὰ ὁμοιότητα μετὰ τῆς προτομῆς τῆς ἐξωγραφισμένης εἰς τὴν 81 σελίδα τῶν εἰκονογραφικῶν τοῦ Α. Λ. Μιλλίου (*A. L. Millius, Mythologische Gallerie*). Ἐπειδὴ ὁ πῶγων τῆς κεφαλῆς τῆς ἐν τῷ ῥηθέντι συγγράμματι ἐξέρχεται τοῦ προσώπου· τὸ ἄνω τῆς ῥινὸς μέρος τὸ μετὰ τὴν ὄφρυον καὶ ὑπὸ τὸ μέτωπον αὐτοῦ ὑπάρχει κοῖλον· ἡ δὲ κόμη, ἡ ἄνωθεν τοῦ μετώπου, πρὸς τὸ ὀπισθεν στρέφεται· τοῦναντίον δὲ, ἐν τῇ προτομῇ Τηλεφάνους, τὸ γένειον πρὸς τὸ ἔσω κλίνει, καὶ εἰς ὅξυ λήγει· εἰς τὸ ἄνωθεν τῆς ῥινὸς κοῖλον δὲν ὑπάρχει, ἀλλ' εὐθεῖα γραμμὴ κατέρχεται ἐπὶ τῆς ῥινὸς, ἀρχίζουσα ἀπὸ τὸ μέτωπον. Ἡ δὲ κόμη τοῦ Τηλεφάνους ὅλως διάφορος ἐστὶ τῆς κεφαλῆς τῆς εἰς τὴν εἰκονογραφίαν τοῦ Μιλλίου· δὲν εἶναι ἐπομένως ἡ κεφαλὴ αὕτη τοῦ Ἀχελώου ἢ τοῦ Βάκχου, ἢ ἄλλου τινὸς θεοῦ, διότι, ἂν θεοῦ κεφαλὴ ἦτον, Ἀπόλλων ὁ Ἀγρεύς δὲν ἔθελεν ἐπέχη τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ θεοῦ, οὐδ' ἔθελε τεθῆ ἡ προτομὴ θεοῦ ὑπὸ τὸν Πάνα καὶ εἰς τὴν κατωτάτω ἀξίν τοῦ τύπου τούτου. Περὶ δὲ τοῦ, ἂν ἦν τοῦ Τηλεφάνους ἡ κεφαλὴ, διατὶ αὕτη παριστάνεται μεγαλητέρα τῶν ἄλλων κεφαλῶν τῶν ἐν τῷ τύπῳ, ὡς τις διατείνεται, ἀπαντῶμεν, ὅτι αἱ κεφαλαὶ τῶν ἐν τύπῳ παριστανομένων εἶναι κατ' ἀναλογίαν τῶν ἐν αὐτῷ παριστανομένων σωμάτων· ἡ δὲ κεφαλὴ τοῦ Τηλεφάνους ἐν προτομῇ παριστανομένη δὲν ἠδύνατο ἄλλως πως νὰ παρυσταθῇ, εἰμὴ εἰς τὸ ὅποιον φαίνεται μέγεθος.

Κ. Σ. Π.

Δημοσιεύοντες ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι τὴν ὑπ' ἀριθ. 1123 ἐπιγραφὴν εἵπομεν, ὅτι ἡ ἰτὴλὴ αὕτη, ἐφ' ἧς ἡ ἐπιγραφὴ ἦν ἐν τῷ ναῷ τοῦ Πύθιου Ἀπόλλωνος, ὡς ἦν καὶ ἕτερον Βάθρον, ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφὴ **ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΟΣ**, ἣν ἐδημοσίευσεν ἐν τῇ αὐτῇ Ἐφημερίδι (ὑπ' ἀριθ. 1109).

SAMIO

Ὁ δὲ ναὸς οὗτος· εἵπομεν, ὅτι ἦν οὐ μακρὰν τοῦ ἑλαιοτριβείου, ἐφ' οὗ εὐρέθη ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη· ἦν ἐπὶ τῶν τοῦ Πύθιου τοῦτο πρὸς τὸ βόρειον μέρος τῆς Ἀκροπόλεως. Τοῦτο ἤρε τις αἰτίαν μεμψιμοιρήσας ἡμᾶς λέγων, ὅτι ὁ Θεουκιδίδης μαρτυρεῖ τὸ Πύθιον πρὸς τὸ νότιον τῆς Ἀκροπόλεως παρὰ τὸ Ἀθήναιον καὶ Ὀλύμπιον, ἡμεῖς δὲ κακῶς τοῦτο πρὸς βορρᾶν θέτομεν. Εἰς τοῦτο παρατηροῦμεν, ὅτι οὐκ ἦν εἰς Ἀθήνας ἐν Πύθιο μόνον, τὸ πρὸς

τὸ νότιον τῆς Ἀκροπόλεως, ὅπερ ὁ Θουκυδίδης (Βιβλ. 15, 26) ἀναφέρει, ἀλλ' ἦν καὶ ἕτερον πρὸς τὸ βόρειον αὐτῆς. Τοῦτο δὲ μαρτυρεῖται ἀπὸ τὸ χωρίον τοῦ Φιλοστράτου, ὅστις ἐξιστορῶν τὸν βίον Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ, καὶ περιγράφων τὴν Παναθηναϊκὴν θεωρίαν λέγει, ὅτι ἡ ναὺς ἄρασα ἐκ τοῦ Κεραμικοῦ ἔρθανε (διατρέξασα τὴν διὰ Κοίλης ὁδὸν) ἐπὶ τὸ Ἐλευσίνιον, (ὅπερ ἔκειτο παρὰ τὸν Ἰλισσὸν), περιλαβοῦσα δὲ τοῦτο, καὶ διαβάσας παρὰ τὸ Πελασγικὸν (ὑπὸ τὸ βόρειον κατωφερὲς μέρος τῆς Ἀκροπόλεως), καὶ κομιζομένη παρὰ τὸ Πύθιον ἤρχετο εἰς τινὰ θέσιν πλησίον τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Πausanias. « Τοῦ δὲ Ἀρείου Πάγου πλησίον δεικνύται ναὺς, ποιηθεῖσα εἰς τὴν τῶν Παναθηναίων πομπήν » (Ἀττ. Κεφ. ΚΘ', Παρβ. καὶ Φιλόστρ. εἰς Ἡρώδην, Σοφ. Βιβλ. 2).

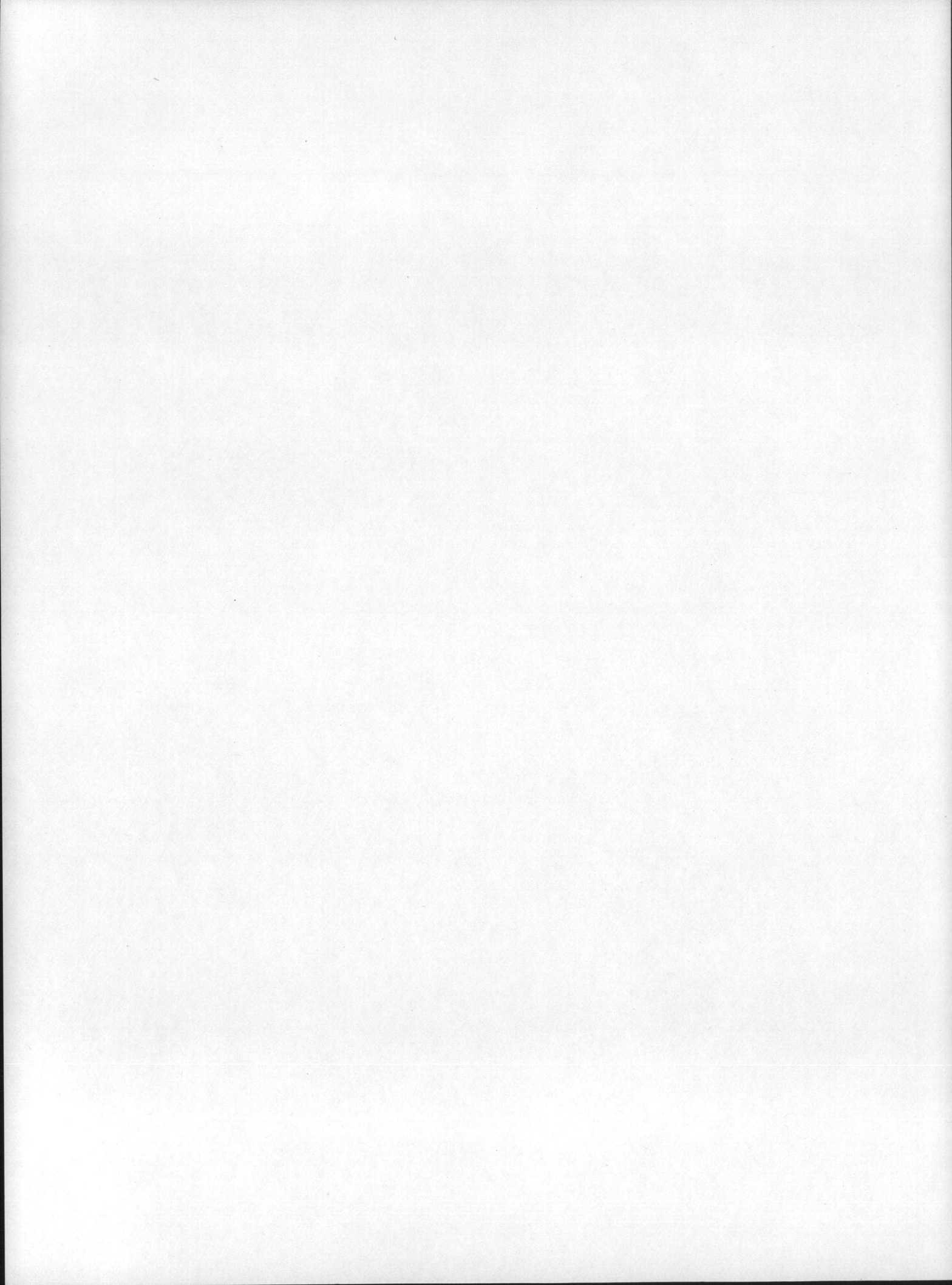
Εἰς τὸν ναὸν τοῦτον ἴσταντο ἀναθήματα τῶν ἐν τοῖς κυκλαῖς χωροῖς νικησάντων, ὡς ἦν καὶ τὸ τοῦ Ἀριστοκράτους τοῦ Σκελιῶνος, ἐφ' οὗ ἡ ὑπ' ἀριθ. 1123 δημοσιευθεῖσα ἐπιγραφή. Τὸ Πύθιον δὲ τοῦτο οὐκ ἦν τὸ πρὸς τὸ νότιον μέρος τῆς Ἀκροπόλεως, διότι πρὸς τὸ μέρος τοῦτο οὐκ ἦν τεῖχος, οὐδ' ἠδύναντο ἵνα ἴδωσιν ἐκεῖθεν οἱ Πυθιαστικὴ τὸ Ἄρμα, διότι ἐμποδίζει τὴν θέαν αὐτοῦ ἡ Ἀκρόπολις· ἐτήρουν δὲ οὗτοι ἀπὸ τῆς ἐσχάρας τοῦ Ἀστραπαίου Διὸς, ἥτις ἦν ἐν τῷ τείχει (ἥτοι ἐν τῷ Πελασγικῷ) τὸ πρὸς τὸ βόρειον τῆς Ἀκροπόλεως ἐπὶ τρεῖς μῆνας. Διὰ τῆς φράσεως ταύτης τοῦ Στράβωνος « Ἔστι δ' αὕτη ἡ ἐσχάρα ἐν τῷ τείχει μεταξὺ τοῦ Πυθίου καὶ τοῦ Ὀλυμπίου. » Ὁ Στράβων διορίζει τὴν ἔκτασιν τοῦ τείχους τῆς Ἀκροπόλεως τὴν ἀπὸ τὸ δυτικο-βόρειον ἄκρην αὐτῆς, ἥτις ἄρχεται ἀνωθεν τοῦ Πελασγικοῦ καὶ τοῦ σπηλαίου τοῦ Πανός, ἔνθα τὸ Πύθιον, καὶ τὴν ἀνατολικο-βόρειον ἄκρην αὐτῆς (ὅρα Στρ. Βιβλ. Θ', σελ. 11). Τοὺς δύο τούτους ναοὺς ὄριον τοῦ καλουμένου κυρίως βορείου τείχους θέτει μεγαλομερῶς ὁ Στράβων. Ἐν δὲ τις συγχέων τὴν μαρτυρίαν ταύτην τοῦ Στράβωνος, περὶ τοῦ Πυθίου, τῇ μαρτυρίᾳ τοῦ Θουκυδίδου, ὅστις λέγει, ὅτι τὸ Πύθιον εἶναι πρὸς τὸ νότιον μέρος τῆς Ἀκροπόλεως, νομίσθη, ὅτι ἡ ἐσχάρα τοῦ Ἀστραπαίου Διὸς ἔκειτο ἐπὶ τοῦ νοτίου τείχους τῆς Ἀκροπόλεως ὁ τοιοῦτος πλανᾶται, διότι πρὸ τοῦ τείχους τούτου ἔκειντο ὁ Παρθενῶν, τὸ ἱερὸν τῆς Ἐργάνης Ἀθηναῖς, τὸ τῆς Βραυρωνίας Ἀρτέμιδος, τὸ τοῦ Διὸς καὶ ἄλλα οἰκοδομήματα, ἅτινα διέκοπτον τὴν θέαν τοῦ Ἀρματος· ἐν ᾧ ἀπεναντίας ἡ ἐσχάρα αὕτη οὐσα ἐπὶ τοῦ βορείου τείχους δὲν ἠδύνατο, διὰ τὸ ὕψος αὐτοῦ, νὰ διακοπῇ ἡ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ Ἀρματος θέα. Τὸ Πύθιον τοῦτο τὸ πρὸς τὸ βόρειον μέρος τῆς Ἀκροπόλεως ἦν ἔνθα νῦν ὑπάρχει ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἀγίας Ἄννης. Τὴν Ἀγίαν ταύτην σεβόμεθα, καὶ εἰς τὴν εὐκολίαν τῶν τοκετῶν ἐπικαλοῦνται αἱ τίκτουςαι, ὡς ἐπεκαλοῦντο τὸ πάλαι περὶ τῶν τοκετῶν τὴν Ἀρτέμιδα Εἰλεειθίαν, ἥς τὸ ἄγαλμα ἴστατο ἐν τῷ ναῷ τοῦ Πυθίου τούτου (σύννομος οὐσα τῷ ἀδελφῷ αὐτῆς), οὗ τὴν θέσιν κατέχει ἡ νῦν Ἐκκλησία, ἥτις πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως ἦν μετόχιον Μονῆς, νῦν δὲ κατερειπωμένη.

Κ. Σ. Π.

Τὰ δύο πρῶτα γράμματα τῆς πρώτης γραμμῆς τῆς ἐπιγραφῆς, δημοσιευθεῖσης ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι (ὑπ' ἀριθ. 60), ὄντα τεθλασμένα, καὶ ἐλλείποντα ἀπὸ τὸν λίθον εἶκασα τότε, ὅτι ἦσαν ΧΑ, διὸ ἀνεπλήρωσα εἰς Χαλρίβιος. Καθαρίσας δὲ μετὰ ταῦτα ἐκ τῆς ἀσφύστης τὸν λίθον, καὶ παρατηρήσας αὐτὸν ἐκ νέου εἶδον τὸ ἄκρον τοῦ Ἀττικοῦ γράμματος Ι, ἐλλείπει δὲ ὅλως τὸ πρῶτον στοιχεῖον, τὸ εἰ οἶον νομίζω, ὅτι ἦτο Α, διὸ διορθῶναι τὴν πρώτην ἀνάγνωσιν τοῦ ὀνόματος εἰς Ἀλκίβιος. Παρέλειψα πρὸς τοῖς εἰς τὴν πρώτην ἔκδοσιν νὰ εἶπω, ὅτι τὸ Βάθρον τοῦτο, ἐφ' οὗ ἦν τοῦ κιθαρωδοῦ Ἀλκιδίου τὸ ἀνάθημα εἶναι τοῦ σχήματος τῆς Κιθάρας, ὡς ἐκ τούτου δὲ εἰλάζω, ὅτι τὸ ἐπ' αὐτοῦ ἀνάθημα ἦν Κιθάρα τις ἐκ χαλκοῦ, ἢ ἄλλου τινοῦ μετ' ἄλλου.

Κ. Σ. Π.

Δημοσιεύσαντες ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι τὴν ὑπ' ἀριθ. 1612 ἐπιγραφὴν εἵπομεν, ὅτι αἱ τρεῖς αὐτῆς γραμμαὶ κατὰ τὸ ἡμισυ εἰσὶν ἐξηλειμμένα ἀπὸ σφύρας κτύπημα. Παρατηρήσας κατὰ διαφόρους ὥρας τῆς ἡμέρας, καὶ κατὰ διαφόρους διευθύνσεις τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων ἐπὶ τοῦ λίθου εἶδον, ὅτι ἐπὶ τοῦ ἀμύρφου νῦν γελοῦς ὑπῆρχον γράμματα· βραχείων δὲ τοῦ Α ἢ Λ ἀμυδρῶς πως φαίνεται ἐπὶ τοῦ 19 γράμματος Α τῆς δευτέρας γραμμῆς· ἦν δ' ἴσως ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη « τὰ δε οἱ ταμίαι τῶν ἱερῶν χρημάτων τῆς Ἀθηνῶν ».

ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

THE END OF THE WORLD

Φυλλάδιον 30, Νοέμβριος

Όνομα συγγραφέως	Τίτλος λήμματος	Αριθμός λήμματος	Σελίς	Αριθμός λιθογραφήματος
Πιττάκης, Κ.Σ.	Ἀγγελία ἐπανεκδόσεως τῆς Ε.Α.	—	637	—
	Ἀναθηματικὸν ἀνάγλυφον ἐξ Ἀττικῆς IG II ² 4646	1101	637	Παρένθ. λιθ/μα ἄνευ ἀριθ.
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 45	1102-1103	640	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 941	1104	642	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 933	1105	642	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 937	1106	643	—
»	Ὑλὴ ἵνα χρησιμεύσῃ πρὸς ἀπόδειξιν, ὅτι οἱ νῦν κατοικοῦντες τὴν Ἑλλάδα εἰσὶν ἀπόγονοι τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων	—	644	—

Φυλλάδιον 31, Δεκέμβριος

Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 951	1107	665	—
Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 938	1108	667	—
Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 1005	1109	667	—
Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 397	1109*	668	—
Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 63	1110	668	—
Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 854	1111	669	—
Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 840	1112	670	—
Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 684	1113	671	—
Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 953	1114	672	—
Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 602	1115	673	—
Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 392	1116	673	—
Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 520	1117	673	—
Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 931	1118	674	—
Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 12/13	1119	674	—
Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 475	1120	675	—
Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 538	1121	675	—
Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 688	1122	675	—
Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 772	1123	675	—
Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 1005	1123*	676	—
Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 939	1124	676	—
Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 328	1125	678	—
Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 716	1126-1127	681	—
Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 752	1128	681	—
Μελανόμορφος κύλιξ ἐξ Αἰγίνης Μουσ. Βερολίνου 3151	1129	681	—

Όνομα συγγραφέως	Τίτλος λήμματος	Αριθμός λήμματος	Σελίς	Αριθμός λιθογραφήματος
Πιττάκης, Κ.Σ.	Θραῦσμα πηλίνου ἐνεπιγράφου ἀγγείου ἐξ Ἀθηνῶν	1130	682	—
	Θραῦσμα πωρίνου ἐνεπιγράφου ἀγγείου ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 468	1131	682	—
	Μελανόμορφος κύλιξ ἐκ Κλεωνῶν	1132	682	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 697	1133	682	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 863	1134-1135	683	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν	1136	683	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 13244	1137	683	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 928	1138	684	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 973	1139	686	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 851	1140	686	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 639	1141	686	—
	Συμπληρωματικά ἐπὶ τῶν ἐπιγραφῶν ὑπ' ἀριθ. 1102-1103 ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 45	1102-1103 δις ³⁶	687	—

1853

Φυλλάδιον 32, Ἰανουάριος

Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 327	1142	689	—
Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 534	1143	690	—
Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 218	1144 ³⁷	690	—
Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 213	1145	691	—
Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 191	1146	692	—
Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 198	1147	694	—
Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 191	1148	695	—
Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 195	1149	696	—
Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 198	1150	697	—
Ἐπιγραφαι ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 192-193	1151	698	—
Ἐπιγραφαι ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 192-193, 204	1152	699	—
Ἐπιγραφαι ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 200-201, 204	1153	701	—
Ἐπιγραφαι ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 193-194	1154	702	—
Ἐπιγραφαι ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 193-194	1155	703	—
Ἐπιγραφαι ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 194-195	1156	704	—
Ἐπιγραφαι ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 195-196	1157	704	—
Ἐπιγραφαι ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 204-205	1158	706	—
Ἐπιγραφαι ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 201-202	1159	709	—
Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 194	1160	710	—

36. Οἱ ἀριθμοὶ 1102, 1103 ἐξετυπώθησαν ἐκ νέου, μετὰ τὸ καίμενον τοῦ λήμματος 1141.

37. Ἀπὸ τοῦ ἀριθ. 1144 μέχρι καὶ τοῦ 1203, ὡς καὶ 1206 - 1287, πλὴν τῶν ὑπ' ἀριθ. 1217, 1235, 1244 - 1247, 1280 καὶ 1285 - 1286, αἱ δημοσιευόμεναι ἐπιγραφαι ἀναφέρονται εἰς φόρους συμμαχικῶν πόλεων, ἀποτελοῦσαι συν-
ήθως τμῆμα μόνον μεγαλυτέρων ἐπιγραφῶν συγκολληθεισῶν ὑπὸ B. Meritt, εὐρισκομένων νῦν ἐν τῇ Ἐπιγραφικῇ
Συλλογῇ Ἀθηνῶν.

Πιττάκης, Κ.Σ.	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	1161	710	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 194	1162	711	—
	Ἐπιγραφαὶ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 192-193	1163	712	—
	Ἐπιγραφαὶ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 197-198	1164	713	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 192	1165	713	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 198	1166	716	—
	Ἐπιγραφαὶ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 193-194	1167	716	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 198	1168	716	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	1169	717	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 198	1170	717	—
	Ἐπιγραφαὶ ἐξ Ἀθηνῶν	1171-1172	717	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 198	1173-1174	717	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 193	1175	717	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 197	1176	718	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 199	1177	718	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 198	1178	720	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 200	1179	721	—
	Ἐπιγραφαὶ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 195-196	1180-1181	722	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 200	1182	724	—
	Ἐπιγραφαὶ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 201-202	1183	724	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 205	1184	725	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 202	1185	725	—
	Ἐπιγραφαὶ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 202-203	1186	726	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 202	1187	729	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 214	1188	729	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 202	1189	729	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 203	1190	730	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 205	1191	731	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 222	1192	731	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 204	1193	732	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 199	1194	732	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 201	1195-1196	732	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 196	1197	733	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 209	1198	734	—
	Ἐπιγραφαὶ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 209-211	1199	734	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 212	1200-1201	737	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 211	1202	738	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 212	1203	738	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 324	1204	740	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 64	1205	744	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 198	1206	744	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 201	1207	744	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 219	1208	745	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 203	1209	745	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 212	1210	745	—
	Ἐπιγραφαὶ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 206-207	1211	748	—

Όνομα συγγραφέως	Τίτλος λήμματος	Αριθμός λήμματος	Σελίς	Αριθμός λιθογραφήματος
Πιττάκης, Κ.Σ.	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 196	1212	748	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 213	1213	748	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 203	1214	749	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 205	1214 δις	749	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 196	1215	749	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 211	1216	750	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 63	1217	750	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 209	1218	750	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 212	1219	750	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 205	1220	750	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 196	1221	750	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 199	1222	751	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 204	1223	751	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 200	1224	752	—
	Ἐπιγραφαι ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 199-200	1225-1226	752	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 196	1227	753	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 199	1228	753	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 218	1229	754	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 199	1230	756	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 195	1231-1232	756	—
	Ἐπιγραφαι ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 200-201	1233	756	—
	Ἐπιγραφαι ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 201-202	1234	756	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 63	1235	757	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 208a	1236	758	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 196	1237	758	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 198	1238	758	—
	Ἐπιγραφαι ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 195-196	1239	758	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 201	1240	760	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 196	1241	760	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 201	1242	760	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν	1243	761	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 63	1244-1247	761	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 196	1248	762	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 212	1249	762	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 206	1250	762	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 213	1251	763	—
	Ἐπιγραφαι ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 216-217	1252	763	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 231	1253	764	—
	Ἐπιγραφαι ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 216-217	1254	767	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 212	1255-1256	768	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 205	1257	768	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 211a	1258	768	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 196	1259	768	—
	Ἐπιγραφαι ἐξ Ἀθηνῶν	1260-1261	768	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 230	1262	768	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 196	1263-1264	769	—

Όνομα συγγραφέως	Τίτλος λήμματος	Αριθμός λήμματος	Σελίς	Αριθμός λιθογραφήματος
Πιττάκης, Κ.Σ.	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 228	1265	769	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 226	1266	769	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 196	1267	769	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 229	1268	769	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 225	1269	769	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 212	1270	769	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 200	1271	769	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 227	1272	769	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	1273	769	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 212a	1274	769	—
	Ἐπιγραφαὶ ἐξ Ἀθηνῶν	1275-1279	769	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 63	1280	770	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 211	1281	770	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 213	1282	770	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 194	1283-1284	770	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 64	1285-1286	771	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 213	1287	771	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG I ² 887	1288	773	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 884	1289	773	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 882	1290	774	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG I ² 887	1290*	774	—
	Ἀνάγλυφος ἐπιτυμβία στήλη Ἰφιστιαδῶν ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 1063	1291	775	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 7794	1292	775	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 11035	1293	775	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 9244	1294	775	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 6245	1295	776	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 7880	1296	776	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 5588	1297	776	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 5387	1298	776	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀττικῆς IG II ² 8773	1299	776	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8944	1300	776	—
Χρυσίδης, Γ.	Ἐνεπίγραφον ὄστρακον ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 915	1300 δις	777	—

Φυλλάδιον 33, Φεβρουάριος, Μάρτιος καὶ Ἀπρίλιος

Πιττάκης, Κ.Σ.	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1136	1301	779	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἐρετρίας IG XII 9 236	1302	781	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 243	1303	785	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	1304	785	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 242	1305	786	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 858	1306	786	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 2330	1307	787	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 854	1308	787	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 237	1309	788	—

Ἐπιγραφαὶ ἐξ Ἀμφιαρείου Ὠρωποῦ IG VII 259 - 260	1310	790	—
Ἐπιγραφή ἐξ Ἀμφιαρείου Ὠρωποῦ IG VII 261	1311	790	—
Ἐπιγραφή ἐξ Ἀμφιαρείου Ὠρωποῦ IG VII 262	1312	792	—
Ἐπιγραφή ἐξ Ἀμφιαρείου Ὠρωποῦ IG VII 386	1313	793	—
Ἐπιγραφή ἐξ Ἀμφιαρείου Ὠρωποῦ IG VII 304	1314	794	—
Ἐπιγραφή ἐξ Ἀμφιαρείου Ὠρωποῦ IG VII 287	1315	795	—
Ἐπιγραφή ἐξ Ἀμφιαρείου Ὠρωποῦ IG VII 288	1316	795	—
Ἐπιγραφή ἐξ Ἀμφιαρείου Ὠρωποῦ IG VII 416	1317	797	—
Ἐπιγραφή ἐξ Ἀμφιαρείου Ὠρωποῦ IG VII 434	1318	799	—
Ἐπιγραφή ἐξ Ἀμφιαρείου Ὠρωποῦ IG VII 416	1319	799	—
Ἐπιγραφή ἐξ Ἀμφιαρείου Ὠρωποῦ IG VII 401	1320	800	—
Ἐπιγραφαὶ ἐξ Ἀμφιαρείου Ὠρωποῦ IG VII 287 - 288	1321	801	—
Ἐπιγραφή ἐξ Ἀμφιαρείου Ὠρωποῦ IG VII 458	1322	801	—
Ἐπιγραφή ἐξ Ἀμφιαρείου Ὠρωποῦ IG VII 450	1323	802	—
Ἐπιγραφαὶ ἐξ Ἀμφιαρείου Ὠρωποῦ IG VII 259 - 260	1324	802	—
Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1051	1325	802	—
Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 845	1326	803	—
Ἐπιγραφή ἐκ Μεγάρων IG VII 2	1327	804	—
Ἐπιγραφή ἐκ Μεγάρων IG VII 3	1328	806	—
Ἐπιγραφή ἐκ Μεγάρων IG VII 12	1329	807	—
Ἐπιγραφή ἐκ Μεγάρων IG VII 13	1330	808	—
Ἐπιγραφή ἐκ Μεγάρων IG VII 14	1331	809	—
Ἐπιγραφή ἐκ Μεγάρων IG VII 5	1332	810	—
Ἐπιγραφή ἐκ Μεγάρων IG VII 6	1333	811	—
Ἐπιγραφή ἐκ Μεγάρων IG VII 4	1334	812	—
Ἐπιγραφή ἐκ Μεγάρων IG VII 9	1335	813	—
Ἐπιγραφή ἐκ Μεγάρων IG VII 8	1336	814	—
Ἐπιγραφή ἐκ Μεγάρων IG VII 21	1337	816	—
Ἐπιγραφή ἐκ Μεγάρων IG VII 8	1338	817	—
Ἐπιγραφή ἐκ Μεγάρων IG VII 6	1339	818	—
Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 456	1340	818	—
Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 463	1340*	819	—
Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 565	1341	821	—
Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 470	1342	822	—
Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 991	1343	822	—
Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1951	1344	823	—
Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 564	1345	825	—
Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 60	1346	826	—
Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1119	1347	826	—
Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1051	1348	827	—
Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 441	1349	827	—
Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 411	1350	827	—
Ἐπιγραφή ἐξ Ἀττικῆς IG II ² 2492	1350*	829	—
Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 324	1204 δις	830	—

Όνομα συγγραφέως	Τίτλος λήμματος	Αριθμός λήμματος	Σελίς	Αριθμός λιθογραφήματος
Πιττάκης, Κ.Σ.	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 324	1351	833	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 123	1352	833	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 390b	1353	833	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1601	1354	834	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1615	1355-1356	835	—
	Περὶ τῶν ἐπιγραφῶν τῶν νεωρίων Πειραιῶς	1356*	838 σημ. 1	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀττικῆς IG II ² 4674	1356*	839 σημ. 1	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 132	1357	840	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 530	1358	840	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 71	1359	841	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1088	1360	841	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 521	1361	842	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 343	1362	842	—

Φυλλάδιον 34, Μάϊος, Ἰούνιος καὶ Ἰούλιος

Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 889	1363	843	—
Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 656	1364	844	—
Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1106	1365	845	—
Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 855	1366	846	—
Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 35	1367	846	—
Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 103	1368	847	—
Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1048	1369	848	—
Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1596	1370	849	—
Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 2434	1371	851	—
Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 641	1372	852	—
Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 438	1373	854	—
Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 451	1374	855	—
Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 30	1375	855	—
Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1596	1376	856	—
Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 2745	1377	857	—
Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀττικῆς IG II ² 1212	1378	858	—
Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 492	1379	858	—
Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 857	1380	859	—
Ἐπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II ² 1228	1381	860	—
Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 196	1382	862	—
Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 63	1383	862	—
Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 2993	1384	863	—
Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 5081	1384*	863	—
Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 5166	1384*	863	—
Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 3572	1385	864	—
Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 981	1386	864	—
Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 2495	1387	865	—
Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 114	1388	867	—

Όνομα συγγραφέως	Τίτλος λήμματος	Αριθμός λήμματος	Σελίς	Αριθμός λιθογραφήματος
Πιττάκης, Κ.Σ.	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 424	1389	867	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 954	1390	868	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1341	1391	869	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 593	1392	869	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 848	1393	870	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 61	1394	872	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 173	1395	873	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 58	1396	873	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 670	1397	874	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 49	1398	875	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 425	1399	875	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1956	1400	876	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1951	1401	879	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 9	1402	880	—
	Τμήμα ἐπιτίτλου ἀναγλύφου ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 135	1403	881	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 52	1404	881	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 7	1405	882	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 193	1406	882	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 352	1407	883	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1265	1408	883	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν	1409	884	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 2490	1410	884	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 381	1411	385 ³⁸	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 75	1412	886	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 673	1413	886	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1152	1414	887	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 22	1415	887	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 427	1416	887	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 586	1417	888	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 673	1418	888	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 824	1419	889	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 69	1420	889	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 212	1421	890	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 68	1422	890	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I 552	1423	890	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 107	1424	891	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1354	1425	891	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 119	1426	891	—
	Τμήμα ἐπιτίτλου ἀναγλύφου ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 60	1427	892	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 328	1428	892	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 736	1429	892	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 286	1430	893	—

38. Ἡ σελίς 885, ἐκ τυπογραφικοῦ λάθους, φέρει τὸν ἀριθμὸν 385.

Πιττάκης, Κ.Σ.	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 167	1431	893	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1088	1432	894	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1359	1433	895	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 429	1434	895	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1699	1435	896	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 721	1436	896	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 580	1437	897	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 543	1438	898	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 300	1439	898	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 2312	1440	899	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 262	1441	899	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 986	1442	899	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1088	1443	900	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 37	1444	900	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 414	1445	901	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 174	1446	901	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 188	1447	902	—
	Τμήμα ἐπιτίτλου ἀναγλύφου ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 174	1448	902	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1597	1449	903	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀττικῆς IG II ² 3191	1450	904	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 4791	1450*	904 σημ. 3	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 706	1451	905	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 215	1452	906	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Θηβῶν IG VII 2430	1453	906	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 560	1454	907	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 374	1455	908	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1080	1456	909	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1014	1457	909	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1003	1458	910	—
	Τμήμα ἐπιτίτλου ἀναγλύφου ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1238	1459	911	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1224	1460	911	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 496	1461	912	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 494	1462	912	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 6344	1463	913	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 11681	1464	913	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 3425	1465	913	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 7630	1466	913	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 7664	1467	913	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 4012	1468	914	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 5308	1469	914	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 3834	1470	914	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 3824	1471	914	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 11617	1472	915	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8426	1473	915	—

Όνομα συγγραφέως	Τίτλος λήμματος	Αριθμός λήμματος	Σελίς	Αριθμός λιθογραφήματος
Πιττάκης, Κ.Σ.	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 9352	1474	915	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 10604	1475	915	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 7065	1476	915	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 5953	1477	915	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 5858	1478	916	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 6175	1479	916	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II 2704	1480	916	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8026	1481	916	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 6000	1482	916	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8811	1483	916	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 7706	1484	917	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 9001	1485	917	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 7644	1486	917	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 3900	1487	917	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 9182	1488	917	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 5741	1489	918	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 9211	1490	918	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8177	1491	918	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 5238	1492	918	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 9542	1493	919	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 12822	1494	919	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 10307	1495	919	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 7117	1496	919	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8874	1497	919	—
	Ἀνάγλυφος ἐπιτυμβία στήλη ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 7703	1498	920	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8928	1499	920	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 6257	1500	920	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8088	1501	920	—
	Ἀνάγλυφος ἐπιτυμβία στήλη ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 10090	1502	920	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 9618	1503	921	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 7144	1504	921	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 10320	1505	921	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 6599	1506	921	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀττικῆς IG II ² 12203	1507	921	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 5330	1508	922	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 6724	1509	922	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀττικῆς (;) IG II ² 5650	1510	922	—
	Σαρκοφάγος μετ' ἀναγλύφου ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 6093	1511	922	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 9882	1512	923	—
	Ἀνάγλυφος ἐπιτυμβία στήλη ἐξ Εὐβοίας IG XII 9 132	1513	923	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 4738	1514	923	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8682	1515	923	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 7851	1516	923	—

Όνομα συγγραφέως	Τίτλος λήμματος	Αριθμός λήμματος	Σελίς	Αριθμός λιθογραφήματος
Πιττάκης Κ.Σ.	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8141	1517	924	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 9490	1518	924	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 6253	1519	924	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 7722	1520	924	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8077	1521	924	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 5263	1522	925	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 10710	1523	925	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 9369	1524	925	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Θήρας IG XII 3 832	1525	925	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 12167	1526	925	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 9295	1527	926	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II ² 6164	1528	926	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 10422	1529	926	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀττικῆς IG II ² 6266	1530	926	—
	Ἀνάγλυφος ἐπιτυμβία στήλη ἐξ Ἀττικῆς IG II ² 5413	1531	926	—
	Μαρμαρίνη λήκυθος μετ' ἀναγλύφου ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 6166	1532-1533	927	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8391	1534	927	—
	Μαρμαρίνη λήκυθος (;) ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 12021/2	1535	927	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 2574	1536	927	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 1067	1537	927	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II ² 2669	1538	927	—
	Μαρμαρίνη λήκυθος μετ' ἀναγλύφου ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 5414	1539	928	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 7030	1540	928	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II ² 5433	1541	928	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 9538	1542	928	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II ² 6170	1543	929	—
	Ἀνάγλυφον ἀέτωμα ἐπιτυμβίας στήλης ἐκ Πειραιῶς IG II ² 7593	1544	929	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 10130	1545	929	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 7228	1546	929	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 11586	1547	929	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 11671	1548	930	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 7656	1549	930	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8719	1550	930	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 11855	1551	930	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 9211	1552	930	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 6660	1553	930	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 9482	1554	930	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 9171	1555	931	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 7683	1556	931	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 6463	1557	931	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8219	1558	931	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8787	1559	931	—

Όνομα συγγραφέως	Τίτλος λήμματος	Αριθμός λήμματος	Σελίς	Αριθμός λιθογραφήματος
Πιττάκης, Κ.Σ.	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 6811	1560	932	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 7129	1561	932	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8539	1562	932	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG III 1659	1563	932	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 6770	1564	933	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 7166	1565	933	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8346	1566	933	—
	Τμήμα ἐπιτυμβίας στήλης μετ' ἀνθεμίου ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 5952	1567	933	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 9078	1568	934	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 7929	1569	934	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 9271	1570	934	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 6234	1571	934	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 5423	1572	934	—
»	Συνέχεια ὕλης, ἵνα χρησιμεύσῃ πρὸς ἀπόδειξιν, ὅτι οἱ νῦν Ἕλληνες εἰσὶν ἀπόγονοι τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων:	—	935	—
	Δίγλωσσος ἐπιγραφή ἐξ Ἀττικῆς IG II ² 5204	1573	935	—
	Χριστιανικὸν χάραγμα Σωτείας Λυκοδήμου	1574	936	1565
	Χριστιανικὸν χάραγμα Σωτείας Λυκοδήμου	1575	936	1566
	Χριστιανικὸν χάραγμα Σωτείας Λυκοδήμου	1576	936	1567
	Χριστιανικὸν χάραγμα Σωτείας Λυκοδήμου	1577	936	1568
	Χριστιανικὸν χάραγμα Σωτείας Λυκοδήμου	1578	936	1569
	Χριστιανικὸν χάραγμα Σωτείας Λυκοδήμου	1579	936	1570
	Χριστιανικὸν χάραγμα Σωτείας Λυκοδήμου	1580	936	1571
	Χριστιανικὸν χάραγμα Σωτείας Λυκοδήμου	1581	936	1572
	Χριστιανικὸν χάραγμα Σωτείας Λυκοδήμου	1582	936	1573
	Χριστιανικὸν χάραγμα Σωτείας Λυκοδήμου	1583	936	1574
	Χριστιανικὸν χάραγμα Σωτείας Λυκοδήμου	1584	936	1575
	Χριστιανικὸν χάραγμα Σωτείας Λυκοδήμου	1585	937	1576
	Χριστιανικὸν χάραγμα Σωτείας Λυκοδήμου	1586	937	1577
	Χριστιανικὸν χάραγμα Σωτείας Λυκοδήμου	1587	937	—
	Χριστιανικὸν χάραγμα Σωτείας Λυκοδήμου	1588	937	—
	Χριστιανικὸν χάραγμα Σωτείας Λυκοδήμου	1589	937	1578
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 2875	1590	937	—
	Χριστιανικὰ χαράγματα Προπυλαίων	1591-1598	938	♦
	Χριστιανικὰ χαράγματα Ἡφαιστείου	1599-1600	939	♦
»	Ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ χειρογράφου τῆς Ἱστορίας τῶν Ἀθηνῶν	—	940	—
	Ἐπιστολὴ Μπεναλδῆ	—	940	—
	Ἀναργύρεια Ἀποσπάσματα — Φύλλα 4	—	942	—
	Σιγίλλιον Ἰωαννικίου ἐλέω Θεοῦ Ἀρχιεπισκόπου Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου τοῦ ἔτους 1651	—	945	—

Λάνδερρε, Ε. Περὶ τῶν ἐν ταῖς ἀρχαίαις λάρναξιν εὐρι-
σκομένων ἀντικειμένων

— 947

Φυλλάδιον 35, Αὐγούστος, Σεπτέμβριος καὶ Ὀκτώβριος

Πιττάκης, Κ.Σ.	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 423	1601	949	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 81	1602	950	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 180	1603	951	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 17	1604	951	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 70	1605	952	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 580	1605*	953 σημ.	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 179	1606	953	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 728	1607	953	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 477	1608	954	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 454	1609	954	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 776	1610	955	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 962	1611	955	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1445	1612	956	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 983	1613	959	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 673	1614	960	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 577	1615	960	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 45	1616	961	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 520	1617	962	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 10452	1618	962	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 7218	1619	963	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 576	1620	963	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 942	1621	963	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 576	1622	963	—
	Ἐπιγραφὰι ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1767 καὶ 1806	1623	964	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1793	1624	965	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 2407	1625	966	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1421	1626	967	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 106	1627	967	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Στύρων Εὐβοίας IG XII 9 57	1628	969	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Στύρων Εὐβοίας IG XII 9 70	1629	969	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 123	1630	969	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 7550	1631	971	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 3876	1632	971	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 5634	1633	971	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8407	1634	971	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II ² 6619	1635	971	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 5886	1636	972	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 6765	1637	972	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Πειραιῶς IG II ² 8437	1638	972	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 6203	1639	972	—

*Όνομα συγγραφέως	Τίτλος λήμματος	*Αριθμός λήμματος	Σελίς	*Αριθμός λιθογραφήματος
Πιττάκης, Κ.Σ.	'Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8526	1640	972	—
	'Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8781	1641	972	—
	'Επιγραφή ἐκ Σαλαμῖνος IG II ² 6475	1642	973	—
	'Επιγραφή ἐκ Σαλαμῖνος IG II ² 7107	1643	973	—
	'Επιγραφή ἐκ Σαλαμῖνος IG II ² 12798	1644	973	—
	'Επιγραφή ἐκ Σαλαμῖνος IG II ² 6930	1645	973	—
	'Ανάγλυφος ἐπιτυμβία στήλη ἐκ Σαλαμῖνος IG II ² 6480	1646	974	—
	'Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 6222	1647	974	—
	'Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8571	1648	976	—
	'Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8814	1649	976	—
	'Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 5765	1650	976	—
	'Επιγραφή ἐκ Πειραιῶς IG II ² 10723	1651	976	—
	'Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 5463	1652	977	—
	'Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8781	1653	977	—
	'Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8781	1654	977	—
	'Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 5463	1655	977	—
	'Επιτυμβία στήλη μετ' ἀνθεμίου ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 5479	1656	977	—
	'Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 12811	1657	978	—
	Τμῆμα ἀναγλύφου ἐξ Ἀθηνῶν	1658	978	—
	'Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 12281	1659	978	—
	'Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 6805	1660	978	—
	'Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 10357	1661	978	—
	'Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 5343	1662	978	—
	'Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 6433	1663	979	—
	'Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 7367	1664	979	—
	Μαρμαρίνη λήκυθος ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 5398	1665	979	—
	'Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 7454	1666	979	—
	'Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8630	1667	979	—
	'Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 9256	1668	980	—
	'Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 10923	1669	980	—
	'Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 12014	1670	980	—
	'Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 10014	1671	980	—
	'Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 7894	1672	980	—
	'Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 9042	1673	980	—
	'Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 9592	1674	981	—
	'Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 9902	1675	981	—
	'Επιγραφή ἐκ Σαλαμῖνος IG II ² 12841	1676	981	—
	'Επιγραφή ἐκ Σαλαμῖνος IG II ² 8824	1677	981	—
	'Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 5561	1678	981	—
	'Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 10351	1679	981	—
	Γραπτή ἐπιτυμβία στήλη ἐκ Πειραιῶς IG II ² 10454	1680	982	—
	'Επιτυμβία στήλη μετ' ἀνθεμίου ἐκ Πειραιῶς IG II ² 11464	1681	982	—

Όνομα συγγραφέως	Τίτλος λήμματος	Ἀριθμὸς λήμματος	Σελίς	Ἀριθμὸς λιθογραφήματος
Πιττάκης, Κ.Σ.	Ἐπιγραφή ἐκ Πειραιῶς IG I ² 1056	1682	982	—
	Ἐπιγραφή ἐκ Πειραιῶς IG II ² 8846	1683	982	—
	Ἐπιγραφή ἐκ Πειραιῶς IG II ² 6490	1684	983	—
	Ἀνάγλυφος ἐπιτυμβία στήλη ἐκ Πειραιῶς IG II ² 11102	1685	983	—
	Ἀνάγλυφος ἐπιτυμβία στήλη ἐκ Πειραιῶς IG II ² 12743	1686	983	—
	Ἐπιγραφή ἐκ Πειραιῶς IG II ² 12744	1687	983	—
	Τμήμα ἀναγλύφου ἐπιτυμβίας στήλης ἐκ Πειραιῶς IG II ² 12924	1688	983	—
	Ἐπιτυμβία στήλη μετ' ἀνθεμίου ἐκ Πειραιῶς IG II ² 6347	1689	983	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 9831	1690	984	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8859	1691	984	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 10075	1692	984	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8008	1693	984	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8282	1694	984	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 7013	1695	985	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 6160	1696	985	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 5602	1697	985	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 10433	1698	985	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 10080	1699	985	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 5576	1700	986	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀττικῆς IG II ² 7531	1701	986	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 7791	1702	986	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 6040	1703	986	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 6618	1704	986	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 5410	1705	986	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 7611	1706	987	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 9869	1707	987	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 6750	1708	987	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 6102	1709	987	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 5334	1710	987	—
	Τμήμα ἀναγλύφου ἐπιτυμβίας στήλης ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 6878	1711	987	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 7995	1712	988	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 5764	1713	988	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 6334	1714	988	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 10050	1715	988	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8610	1716	988	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 12031	1717	988	—

Φυλλάδιον 36, Νοέμβριος καὶ Δεκέμβριος

Πιττάκης, Κ.Σ.	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 6069	1718	989	—
----------------	--	------	-----	---

Όνομα συγγραφέως	Τίτλος λήμματος	Ἀριθμὸς λήμματος	Σελίς	Ἀριθμὸς λιθογραφήματος
Πιττάκης, Κ.Σ.	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 11792	1719	989	—
	Ἀνάγλυφος ἐπιτυμβία στήλη ἐκ Πειραιῶς IG II ² 10296	1720	989	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 5944	1721	989	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 9977	1722	989	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8701	1723	990	—
	Ἀνάγλυφος ἐπιτυμβία στήλη ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 6969	1724	990	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀττικῆς IG II ² 7842	1725	990	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 10049	1726	990	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 9247	1727	990	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 10519	1728	990	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8926	1729	991	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 6447	1730	991	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8061	1731	991	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 3212	1732	991	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8691	1733	991	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 9329	1734	992	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8128	1735	992	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8867	1736	992	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 6143	1737	992	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 9910	1738	992	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 9710	1739	992	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 7802	1740	993	—
	Ἐπιτυμβία στήλη μετ' ἀνθεμίου ἐκ Πειραιῶς IG II ² 10344	1741	993	—
	Τμήμα ἀναγλύφου ἐπιτυμβίας στήλης ἐκ Πειραιῶς IG II ² 5377	1742	993	—
	Ἀνάγλυφος ἐπιτυμβία στήλη Ἀμεινοκλείας Ἀνδρομένους ἐκ Πειραιῶς IG I ² 1082	1743	993	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 7563	1744	993	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 7371	1745	994	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 5884	1746	994	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 6395	1747	994	—
	Ἀνάγλυφος ἐπιτυμβία στήλη μετ' ἀνθεμίου ἐκ Πειραιῶς IG II ² 5256	1748	994	—
	Ἐπιτύμβιος κιονίσκος μετ' ἀναγλύφου ἐκ Πειραιῶς IG II ² 6701	1749	994	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 6680	1750	994	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 12020	1751	995	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 7190	1752	995	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 9235	1753	995	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 9521	1754	995	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν	1755	995	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 6838	1756	996	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 7544	1757	996	—

<i>*Ονομα συγγραφέως</i>	<i>Τίτλος λήμματος</i>	<i>*Αριθμός λήμματος</i>	<i>Σελίς</i>	<i>*Αριθμός λιθογραφήματος</i>
<i>Πιττάκης, Κ.Σ.</i>	<i>'Επιγραφή ἐξ 'Αθηνῶν IG II² 9494</i>	1758	996	—
	<i>Τμήμα ἀναγλύφου ἐπιτυμβίας στήλης</i>			
	<i>ἐξ 'Αθηνῶν IG II² 6335</i>	1759	996	—
	<i>'Επιγραφή ἐξ 'Αθηνῶν IG II² 8157</i>	1760	996	—
	<i>'Επιγραφή ἐξ 'Αθηνῶν IG II² 5290</i>	1761 ³⁹	996	—
	<i>'Επιγραφή ἐξ 'Αθηνῶν IG II² 3205</i>	1762 - 1763	997	—
	<i>'Επιτυμβία στήλη μετ' ἀνθεμίου</i>			
	<i>ἐκ Σαλαμῖνος IG II² 6304</i>	1764	997	—
	<i>'Επιγραφή ἐξ 'Αθηνῶν IG II² 7890</i>	1765	997	—
	<i>'Επιγραφή ἐκ Σαλαμῖνος IG II² 9480</i>	1766	998	—
	<i>'Ανάγλυφος ἐπιτυμβία στήλη ἐξ 'Αττικῆς</i>			
	<i>IG II² 12109</i>	1767	998	—
	<i>'Επιγραφή ἐξ 'Αθηνῶν IG II² 6948</i>	1768	998	—
	<i>'Επιγραφή ἐξ 'Αθηνῶν IG II² 6453</i>	1769	998	—
	<i>'Επιγραφή ἐξ 'Αθηνῶν IG II² 10936</i>	1770	998	—
	<i>'Επιγραφή ἐξ 'Αθηνῶν IG II² 9580a</i>	1771	998	—
	<i>'Επιγραφή ἐξ 'Αθηνῶν IG II² 2975</i>	1772	999	—
	<i>'Επιγραφή ἐξ 'Αθηνῶν IG II² 5310</i>	1773	999	—
	<i>'Επιγραφή ἐξ 'Αθηνῶν IG II² 6064</i>	1774	999	—
	<i>'Επιγραφή ἐξ 'Αθηνῶν IG II² 5910</i>	1775	999	—
	<i>'Επιγραφή ἐξ 'Αθηνῶν IG II² 12588</i>	1776	999	—
	<i>'Επιγραφή ἐξ 'Αθηνῶν IG II² 10156</i>	1777	1000	—
	<i>'Επιγραφή ἐξ 'Αθηνῶν IG II² 10325</i>	1778	1000	—
	<i>'Επιγραφή ἐξ 'Αθηνῶν IG II² 10456</i>	1779	1000	—
	<i>'Επιγραφή ἐξ 'Αθηνῶν IG II² 10585</i>	1780	1000	—
	<i>'Επιγραφή ἐξ 'Αθηνῶν IG II² 6759</i>	1781	1000	—
	<i>'Επιγραφή ἐξ 'Αθηνῶν IG II² 7279</i>	1782	1000	—
	<i>'Επιγραφή ἐξ 'Αθηνῶν IG II² 8235</i>	1783	1001	—
	<i>Μαρμαρίνη λουτροφόρος ἐξ 'Αθηνῶν</i>			
	<i>IG II² 10855</i>	1784	1001	—
	<i>'Επιγραφή ἐξ 'Αθηνῶν IG II² 9491</i>	1785	1001	—
	<i>'Επιγραφή ἐξ 'Αθηνῶν IG II² 10535</i>	1786	1001	—
	<i>'Επιγραφή ἐκ Σαλαμῖνος IG II² 6908</i>	1787	1001	—
	<i>'Επιγραφή ἐκ Σαλαμῖνος IG II² 11635</i>	1788	1001	—
	<i>'Ανάγλυφος ἐπιτυμβία στήλη Μνησιστράτης</i>			
	<i>ἐξ 'Αττικῆς IG II² 12158</i>	1789	1002	—
	<i>'Επιτυμβία στήλη μετ' ἀνθεμίου</i>			
	<i>ἐκ Σαλαμῖνος IG II² 5667</i>	1790	1002	—

39. Ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἐδημοσιεύθη καὶ ἐν τῷ φυλλαδίῳ 27 τῆς *E.A.*, ὑπ' ἀριθ. λήμματος 917. Ἐπειδὴ, ὡς ἐξηκριβώθη ὑπὸ τῶν συντακτῶν τοῦ παρόντος Εὐρετηρίου, εἰς ὠρισμένους τόμους τῆς *E.A.*, ἐν τῇ σελίδι 996, καὶ ὑπὸ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν λήμματος (1761) δημοσιεύεται ἑτέρα ἐπιγραφή ἐξ 'Αττικῆς (ἢ IG II² 7103), ἡ ὁποία οὐδαμοῦ ἄλλοῦ συναντᾶται ἐν τῇ *E.A.*, φαίνεται ὅτι ὁ ἐκδότης ἀντιλήφθεις κατὰ τὴν ἐκτύπωσιν τὸ σφάλμα, ἀφῆρσε ἐκ τῶν μὴ ἀκόμῃ ἐκτυπωθέντων φυλλαδίων, τὴν δις δημοσιευθεῖσαν ἐπιγραφὴν, θέσας ἀντ' αὐτῆς τὴν ἐπιγραφὴν ἐξ 'Αττικῆς IG II² 7103.

Όνομα συγγραφέως	Τίτλος λήμματος	Αριθμός λήμματος	Σελίς	Αριθμός λιθογραφήματος
Πιττάκης, Κ.Σ.	Ἐπιγραφή ἐκ Σαλαμῖνος	1791	1002	—
	Ἐπιγραφή ἐκ Σαλαμῖνος IG II ² 7161	1792	1002	—
	Ἐπιγραφή ἐκ Σαλαμῖνος	1793	1002	—
	Ἐπιγραφή ἐκ Σαλαμῖνος IG II ² 6728	1794	1002	—
	Ἐπιτύμβιος στήλη μετ' ἀνθεμίου ἐκ Σαλαμῖνος IG II ² 5529/30	1795	1003	—
	Ἐπιγραφή ἐκ Σαλαμῖνος IG II ² 6526	1796	1003	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 11730	1797	1003	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 883	1798	1003	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 12541	1799	1003	—
	Τμήμα ἀναγλύφου ἐπιτυμβίας στήλης ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 7790	1800	1003	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 5394	1801	1004	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 6401	1802	1004	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 3481	1803	1004	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 3174	1804	1004	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1042	1805	1004	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1376	1806	1005	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 2325	1807	1005	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 4035	1808	1006	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 2964	1809	1006	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 2325	1810	1006	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 4889	1811	1006	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 5181	1812	1007	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 4692	1813	1007	—
	Ἀνάγλυφος πλάξ ἐξ Ἀθηνῶν P. A. 1335	1813*	1007	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 4738	1814	1008	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 4398	1815	1008	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἐπιδαύρου IG IV 1252	1816	1008	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 4525	1817	1008	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 4344	1818	1008	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1155	1819	1008	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 4956	1820	1009	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 3892	1821	1009	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG III 956	1822	1009	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 4880	1823	1009	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 5944	1824	1009	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 4850	1825	1009	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 4855	1826	1010	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG III 3864	1827	1010	—
	Ἐπιγραφή ἐκ Πειραιῶς IG II ² 6531	1828	1010	—
	Ἐπιτυμβία στήλη μετ' ἀνθεμίου ἐκ Πειραιῶς IG II ² 6661	1829	1010	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 5183	1830	1010	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 6848	1831	1011	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 5318	1832	1011	—

Όνομα συγγραφέως	Τίτλος λήμματος	Αριθμός λήμματος	Σελίς	Αριθμός λιθογραφήματος
Πιττάκης, Κ.Σ.	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 4770	1833	1011	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 6761	1834	1011	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² Add. 12663a	1835	1012	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 6696	1836	1012	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 7714	1837	1012	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 5843	1838	1012	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 2318	1839	1012	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 3040	1840	1013	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 3037	1841-1842	1013	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 3064	1843	1014	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 3028	1844	1014	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 3085	1845	1014	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 3084	1846	1014	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 3086/7	1847	1014	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1224	1848	1015	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 2411	1849	1016	—
	Ἐπιγραφή ἐκ Σαλαμῖνος IG II ² 1946	1850	1016	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 119	1851	1017	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 46	1852	1017	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 9458	1853	1017	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 6477 καὶ 7358	1854	1018	—
	Τμῆμα ἀναγλύφου ἐπιτυμβίου ναῖσκου ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 7764	1855	1018	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Αἰγίνης IG IV 132	1856	1018	—
	Τμῆμα ἀναγλύφου ἀετώματος ἐπιτυμβίας στήλης ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 11289	1857	1018	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 10543	1858	1018	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν	1859	1018	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 10632a	1860	1019	—
	Τμῆμα ἐπιτυμβίου ἀναγλύφου ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 6255	1861	1019	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν	1862	1019	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 7280	1863	1019	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 6900	1864	1019	—
	Ἐπιγραφή ἐκ Σαλαμῖνος IG II ² 6307	1865	1019	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8908	1866	1019	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8932	1867	1020	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 6844	1868	1020	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8480	1869	1020	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 9912	1870	1020	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 5507	1871	1020	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8768	1872	1020	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 10241	1873	1021	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 11423	1874	1021	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 6850	1875	1021	—
	Ἐπιγραφή ἐξ Αἰγίνης IG IV 185	1876	1021	—

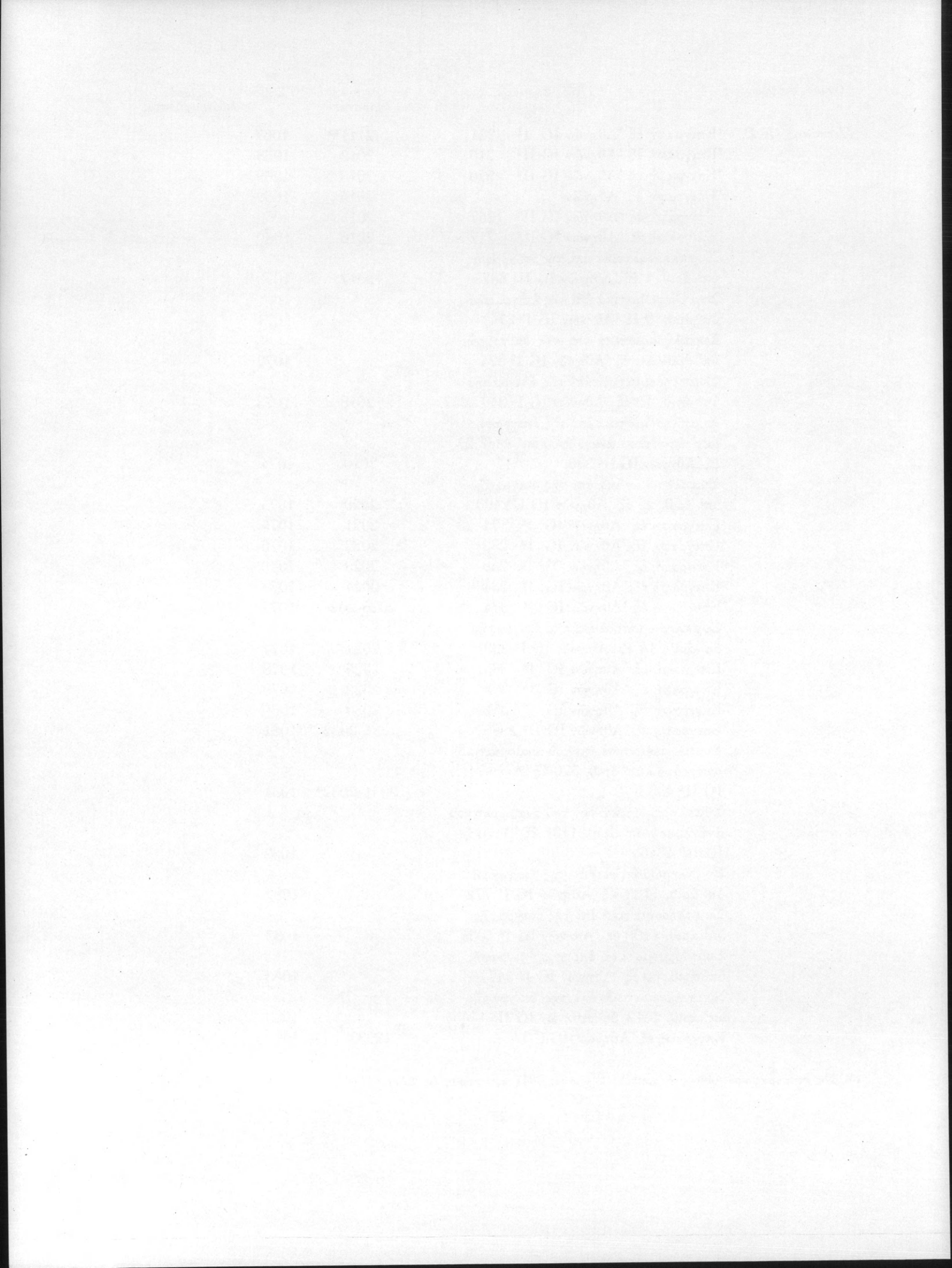
Όνομα συγγραφέως	Τίτλος λήμματος	Αριθμός λήμματος	Σελίς	Αριθμός λιθογραφήματος
Πιττάκης, Κ.Σ.	Ἐπιγραφὴ ἐξ Αἰγίνης IG IV 158	1877	1021	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 6076	1878	1021	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 5490	1879	1021	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 11084	1880	1022	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 5460	1881	1022	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 5000	1881*	1022	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 5954	1882	1022	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 6763	1883	1022	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 7332	1884	1022	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 9467	1885	1022	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8859	1886	1023	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 12952	1887	1023	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 6389	1888	1023	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 11977	1889	1023	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8990	1890	1023	—
	Ἀνάγλυφος ἐπιτυμβία στήλη ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 7183	1891	1023	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 11219	1892	1023	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 7936	1893	1024	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 5690	1894	1024	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 5942	1895	1024	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 6062	1896	1024	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II ² 9253	1897	1024	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II ² 5941	1898	1024	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II ² 11811	1899	1025	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II ² 12008	1900	1025	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II ² 8840	1901	1025	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II ² 6202	1902	1025	—
	Τμῆμα ἀναγλύφου ἐπιτυμβίας στήλης ἐκ Πειραιῶς IG II ² 11670	1903	1025	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II ² 7745	1904	1025	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II ² 12831	1905	1025	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	1906	1026	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8185	1907	1026	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 13069	1908	1026	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	1909	1026	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 10068	1910	1026	—
	Μαρμαρίνη λουτροφόρος μετ' ἀναγλύφου ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 12526	1911	1026	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 6478	1912	1027	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 9308	1913	1027	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 10988	1914	1027	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	1915	1027	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 2475	1916	1027	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 10228	1917	1028	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 3685	1918	1028	—

Όνομα συγγραφέως	Τίτλος λήμματος	Αριθμός λήμματος	Σελίς	Αριθμός λιθογραφήματος
Πιττάκης, Κ.Σ.	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 4470	1919	1028	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 2591	1920	1028	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 9385	1921	1028	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8544	1922	1029	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 5534	1923	1029	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 11601	1924	1029	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 8320	1925	1029	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 11196	1926	1029	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 7046	1927	1029	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 4907	1928	1030	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	1929	1030	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 5320	1930	1030	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 7179	1931	1030	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 12484	1932	1030	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	1933	1030	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 9281	1934	1031	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 13001	1935	1031	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 9594	1936	1031	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 7909	1937	1031	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG III 3902	1938	1031	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 6564	1939	1031	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 5988	1940	1032	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1723	1941	1032	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 2829	1942	1032	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 2393	1943	1032	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 366	1944	1033	—
	Ἐπιγραφαι ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 363, 364	1945	1034	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 75	1946	1035	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 742	1947	1036	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 367	1948	1036	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 363	1949	1037	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1222	1950	1037	—
	Ἐπιγραφὴ μετ' ἐπιτίτλου ἀναγλύφου ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 96	1951	1038	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1473	1952	1039	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 149	1953	1039	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1468	1954	1040	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 542	1955	1040	—
	Ἐπιγραφὴ ἐκ Πειραιῶς IG II ² 1099	1956	1041	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 52	1957	1042	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 2771	1958	1043	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1333	1959	1043	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1561	1960	1044	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 739	1961	1045	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 954	1962	1045	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 346	1963	1046	—

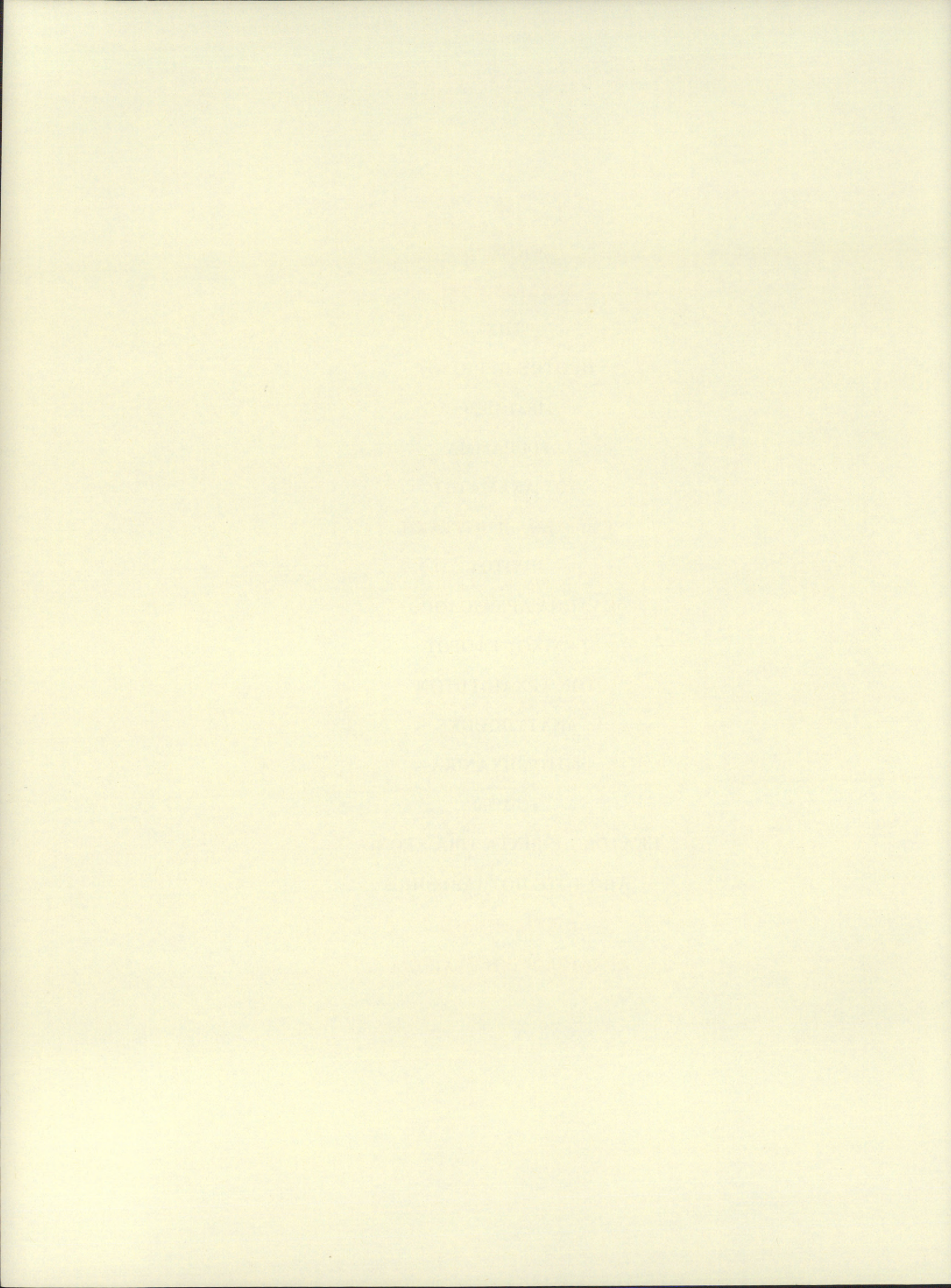
Όνομα συγγραφέως	Τίτλος λήμματος	Αριθμός λήμματος	Σελίς	Αριθμός λιθογραφήματος
Πιττάκης, Κ.Σ.	Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 431	1964	1047	—
	Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 121	1965	1047	—
	Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 745	1966	1047	—
	Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 774	1967	1048	—
	Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 3503	1968	1048	—
	Επιγραφή ἐκ Πειραιῶς IG II ² 2981	1969-1970	1049	—
	Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 114	1971	1050	—
	Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 14	1972	1050	—
	Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1195	1973	1051	—
	Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 79	1974	1052	—
	Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 59	1975	1052	—
	Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1375	1976	1053	—
	Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1143	1977	1053	—
	Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 175	1978	1053	—
	Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 202	1979	1054	—
	Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 462	1980	1054	—
	Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 466	1981	1054	—
	Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1169	1982	1055	—
	Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 385	1983	1055	—
	Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 289	1984	1056	—
	Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1144	1985	1056	—
	Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 158	1986	1056	—
	Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 234	1987	1057	—
	Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1484	1988	1057	—
	Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 631	1989	1058	—
	Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 587	1990	1058	—
	Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 143	1991	1058	—
	Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 74	1992	1059	—
	Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 557	1993	1059	—
	Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν	1994	1060	—
	Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 863	1995	1060	—
	Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 381	1996	1061	—
	Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 193	1997	1061	—
	Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 80	1998	1062	—
	Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 208	1999	1062	—
	Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 82	2000	1063	—
	Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν	2001	1063	—
	Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 262	2002	1064	—
	Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν	2003	1064	—
	Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 632	2004	1064	—
	Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 737	2005	1064	—
	Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν	2006	1064	—
	Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 17	2007	1065	—
	Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 633	2008	1065	—
	Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 609	2009	1065	—
	Επιγραφή ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 13245	2010	1066	—

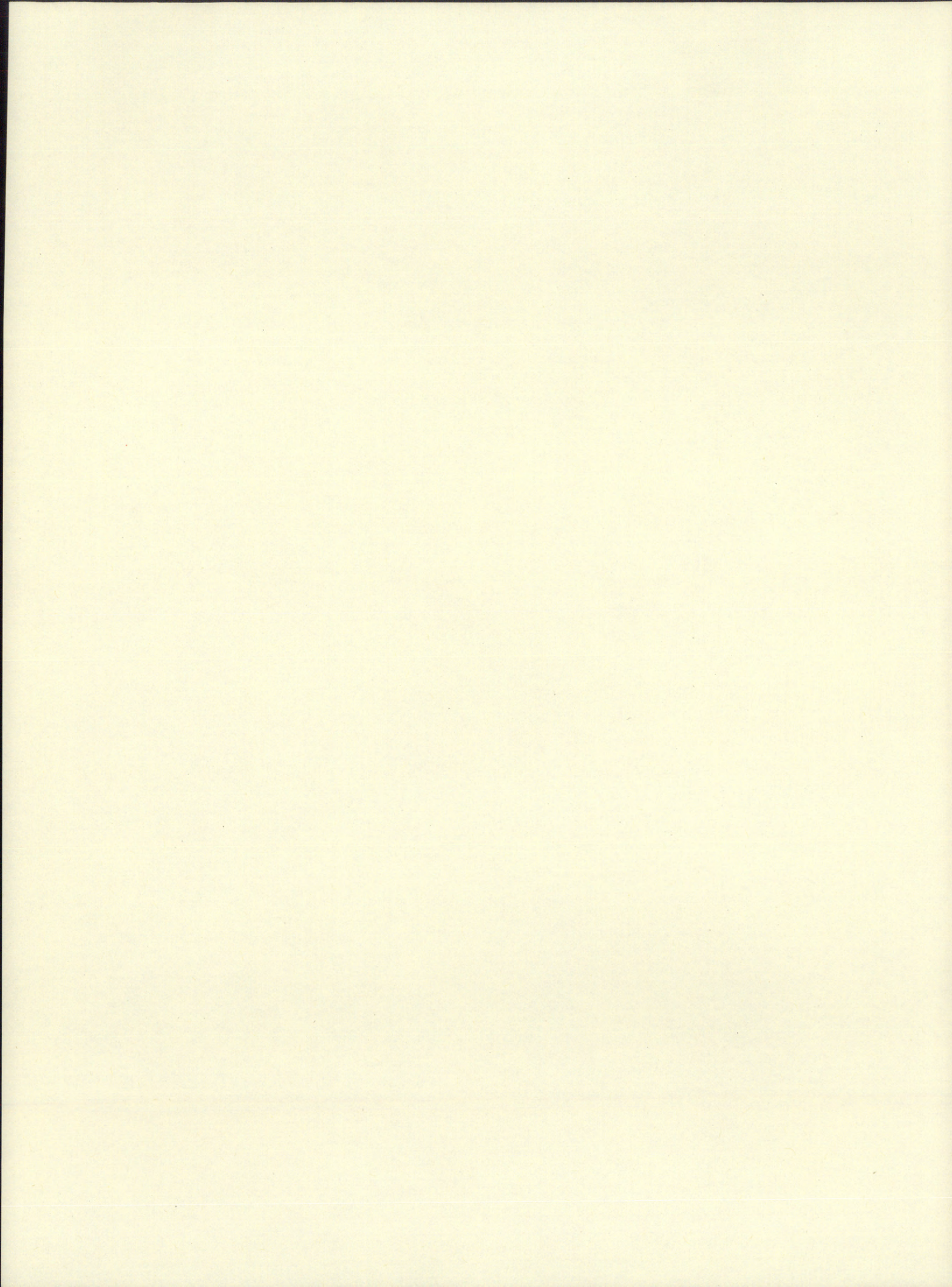
Όνομα συγγραφέως	Τίτλος λήμματος	Αριθμός λήμματος	Σελίς	Αριθμός λιθογραφήματος
Πιττάκης, Κ.Σ.	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 221	2111 ⁴⁰	1067	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 216	2012	1068	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 576	2013	1068	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν	2014	1069	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1267	2015	1069	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 717	2016	1069	—
	Συμπληρωματικά ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 1 ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 687	2017	1070	—
	Συμπληρωματικά ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 9 ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 374	—	1071	—
	Συμπληρωματικά ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 10 ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 374	—	1072	—
	Συμπληρωματικά ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 15 ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 246 - 247	2018	1073	—
	Συμπληρωματικά ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς μετ' ἐπιτίτλου ἀναγλύφου ὑπ' ἀριθ. 27 ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 336	2019	1074	—
	Συμπληρωματικά ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 29 ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 490	2020	1075	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 71	2021	1075	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 232	2022	1076	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 259	2023	1076	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 234	2024	1076	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 374	2025-2026	1077	—
	Συμπληρωματικά ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 14 ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 239	2027	1077	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 365	2028	1078	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 302	2029	1079	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 352	2030	1080	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 2998	2031-2032	1081	—
	Συμπληρωματικά ἐπὶ τοῦ ἀναθηματικοῦ ἀναγλύφου ὑπ' ἀριθ. 570 ἐξ Ἀττικῆς (;) IG II ² 4553	2031-2032*	1081	—
	Συμπληρωματικά ἐπὶ τοῦ ἀναθηματικοῦ ἀναγλύφου ὑπ' ἀριθ. 1101 ἐξ Ἀττικῆς IG II ² 4646	—	1082	—
	Συμπληρωματικά ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 1123 ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 772	—	1082	—
	Συμπληρωματικά ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 1109 ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 1005	—	1082	—
	Συμπληρωματικά ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 60 ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 547	—	1083	—
	Συμπληρωματικά ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπ' ἀριθ. 1612 ἐξ Ἀθηνῶν IG II ² 1445	—	1083	—
	Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἀθηνῶν IG I ² 374	2033	1084	—

40. Ἐκ τυπογραφικοῦ λάθους ὁ ἀριθμὸς λήμματος 2011 ἐξετυπώθη ὡς 2111.

Η
ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ
ΤΗΣ
ΠΡΩΤΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ
1837-1860
ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ
ΤΟΥ ΑΚΑΜΑΤΟΥ
ΚΥΡΙΑΚΟΥ Π. ΠΙΤΤΑΚΗ
ΠΡΩΤΟΥ
ΕΛΛΗΝΑ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΟΥ
ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΦΟΡΟΥ
ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ
ΑΝΑΤΥΠΩΘΗΚΕ
ΦΩΤΟΜΗΧΑΝΙΚΑ
ΤΟ 1990
ΕΚΑΤΟΝ ΠΕΝΗΝΤΑ ΤΡΙΑ ΧΡΟΝΙΑ
ΑΠΟ ΤΟΤΕ ΠΟΥ ΙΔΡΥΘΗΚΕ
Η ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ISSN 1105-0942

Τύποις Ε. Μπουλούκου-Α. Λογοθέτη, Ἀθῆναι